

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

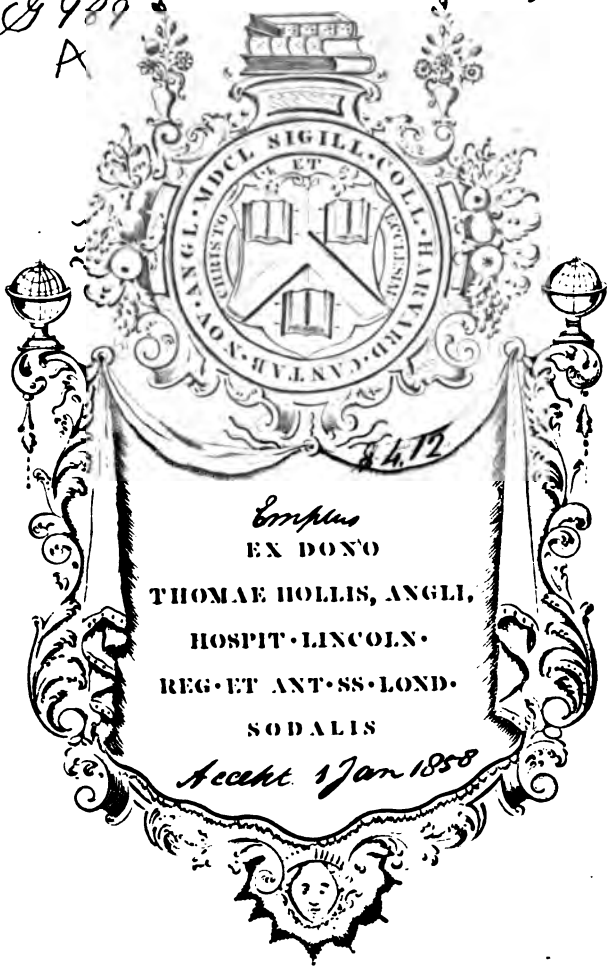
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

G 989
A

13 Jan 58

Complius
EX DONO

THOMAE HOLLIS, ANGLI,
HOSPIT. LINCOLN.
REG. ET ANT. SS. LOND.
SODALIS

Accepte 1 Jan 1858

**PAROEMIOGRAPHI
GRAECI.**

TOMUS II.

CORPUS
PAROEMIOGRAPHORUM
GRAECORUM.

TOMUS II.

EDIDIT

Dr ERNESTUS LUDOV. A LEUTSCH
PROFESSOR GOTTINGENSIS.

DIOGENIANUS. GREGORIUS CYPRIUS. MACARIUS. AESOPUS.
APOSTOLIUS ET ARSENIUS. MANTISSA PROVERBIORUM.

GOTTINGAE

SUMPTUS FECIT LIBRARIA DIETERICHIANA
MDCCCLI.

©

PAROEMIOGRAPHI
GRAECI.

DIOGENIANUS.

GREGORIUS CYPRIUS. MACARIUS.

AESOPUS. APOSTOLIUS ET ARSENIUS.

MANTISSA PROVERBIORUM.

EDIDIT

Dr ERNESTUS LUDOV. A LEUTSCH

PROFESSOR GOTTINGENSIS.

GOTTINGAE

SUMPTUS FECIT LIBRARIA DIETERICHIANA

MDCCCLL.

G 989.
A

1858 Jan'y

bal 2^d Hollis = \$ 3.50 (unborn)
of kids
4.16

IN PIAM MEMORIAM

CAROLI ODOFREDI MUELLERI.

LECTURIS S.

Tandem nomen, quo Schneidewino interprete in praefatione T. I. huius corporis praemissa publice me obstrinxeram, dissolvi, si non ut debui, at certe ut potui. Comprehenduntur enim hoc volumine haec:

§. 1. Diogeniani Epitome, quam e codice Vindobonensi a me rogatus descripsit Bakhuizen van den Brinck, vir doctus Batavus, cui gratias hoc loco ago quas possum maximas. Codex, qui, a Lambecio CXXXIII numeratus, a me in notis criticis litera d, in annotationibus siglo DV insignitus est, inter alia opuscula varii argumenti, etiam Lexicon continet ab Ioanne quodam scriptum, id quod ipse in ultima Lexici pagina his verbis testatur: *Ἰωάννη γράψαντι τῷ καλοσιδῷ ἔτους ἐνυπάρχοντος Ϛ Ϟ λθ λνδ θ' μηνὶ Δεκεμβρίῳ*, i. e. a. post Chr. n. MCCCCXXXI: ab eadem manu, ut Bakhuizeni diligentia patefactum est, quum Diogenianus exaratus sit, quae aetas eius sit et qui scriptor patet. Ceterum hac sylloga docemur, multos esse exquirendos codices, ut de germana operis Diogenianei forma certum iudicium aliquando facere possimus: v. T. I. praef. p. xxviii.

Diogenianum excipit Gregorius Cyprius, de quo v. T. I. praef. p. xxxvi. Codicem qui integra Gregorii proverbia contineret non nactus sum: sed syllogarum quas p. 53 sqq. edidi auctores e Gregorio sua derivasse ex comparatione collectionis T. I. p. 349 editae cognoscitur. Syllogas autem istas quantivis pretii suppeditaverunt hi codices:

§. 2. [L] Leidensis, in Catal. Bibl. Lugd. Bat. p. 404 n. 14, saeculo XVII scriptus et idem, de quo T. I. p. 535 monitum. Cuius codicis exemplum nitidissime exaratum officiosae Jacobi Geelii comitati acceptum refero.

§. 3. [M] Mosquensis, in Matthaci Catal. Codd. Mosq. n. 284, chartaceus, saeculo XIV vergente aut XV incipi-

ente scriptus. Apographum sua manu factum ultro obtulit Vir doctissimus, C. Hoffmannus, professor Mosquensis.

§.4. [F] Vaticanus, n. 113, saeculo XV scriptus: inter alia varii generis proverbiorum collectionem complectitur, quam meum in usum descripsit H. Keilius, seminarii philologici Gottingensis nuper sodalis. Quae sylloge quum a LM non multum discreparet, partem p. 131 speciminis loco exprimendam curavi: in reliqua parte quas inveni lectiones notatu dignas suis locis in notis ad LM et Apostolium commemoravi. Insunt autem proverbia hoc ordine:

I, 1 — 55 v. p. 131 sqq.	I, 84 v. L II 8
56 — L I 77	85 — L II 9
57 — L I 78	86 — L II 10
58 — L I 79	87 } — p. 134
59 — L I 80	88 }
60 — L I 81	89 — L II 11
61 — M II 55	90 — L II 12
62 — L I 74	91 — L II 13
63 — M II 59	92 — L II 14
64 — L I 83	93 — p. 134
65 — L I 84	94 — L II 15
66 — L I 85	95 — L II 16
67 — L I 89	96 — M III 29
68 — L I 90	97 — L II 17
69 — L I 91	98 — L II 19
70 — M II 84	99 — L II 20
71 — L I 92	100 — L II 21
72 — M II 86	II, 1 — M III 59
73 — L I 93	2 — M III 61
74 — L I 94	3 — L II 26
75 — L I 95	4 — L II 27
76 — L II 2	5 — L II 28
77 — L II 3	6 — L II 30
78 — L II 4	7 — L II 29
79 — L II 5	8 — M III 74
80 — L II 6	9 — L II 31
81 — M II 99	10 — L II 32
82 — L II 7	11 — L II 34
83 — p. 134	12 — L II 41

13 v. L II 42
 14 — L II 40
 15 — L II 43
 16 — L II 44
 17 — L II 45
 18 — L II 46
 19 — p. 134
 20 — L II 48
 21 — L II 49
 22 — L II 50
 23 — L II 51
 24 — p. 134
 25 — L II 52
 26 — M III 92
 27 — L II 36
 28 — L II 53
 29 — M III 89
 30 — L II 54
 31 — L II 55
 32 — L II 56
 33 — M IV 21
 34 — M IV 22
 35 — M IV 23
 36 — L II 59
 37 — L II 60
 38 — M IV 15
 39 — L II 61
 40 — L II 62
 41 — M IV 16
 42 — M IV 17
 43 — L II 63
 44 — L II 64
 45 — L II 65
 46 — L II 58
 47 — L II 68
 48 — M IV 44
 49 — M IV 32
 50 — L II 73
 51 — L II 74

II, 52 v. L II 75
 53 — L II 70
 54 — L II 80
 55 — L II 81
 56 — M IV 52
 57 — M IV 53
 58 — M IV 54
 59 — M IV 55
 60 — M IV 56
 61 — M IV 57
 62 — M IV 59
 63 — M IV 61
 64 — L II 84
 65 — L II 85
 66 — L II 87
 67 — L II 88
 68 — M IV 64
 69 — M IV 65
 70 — p. 134
 71 — M IV 67
 72 — L II 89
 73 — M IV 79
 74 — M IV 80
 75 — M IV 81
 76 — M IV 82
 77 — M IV 83
 78 — M IV 84
 79 — M IV 85
 80 — M IV 86
 81 — M IV 87
 82 — L III 7
 83 — L III 8
 84 — L III 9
 85 — L III 9
 86 — L III 11
 87 — L III 12
 88 — L III 13
 89 — L III 14
 90 — L III 15

II, 91 v. L III 16	III, 4 v. L III 31
92 — L III 17	5 — L III 32
93 — L III 19	6 — L III 33
94 — L III 20	7 — L III 34
95 — L III 21	8 — L III 35
96 — L III 22	9 — L III 36
97 — p. 134	10 — L III 37
98 — L III 25	11 — L III 38
99 — L III 26	12 — L III 39
100 — L III 27	13 — L III 40
III 1 — L III 28	14 — L III 41
2 — L III 29	15 — L III 42
3 — L III 30	16 — L III 43

§5. [p] Parisinus, n. 2524, rarissime a Gregorio Pautiniano [P] recedit, unde factum, ut pauca ex eo referrem. Has syllogas e PLMFp editas quamquam rerum novitate non magnopere commendari probe scio, siquidem longe plurima in Scholiis Platonis, in Diogeniano aliisque scriptoribus leguntur, habent tamen peculiariora quaedam, cur non sine causa editae esse videantur.

§6. [S] Macarii Chrysocephalae *Ῥωδωνιάς* e codice Veneto, quem accurate descriptum dedit Villoisonus Anecd. T. II p. 4, Walzium in notis ad Arsenium primus publici iuris fecit. Sed quum ex Walzii editione de ordine, quem proverbia servarent, non certo constaret, adii per literas Keilium meum tum Venetiis commorantem eumque rogavi, ut mihi Macarii proverbia ex codice illo describeret. Respondit ille precibus meis misitque exemplum codicis tanta diligentia expressum, ut firmissimum emendationi fundamentum positum esset.

§7. Aesopi proverbia e cod. Mediceo Plut. LVII, 24 edidit Walzium ad Arsen. p. 492. Unde repetii.

§8. Pervenio ad Apostolium et Arsenium. Apostolius Byzantius Graecorum proverbii collectis et in ordinem redactis separatim temporibus duo collectionis exemplaria fecit, quorum unum Gaspari, Osmi episcopo, de quo dictum infr. p. XXI, transmitteret, alterum Lauro Quirino, homini celeberrimo, de cuius vita et studiis doctrinae multi doctissime exposuerunt. Codex autem, quem Quirino misit Apo-

stolius, ex Fr. Asulani bibliotheca in Parisiensem regionem pervenit, ut primus perspexit Bastius Epist. crit. p. 249, cuius iudicium calculo suo E. Millerus et Duebnerus approbaverunt. Numerum nunc gerit 3059. Ab hoc codice quum crisis in Apostolii synagoga exercendam totam pendere sponte intellegerem, precibus commovi Fr. Duebnerum, ut molestissimum codicis conferendi laborem in se reciperet. Usum sum scripturis huius codicis tanta diligentia, vix ut maior optari potuerit, ab optimo amico enotatis ita, ut nullam e textu, quem vocant, removerem: archetypum enim scriptoris mei tractabam: igitur sic habeto: omnes verborum formae in textu representatae ab Apostolio ipso profectae sunt. Ab hac lege, de qua diu dubius haesi, quamquam nolui discedere, hoc tamen concedendum hodiernae consuetudini arbitratus sum, ut in interpunctione, qua nimis puerili bonus ille Michael utitur, in iota subscribendo et in spiritu literae ϕ imponendo, quibus fere abstinuit, morem nunc receptum sequeretur. Ceterum codex, de quo hucusque disserui, chartaceus est, formae maximae, nobis D dictus: scriptus est ante annum MCCCLXVI: eo enim anno Quirinus diem obiit supremum. Marginibus pauca quaedam ab Apostolio addita sunt: multo plura a manu recentiore [u], ex quibus quae utilitatem aliquam praebere videbantur, in Mantissam Proverbiorum reieci.

Exemplum Quirino traditum quum vitis mendisque omnis generis plenum sit et abundet, quaestio exoritur, num eadem negligentia et crassa inscitia, eisdem incredibilibus stupidissimae mentis documentis exemplar Gaspari transmissum laboraverit. Ut hanc quaestionem ad liquidum confessumque perducerem, in partes vocavi codices Parisinos, Vratislavienses, alios. Et Parisinos Duebnerus meus contulit, cuius prolixa in me benevolentia mihi iterum veris efferenda est laudibus: indefessa enim huius hominis industria collatus est

§.9. [E] Parisinus 3060, olim 288, formae maximae, charta laevigata eleganter scriptus saec. XVI manu hominis in his rebus ut videtur omnino non versati. Est hic codex, si ex Pantini editione iudicium facere licet, gemellus fere Bruxellani. Tum

§.10. [N] Parisinus 3079, olim Bigotianus, formae quaternariae, E. Millero teste saec. XV scriptus.

Vratislaviensium comparationem Bahhuizenio debeo, cui ob tam eximiam benignitatem quanta gratia habenda sit et nunc sentio et semper gratus profitebor. Evolvit autem Vir doctissimus

§.11. [R] Rhedigeranum I, partim membranaceum partim chartaceum, in Krantzii Catal. Biblioth. Rhediger. numeratum CLV, saec. XV exeunte a librario indocto nec ab iotacismo immuni exaratum. Fuere qui hunc codicem ab ipso Apostolio scriptum esse assererent: v. Wachlerus de Thom. Rhediger. disput. p. 38: add. Krantzius Memorab. Biblioth. public. Elisab. Vratisl. p. 88sq.: sed eos errasse literarum figurae in codice Parisino D exhibitae extra omnem dubitationem posuere. Inspexit idem Bahhuizenus

§.12. [r] Rhedigeranum II, chartaceum, quadratum, altero multo breviorum et deteriorem; nam neglegenter ab librario a literis alieno descriptus est. Quibus liberaliter adiecit

§.13. [O] Lobeovicianum, qui ex Italia olim a Boleslavio de gente Lobeovicia Hassensteiniano, circa annum MD in Bohemiam illatus fertur: conf. C. E. C. Schneiderus ad Plat. Civit. T. I praef. p. xv. Is in omnibus fere congruit cum editione Hervagiana: pro certo hoc affirmo, quamquam Bahhuizenus, quum Apostolii editio ad manum non esset, iuxta lectiones e Rhedigeranis enotatas coactus erat librum conferre.

§.14. Denique huc pertinet a Keilio meo descriptum

[G] Fragmentum Marcianum, quod e codice Veneto class. XI desumptum est: codex est chartaceus, saec. XVI: incipit *Χαλάσω τήν ἰσράν ἄγκυραν*: v. Apost. XVIII, 10: desinit: *ὡτίων πιστότεροι ὀφθαλμοί: ἐπιτῶν τὰ κρείττω τοῖς μίσοι παραβαλλομένων*: v. Ap. XVIII, 71. Sunt proverbia ex Apostolio excerpta: hinc non necessarium visum, quod primum apud me constitueram [cf. infr. p. 865], ut integra haec proverbia ederem: memorabiles scripturas notis criticis Apostolio adiectis inserui.

§.15. Codices RENOGr omnes ex libro ad G. Zacchium dato ductos esse et tituli [cf. infr. p. 233] ostendunt et summus in vitis consensus: ut in Parisino D, sic etiam in his libris

specimina supinae ignorantiae cum mentis quadam hebetudine coniunctae permulta in quavis fere pagina congesta et quasi coacervata sunt. Ceterum non pauca ex eis quae in D leguntur, in his codicibus desiderantur omnibus, ut N plerumque Aeliani ac Palaephati locos omisit, quod, quum nulla inde utilitas redundare videretur, raro expressis verbis indicavi: alia vero insunt, quibus D caret: haec in Mantissam Proverbiorum, de qua infra dicetur, delata sunt. Est autem his libris et inprimis DER persimilis atque cognatus

§. 16. Codex Pantini sive Bruxellensis: v. de co. Heinsius et Pantinus infr. p. xvii sq.; nunc in bibliotheca regia Bruxellensi asservatur. Quamquam codicis vestigiis in editione sua Pantinum non anxie inhaesisse, sed ab eis saepe non monito lectore recessisse probe intellexi, tamen editio illa mihi codicis instar esse debebat: non enim contigit mihi esse tam felici ut invenirem, qui codicis excutiendi laborem molestissimum exantlare vellet.

§. 17. [H] Editio princeps est Hervagiana, a. MDXXXVIII Basileae impressa. Usus criticum habet nullum.

§. 18. [Z] Secuta est P. Pantini editio, a D. Heinsio et A. Schotto correctae atque auctae: v. infr. p. xviii. Bis edita est: prior hoc titulo decorata:

ΜΙΧΑΗΛΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. Michaelis Apostolii Paroemiae: Nunc demum, post Epitomen Basiliensem, integrae, cum Petri Pantini versione, eiusque et Doctorum notis, in lucem editae. A. Lugd. Batav. CIJICXIX.

Altera, quae in textu verborum a priore non recedit, sub hoc titulo prodiit:

ΜΙΧΑΗΛΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. Centuriae XXI. Proverbiorum ex optimis auctoribus Graecis collectae a Michaelae Apostolio Byzantino. Cum V. C. Petri Pantini, Tiletani, versione et notis ipsius ac aliorum doctorum, quibus adagia illustrantur et suis auctoribus assignantur. Cum indicibus locupletibus. Item Patriarchae Gregorii Cyprii proverbialia. A. Lugd. Batav. CIJICLIII.

§. 19. Haec de Apostolio dicenda erant: transeo ad Arsenium. Apostolius quum proverbiorum collectionem com-

poneret, simul sententias et apophthegmata virorum clarorum eo consilio conguessit, ut edita farragine ista inopiam suam ac paupertatem sublevaret. Morte autem abreptus omnia quae corraserat in Arsenii filii manns pervenerunt, qui quo modo patris collectaneis usus sit in praefatione Ioniae — hoc enim nomine opus ornavit — praemissa his verbis declarat :

‘Ο μὲν ἐμὸς πατὴρ, παναγιώτατε καὶ μακαριώτατε δέο-
σοτα, πάλαι ποτὲ διατρίβων ἐν Ῥώμῃ Γάσπαρι τῷ αἰδε-
οιμιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Ὁσίου συναγωγῆν παροιμιῶν
οὐνθεῖναι ὑπέσχετο. Ἀρξάμενος δὲ τῶν παροιμιῶν, συν-
υπεμνήσθη καὶ γνωμῶν ἀποφθεγμάτων τε καὶ ὑποθηκῶν
ἀρχαιοτάτων καὶ σοφωτάτων ἀνδρῶν· ταυτὶ γὰρ δήπουθεν
ἀλλήλων εἶσιν ἀδελφά· ὅθεν καὶ τοῖς τῶν ἐνδον, καὶ τοῖς
ἔξωθεν ἔστιν εὐρεῖν παροιμιασταῖς οὐκ ὀλίγας καὶ γνώμας
καὶ ὑποθήκας καὶ ἀποφθέγματα. Ταῖς μὲν οὖν παροιμίαις
τέλος ἐπιθεῖς, ᾧ καὶ ὑπεσχεθή, ἐξέδοτο· τὰ λοιπὰ δὲ κατα-
λιπὼν ἑτέrais φροντίσιν ἀσχοληθεῖς καὶ νόσῳ ἀνηκέστῳ
περιπεσὼν συμπεφυρμένα καὶ ἄτακτα, καὶ ἴν’ εἶπω κατ’
Ἀναξαγόραν πάνθ’ ὁμοῦ χρήματα, νοῦ τινος δεόμενα, ἐξ
ἀταξίας εἰς τάξιν παραγαγεῖν, τὸν βίον μετέλλαξεν Ἀριστά-
γόρ’ ἀφείς ὑποθήσασθαι οὐκ ἐβραμένον, ἀλλ’ ἀβραφον τὸ ὑπό-
θημα. Ἐγὼ δὲ ταῦτα διαδεξάμενος καὶ τοῖς πατρικοῖς ἰδρωσι
συγκαταμίξας τοὺς ἑμαντοῖ, τέλος οὖν θεῷ τῷ ἔργῳ ἐπέθηκα,
ἐξ ἀταξίας εἰς τάξιν παραγαγὼν καὶ πρὸς τοῖς ἐκείνου πάμι-
πολλα, οὐχ ὅτι τῶν ἔξω, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔσω σοφῶν ξυνηγη-
χῶς καὶ ταῖς παροιμίαις ξυντεταχῶς, ἅπερ εἶπερ τῶν ἐκείνου
παρευρημένων ἀρχαιότερα λέγοιμι ἢ εἶναι καὶ ὠραιότερα,
θαυρῶν ἢ εἰποιμι τὰ ληθῆς. τούτου δέ μοι γέγονεν αἰτίος ὁ λο-
γιώτατος ἀνὴρ, Ἰωάννης ὁ Λάσκαρις, ὁ τοῦ γένους τῶν Ἑλλή-
νων ἐπιστημότατος κτλ. Codicem huius operis ab ipso Arsenio
exaratam Parisina bibliotheca possidet: est chartaceus, n. 3058,
formae maximae: signavi litera A: contulit Duebnerus. Opus,
quod ego, quo commodius citari posset, in centurias di-
visi, Arsenius archiepiscopus secundum literarum ordi-
nem ita disposuit, ut quae intra unam literam cogenda
putaret, in quatuor capita disponderet, quorum primum pro-
verbia, alterum sententias e Stobaei Florilegio et SS. Patri-
bus collectas, tertium clarorum virorum apophthegmata, quar-

tum historias complecteretur. Ex his ego hoc volumine proverbia edidi; reliquis spero fore ut in tertio huius corporis tomo locus exploretur. Omnia vero quae pater in proverbiorum collectionem receperat, Arsenius Violario suo ita inseruit, ut ne verbum quidem mutaret: unde explicandum, quod in apparatu meo critico rarissime codicis A scripturae comparent. Ceterum quae Arsenius attulit a patre praetermissa, ea minoribus literis Apostolii verbis subiecti: nihil in eis mutavi, ratus, quum in scriptoris archetypo versarer, a mutationibus esse abstinendum.

In notis criticis quam potui diligentissime emendatam lectionem annotavi et operam dedi, ut illa literarum diductarum ope se oculis lectorum sponte quasi insinuaret. In annotationibus vero paucis ea afferre studui, quae ad proverbiorum explicationem necessaria essent: in quibus scribendis quantum laboris et molestiae ferendum fuerit, intellegentes lectores ipsi facile videbunt. In tota hac operis parte quantopere duobus libris adiutus sim, reticere non possum: dico exemplum primi huius corporis tomi a Schneidewino, collega et amico optimo, suppeditatum, cui Emperius, amicus desideratissimus, emendationes adscripserat: et editionem Apostolii Pantinianam, a Petersenio, doctissimo Bibliothecae Hamburgensis praefecto, perhumaniter ad me missam, in cuius marginem Steinhelius, civis Hamburgensis, circa finem saeculi decimi octavi annotationes coniecerat doctrinae copia insignes.

§.20. Ultimum locum occupat Mantissa Proverbiorum, in quam sententias a manu recentiore in codd. DA marginem coniectas comportavi; quibus addidi, quae in ENRWZ inveni a D omitta. Recentiore A manum Aa signavi.

Superest ut siglorum quibus in annotatione critica usus sum brevem explicationem lectorum in gratiam adiciam. Significatur igitur litera

A — codex Arsenii Parisinus no. 3058: v. Praef. T. II. §. 19.

Aa — manus codicis Parisini n. 3058 secunda: v. pr. §. 20.

Ab — scriptoris locus in cod. A secundum positus.

Ac — scriptoris locus in cod. A tertio positus.

As — Aelianus.

- a** — codex Laurentianus Arsenii: v. Walzium ad Arsen. pr. p. IV.
B — codex Bodleianus: v. T. I praef. p. XXXI.
C — codex Coislinianus: v. T. I praef. p. XXXII.
D — codex Apostolii Parisinus no. 3059: v. T. II praef. §. 8.
Ds — Diogenianus primo tomo editus.
DV — Diogenianus volumine secundo e codice Vindobonensi editus.
d — codex Diogeniani Vindobonensis: v. T. II pr. §. 4.
E — c. Apostolii Parisinus no. 3060: v. T. II pr. §. 9.
F — codex Vaticanus Gregorii Cyprii: v. T. II praef. §. 4.
G — codex Venetus fragmenti Marciani: v. T. II praef. §. 14.
g — codex Grabbianus Diogeniani: v. T. I praef. p. XXX.
H — editio Apostolii Hervagiana.
K — codex Vaticanus Kramerii: v. T. I praef. p. XXXIII.
L — Gregorii Cyprii codex Leidensis: v. T. II praef. §. 2.
M — Gregorii Cyprii codex Mosquensis: v. T. II praef. §. 3.
m — Arsenii codex Moscoviensis apud Walzium: v. Walzii praef. Arsen. p. IV.
N — Apostolii codex Parisinus no. 3072: v. T. II praef. §. 10.
O — Apostolii codex Lobcovicianus: v. T. II praef. §. 13.
P — Gregorius Cyprius a Pantino primum editus: v. T. I praef. p. XXXVI.
Ps — Palaephatus.
p — c. Gregorii Cyprii Parisinus: v. T. II praef. §. 5.
R — c. Apostolii Rhedigeranus I: v. T. II pr. §. 11.
r — cod. Apostolii Rhedigeranus II: v. T. II pr. §. 12.
S — codex Venetus Macarii: v. T. II praef. §. 6.
u — manus secunda codicis D: v. T. II praef. §. 8.
V — codex Vaticanus Schotti: v. T. I praef. p. XXXIII.
W — Arsenii editio a Walzio curata.
Ws — Palaephatus a Westermanno editus.
Z — editio Apostolii Pantiniana.
 Scribam Gottingae mense Novembr. a. MDCCCL.

D. HEINSII EPISTOLA APOSTOLIO PANTINIANO PRAEMISSA.

AMPLISSIMO ET CLARISSIMO VIRO

IANO RUTGERSIO

CONSILIARIO REGIO,

FRATRI CARISSIMO,

DANIEL HEINSIUS S. D.

Esse sapientiam aliquam multo et Platone et Aristotele antiquiorem sed vulgarem magis, testantur tum alia tum philosophorum antiquorum *ἀδύμνα*, quae a Laertio vocantur: testantur paroemias quas vocant. quae nihil sunt aliud, quam sapientiae quae libris non comprehenditur et quasi per manus inster suppellectilis ad vitam expeditae traditur, reliquiae contractiores. quae nec foeminae ignorant neque imperiti, et parentibus *ὡς παρρησιόδοτος σοφίας* debent liberi. Et haec et ipsa cum de iis agit, Aristotelis confessio est. Nam et quaedam sunt de rebus naturalibus: et nonnullae, morales: neque paucae, historicae. quae cum omnes temporis antiqui observatione aut praeceptis instruant, Grammaticis nihilominus, quod morosum esse genus hominum ac putidum non nescis, crucem figunt. quia quamquam usus patet omnibus ad vitam, origo tamen et occasio ab iis quaeritur in singulis ad ostentationem. Idque ab iis qui libenter eruditionem venditant, cum de reliquis securi esse soleant. Atque eo, in hoc genere potissimum, Graecorum profecit ambitio. Caeterum, praeter antiquos illos magni nominis auctores, qui in colligendis atque interpretandis veterum paroemiis, non inanem plane posuerunt operam, et nostratem Desiderium Erasmus fuit et Michael Apostolius: vir doctissimus et inter Graecos illos, qui post funditus everasas res et literas Graecorum, Romam denuo Athenas invexerunt. Scripti huius utilissimi, vitiosum plane ac contractum ante annos plurimos compendium habemus. Ipsum autem inter reliqua *κτεμήλια* diu admodum Vir Reverendus et amicus olim noster, Petrus Pantinus servavit. Quem Bruxellis olim cum viderem, ut interpretationem ei daret, ipsum autem beneficio hoc ornatum, *ἔλεος καὶ ἀλόκληρος* in lucem ederet, sermo hortatus sum. Quod ab illo coeptum est feliciter, felicissime is absolvit, cui

infinita, inter alia autem, et Paroemiographos Graecorum omnes, pridem eruditi debent. Is Andreas Schottus est: Vir humanitate tanta, ut cum publica utilitate sit doctissimus neque quicquam ulli homini invidet, quia nemine inferior est iis quibus invidere solent homines. Est enim notare, alium superiorem se fateri, ideoque male illi velle. Idem navis maxima ex parte auxit, neque contemnenda addidit. Ipsum autem, infinitis locis vitiosum, infinitis pessime descriptum, et et versionem nondum ab auctore perpolitam, recenseri atque emendari a nobis voluit. ea lege, ut hoc totum cum auctore tibi cederet. Quod praestiterim, nec ille nescit et tu praesens saepius vidisti. omnium autem optime typographi noverunt. Unum dicam, paene emendandi taedium, utilitatis studium vicisse. Nam et singuli auctores, e quibus sua desumpsit ille, percurrendi, omnes qui Paroemias scripserunt, evolvendi, atque ex omnibus, unus qui dein, sed attente et ex tempore, restituendus fuit. Nullum enim tempus nisi inter operas dabatur. Caeterum hoc opus, ut iam dixi, tibi ut inscriberem, idem ille suavit, cuius de humanitate plurima iam dixi. Quam tu toties agnosces, quoties in manus hunc auctorem sumes. Mea exspectabis, cum ad sapientiae ac literarum elegantiam rediero. Nunc enim longe alia non tenent. Et ut verum dicam, ex quo noctes etiam partiri coepi, nullum de industria remisi. Quae ingentem dicam tibi scribet. Quamvis enim valde mei studiosa sit, ut nosti; tamen, ut est sexus iste, omnium et popularium et tribulium meorum facile me pigerimum esse patitur. Vale, mortalium suavissime ac amicissima. Anno MDCCCXIX, XII Febr. Inter occupationes publicas, et quidem molestissimas, quaeque nihil cum his studiis commune habent.

CANDIDO LECTORI

PETR. PANTINUS TILLETANUS.

Ut Themistoclem Miltiadae trophaeis excitatum somnum vix capere potuisse Tullius atque Plutarchus referunt; ita me aliorum in argumento, quod pro virili illustrarem, deligendo exemplum esse libenter secutum nisi profitear, ingratus haberi: si vero inficiar, mendacii argui merito queam. SCHOTTUM nostrum (cuius me lateri haesisse peregrinationisque ac studiorum fuisse socium, non iniuria mihi gaudeo) Proverbia e Graecorum fontibus, editis nuper Zenobio, Diogeniano, itemque Suidae atque Hesychii collectaneis Graecae, Plantiniani ornasse typis cum animadvertissem; essetque penes me MICHAEL APOSTOLIUS Byzantius, qui post Graecos illos in Ionia, hoc est Violario suo, (ut opus suum inscribendum duxit) non Sententias modo et Apophthegmata antiquorum Graecae, sed et Paroemias collegisset; optimum factum existimavi si et illum a me descriptum et Latina donatum civitate, Schotti exemplo, foras darem, ac publici iuris facerem: quod esset multo locupletior duploque amplior, quam olim Basileae quasi *επιγραφή* divulgasset Hervagius: codice, ut coniectio, auctoris manu, vel certe eo inspectante eleganter conscripto: cum frustra etiam exspectaremus hactenus maiorem

ADAGIORUM APOSTOLI editionem a Rob. Constantino Lexicographo in Tigurina bibliotheca pridem promissam. Non contentus itaque Graece velut ex pelago hausisse, Latine etiam reddere placuit, quo ad plures, Graece etiam imperitis, manaret utilitas: Notae etiam in rem praesentem adiiciendas curavimus, partim ut interpretationis nostrae rationem in dignis vindice nodis exponerem: partim ut usum Proverbii cuiusque, auctoresque qui usurparint, digito veluti demonstrarem: originem denique cuiusque a capite arcesserem: adiutus non parum, fatebor enim, ΣΜΩΤΤΙ eiusdem recens tunc editis ad Paroemiographos illos veteres Graecos Notis, doctis Iupiter et laboriosis. Adhibui, ut debui, suis etiam locis, quas Graece longe doctiss. David Hoeschelius Augusta Vindelicorum ad nos, dum viveret, miserat Observationes in Graecas παροιμίας: ratus, quod res est, ingenui esse hominis, per quem profeceris, libenter agnoscere, neque alienum quid arrogare velle. Quid praestiterim aut certe voluerim, aequus rerum arbiter existimabit, et, quo haec saeculi abundat felicitas, numerosus eruditorum grex indicabit. Equidem APOSTOLIUM, etsi antiquum non esse scirem, insuper habendum non iudicavi, quod e Paroemiographis antiquis, Suida ¹⁾ potissimum, pleraque hausierit. Qua vero aetate vixerit maiorum memoria sic habeto: Bessarionis ²⁾ enim

1) Quamquam Suida Apostolium usum esse, primo aspectu extra dubitationem videtur positum, tamen cum alia tunc proverbialia saepe licenter e Suidae verbis concinnata [s. g. Ap. III, I XI, 75 XII, 27. 98 XIV, 10 18 19 21] me adducunt ut statim librum Apostolio ad manum fuisse qualem describit Millerus in libro: *Catalogue des Manuscrits Grecs de la Bibliothèque de l'Escurial*, p. 73: „Collection de proverbes portant ce titre: Συγγωγή τῶν Ταῦταίου καὶ Διδύμου καὶ τῶν παρὰ Σούδα (sic) καὶ ἄλλοις διαφόροις παροιμιῶν συντεθειῶν κατὰ στοιχεῖον.— Le premier article est Ἀβασάνιατος ἢ ἀγύμναστος, ἀδοξίμαστος ἔρητος δὲ κτλ. Voyez Suidas, qui contient le même article.— Ce manuscrit est très-correct et très-bien écrit. Il a été brûlé en partie dans l'incendie de 1671, mais le texte n'a pas été atteint.” Haec Millerus, V. Cl.: alios id genus libros recenset Pausan. Catal. libr. mss. Bibl. Taurin. p. 382. 383. 385. Sed fuerit Suidas ad manus: quod verissime dixit A. Maius in Scriptor. Veter. Nov. Collect. T. II, Add. ad p. 560 s. Dion. Cass. Hist. T. IX, p. 247 Sturz. de Arsenio, id pertinet etiam ad Apostolium: „Quidquid Arsenius in sua ad Leonem X praefatione dicat, ego quidem magnopere suspicor quam edidit Anthologiam non tam ipsum Marte proprio ex variis libris decerpisse, quam ex aliquo codice edidisse. Abundant enim in mss. bibliothecis huiuscemodi florilegiorum mire inter se discrepantium codices.” Praeterea insperasse videtur Apostolius corruptissimum Aeliani codicem, de quo dixit Iacobinus ad Ael. N. An. T. I, praef. p. LXXV, Palaeophatum, Plutarchi Apophthegmata, Diogenianum: Zenobio caruit. [Leutschius.]

2) De Bessarione v. librum Bandini elegantissimum: de vita et rebus gestis Bessarionis Cardinalis Nicaeni Commentarius. 4. Romae. 1777, in quo p. 69 etiam de Apostolio agitur. Ex eo transcribam haec: „Michael Apostolius Constantinopoli ortus Romam venit, graecorum rebus naufragium iam passis. A Bessarione benigne receptus aliquandiu apud eum mansit. Sed cum propter iniuriam Theodore illustri Cardinali haud aequae ae-

Card. Nicaeni et Constantinopolitani Patriarchae aequalem atque asseclam Romae constat fuisse, in globo doctorum Graecorum, qui capta pro dolor a Turcis Constantinopoli, in Italiam, ut in asylum, portum atque perfugium se recipientes, Graecas invexerunt litteras, et per Europam inde disseminarunt: nimirum

Graecia capta ferum victorem vicit, et artes
intulit agresti Latio —

Secuti Bessarionem sunt tanquam coryphaeum aevi sui doctorum, praestantem in Latina et Graeca linguis, tum in philosophia, praesertim Platonica, ac Theologiae scientia: (ut Florentino in Concilio generali sub Eugenio quarto Pont. Max. orationibus habitis, quae leguntur, ostendit:) secuti inquam eum Emanuel Chrysoloras, Demetrius Chalcondyles, Constantinus Lascares, grammatici: Philosophi vero Gemistus Pletho, in Platonice Bessarionis praeceptor: Aristotelei vero Theod. Gaza, Ioann. Argyropylus; et Georgius Trapezuntius rhetor. brevi omnes Latine scribendo sic exercitati, ut et Gaza Romani sermonis pomeria in Animalium Aristotelis historia sic protulerit, ut quem illi comparem vix habeam, praeferam vero neminem. Horum aequalis et contubernalis MICHAEL APOSTOLIUS⁵⁾ fuit, cuius et alia philosophica⁴⁾ habemus opuscula, et Orationes⁶⁾ sunt panegyricae, una in Germanicis historiis⁷⁾ nuper edita; altera vero apud me ἀπίστωνος funebri laudatio Bessarionis⁷⁾, ut et Panegyrica exstat Platinae⁸⁾: uterque Trapezunto oriundum et Plethonis auditorem Praesulem illum faciunt, ac Platonis potissimum sectatorem:

ceptus esset, nec ea, quae speraverat, consequi se posse intelligeret, in Cretam insulam traiecit, ibique officio ludimagistri et graecis libris exscribendis pauperime vixit. Multa in bibliothecis existant volumina Michaelis manu exarata et haec ut plurimum notata subscriptione: *Μιχαήλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πατρίδος πέντε αὐτῶν καὶ τήνδε βιβλίον μισθῶ ἰν Κρήτη ἔεγραψε.* De lite ista inter Theodorum Gazam et Apostolium accurate exposuit Brackerus Hist. Crit. Philosoph. T. IV, I, p. 74 sqq.: add. Boivinus in *Histoire de l'Acad. royale des inscript.* T. II, p. 778. III, p. 303. I. C. Hackius de Bessar. Comment. p. 74. 117. H. Ritterus Hist. Philos. T. IX, p. 220 sqq.

3) De Apostolio v. Chr. Fr. Boernerus de doctis hominibus Graecis litt. Gr. in Italia instaurat. p. 152 sqq.: add. Bernhardus Hist. L. Graec. I, p. 510 sqq.

4) Recenset haec opuscula Millerus in libro quem sup. n. 1 laudavi, p. 70. 379.

5) Exstat oratio Apostolii ad magistrum suum Argyropyllum in bibliotheca Vindobonensi: v. Hoodius de Graecis ill. L. Gr. litt. hum. instaur. p. 195 Iebb.

6) Inanuit a Marq. Frebero editos Germanicarum rerum scriptores: v. T. II, p. 33.

7) Vid. Hoodius l. c. p. 152: add. G. Gem. Plethonis et M. Apostolii orationes funebres duae, in quibus de immortalitate animi exponitur. Ed. G. G. Fuellborn. Lips. 1793.

8) De Barth. Platina s. Platinensi Barth. de Saechis v. librum Ghilini, *Teatro d'Huomini letterati.* T. I, p. 171: add. G. I. Voss. Hist. Lat. II, p. 588. Bandinus l. c. p. 22. 101. — Oratio, cuius Pantinus meminit, exstat in hoc libro: Platinae dialogus de falso et vero bono. Dialogus contra amores. Prohemium et dialogus de vera nobilitate. Dialogi de optimo cive. Panegyricus in laudem Bessarionis. Oratio de pace Italiae confirmanda et bello Twela indicendo. Diversorum panegyrici in parentalibus B. Plethynae. Venet. 1504. [*Leutschius.*]

ut Gaza et Argyropulus, ac Trapezuntius Peripateticae sectae fuere studiosi. Quare sub Nicolao Quinto Romam Bessarion hac cinctus Graecorum doctorum corona venit, et ab Eugenio quarto Cardinalis creatus, obitus pro ecclesia aliquot legationibus, studio librisque editis clarus, vita tandem decessit Sixto quarto sedente, anno, opinor, MCCCCLXXII. capta iam Constantinopoli anno MCCCCLII. in ipsis Pentecostes feriis: conditusque iacet, elogio ornatus Graeco, Romae in aede sacra XII Apostolorum. Huic vero Michaeli Apostolio, ut etiamnum recenti, non satis aequus existit Erasmus⁹⁾: forte quod livor nondum decessisset, aut ob similibus argumentis aemulationem, *ὡς κεραιμὲν κεραιμὴ κοίτη*, qui copia, dum Chiffadas adornat, vincere facile posset, meliusque Graecos Paroemiographos Graece prius edidisset. Michael Angeli Politiani aequalis etiam fuit, a quo etiam nominari alibi, nisi is Michael Verinus est, creditur: ut Desiderius in adagio meminit: Morsus aspidis. Rursus in proverbio: Pardi mortem adsimulat. Item: Lutum nisi tundatur, non fit urceus: e vulgi faece haustum ait, ab homine non perinde eleganti atque palato, ut a domestica illi familiaritate noto accepisset. Verum enimvero integrum hunc Apostolium ab Erasmo visum, sed Epitomen duntaxat Hervagianam, ut credam nondum a me impetrare potui. Dedicat vero Apostolius haec Adagiorum selecta, etiam in Basileensi editione Hervagiana anni eius saeculi XXXVIII. nimis compendiosa, Gaspari Osmensi episcopo, Romae tum forte degenti: cuius vel in contubernio Michael haeserit, aut beneficis hic erga Graecos exules extiterit. Osma¹⁰⁾ autem ne erres, hodie in Hispania urbs est, olim Uxama dicta, Castellae veteris Episcopatus. Uxama autem Plinio, Ptolemaeo vero *Ὀὔξαμα Ἀργύλλας* Arevacorum est oppidum in Hispania Tarraconensi: nisi forte in Ptolemaeo¹¹⁾ legendum *ἀρεουναί* pro *ἀργύλλας*. Addit Plinius nomen hoc crebro aliis in locis usurpari. Nam et Uxamabarca¹²⁾ Autrigonum est urbs in ea ipsa Hispania. Dicta et Auxima Floro lib. III. Hist. Rom. cap. 1. quae Uxama est Paulo Orosio et Auxuma Julio Exuperantio. In antiquis marmorum inscriptionibus interdum et Uxama sculptum videri monuit Abr. Orte-

9) Cf. Erasmi Adag. II, 4, 66. III, 1, 85. 3, 42. 5, 5. 6. 7. 8 cett.

10) Pantini sententiam de Osma amplexi sunt Fabricius B. Gr. V, p. 110 Harl., Boernerus l. c. p. 168., Anct. Catal. codd. Mus. Bibl. Paris. T. II, p. 603, Walsius ad Arsen. praef. p. II. sed perperam. Nam primum de Osma hic non agitur, sed de Osma: tum saeculo decimo quinto ne vixit quidem Osmae episcopus, cui nomen Caspari fuerit: v. Corvelan *Description del Obispaño de Osma* T. II, p. 315. Itaque quod iam Morellius Bibl. Manusc. p. 157 significavit, de Gaspari Zaccchio cogitandum est, cui a Pio Secundo episcopatus Osimi sive Osma a. 1460 delatus est: nam quod olim Auximum nunc ab Italis Osimo vocatur, tunc etiam Osma nominabatur: v. Cluverius Ital. Ant. II, 11, p. 787. Drakenborchius ad Liv. XLI, 21, 12. Ceterum Zaccchius, qui erat ab epistolis Bessarionis, mortuus est a. 1474: v. Ughellius Ital. Sacr. I, p. 507.

11) Ptolem. Geogr. II, 5, p. 126 Wilb.: add. Uchertus Geogr. Ant. II, 455.

12) Uchertus l. c. II, p. 446. [*Leutschius.*]

lius in Thesauro Geographico. In Inscriptionum Gruterianarum p. 693 haec Compluti a nobis visa leguntur et ab Ambrosio Morali sunt allata:

LICINIUS IULIANUS

UXAMENSIS

ANN. XX. H. S. EST

IVLIA MATER F. C.

S. T. T. L.

Olim etiam Episcopum habuit Didacum Azebedium. qui una cum S. Dominico contra Albingenses disputavit, obiitque an. 1207. Et Petrum, Osmensem cognomento a sua sede: cum Victoria in Cantabria esset oriundus. Quae et nostra memoria Episcopum habuerit egregie doctum virum Honoratum Ioanium, Valentinum, a Ludovico Vive celebratum, praeceptorem a studiis Caroli Principis Hisp. Philippi II e Laesita coniuge filii. Suidae sane emendando Adagiisque illustrandis incredibiliter hic labor, ut spero et opto, prodesse poterit: quem Lectori laborem Lub. mer. defero dedicoque: Vos sequi bonique ut consulatis, maiorem in modum rogo, obtestorque.

DIOGENIANUS.
GREGORIUS CYPRIUS.
MACARIUS. AESOPUS.

Τοιοντοὶ Θμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν.
Ἀνιστροφίανες.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΗΜΩΔΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΥ ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ.

ΕΙΣΙ ΔΕ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

1. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τίττεται ἡ παροιμία. Τινὲς δὲ φασιν ἀπὸ τοῦ ἐξ αὐτῶν οὐκοφαν-
τεισθαι τοὺς ξένους. ἐντεῦθεν Ἀριστοφάνης τὸν οὐκοφάν-
την Ἀβυδηνοκόμον ἐκάλεσεν.
2. Ἀβρωνος βίος: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν ἡ παροιμία. 5
Ἀβρων γὰρ ἐγένετο πλούσιός τις καὶ ἀβροδίατος ἀνὴρ.
3. Ἄγορὰ Κερκόπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων
ἡ παροιμία. Κέρκοπες γὰρ τινες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ ἀπα-

δημόδεις d. ἀπὸ τοῦ d: A. Maius Scriptorum Veterum Nov Collect. T. II, 527 syllogem Planudis hucusque ineditam citat hoc titulo insignitam: συναγωγή συλλεγείσα ἀπὸ διαφόρων βιβλίων. Ceterum vide inscriptionem Diogeniano T. I, p. 177 praefixam.

2. ὑπ' αὐτῶν Zenobius. 4. Ἀβυδοκόμον Zenobius a G. Dindorfio correctus: v. n. critt. ad Zenob. I, 1. 5. Ἀβρωνος et Ἀβρων S. Apostolius, ubi v. nott. critt. ἀβροδίατος d. 7. Κερκόπων et infra Κέρκοπες d.

1. Diogen. I, 1: Greg. Cypr. L I, 26. Macar. I, 1. Apostol. I, 1. Proverbium passim adhibuerunt scriptores aevi Byzantini: Theodor. Metoch. Miscell. Philos. et. Histor. 1, p. 17 Kiessl.: καὶ ἴσως ἂν εἶη τὸ καθ' ἡμᾶς ὅτι ποτ' ἄρα πρὸς πλή-
θουσιν τράπεζαν πάσης εὐγενείας καὶ πάντων ἀγαθῶν τρυφῶν κατὰ τὴν παροιμίαν· ἀπὸ τῆς Ἀβυδηνῶν ἐπι-
φόρημα καὶ παντιῶν ἀφορμῆ: id. ibid. 96, p. 604: καὶ εὐρηκότις ἡμᾶς

περὶ τῶν αὐτῶν ἄλλα δὴ ποιεῖν καὶ συνισφῆρην, ὡς περὶ δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν Ἀβυδηνῶν φασιν ἐπι-
φόρημα: alia in nott. ad Zenob. I, 1 allata sunt.

2. Diogen. I, 2: Greg. Cypr. L I, 27. Macar. I, 2. Apostol. I, 4. Ἀβροδίατος βίος dixit Philo de Virt. T. II, 548 Mang. De Habrone v. nott. ad Zenob. I, 4.

3. Diogen. I, 3: Greg. Cypr. M I, 3. Macar. I, 4. Scholl. ad Synes.

- 13 Ἄδεις δέος: ἐπὶ τῶν μιάτην φοβουμένων.
- 14 Αἰγιαλῷ λαλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀνηκουστούτων· ὡς καὶ Ἀνέμῳ διαλέγῃ.
- 15 Αἰθέρα νήνεμον αἰρήσεις: ἐπὶ τῶν μιάτην πονούντων ἐπ' ἀνηνύτοις, ὡς καὶ Ἄμμιον μετρεις· καὶ Ἀστέραι 5 ρας ἀριθμοῖς.
- 16 Ἄιδος κυνή: ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτοὺς διὰ τινῶν μηχανημάτων· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄιδος κυνή, ἣ Περσεύς χρησάμενος τὴν Γοργῶ ἔδειροτόμησεν.
- 17 Αἰάντειος γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρόνας γελώντων. 10
- 18 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλως ἰερουργούντων.
- 19 Αἰθίοπα σμήχειν: ἐπὶ τῶν μιάτην πονούντων.
- 20 Αἰσώπειον αἶμα: ἐπὶ τῶν δυσάπονίπτοις καὶ κακοῖς ὄνειδοις συνεχομένων.

1. Ἄιδος δέος d: correxi e Diogeniano. Suidas: ἀδεις δέδιας δέος: v. nott. critt. ad Diog. l. c. 2. ἀνηκουστούτων] hoc ipsam Diogeniano reddendum est. 4. ἐρήσεις Suidas: v. nott. critt. ad Zenob. I, 39. 5. ἐπ' κτλ. desunt Diogeniano. 11. ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τοῖς ἱεροῖς ἰγγι- ρούντων Diogenianus. 12. Αἰθίοπα d. σμήχεις Diogenianus. Explicatio in Diogeniano ommissa est. 13. δυσάπονίπτων d: v. Zenob. I, 47 et v. ll. in nott. ad Macar. l. c.

13. Diogen. I, 16: Greg. Cypr. I, 29. Macar. I, 27. Apost. I, 30. Ἄδεις hic transitively de eo, quod non iniicit terrorem, dictum est: eodem modo vocem Thucydides usurpat I, 36, 1: τὸ δὲ θαρσοῦν μὴ δεξιμένου ἀσθεῖς ὄν πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἰσθροὺς ἀδέιστερον ἰσόμενον.

14. Diogen. I, 37. coll. Zenob. I, 38: Apost. I, 85. Macar. ap. Tittmann. praef. ad Zonar. p. XCIII.

15. Diogen. I, 38: Macar. I, 51. Apost. I, 58. Ἄμμον μ.] cf. infr. 38. Ἀστέραι ἀρ.] similia in nott. ad Diogen. I, 45. collecta sunt.

16. Diogen. I, 39: Greg. Cypr. I, 12. Macar. I, 53. Apost. I, 81: add. Apost. XVI, 30. Saepissime uluntur hoc proverbio senioris aetatis scriptores: Epist. Socrat. 14: κἄν πολλάκις περικρύπτηται περιθήμενος τὴν Αἰδοῦ κυνήν ἢ τὸν Γύγου δακτύλιον καὶ δίκας γράφῃται τοῖς ἐν τῇ πόλει: ibiq. v. in- terrpp. p. 200 Orell.: add. Liban. Oratt. T. III, 360 R.: ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχους, εἰ μὴ ἢ Δία τὴν Ἄιδος κυνήν ἢ τὸν

Γύγου δακτύλιον [cf. infr. II, 20] ἔχοντες ἀδικοῦσιν, ἢ φ' ὅν λανθάνουσιν.

17. Diogen. I, 41: Greg. Cypr. I, 44. Macar. I, 55. Apost. I, 88.

18. Diogen. I, 43: Greg. Cypr. I, 45. FI, 25. Apost. II, 95. Usurpat Greg. Nazianz. Or. II, 13 C Caill.: ἡσχύνθη ὑπὲρ τῶν ἄλλων ὅσοι μηδὲν τῶν πολλῶν ὄντες βελτίους, ... ἀνίπτοις χερσίν, ὃ δὴ λέγεται, καὶ ἀμύητοις ψυχαῖς τοῖς ἀγνώτατοις ἑαυτοῖς ἐπεισάγουσι.

19. Diogen. I, 45: Macar. I, 62. Apost. I, 72. Adhibuit Diogenes Cynicus in dicto ab Antonio Serm. XV, 28 Fabr. tradito: Διογένης ἐνοῦσθε τινα πονηρὸν ἰρωταίμενος δὲ ὑπὸ τινος, τί τοῦτο ποιεῖς, ἔφη· Αἰθίοπα σμήχω, ἵνα λευκὸν ποιήσω. Cf. Macar. V, 50.

20. Diogen. I, 46: Macar. I, 60. VIII, 47. Apost. I, 74: Etymol. in Cram. Anecd. Paris. IV, 102, 23: Αἰσώπειον αἶμα: ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων· οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκταναν τὸν Ἀσώπον οἱ Δεῖφοι: cf. infr. III, 77. De morte Aesopi v.

- 21 *Ἀγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων καὶ εὐτελῶν.*
- 22 *Ἀκάνθιος τέτιξ: ἐπὶ τῶν ἀμούσων· παρόσον οὔτοι οὐκ ᾄδουσιν.*
- 23 *Ἀκείας ἰάσατο: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων.* 5
- 24 *Ἀκκίζεται: ἤγουν παραφρονεῖ, μωραίνει. Εἴρηται δὲ ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. Ἀκκῶ γυνὴ Ἀθηναία ἐπὶ μωρία διαβαλλομένη, ἣν φασὶ τῇ ἑαυτῆς εἰκόνι κατοπτριζομένην διαλέγεσθαι. "Ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίσεσθαι.*
- 25 *Ἀκίνητα κινεῖς: καθ' ὑπερβολὴν, ὅτι μὴ δεῖ κινεῖν 10 μὴ βωμούς, μὴ τάφους, μὴ ὄρους.*
- 26 *Ἀκισσαίου καὶ Ἐλικῶνος ἔργα: ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. οὔτοι γὰρ τῇ Ἀθηναίᾳ πέπλον ἔδημιούργησαν.*
- 27 *Ἀκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις: ἐπὶ τῶν δυσφορούντων † καὶ δυσνοήτων.* 15
- 28 *Ἀκόνην οἰτίξεις: ἐπὶ τῶν πολλῇ τροφῇ χρωμένων καὶ μηδὲν εἰς τὸ σῶμα ἐπιιδύοντων.*
- 29 *Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν οὔδεν ἀκριβῶς ἤσκημένων.*

1. *Ἀγίεις* d. 3. *Ἀκάνθιος* d. 5. *Ἀκείας* d. 6. *ἀκίστο* d. *ἀκκίσεσθαι* Diogenianus, *Ἀκκῶ* Zenobius. 7. *Ἀκκῶ* Ἀκκῆ d. 8. ἣν φασὶν ἰσοπτριζομένην τῇ εἰκόνι ὡς ἐτέρη διαλέγεσθαι Zenob. I, 53. 10. *δεῖν* d. 11. *ὄρους* d. ὄροφῆν: γ. γγ. II. ad Diogenianum. *Sinceram* Diogeniani manum servasse videntur Scholl. Plat. p. 364 Bekk.: ..., ὅτι μὴ δεῖ ἔδη μὴ δὲ βωμούς κινεῖν ἢ τάφους ἢ ὄρους. 12. *Ἀκισσαίου* d. *Ἀκισσαίου* Diogenianus: *Ἀκίσεως* recte Zenob. I, 56. *Depravata* orta videri possit e proverbio *Ἀκισσαίου σελήνη* Apost. I, 90. τὸν τῆς Πολυίδος Ἀθηναῖς πέπλον Diogenianus. 14. *Bodleianus* *δυσφοροτάτων*: veram lectionem, *δυσφορότων*, suppeditant Zenobius et Suidas. 15. *δυσνομήτων* d. 16. *ἄκονιν* d. 17. *καὶ μηδὲν* μηδὲν δὲ Diogenianus.

Scholl. ad Aristoph. Vesp. 1437. nott. ad Zenob. I, 47.

21. Diogen. I, 47: Apost. I, 60. Ars. LI, 46.

22. Diogen. I, 49: Apost. II, 2. XVI, 78. Ad Simonidem Amorginum proverbium refert Welckerus ad Sim. Am. Rell. XIII, simul de eius origine et usu disputans.

23. Diogen. II, 3: Apostol. I, 95. De nomine viri monuit Keilius Anal. Epigraph. et Onomat. 108: de Aristophane a Zenobio I, 52 in proverbii explicatione commemorato cf. ann. ad Apost. I c.

24. Diogen. II, 4: Apost. I, 51. *Ἀθηναία*] Samiam dixerunt alii:

Zonar. 100. Apost. VII, 66, ubi v. notas.

25. Diogen. II, 6: Greg. Cypr. L I, 62. Macar. I, 66. V, 98. Apost. II, 5. XI, 99. Mota tamena sunt sepulchra et heroum sacella ab Atheniensibus, quum moenia post bellum Persicum exstruebant: cf. interpp. ad Corn. Nep. Themist. 6, 5. *Μὴ κινεῖν ἔθνη πάτρια* Philo dixit de Virt. T. II, 590, 10 Mang.

26. Diogen. II, 7: Apost. I, 100.

27. Zenob. I, 57: Apost. I, 98.

28. Diogen. II, 8: Greg. Cypr. M I, 34. Macar. I, 68. Apost. II, 10. Mant. Provn. s. *λιπαρώτερος*.

29. Diogen. II, 10: Greg. Cypr. L

- 30 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὄναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων τὰ ἀλλότρια.
- 31 Ἄλλο γλαυῆξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσι ἐρίζοντων.
- 32 Ἄλωπεκίξειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν ἐξ- 5 ἀπατᾶν τοὺς ὁμοίους ἐπιχειρούντων.
- 33 Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων: ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνους τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους παρ- εχομένων.
- 34 Ἄλλην μὲν ἐξηγητοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισρέει: ἐπὶ 10 τῶν πονούσων καὶ πλεόν οὐδὲν ἀνυόντων. Ἐπειδὴ γὰρ τῆς νεῶς ῥεούσης ἐξαντλοῦσι τὸ ἐν τῇ ἀνιλίᾳ ὕδωρ, πλεόν δ' εἰσρέει, μᾶττην ποιεῖν οἱ ναῦται δοκοῦσιν.
- 35 Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ ἐρχομένων. 15
- 36 Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ταχέων καὶ ὀξέων εἰληπται.
- 37 Ἀμουσότερος Λειβηθρίων: ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ ἀπαιδεύτων. Λειβηθριοὶ γὰρ ἔθνος Πιερικὸν οὔτε μίλους

1. καμόντες d. ἄλλοι δ' ὄναντο Apostolius: ἄλλοι ὄναντο Nauckius in Schneidewini Philol. II, 158. 3. ἄλλη bis d. Pluribus exponit Diogenianus. 5. πρὸς in proverbio et τοὺς in explicatione d om. 6. ἐπιχειρούντων Macarius. 7. ἄλλα μὲν οὖν Λεύκωνος Bernhardius ad Suid. s. ἄλλα conjecit, vulgatam Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 236 defendere studet. Λεύκωνος] Γλεύκωνος d. Λεύκων] Λευκίωτος (sic) d. 12. νεῶς d. 16. ἰ. τ. ὀξέως καὶ ταχέως ἀνυόμενων Diogenianus. 18. Λειβηθριοὶ] Λειβηθριοὶ d.

I, 13. Macar. I, 72. Apost. II, 7. Adhibent Aristid. Or. Sacr. III, 317: μηδ' ἄκρω τῷ δακτύλῳ προσεψάμενον λαθεῖν: Constant. Manass. Comp. Chronic. 1207: τῆς ἡθονῆς γεισάμενος ἄκρω δακτύλῳ μόνῳ: respicere videtur Plato Comicus in versu corrupto ap. Scholl. ad Arist. Vesp. 1312: ἄψυ μόνον οὐκ ἔν ἄκρω τῇ Μορσίμῳ κτλ.

30. Diogen. II, 13: Greg. Cypr. M I, 35. Macar. I, 77. Apost. II, 30.

31. Diogen. II, 16: Greg. Cypr. M I, 36. Macar. I, 80. Apost. II, 33.

32. Diogen. II, 17: Greg. Cypr. M I, 37. Macar. I, 92. Apost. II, 31.

33. Diogen. II, 21: Greg. Cypr. M I, 40. Apost. II, 36. De Leuconis fabula, ex qua hoc proverbium fluxit, disputat Meinekius Com. Gr. Fr. I, 217.

34. Diogen. II, 22: Greg. Cypr. L I, 15. Apost. II, 34: v. Zenob. I, 75. Euripidem hujus versus auctorem esse certum videtur Meinekius Excerpti. Philolog. in Athen. Deipnos. Sp. II, 8. Usurpat Arrian. P. Euxini Periopl. in Hudsoni Geogr. Minor. T. I, 4: ὡς ἐπεισρέει ἡμῖν ἐκατέρωθεν ἀφθόνος τοῦ ὕδατος, τοῦτο δὴ τὸ τραγικὸν καὶ τὴν μὲν ἐξηγητοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισρέει.

35. Diogen. II, 23: Macar. I, 93. Apost. II, 68.

36. Diogen. II, 24: Greg. Cypr. L I, 48. Macar. I, 94. Apost. II, 77.

37. Diogen. II, 26: Apost. II, 67. XI, 4: Etymol. in Cramer Anecd. Pariss. IV, 148, 28: Λειβηθρα (sic): τόπος ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνοητοὶ ἄσθραποι. Θεοκρυδίδης: Λειβηθρίων ἀνοητότεροι: v. nott. critt. ad

οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον· λέγεται δὲ ἀμουσότατον, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ Ὀρφείου γέγονε θάνατος.

- 38 Ἄμμον μετρῆιν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀναφίκτων.
 39 Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις: ἐπὶ τῶν εὐεργετουμένων καὶ παραχρῆμα τῆς χάριτος ἐπιλαθομένων. 5
 40 Ἄν μὴ παρῆ κρέας, τάριχος στέργεται: ὑποθετική· παρεγγυᾷ ἢ παροιμία, ὅτι χρὴ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.
 41 Ἄνῆρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν. 10
 42 Ἄνδρὲ Λυθῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐξελεθῶν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακῶ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων, παρόσον Κροίσος ἑαυτῷ πολέμιον ἐπισπάσατο Κύρον.
 43 Ἄντι πέρικης σκορπίον: ἐπὶ τῶν αἰρουμένων τὰ χεῖρω τῶν βελτιόνων. 15
 44 Ἄνδρὸς γέροντος αἰ γνάθοι βακτηρία: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.
 45 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι: ἐπὶ τῶν ἀφίλων.

1. λέγεται κτλ.] desunt Diogeniano. ἀμουσόπαπον d. 5. ἐπιλαθομένων Zenob. I, 81. 6. κρέα, τάριχε στερκτίον, Suidas: v. Bernhardius ad Suid. I, 452: τάριχε στερκτίον Diogen. I, 5. 7. παρεγγυᾷ ἢ παρεγγυᾶσα d. 9. ἀνῆρ ὁ φεύγων Gregorius Cyprius, quam lectionem commendat Boissonadus ad Philostr. Epist. p. 85. 15. ἀντι βελτιόνων Diogenianus.

Zenob. I, 79, ubi monui, nomen Θουκυδίδης cum Schaefero in Θουκυριδης esse mutandum. Consentit A. Meinekius Comm. Grr. Fragm. IV, p. 594.

38. Diogen. II, 27: v. sup. 15. Macar. I, 96. Apost. II, 71. Usurpat Ammian. Marcell. XIV, 11 fin.: Quae omnia si scire quisquam velit quam varia sint et assidua, ardentium numerum idem iam despicere et montium pondera scrutari putabit. Cf. not. ad Macar. IV, 64.

39. Diogen. II, 29: Greg. Cypr. M I, 43. Apostol. II, 166. Duobus versibus additis legitur nostrum in Stobaei Append. Flor. IV, p. 31, 11 Gaisf., unde inter Menandrea recepit Meinekius Comicc. Grr. Fragm. IV, p. 325.

40. Zenob. I, 84: Greg. Cypr. M I, 44. Arsen. IV, 9.

41. Diogen. I, 74: Greg. Cypr. L I, 18. Apostol. III, 11. In usum suum convertit Publius Syrus 921: Vir fugiens haud moratur concentum lyrae.

42. Diogen. I, 75: Greg. Cypr. M I, 48. Apost. II, 98. Macar. II, 12. Usurpat Dio Chrysost. Or. XLIII init.: Λυθῶ, φασί, πράγματα οὐκ ἦν, ὁ δὲ ἐξελεθῶν ἐπρίατο. οὐκοῦν ὁ μὲν Λυθὸς δικαίως πράγματα εἶχεν αὐτὸς ἐπιθυμήσας· ἰγὼ δὲ οὐκ ἐπιθυμῶν πράγματα ἔχω δὲ οὐδὲν κτλ.

43. Diogen. I, 76. Greg. Cypr. M I, 51. Apost. III, 7. Simile v. in Macar. VII, 52.

44. Diogen. I, 78: Greg. Cypr. M I, 56. Macar. II, 5. Apost. III, 9.

45. Diogen. I, 79: Greg. Cypr. M

- 46 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ὑπὸ ἀνθρώπων σωζομένων· καὶ ἐπὶ τῶν διαίτητος εὐδαιμονούντων, ὡσανεὶ ἔλεγεν· ἄνθρωπος τῷ ἀνθρώπῳ θέσει θεὸς γίνεται.
- 47 Ἄνεμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ πούφων. 5
- 48 Ἀντιπελαργεῖν: ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταποδιδόντων. οἱ γὰρ πελαργοὶ γηγηρακότας τοὺς λαυτῶν γονεὶς γηροτροφοῦσι, τὰ τροφεία ἀπονέμοντες.
- 49 Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ στέγος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινὰ ἔργα ἀφικομένων. 10
- 50 Ἀμφοτέραις ἀντλεῖν: ἐπὶ τῶν οπουδαίως τι ποιούντων.

2. ὑπὸ ἀνθρώπων] ὑφ' ἑτέρων Diogenianus, ὑπὸ ἀνθρώπου Suidas. σωζομένων καὶ δι' αὐτοῦ εὐδοκιοῦντων Suidas, σωζ. ἢ καὶ διαί τινα εὐδαιμ. reliquias om. Zenob. I, 91. 5. παιδίον d, vitium antiquum, quod saepe in codicibus invenitur: v. ann. ad Diogen. I. c., ubi lectionem ἀνέμου παιδίον plane damnare debebam: germanam enim scripturam servaverunt K I, 94 et Suidas. Idem valet de Libanii Epist. MCXLII: ἰμὲ δὲ μήτε Κόθορον [v. Greg. Cypr. L II, 12.] μήτε Εὐριππον [Macar. IV, 18] μήτε ἀνέμου παιδίον ἡγήση ταῖς γενομέναις διαλλαγαῖς: ubi παιδίον recte reponi iussit Toupius Ann. in Suid. III, 29. 6. τὰς d om. ἀποδιδόντων d. 7. τοὺς d om. 9. τὸ d om. τίγος Suidas. 10. ἔργα καὶ πράξεις ἀφ. Zenobius. 11. ἀντλεῖν ἀμφοτέραις Diogenianus.

I, 57. Macar. II, 6. Apostol. III, 82. . . . De versus auctore Scholl. ad Aristid. Orat. p. 37 haec habet: Σοφοκλέους ὃν ἐν Οἰδίποδι τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐκράτησε τὸ φίλου κακῶς κτλ.: ibid. p. 262 Fromm.: καὶ τὸ φίλου κακῶς κτλ. Σοφοκλέους ὃν παροιμιῶδες γέγονε καὶ ἔτερα μυρία: sed Σοφοκλέους in Euripίδου mutandum esse intellexit R. Ungerus Parad. Theb. I, 374, unde quae de versus auctore in ann. ad Zenob. I, 90 dixi, corrigenda sunt. Idem Ungerus l. c. eodem Scholiasta auctore recte contendisse videtur, ex Euripidis fabula Oedipovs verum petitum esse: C. F. Hermannus quidem Quaest. Oedip. I, 8 eum ad quamcunque aliam fabulam ex Euripidis deperditis, quae περιπέτιαν et insignis fortunae commutationem haberet, referri posse censuit. De sententia comparari potest Eur. Alcest. 210 sqq., Menand. Sent. Monost. 165: ἴαν δ' ἔχωμεν χρήμαθ', ἔσομεν φίλους.

46. Diogen. I, 80: Greg. Cypr. L I, 50. Apost. III, 10: Suidas. De sententia cf. Liban. Orat. T. IV, 360, 28 Reisk.: ἄνθρωπον δ' ἀνθρώπου ἀντιργατήν μὲν εἶναι καὶ βίου κοινωνὸν ἀπέδειξε.

47. Diogen. I, 82: Greg. Cypr. L I, 54. Macar. II, 11. Apost. III, 14. Suidas. Ἄνεμος πῦρ de celeri equo dictum annotavit Pollux I, 196: ἄνεμος de levi atque inquieto homine idem VI, 121. 129: accuratius Anon. in Bekk. Anecd. I, 401, 8: ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος: πῖνον κοινῶς εἴρηται καὶ ἰατρῶς. ἔστι δὲ Εὐνόλιδος. τὸ μὲν γὰρ ἄνεμος δηλοῖ τὸ πανταχοῦ φερόμενον ἀνέμου δίκην καὶ ἀλώμενον καὶ ἀβέβαιον, τὸ δὲ ὄλεθρος καὶ ὄλεθρον ἄξιον καὶ ἀπολείπει.

48. Diogen. I, 84: Greg. Cypr. L I, 49. Macar. II, 12. VII, 10. Apost. II, 100. XIV, 59.

49. Zenob. I, 95: Greg. Cypr. L I, 55. Apost. III, 20.

50. Diogen. I, 87: Greg. Cypr. M

- 51 Ἀνέμους γεωργαῖν: ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μηδενὸς μεταλαμβανόντων.
- 52 Ἄνθρακες ὁ θησαυρός: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπιον διαψευθεύτων καὶ ἐν ἄλλοις ἐντυχόντων· μέμνηται ταύτης Λουκιανός. 5
- 53 Ἄξιος εἰ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν αἰδημόνων καὶ εὐγενῶν· παρόσον οἱ ἐν Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατὰ τι νόμιμον καὶ παλαιὸν γέρας ἀσπίδας φοροῦντες πομπεύουσιν.
- 54 Ἄξιος τριχός: 10
- 55 [Ἄπο ὄνων ἐφ' ἵππους]: ἐπὶ τῶν ἀπὸ μικρῶν πρὸς μείζω χωρούτων.
- 56 Ἄφ' ἵππων ἐπ' ὄνους: ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς ἄσεμνα χωρούτων.
- 57 Ἀπήνητος κεραυνοῦ βολὴ πρὸς ὑπέρευτον 15 ἄτης: ἐπὶ τῶν ἄξια πασχόντων ὧν ἔδρασαν.

2. μεταλαχανόντων Diogenianus: v. Suidam. 6. αἰδημόνων] d εὐδαιμόνων. 8. καὶ παλαιὸν] καὶ d om. 10. ἄξιος Zenobius: scribe ἄξιος. 11. Ἄπο . . ἵππους. d om.: ἄξιος τριχός vero quum ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων dicatur: v. Zenob. II, 4: proverbium excidisse apparet. Confer etiam sequens proverbium et infr. III, 100. 16. ἄτην d: v. nott. critt. ad Zenob. II, 8. Finckhius in annott. ad Zenobii Provn. Heilbronnae 1843 editus p. 6 de hoc proverbio haec disputat: «integrum versus exhibet Gregorius Cyprius: ἀπήνησι κακοῦ βουλή πρὸς ὑπέρευτον ἄτην: quod verum puto: quippe totum proverbium Zenobianis assutum esse videtur, quod neque Diogenianus neque alius quisquam antiquiorum habeat, et versu politico cum homoeoteleuto conceptum sit, quod genus versus Zenobii aetate recentius esse vulga constat.» Quae hoc Diogeniani loco refutantur.

II, 27. Macar. II, 15. Apostol. II, 99. Mant. Provn. s. ἀντίετιν.

51. Diogen. I, 88: Greg. Cypr. M I, 49. Apost. III, 3.

52. Diogen. I, 90: Greg. Cypr. M I, 61. Macar. II, 16. Apost. II, 86.

53. Diogen. I, 92: Greg. Cypr. L I, 53. Macar. VIII, 23. Apost. III, 27. De proverbio pluribus egit Naekius Opusc. II, 274 sq.: de re v. Boeckhius ad Pind. Expl. Olymp. VII, 80, ad Corp. Inscr. T. I, p. 356. 703. T. II, 526.

54. Diogen. I, 93: Macar. II, 17. Apost. III, 25: cf. infr. III, 99. Anonym. Comae Encom. 49, 1 Miller.: οἷτος μὲν ὁ λόγος τριχὸς ἄξιος τρόπον ὃν ἡ παροιμία βεβαιόηται.

55. Macar. II, 19. Ars. IV, 96: v. infr. 56 et III, 100. Adhibet Plaut. Anul. II, 2, 58: hoc magnum et periculum, ab asinis ad boves transcendere.

56. Diogen. I, 96: Greg. Cypr. M II, 34. Apostol. IV, 52: cf. sup. 55. Append. I, 38. Usurpavit Liban. Oratt. T. III, 457 R.: ἐν Ἀρκίῳ τῆς νεότητος παρουσίας τὸ τῆς παροιμίας ἐφη πεπονθῆναι, καὶ ἀτεχνῶς ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους: poetice exornavit Babrius fabb. 76, 18: σὺ γάρ μ' ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστῆσας Ἰώος ἀνθις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;

57. Zenob. II, 8: Greg. Cypr. M I, 69. Apost. III, 64.

Τοιοντοὶ Θμιστοκλῆς οὐπόποι' ἐπεόησεν.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕΣ.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΗΜΩΔΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΥ ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ.

ΕΙΣΙ ΔΕ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

- 1 Ἄβυδηνὸν ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. Τινὲς δὲ φασὶν ἀπὸ τοῦ ἐξ αὐτῶν οὐκοφανταῖοθαι τοὺς ξένους. ἐντεῦθεν Ἀριστοφάνης τὸν οὐκοφάντην Ἄβυδηνοκόμον ἐκάλεσεν.
- 2 Ἄβρωνος βίος: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν ἡ παροιμία. 5 Ἄβρων γὰρ ἐγένετο πλούσιός τις καὶ ἄβροδίατος ἀνὴρ.
- 3 Ἄγουρὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοῦθων ἡ παροιμία. Κέρκωπες γὰρ τινες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ ἀπα-

δημόεις d. ἀπὸ τοῦ d: A. Maius Scriptorum Veterum Nov Collect. T. II, 527 syllogem Planudis hucusque ineditam citat hoc titulo insignitam: συναγωγή συλλεγίται ἀπὸ διαφόρων βιβλίων. Ceterum vide inscriptionem Diogeniano T. I, p. 177 praeifixam.

2. ὑπ' αὐτῶν Zenobius. 4. Ἄβυδοκόμην Zenobius a G. Dindorfio correctus: v. n. critt. ad Zenob. I, 1. 5. Ἄβρωνος et Ἄβρων S Apostolius, ubi v. nott. critt. ἄβροδίατος d. 7. Κερκώπων et infra Κέρκωπες d.

1. Diogen. I, 1: Greg. Cypr. L I, 26. Macar. I, 1. Apostol. I, 1. Proverbium passim adhibuerunt scriptores aevi Byzantini: Theodor. Metoch. Miscell. Philos. et Histor. 1, p. 17 Kiessl.: καὶ ἴσως ἂν εἴη τὸ καθ' ἡμᾶς ὅτι ποτ' ἤμα πρὸς πλήθουσαν τράπεζαν κάσης εὐγενείας καὶ πάντων ἀγαθῶν τριφυῖν κατὰ τὴν παροιμίαν· ἀνθίς Ἄβυδηνὸν ἐπιφόρημα καὶ ναυτιῶν ἀφορμή: id. ibid. 96, p. 604: καὶ εἰρηκότας ἡμᾶς

περὶ τῶν αὐτῶν ἅπαντα δὴ ποιεῖν καὶ συνεισφέρειν, ὡς περὶ δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν Ἄβυδηνὸν φασὶν ἐπιφόρημα: alia in nott. ad Zenob. I, 1 allata sunt.

2. Diogen. I, 2: Greg. Cypr. L I, 27. Macar. I, 2. Apostol. I, 4. Ἄβροδίατος βίος dixit Philo de Virt. T. II, 548 Mang. De Habrone v. nott. ad Zenob. I, 4.

3. Diogen. I, 3: Greg. Cypr. M I, 3. Macar. I, 4. Scholl. ad Synes.

- τεῶνες ἄνθρωποι, οἵτινες καὶ τὸν Δία ἐξαπατῆσαι πεπει-
 ραυται.
- 4 Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον: ἡ παροιμία, φησίν,
 ἐπὶ τῶν ἐκ δευτέρου τισὶ διδόντων τάττεται.
- 5 Ἀγαμέμνωνος θυσία: ἐπὶ τῶν θυσιῶν καὶ σκλη- 5
 ρῶν. Ἀγαμέμνονα γὰρ ἐν Τροίᾳ θύοντα ἐφυγεν ἡ βοῦς
 καὶ μόλις ληφθεῖσα ἤχθη εἰς θυσίαν.
- 6 Ἀγαθὸν νεῖος αὐλησις: ἀγαθὴ καὶ μέση καὶ καλὴ.
 Ἀγάθων γὰρ τις δόκιμος εἰς αὐλητικὴν.
- 7 Ἀγέλαστος πέτρα: αὕτη ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ· ἐφ' ἣν 10
 ἐκάθισεν ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει. εἰληπται δὲ ἡ
 παροιμία ἐπὶ τῶν λύπης προξένων ὄντων.
- 8 Ἀγαθῶν θάλασσα: αὕτη ἡ παροιμία ἐπὶ πλήθους

1. ἄνθρωποι omittit Diogenianus cum reliquis: sed v. Scholl. ad Syn-
 esium in annotatione ad h. l. apposita. 3. μάζα d. φησίν om.
 Diogenianus. 4. τὰ δεύτερα Diogenianus: ἐκ δευτέρου legitur apud
 Zenob. III, 15. Diogen. IV, 15. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα
 δίδοντων ἢ αἰρουμένων. 6. ἐν Τροίᾳ om. Diogenianus. 7. εἰς θυσίαν
 om. idem. 8. Sensum Diogeniani hoc loco expressit epitomator:
 v. Diog. I, 7. coll. Zenob. I, 2 c. nott. critt. 10. ἐφ' ἣς Zenobius, ἐπ' αὐτῆς
 Diogenianus, oratione paulo aliter conformata. 13. ἀγαθὸν θάλασσα d.

Narrat. Aegypt. p. 275 Krabing.: κερ-
 κώπειον δὲ, οὐκ ἐπὶ τὸ Κερκωπίας τινὰς
 ἀπατεῶνας ἄνδρας ἐν Ἐφέσῳ γενέ-
 σθαι, ὅθεν καὶ παροιμία Κερκω-
 πῶν ἄγορά, ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ
 κικλοῦσθων λεγομένη: Apost. I, 18.
 Eadem ratione meretricis nomen
 Κερκώπη a Grammatico Bekkeri
 Anecd. 271, 21 explicatur: Κερκώπη:
 ἐταίρας ὄνομα, καλουμένης οὕτω διὰ
 κικλοῦσθιαν. Κερκωπες γὰρ εἰσιν οἱ
 κικλοῦργοι ἄνθρωποι: cf. Meine-
 cius Com. Gr. III, 294. De Cer-
 copum fabula v. nott. ad Apost.
 VIII, 11, de verbo κερκωπίζειν infr.
 II, 100.

4. Diogen. I, 4: Greg. Cypr. L
 I, 32. Apostol. I, 8. Μάζα inter
 cibos viles et contentos refertur:
 v. Dio Chrysost. Or. VI, 89 Mor.
 de Diogene dicens: τογαροῦν ἦθιον
 μὲν προσφέρειτο μάζαν ἢ οἱ ἄλλοι τὰ
 πολυτελέστατα τῶν σιτίων.

5. Diogen. I, 6: Macar. I, 9. Greg.
 Cypr. L I, 31. Apost. I, 26. Aliud
 proverbum ab Agamemnone deri-
 vatum affert Eustath. ad Hom. Od.

I, 528, p. 1507, 62: εἰς δὲ τὴν θαῦτα
 ἦν ὁ Ἄγισθος πίνεται ὃ ἐστὶν ἐτε-
 γει ἰλλοχῶν τῷ Ἀγαμέμνονι, ἵστιν εἰ-
 πεῖν ὡς καὶ τοῦτο λεχθεῖται ἂν Ἀγα-
 μεμόνεος θαῖς ἢ τράπεζα
 παροιμακῶς, ἐπὶ τῶν ἐπ' ἄλλῳ
 εὐωχουμένων.

6. Diogen. I, 7: Greg. Cypr. L I,
 33. Apost. I, 7. De Agathone
 poeta v. Apostolium l. c. ibique notas.

7. Diogen. I, 8: Greg. Cypr. L I,
 35. Apost. I, 7. Cf. nott. ad Zenob.
 I, 7: add. Suid. v. Σαλαμίνας: ...
 ἵστι δὲ καὶ Ἀγέλαστος πέτρα
 καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου
 καθίσας φασὶ Θροῖα μίλλοντα κατα-
 βαινεῖν εἰς ἤδον. Ὅθεν καὶ τοῦτομα.
 ἢ ὅτι ἵκει ἐκαθίσθη ἡ Δημήτρα κλει-
 ούσα, ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην. De hac
 petra in artificum operibus sub-
 inde reperta v. Panofka in Gerhardt
 Ephem. Archaeol. 1845, p. 49 sqq.

8. Diogen. I, 10: Greg. Cypr. L
 I, 36. Apost. I, 5. Greg. Cypr. V
 I, 12: Macar. I, 5. 8. 10. 13. VII,
 96. Etiam πέλαγος, πόντος et similia
 magnitudinem vel multitudinem re-

ἀγαθῶν λέγεται. ὡς τὸ ἀγαθῶν θησαυρὸς καὶ ἀγαθῶν μυρμηκιά.

- 9 Ἀγαθοὶ δ' ἀριδιάκρυσ ἀνδρες: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς ἔλεον ῥεπόντων.
- 10 Ἀγνότερος πηδαλίου: ἐπὶ τῶν ἀγνώως βεβιωκότων· 5 καθὸ ἐν θαλάττῃ ὄν διὰ παντὸς τὸ πηδάλιον ἀγνὸν εἶναι δοκεῖ.
- 11 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὑποθετικὴ παροιμία. ὅτι οὐδὲν χρεὶ καταφρονεῖν τῶν προὔργου ἢ † ιδιωτῶν.
- 12 Ἀδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων 10 καὶ ἀνάδρων. Ἀδωνίς γὰρ νέος τις εὐειδῆς οὐδὲν ἀπονάμενος τοῦ κάλλους. Ἡ ὅτι κῆπον λιθώδη κτησάμενος οὐκ ἀπέλαυσε τούτου.

1. θησαυρὸς] σωρὸς Diogenianus: v. nott. ad Apost. I, 5. 6. καθ' ὅ d. 8. ὅτι μὴδὲ τῶν εἰσελθόντων χρεὶ καταφρονεῖν Diogenianus explicat. ἢ 8. ιδιωτῶν codex corrupte: scribendum aut οὐδὲ τῶν ιδιωτῶν aut κῆν ἢ τῶν ιδιωτῶν. 10. κῆποι. Diogenianus. 11. ἀπονάμενος d.

rum quum secundarum tum maxime adversarum indicant: πύλαος θείας φιλανθρωπίας dixit Andreas Caesar. ad Apocalyp. p. 82, 5: τῆς φιλανθρωπίας τὸ πύλαος ἐπέδειξεν ἀνεξάντλητον Phot. Epist. 177: alia collegi in adnott. ad Zenob. I, 9: add. Suicerus Thes. Eccles. s. πύλαος, Doederlinus ad Soph. Oed. Colon. 659, Obbarius ad Horat. Epist. I, 2, 22. Ἀγ. θησα.] Greg. Cypr. L I, 36. Chilo apud Anton. Mel. Serm. CXLI, 245 Fabr.: τί ἴσθι πλοῦτος; Θησαυρὸς κακῶν, ἰσθῖδιον ἀτυχημάτων, χορηγία πονηρίας: Eurip. Ion. 923: οἶμοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνται Κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἄν ἰκθάλος δύνου: Philo de Mercede metr. T. II, Opp. 266, 13 Mang.: θησαυροὶ πάντων ἀγαθῶν: Plaut. Mercat. I, 2, 51: tu quidem thesaurum huc apportasti mali: Menand. Monost. 233 Mein.: θησαυρὸς ἴσθι τῶν κακῶν κακῆ γυνή. Ἀγ. μυρμ.] v. Apost. I, 6 et nott. ad Greg. Cypr. L I, 36.

9. Zenob. I, 14: Macar. I, 12. Arsen. I, 16.

10. Diogen. I, 11: Greg. Cypr. L I, 37. Macar. I, 20. Apost. I, 13.

11. Diogen. I, 12: Greg. Cypr. L I, 3. Macar. I, 17. Apost. I, 24. Explicatio nova.

12. Diogen. I, 14: Greg. Cypr. M I, 7. F I, 15. Macar. I, 63. Apost. I, 34. Schol. ad Gregor. Nazianz. T. II, 567 ed. Paris. e cod. 991 de sumptum: ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐφίμειζωμένων: Eudoc. 25. Adhibuit Greg. Nazianz. Carm. 64 Bill., 29 Paris., vs. 53: κῆπος Ἀδώνιδος ἦδει τῆ χάριτος ὀλιόκωπος, ad quem locum Cosmas in A. Maii Spicil. Rom. T. II, 187 haec annotavit: ἀνθρωπος δὲ ὢν (Adonis) ἠράσθη ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης· ἐφορέθη δὲ ὑπὸ τοῦ Ἄρεως, διὰ τὸ ἀντιρροσθῆναι ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης τὸν Ἄρα· εἴτε τοίνυν οἰκετὸν ἔχοντα κάλλος τὸν Ἀδωνίαν καὶ διὰ τούτου ἀπολίσθαι κατὰ τὸν ἀναβεβηκότα λόγον φασὶν Ἕλληνας, οὐκ ἴσμεν· εἴτε καὶ κῆπον ἔχειν διολλίττα τοὺς οἰκίους καρπούς, οὐκ ἔχομεν λέγειν· τὸ γὰρ ἐρασθῆναι ζηλοτυπηθῆναι καὶ τούτου ἀπολίσθαι τὸν τρόπον, εἰς ὑπόνοιαν ἄγει τοιάυδα. Ceterum cf. Creuzerus zur Gallerie der alten Dramatiker 115 et annott. ad Apostol. X, 17.

- 13 Ἀδελὸς δέος: ἐπὶ τῶν μάλιστα φοβουμένων.
- 14 Αἰγιαλῶ λαλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀνηκουστούντων· ὡς καὶ Ἀνέμῳ διαλέγῃ.
- 15 Αἰθέρα νήνεμον αἰρήσεις: ἐπὶ τῶν μάλιστα πονούντων ἐπ' ἀνηνύτοις, ὡς καὶ Ἄμμον μετρεις· καὶ Ἀστέρας ἀριθμοῖς.
- 16 Ἄιδος κυνῆ: ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτοὺς διὰ τινῶν μηχανημάτων· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄιδος κυνῆ, ἣ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργῶν ἐδειροτόμησεν.
- 17 Αἰάντειος γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων. 10
- 18 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλως ἰερούργούντων.
- 19 Αἰθίοπα σμήχειν: ἐπὶ τῶν μάλιστα πονούντων.
- 20 Αἰσώπειον αἶμα: ἐπὶ τῶν δυσκαπονίπτοις καὶ κακοῖς ὄνειδοι συνεχομένων.

1. Ἄιδος δέος d: correxi e Diogeniano. Suidas: ἀδελὸς δέδιος δέος: v. nott. critt. ad Diog. I. c. 2. ἀνηκουστούντων] hoc ipsum Diogeniano reddendum est. 4. ἐρέσεις Suidas: v. nott. critt. ad Zenob. I, 39. 5. ἐπ' κτλ. desunt Diogeniano. 11. ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τοῖς ἰεροῖς ἰγγιούρωντων Diogenianus. 12. Αἰθίοπα d. σμήχεις Diogenianus. Explicatio in Diogeniano ommissa est. 13. δυσκαπονίπτων d: v. Zenob. I, 47 et vv. ll. in nott. ad Macar. I. c.

13. Diogen. I, 16: Greg. Cyr. I, 29. Macar. I, 27. Apost. I, 30. Ἀδελὸς hic transitivum de eo, quod non iniicit terrorem, dictum est: eodem modo vocem Thucydides usurpat I, 36, 1: τὸ δὲ θαρσοῦν μὴ δεξαμένου ἀσθενὲς ὄν πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἰσχυροὺς ἀδεῖα τερὸν ἰσόμενος.

14. Diogen. I, 37. coll. Zenob. I, 38: Apost. I, 85. Macar. ap. Tittmann. praef. ad Zonar. p. XCIII.

15. Diogen. I, 38: Macar. I, 51. Apost. I, 58. Ἄμμον μ.] cf. infr. 38. Ἀστέρας ἀρ.] similia in nott. ad Diogen. I, 45. collecta sunt.

16. Diogen. I, 39: Greg. Cyr. I, 12. Macar. I, 53. Apost. I, 81: add. Apost. XVI, 30. Saepissime utuntur hoc proverbio senioris aetatis scriptores: Epist. Socrat. 14: καὶν πολλάκις περικρύπτηται περιθήμενος τὴν Αἴδου κυνῆν ἢ τὸν Γόγου δακτύλιον καὶ δίκας γράφεται τοῖς ἐν τῇ πόλει: ibiq. v. interpp. p. 200 Orell.: add. Liban. Oratt. T. III, 360 R.: ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχους, εἰ μὴ σὴ Δία τὴν Ἄιδος κυνῆν ἢ τὸν

Γόγου δακτύλιον [cf. infr. II, 20] ἔχοντες ἀδικοῦσιν, ἢ φ' ἂν λαθάνουσιν.

17. Diogen. I, 41: Greg. Cyr. I, 44. Macar. I, 55. Apost. I, 88.

18. Diogen. I, 43: Greg. Cyr. I, 45. FI, 25. Apost. II, 95. Usurpat Greg. Nazianz. Or. II, 15 C. Caill.: ἡσχύνθη ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅσοι μὴδὲν τῶν πολλῶν ὄντες βελτίους, ... ἀνίπτοις χερσίν, ὃ δὴ λέγεται, καὶ ἀμυήτοις ψυχαῖς τοῖς ἀγνώστοις ἑαυτοῖς ἰπείαγους.

19. Diogen. I, 45: Macar. I, 62. Apost. I, 72. Adhibuit Diogenes Cynicus in dicto ab Antonio Serm. XV, 28 Fabr. tradito: Διογῆνης ἰουθεῖται τινὰ ποτηρόν· ἐρωτώμενος δὲ ὑπό τινος, τί τοῦτο ποιεῖς, ἔφη· Αἰθίοπα σμήχῃ, ἵνα λευκὸν ποιῆσω. Cf. Macar. V, 50.

20. Diogen. I, 46: Macar. I, 60. VIII, 47. Apost. I, 74: Etymol. in Cram. Anecd. Paris. IV, 102, 23: Αἰσώπειον αἶμα: ἐπὶ τῶν ἀδικῶς ἀναιρουμένων· οὐ γὰρ ἰσθίως ἀπέκτειναν τὸν Αἰσώπον οἱ Ἀεῖφοι: cf. infr. III, 77. De morte Aesopi v.

- 21 *Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι: ἐπὶ τῶν μη-
δενὸς ἀξίων καὶ εὐτελῶν.*
- 22 *Ἀκάνθιος τέττιξ: ἐπὶ τῶν ἀμούσων· παρόσον οὐ-
τοι οὐκ ἄδουσιν.*
- 23 *Ἀκείσιας λάσατο: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων.* 5
- 24 *Ἀκκίζεται: ἤγουν παραφρονεῖ, μωραίνει. Εἴρηται δὲ
ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. Ἀκκὴ γυνὴ Ἀθηναία ἐπὶ μωρία
διαβαλλομένη, ἣν φασὶ τῇ εἰκόνι κατοπτριζομένην
διαλέγεσθαι. "Ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι.*
- 25 *Ἀκίνητα κινεῖς: καθ' ὑπερβολὴν, ὅτι μὴ δεῖ κινεῖν 10
μὴ βωμούς, μὴ τάφους, μὴ ὄρους.*
- 26 *Ἀκισσαίου καὶ Ἐλικῶνος ἔργα: ἐπὶ τῶν θαύμα-
τος ἀξίων. οὗτοι γὰρ τῇ Ἀθηνᾶ πέπλον ἐδημιούργησαν.*
- 27 *Ἀκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις: ἐπὶ τῶν δυσφορούν-
των † καὶ δυσνοήτων.* 15
- 28 *Ἀκόνην σιτίζεις: ἐπὶ τῶν πολλῇ τροφῇ χρωμένων
καὶ μηδὲν εἰς τὸ σῶμα ἐπιιδόντων.*
- 29 *Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἀκριβῶς
ἤσκημένων.*

1. *Αἰγίς* d. 3. *Ἀκάνθιος* d. 5. *Ἀκείσις* d. 6. *ἀκίκοτο* d.
ἀκκίζεσθαι Diogenianus, *Ἀκκὴ* Zenobius. 7. *Ἀκκὴ* Ἀπὸν d. 8.
ἣν φασὶν κατοπτριζομένην τῇ εἰκόνι ὡς ἑτέρα διαλέγεσθαι Zenob. I, 53.
10. *δεῖν* d. 11. *ὄρους*] d. *ὀροσφῆν*: γ. νν. II. ad Diogenianum. Sin-
ceram Diogeniani manum servasse videntur Scholl. Plat. p. 364 Bekk.:
... *ὅτι μὴ δεῖ ἔθῃ μὴ δὲ βωμῶν κινεῖν ἢ τάφους ἢ ὄρους.* 12. *Ἀκισ-
σαίου* d. *Ἀκισσαίου* Diogenianus: *Ἀκείσις* recte Zenob. I, 56. *Deprava-
tio orta videri possit e proverbio Ἀκισσαίου σελήνη* Apost. I, 90. *τὸν
τῆς Πολυίδος Ἀθηνᾶς πέπλον* Diogenianus. 14. *Bodleianus δυσφοροῦ-
τάτων*: veram lectionem, *δυσφορίστων*, suppeditant Zenobius et Suidas.
15. *δυσνοημάτων* d. 16. *ἄκονιν* d. 17. *καὶ μηδὲν*] *μηδὲν δὲ* Diogenianus.

Scholl. ad Aristoph. Vesp. 1437.
not. ad Zenob. I, 47.

21. Diogen. I, 47: Apost. I, 60.
Ars. LI, 46.

22. Diogen. I, 49: Apost. II, 2.
XVI, 78. Ad Simonidem Amor-
ginum proverbium refert Welckerus
ad Sim. Am. Rell. XIII, simul de
eius origine et usu disputans.

23. Diogen. II, 3: Apostol. I, 95.
De nomine viri monuit Keilii Anal.
Epigraph. et Onomat. 108: de Ari-
stophane a Zenobio I, 52 in pro-
verbii explicatione commemorato cf.
ann. ad Apost. I c.

24. Diogen. II, 4: Apost. I, 51.
Ἀθηναία] Samiam dixerunt alii:

Zonar. 100. Apost. VII, 66, ubi γ.
notas.

25. Diogen. II, 6: Greg. Cypr. L
I, 62. Macar. I, 66. V, 98. Apost. II,
5. XI, 99. Mota tamen sunt se-
pultura et heroum sacella ab Athe-
niensibus, quum moenia post bel-
lum Persicum exstruebant: cf. in-
terpp. ad Corn. Nep. Themist. 6, 5.
Μὴ κινεῖν ἔθῃ πάτρια Philo dixit
de Virt. T. II, 590, 10 Mang.

26. Diogen. II, 7: Apost. I, 100.

27. Zenob. I, 57: Apost. I, 98.

28. Diogen. II, 8: Greg. Cypr. M

I, 34. Macar. I, 68. Apost. II, 10.

Mant. Provv. s. *λεπρωτέρως*.

29. Diogen. II, 10: Greg. Cypr. L

- 30 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὄναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλ-
πίδα κληρονομησάντων τὰ ἀλλότρια.
- 31 Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ τῶν
τοῖς κρείττοσι ἐριζόντων.
- 32 Ἄλωπεκίζειν πρὸς ἐτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν ἐξ- 5
απατῶν τοὺς ὁμοίους ἐπιχειρούντων.
- 33 Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύ-
κων: ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνους τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους παρ-
εχομένων.
- 34 Ἄλλην μὲν ἐξηγητοῦμεν, ἣ δ' ἐπειρεθεῖς: ἐπὶ 10
τῶν πονούντων καὶ πλέον οὐδὲν ἀνυόντων. Ἐπειδὴ γὰρ
τῆς νεῶς ῥεούσης ἐξαντλοῦσι τὸ ἐν τῇ ἀντλία ὕδωρ, πλέον
δ' εἰσρέει, μάτην πονεῖν οἱ ναῦται δοκοῦσιν.
- 35 Ἀμεινόων οἰωνῶν τυχεῖν: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς
ἀγαθὰ ἐρχομένων. 15
- 36 Ἀμ' ἔπος ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ταχέων καὶ ὀξείων εἰληπται.
- 37 Ἀμουςότερος Λειβήθριων: ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ
ἀπαιδευίων. Λειβήθριοι γὰρ ἔθνος Πιερικὸν οὔτε μέλους

1. καμόντες d. ἄλλοι δ' ὄναντο Apostolius: ἄλλοι ὄναντο Nauckius in Schneidewini Philol. II, 158. 3. ἄλλη bis d. Pluribus exponit Diogenianus. 5. πρὸς in proverbio et τοὺς in explicatione d om. 6. ἰγχειρόντων Macarius. 7. ἄλλα μὲν οὖν Λεύκωνος Bernhardius ad Suid. s. ἄλλα conjecit, vulgatam Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 236 defendere studet. Λεύκωνος] Γλεύκωνος d. Λεύκων] Λευκίωτος (sic) d. 12. νεὸς d. 16. ἰ. τ. ὀξείως καὶ ταχέως ἀνωμένων Diogenianus. 18. Λειβήθριοι] Λειβήθριον d.

I, 13. Macar. I, 72. Apost. II, 7. Adhibent Aristid. Or. Sacr. III, 317: μὴδ' ἄκρω τῷ δακτύλῳ προσεψάμενον λαθεῖν: Constant. Manass. Comp. Chronic. 1207: τῆς ἡδονῆς γεισάμενος ἄκρω δακτύλῳ μόνῳ: respicere videtur Plato Comicus in versu corrupto ap. Scholl. ad Arist. Vesp. 1312: ἄψα μόνον οὐκ ἔν ἄκρω τῇ Μοροίμῳ κτλ.

30. Diogen. II, 13: Greg. Cypr. M

I, 35. Macar. I, 77. Apost. II, 30.

31. Diogen. II, 16: Greg. Cypr. M

I, 36. Macar. I, 80. Apost. II, 33.

32. Diogen. II, 17: Greg. Cypr. M

I, 37. Macar. I, 92. Apost. II, 31.

33. Diogen. II, 21: Greg. Cypr. M

I, 40. Apost. II, 36. De Leuco-

nis fabula, ex qua hoc proverbium fluxit, disputat Meinekius Com. Gr.

Fr. I, 217.

34. Diogen. II, 22: Greg. Cypr. I

I, 15. Apost. II, 34: v. Zenob. I, 75.

Euripidem hujus versus auctorem

esse certum videtur Meinekio Ex-

excit. Philolog. in Athen. Deipnos.

Sp. II, 8. Usurpat Arrian. P. Eu-

xini Peripl. in Hudsoni Geogr. Mi-

nor. T. I, 4: ὡς ἐπειρεῖν ἡμῖν ἑκα-

τέρωθεν ἀφθόνας τοῦ ὕδατος, τοῦτο

δὴ τὸ τραγικὸν καὶ τὴν μὲν ἐξη-

τητοῦμεν, ἣ δ' ἐπειρεθεῖς.

35. Diogen. II, 23: Macar. I, 93.

Apost. II, 68.

36. Diogen. II, 24: Greg. Cypr. I

I, 48. Macar. I, 94. Apost. II, 77.

37. Diogen. II, 26: Apost. II, 67.

XI, 4: Etymol. in Cramerii Anecd.

Pariss. IV, 148, 28: Λειβήθρια (sic):

τόπος ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνοητοὶ ἄν-

θρωποι. Θεοκνίδης: Λειβήθριων

ἀνοητότεροι: v. nott. critt. ad

- οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον· λέγεται δὲ ἀμουσότατον, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ Ὀρφῆος γέγονε θάνατος.
- 38 Ἄμμον μετρεῖν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνεφίκτων.
- 39 Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις: ἐπὶ τῶν ἐργετούμενων καὶ παραχρῆμα τῆς χάριτος ἐπιλαδομένων. 5
- 40 Ἄν μὴ παρῆ κρείας, τάριχος στέργεται: ὑποθετική· παρεγγυᾷ ἢ παροιμία, ὅτι χρὴ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.
- 41 Ἄνηρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν. 10
- 42 Ἄνδρὲ Ἄνδῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐξελθὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κατὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων, παρόσον Κροίσος ἑαυτῷ πολέμιον ἐπισπάσατο Κύρον.
- 43 Ἄντι πέρκης σκορπίον: ἐπὶ τῶν αἰρουμένων τὰ χεῖρα τῶν βελτιόνων. 15
- 44 Ἄνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.
- 45 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι: ἐπὶ τῶν ἀφίλων.

[1. λέγεται κτλ.] desunt Diogeniano. ἀμουσόπαπον d. 5. ἐπιλαδομένων Zenob. I, 81. 6. κρέα, ταρίχη στερεκτίον, Suidas: v. Bernhardius ad Suid. I, 452: ταρίχη στερεκτίον Diogen. I, 5. 7. παρεγγυᾷ ἢ παρεγγυᾶσα d. 9. ἀνήρ ὁ φεύγων Gregorius Cyprius, quam lectionem commendat Boissonadus ad Philostr. Epist. p. 85. 15. ἀντι βελτιόνων Diogenianus.

Zenob. I, 79, ubi monui, nomen Θουκυδίδης cum Schaefero in Θουγενίδης esse mutandum. Consentit A. Meinekius Comm. Gr. Fragm. IV, p. 594.

38. Diogen. II, 27: v. sup. 15. Macar. I, 96. Apost. II, 71. Usurpat Ammian. Marcell. XIV, 11 fin.: Quae omnia si scire quisquam velit quam varia sint et assidua, aerarum numerum idem iam desipiens et montium pondera scrutari putabit. Cf. nott. ad Macar. IV, 64.

39. Diogen. II, 29: Greg. Cypr. M I, 43. Apostol. II, 166. Duobus versibus additis legitur nostrum in Stobaei Append. Flor. IV, p. 31, 11 Gaisf., unde inter Menandrea recepit Meinekius Comicc. Gr. Fragm. IV, p. 325.

40. Zenob. I, 84: Greg. Cypr. M I, 44. Arsen. IV, 9.

41. Diogen. I, 74: Greg. Cypr. L I, 18. Apostol. III, 11. In usum suum convertit Publius Syrus 921: Vir fugiens haud moratur concen-tum lyrae.

42. Diogen. I, 75: Greg. Cypr. M I, 48. Apost. II, 98. Macar. II, 12. Usurpat Dio Chrysost. Or. XLIII inicit: Ἄνδῶ, φασί, πράγματα οὐκ ἦν, ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο. οὐκοῦν ὁ μὲν Ἄνδρος δικαίως πράγματα εἶχεν αὐτὸς ἐπιθυμήσας: ἰγὼ δὲ οὐκ ἐπιθυμῶν πράγματα ἔχω δὲ οὐδὲν κτλ.

43. Diogen. I, 76. Greg. Cypr. M I, 51. Apost. III, 7. Simile v. in Macar. VII, 52.

44. Diogen. I, 78: Greg. Cypr. M I, 56. Macar. II, 5. Apost. III, 9.

45. Diogen. I, 79: Greg. Cypr. M

- 46 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ὑπὸ ἀνθρώπων σωζομένων· καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τινος εὐδαιμονούντων, ὡσανεὶ ἔλεγον· ἄνθρωπος τῷ ἀνθρώπῳ θέσει θεὸς γίνεται.
- 47 Ἀνέμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ πούφων. 5
- 48 Ἀντιπελαργαί: ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταποδιδόντων. οἱ γὰρ πελαργοὶ γηγηρακότας τοὺς ἑαυτῶν γονεὺς γηροτροφοῦσι, τὰ τροφεία ἀπονέμοντες.
- 49 Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ στέγος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινὰ ἔργα ἀφικομένων. 10
- 50 Ἀμφοτέrais ἀντλεῖν: ἐπὶ τῶν οπουδαίως τι ποιούντων.

2. ὑπὸ ἀνθρώπων] ὑφ' ἑτέρων Diogenianus, ὑπὸ ἀνθρώπου Suidas. σωζομένων καὶ δι' αὐτοῦ εὐδοκιοῦντων Suidas, σωζ. ἢ καὶ διὰ τινὰ εὐδαιμ. reliquias om. Zenob. I, 91. 5. παιδίον d, vitium antiquum, quod saepe in codicibus invenitur: v. ann. ad Diogen. I. c., ubi lectionem ἀνέμου παιδίον plane damnare debebam: germanam enim scripturam servaverunt K I, 94 et Suidas. Idem valet de Libanii Epist. MCXLII: ἐμὲ δὲ μήτε Κόθορον [v. Greg. Cypr. L II, 12.] μήτε Εὐριππον [Macar. IV, 18] μήτε ἀνέμου παιδίον ἠγῆση ταῖς γενομέναις διαλλαγαῖς: ubi παιδίον recte reponi iussit Toupius Ann. in Suid. III, 29. 6. τὰς d om. ἀποδιδόντων d. 7. τοὺς d om. 9. τὸ d om. τέγος Suidas. 10. ἔργα καὶ πρῶξις ὑφ. Zenobius. 11. ἀντλεῖν ἀμφοτέrais Diogenianus.

I, 57. Macar. II, 6. Apostol. III, 82. . . . De versus auctore Scholl. ad Aristid. Oratt. p. 37 haec habet: Σοφοκλέους ὃν ἐν Οἰδίποδι τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐκράτησε τὸ φίλου κακῶς κτλ.: ibid. p. 262 Fromm.: καὶ τὸ φίλου κακῶς κτλ. Σοφοκλέους ὃν παροιμιῶδες γέγονε καὶ ἔτερα μυρία: sed Σοφοκλέους in Εὐριπίδου mutandum esse intellexit R. Ungerus Parad. Theb. I, 374, unde quae de versus auctore in ann. ad Zenob. I, 90 dixi, corrigenda sunt. Idem Ungerus l. c. eodem Scholiasta auctore recte contendisse videtur, ex Euripidis fabula Oedipovs verum petiit esse: C. F. Hermannus quidem Quaest. Oedip. I, 8 eum ad quamcunque aliam fabulam ex Euripidis deperditis, quae περιπέτειαν et insignis fortunae commutationem haberet, referri posse censuit. De sententia comparari potest Eur. Alcest. 210 sqq., Menand. Sent. Monost. 165: ἴαν δ' ἔχωμεν χρήμαθ', ἔσομεν φίλους.

46. Diogen. I, 80: Greg. Cypr. L I, 50. Apost. III, 10: Suidas. De sententia cf. Liban. Oratt. T. IV, 360, 28 Reisk.: ἄνθρωπον δ' ἀνθρώπου σινεργάτην μὲν εἶναι καὶ βίου κοινωνὸν ἀπέδειξε.

47. Diogen. I, 82: Greg. Cypr. L I, 54. Macar. II, 11. Apost. III, 14. Suidas: Ἀνέμου παις de celeri equo dictum annotavit Pollux I, 196: ἄνεμος de levi atque inquieto homine idem VI, 121. 129: accuratius Anon. in Bekk. Anecd. I, 401, 8: ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἀνθρώπου: πάντων κοινῶς εἴρηται καὶ ἐπιρρώως. ἔστι δὲ Εὐπὸλιδος. τὸ μὲν γὰρ ἄνεμος δηλοῖ τὸ πανταχοῦ φερόμενον ἀνέμου διήνη καὶ ἀλόμενον καὶ ἀβέβαιον, τὸ δὲ ὄλεθρος καὶ ὄλεθρον ἄξιον καὶ ἀπωλείας.

48. Diogen. I, 84: Greg. Cypr. L I, 49. Macar. II, 12. VII, 10. Apost. II, 100. XIV, 59.

49. Zenob. I, 95: Greg. Cypr. L I, 55. Apost. III, 20.

50. Diogen. I, 87: Greg. Cypr. M

- 51 Ἀνέμους γεωργεῖν: ἐπὶ τῶν πογούντων καὶ μηδενὸς μεταλαμβάνοντων.
- 52 Ἀνθρακες ὁ θησαυρός: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων καὶ ἐν ἄλλοις ἐντυχόντων· μέμνηται ταύτης Λουκιανός. 5
- 53 Ἄξιος εἰ τῆς ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν αἰδημόνων καὶ εὐρησῶν· παρόσον οἱ ἐν Ἀργεὶ ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατὰ τι νόμιμον καὶ παλαιὸν γέρας ἀσπίδας φοροῦντες πομπεύουσιν.
- 54 Ἄξιος τριχός: 10
- 55 [Ἀπὸ ὄνων ἐφ' ἵππουσ]: ἐπὶ τῶν ἀπὸ μικρῶν πρὸς μείζω χωροῦντων.
- 56 Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους: ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς ἄσεμινα χωροῦντων.
- 57 Ἀπήνητος κεραινοῦ βολή πρὸς ὑπέρευτον 15 ἄτης: ἐπὶ τῶν ἄξια πασχόντων ὧν ἔδρασαν.

2. μεταλαγανόντων Diogenianus: v. Suidam. 6. αἰδημόνων] d ἐν-
 δαιμόνων. 8. καὶ παλαιόν] καὶ d om. 10. ἄξιος Zenobius: scribe
 ἄξιος. 11. Ἀπὸ . . ἵππουσ] d om.: ἄξιος τριχός vero quum ἐπὶ τῶν
 εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων dicatur: v. Zenob. II, 4: proverbium excidisse
 apparet. Confer etiam sequens proverbium et infr. III, 100. 16.
 ἄτην d: v. nott. critt. ad Zenob. II, 8. Finckhii in annott. ad Zeno-
 bii Provn. Heilbronnae 1843 editis p. 6 de hoc proverbio haec disputa-
 tur: »integrum versum exhibet Gregorius Cyprius: ἀπήνησε νακοῦ βουλή
 πρὸς ὑπερτάτην ἄτην: quod verum puto: quippe totum proverbium Ze-
 nobianis assutum esse videtur, quod neque Diogenianus neque alius
 quisquam antiquiorum habeat, et versu politico cum homoeoteleuto
 conceptum sit, quod genus versuum Zenobii aetate recentius esse vulga
 constat.» Quae hoc Diogeniani loco refutantur.

II, 27. Macar. II, 15. Apostol. II, 99.
 Mant. Provn. s. ἀντλείν.

51. Diogen. I, 88: Greg. Cypr. M
 I, 49. Apost. III, 3.

52. Diogen. I, 90: Greg. Cypr. M
 I, 61. Macar. II, 16. Apost. II, 86.

53. Diogen. I, 92: Greg. Cypr. L
 I, 53. Macar. VIII, 23. Apost. III, 27.
 De proverbio pluribus egit Naekius
 Opusc. II, 274 sq.: de re v. Boeckhiius
 ad Pind. Expll. Olymp. VII, 80, ad
 Corp. Inscr. T. I, p. 356. 703. T. II, 526.

54. Diogen. I, 93: Macar. II, 17.
 Apost. III, 25: cf. infr. III, 99.
 Anonym. Comae Encom. 49, 1 Mil-
 ler.: οὔτως μὲν ὁ λόγος τριχός ἄξιος
 τρόπον ὃν ἡ παροιμία βεβοῦληται.

55. Macar. II, 19. Ars. IV, 96: v.
 infr. 56 et III, 100. Adhibet Plaut.
 Aulul. II, 2, 58: hoc magnum sit
 periculum, ab asinis ad boves
 transcendere.

56. Diogen. I, 96: Greg. Cypr. M
 II, 34. Apostol. IV, 52: cf. sup. 55.
 Append. I, 38. Usurpavit Liban.
 Oratt. T. III, 457 R.: ἐν Ἀρκίῳ τῆς
 νεότητος παρουσίας τὸ τῆς παροιμίας
 ἔφη πεπονθῆναι, καὶ ἀνεχνῶς ἀφ'
 ἵππων εἰς ὄνους: poetice exornavit
 Babrius fabb. 76, 18: σὺ γάρ μ' ἀφ'
 ἵππων εἰς ὄνους μεταστῆσας Ἰώος ἀν-
 θις ἵππον ἐξ ὄνων με ποιῆσαι;

57. Zenob. II, 8: Greg. Cypr. M
 I, 69. Apost. III, 64.

- 58 "Απερ τήν γλαύκα θηράν: ἐπὶ τῶν εὐτελές τι ζη-
τούντων· παρόσον ἢ γλαυῆ μικρὰ θηρᾶ.
- 59 'Αλώνητον ἀνδράποδον: οἶον βαρβαρικὸν καὶ εὐ-
τελές· εἰς τήν μεσόγειαν γὰρ ἀναβαινοντες οἱ δμυροὶ ἐκό-
μιζον ἄλας, ἀνθ' ὧν τοὺς οἰκέτας ἐλάμβανον· ὄθεν ὁ 5
Κωμικός· Θραῖξ εὐγενῆς εἰ πρὸς ἄλας ἠγορασμένος.
- 60 Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις: ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγ-
γελλομένων. Χάρης γὰρ στρατηγὸς Ἀθηναῖος προχείρως
πολλὰ καὶ τῷ τυχόντι ἐπαγγελλόμενος.
- 61 'Αλιεύς πληγείς νοῦν οἶσει: ὡς τό· Παθῶν δέ 10
τε νῆπιος ἔγνω. 'Αλιεύς γὰρ, ὡς φασί, τοὺς ἀλισκο-
μένους τῷ λίνῳ ἰχθύς μετεχειρίζετο καὶ ποτε πληγείς ὑπὸ
σκορπίου ἔφη, Νοῦν οἶσω. Ἡ παροιμία ἐπὶ τοῖς σφα-
λαῖσι καὶ τότε διορθουμένοις.
- 62 Αἰξ Σκυρία: Χρυσίππος φησιν ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας 15
ἀνατρεπόντων τετάχθαι τήν παροιμίαν, ἐπειδὴ πολλάκις
τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἢ αἰξ. ἄλλοι δέ φασιν ἐπὶ τῶν ὄνησι-
φόρων λέγεσθαι διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἰγας·
ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον.
- 63 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον: ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων 20
τὰ κρεῖττω τοῖς ἤττωσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα· ὡς εἴ τις διὰ
γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾶ συμβάλοι.

4. μεσόγειον Zenobius. 5. ἀφ' ὧν d. 6. Θραῖξ idem. ἠγορα-
σμένος] ἀνημένος Apostolius. 7. ὑπόσχεται Fr. Marcianum. 10. οἶσον d.
12. ἐν τῷ λίνῳ Zenob. II, 14. 14. διορθουμένοις d. 15. χάριτας]
ἐνέργειας Diogenianus. 21. ἤττωσι d. 22. συμβάλλει idem: συμβάλ-
λοι Diogenianus, συμβάλλει Suidas.

58. Append. Provn. I, 36.

59. Diogen. I, 100: Apost. II, 28.
Ars. XXX, 12. Κωμικός] v. Me-
nand. fr. inc. fabb. 214 Meinek.

60. Diogen. II, 1: Macar. VIII,
80. Apost. XVIII, 55: Fragm. Marc.
I, 10. App. Provn. V, 24.

61. Diogen. II, 31: Greg. Cypr. I
I, 20. Macar. III, 44. Apost. II, 23.
Ars. XXXVIII, 49: Scholl. ad Plat.
Sympos. 378 Bekk.: ἔχθ' ἐν δέ τε
νῆπιος ἔγνω [Apost. XV, 67.]· ἐπὶ
τῶν μετὰ τὸ παθεῖν ουνιόντων τὸ
ἀμάρτημα. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐτίρα παροι-
μία „ὁ ἀλιεύς πληγείς νοῦν φάσει“
(B οἶσει). φασὶ γὰρ ἀλιεῖα ἀγκιστρῆ-
οντα, ἐπειδὴν σπύση τῷ λίνῳ τὸν

ἰχθύν, τῇ χειρὶ προσαγαγόντα κατέ-
χειν, ἵνα μὴ φύγῃ· τοῦτο δὲ συνή-
θως ποιοῦντα ὑπὸ σκορπίου πληγή-
ναι· καὶ εἶπε „πληγείς νοῦν φάσει“
(οἶσει B), καὶ μηκέτι προσάγειν ἐξ
ἐκείνου τὴν χεῖρα. πύχεται τῇ παροι-
μίᾳ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαρῶν Σατυ-
ρικῶ λίγων ἔτ' αὐ ὥσπερ ἀλιεύς
πληγείς ἐων διδάσκαλος. Ἔστι
καὶ τρίτη ὁμοία „εἴαν μὴ πᾶθῃς,
οὐ μὴ μάθῃς“ de qua v. Macar.
III, 44. Παθῶν—ἔγνω] v. Greg.
Cypr. I II, 98.

62. Diogen. II, 33: Macar. I, 58.
Apost. I, 62.

63. Diogen. II, 37: Greg. Cypr. M
II, 28. Macar. I, 47. Apostol. I, 55.

- 64 Ἀφύας εἰς πῦρ: ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων· παρόσον ἀφύαι τάχιστα ἔψονται.
- 65 Ἄετὸν κἀνθάρος μαιεύεται: τὰ γὰρ ᾧ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσιν οἱ κἀνθαροί, ἐπεὶ οἱ ἀετοὶ τοὺς κἀνθάρους ἀναλέγουσι. Ἐίληπται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν περιπιπτόντων 5 τοῖς παρ' αὐτῶν ἀδικηθεῖσι καὶ κατ' ἀξίαν τιμωρομένων.
- 66 Ἄγρὸς ἡ πόλις: ἐπὶ τῶν παρανομούντων. Ἐπίχαρμος· Ἄγρὸν τὴν πόλιν ποιοῦσιν.
- 67 Αἱ Οἰδίποδος ἀραί: ἐπὶ τῶν δυστυχῶν.
- 68 Αἱ λαχάνων προςθῆκαι: ἐπὶ τῶν μηδὲν συντελούν- 10 των ἢ ὠφελησάντων.
- 69 Αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖς: ἢ ὅτι αἰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κεκακωμένοι οὐκ αἰδοῦνται, ἢ ὅτι τοὺς παρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας.
- 70 Ἄγνοει δ' ἀράχνη παῖδας ὡς παιθεύεται· θρέ- 15 ψασα γὰρ τέθνηκε πρὸς τοῦ φιλιτάτου: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων τέκνων κινδυνευόντων ἢ παροιμία.
- 71 Ἀκαρπότερος ἀγρίππου: ἐπὶ τῶν μάλιστα πενομένων· Λύκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἀγριππον καλοῦσι λεπτόφυλλον οὖσαν καὶ [μῆ] πλέον ἀξανομένην πηγάνου. 20
- 72 Ἄρτι Μῦς πίσεως γεύεται: Μῦς ὄνομά [ἔστιν]

1. ἀφύας] ἀφύα Diogenianus. 4. κἀνθαροί] κνύλοτες addit Zenob. I, 20. ἵππειτα d. 8. ποιεῖ Diogenianus. 13. κεκακωμένοι] κεκομμένοι Bodleianus. παρόντας ὀρώντες Suidas. 15. παῖδα ἕως d. 16. τῶν φιλιτάτων Suidas. 17. ἀπὸ τῶν] articulum d om. 18. μάλιστα] πάνυ Macarius, Zenob. I, 60. 20. μῆ, quod in codice deest, e K inserui: v. nott. critt. ad Zenob. et Diogen. II. cc. 21. ὄνομα

64. Diogen. II, 41: Apostol. IV, 56: v. Macar. IV, 71.

65. Diogen. II, 44: Greg. Cypr. M I, 55. Macar. I, 36. Apost. I, 50. Fabula ex qua adagium ortum, etiam in Vita Aesopi 54, 32. Westerm. exstat.

66. Diogen. II, 47: Macar. I, 22. Apost. I, 16.

67. Diogen. II, 51: Greg. Cypr. M II, 31. Macar. I, 59. VI, 24. Apost. I, 63: Suidas. Disputat de proverbio Lassaulx de diris Graecorum dissert. 9.

68. Diogen. II, 52: Apost. I, 87.

69. Append. Provn. I, 10.

70. Append. Provn. I, 1: Macar. I, 14. Phavor. 10, 3. »Aristoteles Hist. Anim. V, 22 et Plin. N. H. XI, 24 nos docent, phalangia vel phalangios genus araneorum ita vocatum matres suas post partum necare: de quibus locus hic poetae anonymi intelligendus est:» Kusterus ad Suid. s. ἀγροεῖ.

71. Diogen. II, 63: Macar. I, 71. Apostol. I, 23. Ruta silvestris intelligi debet, de qua v. Theophr. Hist. Plant. VII, 6.

72. Diogen. II, 64: Apost. III, 81.

- Ταραντίνου τοῦ πύκτου, ὃς κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν [Ὀλυμπιάδα] Ὀλυμπιάσιν ἐνίκησε πολλὰς πληγὰς λαβῶν ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν. καὶ τις διηγούμενος περὶ αὐτοῦ ἔλεγεν· "Ὅσα ἐπαθεν ὁ Μῦς ἐν τῇ Πίσσῃ. Οἱ δὲ φασιν ὅτι μῦς τὸ ζῶον ἐμπεισῶν εἰς τὴν πίσσαν καὶ ἀνελ- 5
θεῖν μὴ δυνάμενος δεῖνὰ τε πάθη ἔχει καὶ τέλος ἀποθνήσκει.
- 73 Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν μεγάλα, οὐ μὴν ουμφέροντα αἰτούντων.
- 74 Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀθρόως τοῖς μεγίστοις ἐπιχειρούντων. 10
- 75 Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον ἀποβαίνόντων.
- 76 Ἀπὸ τῶν οἰκείων ἄρχεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων ἀπὸ τῶν οἰκείων βλάπτειν καὶ τοὺς ἑτέρους.
- 77 Ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες: ἐπὶ τῶν εὖ πασχόντων 15
ἀνθ' ὧν προσηργέτησαν.
- 78 Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἀναφανείς: ἐπὶ τῶν φαινομένων ἀπροσδοκῆτως εἰς σωτηρίαν.

Ταραντίνος ὁ πύκτης d: v. B in nott. critt. ad Zenob. V, 46: Phot. Lex. s. μῦς: .. ὅσα Μῦς ἐν Πίσσῃ· ἀπὸ Μῦδος τοῦ Ταραντίνου πύκτου κακῶς Ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντος. 1. κατὰ d om. ἐπὶ ταῖς] ἐπὶ τοῖς d. 2. ἑκατὸν Ὀλυμπιάσιν d: possis etiam ἑκατὸν Ὀλυμπιάδα ἐν Πίσσῃ: cf. Zenob. l. c.: sed vide Photium. 7. μεγάλων d. οὐ μὴν] καὶ μὴ Suidas. 9. ἀπὸ τῆς κ. ἔ. τὸ βῆμα B in nott. critt. ad Diogen. l. c. 11. τῶν e Diogeniano et Suida adjeci. 16. ἀνθ' ὧν εὖ προσηργ. d: ἀνθ' ὧν εὐρηγέτησαν πρότερον Suidas cum Macario, nisi quod hic εὐρηγέτησαν praebet. 17. ἐπιφανείς Diogenianus.

XII, 43. Ars. XIV, 60. Macar. II, 35. VI, 6. Usurpat Phot. Epist. 171 Mont.: ἰ δέ σοι καὶ ληρεῖν δόξαιμι, ἴσται σοι οὐκ εἰς μακρὰν τὸ παρομιῶδες συνεχῶς ἐπ' ἔργου ἠδόμενον, Ἀρτι μῦς πίττης γευεται.

73. Diogen. II, 69: Apostol. III, 83. Usurpat Alexander Rhetor in Walzii Rhet. Gr. VIII, 446, qui epa-nalepsis exemplum ponit: ὡς καὶ ἦν ἐν τῷ χρησμῷ· Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς· οὗτοι δ' ὄσω, δ' ὄσω τοι Τεγέην: Phot. Epist. 175: Ἀρκαδίαν με αἰτεῖς, εἰποι ἄν τις, καὶ μάλα εἰκότως, παρομιστοῦς ἀνήρ. ἔγω δέ σοι δ' ὄσω, οὐ τὰ ἔξ ἡμάξης, .. ἀλλ' ἄνωρ ἄν φιλεῖ ἢ ἀλήθεια: Auctor incert. de figuris vs. 5: Arcadium petis; immensum petis; haud tribuam istud.

74. Diogen. I, 98: Greg. Cypr. M I, 74. Apostol. III, 65.

75. Diogen. II, 73: v. Suidas: Greg. Cypr. L I, 21. Apost. II, 22.

76. Similiter ἀφ' Ἑστίας ἄρχεσθαι dicebatur et ἀπὸ γραμμῆς αὐτῆς: Scholl. ad Aristid. 194. nott. ad Zenob. I, 40.

77. Macar. II, 10. Suidas. Cf. Macar. I, 5.

78. Diogen. II, 84: Apost. III, 41. Alludit Alexis Athen. VI, 226 B. vs. 19: ἀπὸ μηχανῆς ποιοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί: Anonym. in Crameri Anecd. Oxon. III, 206, 18: ἂ δέ μοι μαρακίω γε ὄντι καὶ οὐδέπω τῷ βούλω γεωμετρηθέντι τὴν γένυν, ἐκ μηχανῆς, ὃ φασί, θεοὺς ἐντευχῶν διελέξαιτο, κτλ.: alia collegit Wytttenbachius ad Iuliani Orat. I, p. 41 Schaeef.

- 79 Ἀπόλογος Ἀλκίνου: ἐπὶ τῶν φλυάρων καὶ μακρὸν ἀποτεινόντων λόγῳ.
- 80 Ἀπὸ πέντε ἄλλεσθαι πετρῶν εἰς σκυτάλην: ἐπὶ τῶν δι' ἅ πάσχοισιν αἰρουμένων μᾶλλον ἑαυτοὺς ἐμβάλεῖν εἰς τινα χείρονα ἢ δύσκολα. 5
- 81 Ἄπας ἐχθίνος τραχύς: ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρώπων.
- 82 Ἀργύρου κρήναι λαλοῦσιν: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν μὲν, διὰ πλοῦτον δὲ παρρησιαζομένων.
- 83 Ἀρχὴ δὲ τοι ἤμισυ παντός: τινὲς μὲν τὴν παροιμίαν ἔταξαν ἐπὶ τῶν εἰς τι προκοπιόντων. Κλέαρχος δὲ αὐτὴν ἐντυθέν φησὶν εἰρησθαι· παρὰ Λακεδαιμονίοις τῶν παιδῶν ὁ πρεσβύτερος τὴν βασιλείαν διεδέχετο τοῦ πατρὸς τελευτήσαντος. Ἀργεῖα οὖν τῇ Ἀριστοδήμου γυναικὶ γυγόνασι δίδυμοι καὶ τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσαντος βουλομένη ἄμφω τοὺς παῖδας βασιλεύειν, Προκλία καὶ Εὐρυσθεῖα, οὐκ εἰδέναι ἔφασκεν, ὁπότερος αὐτῶν πρεσβύτερος εἴη· εἶτα ἐρωτηθεὶς ὁ θεὸς εἶπεν· ἀρχὴ παντός ἤμισυ· δηλῶν ὅτι ἄμφω δεῖ βασιλεύειν, ἡ δὲ ἔχειν δὲ ἐκύτερον τῆς ἀρχῆς. 10 15

1. Ἀλκίονος Diogenianus: [φλυάρων] φλυῶρον d: φλυαροῦντων Suidas. 3. Obscurum est τῆς σκυτάλης: Suidas ἐς κῆμα in ejus locum affert. 5. εἰς τινα κτλ.] εἰς τινα δυσκολίαν idem. 8. μὲν ex Diogeniano inserui. 9. δὲ τὸ d: v. Philonem in ann. ad h. l.: δὲ τοῖς Diogenianus cum reliquis om. 11. αὐτῆν] αὐτὸν d. 12. βασιλείαν d. 13. Ἀριστοδήμῳ d. 16. πρεσβύτερος εἴη] πρεσβυτεριετ d.

79. Diogen. II, 86: Macar. II, 26, Apostol. III, 39: accuratius explicant Scholl. Plat. 422 Bekk.: καὶ τοῖσιν τὸν Ἀλκίνον ἀπόλογον ἐνταῦθα παρελήφθαι φησιν, ἢ ἵσθι τοῦ Ὀδυσσεὶς ἔκκυμα, καὶ τὰ ἐν Αἴδου θεύματα, τῶν ψυχούλων τῶν σφαγίων χρησαμένου αἵματι· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν παρελήφθη τὸ τὸν περὶ τῶν ἐν Αἴδου τι λίγοντα λέγεσθαι Ἀλκίνον λέγειν ἀπόλογον· ἀντιπαραινέται οὖν τῷ τοῦ Ἀλκίνου λόγῳ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεὶς ἠθθίετι ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρόδος· πλὴν ἐκεῖ μὲν ὁ Ἀλκίνοος πρὸς εἰρήνην ὑπόκειται βλέπων καὶ τροφήν· ἐνταῦθα δὲ γεννάδας τις ὁ Ἡρ ἰσότηται καὶ πολεμικός καὶ κτλ.: cf. Aristot. Rhet. III, 16, 7. Nitzschius Ann. ad Hom. Odys. T. III, p. XII.

80. Suidas. Comparat Erasmus III, 2, 63 Vergilii Eclog. VIII, 59:

Præceps acrii specula de montis in undas Deferar; extremum hoc nimus morientis habeto, ubi v. interpp., et Plin. N. H. præf. §. 29: ceu vero nesciam, aduersus Theophrastum, hominem in eloquentia tantum, ut nomen divinum inde invenerit, scripsisse etiam feminam, et proverbium inde natum, suspendio arborem eligendi: dicit Leontium meretriculam: Cicer. Nat. Deor. I, 33, 93.

81. Diogen. II, 87: Greg. Cypr. I, 22, Apost. III, 63.

82. Diogen. II, 93: Greg. Cypr. M I, 29, Apost. III, 93.

83. Diogen. II, 97: Macar. II, 46, Apost. III, 94. Quis fuerit proverbii auctor, ne inter veteres quidem constat: ad Pythagoram rettulit Iamblichus de V. Pythag. c. 29, p. 342 Kiessl., ad Hesiodum Lu-

- 84 Ἀσκὸν δαίρειν: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως σφόδρα τι ποιούντων ἢ ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶς αἰκίζομένων τινάς.
- 85 Ἄτης λόφος: ἐπὶ τῶν σφόδρα συμφοραῖς ἐντοχημένων καὶ καθ' ὑπερβολήν.

1. δαίρεις Diogenianus, δέρις Macarius, alii. 3. Ἄρους λόφος cum eadem fere explicatione Diogen. III, 10 profert.

cianus Hermet. §. 3: uterque male, ut in nott. ad Diogen. l. c. indicatum est. Hinc laudamus Polybium V, 32, 1, de auctore nihil certi decernentem: dicit enim: οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι τὴν ἀρχὴν ἡμῶν τοῦ παντός εἶναι φάσκοντες, μεγίστην παρηγόνον ποιησθαι σπουδὴν ἐν ἐκείστοις ὑπὲρ τοῦ καλῶς ἀρξασθαι. Clearchi denique sententia, sine dubio ex eius libro περὶ παροικῶν huc translata, sapit scriptorem nova et lectu iucunda, licet certa fide careant, in vulgus spargere non detrectantem. Saepissime adagio utuntur scriptores: Philo de Agricult. p. 319, 30. T. I Mang.: ἀρχὴ δ', ὡς ὁ τῶν καλῶς ἂν λόγος, ἡμῶν τοῦ παντός ἢ ἂν ἡμῶσι πρὸς τὸ τέλος ἀφίστηκεν, οὐ μὴ προσγενομένου καὶ τὸ ἀρξασθαι πολλὰ κινεῖ μεγάλα πολλοὺς ἐβλαψεν; id. quis rerum divin. haeres p. 489, 25, T. I Mang.: τέχνη δὲ καὶ ἐπιστήμης, οὐ πηγὴ καὶ ῥίζα καὶ θεμέλιος καὶ εἴ τι ἄλλο πρεσβυτέρας ὄνομα ἀρχῆς ὑποκείται ἢ φύσις, ἢ πάντ' ἐμποδομεται τὰ θεωρήματα, φύσις δὲ μὴ προϊποκειμένης, ἀτελὴ πάντα. Ἐντεῦθεν μοι δοκεῖ τις εὐστόχως εἰπεῖν Ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμῶν παντός. Εἰκότως οὖν τὸ λόγιον ἀνέθηκεν πρὸς ἀπαρχὰς τῶ ἡγεμόνι θεῶ: Theodor. Metoch. Philos. et Hist. Miscell. c. 11, p. 84 sq. Kiessl.: καὶ μὴν ἅπαντες, ὅσοι καὶ ἤρξαντό τινος εὐρέσιως ἢ τέχνης ἢ ἐπιστήμης, οὐκ ἔσχον ἡμεῖς καὶ εἰς τέλος ἱκανώσασθαι, οὐ μὴ δὲ πέφικε τοῦτ' ἐξῆναι σχεδόν, ὡς εἰαι πάντων ἔστι πραγμάτων ὄντων τῶν ἀπὸ τοῦ παντός αἰῶνος εἰς τῶν ἐρημάτων εἰς τὸ κοινὸν ἀνθρώποις. Καὶ ἀρχὴ φησὶν ἢ παροικίαι παντός ἡμῶν: Hierocles in Medicinæ Veterin. Libb. 11, p. 172 Gryn.: Ἡσίοδος μὲν ἡμῶν τοῦ παν-

τός φησὶν εἶναι τὴν ἀρχὴν, προτρέπων ὀϊμαι καὶ διὰ τούτου τῶν ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων ἄπεισθαι, ὡς τοῖς γε ἀρξάμενοις ἐξ ἡμῶσις ἤδη προηνομημένου τοῦ σπουδίσματος. οὐ πολλοῦ δὲ ὄντος τοῦ τῆς ἡμῶσις μοίρας πλείονος ὅμως διὰ τοῦ λεπτομένου πρὸς τὴν τοῦ παντός συμπλήρωσιν: alia collegerunt et dictiona similia contulerunt Boissonadus ad Marini V. Procli 137. Obbarius ad Horat. Epist. I, 2, 40. Κλίταρχος κτλ.] haec Clearchi disputatio aliunde non nota: in rem cf. Herod. VI, 102.

C. O. Muellerus Dor. I, 90. Diogen. III, 3: Greg. Cyr. M. Macar. II, 50. Apost. IV, 9. applicationem, secundo loco a Diogeniano propositam, accedit Solo apud Plut. Solon. 14: ἤθελον γὰρ ... Ἀσκὸς ἕσπερον δεδάρθαι κατεπεριφθαί γένος, i. e. δεδάρθαι ὥστε γενέσθαι ἀσκούς, ut explicat Coeraes ad h. l.: alia eodem modo explicanda adscripserunt Schaeferus ad Gregor. Corinth. 533 et Nitzschus Annot. ad Hom. Od. X, 19, T. III, p. 92. Ceterum eodem sensu Aristophanes μολγὸν αἴειν dixit: v. Scholl. ad Arist. Equit. 959 et Bergkiius in Meinekii Com. Gr. II, 2, 989. 1067.

85. Macar. II, 50. Ara. VI, 5: Eustath. ad Hom. Il. 7, 128, p. 1175, 60: φασὶ δὲ εἰς Ἴλιον κατηνέχθαι ἠφεισαν τὴν Ἄτην, διὸ καὶ Ἄτης λόφος λέει, οὐ ὁ Ἀνκόφρων μέρνεται. τούτο δὲ ἀσπίως πέπλισται διὰ τὰς μεγάλας ἄτας, ὡς ἐκ Αἰὸς οἱ Τρωῆς ἐπαθον, ὡν ἔνεκα καὶ Ἰλιάς κακῶν [v. infr. II, 93.] πεπαροικίμιαται: id. ibid. A. 591, p. 157, 7: ὅθεν καὶ Λόφος Ἄτης ἐν Τροίᾳ παρὰ Ἀνκόφρων, ἐνθα ὑπὸ Αἰὸς κτείνη ἐβλήθη, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡροδότου δηλοῦται. Et fuit

- 86 Ἀπεικὸς μάρτυς: ἐπὶ τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀληθε-
στάτου παρόσον οἱ Ἀθηναῖοι ἀληθεῖς.
- 87 Ἀτεινὲς ὄρε᾽ ὥσπερ ἡ αἰετὴ τὴν θάλασσαν: ἐπὶ
τῶν φιληθόνων ὥσπερ ἡ αἰετὴ τὴν θάλασσαν.
- 88 Ἀφέντες τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκουσιν: ἐπὶ 5
τῶν τὰ ἀναγκαῖα παραλειπόντων, τὰ περιττὰ δὲ προτι-
μῶντων.
- 89 Ἀφροδίτῃ ὕν τεθύκεν: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων καὶ
ἀνεπαφροδίτων, παρόσον Ἀφροδίτῃ ὕς οὐ θύεται.

3. ὄρε᾽ Diogenianus cum reliquis: ἀτ' ἰσορεῖ d. ὥσπερ — θάλασσαν
Diogenianus et Apostolius om. 4. φιληθόντων τισὶν Diogenianus cum
reliquis. ὥσπερ] ὡς Macarius. ἢ Diogenianus et Apostolius om. εἰς
θάλασσαν iidem, τῇ θαλάσῃ Macarius. 5. ἀφέντ' d: ἀφελίς, antiqua
lectio, exstat apud Apost. IV, 51. ὑπερών d, qui etiam articulum
τὴν male omittit. 6. παραλιμπανόντων Suidas. προτιμώντων d, προ-
τιμωμένων Suidas: v. Eustathium. παρὰ Ὑπερίδῃ addit Suidas: v. an-
nott. ad Apostolium.

Ἄτης λόφος nomen antiquissimum Cicer. pro Flacc. 11, 26: indices vos
Troiae: Hesych. s. Ἀτιόλοφος — ἄτρο οὐδὲ ἀτρο, ut totam causam
scribe Ἄτης λόφος — οὕτως τὸ Ἰλιον ἡ μάχη, quam maxime intentis oculis ut
ἐκαλεῖτο πρότερον: hinc Lycoph. Cas-
sand. 28: ἡ δ' ἔνθεον σγάσασα βυκτῆρ
χίτων στόμα, Ἄτης ὑπ' ἄκρων βοῦ-
πλανοκτίστων λόφων, τοῖσδ' ὑπ'
ἀρχῆς ἤρχ' Ἀλεξάνδρου λόγων, ubi
Scholl. Bachmanni: ἀπὸ τῶν τῆς
Τροίας κορυφῶν· ἴσθι δὲ ὄρος Τροίας,
ὅπου ἔπαιον ἡ Ἄτη: uberius expli-
cat rem Tzetzes ad Lycoph. l. c.:
add. Apollod. III, 12, 3. Stephan.
Byz. s. Ἰλιον et cf. Heynium ad
Apost. l. c. C. O. Muellerum in Er-
schii et Gruberi Lex. univers. s. v.
Pallas p. 106 et nott. ad Diogen.
III, 10. Simili modo Empedocles
apud Synes. de provid. 89 D ἄτης
λεμῶνα terrestrem daemonum ex-
sulantium sedem vocavit.

86. Diogen. III, 11: Macar. II, 61:
Apost. IV, 26.

87. Diogen. III, 8: Macar. II, 56.
Apost. IV, 18. Diphilus Athen.
VI, 236 B: ἀτεινὲς δὲ τῆρῳ τοῦ μα-
γίφου τὸν καπνόν: Plutarch. de recta
rat. audiendi c. 13, 44 A: βαρῆς
μὲν γὰρ ὁ ἀεροατῆς καὶ φορτικὸς ὁ
πρὸς πᾶν ἀτεγκτός καὶ ἀτεινὲς τὸ
λεγόμενον: Lucian. Revivisc. §. 30:
ἀτεινὲς ἀποβλέπων: ibid. §. 46: ἀτει-
νὲς ἐβλίπεν Aesop. fab. 114 Schn.:

aiunt, acerrime contemplantini.
88. Apost. IV, 51. Suid. s. ἀφέν-
τες. Eustath. ad Hom. Odys. E,
260, p. 1534, 5: οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν
ὑπέραν σχοινίον ἐρμηνεύσαντες πέρα-
τος τοῦ κατὰ τὸν ἰστὸν ὡ ἀνίσταται
καὶ διατίθεται, προσφέρουσι καὶ παρ-
ομῖαν ἐπὶ τῶν ἂ μὲν δεῖ ἔχειν ἀφέν-
των, ἂ δὲ μὴ δεῖ κρατοῦντων, τὰ
ἀφέντες τὴν ὑπέραν τὸν πόδα
διώκουσιν· ἤγουν ἀφῆσιν, μὲν τὰ
ἀναγκαῖα, προτιμῶνται δὲ τὰ μὴ
πρότερον· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἄλλως,
ὑπέρας φασιν, ἢ τὰ ἐκ τοῦ ἄκρου
τῆς ὀθόνης ἐρημνῆται σχοινία ἢ τοὺς
τροχιλοὺς: cf. Apost. VI, 76 ibiq. nott.:
Scholl. ad Lucian. Dial. Mort. IV,
1: γέγονε δὲ καὶ ἀπὸ τοῦτου [ὑπέρας]
παρομῖα ἐπιτῶν ἂ δεῖ ἔχειν ἀφέντων,
ἂ δὲ μὴ δεῖ κρατοῦντων, ubi ante
v. ἐπὶ ipsum proverbium excidit.

89. Apost. IV, 58. Quamquam
Veneri sues non immolari Dioge-
nianus post Aristophanem et alios
contendit, v. Aristoph. Acharn. 793:
ἀλλ' οὐχὶ γοῖρος τᾶφροδίτῃ θύεται,
ubi v. Scholl., eiusque sententia
verbis Cornuti de Nat. Deor. c. 24:
ἕς δὲ τὴν ἀναθαρίαν ἀλλοτρίᾳ αὐ-
τῆς εἶναι δευεῖ, defenditur: tamen

- 90 Ἀχαρνικοὶ ὄνοι: ἐπὶ τῶν νωθρῶν καὶ μεγάλων.
 91 Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη: ὅτι προτιμητέον τοῖς οὐ-
 κείους ἐπὶ βοήθειαν.
 92 Αὐλητοῦ βίον ζῆς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων·
 παρόσον ἐπιτηροῦντες οἱ αὐληταὶ τοὺς θύοντας ἐξ εὐτε- 5
 λείας ἔζων· ἐντεῦθεν εἰληπταὶ ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν παρασίτων.
 93 Αὐτὸς αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφει: ἐπὶ τῶν
 ἀπορούντων μὲν, ἑτέρους δὲ τρέφειν ἐπαγγελλομένων.
 94 Αὐτὸς ἔφα: ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων ἐπὶ τινα πίστειω
 ἄξιον. 10
 95 Ἀποτίσεις χοῖρα ἴγαρατα: οἶον ὧν κατέφαγες,
 ἀποδώσεις πλείονα. Ἐπὶ τῶν σὺν τοῖς ἀλλοτρίοις οἷς ἤρ-
 पासαν καὶ τὰ ἴδια προσζημιουμένων καὶ ἀκουσίως αὐτὰ
 καταβαλλομένων.
 96 Ἀτταγῆς Νουμηνίῳ συνῆλθε: μίμνηται ταύτης 15

3. εἰς βοήθειαν ἐν καιρῷ περιστάσεως Suidas. 4. Diogenianus de-
 sinit in γ. βιούντων: reliqua habet Suidas, omissis tamen γγ. ἐντεῦθεν
 κτλ. 7. αὐτὸν οὐ — τρέφει Suidas: Diogeniani verba ex nostro
 loco restituenda sunt. Antiqua lectio esse videtur: αὐτὸς σεαυτὸν οὐ τρέ-
 φων κύνας τρέφει. 8. καταπαγγελλομένων Diogenianus. 9. ἔφη d.
 ἢ λέγουσιν post ἀναφερόντων inserit Diogenianus. 11. ὧν d om.
 12. πλείον d. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν μείζονα τιμωρίαν ὧν ἡμᾶρτον διδόν-
 των. 15. ἄτταγῆς d: et sic etiam infra.

ab Argivis sues Veneri mactatos
 Callimachus, de quo γ. Heckerum
 Comment. Callim. 39, testificatur
 apud Athen. III, 95 F: ὅτι δ' ὄγ-
 τως Ἀφροδίτῃ ἕς θύεται μαρτυρεῖ
 Καλλιμαχος ἢ Ζηρόδοτος ἐν ἱστορι-
 κῶν ὑπομνήμασι γράφων ἔφει: ἢ Ἀρ-
 γείοι Ἀφροδίτῃ ἕν θύουσι καὶ ἡ
 ἑορτὴ καλεῖται Ὑστήρια: idem ex
 Antiphane de Cypriis docet Athen.
 l. c. et omnino hoc animal ad sa-
 crificium praeibitum Deae gratum ac-
 ceptumque fuisse, ex Strab. IX, 5,
 17 p. 438, aliis, γ. nott. ad Macar.
 II, 70, certum videtur. Aliis vero
 Diis porcos immolatos esse notum
 est: γ. Athen. IX, 396 C. XIV, 657 A.
 Varron. L. L. V, 97. Adagio
 fabula ansam dedisse videtur: γ.
 Heusinger ad Aesopi fab. 230 Fur.,
 220 Schneid.

90. Diogen. I, 26: Hesych.: Ἀχαρ-
 νικοὶ ὄνοι: ἐπὶ τῶν μεγάλων οὕτως
 ἔλεγον: cf. nott. ad Apost. II, 90.

91. Diogen. III, 29: Macar. I, 29.
 Apostol. I, 36. Usurpat Firmus
 Epist. IV in Muratori Anecd. Graec.
 287: ἀδελφὸς α. π., φησὶ τοῦτο δὴ
 τὸ τοῦ λόγου, ὡς τῆς φύσεως συν-
 τρέφον καὶ γνησίως φίλιος παρεχο-
 μένης ἀπόλαυσιν.

92. Diogen. III, 14: Greg. Cypr. M
 I, 67. Apost. IV, 33.

93. Diogen. III, 17: Greg. Cypr. M
 I, 72. Apost. VI, 44. Mant. Provvn.
 a. αὐτὸν.

94. Diogen. III, 19: Apost. IV, 39.
 Usurpat Michael Acuminat. Monod.
 in Eustath. 93 Elliss.: καὶ ὁ τε ἄν
 φθίγχοιτο (Eustathius) φωνῆ τις ἐστι
 θεία . . . καὶ ὡς τοῖς Πυθαγορικοῖς
 τὸ Αὐτὸς ἔφατο προβαλλόμενος.

95. Diogen. III, 32: Greg. Cypr. M
 I, 68. Apost. III, 69.

96. Suidas: Ἀτταγῆς νουμηνίῳ:
 παροιμία ἐπὶ τῶν: cf. nott. ad
 Diogen. VIII, 18. Macar. VII, 90. ὁ
 λογοθέτης] «citat Simeon Meta-

- τῆς παροιμίας ὁ λογοθέτης ἐν ταῖς αὐτοῦ μεταφράσεσιν εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ νέου. Ἐξ ἱστορίας τοιαύτης. Ἄτταγᾶς τις Θεσσαλὸς καὶ Νουμῆνιος Κορινθῖος διαβόητοι ἐπὶ κακία γενόμενοι φιλίαν πρὸς ἀλλήλους ἐσπίσαντο· εἰληπταὶ οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ δύο πονηρῶν συνελύσει. 5
- 97 Αἴδου πρῶκτῳ περιπέσοις: ἐπὶ τῶν καταρωμένων τινί.

APXH TOT B.

- 98 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων· παρόσον οἱ ἐν Σερίφῳ τῇ νήσῳ βάτραχοι κομισθέντες εἰς Σκῦρον οὐ 10 φθέγγονται.
- 99 Βυζίνη παρῆρσις: ἐπὶ τῶν σφόδρα πεπαρῆρσιασμένων· ἀπὸ Βυζίνου τοῦ Ποσειδῶνος μετὰ παρῆρσιᾶς αἰετῶν διαλεγόμενον.
- 100 Βίος ἐξηυλημένος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων· ἀπὸ μετα- 15 φορᾶς τῶν αὐλῶν, οἳ ὅταν συντριβῶσιν, ἐξηυλησθαι λέγεται· ἐνθεν καί· Νοῦς παρεξηυλημένος.

1. παροιμίας] μαρτυρίας d. Ex hoc loco lacuna in Suida s. ἄτταγᾶς explenda est. 6. ἐπὶ — τινί] δῆλον Diogenianus. 10. τῇ νήσῳ et κομισθέντες — Σκῦρον Diogenianus om.: v. ibi nott. critt. Σκῦρον d. 12. Βυζίνῃ d. 13. Βυζηνῶ d: v. nott. critt. ad Zenob. l. c.

phrasta. Est autem interpungendum uti feci, non quemadmodum in codice sententia continuatur, ut crederes Metaphrasten non tantum proverbii sed et fabulae cui originem debet meminisse. Non est ita. Quoniam Graece quantum scio Stephani junioris Vita nondum edita est, illam in praestantissimo et antiquissimo Vindobonensi codice evolvi. Hic habes locum. Sermo est de Constantino Copronymo deque Anastasio patriarcha Constantinopolitano ab ipso creato: Οὕτως οὖν συνδραμοῦσης τῆς ὑπαρχῆς ταύτης δυνάστος καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀδόκιμον, συνελθόντος Ἄτταγᾶ Νουμηνίῳ, γράμματα κατὰ πᾶσαν πόλιν ἱερίαι καὶ ἱεραρχίαι κτλ. (Codex Ms. Vindob. XX, f. 170).» Bakhuizen van den Brink. Respexit proverbium etiam Eustathius in A. Maii Spicil. Roman. T. V, 313: Καὶ εἰσὶν ἀληθῶς καθὰ συνελπίσεις ἀπεικταταὶ καὶ φεικταταὶ, ὅποια καὶ ἡ τῶν πονηρομένων συναγωγή, ὡς ψάλλει Δαβὶδ, καὶ καθ'

ἣν συνελθεῖν Ἄτταγᾶς Νουμηνίῳ πεπαροιμιάσται, οὕτω καὶ συμφωνία δαμνονώδεις. Ad sententiam cf. infr. II, 26. Macar. VI, 20.

97. Diogen. II, 43: Ars. I, 46.

98. Diogen. III, 44: Macar. II, 77. Greg. Cyr. L I, 66. Apost. IV, 77.

99. Zenob. II, 63.

100. Zenob. II, 64. Diogen. VII, 44: cf. annot. ad Apost. XIV, 36b. Adhibet Leo Diacon. V, 51 C Haas.: ἵνα τί πάντα μέτρον καὶ σταθμῶν ἑυθιμῶν τὰ σά, βασιλεῦ, ὡς ἀκριβῆ στυθμῆν εἶναι σε καὶ κανόνα σωφροσύνης εὐθύτατον, παρορῆς ἀνδραγενναῖον οὕτω καὶ νεανικόν, ἀφιρρεπῆ τε κατὰ τῆς μάχης τυγχάνοντα καὶ ἀκαταγώνιστον, ἰγκυλιενδίσθαι τῷ βορβόρῳ τῶν ἡδονῶν καὶ βίον μεταδωκτικῶν παρεξηυλημένον καὶ ἄνετον, σφριγῶντα καὶ αὐτὴν τῆς ἡλικίας ἄγοντα τὴν ἀκμήν, καὶ ταῖτα αὐτανεισιὸν τοῦ σοῦ πισηνῶτα κράτους, λαμπράν τε τοῦ γένους ἔλκοντα τὴν σιρίαν;

- 1 Βοιωτίον οὖς: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν καὶ ἀπαιδευτῶν· εἰς τοῦτο γὰρ ἐσκώπιοντο οἱ Βοιωτοί.
- 2 Βοῦν ἐπὶ γλώσσης: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρῶν-σιάζουσαι εἰληπταὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διὰ δωροδοκίας ἡσυχάζοντων.
- 3 Βαλῶν φεύξεσθαι οἶσι; ἐπὶ τῶν κακῶν τι δρασάντων καὶ οἰομένων ἐκφυγεῖν.
- 4 Βάλλ' ἐς ὕδωρ: ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων· οἷον καταπόντισον· τοιοῦτον καὶ τὸ βάλλ' ἐς κόρακας, βάλλ' ἐς φθόρον· τὸ δὲ βάλλ' ἐς μακαρίαν ἐπὶ καλῶ.
- 5 Βοῦς ἐπὶ σωρῶ: ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούτων ταπτομένη. 10
- 6 Βοῦς ὑπὸ ζυγόν: ἐπὶ τῶν ἀσι μοχθούτων.
- 7 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν μαιίνων οὐποδ' εὐρη-σεις ποτόν: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα τοῖς ἀσχιστοῖς μινύτων.
- 8 Βατράχοις οἰνοχοεῖς: πρὸς τοὺς παρέχοντας ταῦτα, 15 ὧν οὐ χεῖρουν οἱ λαμβάνοντες.

1. βοιωτίον d: v. nott. critt. ad Diogenianum. 2. Βοιωτοί] βιωτοί d. 4. δωροδοκίον d. 5. βάλλων d, Apostolius. 7. εἰς ὕδωρ Zenob. II, 72; cf. nott. ad Apost. VI, 56. 8. τοιοῦτον κτλ.] Diogenianus om. 9. εἰς Μακαρίαν Suidas, quem vide. καλῶ] excidisse nonnulla verba videntur: v. Zenobium. 10. Addit Suidas: ἢ ἐπὶ τῶν ἀλούτων, καὶ διὰ φημοῦ ἐσθίειν κωλυμένων. 11. ὑπὸ] ἐπὶ d. 12. οὐ ποθεν ἤσσεις d. 16. χεῖρουν d.

1. Diogen. III, 48: Apost. V, 16^a.

2. Diogen. III, 46: Greg. Cyrp. M II, 49. Mac. II, 88. Thom. Magist. 55, 7 Ritschl.: ἡ βοῦς, οὐχ ὁ βοῦς. ἀρσενικῶς δὲ μόνον τὸν τῆς παροιμίας ἐκφέρουσαν βοῦν, οἷον τὸν βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει: cf. Apost. V, 7 ibiq. v. notas.

3. Zenob. II, 71: Apost. IV, 83.

4. Diogen. III, 51: Greg. Cyrp. L I, 67. Macar. II, 72. Apost. IV, 84. βάλλ' — κόρακας] Zenob. II, 77. βάλλ' — φθόρον] Macar. II, 71. Apost. VI, 65. VII, 95. Ars. XII, 75. βάλλ' — μακαρίαν] Apost. IV, 72. Vulgo idem quod εἰς ἕδον exprimeret hanc formulam grammaticam statuunt: v. Apostol. l. c.: add. Photius v. εἰς ὀλιβίαν: ὡς εἰς μακαρίαν· τὸ εἰς Ἰδίου: sed bono sensu olim usurpatum hoc dictum esse, annotavit Zenob. II, 61 fin. Usurpat Iulian. Caesar. 333 A: βάλλ' εἰς μακαρίαν ἔπεν ὁ Διόνυσος· ἐπισκώπτεις σὺ

πάντας αἰτούς καὶ ποιεῖς οὐδὲν ὑπερῶν τῶν λέγειν.

5. Diogen. III, 53: Ars. XIII, 19.

6. Diogen. III, 54: Apost. V, 6. Ad sententiam cf. Macar. V, 6: Cic. de N. Deor. II, 63, 159: boum ... cervicis natae ad iugum.

7. Diogen. III, 55: Greg. Cyrp. L I, 68. Macar. II, 84. Apost. V, 14. «Verba haec Aeschyl. Eum. 680 ad immutationes in Areopago constitutendo ab Ephialte intentatas apte relata a Doederlino (Progr. Erlang. 1820) colore referre videntur Pythagoreum, collata Lysidis epistola ap. Iambl. V. Pyth. p. 75: ἐγκρίσαντι γὰρ ἡθεοῖ τιταραγμένους καὶ θολερούς θωρηγμένα καὶ λόγους θεῖους· καθάπερ εἴ τις εἰς φρεῖα βαθὺ βορβόρου πλήρης ἰχθύος καθαρὸν καὶ διειδὲς ὕδωρ· τὸν τε γὰρ βορβόρον ἀντιτάραξε καὶ τὸ ὕδωρ ἠφάνισεν»: Walz. ad Arsen. 146.

8. Diogen. III, 57: Macar. II, 75. Apost. IV, 78.

- 9 *Βατράχῳ ὕδωρ, καί, Γαλή στέαρ: ἐπὶ τῶν ταῦτα δίδόντων, οἷς χαιρουσιν οἱ λαμβάνοντες.*

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

- 10 *Γνωθὶ σαυτὸν: ἀπόφθεγμά ἐστι Σόλωνος· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κοριπαζόντων.* 5
- 11 *Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν τι ποιούντων: νέαις γὰρ πρέπει τὸ βακχεύειν, ἤγουν τὸ χορεύειν.*
- 12 *Γέλως συγκρούσιος: ἐπὶ τῶν ἀκόσμως καὶ ἀτάκτως βιούντων· τινὲς γὰρ ἀτάκτως γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούουσι.* 10

5. ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὃ εἰσι κ. Suidas. Addit idem: *Γνωθὶ σαυτὸν, καί, τὸ νόμισμα παραχάραξον: παραγγέλματα Πυθικά. τουτέστι, τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπερόρα καὶ παραχάραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸ νόμισμα: eadem e V edita sunt in Append. Provn. I, 81.* 6. *χορεύει Suidas, ex interpolatione, ut videtur. παρ' ὧραν Diogenianus et Suidas: παρὰ καιρὸν etiam Zenobius.* 7. *νέαις κτλ. Diogenianus om. πρέπει τὸ χορεύειν Zenobius II, 96.* 8. *γέλως συγκαρούσιος d, γ. συγκροτούσιος Suidas: γ. συγκρούσιος Apostolius.* 9. *βιούντων] γελῶντων Apostolius. τὰς χεῖρας ἢ τοὺς πόδας Zenobius.*

9. Diogen. III, 58: Greg. Cyrp. L, 71. Macar. II, 76. Apost. IV, 86.

10. Greg. Cyrp. L II, 76. Macar. III, 3. Apost. V, 55. De auctore sententiae disputat Scholl. ad Plat. p. 383 Bekk.: *λίγουσι δὲ οἱ μὲν Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Λάβιος (Λάβιος Sieb.) εὐνόχου τινὸς νεωκόρου· οἱ δὲ φασιν ὅτι Χίλωνος ἱερομῖνον τὸν θεὸν τίειν ἄριστον, εἶπεν ἢ Πυθία τὸ γνωθὶ σαυτὸν: aliter iudicant Scholl. Ven. ad Hom. II, Γ, 53: οἷος ἂν, φησί, τίνα τίνος ἰστίρησας. οὐκ ἄρα Χίλωνος, ὡς ὑπομνίσκται, δόγμα τὸ γνωθὶ σαυτὸν, ἀλλ' Ὁμήρου: Chiloni tamen a Suida v. γνωθὶ. adscribitur dictum, eidem et Thaleti ab Maximo Sermon. c. LVI Combef., Thaleti ab Arsenio Ion. XXX, 99 [p. 292 Walz.], Soloni ab Ausonio in Ludo Sept. Sapient.: alii aliter: v. nott. ad Append. Provn. I, 80. Usurpant Menander Thrasyleonte Stob. Flor. XXI, 5: κατὰ πόλλ' ἄρ' ἰστὶν οὐ καλῶς ἱερομῖνον τὸ γνωθὶ σαυτὸν· χρησιμώτερον γὰρ ἦν τὸ γνωθὶ τοὺς ἄλλους: idem apud Diog. Laert. VI,*

83: Dio Chrysost. Oratt. IV, 160 R.: *οὐ γὰρ ἂν τοῦτο πρῶτον προσέταττεν ὁ Ἀπόλλων ὡς χαλεπώτατον ἐκάστω, γγῶναι ἑαυτὸν: Philo de Virtut. 555, 42 T. II Mang.: πλεον ἐφυσήθη τοῦ μετρίου· τὸ Δελφικὸν γράμμα οὐ δίδνω, τὸ γνωθὶ σαυτὸν: Arrian. apud Stob. Flor. LXXX, 14: μὴ τι οὖν καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς παράγγελμα παρέλκον ἰστί, τὸ γνωθὶ σαυτὸν; τοῦτο δὲ μὲν οὐ φησι. Τίς οὖν ἡ δύναμις αὐτοῦ; εἰ χορευτῆ τις παρηγγελλε τὸ γνῶναι ἑαυτὸν, οὐκ ἂν ἐν τῇ προστάξει προσέτιγε τῷ ἐπιστραφεῖν; locos Christianorum v. in Ioann. Damasc. Sacris Parall. γ, 2, p. 400 sqq. T. II. Opp. et cf. Karstenii prolusionem de effatus delphicus μηδὲν ἄγαν et γνωθὶ σαυτὸν, insertam Symbolis liter. Batavorum T. II, 57 sqq.*

11. Diogen. III, 74: Greg. Cyrp. M II, 53. Macar. III, 1. Apost. V, 59. Huic cognata proverbial Meinekus Com. Gr. Fr. II, 1, p. 268 composuit.

12. Diogen. III, 76: Macar. II, 96. Apost. V, 28.

- 13 *Γλαυῆ εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόντων· ἐπειδὴ τὸ ζῶον πᾶν ἐγχωριάζει Ἀθήναις.*
- 14 *Γῆ οὐρανὸν συνάπτειν, καί, Γῆ θάλασσαν ἀναμιγνύναι: ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων ἀμφοτέρω.*
- 15 *Γάλα ὀρνίθων: ἡ παροιμία παρ' Ἀριστοφάνει καὶ 5 Ἐνπόλιδι· ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ βιαζομένων ἐκ κενῶν ἔχειν τι καὶ ἐξ ἐνδῶν αἰρεῖν.*
- 16 *Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος: ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἀπειρίας ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους.*
- 17 *Γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότες: ἐπὶ τῶν 10 ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.*
- 18 *Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγειρεί: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.*
- 19 *Γυμνότερος πατάλου: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.*
- 20 *Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πα- 15 νούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὦν γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ῥαγεῖ-*

2. τοῦτο τὸ ζ. ἐκεῖ ἐγχωριάζον τυγχάνει Diogenianus, τὰς Ἀθήνας Suidas, τοὺς Ἀθηναίους Zenob. III, 6 ibique v. C in notis. 3. γῆ — καὶ B Suidas om. γῆ θάλασσαν] γῆ d om. θάλατταν B Suidas. 4. συναμιγνύναι eidem. ἀμφοτέρω Suidas cum reliquis om. Ceterum v. nott. critt. ad Apostolium. 5. Diogenianus nihil nisi ἐπὶ τῶν σπανίων explicationis causa addidit. 6. βιαζόντων d. 7. αἰρεῖν d. 9. κινδύνον Diogenianus. 10. γλυκεῖα d. 11. μόχθου καὶ ἀπόρου Diogenianus. 12. ἀνακροτήσασα recte Meinekius ad Comic. Graec. Fragm. III, 188. Etiam vox ἐμπειρίαν corrupta videtur. 14. σφόδρα ἀπορῶτων Suidas. 16. ὑπὸ σεισμοῦ in Diogeniano om.

13. Diogen. III, 81: Greg. Cyrp. M II, 64. Apostol. V, 46.

14. Append. Provn. I, 74: Ars. XIV, 80: Suidas s. γῆ. Similiter Plutarchus dixit V. Romul. 28: ἀπογῶναι μὲν οὖν παντάπασι τὴν θειότητα τῆς ἀρετῆς ἀπόσιον καὶ ἀγνῆς· οὐρανῶ δὲ μιγνύειν γῆν ὑβλίτερον: Lucian. Prometh. §. 9: τί οὖν διὰ τοῦτου ἰχρῆν τὸ τοῦ λόγου, τῇ γῆ τὸν οὐρανὸν ἀναμιεμίχθαι, καὶ ἰσμά καὶ στανουοῖς καὶ Καίνουσον ὄλον ἱπνοεῖν; Vergil. Aen. V, 790: maria omnia coelo miscuit: ib. I, 133: Iuven. Sat. II, 25: quis coelum terris non miscuit et mare coelo, si fur displiceat Ferri?: ei. Sat. VI, 283: Liv. IV, 3, 6: quid tandem est, cur coelum ac terras miscuit?

15. Diogen. III, 92: Greg. Gyp.

M IV, 71. Macar. VI, 49. idem apud Tittmannum in praef. Zonar. I, XCIII: γάλα ὀρνίθων: ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων, ἧ ἐπὶ τῶν σπανίων (sic): Apost. V, 19: add. Ars. LII, 20. Usurpat Petron. Satyr. 38: omnia domi nascuntur: ... lacte gallinaceum, si quaeisieris, invenies: v. Sinnerus in Delect. PP. 478: eodem fere sensu ab Alexide Athen. XIV. 654 F γάλα λαγῶ, γάλα ταῶς ponuntur.

16. Diogen. III, 94: Greg. Cyrp. L I, 74. Macar. III, 1. Apost. V, 51.

17. Diogen. III, 95: Greg. Cyrp. M II, 17. Apostol. V, 52.

18. Diogen. III, 97: Greg. Cyrp. M II, 57. Macar. III, 6. Apost. V, 64.

19. Diogen. III, 98: Greg. Cyrp. M II, 59. Macar. III, 8. Apost. V, 72.

20. Diogen. III, 99: Greg. Cyrp.

σης νεκρὸν εὐρῶν φοροῦντα δακτύλιον καὶ τοῦτον περιελο-
μενος φύσιν ἔχοντα ὥστε κατὰ τὰς στροφὰς τῆς σφενδόνης
ὄρασθαι καὶ μὴ ὅταν βούληται, εἶχε παρ' ἑαυτῷ· μεθ' οὗ
καὶ κτείνας τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐβασίλευεν Ἰνδῶν.

- 21 Γύργαθον φουᾶς: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. 5
22 Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον
εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.
23 Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται: ἐπὶ τῶν διὰ πλῆ-
θους χρόνου μὴ περιπιπτόντων ἢ νικωμένων ἀπάτη.
24 Γλῶσσα ποῦ πορεύη, πόλιν ἀνορθώσουσα 10
καὶ πόλιν ἀναστρέψουσα: ἐπὶ τῶν διὰ λόγου ἢ ὠφε-
λούντων ἢ βλαπτόντων.
25 Γέρον βούς ἀπένθητος δόμοισιν: ἐπὶ τῶν
καθ' ὥραν τελευτησάντων.
26 Γύψ κόρακα ἐγγυᾶται: ἐπὶ τῶν ὁμινοοούντων ἐπὶ 15
κακίᾳ.
27 Γέλως βάραθρον καὶ γέρουσι καὶ νέοις.

1. εἶρε Diogenianus. καὶ — ὥστε] τοῦτον περιελε· ὁ δὲ εἶχε φύσιν,
ὥστε Suidas. 2. τὰς Diogenianus om. 3. ὅταν βούληται in Suida
om., ὅταν βούληται καὶ μὴ Diogenianus. εἶχε κτλ.] δι' αὐτοῦ ἀπέ-
κτεινε τὸν βασιλεῖα καὶ ἤρξε Diogenianus, δι' αὐτοῦ κτείνας τὸν πρὸ αὐ-
τοῦ ἐβασίλευσεν Suidas: cf. Apostolius. 4. Ἰνδῶν] debebat Ἀυδῶν.
6. διὰ τὸν πλοῦτον Zenob. II, 88. 8. ἀλίσκεται πάγῃ Suidas, VB
in nott. critt. ad Zenob. II, 7. διὰ πλῆθος Zenobius, Suidas. 9. χρέ-
ου οὐχ ἀμυρτατόντων Diogenianus. 10. πορ Zenobius: v. nott. ad
Diogen. I. c. 11. ἢ π. ἀναστρέψουσα coniecit Bernhardius ad Suid. s. v.:
v. Greg. Cyprum. 14. τελευτῶντων Diogenianus. 15. ἐπὶ κακίᾳ]
ἐπὶ VB om.

M II, 58. Macar. III, 9. Apost. V, 70.
Usurpaverunt plurimi: v. sup. I, 16:
Liban. Epist. 1031: σὺ δ' οἶου μετὰ
τοῦ δακτυλίου τοῦ Γύγου πάντα
δρῶν λαθάνειν: adiungo e Stein-
heli Collectaneis Gregor. Nazianz.
Oratt. IV, 94, p. 91 Bill.: ἀλλ' οὐκ
ἔστιν ὅπως ἑαυτὸν ἀποκρύψει οὐδ'
ἂν πολλὰ σιραφῆ καὶ παντοῖος γέ-
νηται τὰς ἐπινοίας, οὐδ' εἰ τὴν
Ἄιδος κινέην, ὃ δὴ λέγεται, περιθί-
μενος, ἢ τῷ δακτυλίῳ Γύγου καὶ τῇ
στροφῇ τῆς σφενδόνης χρησάμενος,
ἑαυτὸν ἀποκλύψει: ei. Oratt. XLIII,
21, p. 331 Bill.: ᾧ πλὴν ἐφρονοῦ-
μεν ἢ τῇ στροφῇ τῆς σφενδόνης ὁ
Γύγης, εἰπερ μὴ μῦθος ἦν, ἐξ ἧς
Ἀυδῶν ἐτυφώθησεν: ei. Carm. X
[155 Bill.], 31: κἄν σοι τὰ Γύγου

τοῦ πολυχρόσου παρῆ, Στρίφης τε
πάντα τῇ στροφῇ τῆς σφενδόνης, Σι-
γῶν δυνάστης.

21. Greg. Cypr. M II, 77. Apost.
V, 69 ibiq. v. nott.: cf. Append.
Provn. I, 89.

22. Diogen. IV, 6: Macar. II, 95.
Apost. V, 33. VIII, 14: cf. si-
mile adagium apud Greg. Cypr.
M III, 24.

23. Diogen. IV, 7: Greg. Cypr.
M II, 63. Apost. V, 31.

24. Diogen. IV, 9: Greg. Cypr.
L I, 84. Apost. V, 53.

25. Diogen. IV, 11: Greg. Cypr.
M II, 6: Apost. V, 36.

26. Append. Provn. I, 90. Si-
mile est sup. I, 96.

27. Veterum sententias, quae ri-

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

- 28 Δαφνίην φορῶ βακτηρίαν: τούτο λέγειν εἰώ-
θασιν οἱ ὑπὸ τινος ἐπιβουλεύομενοι καὶ τοῦ ἐπιβούλου
περιγινόμενοι· παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἢ δάφνη.
- 29 Δι' ὀξείας δραμεῖν: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων· ὀξείαν 5
γὰρ λέγουσι τὴν λόγην.
- 30 Δίκην ὑφέξει, κἄν ὄνος δάκη κύνα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ
μικροῖς συκοφαντούμενων.
- 31 Δις παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν ὑπὸ γήρωσ εὐηθε-
στέρων. 10
- 32 Δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχροὺν ἐγκρούειν λίθον:
ἐπὶ τῶν δευτέρως τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.

5. διακινδυνευόντων Diogenianus. 7. δάκη d, ut CK. ἐπὶ μι-
κροῖς] ἐπὶ d om. 11. Quum in Zenobio et reliquis προσκρούειν inve-
niret Kusterus, ad Suid. s. δις coniecit legendum versus causa ἐγκρού-
ειν: aliam vero eiusdem proverbii formam idem sibi visus est invenisse
in nott. ad Suid. s. μὴ πολλάκις et quidem hanc: μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν
πολλάκις πταίειν λίθον, quod duxit e Suida s. πταίειν: πταίειν, προσ-
κρούειν. Καὶ παροιμίαι· Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον
πταίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον, ubi verba μὴ· πολλάκις κτλ. e
Polyb. XXXI, 19, 5 sumpta sunt: eadem iterum in Suida s. μὴ πολ-
λάκις, a librariis tamen ibi temere inserta, reperiuntur. E Suidae locis,
si eos cum nostro contuleris, apparet, duas olim proverbii formas ex-

sum improbant, collegit Maxim. Serm. LXIV.

28. Diogen. IV, 14: Macar. III, 14. Apost. V, 88. VIII, 16. Lau-
rum esse ἀλεξιφάρμακον ostendit Ni-
clas ad Geopon. T. II, 794: add. nott. ad Zenob. III, 12.

29. Diogen. IV, 16: Apost. VI, 25.

30. Diogen. IV, 17: Greg. Cyr. M II, 78. Apost. VI, 12. In mente habuisse videtur Michael Acumin. 98 Ellias.: εἰς τὸ ἀναιδέστερον ἀντιβλέπειν αὐτῇ τῇ πηγαίᾳ τῶν ἀκτίων σφαῖρα φιλονικησῆαι, θῦε-
τον ἂν ὑφέξει δίκην τῆς ἀσυμμέτρου
ταῖς κόραις ἀποσθαλιμῆως.

31. Diogen. IV, 18. App. Provn. IV, 68: Greg. Cyr. L I, 89. Ma-
car. III, 31. Apost. VI, 28. Schol. ad Axioch. in Boettigeri Scriptt. Minor. III, 179: μῦνῃται αὐτῆς
Κρατῆτος ἐν Ἀηλιάσι λέγων· Ἦν
ἂν ἀλλοθῆς ὁ λόγος ὡς δις
παῖς γέρων. καὶ Πλάτων ἐν
Νόμων α'· οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν,
ὁ γέρων δις παῖς γίγναι· ἄν,

ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεὶς. καὶ Μέναν-
δρος Χῆρος καὶ Ἀριστοφάνης
Νεφέλαις α': Schol. ad Iuven. Sat.
XIII, 33: hoc ex proverbio Graeco
παῖδες δις γέροντες, ad quem locum
v. Schopenium e codd. recte δις πα-
δες οἱ γέροντες restituentem. Iun-
cus ap. Stob. Flor. CXVI, 49: τῇ
τε ψυχῇ [ὁ γέρων], κατὰ τὴν παροι-
μίαν, παῖς ἅλιον γεγονώς: In-
certi Encom. Comae 32, 24 Mill.:
... καὶ τούτων [τριχῶν] ψιλὴν κατα-
λιπουσῶν τὴν κεφαλὴν, συμφοιτοῦται
καὶ ψυχῇ γνώσεως, ὥστε μὴ μίτην
φέρεισθαι τὴν παροιμίαν τὴν δις
παῖδας τοὺς γέροντας λέγου-
σαν, οὓς καὶ κρονολόγους καὶ
χρονομύθιας καὶ βεκεσελήνους
καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα καλεῖσθαι ἴθως
ἐκράτησε: Auson. Protrept. ad Ne-
potem praefat. sive Idyll. XXXII:
namque ego haec annis illius magis
quam meis scripsi: aut fortasse et
meis. Δις παῖδες οἱ γέροντες.

32. Diogen. IV, 19: Greg. Cyr. M II, 32. Apost. VI, 30. Re-

- 33 Δειλὸν ὁ πλοῦτος: ἐπειδὴ οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας ἀσφαλίζονται.
- 34 Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρον: ἐπὶ τῶν ἀρμοδίως κεχημένω τοῖς πράγμασι.
- 35 Δίκης δικαιότερος: ἐπὶ τῶν ἄγαν δίκαιων. 5
- 36 Δαιδάλου ποιήματα: ἐπὶ τῶν παραδόξων ἔργων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας.
- 37 Δαιδάλου πετρά: ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν προσθήκη παρελκουσῆ χρωμένων.
- 38 Λέγεται καὶ βῶλον Ἀλήτης: ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀπο- 10
σειομένων. Ἀλήτην γὰρ φασὶ φεύγοντα ἐκ Κορίνθου βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτῆσαι τροφήν κἀκείνον φάσκαι

stitisse, unam, quae hoc loco a Diogeniano refertur, alteram, μὴ πολ-
λίαις πρὸς τὸν αὐτὸν πταίειν λίθον. Δις πρὸς τὸν αὐτὸν ἀλοχρὰ προσ-
κροίειν λίθον Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 364 et Nauckius in Schnei-
derwini Philol. II, 158 coniectant. 12. τοὺς αὐτοῖς] ἀποπήμασι addit
Suidas s. δις πρὸς, quod Bernhardius recte mutat in ἀντηγήμασι. Id in
paroemiographos reducendum est.

1. Uberius Zenobius proverbium explicat. 3. ὑπόδηματ' Bergkiius
in Meinek. Com. Gr. II, 2, p. 1188. Meinekius Com. Gr. T. I, p. 336
ed. min.: at unum calceum uni pedi induimus. ποδόνιπτρον Zenobius:
ποδονίπτρον Suidas. Addit Suidas: Ἀριστοφάνης, quo nomine
Aristophanem grammaticum significari probabiliter iudicat G. Dindor-
fus ad Aristoph. Com. fr. n. 291. Adstipulantur Bernhardius ad Suid.
s. v. et Nauckius Arist. Byz. Fr. p. 236. 6. οἱ μὲν ἐπὶ Zenobius, qui
in fine εἰρησθαί φασὶ τὴν παροιμίαν adiungit. 8. προσθήκης χρ. παρελ-
κίσει Suidas: Diogeniani verba probat et defendit Bernhardius ad Sui-
dam s. Δαιδύλου. 10. ἐπὶ τῶν πάντα δεχομένων Diogenianus.

spexit Polybius: v. nott. critt.: item
Iulianus, ut videtur, Epist. LIX:
ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν Χαρίτων καὶ τῆς
Ἀφροδίτης, εἰ τολμηρὸς οὕτως καὶ
γενναῖος, τί καὶ τρίτον εὐλαβήθη,
ἂν δὲ προσκροίειν; unde intelligi-
tur, lectionem προσκροίειν satis an-
tiquam esse. Ceterum v. Heylerus
ad h. l. p. 440.

33. Macar. III, 27. Ars. XVIII,
8: cf. Zenob. III, 35. Eustath. ad
Hom. II. E, 12, p. 515, 24: ἔστι δ'
ἐν τοῖς ἐπίσθαι ὑπερφαιρόμενον καὶ
ὡς δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλό-
ψυχον κακόν: v. nott. ad Apost.
I. c. et Macar. VIII, 60.

34. Zenob. III, 36.

35. Diogen. IV, 22: Apostol. VI, 14.

36. Greg. Cypr. L I, 90. Macar.
III, 14 Apost. V, 79: cf. nott. ad
Zenob. III, 7. Proverbii originem

exponit Schol. Plat. 367 Bekk.: τῶν
πάλαι δημιουργῶν πλαττότων τὰ
ζῶα συμμεμνότες ἔχοντα τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς καὶ οὐ διαστηκότες τοὺς πόδας,
ἀλλ' ἰστώτα σύμποδα, Δαιδαλος ἄρι-
στος ἀναπεπαινησὶ τε τὰ τούτων βλέ-
φαρα, ὡς δοῦμαι βλέπειν αὐτὰ, καὶ
τοὺς πόδας, ὡς νομίσαι βυδίζειν,
διόστησι· καὶ διὰ τοῦτο διεδέσθαι,
ἵνα μὴ φύγοιεν, ὡς δῆθεν ἐμφύχων
ἤδη γεγονότων αὐτῶν. Usurpavit
Cratinus, de quo v. Meinekius Com.
Gr. II, 1, 62: Dio Chrysost. Or.
37, p. 105 R.: ὁ δ' ἀνδραῖς τῶν
Δαιδύλου ποιημάτων ἔτυχεν ὦν καὶ
λαθῶν ἡμᾶς ἀπίθρα.

37. Diogen. IV, 25: Macar. III,
12. Apost. V, 83.

38. Diogen. IV, 27: Macar. III,
19. Apost. V, 91.

ὡς οὐκ ἔχει, ἄρα τα δὲ βῶλον δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ Διὸς ὄντα, τὸν δὲ εἰπεῖν· δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης.

- 39 Δικαιότερος σταχάνης: σταχάνην γὰρ οἱ Λαοριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν· ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων.
- 40 Δικτύω ἄνεμον θηρᾶν: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων. 5
- 41 Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἐλκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γενομένων.
- 42 Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην: ἐπὶ τῶν φιλονεικούντων καὶ συμπλεκόντων μάχας καὶ κρίσεις.
- 43 Δελφίνα νήχεσθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν παιδοτριβούντων τινὰς ἐν ἐκείνοις οἷς ἤσκηται ἤγουν ἐδιδάχθησαν.
- 44 Δελφίνα πρὸς οὐραλον δεῖς: ἐπὶ τοῦ ἀδυνατου, διὰ τοῦ εὐκίνητον εἶναι· λέγεται δὲ πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους τηρεῖν τὰ παρ' ἄλλου δεδομένα ἢ ἃ ἔχουσι.
- 45 Δεύτερος πλοῦς: ταύτην τὴν παροιμίαν σαφῆ ποιεῖ 15 Φιλήμων· πλοῦς † δεύτερός ἐστι δήπου λεγόμενος, Ἄν ἀποτύχη** τοῦ οὐρίου καὶ κώπαις πλεῖ· οἷον δευτέρου γνώμη καὶ πρᾶξις. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ναυτιλλομένων.

3. δικαιότερον Suidas. σταγίνης d et mox σταγάνην. 4. τριτάτην d. ἀγαπόντων d. 5. θηρᾶς Diogenianus. μάτην] ἀνοήτως τ. idem: v. Zenob. III, 17. 6. δακτύλου d. 8. βλάβην βλάβη Zenobius. 10. Aliis verbis utitur in explicatione Diogenianus. 11. ἐν οἷς ἤσκηται Suidas. 12. τοῦρατον Diogenianus. 13. λέγεται κτλ. in Diogeniano desunt. 16. Stobaeus l. c. recte ὁ δεύτερος πλοῦς. ἂν — πλεῖ] ἂν ἀποτύχη τις πρῶτον, ἐν κώπαισι πλεῖν Stobaeus, quod recte defendit Meinekius ad Menand. et Philem. Rell. p. 83 sq.; alii voluerunt: ἂν ἀποτύχη τις οὐρίου, κώπαισι πλεῖν: v. Meinekius. Nostro autem loco rectius correxeris: ἂν ἀποτύχη τις πρῶτον, ἐν κώπαισι πλεῖν. Λέγεται δὲ, ὅτι ἀπέτυχε τις οὐρίου καὶ κώπαις πλεῖ· οἷον κτλ.: v. Eustath. in adnot. ad Greg. Cypr. P l. c. propositum. Unde signa lacunae posui.

39. Diogen. IV, 28: Greg. Cypr. L I, 91. Macar. III, 30. Apost. VI, 8.

40. Diogen. IV, 29: Apost. VI, 13.

41. Diogen. IV, 30: Greg. Cypr. M II, 82. Apost. VI, 22.

42. Greg. Cypr. L I, 87. Apostol. VI, 10: cf. Zenob. III, 28. Cum similibus composuit Lobeckius ad Soph. Aiac. 522: latine expressit Publ. Syr. Sent. 2: ab altero expecta, alteri quod feceris.

43. Diogen. IV, 33: Macar. III, 22. Apost. V, 97. Similiter ἰχθίν· v. d. dicitur: Greg. Cypr. L II, 31.

44. Diogen. IV, 37: Apost. V, 92.

45. Greg. Cypr. M II, 86. Macar. III, 20. Apostol. V, 99: cf. ann. ad Greg. Cypr. P II, 21. Usurpat Polyb. VIII, 2, 6: ἐπι δὲ σπύριον εὐρεῖν ἐστὶ τὸ τοιοῦτον, δευτέρος ἂν ἐῖη πλοῦς τὸ τῶν κατὰ λόγον φροντίζειν. De usu vocis δευτέρος addo Euripidis versum αἰ δευτεραί πως φροντίδες σοφώτεμαι et proverbium δευτέρων ἀμεινόνων: v. Apost. V, 89. Similiter δευτέρος λιμήν, δευτέρου εὐχῆ dixerunt Patres: v. Cotellerus ad PP. Apost. T. II, p. 98. Philemonis versus a Stob. Flor. LIX, 9 Menandri Thrasyleonti

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

- 46 Ἐν νυκτι βουλῆν: ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς βουλευομένων.
παρόσον ἢ νυξ ἡουχίαν ἄγει.
- 47 Ἐσχατος Μουσῶν: ἐπὶ τῶν δυσχερῆ ἐπιτασσομένων.
- 48 Ἐνδυμίωγος ὕπνον καθεύδεις: ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν 5
ἐπειδὴ ἔν τινι πόλει τῆς Καρίας ὁ Ὕπνος ἐραστοῖς παιδός
τινος Ἐνδυμίωγος καλουμένου ἔτι καὶ νῦν αὐτὸν λέγεται
κατέχειν κοιμώμενον.
- 49 Ἐπιμενίδου ὕπνον: παρόσον αὐτὸς πενήκοντα ἔτη
ἐκάθευδεν ἢ ἐπτά. 10
- 50 Ἐς Τροφωνίου μεμάντευται: ἐπὶ τῶν σκυθρῶ-
πων καὶ ἀγέλαστων.

2. βουλή Zenobius cum reliquis. 4. Μουσῶν d. πλεῖν pro-
verbio addunt Suidas, alii. 5. Ἐνδυμίωγος d. 6. Καρίας d: v. VB
in nott. critt. ad Zenob. III, 76. 7. Ἐνδυμίωγος καλουμένω d. 10. ἐκά-
θευδεν d. Nonnulla verba in explicatione excidisse videntur: v. Apost.
VII, 72: οἷος γὰρ ὁ Ἐπιμενίδης ἔζησεν ἑκατὸν πενήκοντα ἔτη· τὰ δὲ ἔξ
ἐκάθευδε. 11. εἰς Zenobius.

adscriptos inter Menandrea Meine-
kius Comm. Grt. Rell. IV, p. 139
recepit: sed Stobaeus ni fallor fidem
non meretur, quum Scholiasta Pla-
ton. 381 Bekk., quem v. in nott.
ad Macar. III, 20, omnes ut vide-
tur Menandri fabulas, in quibus
proverbii facta est mentio, enume-
rans, Thrasyleontem non nominet.

46. Greg. Cypr. L II, 4. Apost.
VII, 46: cf. Zenob. III, 97: add.
Etyrn. Magn. 399, 50: Ἐνφρόνη, ἢ
νυξ. παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμῶς ἐν
αὐτῇ· καὶ ὁ χρησμός, καὶ ἡ βουλή·
καὶ γὰρ ὁ λογισμός, ὅτε ἀσχολεῖ, κρι-
τῆς γίνεται τῶν πραγμάτων. Plu-
tarch. Themistocl. 26: εἶτα μετὰ τὸ
δεικνόν ἐκ θυοῦς τινός Ὀλβιος ὁ
τῶν τέκνων τοῦ Νικογέτους παιδα-
γωγός ἔαφρον γενόμενος καὶ θεοφό-
ργτος ἀνεφώνησε μέτρῳ ταυτί, Νυκτι
φωῆν, νυκτι βουλήν, νυκτι τὴν
τίκην δίδον: Cornut. de Natura Deor.
14, p. 161 Gal.: εὐφρόνη γὰρ οἱ
ποιηται οὐ δὲ ἄλλο τι τὴν νυκτι
ἐκάλεισαν· καὶ Ἐπιχαρμός αὐτίκα
εφησὶν Ἄπει τε ζητεῖ σοφόν τις, νυ-
κτός ἐνθυμητόν· καὶ Πάντα τυ σπου-
δατα νυκτός μᾶλλον ξευρισμεται: ad-
dit Bernhardius ad Suid. s. v. He-
rodotum VII, 12: νυκτι δὲ βου-

λήν διδοῖς [Xerxes], πάγχυ εἰρησκέ
οἱ οὐ πρήγμα εἶναι στρατεῖσθαι ἐπὶ
τὴν Ἑλλάδα.

47. Greg. Cypr. L II, 77. Macar.
VI, 3. Apost. VII, 100: cf. Append.
Provn. II, 85.

48. Diogen. IV, 40: Greg. Cypr.
M III, 11. Macar. III, 89. VIII, 51:
Apost. VII, 41.

49. Greg. Cypr. M II, 96.

50. Greg. Cypr. M II, 97. Macar.
III, 63. Apost. VI, 82. XVII, 74:
cf. Zenob. III, 61: add. Scholl. ad
Greg. Nazianz. Oratt. p. 128 Mont.
sive Cosmas ad eiusd. Carm. LXIV
in A. Maii Spicil. Rom. II, p. 184:
Τροφώνιος δὲ καὶ Ἐμπεδοτύμος ὑπῆρ-
χον μὲν ἐκ τῆς Βουστίας πόλεως Λι-
βυθίας, μύτις δὲ τῆς τέχνης· καὶ
αὐτοὶ δὲ βολόμενοι κενώσθησαν καὶ
δειξάι ὅτι ἀνελήφθησαν, ἐαυτοὺς ἐν
τίσιν ὑποβρυχίοις ἴβαλον τόποις ἐπὶ
τῷ τεθνάμει καὶ μηδὲν εἰσέδησαν
αὐτῶν τὰ λείψανα· ἰγνώσθησαν δὲ
ὅτι ἐν σπηλαιόις ἀπέθανον, διὰ τὸ
μαντεῖον φανεῖναι τὸν τίπον· ἔστι δὲ
τις παροιμία, ἢ λέγουσα· εἰς Τρο-
φωνίου μεμάντευσα· εἴρηται
δὲ ἐπὶ τῶν ἀγέλαστων καὶ οἰκρινῶ-
των· πῶς γὰρ ὁ κευθβαίων ἐπὶ τὸ
μαντεῖον ἔειπε, ἀγέλαστος ἀνῆκε καὶ

- 51 Ἐγκιλικίζεται: κακοθητεύεται, κακοποιεῖ· διαβεβόηται γὰρ ἐπὶ πονηρία οἱ Κίλικες· ἐντεῦθεν λέγεται καὶ ἐγκικιλικισμένος αἰσχροῦς.
- 52 Εἰς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ: παρόσον ὑφ' ἐνὸς ἀνδρὸς οὐδὲν κατορθοῦται. 5
- 53 Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεως τινοῦ ἐκπεσόντων, εἶτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν παλινδρομησάντων διαίταν.
- 54 Εἰς μελίττας ἐκώμασας: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κακουμένων ἀθρόως. 10
- 55 Εἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν εἰς προὔπτον κίνδυνον ἤκόντων.

2. ἐντεῦθεν λέγεται καὶ Κιλικίος ὄλιθρος Suidas cum Append. Provn. l. c. 6. ἀπολιτιστῶς ἀπολαβόντων d. 9. γ' ἐκώμασας Suidas. 12. ἐκόντων d. Melius explicat Suidas: ἐπὶ τῶν πονηρῶν, ὅταν εἰς προὔπτον ἐμπέσωσι κίνδυνον.

ὠχρῶν διηκεῶς. ἔλεγχος δὲ ἦν οὗτος αὐτῶν τοῦτων, ὅτι ὠχρῆσαντες καὶ μηδικοτε ἐν τῷ ὑποβρυχίῳ γελᾶσαντὶς τεθνήκασιν· ἤξιώθησαν δὲ Τροφῶνιος καὶ Γαννῆθης — sic — ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μαντεύεσθαι διὰ τὸ κτίσαι αὐτοὺς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἀπὸ οἰκείων χρημάτων, μίμνηται δὲ τούτων καὶ ἄλλαχοῦ Γρηγόριος ὁ θεῖος ὅδε φάσκων· Καὶ Τροφῶνίου κατὰ γῆς παίγνια καὶ μαντεύματα [Oratt. 39, 5, p. 626 Bill.]. ἐποιοῦν δὲ τελειὰς τινας οἱ κατιόντες ἐν τῷ Τροφῶνίου σπηλαίῳ μαντεύεσθαι καὶ ὡς χρησμοφθόντες ἀνῆσαν ὠχροὶ καὶ ἀγέλαστοι: eadem fere leguntur in Scholl. ad Greg. Nazianz. a Th. Gaisfordo in Catal. Codd. Clark. editis p. 52.

51. Append. Provn. II, 7. Ἐγκιλικίαν restituuit Aristophani Bergkii in Meinekii Com. Gr. Fr. II, 2, 990. Ceterum vide de κικιλικίαν, αἰγυπιάζεσθαι et similibus quae dixi in annot. ad App. Provn. IV, 73: add. nunc ann. ad Macar. III, 18, ad Apost. I, 67, verbum καννιάζειν, de quo v. Scholl. ad Aristoph. Pac. 1081 coll. Apost. IX, 35, et Nauckius ad Aristoph. Byz. Fragm. 179.

52. Greg. Cyr. L II, 3. Macar. III, 52. Ars. XXII, 8: cf. Zenob. III, 51. Utitur Dio Chrysost. Or. XLVIII, 241 Reisk.: ἦν [πόλις] ἰγὰρ πολλὰ δύναμαι σὺν τοῖς θεοῖς ἀγαθὰ ποιεῖσαι, τούτους ἔχων συναγωνιζόμενος, λίγων τὸ τῆς παροιμίας, εἰς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ: Heliod. Aethiop. I, c. 32, p. 50 Cor.: τοῦ δὲ ἀμνησμένου, ... θαύματος ἦν ἐπίκεινα τὸ γινόμενον· εἰς γὰρ οὐδεὶς εἶστος οὔτε ἴβαλεν, οὔτε ἔφερον, ἀλλ' ἀπύσσαν ἕκαστος εἰςφύριετο σπύδρην ζῶντι λαβεῖν: cf. Apostol. VI, 55. Simile huic proverbio, ut notat Meinekii Comm. Graec. Fr. IV, 698, est quod servavit Hesychius: ἐν οὐδέν: ἐπὶ τοῦ ὀλίγου λέγεται: contrarium εἰς ἐμοὶ μικροῖο: apud Cicer. Epist. ad Attic. XVI, 11, 1. legitur, ubi v. Victorius.

53. Greg. Cyr. M III, 1. Macar. III, 51. Apost. VI, 60: cf. Zenob. III, 50.

54. Greg. Cyr. L II, 6. Apost. VI, 70: cf. Zenob. III, 53. App. Provn. II, 27.

55. Greg. Cyr. L II, 5. Macar. III, 53. Ars. XXII, 46: cf. Zenob. III, 52.

- 56 Ἐκ δυοῖν τρία βλέπεις: τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι πάθος οὐκ ἔξυδορκοῦντων οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις.
- 57 Ἐκπερδικίσαι: τὸ διολισθησαὶ καὶ ἀποδρᾶναι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περδίκων, ὅτι πανοὔργον τὸ ζῶον καὶ δια- 5 διδράσκον τοὺς θηρευτάς.
- 58 Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυνε ὄνον: ἐπὶ τῶν καταρατιόντων † ὃ κατὰ δύναμιν ἔχουσι.
- 59 Εἰς ὕδωρ σπείρεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. ἴσον τὸ καθ' ὕδατος γράφεις. 10
- 60 Εἶη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα καὶ λυσιτελέστατα ἑαυτοῖς εὐχομένων. Ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν εἰρημένων πόλεων εὐφορώταται χῶραι εἰσίν.
- 61 Εἰς πῦρ ξαίσεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων κακο- 15 παθεία, ὁμοία τῇ λεγούσῃ· Κατὰ πετρῶν σπείρεις· καὶ Εἰς οὐρανὸν τοξεύσεις· καὶ Νεφέλας ξαίσεις· καὶ Τὸν λέοντα ξυρᾶς.

1. *in duobus in quibusdam antiquis exemplaribus scriptum inveniri adnotavit Erasmus III, 1, 6: v. nott. critt. ad Greg. Cypr. P II, 29. dicit Suidas.* 2. *ἔξυδορκοῦντων Hesychius. εἰλικρινεῖς d.* 3. *αἰσθη- σεις] ὁράσεις Suidas.* 4. *ἐκπερδικίσαι d, Suidas, Antiatlatica Bekkeri, KB in nott. ad Greg. Cypr. P I. c. ἀποδρᾶναι d: v. vv. II. ad Suid. s. διαδράσκεαι. s. διαδρᾶναι et Emperius ad Dion. Chrysost. Oratt. T. I, 52 Reisk.* 5. *διαδιδράσκον d.* 6. *θηρωτάς B, Hesychius.* 7. *ἐλαυνε δ' οὐν ὄνον Bernhardio ad Suid. s. v. pristina scriptura fuisse videtur: melius Meinekius Comm. Rell. IV, 698: εἰ μὴ δύναιο βοῦν ἐλάν, ἐλαυν' ὄνον. καταρατιόντων] scribendum videtur: πράττειν παραινούντων: Suidas: ἐπὶ τῶν ὃ κατὰ δύναμιν ἔχουσι πράττειν παραινούντων: v. Zeno- bium.* 9. *σπείρεις Zenobius.* 11. *εἰ τὸ μέσον κτήσατο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος, Suidas, adiecta hac explicatione: Λισίωπ τῷ μυθογράφῳ χρω- μένῳ περὶ πλοῦτων ὃ θεὸς ἀπέλε τοὺς λόγιον τοῦτο· εὐφορὸς γὰρ αὐτῆ ἢ χῶρα.* 15. *Plenius explicat Schol. ad Plat. Legg. VI fin. p. 452 Bekk.: παραι- μίαι ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πράττοντων μάτην ἢ λεγόντων ἢ κακοπαθού- των λεγομένη.*

56. Greg. Cypr. M III, 2. Apost. VI, 88: cf. nott. ad Greg. Cypr. P II, 29.

57. Greg. Cypr. M III, 3. Apost. VI, 96: cf. Greg. Cypr. P II, 30.

58. Apost. VI, 51: v. Zenob. III, 54.

59. Macar. III, 55: Zenob. III, 55.

Καθ' κτλ.] Diogen. V, 83: Macar. IV, 95. V, 50. Mant. Prov. s. καθ' ὕδατος.

60. Macar. III, 58: cf. Zenob.

III, 57. De nobilissimae fertilitatis agro Sicyonem inter et Corinthum sito veterum testimonia diligenter composuit Gompfius Sicyon. I, 14 sq. Profecit ex hoc proverbio Libanius Epist. 374: πῶς ἔχαιρον, οἶι, καὶ μετὰ πόσον τοῦ γέλωτος ἔλεγον, τῷ νυμφίῳ μὲν διδόνθαι παρὰ τῆς μη- τρός γῆν ἀτεχνῶς τὸ μέσον Κορίν- θου καὶ Σικυῶνος: ibid. 754.

61. Macar. III, 60, Apost. VI, 72.

- 62 Ἐκτὸς πηλοῦ τοὺς πόδας ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἐξω κινδύνου καθεστῶτων· ἴσον τῷ· Ἐξω βελῶν** ἑαυτὸν ποιεῖς.
- 63 Ἐκτριχὸς κρέματαί: ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων· ὡς· Ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς.
- 64 Ἐλέφαντος διαφέρεις οὐδέν: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων· παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον.
- 65 Ἐν πίδαφ τὴν κεραμείαν μανθάνειν: ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μὲν μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ εὐθέως τῶν μειζόνων· ὡς εἴ τις μανθάνει κεραμεύειν πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πράττειν, πίδαφ 10

1. ἐκ τοῦ πηλοῦ d. 2. βελῶν] in d nullum lacunae vestigium existat. Scribe: Ἐξω βελῶν καθῆσθαι: παροιμία παρινοῦσα μακρὰν τῶν βελῶν τῶν ἐναντιῶν ἑαυτὸν ποιεῖν. 4. ἴσταται καὶ ἐπ' ἀκμῆς d. ταῦτό δὲ ἴσται τῷ· Ἐπὶ ξυροῦ βαίνειν Diogenianus. 7. κεραμίαν d. 9. μειζόνων] addit Suidas: τουτίσσι τῶν παρμένων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἐπιμέτρων τῶν τελευταίων.

IX, 100: Zenob. V, 27. Κατὰ π. σπ.] Suid. s. εἰς πῦρ. Apost. IX, 100: v. nott. ad Append. Provn. III, 67. Εἰς οὐφ. τ.] Macar. III, 60. Apost. VI, 71: cf. Zenob. III, 46: explanationem adagii ex C in nott. ad Zenob. l. c. propositam illustrat Herod. IV, 94 coll. Iacobo Grimmo Mythol. I, 19. Νφ. ε.] Diogen. VI, 83: infr. III, 35. Greg. Cypr. M IV, 48. Apost. XII, 59. Τὸν λ. ξυρ.] Diogen. VI, 25: Macar. V, 50. Apost. XI, 8: Thom. Magist. 251 Ritschl.: .. Ἀριστιδῆς ἐν Περιπέτῃ (III, 238 Jebb., II, 192 Dind.)· μὴ λόντα ξυρεῖν δόξωμεν: Lucian. Cynic. § 14: καὶ οὐκ ἂν ἠπίμεινον οὐδὲ εἰς αὐτῶν οὐδὲν μῦλλον, ἢ τῶν λέοντων ἐν ξυρῶμενος.

62. Greg. Cypr. M III, 22. coll. II, 32. Macar. III, 67. Arsen XXII, 94: cf. Zenob. III, 62. Ἐξω β.] Diogen. IV, 71: Greg. Cypr. M III, 48. Apost. VII, 53.

63. Diogen. IV, 41: Greg. Cypr. M III, 23. Apostol. VI, 100. Ἐπι—ἀκμῆς] Macar. IV, 7: Diogen. l. c.: Mant. Provn. s. ἐπὶ ξυροῦ ibiq. nott. Proverbium ex Homero fluxit: v. Append. l. c.: usurpaverunt multi: Lucian. Iov. tragoed. § 3: ἐν ἰσχάτοις, ὃ Ἦρα, τὰ θῶν πρᾶγματα, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, ἐπὶ ξυ-

ροῦ νῦν ἴσθηκεν, εἴτε χρητῶσθαι ἡμᾶς ἔτι κτλ.: Aelian. apud Suid. v. ἀκμή: καὶ αὐτὸ τὸ κράτος ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν: Damascius in Photii Biblioth. 1065 R.: ἀλλὰ τοῦτο συμβέβηκε νῦν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταναι οὐ τῆς ἀκμῆς, τοῦ δὲ ἰσχύου γήρωσ ὡς ἀληθῶς: Procop. Bell. Gothic. IV, 9: ὁ δὲ τοῦ καιροῦ τὴν ἀκμὴν ἐν τῷ παραπίνακι μεθῆκεν, ἧς γε οὐκ ἔτι ἀντιλαβήσθαι ὁλοσ τε ἰνεύουσι: Greg. Nazianz. Oratt. XV, 11, p. 408, Bill.: καὶ ὡς ἐπὶ ξυροῦ τὰ πρόγματα εἰσῆκει τότε παντὶ τῷ τῶν Ἑβραίων γίνεσθαι, τὰ τῆς ἐκείνων ἀθλητικῆς: Manuel Palaeol. in Combesfisi Auctar. Patt. T. II, 1085: ἀλλ' ἐν τοῦτοις ἰσταμένων τῶν πραγμάτων, ὡς ἐπὶ ξυροῦ, φασίν, ἢ καλῶς ἰδύνοισα σοφία τὸδε τὸ πᾶν, ... οὐκ εἴσαι πράττειν τὰ κατὰ νόον: cf. Boissonadus ad Theognid. 557.

64. Diogen. IV, 43: Greg. Cypr. L II, 9. Apost. VII, 4. Epinicus apud Athen. XI, 497 B, vs. 7: οὐδὲν ἑλέφαντος γὰρ διαφέρει οὐδὲ σί.

65. Diogen. IV, 44: Greg. Cypr. M III, 28. Macar. III, 90. Apost. VII, 31. Usurpat Michael Acum. Monod. in Eustath. p. 81 Elliss.: ἀμαθὲς γὰρ καὶ σφαλερὸν οὐδὲν ἢ παροιμία τὸ ἐν πίδαφ τὴν κεραμείαν διδάσκουσθαι.

ἐγχειροίη ποιεῖν. Δικαίαρχος δὲ ἑταρόν τι φησὶ τὴν παροιμίαν δηλοῦν· οἷονεὶ τὴν μελέτην ἐν τῷ ὁμοίῳ ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ἐπὶ νηὸς καὶ ἡνίοχος ἐφ' ἵππων.

- 66 Ἐλέφας μὴ οὐχ ἀλίσκεται: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορῶντων. 5
- 67 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας: ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαίροντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιοῦντων.
- 68 Ἐλεύθερα αἴγεις ἀρότρων: ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακοῦ λυτρομένων.
- 69 Ἐν σκότῳ ὄρχεσθαι: ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθοῦντων, ὧν τὸ ἔργον ἀφανές. 10
- 70 Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν τρίβεις: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.
- 71 Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπλάττεις: ἐπὶ τῶν ἡδονάθειαν μεταδιωκόντων. 15
- 72 Ἐνδύεται μοι τὴν λεοντήν: ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων πράγμασιν· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέους.
- 73 Ἐρήμην ἀλῶναι: αὕτη ἡ παροιμία λέγεται ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ ἀντιδικὸς ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικασθῇ.

1. ἐγχειροίη d. 3. ἐπὶ τῆς νηὸς et ἐπὶ τῶν ἵππων Zenobius. 4. De proverbii scriptura v. nott. ad Apostolium. καὶ] ἢ Diogenianus. 5. παρορῶντων idem. 6. ἑλέφαντας Diogenianus. μυίας d. μυίας ποιεῖς Diogenianus: verbum etiam Suidas omittit. 7. μεγαλοποιούντων Zenobius III, 68. 8. βάρους — λυτρομένων] βάρους ἀπὸ λυμένων Diogenianus. 11. ὧν κτλ. om. Diogenianus. 12. καταπλάττεις Diogenianus cum reliquis. 14. καταπλάττεις Diogenianus male cum reliquis: depravatio orta videtur e proverbio, quod infr. III, 30 affertur. κατακρίπτεις Gregorius Cyprius. ἡδονάθειν Diogenianus. 15. διωκόντων idem. 16. ἐνδύεται με corrupte Diogenianus. 17. Ἡρακλῆος d. πράγμασιν κτλ. in Diogeniano desunt. 18. Apud Zenobium III, 84 et Diogenianum explicationi praefigitur dictio: ἐρήμη δίκη: Suidas cum Photio exhibet: ἐρήμη δίκη: ὅταν μὴ ἀπ. ὁ δεικόμενος ἐπὶ τὴν δίκην καταδικασθῇ· ὁμοίον καὶ τὸ ἐρήμην ἀλῶναι. Hinc verosimile fit, a Diogeniano in explicationis fine verba adiecta esse: ὁμοίον καὶ τὸ ἐρήμη δίκη.

66. Diogen. IV, 45: Greg. Cypr. M III, 21. Macar. III, 75. Apost. VII, 8.

67. Diogen. IV, 46: Greg. Cypr. M III, 4. Apostol. VII, 5.

68. Diogen. IV, 47: Greg. Cypr. M III, 26. Macar. III, 76. Apost. VII, 1.

69. Diogen. IV, 50: Greg. Cypr. M III, 29. Apost. VII, 45. Erasmo iudice I, 9, 40 proverbium Plato respexit Reip. VIII, 558 D: βούλει οὖν, ἣν δ' ἰγῶ, ἵνα μὴ σκοτεινῶς

διαλεγώμεθα, πρῶτον ὀρισώμεθα τὰς τε ἀναγκαίους ἐπιθυμίας καὶ τὰς μῆ;

70. Diogen. IV, 51: Greg. Cypr. L II, 1. Apost. VII, 18 et nott. critt. ad eiusd. XI, 50.

71. Diogen. IV, 53: Greg. Cypr. M III, 10. Apost. VII, 44.

72. Diogen. IV, 54. Greg. Cypr. M. III, 12. Apost. VII, 47.

73. Diogen. IV, 67: Apost. VII,

- 74 Ἐκκλητικοὶ δίκαι: αἱ περὶ ξένης λεγόμεναι [καὶ] οὐκ ἐν τῇ πόλει.
- 75 Ἐτερομόλιος δίκη λέγεται εἰς ἣν ἀντιδικοὶ οὐκ ἦλθον.
- 76 Ἐξεστρίβη δίκη πύτους: ἐπὶ τῶν παντελῶς ἀφαισθέντων.
- 77 Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν: ἀποτροπικὴ τοῦ θαλαττοπλεῖν.

1. Ἑκκλητικοὶ male Appendix. περι] ἐπὶ VB Hesychius. καὶ inserui ex eisdem. 2. ἐν τῷ πόλει VB. 3. οἱ ἀντιδικοὶ Diogenianus. 4. εἰς ἦλθον Diogenianus. 7. κρεῖσσον πένεσθαι ἐν γῆ ἢ Etym. M. κρεῖσσον ἐν γῆ πένεσθαι ἢ Anecd. Oxon., Suidas. μᾶλλον] κρεῖττον Stobaeus. 8. θαλαττοπλεῖν verbum aliunde ut videtur non notum. Ceterum apud Diogenianum explicatio deest: a nostra diversam praebet C in nott. critt. ad Diog. l. c.

90: Scholl. ad Plat. Apol. init. p. 330 Bekk.: ἐρῆμη δίκη ἐστίν, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τῆν κρήσιν καταδισαίτηθῆ [convenit Hesych. s. v.]. Α: ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρῆμην δίκην κατηγοροῦντες. λέγεται καὶ ἐρῆμην ἀλῶναι ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρῆμην δίκην ἔμπιστεν. ἐρῆμη δὲ δίκη λέγεται ἢ μὴ ἔχουσα τὸν ἀπολογούμενον: alio modo explicat Lex. Rhetor. Bekkeri: v. Anecd. I, 245, 14: cf. Zenob. III, 84. Usus est Lucian. Toxar. 11: Ἐλλήνας δὲ πάντας, τοσαῦτα ἔσθην καὶ τοσαύτας πόλεις ἐρῆμην ὑπὸ σοῦ ἀλῶναι: eiusd. Piscat. §. 32: ἐξ ἐρῆμης ἀλίσκεσθαι dixit idem Abdicat. §. 8: alia colligerunt intt. Hesychii s. v., Wesselingius ad Diod. XIII, 5: add. Plutarch. Alcib. 22: ἐρῆμην αὐτοῦ καταγρόντες καὶ τὰ χρήματα δημεύσαντες.

74. Hesych. Append. Provn. II, 8 ibiq. nott.: add. interpp. Hesychii et L. Dindorfius in Stephani Thes. L. Gr. s. v. Ἑκκλητικός.

75. Diogen. IV, 69: Apost. VIII, 3.

76. Usurpat Aelianus apud Suid. s. δίκη: τρόπος. Καὶ ὁ μὲν ἐξεστρίβη πύτους δίκην, ὅφεις εἰς θάλασσαν καὶ δίδωσι δίκας αὐτῷ γίνε: ubi Kusterus haec disputat: »videtur fragmentum hoc depromptum esse ex libro Aeliani de providentia, ex quo non pauca

loca Suidam in lexicon suum transluisse constat. Certe idem Aelianus phrasi hac usus est, Var. Hist. VI, 13, ubi sic inquit: καλῶς τὸ δαιμόνιον ἐπὶ τριγονίαν τυραννίδας μὴ ἄγον, ἀλλὰ ἢ παραχρῆμα ἐκτρέβον τοὺς τυράννους πύτους δίκην κτλ. Vide in eum locum interpretes. Eleganter autem illi, qui funditus intereunt, piceae instar exstirpari dicuntur, quod arbor illa semel excisa nunquam renasci et repullulare credatur. Eustath. in Il. A, 42: Τινὲς δὲ ἔχπευκὲς εἶλον τὸ θανάσιμον καὶ ἐκτίμων τοῦ βίου τὸν βληθέντα δίκην πείνησ' παρόσον ἢ πείνη κοίτη οὐκ ἐστὶ ἀναβλαστάνει. Lege ibi et sequentia. Quibus adicit Bernhardius: »Infirmo valde argumento usum Kusterum, quo fragmentum hoc Aeliano vindicaret, censet Lennepius in Phalar. p. 48. Valckenarius dubitabat, utrum Aeliani habendum esset an Eunapii. Sed quoniam dictionis fundus est Herodotus VI, 37, a cuius formulis et sententiis totus pendet Aelianus, Kusterum probare placet. Addo Tzetz. Chiliad. I, 740: Πύτους δίκην ἔσπευδον τοὺς Σιμελοῦς ἐκτρέψαι: cf. nott. ad Zenob. V, 76 et infr. III, 60 et Creuzerum apud Bachrium ad Herod. l. c.

77. Greg. Cypr. L II, 14. Macar.

78 Ἐπὶ ἐσπαρμένοις σπείρεις: ἐπὶ τοῖς ὑπὸ ἄλλων
πονηθείσιν αὐτὸς σεμνύνη.

APXH TOT Z.

79 Ζῆ χύτρα ζῆ φιλία: ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ δειπνου συνιόν-
των εἰς φιλίαν. 5

80 Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μόνον λαβῶν: πρὸς
τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένους.

81 Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα:
ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων.

APXH TOT H.

10

82 Ἡ δει χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν: τῆς
χελώνης ὀλίγα μὲν κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ
δὲ καθαίρει· ὅθεν ἡ παροιμία ὑποτίθησιν ἢ μηδὲ ὡς ἀπαρ-
ξασθαι πράγμα τι, ἢ ἀπαρξάμενον τούτου μὴ ἀτελεῖς εἶναι,
ἀλλὰ καὶ τέλος ἐπιτιθέναι. Ἔτεροι δὲ φασιν εἰρησθαι ἐπὶ 15

4. ζει — ζῆ Diogenianus, Suidas recte: v. Eustathium in annotatione appositum. τὸ δειπνον Diogenianus. 6. Ζωὸς] ζωμός Emperius. 8. ἐθέλομεν d. ὡς μὴ d. 13. ὑποτίθησιν — ἐπιτιθέναι desunt apud Zenobium et reliquos, sed fuerunt olim et in Zenobio et in Suida, unde in illo post v. παροιμία, in hoc post v. εἰρησθαι signa lacunae ponenda sunt. Neque noster locus integer est: nam, ut e Suida

III, 79. Apost. VII, 26: v. nott. ad Diogen. IV, 83, quibus adde Etym. M. 415, 29. Cramerī Anecd. Oxon. I, 189, 4. Suid. s. ζ. Antiphani tribuit Stob. Flor. LIX, 15, quem locum addas Meinekio ad fabulam Ephesiam hunc versum referenti Comm. Gr. Rell. T. III, 53: v. nott. ad Apost. I. c.

78. Similiter ἀλλότριον ἀμῆς ὄρος dicitur: Diogen. II, 75. Apostol. II, 38 ibiq. nott.: add. Vergil. Eclog. I, 73: en, quis consecutus agros!

79. Diogen. IV, 97: Greg. Cypr. L II, 21. Macar. IV, 30. Apost. VIII, 29: add. Eustath. ad Hom. II. A, 274, p. 125, 19: καὶ παροιμίαις τὸ ζεῖ χύτρα, ζῆ φιλία· καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον παρηγήσεως εἶδος ταυτογραφίαν ἔχον παντελεῖ, διαφορὰν δὲ φέρον κατὰ μόνην γραφὴν· ὅπερ ἐστὶ διαφορὰν πρὸς τὴν ἠητορικὴν παρήγησιν, ἣτις ταυτογραφουμένη διαφορὰν ἔχει κατὰ τὴν ἰκωνίαν.

80. Diogen. IV, 99: Greg. Cypr. M III, 56. Apost. VIII, 35: add.

Georgides in Boisson. Anecd. Gr. I, 36. »Oratio comici poetae, qui quas praedictiones tragici poetae solebant epilogis suis intexere (v. Eurip. Hecub. 1265. Bacch. 1328) Aristophanis more perstrinxit.« Bernhadius ad Suidam. Similia saepe a viris doctis affirmantur, quum placeant hodie neque certis argumentis refelli possint: ego quo accuratius in proverbiorum indolem inquirō eorumque examino historiam, eo magis ab eiusmodi coniecturis, nisi firmis ac perspicuis argumentis defendantur, abstinendum esse censeo.

81. Diogen. IV, 100: Greg. Cypr. M III, 57. Macar. IV, 31. Apost. VIII, 36. Adhibuit Plato: v. Apostolium: Demosthenem adv. Eeulb. 1308 R. attulit Bernhadius ad Suid.: ἡμεῖς δ' ὁμολογοῦμεν καὶ ταινίως πωλεῖν καὶ ζῆν οὐχ ὅτινα τρόπον βουλόμεθα.

82. Diogen. V, 1: Apost. VIII, 40: cf. Zenob. III, 19.

τῶν ἀποδύντων μὲν πράγματα, συστρατευομένων δέ. Μιμνηται δὲ ταύτης Τερψίων.

- 83 Ἡ κύων ἐν τῇ φάτῃ: πρὸς τοὺς μῆτε αὐτοὺς χρωμένους, μῆτε ἄλλους ἔωντας· παρόσον ἢ κύων οὔτε αὐτὴ κριθᾶς ἰσθίει, καὶ τὸν ἵππον κωλύει. 5
- 84 Ἡ Φανίου θύρα: ὁ Φάνιος, ὡς φασίν, ἐγένετο ὀβολοστάτης, ἄλλως δὲ τυφλός· ὑπανοίγοντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τὰ ταμεία καὶ τὴν θύραν, ἣν ἐκεῖνος ἰσχυρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, οὕτως ἀπόλλυε τὰ φυλαττόμενα χρήματα· ἐνετύθειν τὴν παροιμίαν εἰρησθαι ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνούντων 10 ἐν τῷ φυλάττειν, ἀλλ' εἰκὴ καὶ μάτην τὴν θύραν θαρρόντων. Καὶ ἄλλως· Ἡ Φάνου θύρα· τὸν Φάνον φασίν ὡς μοιχευομένης τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, ἐπειδὴ ἦσθετο, θύραν ἐργάσασθαι τοιαύτην, ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι, τῆς δὲ ἀπὸ τῆς στέγης δεχομένης τὸν μοιχόν, χλευάζοντας 15 τοὺς γείτονας λέγειν, Ἡ Φάνου θύρα· ἐπὶ τῶν μάτην τῇ φυλακῇ πεποιθότων.

patet, post v. ἐπιτιθέναι inserendum: ὡς φησι Δῆμων: dicit enim Suidas: ὅστιν τὴν παροιμίαν εἰρησθαι Δῆμων: de Demone v. nott. critt. infr. 84, ad Zenob. I, 6. 13, Schneidewinum in praef. T. I, VIII. ad Zenob. IV, 19. μῆδ' ὅλως d. 14. πρᾶγμα τι] πρᾶγματα d.

1. πράγματα] τὸ πρᾶγμα Suidas: πρὸς τὸ πρᾶγμα e conjectura scripserat Kusterus, ἐπὶ πρᾶγμα Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 610: sed codicum lectionem servavit Bernhardius, laudato Boissonado ad Philost. Heroic. 408, a quo exempla rarioris constructionis ἀποδύναί τι pro πρὸς τι collecta sunt. ουστρατευομένων] ουστρατευομένων Zenobius, Suidas, Apostolius: στρατευομένων Photius: στραγγευσομένων coniecit Casaubonus, probante Kustero, quem vide, στραγγευσομένων Meinekius. 3. αὐτοῦς] ἑαυτοῖς d. Gregorius Cyprius: verum servavit Hesychius, quem secutus sum. Orationem variavit Suidas, ad quem v. Bernhardium. 4. ἔωντας] ἔστας d. παρόσον κτλ. Hesychius om. 5. ἰσθίει] μίνουσα ἐν φάτῃ addit Gregorius. κωλύει] οὐκ ἔψ Gregorius. 6. Φάνιος d: Φάνου Suidas: v. infra. ὡς φησι Δῆμων Diogenianus scripserat: v. Suidan et sup. 82. 7. ἄλλοι d, Suidas: v. nott. critt. ad Zenob. IV, 24. 8. αὐτοῦ ταμεία Zenobius. 9. ἀπόλλυε d. 13. ὡς μοιχευομένης αὐτῆ τῆς γυναικὸς Suidas. ἀύλειον θύραν Suidas. 15. κατὰ τοῦ στέγους δεχομένης Suidas, τῆς στέγους Coislinianus in nott. critt. ad Diogen. Ex hoc loco apparet, in Suida s. ἢ Φάνου θύρα duas explicationes male in unam conflatas esse.

83. Greg. Cypr. L II, 22. Macar. IV, 43. V, 34. Apost. VIII, 42: cf. nott. ad Greg. Cypr. P II, 61: add. Etym. in Crameri Anecd. Paris. IV, 139, 33.

84. Diogen. V, 5: Macar. IV, 60.

Apost. VIII, 71. Ὀβολοστάτης] Harpocr. 134, 17 Bekk.: ὀβολοστάτας δ' ἔλεγον τοῖς δανιστάς, ὡς παρὰ τε Ὑπερίδῃ ἐν τῷ κατὰ Πολυένκτου καὶ πολλῶν ἐν τῇ κωμωδίᾳ.

- 85 Ἡ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι: ἡ παροιμία παρὰ Φερεπραίου· κείται δὲ ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων· τὸ μὲν γὰρ τρεῖς ἔξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἦτταν. Πάλαι γὰρ κριτοὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδείας κύβοις, καὶ οὐχ, ὡς νῦν, δύο.
- 86 Ἡ συκάμινος συκαμίνομ, ῥύπτεται: πρὸς τοὺς δαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας**.
- 87 Ἡ κέρκος τῆ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ: ἐπὶ τῶν δεικνύοντων ἀπὸ μικρῶν πράξεων τὸ ἦθος.
- 88 Ἡ λιξ ἤλικα τέρπει, γέροντα δὲ γέρων: καὶ Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοιον ἀγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοιον: αὕτη ἐπὶ τῶν παραπλησιῶν τίθεται.
- 89 Ἡ μύρμηξ ἢ κάμηλος: ἐπὶ τῶν ἀνίσων καὶ ἀνομοίων, ὡς φησι**. Λουκιανὸς ἐν νεκρικοῖς † διαλόγοις.

2. κείται) distincti ut factum in Zenobio IV, 23. Fortasse praestat κείται· λέγεται δὲ ἐπὶ κτλ. 3. παντελῆ d. 4. κύβοις] κύβεις d. 6. βίπτεται d. 7. ἐξ λαυκῶν recte Suidas et VB adducunt. 8. κινδυνευόντων Diogenianus. 10. ἤλιξ — γέρον] quomodo restituenda sint, elucet e Scholl. Platon. 314 Bekk.: τὸ δὲ τίλειον ἔχει· Ἡ λιξ ἤλικα τέρπει, γέροντα δὲ τε τέρπει γέροντα, ubi libri bis τέρπει: v. nott. critt. ad Diogenianum. 11. θεὸς ἐς] θεὸς εἰς Diogenianus. Abier explicit Diogenianus: vid. Scholl. Platon. in annot. ad h. l. 12. ὡς φησι Λουκιανὸς d: post φησι excidisse videtur nomen auctoris, ut hunc fore in modum oratio redintegranda sit: ὡς φησι Λουκιαν. Μύρμηξ αὐτῆς Λουκιανὸς κτλ. νεκρικοῖς d: sine dubio voluit κριτικοῖς.

85. Diogen. V, 4; Apost. VIII, 69; Eustath. ad Hom. Od. A, 107, p. 1397, 15: καὶ ἔτι ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ τρεῖς κύβους, καὶ οὐχ ὡσπερ αἰ νῦν, δύο· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν διὰ μέσον κινδυνεύοντων, τὸ ἢ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβους· ἀπὸ τοῦ κριάτου καὶ βλαχίστου ἀφιδμοῦ, ἧς μνηστὴρ Πλάτων ἐν Νόμοις [XII, 968 E] εἰπὼν ἢ τρεῖς κύβους βύλλοντες· τουτάρτα τρεῖς μενάδας· Suid. s. τρεῖς. Adhibuit Epicharmus Stobaei Flor. LXIX, 17: τὸ δὲ γαμῶν ἔστι τῆς τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβους. Ἀπὸ τῆς τύχης βλάστη.

86. Mant. Provn. a. ἡ συκάμινος: cf. Append. Provn. III, 13.

87. Diogen. V, 15; Macar. IV, 41. Apost. VIII, 44 ibiq. v. nott. Erasmi. I, 9, 35: «est autem vulpi cauda pro corpore maior ac pilosior, ut

non sit facile celare. Alioqui canis videri possit.»

88. Diogen. V, 16; Greg. Cypr. M III, 59. Macar. IV, 48. Apost. VIII, 48: cf. Macar. VIII, 10. Ὡς αἰεὶ κτλ.] Diogen. I. c.: Greg. Cypr. L I, 7. Macar. VIII, 7. Apost. XIII, 13; Scholl. Plat. 375 Bekk.: ἐπὶ τῶν τοὺς τρέπρους παραπλησιῶν καὶ ἀλλήλους αἰεὶ συνδραγύοντων, ἔξ Ὀμήρου λαβοῦσα [Od. P, 218] τὴν ἀρχὴν· μνησθῆται αὐτῆς Πλάτων καὶ ἐν Λύσιδι [p. 214 B] καὶ ἐν Συμποσίῳ [p. 195 B] καὶ Μένανδρος Συκωνίου: cf. nott. ad Greg. Cypr. P I, 15.

89. Lucian. Saturn. Epist. §. 19: ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησι: ubi Scholl.: ἐπὶ τῶν μικροῦς μεγαλυχομένων ἢ παροιμία.

- 90 Θεός ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρῶν ἀποδείξει τινα ἐπαγγελλομένων.
- 91 Θεός ἢ Ἀναίδεια: ἐπὶ τῶν δι' ἀναισχυρίας τινα ὠφελουμένων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

- 92 Ἰερὰ συμβουλή ἐστίν: ἡ παροιμία ἐπὶ τοῦ δεῖν συμβουλευεῖν καθαρῶς.
- 93 Ἰλιάς κακῶν: ἐπὶ πληθους μεγάλων κακῶν.

2. λαμπρῶν d. 5. ὠφελούτων Suidas. 7. ἱερὸν ἢ συμβουλή Zenobius cum reliquis: v. Xenophontem in annotatione laudatum. τοῦ] d τῆ: Hesychium: παροιμία ἐπὶ τοῦ ὅτι δεῖ καθαρῶς συμβουλευεῖν: ἐπὶ τῶν δεινῶν κτλ. Zenobius, Suidas, male: recte Albertius ad Hesychium s. v.: «non de iis, qui consiliis pollent (i. e. τῶν δεινῶν συμβουλευεῖν) dicitur: sed quid oporteat in consilio dando, quid observandum in primis sit, nempe ut καθαρῶς, pure, sancte, integre, vero animo, detur: et hinc res iacra, ἱερὰ, dicitur consilium, ex vero animo profectum, absque ullo privati commodi respectu». Probat Bernhardus ad Suidam et Finckhūs annott. ad Zenob. 17. 9. κλήθους Diogenianus om.

90. Greg. Cyr. L II, 25. Apost. VIII, 78: cf. Zenob. IV, 34.

91. Diogen. V, 24: Greg. Cyr. L II, 28. Macar. IV, 62. Apost. VIII, 83. Suidas et Photius addunt: ἱεμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἢ Ἀναίδεια, καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἰστροφος ἐν εἰ: v. Zenob. IV, 36 ibiq. nott. et adde secundum Clem. Alexand. Cohort. ad gent. 2, 26 p. 7 Sylb. Epimenidem Cretensem istam Impudentias aram Athenis constituisse, quod cur fecerit coniectura explanare studet Hosckius Cret. III, 259. Nihil novi, affert Scholiasta ad Clem. Alex. L c. a Klotz in Clem. Al. T. IV, p. 103 editus.

92. Macar. IV, 72. Ars. XXXI, 65: cf. Zenob. IV, 40. Adhibuit Xenoph. Anab. V, 6, 4: εἰ μὲν ἐμβουλευόμεσι, ἢ βέλτιστά μοι δοκεῖ εἶσαι, πολλά μοι ἀγαθὰ γίνομτο: εἰ δὲ μὴ, τὰναντία: αὐτῆ γὰρ ἡ ἱερὰ ἐμβουλή λεγομένη εἶναι, δοκεῖ μοι παρῆται, ibiq. v. Scheiderus: in versum inclusit Menand. Sent. Monoet. 256: ἱερὸν ἀληθὲς ἐστίν ἢ συμβουλία.

93. Diogen. V, 26: Greg. Cyr. L II, 29. Macar. IV, 75. Apost. VIII,

100: Etymol. in Crameri Anecd. Paris. IV, 170, 3 et Lexicon in Bachmanni Anecd. I, 261: Ἰλιάς κακῶν: ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἰλιγεῖν ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν. »Eodem spectare Ἰλιόθεν με φέροις Heliod. II, 21 notat Coray p. 82. Nostrum usurpat Syrianus Comm. ad Hermog. T. V, p. 618: ἱεῖναι μὲν γὰρ τὴν παρανομίαν ἐκπόνητες καὶ κακῶν Ἰλιάδος τὴν πόλιν ἐλευθερώσαντες, ἐκόντες σοφῶσι καρίαν ἐπὶ τὸ βῆμα, τῷ μεγέθει κτλ.: Lucian. Conviv. 35: ἰδοὺ μοι — οὐ μίω Ἰλιάδος κακὰ ἐργάσασθαι: Theophylact. Simocatta Hist. VIII in μονωδία τοῦ συγγραφέως ἐπὶ τοῖς τῷ Μαυρικίῳ συγκειρηθεῖσιν: ἀλλ' εἴτε μὴ ἐηλεκούτων κακῶν γέγοντες μαρτυρες: Ἰλιάς κακῶν ἢ ἐπιθέσεις Boisson. Anecd. Gr. I, 254: τοσαύτης δὲ κακῶν Ἰλιάδος περισχύσεως τὰ Ῥωμαίονα: Walzius ad Arsen. 303: add. Iuncas Stobaei Flor. CXVI, 49: ὄταμα ἀλγεινόν τὸ καὶ λυπήρον καὶ πόλυχρόνον: τὰ δὲ ἀλλὰ ἐατέι, Ἰλιάς κακῶν: Aristid.: Συμμαχ. A. 480: ἱεῖναι ἀπὸ τὸν εἰργετήν ἱεῖνδύνητον καὶ περιεστῆμε κακῶν

- 94 *Ἰσοότης φιλότητος*: ἡ παροιμία γνομική, δηλοῦσα ὡς ἰσοότης τὴν φιλίαν συνέχει.
- 95 *Ἰστίφ θύμα*: ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥαδίως μεταδιδόντων.
- 96 *Ἰππεύει εἰς πῆδιον προκαλεῖ*: ἐπὶ τῶν ἐξοβίζοντων τοὺς περὶ το σδομακοῦντας καὶ τῶν ἐξοβίζοντων περὶ το αὐτοῖς.

APXH TOT K.

- 97 *Κανθάρευ σαφώτερας*: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα πανούργων καὶ πονηρῶν· ἐπειδὴ τις Ἀθήνησι Κανθάρος καλούμενος ἐπὶ πονηρία καὶ προδοσίᾳ θάνατον κατεδικάσθη.
- 98 *Καρικὸν θύμα*: ἐπὶ τῶν ἄσαρκα μάλῃ θυόντων· οἱ γὰρ Κᾶρες κίνα ἱερουργοῦσι.
- 99 *Καπνίας ποιητής*: ὁ μηδὲν λαμπρὰν γράφων. Λίγεται δὲ καὶ Οἶνος καπνίας, ὁ ἀκαπνισμένος· καὶ Κάπνιος ἄμπελος, ἡ μέλαινα.

15

1. αὐτὴ γνομικὴ δηλοῦσα Suidas, ubi v. interpretes. 2. συν-
[χει] ἰχίουν d. Hesychius explicat: διὰ τὸ ἰσοότητι τὴν φιλίαν ἐπι-
σθεῖ. 3. θύμα ἰστίφ Suidas. 4. Explicatio plane singularis.
9. πανούργων] κακούργων Zenobius. Ἀθήνησι κᾶπηλος idem. 10. θανα-
τόν τε ἰσημῶσθη idem. 11. ἄσαρκα] ἡ ἕβρωτα Suidas addit. 12. κίνας
Plutarchus. 13. καπνίας ποιητής, ὡς καὶ Bernhardinus ad Suid.; mo-
liora Photius praebeat: Καπνίας: Ἐκφανσίδη, διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὰν
γράφειν. 15. καπλία ἄμπελος Suidas: recte κᾶπνιος d. quod in καπνός
corruptum est in Hesychio.

αὐτοὺς Ἰλιάς: Photii Epist. 13, p. 74
Mont.: πόθεν οὖν ἡ τοιαύτη τῶν
κακῶν Ἰλιάς; Georg. in Rhett.
Gr. I, 572 Walz.: ἡ γὰρ ἐκείνων
ἐκείνου κακία ἔχει μὲν δρᾶσαι καὶ
αὐτῇ τὰ προσήκοντα, οὐχ οὐα δὲ
ὡς καὶ Ἰλιάδα παθῶν κακῶν· v.
Boissemadus Anecd. Gr. T. III,
177.: vetustissimus auctor, ut ad-
notavit Bernhardius ad Suidam, est
Demosth. F. Leg. p. 387.

94. Macar. IV, 79. Greg. Cypr.
P II, 70, ubi v. notus, M III,
82. Apost. IX, 13. Adhærent Procl.
ad Plat. Alcib. T. II, p. 31 Crenz.:
εἰ γὰρ κατὰ τοὺς Πυθαγορείους φι-
λότας ἰστίας· καὶ κατὰ Ἀριστοτέλην
[Magn. Moral. II, 15] φίλος ἄλλος
ἔργῳ· τί μᾶλλον ἤμιν ὑψηλοτέρων
κεῖνοι, ἤπερ ἡμεῖς αὐτοῖς; ib. p. 36;
Publ. Syr. Sent. 26: Amicitia pares
aut aequali auro facti: ib. 827: mi-
nime amicus sum, fortunæ particeps
nisi sim tuæ. Inter Pythagoræ

dicta celeberrima retulit Iamblich.
V. Pyth. 39, p. 342 Kiessl.: etiam
alii, quos nominant Bitterhusius
ad Porphyry. V. Pythag. n. 38 et
Valckenharns ad Esop. Phœn. 539.
95. Apost. VII, 99: cf. Zenob.
IV, 44: add. Suid. s. ἰστίων.

96. Diogen. V, 28: Greg. Cypr.
L II, 33. Apost. IX, 10. Usurpant
Arrian: Epict. Diss. p. 239 Upton.:
Ἰππεύει οὖν εἰς πῆδιον ἑλλην-
θῶς πρὸς κίτων ἄγωνας, ὅπου οὐ
μεμλέτηκας, ἰστίος δ' ἀμειλίχτος
ἐστὶ: Hierocles in Veterin. Medic.
LL. p. 3 Grym.: σοὶ μὲν οὖν ἴπ-
πον φασὶν εἰς πῆδιον παρακα-
λεῖν [sic], εἰ το δὲ σὴν παραμίσση
ἀφ' ἰστίας λαβεῖν [cf. Greg. Cypr. L
I, 63.] πρὸς τοῦδε τοῦ λόγου τὴν
γρηγορίαν.

97. Diogen. V, 40: Greg. Cypr.
L II, 41. Macar. IV, 90. Apost. IX, 22.

98. Plut. Provn. I, 73.

99. Append. Provn. III, 43.

3 *

- 100 *Κερκωπίζειν*: ἐπὶ τῶν κολιμαυμένων· ἀπὸ μεταφο-
 ρᾶς τῶν σαινόντων τῇ κέρκω ζῶων· ἄρμινον δὲ ἀπὸ τῶν
Κερκωπίων, οὓς περὶ *Λυδίας* ἰστοροῦναι ἀγνοεῖς σφόδρα καὶ
 ἀπαστηλοὺς γενέσθαι· παρ' ὃ καὶ ἀπολιθωθῆναι αὐτοῖς.
 1 *Κεστρεὺς κηστρεὺς*: ἐπὶ τῶν πάνυ λαϊμαύρων· λέ- 5
 γεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαιопραγούντων μὲν, οὐδὲν δὲ πλέον
 ἐκ τῆς δικαιουσίνης ἀποφρομένων· Ὁ γὰρ κεστρεὺς τῶν
 ἄλλων ἰχθύων ἀλληλαφρογούντων μόνος τῆς σαρκοφαγίας
 ἀπέχεται, νέμεται δὲ τὴν ἰλίαν.
 2 *Κιλίκειαι τράγοι*: οἱ δασεῖς· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐν *Κι-* 10
λικίᾳ γίνονται τράγοι· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν τριχῶν συντι-
 θέμενα παρ' ἡμῖν *Κιλίκια* λέγονται.
 3 *Κύων ἐπὶ δεσμά*: ἐπὶ τῶν ἐαυτοῦ εἰς κολάσεις ἐπι-
 δίδόντων, ἴση τῇ· *Βοὺς ἐπὶ δεσμά*.
 4 *Κέρδων γαμεῖ*: παρὰ τὸ ὄνομα εἴρηται ἐπὶ τῶν διὰ 15
 κέρδος αἰρουμένων τὸν γάμον.
 5 *Κνίδιον κόκκον ψύχειν*: ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνωόντων·

3. *Κερκωπίων* d. περὶ τὴν Zenob. IV, 50. 4. παρὰ d. 5. κ.
 ηγοισίους Photius. 9. ἰλόν] addit Zenob. IV, 52: κολιμαυρῶν, ὡς φη-
 σιν Ἀριστοτέλης περὶ ζῶων. 10. *Κιλίκιος τράγος* Suidas. Ex hoc loco
 patet, quomodo Diogenianus redintegrandus sit. 13. εἰς — *δεσμά*] εἰς
 δεσμά ἰμβαλλόντων Diogenianus. 15. De corruptelis in Diogeniano et
 Apostolio v. nott. critt. ad Apostolium. 17. *κνίδιον* littera maiuscula
 scriptum est in d: rectius minuscula scribi post Schweighauserum do-
 cuit Meinekius ad Com. Gr. Rell. III, p. 269. Ex grammaticorum prae-
 ceptis *κνίδιον* scribendum esset: Suid. v. *κνίδη*. Zonar. Lex. 1223.

100. Diogen. V, 51: Greg. Cyrp. I, 3. De proverbio memet Eustath. ad Hom. Odys. X, 552, p. 1669, 59: ὁμοίως δὲ καὶ οἱ *Κέρκωπες*, ὧν ὦν καὶ ἀγορὰ κολουμένη *Κερκωπίων Ἀθήνησιν ἐν Ἑλλάδι*, καὶ παρανομία κερκωπίζειν, καὶ μὴ αὐτὸ εἰρησθαί φασὶ κτερες ἀπὸ ζῶων κολιμαυμένων τῇ κέρκω.

1. Diogen. V, 53: Georg. Cyrp. M III, 95. Apost. X, 29. Ex comicorum locis, quos Athen. VII, 307 D sq. composuit, huc potissimum pertinet Eubulus Nausic. fr. 1: ὅς τιν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται, Νῆστιν κρηνοῦ κεστρεῖω τρεῖβων βίον; ubi cf. Schweighauseri annotationem. Add. Hesychn. s. κηστρεῖς: .. καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οὕτως ἔλεγον καὶ κρηνοροῖον.

2. Diogen. V, 54: Greg. Cyrp. M

III, 86. Macar. V, 15. Apost. X, 31. Suid. s. κολιμαυρῶν τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα εἰς τράγους. ἡ *Σάουος* Ciliicum apud memorat Colum. R. R. praef. I, 26. Cfr. Varro R. R. II, 11. Atque hinc explicandam quod Cratinus idem de homine villosa et prolixam barbam alente dixit *Κερσάτης κάρκος* in ins. fab. 61 (Hesychn. s. κέρσατος), a Corinis, Ciliciae oppido, si Hesychio fides: c. *Μεϊακτίω* Com. Gr. T. IV, 457.

3. Diogen. V, 68: Apost. X, 79.

4. Diogen. VI, 22: Apost. XI, 6. Nomen proprium *Κέρδων* exstat in inscriptione Patia; quam vide sis in Boeckhii Corp. Inscriptt. Gr. T. II, p. 1078.

5. De grano Caidie v. Schneiders in ind. Theophr., Opp. T. V et Stephani Thes. L. Gr. s. κόκκος.

ὁ γὰρ κνίδιος κόκκος φύσει θερμαντικὸς ὢν ἐκ τοῦ ψύχεσθαι οὐδὲν τῆς θερμότητος μεταβάλλεται.

APXH TOT A.

- 6 Λαγῶς καθεύδει: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων τι δρᾶν καὶ οὐκ ἐξ ἀληθείας πραττόντων. 5
- 7 Λύκου πτερά: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λέγεται, ὅταν μέχει τῶν λόγων ὁ φόβος ἤ. Πῶς γὰρ ἂν πτηνὸν γένοιτο λύκος;
- 8 Λαγῶς περὶ τῶν κραιῶν; ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων. 10
- 9 Λευκὴ στάθμη: ἐπὶ τῶν μηδὲν σκεπτόμενων· ἐν γὰρ τοῖς λευκοῖς λίθοις αἱ λευκαὶ στάθμαι, ἤχουν τὰ τεκτονικὰ σπαρτία, οὐδὲν δύνανται διακινῆσαι, καθάπερ [αἱ διὰ] τῆς μίλτου.
- 10 Λημᾶν χύτραις ἢ κολοκύνταις: ἐπὶ τῶν ἄγαν 15 ἀμβλυνομένων.
- 11 Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει: ἐπὶ τῶν ὑπερσπουδόντων λέγεται, ἐπεὶ καὶ ὁ λύκος πρὸ βοῆς φεύγει ἀρπάσας.
- 12 Λύχνον ἐν μεσημβρία ἄπτειν: ἐπὶ τῶν ἀκαιρῶς 20 τι ποιοῦντων.

4. Λαγῶς Diogenianus cum reliquis. καθεύδων iidem. 6. λέγεται. — ἢ Diogenianus om. 7. ἢ] στῆ Macarius. πτηνὸν] πτηνός τις Diogenianus. 9. Contractus Diogenianus. 11. ἐν γὰρ κτλ. in Diogeniano desunt. 12. λευκοῖς] λεπτοῖς d. 13. αἱ διὰ ex Zenobio IV, 89 aliisque adieci. 15. λημᾶν d. 18. ἵπαι κτλ.] καὶ γὰρ τὸ θηρίον ἀρπάξαι φεύγει Diogenianus. 19. ἀπτης Suidas.

6. Diogen. VI, 1: Greg. Cypr. M IV, 21. Macar. V, 46. Apost. X, 74.

7. Diogen. VI, 4: Greg. Cypr. L II, 64. Macar. V, 65. Apost. XI, 35. Adhibetur ab Manuele Palaool. in Combesii Auctar. PP. Graec. II, 1143: καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀναβολὴν ἡμενίσαντο, καὶ τὸ μὴ ταῦτος ἀνηκέσται· παρ' αὐτοῦ, λύκου πτερὰ ζῆτετε. Conferat cum nostro proverbio Meinechius Com. Gr. II, 1, 245 Cratuis dictionem ab Athen. III, 117 B traditam: ταῦντερος λύκος.

8. Diogen. VI, 5: Greg. Cypr. M IV, 14. Apostol. X, 95 ibiq. v. nott.

9. Diogen. VI, 8: Greg. Cypr. L II, 67. Apost. XI, 18. Cf. Davisius ad Maxim. Tyr. Diss. 388.

10. Greg. Cypr. M V, 18. Apost. XVIII, 84: cf. Diogen. V, 63. Usurpat Incert. Auctor Encom. Comae 45, 16 Miller.: ἀντικρυς ταύτη τὴν σβρασμίαν σοι φάλακρον ἀφαικῶ, καὶ σὺγε αὐτός εἰς ἐν κατόπτρῳ ταύτη θεώσῃ σου τὸ φάλακρον, εἰ μὴ κατὰ τὸν εἰπόντα κολοκύνταις λημᾶς.

11. Diogen. VI, 26: Apost. XI, 49.

12. Diogen. VI, 27: Greg. Cypr. L II, 65. Apost. XI, 50.

13. *Λύδιον ἄρμα*: ἐπὶ τῶν ἐρίζειν ἐθελόντων καὶ μὴ δυναμένων τοῦ ἀνταγωνιστοῦ ἀφικέσθαι· παρήγεται δὲ ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν Λυδίων ἀρμάτων ὡς ταχυτάτων ὄντων καὶ μὴ δυναμένων φθασθῆναι. Ἄλλοι δὲ ὄτι ἀπὸ τοῦ Πελοπιίου ἀρματος ἠκούσθη ἡ παροιμία· τινὲς γὰρ λέγουσι, ὅτι ὁ Πέλοψ Λύδιος ἦν καὶ οὐχὶ Φρύξ· τῷ γοῦν ἰδίῳ ἄρματι ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον, καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία· Θέειν παρὰ Λύδιον ἄρμα.

APXH TOT M.

14. *Μηθικὴ τράπεζα*: ἐπὶ τῶν εὐπόρων. 10
 15. *Μία λόχημὴ οὐ τρέφει δύο ἐριθᾶκους*: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. Ἐριθᾶκος ἐστὶ μονήρης ὄρεον καὶ μόνότροπον.
 16. *Μυσῶν λεία*: ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐληίζοντο, ἕως ἣσαν ἄταρχοι. Καὶ ἐκείθεν ἡ παροιμία. 15
 17. *Μῦς λευκός*: ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια· ἐπειδὴ οἱ πατρικιδιοὶ μύες καὶ μάλιστα οἱ λευκοὶ περὶ τὰς ὀχείας κενιῶνται.

2. τοῦ ἀνταγωνιστοῦ Schol. ad Greg. om. ἀφικέσθαι] post hoc verbum Scholiasta inseruit: ἐστὶ δὲ ἡ παροιμία· παρὰ Λύδιον ἄρμα θέει. 5. ἠκούσθη] ἤκουσεν Scholiasta. 6. Λυδός Scholiasta Creuzeri. οὐν Scholiasta. 7. παροιμία] παρήλθεν addit Scholiasta, παρήχθαι Schol. Creuzeri. παρὰ Λύδιον ἄρμα θέει. Scholiasta. 10. ἐπὶ τῶν πολυτελῶν καὶ ἀβρῶν explicat Diogenianus. 12. μικροῦ — μονότροπον] μικροῦ τινος πολλά κερδαίνειν βουλομένων idem: v. Zenob. V, 11. 14. λείαν Diogenianus. 15. περίοικοι excidit in Diogeniano, item ἕως κτλ.: v. Zenob. V, 15. 18. μύες d.

13. Greg. Cypr. I, 58. Apost. XI, 56: cf. nott. ad Greg. Cypr. P II, 99 et L I c. Haec sine dubio sunt ab Diogeniano profecta: v. Diogen. VI, 28 ibiq. K; unde transcripsit Nonnus in commentariorum ad Gregor. Nazianz., ex quo ediderunt Creuzerus Melet. I, 61 et A. Máius Spicil. Rom. II, 308.

14. Diogen. VI, 37: Greg. Cypr. M IV, 32; Apost. XI, 98. Medi cum aliis populis luxuriae perditis componuntur a Dione Chrysostomo Orati. XXXIII, 402 Mor.

15. Diogen. VI, 39: Greg. Cypr. L II, 68. Apqst. XII, 22.

16. Diogen. VI, 42: Greg. Cypr.

M IV, 40. Macar. VI, 5. Apost. XII, 37. Usurpant Liban. Orati. T. I, 310 R.: ὅς ἐπειδὴ ἀριστῶν ἐν τῷ ταύρω συνιστήκει καὶ Μυσῶν δελεῖν ἰσχυροί: Ἐλλείψ. τὰ πράγματα: id. ibid. T. IV, 354 B.: τοιοῦτο ἐπὶ πολλῆς ἐρημίας καὶ σχολῆς, μικροῦ πάντων ἐπὶ Ἑλλάδι καὶ ὡσαύτῃ τῇ Μυσῶν λείαν ἔχουσαι Theodorus Prodrom. de Rhod. et Doaclicis Amor. I, p. 5. Gautilm.: λείαν Μυσῶν ἔθεντο καίτην ὡς λόγος: alia suppeditant Coraes ad Isocr. Orati. II, p. 53. Hasius ad Leon. Diacōn. 193 B, 257 A. Schoemannus ad Plutarch. Cleom. 10, 7, p. 207.

17. Diogen. VI, 45: Apost. XII, 41 ibiq. v. notas.

- 18 *Μήτε νειν μήτε γράμματα: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ πάντα ἀμαθῶν· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι εὐθύς ἀπαιδῶν κολουμβᾶν καὶ γράμματα ἐδιδάσκοντο.*
- 19 *Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων: ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, [ἀντὶ τοῦ] μέχρι τῶν ὠτων.* 5
- 20 *Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων.*
- 21 *Μεμαγμένη μᾶζα: ἐπὶ τῶν ἐτοιμῶν ἀγαθῶν.*
- 22 *Μεῖζονα βοᾷ χλωρᾶς δάφνης καιομένης: ἐπὶ τοῦ μεγάλα βοῶντος.*
- 23 *Μὴ κινεῖν κανόν εὐ κείμενον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἄγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.*
- 24 *Μηδὲν κατὰ βοός εὐξῆ: παραινεῖ μὴ πάντα ἐπ' εὐχῆς ποιῆσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεοῦ ἐλπῖσιν, ἀλλὰ πράττειν δεῖ καὶ δι' ἑαυτῶν.*
- 25 *Μηδὲ μέλι μηδὲ μέλισσα: ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων 15 παθεῖν τι φαῦλον μετὰ ἀγαθῶν.*
- 26 *Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄπτεται † μάχης: ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίστων.*
- 27 *Μήλω βάλλιν: ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων τινάσθ.*

1. ἐπίστασθαι proverbio Suidas adicit, quod fluxit e Platone: v. annot. ad Diogenianum. 2. τὰ πάντα] παντάπασιν Suidas. παιδός Suidas. 3. ἐδιδάσκοντο VB: eadem varia lectio in Suidae codicibusprehenditur. 5. ἀντὶ τοῦ e Suida s. ἀμφῶτες et VB adieci. 6. τοῦ — ἡδῖος Diogenianus. 7. μᾶζα d. 8. δάφνης χλωρᾶς Diogenianus. 9. τῶν — βοῶντων idem. 10. ἐξ ἄγνοίας Diogenianus om. 11. πράγματα] κατὰ idem. 12. μηδὲν] μὴ πάντα Suidas. ἐπνευχᾶς d. 14. δεῖ Suidas om. In Diogeniano explicatio corrupta exstat. 15. μέλισσας Diogenianus cum reliquis: v. Sappho. 16. φαῦλον κτλ.] ἡγαθὸν μετὰ ἀπνευκτοῦ Diogenianus: v. nott. critt. ad Diog. l. c. 17. ἀπνευμας Diogenianus recte: ἄπτεται ex altera proverbii forma, quam infra 57 legimus, in hanc temere illatum est. 19. βληθῆναι Suidas.

18. Diogen. VI, 56: Apost. XII, 8.
 19. Append. Provv. III, 89.
 20. Diogen. VI, 51: Greg. Cyrp. L II, 69. Macar. V, 89. Apost. XI, 87.
 21. Append. Provv. III, 86.
 22. Diogen. VI, 52: Apost. XI, 71.
 23. Diogen. VI, 54: Greg. Cyrp. L II, 78. Macar. V, 91. Apost. XI, 99 ibiq. v. nott. Cf. nott. ad Apost. XI, 96. II, 3.
 24. Diogen. VI, 55: cf. Apostol. IX, 34 et Greg. Cyrp. L II, 48. De genere dicendi cf. nott. ad Diogen. V, 90.
 25. Diogen. VI, 58: Greg. Cyrp. M IV, 38. Macar. V, 95. Apost. XI,

100. Sapphus versum, de quo v. annot. ad Apost. praef. §. 7. Bergkii in Commentt. Critic. Specim. Marburg. 1844 edito p. 23 scribit: μήτε ἔμοι μέλι μήτε μέλισσα, simul de allitteratione quae dicitur in hoc versu conspicua disserens: v. infr. 97.
 26. Diogen. VI, 59: Greg. Cyrp. M IV, 39. Apost. XII, 1: cf. infr. III, 57.
 27. Diogen. VI, 63: Mant. Provv. s. μήλω. De usu malorum in rebus amatorius post alios dixit Gerhardus in Dissertatt. Societ. Berol. a. 1836 pag. 319.

- 28 *Μὴ μάχαιραν αἶρε θῆλυ: ἐπὶ τῶν ἀδυνατούντων ἐπικουρεῖν.*
- 29 *Μίδας ὄνου ὠτα ἔχει: ὅτι ὁ Μίδας ὠτακουστάς εἶχε πολλούς, ὡς μῆδεν αὐτὸν λαμβάνειν. Εὐκέρδης δὲ Φρυγίας χωρίον ὄνου ὠτα καλούμενον λέγει ὑπὸ Μίδου 5 ληφθῆναι.*
- 30 *Μέλιτι καταπάττων ἑαυτὸν: ἐπὶ τοῦ μαλακίᾳ καλλυπιζομένου.*

APXH TOT N.

- 31 *Νῶ πείθου: τοῦτο ὁμοιον εἶναι φασὶ τῷ· Ἔπου θεῷ. 10*

1. αἶρε d. ἀδυνάτων Diogenianus, quem corrigas e nostro loco. 3. ἔχει Diogenianus om. ὠτακουστάς d. 4. πολλούς — λαμβάνειν Diogenianus om. Εὐκέρδης κτλ.] οἱ δὲ — φασὶ κτλ. idem. Citat Euan- drum Diogen. VII, 28. 6. ληφθῆναι] ἐνάλωτον addit Diogenianus. 7. Scribe καταπάττει. 10. ἔπου] πείθου Diogenianus, πείθου ἢ ἔπου C in nott. ad Diogen. l. c. et codd. Suidae plurimi.

28. Diogen. VI, 72: Apost. XII, 3.
29. Diogen. VI, 73: Apost. XII, 19. Varios veterum conatus ad originem proverbii expediendam Schol. ad Aristoph. Plut. 287, quem Suidas v. Μίδας descripsit, doctis composuit: Μίδας, βασιλεὺς ἐν Φρυγίας πλουσιώτατος, ὠτα ὄνου εἶχε. τοῦτο οὖν παροιμιωδῶς ἐλέγτο ἐπὶ τούτου, ἦτο, ὅτι πολλοὺς ὠτακουστάς εἶχεν, ἢ ὅτι κώμην Φρυγίας κατέχευεν, ἧς ὠτα ὄνου ἐλέγτο. . . ἢ ἐπεὶ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν ἄλλων ζῴων πλὴν μῆδος [v. vv. lecth. a G. Dindorfio ex Ravennate enotatas]: καὶ Μίδας δὲ πολλοὺς ὠτακουστάς εἶχεν· οἱ δὲ φασιν, ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι ὄνους τοῦ Διονυσίου παρόντας ἠδύνησε· διὸ ἐρησθεῖς ὁ θεὸς ὠτα ὄνου αὐτῷ κερήσεν· οἱ δὲ, ὅτι ὠτα μεγάλα φέρον εἶχεν: addit Suidas l. c.: ληγεῖται οὖν ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν μῆδεν λαμβάνοντων.

30. Cf. sup. II, 71. Verborum causa appono Menand. fragm. inc. fabb. CLX Mein.: ἐὰν τροφὴν δοῖς τὸν λαβόντ' ὀνειδίσης, Ἀσινθίῳ κἀτίπασας ἄντικόν μίλι: Manuel. Palaecol. in Combesii Auct. Patt. II, 1188 A: ῥήμοισιν ἠδίοιο ῥόδων αὐτὸς ἔπαττες.

31. Diogen. VI, 75: Greg. Cypr. I II, 80. Macar. VI, 14. Apost. XII, 75. Θ, ἔπου] refertur inter septem sapientum dicta: v. Sosias in Stob. Flor. III, 80: reconditiora praebet Stobaeus Eclog. II, 7, T. II, 1, p. 66 Heer.: ἐν μὲν γὰρ θεῷ τὸ κοσμοποιῶν καὶ κοσμοδιοικητικόν· ἐν δὲ τῷ σοφῷ βίου κατάστασις καὶ ζωῆς διαγωγὴ· ὁπερ αἰνίξασθαι μὲν Ὀμηρον, εἰπόντα [Od. E, 193]· Κατ' ἔχρια βαίτε θεοῖο· Πυθαγόραν δὲ ἐπ' αὐτὸ εἰπεῖν· Ἔπου θεῷ· δῆλον ὡς οὐχ ὀρατῶ καὶ προηγουμένῳ, γοητῷ δὲ καὶ τῇ κοσμητῇ εὐταξίᾳ ἁρμονικῶς: quem locum Wyttenbachius ad Plut. de sera numinis vind. 550 D egregie illustravit nec habeo quod addam nisi Ciceronis locum de Fin. Bon. et Mal. III, 22, 73: quaeque sunt vetera praecepta sapientium, qui iuventi tempore parere et sequi Deum et se noscere et nihil nimis haec sine physicis quam vim habeant [et habent maxime] videre nemo potest; et Senecam de vita beata c. 15: habebis in animo illud vetus praeceptum: Deum sequere. Adhibent Plutarch. de recta audiendi rat. 1, p. 37 D: οὐ δὲ πολλὰς ἀγκυκῶς ὅτι τανύτον ἔστι τῷ ἔπειθαι· θεῷ καὶ τὸ πείθεσθαι λόγῳ,

- 32 Νύκτα δασειαν: τὴν χειμερινὴν καλεῖ ** παρόσον
πλείοσι † σκίπονται.
- 33 Νεβρῶ ἱππεύειν: ἡ παροφθία ἐπὶ τῶν βραδείως τι
ἐργαζομένων.
- 34 Νεκρῶ πρὸς οὓς διαλέχασθαι: ἐπὶ τοῦ ἀναισθη- 5
του καὶ μὴ ἐπαύοντος.
- 35 Νεφέλας ξαίνας: ἐπὶ ματαίου καὶ ἀδυνατού.
- 36 Νοῶ τὸν ξίανον: ἐπὶ τῶν ὑφαρμυμένων τινά.
- 37 Νικᾶ τὸν ὀνηλάτην: πρὸς τὸν μὴ βουλόμενον ἀπο-
στῆναι τινος, ἀλλ' ἑαυτὸν προΐεμενον εἰς ἀπώλειαν. 10
- 38 Νῦν ὀσπρίων ἄμμητας: ἐπὶ τῶν καθ' ὅρων ἕκαστα
πράττειν φιλοῦντων.
- 39 Νῦν εἰς χώραν ἤλθεες: ἐπὶ τῶν πρότερον μὴ ἀνεχο-
μένων εἰσελθεῖν ὄπου: δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτοματούντων.

APXH TOT E

15

- 40 Εὐλῶ ἐφέλκειν, κώγειον πεισὶν ἢ προδόντα τὴν

1. δασειαν d, δασειην Suidas: quod dedi, tuetur Diogenianus. κα-
λεῖ κτλ. Diogenianus om.: post v. καλεῖ videtur scriptoris nomen exci-
disse, alia in sequentibus. 2. σκίπονται] fortasse σκεπάζονται voluit:
Xenoph. Cyrop. VIII, 8, 17: ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ χειμῶνι οὐ μόνον κεφαλὴν
καὶ σῶμα καὶ πόδας ἀρκεῖ αὐτοῖς ἐσκεπάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ [περὶ] ἄραις ταῖς
χειρὶ χειρὶδας δασείας καὶ δακτυλήθρας ἔχουσιν. 3. ἱππεύεινς Dioge-
nianus. τι ἐργαζομένων] γινόμενων idem. 5. Ν. λέγων [λέγουσι Sui-
das] μύθους εἰς οὓς Diogenianus: ἔλεγεν Gregorius. τοῦ ἀναισθητοῦ
om. Diogenianus. 7. καὶ] ἢ Diogenianus. 8. νοῶ] τοῦν Diogenia-
nus, Suidas: fuit fortasse νοῶ τοῦν τὸν ἔτινος: cf. Hom. Odys. Y, 367:
τοῖς ἔτιμος θύραζε, ἐπεὶ νοῶ κακὸν ἔμμεν Ἐρχόμενον. 10. τινός] τοῦ
πῆρους C. προΐεμενον] περιέμενος d. 14. ὄπου Suidas. Rectius esset
αὐτοματιζόντων: VB αὐτομάτως παραγεγονότων: Suidas: αὐτομάτως παρα-
γεγονότων: cf. Suidas a. αὐτοματιζοῦσιν: αὐτόματοι παραγίνονται. 16.
Phot. et Suid. a. τῶν τριῶν κακῶν ἐν: λεγόμενον τι ἴστί. καὶ Μέναν-

νόμζε τὴν κτλ.: Plat. Criton. fin.:
πράττωμεν ταύτη, ἵπειδὴ ταύτη ὁ
θεὸς ὑφηγῆται: similia suppeditant
Gatakerus ad Anton. Adv. VII, 31.
Sinnerus ad PP. Graecor. Deflect.
217. Erasmo II, 2, 38 sumptum
videtur ex Hom. II. A, 218: ὅς κε
θεὸς ἱππεύθηται, μάλα τ' ἔκλυον
αἰπόυ αὐτ. ei. Od. K, 141: καὶ τις
θεὸς ἡγεμόνεν.

32. Diogen. VI, 89: Apost. V, 80
ibiq. v. notata.

33. Diogen. VI, 81: Mant. Provn.
s. νεβρῶ.

34. Diogen. VI, 82: Greg. Cyp.

M IV, 47. Macar. VI, 10. Apost.
XII, 54. Locutionem εἰς οὓς λέ-
γων et similia Heckerus Comm. Cal-
limach. I, 63 illustrat.

35. Diogen. VI, 83. Greg. Cyp.
M IV, 48. Apost. XII, 59: cf. sup.
H, 61.

36. Diogen. VI, 85: Apost. XII, 68
37. Append. Provn. IV, 8.

38. Diogen. VI, 87: Apost. XII, 71.

39. Diogen. VI, 86. Apost. XII, 70.

40. Versus Polyzeii comici: v.
not. critt. Rem explicant Hesych.

a. τῶν τριῶν ἐν: Θηραμῆτης ἐφηγι-
σατο τρεῖς τιμωρίας κατὰ τῶν κατὰ-

καὺν ὅτι τὰ χίιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆσαι ἐπι-
ζημίας κείνται καὶ προστιμήματος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.

- 41 Ὁ Κρηὶς τὴν θάλασσαν: ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι
ταῦτα φεύγειν προσποιουμένων. 5
- 42 Ὁ νεβρός τὸν λέοντα: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων εὐληπταρ.
- 43 Ὁνον σκιά: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ οὐδενός λόγου ἀξίων,
ἐξ αἰτίας τοιαύτης ἐμισθώσατο τις ὄνον ἀπὸν εἰς Δελ-

δος [fr. inc. fabb. 213 M.] δύο προθεῖς ὡς παροιμίαις ἐπιλέγει κριτικῶν
τὸ "Ἐν γὰρ τι τοῦτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν. ταῦτα δὲ εἶναι λέ-
γουσιν, ἢ Θηραμένης ὡρίαι προστιμήματα. Πολύηλος Δημοτυνδάρειον (II,
2, 867 Mein.) Τριῶν κακῶν γούν ἦν ἔλεσθ' αὐτῶν εἰ πάσ'
ἀνάγκη, ἢ Ἐύλοιν ἐπέλλειν ἢ πειθεῖν κύνειον ἢ προσόντα Τὴν
καὺν ὅπως τὰ χίιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆσαι. Ταῦτ' ἐστὶ
τρία Θηραμένους, ὡς φηλαστέ' ἐστέον: in primo versu Meimo-
kius κακῶν ἐν ἦν malit, in ultimo ταυτὶ τὰ τρία, Bernhardius vero ταῦτ'
ἦν τὰ τρία. 16. κύνειον d.

4. Suidas in sine explicationis adicit: [πειθεῖν ναυτικώτατοι οἱ Κρη-
ται γίνονται. 6. Schol. ad Lucian. explicat: ἐπὶ τῶν παρα εἴδων ἀν-
εστραμμένων τὴν ταῖν. 7. Aliter explicat Diogenianus. 8. ἐμισθώ-
σατο κτλ.] in narratiuncula Diogenianus misere compendifactus est.

καὺν τι δρόντων: Scholl. ad Arist.
Ran. 546: δοκεῖ δὲ αὐτός [Thera-
menes] καὶ τὰ τρία ψηφισάσθαι ἐπι-
ζημία, ἢ δεσμεύσασθαι ἐν τῷ ἔυλω ἢ
καὺν κύνειον ἢ ἐκρυγεῖν: hinc ortum
est proverbium τρία Θηραμένους:
v. Hesych. a. τρία et Polyzelum,
formatum illud ad antiquioris pro-
verbii similitudinem; τὰ τρία παρὰ
τῆ ἀυλῆ, de quo cf. Zenob. III,
100. VI, 11 ibiq. annot., quibus
add. Sophocles apud Scholl. ad Pind.
Ol. I, 97: ἔνιοι δὲ, ὅτι τρία λέγεται
κύνειος καὶ τὰ πρὸς τὸν θάνατον
συνεργούντα, εἶρος, ἀγχόνη, κρημνός.
Σοφοκλῆς. Λύσων γὰρ, εἰ καὶ τῶν
τριῶν ἐν οἴσονται: et: Aelian.
V. H. XIII, 36: hinc suppleri po-
sunt, quae de tribus malis prover-
bio celebratis disputavit Lobeckius
Aglaph. 740: ἔλλω ἐπέλλειν, quam-
quam falsa lectio, significat aliquem
ad collaria lignea aut aliud quod-
dam tormentum adducere in eoque
retinere. Κύνειον καὺν Plato dixit
Lysid. 219 E, φάρμακον Phaenon.
116 E: καὺσθαι τὰ κύνειον Syne-
sius Eacom. Calvit. 9, p. 72 D, ubi
v. Krabinger. Προδόντα κτλ.] Ly-
sias in Philon. § 26, p. 886: αἴτιον

δὲ καὶ τοῦδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι, εἰ
μὲν τις φοβούμενος τι προΐδωκεν ἢ
καὺν ἢ στρατάκων τι, ἐν φ. μέγος
τι ἐτίγχατε τῶν παλιῶν ὄν, ταῖς
ἐσχάταις ἂν ζημίας ἐζημιώτο: v.
Meierus de bonis damnat. 11 de
litibb. Attic. p. 341.

41. Apost. XIII, 3: cf. Zenob.
V, 30.

42. Apost. XIII, 28: Bachmanni
Anecd. II, 338 sive Scholl. ad Luc.
Dial. Mort. VIII, 1, cuius verba in
annot. ad Diogen. III, 30 repetenda
cūravi. Hinnuli indoles atque na-
tura ex Hom. Il. Θ, 247 nota, ubi
Eustathius [p. 711, 12 dicit: ὁ δὲ
κρατοῦμενος νεβρός [sc. ἰθῆλον] δ'
τῆς φυζικίου ἦς καὶ δειλῆς ἐλάτ-
φου γένος τοὺς τεθνηότας καὶ κατ-
επιτηχότας καὶ κρατοῦμένους Ἑλλήνας:
cf. nott. ad Greg. Cyr. L II, 11.
Respexit Mosch. Id. IV, 4: ἢ ῥ' ὅτι
ἄλγεια πάσχει ἀπειρητα παιδῖμος νῖος
Ἀνδρός ὑπ' οὐτιδανοντο, λίων ὡσεὶ
δ' ὑπὸ νεβροῦ: Lucian. I. c.: cf. infr.
III, 57 et Babrii fab. 90.

43. Diogen. VII, 1: Macar. VI, 37.
VII, 8. Greg. Cyr. L III, 23. Apost.
XIII, 37 ibiq. cf. nott., XVIII, 12.

φούς. καὶ ὡς καῦμα κατέλαβεν, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου
 ἔπειθε ὁ μισθωσάμενος· ὁ δὲ μισθώσας αὐτῷ διεμάχετο λέ-
 γων ὅτι, τὸν ὄνον σοι ἐμισθώσα, ἀρχὴ τὴν σκιάν αὐτοῦ·
 Ἐντεῦθεν εἴ τις περὶ εὐτολῶν ἐπιφρονεῖται πρὸς τινα, εἰλεγε
 περὶ τῆς ἐν Δαλφείοις σκιάς.

- 44 Οὐδὲν Ἡρακλῆς πρὸς δύο: ἐπὶ τοῦ πάνου μὲν δυ-
 νατοῦ, ὥστε καὶ πλείστοις συμπλέεσθαι, μετὰ δὲ τὴν
 συμβολὴν ὑπὸ δύο ἡττωμένου. φασὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα θέντα
 τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ δυνά-
 μει τῇ δευτέρᾳ πενταετηρίᾳ πρὸς δύο συντεύσαντα ἡττη- 10
 θῆναι, τῇ προτέρᾳ δύο ἀποκτείναντα, Κρίτατον καὶ Εὐρυτον.
 45 Οὐδ' ὕεται οὐδ' ἡλιούται: ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης
 φροντίδος καθιστώτων.
 46 Οὐδ' ἵσταρ βάλλειν: σημαίνει τὸ ἰγγύς· τουτέστιν,
 οὐδὲ ἰγγύς ἐστίν. 15
 47 Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον: ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν
 δυναμένων, μήτε μετεῖναι βουλομένων.
 48 Ὅπου αἱ ἔλαφαί τε κέρατα ἀποβάλλουσιν, ἐπὶ

6. Οὐδὲ Zenobius, Diogenianus, alii: οὐδὲν ἢ Suida s. οὐδὲν Ἡρα-
 κλῆς e Mediceo Bernhardius reduxit. Diogenianus in explicatione cor-
 ruptissimus. ἐπὶ — ἡττωμένου Suidas om. Fortasse ἡττημένου. 9.
 τὸν Ὀλυμπιακόν] e Suida articulim adieci. Idem in sequentibus ele-
 gantiorum verborum ordinem repraesentat: δυνάμει, τῇ προτιραίᾳ πεν-
 ταετηρίᾳ συντεύσαι πρὸς δύο, Κρίτατον καὶ Εὐρυτον, τοὺς Ποσειδάωνος
 καὶ Μολιῶνης παιδας καὶ ἀνελίξιν αὐτοῦς· τῇ δευτέρᾳ δὲ πάλιν ὁμοίως
 πρὸς τινος δύο συντεύσαντα ἡττηθῆναι. δυνάμει καὶ τῇ d: καὶ etiam
 in Zenobio deest. 14. ἵσταρ d. 16. κρύσταλον d. 17. μετεῖναι]
 λυθὲν d: v. v. lectt. ad Zenob. V, 58. 18. αἱ Diogenianus om.
 ἐπὶ] ἐπὶ d:

44. Diogen. VII, 2; Macar. VII,
 42. Apost. XIII, 74: cf. Zenob. V,
 49. Manuel Palseol. in Combef.
 Auct. Patt. II, 1175: B: ὄνον δὲ ἐνὸς
 ἀσφράς ἀρετὴν πρὸς πολλῶν καὶ δια-
 φέρων καὶ τοιοῦτων παραβύλλεσθαι·
 ὅταν γὰρ καὶ αὐτὸν Ἀλκμήνης ὡς ὁ λό-
 γος, εὐσμιχρὸν τὸ πρὸς δύο μάχεσθαι,
 45. Diogen. VII, 8; Greg. Cyrp.
 L II, 84. Apostol. XIV, 19. Simi-
 lem dictionem usurpat Polyb. XVI,
 12, 3: καταπεφύμισται δὲ καὶ πεπί-
 στευται παρὰ μὲν τοῖς Βαρρυλήταις,
 δόσει τὸ τῆς Κισθιάδος Ἀρτίμιδος
 ἄγαλμα, καίπερ ὄν ὑπαίθριον, οὐτε
 νίφεται· τὸ παρόπαν οὐτε βρο-
 χεται: v. Zenob. V, 53 et Macar.
 VI, 64 c. annott.

46. Greg. Cyrp. M IV, 75. Apost.
 XIII, 77 ibiq. v. annott.: cf. nott.
 ad Zenob. V, 55, quibus add. Ety-
 mol. Leidense apud Gaisfordum ad
 Schoh. Hes. Theogon.: 691: ἵσταρ
 ἰστικῶς παρὰ τὸ ἰκνούμαι· Ἠλίτω
 δὲ ἀντὶ τοῦ ἰγγύς τίθησιν, ὄνον τὸ
 λεγόμενον· Οὐδ' ἵσταρ [sic] βάλλει.
 Adhibuit, si fidem testimonio Ae-
 Esani Nat. Anim. XV, 29 habere vo-
 lumus, Geraha Pyrgaetorum regina:
 μάλιστα δὲ τὴν Ἡραν καὶ τὴν Ἀθη-
 νῶν καὶ τὴν Ἀρτεμιν καὶ τὴν Ἀφρο-
 δίτην οὐδὲ ἵσταρ ἔλεγε· βάλλειν
 πρὸς τὸ αὐτῆς κάλλος.

47. Diogen. VII, 11: Apost.
 XIII, 38.
 48. Diogen. VII, 7: Greg. Cyrp.

τοῖς τραχέαι καὶ δυσβέτοισ ἐνόμοις οἱ ἔλαφοι παρατρέβοντες τὰ κέρατα πρὸς τοὺς θάμνους ἀποβάλλουσι αὐτά. "Ὄθεν ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐργάδοις τὰς διατριβὰς ποιουμένων.

- 49 "Ὄρτυξ ἔσως Ἡρακλῆ τὸν καρτερόν· αὕτη παρ' οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων ἐστὶ· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν σαζομένων 5 παρ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. φησὶ γὰρ Εὐδοξος, Ἡρακλῆ τὸν Τύριον ὑπὸ Τυρῶνος διαφθαρήναι, τὸν δὲ Ἴόλαον ἅπαντα πράττοντα ὑπὲρ τοῦ ἀναστῆναι τὸν ἦρωα, ὄρτυγα ἢ ἔχει- 10 ρεν Ἡρακλῆς ζῶντα κύναι· ἐκ ταύτης δὲ τῆς κνίσσης ἀναβῶναι τὸν Ἡρακλῆα.
- 50 Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη· ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων τάττεται, ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρασκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδον καὶ στέμματα· ἦν δὲ νόμος τούτου μόνου φειδεσθαι τοὺς 15 πολεμίους· ἐπὶ τοῖνυν τῶν πανωλεθρίῳ διαφθαμένων κερὸν ἔσχεν ἡ παροιμία.
- 51 Οἷα περ ἡ δέσποινα, τοῖα χῆ κύνων· παροιμία λέγουσα ὅτι ὅποια δέσποινα, τοιαύτη καὶ ἡ θεραπαινίς· τούτο δ' ἂν εἶπης καὶ ἐπ' ἀνδρῶν.

1. οἱ αἱ δ. 2. ἀποβάλλουσι ταῦτα d. In Diogeniani explicatione plurima intercepta sunt. 4. Ἡρακλῆ τὸν καρτερόν scripta à Zenobio, Diogeniano, aliis: τὸν καρτερόν Ἡρακλῆ d. 5. ἐστὶ· λέγεται] ἐπιλέγεται d. 6. παρ' ὧν] ἀφ' ὧν Zenobius. Diogenianus nihil nisi haec habet: ἐπὶ τῶν σ. παρ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. 7. τὸν δὲ λαδὸν d. ὑπὲρ τοῦ] διὰ τὸ Zenobius. 8. ἀναστῆσαι idem. ἦρωα] Ἡρακλῆα idem. τὸν ὄρτυγα idem. 9. ἐκ δὲ τῆς κνίσσης idem. 11. ἦ — ἐπειδὴ] haec Diogenianus om. 12. παρασκευῆς] παρατάξεως idem. 14. στέμματα] post hoc vocabulum Suidas ponit: καὶ λαμπάδα: v. nott. critt. ad Zenob. V, 34. 17. οἷα περ ἂν ἤ tentat Backhuizenius: οἷα γ' ἢ Cicero. χά Scholiasta. Totum in Ascensiana secunda sic legitur: ὅποια ἡ δέσποινα, τοιαὶ καὶ θεραπαινίδες.

M IV, 57. Macar. VI, 44. Apost. XIII, 43.

49. Diogen. VII, 10: Macar. VI, 46. Apost. XIII, 46: cf. Zenob. V, 56. Iolous non solum fratris filius sed etiam socius Herculi atque adiutor consiliorum periculisque fere omnium: hinc Manuel Palaecol. in Combefisii Auctar. Patr. II, 1178 B dixit: καὶ τὸ πολλῶν θειότερον, οἱ περ πολλοὺς Ἴόλωις ἔχων ὁ τοιαῖ τῷ Ἡρακλεῖ παραβαλλόμενος πῦν οὐδένα τέως ἔσχε τὸν συν-αθλήσαντα.

50. Diogen. VII, 15: Macar. VI, 61. Apost. XIII, 47 ibiq. cf. notata.

Usarpat Greg. Nazianz. Orat. V, 15, p. 118 A Bill.: αἱ μὲν οἶν καὶ Πίτῃσαι τῇ νίκη μετριάζοντες, ... εἰς συμβάσεις ἐγράψοντο, ... οὐδὲν ἐκάλυε, μηδὲ πυρφόρον, ὃ δὴ φασιν, ὑπολειφθῆναι τῷ στρατῷ.

51. Scholl. ad Plat. Reip. VIII, 563 C, p. 416 Bekk.: v. nott. ad Diogen. V, 93. Includit orationi hoc proverbium Cicero Epist. ad Attic. V, 11, 5: plane seruius existimati meae. Quod superest, si verum est illud: οἷα γ' ἡ δέσποινα, certe permanebunt. Nihil enim a me fieri eis videbunt, ut sibi sit delinquendi locus.

52. Ὁ ἐν Σίδῃ μοι λεμὴν γέγονεν: ἐπὶ τῶν δεινῶν καὶ ἀνηνύτων λέγεται, ὁμοίᾳ τῇ λεγούσῃ Πλίνθον πλῆνεις. διότι ὁ ἐν Σίδῃ λεμὴν καθαιρόμενος ὑπὸ πνευμάτων τε καὶ κινήσεων ἀλὼν πληροῦται, καὶ ἄλλως ἐνομομοθῆναι χαλεπός. 5
53. Ὀμοιότερος οὐκὼν: τοῦτο παρακαίξεται διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῶν οὐκῶν πρὸς ἄλληλα.
54. Ὀστράκου μεταπεσόοντος: ἐπὶ τῶν ἀπροφασιῶς μεταβαλλομένων ἀπὸ τῶν πρώην αὐτοῖς προσβυνομένων.
55. Οὐ μάλᾳ σικίων † εἰς ἀγορᾶν: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας 10 ὀνηρῶν.

APXH TOT Π.

56. Πρεσβύτερος Κόδρου: ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ πολυχρονίων ἀπὸ βασιλείας Ἀθηναίου Κόδρου, ὅς δοκεῖ πρεσβύτατος καὶ εὐγενέστατος γεννηθῆσαι.

6. παρακαίξεται male Diogenianus. 7. πρὸς ἄλληλα idem em. 8. ὀστράκων περιστροφή Diogenianus, simul plane diversam explicationem subiungens: cum nostro facit Schofiastā Lucianus. παροιμία Ἑλληνική praemittit Scholiasta. 9. πρώην] πρώτων idem: sed πρώην ibi codices nonnulli. 10. Non dubito quin haec verba ad Diogeniani l. c. referenda sint, quamvis in explicatione a nostro recedat. Varias lectiones v. in nota ad Diogen. l. c.: apponam Hesychium: οὐμαλακικκός: παροιμία τὸ μῆδεν σημαίνουσα. ἀνήτης δὲ κοινῶς οὐ μάλᾳ φαίνεται: καὶ Στράτις ἐν Ζωπύρῳ περιαιωμένη Τῶν οὐ μάλᾳ τίθηται κενυκῶν ἐπικρατῆ: quo in loco vel emendando vel explicando nihil se videre etiam Meinekius Comic. Reil. II, 2, 767 fatetur.

52. Σίδα oppidum Pamphyliae, cuius incolae deterrimos omnium totius orbis gentium dixit Stratoniscus citharista, ut memoriae prodidit Athen. VIII, 350 A. Ceterum de urbe v. Strab. XIV, 3, 2, p. 667 et interpp. Stephani Byz. s. v. Πλίνθον πλῆνεις] x. Greg. Cypr. M IV, 80.

53. Diogen. VII, 37: Apost. XIII, 18.

54. Diogen. VI, 95: Greg. Cypr. M IV, 70. Apost. XIII, 48: cum nostro faciunt Schoell. ad Lucian. Apol. pro Merc. Condiēt. §. I. Orationem hac adagio illuminaverunt Dio Chrysost. Orat. IV, 176 R.: ὁ δὲ ἰταμὸς καὶ ἰταμπος, πολλὰς ἔβρασε τε καὶ αἰσχρῶς ἕπομαιας, ὀστράκου φωνὴν μεταπεσόοντος, στρατηγὸς ἢ θημαγωγὸς πύθην οὐδὲ καὶ θαυτορον βοῶντι Liban. Orat. T. H. 120, 14: ἰθαλιεὺν δὲ ὅπως αὐτόν

ἐβάλλε τὸν κέρδρον, εἰς πλεόνων, ἢ προσῆκε, γραμμάτων εἰς ὀστῶν τε καὶ ἕξ ὀστῶν: τῶν μὴ παρ' ἑαυτοῦ, πῶν δὲ παρὰ τοῦτον: καὶ ἦν σοὶ κλίος, εἰς τι ὦν ἰταμὸς, εἰς τι ὦν θαυτοῦν. ἰτατα δα τράκον, φησὶ, μεταπεσόοντος, ἀμφότεροι φιλτατοί: nbi ad τ. φωνὴν supplens ἢ παροιμία: Niceph. Greg. Hist. Byz. VII, 3, p. 133 Ven.: ἰπώσας Σουλιανὸς πόλιος ὁ Κάρουλος εἶλε τε καὶ δίδουλιαν, πῆσαι καθίπερ ὀστράκου μεταπεσόοντος ὡς Θαυτορον ἰθαλιεῶν.

55. Diogen. VII, 14: Apostol. XIII, 83.

56. Diogen. VII, 45: Macar. VII, 41 ibiq. v. nott. Apost. XV, 19: cf. nott. ad Macar. II, 48. Εὐγενέστατος] hinc dicebatur etiam de nobilissimis: cf. Macar. IV, 20 ibiq. x. nott.

57. Πρὸς λείοντα δορκὰς ἄπτεται μάχη: ἐπὶ τῶν κρείττων ἐριζόντων.
58. Πρωτὸς λουτροῦ περιγίμεται: ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονήσασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῆ ἐπιφύρηται. λέγεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶς πραττομένων. 5
59. Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε: παρόσον οἱ πένητες πολὺς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.
60. Πενίης τρόπον: ἐπὶ τῶν παπυλοθρία ἀπολλυμένων. παρόσον ἡ πενία κοπίσα οὐκέτι φύνεται.
61. Πτωχοῦ πῆρα οὐ πῖμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλήτων. 40
πτωχῶν γὰρ οἶκοι αἰεὶ κενοί.

1. δορκάδες συναπτοῦσι μάχας Gregorius cum Apostolio, δορκὰς ἄπτεται μάχης Macarius, δορκάδες ἄπτοῦσι μάχην Suidas, δορκάδες συναπτοῦσι μάχην Photius: cf. sup. III, 26: »si quid mutandum esset, ἄπτοῦσι μάχης ex superiore gl. Gaisfordus probabat. Nihil equidem in structura reprehendo, sed acumen in verborum compositione desidero. Malim igitur: πρὸς λείοντα δορκὰς ἄπτοῦσι μάχην»: Bernhardius ad Suid. s. πρὸς λείοντα. 2. πρὸς κρείτταντας Suidas. 3. περιγίγη Suidas. δύνηται d. 4. καὶ ἀπονήσασθαι Suidas: καὶ Photius et Hesychius om. αὐτῆ Suidas om. 5. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ ἀπὸ πραττομένων ἰληγετο Suidas. 6. πενία et σοφίην Arsenius, Gregorius Cyprius, alii. 8. ἀπολλυμένων d. 11. Πτωχῶν γὰρ κτλ.] Suidas: Καὶ, Πτωχῶν οὐδ' αἰεὶ κενοί. VB: πτωχοῦ οἶκος αἰεὶ κενοί: haec pro proverbio Bernhardius habet, cuius formam germanam fuisse opinatur: αἰεὶ γὰρ πτωχῶν θυλάδες εἰσι κενοί: Heckerus contra Comment. Callimach. p. 84, πτωχῶν οὐδ' αἰεὶ κενοί scribenda putat et Callimacho tribuenda. Nostro nunc loco probatur, haec verba, ut iam in annotatione ad Appendicis I. c. aliis quidem tunc causis motus contendit, ab Callimacho plane aliena esse et Suidam codicumque VB scriptores partem explanationis corruptam male pro proverbio habuisse. αἰεὶ d.

57. Greg. Cypr. M V, 6. Macar. VII, 40. Apost. XV, 47: cf. sup. III, 26 et nott. ad Greg. Cypr. P III, 56. »Proverbium ex ea fabulae compositione petitum esse videtur, cui similem Coraëus edidit inter Aesop. 348: Δορκὰς καὶ λείον θυμωθεῖς. Neque multum recedit Cydiae praeceptum apud Plat. Charmid. 155 D: εὐλαβεσθαι, μὴ κἀναντα λείοντος ἰδόντα μοῖραν αἰετῆσθαι κρεῖων.» Bernhardius ad Suid. s. μὴ πρὸς λείοντα. Loci-Platonici sensum reddens Athenaeus V, 187 E scribit: ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἀνομφώνως ποτῆ: μὲν οἰοτιδιώντα καὶ μεθυσομένον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι καὶ γυρόμενον ἔδραν, καὶ καθάρτην νεβρον ὑποπεπτωκότα λείοντος

ἀληθῆ, ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησι τῆς ἄρας κητοῦ: cf. sup. III, 42.

58. Apost. XV, 24: cf. Append. Provn. IV, 61 ibiq. nott.

59. Greg. Cypr. L II, 100. Apost. XIV, 69 ibiq. v. nott.: cf. Zenob. VI 72. Ὑσურραψὶ Choriciae in Villoisoni Aneecd. II, 50: κενία μὲν ἔς ἔργα κινεῖ: uberius autem de proverbio disserit Theodorus Prodromus in dissertatione, quae legitur in libro, cuius titulus est: Notices et Extraits de la Bibliothèque du Roi T. VIII, 100 sqq.: alia collegit nunc Boissonadus ad Theoph. Simocat. Epist. 10, p. 234: add. Macar. VII, 21.

60. Diogen. VII, 49: Macar. VII, 7. Apost. XIV, 68. Cf. sup. II, 76.

61. Diogen. VII, 51. Suidas: Greg.

- 62 . . . *Πρότῃς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις: ἐπὶ τῶν ἠρο-
λαμβανόντων τὰ πράγματα.*
- 63 . . . *Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα:
ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀδυνάτων.*
- 64 . . . *Πράγματ' ἐξ ἀπράξιας: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ 5
ἐλπίδα συμβαινόντων.*
- 65 . . . *Πρὸς σῆμα μητρυνίας κλαίει: ἐπὶ τοῦ ἀφροντίτου
ἢ ἀποπροιονμένου.*
- 66 . . . *Πράσου φύλλον τὸ τῶν ἐρώτων βαλάνκιον δέ-
δεται: ἐπὶ τῶν δι' ἐρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων καὶ ἄσω- 10
τευομένων, παρόσον ἀσθενὲς ἐστὶ τὸ τοῦ πράσου φύλλον
καὶ οὐδὲ μικρὸν ἀντέχει.*
- 67 . . . *Πολλὰ κυνὸς ἄρρενος εὐναί: ἐπὶ τῶν κατωφρεῶν
πρὸς τὰ ἀφροδίσια.*
- 68 . . . *Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε: 15
ἢ διάνοια φανερά.*
- 69 . . . *Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα: ἐπὶ
τῶν περιφρόνουτων.*
- 70 . . . *Πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι: ἐπὶ τῶν διακενῆς
μοχθούτων.*

20

3. Suidas s. πρῆτερον in fine habet τὸν δασύπουρον, s. δασύπους cum nostro consentit. 4. ἄγαν Diogenianus om. 5. καὶ παρ' ἐλπίδα Suidas. 7. κλαίεις Diogenianus. In explicatione Suidas cum nostro concordat: Diogenianus aliam explicationem proponit. 9. δίδεται βαλάνκιον B Macaricus, Suidas. 13. ἄρρενος Diogenianus. κατωφρεῶς d. 15. πολλάκις καὶ d. 17. πολλῇ δ' ἀλώπηξ Etymologicum Gudianum. In explicatione aliam viam institit Diogenianus. 19. κώρυκον] κόρυκας d.

Cypr. M IV, 93. Macar. VII, 45. Apost. XV, 54: hoc proverbium a Callimacho usurpatum. esse Zenob. V, 66 narrat. [Πτωχῶν κτλ.] App. Provv. IV, 62.

62. Diogen. VII, 56: Greg. Cypr. L II, 97. Apost. XV, 33.

63. Diogen. VII, 57: Apost. V, 81. XV, 34.

64. Diogen. VII, 59: Manf. Provv. s. πράγματα. Simile in Macar. VI, 67 legitur.

65. Diogen. VII, 66: Greg. Cypr. M IV, 90. Macar. VII, 38. Apost. XV, 43. XI, 65.

66. Macar. VII, 34. Arsen. XII, 87: cf. Append. Provv. IV, 60.

67. Diogen. VII, 79: Greg. Cypr. M IV, 93. Apost. XIV, 88.

68. Diogen. VII, 81: Greg. Cypr. M IV, 94. Macar. VII, 29. Apost. XV, 15.

69. Diogen. VII, 83b: Greg. Cypr. M IV, 98. Macar. VII, 22. Apost. XV, 6: Etym. Gudian. 226, 35: cf. Zenob. V, 68.

70. Diogen. VII, 54: Apost. XV, 32. »Exercitationis modum iuculente demonstrat Oribasius ab Maio vulgatus p. 66 eumque Gesnerus illustrat in Lucian. T. V, p. 498.« Bernhardius ad Suid. s. v.: alia v. in annotatione mea ad Diogen. l. c. allata.

- 71 Πέτρας σπείρειν: ἐπὶ τῶν πολλὰ καμνόντων καὶ μηδὲν ἀνύσαι δυναμένων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

- 72 Ῥόδοι: τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς βλασφημούντων. 5
- 73 Ῥιγοῖ κακῶς ἀριστήσας: ἐπὶ τῶν προφασίζομένων καὶ μετὰ τὴν ἀνάπαισιν βραδίως ἐρχομένων ἐπὶ τὸ ἔργον.
- 74 Ῥαδαμάνθους κρίσις: ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη μαρτυρουμένων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ.

- 75 Σαρδώνιος γέλως: ἐπὶ τῶν κακῶς γελόντων. 10

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ.

- 76 Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: ἐπὶ τῶν ἀγὰρ φυνέντων.
- 77 Τὸ Αἰωπίειον αἷμα: αὕτη λέγεται κατὰ τῶν δυσ-απονίπτους ὄντιδες περιπεπτακῶτων· τοῖς γὰρ Δελφοῖς 15 ἀνελοῦσι τὸν Αἰωπιον συνίβη τὸ δαιμόνιον χαλεπήναι.

6. Confirmantur hoc loco emendationes a me in Diogeniano factae.

7. βραδίως] οὐχ ἡδίως Diogenianus. τὰ ἔργα idem. 8. Ῥαδαμάνθους d. ἐπὶ δικαίως Diogenianus. 11. κακῶς] μὴ ἐκ χειροῦσης ψυχῆς idem. γελόντων d. 13. φυνέντων Diogenianus. 16. ἐτελοῦσι d.

71. Macar. VII, 8. Apost. XIV, 64. Usurpant Aristid. Orat. XLVI, p. 378: ἠλελήθεις δὲ ἄρα σωτὸν ἀπάουσις ταῖς παρομίαις ἐνεχόμενος, εἰς πῦρ φαίνω [cf. sup. II, 61] καὶ λιθὸν ἔψω [Apost. XI, 22.] καὶ σπείρω ἐν τῆς πέτρας: Manuel Palaol. in Combesisti Auct. Patt. II, 1154 A: εἰ δὲ δὴ ποιήσας καὶ εἰπὼν τὰ εἰς ἐκεῖνον ἦκουτα, γνοῖη τὴν ἄλλως ἀγνοηζόμενος εἰς πῦρ τε φαίνω καὶ πέτρας σπείρων, τότε δὴ δοῦναι συγγνώμην αὐτοῖς, ubi sine causa editor εἰς πέτρας aut κατὰ πειρῶν scribere vult: similiter πέτρας γεωργῶν dicit Theophylactus Simoc. Epist. 5. Ceterum eodem sensu dicitur εἰς πέτρας σπείρειν apud Plat. Legg. VIII, 839 E: τοῦ μὲν ἀρρήτους ἀπεχρημένους μὴ κτελεστικῶς τε ἐκ προνομίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος μὴδ' εἰς πέτρας τε καὶ λίθους σπείροντας: Phot. Epist. 27,

p. 86 Mont.: et ἐπὶ aut κατὰ πειρῶν σπείρειν: Plut. Boisson. I: cf. nott. ad Append. Provv. III, 67: et κατὰ λίθων σπείρειν: v. nott. ad Diogen. V, 83.

72. Diogen. VII, 96: Appos. XV, 74.

73. Diogen. VII, 97^a.

74. Diogen. VII, 98: Greg. Cypri. I III, 5. Macar. VII, 50. Apost. XV, 62. Alludit Liban. Orat. T. I, 517, 4 R.: οἷς δὲ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ φηρῶν δαμίας διομεναί, τὸν ἀμείνω τοῦ Ῥαδαμάνθους δικαστήρ.

75. Diogen. VIII, 5: Macar. VII, 59. Apostol. XV, 60 ibique v. nott.

76. Diogen. VIII, 31: Apost. XVII, 23.

77. Diogen. I, 46 ibiq. VB: Macar. VIII, 47: Sauid. a. Αἰωπίειον αἷμα: cf. Zenob. I, 47. sup. I, 20.

Τήνια κακά: ἐπὶ τῶν ἄγαν δυσχερῶν. ἅτι ἐν *Τήνω* τῇ νήσῳ ὄφεις πικροί.

79 *Τυφλότερος ἀσπάλακρος*: ὅτι τὸ ζῆον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φασὶ δὲ αὐτὸ ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθεῖρειν τοὺς κάρπους· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαιφωτάτους καὶ ὄνυχος ὡς γαλῆς καὶ πόδας ὡς ἀρκτου.

80 *Τὰ Φρυνίχου παλαιόματα*: ἐπὶ τῶν φρονίμως καὶ συνετῶς σοφισομένων.

APXH TOT T.

81 *Τπέρου περιτροπή*: ἐπὶ τῶν τὰ πάντα κινούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. ἴση τῇ *Χύτραν ποικίλλεις*.

82 *Τπερδεᾶ δῆμον*: τὸν ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, ἑλλειπῆ ὄχλον.

83 *Τπερπαίειν*: τὸ ὑπερβυῖναι.

1. κακά excidit in Photio. ἐπὶ — δυσχερῶν Photius om., qui in fine addit γίνονται. 3. Diogenianus misere est corruptus. 4. φασὶ δὲ] φησὶ δὲ *Στησίμβροτος* Apostolius cum Suida. 5. μιαιφωτάτους d. 7. Τὸ d. *πάλαισμα* Diogenianus: Suidas s. *Φρυνίχος*: *Φρυνίχου παλαιόμασιν*. φρονίμως] πανούργως Diogenianus. 11. ἴση κτλ. Suidas cum reliquis om. ποικίλλεις d. 12. ὑπερδεῖα Suidas, alii: cum nostro facit Etym. M.: v. Spitznerus ad Hom. l. c. ὑπερβάλλοντα d.

78. Photius s. *Τήνια*. Tenum insulam anguibus abundasse testantur poetae a Scholl. ad Aristoph. Plut. 718 allegati: ὅτι ἐν τῇ *Τήνω* μὲν τῶν *Κυκλάδων* τῆσφ' ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινοὶ γίνοντο. ... *Εὐπολεις Πόλειον* [fr. I Mein.]· *Τήνος* αὐτῆ, πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους ἔχεις τε συκοφάντας· καὶ *Ἀντίμαχος* [fr. 70 Schellenh.]· *Τήνου* τ' ὀφιοείσης, quo alludit ad nomen insulae *Ὀφιόδοσσα*: v. Steph. Byz. s. *Τήνος*: testatur item Hesych. s. *Τήνια*· *ἔχουσα*: add. Stollius ad Antim. Rell. p. 93. Cf. Macar. IV, 89.

79: Diogen. VIII, 25: Greg. Cypr. L III, 11. Apost. XVII, 78.

80. Diogen. VIII, 29: Macar. VIII, 75. Apost. XVII, 60.

81. Greg. Cypr. L III, 19. Apost. XVIII, 7: cf. Zenob. VI, 25. App. Pron. V, 5. Usurpat Plato Comicus apud Arsenium XXII, 28. *Χύτρο*. π.] cf. nott. ad Apost. XVIII, 85.

82. Suidas: ὑ·δ', ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, ὅλον πάνυ ἑλάσσονα· κατὰ δὲ-

πιμιν, τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ: Hesych. Phot. Etym. Magn. 778, 38. Apollon. Lex. Hom. 159, 10 Bekk.: Pöhl. IV, 170: ὑπερδεῖη δὲ, τὰ λίαν ἐνδεῖη: Scholl. Ven. ad Hom. H. P, 330: differt ab his Eustath. ad Hom. l. c. p. 1108 fin.: δῆμον δὲ ὑπερδεῖα λέγει τὸν ἀπίσθητον καὶ ὑπερκειμένον δίκην ἐκ τοῦ ὑπερδεῖα κατὰ συγκοπήν. ἄλλως γὰρ περισπᾶσθαι ὄφειλε κατὰ συναίφειον ὡς τὸ ἐνφύτα ἐνφύτῃ, ἴγυτα ἴγυτῃ: varias virorum doctorum de hac re sententias interpp. ad Hesych. et Spitznerus ad Hom. l. c. composuerunt. Ceterum pertinet glossa ad Hom. H. P, 330.

83. Suidas: ὑ·περπαίειν· ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν. Ἰδιὸν τὸ γίγονός οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνατὸν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἰστίῳ· οὕτως ὑπερπεπαίει· πάσας τῆθ' ἑπιπέτητας προσηρμήνας πράξεις: exemplum e Polyb. XIV, 5, 14 desumptum. Addit Gaisfordus Demosthenem contra Polycl. p. 1217: τοσούτον ὑπερπαίει καὶ πλεονῶ· τοὺς ἄλλους.

- 84 Ἐπιρεκπίπτειν: ἤγουν ὑπερβάλλειν.
 85 Ἐδωρ παραρῥεῖ: ἐπὶ τῶν ἐκ παντός ἔργου ἐπαγγελ-
 λομένων καταπραΰσασθαι τὸ ἐπιχειρῆμενον· μετενήνεται δὲ
 ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰς πλοῦτα θέοντα ἐμβαιόντων καὶ
 παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ. 5

ΑΡΧΗ ΤΟΥΤ Φ.

- 86 Φόνου πτερόν: [τόν] διὰ τῶν ὀϊστῶν πτερόντα φόνον
 λέγει· ἢ τὸν ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν
 θάνατον.
 87 Φαλάριδος ἀρχή: ἐπὶ τῶν ὠμῶς τῇ ἀδικίᾳ χωμένων. 10
 88 Φαλακρὸς κτένα: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν τι ἰσυντελούν-
 των ὅμοιον ταύτης τῆς παροιμίας καὶ τὸ λέγειν· Εὐνοῦ-
 χος παλλακίδα, ὁ κωφὸς ἀύλητήν, κάτσαπτρον ὁ
 τυφλός, ὁ ἠπειρώτης κώπην, ὁ κυβερνήτης ἄρο-
 τρον· πάντα γὰρ ταῦτα ὅμοια. 15
 89 Φῶκου ἔρανος: ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς ἐρά-
 νους πορίζοντων. Φῶκος γὰρ ἐσφάγη ἔχων θυγατέρα ὠραίαν
 παρὰ τῶν μνηστευομένων· συναγαγὼν [γὰρ] ἔρανον ἐκδώ-
 σαιν ἔλεγε τὴν θυγατέρα, ᾧ ἂν ὁ θεὸς συμβουλεύῃ· οἱ δὲ
 ὑπὸ ὀργῆς κινήθεις ἀναιροῦσι τὸν Φῶκον. 20

2. παραρῥεῖ Zenobius. 3. προειρημένον Zenobius. 4. ἐμβαιόν-
 των idem. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπου-
 δάσειν, ὡς κἂν εἰς θέοντα πλοῦτα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. 7. [τόν] d
 om. τὸν ὀϊστῶν d. 8. δὲ ἀκούειν] πέμπειν d. 9. θάνατον] φόνον
 Zenobius et Suidas. 10. ἀρχαί Diogenianus. τῇ ἀδικίᾳ] τῇ ἐξουσίᾳ
 idem. 11. ἐπὶ — λέγειν VB om. 13. παλλακὴν VB. ὁ κωφός]
 articulum VB om. 16. Aliis verbis Zenobius et Diogenianus pro-
 verbium explicant. 18. [γὰρ] ego addidi. 20. ὀργῇ L.

Utitur verbo etiam Aristoph. Eccles.
 1118, saepius Lucianus: v. Navig.
 §. 45. Imagg. §. 9. Abdic. §. 15.

84. Suid. s. ὑπερεκπίπτω: αἰτια-
 τικῇ. Lucian. Hermot. §. 67: εἶτα
 λογιζόμενος ἐτῶν ἀριθμὸν, ὅπως
 ἐκάστη ἰκανός ἐστιν, ὑπερεκπίπτει,
 ἀπομνησίων τὸ πρᾶγμα ἐς γενεὰς ἄλλας.

85. Apost. XVII, 96: Zenob. VI, 24.
 86. Apost. XVIII, 31: Zenob. VI,
 31. Append. Provn. V, 18.

87. Diogen. VIII, 65: Apost.

XVIII, 21 ibiq. v. notas. Sopater
 ad Hermog. T. IV Rhett. p. 79
 Walz.: Ἀθήνησι δ' οἱ ἄρχοντες ἐξ
 εἰπατριδῶν, κἂν Ἴρου μὲν πενιτε-
 ροί, Φαλάριδος δὲ ἀδικώτεροι καὶ
 ὠμότεροι: Gregor. Nazianz. Epist.
 32, p. 28 D: εἶνας τὸν σπουδαῖον
 μακρῶρον, κἂν ὁ Φαλάριδος ταῦ-
 ρος ἔχη κατώμενον.

88. Append. Provn. V, 12.

89. Diogen. VIII, 66: Apostol.
 XVIII, 47.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ.

- 90 Χάραξ ἐτὴν ἄμπελον: ὅταν ὑπὸ σῶζοντος τὸ σῶζο-
μενον παθῇ. Ἀριστοφάνης· Ἐξηπάτησεν ἢ χάραξ
ἐτὴν ἄμπελον.
- 91 Χαρώνειος θύρα: μία τοῦ νομοφυλακείου θύρα, 5
δὲ ἧς οἱ κατάδικοι ἐπὶ θάνατον ἐξέρχονται.
- 92 Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιγερόμενα· ἐκό-
μιζον γὰρ ἐπὶ τὰς ταφὰς λουτρά.
- 93 Χαλκιδίσειν: ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων· οἱ γὰρ ἐν
Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρία ἐκωμῶδουντο. 10
- 94 Χαλεπὸν χορίον κύνα γεύειν: τὸ ἐλυτρὸν τοῦ
ἐμβρύου χορίον καλεῖται, οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου
καὶ τοῖς ἐμβρυοῖς ἐπιβουλεύουσι διὰ τὸ λίγρον. Ἐπὶ τῶν
παρ' ἀξίαν τιμῆς ἀπολαύοντων καὶ χερσούντων εἰς μείζονα.

δ. πάθη] ἀπατηθῆ Kusterus ad Suid. s. χάραξ ex Schol. ad Arist.
l. c. scribendum esse censet. Secutus est Nauckius ad Aristoph. Byz.
fr. p. 287. ἀπατηθῆναι δ. δ. Χαρώνεις Diogenianus. τοῦ] τῶν d. δ.
ἐξέρχονται d. ἐξέρχοντο Diogenianus, qui praeterea in τὸ θανόν exhibit
et v. μία — θύρα ignorat. 7. Diogenianus explicat: τὰ τῶν νεκρῶν.
8. τὰς τύφους Zenobius VI, 45. 9. χαλκίδειν d. Suidas: χαλκιδί-
σειν καὶ χαλκιδεύεσθαι: ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. Καὶ φιδίσειν,
ἐπὶ τοῦ παιδαριῶν· ἐπὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀδελφῶν ἔρωτες ἤσκητο. Ἄλλοι
δὲ ἐπὶ τῷ ῥητικῶν· ἐπὶ υἱοῖς τε καὶ ἑρετρικῆς δοκοῦσι τῷ ρ' κατακο-
ριστικῶς χρῆσθαι καὶ ἐπὶ τῷ b' τιθέντες: cf. nott. ad Apost. VII, 88.
13. τοῖς ἐμβρυοῖς] τὸ ἐμβρυον d. ἐπὶ τῶν κτλ. Suidas om.

90. Fragm. Marc. I, 7: Zenob.
VI, 40: Macar. III, 96. Aristophan-
is locus est Vesp. 1282, ubi Scho-
lia haec habent: παροιμία, ὅταν
ὑπὸ τοῦ σῶζοντος τὸ σῶζον ἀπα-
τηθῆ, ἢ ὅταν ἀπατηθῆ τις πιστεύ-
σας. ἴσθιν οὖν παροιμία ἀπὸ τῶν
καλάμων τῶν προσδιορομένων ταῖς
ἀμπέλοις, οἱ ἴσθιτε ῥιζοβολήσαντες
ὑπεραῖσονται τῶν ἀμπέλων. Attigit
Nauckius ad Aristoph. Byz. Fr. 237.

91. Diogen. VIII, 68: Fragm.
Marc. I, 13. Apost. XVIII, 58.

92. Diogen. VIII, 69: Greg. Cyrp.
L III, 35. Macar. VIII, 82. Fragm.
Marc. I, 23. Apost. XVIII, 67.

93. Plutarch. Provr. I, 84. Attigit
Meinekius Com. Gr. T. IV, 648.

94. Greg. Cyrp. M. V, 14. Macar.
VIII, 79. Fragm. Marc. I, 2. Apost.
XVIII, 42: cf. annot. ad Greg.
Cyp. Pant. III, 97. Proverbium

quod contrarium fera de canum
natura praedicat refertur a Macario
V, 89. Χορίον quid sit accurate
definit Galeus de Semine I, 7, T.
IV, 538 Kuehn.: ἀνομάζεται δὲ χό-
ριον ἕμην ἔστος ὁ ἔξωθεν, ὃν διο-
δεύουσι αἱ ἀρτηρίαι τε καὶ αἱ φλέ-
βες, ὕλας ἐκ τῆς μήτρας εἰς τὸ κν-
οῦμενον ἄγουσαι. θάτις δ' ἕμην,
τῷ πρὸς τὰς κεφαλὰς ἀνήκοντι, τῆν
μὲν προσρηγορίαν διὰ τοῦ σχήματος
ἴσθιντο· παραπλήσιος γὰρ ἂν ἀλλαντι
καὶ τοῦτομα παρηγημένον ἀπ' ἐπινοῦ
ἀκνηται· ἢ χρῆμα δὲ αὐτοῦ τοῖς ἐμ-
βρυοῖς ἐν μὲν ταῖς πρώταις ἡμέραις,
ἢ ἄρτιος ἔπον, αὐτανομένων δὲ τῶν
ὕδατων περιττωμάτων, ἀποθίξουσι
τὸ ἕτερον: vulgaris asserunt Suid.
x. χορίον et Scholl. ad Theocr. Id.
IX, 19, de quibus v. Reiffus ad
Artemid. Oneirocr. V, 12: hinc bene
coniungit γόμα et πῖος Aristoph.
apud Athen. III, 104 F, IX, 372 C.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

- 95 Ψιττακός † Ἰνδῆσιος: ἐπὶ τῶν μιμουμένων τινάς·
 τοιοῦτον γὰρ τὸ ὄρεον ὥστε ἀνθρωπίνην προΐασθαι φωνήν.
 96 Ψεδνή λάχνη: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων· ἢ ἐπὶ τῶν λειῶν 5
 καὶ μαδαρῶν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

- 97 Ὡσὶν ἐστώσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκούσαι τι τὰ ὡτα
 ἠύτρεπισμένα ἔχόντων, μὴ θελόντων δὲ δέχεσθαι δι' αὐ-
 τῶν †, ἢ μὴ προσήκον.
 98 Ὡσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἢ γυνή: ἐπὶ τῶν 10
 πολλὰς θυγατέρας τιτουσῶν γυναικῶν.
 99 Ἀξίος τριχός: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηθενὸς ἄξιον.
 100 Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ἄρουσαν: ἐπὶ
 τῶν ἀπὸ μικρῶν εἰς μείζω χωρούντων.

2. Ἰνδῆσιος] vox corrupta: nomen Ἰνδικός aut Ἰνδοσί cum alia quadam voce male videtur in unum conflatum. 7. τὶ Διογενίαν om. 8. ἠύτρεπισμένα ἔχόντων] εὐτρεπισμένων idem om. reliquis. 10. χαλκιδικὴ d. ἢ μὴ ἢ γυνή Zenobius VI, 50. 12—14. Haec adiecta sunt ad explendam lacunam, quam sup. I, 54 indicavimus: quod prius proverbium attinet, recte: de altero dubitari potest, quum hoc Diogenianus et reliqui aliter explicent. 13. Ὡρουσαν ἵππος vel ἄρουσ' εἰς ἵππους ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων tentavit Nauckius in Schmeidewini Philol. II, 158.

95. Psittacum quum sola India mitteret: Paus. II, 28, 1: παρὰ δὲ Ἰνδῶν μόνων ἄλλα τε κομίζεται καὶ ἄριστος οἱ ψιττακοί: Plin. N. Hist. X, 42, 117: India haec avem mittit, sittacem vocat, viridem toto corpore, torque tantum miniatum in cervicis distinctam. Imperatores salutat et quae accipit verba, pronuntiat, in vino praecipue lasciva: Indicum veteres nominare solebant: Aristot. Hist. Anim. VIII, 14 fin.: καὶ γὰρ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνιθον, ἢ ψιττάκη, τὸ λεγόμενον ἀνθρωπόγλωττον, τοιοῦτον ἴστί: Ovid. Amor. II, 6, 1: Psittacus, Eois imitatrix ales ab India, Occidit: add. Aelian. N. Anim. XIII, 18 et v. Camus ad Aristot. l. c. T. II, 625. Baehrius ad Ctesiae Cnidii Rell. p. 269. O. Jahnius ad Persa. Prolog. 8.

96. Est glossa Homericæ, quae ad Hom. II. B, 219 pertinet, ubi de Thersite poeta dicit: ψεδνὴ δ' ἐπενοθε λάχνη: ad quem locum v. Eustathius, Etym. Magn. 817, 51. Hesych. Suid. s. ψεδνός ibiq. intpp. 97. Diogen. VIII, 74: Greg. Cypr. L III, 42. Macar. VIII, 95. Mant.

Provv. s. ὡσὶν. Herod. IV, 129: οἱ ἵπποι . . . ἐν θαύματι ἴσκαν, ὁρῶν δ' ἰστάντες τὰ ὡτα, ubi Valckenarius haec annotavit: «sumsit forsan a Sophocle, cuius ista nobilis est imago Elect. 25: ὡσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἄν ἢ γέρον, Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οἷα υπάλλειν, Ἄλλ' ὁρῶν εὐς ἴστην: sed potius aures arrigit: . . . Hinc ad homines illud transfertur, qui aures ad audiendum arrigebant. Philostr. p. 687, 2: ἰγὶ σου ἀκούων τὰ ὡτα ἴστην: et p. 750, 2 ὡτα habet ἴσθηότα πρὸς τοῖς λόγοις. Horat. II, Od. XIX: aures capripedium Satyrorum acutas: ut Latinum acuo, sive Graecum ἀκούω peperit vetus Ἄσω:» add. not. ad Diogen. l. c. et v. sup. III, 25.

98. Zenob. VI, 50.

99. Cf. sup. I, 54.

100. Diogen. I. 94: ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν μὲν, ἐνδοξῶν δὲ γενομένων λειῶν: Greg. Cypr. M I, 62. Apost. III, 57: Zenob. II, 5: ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω μετακρήντων, quocum fere consentiunt K in not. ad Diog. l. c. et Suidas.

Η Α Ρ Ο Ι Μ Ι Α Ι

ΣΤΑΛΕΓΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ 'ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

A.

- 1 'Αφροδίσιος ὄρκος: οὐκ ἐμποίνιμος. ἐπὶ γὰρ τοῖς ἐρωτικοῖς ἐπιπορούμενοι οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται.
- 2 'Αετοῦ γῆρας, κορύθου νεότης: παρόσον καὶ γηράσκων αἰετὸς κρείττων ἢ νεάζοντος ὄρνιθος.
- 3 'Αγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορες: ὅτι οὐδὲ τῶν 5 εἰτελῶν χρὴ καταφρονεῖν.

Titulum petii e P: num eundem L exhibeat, certo dicere nequeo. Aliter MF.

1. 'Αφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος Diogenianus pro proverbio affert: Hesych.: 'Αφροδίσιος ὄρκος: παροιμία ἦν καὶ ἀναγρῆφουσι· 'Αφροδίσιος ὄρκος οὐ δάκνει· πρῶτος δὲ 'Ησίοδος ἐπλασε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰὼ ὁμοίαι: quartam denique proverbii formam legimus apud Macar. VI, 44. De Hesiodo cf. Marckscheffelius ad Hes. Fr. p. 349 sq. Explicationem P om. 3. Explicationem P om. 4. ἦ] ἐστὶ Apostollus. π ακτὸς νεάζοντος Zenobius. 5. Explicatio in P deest.

f. P I, 2. M I, 2: Macar. II, 69. Apost. IV, 56: Diogen. III, 37: v. etiam Macar. VI, 47. Apost. XVI, 66. nott. ad Apost. VI, 56. Imitatur Publ. Syr. Sent. 22: Amanus insurandum proenam non habet. Sententia nota: Timotheus App. Florent. Stobaei p. 23, 7 Gsf.: 'Ερως .. 'Ομὴ τίνας θεοῖσιν ὄρνιθιν δίκασι: Menander Stobaei Flor. LXIII, 15: 'Ερως δὲ τῶν θεῶν Ἰσχυὸν ἔχων κλείστην ἐπὶ τοῦτου δεικνυται· Διὰ τοῦ-

τον ἐπιπορούσιν τοὺς ἄλλους θεοὺς: Callimachus Stob. I. c. XXVIII, 3: 'Προσιν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀλαθῆα, τοὺς ἐν ἔρωτι. 'Ορκους μὴ δύνειν οἴκατ' ἐς ἀθανάτων: Ovid. A. A. I, 635: Impiter ex alto periuria ridet amantem Et iubet Aeolios irrita ferre notas: Tibull. El. I, 5, 20.

2. P I, 4. M I, 4: Macar. I, 30. Apost. I, 46: Zenob. II, 38.

3. P I, 6. F I, 14: M I, 6: DV I, 11.

- 4 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χάρα ἔπειθαι:
ὅτι προσήκει τινὰ ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῶν πόλεων
καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυ-
πόδων.
- 5 Ἄλλην θρῦν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων 5
δῶσειν ἐτι τὴν αἴτησιν εἰδῶσαι λαμβάνειν.
- 6 Αἶρειν μασχάλην: ἀντὶ τοῦ εὐχαλεῖσθαι. εἴρηται ἀπὸ
τῶν ἀγροίκως ὀρχουμένων.
- 7 Ἀεὶ κολοῖός πρὸς κολοῖόν· καί· Ἀεὶ τὸν ὅμοιον
ἄγει θεὸς εἰς τὸν ὅμοιον. 10
- 8 Ἀμαλθείας κέρας: ὅτι τῇ τροφῇ αὐτοῦ Ἀμαλθεία
ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τρεφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρας, δι' οὗ
ἐπέβλυσεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ἤτήσατο.

2. τινὰ] Apostolius om., ἕκαστον Zenobius. 6. τὴν αἴτησιν] τοῖς
αἰτούσιν M. εἰωθόος (sic) M L: εἰώθασι P. 8. ἀγροικικῶς M. 9.
αἰεὶ bis M. 10. εἰς τὸν] πρὸς τὸν M, πρὸς P: ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει
θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον Homerus. 12. κέρας αἰγὸς M. 13. ἐπέβλυζεν
PM. πᾶν ὃ τι ἂν M. αἰτήσῃται Macarius.

4. P I, 8. M I, 8: Apost. II, 39:
Zenob. I, 24. Macar. VII, 21.

5. P I, 9. M I, 9: Macar. I, 87.
Apost. II, 16: Zenob. II, 41. nott.
ad Macar. III, 40.

6. P I, 12. M I, 12: Apost. I, 74:
Zenob. V, 7: cf. infr. II, 72. Utitur
Aelian. Epist. Rust. p. 420 Cui-
ac.: οὐ χειρὸν δὲ ἂν εἴη καὶ οἰνω-
μίον σε καὶ μασχάλην ἄραι.

7. P I, 15. M I, 15. DV II, 88.
Macar. I, 35: cf. nott. ad Apost. I,
38. XIII, 13: cf. Zenob. II, 47.

8. P I, 16. M I, 16: Macar. I, 99.
Apost. II, 53. Mant. Provn. s. τό
τ' Ἀμαλθείας: Zenob. II, 48, ubi
add. Schol. ad Lucian. Rhett. Praec.
§. 6. T. III, 22. Iacob.: τὸν Δία
αἰγὰ φασὶ θρέψαι Ἀμαλθεῖαν λεγο-
μένην, ταύτης δὲ τὸ δεξιὸν κέρας
βρῦναι τῆς παγκαρπίας ἦτοι πᾶν αἰ-
σθητὸν ἀγαθὸν ἀφθόνως ἔχειν· ἀπο-
ταίτου πάντας τοὺς εὐδαιμόνως δια-
γογτας κὸ τῆς Ἀμαλθείας ἔχειν
κίρας φασίν: Etym. Magn. 76, 32:
Ἀμαλθεῖα, ἡ τροφὸς τοῦ Διός· Καλ-
λίμαχος [hymn. in Ion. 48, ubi v.
interpp.] — οὐ δὲ θῆσασ· μάλῶν
αἰγὸς Ἀμαλθείης· ... ζῆται εἰς τὴν

παροιμίαν, Ἀμαλθείας κέρας, εὐσθη-
νείας καὶ ἡγυίας: eadem fere ex
Commentario in Regum II. affert
Gaisfordus in Catal. codd. Clarkiano-
rum I, p. 8: Zonar. I, 148: Suidas:
Ἀμαλθείας κέρας: ἐπὶ τῶν
ἀφθόνως ζώτων καὶ εὐδυνούτων
καὶ εὐπραγούντων. ἐν Μύθῳ. Ἐνθ'
ἵνα μοι βίος ἴσθιν Ἀμαλ-
θείης κέρας αἰγός. Ἀμαλθεῖα
γὰρ ἡ τροφὸς τοῦ Διός, παρὰ τὸ μὴ
μαλίσσασθαι: ad quem locum v.
Bernhardium. Sensum proverbii
explicit Socrates Stobaei Flor. LVI,
16, de quo v. nott. critt. ad Apost.
II, 53: uberius autem varias veterum
de proverbii origine sententias
exsequitur Eustath. ad Dionys. Pe-
rieg. 431: Ἀγέλως δὲ οὗτος ἴσθιν
ὅς κλασθεὶς τὸ ὑριστερὸν κέρας ἴσθ'
Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας
ἀντίδωκε, δι' οὗ πᾶν ἀγαθὸν ἔχου-
ργετο τῷ χερῆζοντα, τοῦτο δὲ οἱ τῶν
μύθων θεορακτικαὶ πρὸς ἀλήθειαν
συμβεβάζοντες τοιοῦτόν τι φασὶν αἰ-
νίτεσθαι· Ἡρακλῆς εὐεργετὴν εἰδὼς
τοὺς ἔποιετο γῆς, εἶτα καὶ τὸν πο-
ταμὸν τοῦτον μαθεῖν πλημμυλῶς ἔ-
ποντι καὶ ταῖς κερματὲς πολλὴν τῆς

9 Ἀειτὸν ἵπτασθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν βουλομένων διδάσκειν τοὺς σοφωτέρους αὐτῶν.

1. ἵπτασθαι. I. Explicationem PM om:

Ἀιτωλικῆς παρατιμωμένοι, καὶ οὐτως ἀδικούντα, παρεχώρησάν τισι καὶ δωμένω καὶ διοχεταίαις αὐτὸν ἰβιάσατο· καὶ παρατρέψας καὶ ἕϊεν σωφρόνως ποιήσας ἀνιψῆν τὴν γῆν καὶ εἰς ἀγαθοποιὸν εὐχερῆσιν μεταγαγε, καὶ τὸ τοῖς ἰγχωρίοις ἱκαριστέρον κίρας τοῦ ποταμοῦ, τὴν ἀτακτον καμπὴν ἀπλαθῆ τὴν ὡς ἐκτείν ἀτέραμον καὶ σκληρὰν τοῖς ἐκτε, εἰς μαλθακὴν ὅσον ἀντιπρῆστίσθαι διεξιότῃα. καὶ ταῦτα ἔβω: τὰ κίρατα τοῦ Ἀχελῷου, τὸ τε βίαιον, τὸ καταπονηθὴν καὶ τὸ πλουτοποιόν, τὸ ἀντιδοθὴν, δὲ οὐ καὶ Ἡρακλῆς εὐεργέτης ἔγνωσται· τὰς γὰρ τοῦ τῶν ποταμῶν ῥιθῶν κωπλάς κίρατα ἐκάλουν αἱ παλαιοί, καὶ διὰ τοῦτο ταυροφάροντες καὶ κερασφόρους ἐκποῦν αὐτοῖς. καὶ οὕτω μὲν εἶνεσ περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἀχελῷον. ἔτεροι δὲ αὐτὸν μὲν ἀφῆκαν ὅποι βούλοιο ἕϊεν, τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας μόνον κίρας τὸ εἶδαιμον ἐν λόγῳ ἔθεντο, καὶ τὸ ἀπόδοι τοῦ μύθου ποσοῦν ἰσθραπειόντες ἰστοροῦσι γυναιὴν τὴν Ἀμαλθεῖαν γενέσθαι κερσάλλαν, ἰμπορικὴν, τὸ πολὺ τῆς ἐμπολῆς ἐπιθεῖσαν κίρατα, ὃ οὐκ αὐτὸ Ἀμαλθείας κίρας ἐφημῆτο, πλουτοποιὸν καὶ βιωφελές. ἐπεὶ δὲ Ἡρακλῆς ἀφελόμενος αὐτὸ πλῆρες τοῦ ἰσθραπέτου κίρατος καὶ χρησάμενος ἔλῃσι πρὸς τρυφῆν, λόγος ἐπιτεῦθεν δοθεῖσθαι ἀστῆος, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κίρας ἐβλήθη πᾶν ἀγαθόν· οὐ τὸ τῆς μηδικῆς αἰγὸς τῆς θριφαιμένης τὸν Διόχορον Δία, ἀλλὰ τὸ τῆς ῥηθείας γράως. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κίρας, δὲ ὄσπερ ἐν ἔχει, τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλεῖ, τὸ σκληρόν φασὶ τῆς θαιίτης ἐκτείνου καὶ τὸν ποτε κατ' ἀρετὴν βίον ἀνιψίσθαι, ὁπρῆκα ἡμῖνοντος περὶ αἰῶν καὶ ἰσκαθούρων κακίας τὴν γῆν οὐ μαλθακῶς εἶχεν, ἀλλὰ σκληρότερον τοῖς φάλλοις προσεφέρετο. καὶ τοῦτο ἦν τὸ τῆς Ἀμαλθείας κίρας, ἢ ἀμάλθακτος πρὸς πόνοισ ἀντιτυχία τοῦ ἥρωος. ὅτε μίντοι ἐμῆλῆθην οἰκου-

ρεῖν, ἀναπισθεῖς ὑπὸ γυναικός, καὶ σκιατραφόμενος ἱμάτια περιβάλλοτο θύλλοντι, καὶ οὐκίτι πρὸς ψίχας ἰγνυμάτετο, ἀλλ' ἰθάλλῃ καὶ ὑπεμαλάχθη πρὸς τρυφῆν ἀπουλίνας, κατὰκαίαι ὁ λόγος τὸν ἥρωα, τὴν ἐκ τῆς περιβολῆς θύλλων εἰς πικρὰν αὐτῷ ἵπανάσας. ἄλλος δὲ τις λόγος Διβυκὸν τὴν χωρίον κάμφορον, ἰσινὸς βοός κίρατι κατὰ τὸ σχῆμα, ἐπιθεταί, καὶ εἰς κτήμα γυναικίτινι Ἀμαλθεία διδωσιν, ὅπερ δὲ τὸ κερσὸν παντός εἰς πολλαπλάσιον ὁστικὸν εἶναι ὁ μῦθος εἰς βόσιον κίρας μεταλαβῶν τὰ θρυλοῦμενα περὶ αὐτοῦ διδωσιν· εἰ δὲ τε παρατήλασεν ἀγαθὸν τοῦ τοιούτου κίρατος καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε εἰς Διβύην ἀπεδήμησε, λέγοιτο ἂν οὕτω μετεῖται τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ τοιούτου τῆς Ἀμαλθείας κίρατος. Adhibuerunt Antiphanes Athen. XI, 503 B: τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθείας κίρας; Philemon Stob. Flor. XCI, 13: Lucian. Rhetor. Praec. §. 6: ἢ μὲν .. καθῆσθω .. τὸ τῆς Ἀμαλθείας κίρας ἔχουσι ἐν τῇ δέξῃ παντοῖος κερσῶν ὑπερβροῦν: ei. de Merc. Conduct. dial. §. 13. Philostr. Heroic. p. 667 Olear: Ἀμαλθείας κίρας ἐμπλήσεις: id. Vit. Sophist. I, 7, 1, p. 487: Himer. Oratt. V, 15: εἰ γὰρ τις ἦ μακάρων εἰσους [v. Macar. III, 64], ἢ Ἀδίοικων λειμῶνα κάμφορον ἢ Ἀμαλθείας κίρας ζῆντι [ἐξήντι emendat Walz. ad Arsen. 49], πᾶσαν ἂν ἢ πόλις τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσει: Synes. Epist. CLIII, p. 290 D Pet.: ἢ ταῦτον ἴστω καὶ τὸ κίρας τῆς Ἀμαλθείας, ἢ οὕτω γε δεῖν ὀσνται χρῆσθαι: Phot. Epist. 209, p. 306 Mont.: τὸ μὲν γὰρ Ἀμαλθείας κίρας καὶ τῷ Ἀχιλῶι ποταμῷ, ὅτε τὴν ὑποκειμένην περιφῆσιν χώραν κάμφορον ἰσχυρίζεται, τὸ ποιητῶν αὐτόνομον ἴδρος ἰσοίμως χαρίζεται: alia collegit Boissonadus ad Babr. sabb. p. 212.

9. P I, 17. M I, 17: Macar. I, 39. IV, 83. Apost. I, 41: cf. Zenob.

57. Πρὸς λίοντα δορκὰς ἄπτεται μάχη: ἐπὶ τῶν κρείττοις ἐρίζοντων.
58. Πρακτὸς λουτροῦ περιγίνεται: ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονήσασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρειται. λέγεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶς πραττομένων. 5
59. Πένια δὲ σοφίαν ἔλαχε: παρόσον οἱ πένητος πολὺς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.
60. Πένης τράπον: ἐπὶ τῶν καταλεθρῶν ἀπολλυμένων. παρόσον ἡ πύκνη κοπίαισα οὐκ ἐπιφύεται.
61. Πτωχοῦ πῆρα οὐ περιπλατεῖ: ἐπὶ τῶν ἀπλήγτων. 10
πτωχῶν γὰρ οἶκοι αἰεὶ κενοί.

1. δορκάδες συνάπτοιαι μάχας Gregorius cum Apostolio, δορκὰς ἄπτεται μάχης Macarius, δορκάδες ἄπτοιαι μάχην Suidas, δορκάδες συνάπτοιαι μάχην Photius: cf. sup. III, 26: «si quid mutandum esset, ἀπτοιαι μάχης ex superiore gl. Gaisfordus probabat. Nihil equidem in structura reprehendo, sed acumen in verborum compositione desidero. Malim igitur: πρὸς λίοντα δορκὰς ἄπτοιαι μάχην»: Bernhardius ad Suid. s. πρὸς λίοντα. 2. πρὸς κρείττονας Suidas. 3. περιγίγη Suidas. δύνηται d. 4. κἂν ἀπονήσασθαι Suidas: κἂν. Photius et Hesychius om. αὐτῷ Suidas om. 5. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ ἀκὴ πραττομένων ἐλέγγο Suidas. 6. πνίγη et σοφίην Arsenius, Gregorius Cyprius, alii. 8. ἀπολλυμένων d. 11. Πτωχῶν γὰρ κτλ.] Suidas: Καὶ, Πτωχῶν οὐ λαὶ αἰεὶ κενοί. VB: πτωχοῦ οὐλαὶ αἰεὶ κενοί: haec pro proverbio Bernhardius habet, cuius formam germanam fuisse opinatur: αἰεὶ γὰρ πτωχῶν θυλάδες ἰσὶ κενοί: Heckerus contra Comment. Callimach. p. 84, πτωχῶν οὐλάς αἰεὶ κενῆ scribenda putat et Callimacho tribuenda. Nostro nunc loco probatur, haec verba, ut iam in annotatione ad Appendicis I. c. aliis quidem tunc causis motus contendit, ab Callimacho plane aliena esse et Suidam codicumque VB scriptores partem explanationis corruptam male pro proverbio habuisse. αἰεὶ d.

57. Greg. Cyr. M V, 6. Macar. VII, 40. Apost. XV, 47: cf. sup. III, 26 et nott. ad Greg. Cyr. P III, 56. »Proverbium ex ea fabulae compositione petitum esse videtur, cui similem Ceraeas edidit inter Aesop. 348: Δορκὰς καὶ λίων θυρωθίς. Neque multum recedit Cydiae praecceptum apud Plat. Charmid. 155 D: εὐλαβεσθαι, μὴ κατέναντα λίοντος ἰδόντα μοῖραν αἰρεῖσθαι ἑρώνα. Bernhardius ad Suid. s. μὴ πρὸς λίοντα. Loci Platonici sensum reddens Athenaeus V, 187 E scribit: ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἰσχυραίνων ποτὲ μὲν σκοτοδιώοντα καὶ μεθυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι καὶ γυθμισμόν ἔδεθρον, καὶ κατ' ἄπειρα τέρβρον ὑπολεπτικώτα λίοντος

ἀκὴν, ἅμα δὲ καταφοροῦντι φησι τῆς ἄρας αὐτοῦ: cf. sup. III, 42.

58. Apost. XV, 24: cf. Append. Provn. IV, 61 ibiq. nott.

59. Greg. Cyr. L II, 100. Apost. XIV, 69 ibiq. v. nott.: cf. Zenob. V, 72. Usurpavit Chorleius in Villoisoni Anecd. II, 50: κενία μὲν δὲ ἔγραψε: uberius autem de proverbio disserit Theodorus Prodromus in dissertatione, quae legitur in libro, cuius titulus est: Notices et Extraits de la Bibliothèque du Roi T. VIII, 100 sqq.: alia collegit nunc Boissonadus ad Theoph. Simocatt. Epist. 10, p. 234: add. Macar. VII, 21.

60. Diogen. VII, 49: Macar. VII, 7. Apost. XIV, 68. Cf. sup. II, 76.

61. Diogen. VII, 51. Suidas: Greg.

- 62 . . . Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδεις: ἐπὶ τῶν ἠρο-
λαμβανόντων τὰ πράγματα.
- 63 Πρῶτον χειλῶν παραδραμεῖται δασύποδα:
ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀδυνάτων.
- 64 Πράγματ' ἐξ ἀπειρίας: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ 5
ἐλπίδα συμβαινόντων.
- 65 Πρὸς σῆμα μητρικῆς κλαίει: ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου
ἢ προστριονμένου.
- 66 Πράσου φύλλον τὸ τῶν ἐρώτων βαλάνκιον δέ-
δεται: ἐπὶ τῶν δι' ἐρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων καὶ ἀσω- 10
τηνομένων, παρόσον ἀσθενὲς ἔστι τὸ τοῦ πράσου φύλλον
καὶ οὐδὲ μικρὸν ἀντέχει.
- 67 Πολλὰ κυνὸς ἄρρενος εὐναί: ἐπὶ τῶν κατωφρῶν
πρὸς τὰ ἀφροδίσια.
- 68 Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον αἵπει: 15
ἢ διανοία φανερά.
- 69 Πόλλ' οἷδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα: ἐπὶ
τῶν περιφρόνουσιν.
- 70 Πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι: ἐπὶ τῶν διακενής
μοχθούσιν.

20

3. Suidas s. πρῶτερον in fine habet τὸν δασύπουν, s. δασύπους cum nostro consentit. 4. ἄγαν Diogenianus om. 5. καὶ παρ' ἐλπίδα Suidas. 7. κλαίεις Diogenianus. In explicatione Suidas cum nostro concordat: Diogenianus aliam explicationem proponit. 9. δίδεται βαλάνκιον B Macarius, Suidas. 13. ἄρρενος Diogenianus. κατωφρῶς d. 15. πολλάκις καὶ d. 17. πολλὴ δ' ἀλώπηξ Etymologicum Gudianum. In explicatione aliam viam institit Diogenianus. 19. κώρυκος] κωρυκας d.

Cypr. M IV, 95. Macar. VII, 45. Apost. XV, 54: hoc proverbium a Callimacho usurpatum esse Zenob. V, 66 narrat. [Πτωχῶν κτλ.] App. Provn. IV, 62.

62. Diogen. VII, 56: Greg. Cypr. L II, 97. Apost. XV, 33.

63. Diogen. VII, 57: Apost. V, 81. XV, 34.

64. Diogen. VII, 59: Manf. Provn. s. πράγματα. Simile in Macar. VI, 67 legitur.

65. Diogen. VII, 66: Greg. Cypr. M IV, 90. Macar. VII, 38. Apost. XV, 45. XI, 65.

66. Macar. VII, 34. Arsen. XII, 87: cf. Append. Provn. IV, 60.

67. Diogen. VII, 79: Greg. Cypr. M IV, 93. Apost. XIV, 88.

68. Diogen. VII, 81: Greg. Cypr. M IV, 94. Macar. VII, 29. Apost. XV, 15.

69. Diogen. VII, 83^b: Greg. Cypr. M IV, 98. Macar. VII, 22. Apost. XV, 6: Etym. Gudian. 226, 35: cf. Zenob. V, 68.

70. Diogen. VII, 54: Apost. XV, 32. «Exercitationis modum luculente demonstrat Orihasius ab Maio vulgatus p. 68 eumque Gesterus illustrat in Lucian. T. V, p. 498.» Bernhardius ad Suid. s. v.: alia v. in annotatione mea ad Diogen. l. c. allata.

- 71 Πέτρος σπείρειν: ἐπὶ τῶν πολλὰ καρινόντων καὶ μηδὲν ἀνύσαι δυναμένων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

- 72 Ῥόδιοι: τὴν θουσιῶν: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς βλασφημοῦντων. 5
- 73 Ῥιγρὶ κακῶς ἀριστήσας: ἐπὶ τῶν προφασίζομένων καὶ μετὰ τὴν ἀνάπαυσιν βραδείως ἐρχομένων ἐπὶ τὸ ἔργον.
- 74 Ῥαδαμάνθους κρισις: ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη μαρτυρουμένων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ.

- 75 Σαρδώνιος γέλως: ἐπὶ τῶν κακῶς γελώντων. 10

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ.

- 76 Τὸ Μήλιακὸν πλοῖον: ἐπὶ τῶν ἀγαν ζυέντων.
- 77 Τὸ Αἰσώπειον αἷμα: αὕτη λέγεται κατὰ τῶν δυσ-απονίπτους ὄνειδοις περιπεπτακόντων: τοῖς γὰρ Δελφοῖς 15 ἀνελοῦσι τὸν Αἰσωπον συνέβη τὸ δαιμόνιον χλαπιῆναι.

6. Confirmantur hoc loco emendationes a me in Diogeniano factae.

7. βραδείως] οὐχ ἡδέως Diogenianus. τὰ ἔργα idem. 8. Ῥαδαμάνθιος d. ἐπὶ δικαίους Diogenianus. 11. κακῶς] μὴ ἐκ χωροῦσης ψυχῆς idem. γελόντων d. 13. ζεόντων Diogenianus. 16: τελοῦσι d.

71. Macar. VII, 6. Apost. XIV, 64. Usurpant Aristid. Orat. XLVI, p. 378: ἰλλήθεις δὲ ἄρα πάντων ἀπάσους πέτραις παροικίαις ἠερόμενος, εἰς πῦρ φαίνων [cf. sup. II, 61] καὶ λίθον ἔρων [Apost. XI, 22.] καὶ σπείρων τὰς πέτρας: Manuel Palaol. in Combesisti Auct. Patr. II, 1154 A: εἰ δὲ δὴ ποιήσας καὶ φαίνων τὰ εἰς ἑαυτὸν ἦκοντά, γνῶν ἡμεῖς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενος εἰς πῦρ τε φαίνων καὶ πέτρας σπείρων, τότε δὴ δεῦναι συγγνώμην αὐτοῖς, ubi sine causa editor εἰς πέτρας aut κατὰ πέτρων scribere vult: similiter πέτρας γράφειν dicit Theophylactus Simoc. Epist. 5. Ceterum eodem sonau dieitur εἰς πέτρας σπείρων apud Plat. Legg. VIII, 839 E: τοῦ μὲν ἀρθεῖνος ἀπεχόμενος μὴ κτισσωνταῖς τε ἐκ προνομίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος μὴδ' εἰς πέτρας τε καὶ λίθους σπείροντας: Phot. Epist. 27,

p. 86 Mont.: et ἐπὶ aut κατὰ πέτρων σπείρειν: Plut. Boisson. 1: cf. nott. ad Append. Provv. III, 67: et κατὰ λίθων σπείρειν: v. nott. ad Diogen. V, 83.

72. Diogen. VII, 96: Apost. XV, 74.

73. Diogen. VII, 97^a.

74. Diogen. VII, 98: Greg. Cypri. L III, 5. Macar. VII, 50. Apost. XV, 62. Alludit Liban. Orat. T. I, 517, 4 R.: οἷς δὲ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ κήρυον δουκίας δέονταί, τὸν ἀμείνω τοῦ Ῥαδαμάνθους δικαστήν.

75. Diogen. VIII, 5: Macar. VII, 59. Apostol. XV, 60 ibique v. nott.

76. Diogen. VIII, 31: Apost. XVII, 23.

77. Diogen. I, 46 ibiq. VB: Macar. VII, 47: Suid. s. Αἰσώπειον αἷμα: cf. Zenoh. I, 47. sup. I, 29.

Τήνια κακά: ἐπὶ τῶν ἄγαν δυσχερῶν· ἅτι ἐν Τήνω τῇ νήσῳ ὄφεις πικροί.

79 Τυφλότερος ἀσπάλακος: ὅτι τὸ ζῷον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φασὶ δὲ αὐτὸ ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τοὺς κάρπους· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρατάτους καὶ ῥύγχος ὡς γαλῆς καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

80 Τὰ Φρονίχου παλαίσματα: ἐπὶ τῶν φρονίμως καὶ συνειτῶς σοφιζομένων.

APXH TOT T.

81 Τπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν τὰ πάντα κινούντων 10 καὶ μηδὲν περαιινόντων. ἰση τῇ Χύτραν ποικίλλεις.

82 Τπερδεᾶ δῆμον: τὸν ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, ἐλλειπῇ ὄχλου.

83 Τπερπαίειν: τὸ ὑπερβυίνειν.

1. κακά excidit in Photio. ἐπὶ — δυσχερῶν Photius om., qui in fine addit γίνονται. 3. Diogenianus misere est corruptus. 4. φασὶ δὲ] φησὶ δὲ Σιγδύμβροτος Apostolius cum Suida. 5. μιαρατάτας d. 7. Τὸ d. πάλασμα Diogenianus: Suidas s. Φρονίχου παλαίσματα. φρονίμως] πανούργως Diogenianus. 11. ἰση κτλ. Suidas cum reliquis om. ποικίλλεις d. 12. ὑπερδεᾶ Suidas, alii: cum nostro facit Etym. M.: v. Spitznerus ad Hom. l. c. ὑπερβάλλοντα d.

78. Photius s. Τήνια. Tenum insulam anguibus abundasse testatur poetae a Scholl. ad Aristoph. Plut. 718 allegati: ὅτι ἐν τῇ Τήνω μὴ τῶν Κυκλάδων νήσῳ ὄφεις καὶ σκορπίοι θινοὶ ἴσταντο... Ἐὐπολὺς Πόλιον [fr. I Meun.]· Τῆνος αὐτῆ, πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους ἔχεις τε σκωφάτας· καὶ Ἀντίμαχος [fr. 70 Schellenh.]· Τῆνον τ' ὀφιοφόρος, quo alludit ad nomen insulae Ὀφιοῦσσα: v. Steph. Byz. s. Τῆνος: testatur item Hesych. s. Τῆνια ἔχουσα: add. Stollus ad Antim. Rell. p. 93. Cf. Macar. IV, 89.

79: Diogen. VIII, 25: Greg. Cyrp. L III, 11. Apost. XVII, 78a.

80. Diogen. VIII, 29: Macar. VIII, 75. Apost. XVII, 60.

81. Greg. Cyrp. L III, 19. Apost. XVIII, 7: cf. Zenob. VI, 25. App. Provn. V, 5. Usurpat Plato Comicus apud Arsenium XXII, 28. Χύτρο. π.] cf. nott. ad Apost. XVIII, 85.

82. Suidas: ὁ δ', ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, ὅσον πάνυ ἐλάσσον· κατὰ δὲ

ναιμιν, τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ: Hesych. Phot. Etym. Magn. 778, 38. Apollon. Lex. Hom. 159, 10 Bekk.: Poll. IV, 170: ὑπερδεῆ δὲ, τὰ λίαν ἐνδεῆ: Scholl. Ven. ad Hom. H. P, 330: differt ab his Eustath. ad Hom. l. c. p. 1108 fin.: δῆμον δὲ ὑπερδεῖα λέγει τὸν ἀπείρητον καὶ ὑπερκειμενον δέοντα ἐν τοῦ ὑπερδεῖα κατὰ συγκοπήν. ἄλλως γὰρ περισπᾶσθαι ὤφειλε κατὰ συνταίφειον ὡς τὸ εὐρυτεῖα εὐφρά, ἴγικα ὕγιᾶ: varias virorum doctorum de hac re sententias interpp. ad Hesych. et Spitznerus ad Hom. l. c. composuerunt. Ceterum pertinet glossa ad Hom. H. P, 330.

83. Suidas: ὑπερπαίειν: ὑπερβυίνειν, πλεονάζειν. Ἀπὸ τοῦ γίνονται οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν ἐκάσαι δυνατὸν οὐδενὶ τῶν ἄντων ἐστίν· οὕτως ὑπερπαίει καὶ πᾶσας τῆ δεινότητι τὰς προσημνίας πράξεις: exemplum e Polyb. XIV, 5, 14 desumptum. Addit Gaisfordus Demosthenem contra Polycl. p. 1217: τοσοῦτον ὑπερπαίει καὶ πλεονάζει τούτῳ ἄλλους.

- 84 Ὑπερεκπίπτειν: ἤγουν ὑπερβάλλειν.
 85 Ἰδωρ παραῤῥεῖ: ἐπὶ τῶν ἐκ παντός ἔργου ἐπαγγελ-
 λομένων καταπράξασθαι τὸ ἐπικείμενον· μετετήθηκαται δὲ
 ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰς πλοῖα ῥέοντα ἐμβαινόντων καὶ
 παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ. 5

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ.

- 86 Φόβου πτερόν: [τὸν] διὰ τῶν ὁμοιωμάτων πτερόεντα φόβον
 λέγει· ἢ τὸν ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν
 θάνατον.
 87 Φαλάριδος ἀρχή: ἐπὶ τῶν ὡμῶς τῇ ἀδικίᾳ χρωμένων. 10
 88 Φαλακρὸς κτενα: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν τι συντελούν-
 των ὁμοίον ταύτης τῆς παροιμίας καὶ τὸ λέγειν· Εὐνοῦ-
 χος παλλακίδα, ὁ κωφὸς ἀύλητήν, κάτσοπτρον ὁ
 τυφλός, ὁ ἠπειρώτης κόπηνη, ὁ κυβερνήτης ἄρο-
 τρον· πάντα γὰρ ταῦτα ὅμοια. 15
 89 Φώκου ἔρανος: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς ἐρά-
 νους ποριζόντων. Φῶκος γὰρ ἐσφάγη ἔχων θυγατέρα ὡραίαν
 παρὰ τῶν μνηστευομένων· συναγαγὼν [γὰρ] ἔρανον ἐκδώ-
 σαι ἐλεγε τὴν θυγατέρα, ὥ ἂν ὁ θεὸς συμβουλεύῃ· οἱ δὲ
 ὑπὸ ὀργῆς κινηθέντες ἀναιροῦσι τὸν Φῶκον. 20

2. παραῤῥεῖ. Zenobius. 3. προκείμενον Zenobius. 4. εἰςβαίνον-
 των idem. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παρὶ σθένος σπου-
 δάσειν, ὡς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ἀνησάντων. 7. [τὸν] d
 om. τὸν διοτὸν d. 8. δὲ ἀκούειν] πέμπειν d. 9. θάνατον] φόβον
 Zenobius et Suidas. 10. ἀρχαί Diogenianus. τῇ ἀδικίᾳ] τῇ ἔβουσίᾳ
 idem. 11. ἐπὶ — λέγειν VB om. 13. παλλακὴν VB. ὁ κωφός]
 articulum VB om. 16. Aliis verbis Zenobius et Diogenianus pro-
 verbium explicant. 18. [γὰρ] ego addidi. 20. ὀργῇ L.

Utitur verbo etiam Aristoph. Eccles.
 1118, saepius Lucianus: v. Navig.
 §. 45. Imagg. §. 9. Abdic. §. 15.

84. Suid. s. ὑπερεκπίπτω: αἰτια-
 τικῇ. Lucian. Hermot. §. 67: εἴτα
 λογιζόμενος ἰκῶν ἀριθμὸν, ὅπως
 ἐκάστη ἱανός ἴστιν, ὑπερέξπιπτε,
 ἀπομηγύων τὸ πρῶγμα εἰς γενεάς ἄλλας.

85. Apost. XVII, 96: Zenob. VI, 24.

86. Apost. XVIII, 31: Zenob. VI,
 31. Append. Provn. V, 18.

87. Diogen. VIII, 65: Apost.

XVIII, 21 ibiq. v. notas. Sopater
 ad Hermog. T. IV Rhett. p. 79
 Walz.: Ἀθήνησι δ' οἱ ἄρχοντες ἐξ
 εἰπατριδῶν, καὶ Ἰουὸν μὲν πενίσι-
 ροι, Φαλάριδος δὲ ἀπικώτεροι καὶ
 ὀμώτεροι: Gregor. Nazianz. Epist.
 32, p. 28 D: εἶναι τὸν σπουδαῖον
 μακρῶρον, καὶ ὁ Φαλάριδος ταῦ-
 ρος ἔχη καίωμενον.

88. Append. Provn. V, 12.

89. Diogen. VIII, 66: Apostol.
 XVIII, 47.

APXH TOT X.

- 90 Χάραξ τὴν ἄμπελον: ὅταν ὑπὸ σάζοντος τὸ σαζόμενον παθῇ. Αἰριοτοφάνης· Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.
- 91 Χαρώνειος θύρα: μία τοῦ νομοφυλακείου θύρα, 5
δὲ ἦς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγουται.
- 92 Χ'θόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιγερόμενα· ἐκόμιζον γὰρ ἐπὶ τὰς ταφὰς λουτρά.
- 93 Χαλκιδίζειν: ἐπὶ τῶν γλισχρονομένων· οἱ γὰρ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρία ἐκαμιψοῦντο. 10
- 94 Χάλειπὸν χορίου κύνα γεύειν: τὸ ἔλωτρον τοῦ ἐμβροῦ χορίον καλεῖται, οἱ δὲ κύνες γεύσάμενοι τούτου καὶ τοῖς ἐμβροῖς ἐπιβουλεύουσι διὰ τὸ λίχνον. Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τινὸς ἀπολαύοντων καὶ χωροῦντων εἰς μείζονα.

3. πάθη] ἀπατηθῆ· Kusterus ad Suid. s. χάραξ ex Schol. ad Arist. l. c. scribendum esse censet. Secutus est Nauekius ad Aristoph. Byz. fr. p. 237. Ἐξηπάτησεν d. 5. Χάρωνος· Diogenianus. τοῦ] τῶν d. 6. ἐξήγοντο· d. ἐξήγοντο Diogenianus, qui praeterea ἐπὶ τὸ θάνατον exhibit et v. μία — θύρα ignorat. 7. Diogenianus explicat: τὰ τῶν νεκρῶν. 8. τὰς τάφους Zenobius VI, 45. 9. χαλκίζειν d. Suidas: χαλκιδίζειν καὶ χαλκιδεύεσθαι: ἐπὶ τῶν γλισχρονομένων. Καὶ φιδιείζειν, ἐπὶ τοῦ παιδεραδέν· ἐπὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρῆνας ἔρωτες ἤσκητο. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῷ ῥητικίζεν· ἐπὶ αὐτοῖς τε καὶ Ἑρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ' κατακοριστικῶς χρῆσθαι καὶ ἀπὸ τῶν b' τισθέντες: cf. nott. ad Apost. VII, 88. 13. τοῖς ἐμβροῖς] τὸ ἐμβροῦν d. ἐπὶ τῶν κτλ. Suidas om.

90. Fragm. Marc. I, 7: Zenob. VI, 40: Macar. III, 96. Aristophanis locus est Vesp. 1282, ubi Scholia haec habent: παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σαζόμενου τὸ σάζον ἀπατηθῆ, ἢ ὅταν ἀπατηθῆ τις πιστεύσας. Ἔστιν οὖν παροιμία ἀπὸ τῶν καλόμεν τῶν προσδιορομένων τὰς ἀμπλόκας, οἱ ἴσως ἠεβολήσαντες ἰπερικίζονται τῶν ἀμπλόκων. Attigit Nauckius ad Aristoph. Byz. Fr. 237.

91. Diogen. VIII, 68: Fragm. Marc. I, 13. Apost. XVIII, 58.

92. Diogen. VIII, 69: Greg. Cyr. L III, 35. Macar. VIII, 62. Fragm. Marc. I, 23. Apost. XVIII, 67.

93. Plutarch. Provr. I, 84. Attigit Meinekius: Com. Gr. T. IV, 648.

94. Greg. Cyr. M. V, 14. Macar. VIII, 79. Fragm. Marc. I, 2. Apost. XVIII, 63: cf. annot. ad Greg. Cyr. Pant. III, 97. Proverbium

quod contrarium fere de canum natura praedicat refertur a Macario V, 39. Χορίον quid sit accurate definit Galeus de Semine I, 7, T. IV, 538. Kuehn: ὀνομάζεται δὲ χορίον ὕμην οὗτος ὁ ἔρωτον, ὃν διοδεύουσιν αἱ ἀρτηρίαί τε καὶ αἱ φλέβες, ὕλας ἐκ τῆς μήτρας εἰς τὸ κυνόμιον ἀγούσαι. Φατίων δ' ὕμην, τῷ πρὸς τὰς κεφαλὰς ἀνήκοντι, τὴν μὲν προσγοροῦσαν διὰ τοῦ σχήματος ἴθεντο· παρακλήσιος γὰρ ὡς ἀλλᾶντι καὶ τοῦνομα παρηγημένον ἀπ' ἐκείνου ἀνεκται· ἡ χρῆσι δὲ αὐτοῦ τοῖς ἐμβροῖς ἐν μὲν τὰς πρώτας ἡμέρας, ἢν ἀπίως εἶπον, αἰθανομένων δὲ τῶν νεκρῶν πνευμαμάτων, ὑποβίβουσαι τὸ ἔτερον: vulgaria afferunt Suid. v. χορίον et Schol. ad Theocr. Id. IX, 19, de quibus v. Reiffus ad Artemid. Oneiroc. V, 12: hinc bene coniungit χάραξ ut πῶς Aristoph. apud Athen. III, 104 F, IX, 372 C.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

- 95 Ψιττακός † Ἰνδόςτιος: ἐπὶ τῶν μιμουμένων τινάς· τοιοῦτον γὰρ τὸ ὄργανον ὥστε ἀνθρωπίνην προΐασθαι φωνήν.
96 Ψεδνή λάχνη: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων· ἢ ἐπὶ τῶν λειῶν καὶ μαδαρῶν. 5

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

- 97 Ὡσὶν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἐκποῦσαι τι τὰ ὡτα ἠτύρησιμμένα ἐχόντων, μὴ θελόντων δὲ δέχεσθαι δι' αὐτῶν †, ἢ μὴ προσήκον.
98 Ὡσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἢ γυνή: ἐπὶ τῶν 10 πολλὰς θυγατέρας τικουσῶν γυναικῶν.
99 Ἄξιος τριχός: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων.
100 Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὠρουσαν: ἐπὶ τῶν ἀπὸ μικρῶν εἰς μίζω χωρῶντων.

2. Ἰνδόςτιος] vox corrupta: nomen Ἰνδικός aut Ἰνδοσί cum alia quadam voce male videtur in unum conflatum. 7. τι Diogenianus om. 8. ἠτύρησιμμένα ἐχόντων] ἠτύρησιμμένων idem om. reliquis. 10. χαλκιδῆδ. ἢ μὴ ἢ γυνή Zenobius VI, 50. 12—14. Haec adiecta sunt ad explendam laouanam, quam sup. I, 54 indicavimus: quod prius proverbium attinet, recte: de altero dubitari potest, quum hoc Diogenianus et reliqui aliter explicent. 13. Ὠρουσαν ἵππος vel ὠρουσ' εἰς ἵππους ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων tentavit Nauckius in Schmeidwiani Philol. II, 158.

95. Psittacus quum sola India mitteret: Paus. II, 28, 1: παρὰ δὲ Ἰνδῶν μόνων ἄλλα τε κομιζέται καὶ ὄρνιθες οἱ ψιττακοί: Plin. N. Hist. X, 42, 117: India haec avem mittit, psittacem vocat, viridem toto corpore, torque tantum nimito in cervice distinctam. Imperatores salutet et quae accipit verba, pronuntiat, in vino praecipue lasciva: Indicum veteres nominare solebant: Aristot. Hist. Anim. VIII, 14 fin.: καὶ γὰρ τὸ Ἰνδικὸν ὄργανον, ἢ ψιττάκη, τὸ λεγόμενον ἀνθρώπων ὀγλωττον, τοιοῦτον ἰστί: Ovid. Amor. II, 6, 1: Psittacus, Eois imitatrix ales ab Indis, Occidit: add. Aelian. N. Anim. XIII, 18 et v. Camus ad Aristot. l. c. T. II, 625. Baehrius ad Ctesiae Cnidii Rell. p. 269. O. Jahnius ad Pera, Prolog. 8.

96. Est glossa Homericæ, quae ad Hom. II, B, 219 pertinet, ubi de Thersite poeta dicit: ψεδνή δ' ἐπενήροθε λάχνη: ad quem locum v. Eustathius, Etym. Magn. 817, 51. Hesych. Suid. s. ψεδνός ibiq. intpp.
97. Diogen. VII, 74: Greg. Cyrp. I, III, 42. Macar. VIII, 95. Mant.

Provv. s. ὦσιν. Herod. IV, 129: οἱ ἵπποι . . . ἐν θούμαις ἴσκον, ὃ ἢ ἰστάντες τὰ ὦτα, ubi Valckenarius haec annotavit: «sumsit forsan a Sophocle, cuius ista nobilis est imago Elect. 25: ὦσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἄν ἢ γέγων, Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμῶν οἷα ἀπώλειον, Ἄλλ' ὄρθον εὐς ἰσθῆαι: sed potius aures arrigit; . . . Hinc ad homines illud transfertur, qui aures ad audiendum arrigebant. Philostr. p. 687, 2: ἰγὼ σου ἀκούων τὴ ὦτα ἰσθῆαι: et p. 750, 2 αἰμα habet ἰσθητότα πρὸς τοὺς λόγους. Horat. II, Od. XIX: aures capripedium Satyrorum acutias: ut Latinum acco, sic Graecum αἰσίοις peperit vetus Ἄκω: α add. nott. ad Diogen. l. c. et v. sup. III, 25.

98. Zenob. VI, 50.

99. Cf. sup. I, 54.

100. Diogen. I, 94: ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν μὲν, ἐνδεδῶν δὲ γενομένων λειῶν: Greg. Cyrp. M I, 62. Apost. III, 57: Zenob. II, 5: ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μίζω μεταπρόντων, quocum fere consentiunt K in nott. ad Diog. l. c. et Suidas.

Η Α Ρ Ο Ι Μ Ι Α Ι

ΣΤΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ 'ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

A.

- 1 'Αφροδίσιος ὄρκος: οὐκ ἐμποίνιμος. ἐπὶ γὰρ τοῖς ἐρωτικοῖς ἐπιορκούμενοι οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται.
- 2 'Αετοῦ γῆρας, κορύθου νεότης: παρόσον καὶ γηράσκων ἀετὸς κρείττων ἢ νεάζοντος ὄρνιθος.
- 3 'Αγροίκου μὴ καταφρόναι ῥήτορος: ὅτι οὐδὲ τῶν 5 εἰτελῶν χρῆ καταφρονεῖν.

Titulum petii e P: nam eundem L exhibeat, certo dicere nequeo. Aliter MF.

1. 'Αφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος Diogenianus pro proverbio affert: Hesych.: 'Αφροδίσιος ὄρκος: παροιμία ἦν καὶ ἀναγράφουσι· 'Αφροδίσιος ὄρκος οὐ δάκνει· πρῶτος δὲ 'Ἡσίοδος ἐπὶ λαοῖς τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰὼ ὁμοίαι: quartam denique proverbii formam legimus apud Macar. VI, 44. De Hesiodo cf. Marckscheffelius ad Hes. Fr. p. 349 sq. Explicationem P om. 3. Explicationem P om. 4. ἦ] ἐστὶ Apostolus. 5. πικρὸς νεάζοντος Zenobius. 5. Explicatio in P deest.

1. P I, 2. M I, 2: Macar. II, 69. Apost. IV, 56: Diogen. III, 37: v. etiam Macar. VI, 47. Apost. XVI, 66. nott. ad Apost. VI, 56. Imitatur Publ. Syr. Sent. 22: *Amanis insensandum poemam non habet*. Sententia nota: Timotheus App. Florent. Stobaei p. 23, 7 Gsf.: 'Ἐρως .. 'Ο μὴ τινῶν θεῶν ὄρκίῳ δίκαις: Menander Stobaei Flor. LXIII, 15: 'Ἐρως δὲ τῶν θεῶν Ἰσχὸν ἔχων πλεῖστην ἐπὶ τοῦτου δεικνύται· Διὰ τοῦ-

τον ἐπιορκοῦσι τοὺς ἄλλους θεοὺς: Callimachus Stob. l. c. XXVIII, 3: 'Ἦμοσιν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀλαθία, τοὺς ἐν ἔρωτι Ὀρκους μὴ δύνειν οἴσασ' ἐς ἀθανάτων: Ovid. A. A. I, 635: *Iupiter ex alto perituria ridet amantem Et iubet Aetlios irrita ferre notos*: Tibull. El. I, 5, 20.

2. P I, 4. M I, 4: Macar. I, 30. Apost. I, 46: Zenob. II, 38.

3. P I, 6. F I, 14: M I, 6: DV I, 11.

- 4 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον ἐπέθειν καὶ χώρα ἐπισθαι:
οἱ προσήκει τινὰ ἑξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἡθροῖσι τῶν πόλεων
καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἶρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυ-
πόδων.
- 5 Ἄλλην θρῦν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων 5
δώσειν ἐτι τὴν αἰτησιν εἰώθασι λαμβάνειν.
- 6 Αἶρειν μισοχάλην: ἀντὶ τοῦ εὐχλωδοῦ. εἶρηται ἀπὸ
τῶν ἀγροίκως ὀρχουμένων.
- 7 Ἀεὶ κολοιοὺς πρὸς κολοιοῦν· καὶ· Ἀεὶ τὸν ὅμοιον 10
ἄγει θεὸς εἰς τὸν ὅμοιον.
- 8 Ἀμαλθείας κέρας: ὅτι τῇ τροφῷ αὐτοῦ Ἀμαλθεία
ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τρεφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρας, δι' οὗ
ἐπέβλυσεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ἡτήσαιο.

2. τινὰ] Apostolius om., ἕκαστον Zenobius. 6. τὴν αἰτησιν] τοῖς
αἰτούσιν M. εἰωθόοι (sic) M L: εἰώθασι P. 8. ἀγροικικῶς M. 9.
αὐτὸν bis M. 10. εἰς τὸν] πρὸς τὸν M, πρὸς P: ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει
θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον Homerus. 12. κέρας αἰγὸς M. 13. ἐπέβλυσεν
PM. πᾶν ὃ τι ἂν M. αἰτήσεται Macarius.

4. P I, 8. M I, 8: Apost. II, 39:
Zenob. I, 24. Macar. VII, 21.

5. P I, 9. M. I, 9: Macar. I, 87.
Apost. II, 16: Zenob. II, 41. nott.
ad Macar. III, 40.

6. P I, 12. M I, 12: Apost. I, 74:
Zenob. V, 7: cf. infr. II, 72. Uti-
tur Aelian. Epist. Rust. p. 420 Cu-
iac.: οὗ χειρὸν δὲ ἂν εἶη καὶ οἰνω-
μίτων σε καὶ μισοχάλην αἶμα.

7. P I, 15. M I, 15. DV II, 88.
Macar. I, 35: cf. nott. ad Apost. I,
38. XIII, 13: cf. Zenob. II, 47.

8. P I, 16. M I, 16: Macar. I, 99.
Apost. II, 53. Mant. Provn. s. τέ
τ' Ἀμαλθείας: Zenob. II, 48, ubi
add. Schol. ad Lucian. Rhett. Praec.
§. 6. T. III, 220 Iacob.: τὸν Δία
αἰγὰ φασὶ θρῆσαι Ἀμαλθεῖαν λεγο-
μένην, ταύτης δὲ τὸ δεξιὸν κέρας
βρῦν τῆς παγκαρπίας ἦτοι πᾶν αἰ-
σθητὸν ἀμυθὸν ἀφθόνως ἔχειν· ἀπο-
ταίτου πάντας τοὺς εὐδαίμονας διεί-
γοντας τὸ τῆς Ἀμαλθείας ἔχειν
κέρας φασὶν: Etym. Magn. 76, 32:
Ἀμαλθεῖα, ἡ τροφὸς τοῦ Διός· Καλ-
λίμαχος [hymn. in Iov. 48, ubi v.
interpp.] — οὗ δὲ θρῆσαι· μαζὸν
αἰγὸς Ἀμαλθείης· ... ζῆται εἰς τὴν

παροιμίαν, Ἀμαλθείας κέρας, εὐσθε-
νίας καὶ ἡμείας: eadem fere ex
Commentario in Regum II. affert
Gaisfordus in Catal. codd. Clarkiano-
rum I, p. 8: Zonar. I, 148: Suidas:
Ἀμαλθείας κέρας: ἐπὶ τῶν
ἀφθόνως ζώντων καὶ εὐθυνοῦντων
καὶ εὐπραγόντων. in Μύθω. Ἐνθ'
ἴνα μοι βίος ἴσταιν Ἀμαλ-
θείης κέρας αἰγός. Ἀμαλθεῖα
γὰρ ἡ τροφὸς τοῦ Διός, παρὰ τὸ μὴ
μαλᾶσασθαι: ad quem locum v.
Bernhardium. Sensus proverbi
explicat Soerates Stobaei Flor. LVI,
16, de quo v. nott. critt. ad Apost.
II, 53: uberius autem varias veterum
de proverbii origine sententias
exsequitur Eustath. ad Dionys. Pe-
rieg. 431: Ἀχιλλῶς δὲ οὗτος ἴσται
ὅς κλασθεὶς τὸ ἀριστέρον κέρας ἐφ'
Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας
ἀντίδωκε, θί· οὐ πᾶν ἀφθόνον ἔχειν
γίγεται τῷ χηρῶντα, τοῦτο δὲ οἱ τῶν
μύθων ἀεραπνεύται πρὸς ἀλήθειαν
συμβιβάζοντες τοιοῦτόν τι φασὶν εἰ-
νίστασθαι· Ἡρακλῆς εὐεργετὴν εἰδὼς
τοὺς ἔποιετο γῆς, εἶτα καὶ τὸν πο-
ταμὸν τοῦτον μύθων πλημμυλῶς ἐτί-
οντι καὶ ταῖς κερμαῖς πολλῆν τῆς

9 Ἀετὸν ἴπτασθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν βουλομένων διδάσκειν τοὺς σοφωτέρους αὐτῶν.

1. ἴπτασθαι. L. Explicationem PM om:

Αἰτωλικῆς παρατιμωρίου, καὶ οὐτως ἀδικούσθα, παραχωράσθαι τισι καὶ δῶναι καὶ διοχετεύειν αὐτὸν ἰβιάσασθαι καὶ παρατίφειν καὶ ἕτερον σφρόνας ποιήσας ἀνέφρεν τὴν γῆν καὶ εἰς ἀγαθοποιὸν ἐνχρηστικῶν μετῆγαγε, καὶ τὸ τοῖς ἐγχωρίοις ἰπαριστιερὸν κέρας τοῦ ποταμοῦ, τὴν ἄκτανον κερκὴν δηλαδὴ τὴν ὡς ἔπειν ἀτράμνον καὶ σελήρην τοῖς ἱκτι, εἰς μαλθακὴν ὅταν ἀντιπεριστῆσαι διξίόγητα. καὶ ταῦτά εἰσι τὰ κέρατα τοῦ Ἀχελῷου, τὸ τε βίαιον, τὸ καταπονήθην καὶ τὸ πλουτοποιόν, τὸ ἀντιδοθὲν, δι' οὗ καὶ Ἡρακλῆς εὐεργέτης ἔγνωσται· τὰς γὰρ τοῖς τῶν ποταμίων ἐπίθων κερκῆς κέρατα ἐνάλουσι εἰ παλαιά, καὶ διὰ τοῦτο ταυροκράτους καὶ κερκασφόρος ἐτύπειν αὐτοῖς. καὶ οὕτω μὲν τινες περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἀχελῷον. ἕτεροι δὲ αὐτὸν μὲν ἀφῆκαν ὅποι βούλοιο ἕτερον, τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας μόνον κέρας τὸ εἰδυμένον ἐν λόγῳ ἔθετο, καὶ τὸ πτόσθαι τοῦ μύθου τοσοῦτον ἰσθραπειόντες ἰσοροῦσι γυνῆν τὴν Ἀμαλθεῖαν γενέσθαι κερκῶν, ἰμφορικῆν, τὸ ποδὲ τῆς ἰμφολῆς ἐντιθεῖσθαι κέρατα, ὃ διὰ τοῦτο Ἀμαλθείας κέρας ἐφημίζετο, πλουτοποιὸν καὶ βιωφελές. ἱκτι δὲ Ἡρακλῆς ἀφελόμενος αὐτὸ πλῆρες τοῦ ἰγυεμένου κέρματος καὶ χρῆσάμενος ἔζησε πρὸς τρυφήν, λόγος ἐντιῦθεν διδοθῆ ἄσπετος, ὡς ἔρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐβλάζετο πᾶν ἀγαθόν· οὗ τὸ τῆς μυθικῆς αἰγὸς τῆς θριψαμένης τὸν Σιγλοχὸν Δία, ἀλλὰ τὸ τῆς ἠφθίσης γαῖος. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, δι' οὗπερ εὐῆχε τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλεῖα, τὸ σελήρην φασὶ τῆς θιαίτης ἱκτινοῦ καὶ τὸν ποτε κατ' ἀρετὴν βίον αἰνιτικῶσαι, ὀπρῆκα ἠγυριστος παρῶν καὶ ἐκκαθαίρων κακίας τὴν γῆν οὐ μαλθακῶς εἶχεν, ἀλλὰ σκληρότερον τοῖς φυνάλοισι κρῆσφιζετο. καὶ τοῦτο ἦν τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, ἢ ἀμαλθακὸς πρὸς πόνοισι ἀντιτυνία τοῦ ἤρωος. ὅτε μίμνη ἐμλίτησεν οἰου-

ρεῖν, ἀναπισθεῖς ὑπὸ γυναικός, καὶ σπαστραφόμενος ἱμάτια περιβάλλετο θύλοντα, καὶ οἰκτεῖ πρὸς ψίχας ἰγυμνίζετο, ἀλλ' ἰθύλφθη καὶ ὑπεμαλάχθη πρὸς τρυφήν ἀποκλίνας, κατωκαίει ὁ λόγος τὸν ἥρωα, τὴν ἐκ τῆς περιβολῆς θύλων εἰς πυρᾶν αὐτῷ ὑπανάψας. ἄλλος δὲ τις λόγος Διβυκὸν τε χωρίον κάμφορον, ἰσικὲς βοδὸς κέρατι κατὰ τὸ σχῆμα, ἐκίθηται, καὶ εἰς κτῆμα γυναικίτιν Ἀμαλθεῖα δίδωσιν, ὅπερ διὰ τὸ κερκῶν παντὺς εἰς πολλαπλάσιον δοτικὸν εἶναι ὁ μῦθος εἰς βόιον κέρας μεταλαβὼν τὰ θυρολοῦμενα περὶ αὐτοῦ δίδωσιν· εἰ δὲ τι παρακλήσαντο ἀγαθὸν τοῦ τοιοῦτου κέρατος καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε εἰς Αἰθῶν ἀπεδήμησε, λέγεται ἂν οὕτω μινεῖται τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ τοιοῦτου τῆς Ἀμαλθείας κέρατος. Adhibuerunt Antiphanes Athen. XI, 503 B: τί βούλει; πάντ'. Ἀμαλθείας κέρας; Philemon Stob. Flor. XCI, 13: Lucian. Rhetor. Praec. § 6: ἦ μὲν .. καθήσθω, .. τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιῇ παντοῖοις κερκῶσι ὑπερβόιον: ei. de Merc. Conduct. dial. §. 13. Philostr. Heroic. p. 667 Olear.: Ἀμαλθείας κέρας ἰμφολῆσι: id. Vit. Sophist. I, 7, 1, p. 487: Himer. Oratt. V, 15: καὶ γὰρ τις ἢ μακάριον οἴσουσι (v. Macar. III, 64), ἢ Αἰθιοπικῶν λιμῶνα κάμφορον ἢ Ἀμαλθείας κέρας ἔζητε (ἔζητε emendat Walz. ad Arsen. Epist. 49), πῦσαν ἂν ἢ πόλις τὴν ἐπιθυμίαν πληροῦσαι: Synes. Epist. CLIII, p. 290 D Pet.: φ' ταῦτον ἴσθαι καὶ τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας, ὃ οὐδὲν εἰ δεινὸν οὐκτοαι χρῆσθαι: Phot. Epist. 209, p. 306 Mont.: τὸ μὲν γὰρ Ἀμαλθείας κέρας καὶ τῷ Ἀχελῷω ποταμῷ, ὅτι τὴν ὑποκειμένην περιφύτων χωρὶν κάμφορον ἰργίζετα, τὸ ποιητῶν αὐτόνομον ἔθος ἰτοιμῶς χαρίζονται: alia collegit Boissonadus ad Babr. fabb. p. 212.

9. P I, 17. MI, 17: Macar. I, 39. IV, 83. Apost. I, 41: cf. Zenob.

- 10 Ἄγων πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φιλία.
 11 Ἄγων πρόφασιν οὐκ ἀναμένει: ἐπὶ τῶν φύσει
 ῥαθύμων καὶ ἀμελῶν, ἧτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς
 λόγους τῶν προφασιζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων
 οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἀγῶν δέχεσθαι.
 5 καὶ ἐν Νόμων ἕκτῳ· ἀλλὰ γὰρ ἀγῶνα προφάσεις
 φασὶν οὐ πάννυ δέχεσθαι. Αἰσχύλος δὲ φησι Γλαύκῳ
 Ποτυεῖ· Ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελεειμμέ-
 νους. καὶ Ἀριστοφάνης Θεομοφοριαζούσαις β'.
- 12 Ἄιδος κυνή: ἐπὶ τῶν ἐπικρυπτόντων ἑαυτοὺς διὰ 10
 τινῶν μηχανημάτων. τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ Ἄιδος.
- 13 Ἄκρω ἄψασθαι δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν βλαβερῶν.
- 14 Αἵμασι κλαίειν: καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα
 δακρύντων.

3. Πλάτων ἐπιαῦθα οὕτως Scholiasta. 9. β'] βίω L. 11. τὰ
 τοῦ] τὰ LF om.: addidi e MK: v. nott. ad Diogen. I, 39: rectius Ze-
 nobius: τοιαῖτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄιδου κυνή, ἢ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γερ-
 γόνα ἰδιωτοῦμορον. Ceterum in P explicatio deest, M cum nostro con-
 sentit, nisi quod in fine habet ἕδου. 12. PM explicationem om., de
 cuius veritate omnino dubitari potest. Nisi proverbium, ad quod per-
 tinet, scribae incuria excidit. 13. αἵματι P.

II, 49. Greg. Nazianz. Epist. LXVII
 Bill., p. 30 B: τοὺς μὲν οὖν πολ-
 λοιὸς ἐα χεῖρην καὶ ἔνδι κολοιοὺς
 πτησιν ἀετῶν δοκιμάζοντας.

10. P I, 19. M I, 19: Zenob.
 II, 45.

11. Schol. ad Plat. Cratyl. p. 370
 Bekk., Suid. s. ἀγωνάρα. Phavor.
 p. 14, 3: similia apud Macar. I, 16.
 21. Apost. I, 25 leguntur: cf. sup. 10.
 Πλάτων] Cratyl. 421 D, ubi v. Hein-
 dorfium docte de proverbio disse-
 rentem. Νόμων] VI, 751 D. Αἰ-
 σχύλος] fr. 36 Dind.: add. G. Her-
 mannus Opusc. II, 62. Θεομοφο-
 ριαζούσαις] fr. XIX Bergk.: v. Frit-
 schius ad Aristoph. Thesmoph. p. 617.

12. P I, 33. M II, 23. F I, 20:
 cf. DV I, 16.

13. P I, 34. M II, 35: cf. DVI, 29.

14. P I, 35. M I, 32: Macar. I,
 49. Apost. I, 63: Zenob. I, 34:
 Schol. ad Eurip. Hecub. 238: τὰ
 γὰρ δάκρυα, ἃ τότε ὁ Ὀδυσσεὺς
 ἰδάκρυε φωραθεὶς, φόνου δάκρυ
 ἦν· ἔκλαιε γὰρ, ἐκείτῃ τὸν περὶ ψυ-
 χῆς ἔτρεχε. ὅθεν καὶ ἐν τῇ σπηθητικῇ

αἱμάτινα δάκρυα φαίν, ἧγουν
 φορικά: quamquam haec vera sunt,
 tamen non videntur satis accommo-
 date ad Euripidis locum dicata esse,
 ut contra Boissonadum accurate G.
 Hermannus ad Eurip. l. c. ostendit:
 Suid. s. αἵματι κλαίειν: καθ'
 ὑπερβολὴν, οὐ δάκρυσιν. ἢ ὡς μὴ
 δύναντο πείσαι πάντα πράκτορες, οὐ-
 τως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι· Οὐδ' ἀνπείρα ἡ
 αὐτὸν οὐδ' αἵματι κλαίειν. λέ-
 γονοι δὲ καὶ· Οὐδ' ἂν αἵματι
 στένων πείσειεν: pluribus expo-
 nit Dionys. Alexandr. de martyrio
 c. 9, p. 39 Rom.: παρομμία λέγεται
 ἐπὶ τῶν σφόδρα λυπομένων καὶ ἀγ-
 νιώντων αἵματος ἰδρωσιν ὡσπερ
 καὶ ἐπὶ τῶν πυρῆς ὀδυρμένων, αἵ-
 ματα κλαίει· [eodem habet Pho-
 tius in Epistolis: v. nott. ad Zenob.
 l. c.] ὅτι ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος εἰ-
 πῶν, οὐ θρόμβους ἰδρωτός ἀπεσῆ-
 νατο αἵματος· οὐ γὰρ ἂν καθ' ὁμοί-
 οτητα τούτων εἴρηκε γινέσθαι τοὺς
 ἰδρωτάς· τοῦτο γὰρ ὡσεὶ θρόμβοι
 παρίστησιν, θέλων δὲ μᾶλλον δηλώ-
 σαι, ὡς οὐχὶ λεπταὶ τισὶ νοτίαι καὶ

- 15 Ἄλλην μὲν ἐξήντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπεισφύει.
 16 Ἄρμεις ποτ' ἤμεν.
 17 Ἄει τὰ πέρουσι βελτίω.
 18 Ἄνηρ ὁ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ τῶν ταχίως καὶ ὀξείως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν. 5
 19 Ἄπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν γαστριμαργῶν.
 20 Ἄλιεὺς πληγείς νοῦν οἴσει: ἀλιέα φασὶ ποτε τοὺς ἀλιοκομίτους ἰχθύας χειρὶ λαβόντα, ὑπ' αὐτῶν πληγόντα τοῦτο τὸ παροιμιώδες εἰπεῖν.
 21 Ἄλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ 10 μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων ἄφρονες.
 22 Ἄπας ἐχίνος τραχύς: ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων. Ἐξαιρέτως χρειώδες ἐπὶ τῶν κακωτικῶν ἢ εὐνοῦχων.
 23 Ἄλῶν μέδιμνον ἀποφαγών: ἐπὶ τῶν ἀχαριστῶν. ἦδε ἢ παροιμία τῶν ἡθικῶν. 15
 24 Ἄνεφγμέναι Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοίμου τὰ τῶν τεχνῶν κάλλιστα ἀποδιδόντων γνῶμη.
 25 Ἀρχαῖκὰ φρονεῖς: ἦτοι εὐήθηρ.

1. ξαντλοῦμεν PLM. 2. ἡμεῖς recte Zenobius: v. Ahrens de Dial. Dor. 326. 3. Diogenianus explicat: ἐπὶ τῶν πατόων ἐν τοῖς χείρσι γενομένων: hunc enim in modum lectio vulgata emendanda est. 4. ὅ] δὲ M. λύρας κτύπον Zenobius. 5. καὶ ὀξείως PM. om. 15. ἦδε κτλ. PM ignorant. 17. γνῶμη Zenobius, alii om.

ὄσον ἰσοδίκως χάριν ἐπιφανομέναις, τὸ δεσποτικὸν ἰστοῖζέτο σῶμα, ἀλλ' εἰς ἀληθῆς ἀδρῶν σταγόνων δίαση ὄλον τὸς ἰδρῶσι περιστάζετο, τοὺς τῶν αἱμάτων θρόμβους εἰς ἐκείνα τοῦ γενημένου περιέληφεν. Respexit Libanius Monod. in Iulian. T. I, 519 R. τὴν ἀκούσας ἀνέβλεπον εἰς οὐρανὸν περὶ αἱμάτων συμμιγῆς ἀναμένων, ὡς ἀφῆκεν ἐπὶ Συρακῶν. Ζεύς: Hom. II, 459, ubi v. Eustathium.

15. P I, 44. M I, 41: DV I, 34.
 16. P I, 48. M I, 45: Macar. I, 100. Apost. II, 72: Zenob. I, 82. Diogen. II, 30.

17. P I, 48. M I, 46: Macar. I, 31. Apost. II, 73. XVI, 57: Diogen. II, 54.

18. P I, 49. M I, 47. F I, 30: DV I, 41.

19. P I, 50. M II, 12. F I, 32: Macar. II, 20: Apost. III, 55: Zenob. II, 6.

20. P I, 54. M I, 52: DV I, 61.
 21. P I, 61. M I, 58: DV I, 75.
 22. P I, 68. M I, 65. F I, 42: DV I, 81.

23. P I, 76. M I, 73: Macar. I, 82. Apost. II, 28: v. annott. ad P I, c. et add. Cic. Lael. 19, 67: verumque illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiarum munus expletum sit.

24. P I, 82. M I, 79: Apost. III, 23: Zenob. I, 89. Respexit fortasse Ennius initio Annalium: v. Hesselius ad Ennii fr. p. 9: add. Antiphanes Athenaei I, 3 B: αἰεὶ δὲ πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις κάρει, Ὅπου τι σοφίας ἔργον ἐτετάχεται. Μουσῶν θύραι] eadem metaphora recurrit Macar. II, 65: de ea exposuit Boissonadus ad Babrii fabb. p. 209.

25. M I, 87. F I, 1. Apost. III, 87: Diogen. III, 40. Manavit ex Aristoph. Nub. 821: παιδύριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκὰ: ubi Scho-

- 26 Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα: τὸ ἀήδεις, διὰ τὸ τοὺς Ἀβυθηνούς μετὰ δειπνον προσάγειν τοὺς ἐαντιῶν παῖδας τοῖς εὐαχουμένοις κικραγότας· καὶ θορυβοῦντας καὶ ἀηδῖαν ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμόσι.
- 27 Ἀβρωνος βίσις: ὁ πολυτελής. Ἀβρων γὰρ τις ἐγένετο πλούσιος· ὅθεν καὶ ἀβροδίατος. 5
- 28 Ἀεὶ γεωμόρος εἰς νέωτα πλούσιος.
- 29 Ἀθεὸς θεός: ἐπὶ τῶν μάτην δεδοικότεων.
- 30 Ἀγαμεμνόνεια φρέατα: Ἀγαμέμνον γὰρ παρὰ τὴν Ἀγλίδα καὶ τὴν ὄλην Ἑλλάδα φρέατα ὤρυξεν. 10
- 31 Ἀγαμέμνονος θυσία: ἐπὶ τῶν θυσιῶν καὶ σκληρῶν. Θύοντος γὰρ Ἀγαμέμνονος ὁ βούς θυγῶν μόλις ἐλήφθη.
- 32 Ἀγαθὴ καὶ μαῆζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα τισὶ δίδόντων. 15
- 33 Ἀγαθῶνεις αὐλησις: ἡ ἡδίστη καὶ εὐφραντή.
- 34 Ἀνδριάς σφυρήλατος: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
- 35 Ἀγέλατος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύτης προξένων. ἐφ' ἣ ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐξήτει, ἐκάθισεν.
- 36 Ἀγαθῶν θάλασσα καὶ Ἀγαθῶν θησαυρός· 20

7. γεωμόρος LMF, γεωργός Macarius. εἰς M. 9. παρὰ] περι Zenobius. 10. καὶ — Ἑλλάδα] καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος idem. 12. γὰρ ἐν Τροίᾳ Diogenianus. 14. ἄρτου LF.

lia: ἀρχαῖκᾶ: ἀντὶ τοῦ μωροῦ, εὐήθη, λῆρα. Eodem sensu ἀρχαῖος ponitur: Arist. Nub. 1469: ὡς ἀρχαῖος εἶ: Plat. Euthydem. 295 C: φλυαροὶ καὶ ἀρχαῖότερος εἶ τοῦ θύοντος: Alciphr. Epist. III, 64: ὁ μὲν Κρίτων ὑπ' ἀνοίας καὶ ἀρχαῖότητος τρόπου τὸν ἑὸν εἰς φιλοσόφου φουτῶν ἐπέτραιψε: hinc Scholl. Plat. p. 334 Bekk.: ἀρχαῖον] εὐήθη ἢ ἀπλοῦς: Suid. s. ἀρχαῖος. Bekk. Anecd. I, 449, 1: plura huius usus exempla collegerunt Spanhemius ad Arist. Plat. 323. Winckelmannus ad Plat. Euthyd. 287 A: add. Apost. III, 84 et Plaut. Pseud. I, 3, 128: vetera vaticinamini.

26. M I, 88. F I, 2: DV I, 1.
27. M I, 89. F I, 3: DV I, 2.
28. M I, 90. F I, 4: Append. Provv. I, 6: cf. Macar. I, 34, Apost. I, 39.

29. M I, 91. F I, 5: DV I, 13.
30. M I, 92. F I, 6: Apost. I, 27: cf. Zenob. I, 6.

31. M I, 93. F I, 7: DV I, 5.
32. M I, 94. F I, 8: DV I, 4.
33. M I, 95. F I, 9: DV I, 6.

34. M I, 96. F I, 10: Append. Provv. I, 27. Suid. v. σφυρήλατος: σφύραις ἰηλαμίνος: exempla vocis composuit Wyttenbachius ad Plat. de discern. adul. ab amico 65 B, non recte, ut noster locus demonstrat, contendens, vocem semper in laude poni: v. etiam Astium ad Plat. Phaedr. 226 B. Lobeckium ad Phrynich. 206.

35. M I, 97. F I, 11: DV I, 7.

36. M I, 98. F I, 12: DV I, 8.

Ἀγαθῶν ἀγαθ.] Macar. I, 5. II, 10. Apost. I, 14: cf. nott. ad Diogen. I, 10. Append. Provv. IV, 1. Similiter Alexis apud Athen. X, 380C:

καί· Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· καί· Ἀγαθῶν μυρμηκιά·
ἐπὶ πλῆθους ἀγαθῶν λέγεται.

- 37 Ἀγνότατος πηθαλίτου· παρόσον ἐν θαλάττῃ εὐ πη-
δάλιον ἄττον, † καθαρόν ἐστίν.
- 38 Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς· ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν. 5
- 39 Ἄλις θρῦός· ἐπὶ τῶν εἰς τινα διαίταν βελτίονα με-
ταβαλλομένων· παυσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοὶ
μπεύχον σίτου καὶ οἴνου.
- 40 Ἄκαιρος εὐνοί· οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει· ταύτην
Ἰππόλυτος πρὸς Φαίδραν εἶπε, γάσκουσαν φιλεῖν αὐτὸν 10
σφόδρα.
- 41 Ἀντοὶ χελώνας ἐσθίετε, εἴπερ εἴχετε· ἄλις
ἤλιεσαν μεγάλην χελώνην καὶ ἀνασπάσαντες αὐτήν, ἐμέ-
ριζον τὴν παρούσαν· τὸν δὲ Ἐριπὴν παρόντα ἐπὶ τὴν
ἐστίασιν ἐκάλουν· ὁ δὲ τὸ προκείμενον εἶπε. 15

4. ἄττον] eadem corruptela laborant K in nott. ad Diogen. I, 11
et MF: scribendum videtur: αἰεὶ ὄν: v. Diogenianum. 9. εὐνοῖα L.
12. ἐσθιέθ' οἴπερ εἴλετε Zenobius, εἴπερ ἔχετε F.

παρίσθη τὴν τράπεζαν, εἶτα παρα-
φέρων Ἀγαθῶν ἀμάξιας. Ἀγ.
μυρμηκιά] usurpat Eustath. Opusc.
194, 47 Taf.: ἕτεροι μυρμηκίαν ἀγα-
θῶν προσεπιόντες τὸν στυλὸν τοῦ-
τον: ibid. 326, 16: ἐπιαι μοι τὸ
τῆς Συρακουσίου Μούσης εἶπεν
[Theocr. XV, 45.], ὅσος ὄχλος, μυρ-
μηκίς ἀνάριθμοι, εἶτον μυρμηκιά
λόγων σοφῶν: Eumathius in Ismene
X fin. p. 402 Gaulm.: μυρμηκίαν
τῶν τραγωδῶν ἀναστομοῖς. Ceterum
Ἀγαθῶν non solum sensu
ethico accipiendum est in his for-
malis, sed etiam ad coenarum lau-
ditatis et similia referendum: eodem
modo Latini v. bonae res adhibue-
runt. Appono quae ad hunc usum
probendam Mitscherlichus in Cata-
log. Praelect. univ. Gotting. 1833
collegit p. 3: «Lucret. III, 1016:
animi ingrati naturam pascere
sempet atque explere bonis rebus
satiareque nunquam. Varro apud
Non. v. tapete p. 542 Lips.: In
omnibus rebus bonis quotidianis
cubo in Sardinianis tapetibus cet.

Alios locos excitaverunt Burman-
nus ad Phaedr. IV, 23, et Staveren
ad Nep. Agesil. c. 8. Neque aliter
Graeci. Theognis 978 Br.: δειπνοῦ
δὴ μνησαίμεθ' — παντοίων ἀγα-
θῶν γαστρι χαροζόμενοι. Anacreon
apud Athen. I, 12 A: τράπεζαι κατη-
ρεφέες παντοίων ἀγαθῶν. Arist.
Eccles. 838: ὡς αἱ τράπεζαι γ' ἰ-
σον ἰπνενησμέναι ἀγαθῶν ἀπάν-
των: adde ei. Vesp. 1304. Eadem
bonae res vulgo de felici rerum
statu, ut Liv. XXX, 30. Cic. Ep.
ad Attic. XII, 21, et de rebus com-
muniter utilibus, ut Sallust. Ing. 1
et passim.

37. M I, 99. F I, 13. DV I, 10.
38. M I, 100. F I, 16: Macar.
I, 85. Apost. II, 40.
39. M II, 1. F I, 17: Macar. I,
88. Apost. II, 42: Diogen. I, 62:
add. nott. ad Macar. III, 40.
40. M II, 2. F I, 19: Macar. I,
64. Apost. I, 91: Zenob. I, 59.
41. M II, 3. F I, 21: Apost. IV,
45: Zenob. II, 29.

- 42 Ἄν οἶνον αἰτῆ, κόνδυλους αὐτῷ δίδου: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων.
- 43 Αἰρουῦντες ἡρήμεθα: ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων νικᾶν [τινάς], εἰδ' ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων.
- 44 Αἰάντειος γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρόνας γελώντων. 5
- 45 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χεροὶ τὰ ἱερὰ μεταχειριζομένων.
- 46 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων.
- 47 Ἄλλως ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 48 Ἄρ' ἔπος, ὕρ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀνυομένων. 10
- 49 Ἀντιπελαργεῖν: ἀντιδιδόναί χάριτας. λέγεται τοὺς πελαργοὺς γεγρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν.
- 50 Ἀνθρώπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροδοκίως σωζομένων.
- 51 Ἀξίος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων. 15
- 52 Αἰαὶ γέροντι νέαν ποτιβάλλειν κούρην: ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων βουλομένων νέαις συνευιάσθαι.
- 53 Ἀξίος εἰ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν.
- 54 Ἀνέμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.

1. κόνδυλον Zenobius, κόνδον F. 3. ἡροίμεθα L. 4. τῶς inserui: κρατεῖν τινῶν Zenobius. 10. ἀνυομένων L. 14. οἰσομένων L. 16. αἰεὶ δὲ Macarius. ποτι βάλλει F, ποτιβάλλε Macarius. κόρη Macarius. Ut metrum versus fulciretur, Kusterus ad Suid. s. αἰεὶ coniecit: αἰεὶ δ' ἀνδρὶ γέροντι νῆαν ποτιβάλλει κ.: mihi scribendum videri: αἰεὶ δ' ἀνδρὶ γέροντι τὴν ποτιβάλλε κορῶν in nott. critt. ad Diogen. l. c. significavi. 17. νέαις] νέη L. Diogenianus explicat: τοῖς πρεσβυτέροις νέαν συνευιάειν. 19. παιδίον L: veram lectionem M praebuit: cf. vv. II. in ann. ad DV l. c.

42. M II, 4. F I, 22: Apost. III, 2: Zenob. II, 92.

43. M II, 5. F I, 23: Apost. I, 69: Zenob. I, 35.

44. M II, 6. F I, 24: DV I, 17.

45. M II, 7. F I, 25: DV I, 18.

46. M II, 8. F I, 27: Macar. I,

70. Apost. II, 2: Zenob. I, 59.

47. M II, 9. F I, 28: Macar. I,

92. Apost. II, 11. 31: Zenob. I, 72.

Monuit de proverbio Dissenius ad Tibull. I, 5, 67.

48. M II, 10. F I, 29: DV I, 36.

49. M II, 11. F I, 31: Apost. II,

100. XIV, 59: DV I, 48.

50. M II, 13. F I, 34: DV I, 46.

51. M II, 14. F I, 35: Macar. II,

17. Apost. III, 26. Zenob. II, 2.

Plutarch. de discern. adul. ab amico p. 65 F: ἂν δὲ πισθόμενοι τῷ φίλῳ, καὶ τῷ Γνώθι σαυτὸν [cf. DV II, 10], ὡς ἐκάστη τοῦ παντός ἀξίον ἴσθαι μαθόντας, ἕμα καὶ φύσιν καὶ τροφήν καὶ παιδείαν ἑαυτῶν ἀναθεωρῶμεν: ubi Wyttenbachius: ἄξιος τοῦ παντός a Zenobio alius in proverbis censetur: est tamen et simplex et vulgare: v. c. apud Xenophontem Oeconom. 7, 41: Dionem Chrysost. Or. I, p. 2 C: τοῦ παντός ἂν ἦν ἀξίον Ἀλεξάνδρῳ παρεστῆαι.

52. M II, 15. F I, 36: Macar.

II, 52. Apost. I, 89: Diogen. II, 72.

53. M II, 16. F I, 37: DV I, 53.

54. M II, 17. F I, 38: DV I, 47.

- 55 Ἀγίπτοις ποσὶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ στέγος:
ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα ἐρχομένων.
- 56 Ἀπὸ βαλβίδος: ἦτοι ἀπ' ἀρχῆς δεῖ καλὸν εἶναι.
- 57 Ἀντὶ κακῆς κωνός ὕψ' ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν κακῶν ἀπὶ κακῶν ἐπιδιδόντων. 5
- 58 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν μωρῶν διηγουμένων· ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἐπιγράφετο τὰ γιγνώμενα, καμπάλαιος.
- 59 Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελάς: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων. ὠσανεὶ, πᾶν μου καταφρονεῖς. 10
- 60 Ἀργούντων χορός: ἐπὶ τῶν κακῶν ποιοούντων.
- 61 Ἄνω κάτω πάντα: ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ καὶ ἐν Χήρῃ· Τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν, Τᾶνω κάτω, φασί, τὰ κάτω δὲ ἄνω. 15

1. τίτος Suidas. 2. ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων ἴdem. 3. ἀπ' L om. 4. κακῶν κατὰ Zenobius, alii. 5. ἐπιδιδόντων ἀποδιδόντων Apostolius, ἀνταποδιδόντων Diogenianus, ἀπαιτούντων Zenobius cum Suida. 9. Rectius explicat Suidas: ὠσανεὶ, πᾶν μου καταφρονεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀφ' ὕψους διαλεγομένων. Gregorii explanatio e Diogeniano fluxit. 13. γῆρας L. 14. Post ἰστί scribita codicibus L duobus punctis distinctit. Meinekus versus sic restituendus esse putat: τὸ λεγόμενον Τοῦτ' ἰστί τῶν τᾶνω κάτω, τὰ κάτω δ' ἄνω.

55. F I, 39: DV I, 49.

56. M II, 18. F I, 40: Macar. II, 21: cf. Apost. III, 48. Zenob. II, 7. nou. ad Diogen. III, 38. Respiciere videtur Arist. Equitt. 1159: ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἰμὲ τε καὶ τουτοῖ: id. Vesp. 548, ubi Scholl.: ἀπ' ἀρχῆς εὐθείως. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σταδισδρομούντων· βαλβίς γάρ ἰστί· ἡ ἀφειρηθῆ. Addit Kusterus ad Suidam s. v. haec: »Cyrillus Homil. I ἰσοστασιῶν de Ieunio: τρεχέτω τοῖνον ἰστίθεν ἡμῖν ὠσανεὶ ἀπὸ βαλβίδος ὁ λόγος: Philo περὶ φυτουργίας [T. I, p. 341 Mang.]: ἀρχόμενος γὰρ ὠσανεὶ ἀπὸ βαλβίδος ὅς φησὶσθαί μονίδος, παρὰ μυριάδος τὸ τίλος ἰσταντακ.» Ex βαλβίδων Eustath. ad Hom. II. K, 253, p. 802, 7 dixit: ἐκ πρώτης ἀφειρηθῆς Synes. Epist. 4, p. 161 D, de qua formula v. Macar. II, 18.

57. M II, 19. F I, 41: Apost. III, 22: Zenob. I, 100.

58. M II, 20. F I, 43: Macar. II, 48. Apost. III, 98: Diog. III, 2.

59. M II, 21. F I, 44: Macar. II, 66. Apost. IV, 62: Diogen. III, 24.

60. M II, 22. F I, 45: Fragm. Marc. I, 26. Apost. IV, 4: XVIII, 71: Diogen. III, 6.

61. Scholl. ad Plat. Theaet. 359 Bekk.: breviter Suid., Synag. λεξ. in Bekk. Aneedd. I, 412, 4 proverbium recensent. Χήρῃ v. Meinek. Comta. Gr. IV, 221. Usurpant Herod. III, 3: ἰστίαν ἰγῶ — Cambyses loquitur — γίνωμαι ἀνήρ. Αἰγύπτου τὰ μὲν ἄνω κάτω θῆται, τὰ δὲ κάτω ἄνω: Eurip. Bacch. 349: ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέει ὁμοῦ: Critias in Stob. Flor. XXXVII, 15, 3: τὸν δ' [sc. τόμον] ἄνω τε καὶ κάτω λόγους ταράσσων, πολλάκις λυμνιενται: saepissime Plato: Theaet. 153 D: καὶ γίνονται ἂν τὸ λεγόμενον ἄνω κάτω πάντα: ex eius dialogis locos collegerunt Boeckhiius

- 62 Ἀκίονητα κινεῖν; παρομμία καθ' ὑπερβολήν, ὅτι μὴ
δεῖ κινεῖν μηδὲ βωμοὺς ἢ τάφους ἢ ὄρους.
- 63 Ἀφ' Ἑστίας ἄρχεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γενο-
μένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς δαιμόνους, ἐπὶ ἔδος ἦν
τῇ Ἑστία πρώτη τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. φέρεται δέ τις⁵
περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος· μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι
τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν φασὶ τὸν Δία τὴν βασιλείαν δια-
δεξάμενον ἐπιτρέψαι τῇ Ἑστία λαβεῖν ὅτι ἂν βούλοιτο.
τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ
τῶν ἀνθρώπων.

B.

- 64 Βάσανος λίθος: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις,
παρόσον ἢ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.

2. δεῖ ἴδη μηδὲ βωμοὺς κινεῖν ἢ Scholiasta. 3. ἄρχεσθαι Scholia-
sta om. γνομόνων Scholiasta. 7. διαδεξάμενον] παραλαβόντα idem:
v. Ruhnkenium. 9. παρθένον L. 12. ἐξεταζόντων Suidas. λόγοις
ἢ ἔργου idem.

ad Simon. Soprat. Dial. praef. XIX.
et Heindorfius ad Plat. Phaedon. 96
B: addo ex novae comoediae poe-
tis Xenarchum Athenasi VI, 225 C:
μεταφίσι· Ἐκαστος αὐτῶν [τῶν ποιη-
τῶν] ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω, et Me-
nandrum, cui proverbialem hanc
locutionem prae ceteris placuisse
recte post Valckenarium ad Am-
mon. 102 adnotavit Meinekus ad
Men. fr. p. 178. Alia comporta-
verunt Gatackerus in Marc. Anton.
IX, 28. Wesselingus ad Herod.
l. c., Bakius ad Cleomed. 381. C.
F. Hermannus ad Lucian. quomodo
hist. conscr. opqr. p. 21. Neque
neglegendi sunt loci Aristophanei:
Equit. 873. Nub. 616. Av. 4. The-
moph. 646: omnibus vero facem
praetulit Pindarus Olymp. XII, 5:
αἷ γε μὴ ἀνδρῶν Πόλλ' ἄνω, τὰ δ'
αἷ κάτω φειθή· μεταμῆνια τάμνοισαι
κλιθόρετ' ἰλιθίς.

62. Schol. ad Plat. 364 Bekk.:
DV I, 25.

63. Schol. ad Plat. Euthyph. 326
Bekk.: Macar. II, 67: Zenob. I, 40
App. Prov. I, 43: v. etiam Apost.
IV, 61., Adhibuere Crates comi-
cus: v. Meinekus Com. Gr. II, 1,

251: Hierocles, de quo v. nott. ad
DV II, 96: frequenter Philo: cf.
Mangeium ad Phil. T. II, p. 549:
peculiari modo Gregor. Nazianz.
Epist. 17 Bill. p. 7 C: πῶς δ' ἂν
τοῖς ἄλλοις πλημμελοῦσιν ἐπιτιμή-
σιν, αὐτὸς ἀφ' ἑστίας τὴν παρθέ-
σιαν οὐκ ἔχων, ubi Billius haec an-
notavit: «is a laere fiduciam non
habere dicitur, qui delictum ali-
quod idcirco reprehendere ac vin-
dicare non audeat, quia semetipsum
vel domesticos suos eo obstrictos
esse sentiat.»

64. P I, 93. M II, 48: Apost.
IV, 82: similia leguntur in Schol.
ad Plat. Georg. 350 Bekk. De
lapide exponit Plin. N. H. XXXIII,
8, 43, 126: *auri argentique mentio-
nem comitatur lapis, quem coticu-
lam appellant, quondam non solius
inveniri nisi in flumine Tmolo, ut
auctor est Theophrastus [cf. Theo-
phr. de Lapid. §. 4. 45], nunc vero
passim; quem alii Heraclium [cf.
nott. ad Diogen. V, 2. Macar. IV,
54.], alii Lydium [Macar. V, 75]
vocat. Sunt autem modici, qua-
ternas uncias longitudinis binasque
latitudinis non excedentes. Quod a*

- 65 Βασίλειος: ὀφθαλμός: τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν περρι-
 μενον οὕτως ἐκάλεον.
- 66 Βάτραχος Σερφίος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων.
- 67 Βάλλ' ἐς ὕδωρ: ἀντὶ τοῦ καταπόντισον. ἐπὶ τῶν
 ὀλέθρου ἄξιων. 5
- 68 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν οὐποδ' εὐρήσεις: ἐπὶ
 τῶν τὰ κάλλιστα μινγύντων τοῖς αλοχίτοις.
- 69 Βῆξ ἀντὶ πορδῆς: ἐπὶ περδόντων καὶ προσποιουμέ-
 νων βήχειν ἢ γελᾶν. ὃ ἐκλαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορία
 τι πράττειν προσποιουμένων. 10
- 70 Βοῦς ἐν πόλει: ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Λυσίας γὰρ
 ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἔθηκεν.

6. λαμπρὸν μαιῶν Diogenianus. ἰρήσεις ποτόν idem. 8.
 ἐπὶ τῶν Apostolius. 9. βῆττειν idem. 10. ἕτερόν τι πράττειν Diogenianus.
 Rectius Suidas: ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ προσποιουμένων τι πράττειν. παρόσον
 οἱ πέρδοντες, λαυθάνειν περῶμενοι, προσποιούνται βῆττειν. 11. Λυσίας] *Λυσίας*
C., uti ad Diog. l. c., annotavi. Dixit de hac diversitate lectio-
 nis Meinekius in Exercit. Philoll. Spec. l. c.; sed nihil attulit, in quo
 acquiescere possis. Bergkiius coniecturis locum sanari posse ratus aut
Πανσανίας δὲ εἶπε: βοῦς ἐν ἀκροπόλει, aut *Λυσίας* (*Πανσανίας*) γὰρ
 εἶπεν: ἀντίθην ἢ βουλή βοῦν ἐν ἀκροπόλει, scribendum esse suspirialis

sole fuit in his melius quam quod a
 tota. His cotivulis perik, cum e
 vena ut lima raperint exetimen-
 tam, protinus dicunt, quantum auri
 sit in ea, quantum argenti vel aeris,
 scripulari differentia, mirabili ratione,
 non fallente: partem horum affe-
 runt Schol. ad Theocr. XII, 36.
 Hesych. s. *Λυσία* λίθος, s. βάσα-
 νος, s. χρυσός: de quibus Salma-
 stus Exercit. Plin. 775. et Schnei-
 derus Eclog. Phys. Ann. 93 subti-
 liter atque erudite quaesiverunt.
 Saepè ab hoc lapide: scriptores
 dixerunt formulas dicendi, quibus
 et splendidam et iucundam fecerunt
 orationem: Theogn. 417: ἕξ βάσα-
 νον δ' ἰλθὼν παρατρέβομαι ὥστε
 μελίθω χρυσός: ibid. 449 sq.; Pind.
 Scol. fr. I, 16: διδάξαμεν χρυσὸν
 καθαρῆ βασιάνῃ: Plat. Gorg. 486 D:
 Epictet. Stobaei Flor. IX, 46: κα-
 θάρη ἢ τὸν χρυσὸν δοκιμάουσα
 λίθος οὐκίτε καὶ αὐτῆ πρὸς τοῦ χρυ-
 σοῦ δοκιμάζεται: οἷτω καὶ ὁ τὸ κρι-
 τήμον ἔχων: Maxim. Tyr. Diss. XX,
 3: τὸν μὲν γὰρ χρυσὸν βασανίζει λί-

θος προστριβόμενον αὐτῆ, φιλίας
 δὲ δὴ καὶ κολακείας τις ἔσται βάσα-
 νος; Clem. Alex. Stromm. I, 9, 44,
 p. 125 Syll.: ὁ δὲ πρὸς τὸν βίον
 ἀναφίρον ἕκαστα τὸν ὀρθόν... αὐτοῦ
 τῆς ἀληθείας ἰγνώτης καὶ τῶ ὄντι
 πολύμητις διαίτη τῆς βασιάνου λίθου.
 ἢ ὅ' ἐστὶ. Ἀπόδῃ διακρίνειν πεπιστη-
 μένη τὸ τόθον ἀπὸ τοῦ ἰθαγεοῖς
 χρυσίου: cf. Macar. V, 75. Apost.
 I, 3. XI, 52^b ibiq. nou. et Apost.
 VIII, 64.
 65. M II, 36. F I, 46: Apost. IV,
 81: Append. Provv. I, 49. Philostr.
 Vit. Apoll. I, 15: σαυράκης δὲ τῆ
 φρουρᾶ ταύτη ἐτέτακτο, βασιλῆος τῆ
 οἰμῆς ὀφθαλμός: Heliod. Aethiop.
 VIII, 17 ibiq. v. Coraes T. II, 278:
 add. Petavius ad Theomet. Oratt.
 255 D.
 66. M II, 37. F I, 47: DV I, 98.
 67. M II, 38. F I, 48: DV II, 4.
 68. M II, 39. F I, 49: DV II, 7.
 69. M II, 40. F I, 50: Apost. IV,
 91: Diogen. III, 62.
 70. M II, 41. F I, 51: Apost.
 V, 15: Diogen. III, 67: adde He-

- 71 Βατραχῶ ὕδαρ· καί· Στέαρ γαλή· ἐπὶ τῶν ταῦτα
διδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.
- 72 Βάλλεις μῆλοισ· ἐπὶ τῶν τυχαῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων.
- 73 Βαλανεύς· ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος. οὔτοι γὰρ σχολὴν
ἄγοντες πολυπράγμονες εἰσίν.

Γ.

- 74 Γλυκὺς ἀπειρῶν πόλεμος· ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας
ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους.
- 75 Γέλως Ἰωνικός· ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων. εἰς τοῦτο γὰρ
οἱ Ἴωνες διαβάλλοντο.
- 76 Γνωθὶ σαυτὸν· ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων.
- 77 Γυμνότερος λεβηρίδος· λεβηρίς τὸ δέγμα τοῦ
ὄφρατος ἢ τοῦ ἐμβρύου.

est: incaute: fundamentum enim deest, cui probabilem emendationem superstruas: tam incerta omnia, quae de re prodita sunt. Unum addam. De Pausania h. l. restituendo ne cogitari quidem potest; quum hominis hic nominati memoriam ex Diogeniano duotam esse, ex Gregorio iure colligatur. 12. [ἔθηκε] B cum aliis ἀνέθηκε· recte: indicat autem haec depravatio originem lectionis *Λυσανίας*: quum *Λυσίας* — *ἀν* *εθηκε* scriptum esset, *ἀν* suo loco motum et male cum *Λυσίας* conglutinatum est. Ceterum G quod habet *εἰς*, id in *ἔποισ* Meinekii mutat, ut scilicet ignoto paene statuario incertaeque aetatis opus celeberrimum vindicaretur.

1. γαλή *στιαρ* Diogenianus. 3. βάλλειν Diogenianus. 4. βαλανεύειν *ἰωνικός* Arsenius. 7. ἀπειρῶν etiam codd. Diogeniani: ἀπειρῶν recte alii. *ὑπ'* ex L. 9. Γέλως] *γέλος* L. 10. οἱ ex M. apposui.

syonium s. κροῖς, quem in nott. ad Apost. X, 62 apponam. Respicit proverbium Heniochus comicus apud Athen. X, 396 D: ὁ βοῦς ὁ γαλιεὺς ἦν ἂν ἐφ' ὅς δεκάπαιλα, Ὁ δ' ἴσως γαλιεθῆνός τίθυκε τὸν χοῖρον λαβαίν. De bovis istius simulacro in arce Athenarum posito et senatus auctoritate dedicato post Meinekium Exerccit. Philol. in Athen. Deipnos. Sp. I, 29 docte et sagaciter, ut solet, disputavit Bergkii in Ephemer. Antiq. Stud. a. 1845, p. 979: locis a me et Meinekio monstratis adiecit Pausan. I, 24, 2 et bovem a Strongylione fabricatam esse non sine quadam verisimilitudinis specie efficere studeat.

71. M II, 42. F I, 52: DV II, 9.

72. M II, 43: Apost. IV, 87: Diogen. III, 63. Michael Acemin. 59 Ellisa.: οὔτε μὴν ἐπιστολαῖς οἶον μηλοβολῶν: alia v. apud Boissonadum ad Nicet. Eugen. VI, 467, ad Philostr. Epist. 66, p. 171.

73. M II, 44. F I, 53: Apost. IV, 71^a: Diogen. III, 64.

74. P II, 3. M II, 56. F I, 62: DV II, 16.

75. P II, 9. M II, 62: Macar. II, 94. Apost. V, 38: Diogen. III, 87.

76. M II, 66. F I, 54: DV II, 10.

77. M II, 67. Macar. III, 7. F I, 56: Apost. V, 67^a. XI, 3: Diog. III, 73.

- 78 *Γυμνῶ φυλακῆν ἐπιτάττεις: ἐπὶ τῶν μῆθυναμί-
νων τὰ προσεταγμένα πληροῦν.*
- 79 *Γηράσκω ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ τῶν διὰ
γῆρας ἐμπειροτέρων.*
- 80 *Γηρᾶ βούς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῶ βού.* 5
- 81 *Γυμνῆ τῆ κεφαλῆ: ἐπὶ τῶν ἀναιοχύντως χωρούντων
πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.*
- 82 *Γυμνός [ὡς] ἐκ μήτρας: ἐπὶ τῶν ἀπόρων.*
- 83 *Γυναικὸς φρένας: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.*

1. ἐπιτάττειν Hesychius. 2. πληροῦν] pergit Zenobius: διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ γίνεσθαι: quae corrupta esse iure Finckhii in Zenob. Provn. Annot. 13 contendit. Duae enim in Zenobio eiusdem proverbii explanationes confusae sunt: altera est, quam Suidas exhibet: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτως ἰχόντων τὰ προσεταγμένα πληροῦν διὰ τὰ ἀναγκαῖα: alteram Hesychius secutus est: ἐπὶ τῶν μὴ διομένων προστάξεως διὰ τὸ ἀναγκαῖως καὶ χωρὶς ἐπιχειρήσεως τοῦτο πράττειν. 3. δ' αἰεὶ Zenobius. διὰ τὸ γῆρας idem. 8. ὡς L om. 9. φρένες Diogenianus.

78. M II, 68. F I, 57: Apost. V, 69a: Zenob. II, 98. Accurate de proverbio egit Meinekius ad Men. et Philem. Fr. p. 361.

79. M II, 69. F I, 58: Apost. V, 40: Zenob. III, 4.

80. M II, 70. F I, 59: Macar. II, 93. Apost. V, 43: Diog. III, 86.

81. P II, 71. F I, 60: Apost. V, 69: Append. Provn. I, 85. Fluxit e Plat. Phaedr. 243 B, loco multorum imitatione celebrato: πειράσσομαι αὐτῶ ἀποδοῦναι τὴν καλὴν γυμνῆ τῆ κεφαλῆ καὶ οὐχ, ὡς περὶ τότε, ὑπ' αἰσχίνης ἰγνεαλυμμένος: ad quem locum v. Astium: addo Maxim. Tyr. Diss. XL, 6 fin.: λέγει γυμνῆ τῆ κεφαλῆ τὰς τῆς φωνῆς φωνάς: Liban. Orat. 57, p. 212. T. III R.: ὁ δὲ ὡς περὶ Ὀλύμπια τετυχηκώς οὐ μόνον γυμνῆ τῆ κεφαλῆ καὶ πανταχοῦ βλέπων ἤλειπεν, ἀλλ' ἦν ἴβρωστὴς καὶ ἰδιώτης: Phot. Epist. 186, p. 274 Mont.: μή μοι εἶν' ἀδύμι ταύτην [sc. τὴν κακίαν] ὄρων, τὸ λεγόμενον, γυμνῆ τῆ κεφαλῆ θρασυνομένην καὶ ἀπρηθμισμένῳ προσώπῳ κατὰ πάντων ἀεγλιγίνουσαν: Auct. incert. Encom. comae p. 31, 13 Miller.: οὐκ οἶδα ... τί ἔχον ἀποδοθῆναι φαλακρὸς καθάπαξ τελῶν, εἰ μὴ τὸ παροικιωδὲς γυμνῆ περὶ τὴν

μάχην χωρήσει τῆ κεφαλῆ: Auct. inc. in Crameri Anecd. Paris. IV, 255, 33: οὐκ ἀνέχομαι γυμνῆ τῆ κεφαλῆ τὴν θερμῆν, nisi ibi locutio sensu proprio posita est: Ioann. Chrysost. in Encomio Babylae Martyris T. II, 536 Montf.: καὶ ... ἰρῶ, διὰ τί τὰ ἄλλα πάντα ἀπρηθμισμένως καὶ γυμνῆ ψευδόμενοι τῆ κεφαλῆ τοῦτον οὐδέποτε οὐδὲν πλάσασθαι ἐκόλυμον: Niceph. Chuman. Epist. 43 in Boissonadi Anecd. Nov. p. 56: θαυρῶν λέγω· οὐ μόνον γυμνῆ τῆ κεφαλῆ, τὸ τῆς παροικίας, μετὰ τούτων κτλ.: id. ibid. p. 213: Plaut. Capt. III, 1, 15: ipse de foro tam aperto capite ad Ienones eunt, In tribu quam aperto capite sontes condemnant roes: simili denique modo in Clementinae Epit. de Gestis S. P. c. 177 [v. Cotellerii PP. Apost. T. I, 802] dicitur: καὶ θερμῶς αὐτὸν ὅσπερ γυμνῆ τῆ ψυχῆ κατεπίλου: quae si tibi non satisfaciunt, adeas Loebekium ad Phryn. 265. Boissonadum Anecd. III, 366. L. Dindorfium in H. Stephani Thes. L. Gr. s. γυμνός c. fin.

82. M II, 72: Apost. V, 72: Diogen. IV, 2.

83. M II, 73. F I, 64: Apost. V, 75: Diogen. IV, 3.

- 84 Γλῶσσα ποῦ πορευή πόλιν κατορθώσασα καὶ πάλιν καταστρέφουσα: ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ βλαπτόντων ἢ ὠφελούντων.
- 85 Γλαυξ ἵπταται: ἡ πετῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομιζέτο. 5
- 86 Γλυκὺς ἀγκῶν: ἐπὶ τῶν κατειρωνευομένων. τόπος δὲ ἐστὶν ἐν τῇ Μεμφίδι Ἀγκῶν προσεγορευόμενος ὑπὸ τῶν πλεόντων κατὰ ἀντίφρασιν ἴσως, διὰ τὸ δυσχερές. ἐνιοὶ δὲ τάττουσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, παρόσον τὸν ἀγκῶνα οἱ εὐφραινόμενοι τιθεῖσιν. 10
- Δ.
- 87 Δίκη δίκη ἐτικτε καὶ βλάβη βλάβη: ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συναιρόντων δίκαις δίκας. καὶ ἐπὶ τῶν πνευμαῖς προσπιπτόντων συμφοραῖς.
- 88 Δεινοὶ πλέκειν μηχανὰς Αἰγύπτιοι. 15
- 89 Δις παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γῆρα εὐηθεσιτέρων εἶναι δοκούντων.
- 90 Δαιδάλεια ποιήματα: ἐπὶ θαυμασμοῦ.
- 91 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. οἱ γὰρ Δωριεῖς σταχάνην τὴν τρυτάνην καλοῦσι 20 διὰ τὴν στάσιν.

1. ποῦ L. ἀνορθώσασα F. 2. πάλιν] πόλιν recte Diogenianus: vitium iam Abreschius Adnoti. ad Aeschyl. II. p. 4 notavit. ἀναστρέψασα Diogenianus. 4. πετῆσις] νίκη L. 13. συναιρόντων L. 14. Scribe περιεπιπτόντων. 15. πλέκειν τοις Zenobius: dixit de huius Aeschylei versus lectione G. Hermannus Opusc. T. II, 333. 16. πρὸς τὸ γῆρα Diogenianus. 18. Δαιδάλου idem. Post v. θαυμασμοῦ addendum videtur v. ἀξίων.

84. M II, 74. F I, 65: DV. II, 24.

85. M II, 75. F I, 66: Apost. V, 54. V, 44b: Diogen. III, 72: Schol. ad Arist. Equit. 1091: γλαυξ δὲ ἱερὸν ὄρεον Ἀθηναῖς, ἐπιχωριάζον ἐν Λαυρεῖφ τῆς Ἀττικῆς, ὅπου γίνονται χρυσᾶ μέταλλα. ταύτης ἡ πετῆσις εἰς νίκης σύμβολον ἱλογίετο. ὄθεν καὶ παροιμία, γλαυκὰς εἰς Ἀθήνας, γλαυκὰς Λαυρεῖφ· καὶ καὶ γλαυξ ἵπταται. ἰστυτύπωτο δὲ τῷ Ἀττικῷ χρυσῷ νομίσματι: Zenob. II, 89.

86. Schol. ad Plat. 316 Bekk.: Apost. V, 50: Zenob. II, 92.

87. P II, 14. M II, 79: DV II, 42.

88. P II, 19. M II, 84. F I, 70: Macar. III, 21. Apost. V, 95: Zenob.

III, 37. Imitator auctor incertus in Appendice ab Walsio ad calcem Arsenii edita p. 501: δεινοὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκουσιν τέχνας: Dionys. Halic. Arch. III, 7: δεινοὶ γὰρ, ὡς Τύλλε, μηχαναὶ πλέκονται καθ' ἡμῶν: sicut collegit Blomfieldus ad Aesch. Prom. Vinot. 59, quibus adici posse videtur Philo de Virtut. T. II, 569, 47 Mang.: δεινοὶ γὰρ εἰσιν (Alexandrimi) τὴς κολακίας καὶ γοητίας καὶ υποκρισίας, παρεσκευασμένοι μὲν θῶπας λόγους, ἀνεμίνους δὲ στόμασι καὶ ἀγαλίνοις πάντα φύροντες.

89. M II, 88: DV II, 31.

90. M II, 89. F I, 68: DV II, 36.

91. M II, 90. F I, 69: DV II, 39.

- 92 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι κακὸν ὑφίστα-
μένων.
- 93 Διὸς ψῆφος: ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.
- 94 Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἐξέρει καὶ κάλλιστ' ἀπόλ-
λυται: φθαρέντος γὰρ τοῦ λιμώττοντος καὶ ὁ λιμὸς ἀπόλ- 5
λυται.
- 95 Δίξασθαι βιοτήν, ἀρετήν δ' ὅταν ἦ βίος.
- 96 Δίς καὶ τρίς τὸ καλόν: παροιμία, ὅτι χρῆ περὶ τῶν
καλῶν πολλάκις λέγειν.
- E.
- 97 Ἐν ἄλφ θρασυκάξεις: ἤγουν κρύπτη. ἐπὶ τῶν μὴ
δυναμένων λαθεῖν.
- 98 Εἰληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἀλισκο-
μένων.
- 99 Ἐλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὡσπερ ὁ καικίας νέφος, 15
- 100 Ἐπειτα πλουτιῶν οὐκέθ' ἤδεται φακῆ, πρὸ τοῦ
δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἄπαντ' ἐπήσθειεν.
- 1 Ἐν θέρει τὴν χλωιδανὰ κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν
μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

4. κάλλιστ'] μάλιστ' Apostolius. 7. βίος] addendum ἀσκεῖν e Platone. 13. ἀλισκομένων] ἰαλωκόντων Suidas. 15. ἐφ' αὐτὸν ὡς τε καικίας Diogenianus. 18. τρίβεις Diogenianus.

92. M II, 91. F I, 71: Macar. III, 32. Apost. VI, 25: Zenob. III, 34.

93. M II, 92. F I, 73: Apost. VI, 20: Diog. IV, 36.

94. M II, 93. F I, 74: Apost. VI, 31. Erasmus III, 4, 55 sic explicat: »intercapedine optime perit fames. Mora multis rebus adfert remedium et maxime iracundiae. Invenitur etiam hoc interpretamentum, ut sit senus: exstinoto famelico, fames itampereat necessum est.»

95. F I, 75: Apost. VI, 8a. Tegitit Schneidewinus Coni. Crit. 67.

96. Schol. Plat. 354 Bekk., qui addit: Ἐμπροσθέντος τὸ ἔπος, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία φησὶ γὰρ [446 Karst]. Καὶ δις γὰρ, ὅ δει, καλὸν ἴσθιν ἰσπεῖν: Zenob. III, 33: add. Karstenius ad Emped. Rell. p. 298 et nott. ad Apost. VI, 26.

97. P II, 25. F I, 95. L II, 16. M II, 98. Apost. VII, 43: v. nott. ad L II, 16.

98. P II, 41. M III, 13. F I, 88: Apost. VI, 86.

99. M III, 15. Apost. VII, 6: Diog. IV, 65. Cf. annott. ad Diog. l. c. et add. Wyttenbachius ad Plut. de capienda ex inim. util. p. 88 D, Olympiodorus ad Aristot. Meteor. II, 6, 11, p. 313 Idel.: ποιοὶ εἰσὶν ἱπνίφειλοι; καὶ φασιν, ὅτι καικίας τε καὶ βοήθας. ὁ μὲν καικίας ὡς ἀφελκόμενος ἐφ' ἑαυτὸν τὰ νέφη τῶ γὰρ εἶναι ἠέριμα ψυχρὸς παχύνει τὴν ἀναδομένην ἀτμίδα πολλὴν οὖσαν ἐπιτεσεῖ ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς μέγεσι, καὶ πολλὰ νέφη συνίστησι. τῶ δ' ἐπιέκων αὐτὸν ἱπνίφειλον ποιεῖ τὸν αἶρα. συμβάλλονται δὴ αὐτῷ πρὸς τοῦτο βοήθας τε καὶ ἕρος ἕρροι ὄντες πλησίον αὐτοῦ. ὕλην γὰρ αὐτῷ χορηγοῦσι: ad quem locum v. Idelerum T. I, p. 579.

100. P II, 45. Sunt Aristoph. Plut. 1004: cf. nott. ad Macar. VIII, 71.

1. P II, 46. M III, 18: DVII, 70.

- 2 *Εἰς θεοῦ ὠτα ἤλθεν*: ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων.
 3 *Εἰς ἀνῆρ, οὐδεὶς ἀνῆρ.*
 4 *Ἐν νυκτὶ βουλήν*: ἐπειδὴ ἡ νὺξ παρῆρσιαν δίδωσι
 βουλευέσθαι.
 5 *Εἰς πάγας ὁ λύκος*: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων μὲν, κα- 5
 τασχεθέντων δέ.
 6 *Εἰς μελίττας ἐκώμασας*: ἐπὶ τῶν κακουμένων
 ἀθρόως.
 7 *Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι*: τὸ γὰρ παλαιὸν πέντε
 κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικούς· ἢ ὅτι ἐν γόνασιν εἶχον, ἃ 10
 νῦν εἰς γραμματεία ἐγγράφεται.
 8 *Ἐκ λύκου στόματος*: ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως [παρὰ
 τινῶν τι] λαμβανόντων.
 9 *Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρει*: ἐπὶ τῶν ἀναιοθήτων.
 10 *Εἰς Τροίξῃνα βαδίσεις*: ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιν 15
 γενεῶν.
 11 *Ἐλάφειος ἀνῆρ*: ὁ δειλός.

1. θεοῦ] θεῶν Zenobius. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων
 ἰφ' οἷς ἔπραξαν. 3. βουλή Zenobius. Suidas: διὰ τὸ τὴν νύκτα κατὰ
 σχολὴν δίδουσι λογισμοὺς τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις. 7. τῶν]
 παρὰ δόξαν Suidas inserit. 9. γόνασι Suidas: κείται post hanc vocem
 Zenobius addit. Suidas: κωμικούς, ὡς φησιν Ἐπιχάρμος. σύγκριται δὲ
 παρ' Ὁμήρου, Θεῶν ἐν γούνασι κείται. ἐπειδὴ οἱ κριταὶ ἐν κτλ. Hinc
 vv. ἢ ὅτι corrupta esse patet. 10. τοῖς γόνασιν Suidas. 12. στόματος
 ἀφ' εἰλλου Apostolius, alii. παρὰ τ. τι ε Suida adieci, qui in fine
 addit: κατὰ τὸν μῦθον τοῦ λύκου καὶ τῆς γεράνου. 14. δια-
 φέρεις DV. 15. βαδίσεις] δεῖ σε βαδίσειν B, δεῖ βαδίσειν Suidas, qui
 explicat: ἐπὶ τῶν κακογενεῶν καὶ στυγοπωγῶν εἶρηται. Πάγων γὰρ
 ἴσται. λμῆν εἰς Τροίξῃνα.

2. M III, 30. F I, 76: Apost. VI,
 62: Zenob. III, 49.

3. M III, 31. F I, 77: DV II, 52.

4. M III, 32. F I, 78: DV II, 46.

5. M III, 33. F I, 79: DV II, 55:
 cf. Apost. VI, 83.

6. M III, 34. F I, 80: DV II, 54.

7. M III, 35. F I, 82: Apost. VII,
 47: Zenob. III, 64.

8. M III, 36. F I, 84: Macar.
 III, 70. Apost. VI, 99: Zenob. III,
 48. Est ex Aesopi fab. 94. 102.
 Fur. natum: add. Babr. fabb. 94,
 ubi v. Boissonadum.

9. M III, 37. F I, 85: DV II, 64.

10. M III, 38. F I, 86: Apost.

VI, 85: Append. Provn. II, 36:
 add. Suid. s. Πάγων, s. Τροίξῃν et
 s. Θρασύμαχος.

11. M III, 39. F II, 11: Macar.
 III, 74: Zenob. III, 66. Eodem
 sensu v. πρόξ Archilochus adhibuit
 teste Eustathio ad Hom. Θ, 248,
 p. 711, 41: λέγει δ' αὐτὸς καὶ τὰς
 πρόξας παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ ἰλάφου
 τεθεισθαι, παρ' ὧ καὶ τὰς δὶα δει-
 λίαν προσωνομάσθη πρόξ: de qua
 voce cf. Lobeckii Paralipp. Gr. Gr.
 I, 196. Similiter Latini: Fest. p.
 343, 10 Muell.: cervi, a quorum
 celeritate fugitivos vocent cer-
 vos: v. Lobeckius Aglaoph. II, 895
 et nott. ad DV III, 42.

- 12 *Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου: ὑποδήματος εἶδος ὁ κοθόρνος, ἐφαρμύζων τοῖς δυοῖ ποσίν.*
 13 *Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἐμ: ἐπὶ τῶν δυσχερήστοις παραπισόντων.*
 14 *Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.* 5
 15 *Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα: ἐπὶ τῶν ἀλυοιταλῶν δῶρων.*
 16 *Ἐν ἄλῳ δρασκάζεις: ἤτοι ἐν ἄλῳ κρύπτῃ. ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.*
 17 *Εἶμι γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν κολοφῶνα τοῦ λό-* 10

1. Suidas adhiberi dicit ἐπὶ τῶν συνεχῶς μεταβαλλομένων. 3. πλεῖν] οὔτ' ἐκπλεῖν Diogenianus. 4. περιπεσόντων Suidas. Addit Suidas: φοῖσι δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης. 8. κρύπτῃ] κρύπτεις L. Suidas habet: ἐν ἄλῳ κρύπτῃ: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν, παρόσον περίοτος ἢ ἄλως. Ἐν ἄλῳ δρασκάζεις: τουτίσσι κρύπτῃ. ἐπὶ τῶν ὀδυνάτων. Bernhardius proverbium secundo loco positum cum Suidae codice V delendum censet et in priore pro κρύπτῃ scribendum δρασκάζεις: iniuria, ni fallor. Animus enim eo inclinat, ut duo olim proverbialia extitisse existimem: unum: ἐν ἄλῳ κρύπτῃ: ἐπὶ τῶν — ἄλως: alterum: ἐν ἄλῳ δρασκάζεις: ἐπὶ τῶν ὀδυνάτων: in hoc quum ex antecedenti male irrepsisset κρύπτῃ, id grammatici in explicationis formam redegerunt: solebant enim v. δρασκάζειν per κρύπτεσθαι explicare: v. Hesych. s. δρασκάζειν ibiq. intt. 10. γὰρ] scribe τῶρ.

12. M III, 40. F I, 90: Macar. IV, 21. Apost. VIII, 7: Zenob. III, 93. De cothurno egit ex eoque proverbii originem optime enucleavit Bastius in Boettigieri Opusc. III, 79. Translatum est ad Therame-nem Atheniensem: v. Zenob. l. c. ibiq. annott. add. Doxop. Hom. in Aphthon. in Rhet. Gr. II, 122 Walz.: οὗτος ῥήτωρ ἴστιν, ὥσπερ καὶ Θηραμένης, ὁ καὶ κοθόρνος ἐπωνομασθεῖς, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδείως ἔχειν πρὸς τὸ προτρέπειν καὶ ἀποτρέπειν τῆς τοιαύτης τυχῶν προσηγορίας, ἥδη αὐτὸ πρὸς ἀλήθειαν καὶ ψεύθος ἐτοιμότητας εἶναι, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὑποδήματος τοῦ ἀμφοτέρους ἀρμόζοντος τοῖς ποσίν: Libanii locum v. in nott. critt. ad DV I, 47.

13. M III, 20. F I, 91: Apost. VII, 22: Diog. IV, 88.

14. M III, 41. F I, 92: DV II, 77.

15. M III, 42. F I, 94: Apost. VIII, 21: Zenob. IV, 4. Diog. IV, 82: add. Scholl. ad Eurip. Med. 615: παροιμία ἴστιν Ἐχθρῶν κτλ.: Serv. ad Virg. Aen. IV, 496: hoc

autem tractum est de Homero, qui dicit gladium Aiace datum ab Hectore, et Hectori ab Aiace balteo, quae eis exitio fuerunt. Nam alter tractus est balteo, alter se donato telo interemit, unde proverbium est apud Sophoclem [Aiac. 679]: ἐχθρῶν κτλ.: Euripidis et Sophoclis versus componit Clem. Alex. Stromm. VI, 1, 8, p. 263 Sylb.: v. Macar. IV, 87. Utitur proverbio in re simili Theophyl. Simoc. Hist. Oecum. VII, 13, p. 110 B: ὁ δὲ Χαγάνος δισυνασχέτως εἶχε τὰ βασιλικὰ καταδέξασθαι δῶρα, μονορουχὶ τὸ τῆς τραγωδίας ἐπιρωγγόμενος. Ἐχθρῶν κτλ.: adde Aelianum apud Suid. s. ἄδωρα: λαβόντες ἑκάτερος τῆς κόρης τὴν ἄδωρον μοῖραν ἂν τῶ ἱαντῶν λέγει, τραγικός εἶπε ποιητής, ἱαντούς κατέσφαξαν: meminit proverbii Suidas etiam s. ἀλλ' ἴστ' ἀληθής κτλ.

16. L I, 67. F I, 95: Macar. III, 84: Zenob. III, 74.

17. Append. Provv. II, 15: cf. Macar. VIII, 54. M III, 91. F I, 97.

γουν: ἐπὶ μεγάλων καὶ ἀναντιρρήτων καὶ μεγάλην ἰσχὺν ἔχόντων. ἰσότηται γὰρ, ὡς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων ἐκκλησιαζουσῶν καὶ ψήφους καταβαλλομένων μηδὲν τέως ἰσχύειν αὐτάς, εἰ μὴ καὶ ἡ τοῦ Κολοφῶνος καταβληθεῖσα τὸ κύρος τοῖς ἐψηφισμένοις ἐδίδου.

- 18 Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα: ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἐγγυωμένων καὶ κακῶς ἀπαλλαττομένων. λέγουσι δὲ αὐτὴν ἐν Δελφοῖς ἀναγεγράφαι· οἱ δὲ εἶπον οὐχ οὕτως ἔχειν, ἀλλὰ μόνον ἐγγύη ἄτη· καὶ παρέχουσι μάρτυρα τοῦτου Κρατῖνον τὸν νεώτερον λέγοντα·

*Εἰς ἐγγύας τρεῖς πεισῶν, ἀνηρέθην.
οὕτω ποτὲ ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα,
τὴν ἐγγύην ἄτην. Ἄλλ' ἐγὼ
φιλέταιρον εἶχον ἔθος.*

ὅτι δὲ ἔστιν ἡ ἐν Δελφοῖς ἐγγύα πάρα δ' ἄτα δῆλον ποιεῖ Χαρμίδης ὁ Πλάτων, λέγων· ὃ δὴ μοι δοκοῦσι παθεῖν καὶ οἱ τὰ ὕστερα γράμματα [ἀναθέντες], τό τε μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα.

Z.

- 19 Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: ὅτι οὐκ ἀπρονόητος. τὸν γὰρ Δία φασὶν εἰς διφθέρας γράφειν τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις.
- 20 Ζωὴ πίθου: ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων. ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἡδίστη διατριβὴ ἔγένετο.

7. ἀπαλλαττότων Schol. Plat. 8. εἶπον αὐτὴν idem. 11. εἰς-πεισῶν Meinekius cum Bekkero. 12. οὐκ ἔστ' eidem. Verba οὐκ ἔστ' ἄτην secundae personae Bekkerus dedit. 13. Post v. ἄτην Meinekius ex Buttmani et Bekkeri coniectura λέγοντ'; A. ἦν· addidit. 14. ἡ ἄτη Bekkerus ex coniectura. 17. ἀναθέντες L. om. 20. Suidas s. Ζεὺς haec habet: καὶ παροιμία· Ὁ Ζεὺς κ. χ. εἰς τ. δ. ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀμειβομένων ἡμῶν ὄν πραττούσιν καλῶν ἢ κακῶν· ὅτι οὐκ ἀπρονοήτως φασὶ τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφουσαι, καὶ ποτὲ ἐπιπέμναι.

18. Schol. ad Platon. 324 Bekk.: Macar. III, 47. Apost. VI, 48: cf. App. Provn. II, 5. Κρατῖνον] v. Meinekius Com. Gr. Rell. III, p. 378. Πλάτων] Charmid. 165 A. *Μ. ἄγαν*] cf. infr. 79. De sententiis, quae in templi Delphici vestibulo inscriptae dicuntur, Goettlingius in Actis Societ. Litter. Lips. T. I, p. 298 sqq. disseruit. Thaleti βλαβερόν ἐγγυη auctor incertus in Boissonadi Aneecd.

Gr. I, 139 adscribit: ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα idem ib. 144 coll. p. 143 fin.: Pittaco Demetrius Phalereus apud Stob. Flor. III, 79, 4.

19. M III, 53: F I, 98. Apost. VIII, 28: Zenob. IV, 11. Profecit ex hoc proverbio Plaut. Rudent. prol. 10 sqq.

20. M III, 54. F. I, 99: Apost. VIII, 34: Zenob. IV, 14.

21 Ζῆ χύτρα, ζῆ φιλία.

H.

22 Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ: πρὸς τοὺς μῆτε ἑαυτοῖς χρω-
μένους μῆτε ἄλλους ἑώντας. παρόσον ἡ κύων κριθὴν οὐ
φάγει μένουσα ἐν φάτνῃ καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἔα. 5

Θ.

23 Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει: λέγεται διὰ τοὺς πρεσ-
βυτέρους. ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρῶμενέστερον
ἔχουσι.

24 Θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ: ἐπὶ τῶν τοῖς μεγά-10
λοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων.

25 Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν
ἀποδείξει τινα ἐπαγγελλομένων.

26 Θυμόσοφος: ἐπὶ τῶν ὀξυμαθῶν καὶ εὐφυνῶν.

27 Θάμυρις μαίνεται: ἐπὶ τῶν συνετῶς μὲν βιούν-15
των, δοκούντων δὲ τιοι μαίνεσθαι. Θάμυρις γὰρ τις ἰδὼν
μασιγούμενον οἰκέτην παρὰ τοῦ δεσπότητος αὐτοῦ ἐν τῷ

1. ἡ φιλία L: ἡ χύτρα et ἡ φιλία M. 3. ἐν φάτνῃ Macarius, ἐπὶ
φάτνῃ Suid. v. κύων. ἑαυτοῖς] ἑαυτοῦς M, αὐτοῦς Diogenianus: Suid.
v. κύων om. 5. φάγει] ἔφ PM: φάγει a scriba illatum, qui scripturam
e PM notatam ferri non posse intellexeret. Ceterum locus sic redinte-
grandus esse videtur: κριθὴν οὐτε αὐτῇ ἰσθίει, μένουσα δὲ ἐν τῇ φάτνῃ
πτλ. 10. Suidas addit: ὁμοίως τῷ· Βῶλος ἄρουρα: cf. Apost. V, 18.
12. Θάσος L. 14. θυμόσοφος ἰστίη Apostolius. Suidas explicat:
εὐμαθῆς, φυσικός, εὐφυνῆς, ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφός καὶ οὐκ ἐκ μαθη-
σεως. τοὺς οὖν ἐκ φύσεως ὀξυμαθεῖς οὕτως ἰκάλευν. Ἀριστοφάνης Νε-
φίλει [875]. Ἀμίλι, δίδουσι. θυμόσοφός ἰστιη φύσει.

21. M III, 55. FI, 100: DV II, 79.

22. P II, 61. M III, 62: DV II, 83.

23. P II, 66. M III, 67: Apost.
VIII, 90. Soph. Oed. Colon. 954:
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἰστιη ἄλλο
πλὴν θανεῖν. θανόντων δ' οὐδὲν ἔλ-
γος ἄπτεται, ubi Scholiasta, quem
ad verbum Suidas s. θυμὸς ἑπα-
βόσιος descripsit, haec habet: ὁλον,
οὐκ ἴστιη θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον
ὄντα· οὐ καταγγρασκει τὸ αἶμόν τοῦ
θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίου ἄν-
θρωπος· ἀδύνατον γὰρ ἰστιη ζῶντι ἄν-
θρωπον μὴ θυμῷ χρησασθαι. Τοῦτο
δὲ καὶ παρομοιωτικῶς λέγεται, ὅτι ὁ
θυμὸς ἔσχατον γηράσκει· λέ-
γεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους·

ὅση γηράσκουσι, τὸν — ἔχουσι. Καὶ
Ἀλκαίος, οἷς λεγομένου κατὰ
κοινὸν αὐτοῦ μνησεται: ad Al-
caeam lyricum rettulit Bergkiius fr.
113: rectiam comico adscriberetur.
Sententiam proverbii Hellerus ad
Soph. l. c. illustrat.

24. P II, 67. M III, 68: Apost.
VIII, 77: Suid. s. βῶλος ἄρουρα et
s. θαλάττῃ.

25. P II, 68. M III, 69: DV
II, 90.

26. M III, 70. F. II, 3: Apost.
VIII, 92: App. Provv. III, 22.

27. M III, 71. F II, 4: Macar. I,
95. Apost. II, 60. VIII, 75: Zenob.
IV, 27. Diog. III, 26. V, 19.

ἱερῶ καὶ μὴ τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντας, τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
δοῦς ἀπεδήμησεν. ὃν οἱ ὄρωντες ἔλεγον· Μαινεται
Θάμυρις.

28 Θεὸς ἢ Ἀναίδεια: ἐπὶ τῶν ἀναιοχυντῶν ὠφρωμένων.

I.

5

29 Ἰλιάς κακῶν ἐπήγει: ἐπὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς.

30 Ἴσως Ἐριννύς ἐστὶν ἐκ τραγῳδίας: τὰ γὰρ ἀπο-
τρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγῳδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει.

31 Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις: ἐπὶ διδασκόντων, ἃ
ἐπίστανται.

10

32 Ἰαλέμου ψυχρότερος: Ἰάλεμον τὸν θρηῖνον φασί·
λέγουσι δὲ αὐτὸν υἱὸν Καλλιόπης γενέσθαι κακοδαίμονα
καὶ ὑστερούμενον καὶ ὄρφανόν.

1. αὐτοῦ δοῦς LF, αὐτῶ δοῦς M: v. K in noll. critt. ad Diogen. V, 19. Noster locus neglegenter in brevius redactus est. 4. ἢ L om. ἀναιοχυντῶν F. λέγεται κατὰ τῶν δι' ἀναιοχυντῶν τινῶν ὠφελούτων Suidas. 6. ἐπήγει P Diogenianus om. 9. διδασκόντων τινῶν Apostolius. 11. Hesych. s. Ἰαλέμου ὧδέη dicit: καὶ παροιμία· ψυχρότερος καὶ οὐκ ἰσχυρότερος Ἰαλέμου. Quod ad explicationem attinet, eadem legitur apud Suidam praemissis his: Ἰάλεμος· ὁ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσιν ἀνίας [ἴαν recte Nauckius ad Arist. Byz. 185.] φέρων: consentit Schol. Vind. l. c., addens tamen in fine: καὶ ἰαλεμῶδη δὲ φασὶ τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια, quibus in Suida nova glossa constituitur. Aliter vero Photius: Ἰαλεμῶ: θρηῖνῶ. Ἰάλεμος γὰρ θρηῖνου εἶδος. λέγεται δὲ καὶ Ἰάλεμος ὁ υἱὸς Καλλιόπης· καὶ ὁ καλὸς· καὶ ὁ ὄρφανός· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακὸν δαίμονα: unde pro v. κακοδαίμονα scribendum esse: ἔνιοι δὲ τὸν κακὸν δαίμονα Bernhardius ad Suid. l. c. perspexit. Idem vir doctus l. c. dubitat, ὑστερούμενον probumne sit an στερόμενον, quod bis Hesychius apposuit.

28. F II, 5: DV II, 91.

29. P II, 72. M III, 73. F II, 7:
DV II, 93.

30. M III, 72. F II, 6: Apost.
IX, 11: App. Provv. III, 31.

31. M III, 75. F II, 9: Macar.
IV, 83. Apost. IX, 15: Diog. V, 33.
Cf. DV II, 43.

32. M III, 76. F II, 10: Apost.
VIII, 94: Zenob. IV, 39: add. Scholl.
Vindob. ad Hermog. in Walzii Rh.
Gr. III, 348. V. ἰάλεμος per θρηῖ-
νος explicant Scholl. ad Apoll. Rhod.
IV, 1304. Etym. M. 462, 53. He-
sych., auctore Aristophane gram-
matico: v. Athen. XIV, 619 B.
Scholl. ad Theocr. X, 41: hanc

doctrinam Lobeckius firmat, in ann.
ad Soph. Aiac. p. 487 nomen ἰάλε-
μος vocis lamenta cognatum esse
exponens. Cui explicationi aliam
adiungunt Moeris p. 190 Lugd.,
Thom. Mag. 188, 1 R.: dicunt enim
praeter lamenta v. ἰάλεμος signifi-
cari etiam τὸν ψυχρὸν καὶ ἔκλιτον
ἄνθρωπον: et re vera hoc signifi-
catu invenitur a veteribus adhibita
vox: v. Luc. Pseudol. §. 24, Her-
mog. l. c., Ioannes Siciliota in Walzii
Rh. Gr. VI, 435. Ialemum Apol-
linis et Calliopes filium esse ve-
teres vulgo statuunt: v. Schol. ad
Eur. Orest. 1374 sq. et Welckerum
Opusc. I, 30. Cf. Apost. V, 67.

33 Ἴππεις προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον: ἐπὶ τῶν τοῦς ἐν τισὶ βελτίους καὶ ἐπιστημονεσιτέρους αὐτῶν εἰς ξριν προκαλουμένων.

K.

- 34 Κακοῦ κόρακος κακὸν ῥόν: ὅτι ἄβρωτόν ἐστι αὐτοῦ⁵ τὸ ζῶον, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ῥόν αὐτοῦ. ἢ ἀπὸ Κόρακος ῥήτορος πρώτου διδάξαντος τὴν ῥητορικὴν· τὸν γὰρ μαθητὴν αὐτοῦ μισθὸν ἀπαιτῶν, εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπεν ὁ αὐτὸς μαθητῆς, ἴωμεν, καὶ εἰ μὲν νικήσειας, οὐ μεμιάθηκα· εἰ δὲ ἤττηθήσῃ, οὐ λήψῃ μισθοῦς. 10
- 35 Καθώσπερ αἱ τίτθαι σιτίσεις κακῶς.
- 36 Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.
- 37 Κᾶν ἐπὶ νεκροῦ κερδαίνειν: ἐπὶ τῶν κερδαιόντων ἐκ πενήτων καὶ τεθνεώτων.
- 38 Κατὰ ῥοῦν φέρεται. 15
- 39 Καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 40 Καρκίνος λαιμὸν αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 41 Κανθάρου μελάντερος: καὶ· Κανθάρου σοφώτερος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοῦθων.
- 42 Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὀμίχλην: ἐπὶ 20 τῶν κατ' ἀξίαν τιμωρουμένων.

1. PM aliam afferunt explicationem: Gregorius sine dubio utramque proverbio adscripserat. 5. ἄβρωτον εἶ L. 6. τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος πρώτου Zenobius. 8. ἀπαντούμενος Suidas: v. nott. critt. ad M l. c. 10. ἤττηθήσῃς L. 12. ἔμετον] ἐξέταμα Petrus. 14. ἢ τεθνεώτων MF. 16. αἰρεῖ L et sic quoque infr. 40. 17. καρκίνος κτλ.] sine dubio ex antecedenti depravatam.

33. P II, 74. M III, 78: DV II, 96. Sumpta explicatio ex Scholl. Plat. p. 365 Bekk.

34. P II, 75. M III, 81. F II, 11: Macar. IV, 88. Apost. IX, 16: Zenob. IV, 82: add. Suid. s. κακοῦ et s. Κόραξ. De historiola ista egi ad Apost. l. c.

35. P II, 82. M III, 88: Apost. X, 9.

36. P II, 83. M III, 90. F II, 27: Apost. X, 83. Adhibuit Andreas Caesar. Comment. ad Apocal. p. 111, 16 Sylb.: κύνας δὲ, ... οἱ μετὰ τὸ βάπτισμα ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.

37. P II, 84. M III, 92. F II, 27: Apost. IX, 97: Diog. V, 84. Cf. Apost. I, 11.

38. P II, 87. M III, 94. F II, 32: infr. 55: Macar. V, 3. Apost. X, 12: Diogen. V, 82. Proprio sensu saepe formula dicitur: Achill. Tat. III, 5: saepe etiam ad res secundo cursu fluentes transfertur: Lucian. Iov. trag. §. 50. Leon. Diacon. V, 7, p. 55 A Has. Constant. Manass. Comp. Chron. 1094: καὶ κατὰ ῥοῦν ἐφύγετο τοῦτοις ὁ βίος ἅπας.

39. M III, 93.

40. P II, 88 ibiq. v. vv. ll: cf. sup. 39.

41. M III, 99. F II, 12: Macar. IV, 90. Apost. IX, 22: Zenob. IV, 65. App. Provn. III, 41.

42. M III, 100. F II, 14: Mant. Provn. s. κακοὶ. Diogen. V, 99.

- 43 Κακῶν πανήγυρις: ἐπὶ πλήθους κακῶν.
- 44 Κηροῦ εὐπλαστότερος: ἐπὶ τῶν ῥαδίως τι ποιούντων.
- 45 Καδμεία νίκη: ἡ ἐπὶ κακῶ νίκη Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης υἱοὶ Οἰδίποδος, τινὲς δὲ Κάδμου, οὗ τὴν βασιλείαν διεδέξαντο, συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους, ἓνα καθ' ἓνα χρόνον βασιλεύειν αὐτούς. βασιλεύσας δὲ ὁ Ἐτεοκλῆς οὐκ ἐβούλετο Πολυνείκην κατὰ τὸ δόξαν βασιλεύσαι, καὶ τῷ

2. ποοῦντων L: correxi e F, Suida. 5. βασιλείαν] delevi οἱ υἱοί, quod post v. βασιλείαν L habet. 6. Καὶ συνέθεντο LF. καθ' ἓνα] καὶ ἓνα L.

43. M IV, 1. F II, 15: Apost. IX, 25. Suidas Pisiden attulit, fr. 109 Foggin.: καὶ πάντες ὥσπερ ἐν κακῶν πανηγύρει Ἄλλος κατ' ἄλλην συμφορᾶν ἰδυστήριον. Similiter νεοσῶν πανήγυρις dictum ab Eurip. Heraclid. 240, φίλων ab eod. Herc. fur. 1283: dicitur etiam δίνδρων, ὀφθαλμῶν πανήγυρις, cuius usus exempla Iacobus ad Achill. Tat. I, 15. Blomfieldus ad Aesch. Sept. c. Theb. gloss. 206 indicant.

44. M IV, 2. F II, 16: Suidas. Invenitur apud Plat. Reip. IX, 588 D: δεινοῦ πλάστου, ἔργη, τὸ ἔργον ὅμως δὲ ἐπιειδῆ εὐπλαστότερον κηροῦ καὶ τῶν τοιούτων λόγος, πεπλάστω: unde habent Aelian. N. Anim. XVII, 9: ἡ φήμη, κηροῦ παντὸς οὕσα εὐπλαστότερα τε καὶ εὐπειθεστέρα, Damasc. apud Suid. l. c.: κηροῦ μαλθακώτερον dixit Mazar. in Boissonadi Anecd. Gr. III, 130. Neque aliter Latini: Cic. Orat. III, 45, 177: sed ea . . sicut molliissimam ceram ad nostrum arbitrium formamus et fingimus: Horat. Epist. II, 2, 8: argilla quidquid imitaberis uda: ei. Epist. II, 3, 163: plura dabunt Victorius Varr. Lectt. X, 14. Boissonadus ad Marini V. Procl. 100, a quo simul de dictione molίβθου μαλθακώτερον agitur, et O. Iahnus ad Pers. Sat. V, 40.

45. M III, 83. P II, 77. F II, 17: Macar. IV, 84. Apost. IX, 26: Zenob. IV, 45: add. Eustath. ad Hom. II, X, 1262, 27. Macar. ap. Titt-

mannum ad Zonar. T. I, praef. XCIV aliosque, quos in sequentibus producam. Quamquam veteres grammatici omnes omnino verberii originem a Thebis petierunt, multas tamen variasque sibi fecerunt vias in eo explicando: Paus. IX, 9, 1: οἱ Θηβαῖοι, κρατοῦσαι . . ὡς τὸ σύμπαν στρατεύματα πληρ' Ἀθροστοῦ φθαρῆται. ἰγνίτο δὲ καὶ αὐτοῖς τὸ ἔργον οὐκ ἄνευ κακῶν μεγάλων· καὶ ἀπ' ἐκείνου τὰ σὺν ὀλίθρῳ τῶν κρατησάντων Καδμείαν ὀνομάζουσαι νίκηνη: de prima septem ducum Argivorum contra Thebas expeditione loquitur: aliter Hesychius. s. Κάδμοι: . . τὴν δὲ νίκηνη τὴν Καδμείαν ἀποδιδοῦσιν ἐπὶ τῆς ἀλυστελοῦς νίης. οἱ μὲν, ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχῆσαντες περὶ τῆς νίης ἀμότεροι ἀπώλοντο· οἱ δὲ, ὅτι τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατευσαμένων πάντων ἀπολομένων οἱ υἱοὶ αἰὶν ἐπιστρατεύσαντες ἔβλεπον τὴν Θήβαν, ὡς ἔχειν αὐτοῖς ἀλυστελεῖν, ubi scribe αὐτοῖς ἀλυστελεῖ cum Ruhnkenio: statim moneo hic, verba inde ab ὡς excidisse in fine explicationis Scho-liastae Aristid. nunc afferendae: quartam et quintam rationem profert Schol. ad Aristid. 188 Fromm.: . . ἰώθει λίγισθαι ἐπὶ τῶν βλάβῃ τῆ ἑαυτῶν νικησάντων. ἔλιχθη δὲ ἀπο τοιαύτης ἱστορίας. Θηβαῖοι νικῆσαντες τοὺς Ἀργείους, Πολυνείκους στρατεύσαντος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἐτεοκλέους, εἶσαν ἅταφα τὰ σώματα τῶν

πολέμῳ ἀλλήλους διεχειρίσαντο καὶ ἐπὶ κακῷ νενικήκασι, ὅτι ὁ ἕτερος ἀνείλε τὸν ἕτερον.

ἐπὶ ἐπὶ Θῆβας κληθέντων καὶ παρῶντων καθ' ἑαυτῶν τοὺς Ἀθηναίους· διεκλιθέντες ἐνίκησαν Θηβαίους καὶ οὐ παρίδωσαν εἰς ταφὴν τὰ σώματα. Ἡ ἐπειδήπερ Οἰδίπους τὴν Σφίγγα ἐνίκησεν, ἠλίχθη ἡ Κ. νίκη· εἰ μὴ γὰρ ἐκεῖνος ἐνίκησεν, οὐκ ἂν οὐδὲ τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ συνεγίνετο, οὐδὲ τὰ λοιπὰ πάντα ὑφίστατο. Ἡ ὅτι οἱ Ἐπίγονοι κτλ.: offert enim quam Hesychius secundo loco proposuit enarrationem: sextam Photio debemus ad calcem Etym. Gudiani ab Sturzio edito p. 593, 22: *Μιγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικούντων ... τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυστελῶν*· ὡς δὲ αὐτὸς [recte Λύκος Ungerus emendat Parad. Theban. I, 383] ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας, ὅτι *Κάδμος ἀνελών τὸν τῆν Ἀρριαν προφύτα ἐθήτησεν Ἀρριαν*: ita enim haec sunt ex fide Eustathii ad Hom. II. A, 407, p. 490, 8 aliorumque grammaticorum restituenda: septimam Zenobio, qui literas a Cadmo inventas ansam ad proverbii inventionem dedisse scribit. Neque in his acquieverunt veteres. Nam non solum antiquissimae populi Thebani fabulae eis obtulerunt, ex quibus proverbium derivarent, sed etiam tempora posteriora: Themist. Or. VII, 88 B Pet.: *ἡ πόθην εἰσφοίτησεν ἡ παροιμία, καὶ τί ποτὲ ἴστων ἔτερον ἢ Καδμεία νίκη ἢ ὅταν τινὲς ὑπὸ τῆς νίκης ὡσπερ μέθης κατακλυσθέντες ἀγνοήσωσι τὸ μέτρον τῆς τοῦ κρυτῆ ἀπολαύσεως καὶ τελευτήσῃ τὸ κίχθος αὐτοῖς εἰς ζημίαν χαλεπωτέραν; οὕτω γὰρ αὐτοὶ τε ἔκραζον οἱ τότε Καδμῆοι καὶ ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος ἐπιλήσθη τοῦ παραδείγματος. ὁρθῶς ἄρα ὁ Θηβαῖος Ἐπιμνήστας μετὰ τὴν ἐν Δελφείοις μάχην μόνος Θηβαίων ἰσχυρωσικῶς περιήει καὶ πρὸς τὸν ἰδόμενον τῆν αἰτίαν, νῦν γὰρ ἔφη, ἰμοὶ τῆφειν καιρός, ὅτι τοὺς ἄλλους μεθύειν ἀνάγκη. καὶ οὐδὲ χρήματα εἰσπράξατο τοὺς ἀχμαλώτους, ἀλλὰ καὶ τὸν ὑπασπιστὴν αἰσθόμενος τῆς φύλαγγος ἀπεσιόστω. Ex his quae*

attulimus, sponte intellegitur, sensum, qui proverbio subsistit, diverso modo constitui posse: confirmatur hoc Diodoro Exc. Vatic. XXII, 1: *ταῖς γὰρ ἀληθείαις ἀπάσας τὰς νίκας ἔσχε [Pyrrhus] Καδμείας κατὰ τὴν παροιμίαν· οἱ γὰρ ἠττηθέντες οὐδὲν ἱτακινώθησαν διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἡγεμονίας, ὁ δὲ νικήσας τὴν τῶν ἠττημένων βλάβην καὶ συμφορὰν ἀναδίδεκτο, ubi v. A. Maium: et Arriano ab omnibus recedente: Eustath. ad Hom. II. B, 851, p. 361, 2 coll. eod. ad II. A, 405: *καὶ γοῦν Καδμῆϊαν νίκην οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἔπαινοῦντες φασί· τὴν ἀκύρωτον γὰρ καὶ ἀκροθῆ τὰ τε ἄλλα καὶ διὰ τὸ μηδὲν ἀπώσασθαι τὸν Ἐτεοκλῆν τῆς τῶν Καδμῆϊων κατὰ τῶν Ἀργείων νίκης, μηδὲ τοὺς ἄμφ' αὐτόν. Ἀθήναιος δὲ τὴν μεγάλην καὶ ὁ φασὶ κατ' ἄκρας νοεῖ διὰ τὸ ἀκρωσ ἠττηθῆναι τοὺς περὶ τὸν Πολυνείκην ὑπὸ τῶν Καδμῆϊων ὡς μόνον περισσωθῆναι τὸν Ἀδραστον: Arrianum haec in τοῖς Βιθνινιακοῖς exposuisse auctor est idem Eustathius ad Hom. II. A, l. c. Hinc idem ad Odys. X, 285, p. 1927, 13 iure dicit: *τὸ δὲ καὶ θυάζειν τὰς παροιμίας ἄλλη τις αὐτὸ δειξιὰ μέθοδος δηλωθεῖσα καὶ ἀλλαγῶν, καθ' ἣν τὸ, νίκη Καδμεία. οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἀκροθῆς καὶ ἀνωφελοῦς ἠελάβοντο φογεῶς, οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ἄκρας καὶ καθ' ὑπερβολῆν. Adhibuerunt multi, quorum partem maximam in uberrima de proverbio nostro disputatione Ungerus Parad. Theb. I, 384 sqq. diligentissime collegit atque disposuit: haec nunc nobis restant: Procl. ad Plat. Alcib. 221 Creuz.: *νίκαι μὲν γὰρ πολλαὶ Καδμῆϊαι γέγονασι, ὡς ποῦ φησιν ὁ Ἀθηναῖος ἔτιος [Plat. Legg. I, 641 C.], τὸ δὲ δεικναιὸν ἀπανταχοῦ λυσταλεῖ τοῖς χρωμένοις, καὶ ὁ μὲν νικήσας μόνον οὐπω καλλίους ποιεῖ τοὺς νικηθέντας: Olympiod. ad Plat. Alcib. 74 Creuz.: Theodulus in Boiss. Anecd. II, 253 sq., ubi editor doctissimus plura a VV. DD. antea neglecta congressit.****

- 46 *Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιούντων.*
- 47 *Κερκαπιζεῖν: ἀντὶ τοῦ δουλεύεσθαι καὶ ἀπατᾶν. μετηγήνεται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων.*
- 48 *Κατὰ βοὸς εὐχου: ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων.* 5
- 49 *Κωφότερος κίχλης: παρόσον ἄφωνον τὸ ζῷον.*
- 50 *Κανθάρου σκιά: ἐπὶ τῶν φοβουμένων, ἔνθα οὐ δεῖ.*
- 51 *Κορυδαίως εἰδεχθεῖστος: ἐπὶ δυσμορφία οὗτος διαβάλλετο.*
- 52 *Κακύλισται ὁ πίθος: ἐπὶ τῶν κατὰ μίμησιν ἐτέρων 10 τι μάτην ποιούντων.*
- 53 *Κύρβεις **: ξύλα πινακοειδῆ, ἐν οἷς τοὺς νόμους ἔγραφον.*
- 54 *Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.*
- 55 *Κατὰ ῥοῦν φέρεται: ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων.* 15
- 56 *Κυνόσαργες: ὁ τόπος, ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐξεκρίνοντο.*

3. μετήνεται LF. 6. Ἀφωτότερος κίχλης Eubulus secundum Suidam dixerat: ex eodem nostrum affert Zenobius: rem non decernit Meinekius Com. Gr. Rell. III, 220. 7. σκιά Diogenianus. 8. Κορυδαίως LF. 12. Scribendum est: κύρβεις κακῶν: ἐπὶ πλήθους κακῶν. Κύρβεις ξύλα κτλ.: v. Diogenianum.

46. M IV, 3. F II, 18: Macar. IV, 85. Apost. IX, 30: Diog. V, 45. Adhibet Niceph. Gregor. Hist. Byz. XXII, 4: τοῦτο δὲ τὸ τῆς παροιμίας, κατὰ αὐτοῦ Βελλεροφόντης. Quam vero semel virtute sua in proverbium Bellerophonates venisset, alii alia eius nomine significarunt: Synes. Calv. Enc. init. τὸ γὰρ ἐς Ἀφροδίτην ἰγὰ δικαιοτάτος κῆν τῶ Βελλεροφόντη σωφροσύνης ἀμφισβητήσοιμι.

47. M IV, 4. F II, 19: Diogen. II, 100.

48. M IV, 5. F II, 20: Apost. IX, 34: Diogen. V, 90: cf. DV III, 24.

49. M IV, 6. F II, 21: Macar. V, 45. ibiq. v. nott. critt. Apost. X, 86: Zenob. IV, 66: add. Cramer Anecd. Par. I, 396, 22, ubi in Eubuli Dionysio proverbium legi narratur.

50. M IV, 7. F II, 22: Macar. IV, 89. Apost. IX, 36: Diog. V, 88.

51. M IV, 8. F II, 23: Apost. X, 45: Diogen. V, 57.

52. M IV, 9. F II, 25: Apost. X, 27. Nam dolium, Erasmus IV, 3, 6 dicit, facili impulsu quo velis volvitur. At sapiens tetragono similis, semper fixus et immotus. Apparet esse natum ab historia de Diogene in publico civitatis tumultu volvente dolium, quam refert Lucianus lib. de conscr. histor. §. 3.

53. M IV, 10. F II, 28: Diogen. V, 77. De κύρβειων notionē accurate definienda veterum plurimi quaesiverunt: v. quos laudant Preller ad Polem. 87. Dittrichius in Schneidewini Philol. I, 226: add. Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 220.

54. M IV, 11. F II, 30: Macar. V, 21. Apost. X, 39c: Zenob. IV, 79. »Pythagoram sententiae auctorem facit Timaeus apud Diog. Laert. VIII, §. 10.« Walz. Dio Chrysost. Or. III, 135 R.: καὶ γὰρ δὴ καλαίος ἐστὶν ὁ λόγος ὁ κοινὰ ἀποφαίνων τὰ τῶν φίλων.

55. Cf. sup. 38. F II, 31.

56. F II, 32: Apost. VI, 66: Diog. V, 94. Accuratius rem explicat Suid.

κύνων γάρ τις ἤρακακῶς κρέας, ἐκεῖ ἀπεκόμισεν· ὄθεν καὶ Κυνόσαργες.

- 57 Καρπὸν, ὃν ἔσπειρας, θέριζε: ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων, οἷα ἰδρασάν. παρήκται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου· *Ei δὲ κακὰ σπείραις, κακὰ κεν ἀμήσαιο. καὶ πάλιν· 5* "Ὅς δὲ κακὰ σπείρει, θερεῖ κακὰ κήδεα παιοῖν.

A.

- 58 Λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων. ὁ γὰρ Πέλοψ Λυδὸς ὢν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἄρματι. καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία, παρὰ 10 Λύδιον ἄρμα θέειν. ἡ παρὰ πρόθεσις σημαίνει καὶ τὴν πλησιότητα ὡς τό, ἔξτετο, παρέξτετο· καὶ τὴν πλείονα σχέσιν, ὡς τό, ὄρμῳ, παρορμῳ. σημαίνει καὶ τὴν ἐκτός σχέσιν, τὴν ἔξω τοῦ πρέποντος, ὡς τό, ἄνομος, παράνομος. ὡς τό· εἰ καὶ περὶ ἡμεν πάρα Λύδιον ἄρμα 15 θέοντες· ἀντὶ τοῦ· ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ Λυδικοῦ ἄρμα-

3. ὄν] ὢν Bekkerus. 5. κακὰ κεν] αὐτ κακὰ κήδε' ἄν ἀμήσαιο scribendum aut κακὰ παιοῖ κεν ἀμήσαιο. 6. σπείρει πάλιν θερεῖ L: πάλιν ex antecedentibus male repetitum delevi. 9. Λυδός] Λύδιον LF. 10. Οἰνόμαον L. 15. ὡς τό· εἰ καὶ] ὥστε ὡς LF: εἰ καὶ sumsi ex Gregorio Nazianzeno. περὶ] περ' οἱ L. ἡμεν] ἡμεῖς F.

α. Κυνόσαργες: τόπος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους, κατ' αἰτίαν τοιαύτην. Διδυμος [hoc nomen in Διδυμος mutandum esse Meursius vidit] ὁ Ἀθηναῖος ἔθνευ ἐν τῇ ἰστορίᾳ· εἶτα κύνων λευκὸς παρῶν ἤραπασε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα τόπον· ὁ δὲ περιδείξ ἦν. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεός, ὅτι εἰς λιμῖνον τὸν τόπον, οὐ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο, Ἡρακλέους βωμὸν οὐραίου ἰδρύσασθαι. ὄθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐγυμνάζοντο, οἱ μῆτε πρὸς πατέρος μῆτε πρὸς μητρὸς πολεῖται: eadem in Etymol. Cramerii Anecd. Paris. I, 171, 3 leguntur, similia in Scholl. ad Plat. 464 Bekk.: v. nott. ad Diog. IV, 86. V, 94. App. Provv. II, 24 et Apost. I. c.

57. Scholl. ad Plat. Phaedr. 260 D, p. 317 Bekk.: Macar. IV, 93: Hermias ad Plat. I. c. p. 182 Ast.: καὶ τοῦτο δὲ ἀπὸ παροιμίας εἰρηται,

ὅτι Ὁ κακὰ σπείρων κακὰ θερίζει· καὶ οἱ ἤφαρες οἱ οὕτω δημιουργοῦντες οἱ μὲν ἐξωστρακισθησάν, οἱ δὲ φυγάδες γίνονται. Usurpant Gorgias apud Aristot. Rhet. III, 3 fin.: οὐ δὲ ταῦτα αἰσχρῶς μὲν ἔσπειρας, κακῶς δὲ ἰθέριας, quem locum Fossius attigit de Gorg. Leont. 53: Plat. Phaedr. I. c.: ποτὸν τινα οἶμι μετὰ ταῦτα τὴν ἡγορικὴν καρπὸν ὢν ἔσπειρε θερίζει: Philo de Virtt. T. II Opp., p. 589, 5 Mang.: ἡς χάριν αἰτίας ἐσβλῆς σπέρμα σπείρειν εὐλαβοῦντο, θεδιότις μὴ θερίζειν ἀναγκασθῶσι τοὺς ἐκ' ὀλίθρου παντελεῖ καρπούς. Latine fecit Pinarius apud Cicer. Orat. II, 65, 261: ut semenem feceris, ita metes. In mente proverbium habuisse videtur Euripides Stob. Flor. XCIII, 4, vs. 4: ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρως: alios indicat Blomfieldus ad Aesch. Pers. gloss. 827: add. quae in annot. ad Macar. III, 85 collegi. 58. Apost. XI, 56: cf. DV III,

- τος τρέχοντες κατὰ σύγκρισιν· τάχιστα γὰρ τὰ Λύδια ἄρ-
ματα. τοιοῦτος δὲ ὁ μέγας Βασιλεῖος, ἄρμα Λύδιον.
- 59 *Λεπτὴν πλέκει: ἐπὶ τῶν πενιχρῶν.*
- 60 *Λιβυκὸν θηρίον: ἐπὶ τῶν πολυτρόπων, διὰ τὸ τῆν
Λιβύην πολυθήρον εἶναι.* 5
- 61 *Λυγκίως ὁμοιος: ὁ ὄξυδερκής.*
- 62 *Λήθαργος κύων: ὁ προσσαιῶν μὲν, δάκνων δὲ λάθρα.*
- 63 *Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς ταύ-
ταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων. οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμωδοῦν-
ται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. ἡ δὲ παρ- 10
οιμία αὕτη ὁμοία τῆ· Αἰπόλος ἐν καύματι, ἐπειδὴ ἐν
ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι.*
- 64 *Λύκου πετρά: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
- 65 *Λύχρον ἐν μεσημβρίᾳ ἄπτεις: ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ
ἀνεπιτηδείᾳ τι ποιοῦντων.* 15
- 66 *Λύκου ῥήματα: ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδι-
κούντος. ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα προβάτεια ἐσθίοντα, εἴ-
πεν· ἡλικὸς ἂν ἦρθη θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτ' ἐποιοῦν.*
- 67 *Λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη: ἐπὶ τῶν ἀθλα ἀδή-
λοις σημειουμένων κἂν τούτω μηδὲν οὐτιέντων. ἡ γὰρ ἐν 20*

2. τοιοῦτος κτλ. Apostolius om. 3. πλέκειν B. 4. Hesychius:
*Λιβυκὸν θηρίον: ἐπὶ θανάσιμα ἵκει ἔρπετα· καὶ ὡς Λιβίης ἑκούσας
θηρία. καὶ τὸ ποικιλόμορφον.* 7. Est pars proverbii a Schol. ad Arist.
Equit. 1028 et Suid. s. *λαίθαργος servati: Σαίνεις δάκνουσα καὶ
κύων λαίθαργος εἶ:* ἐπὶ τῶν ἵποκρινομένων δῆθεν εἰσεῖν, ἐπιβουλεύ-
όντων δὲ λάθρα. 10. αὐτῶν L. ἡ δὲ κτλ. M om. 13. Δ. π. ζη-
τέις Apostolius. 16. τοῦ L om. 17. πρόβατα L: e Scholiasta
Platonico correxi. 19. λευκῷ — στάθμη] λευκὴ στάθμη Scholiasta.

13. Ἐπὶ — θίω] haec e Diogeniano manaverunt: eadem habent K in nott. ad Greg. Cypr. P II, 99. M IV, 18: partem P I c. ἡ — παράνομος] eadem fere in Etym. M. v. παρά p. 651, 30 leguntur. Ὡς τὸ εἰ κτλ.] locus e Gregor. Nazianz. Or. XLIII [XX], 22, p. 787 C petitis: καὶ τὸ κάλλιστον, ὅτι καὶ φερτρία τις περὶ ἡμᾶς οὐκ ἀγεννῆς ἦν, ἢ ἐκείνῳ καθηγεμόνι παιδευομένη καὶ ὑγομένη καὶ τοῖς αὐτοῖς χαίρουσα· εἰ καὶ πικροὶ παρὰ Λύδιον ἄρμα ἰθίον, τὸν ἑκείνου δρόμον καὶ τρόπον: unde suspicio nascitur, omnem hanc explicationem a Gregorio ex Basilio aut Nonno transcriptam esse.

59. M IV, 24. F II, 36: Apost. XI, 10: Append. Provv. III, 59.
60. M IV, 25. F II, 37: Macar. V, 62. Apost. XI, 30: Diogen. VI, 11.
61. M IV, 26: Append. Provv. III, 70: cf. F II, 41.
62. M IV, 28: F II, 42: Zenob. IV, 90: add. Suid. s. *λαίθαργος.*
63. M IV, 27. F II, 45: Apost. XI, 37: Diogen. VI, 18.
64. M IV, 29: DV III, 7.
65. M IV, 30: DV III, 12.
66. Schol. ad Plat. Phaedr. p. 318 Bekk.: Macar. V, 73: cf. Append. Provv. III, 77.
67. P II, 100. M IV, 19: Scholl. Plat. Charm. 323 Bekk.: DV III, 9.

τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμη λευκή οὐ δύναται δεικνύναι διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν, καθάπερ ἢ διὰ τῆς μίλτου γιγνομένη· ὡς Σοφοκλῆς Κηθαλιῶνι·

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαιρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκή στάθμη· 5

ἔστι δὲ στάθμη σπάρτος τεκτονική· κατ' ἔλλειψιν δὲ εἴρηται ἢ παροιμία· διὸ καὶ ἀσαφῆς ἐγένετο· τὸ δὲ ὅλον ἐστὶ τοιοῦτον· ἐν λευκῷ λίθῳ λευκή στάθμη.

M.

68 Μία λόχημη δύο ἐριθάκους οὐ τρέφει· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐρίθακος δὲ ἐστὶν ὄρεον μονήρης καὶ μονότροπον. 10

69 Μέλιτος μυελός· ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἠδέος.

70 Μὴ παιδί μάχαιραν· μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρίζειν πράγματα, ἵνα μὴ καθ' ἑαυτῶν χρήσονται. 15

71 Μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ, οὐδὲ μία μέλισσα μέλι.

72 Μασχάλην αἶρειν· ἐπὶ τῶν πολλὰκις πινόντων.

73 Μὴ μελαμπύγου τύχης· μὴ τινος ἀνδρείου καὶ ἰαχυροῦ. 20

1. οὐ] οὐδὲν idem. 2. τῆς] τοῦ L. 11. μικροῦ τινος Zenobius. 13. μυελόν P. 15. ἵνα μὴ] μὴδὲ L. 16. Sunt duo proverbia in unum coniuncta: v. V in nott. critt. ad Zenob. l. c. Addit explicationem Suidas hanc: βούλεται δὲ τι εἶπεῖν, μία ἡμέρα οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἰμβαλεῖν, καὶ δυσμερῖα μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν. 18. πινόντων] πεινόντων L. 19. Μὴ Apostolius omittit et τύχους scribit.

Κηθαλιῶνι] fr. 307 Dind.: v. Osannus ad Philem. Lex. p. 127 sq.

68. P III, 1. M IV, 31: DV III, 15.

69. P III, 3. M IV, 37: DV III, 20.

70. P III, 9. M IV, 36. F II, 55:

Macar. V, 94. Apost. XII, 6: Diog.

VI, 46. Adiciunt Photius et Suidas:

καὶ Εὐπολὸς Σήμοις· Μὴ παιδί

τά κρινά, quod quo sensu dictum

sit enucleatur ab Meinekio Com.

Gr. Fr. I, 128.

71. P III, 11. M IV, 43: Macar.

V, 100. VI, 1. Apost. XII, 18: Ze-

nob. V, 12. Sensum proverbii auctore

Scholiasia Aristoph. Av. 1407

expressit: δεῖσθαι δ' ἴσμεν οὐκ ὀλί-

γων χελιδόνων: in orationem inclusit

Teles apud Stob. Floril. XCVII, 31,

p. 524 Grof.: γέγονεν ἰλεύθερος, δοῦλον εὐθὺς ἐπιθνήμι κτήσασθαι. γέγονε τοῦτ' αὐτῷ, ἕτερον προσσπειθεὶ κτήσεσθαι· μία γὰρ, φησί, χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ: add. Greg. Nazianz. Oratt. XXXIX, 14, p. 633 A Bill.: ἀλλ' οὐ κόμος Ἐκκλησίας, τὸ σκάνιον· εἴπερ μὴδὲ μία χελιδὼν ἕαρ ποιεῖ μὴδὲ γραμμὴ μία τὸν γεωμέτρον ἢ πλοῖς εἰς τὸν θαλάττων: id. Carmin. VIII, [156 Bill.] 242: μίαν δὲ φασιν εὐ φέρειν χελιδόνα ἕαρ τὸ καλόν, οἷδὲ γὰρ γῆρας τρίχα: Suid. s. ἕαρος χερῆς.

72. M IV, 44: sup. I, 6: Mant.

Provn. s. μασχάλην: Diogen. VI, 33.

73. M IV, 33. F II, 52: Macar.

V, 82. Apost. XI, 74: Zenob. V, 10.

- 74 *Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ.*
 75 *Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον.*
 76 *Μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάσσης λεγόμενοι χόες: ἐπὶ τοῦ πολυμαθοῦς καὶ ἐμπειροῦ.*
 77 *Μυσῶν ἔσχατος: ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων.* 5
 78 *Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων. ταύτης μέμνηται καὶ Ἑπιδίδης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα, „καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. μετῆται δὲ ἐκ τοῦ ἐν 10 Ῥόδῳ κολοσσού, ὃς πεσὼν πολλὰς οἰκίας κατέσεισε. βασιλέως δὲ βουλομένου αὐτὸν ἀναστῆσαι φοβούμενοι οἱ Ῥόδιοι μὴ πάλιν καταπέση, τὸ προκείμενον ἐπεφθέγγαντο.*
 79 *Μηδὲν ἄγαν: ἐνὸς τῶν ἐπτὰ σοφῶν τὸ ἀπόφθεγμα, ὅμοιον τῷ· μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.* 15

3. θαλάττης Plato.

74. M IV, 34. F II, 53: Macar. V, 93. Diog. VI, 71. Contrarium v. apud Macar. VII, 48.

75. M IV, 34: cf. infr. 78.

76. *Μᾶλλον* — *χόες* sunt verba Platonis Theaet. 173 D: explicationem Gregorius petiit ex Scholiasta ad Plat. l. c. p. 362 Bekk.: cf. Macar. IV, 64 ibiq. nott.

77. DV II, 47.

78. Sup. 75: Scholl. ad Plat. Phileb. p. 382 Bekk.: DV III, 23. Ἑπιδίδης] tetigit Kiesslingius de Hyperidis oratione contra Aristogitonem disputans in Quaestion. Atticar. specim. p. 25. βασιλέως] est Ptolomaeus Euergetes: v. nott. ad Diogen. VI, 54.

79. Scholl. ad Plat. Phileb. p. 382 Bekk.: Macar. V, 90. Apost. XIV, 74: cf. sup. II, 18. Auctor dicti in incerto erat: hinc alii aliter de eo statuebant: Pittaco adacripsit poeta incertus, quem Apostolius l. c. attulit: item Scholl. in Anthol. Palat. T. III, p. 543. Auson. in Sept. Sapient. Sentent.: *ex Mitylaeacis Nimum nil, Pittacus oris: Chilonem contra auctorem laudat Aristot. Rhet. II, 12: ἀμαρτάνουσι [οἱ κτῆσι] παρὰ τὸ Χιλιώνειον*

*πάντα γὰρ ἄγαν πρᾶττονσιν· φιλοῦσι τε γὰρ ἄγαν καὶ μισοῦσιν ἄγαν καὶ τᾶλλα πάντα ὁμοίως: adsentitur in epigrammate Diogenes Laert. I, 41 sive Anth. Pal. 206: ἦν Λακεδαιμόνιος Χίλων ὄμοιος ὅς τὰδ ἔλεξε· Μηδὲν ἄγαν· κειρῶν πάντα πρόσσε, καλά: add. Plin. N. H. VII, 32, 119: rursus mortales oraculorum societatem dederit Chiloni Lacedaemonio, tria praecepta eius Delphis consecrando aureis litteris, quae sunt haec: Nosse se quemque [cf. sup. I, 76] et nihil nimium cupere, comitemque aeris atheni atque litis esse miseriam: unde δελφικὸν παρῴγγημα nominatum est a Dionysio Thraece apud Clement. Alex. Stromm. V, 8, 46, p. 242 fin. Sylb., et Varro Reatinus dixit in Satira Menippea, Delphicam columnam canere litteris *μηδὲν ἄγαν*: Non. Marc. s. medioxume p. 141 Mercer., Modii fr. 6 Oehl. Neque defuere, qui Soloni sciti inventionem vindicare vellent: v. Diog. Laert. I, 63. Demetrium Stob. Flor. III, 72, β. Arsen. XLVII, 97: Apollin. Sidon. Carm. XV, 47: *Atticus inde Solon, ne quid nimis, approbat unum: aut Cleobulo,**

N.

80 Νῶν πειθού: ὁμοία τῇ· θεῶ ἐπον.

1. τῇ] τῷ L.

ut Ansonius in Ludo Sept. Sapient. poeta dixit isthoc loco Afer [Terent. Andr. I, 1, 34] *videtur vaster, ut ne quid nimis. Et noster quidam, μηδὲν ἄγαν*. Exquisitiora denique profertur Clemens Alexand. Strom. I, 14, 61, p. 129 Sylb.: *πάλλον αὐτὸ Χίλωνι τῷ Λακεδαιμονίῳ ἀναφίρουσι τὸ μηδὲν ἄγαν*. Στρατῶν δὲ ἐν τῷ περὶ εὐρημάτων Στρατοδὴμῷ τῷ Τεγεάτῃ προσάπτε τὸ ἀπόφθιγμα, *Αἰδυμος δὲ Σόλωνι αὐτὸ ἀνατίθηναι, ὡσπερ ἀμίλι Κλεοβούλῳ τὸ μέτρον ἄριστον*: et Scholl. ad Eurip. Hippol. 263: *οὕτω τὸ λίαν ἐλαττον ἔλαινῷ τοῦ μηδὲν ἄγαν καὶ μεμετρημένου, καὶ μάρτυρες ἴσονται οἱ σοφοί, εἰ ποὺ ἐνὸς τῶν ἐπὶ τῶν σοφῶν ἴσων ἀπόφθιγμα τὸ μηδὲν ἄγαν, ὅπερ Χίλωνι ἀνατίθισιν, ὡς Κριτίου καὶ Πίνδαρος [fr. inc. 132 Boeckh.], οἱ δὲ Σωδάμων, ὡς τὸ ἐν Τεγεῖ ἐπιγράμμα δηλοῖ. Ταῦτ' ἔλεγεν Σωδάμος Ἐπηράτου, ὅς μ' ἀνέθηκεν. Μηδὲν ἄγαν, καὶ ῥῶ πάντα πρόσσει καλὰ [v. epigramma Diogenis Laertii]. ὁ δὲ Θιδεραστός, ὡς τὰ Σισύφου λεγόμενα καὶ Πιτθίως, ὅσον μηδὲν ἄγαν, μηδὲ δίκαν δικασῆς, de quo v. Mant. Provn. s. μηδέ. Quibus accedat Homerus, Odyss. O, 70, ad quem locum Eustathius p. 1774, 57 haec scribit: *σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ἀποτρέπων Ὅμηρος ἔθεχα φιλεῖν καὶ ἔθεχα ἰσθαίμεν τὸ μηδὲν ἄγαν προῦποτιθῆσι τὸ ἴσπερον ὑπ' ἄλλων ἀποφανθῆν, ὃ καὶ ἴδοσαν οἰκοθῆν τι ἔξουστῆν, εἰ Ὅμηρον ἀφελήμενοι τὸ νόημα. Τὸ δὲ ἀμίλι δ' αἰσμα πάντα, ἰγγύς ἴσται τοῦ εἰπεῖν ὡς πάντων μέτρον ἄριστον, de quo v. infra: nunc nil nisi hoc addam, etiam ab Hesulo *Ἐργ.* 694 dicit: *μέτρα φυλάσσεισθε· κειρὸς δ' ἐπὶ πῶσον ἄριστος*. Haec de sententiae auctore: prudentiam atque sapientiam, quae in ea inest, eleganter in Dissertatione Karstenius enucleavit, quam in nott. ad DV II, 10**

laudavi. Iam afferendi mihi erunt scriptores, a quibus sententia usurpata est: nomino Pindarum apud Plut. Consol. ad Apoll. c. 28, fr. incertt. 132 Boeckh.: *σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἰώνιον περισσῶς*: Eurip. Hippol. 263. Plat. Phileb. p. 45, D. Aristot. Rhetor. II, 21. Plut. V. Camill. 6 fin.: Phot. Epist. 88, p. 132 Mont.: *τί οὐδὲν δεῖ ποιεῖν; πανταχοῦ τὸ μηδὲν ἄγαν ὑπολαμβάνειν κράτιστον*: quamquam non magni faciendi sunt, nominabo tamen lusus Alphei in Anth. Palat. IX, 110, Palladae; ib. VII, 683, Agathiae, ib. V, 299: e Latinis sufficient Plant. Poenul. I, 2, 29: *verum hoc unum tamen cogitato, Modus omnibus rebus, soror, optimum est habitu. Nimia omnia nimium exhibent negotium hominibus ex se*: Cic. Fin. Bon. et Mal. III, 22, 73: *ex his enim satis superque ni fallor elucet, quam vere Donatus ad Terent. Andr. I, 1, 34 dixerit: sententia non incongrua sermo, quia est peroulgata*. Affine est, ut Eustathius l. c. indicat, *μέτρον ἄριστον*, cuius auctorem Cleobulum esse Demetrius apud Stob. Flor. III, 72 perhibet: cf. Menagius ad Diog. Laert. I, 93: hinc personatus Phocylides 36: *πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγύναι*: Demophilus Sent. 59 in Orellii Opusc. Sent. I, p. 10: *μέτρον ἄριστον, ἔφη τις τῶν σοφῶν· ὧ πειθόμενοι καὶ ἡμεῖς ὁμοίως τὰς τοῦ βίου θεωρητέας ἀναπαύσωμεν, φιλτατε ἡμεῖν καὶ ἐρωτάτε. Ἀσκληπιδίου*: Firmus Episc. Epist. XI in Muratori Anecd. Gr. 282: *ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ μέτρον ἄριστον, ἐν δὲ τῇ ἀγύμῃ ὁ τὸ πλεονέχων θεωρητέος*: Hierocles in Veterin. Medic. II, p. 171 Gryn.: *μέτρον ἄριστον, εἶπεν πρὸς τὸ σοφῶν τις ἐν ἀπόφθιγμασιν, ὧ πρὸς πειθομένους τοῦτο πέρας ἐπιδαίναι τῇ πρώτῃ βιβλῳ*: Horat. Serm. I, 1, 106: *est modus in rebus, sunt*

81 *Νέμεσις δέ γε παρὰ πόδας βαίνει: παρόσον μέ-
ισι ταχέως ἢ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότες.*

O.

82 *Οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε: ἐπὶ τῶν ὅπου
μὴ προσήκει ἐπιδεικνυμένων τὰ ἀηδῆ ἐπιτηδύματα καὶ 5
διαβεβλημένα. Μιλήσιος γὰρ παρὰ Λακεδαιμονίοις δημο-
γορῶν καὶ τὴν οἴκοι τρυφὴν ἐπαινῶν ἤκουσε ταῦτα.*

83 *Οἶνος, ὦ παῖδες, ἀλήθεια.*

84 *Οὐθ' ὕεται οὐθ' ἠλιοῦται: ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης
φροντίδος ἐστῶτων. 10*

85 *Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ παρὰ δειπνα: ἐπὶ τῶν
μηδενὸς ἀξίων· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς δειπνοῖς τὸν τελευταί-
σαντα ἐπαινεῖν, εἰ καὶ φαῦλος ἦν.*

86 *Οὐ μὴ χαμαὶ πέση: ἐπὶ τῶν διακενῆς οὐδὲν λεγόν-
των, ἀλλ' ἐπιτυγχανόντων. ἦδε τοῦ Πλάτωνος. 15*

87 *Ὁ κνήψ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων.
κνήψ γὰρ θηρίον ἔυλοφάγον.*

88 *Οἴκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.*

1. παρ πόδα vera est lectio. 5. ἀηδῆ L: ἐπιδεικνυμένων τὰ ἡδῆ
καὶ ἐπιτηδύματα P. 8. ὦ] LM καὶ: correxi e P. ἀλήθεος LM,
οἶνος καὶ ἀλήθεια Macarius: οἶνος, ὦ φίλε πατ, λέγεται καὶ ἀλάθεια Theo-
critus. 11. οὐθ' ἐν περιδείπνω recte Diogen. VII, 24. 12. περι-
δείπνοις idem. 13. καὶ εἰ idem. 15. ἦδε κτλ. Schol. om. 16.
κνήψ F, σκνήψ Zenobius. μεταπηδόντων recte Zenob. V, 35.

*certi denique fines, quos ultra citra-
que nequit consistere rectum: Lucan.
Phars. II, 379: hi mores, haec durī
immota Catonis Secta fuit, servare
modum finemque tenere, Naturam-
que sequi patriaeque impendere vi-
tam, Nec sibi, sed toti genitum se
credere mundo: Apoll. Sidon. Carm.
II, 158: Lindic quod Cleobule canis
modus optimus esto. Iocose
denique Panyasis Athenaei II, 37 B:
πάσας δ' ἐκ κραδίης ἀντίας ἀνδρῶν
ἀλαπάξαι Πινόμενος κατὰ μέτρον·
ὑπερ μέτρον δὲ χρεῖων, scil. οἶνος.*

80. M IV, 46: DV III, 31.

81. M IV, 45. F II, 57: Apost.
XII, 60: Diog. VI, 80.

82. P III, 22. M IV, 59. F II,
64: Apost. XII, 84: Zenob. V, 56.

83. P III, 23. M IV, 60: Macar.

VI, 26. Apost. XII, 95: Diog. VII,
28: cf. noit. ad Macar. VII, 97. Ad
sententiam cf. Ehippium comicum
Athen. II, 38 B: μεθύοντάς φασὶ
τάληθῆ λέγειν.

84. P III, 25. M IV, 62: DV
III, 45.

85. P III, 26. M IV, 63. F II,
67: Apost. XIV, 3: Zenob. V, 53.

86. Scholl. Plat. p. 328 Bekk.
Πλάτωνος] Euthyphr. 14 D: ἐπι-
θυμητής γὰρ εἰμι, ὦ φίλε, τῆς σῆς
σοφίας καὶ προσέχω τὸν νοῦν αὐτῆ,
ὥστε οὐ χαμαὶ πεσεῖται ὁ τι ἂν
εἴη.

87. M IV, 68. F II, 68: Apost.
XII, 100. X, 38: Diog. VII, 25.

88. M IV, 69. F II, 69: Apost.
XII, 85: Append. Provn. IV, 14:

- 89 Οὐδ' ἴσασιν ὄσω πλέον ἤμῃσι παντός: οἱ τῶν πλείονων ἐπιθυμοῦντες καὶ ἄχουσι ἀποβάλλουσι.
- 90 Ὁ μῦθος ἀπώλετο: ἐπὶ τῶν τὴν διήγησιν [καὶ] μὴ ἐπὶ πέραις ἀγόντων.
- 91 Ὁ μῦθος ἀπώλετο: τοῦτα τῷ λόγῳ χρῶνται οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας.
- 92 Ὁ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος αὐτὸ δεῖξει: ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς πείρας γινωσκομένων. κατιόντων γὰρ τινων εἰς ποταμὸν πρὸς τὸ διαπερᾶσαι, ἤρετό τις τὸν προηγούμενον, εἰ βάρθος ἔχει τὸ ὕδωρ; ὃ δὲ ἔφη· αὐτὸ δεῖξει. 10

1. πλέον] πλέον [sic] L. 3. καὶ Scholiasta om. 6. προσέχοντας] pergit Scholiasta: μένηται δὲ αὐτῆς καὶ Κρατίδος ἐν Δραπέτισι [fr. 12 Mein.] καὶ Κρατίδος Λαμίας [fr. 4 Mein.]. 7. ὃ — καθηγούμενος Scholiasta om.: sunt verba Platonis.

89. F II, 73. Apost. XIV, 22: cf. Macar. VI, 53. Est Hesiodi *Ἔργ.* 40, unde Stobaeus in Floril. X, 11 recepit. Adhibuerunt Plat. Reip. V, 466 C: ἀλλὰ μέντοι... γινώσκουσι τὸν Ἡσίοδον, ὅτι τῷ ὄντι ἦν σοφὸς λίγων πλέον εἶναι πῶς ἡμῖσι παντός: Dio Chrystost. Oratt. XVII, p. 250 Mor.: ὃ δὲ Ἡσίοδος καὶ πλέον εἶναι τοῦ παντός φησι τὸ ἡμῖσι τὰς ἐκ τοῦ πλεονεκτητῆν βλάβας οἰμαὶ καὶ ζημίας λογιζόμενος: Aelian. apud Suid. s. *ἡμίσιαι*: Eustath. ad Hom. Od. P, 322, p. 1822, 45: τὸ δὲ ἡμῖσι ἀρετῆς ἀπλοικῶς ἐβλήθη. οὐ γὰρ ἂν μετροῦτο κατ' ἀίσθησιν ἀριβῶς ἀρετῆ. τοιοῦτον δὲ τι ἴσως καὶ τό, ἴσω πλέον ἡμῖσι παντός, παρ' Ἡσίοδου: alia in ann. ad Diog. II, 97 attuli. Respexit indice Scholiasta Soph. Oed. Col. 1211: ὅστις τοῦ πλείονος μέρους Χρήζει τοῦ μετρίου παρῆς Ζώειν, οκαιοσύνην φυλάσσειν Ἐν ἰμοὶ κατὰδὴλος ἴσται: idem in Ciceronem cadere videtur, Parad. VI, 3 haec dicentem: ο Διὶ ἰμμορταλες, non intelligunt homines, quam magnam uectigal sit parsimonia: ubi v. Gernhardius.

90. Scholl. ad Platon. Theaet. 164 D, 361 Bekk.

91. Scholl. ad Plat. Phileb. 14 E, 362 Bekk.: Contrarium est ὁ μῦθος ἰσώθη, quod Plat. Reip. X, 621 B cum nostro coniunxit: καὶ οὕτως ὁ Γλαύκων μῦθος ἰσώθη καὶ

οὐκ ἀπώλετο, καὶ ἡμᾶς ἂν σώσειεν, ἂν πειθώμεθα αὐτῷ, ubi Scholia 422 Bekk.: τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς προστιθέναι τοῖς μύθοις ἴσος ἦν, ὅτι μῦθος ἀπώλετο, δικτύου βουλομένοις ὡς ἄρα εἰ μῦθοι λίγουσι μὴ ὄντα, καὶ ἅμα ἐβλήθησαν καὶ οἱ εἰσὶν. Πλάτων δὲ τούναντίον παταγοῦ σώζεσθαι τε καὶ σώζειν φησὶ τοῖς μύθοις τοὺς παρ' αὐτῷ, μάλα γε εἰκότως.

92. Scholl. ad Plat. Theaet. 200 E, p. 366 Bekk.: Macar. II, 64. Apost. IV, 49: Hesych. s. αὐτὸ δεῖξει: παροιμία ἐξω τοῦ ἐπιλόγου λεγομένη, ἧς μνημονεύει καὶ Πλάτων, quae Bernhardius ann. ad Suid. s. αὐτὸ sic refingenda esse censet: παροιμία ἐπὶ τοῦ [vel τῶν] λόγου λεγομένη κτλ.: Suid. s. αὐτὸ δεῖξει: παροιμία. ἠλλεῖπει τὸ ἔργον. Doctiore Schol. Plat. ad Hipp. Maior. 393 Bekk. disputatione proverbium illustrat: παροιμία, αὐτὸ δὲ δεῖξει, ἐπὶ τῶν ἀπιστοῦντων τι μὴ γινώσκειν. μένηται δ' αὐτῆς καὶ Κρατίδος ἐν Πυλαιῖ [fr. IX Mein.] καὶ Πλάτων ἐν Θεαητήτῳ καὶ ἑταυθῷ [Hipp. Maior. 288 B]. καὶ ἴστιν, ὃ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος καὶ τὸν πόρον ζητῶν, αὐτὸ δεῖξει. τῶν γὰρ παροιμιῶν αἰ μὲν κατ' αὐτὰς λίγονται, αἱ δὲ ἐπὶ λόγων σαφηνίζονται. μένηται δὲ αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀημίαις [fr. 352 Dind.] οὕτως: Ταχὺ δ' αὐτὸ δεῖξει τοῦτ'—

- 93 Ὅστράκου περιστροφή: ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὀρμώντων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων.
- 94 Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀγγελόντων.

Π.

5

- 95 Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλος: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γειήσεσθαι μελλόντων.

6. μεταξὺ πίλει Zenobius.

χεῖλος ἄκρον idem, MF.

γον, ὡς ἰγῶ, σαφῶς. Plene Arist. Lysiat. 375 proverbium exhibet: τοῦμόν σὺ πῦρ κατασθασίς; §. τοῦργον τάχ' αὐτὸ δείξει: e Latinis Schottus ad Suidam citavit Plaut. Trin. I, 2, 70: *id ita esse, ut credas, rem tibi auctorem dabo*: Terent. Eunuch. IV, 4, 37: *quid isti credam? res ipsa indicat*: quibus addere placet Manilium Astron. II, 130: *ipsa fides [v. l.: ipsi res] operi faciet pondusque fideique*: alia Gatackerus in Marc. Anton. XI, 15. Boissonadus ad Nicet. Eugen. T. II, p. 362 sq. suppeditant. Similia Toupius ad Suid. l. c. collegit: Philostr. Apoll. Tyan. V. V, 30, p. 213 Ol.: αὐτὰ, εἶπεν, αὐτὰ δηλώσει, καὶ μηδὲν ἰμοῦ δέου: Plutarch. Pompei. 23: *ἰδηλώσει δ' αὐτὰ τὰ πράγματα μετ' ὀλίγον χρόνον*: Eurip. Bacch. 976: αὐτὸ σημαίνει. Haestenus Toupius. Alia praebent Valckenaeus in Eurip. Phoen. 626, Heindorfius ad Plat. Protag. p. 329. D, intpp. Aristtaeneti p. 302 Boiss.: quorum copias Bernhardius auxit addito Aeschinis loco, c. Timarch. §. 40 p. 6: *ὡς αὐτὸ ἰδεῖξεν*, in quo codicum alii τοῦργον, alii τὸ πρᾶγμα interpolaverunt.

93. Scholl. Plat. 413 Bekk.: M IV, 70: Diog. VI, 95: add. Suidas: *παροιμία ἐπὶ τῶν ταχῶς τι ποιούντων λεγομένη. Εὐνάπιος [fr. 47, de quo cf. Bernhardium ad h. l.] ὡς περ ὄστράκου μεταπιστότος ἐπὶ τὸ βίλιον ἰχώρησε Ῥωμαίους*. Usurpat Dio Chrysostr. Or. XV, 455 R.: *κἀνταῦθα ἤδη, φασίν, ὄστράκου μετα-*

πιστότος ἅπαν γίγνεται τούταντίον τῶν πρότερον.

94. Scholl. Plat. Phaedr. 315 Bekk.: Apost. XIV, 20. Plat. Phaedr. 242 B: ei. Legg. III, 702 D: *οὐ πόλεμόν γε ἐπαγγέλλεις, ὦ Κλειτία· ἀλλ' εἰ κτλ.*: addit Walzcius Iulianum Epist. XII init.: *ἢ μὲν παροιμία φησίν, οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις, ἰγῶ δὲ προσθελὴν ἐν τῆς κωμῆδιαι, ὃ χρυσὸν ἀγγέλλας ἰπῶν*: scil. Aristoph. Plut. 268, ubi chorus ita loquitur ad eum, qui Plutū adventum nunciaverat: *ὢ χρυσὸν ἀγγέλλας ἰπῶν, πῶς φῆς*; ubi v. Hemsterhusium.

95. P III, 38. M IV, 79. F II, 74: Macar. VII, 31. Apost. XIV, 90: Zenob. V, 71: add. Fest. s. manum et mentum 149 Muell.: *manum et mentum 149 Muell. est ex Graeco ductum, quod est πολλά μεταξὺ πίλει κύλικος καὶ χεῖλος ἄκρου. Calchantem vitis serenitatem quidam augur viciniam praeteriens dixit errare: non enim ei fas esse nossum vinum . . .*: ad quem locum v. Muellerum p. 384. Ante oculos proverbium habuerunt Antiphanes in Στρατιώτη: v. Athen. III, 104 A: *καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἀρπάσαι. Κεμίτην ἂν τις προσελθὼν· ἀλλ' ὅταν τὴν ἐνθεῖαν ἔντος ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνης κατασκευάζεις, τοῦτ' ἐν ἀσφαλεί τὸμίζεις τῶν ὑπαρχόντων μόνον*: Philostr. Epist. 22: *μηδὲν ἰσχυρὰ σοὶ μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδῆς*. Scholiasta Apoll. Rhod. I, 188 *ἰπλ. τῶν παρὰ προσδοκίαν τε πραυτέρων* proverbium dici solere adnotat: v. Apostolius.

- 96 Πολλοί σε μισησουσιν, ἄν σαυτὸν φιλήσῃς: τοῦτο φασὶ Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς πηγὴν καὶ τὴν οἰκίαν ποθοῦντα μορφήν.
- 97 Πρὸ τῆς νίκης ἐγκώμιον ἄδεις: ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. 5
- 98 Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
- 99 Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα ψόφους.
- 100 Πενιη σοφίην ἔλαχεν: ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.
- 1 Πάνθ' ὑπὸ μίας Μύκονος: ἐπὶ τῶν μίᾳ δίκη κα- 10 ταδικασθέντων.
- 2 Πονηρὰ κατὰ τρυγὸνα ψάλλεις: ἐπὶ τῶν ἐπιπό- νως ζώντων.

2. τὰς Νύμφας Suidas. τὸν Νάρκισσον idem et BV. 3. τὴν πηγὴν BV, τὰς πηγὰς Suidas. 4. ἄδεις ἐγκώμιον P. 7. Scribe θρίων. 8. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε DV. 10. πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον recte K aliique. 12. ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐ. ζώντων· καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν ἰπειδὰν πενῆ, τότε μάλιστα ψάλλει Suidas.

96. P III, 42. M IV, 81. F II, 76: Macar. VII, 26. Apost. XV, 5. Teügerant Lassaulx de Lino dissert. p. 7 sq. et Wieseler de Echo nympha dissert. p. 13.

97. P III, 48. M IV, 83: DV III, 62.

98. DV I, 61: est Hesiodi Έργ. 216, ubi Moschopolus sic de eo disputat: τουτῆστι, δίκην δούς ἐπὶ τῇ ὕβρει, ἔγνω ἡλίου κανὸν ἢ ὕβρει. Αὐτίκα γὰρ τρίχει ἄμα, ἦγουν ἀκολουθεῖ, ὄρκος ταῖς δίκαις, ἦγουν ταῖς κριταῖς ταῖς οὐκ ὀρθῶς δεδικασμέταις: Scholia ad Pind. Isthm. I, 56: ὁ Χρῦσιππος ἰμφαίνειν φησὶν, ὡς καὶ πρότερον μὲν συνετῶς ἐγγωρησάντα, ὡς μὴ κινδυνεύσῃ, καὶ κατὰ τὴν κἀθοδὸν ἠφαλισμένον τὰ καθ' ἑαυτὸν· τοῦτο οὖν φησὶν· ὁ παθὼν καὶ τῷ νῆ προμαθῆς γίνεται. Αλκμάν Πετερά τοι μαθήσεος ἀρχά. καὶ Ὀμηρος [Ἠοίοδος debebat]· Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω. Alludit Aeschyl. Agam. 147, ut ibi Scholia notant: cf. Zenob. II, 14. Apost. XV, 67.

99. P III, 51. M V, 3: Macar.

VII, 23. Apost. XV, 14: Diogen. VII, 92.

100. P III, 53. M IV, 87. F I, 100: DV III, 59.

1. M IV, 82. F II, 77: Apost. XIV, 49: Append. Pron. IV, 52: add. Steph. Byzant. s. Μύκονος: μία τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Μύκονου τοῦ Ἄνιου τοῦ Καρυστοῦ καὶ Ρυοῦς τῆς Ζάργης [scr. τοῦ Ἄνιου τοῦ τῆς Ρυοῦς καὶ Ζάργης τοῦ Καρυστοῦ cum Galeo ad Parthen. Narr. I, Wesselingio ad Diod. V, 62. Meinekio Anal. Alex. 17]. Θεουκτίδης γ' [29] καὶ Στράβων ἰ [p. 487]· Μύκονος δ' ἴστιν ἰφ' [recte Strabo ἰφ'] ἢ μυθεύονται κείσθαι τῶν γιγάντων τοὺς ὑγεμονοτάτους ἰφ' Ἡρακλείους καταλυθέντας, ἀφ' ὧν ἡ παροιμία Πάντα ὑπὸ μίαν Μύκονον, ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν γραφὴν [ἐπιγραφὴν libri nonnulli Strabonis] ἀγαγόντων τὰ δηρημένα τῆ φύσει. Καὶ τοὺς φαλακροὺς δέ τινες Μυκονίους καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωρμίζειν τῇ νήσῳ.

2. M IV, 84. F II, 79: Apost. XV, 9: Diog. VII, 71: cf. infr. 12.

- 3 Πολύποδος ὁμοιότης: πρὸς τοὺς ἑξομοιούντας
ἑαυτούς.
- 4 Πάντα κάλων ἐφέντες· ἢ σείσαντες: ἐπὶ τῶν
πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ σχοι-
νία ἢ τὰ ἄρμενα χαλῶντων ναυτῶν. 5
- P.
- 5 Ῥαδαμάνθυος κρίσις: ἢ δικαιοσύνη.
- 6 Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν: ἐπὶ τῶν
κυδαινόντων τινάς.
- 7 Ῥόδον ἀνεμῶνη συγκρίσεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια 10
συμβαλλόντων.
- 8 Ῥόδα μ' εἶρηκας: ἀντὶ τοῦ· ἐμοὶ τὰ παρὰ σου εἶρη-
μένα ῥόδα ἐστίν.
- Σ.
- 9 Σήπινον γερόντιον: ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. 15
- 10 Σὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾶ κωδύρεται: ἀντὶ τοῦ
θεοῦ βουλομένου καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν.
- T.
- 11 Τυφλότερος ἀσπάλακος: ἐπὶ τῶν παντελῶς πεπη-
ρωμένων. 20

2. οἷς βούλοντα in fine Ds addit. 3. ἢ ἐπιτείναντες ἢ κινή-
σαντες ἢ αἰσιαντες: παροιμία Scholiastes. 5. ἢ τὰ ἄρμενα] τῶν ἀρμάτων
L: v. Apostolius. ναυτῶν] αὐτῶν L. 8. Explicationem ad prover-
bium ῥόδα μ' εἶρηκας, de quo v. infr. 8, referendam esse Bernhardius
ad Suid. s. ῥόδον docuit. 12. παρὰ σου] περὶ σου cod. Venetus Aristot-
phanis, ὑπὸ σου editit: cum Gregorio c. Ravennas consentit. 13. Ἀριστο-
φάνης in fine F addit. 15. σήπινον] corruptum est ex στύπινον: v.
nott. critt. ad Append. l. c. 16. ξὺν M.

3. M IV, 85. F II, 80: Macar.
VII, 28. Apost. XV, 16: Diog. VII,
73. Clem. Alexandr. Paedag. III,
11, 80, p. 110 Sylb.: νυνὶ δὲ οὐκ
οἶδ' ὅπως συµμεταβάλλονται τοῖς
τόποις καὶ τὰ σχήματα καὶ τοῖς
τρόποις, καθάπερ καὶ τοὺς πολὺπο-
δας ταῖς πέτραις φασὶν ἑξομοιουμέ-
νους, αἷς ἂν προσομιλῶσι, τοιοῦτους
φαίνεσθαι καὶ τὴν χρυσάν: Athen.
VII, 316 E sq.

4. Scholl. ad Plat. Sisyph. 466
Bekk.: P III, 55. M V, 5: Macar.
II, 15. V, 5. VII, 1. Apost. XIV,
32: Zenob. V, 62. Πάντα κάλων
εἰσεβείας ἀναοισιαντες Philo dixit
de Agricult. 327, de Virt. 571, 5
T. II Mang.: πάντα κάλων κινεῖν

Ignatius in Cotellerii PP. Apost.
T. II, p. 114.

5. P III, 59: DV III, 74.

6. P III, 60. F II, 85: Apost.
XV, 73: Diogen. VIII, 2. Publ.
Syr. Sent. 690: quae desboruerit, ne
iterum quaeeratur rosa.

7. F II, 83: Macar. VII, 54.
Apost. XV, 71: Diog. VIII, 1.

8. F II, 84: Apost. XV, 72: Sui-
das. Est Arist. Nub. 910, in cu-
ius loci explanationem interpretes
Graeci eadem quae hic leguntur
proponunt.

9. F II, 86: Apost. XV, 87: Ap-
pend. Provv. IV, 69.

10. M IV, 52, ubi v. annotationem.

11. DV III, 79.

- 12 *Τρυγόνος λαλίστατος: ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον ἐν στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσιν ἤχουσι.*
- 13 *Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων.*
- 14 *Τὰς ἐν ᾄδου τριακάδας: τιμᾶται δὲ ἡ τριακὰς ἐν ᾄδου διὰ τὴν Ἐκάτην. καὶ γὰρ Ἀθηναῖα καὶ Ἀρτεμις καὶ Ἐκάτη ἐν εἶναι δοκοῦσι.*
- 15 *Τὸν Μίδου πλοῦτον καὶ Κροίσου: ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶς πλουτούντων.*
- 16 *Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα: ἤτοι εὐμετάβολα.*
- 17 *Τυφλὸς τὰ ἔωτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἰ. 10*

1. αἶ] οἱ LF. 3. Τιτωνοῦ L, τίθωνος F. 4. δι F om. 9. τὰ] καὶ L.

12. F II, 88: Macar. V, 49. VIII, 59. Apost. XVII, 75: Zenob. VI, 8. Eustath. ad Hom. II, I, 377, p. 751, 13: ἰστί δὲ τρυγὸν τὸ πολυλογεῖν ἢ πολυφωνεῖν· ἐξ οὗ καὶ τρυγών, ἣν ἡ παροιμία ἐπὶ σκώματι τῶν πολυλογούντων παραλαμβάνει, λαλιστέρον τρυγόνων καλοῦσα: Clem. Stromm. I, 3, 22, p. 120 Sylb.: ἄμφι τὴν διάρρησιν τῶν ὀνομάτων ... τὸν πάντα πονούμενοι βίον, τρυγόνων ἀναφαίνονται λαλίστατοι: Alciph. Epist. III, 29: μακάριε τῆς γλώσσης καὶ λαλίστατος τρυγόνος: ubi cf. Wagnerus. Walz. ius.

13. F II, 89: Macar. VIII, 36. Apost. XVII, 2: Suid. Photius: cf. Zenob. VI, 18. App. Provn. IV, 68. Philonides Poll. III, 18: νυνὶ δὲ Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ παππεπταππος νεόμισται: Horat. Carm. II, 16, 30: longa Titonium minuit senectus: ubi v. interpp.

14. F II, 90: Macar. I, 61. Apost. XVI, 63: Diog. VIII, 39.

15. F II, 91. Apost. XVII, 61: Macar. VIII, 45. Diogen. VIII, 53. Euseb. apud Stob. Flor. X, 36: τὸν δὲ αἰεὶ ἐπιθυμῶντα προσκτῆσασθαι καὶ πληθῶν μὴδέποτε τοῦ τοιοῦτου λαμβάνοντα καὶ εἰ Μίδου πλοῦτος μῦλλον, πένητα καλιῶ, καὶ Ἴφρου, ἣν ἐκείνος ἐξ ἀνάγκης εἶχε, φυγὴν πεπτοῦσθαι: Plutarch. ibid. LXXXVI, 22: ἄρ' οὐν εἰγενίστατος

ἦν ὁ Μίδου πλοῦτος τῆς Ἀριστιίδου περιαι;

16. F II, 92: Macar. VIII, 58. Apost. XVII, 77: Append. Provn. IV, 100: cf. Apost. X, 81. Similia haec sunt: Agapetus Cap. Admon. 11 in Banduri Imp. Orient. T. I, 129: κυκλὸς τις τῶν ἀνθρωπίνων περιτρίχει πραγμάτων, ἄλλα ἄλλως φέρον αὐτὰ καὶ περιφῶν: Basilus apud Bandurium l. c. 148 E: ἴσθι τέκνον ἴμον, οἷς οὐδὲν ὁ βίος οὗτος ἔχει τὸ στάσιμον, οὐδὲν τὸ βέβαιον ἢ ἀμετάβλητον· ἄλλα γὰρ ἄλλως ἀμίβει τὰ πράγματα καὶ τροχοῦ δίκην κυλιόμενου τὰ μὲν ἄνω φέρεται κάτω, τὰ δὲ κάτω φέρεται ἄνω: Hippocrat. Epist. 20, p. 806 Kuehn.: τουθεσίη γὰρ αὐτάραξης ὑπῆρχεν ἡ τῶν ἑυμπαπτῶν μεταβολή, ὅξειησι τροπῆσιν ἐπιπίπτουσα, αἰφνιδίον τροχηλασίην παντοίην ἐννοίουσα: alia Boissonnadus ad Constant. Mannass. III, 1, T. II, p. 413 collegit.

17. F II, 93: Apost. XVII, 80: Suidas. Dixit Tiresiam obiurgans Oedipus in Sophoclis Oed. Tyr. 371. Egit de versu Coraeas ad Heliod. IV, 18: Heliodorus enim scripsit: συνεχίσθη τοῖς εἰρημένους καὶ νῶ πλῆον ἢ ὀφθαλμῶ τοῖς νόις ἐπιδαικρύνους, καὶ ὅσον ἐκείνους νῶν ἰλάνθανεν: addo Philonem de Virtut. T. II, 549, 5 Mang.: τυφλώεται γὰρ ὁ ἀνθρώπιος νοῖς πρὸς τὴν τοῦ ἀμφοτέρου ὄντως αἰσθησιν.

- 18 *Τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν δέδοικεν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων.*
- Τ.
- 19 *Ἐπέρου περιστροφῆ: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιοούντων πολλάκις καὶ μηδὲν ἀνυόντων ἢ ἐπὶ τῶν ταχέως τι πρατ-
τόντων.*
- 20 *Ἐπέρου γυμνότερος.*
- 21 *Ἐπὲρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.*
- 22 *Ἐπόχαλκον τὸ χρυσίον: ἐπὶ τῶν κειβδηλευμένων.*
- 23 *Ἐπὲρ ὄνου σκιάς: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.* 10
- Φ.
- 24 *Φρῦξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστε-
ρος: τωθροὶ γὰρ δοκοῦσιν οἱ Φρύγες οἰκέται.*
- 25 *Φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.*
- 26 *Φρουράς ἄδων: ἐπὶ τῶν ἀργυρνούτων.* 15

1. αὐτοῦ Scholiasta. 2. δειλοτάτων] δειλοτά L. Addit Scholiasta: μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους: fr. 22 Fritsch. 4. περιστροφῆ F. ποιοούντων] ποιόντων L. 5. πολλάκις κτλ. F om. ἢ ἐπὶ] καὶ ἐπὶ L. Scholiasta addit: μέμνηται δὲ αὐτῆς Φιλίμων ἐν Ἑρωσι [T. IV, p. 11 Mein.] καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. 8. τὸν] τι F. 9. τὸ] δέ σου τὸ Suidas. 12. διακονέστερος] δικαιότερος L. 15. φρουράς] eodem modo scribitur in Scholl. ad Arist. Nub. l. c.: v. Suidan.

18. Scholl. ad Plat. 381 Bekk.: Macar. VII, 67. VIII, 11. Apost. XVI, 53: cf. Schneidewinus in Paroemiogr. T. I, p. XVIII. Utitur Plat. Phaedon. 101 D, ubi v. Wyttenbachius: add. Anonym. de Incredib. 323 Westerm., qui proverbii originem ab Narcisso repetit: Q. Cicer. de petit. consul. 2, 9: Antonius umbram suam metuit.

19. DV III, 81.
20. F II, 95: Apost. XVIII, 8: v. nott. critt. ad Diogen. III, 73. Saepe Patres usurpant: v. Cotellerus ad Constitt. Apost. II, 4 in PP. Apost. T. I, 217.

21. F II, 96: Apost. XVII, 98: Append. Provn. V, 6. »Στρατιώτης ἐκ καταλόγου Iulian. Oratt. I, p. 29, 13: εἰς καταλόγους τῶν στρατευμάτων ἰγγράφονται. ib. p. 34, C. Cf. Kruegerus ad Dionys. Hal. Histor. p. 109 et quos ille laudat.» Walz. ius.

22. F II, 97: Apost. XVIII, 9: App. Provn. V, 8.

23. P III, 87: Apost. XVIII, 12: DV III, 43.

24. P III, 95: Apost. XVIII, 43.

25. F II, 99: Apost. XVIII, 41: Eustath. ad Hom. II. Δ, 487, 2, id. ad II. E, 802, p. 610, 9: ἐντιῦθεν δὲ καὶ Σοφοκλῆς λαβὼν λέγει Βαιῶν ἐντρέπισθαι [Aiac. 90] τὸ οὐδόλως ἐπιστρέφισθαι καὶ μείων λόγος ἀπὸ τοῦ οὐδέις: Suidas. Est Soph. Aiac. 264.

26. F II, 100: Apost. XVIII, 37: doctiora Suidas ex Scholiis ad Arist. Nub. 721 profert: καὶ ἑτέρα παροιμία· Φρουράς ἄδων ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι ἀπὸ τοῦ διωγρυνῶν περὶ τὴν φρουράν. Ἀπὸ τῆς δὲ λέξεως ἡ γραφή. Φρουράς ἄδων καὶ Φρουράς ἰδῶν. Καὶ τὸ μὲν Φρουράς ἄδων ἀπὸ τοῦ οὐνιχῶς ἄδων φρουράς· τὸ δὲ, Φρουράς ἰδῶν, ἀπὸ τοῦ φύλακων· ἐπειδὴ φύλακας ἦσαν τῶν τοῦ φρονηστηρίου θυρῶν. Φρουράς δὲ ἄδων, ἀπὸ τοῦ ἀργυρνώ. οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσβεῖν

- 27 Φρουραειν ἢ πλουτειν: ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐπιειμένων.
 28 Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ: ὅτι ὀλίγος μισθὸς ἐδίδοτο τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσι, τῶν ἐπιτηδείων πολλοῦ πιπρασκομένων. [Ἔνιοι δέ,] ὅτι Φίλιππος ἐλὼν Ναύπακτον Ἀχαιῶν γνώμῃ τοὺς φρούρους αὐτῆς ἀπέκτεινε. 5
 29 Φιλέσιος ὄδου: ἐπὶ τῶν φιλοπαιγμόνων. οὗτος γὰρ μεταξὺ τῶν δημιουργοῶν μύθους ἔλεγε. κευκωμῶδῃται δὲ εἰς πανουργίαν.

X.

- 30 Χαλεπὰ τὰ καλὰ: Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς θαυμάζοντας εἰπεῖν φασί, χαλεπὸν ἐσθλὸν εἰμεναι. Σόλωνά δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγρόντα φάναι· χαλεπὰ τὰ καλὰ. φασὶ δὲ Περιανδρὸν τὸν Κορινθίου κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικὸν, ὕστερον δὲ τὴν προαιρείσιν μεταβαλόντα τυραννικὸν γενέσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία. 15
 Οἱ δὲ τὰ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτου τιθέασιν, ὡς μηδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

1. Addit Suidas: Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς ηἰσιώτας, μισθοὺς ἴταξαν μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν ηἰσιωτῶν. Δι' ἀτίλειαν οὖν, καὶ τὸ ἀταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν ζῆν, εἰρησθαι, ὡς δέον ἢ πλουτεῖν τινα ἢ φρουρεῖν: vñ. inde a v. Ἀθηναῖοι usque ad ηἰσιωτῶν e Zenobio sumpta sunt. 2. φρουρῆσαι Zenobius. ὅτι ὀλίγος] ὅτι λόγος LF. 3. πολλῶν LF. 4. Ἔνιοι δὲ] e Suida adiecti. 5. ἀπέκτεινε] ἀπέκτεινε πάντας F. Suidas addit: ἴστωρετ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ: fr. 46 Wichers. 10. Vid. Zenobius, in quo singula narrationis membra melius collocata sunt. Πιττακὸν F. 11. φασὶ F om. 16. τιθέασιν F. Ex eodem fonte Schol. ad Plat. 394 Bekk. hausisse videtur: Περιανδρὸς ὁ Κορινθίου δυνάστης κατ' ἀρχὰς δη-

τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν [παραμυθισθαι] ἦδον: ex eisdem Scholiis haec addo: τὸ φρουραῖς ἔδειν [φρουραῖς ἔδων Venetus] παροιμία ἴστιν ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων καὶ φροντικόντων πάντ' λεγόμενη· οἱ γὰρ ἐπιτραπέτες ἐν νυκτὶ τινα φυλακῆν ἔδουσιν, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ ὕπνου καταμυθασθῆντες ἐκλιπῶσιν ἐφυλάσσουσιν. ἐκόντως δ' ἐνταῦθα ἡ παροιμία ἐλήφθη. Φρουραῖς ἔδων sunt verba Aristophanis: v. Nub. 721, ad quem versum apte Berglerus mentionem fecit Aesch. Agam. 16: ὅταν δ' αἰεῖδεν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ, Ἐπνου τὸδ' ἀντιμολπον ἐντίμων ἄκος, κτλ.

27. F III, 1: Apost. XVIII, 38: Zenob. VI, 32.

28. F III, 2: Apost. XVIII, 40: Append. Provn. V, 19.

29. F III, 3: Apost. XVIII, 29: App. Provn. V, 13. Suid. s. Φιλέσιος: ἦν δὲ φιλοπαιγμων [videtur ex nostro post v. φιλέσιος addendum ὅδε: ἐπὶ τῶν φιλοπαιγμόνων. Φιλέσιος Ἀθηναῖος ἦν —]. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους [S. 134, p. 742: ἐπειτα Φιλέσιον τὸν Λαμπριά, uti scribendum est ex sententia Schoemannii: v. nott. ad Isaeum 273]. Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί, ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημιουργοῶν μύθους λέγειν.

30. F III, 4: Marc. VIII, 78. Fragm. Macar. I, 5. Apost. XVIII, 49: Append. Provn. V, 22. De Pittacō sententia v. Diog. Laert. I,

31. Χαλάσω τὴν ἰεράν ἄγκυραν: ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις φευγόντων εἰς τινα δυνατὸν.
32. [Χαμαιλέοντος εὐμεταβολώτερος:] χαμαιλέον ζῷον ἔστιν εἰς ἅπαντα τὴν χρόαν μετατρέπων.

μοτικὸς ὢν ὑστερον εἰς τὸ τύραννος εἶναι μετέλθε. τοῦτο Πιττακὸν ἀκούσαντα, τότε Μιτυληναίων δυναστεύοντα καὶ δεισάντα πρὸς τῆς ἑαυτοῦ γνώμης καθίσεια τε ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐκέτην καὶ ἀπολυθῆναι τῆς ἀρχῆς ἀξιοῦν. τῶν δὲ Μιτυληναίων πυνθανομένων τὴν αἰτίαν, εἰπεὶ τὸν Πιττακὸν ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τοῦτο δὲ μαθόντα Σόλωνα εἰπεῖν, χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεύθεν εἰς παροιμίαν ἔλθειν. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀδύνατου τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν· ἐπὶ πάντων γὰρ γενέσθαι ἀγαθὸν ἀδύνατον: nonnihil discrepat explanatio ibid. 369 data: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐκραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὁμότητα. φησὶ δὲ αὐτὴν Αἰδύμος ὑπὸ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιττακῷ ἐκτείνοντι τὴν ἀρχὴν ἀποθίσθαι, καὶ φάντι χαλεπὸν ἐσθλὸν εὔναι, διὰ τὸ τὸν Περιανδρὸν εἰς ὁμότητα μεταβαλεῖν. ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος [v. Meinek. ad Men. Rell. p. 248]. Ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν Ἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθὰ· μίμητας δὲ αὐτῆς καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Πλάτων Πολιτεία [IV, 435 C] καὶ Κρατύλος: 384 A.

2. εἰς τὸν ἀδύνατον Apostolius. 3. Proverbium ex Apostolio praeifixi. 4. πάντα Suidas. μετατρέπων F Suidas; in Suida AE μετατρέπων. πλὴν λευκοῦ Suidas addit.

76 et quae disputat Freius Quaest. Protagor. 122 sq. De Periandro dixit Wagnerus de Per. Corinth. tyr. diss. 13. Usurpant sententiam Plutarch. de puer. Educ. 9, p. 6 C: καλὸν γὰρ τοι μηδὲν ἐκῆ· μήτε λέγειν μήτε πράττειν καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, χαλεπὰ τὰ καλὰ; Theocristi Sent. 22: χαλεπὰ τὰ καλὰ, τὰ δὲ κακὰ μὴ χαλεπὰ. Οἱ δὲ κτλ.] v. Simonides in Plat. Protag. 339 A et nott. ad Zenob. VI, 38. Simonidem respexit Maxim. Tyr. Diss. 1 in.: χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι κατὰ παλαιῶν ἔθος.

31. F III, 5: Macar. VIII, 77. Fragm. Marc. I, 1. Apost. XVIII, 52: Diog. V, 29. Lucian. Iov. trag. § 51: ἀκούσον δὲ τὴν ἰεράν, φασί, ἄγκυραν: ei. Fugit. § 13: ἔδοξεν οὖν σκοποῦμένους, τὴν ὑστάτην ἄγκυραν. ἦν ἰεράν οἱ ναυτιλλόμενοι φασί, καθίσεις.

32. M V, 7. F III, 7: Fragm. Marc. I, 8. Apost. XVIII, 51. Usurpant Plutarch. V. Alcib. 23: ἦν γὰρ, ὡς φασί, μία δεινότης αὐτῆ τῶν πολλῶν ἐν αὐτῷ καὶ μηχανὴ θήρας ἀνθρώπων, συνεξομοιοῦσθαι καὶ συνομοπαθεῖν τοῖς ἐπιτηδύμοις: τὰς

διαίταις, δευτέρας τροπομένη τροπὴς τοῦ χαμαιλέοντος. Πλὴν ἐκείνος μὲν, ὡς λέγεται, πρὸς ἐν ἑαδυναικῆ χρώμα τὸ λευκὸν ἀφομοιοῦν ἑαυτὸν· Ἀλκιβιάδῃ δὲ, διὰ χρηστῶν ἰόντι καὶ ποτηρῶν ὁμοίως, οὐδὲν ἦν ἀμίμητον οὐδ' ἀνεπίδητον: id. de discern. adul. ab amico 9, p. 53 D: ὁ δὲ κόλαξ ἀτεχνῶς τὸ τοῦ χαμαιλέοντος πέπονθε. ἐκείνός τε γὰρ ἀπάσῃ χροῇ πλὴν τοῦ λευκοῦ συναφομοιοῦται· καὶ ὁ κόλαξ, ἐν τοῖς ἀξίοις σπουδῆς ὅμοιον ἑαυτὸν ἑαδυναικῶν παρίχειν, οὐδὲν ἀπολείπει τῶν αἰσχροῶν ἀμίμητον: Iulian. Caesar. 309 A: Ὀκταβιανὸς ἐπιείρηχεται, πολλὰ ἀμείβων, ὥσπερ οἱ χαμαιλέοντες, χρώματα: Phalar. Epist. 65, p. 196 sq.: οἱ θανατιζόμενοι δὲ πρὸς τοὺς καιρούς καὶ τὸν τρόπον, ὥσπερ φασὶ τοὺς χαμαιλέοντας τὰ χρώματα, πρὸς τοὺς τόπους, ἀλλάττουσι: rem eleganter describit Diodorus in Photii Biblioth. Cod. 223, p. 215 Bekk.: add. Antig. Caryst. Hist. Mirabl. 30. Aelianus apud Apost. l. c., Gassendi V. Peiresc. 204. Explicatio, quam h. l. legimus, ex Theophrasto deprompta est: v. Theophr. in Photii Bibl. Cod. 278, p. 525 Bekk.:

- 33 *Χελώνη μυιῶν*: ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούτων τινός· τῆ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παρῆρσις εὐλατον ἐμελεν ἢ χελώνη μυιῶν.
- 34 *Χειρώνειον ἔλκος*: ἦτοι ἀνήκεστον.
- 35 *Χθόνια λουτρά*: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκό-5
μιζον γὰρ εἰς τὰφους λουτρά.
- 36 *Χύτραν ποικίλλειν*: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 37 *Χυτρεοῦς* [θρός]: ὀστράκινος, εὐτελής.
- 38 *Χρυσὸς Κολοφώνιος*: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλι-
στον χρυσὸν εἰργάζοντο. καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν 10
τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.
- 39 ** *Ἐγὼ δὲ ᾤμην χρυσοχοήσειν*: κέχρηται τῇ παρ-
οιμίᾳ Πλάτων· τί δὲ, ἢ δ' ὅς ὁ Θρασύμαχος, χρυσο-
χοεῖ. ἔλαβεν ἀρχὴν ἐντεῦθεν. ἔπεισά τις φήμη ποτὲ εἰς
τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ἑμπεδοκλήσει χρυσοῦ ψῆγμα 15
πολὺ φανείη καὶ φυλάττετο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμηκῶν.
οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὄπλα ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ

1. μυῶν F. Suidas plura ex Iuliano apposuit. 4. ἔλκος] ἔκος F. 8. θρός LF om.: v. Apostolium. 12. ἰγῶ] L cum antecedentibus con-
iungit: verbum χρυσοχοεῖν cum explicatione excidisse videtur: cf. nott.
ad App. Provn. V, 32. 13. τί δαι Suidas. ἢ δ'] ἦδεν L. Θρασύμα-
χου L. Locus Platonis sic habet: τί δει, ἢ δ' ὅς, ὁ Θρασύμαχος· χρυσοχοή-
σαυτας οἴει τούδε τῶν ἐνθάδε ἀρχθαι, ἀλλ' οὐ λόγων ἀκουσομένους; 17.
τὰ ὄπλα Suidas.

μεταβάλλει δ' ὁ χαμαίλων εἰς πάντα
τὰ χρώματα, πλὴν τῆν εἰς τὸ λευκὸν
καὶ τὸ ἰρυθρὸν οὐ δέχεται μεταβο-
λῆν· καὶ οὐ πρὸς τὰ παρακείμενα
μόνον χρώματα μεταβάλλει, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν, ἴαν τις μόνον
ᾤφηται αὐτοῦ, τὸ χρῶμα μεταβάλ-
λει: unde ut Suidas et Gregorius,
sic etiam Anon. in Cram. Anecd.
Oxon. IV, 268 sua repetiit.

33. M V 8. F III, 7: Fragm.
Marc. I, 16. Apost. XVIII, 61: App.
Provn. V, 27. τῆ δὲ κτλ.] sunt
verba Iuliani: v. Epist. 59.

34. M V, 9. F III, 8: Fragm.
Marc. I, 18. Apost. XVIII, 63:
Zenob. VI, 46. Append. Provn. V,
26: add. Poll. Onom. IV, 195: χει-
ρώνιον [sic] ἔλκος, χρῶσιον, δυσά-
λωτον. Nomen medici retinuerunt:
v. Paul. Aeginet. IV, 46: alia col-
legit Assmannus ad Galen. T. XX,
p. 144 Kuehn.

35. M V, 10: DV III, 92.
36. M V, 11. F III, 10: Fragm.
Marc. I, 31. Apost. XVIII, 85:
Diog. I, 45. App. Provn. V, 33.
37. M V, 12. F III, 11: Fragm.
Marc. I, 32. Apost. XVIII, 86:
App. Provn. V, 34.
38. M V, 13. F III, 12: Macar.
V, 27. Fragm. Marc. I, 30. Apost.
XVIII, 79: Plut. Provn. II, 15.
Rem Tzetzes tangit Chiliad. XII,
402. Proverbialiter adhibuit Liban.
Oratt. T. I, 351 R.: ταύτην ἰγῶ τῆν
ὀδόν, τῆν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ
προαστεῖον ἦδιστα ἀν προσεῖπον τῆς
Λιγίδος θύσανον, ἢ περιβάλλει τῆν
Ἀθηναίων Ὀμηρος, οὕτως ἀπασα χρυσοῦ
καὶ τελευτῆ γε εἰς χρυσὸν Κολο-
φώνιον, τῆν δαφνην.
39. F III, 13: Apost. XVIII, 81:
Append. Provn. V, 32. Πλάτων]
Reip. V, 450 B. Ἐῤβουλος ἐν Γλαύκων:
fr. II Mein. Similia de Indorum

ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κακοπαθήσαντες ἔσκωπον ἀλλήλους, [λέγοντες] σὺ δὲ ᾧου ψῆγμα πολὺ συλλέξας χρυσοχοήσεις καὶ πλουτήσεις. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν·
Εὐβουλος γοῦν φησὶν·

ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κακροπίδας ἐπίσασμεν, 5
λαβόντας εἰς Ἑμμετόν ἐξελεῖν ὄπλα.

ψ.

40 Ψύρα τὸν Διόνυσον: τὰ Ψύρα εὐτελὴς νησός ἐστι καὶ μικρὰ, πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεργεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν αὐμποσίῳ ἀνακει- 10
μένων καὶ μὴ πιόντων. λέλεσται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

41 Ψεγάς: ὁ δρόσος. οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος, πνευ-
λώδης ἄν. οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο,
διότι προσέβρανε τοῖς ὀμιλοῦσι διαλεγόμενος. ἐδόκει δὲ ὁ 15
Ἀντίμαχος ψήφισμα πεποιημέναι, ὅτι τὸ ἱερὸν πύρ οὐκ
ἔξεστι φροῆσαι. δεῖ κωμωθεῖν ἐξ ὀνόματος, ὡς μὴ καθα-
ρεύονται.

Ω.

42 Ὡσὶν ἐστοῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι τὰ ὄτα 20
εὐτρεπιζομένων.

43 Ὡθινεν ὄρος, εἴτα μὲν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίσας
τίς μεγάλη μικροῖς ἐντύχη.

2. λέγοντες e Suida adieci. σὺ δὲ] F et Suidas: σὺ δὲ ᾧου χρυσο-
χοήσεις· Ὁπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾧου ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας
πλουτήσεις. 3. ἐχλευάζετο L. 5. ἄνδρες Meinekius. 6. λαβόντας
ὄπλα εἰς Ἑμμετόν ἐξελεῖν L: v. Apostolium. 12. ἡ παροιμία παρὰ Κρα-
τίνῃ Suidas addit in fine. 13. Ἀντίμαχος] post hanc vocem L male
iterat v. ψεγάς. 15. προσέβρανε LF. 16. ὅτι τὸ — φροῆσαι et ὡς μὴ
καθαρεύονται male cum huius proverbii explicatione coniuncta sunt: ad
aliud enim proverbium pertinent: v. nott. critt. ad Fr. Marcian. I, 77.
Depravatio orta est in Diogeniano: v. nott. critt. ad Diog. I c. Post v.
ὅτι excidit φ. 17. δεῖ] scribe μὴ δεῖ. 20. τὰ LF om. 23. ἐν-
τύχη] ἐπιτύχη F.

contra formicas expeditione nar-
rant Herod. III, 102. Dio Chrysost.
Oratt. 35, p. 73 R. Cosmas in A.
Maii Spicil. Rom. II, p. 141. Tzetz.
Chiliad. XII, 404 alique, de qui-
bus cf. Welckerus Opusc. I, 366 sq.

40. M V, 20. F III, 14: Apost.
XVIII, 97: Append. Provn. V, 39.
Theognostus apud Bekk. Anecd. III,
1442: Ψυρὶς γῆ: λυγρά, χίρσος.

41. F III, 15. 16: Macar. VIII,

93. Apost. XVIII, 94: Diog. VIII,
71. 72.

42. P IV, 4. M V, 21: DV III, 97.

43. P IV, 5. M V, 22. F III,
18: Macar. VIII, 94. Fragm. Marc.
I, 41. Apost. XVIII, 99: Diog. VIII,
75. »De Agesilao, statura parvo,
qui auxilio ipsi venerat, dixit Tar-
chis Aegypti rex: ἄθινεν ὄρος, Ζεὺς
ἰφροβέτο, τὸ δ' ἔτικτεν μῆν: Athen.
XIV, 616 D. Plut. Agesil. c. 36: «
Walzius.

Π Α Ρ Ο Ι Μ Ι Α Ι

ΣΤΑΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΝΤΕΘΕΙΣΑΙ ΕΝΤΑΥΘΑ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

- 1 *Αὕτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν: ἀπὸ τῶν
ἀλειυτῶν εἴρηται.*
- 2 *Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος: ἐπὶ τοῖς
ἐρωτικοῖς ἐπισηκούμενοι οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται.*
- 3 *Ἄγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. 5
Κέρκωπες γὰρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ.*
- 4 *Ἄστυ γῆρας, κορύθου νεότης: παρόσον καὶ γη-
ράσκων ἀετὸς κρείττων ἐστὶ νεάζοντος ὄρνιθος.*
- 5 *Ἄγαθὰ Κιλικίων: ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων.
Προδότης γὰρ Κίλιξ τις Μίλητον προδοὺς εὐπόρησεν. 10*
- 6 *Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὅτι οὐδὲ
ἀτελῶν ***
- 7 *Ἀδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων.*
- 8 *Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χῶρα ἐπεσθαι:*

1. αὕτη μὲν ἢ P. 2. ἀλειυτῶν] τῶν μῦθῶν ἐλευσάντων P addit. 3.
ἐπὶ τοῖς κτλ. P om. ἐπὶ γὰρ p. 4. ἐπισηκούμενοι M. 5. Κερκώ-
πων et Κίρκωπες M. 7. ἀετῶ] ἀστυ et ἀετὸς M. 8. κρείττον p.
9. Κιλικίων recte Zenobius. Forma Καλλικίων defenditur inscriptione
Tegeatica, apud Rossium Inscr. Gr. inedit. I, p. 3. 10. Κίλιξ] v. Ze-
nob. I, 3. 11. ὅτι οὐδὲ τῶν ἀτελῶν χεῖρ καταφρονοῦν L.

1. P I, 1: Apost. IV, 30: Dio-
gen. III, 35.

2. L I, 1.

3. P I, 3: v. DV I, 3.

4. L I, 2.

5. P I, 5: Macar. I, 6: Apost. I,

11: Zenob. I, 3. Κακώτερε Καλ-
λικώωντος Euphorion dixit: v. Mei-
nekii Anal. Alex. 154.

6. L I, 3.

7. P I, 7: DV I, 12.

8. L I, 4:

ὅτι προσήκει τινὰ ἑξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἡθροσι τῶν πόλεων
καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυ-
πόδων.

- 9, Ἄλλην θρῦν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων
δῶσειν ἐτι τοῖς αἰτούσιν εἰδῶσαι λαμβάνειν. 5
- 10 Ἄιδεις ὡσπερ εἰς Δῆλον πλέων: ἐπὶ τῶν ἀφρον-
τίτως καὶ φιληθόνως βιούντων.
- 11 Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν μὴ εἰδόντων καὶ προσ-
ποιουμένων· οἱ γὰρ μάντιες ἄλα καὶ κύαμον τιθέασιν.
- 12 Ἄρειν μασχάλην: ἀντὶ τοῦ εὐωχιάζειν. εἴρηται δὲ 10
ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὀρχουμένων.
- 13 Αἰξ τὴν μάχαιραν.
- 14 Ἄδακρυς πόλεμος· καὶ· Καθεύδοντας τρό-
παιον: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα καὶ παρὰ ἐλπίδα κατορθούντων.
- 15 Αἰεὶ κολοιοὺς πρὸς κολοιοῦν· καὶ· Αἰεὶ τὸν ὅμοιον 15
ἄγει θεὸς πρὸς τὸν ὅμοιον.
- 16 Ἀμαλθείας κέρας: ὅτι τῇ τροφῇ αὐτοῦ ὁ Ζεὺς
Ἀμαλθεία ἐξ αἰγὸς τρεφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρας αἰγὸς,
δι' οὗ ἐπέβλυξεν αὐτῇ πᾶν ὅτι ἂν ἤτήσατο.
- 17 Ἀετὸν ἰπτασθαι διδάσκεις. 20
- 18 Ἀεὶ γὰρ εὐπίπτουσι οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν
ἄξιως τιμωμένων.

5. δῶσειν M. τοῖς αἰτούσιν] τὴν αἴτησιν PL. εἰδῶσαι (sic) ML.
8. ἐπὶ τῶν εἰδῶσαι μὲν τι προσποιουμένων, οὐκ εἰδόντων δὲ Zenobius. 9.
τιθέασιν] πρὸ τῶν μαντιωμένων Zenobius addit. 10. εὐωχιάζειν] εὐω-
χισθαι PL. 14. τὰ πράγματα κατορθούντων Diogenianus. 15. ὡς αἰεὶ
αὐ
τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον Homerus. 17. τροφῇ αἰγὸς ὁ Ζεὺς
M. ὁ Ζεὺς post v. Ἀμαλθεία collocatur in PL. 81. αὐτὸν] αὐτῷ M. 19.
αἰτήσεται Macarius. 20. ἀετὸν M. 21. Explicatio in M male ad
sequens proverbium posita erat.

9. L I, 5.

10. P I, 10: Apost. I, 35. Ad
theoriam Deliacam, de qua v. Plut.
Nic. 3, retulerunt Bernhardius ad
Suid. s. v. et C. F. Hermannus de
theoria Del. disput. p. 10: aliter
Zenob. II, 41 statuit.

11. P I, 11. F I, 18: Apost. II,
41: Zenob. I, 25.

12. L I, 6.

13. P I, 13: Macar. I, 57. Apost.
I, 60: Zenob. I, 27.

14. P I, 14: Macar. I, 25. Apost.

I, 29: Diogen. I, 53. Ἄδακρον
ἀπάντα Pindarus dixit Ol. II, 66.
Alterum respexit Basilus in Maximi
Conf. Serm. LXX, p. 687 Comb.:
τί τῶν ἀγαθῶν εὐκόλον; τίς καθει-
δων τρόπαιον ἔστησεν; v. Apostol.
III, 21.

15. L I, 7.

16. L I, 8.

17. L I, 9.

18. P I, 18: Macar. I, 37. Apost.
I, 40: Zenob. II, 44: add. Eustath.
ad Hom. Od. A, 107, p. 1397, 18:

- 19 Ἄγων πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φιλία:
ἐπὶ τῶν διολλύντων.
- 20 Ἄετος ἐν νεφέλαις.
- 21 Ἀλληλοσμίενος βίος: ἐπὶ τοῦ ἐτοιμοῦ καὶ ἀπόνου.
- 22 Ἀνάγυρον κινεῖς: ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς 5
κακά.
- 23 Ἄει με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοισιν: ἐπὶ τῶν
καταπεφρονημένων καὶ οὐδενὸς ἀξίων.
- 24 Ἄετος θρίπας ὄρᾳ: ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν.
- 25 Ἄλμη οὐκ ἔστιν αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀηθοῦς. 10
- 26 Ἄλωπηξ οὐ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν οὐ ῥαδίως
ἀλίσκομένων.

1. φιλίαν M. 2. Explicatio in M sequenti proverbio apposita. PL
explicationem om. 3. P: ἐπὶ τῶν δυσκαλώτων. 6. κακά] ad-
dit P: Ἀνάγυρος γὰρ τῆ ἥρωε ἰακίου τοὺς γίτοντας. 9. θρίπας] θεί-
πως M. 10. ἔστιν' Zenobius. 11. οὐ δωροδοκεῖται] οὐ Suidas, alii
omittunt: v. Apostolius. 12. ἀλίσκομένων] ἀλινομένων M.

κύβην γὰρ, φασί, διχῶς ἔλεγον. αὐτό
τε τὸ ἀναφύπτουμενον, ὅθεν παροι-
μία τραγικῆ τὸ, αἰεὶ γὰρ ἐν π.
οἱ Διὸς κύβη, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ μο-
τάδα: versus enim e Sophoclis tra-
goedia quadam petitus est: Scholl.
ad Eurip. Orest. 592: εἰρηται δὲ
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων· καὶ Σο-
φοκλῆς· αἰεὶ γὰρ ἐν πίπτουσιν οἱ
Διὸς κύβη: est fragm. 763 Dind.

19. L I, 10.

20. P I, 20: Macar. I, 40. Apost.
I, 45: Zenob. II, 50. Respexit
oraculum nobilissimum Aristid. in
Panath. 196, 14: αἰτόν τε ἐν νεφέ-
λαις αὐτὴν ὁ θεὸς καλεῖ πρὸς τᾶλλα
πολίσιματα.

21. P I, 21: Macar. I, 83. III,
37. Apost. II, 15: Zenob. I, 21.
Append. Provn. III, 86. Bene Sui-
das: καὶ ἀλληλοσμίενος βίον οἱ μὲν
ἐπὶ τῶν βαλκανιτῆ βίῳ [not. ad
Macar. III, 40] χρωμένων ἰδίξοντο,
οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπλανητικῶς βιούντων,
ὡς κατεργασμένον, πρὸς τραπὴν
ἔτοιμον. Καὶ ἀλληλοσμίενος βίος,
ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηθείων
όντων. Ἄλλη δὲ παροιμία φησὶν.
Οὐ γὰρ ἄκυνθαί· τοιαυτὴ δὲ ὑπο-
μιμήσκειν τῆ τοῦ βίου μεταβολήν,

ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους [cf. nott. ad
Macar. I. c., Zenob. III, 98] πρό-
τιρον ὄντος, πρὶν ἐπιμελεῖσθαι τῆς γῆς
καὶ τῶν σπερμάτων γενέσθαι. ὅθεν
ἀπὸ τῆς ὑστερον ἐπιμελείας ἠθῆ-
ται τὸ ἀλλ. βίον. Proverbium οὐ
γὰρ ἄκυνθαί Suidas s. οὐ nar-
rat ἐπὶ τῶν ἀφελίμων dici, Hesychius
s. οὐ ab Aristophane in fa-
bulis, quae Ἀράματα et Σαγραι κα-
ταλαμβάνουσαι inscriptae erant, ad-
hibitum esse: v. Arist. fr. 266 et
407 Dind. Ceterum v. Eustathium
in nott. ad Macar. III, 40. Similes
locutiones Meinekius Comm. Gr.
Rell. II, 1, 587 sq. composuit.

22. P I, 22: Macar. II, 2. Apost.
X, 32. Mant. Provn. s. κινεῖς: Ze-
nob. II, 55.

23. P I, 23: Apostol. I, 48: Ze-
nob. II, 52: add. Suid. s. αἰεὶ et s.
αἰεὶ, qui ἐπὶ τῶν ἐκκαταφρονούντων
proverbium dici annotat.

24. P I, 24: Macar. I, 43. Apost.
I, 47: Zenob. II, 53.

25. P I, 25: Macar. I, 75. Apost.
II, 18: Zenob. I, 63. Cf. nott. ad
Macar. III, 40.

26. P I, 26: Apost. II, 17 ibiq.
v. annott.

- 27 Ἄει φέρεται τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν αἰεὶ ἐξευρισκόντων τι νέον κακόν.
- 28 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἱ πηγαί: ἐπὶ τῶν ἐναντίας λεγομένων, οἷον εἰ ὁ πόρνος λέγει τὸν σώφρονα πόρνον.
- 29 Ἀργύρου κρήναι λαλοῦσιν: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ἐμφανιζομένων ἢ εὐημερούντων.

1. αἰεὶ M. κακόν κακόν recte Schneidewinus in Zenobio reposuit. 3. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι πηγαί Zenobius ex Euripide. χωροῦσι πηγαί P. 6. ἄργυρον M. καλοῦσιν M. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἀπαιθεύτων μὲν, διὰ δὲ πλοῦτου ἐπερβολὴν παρήσιαζομένων καὶ λαλούντων.

27. P I, 27: Macar. I, 42. Apost. I, 49: Zenob. II, 51, ubi addas Suid. s. αἰεὶ: Ἄει φέρεται τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν κακούργων καὶ αἰεὶ τι κακόν ἐξευρισκόντων νεώτερον. παρόσον ἢ Λιβίη πολυποικιλώτατα εἶθε φέρειν θηρία: Aristot. de Generat. Anim. II, 7, p. 746 Bekk.: λέγεται δὲ καὶ τὸ περὶ τῆς Λιβύης παροισιαζόμενον, ὡς αἰεὶ τι τῆς Λιβύης τρεφούσης κακόν, διὰ τὸ μίγνυσθαι καὶ τὰ μὴ ὁμόφυλα ἀλλήλοις λεχθῆναι τοῦτο.

28. P I, 28: Macar. II, 7. Apost. II, 92: Zenob. II, 56: add. Scholl. ad Eurip. Med. 414: παροιμία δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἴναντιον καὶ παρὰ τὸ προσῆγον μεταβαλλομένων πραγμάτων, οἷον ἀντίστραπτὰ τὰ πράγματα, ὥστε δολοὺς μὲν καὶ ἐπιφύροντες φαίνεσθαι τοὺς ἄνδρας, τὰς δὲ γυναῖκας ἐγγνώμονας καὶ δεκτικὰς: Scholl. ad Lucian. Dial. Mort. VI, 2, p. 68 Iacob. : παροιμία ἰσὶ λεγομένη, ὅτε τὰ ἴναντία τῶν ὀφειλόντων γίνεται, ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν πηγαί: ἐκ γὰρ τῶν πηγῶν οὐδέποτε ἄνω, κάτω δὲ μᾶλλον χωροῦσι: Bachmanni Anecd. II, 338, 9. Usurpaverunt permulti: affero Demosth. π. τ. παραπροισβ. §. 287, p. 433 R.: ἀλλὰ δῆτα ἄνω ποταμῶν ἱκεῖνη τῇ ἡμέρᾳ πάντες οἱ περὶ πορνείας ἐξήντησαν λόγοι: Diogenes Cynicus apud Diog. Laert. VI, 36 sive Arsen. XXI, 13: Aristot. Meteorol. II, 2, p. 356, 19 Bekk.: συμβαίνει δὲ τοῖς ποταμοῖς φεῖν οὐκ ἐπὶ ταῦτον αἰεὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦτον: ἐπεὶ γὰρ εἰς τὸ μέσον

εἰσρέουσιν ἀφ' οὐπερ ἐκρέουσιν, οὐθὲν μᾶλλον δευσοῦνται κάτωθεν ἢ ἄνωθεν, ἀλλ' ἐφ' ὅποτερ' ἂν ὄψῃ κυμαίνων ὁ Τάρταρος· καίτοι τοῦτου συμβαίνοντος γίνετο' ἂν τὸ λεγόμενον ἄνω ποταμῶν· ὅπερ ἀδύνατον: unde iam ante Aeschylum et Euripidem hanc paroemiam a Graecis usurpatam esse, recte Schaeferus ad Demosth. l. c. concludit: Cic. Epist. ad Attic. XV, 4: laudo: si vero etiam Caesulenus, ἄνω ποταμῶν: Lucian. l. c., ei. Ap. pro Mercede Conduct. §. 1: πολλὴ γούνη ἢ διαφωμία τοῦ τῶν βίου πρὸς τὸ σίγησιν, καὶ τὸ ἄνω τοῦ ποταμοῦ χωρεῖν καὶ ἀποστράφθαι τὰ πάντα καὶ παλινοθεῖν πρὸς τὸ χεῖρον: Iulian. Orat. VI, init.: Liban. Epist. 423: τῶν οὖν ἄνω ποταμῶν: Theodor. Metoch. Miscell. 89, p. 578 Kiessl.: κινεῖται δὲ ἄνω ποταμῶν κατὰ τὴν παροιμίαν χωροῦσι πηγαὶ καὶ πάντων τῶν ὄντων καὶ τῶν εἰκότων ὀρώνται τὰναντιώτατα, καὶ ἀταξία πάσα καὶ ὕβρις κτλ.: Phot. Epist. 5, p. 69 Mont.: Firmus. Epist. 5 in Muratori Anecd. Graec. 285: ἄνω ποταμῶν ἱερῶν, τὸ λεγόμενον, χωροῦσι πηγαί, ὅτι κατ' ἡ ἐνὶ λιβύᾳ σου ἀφ' ἡμῶν δίδεται προστασίας, ἐτέροις τοῦτο σίμειν ἐκ τῆς παλαιᾶς συνθηθείας ἕδιαν ἱεροῦσι: alia praebent Burmannus ad Propert. I, 15, 29. II, 12, 33. Marklandus ad Eurip. Suppl. 520. Mitscherlichus ad Horat. Carm. I, 29, 11. Boissonnadus ad Nicet. Eugen. T. II, 233.

29. P I, 30: DV. I, 82.

- 30 Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἄλυσε: ἦτοι φυλάττου ἰωνικῶς.
- 31 Ἀράβιος ἀύλητής: ὃς ἤλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.
- 32 Αἵμασι κλαίειν: καθ' ὑπερβολήν, ἐπὶ τῶν σφόδρα 5 δακρύνοντων.
- 33 Αἱ Χάριτες γυμναί: ὅτι δεῖ δωρεάν** εὐεργετεῖν.
- 34 Ἀκόννη σιτιζεις: ἐπὶ τῶν † τροφομένων καὶ οὐκ** ἐπιδιδόντων.
- 35 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ἄναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα 10 τὰ ἀλλότρια κληρονομοῦντων.
- 36 Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: ἐπὶ τῶν μὴ συμφωνούντων ἀλλήλοις.
- 37 Ἄλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους. 15
- 38 Ἄλλοισι μὲν γλωσσα, ἄλλοισι δὲ γομφίοι: ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων.
- 39 Ἄνδρὸς γέροντος σταφίς τὸ κρανίον: ἐπὶ τῶν εἰς οὐδὲν χρησιμεύοντων.
- 40 Ἄλλα μὲν Λεύκων, ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος: 20 ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοῖς λόγοις ἀσύμφωνα τὰ ἔργα.

1. ἄλυ' ἀπὸ μ. ἀνδρός P. ἄλυε et ἰωνικῶς in M per compendia scripta sunt. 3. Ἀράβιος M. ὃς κτλ.] verba in hunc ordinem redigenda sunt: δραχμῆς μὲν ἤλει, τεττάρων δὲ παύεται: v. nott. ad Zenob. II, 58. 5. αἵματι P. 7. Scribendum videtur: ὅτι δεῖ τὴν δωρεάν ἀρετῆς χαρίζεσθαι καὶ ἀκεροδόξως εὐεργετεῖν: v. Apostolium. 8. Explicatio ex ea corrupta est, quam in Diogeniano Vindobonensi legitimus. 10. παρ' ἐλπίδος M. 12. γλαυξ M. 18. ἀσταφίς Zenobius: eandem lectionis diversitatem Gaulminus in Eustath. de Ism. Amor. p. 43 invenit. Egit de nominis forma Hemsterhusius Anecd. p. 56. Suidas hanc explicationem affert: ἀπὸ μέρους, ἐπὶ τῶν μηδαμοῦ χρησιμεύοντων. 20. Λάκων et Λάκωνος M. ὄνος] φέρι ex Diogeniano adiciendum est.

30. P I, 31: Apost. III, 56: Diogen. II, 56.

31. P I, 32: Macar. II, 37. Apost. III, 71: Zenob. II, 39.

32. L I, 14.

33. P I, 36: Apost. I, 82: Zenob. I, 36: add. Suid. s. χάριτας et Mant. Provn. s. αἱ. Nudarum Gratiarum meminit Philostr. Epist. 44 init.: ὅτι πένης εἶμι ἀτιμότερός σοι δοκῶ καὶ μὴν καὶ αὐτός ὁ Ἔφος

γυμνός ἐστι καὶ αἱ Χάριτες καὶ οἱ ἀσπίδες.

34. P I, 37. F I 26: DV I, 28.

35. P I, 38: DV I, 30.

36. P I, 39. M II, 26: DVI, 31.

37. P I, 40: DV I, 32.

38. P I, 41: Apostol. II, 36: Zenob. I, 73.

39. P I, 42: Macar. II, 13. Apost. III, 5: Zenob. I, 96.

40. P I, 43: DVI, 33.

- 41 Ἄλλην μὲν ἐξήντλοῦμεν, ἣ δ' ἐπεισρέει: ἐπὶ τῶν μάλιστα πονούντων.
- 42 Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρενοῦντο σπάφας.
- 43 Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἣ χάρις: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. 5
- 44 Ἄν μὴ παρῆ κρέας, ταρίχῳ στερεκτέον: ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.
- 45 Ἄμμες ποτ' ἤμεν.
- 46 Ἄσὶ τὰ πέρουσι βελτίω.
- 47 Ἄνθρω δὲ φύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ τῶν ταχέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν. 10
- 48 Ἄνθρω Λυθῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κατὰ ἑαυτοῖς ἐπισπαμένων.
- 49 Ἄνέμους γεωργεῖν: ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μηδενὸς μεταλαχανόντων. 15
- 50 Ἄνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται.
- 51 Ἄντὶ πέρκης σκορπίον: ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρῳ αἰρουμένων.
- 52 Ἄλιεὺς πληγεῖς νοῦν οἴσει.
- 53 Ἄλλοι σπείρουσιν, ἄλλοι δ' ἀμήσονται. 20
- 54 Ἄρκτου παρούσης ἰχνη ζήτεις: ἐπὶ τῶν προδήλων.
- 55 Ἄετὸν κἀνθάρος μαιεύεται: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τιγῶν εὐτελῶν πασχόντων. ὁ γὰρ κἀνθάρος τὰ τοῦ ἀετοῦ ὠὰ ἀφανίζει κυλίω.

1. ἐξήντλοῦμεν M. 10. δὲ] ὁ PL. λύρας κτύπον Zenobius. 13. ἐλθὼν idem. 18. ἀντὶ βελτιόνων in fine explicationis addit Diogenianus. 20. ἄλλοι μὲν Diogenianus. ἀμήσουσι Macarius. Totum sic redintegrandum esse putat Nauchius in Schneidewini Phil. II, 158: ἄλλοι μὲν σπείρουσ', ἄλλοι δὲ ποτ' ἀμήσονται. 21. ἰχνη μὴ ζήτεις Zenobius l. c., ubi v. nott. critt. 23. εὐτελῶν] fortasse post hanc vocem μεγάλα excidit.

41. L I, 15. nob. I, 85. Usurpat Synes. Epist. 103 fin.: ἀνάγκη δὲ οὐδὲ θεοὶ, φασί, μάχονται. Ἡμῖν δὲ ἴστι, ἄλλα σιμνόττερα.
42. P I, 45: Macar. II, 1. Apost. II, 63: Zenob. I, 83.
43. P I, 46: DV I, 39.
44. P I, 47: DV I, 40.
45. L I, 16.
46. L I, 17.
47. L I, 18.
48. P I, 49: DV I, 42.
49. P I, 51. F I, 33: DV I, 51.
50. P I, 52: Apost. III, 6: Ze-
51. P I, 53: DV I, 43.
52. L I, 20.
53. P I, 55: Macar. I, 78. Apost. II, 24: Diogen. II, 62.
54. P I, 56: Macar. II, 42. Apost. III, 89: Zenob. II, 36.
55. P I, 57: DV I, 65.

- 56 Ἄνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.
 57 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσουτος ἐκποδῶν φίλοι.
 58 Ἀλώπηξ τὸν βαῦν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ
 μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων ἄφρονας.
 59 Ἄλλοτε μητρειή πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε δὲ μή- 5
 τηρ: ἐπὶ τῶν τότε μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δὲ δυσημέ-
 ρούντων.
 60 Ἄμα δίδου καὶ λάμβανε: ἐπὶ τῶν πρὸς ἄπιστον
 συναλλασσομένων.
 61 Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς γέγονεν: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς 10
 ἤλπισαν διαψευθέντων.
 62 Ἀπὸ τῶν βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ἄρουσεν.
 63 Ἄπαντα τοῖς σοφοῖς εὐκόλα: ἐπὶ τῶν διὰ φρονή-
 σως πάντων περιγνομένων.
 64 Ἀργυραῖς λόγχαις μάχου καὶ πάντων κρα- 15
 τήσεις.
 65 Ἄπας ἐχίνος τραχύς.
 66 Ἀσκὸν δείρεις: ἐπὶ τῶν ἀνόητόν τι πονοῦντων.
 67 Ἀύλητοῦ βλιον ζῆς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλοτριῶν βιούντων.
 68 Ἀποτίσεις χοίρει γίγαρτα: ἦτοι ἄ ἔφαγες, ὑπο- 20
 δώσεις.

1. βακτηρία M. 5. Scribe ἡμέρη. Dele δὲ. 10. γέγονεν] πέ-
 φηεν Zenobius. 12. τῶν DV om. 13. διαφοροῖσι M. 14. πίν-
 των] καὶ τῶν δυσκόλων P cum Zenobio. 15. ἀργυραῖς Diogenianus.
 λόγχαισι et πάντα idem. 18. δαίρεις Diogenianus. ἀνόητος P.

56. P I, 58: DV I, 44.
 57. P I, 59: DV I, 45.
 58. L I, 21.
 59. P I, 62: Macar. I, 90. Apost.
 II, 25: Diog. II, 76. Expressit
 Publius Syrus 186: dies quandoque
 novorca, quandoque est parova. Te-
 tigit Emstath. ad Hom. II. E, 385,
 p. 560, 15.
 60. P I, 63: Macar. I, 97. Apost.
 II, 78: Diog. II, 77. Menand. Mo-
 nost. 748 Mein.: Χίριτος δικαίας
 καὶ δίδου καὶ λάμβανε.
 61. P I, 64: DV I, 52.
 62. P I, 65: DV III, 100.
 63. P I, 66: Macar. II, 22. Apost.
 III, 58: Zenob. II, 9. Cognatum
 est Euripideum illud: φεῦ· τοῖσι

γενναίοισιν ὡς ἄπην καλόν, de quo
 v. Wyttenbachius ad Plut. de sent.
 profectu in virt. c. 15, p. 85 A.
 Matthiae ad Eurip. fr. inc. trag.
 CXIX: add. Apost. III, 31.
 64. P I, 67: Macar. II, 29. Apost.
 III, 91. Mant. Provn. s. ἀργυραῖς:
 Diog. II, 81: add. Hesyeh. ἀργύ-
 ραι λόγχοι: αἱ μισθοφόροι. Allu-
 dit Phot. Patr. Epist. 165, p. 229
 Mont.: πύση δὲ μηχανῆ ἐκκείνητο·
 οὐκ ἀργυραῖ δὲ ἄρα λόγχοι μύ-
 ρον, ὃ λέγεται, ἀλλὰ καὶ ψεῖδος
 καὶ ἀπάτης κτλ.
 65. L I, 22.
 66. P I, 69: DV I, 84.
 67. P I, 70: DV I, 92.
 68. P I, 71: DV I, 95.

- 69 Ἀπὴντησε κακοῦ βουλὴ πρὸς ὑπερτάτην ἄτην·
ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.
- 70 Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Ἀημνίας βοός.
- 71 Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀθρόως μεγίστοις
ἐγγιρούντων. 5
- 72 Αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις: ἐπὶ τῶν ἀπο-
ρούντων μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν, ἄλλους δὲ ἐπαγγελλομένων.
- 73 Ἄλῶν μέδιμνον ἀποφαγών: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.
- 74 Ἄμαξα τὸν βοῦν ἐλκει: ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως τι
ποιούντων. 10
- 75 Ἄμαξιατα ῥήματα: ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων.
- 76 Ἄνθρωπος Εὐριπος, καὶ ψυχὴ, καὶ διάνοια,
καὶ τρόπος: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων.
- 77 Ἀπόλωλεν ἡ ὕς καὶ τὸτάλαντον καὶ ἡ γνάθος.
- 78 Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι: ὅμοιον 15
καὶ ἰό· Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτ'
ἱασιν.

1. βολὴ Diogenianus. 6. αὐτὸς αὐτὸν DV. 7. ἐτίφους δὲ τρέφεις
κατεπαγγελλομένων Diogenianus. 15. ἐς φίλων Zenobius, Macarius.
16. δαίτα P, δαίτας Zenobius, Macarius. ἴεται Zenobius.

69. P I, 72: DV I, 57.
70. P I, 73: Macar. I, 46. Apost.
I, 57: cf. nott. ad P l. c., quibus
add. Etymol. in Cramerii Anecd.
Paris. IV, p. 96, 17: Ἄθως —
Ἄθως σκιάζει νῶτα Ἀημνίας βοός·
βοὺς γὰρ ἴδονται ἐν τῇ Ἀημνῷ.
Transtulit in latinam linguam poeta
apud Varr. L. L. VII, 25: in cor-
nualam tauram umbram iaci.
71. P I, 74: DV I, 74.
72. P I, 75: DV I, 93.
73. L I, 23.
74. P I, 77: Macar. IV, 33. Apost.
II, 55: Diog. III, 30.
75. P I, 78: Apost. II, 76. XVI,
49. Arsen. XXXIX, 23. Macar. VII,
98: Diogen. III, 41. Phrynichus
in Bekk. Anecd. I, 24, 31 ἀμαξιατα
χρήματα explicat: μεγάλα, ἃ φέροι
ἂν ἄμαξα, οὐκ ἄνθρωπος ἢ ὑποζύ-
γιον: unde nostrum proverbium ex-
plicandum esse Meinekius conten-
dit Comic. Gr. Rell. IV, 663. Et
firmatur eius ratio etiam Athen. X,
418 D: ταῦτα δὲ καπναῖα εἶρηκεν
Ἀριστοφάνης ἐν Τυγνησιαῖς· Τὰ

Θετταλικὰ μὲν πολὺ καπνα-
κώτερα, ὅλον τὰ ἀμαξιατα. Θεττα-
λοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπνάς ἔλεγον:
v. Bergkiius in Meinekii Com. Gr.
II, 2, 1150. Add. Creuzerus ad
Ioann. Lyd. de Mensibb. III, 31 ed.
Roether. et nott. ad Macar. l. c.
76. P I, 79: Apost. II, 88: Diog-
gen. III, 39. Proverbium illustrat
Boissonadus Anecd. Nov. I, 6:
add. nott. ad Macar. IV, 21. De
Euripo eiusque natura v. Pflugi-
us Rerum Euboic. Specim. p. 5.
77. P I, 80: Apost. III, 66.
78. P I, 81: Macar. I, 69. Apost.
I, 92: Zenob. II, 19. 46. Doctes
Schol. ad Plat. 373 de proverbio
exposuit: ταῖτην δὲ λίγουσιν εἰρη-
σθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ, ὃς ὅτε ἐστῆντο
τῷ Κῆϊκι ἐτίνοι ἐλίτην. Κρατίδης
δὲ ἐν Πυλαιῖς [fr. I. Mein.] μετα-
λάξας αὐτὴν χάριφι οὕτως· Ὁδ'
αὐθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς Λόγος, αὐ-
τομάτους ἀγαθούς λένας Κομφῶν ἐπὶ
δαίτα θεατῶν. Καὶ Εὐπολις ἐν
χρυσῷ γίγει [fr. XIV.]: cf. Mark-
scheffelius ad Hesiod. fr. p. 156.

- 79 Ἀνεωγμέναι Μουσῶν θύραι.
 80 Ἀρχὴ ἄνδρα δεικνυσιν.
 81 Ἀλῶν δὲ φόρτος ἐνθεν ἤλθεν, ἐνθ' ἔβη:
 ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων καὶ ἀποκτηθέντων. ἔμπορος γὰρ
 ἄλλας ἐπιπερόμενος ἐν νηϊ κλύδωνος γενομένου τοὺς ἄλλας 5
 ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέβαλεν.
 82 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγο-
 ρεύειν.
 83 Ἄν ἡ λειοντῆ μὴ ἐξίκηται, τὴν ἀλωπεκὴν πρὸς-
 αψον: ἐπὶ τῶν φανερώς μὲν βλάπτειν μὴ δυναμένων, 10
 πανουργίᾳ δὲ χρωμένων.
 84 Ἀρότρω ἀκοντίζεις: ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως τι ποιοῦντων.
 85 Αὐτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψασθαι πάγην.
 86 Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ πῆδημα.

5. ἐπιγενομένου P. 6. θαλάσῃ] πθάσση M. 9. ἡ] τῇ PM. ἐξι-
 κνείται Apostolius. τῇ ἀλωπεκῇ M. πρόσραφον rectius scribi opina-
 tur Meinekius Comm. Gr. fr. IV, p. 697: cf. Apost. XVII, 27 et Plut.
 Apophth. Reg. cett. 190 E: ὅπου μὴ ἱσικνείται ἡ λειοντῆ, προσραπίον
 εἶναι ἐκεῖ τὴν ἀλωπεκὴν. Ceterum idem Meinekius l. c. hisce in verbis
 latere aut tetrametrum iambicum suspicatur probante Nauckio in Schnei-
 dewini Petaloc. II, 158: ἂν ἡ λειοντῆ μὴ ἔικητ' ἀλωπεκὴν πρόσραφον, aut
 duos trochaicos dimetros: ἦν λειοντῆ μὴ ἔικηται, Τὴν ἀλωπεκὴν πρὸς-
 αψον. Non assentior: Lysander enim proverbii auctor videtur esse.
 Adde quae dixi in Philologo T. III, p. 573. 12. ἀδιασπίτως Apo-
 stolius. 13. αὐτῶρ idem. 14. Post proverbium 86 p affert: Ἀπα-
 λοι θερμολουσίαις, ἀβροὶ μαλακηνύσαις: ἐπὶ τῶν διὰ τρυφῆς
 καὶ ἀβρότητος διαφθείστων: cf. Apost. III, 35.

79. L I, 24.

80. P I, 83: Macar. II, 43. Apost.
 IV, 1: Diog. II, 94. De auctore
 proverbii quaerit Schoellius V. So-
 phocl. 363. Usurpat Liban. Oratt.
 III, 377 R.: ἰγὼ μὲν οὐδὲν ἠγοῦμαι
 μεῖζον ἀρχῆς εἰς γνώμης βύσανον·
 οἶμαι δὲ καὶ τῇ παρομιίᾳ ταῦτ' ὁ-
 κτεῖν, ἢ φησὶν ἐν ἀρχῇ τὸν ἄνδρα δει-
 κνύσθαι: Auctor incertus in Bois-
 sonadi Anecd. III, 467: ἀρχὴ ἄν-
 δρα δεικτεῖ· ἢ γὰρ ἀρχὴ πάντως φα-
 νεροί.

81. P I, 84: Apost. II, 9: Zenob.
 II, 20.

82. P I, 86. Macar. II, 35: Apost.
 IV, 6: Diog. II, 90. Est versus
 Theognidis, 625 Bekk.

83. P I, 87: Apost. III, 24: Ze-
 nob. I, 93: cf. Macar. VIII, 16.
 Tetigit C. O. Muellerus Dor. I, 198.
 Cognatum est proverbium spud Ari-

stoph. Pac. 1168: πολλὰ γὰρ δὴ μ'
 ἠδίασαν, Ὅντες οἶκοι μὲν λέ-
 οντες, Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες,
 ubi Scholia: παρομιία παρὰ τοὺς
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ Λύκωνος ἀντηχούστας,
 Οἶκοι λείοντες, ἐν Ἐπίσῳ δ' ἀλώπε-
 κες [Λύκωνες codd.]: quod adhibuit
 Lamia apud Alciph. Ep. II, 1 sive
 Aelian. Var. Hist. XIII, 9: Λαμία
 γοῦν ἡ Ἀττικὴ ἱταίρα ἐπέειπεν, οἱ ἐκ
 τῆς Ἑλλάδος λείοντες ἐν Ἐπίσῳ γε-
 νονασιν ἀλώπεκες. Aliter Plut. Com-
 par. Lys. cum Sulla 3: οἶκοι λέ-
 οντες, ἐν ὑπαίθρῳ δ' ἀλώπε-
 κες. Cf. Macar. IV, 18.

84. P I, 88: Macar. II, 46. Apost.
 IV, 8: Diogen. III, 33.

85. P I, 89: Apost. IV, 22.

86. P I, 90: Macar. II, 63. Apost.
 IV, 41. VIII, 98: cf. Diogen. V, 18.
 Ductum est ex Aesopo: v. Aesop.
 fab. 30 Fur.

- 87 Ἀρχαῖκὰ φρονεῖς: ἤτοι εὐήθη.
- 88 Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα: διὰ τὸ τοὺς Ἀβυθηνούς μετα δειπνον προσάγειν τοὺς αὐτῶν παῖδας τοῖς εὐωχουμένοις κεκραγότες καὶ θοροβοῶντας καὶ ἀηδῖαν ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμόσιν. 5
- 89 Ἀβρωνος βίος: ὁ πολυτελής. Ἀβρων γὰρ τις ἐγένετο πλούσιος. ὄθεν καὶ ἀβροδίαιτος.
- 90 Ἀεὶ γεωμόρος ἐς νέωτα πλούσιος.
- 91 Ἀδελὸς δέος: ἐπὶ τῶν μάτην δεδοικότες.
- 92 Ἀγαμέμνονεια φρέατα: Ἀγαμέμνων γὰρ παρὰ 10 τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν ὅλην Ἑλλάδα φρέατα ὤρυξεν.
- 93 Ἀγαμέμνονος θυσία: ἐπὶ τῶν δυσπαιδῶν καὶ σκληρῶν. Θύοντος γὰρ Ἀγαμέμνονος ὁ βεῦς ψυχῶν μόλις ἐλήφθη.
- 94 Ἀγαθὴ καὶ μαῖζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δεύ- 15 τερα τιὰ διδόντων.
- 95 Ἀγαθῶνετος αὐλησις: ἡ ἡδίστη καὶ εὐφραντή.
- 96 Ἀνδριάς σφυρήλατος: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
- 97 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων· ἐφ' ἧ ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐξήτει, ἐκάθισεν. 20
- 98 Ἀγαθῶν θάλασσα· καὶ Ἀγαθῶν θησαυρός· καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· καὶ Ἀγαθῶν μυρμηκία: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγονται.
- 99 Ἀγνότερος πηδαλίου: παρόσον ἐν θαλάττῃ τὸ πηδάλιον ἄττον † καθαρόν ἐστίν. 25
- 100 Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.
- 1 Ἄλις δρυός: ἐπὶ τῶν εἰς τινα διαίταν βελτίονα μεταβαλλομένων· παυσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοὶ, μεττίχον οἴτου καὶ οἴνου.

4. ἀηδῖας M. 6. Ἀβρωνος et postea Ἀβρων L. 8. γεωμόρος M.
10. ἀγαμέμνονα M. παρὰ] scribe περι. 25. ἄττον] scribendum videtur
ἀεὶ ὄν.

87. L I, 25.

88. L I, 26.

89. L I, 27.

90. L I, 28.

91. L I, 29.

92. L I, 30.

93. L I, 31.

94. L I, 32. Cf. Apost. I, 8.

95. L I, 33.

96. L I, 34.

97. L I, 35.

98. L I, 36.

99. L I, 37.

100. L I, 38.

1. L I, 39. Cf. Macar. III, 40.

- 2 Ἄκαιρος εὐνοὶ οὐδὲν ἐχθρως διαφέρει: ταύτην Ἰππόλυτος πρὸς Φαίδραν εἶπε, φάσκουσαν φιλεῖν αὐτὸν σφόδρα.
- 3 Ἄυτοὶ χελώνας ἐσθίετε, εἴπερ ἔχετε: ἀλλεῖς ἤλιυσαν μεγάλην χελώνην καὶ ἀνασπᾶσαντες αὐτὴν ἐμέρι-5 ζον τὴν παροῦσαν· τὸν δὲ Ἑρμῆν παριόντα ἐπὶ τὴν ἐστία-σιν ἐκάλουν· ὃ δὲ τὸ προκείμενον εἶπε.
- 4 Ἄν οἶνον αἰτῆ, κόμηνυλον αὐτῷ δίδου: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰκούντων, δαιτὰ δὲ λαμβανόντων.
- 5 Αἰροῦντας ἠρήμεθα: ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων νικῶν 10 [τινάς], εἰθ' ὑπ' ἐπιόντων ἀλόντων.
- 6 Αἰάντειος γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρονῶς γελώντων.
- 7 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τὰ ἱερά μεταχειριζομένων.
- 8 Ἀπέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων. 15
- 9 Ἄλλως ἄθεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούστων.
- 10 Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ὄξεως ἀνομιένων.
- 11 Ἄστυπελαργεῖν: ἀντὶ τοῦ, ἐντιδιδόναί. χάριτας. λέ-γεται γὰρ τοὺς πελαργοὺς γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τροφεῖν.
- 12 Ἄπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. 20
- 13 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροσ-δοκίως ὑπ' ἀνθρώπων σαζαμένων.
- 14 Ἄξιος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.
- 15 Αἰεὶ γέροντι νέαν ποτιβάλλει κούρην: ἐπὶ τῶν προσβυτέρων βουλομένων νέαις συνευνάζεσθαι. 25
- 16 Ἄξιος εἰ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν.
- 17 Ἄνέμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.
- 18 Ἄπὸ βαλβίδος: ἤτοι ἀπ' ἀρχῆς δεῖ καλὸν εἶναι.

1. εὐνοια M. 4. ἐσθιέθ', οἴπερ εἴλετε Zenobius. 5. ἀνασπᾶντες M. 8. κόμηνυ M. 10. ἠρημιθ^α M. 11. τινάς ego inserui. 19. τρέφειν LF: v. Lobeckius ad Phrynich. 589. 24. ποτιβάλλειω L, ubi v. notas.

2. L I, 40.	10. L I, 48.
3. L I, 41.	11. L I, 49.
4. L I, 42.	12. L I, 19.
5. L I, 43.	13. L I, 50.
6. L I, 44.	14. L I, 51.
7. L I, 45.	15. L I, 52.
8. L I, 46.	16. L I, 53.
9. L I, 47. Cf. Zenob. I, 72.	17. L I, 54.
	18. L I, 56. Cf. Apost. III, 40.

- 19 Ἐντὶ κακῆς κυνός ὕν ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν κακῶν ἀντὶ κακῶν ἐπιιδόντων.
- 20 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρου λέγεις: ἐπὶ τῶν μωρῶν διηγουμένων. ἢ γὰρ διφθέρα, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἐπεγράφεται τὰ γινόμενα, παμπάλαιος. 5
- 21 Ἀφ' ὄψηλοῦ μου καταγελάς: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων. ὡσανεὶ πάνυ μου καταφρονεῖς.
- 22 Ἀργούντων χορός: ἐπὶ τῶν κακῶν ποιοούντων.
- 23 Ἄιδος κυνήη: ἐπὶ τῶν ἐπικυρπτόντων ἑαυτοὺς διὰ τινῶν μηχανημάτων. τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ Ἄιδου. 10
- 24 Αἰτναλον κἀνθωνα: τὸν μέγαν.
- 25 Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν.
- 26 Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κόρυθος φθέγγεται.
- 27 Ἀνελεῖν ἀμφοτέραις: ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιοούντων. ὅμοιον τῇ πάντα κάλων κινεῖς. 15
- 28 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον: λείπει τὸ συγκρίνεις.
- 29 Ἀηδόνας λέσχαι*: ἐπὶ τῶν ἀδολεσχοούντων.
- 30 Ἀρουραία μάντις: ἀκρις δυσκίνητος, χλωρά. ταύτης ταῖς κινήσει οἱ ἀγροῖκοι προσέχουσι καὶ μαντείας ἐξ αὐτῆς ποιοῦνται· τίθεται οὖν ἐπὶ τῶν φαύλως μαντευο- 20 μένων.
- 31 Αἰ Οἰδίποδος ἀραί: αἱ φρικταὶ καὶ παλαμναῖαι.
- 32 Αἶρειν ἐξῶ πηλοῦ πόδα.

1. κακῶ] καλῶ Zenobius. 2. ἀντιποδιδόντων Diogenianus. 6. μου] μοι M. 11. Αἰτναλος κἀνθαρος Diogenianus; Hesych. γ. κἀνθα: κἀνθάρος: cf. Arist. Pac. 81 ibiq. Scholl. 13. κόρυθος] sup. I, 26 κορύνη. 17. λέσχαις ἐγκαθήμενα: Diogenianus. 18. V. Ἀρουραία μάντις, quae in M post proverbium 31 posita erant, huc retraxi. ἀκρις] praecedunt ἔσται δὲ in Suida. 19. προσέχουσι] προστρέχουσι M. 20. ποιούται M. ἐπὶ τῶν τωθρῶν καὶ ἀπράκτων Suidas.

19. L I, 57.
 20. L I, 58.
 21. L I, 59.
 22. L I, 60.
 23. L I, 12.
 24. Apost. I, 79: Diogen. I, 59.
 25. Macar. I, 73. Apost. II, 10: Zenob. I, 62.
 26. Cf. sup. I, 36.
 27. DV I, 50. Πάντα κ. κ.] γ. infr. V, 5.
 28. DV I, 63.
 29. Macar. I, 45. Apost. I, 52: Diog. II, 48. Huc pertinet Dio Chrysost. Oratt. 47, p. 527 Mor.:

καλῶς μὲ τος ἀηδόνα ἔφη τῶν σοφιστῶν λοιδορῆσαι βουλόμενος. διὰ τοῦτο, ἔμοι δοκεῖν, ὅτι καὶ τὴν ἀηδόνα γλώσσιον φασὶν οἱ ποιηταί. ἴσως δ' ἂν ὅμοιος εἶην τοῖς τέτιξί: γ. Apost. XVI, 81. Neque aliena est a proverbio locutio τὸν ἤλιον ἐν ταῖς λέσχαις καταθεῖν, de qua egit Iacobsius ad Aelian. H. Anim. VI, 58. 30. Append. Prov. I, 40. De Scholiasta ad Theocr. X, 18, qui maxime huc facit, disputat G. Hermannus Opuscc. IV, 10.
 31. DV I, 67.
 32. Apost. I, 65: cf. infr. III, 22.

- 33 Ἀκμή καλεῖ.
 34 Ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους.
 35 Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλῳ.

APXH TOT B.

- 36 Βασίλειος ὀφθαλμός: τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν πεμπό- 5
 μενον οὕτως ἐκάλουν.
 37 Βάτραχος Σερπίσις: ἐπὶ τῶν ἀφῶνων.
 38 Βάλλ' εἰς ὕδωρ: ἀντὶ τοῦ καταπόντισον. ἐπὶ τῶν ὀλέ-
 θρου ἀξίων.
 39 Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν οὐ ποθ' εὐρήσεις: ἐπὶ 10
 τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων τοῖς αἰσχίσις.
 40 Βῆξ ἀντὶ πορθῆς: ἐπὶ περδόντων καὶ προσποιουμέ-
 νων βῆξιν ἢ γελᾶν. ὃ ἐκλαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ
 τι πράττειν προσποιουμένων.
 41 Βοῦς ἐν πόλει: ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Λυσίας γὰρ 15
 ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἔθηκεν.
 42 Βατράχῳ ὕδωρ· καὶ· Στέαρ γαλῆ: ἐπὶ τῶν ταῦτα
 διδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.
 43 Βάλλεις μῆλοις: ἐπὶ τῶν τυχαῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων.
 44 Βαλανεύς: ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος. οὗτοι γὰρ σχο- 20
 λὴν ἄγοντες, πολυπράγμονες εἰσιν.
 45 Βοιωτίος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν· εἰς τοῦτο γὰρ
 αἰεὶ ἀνειδίζοντο οἱ Βοιωτοί.
 46 Βοιωτία αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀουνέτων· Βοιωτῆ
 γὰρ ἡ Σφίγξ.

25

16. ἀνίθμη BV. 17. γαλῆ στίαρ Suidas. Explicatio in M sequenti proverbio male apposita erat. 19. βάλλειν Diogenianus. Explicatio in M proverbio antecedenti addita erat. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν τυχα-
 γόντων ὧν ἐρῶσι.

33. Hesych. Suid. Σ. Α. in Bekk. Anecd. I, 365, 15: ἀκμή καλεῖ: κειρός καλεῖ. Apposite citat Bernhardus ad Suidam Eurip. Hecub. 1042: βοῦλεσθ' ἐπεισπίσωμεν; ὡς ἀκμή καλεῖ Ἐκάβη παρῖνυς πτλ.
 34. DV I, 56.
 35. L I, 13.
 36. L I, 65.
 37. L I, 66.
 38. L I, 67.
 39. L I, 68.
 40. L I, 69.
 41. L I, 70.

42. L I, 71.
 43. L I, 72.
 44. L I, 73.
 45. P I, 91: Macar. II, 79. Apost. V, 11 ibiq. v. nott. De Boeotorum ἀναισθησίᾳ v. Boettiger Opusc. I, 39. Boissonadus ad Babrii fabb. p. 36. Athenienses de homine stulto dicere solebant Βοιωτίος, Βοιωτίος τὸ γένος et similia: v. Lucian. Judic. Vocal. §. 7 ibiq. Hemsterhusius: add. Gattackeri Advers. Posth. 552 Opp.
 46. P I, 94: Macar. II, 86. Apost. V, 12: Zenob. II, 68.

- 47 *Βοιωτίτιος νόμος: ἐπὶ τῶν καταρχὰς ἔρμουόντων, ὕστερον δὲ ταρασσομένων.*
 48 *Βάσανος λίθος: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις· παρόσον ἢ Λυδία λίθος τὸν χρυσοῦν δοκιμάζει.*
 49 *Βοῦς ἐπὶ γλώσσης: ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων. διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν.*

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

- 50 *Γόνυ κνήμης ἔγγιον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἐτέρων ἀγαπῶντων.*
 51 *Γέροντα δ' ὀρθοῦν φαῦλον, ἕς νέος πῆσῃ. 10*
 52 *Γλυκεὶ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος: ἐπὶ τῶν ἄνιυ μὸχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.*
 53 *Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὧραν τι διαπραττομένων.*
 54 *Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος 15 ἀπάντων, ἢ πλήρης μὲν ἐλαφροτερά, κενεὰ δὲ βαρεῖα.*
 55 *Γῆς βάρος: ἐπὶ ἀχρήστων.*
 56 *Γλυκὺς ἀπειρῶν πόλεμος: ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους. 20*
 57 *Γραῦς ἀνακροτήσασα πολλὴν κοινορθὸν ἐγείρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.*
 58 *Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων.*

1. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡρεμῶς ἰχόντων, αὐθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγενομένων: v. Macarium. 5. δωροδοκούντων M. 10. φλαῦροσ Sophocles, P. 11. γλυκεῖα M. 13. τι M om. 16. ἐλαφροτερῇ et κενῇ Diogenianus. 18. τῶν ἀχρήστων F. 19. ἀπείρω nunc Diogenianus: ἀπείρων in codd. Diogeniani invenitur. 21. Scribe ἀνακροτήσασα.

47. P I, 92: Macar. II, 80. Apost. V, 4: Zenob. II, 65.

48. L I, 64.

49. P I, 95: DV II, 2.

50. P I, 96: Apost. V, 59: Zenob. III, 2: add. Thom. Mag. 125 R.: καὶ ἡ παροιμία· γόνυ κνήμης ἔγγιον, ἐπὶ τῶν τοῖς οἰκίους ἐνεργεούντων.

51. P I, 97: Apost. V, 39. Est Sophocles Oed. Col. 395, ubi in Scholiis haec explanatio profertur:

τὸν ἄπαξ ἐν νιότητι πεσόντα, ἐν γῆρῳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

52. P I, 98: DV II, 17.

53. P I, 99: DV II, 11.

54. P II, 1: Apost. V, 22: Diogen. III, 85. Testigit Valckenarius ad Eurip. Phoeniss. 828, de sensu vv. κάλλιστον ὄνειδος agens.

55. P II, 2. F I, 61: Macar. II, 98. Apost. V, 41f: Diog. III, 90.

56. L I, 74.

57. P II, 4: DV II, 18.

58. P II, 5: DV II, 20.

- 59 *Γυμνότερος πατάλου: ἐπὶ πῶν σφόδρα ἀπόρων.*
- 60 *Γυνή στρατηγεί· καί· Γυνή στρατοπεδεύεται: ἐπὶ τῶν παραδόξων.*
- 61 *Γυναικὶ μὴ πίστευε, μὴδ' ὅταν θάψῃ.*
- 62 *Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ 5 οἱ Ἴωνες διαβάλλοντο.*
- 63 *Γέρον ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται.*
- 64 *Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας, ἅπερ ἄμεινον αὐτῶν ἴσασι. ἅτι πολλὰ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες. 10*
- 65 *Γέρον βούς ἀπένθητος ἐν δόμοισιν.*
- 66 *Γνώθι σαυτὸν: ἀπόφθεγμα Χίλωνος. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὃ εἰσι κομπαζόντων.*
- 67 *Γυμνότερος λεβηρίδος: λεβηρίς γὰρ τὸ δέριμα τοῦ ὄφως ἢ τοῦ ἐμβροῦ. 15*
- 68 *Γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττεις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προστεταγμένα πληροῦν.*
- 69 *Γηράσκω ἄει πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπαιροτέρων.*
- 70 *Γηρᾶ βούς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοῦ. 20*
- 71 *Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ: ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χωροῦντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.*
- 72 *Γυμνός ὡς ἐκ μήτρας: ἐπὶ τῶν ἀπόρων.*
- 73 *Γυναικὸς φρένας: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.*

2. στρατοπεδεύεται M. 5. γέλως] γένος M. 7. ἀλίσκεται πάγῃ Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνον πλήθος ἐμπείρων καὶ δυσάλωτων. 9. Scribe ἐν Ἀθήναις: idem vitium in Apostolio exstat. 13. ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιον κομπ. L. 17. πληροῦν (sic) M. 18. δ' αἰεὶ Zenobius. διὰ τὸ γῆρας idem. 24. φρένας Diogenianus.

59. P II, 6. F I, 63: DV, II, 19.
 60. P II, 7: Macar. III, 12. Apost. V, 76: Diog. IV, 1. In animo habuit Eustath. de Ismen. Amor. V, p. 154 Gaulm.: ἀπολώλαμεν. Πανθία στρατεύει καὶ γυναῖκες τὸ στρατεῖνμα.
 61. P II, 8: Macar. III, 13. Apost. V, 77: Diog. IV, 4. Ornate sententiam expressit Antiphanes Stobaei Flor. LXXIII, 48: ἐγὼ γυναῖκὶ δ' ἐν τι πιστεύω μόνον, Ἐκὼν ἀποθάνῃ μὴ βιώσασθαι κάλῳ, τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀποθάνῃ.

62. L I, 75.
 63. P II, 10: DV II, 23.
 64. P II, 11: DV II, 13.
 65. P II, 12: DV II, 25.
 66. L I, 76.
 67. L I, 77.
 68. L I, 78.
 69. L I, 79.
 70. L I, 80.
 71. L I, 81.
 72. L I, 82.
 73. L I, 83.

- 74 Γλῶσσα ποῦ πορεύη, πόλιν ἀνορθώσασα καὶ πάλιν κατασφρέφουσα: ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ βλαπτόντων ἢ ὠφελούντων.
- 75 Γλαυῆ ἕκταται: ἡ πεῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομιζέτο. 5
- 76 Γεράνδρον μεταφτυτεύειν: ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς γέροντας ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα προτρέπειν. γεράνδρον γὰρ τὸ γηράσκον φυτὸν· καὶ δρυς πᾶν φυτὸν γενικῶ ὀνόματι καλεῖται.
- 77 Γύργαθον φουᾶς: ἐπὶ τῶν μᾶτην ποιοῦντων. ** οἱ 10 δὲ, τὸ δίκτυον.

APXH TOT Δ.

- 78 Δίκην ὑφέξει, κἄν ὄνος δάκη κύνα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῶ συκοφαντούμενων.
- 79 Δίκη δίκη ἐτικτε καὶ βλάβην βλάβη: ἐπὶ τῶν 15

1. πόλιν] πάλιν M. 2. πάλιν] πόλιν Diogenianus. ἀνορθώσασα idem. βλαπτόντων M. 4. πεῆσις] νίκη M. 6. γεράνδρον M: hanc formam probari non posse, praeter eos, quos in ann. ad Zenob. l. c. attuli, Boissonadus ad Aristaen. Epist. II, 1, p. 622 et Lucas in Observ. Philolog. de nigri coloris significatione singulari Spec. I, p. 14. demonstrant. ἐπὶ κτλ.] Suidas explicat: ἐπὶ τοῦ ἀδανάτου. παρεγγυῆ ὅτι μὴ δεῖν τοὺς παρηβηκότας προσάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα. 7. προτρέπειν] προπέμπειν Apostolius, προάγειν Zenobius. γεράνδρον M: γεράνδρον grammatici, qui eandem quam supra legitimus vocis γεράνδρον explicationem exhibent, ad unum omnes tenent: v. Etym. M. 228, 28. Zonar. 431, et, qui brevius vocem tractant, Phrynichus in Bekkeri Anecd. 32, 27. Scholl. ad Apoll. Rhod. I, 11 8. Hesych. s. v., glossa cod. Medicei in nott. Bernhardii ad Suid. s. γεράνδρον. 10. οἱ δὲ κτλ.] Scribe cum Apostolio: σημαίνει δὲ τὸ δίκτυον. v. Zonar. 458: γύργαθος. τὸ δίκτυον, et cf. intt. ad Hesych. s. γύργαθον. Nisi supersunt haec verba ex ampliore de voce γύργαθος expositiuncula: v. Suid. s. γύργαθος: ... γύργαθος οὖν κλίση, ἐν ᾗ τοὺς παρτέτους καὶ δαιμονιώδεις στροβουῖσι: Hesych. s. γύργαθον: σκευὸς πλεκτὸν, ἐν ᾗ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἀγροκόποι. Proverbio autem unice retis significationem convenire, iam H. Stephanus in Erasmi Adag. Animadv. 70 intellexit: nam quis magis frustra laborat, quam is qui rete sufflat, aut qui, ut alio proverbio dicitur, reti ventos venatur: Apost. III, 13. 13. P δάκη.

74. L I, 84.

75. L I, 85.

76. Apost. V, 32: Zenob. III, 1. Ad sententiam cf. Philemonem in Comp. Men. et Philem. p. 358: μὴ τουδέτι γέρονθ' ἀμαρτάνοντά τι δίνδρον παλαιὸν μεταφτυτεύειν δισκόλον, et Menandrum ibid. 365. Καὶ δρυς κτλ.] Herodian. p. 464 Piers.: δρυῖν κοινότερον πῶν ἐκάλου

δίνδρον οἱ παλαιοὶ· οὗτω καὶ ἀκρόδρα πᾶσαν τὴν ὄπωρον κτλ.: quae possunt augeri e Schol. Veneto ad Hom. II. A, 86. Etym. M. 288, 22. Hesych. s. δρυς, Scholl. ad Nicand. Theriac. 28. Eustath. ad Hom. II. Z, 169, p. 633, 36.

77. DV II, 21.

78. P II, 13: DV II, 30.

79. L I, 87.

φιλοδίκων καὶ οὐνευρόντων δίκας δίκαις: καὶ ἐπὶ τῶν πυ-
κναῖς προσιπιτόντων συμφοραῖς.

80 Δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχροὺν προσκρούειν λίθον.

81 Δωδωναῖον χαλκεῖον: ἐπὶ λάλου.

82 Δακτύλῳ δεῖ σε ἔλκυσεθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ** ἤ 5
λύπην ἰσχνῶν γενομένων.

83 Δῶρα θεοῦς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.

84 Δεινοὶ πλέκειν γε μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

85 Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα.

86 Δεύτερος πλοῦς.

10

87 Δελφίνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.

88 Δις παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρῳ
εὐηθιστέρων εἶναι δοκούντων.

89 Δαιδάλεια ποιήματα: ἐπὶ θανμασμοῦ.

90 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγα- 15
πώντων. οἱ γὰρ Δωριεῖς σταχάνην τὴν τρυτάνην καλοῦσι
διὰ τὴν στάσιν.

91 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι κακὸν ὑφισταμένων.

92 Διὸς ψῆφος: ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν καὶ ἀδίκτων.

93 Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἔρῃει καὶ κάλλιστ' ἀπόλ- 20
λυται: φθαρέντος τοῦ λιμώτοντος καὶ ὁ λιμὸς ἀπόλλυται.

APXH TOT E.

94 Εὐγενέστερος Κόδρου.

95 Ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκότει
φαινόσ.

25

3. εἰσκρούειν P. 5. Διὰ δακτυλίου Diogenianus. διὰ νόσον ἢ
κτλ. idem. 8. γε] τοι Zenobius: cum Gregorio BK faciunt. 12.
πρὸς τὸ γῆρας Diogenianus. 14. Δαιδάλου idem. θανμασμοῦ] γ.
αἰξίων post hanc vocem excidisse videtur. 20. μάλιστ' Apostolius. 24.
Postquam in initio proverbii τν. Ἀρίγνωτος σμάραγδος exciderant, pro-
verbium huc translatum est: v. nott. critt. ad P l. c., ad Apost. III, 15.

80. P II, 15: DV II, 32.

81. P II, 16: cf. annot. ad Apost.
VI, 43. Usurpavit Callim. fr. 306
Bentl., de quo v. Heckerus Comm.
Callim. 50 sq.: add. Aristid. ὑπὲρ τ.
τεττ. 309: ἐπειδὴν δὲ κακῶς τινὰς
εἰπεῖν δέη καὶ καταβαλεῖν, τῷ Δω-
δωναίῳ μὲν οὐκ ἔν ἐκίνασαι αὐτοῦς
χαλκεῖω.

82. P II, 17: DV II, 41.

83. P II, 18: Macar. III, 43.
Apost. VI, 42: Diog. IV, 21: add.
Suid. s. πείθω.

84. L I, 88. F I, 70.

85. P II, 20: Apost. V, 89: Ze-
nob. III, 31.

86. P II, 21. F I, 72: DV II, 45.

87. P II, 22: Apost. V, 99.

88. L I, 89.

89. L I, 90.

90. L I, 91.

91. L I, 92.

92. L I, 93.

93. L I, 94.

94. Cf. nott. ad Macar. IV, 20.

95. P I, 85.

- 96 Ἐπιμενίδου ὕπνος: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμημένων·
πεντήκοντα γὰρ ἔτη ἐκάθειπεν.
- 97 Ἐς Τροφωνίου μεμάντευσαι: ἐπὶ τῶν σκυθρω-
πῶν καὶ ὠχρῶν.
- 98 Ἐν ἄλλῳ δρασκάζεις: ἦτοι κρύπτη. ἐπὶ τῶν μὴ δυ- 5
ναμένων λαθεῖν.
- 99 Ἐατώ ταμίας· τἄλλα δ' εἰ βούλει κύων: ἐπὶ
τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων καὶ μάλιστα εὐνοούχων.
- 100 Ἐκ παντός ξύλου κύφων ἂν γένοιτο: ἐπὶ τῶν 10
τὸ εἶδος εὐτελῶν, εἰς χρείαν δὲ ἀναγκαίων.
- 1 εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἐλθόντων εἰς ἄπειρ
πρότερον ὄντες ἐξέπεσον.
- 2 Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις: ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀντ' ἄλλων
ὀρώντων.
- 3 Ἐκπερδικίσαι: ** καὶ ἐκκλίνει. ἐπὶ τῶν διαθιδρα- 15
σκόντων τοὺς θηρευτάς.
- 4 Ἐλέφαντα ἐν μυίας ποιεῖς: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ
ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ.
- 5 Ἐμαντῷ βαλανεύσω: ἀντὶ τοῦ, ἐμαντῷ διακονήσω.
- 6 Εἰς ἀσθενούστας ἀσθενῶς ἐλήλυθας: ἐπὶ τῶν 20
ὅμοια πασχόντων.

1. Ἐπιμένιδος M: Ἐπιμενίδειος C: Ἐπιμενίδου P, Diogenianus praebuerunt. 3. μάντευσαι M: μεμάντευται Diogenianus. 5. ἦτοι] ἦ M. 7. ταμίας] corrigge τομίας. δ' εἰ βούλει] δ' .'. βούλει [sic] M: τί δ' ἄλλ' εἰ Apostolius: fortasse τὰ δ' ἄλλα γ' scribendum. 9. γένοιτ' ἂν Zenobius: cum nostro Apostolius consentit. Explicationem integritatem Suidas servavit: λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρθῶν μὲν εὐκαταφρονητῶν, ἀναγκαίων δὲ. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν δόξαν παρασχόντων ὡς ἀγαθῶν, εὐρεθίντων δὲ ἱεροίων. 11. ἐπὶ τῶν ἰλθόντων πάλιν εἰς ἐπιτα, ἀφ' ὧν ἐξέπεσον K: v. Apostolius. 13. ἐκ δυοῖν Diogenianus. 15. καὶ ἐκκλίνει M: posui lacunae signa: excidit enim aut διολεσθῆναι aut διαθρῆναι. Ceterum cf. Scholl. ad Arist. Av. 769: λαμβάνοντες [perdices] γὰρ κύφῳ τοῖς ποσίν, ὑπτίους ἑαυτοὺς ῥίπτουσι, καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσι. 19. Κύρῳ μαντῷ Arsenius. 20. ἀσθενῶν ἐλήλυθα Zenobius.

96. P II, 23: DV II, 49. Apost. VII, 73.

97. P II, 24: DV II, 50.

98. L I, 97.

99. P II, 26. F I, 81: Apost. VIII, 2.

100. P II, 27. F I, 83: Apost. VI, 95: Zenob. IV, 7. Versum Epicharmeum, ex quo secundum veteres proverbium manavit, Schneidewinus tractat Coniect. Critt. p. 73

et scribendum putat: ἐκ παντός ξύλου Κλῶός γένοιτ' ἂν καὶ θεός.

1. P II, 28: DV II, 53.

2. P II, 29: DV II, 56.

3. P II, 30: DV II, 57.

4. P II, 31: DV II, 67.

5. P II, 32: Macar. III, 77. Apost. IX, 16^b: Zenob. III, 58.

6. P II, 33: Apost. VI, 52: Zenob. III, 56.

- 7 *Εὐδοκοὶ κέρτος αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων.*
 8 *Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολή: ὅτα μηδὲ τοῦ μικροῦ
 δεῖν καταφρονεῖν.*
 9 *Ἐκ τετραμήνης κύλικος πεισὶν: ἐπὶ τῶν ἐψευσαμέ-
 νων φίλων.* 5
 10 *Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις: ἐπὶ τῶν συζών-
 των ἡθυπαθείαις.*
 11 *Ἐνδυμίωνος ὕπνον ὑπνώττει: ἐπὶ τῶν πολλὰ
 κοιμημένων.*
 12 *Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.* 10
 13 *Ἐἴληφεν ἡ παγίς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἀλισκο-
 μένων.*
 14 *Ἐν τριόδῳ εἰμι λογισμῶν: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων.*
 15 *Ἐλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ καικίας νέφος.*
 16 *Ἐν φρέατι κυσὲ μάχεσθαι.* 15
 17 *Ἐκδεδαρμένον δαίρεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούν-
 των. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῶν κακούντων τοὺς ἐν συμφοραῖς.*

2. κᾶν Zenobius. Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χόλος Eustathius profert in comm. ad Hom. Od. Θ, 1599, 37. 4. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν διαμαρτημένων ἐν πίστι. 6. κατακλύπτεις Diogenianus. 8. ὑπνώττει] καθύπνους idem. 10. τὴν] τὸν M, μοι τὴν Zenobius. 13. λογισμῶν Zenobius om. 14. ἐφ' αὐτὸν ὥσπερ Καικίας Diogenianus. 15. κυσὲ μάχεσθαι] κυνομαχεῖν Hesychius, Apostolius: κυνὶ μάχεσθαι Gaisfordus in Zenobio et Suida cum antiquis editionibus: nunc utriusque recte κυσὲ restitutum est. Aliter iudicat Finckhiius in Zenob. Provv. Annot. p.15. ἐπὶ τῶν δυσφρέκτων dici adnotat Hesychius. 16. δέρεις P, Suidas. 17. βέλτιον δὲ κτλ. Suidas om.

7. P II, 34: Apost. VIII, 9: Diog. IV, 65.

8. P II, 35: Macar. III, 81. Apost. VII, 18. VIII, 25: Zenob. III, 70. Integrum proverbium Suidas tradit in v. σέρφος: ἔνεστι κᾶν μύρμηκι κᾶν σέρφω χολή: v. quae de eo dixi in Schneidewini Philol. III, 3, p. 571. Sophocli tribuit auctor incertus in Cramerii Anecd. Pariss. I, 397, 3. Adhibuit Palladas in Anth. Pal. X, 49, 1: καὶ μύρμηκι χολὴν καὶ σέρφω φασὶν ἐνεῖναι: sententiae causa tetigit Huscckius de fabulis Archil. 19. Ad similitudinem huius pro- verbii Pherecrates Athen. VI, 305 F dixit: ἔνεστιν ἐν κισθάρω τι [insere καὶ] κικόν, de quo v. Gesnerus Aqnatil. 228: item in animo ha-

buit, ut videtur, Constant. Manass. Amor. Arist. et Dros. VIII, 21.

9. P II, 37: Apost. VI, 93d.
 10. P II, 38. F I, 87: DV II, 71.
 11. P II, 40: DV II, 48.
 12. P II, 39: DV II, 72.
 13. L I, 98.
 14. P II, 42: Apost. VII, 36: Zenob. III, 78.
 15. L I, 99.
 16. P II, 43: Apost. VII, 40: Zenob. III, 45.
 17. P II, 44: Apost. VI, 87. Simile est ἀέρα δέρειν apud Suidam, de quo Bernhardius haec annotavit: ἐπὶ τῶν ἀπράντοις ἰχθυοειπέτων Eustath. ad Hom. II. Y, p. 1215, 54. Adde Maii Collect. Vat. T. IV (1831. 8.), p. 527 et

- 18 Ἐν θέρει τὴν χλαινὰν κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.
- 19 Ἐρμῆς ἀμύητος.
- 20 Ἐνθά οὔτε πλεῖν ἄνεμος οὔτε μίμνειν ἐᾷ: ἐπὶ τῶν δυσχερότοις περιπεσόντων. 5
- 21 Ἐλέφας μὺς οὐκ ἀλαγίζει.
- 22 Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων ὄντων.
- 23 Ἐκ τριχὸς κρέματαί: ἐπὶ τῶν κινδυνεύοντων ὅμοιον τῷ Ἐπὶ ξυροῦ. 10
- 24 Εὐγενῆς ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον τιμωμένων.
- 25 Ἐγγος ἐπὶ τῷ ἔγγει: γραῦν φασὶ τοῦτο εἰπεῖν καπήλω ἐναχυράζουσαν ἔγγος.
- 26 Ἐλεύθεραι αἰγες ἀρότρου: ἐπὶ τῶν βάρους [τινός] 15 ἀπηλλαγμένων.
- 27 Εἰς κόλπον πτύεις: ἀντὶ τοῦ, μεγαλοῤῥημονεῖς.
- 28 Ἐν πίσθῳ τὴν κεραμείαν: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ τρόπον τοῖς μαθήμασι προβαίνοντων.
- 29 Ἐν σκότει ὀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρως μο- 20 χθούνητων.

4. οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν L. 6. μὺν οὐκ ἀλάγει DV: cf. nott. ad Apost. VII, 8. 10. ξυροῦ] ἴσταιται ἀμῆς Diogenianus addit. 11. Scribe εὐγενῆς εἰ ex DV II, 22. 12. τιμωμένων] εὐγενῶν εἶναι σκοούτων DV. 15. τινός ex DV inserui. 16. ἀπηλλαγμένων M. 17. πτύειν F. μεγαλοῤῥημονῶ ἐύλαβούμενος Suidas: οὐ ante μεγαλοῤῥημονεῖν F addit. 18. κεραμείαν μανθάνω Zenobius.

Theod. Metoch. p. 371 coll. Boiss. Anecd. II, 437. Adde Gregor. Naz. Orat. XXI, p. 376: οὐδὲ ταῦτόν παθεῖν τῶν ἀθλητῶν τοῖς ἀπείροις, οὐ τὸν ἄερα πλείω παίοντες ἢ τὰ σώματα τῶν ἄθλων ἀποτυγχάνουσι. Sumptum est ex Pauli Epist. ad Corinth. I, 9, 26, unde habet Phot. Epist. 4. 221. Add. Suicerus The-saur. Eccles. I, 107.

18. L II, 1.

19. P II, 36: Apost. VII, 93: Diog. IV, 63. Mercurio in arce Athenarum ara dedicata erat: Hesych. s. Ἐρμῆς: v. Sluiterus Lectt. Andocid. 41 Iugd.

20. L II, 13.

21. P II, 48: DV II, 66.

22. P II, 49: DV II, 62: cf. sup. II, 32.

23. P II, 50: DV II, 63.

24. P II, 51: Apost. VIII, 15. Compara DV II, 22.

25. P II, 52.

26. P II, 53: DV II, 68.

27. P II, 54. F I, 93: Apost. VI, 64: Diogen. IV, 82^b. Usurpant Liban. Epist. 714: πτύω δὲ εἰς κόλπον τῆ παρομιῆς πιθόμενος, ubi v. Wolfium: Petron. Satyric. 131: v. interpp. ad Petron. l. c. et O. Iah-nium ad Pers. Satir. II, 33.

28. P II, 55: DV II, 65.

29. P II, 56. F I, 96: DV II, 69.

- 30 *Εἰς Θεοῦ ὤτα ἦλθεν: ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων.*
 31 *Εἰς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ.*
 32 *Ἐν νοκτε βουλήν: ἐπειθὴ ἢ νυκτὶ παρόρησιαν δίδωσι.*
 33 *Εἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων μὲν, 5*
κατασχεθέντων δέ.
 34 *Εἰς μελίττας ἐκώμασας: ἐπὶ τῶν κακουμένων 5*
ἄθροως.
 35 *Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι: τὸ γὰρ παλαιὸν πέντε 10*
κριταὶ ἐκρινον τοὺς κωμικοὺς· ἢ ὅτι ἐν γόνασιν εἶχον, ἃ
νῦν εἰς γραμματεῖον ἐγγράφεται.
 36 *Ἐκ λύκου στόματος: ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως [παρὰ 10*
τινῶν τι] λαμβανόντων.
 37 *Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρει: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.*
 38 *Εἰς Τροίξην βαδίσεις: ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιον 15*
γενεῖον. Πῶγων γάρ ἐστι λιμὴν Τροίξηνιος.
 39 *Ἐλάφειος ἀνὴρ: ὁ δειλός.*
 40 *Εὐμεταβολώτερος ποθόρνου: ὑποδήματος εἶδος 15*
ὁ κόθορνος, ἐφαρμόζων τοῖς δυοῖ ποσίν.
 41 *Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῦντα πλεῖν.*
 42 *Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα: ἐπὶ τῶν 20*
ἀλυσαιτελῶν δαιρῶν.
 43 *Ἐρρίφθω κύβος: ἐπὶ τῶν ὀψομινδυνούντων.*
 44 *Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυθος φθέγγεται.*

1. Θεῶν Zenobius. 3. δίδωσι βουλευέσθαι L. 6. τῶν] παρὰ δόξαν Suidas adūciat. 10. γραμματεῖα L, ubi vide notas. 11. παρὰ — τι e Suida adieci. 13. διαφέρεις Suidas. ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναισθήτων· παρόσον καὶ τὸ ζῆεν τοιοῦτες explicat idem. 22. ἀερίφθω F.

30. L II, 2.
 31. L II, 3.
 32. L II, 4.
 33. L II, 5.
 34. L II, 6.
 35. L II, 7.
 36. L II, 8.
 37. L II, 9.
 38. L II, 10.
 39. L II, 11.
 40. L II, 12.
 41. L II, 14.
 42. L II, 15.
 43. Suid. s. ἐρρίφθω, s. ἐκκερτέον, s. κύβος: cf. nott. ad Macar. II, 8. F I, 27. Apostol. II, 93.

Usurpat Anon. in Gram. Anecd. Oxon. III, 218, 1: ὄρεξ· ὡς ἐς τὸ ἐναντίον τὸ πρῶμα προετραπή σοι, ἃ φιλ' ἔταίρε· ἀλλ' ὡς τοῦ τῆς παρομιίας κύβου φεφέντος, ὡς ἐγώ σε καὶ τῆς τῶν χρωμάτων ἰσχυρῶν συστοχίας κτλ.: v. Valckenarius ad Eur. Phoeniss. 1235. ad Herod. VII, 50. Marklandus ad Eur. Suppl. 330: addo e Latinis Liv. I, 23, 9: in dubiam imperii servitiūque aleam ismus: Petron. Sat. c. 122, vs. 173: iudicio Fortuna cadat alea: Lucan. VI, 6: placet alea fati Allerutrum versura caput.
 44. Apost. VII, 39c: Zenob. III,

- 19 Ἀντὶ κακῆς κυνὸς ὕν ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν κακῶν ἀντὶ κακῶν ἐπιδιδόντων.
- 20 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν μωρῶν διηγουμένων. ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἐπιγράφτο τὰ γινόμενα, παμπάλαιος. 5
- 21 Ἀφ' ὕψηλοῦ μου καταγελαῶς: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων. ὡσανεὶ πάντῳ μου καταφρονεῖς.
- 22 Ἀργούντων χορὸς: ἐπὶ τῶν κακῶν ποιοούντων.
- 23 Ἄιδος κυνηγν: ἐπὶ τῶν ἐπικρουπτόντων ἑαυτοὺς διὰ τινῶν μηχανημάτων. τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ Ἄιδου. 10
- 24 Αἰτναῖον κἀνθωνα: τὸν μέγαν.
- 25 Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν.
- 26 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κόρυδος φθέγγεται.
- 27 Ἀντελεῖν ἀμφοτέραις: ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιοούντων. ὅμοιον τῇ πάντα κάλων κινεῖς. 15
- 28 Ἀθηναῖ τὸν αἴλουρον: λείπει τὸ συγκρίσεις.
- 29 Ἀηδόνες λέσχαι: ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων.
- 30 Ἀρουραία μάντις: ἀκρις δυσκίνητος, χλωρά. ταύτης ταῖς κινήσει οἱ ἀγροῖκοι προσέχουσι καὶ μαντείας ἐξ αὐτῆς ποιοῦνται· τίθεται οὖν ἐπὶ τῶν φανύλως μαντευσ- 20
μένων.
- 31 Αἰ Οἰδίποδος ἀραί: αἱ φρικταὶ καὶ παλαμναῖαι.
- 32 Αἶρειν ἔξω πηλοῦ πόδα.

1. κακῶ] καλῶ Zenobius. 2. ἀνταποδιδόντων Diogenianus. 6. μου] μοι M. 11. Αἰτναῖος κἀνθαρος Diogenianus; Hesych. γ. κἀνθω: κἀνθάρω: cf. Arist. Pac. 81 ibiq. Scholl. 13. κόρυδος] sup. I, 26 κορυφή. 17. λέσχαις ἐγκαθήμενα. Diogenianus. 18. V. Ἀρουραία μάντις, quae in M post proverbium 31 posita erant, huc retraxi. ἀκρις] praecedunt ἐστὶ δὲ in Suida. 19. προσέχουσι] προστρέχουσι M. 20. ποιοῦνται M. ἐπὶ τῶν κωθρῶν καὶ ἀκράκτων Suidas.

19. L I, 57.
20. L I, 58.
21. L I, 59.
22. L I, 60.
23. L. I, 12.
24. Apost. I, 79: Diogen. I, 59.
25. Macar. I, 73. Apost. II, 10: Zenob. I, 62.
26. Cf. sup. I, 36.
27. DV I, 50. Πάντα x. x.] γ. infr. V, 5.
28. DV I, 63.
29. Macar. I, 45. Apost. I, 52: Diog. II, 48. Huc pertinet Dio Chrysost. Oratt. 47, p. 527 Mor.:

καλῶς μὲ τις ἀηδόνα ἔφη τῶν σοφιστῶν λαιδορῆσαι βουλόμενος. διὰ τοῦτο, ἴμοι δοκεῖν, ὅτι καὶ τὴν ἀηδόνα γλώσσιμα γόν φυσιν οἱ ποιηταί. ἴσως δ' ἂν ὅμοιος εἴην τοῖς τέτισι: γ. Apost. XVI, 81. Neque aliena est a proverbio locutio τὸν ἧλιον ἐν ταῖς λέσχαις καταδίειν, de qua egit Isaacsius ad Aelian. H. Anim. VI, 58.
30. Append. Provn. I, 40. De Scholiasta ad Theocr. X, 18, qui maxime huc facit, disputat G. Hermannus Opuscc. IV, 10.
31. DV I, 67.
32. Apost. I, 65: cf. infr. III, 22.

- 33 Ἀκμή καλεῖ.
 34 Ἀφ' ἰππων εἰς ὄνους.
 35 Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλῳ.

APXH TOT B.

- 36 Βασίλειος ὀφθαλμός: τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν περιπό- 5
 μενον οὕτως ἐκάλουν.
 37 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων.
 38 Βάλλ' εἰς ὕδωρ: ἀντὶ τοῦ καταπόντισον. ἐπὶ τῶν ὀλέ-
 θρου ἀξίων.
 39 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν οὐ ποθ' εὐρήσεις: ἐπὶ 10
 τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων τοῖς αἰσχίστοις.
 40 Βῆξ ἀντὶ πορθῆς: ἐπὶ περδόντων καὶ προσποιουμέ-
 νων βήχειν ἢ γελᾶν. ὃ ἐκλαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ
 τι πράττειν προσποιουμένων.
 41 Βοῦς ἐν πόλει: ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Λυσίας γὰρ 15
 ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἔθηκεν.
 42 Βατράχῳ ὕδωρ' καί· Στέαρ γαλῆ: ἐπὶ τῶν ταῦτα
 διδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.
 43 Βάλλεις μῆλοις: ἐπὶ τῶν τυχαῖν ἂν ἐρῶσι βουλομένων.
 44 Βαλανεύς: ἐπὶ τοῦ πολυπράξιμος. οὗτοι γὰρ σχο- 20
 λὴν ἄγοντες, πολυπράξιμονες εἰσίν.
 45 Βοιωτίας νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν· εἰς τοῦτο γὰρ
 αἰεὶ ὠνειδίζοντο οἱ Βοιωτοί.
 46 Βοιωτία αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων· Βοιωτῆ
 γὰρ ἦ Σφίγξ.

25

16. ἀνέθηκε BV. 17. γαλῆ στίαρ Suidas. Explicatio in M sequenti proverbio male apposita erat. 19. βάλλειν Diogenianus. Explicatio in M proverbio antecedenti addita erat. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν τυχα-
 γόντων ἂν ἐρῶσι.

33. Hesych. Suid. Σ. Α. in Bekk. Anecd. I, 365, 15: ἀκμή καλεῖ: κωρὸς καλεῖ. Apposite citat Bernhardus ad Suidam Eurip. Hecub. 1042: βοῦλεσθ' ἱππεύσωμεν; ὡς ἀκμή καλεῖ Ἐκάβη παρῖναι πτλ.
 34. DV I, 56.
 35. L I, 13.
 36. L I, 65.
 37. L I, 66.
 38. L I, 67.
 39. L I, 68.
 40. L I, 69.
 41. L I, 70.

42. L I, 71.
 43. L I, 72.
 44. L I, 73.
 45. P I, 91: Macar. II, 79. Apost. V, 11 ibiq. v. nott. De Boeotorum ἀναισθησίᾳ v. Boettiger Opusc. I, 39. Boissonadus ad Babrii fabb. p. 36. Athenienses de homine stulto dicere solebant Βοιωτίας, Βοιωτίας τὸ γέρος et similia: v. Lucian. Iudic. Vocal. §. 7 ibiq. Hemsterhusius: add. Gatackeri Advers. Posth. 552 Opp.
 46. P I, 94: Macar. II, 86. Apost. V, 12: Zenob. II, 68.

- 47 *Βοιωτίος νόμος: ἐπὶ τῶν καταρχὰς ἡρμούντων, ὕστερον δὲ ταρασσομένων.*
 48 *Βάσανος λίθος: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις· παρόσον ἢ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.*
 49 *Βοῦς ἐπὶ γλώσσης: ἐπὶ τῶν δωροδοκούμενων. διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βούν ἔχειν.*

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

- 50 *Γόνυ κνήμης ἔγγιον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἐτέρων ἀγαπώντων.*
 51 *Γέροντα δ' ὀρθοῦν φαῦλον, ὅς νέος πῆσθ.* 10
 52 *Γλυκεὶ' ὀπώρα φύλακος ἐκλειοιπότος: ἐπὶ τῶν ἄνυ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.*
 53 *Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὄραν τι διαπραττομένων.*
 54 *Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος ἀπάντων, ἢ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρᾳ, κενᾶ δὲ βαρεῖα.* 15
 55 *Γῆς βάρος: ἐπὶ ἀχρήστων.*
 56 *Γλυκὺς ἀπειρῶν πόλεμος: ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους.* 20
 57 *Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κοινορθὸν ἐγείρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.*
 58 *Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων.*

1. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡρμῶως ἰχόντων, αὐθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγενομένων: v. Macarium. 5. δωροδοκούμενων M. 10. φλαῦρον Sophocles, P. 11. γλυκεῖα M. 13. τι M om. 16. ἐλαφροτέρῃ et κενῇ Diogenianus. 18. τῶν ἀχρήστων F. 19. ἀπείρω nunc Diogenianus: ἀπείρων in codd. Diogeniani invenitur. 21. Scribe ἀνακροτήσασα.

47. P I, 92: Macar. II, 80. Apost. V, 4: Zenob. II, 65.

48. L I, 64.

49. P I, 95: DV II, 2.

50. P I, 96: Apost. V, 59: Zenob. III, 2: add. Thom. Mag. 125 R.: καὶ ἡ παροιμία γόνυ κνήμης ἔγγιον, ἐπὶ τῶν τοὺς οὐκ εὖ ἐργαζομένων.

51. P I, 97: Apost. V, 39. Est Sophoclis Oed. Col. 395, ubi in Scholiis haec explanatio profertur:

τὸν ἄπαξ ἐν νιότητι πεσόντα, ἐν γῆρῳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

52. P I, 98: DV II, 17.

53. P I, 99: DV II, 11.

54. P II, 1: Apost. V, 22: Diogen. III, 85. Testigat Valckenarius ad Eurip. Phoeniss. 828, de sensu vv. κάλλιστον ὄνειδος agens.

55. P II, 2. F I, 61: Macar. II, 98. Apost. V, 41f: Diog. III, 90.

56. L I, 74.

57. P II, 4: DV II, 18.

58. P II, 5: DV II, 20.

- 59 *Γυμνότερος πατάλου: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.*
- 60 *Γυνὴ στρατηγῆ: καὶ Γυνὴ στρατοπεδεύεται: ἐπὶ τῶν παραδόξων.*
- 61 *Γυναὶκὶ μὴ πίστευε, μηδ' ὅταν θάσῃ.*
- 62 *Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ 5 οἱ Ἴωνες διαβάλλοντο.*
- 63 *Γέρον ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται.*
- 64 *Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας, ἅπερ ἄμεινον αὐτῶν ἴσασι· ὅτι πολλοὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκας. 10*
- 65 *Γέρον βούς ἀπένθητος ἐν δόμοισιν.*
- 66 *Γνώθι σαυτὸν: ἀπόφθεγμα Χίλωνος. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὃ εἰσι κομπαζόντων.*
- 67 *Γυμνότερος λεβηρίδος: λεβηρίς γὰρ τὸ δῆμα τοῦ ὄφως ἢ τοῦ ἐμβροῦ. 15*
- 68 *Γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττεις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προστεταγμένα πληροῦν.*
- 69 *Γηράσκω αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων.*
- 70 *Γηρᾷ βούς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοῖ. 20*
- 71 *Γυμνῆ τῆ κεφαλῆ: ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χωρούντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.*
- 72 *Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας: ἐπὶ τῶν ἀπόρων.*
- 73 *Γυναικὸς φρένας: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.*

2. στρατοπεδεύεται M. 5. γέλως] γέως M. 7. ἀλίσκεται πάγῃ Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνον πλήθος ἐμπειρῶν καὶ δυσκαλιόντων. 9. Scribe ἐν Ἀθήναις: idem vitium in Apostolio existat. 13. ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιον κομπ. L. 17. πληροῦν (sic) M. 18. δ' αἰεὶ Zenobius. διὰ τὸ γῆρας idem. 24. φρένας Diogenianus.

59. P II, 6. F I, 63: DV, II, 19.
 60. P II, 7: Macar. III, 12. Apost. V, 76: Diog. IV, 1. In animo habuit Eustath. de Ismen. Amor. V, p. 154 Gaulm.: ἀπολωλέμεν. Πανθία στρατεύει καὶ γυναῖκας τὸ στρατεύμα.
 61. P II, 8: Macar. III, 13. Apost. V, 77: Diog. IV, 4. Ornate sententiam expressit Antiphanes Stobaei Flor. LXXIII, 48: ἐγὼ γυναῖκὶ δ' ἐν τι πιστεύω μόνον, ἕκκιν ἀποθάσῃ μὴ βεβώσῃ κἄλῳ, τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ὡς ἂν ἀποθάσῃ.

62. L I, 75.
 63. P II, 10: DV II, 23.
 64. P II, 11: DV II, 13.
 65. P II, 12: DV II, 25.
 66. L I, 76.
 67. L I, 77.
 68. L I, 78.
 69. L I, 79.
 70. L I, 80.
 71. L I, 81.
 72. L I, 82.
 73. L I, 83.

- 74 Γλῶσσα ποῦ πορεύη, πόλιν ἀνορθώσασα καὶ πάλιν κατασφρέφουσα: ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ βλαπτόντων ἢ ὠφελούντων.
- 75 Γλαῦξ ἔπειταται: ἡ πεῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομιζέτο. 5
- 76 Γεράνθρον μεταφυτεύειν: ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς γέροντας ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα προτρέπειν. γεράνθρον γὰρ τὸ γηράσκον φυτὸν· καὶ δρυς πᾶν φυτὸν γενικῶ ὀνόματι καλεῖται.
- 77 Γύργαθον φουᾶς: ἐπὶ τῶν μάτην ποιοῦντων. ** οἱ 10 δὲ, τὸ δίκτυον.

APXH TOT Δ.

- 78 Δίκην ὑφέξει, κᾶν ὄνος δάκη κύνα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῶ συκοφαντούμενων.
- 79 Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβην βλάβη: ἐπὶ τῶν 15

1. πόλιν] πόλιν M. 2. πάλιν] πόλιν Diogenianus. ἀνορθώσασα idem. βλαπτόντων M. 4. πεῆσις] νίκη M. 6. γεράνθρον M: hanc formam probari non posse, praeter eos, quos in ann. ad Zenob. l. c. attuli, Boissonadus ad Aristaen. Epist. II, 1, p. 622 et Lucas in Observ. Philolog. de nigri coloris significatione singulari Spec. I, p. 14. demonstrant. ἐπὶ κτλ.] Suidas explicat: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. παρεγγυᾷ ὅτι μὴ δεῖν τοὺς παρηγηκότας προσάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα. 7. προτρέπειν] προπέμπειν Apostolius, προάγειν Zenobius. γεράνθρον M: γεράνθρον grammatici, qui eandem quam supra legitimus vocis γεράνθρον explicationem exhibent, ad unum omnes tenent: v. Etym. M. 228, 28. Zonar. 431, et, qui brevius vocem tractant, Phrynichus in Bekkeri Anecd. 32, 27. Scholl. ad Apoll. Rhod. I, 11 8. Hesych. s. v., glossa cod. Medicei in nott. Bernhardii ad Suid. s. γεράνθρον. 10. οἱ δὲ κτλ.] Scribe cum Apostolio: σημαίνει δὲ τὸ δίκτυον. v. Zonar. 458: γύργαθος. τὸ δίκτυον, et cf. intt. ad Hesych. s. γύργαθον. Nisi supersunt haec verba ex ampliore de voce γύργαθος expositiuncula: v. Suid. s. γύργαθος: ... γύργαθος οὖν κλίση, ἐν ἣ τούτοις παρτέρας καὶ δαιμονιώδεις στροβούσαι: Hesych. s. γύργαθος: σκεῦος πλεκτόν, ἐν ᾧ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἀγοκόποι. Proverbium autem unice retis significationem convenire, iam H. Stephanus in Erasmi Adag. Animadv. 70 intellexit: nam quis magis frustra laborat, quam is qui rete sufflat, aut qui, ut alio proverbio dicitur, reti ventos venatur: Apost. III, 13. 13. P δάκη.

74. L I, 84.

75. L I, 85.

76. Apost. V, 32: Zenob. III, 1. Ad sententiam cf. Philemonem in Comp. Men. et Philem. p. 358: μὴ τουθῆτε γέρονθ' ἀμαρτανόντ' αὖτις· δίδρον παλαιὸν μεταφινύειν δὲσ-κολον, et Menandrum ibid. 365. Καὶ δρυς κτλ.] Herodian. p. 464 Piers.: δρυὴν κοινότερον πᾶν ἐκάλον

δίδρον οἱ παλαιοὶ· οὕτω καὶ ἐκρέδρα πᾶσαν τὴν ὄψωσαν κτλ.: quae possunt augeri e Schol. Veneto ad Hom. II. A, 86. Etym. M. 288, 22. Hesych. s. δρυς, Scholl. ad Nicand. Theriac. 28. Eustath. ad Hom. II. Z, 169, p. 633, 36.

77. DV II, 21.

78. P II, 13: DV II, 30.

79. L I, 87.

φιλοδίκων καὶ συναιρῶντων δίκας δίκαις: καὶ ἐπὶ τῶν πυν-
κναῖς προσπιπτόντων συμφοραῖς.

- 80 Δις πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχροὺς προσκερῶσει λίθον.
81 Δωδωναίον χαλκείον: ἐπὶ λάλου.
82 Δακτύλῳ δεῖ σε ἐλκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ** ἤ 5
λύπην ἰσχνῶν γενομένων.
83 Δῶρα θεοῦς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.
84 Δεινοὶ πλέκουσιν γε μηχανὰς Αἰγύπτιοι.
85 Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα.
86 Δεύτερος πλοῦς. 10
87 Δελφίνα λευκάνη οὐ χωρεῖ.
88 Δις παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γῆρα
εὐηθιστέρων εἶναι δοκούντων.
89 Δαιδάλεια ποιήματα: ἐπὶ θανμασμοῦ.
90 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγα- 15
πώντων. οἱ γὰρ Δωριεῖς σταχάνην τὴν τρυτάνην καλοῦσι
διὰ τὴν στάσιν.
91 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι κακὸν ὑφίσταμένων. -
92 Διὸς ψῆφος: ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν καὶ ἀδίκτων.
93 Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἐῤῥεῖ καὶ κάλλιστ' ἀπόλ- 20
λυται: φθαρέντος τοῦ λιμώτιοντος καὶ ὁ λιμὸς ἀπόλλυται.
APXH TOT E.
94 Εὐγενέστερος Κόδρον.
95 Ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκοτει-
φαινός. 25

3. εἰς κρούειν P. 5. Διὰ δακτυλίου Diogenianus. διὰ νόσον ἢ
πτλ. idem. 8. γε] τοι. Zenobius: cum Gregorio BK faciunt. 12.
πρὸς τὸ γῆρας Diogenianus. 14. Δαιδάλεον idem. θανμασμοῦ] γ.
αἰξίων post hanc vocem excidisse videtur. 20. κάλλιστ' Apostolius. 24.
Postquam in initio proverbii vv. Ἀρίγματος σμύραγδος exciderant, pro-
verbium huc translatum est: v. nott. critt. ad P l. c., ad Apost. III, 15.

80. P II, 15: DV II, 32.
81. P II, 16: cf. annott. ad Apost.
VI, 43. Usurpavit Callim. fr. 306
Bentl., de quo v. Heckerus Comm.
Callim. 50 sq.: add. Aristid. ὑπὲρ τ.
τεττ. 309: ἐπειδὴν δὲ κακῶς τινος
εἰπεῖν δέη καὶ καταβαλεῖν, τῷ Δω-
δωναίῳ μὲν οὐκ ἄν εὐάσῃς αὐτοῦς
χαλκίῳ.
82. P II, 17: DV II, 41.
83. P II, 18: Macar. III, 43.
Apost. VI, 42: Diog. IV, 21: add.
Suid. s. πείθει. 84. L I, 88. F I, 70.
85. P II, 20: Apost. V, 89: Ze-
nob. III, 31.
86. P II, 21. F I, 72: DV II, 45.
87. P II, 22: Apost. V, 99.
88. L I, 89.
89. L I, 90.
90. L I, 91.
91. L I, 92.
92. L I, 93.
93. L I, 94.
94. Cf. nott. ad Macar. IV, 20.
95. P I, 85.

- 96 Ἐπιμενίδου ὕπνος: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμημένων·
πεντήκοντα γὰρ ἔτη ἐκάθειπεν.
- 97 Ἐς Τροφωνίου μεμάντευσαι: ἐπὶ τῶν σκυθρο-
πῶν καὶ ὠχρῶν.
- 98 Ἐν ἄλλῳ δρασκάζεις: ἦτοι κρύπτη. ἐπὶ τῶν μὴ δυ-
ναμένων λαθεῖν.
- 99 Ἐστω ταμίας· τἄλλα δ' εἰ βούλει κύων: ἐπὶ
τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων καὶ μάλιστα εὐνούχων.
- 100 Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο: ἐπὶ τῶν
τὸ εἶδος εὐτελῶν, εἰς χρεῖαν δὲ ἀναγκαίων. 10
- 1 Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἐλθόντων εἰς ἄπερ
πρότερον ὄντες ἐξέπεσον.
- 2 Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις: ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀντ' ἄλλων
ὀρώντων.
- 3 Ἐκπερδικίσαι: * * καὶ ἐκκλίσαι. ἐπὶ τῶν διαδιδρα- 15
σκόντων τοὺς θηρευτάς.
- 4 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ
ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ.
- 5 Ἐμαντῷ βάλανεύσω: ἀντὶ τοῦ, ἐμαντῷ διακονήσω.
- 6 Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶς ἐλήλυθας: ἐπὶ τῶν 20
ὁμοῖα πασχόντων.

1. Ἐπιμνίδος M: Ἐπιμενίδειος C: Ἐπιμενίδου P, Diogenianus praebuerunt. 3. μάντευσαι M: μεμάντευσαι Diogenianus. 5. ἦτοι] ἦ M. 7. ταμίας] corrigi τομίας. δ' εἰ βούλει] δ' .. βούλει [sic] M: τὰ δ' ἄλλ' εἰ Apostolius: fortasse τὰ δ' ἄλλα γ' scribendum. 9. γένοιτ' ἂν Zenobius: cum nostro Apostolius consentit. Explicationem integritorem Suidas servavit: λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀραθῆναι μὲν εἰκαταφρονητῶν, ἀναγκαίων δὲ. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν δεξάν παρασχόντων ὡς ἀγαθῶν, ἐπιρροθόντων δὲ ἰτεροῶν. 11. ἐπὶ τῶν ἐλθόντων πάλιν εἰς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἐξέπεσον K: v. Apostolius. 13. ἐκ δυοῖν Diogenianus. 15. καὶ ἐκκλίσαι M: posui lacunae signa: excidit enim aut διολισθῆναι aut διαδραῖσαι. Ceterum of. Scholl. ad Arist. Av. 769: λαμβάνοντες [perdices] γὰρ κέρρη τοῖς ποσίν, ὑπίους ἑαυτοῦς ὀπίουσαι καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσαι καὶ ἐκκλίνουσαι. 19. Κάγω μαντῷ Arsenius. 20. ἀσθενῶν ἐλήλυθα Zenobius.

96. P II, 23: DV II, 49. Apost. VII, 73.

97. P II, 24: DV II, 50.

98. L I, 97.

99. P II, 26. F I, 81: Apost. VIII, 2.

100. P II, 27. F I, 83: Apost. VI, 95: Zenob. IV, 7. Versum Epicharmeum, ex quo secundum veteres proverbium manavit, Schneidewinus tractat Coniect. Critt. p. 73

et scribendam putat: ἐκ παντὸς ξύλου Κλῶος γένοιτ' ἂν καὶ θεός.

1. P II, 28: DV II, 53.

2. P II, 29: DV II, 56.

3. P II, 30: DV II, 57.

4. P II, 31: DV II, 67.

5. P II, 32: Macar. III, 77. Apost. IX, 16^b: Zenob. III, 58.

6. P II, 33: Apost. VI, 52: Zenob. III, 56.

- 7 *Ἐϋθοντι κύρτος αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων.*
 8 *Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολή: ὅτι μὴδὲ τοῦ μικροῦ
 δεῖν καταφρονεῖν.*
 9 *Ἐκ τετραμμένης κύλικος πεισὶν: ἐπὶ τῶν ἐψευσμέ-
 νων φίλων.* 5
 10 *Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις: ἐπὶ τῶν συζών-
 των ἡθυπαθείαις.*
 11 *Ἐνδυμίωνος ὕπνον ὑπνώττει: ἐπὶ τῶν πολλὰ
 κοιμημένων.*
 12 *Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.* 10
 13 *Ἐίληφεν ἡ παγίς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἀλισκο-
 μένων.*
 14 *Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων.*
 15 *Ἐλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ καικίας νέφος.*
 16 *Ἐν φρέατι κυσὲ μάχεσθαι.* 15
 17 *Ἐκθεδαρμένον δαίρεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούν-
 των. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῶν κακούντων τοὺς ἐν συμφοραῖς.*

2. καὶ Zenobius. Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολός Eustathius profert in comm. ad Hom. Od. Θ, 1599, 37. 4. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν διη-
 μαρτημένων ἐν πίστει. 6. καταπλάττει Diogenianus. 8. ὑπνώττει]
 καθευδῶς idem. 10. τὴν] τὸν M, μοι τὴν Zenobius. 13. λογισμῶν
 Zenobius om. 14. ἐφ' αὐτὸν ὥστε Καικίας Diogenianus. 15. κυσὲ
 μάχεσθαι] κυνομαχίην Hesychius, Apostolius: κυσὲ μάχεσθαι Gaisfordus
 in Zenobio et Suida cum antiquis editionibus: nunc utrique recte κυσὲ
 restitutum est. Aliter iudicat Finckhiius in Zenob. Provn. Annot. p.15.
 ἐπὶ τῶν δυσφρονέτων dici adnotat Hesychius. 16. δαίρεις P, Suidas.
 17. βέλτιον δὲ κτλ. Suidas om.

7. P II, 34: Apost. VIII, 9: Diog. IV, 65.

8. P II, 35: Macar. III, 81. Apost. VII, 18. VIII, 25: Zenob. III, 70. Integrum proverbium Suidas tradit in γ. σέρφος: ἔνεστι καὶ μύρμηκι καὶ σέρφω χολή: v. quas de eo dixi in Schneidewini Philol. III, 3, p. 571. Sophocli tribuit auctor incertus in Cramerii Anecd. Paris. I, 397, 3. Adhibuit Palladas in Anth. Pal. X, 49, 1: καὶ μύρμηκι χολὴν καὶ σέρφω φασὶν ἐνεῖναι: sententiae causa tetigit Huschkius de fabulis Archil. 19. Ad similitudinem huius proverbii Pherecrates Athen. VI, 305 F dixit: ἔνεστιν ἐν κισθάρω τι [insere καὶ] κακόν, de quo v. Gesnerus Aquatil. 228: item in animo ha-

buit, ut videtur, Constant. Manass. Amor. Arist. et Dros. VIII, 21.

9. P II, 37: Apost. VI, 93^d.
 10. P II, 38. F I, 87: DV II, 71.
 11. P II, 40: DV II, 48.
 12. P II, 39: DV II, 72.
 13. L I, 98.
 14. P II, 42: Apost. VII, 36: Zenob. III, 78.
 15. L I, 99.
 16. P II, 43: Apost. VII, 40: Zenob. III, 45.

17. P II, 44: Apost. VI, 87. Simile est ἀτρεα δαίρεις apud Suidam, de quo Bernhardius haec annotavit: ἐπὶ τῶν ἀπράκτοις ἰγγυροῦντων Eustath. ad Hom. II, Y, p. 1215, 54. Adde Maii Collect. Vat. T. IV (1831. 8.), p. 527 et

- 18 Ἐν θέρει τὴν χλαίαν κατατρίβεις: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὄραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.
- 19 Ἐρμῆς ἀμύητος.
- 20 Ἐνθα οὔτε πλεῖν ἄνεμος οὔτε μίμνειν ἐᾶ: ἐπὶ τῶν δυσεχρήστοις περιπεσόντων. 5
- 21 Ἐλέφας μὸς οὐκ ἀλογίζει.
- 22 Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων ὄντων.
- 23 Ἐκ τριχὸς κρέματαί: ἐπὶ τῶν κινδυνεύοντων ὅμοιον τῷ Ἐπὶ ξυροῦ. 10
- 24 Εὐγενῆς ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον τιμωμένων.
- 25 Ἐγγος ἐπὶ τῷ ἔγγει: γραῦν φασὶ τοῦτο εἰπεῖν καπήλω ἐνεχυράζουσαν ἔγγος.
- 26 Ἐλεύθεραι αἰγες ἀρότρου: ἐπὶ τῶν βάρους [τινός] 15 ἀπηλλαγμένων.
- 27 Εἰς κόλπον πτύεις: ἀντὶ τοῦ, μεγαλοδῆμοναίς.
- 28 Ἐν πίσθῳ τὴν κεραμείαν: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ τρόπον τοῖς μαθήμασι προβαίνόντων.
- 29 Ἐν σκότει ὀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρως μο- 20 χθούνητων.

4. οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν L. 6. μὸν οὐκ ἀλόγει DV: cf. nott. ad Apost. VII, 8. 10. ξυροῦ] ἴσταιται ἀμῆς Diogenianus addit. 11. Scribe εὐγενῆς εἶ ex DV II, 22. 12. τιμωμένων] εὐγενῶν εἶναι δοκούτων DV. 15. τινός ex DV inserui. 16. ἠπηλλαγμένων M. 17. πτύειν F. μεγαλοδῆμονῶ ἐλαβούμενος Suidas: οὐ ante μεγαλοδῆμοναίην F addit. 18. κεραμείαν μανθάνω Zenobius.

Theod. Metoch. p. 371 coll. Boiss. Anecd. II, 437. Adde Gregor. Naz. Oratt. XXI, p. 376: οὐδὲ ταῦτόν παθεῖν τῶν ἀθλητῶν τοῖς ἀπείροις, οἳ τὸν αἶρα πλείω παύοντες ἢ τὰ σώματα τῶν ἄθλων ἀποτιγγάνουσι. Sumptum est ex Pauli Epist. ad Corinth. I, 9, 26, unde habet Phot. Epist. 4. 221. Add. Suicerus The-saur. Eccles. I, 107.

18. L II, 1.
19. P II, 36: Apost. VII, 93: Diog. IV, 63. Mercurio in arce Athenarum ara dedicata erat: Hesych. s. Ἐρμῆς: v. Sluiterus Lectt. Andocid. 41 Lugd.

20. L II, 13.

21. P II, 48: DV II, 66.
22. P II, 49: DV II, 62: cf. sup. II, 32.

23. P II, 50: DV II, 63.
24. P II, 51: Apost. VIII, 15. Compara DV II, 22.

25. P II, 52.
26. P II, 53: DV II, 68.
27. P II, 54. F I, 93: Apost. VI, 64: Diogen. IV, 82^b. Usurpant Liban. Epist. 714: πτύω δὲ εἰς κόλπον τῆ παροιμίᾳ κηθόμενος, ubi v. Wolfium: Petron. Satyric. 131: v. interpp. ad Petron. l. c. et O. Iahnium ad Pers. Satir. II, 33.

28. P II, 55: DV II, 65.
29. P II, 56. F I, 96: DV II, 69.

- 30 *Εἰς Θεοῦ ὄτα ἤλθεν: ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων.*
 31 *Εἰς ἀνὴρ οὐδείς ἀνὴρ.*
 32 *Ἐν νυκτὶ βουλὴν: ἐπειθὴ ἢ νύξ παθήσοιαν δίδωσι.*
 33 *Ἐἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων μὲν, κατασχεθέντων δέ.* 5
 34 *Εἰς μελίττας ἐκώμασας: ἐπὶ τῶν κακουμένων ἀθρόως.*
 35 *Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι: τὸ γὰρ παλαιὸν πέντε κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικούς· ἢ ὅτι ἐν γόνασιν εἶχον, ἃ νῦν εἰς γραμματεῖον ἐγγράφεται.* 10
 36 *Ἐκ λύκου στόματος: ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως [παρὰ τινῶν τι] λαμβανόντων.*
 37 *Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρει: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.*
 38 *Εἰς Τροίξῃνα βαδίζεις: ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιον γενεῖαν. Πόγων γὰρ ἐστὶ λιμὴν Τροίξῃνιος.* 15
 39 *Ἐλάφειος ἀνὴρ: ὁ δειλός.*
 40 *Εὐμεταβολώτερος κοθόρνον: ὑποδήματος εἶδος ὁ κόθορνος, ἐφαρμόζων τοῖς δυοῖ ποσίν.*
 41 *Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῦντα πλεῖν.*
 42 *Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα: ἐπὶ τῶν 20 ἀλυσιτελῶν δώρων.*
 43 *Ἐξήφθω κύβος: ἐπὶ τῶν ῥιψοκινδυνούντων.*
 44 *Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυθος φθέγγεται.*

1. Θεοῦ] Θεῶν Zenobius. 3. δίδωσι βουλευέσθαι L. 6. τῶν] παρὰ Θεῶν Suidas adiciit. 10. γραμματεῖα L, ubi vide notas. 11. παρὰ — τι e Suida adieci. 13. διαφέρει Suidas. ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναισθήτων· παρόσον καὶ τὸ ζῆρον τοιοῦτον explicat idem. 22. ἀνέφθω F.

30. L II, 2.
 31. L II, 3.
 32. L II, 4.
 33. L II, 5.
 34. L II, 6.
 35. L II, 7.
 36. L II, 8.
 37. L II, 9.
 38. L II, 10.
 39. L II, 11.
 40. L II, 12.
 41. L II, 14.
 42. L II, 15.

43. Suid. s. ἐξήφθω, s. ἐκπεφθῶν, s. κύβος: cf. nott. ad Macar. II, 8. F I, 27. Apostol. II, 93.

Usurpat Anon. in Gram. Anecd. Oxon. III, 218, 1: ὄρεσ εἰς ἐς τὸ ἰνατίον τὸ πρᾶγμα προειράκη σοι, ἃ φιλ' ἔταίρε· ἀλλ' ὡς τοῦ τῆς παρομιλίας κύβου φ. φέντος, ὡς ἔγωγε καὶ τῆς τῶν χρωμάτων ἰκανῶν συστοχίας κτλ.: v. Valckenarius ad Eur. Phoeniss. 1235. ad Herod. VII, 50. Marklandus ad Eur. Suppl. 330: addo e Latinis Liv. I, 23, 9: in dubiam imperii servitūque aleam imus: Petron. Sat. c. 122, vs. 173: iudice Fortuna cadat alea: Lucan. VI, 6: placet alea sati Alterutrum versura caput.
 44. Apost. VII, 39c: Zenob. III,

- 45 Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον: ἀντὶ τοῦ· οὐ περὶ μεγά-
λων ὁ κίνδυνος.
- 46 Ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 47 Ἐπὶ σπείρα σχοινίον: ἐπὶ τῶν θεωρουμένων τισὶν
οὐχ ἕτερα, ἀλλ' ὅς κέκτηνται ὅμοια· σπείρα γὰρ καὶ σχοι- 5
νίον τὸ αὐτό.
- 48 Ἐξω βελῶν [καθῆσθαι].
- 49 Ἐπειδὴ τὸν οἶνον ἔπιες, συνεχέποτε' ἔστω σὺ
καὶ τὴν τρύγα.
- 50 Ἐπὶ Μανδραβόλου τὸ πρᾶγμα χωρεῖ: ἀντὶ τοῦ 10

3. ψάμμου Aristides: ἄμμου Phot. Biblioth. c. 248 fn., p. 438 Behk.
4. σπείρα M, σπειρῶν Plutarchus. Suidae explicatio haec est: ἐπὶ τῶν
προσφερόντων τοῖς ἔχουσιν ἔτι τὰ πλείονα. ἐπειδὴ καὶ αἱ σπείραι ἐξ ὧν καὶ
τὰ σχοινία εἰσὶν": id. s. σπείραι: . . σπείραι καὶ αἱ συστροφῆαι τοῦ σχοι-
νίου. καὶ παροιμία· Ἐπὶ σπείρα σχοινίον· τὸ ἀναγκασιότατον: ad prio-
rem locum haec Bernhardius adnotavit: »constat spiram dici funem
nauticum, qui sit in orbem contortus quemque plura perficiant σχοινία:
contra quam explicatio Suidae tradere videtur. Quod si cui spiram
multiciam uno quodam fune libebat augere, pusillam et nullius usus
operam insumebat. Itaque sensus Suidae sic fere complendus: quoniam
spiris, quae magnam vim funium complectuntur, unus additus funis
parum addit momenti.» 7. ἐξ ὠβελῶν M. καθῆσθαι ex Diog. IV, 71
adieci. 8. ὅπως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν Aristophanes: cum Gregorio con-
cordat Suidas. [ἐπιες] ἤξιους πίνειν Aristophanes, ἤξιους πίνειν Suidas.
ἰστί σοι Aristophanes. Paroemiographis corruptum comici exemplar
ante oculos fuit: e Veneto σ. ἰστί καὶ τὴν τρύγα σε a m. pr., σ. ἰστί σε
καὶ τὴν τρύγα a m. sec. enotatum est. Ceterum Aristophanis versus
proverbio ἰκποτόν καὶ τὴν τρύγα appositū erant, quod excidit: v. App.
Provn. II, 43. Apost. XV, 61 et annot. ad Macar. VII, 83. 10. ἐπὶ
τὰ M. Zenobius, ἐπὶ τοῦ M. Suidas. Μανδραβόλου Suidas, Μαν-
δραβόλου Hesychius cum aliis. τὸ πρ. χωρεῖ Zenobius, Suidas om.
ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χεῖρονα τρεπομένων et ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ χεῖρον προκόπτον-
τος dici Suidas contendit.

77, ubi male contra codd. fidem
textum mutavi.

45. Apost. VII, 39, ubi v. nott.:
Zenob. III, 59.

46. Macar. III, 97. Aesop. Provn.
10. Apost. VII, 50. Usurpat Colum.
R. R. X, praef. § 4: tamen eadem
tam cauisa sunt, ut, quod aiunt
Graeci, eo incomprehensibili par-
vitate arenae funis effici non
possit: add. Aristid. ὑπ. τῶν τεττ.
II, 309 Iebb.: καταδύντες δὲ εἰς τοὺς
χηραμοὺς ἔκει τὰ θαυμαστὰ σοφί-
ζονται, σικῆ τινε λόγων ἀνασπῶντες,
ἴσως ὡ Σφοδρῆεις [Aiac. 301] τὸν
ἀνθέρικον θερίζουτες, τὸ ἐν
τῆς ψάμμου σχεστῶν πλέκον-

τες, οὐκ οἶδ' ὅστις ἰσὶν ἀγαλίον-
τες: Epiphan. adv. Haeret. I, 2,
31, 24 p. 193 B Petav.: ἦν [do-
ctrinam] περὶ τῶν ὄλων αἰχουσί
πλεον τῶν ἄλλων ἰγνώσκοντες, ἐξ ἡγά-
φου ἀναγινώσκοντες καὶ τὸ δὴ λεγό-
μενον ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέ-
κειν ἐπιτηδύοντες, ἀεωπίστως προ-
αρχοῦμεν πειρῶνται τοὺς ἰσορῆτους κτλ.

47. Apost. VII, 84. Plut. Provn.
I, 100. De v. σπείρα v. Gesnerum
ad Luc. Toxar. § 19.

48. DV II, 62.

49. Suidas. Est Aristoph. Plut.
1085. Cf. nott. ad Macar. VII, 86.

50. Apost. VII, 78: Zenob. III, 82.
Aelian. N. Anim. XII, 40: Σαρτίους

ἐπὶ τὸ χεῖρον. Μανδραβόλας γὰρ τις τὰς αὐτὰς θυσίας, ὄρκοις ἑαυτὸν καταδήσας, τοῖς θεοῖς κατ' ἔτος προσάγειν **· τὸ μὲν πρῶτον δέκα βούς ἔδυσσε, τὸ δὲ δεύτερον παρ' ἑνα, ἤτοι ἑνῆκα. περιελθόντος δὲ τοῦ τρίτου ἀφείλετο ἕτερον· καὶ οὕτω ποιῶν διὰ τῶν ἐξῆς ἐνιαυτῶν κατέστη εἰς ἐπιουρκίαν· 5

51 Ἐπὶ καλάμη ἀροῖ: ἐπὶ τῶν εὐ καὶ καλῶς γεωργοῦντων.

52 Ἐπὶ ὄλμου ἰκοιμήσθαι: ἐπὶ τῶν μαντείας ποριζομένων ἐκ τινων ἐνυπνίων· τὸν ὄλμον γὰρ συμβάλλεσθαι ἐλέγτο πρὸς μαντείας.

APXH TOY Z.

10

53 Ζεὺς κατείδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: οὐκ ἀπρονόητος. τὸν γὰρ Δία φασὶν εἰς διφθέρας γράφειν τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις.

54 Ζωὴ πίθου: ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων· ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἡδίστη διατριβή.

15

1. Μανδράβουλος Aelianus. 2. προσάγειν] excidit κατεύξαστο, ἤξαστο vel simile quid. 3. παρ' ἑνα] i. e. decem excepta una, dempta una: Lucian. Catal. §. 4: τέσσαρας, ὡς ὄρε, πρὸς τοὺς χίλους ἔχει τὸ σύμβολον ἰγκυραγαγμένους· οὐ δέ μοι παρ' ἑνα ἦκεισ ἄγων: Plutarch. Public. 9. Cat. Minor. 20: alia suppeditant Valckenarius ad Herod. IX, 33. Kypkius ad Pauli Epist. II ad Corinth. 11, 24. 6. καλάμη] καλὰ μὲν M. 7. ἐν ὄλμῳ Pausanias: v. nott. ad Zenob. III, 63. ἰκοιμήσθην Plutarchus, ἰκοιμήσθην Suidas, ἐνώσασεν Zenobius. Explicatio Gregorio et Apostolio peculiaris. 11. κατεῖχε M.

δὲ καὶ αὐτοὺς τοιοῦτο χρυσίον κλαπὲν πρόβατος ἀνεῦρε, καὶ ἐντεῦθεν Μανδράβουλος ὁ Σάμιος τῇ Ἡρᾷ πρόβατον ἀνάθημα ἀνήψεν· καὶ τὸ μὲν Πολύμων [fr. 29 Prell.] λέγει τὸ πρῶτον, τὸ δὲ Ἀριστοτέλης τὸ δεύτερον: etiam Euphorion videtur hanc narrationem retulisse: v. Meinekius ad Euphor. fr. 123. Speusippi Dialogus Μανδράβουλος inscriptus et Cleophontis Μανδράβουλος, quos e Diog. Laert. IV, 5 et Aristot. de Soph. Elench. 15, 14, p. 174 fin. novimus, utrum cum proverbio cohaerent nec ne, in incerto relinquendum est. Usurpat Plato comicus: v. nott. ad Zenob. l. c.: add. Niceph. Gregor. Hist. Byz. XII, 14 fin.: ὡς γὰρ ἐπὶ Μανδραβόλου τὰ κτεῖνον διηγεῖσθαι ἔχουσι.

51. Apost. VII, 72: Suid.: ἐπὶ κ. ἀροῦν: ἔθος ἰστί τοῖς γεωργοῖς παρ' ἐνιαυτὸν ἄργον καταλείπειν τὴν γῆν,

ὅπως ἀνερατοῦς ἐπιτρέψῃ τοὺς καρπούς· ὡς μὴ κατ' ἔτος τοῖς σπέρμασι πονεῖτο. Ἀναίας ἐν τῷ πρὸς τὸν Πόλεμον [Πολύμωνα Hoelscherus de V. et script. Lys. 196.] λόγῳ διαβάλλων τινὰ τῶν ἀπλήστον γεωργῶν, τὰ ἐν τῇ γῇ καταχρῶμενον καὶ κατ' ἔτος ἐξανασκόντα τὴν ἰσχὴν αὐτῆς, φησὶν· Οὐτοσὶ δὲ πυροὺς ἐπὶ καλάμη ἀροῖ, τοιούτως αἰεὶ σπείρων σπέρματιαν ἄνεσον τῇ γῇ δίδωσιν: ab his pendent Zonar. 802. Bekk. Anecd. I, 216, 25. Phavorinus: add. Bekk. Anecd. 291, 23: πυροὶ ἐπικάλαιμοι: ... ἢ οἱ ἀπὸ τοιαύτης γῆς, ἣτις ἀνάπαυμα οὐκ ἔσχει, ἀλλὰ σπυροὶ ἐπὶ σπυρ ἰσπάρη. Hinc apparet causam adesse, cur de integritate explicationis a Gregorio proditae dubitemus.

52. Apost. VII, 77: cf. Zenob. III, 63.
53. L II, 19.
54. L II, 20.

8*

- 55 Ζῆ ἢ χύτρα, ζῆ ἢ φιλία.
 56 Ζῶς γενήσῃ κραμμύου μοιράν λαβών: ἐπὶ τῶν
 ἐκ μικρῶν αἰτιῶν μεγάλην δόξαν καρπουμένῳν.
 57 Ζῶμεν οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.
 58 Ζητῶν ὄψον θοιράτιον ἀπόλωσα: ἐπὶ τῶν ἀτυ- 5
 χεστάτων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

- 59 Ἴλιξ ἤλικα τέρει.
 60 Ἴλος τὸν ἥλον, πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέ-
 κρουεν: ἐπὶ τῶν ἰαμένων δι' ἀμαρτημάτων ἀμάρτημα. 10
 61 Ἴ λέγει τι σιγῆς κρείττον ἢ σιγὴν ἔχει.
 62 Ἴ κύων ἐν τῇ φάτνῃ: πρὸς τοὺς μῆτε ἑαυτοὺς χρω-
 μένους, μῆτε ἄλλους ἑώντας. παρόσον ἢ κύων κριθὴν οὐκ
 ἐᾷ + μένουσα ἐν φάτνῃ καὶ τὸν ἵππον οὐκ εἶ.
 63 Ἴσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 15
 64 Ἴλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξιτέλους:
 Ἀδωνίς γάρ τις Πραξιτέλους υἱὸς ἀποθανὼν καὶ ἐρωτηθεὶς
 πρὸς τῶν ἐν Αἴδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν, ἀπεκρί-
 νατο: ἥλιον, σαλήνην, οὐκα καὶ μήλα. ἔδοξε γοῦν ἡλίθιος
 ταῦτα ἐξιῶν ἥλιον. 20

2. μοιραν] μόνον Diogenianus. 4. ζῶμεν γὰρ P Menander. 5.
 ζητῶν γὰρ Menander. 9. ἥλος] ἦλω Diogenianus. πάτταλος] πάτ-
 τάλω idem. ἐξέκρουσας idem: Suidas totum sic profert: ἦλω τὸν
 ἥλον ἐκρούει: παροιμία, ἀπὸ τοῦ ἀμάρτημά τι τῷ ἀμαρτήματι σπεύ-
 δεις ἐξελάσαι· τὸ δὲ οὐχ ὁλόν τε. 12. αὐτοὺς Diogenianus. 13. οὐκ
 ἐᾷ] v. quae dixi in annott. ad L l. c. 18. ἄνω] ἐν Αἴδου M.

55. L II, 21.
 56. P II, 57: DV II, 80.
 57. P II, 58: DV II, 81.
 58. P II, 59: Apost. VIII, 33:
 Zenob. IV, 13.
 59. F II, 1: DV II, 88.
 60. P II, 60: Macar. IV, 47.
 Apost. VIII, 52. XIV, 45: Diog.
 V, 16. Synesius Olympio scri-
 bens Epist. 43, p. 186 A dicit: λυ-
 ποῦσι τὴν ἐκκλησίαν ἀλλότριον πονη-
 ροί· διαβῆθε κατ' αὐτῶν. οἱ πάτ-
 ταλοι γὰρ παττάλοισι ἐκρού-
 οντα: Palladius Lausiac. 32, p. 82
 Meurs.: ἀπελθὼν δι' [Heron] εἰς τὴν
 Ἀλεξάνδρειαν τάχα καὶ τοῦτε κατὰ
 θεῖαν οἰκονομίαν τὸ δὴ λεγόμενον ἦλω
 τὸν ἥλον ἐξέκρουσεν: Hieronym. Epist.
 ad Rustic. Monach. CXXV, c. 14

T.I, p. 941 Vallars., qui orationem ad
 exemplum loci Ciceroniani in an-
 notations ad Diog. l. c. allati com-
 posuit: *Philosophi saeculi solent ame-
 rem veterem amore novo quasi cla-
 uo closo pellere.*

61. F II, 2: Macar. IV, 44. Apost.
 VIII, 48: Append. Provn. III, 7:
 recepit etiam Antonus in locos
 communes: v. tit. 93, p. 154 Fabr.
 Similiter Aesch. Sept. c. Theb. 619,
 ubi plura Blomfieldus collegit: add.
 Apost. VIII, 69^b.

62. L II, 22.
 63. P II, 62: Macar. IV, 58.
 Apost. VIII, 69: Diogen. V, 3.
 64. P II, 63: Apost. VIII, 53:
 Zenob. IV, 21.

- 65 Ἡ ἀφύη πῦρ: ἐπὶ τῶν ταχέως** λαμβανόντων· πα-
ρόσον ἢ ἀφύη ταχέως ἐψεύται.
66 Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος: ἐπὶ τῶν ἀσυμβάτων.

APXH TOT Θ.

- 67 Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει: λέγεται δὲ διὰ τοὺς 5
πρᾶβυτέρους. ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐξώμενέ-
στερον ἔχουσι.
68 Θαλάττιον ἐκ χαράδρας ὕδαρ: ἐπὶ τῶν τοῖς με-
γάλοις τὰ μικρὰ φιλοτιμουμένων.
69 Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν 10
ἀποδειξάι τινα ἐπαγγελλομένων.
70 Θυμίοσοφος: ἐπὶ τῶν ὀξυμαθῶν καὶ εὐφρῶν.
71 Θάμυρις μᾶίνεται: ἐπὶ τῶν συνετῶς μὲν βιούν-
των, δοκούτων δὲ τισὶ μαίνεσθαι. Θάμυρις γὰρ τις ἰδῶν
μαστιγοῦμενον οἰκέτην παρὰ τοῦ δεσπότου αὐτοῦ ἐν τῷ 15
ἱερῷ καὶ μὴ τοῦ ἱεροῦ ὑρόντιζογτος τὴν οὐσίαν αὐτῷ †
δοῦς ἀπεδήμησεν. ὃν οἱ ὀρῶντες ἔλεγον· Μαίνεται
Θάμυρις.

APXH TOT I.

- 72 Ἴσως Ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγωδίας: τὰ γὰρ ἀπο- 20
τρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει.
73 Ἴλιάς κακῶν ἐπήγει: ἐπὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς.
74 Ἴν πόλυτον μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν βου-
λομένων.

1. ταχέως] τὸ τέλος ὁ Zenobius: τέλος igitur hic excidit. 2. ἀφύη
Zenobius. 3. ἀσυμβάτων M. 5. δὲ L om.: quid de eo statuendum
sit, patet ex Scholiasta Sophocleo ad L l. c. adscripto. 8. θαλάττη
recte L. 9. πρὸς φιλοτιμουμένων L. 11. ἀποδείξει M. 20. ἴσως]
ἴος M.

65. P II, 65: Apost. VIII, 40:
Zenob. II, 82. IV, 25:

66. Macar. IV, 53: Apost. VIII,
65: Scholl. ad Lucian. Piscat. §. 37
sive Bachmanni Anecd. II, 383,
33: Ἡρακλῆς φωνῆ καὶ πίθη-
κος ἐκποιμία ἐπὶ τῶν πάντη παρ-
ηλλαγμένων καὶ ἀσυμβάτων πραγμά-
των. καθότι ἦρως μὲν Ἡρακλῆς καὶ
αὐτόχημα ἀνδρείος· οἱ πίθηκοι δὲ
ὅτε ἀνδρείαν ἔχοντες καὶ καταγίλα-
στοι καὶ εὐφρόντες ἀνδρείαν ὑποκρί-
νεσθαι εὐφρόντες: Hercules viribus

antecellit, simia dolis valet. Usur-
pat Lucian. l. c. Tetigit Lobeckius
Aglaph. 1390 sq.

67. L II, 23:
68. L II, 24:
69. L II, 25.
70. L II, 26.
71. L II, 27.
72. L II, 30.
73. L II, 29.
74. P II, 73. F II, 8: Macar. IV,
78. Apost. IX, 9: Diog. V, 32. Ae-
lian. Epist. Rust. 12, p. 419 Cuiac.:

- 75 Ἰχθῦν νήχυσθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν διδασκόντων
ἃ ἐπίστανται.
- 76 Ἰαλέμου ψυχρότερος: Ἰάλεμον τὸν θρήνον φασί·
λέγουσι δὲ αὐτὸν υἱὸν Καλλιόπης γενέσθαι, κακοδαίμονα
καὶ ὑστερούμενον καὶ ὄρφανόν. 5
- 77 Ἰερά ἄγκυρα: ἡ μεγάλη βοήθεια.
- 78 Ἰππίας καὶ Ἰππον εἰς παδίον προσκαλῆ: ὅπερ
ἔστι· τοὺς εὐδοκίμουνας εἰς ἅπερ εὐδοκίμοῦσιν.
- 79 Ἴσος πόλεμον οὐ ποιεῖ.
- 80 Ἰσότης φιλότης. 10

APXH TOT K.

- 81 Κακοῦ κόρακος κακὸν φῶν: ὅτι ἄβρωτόν ἐστιν
αὐτὸ τὸ ζῷον, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ φῶν αὐτοῦ. ἢ ἀπὸ Κόρακος
ῥήτορος πρώτου διδάξαντος τὴν ῥητορικὴν τὸν γὰρ μαθή-
την αὐτοῦ μισθὸν ἀπαιτοῦντος, εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπεν 15
ὁ αὐτὸς μαθητής, ἴωμεν· καὶ εἰ μὲν νικήσεις, οὐ μεμιά-
θηκα. εἰ δὲ ἠττηθῆσῃ, οὐ λήψῃ μισθοῦς.
- 82 Κόσμιε σπάρταν, ἣν ἔλαχες: ὅτι δεῖ στέργειν τῇ
δεδομένη τύχῃ καὶ ἀνέχεσθαι.
- 83 Καδμεία νίκη: ἡ ἐπὶ κακῶ τῶν νενικηκότων. 20
- 84 Κύκνειον ἄσμα: ἐπὶ τῶν ἐγγύς θανάτῳ ὄντων. οἱ
γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ἄδουσιν.

7. καὶ Ἰππον] et Ἰππον εἰς π. πρ. et Ἰππίας εἰς π. πρ. dicit Gregorius significare vult. 9. Ἰσα Apostolius: v. Plutarchum infra allatum. 13. αὐτοῦ originem codici Suidae neglegenter scripto debere videtur: v. Suidan. 15. ἀπαιτῶν L: ὑπὸ γὰρ τούτου, ὡς φασί, μαθητής . . . μισθὸν ἀπαιτούμενος Suidas, Zenobius. 16. νικήσεις L. 18. ἦν] ἄν recte Suidas.

οὐ δὲ ἐξ οὗ θρηῶν ἤρξω, γίνομαι ἡμῖν αὐτόχημα Ἰππόλυτος. ὅρα δὴ τὴν Ἀφροδίτην, μὴ καὶ σοὶ διδῆ τὴν υποψίαν μηνίσῃ.

75. L II, 31.

76. L II, 32.

77. P II, 69: Macar. IV, 73. Apost. IX, 1: Diog. V, 29. Leo Diacon. VII, 4 p. 73 A: μὴ προῆ τὴν ἰσχάτην ἄγκυραν.

78. L II, 33.

79. P II, 71: Apost. IX, 16. Est Solonis dictum: Plut. Solon. 14: λέγεται δὲ καὶ φωνῆ τις αὐτοῦ περιφερομένη πρότερον εἰπόντος, ὡς τὸ ἴσον πόλεμον οὐ ποιεῖ, καὶ τοὺς κτηματικούς ἀρέσκων καὶ τοὺς

ἀκτήμοσι, τῶν μὲν ἀξία καὶ ἀρετῆ, τῶν δὲ μέτρῃ καὶ ἀριθμῷ τὸ ἴσον εἶναι προσδοκῶντων.

80. P II, 70: DV II, 94.

81. L II, 34.

82. P II, 76: Apost. IX, 86. VIII, 59: Macar. VII, 78. Diog. VIII, 16. Usurpat Niceph. Ch. in Boissonadi Anecd. Nov. 5: ἀλλ' ἔχουσι τοὺς ὄρους ἐπὶ τῆς σφῆν αὐτῶν γλώττης ἰκαιοτέραι καὶ στέργουσι μὲν Σπαρτιάται. Σπάρταν ἦν ἔλαχον, Ἀθηναῖοι δ' εἶσιν ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς ἀκραριωτῶς ὀητορεύοντες.

83. L II, 45.

84. P II, 78: Macar. V, 40. Apost. X, 71: Diog. V, 37. Plut. Sympos.

- 85 *Κορώση τὸν σκορπίον: ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπιχει-
ρούντων.*
- 86 *Κιλίκιοι τράγοι: οἱ δασεῖς. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν
ἰμάτια κιλίκια λέγονται.*
- 87 *Κρητίζεις: ἀνεὶ τοῦ ψεύδεσθαι· τοιοῦτοὶ γὰρ οἱ Κρήτες. 5*
- 88 *Καθάπερ αἱ τίτθαι σιτίζεις πακῶς:*
- 89 *Κατόπειν ἐορτῆς ἤκεις: ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος
ἀπολιμπανομένων.*
- 90 *Κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.*
- 91 *Κολοφῶνα ἐπέθηκας: ἦτοι τὸ τέλειον καὶ πλήρες. 10
ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ βεβαίου ψήφου.*
- 92 *Κᾶν ἐπὶ νεκροῦ καρδαίνειν: ἐπὶ τῶν καρδαιόν-
των ἐκ πενήτων ἢ τεθνώτων.*
- 93 *Καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
- 94 *Κατὰ ροῦν φέρειν: ἐπὶ τῶν ἐπικλοούντων. 15*
- 95 *Κεσπευὲς νησατεύει: ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἀπληστον
δὲ τὸ ζῆον.*
- 96 *Κενὰ κενεὶ βουλεύονται.*

1. Suidas: ἐπὶ τῶν δυσχερῶσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων. 5. τα-
οῦτοι] ἀκατῆλοι F. 6. *Lego κῆθ' ὡσπερ ex PL et Aristophane.* 9.
κύων ἐπιστρέφας L recte. 10. κολοφῶνα πακῶν Apostolius.

S. S. 18, p. 161 C: *ἔξῃσαι δὲ καὶ
τῷ βίῳ τελειῶν καὶ μὴ γενέσθαι
κατὰ τοῦτο τῶν κύων ἀγεννιότερος:*
ubi v. Wyttenbachius: Synes. Dion.
54 A Pet.: *καὶ γὰρ εἰ μὴ τεθήπα-
μεν καὶ ἀκούοντες τῆς φθῆς· καὶ
ἰμοῦ γε ἔνεκα μηδεὶς ποτε κύωνος τὸ
ἔσχατον ἤσκειν:* alia v. apud Intt.
Musei Capitolini T. III, tab. 15.
Haec a Walzio occupata erant:
addo Polyb. XXX, 4, 7: *ὅτε δὴ
κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ κύωνεον
ἔρχησαντες, ἔλαβον ἀποκρίσεις το-
σάστας: εἰ. XXX, 20, 1: ἔφασας τὸ
κύωνεον.*

85. P II, 79: Macar. V, 19. Apost.
IX, 98: Zenob. IV, 60. Diog. V, 59.
86. P II, 80: DV III, 2.
87. P II, 81. F II, 25: Apost.
X, 6: Diog. V, 58.
88. L II, 35.
89. P II, 85. F II, 29. Apost.
IX, 44: comp. Macar. III, 98: Apost.
XIV, 50. XV, 56: Diog. V, 37:
add. Suid. s. ἀλλ' ἤ. In mente ha-
buisset videtur Firmus in Murat.

Anecd. p. 307 Epist. 28: *ὡς τοῖς
διψῶσιν ἡδὺ γίγνεται τὸ πέτον, οὕ-
τως τοῖς συντυχίας ἐρῶσι τὸ γρά-
φειν, ὅταν ταύτης κατόπειν ἐρχονται.*
90. L II, 36.
91. P II, 86. F I, 97: Macar. V,
23. VIII, 54. Apost. IX, 92. XVI,
98: v. L II, 17.
92. L II, 37. F II, 26.
93. P II, 88. L II, 39. 40. F
II, 15. Apost. IX, 27: Diog. V, 96.
94. L II, 38. 55.
95. P II, 90: DV III, 1.
96. P II, 89: Apost. IX, 66: Diog.
V, 100: add. Suid. s. κενὸι. Uti-
tur Polyb. XXXIII, 3, 3: *τῷ γὰρ
ὅστι δια τὰς ἐπιθυμίας κενὸι κενὰ
λογίζονται, κατὰ τὴν παροιμίαν,
quem locum Suidae debeo: add.
id. in Excerptis libri XXXIX a
Maio editis p. 459: ἀλλὰ μοι δοκεῖ
κατὰ τὴν παροιμίαν κενὸι κενὰ
λογίζονται· λοιπὸν εὐκρίτως τοῖς
κειούτοις τὰ πρόδηλα παράδοξα φαί-
νεται: Κενὰ βουλευέσθαι dixit Max:
Tyr. Dissert. XIII, 6, p. 243.*

- 97 Κριὸς τροφεία ἀπέτισαν: ἐπὶ τῶν ἀγαρίστων· οἱ γὰρ κριοὶ καὶ τὰς φάτνας πλήττονται καὶ τοὺς θρόνους.
- 98 Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δ' ἴπεις: ἄμφω γὰρ λυμαντικοὶ· καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ τὰ κέρατα ἐσθίουσιν.
- 99 Κανθάρου μελάντερος· καὶ· κανθάρου σοφώ- 5
τερος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων.
- 100 Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὀμίχλην:
ἐπὶ τῶν καταξίως τιμωρουμένων.
- 1 Κακῶν πανήγυρις: ἐπὶ πλήθους κακῶν.
- 2 Κηροῦ εὐπλαστότερος: ἐπὶ τῶν ῥαδίως τι ποι- 10
ούντων.
- 3 Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης.
- 4 Κερκωπιζειν: ἀντὶ τοῦ δουλεύεσθαι καὶ ἀπατᾶν: με-
τενήνεται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων.
- 5 Κατὰ βροῦς εὐχου: ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων. 15
- 6 Κωφότερος κίχλης: παράσπον· ἄφωνον τὸ ζῷον.
- 7 Κανθάρου σιτά: ἐπὶ τῶν φοβουμένων, ἐνθα οὐ δεύ-
ει.
- 8 Κορυθίως εἰδεχθέστερος: ἐπὶ δυσμορφία· οὗτος
διεβάλλετο.
- 9 Κεκύλισται ὁ πίθος: ἐπὶ τῶν κατὰ μίμησιν ἐτέρων 20
μάτην τι ποιοούντων.
- 10 Κύρβεις **: ξύλα πινακοειδῆ, ἐν οἷς τοὺς νόμους
ἔγραψον.
- 11 Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.
- 12 Κοσκίνω μαντεύεσθαι: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μάντεων. 25

1. κριὸς τὰ τροφεία Zenobius. 13. δουλεύεσθαι recte F II,
19. μετήγηκα M. 17. σικαί Diogenianus. 18. Κερυθίως M.

97. P II, 91; Macar. V, 31. Apost. X, 7; Zenob. IV, 63.

98. P II, 92; Apost. IX, 62; Diog. V, 78.

99. L II, 41.

100. L II, 42.

2. L II, 44.

4. L II, 47.

6. L II, 49.

8. L II, 51.

10. L II, 53.

12. Apost. IX, 88; Scholl. ad Lucian. Alex. §. 9: ἐπὶ τῶν εὐτελεσιτάτων μάντεων τοῦτο λέγεσθαι εἰώθειν. Usurpat Lucian. l. c.: καὶ μόνον εἰ φανείη τις .. ἢ τιμωρουμένην ἢ κη-

βάλοις κροτούντα ἐπαγόμενος, κερκωπιζειν, τὸ τοῦ λόγου, μαντεύεσθαι, εὐτελῶν μάντεων, καὶ τὰς φάτνας πλήττονται καὶ τοὺς θρόνους κηροῦ κατὰ βροῦς εὐχου καὶ κωφότερος κίχλης καὶ κανθάρου σιτά καὶ κορυθίως εἰδεχθέστερος καὶ κεκύλισται ὁ πίθος καὶ κύρβεις καὶ κοινὰ τὰ τῶν φίλων καὶ κοσκίνω μαντεύεσθαι. De hoc divinationis genere breviter monui in annot. ad App. Pryn. V, 2: memoratur idem ab Philostr. V, Apoll. VI, 11, 248. Aelian. N. An. VIII, 5. Artemidor. Oneir. II, 69 hodieque a Graecis simili modo cribrum superstitione adhiberi itinerariorum auctores narrant: v. North Douglas in libro, qui inscribitur an essay on certain points of resemblance between the ancient and modern Greeks p. 112.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

- 13 *Λήμνια κακά: ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ γυναικῶν, αἱ τοὺς ἀνδρας αὐτῶν ἀπέκτανον.*
- 14 *Λαγῶς περὶ κρεῶν: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων καὶ ἀγωνιζομένων. ἐπειδὴ κάκεινος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει.*
- 15 *Λύκος μάτην χαρών· καὶ· Λύκος περὶ φρέαθ χορεύει: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.*
- 16 *Λίνον λίνω κλώθεις: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραιτόντων ἢ λεγόντων ἢ τῶν κατάλληλα.*
- 17 *Λύκος ἄετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.*
- 18 *Λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων· ὁ γὰρ Πέλοψ Λυδὸς ὦν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἄρματι καὶ ἔκτοτε ἢ παροιμία· Παρὰ Λύδιον ἄρμα θέειν.*
- 19 *Λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.*
- 20 * * *: ἐπὶ τῶν τιθεμένων τὰς ψήφους ἀσαφείς καὶ φερούσας ἐπ' ἀμφοτέρω καὶ ἀσθενεῖς αὐτόθεν.
- 21 *Λαγῶς καθεύθει: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων, ἧτοι πανουργουμένων.*

2. *Λήμνιον κακόν* Zenobius. 4. *Λαγῶς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχων* Zenobius. 6. *Λύκος μάτην*: ἐπὶ τῶν τῆς ἰλιπίδος ἀποτυχανόντων Diogenianus. 8. *κλώθεις*] συναπτεῖς Zenobius. 9. *κατάλληλος* M. *παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς προτέροις ἕτερα συνειρόντων* explicat Schol. Aristid. 190 Fromm. 10. *φάσμα* M. 13. *ἐκτότε*] quid h.

L. M habeat, non plane certum est. 17. *φεύγει* M. *αὐτόθεν* M. 18. *καθεύδων* Zenobius. *προσποιουμένων*] *καθεύδων* addit. Zenobius: v. K in nott. critt. ad Diog. VI, 1.

13. P II, 93; Macar. V, 60. Apost. X, 64 ibiq. v. nott.: Zenob. IV, 91.
 14. P II, 94: DV III, 8.
 15. P II, 95. F II, 38. *Λύκος μ. χ.]* Macar. V, 76. Apost. X, 84: Diog. VI, 20. Ortum est ex fabula: v. Babrii fabb. 16. Usurpat Eubulus Athen. XIV, 622 F, vs. 11: *ἔπει' ἔπειγε, μὴ ποθ' εἰς λύκος χαρών* Καὶ τῶνδ' ἁμαρτῶν ἴσσιον σφηνόν· δράμης. *Λύκος π. φ. χ.]* Apost. X, 85: Zenob. IV, 100.
 16. P II, 97. F II, 43. Apost. X, 72: Zenob. IV, 96. Negatione praemissa affert Suidas: *ὅτι λίθῳ λευκῷ ἀνάπτεις ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραιτόντων. οὕτω Στρατίτις ἐν Ποτικίῳ, de quo v. Meinknius Fragm. Com.*

Gr. II; 2, p. 777: add. Simplic. ad Aristot. in Phys. Acroas. IV, p. 165b. *7α ε': ὁ δὲ Ἀλέξανδρος φιλοσοφικῶν δεῖξαι τοῦ Πλάτωνος δοξᾶν εἶναι, τὴν λέγουσαν χρόνον εἶναι τὸν οὐρανοῦ φορᾶν, πρῶτον μὲν τὸν Εὐδήμον μαρτύρηται λέγοντα, ἠκολούθησεν δὲ καὶ Πλάτων τῇ λέξει ταύτῃ καὶ μάλα ἀτόπως· πρὶν γὰρ οὐρανὸν γενέσθαι φησὶν κίνησιν εἶναι ἀτακτον· οὐ· λίνον· δὴ λίνω συναπτεῖ, εἰς ποῦ πάσα κίνησιν ἐν χρόνῳ.*
 17. P II, 98. F II, 44: Apost. X, 83: Diog. VI, 19.
 18. L II, 58.
 19. L II, 67.
 20. *Excidit proverbum de tesserarum kudo sumptum.*
 21. F II, 33: DV III, 6.

- 22 *Λήμνιον βλέψεις: ἤτοι πυρῶδες· ἐπειδὴ τὸ Λήμνιον πῦρ ἀπὸ τοῦ Ἡφαίστου.*
- 23 *Λέρονη κακῶν: λίμνη ἦν, εἰς ἣν τὰ καθάρματα Ἕλληνας ἔβαλλον.*
- 24 *Λεπτὴν πλέκει: ἐπὶ τῶν πενιχρῶν.* 5
- 25 *Λιβυκὸν θηρίον: ἐπὶ τῶν πολυτρόπων· διὰ τὸ τὴν Λιβύην πολυθήρον εἶναι.*
- 26 *Λυγέως ὁμοίως: ἤγουν ὀξυδερκής.*
- 27 *Λυδὸς ἐν μεσημβρία: ἐπὶ τῶν ἀκολάστον, ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων· οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμῶδούν- 10 ται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια.*
- 28 *Λήθαργος κύων: ὁ πρόσκαινός μὲν, δάκνων δὲ λάθρα.*
- 29 *Λύκου πτερά: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
- 30 *Λύχρον ἐν μεσημβρία ἄπτεις: ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδεῖω τι ποιοῦντων.* 15

APXH TOY M.

- 31 *Μία λόχημυ δύο ἐριθάκουσ οὐ τρέφει: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐριθάκος δὲ ἐστὶν ὄρνεον μονῆρος καὶ μονότροπον.*
- 32 *Μηδικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν εὐπόρων.* 20
- 33 *Μὴ μελαμπύρου τύχης: μὴ τινος ἀνδρείου καὶ ἰοχυροῦ.*
- 34 *Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ.*
- 35 *Μὴ κινεῖν κακὸν εὐκείμενον.*
- 36 *Μὴ παιδὶ μάχαιραν: μὴ τοῖς ἀπειροῖς ἐγχειρεῖν 25 πράγματα, ἵνα μὴ καθ' ἑαυτῶν χρῆσωνται.*
- 37 *Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἠδέος.*
- 38 *Μηδὲ μέλι μηδὲ μελίσσας: ἐπὶ τῶν παραιτουμένων ἀγαθόν τι παθεῖν διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ἐν αὐτῷ.*

3. Eadem praebet K in nott. critt. ad Diog. VI, 7. Ἕλληνας] οἱ Ἄργετο. dici debebat. 8. Λυγέως M. 11. αὐτῶν M. 12. Λιθαρ- γος M. 18. μικρὸς τίνος Zenobius. 25. ἐγχειρεῖν L. 28. ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ Suidas.

22. F II, 34; Macar. V, 60. Apost. X, 66; Scholl. ad Aristoph. Lysist. 299; *Λήμνιον τὸ πῦρ: ἀπὸ τοῦ πάνου γενναίου· ἢ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων γυναικῶν, πορνῶν οὐσῶν· ἢ ἀπὸ τῶν ναμίων τοῦ Ἡφαίστου: cf. nott. ad Apost. X, 64 et App. Provv. III, 66.*
23. F II, 35; Apost. X, 56; Zenob. IV, 86.

24. L II, 59. 25. L II, 60.
26. L II, 61. 27. L II, 63.
28. L II, 62. 29. L II, 64.
30. L II, 65. 31. L II, 68.
32. P III, 2; DV III, 14.
33. L II, 73. 34. L II, 74.
35. L II, 75. 36. L II, 70.
37. L II, 69.
38. P III, 4; DV III, 25.

- 39 *Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.*
 40 *Μουσῶν λεία: εἰ γὰρ περιόικοι τοὺς Μουσούς ἐλήϊζον.*
 41 *Μὴ κίψει Καμάριναν: λίμνη, ἣν ἀπηγόρευεν ὁ
 χρησμός μετοχευῆσαι· οἱ δὲ χρησαμένοι παρακούσαντες
 ἐβλάβησαν.* 5
 42 *Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται: ἐπὶ τῶν ἀκαι-
 δεύτων.*
 43 *Μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ οὐδὲ μία μέλισσα
 μέλι.*
 44 *Μασχάλας αἴρειν: ἐπὶ τῶν πολλακίς πινόντων.* 10

APXH TOT N.

- 45 *Νέμειςι δέ γε παρὰ πόδα βαίνει: παρόσον μέτ-
 ρει ταχέως ἢ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας.*
 46 *Νῶ πείθου: ὁμοία τῆ· θεῶ ἐπου.*
 47 *Νεκρῶ μῦθον εἰς οὐς ἔλεγεν: ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαῖον- 15
 τος. καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.*
 48 *Νεφέλας ξαίνειις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
 49 *Ναὺς ἰκετεύει πέτραν: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων.*

APXH TOT E.

- 50 *Ἐύλον ἀγκύλον οὐδέ ποτ' ὀρθόν: ἐπὶ τῶν ἀδιορ- 20
 θῶτων.*
 51 *Ἐυρὸς εἰς ἀκόνην.*
 52 *Ἐὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κώδύρεται: ἀντὶ τοῦ
 θεοῦ βουλομένου καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν.*

3. Explicatio neglegenter e Suida aut Zenobio in brevius redacta est: v. Apostolium, 6. *Μωμήσεται τις* Diogenianus. 10. *μασχά- λην* L., alii. *πινόντων* ML. 12. *Σcribe παρ πόδα.* 15. *πρὸς οὐς διαλίγσθαι* Diogenianus. 20. *ἀγκύλον] σκαμνόν* Suidas: v. nott. crit. ad Diogen. l. c. De explicatione v. Apostolium. 23. *σὺν* L.

39. P III, 5: DV III, 26.
 40. P III, 6: DV III, 16.
 41. P III, 7: Apost. XI, 40: Zenob. V, 18. Quo modo narratio de proverbii origine nata sit, enucleare studet Klausenius de Aeneas I, 296 sq.
 42. P III, 8: Macar. VI, 7. Apost. XI, 93: Diog. VI, 74.
 43. L II, 71: 44. L II, 72.
 45. L II, 81. 46. L II, 80.
 47. P III, 12: DV III, 34.
 48. P III, 13: DV III, 35.
 49. P III, 14: Apost. XI, 94: Diogen. VI, 79.
 50. P III, 16: Macar. VI, 17: Apost. XII, 24: Diogen. VI, 92:
 51. P III, 15: Apost. XII, 23: Diogen. VI, 91.
 52. Suidas: L III, 10. F II, 56: Apost. XII, 25: Stob. Eclog. Phys. I, 3, p. 34 Heer.: est Sophoclis Aiac. 383. Comparat Pantinus Eurip. Iph. Aul. 31.

APXH TOT O.

- 53 Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας: ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλευσάσθαι καὶ μὴ ἐν κήτοισι τοῖς πράγμασιν. ὡσπερ καὶ οἱ τὰ ἱερῆα προσάγοντες οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλευόνται. 5
- 54 Οὐκ ἂν αὐθις ἀλώπηξ: λείπει τὸ ἀλώσεται. αὕτη γὰρ ἅπαξ διαφυγούσα πάγας, οὐ δευτέρως ἀλίσκεται.
- 55 Ὅνος ἄγαι μυστήρια: ἐπὶ τῶν ἀναξίως τι βασιταζόντων.
- 56 Ὅνου γνάθοι: εἰς πολυφάγον. 10
- 57 Ὅπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι: τόποι δύσβατοι. λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἐργάσις τὰς διατριβάς ποιουμένων.
- 58 Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἶσιν· οἱ δ' ὄντες κακοί.
- 59 Οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε: ἐπὶ τῶν ὅπου 15 μὴ προσήκει τοὺς τρόπους ἐπιδεικνυμένων. Μιλήσιος γὰρ ἑλθὼν εἰς Λακεδαιμονίους ἐδημηγόρησε πολλὰς τρυφὰς ἔχων· διὸ καὶ ἤκουσε ταῦτα.
- 60 Οἶνος ὦ παιδες ἀλήθεια.
- 61 Ὅνος εἰς ἄχουρα. 20

1. Incorrupta proverbii forma, quam ex comparatione variarum lectionum ad Zenob. I, 66 propositarum elicuimus, haec est: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας: sive dubio versus ex antiqua comoedia desumptus. Idem vidit Meinekius Comm. Gr. Rel. IV, p. 697. 4. ἱερῆα] ἱερὰ MF. 5. βουλευόνται] περὶ αὐτῶν P addit. 7. δευτέρως οὐκ Zenobius. 8. ἄγαι Suidas. 10. γνάθος Apotomius. 16. τοῖς τρόποις] τοὺς τρόπους [sic] M: τὰ ἤθη P, τὴν τρυφήν F: τὴν τρυφήν Zenobius. 18. ἔχειν M. Meliora L, Zenobius, alii praebent. 19. ὦ] καὶ M. 20. ἔχουρα M.

53. P. III, 17. F II, 59: Apost. XIII, 69: cf. Zenob. I, 66. Apost. II, 44.

54. P III, 18. F II, 60: Apost. XIII, 70: cf. Zenob. I, 67. Apost. II, 44.

55. P III, 19. F II, 61: Macar. VI, 34. Apost. XII, 74: Diog. VI, 98. Proverbii originem explicat Photius Lex. κ. ν.: παροιμία, ἐπὶ τῶν ἐτίροις κακοπαθούντων καὶ παρ' ἑαυτῶν ἀφροσύνην· οὐκ ἐν τῷ καιρῷ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄνευρς Ἐλευσινάδε τοὺς ἔνοχς κομίζην αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεα· τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον, τὸ πρὸς τὴν χρεῖαν

ἀγόμενα βαστάζοντες. Δῆμων ἐπὶ τοῦ μίλου λέγεσθαι φησὶν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε. Quamquam recte Fritzschius ad Arist. Ran. 159 interpretatur: Asiaus mysteria celebrat: tamen et eo sensu, quem Gregorius ex Diogeniano affert, proverbium dici potuisse, nemo infestus ibit.

56. P III, 20. F II, 62: Macar. VI, 33. Apost. XII, 90: Diogen. VI, 100.

57. P III, 21: DV III, 48.

58. P III, 22. Est Arist. Ran. 72.

59. L II, 82. 60. L II, 83.

61. P III, 24: Apost. XII, 77.

- 62 Οὐθ' ὕεται οὐθ' ἡλιούται: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
- 63 Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ παρὰ δειπνα: ἐπὶ τῶν φαυλοτάτων καὶ οὐδενὸς ἀξίον. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων δειπνοῖς αὐτοὺς ἐπαινεῖν κατ' ἔτυχον ὄντες φαυλοτάτοι. 5
- 64 Οἰκοθεν ὁ μάρτυρας: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας.
- 65 Ὅνος ἐν μελίσσαις: ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περιπεσόντων.
- 66 Ὅνος λύρας ἀκούων: ἐπὶ τῶν ἀξυνέτων.
- 67 Ὅνη τις ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ἄτα ἐπέσειεν: 10 ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.
- 68 Ὁ κνήψ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων. κνήψ γὰρ θηρίον ξυλοφάγον.
- 69 Οἰκοὶ γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγῶν τὰ δεινὰ εὐχομένων.
- 70 Ὅστράκου μεταπεσόντος: ἐπὶ τῶν ἀπροφασίστως 15 μεταβεβλημένων.
- 71 Ὅρνίθων γάλα.
- 72 Οὐδὲν πρὸς ἄπος.
- 73 Οὐδὲν πρὸς τήν χορδήν.

2. οὐθ' ἐν περιδειπνῷ Zenobius. 7. μάρτυρας] scribe μαρτυρίας. 8. ἐν Apostolius ignotat. 9. ἀξυνέτων] ἀπαιδευτων F, Diogenianus. 10. ἐπέσειεν] ἐκίει Diogenianus, qui eis ἀναίσθητων τινῶν explicat. 12. κνήψ bis M. 13. ξυλοφάγει idem.

XII, 23: Suid. α. ὄνος, α. ξυρός: Diog. VI, 91. Arist. Veap. 1310: κλητῆρ' τ' εἰς ἀχυρῶνας [scribe ἀχυρῶν] ἀποθεσθαι, ubi Scholl.: παρὰ τὴν παροιμίαν Ὅνος εἰς ἀχυρῶνας ἀπέδρα: de formis ἀχυρῶς, ἀχυρῶν, ἀχυρον v. Meinekius Com. Gr. IV, p. 629. Etiam in Babyloniis proverbio Aristophanes usus esse videtur: cf. Bergkii in Mein. Com. Gr. II, 2, 980 sq.

62. L II, 84. 63. L II, 85.

64. P III, 27. F II, 70: Apost.

XII, 39: Diogen. VII, 29.

65. P III, 28. F II, 71: Apost.

XII, 79: Diogen. VII, 32.

66. P III, 29: cf. nott. ad Apost.

XIII, 27.

67. P III, 30: Apost. XII, 80:

Zenob. V, 42.

68. L II, 87. 69. L II, 88.

70. DV III, 54: cf. L II, 93.

71. DV II, 15.

72. Suid.: ἀντί τοῦ, ὡς ἔτυχεν ἄνεκα μηδενός· Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐμβαλῶ, Πῶς ἐκπύθασαι πᾶν τὸ πρᾶγ' ὅπως ἔχει: Arist. Eccles. 746, ubi Scholia eandem quam ex Suida apposui, explanationem exhibent: add. Lucian. Philops. §. 1: οὐδὲν πρὸς ἔπος ταῦτα, φασίν, οὐδὲ περὶ τούτων ἤρομην, ἐπέσοι κτλ., ubi interpres Græscus explicat: ἀντί τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὃν ἤρομην: cf. nott. ad Macar. VIII, 30. Affertur ab Erasmo I, 5, 45 Ulpianus 5, 12. Digest. XI, 1: quod autem ait praetor, omnino non respondisse, posterioribus sic acceperunt, ut omnino non respondisse videatur, qui ad interrogata non respondit, id est, οὐδὲν πρὸς ἔπος.

73. Lucian. de Saltat. §. 80: πολ-

74. Οὐδὲ κύνων παύσαιτ' ἂν ἄπαξ σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα.
75. Οὐδ' Ἰκταρ βάλλει: ἀντι τοῦ· οὐδ' ἰγγός.
76. Οὐδέποτε ἴσχει ἡ θύρα: ἐπὶ τῶν πάντας ὑποδοχομένων καὶ ξενιζόντων. 5
77. Οὐδ' ἂν Ἐξημεσιδῆς εὔροι τὴν εὐθείαν ὁδόν: ἐθρυλλεῖτο ὁ Ἐξημεσιδῆς ὡς πᾶσαν ὁδὸν γινώσκων διὰ τὴν χρόνιον πλάνην.
78. Ὁ Ταντάλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταλαντεύεται: ἀντι τοῦ φόβος ἡμᾶς ἔχει διηνακῆς. 10

6. εὐθείαν] εὐθεῖ M. 10. Quae post hoc proverbium in media fere pagina positum paginae pars sequitur, vacua relicta et in ipso sequentis paginae initio proverbium 79 collocatum est. Initium igitur litterae Π nescio qua de causa scriba omisit; e P III, 31—37 suppleri ex parte potest.

λοιὸν γὰρ αὐτῶν ὑπ' ἀμαθίας ... σολοικίας δευᾶς ἐν τῇ ὀρχήσῃ ἐπιδεικνυται. οἱ μὲν ἄλογα κινούμενοι καὶ μηδὲν, ὡς φασί, πρὸς τὴν χορδήν. ἕτερα μὲν γὰρ ὁ πούς, ἕτερα δ' ὁ ἦνθμός λέγει: ubi Scholl.: τοῦτο οὐ παροιμία, ἀλλ' ἐκ παροιμίας μετελλήπται τῆς, οὐδὲν φασὶ πρὸς τὸν Διονύσιον, de quo v. Apost. XIII, 87. Erasmo I, 5, 46 iudice in eos dicitur, quorum vita vehementer est inaequalis, quorumque mores ab oratione dissident. Lucianus Dial. Meretr. [III, 2.]: καὶ ὅτι εὐ πρὸς τὴν κισθᾶραν ὁ πούς. Plutarchus in commentario de Verecundia [c. 16, p. 534 E]: καίτοι οὐ διὰ τὴν τοῦ ποδὸς πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν, ὡς Πλάτων [Legg. VII, 812 D] ἔλεγε, καὶ πόλις πολλοὶ καὶ φίλοι φίλους διαφερόμενοι τὰ κινεῖσθαι θρῶσι τε καὶ πάσχουσιν, ἀλλὰ διὰ τὴν περὶ τὰ νόμιμα καὶ δίκαια πλημμέλειαν. Etiam divus Augustinus ad hoc proverbium aliusse videtur in epistola ad Licentium 26 [T. II, p. 51 edit. Venet.]: aut si ego cano, tu autem ad aëtham vocem salus, nec sic quidem me poterit: habet enim suam hilaritatem ipsa cantatio, etiam cum ad eam membra non movet, omni plena caritatis modulatione cantatur.

74. Apost. XIII, 46. Lucian. adv. Indoct. §. 25: ὅστε μὲν γὰρ μηκέτι ἰργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπεισέσει; οὐδὲ γὰρ κύνων ἄπαξ παύσαιτ' ἂν σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα: alia vide in annot. ad P III, 97 allata.

75. DV III, 46.

76. Scholl. ad Arist. Acharn. 127: τοὺς δὲ ξενίζων οὐδέποτε ἴσχει γ' ἡ θύρα] παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοῖς ξένους ὑποδοχομένων. μέμνηται Εὐπόλις ἐν Φίλοις [fr. IX Mein.]: τὴν τὸν Ποσειδῶν, κούδιποτε γ' ἴσχει θύρα, καὶ Καλλιμάχος ἐν Ἐκάλῃ [fr. 41 Bentl.]: τίον δὲ ἔ πάντες ὀδοῦται Ἡρα φιλοξενίης· ἔχει γὰρ τίγος ἀκλήμυτον [cf. Naekii Opusc. II, 101.]: καὶ Πίνδαρος [Nem. IX, 4.]: ἐνθ' ἀναπειταμέναις ξένων νεύονται θύραι.

77. Apost. XIII, 14. Suid. s. Ἐξημεσιδῆς: ... τοῦτον γὰρ ὡς ἔτινον διαβάλλουσι καὶ πλάνον, εἰ δὲ ἔτινοι μᾶλλον ἴσασιν τὰς ὁδοὺς. ἐξ ἀπορήσαντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες εἶπον· Οὐδ' ἂν Ἐξημεσιδῆς εὔροι τὴν εὐθείαν ὁδόν. εἰρηγται οὖν ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων: add. Apost. VII, 55. Append. Provn. III, 70.

78. Apost. XIII, 10: cf. nott. ad Apost. VII, 60. XVI, 54.

- 79 Πολλά μεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλος ἄκρου: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γενήσεσθαι μελλόντων.
- 80 Πλίνθον πλύνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 81 Πολλοὶ σε μισήσευσιν, ἂν σαυτὸν φιλήσῃς: τοῦτο φασὶ Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς 5 πηγὴν καὶ τὴν οἰκίαν πεθοῦντα μορφήν.
- 82 Πάνθ' ὑπὸ μιᾶς Μύκονος: ἐπὶ τῶν μιᾷ δίνῃ καταδικασθέντων.
- 83 Πρὸ τῆς νίκης ἐγκώμιον ἄδεις: ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. 10
- 84 Πονηρὰ κατὰ τροχόνα ψάλλεις: ἐπὶ τῶν ἐπιπόμως ζώντων.
- 85 Πολύποδος ὁμοιότης: πρὸς τοὺς ἑξομοιῶντας ἑαυτούς.
- 86 Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 15
- 87 Πενίη σοφίην ἐλαχε: ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηθεύουσιν.
- 88 Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον.
- 89 Παρὰ κωφῷ διαλέγη.
- 90 Πρὸς σῆμα μητρικῆς κλαίει: ἐπὶ τῶν προσποι- 20 ουμένων.
- 91 Πολλαῖσι πηληγαῖς δρυὲς δαμάζεται.
- 92 Πρὶν τοὺς ἰχθύς λαβεῖν τὴν ἄλμην κυκᾶς: ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων.

1. μεταξὺ πέλει. Zenobius. 4. V. vv. II. ad L. l. c. allatas. 7. μίαν Μύκονον recte K in Append. Prónn. IV, 52. 9. πρὸ τῆς] πρώτης M. 15. πρὸς om. M, θαλάττη ἐρίζει Suidas, πρὸς θάλατταν P Apostolius. 16. πενία, σοφίαν Zenobius. 18. Ἐκ πολλῶν et ἀνήγαγον Suidas, simul explicans: ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν πορῶντων, ὀλίγα δὲ καρπούμενων. 20. κλαίειν explicacioni Diogen. VII, 66 adiunxit. 23. σὺ τὴν Eustathius: germana proverbii forma apud Diog. VII, 56 legitur: ἄλμην τί κυκᾶς, πρὶν ἕλθαι τοὺς ἰχθύας;

79. L II, 95.
 80. P III, 39. F II, 75: DV III, 52. Apost. XIV, 30: Diog. VII, 50.
 81. L II, 98. 82. L III, 1.
 83. L II, 97. 84. L III, 2.
 85. L III, 3.
 86. P III, 50. F II, 89: Apost. XIV, 60: Diog. VII, 74.
 87. L II, 100.
 88. P III, 31: Apost. XIV, 36: Suid. s. ἐκ πολλῶν.
 89. P III, 32.
 90. P III, 33: DV III, 65.
 91. P III, 34: Macar. VII, 25. Apost. XIV, 39: Diog. VII, 77a.
 92. P III, 35: Macar. VII, 33. Apost. XIV, 72. XVI, 50: Diogen. VII, 93. Obversabatur, ut videtur, Aristophanis animo Vesp. 1515: ἄλμην κυκᾶ τοῦτοιον, ἦν ἰγὰ κρητῶ. Simile addit Suid. s. πρὶν: πρὶν ἰσφάχθαι δέρεσις.

- 93 Πολλὰι κυνὸς ἄρθενος εὐναί: ἐπὶ τῶν καταφω-
 ρῶν εἰς τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἔργα.
 94 Πολλάκις μωρὸς ἀνήρ κατακαίριον εἶπεν.
 95 Πτωχοῦ πῆρα οὐκ ἐμπίμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλή-
 στων. 5
 96 Ποικιλώτερος ὕδρας: ἐπὶ τῶν θολερῶν.
 97 Πῦρ ἐπὶ θαλὸν ἐλθόν.
 98 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἔν μέγα.
 99 Πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε
 βάρχοι. 10
 100 Πρὸς κέντρα λακτιζει.
 1 Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία.
 2 Πολλὰ ψεύδονται αἰδοί.
 3 Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀπήκοα ψόφους.

3. πολλάκι τοὶ καὶ Diogenianus. 4. οὐ κίμπλαται Zenobius. 6. ποικιλώτερος M, ποικιλότης P: ποικιλώτερος ex Apostolio dedi. 7. ἐπ' ἰθαλὸν M. 8. πολλά M. 9] τ M: τὸ igitur voluisse videtur. 9. πολλοὶ μὲν Plato, Clemens, Synesius. 11. λακτικῶν Zenobius, λακτιζέις Apostolius. 12. Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία Bernhardius coniecit Hist. Liter. Gr. I, 56, δεῖται προφάσεως μόνον ἡ π. Nauckius in Schneidewini Philol. II, 158. Etiam προφάσεως scribendum est. Sunt enim in proverbii formae saepe deletae: cf. Macar. III, 45. DV I, 30. Apost. I, 67. V, 85. 14. θρίων recte Diogenianus.

93. P III, 36: DV III, 67.
 94. P III, 37: DV III, 68.
 95. P III, 40: DV III, 61.
 96. P III, 41: Macar. VII, 30.
 Apost. XIV, 63: Diog. VII, 69.
 97. P III, 43: Macar. IV, 47.
 Mant. Provn. s. πῦρ: Diog. VII, 82:
 cf. Apost. XV, 12. Philostr. Epist.
 37: ἐπὶ τοῦτο ἂν ἦν ἄλλο πῦρ ἐπὶ
 πυρὶ καὶ θαλὸς ἐπ' ἑαίρῳ διπλοῦς:
 ibiq. cf. Boissonadus p. 106.
 98. P III, 44: DV III, 69.
 99. P III, 45: Macar. VII, 20.
 Apost. XIV, 57: Zenob. V, 77. Diog.
 VII, 86. Exstat in Anthol. Pal.
 X, 106 cum inscriptione: παροιμία
 ἐπὶ τῶν ψευδῶν ὁδῶν ἰχθύων. Af-
 fertur a Clem. Alex. Stromm. V, 3,
 17, p. 236 Sylb.: φιλόσοφον μὲν οὐκ,
 ἦν δ' ἐγὼ, πλήθος ἀδύνατον γε-
 νίσθαι· πολλοὶ . . παῖρος κατὰ τὸν
 Πλάτωνα: Phaedon. 69 C: add.
 Themist. Orat. XXI, 254 B: ἀλλὰ
 τῷ οὐ κατὰ νόμον μεμνημένῳ τὸν

ναρθηκοφόρον Βάρχον ἠγεῖσθαι οὐ
 συγχωρεῖ τὰ μυστήρια: Synes. Dion.
 46 B: καὶ μένουσιν ἐπ' αὐτῆς [sc.
 τῆς ὁρμῆς ἐσθίου] ὅσον ἀνθρώπου
 φύσει χωρεῖ, πρὸς οὐδεμίαν ἀνθολο-
 γίαν τῆς φύσεως μεμνησόμενοι. Πολ-
 λοὶ μὲν γὰρ — βάρχοι· οὐδ' οὕτω
 μέντοι διαρκῶς ἀνέχονται τῆς βου-
 χείας.

100. P III, 46: Macar. VII, 44.
 Apost. XIV, 97. VI, 57: Zenob. V,
 70. Πρὸς κέντρα λακτικῶν Greg.
 Naz. Christ. Pat. 2266.

1. P III, 47: Apost. XIV, 76. 98:
 Diog. VII, 87.

2. P III, 49: Macar. VII, 19.
 Apost. XIV, 37. Usurpat Aristot.
 Metaphys. I, 2, p. 983, 3 Bekk.:
 ἀλλ' οὕτε τὸ θεῖον φθορῶν ἐνδέχεται
 εἶναι, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παροι-
 μίαν πολλὰ ψεύδονται αἰδοί, οὕτε
 τῆς τωσαύτης ἄλλην χρῆν ἐπιφέρειν τι-
 μωτέραν.

3. L II, 99.

- 4 Πεινώσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐρχεται.
 5 Πάντα πέτρων κινήσω, πάντα κάλων.
 6 Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας.
 7 Χαμαιλέον ζῷον ἐστὶν εἰς ἅπαντα τὴν χροῶν μετα-
 τρέπων πλήν λεικού.
 8 Χελώνη μυιῶν: ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούτων τινός. Τῷ
 δ' Ἀγαμέμνονι τῆς Θεορίτου παρρησίας ἐλατ-
 τον ἔμελλεν ἢ χαλώνη μυιῶν.
 9 Χερῶνγειον ἔλκος: ἦτοι ἀνήκεστον.
 10 Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐπό- 10
 μίζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.
 11 Χύτραν ποικίλλειν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
 12 Χυτρεῦς: ἦτοι ὄστράκινος, εὐτελής.
 13 Χρυσὸς Κολοφώνιος: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον
 χρυσὸν ἐργάσαντο. καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν ταῦ 15
 ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.
 14 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν.
 15 Χρήματ' ἀνῆρ: πενιχρὸς δ' οὐδέ ποτ' ἐσθλός.

1. ἐπιέρχεται Diogenianus. 2. κινήσω] post hanc vocem καὶ ex-
 cidit. 3. δορκάς ἀπτεται μάχης Diogenianus. Folia nonnulla hic per-
 ierunt. 4. πάντα Suidas. μετατρέπων idem: sed AE cum nostro
 faciunt. 6. μυῶν M. 7. παρρησίας M. 8. ἔμελλεν M. μυων M.
 13. χυτρεύς] addendum esse aut θεῖος aut ἄνθρωπος ex Apostolio apparet.

4. P III, 52: Apost. XIV, 23:
 Diogen. VII, 91.
 5. L III, 4.
 6. P III, 56: DV III, 57.
 7. L III, 32. 8. L III, 33.
 9. L III, 34. 10. L III, 35.
 11. L III, 36. 12. L III, 37.
 13. L III, 38.
 14. P III, 97: DV III, 94.
 15. P III, 98: Macar. VIII, 85.

Apost. XVIII, 23: Zenob. VI, 43.
 Scholl. ad Pind. Isthm. II, 17: χρή-
 ματα, χρήματ' ἀνῆρ. τοῦτο ἀναγρά-
 φεται μὲν εἰς τὰς παρρησίας ὑπ-
 ἱστῶν, ἀπόφθεγμα δὲ ἴστω. Ἀριστο-
 δήμου, καθάπερ φησὶ Χρῦσιππος.
 ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. ταῦτον δὲ τὸν
 Ἀριστοδήμου Πίνδαρος μὲν οὐ τίθη-
 σιν ἐξ ὀνόματος, ἀς δὴ λέω ὄντος ὡς
 ἴστω ὁ τεῦτο εἰπὼν, μόνον δὲ ἰση-
 μειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι Ἀργεῖος
 Ἀλκαῖος [fr. 41 Schneidew.] δὲ καὶ
 τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθηται,

οὐκ ἄργος ἀλλὰ Σπάρτην. Ὡς γὰρ
 δὴ: κατὰ φασὶν Ἀριστοδήμον. Ἐν
 Σπάρτῃ λόγον οὐκ ἀπέλαμψαν εἰπεῖν.
 Χρήματ' ἀνῆρ: πενιχρὸς δὲ εὐδαίς
 Πίλετ' ἰσλός οὐδὰ τίμιος. ... Σπαρ-
 τιάτην δὲ Ἀριστοδήμον ἐν τοῖς ἐπιτά-
 σοφοῖς ἀναγράφεται. Ἄνδρῶν ὁ Ἐφέ-
 σιας: Suid. s. χρήματι χρήματ'
 ἀνῆρ: αὕτη ἀποφθεγματικὴ ἴστω,
 ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ἑσσομένων.
 μνησται αὐτῆς Πίνδαρος καὶ Ἀλ-
 καῖος. ὁμοία τῆ, ὡς καὶ ἀρχὴ ἄν-
 δρα δείκνυσσι [cf. sup. I, 80].
 καὶ τῆ, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα
 [Macar. VIII, 21] καὶ τῆ, γυνῶσι
 σαυτὸν [DV II, 10]. Fundus sen-
 tentiae ab Aristodemone pronunciatae
 est Hesiod. Op. et D. 686: χρήματα
 γὰρ ψυχῇ πέλονται δεῖλοισι βροτοῖσι:
 de ea disputant Valckenarius ad Eur.
 Phoen. 438. O. Muellerus Dor. II, 10.
 Welckerus Prolegg. ad Theogn. p. LIV
 et p. 99. Goettlingius ad Hesiod. l. c.

- 16 Χωρίς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὀρίσματα.
- 17 Χροῖ δ' ἤλα: φασι Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθειρίσσαντα τελευτῆσαι, εἰπεῖν δὲ πρὸς Πυθαγόραν περὶ τούτου πυνθανόμενον, προβάλλοντα τὸν δάκτυλον.
- 18 Χύτραις λημῶν καὶ κολοκύνταις: ἐπὶ τῶν ἀμβλωπούντων.
- 19 Χρυσῶ καταπάτων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις: ἐπὶ τῶν εἰκῇ λουφορουμενων.
- ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.
- 20 Ψύρα τὸν Διόνυσον: τὰ Ψύρα εὐτελής νησός ἐστι καὶ μικρὰ πλησίον Χίου μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμπόσιῳ ἀνακείμενων καὶ μὴ πιθόντων. λέλεσται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.
- ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.
- 21 Ὡσιν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι ὅσα εὐτροπιζομένων.
- 22 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μὺν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα μικροῖς ἐντύχη.
- 23 Ὡς ἤρως ἐν ἀσπίδι ξενίσει βούλομαι: λέγεται ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἐργοῖς εὐαργετούντων.

1. τὰ Μυσῶν καὶ Φρ. Apostol. 2. Suidas: ὅτι φασι... τελευτῆσαι, ὅτι καὶ Πυθαγόρου παραγομένου καὶ πυνθανομένου πῶς δακτύλον, διαβαλόντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν, χροῖ δ' ἤλα' καὶ τούτῳθεν παρὰ τοῖς φιλολόγοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρῶν τάσσεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστον χρόμενοι διαμαρτάνουσι: v. Schneidewin. ad Heracl. Polit. p. 73. 7. γινώσκεις Aristoph. 16. τὰ ὅσα Diogen. 20. ὅσπερ Diogen., ἀλλ' ὅσπερ Zenobius.

16. P III, 99: Macar. VIII, 83. Fragm. Macar. I, 33. Apost. XVIII, 36: Append. Provn. V, 35. Originem proverbii Scholiasta ad Greg. Nazianz. Carm. 18 in Gaisfordi Catal. Godd. Clarkian. I, p. 37 exponit: "Ἕλληνες ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀναπλήροντες ἐκλαθήθησαν καὶ Φρυγίαν καταλιπόντες τῇ Μυσίᾳ προσέβαλον. Τῆλεφος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέους παῖς τούτους διώκων ἔλεγεν· Κεχώρισται τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν τὰ ὄριμ'· τοῦτον ἐν συστάδι μάχῃ τιτρώσκουσαι Ἀχιλλεύς καὶ Ἄσας, ἀλγοῦντα δὲ δεινῶς Ἡρακλέους υἱὸν αὐτὸν εἶναι μαθίντες καὶ μεταμεληθέντες οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς ἐπισκώπουνται καὶ λόγοις παρακαλοῦσιν ἰατροὺς οἰκίους, ὡς ἔνδον ἐκμελούμενοι. τοῦ δὲ ζηρηματισθέντος μὴ φασθῆναι τοῦ Ἀχιλλεύς ἄνιν, πρὸς αὐτὸν ἀπικόμενος θεραπεύεται. ἦν γὰρ ἰατρός Ἀχιλλεύς ὑπὸ Χείρωνος

παιδευθείς. φησὶν οὖν ὁ δειὸς Γρηγόριος ὅτι κεχώρισται τὰ νοθὰ τῶν εὐγενῶν· καὶ οἱ ψευδοδιδασκαλοὶ τῶν ἀληθῶς διδασκάλων διακρίονται· κέρηται δὲ ὑποδείγματι τὸ τῆς Μιθρῆς ὄρωρ καὶ τοῦ Σιλώου: hanc narrationem Cosmas ad Greg. Naz. Carm. in A. Maii Spicil. Rom. II, 296 citat. Oratori in cluserunt Cyrill. advers. Iulian. II, 67 A Petav., Phot. Epist. 243, p. 367 Mont.: imitatur Gregor. Nazianz. Epigr. 23, p. 1174: χωρὶς τὰ καλῶν καὶ κακῶν ὀρίσματα.

17. P III, 100: Fragm. Marc. I, 29. Apost. XVIII, 26: v. Diogen. Laert. I, 118.

18. P IV, 1: DV III, 10.

19. P IV, 2: Apost. XVIII, 31. Est Aristoph. Nub. 912.

20. L III, 40. 21. L III, 42.

22. L III, 43.

23. P IV, 3: Macar. VIII, 96. Fragm. Marc. I, 72: Diog. VIII, 73.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

- 1 Ἀρχαῖα φρονεῖς: ἤτοι εὐθή. 5
- 2 Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα: τὸ ἀηδές, διὰ τὸ τοὺς Ἀβυθηνούς μετὰ δαίπνον προσάγειν τοὺς ἐαυτῶν παῖδας τοῖς εὐωχομένοις κεκραγότες καὶ θορυβοῦντας καὶ ἀηδές ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμόσι.
- 3 Ἀβρωνος βίος: ὁ πολυτελής. Ἀβρων γὰρ τις ἐγένετο πλούσιος ὅθεν καὶ ἀβροδίατος.
- 4 Ἀεὶ γεωμόρος ἐς νέωτα πλούσιος.
- 5 Ἀδελὸς δέος: ἐπὶ τῶν μᾶτην δεδοικότες.
- 6 Ἀγαμέμνονεα φρέατα: Ἀγαμέμνων γὰρ παρὰ 10 τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν ὅλην Ἑλλάδα φρέατα ὤρυξεν.
- 7 Ἀγαμέμνονος θυοῖα: ἐπὶ τῶν θυσιῶν καὶ σκληρῶν. θυοῖος γὰρ Ἀγαμέμνονος ὁ βοῦς θυγῶν μόλις ἐλήφθη.
- Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτου: ἐπὶ τῶν τὰ δευτέρᾳ 15 τισι διδόντων.
- 9 Ἀγαθῶνεις αὐλησις: ἡ ἡδίστη καὶ εὐφραντικὴ.
- 10 Ἀνδριάς σφυρήλατος: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
- 11 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων. ἐφ' ἧ Δημήτηρ ὅτε τὴν κόρην ἐξήτει ἐκάθισεν. 20
- 12 Ἀγαθῶν θάλασσα καὶ Ἀγαθῶν θησαυρός καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες καὶ Ἀγαθῶν μυρμηκιά: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγεται.

3. μετὰ τὸ δαίπνον Zenobius, alii. 7. ἀβροδίατος F. 8. γεω-
 κόρος F. 10. παρὰ] περὶ Zenobius. 11. τὴν — Ἑλλάδα] κολλαχῶς
 τῆς Ἑλλάδος idem. 15. ἄρτον M. 20. ἡ Δημήτηρ L. 22. μυρμηκιά F.

1. L I, 25.

2. L I, 26.

7. L I, 31.

8. L I, 32.

3. L I, 27.

4. L I, 28.

9. L I, 33.

10. L I, 34.

5. L I, 29.

6. L I, 30.

11. L I, 35.

12. L I, 36.

- 13 Ἀγνότερος πηδαλίου: παρόσον ἐν θαλάττῃ τὸ πηδάλιον ἄττον καθαρόν ἐστίν.
- 14 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὅτι οὐδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν.
- 15 Ἀδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ὀλιχρονίων καὶ ἁώρων καὶ 5 μὴ ἐρριζομένων.
- 16 Ἄλλος οὗτος Ἡθακλῆς: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.
- 17 Ἄλις δρυός: ἐπὶ τῶν εἰς τινα διαίταν βελτίονα μεταβαλλομένων. πανσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοὶ μετεῖχον σίτου καὶ οἴνου. 10
- 18 Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ εἰδῶτων δέ. οἱ γὰρ μάντις ἄλα καὶ κύαμον τιθέασι.
- 19 Ἄκαιρος εὐνοί' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: ταύτην. Ἰππόλυτος πρὸς Φαίδραν εἶπε φάσκουσαν φιλεῖν αὐτὸν σφόδρα. 15
- 20 Ἄιδος κυνῆ: ἐπὶ τῶν επικρυπτόντων ἑαυτοὺς διὰ τιῶν μηχανημάτων. τοιαῦτα γὰρ τοῦ Ἄιδος.
- 21 Ἀὐτοὶ χελῶνας ἐσθίετε εἴπερ ἔχετε: ἄλις ἤλιευσαν μεγάλην χελώνην καὶ ἀνασπάσαντες αὐτὴν ἐμέριζον τὴν παρούσαν. τὸν δὲ Ἐρμῆν παρίοντα ἐπὶ τὴν ἐστίασιν 20 ἐκάλουν. ὁ δὲ τὸ προκείμενον εἶπε.
- 22 Ἄν οἶνον αἰτῆ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτοῦντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων.
- 23 Αἰροῦντες ἤρημεθα: ἐπὶ τῶν ἐλπιοσάντων νικᾶν, εἰθ' ὑπὲρ ἐκείνων ἀλόντων. 25
- 24 Αἰάντειος γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.
- 25 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τὰ ἱερά μεταχειριζομένων.
- 26 Ἀκόνην σιτίσεις: ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδενὶ δὲ εἰς σῶμα ἐπιδιδόντων. 30
- 27 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων.
- 28 Ἄλλως ἄθεις: ἐπὶ τῶν μίτην πονούντων.

5. ὀλιχρόνων F. 11. μὲν τ. Zenob. I, 25. 12. τιθέασι] πρὸ τῶν ματτευομένων Zenobius addit. 13. εὐνοια F. 17. τὰ τοῦ M. 18. εἴχεται L. 19. ἐνέριζον F. 22. κόνδρον F. 24. τινὰς νικᾶν Diogenianus. 29. Cf. DV I, 28.

13. L I, 37.

15. DV I, 12.

17. L I, 39.

19. L I, 40.

14. L I, 3.

16. L I, 38.

18. M I, 11.

20. L I, 12.

21. L I, 41.

23. L I, 43.

25. L I, 45.

27. L I, 46.

22. L I, 42.

24. L I, 44.

26. L I, 34.

28. L I, 47.

- 29 Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀνυομένων.
- 30 Ἄνῆρ ὁ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.
- 31 Ἄντιπελαργεῖν: ἀκτιδιδόναι· χάριτας· λέγεται γὰρ τοὺς πηλοργαίς γεγηρακότας τοὺς γονεῖς εὐφραίν.
- 32 Ἄπληστος πίθαρ: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.
- 33 Ἄνέμους γεωργεῖς: πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς μετελαγχάνοντας.
- 34 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκίτης ὑπὲρ ἀνθρώπου αἰζομένων.
- 35 Ἄξιος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.
- 36 Ἄσὶ γέροντι νέαν ποτὶ βάλλει κούρην: ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων βουλομένων νέαις συνενάξασθαι.
- 37 Ἄξιος ἐτῆς ἐν Ἀργεῖ ἄσπίδος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν.
- 38 Ἄνέμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.
- 39 Ἄνιπτοις ποσὶν ἀνάβαινεῖν ἐπὶ τὸ στέγος ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα ἐρχομένων.
- 40 Ἄπὸ βαλβίδος: ἦτοι ἀπὸ ἀρχῆς δεῖ καλὸν εἶναι.
- 41 Ἄντὶ κακῆς κυνὸς ἔν ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν κακῶ ἀντὶ κακῶν ἐπιδιδόντων.
- 42 Ἄπας ἐχίνος τραχύς: ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐπὶ τῶν κακοτικῶν ἢ εὐνούχων.
- 43 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν μωρῶ διηγουμένων· ἢ γὰρ διφθέρα, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἐπεγράφετο τὰ γινόμενα, παμπάλαιος.
- 44 Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελαῖς: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων· ὡσανεὶ, πάνυ μου καταφρονεῖς.
- 45 Ἀργούντων χορὸς: ἐπὶ τῶν κακῶ ποιοῦντων.

APXH TOT B.

- 46 Βασιλεὺς ὀφθαλμός: τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν περιπό- 30
μενον οὕτως ἐκάλουν.
- 47 Βάτραχος Σερφίσιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων.

1. ἀνυομένων F. 12. ποτιβάλλει M. 22. κανοτικῶν F.

29. L I, 48.	30. L I, 18.	39. L I, 55.	46. L I, 56.
31. L I, 49.	32. L I, 19.	41. L I, 57.	42. L I, 22.
33. M I, 49.	34. L I, 50.	43. L I, 58.	44. L I, 59.
35. L I, 51.	36. L I, 52.	45. L I, 60.	46. L I, 65.
37. L I, 53.	38. L I, 54.	47. L I, 66.	

- 48 Βάλλ' ἐς ὕδωρ: ἀντὶ τοῦ καταπόντισσον. ἐπὶ τῶν ὀλέθρων ἀξίων.
- 49 Βορβόρη ὕδωρ λαμπρὸν οὐ ποθ' εὐρήσεις: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μινύοντων τοῖς αἰσχίοις.
- 50 Βῆξ ἀντὶ περδῆς: ἐπὶ περδόντων καὶ προσποιουμένων. 5
- 51 Βοῦς ἐν πόλει: ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Αἰσίας γὰρ ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἔθηκεν.
- 52 Βατράχῳ ὕδωρ· καὶ· στέαρ γαλῆ: ἐπὶ τῶν τυχαῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων.
- 53 Βαλανεύς: ἐπὶ τοῦ πολυπράξιμος. οὗτοι γὰρ σχολῶν 10 ἄγοντες πολυπράξιμοι εἰσίν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

- 54 Γνώθι σαυτὸν: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κωμπαζόντων.
- 55 Γνώθι σαυτὸν: ἀπόφθεγμα Χίλωνος. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὅ εἰσι κωμπαζόντων. 15
- 83 Ἐκ παντὸς ξύλου: εἶπε τὸ πλήρες ὅτι Ἐκ παντὸς ξύλου κύφωκ ἂν γένοιτο. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τὸ μὲν αἶθος εὐτελων, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίων.
- 87 Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις: ἐπὶ τῶν ἡδουπαθείας μεταδιωκόντων. 20
- 88 Εἰληφεν ἡπαγίστον μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἐαλωκότων.
- 93 Εἰς κόλπους πτύειν: ὅμοιον τῷ· οὐ μεγαλορῆμονεῖν.
- 11,19 Κερκωπίζειν: ἀντὶ τοῦ δουλιεύεσθαι καὶ ἀπατᾶν. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων. 25
- 24 Κρητίζειν: ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι. ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ Κρητες.
- 70 Ὄνος λύρας ἀκούει: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν.
- 97 Τρηκέμια τίκτει: τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.

3. λαμπρὸν μαιῶν et εὐρήσεις πότον Diogenianus. 5. προσποιουμένων] βῆξιν ἢ γελᾶν L addit. 16. ἐπὶ τὸ πλήρες] κατ' ἔλ-
λειψιν αὕτη λέγεται· τὸ γὰρ πλήρες· Ἐκ παντὸς κτλ. B. 19. κατα-
πλάττεις Diogenianus. 22. πτύεις M. οὐ M om. 24. δουλιεύεσθαι]
male L δουλιεῖσθαι: sic ἀπατᾶν καὶ δουλιεόμενος οὐκ ἂν μενικῆσας παρῆλ-
θης Eustathius dixit ad Hom. II. A, p. 65, 45. 27. ἀκούων M. ἀξινύτων MP.

48. L I, 67. 49. L I, 68. 87. M III, 10.
50. L I, 69. 51. L I, 70. 88. Suidas: L I, 98.
52. L I, 71. 53. L I, 73. 93. M III, 27. 19. L, II, 47.
54. L I, 76. 24. M III, 87. 70. M IV, 66.
55. Suidas: cf. nott. ad DV II, 10. 97. P III, 91: Apost.
83. Apost. : Bodl. in an- Saepe dictio apud Patres invenitur :
nott., ad Zenob. IV, 7: Greg. Cypr. v. Cotellerus ad PP. Apost. T, I, 571.
Mosq. II, 100.

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΚΕΦΑΛΟΥ

Ρ Ο Δ Ω Ν Ι Α.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΤΟ Α.

ΑΒ.

- 1 Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀγῶν καὶ ὀχληρῶν.
- 2 Ἀβρωνος βίος: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν· τιοῦτος γὰρ ὁ Ἀβρων, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἄβρος καὶ ἀβροδίατος.
- 3 Ἀγροῦ πύγη: ἐπὶ τῶν λιπαρῶς καὶ ἐπιμόνως ὄντι-
νιοῦν ἔργῳ προσκαθημένων. 5
- 4 Ἀγορὰ Κερκώπειαν: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ μακροήθων.
- 5 Ἀγαθῶν ἀγαθὰ: καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες: ἐπὶ
τῶν σφόδρα εὐδαιμονούντων.
- 6 Ἀγαθὰ Κιλικίων: λείπει τὸ ἔχει. προδότης γὰρ ὁ
Κιλικίων Μιλήσιος· καὶ προδούς Μιλήτην εὐπόρησεν. 10
- 7 Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δευτε-
ρεῖά τισι διδόντων.
- 8 Ἀγαθῶν θάλασσα: ἐπὶ πλῆθους ἀγαθῶν.

Ῥοδωνιαί S: contextu Villosionus Aneodd. Gr. T. II, p. 4.

2. Ἀβρωνος, Ἀβρων, ἄβρος, ἀβροδίατος S. 4. πηγὴ Suidas, Ar-
senius. λιπαρῶν Suidas. 9. Scribe Κιλίκων.

1. DV I, 1. 2. DV I, 2.

3. Apost. I, 24^b. Append. Prænt.
I, 4: add. nott. ad Macar. VI, 56.

4. DV I, 3.

5. Aristoph. Byz. argam. Aristoph.
Plut. 10: τῶν δ' ἀγαθῶν ἢ τὰγαθὰ:
eodem modo τὰ καλὰ τῶν καλῶν
dixit Pherecrates Athenæi VI, 269

B, ἰσάτα ἰσάτων Aristid. ὁ. τ.
sect. II, 322 Isbb.: alia exempla
G. Hermannus ad Arist. Nub. 915.
Meinekius Comm. Gr. fr. I, p. 69
collegerunt. Ἀγ. ἀγαθίδες] Greg.
Cypri. L I, 36: cf. infr. II, 10.

6. Greg. Cypri. M. I, 5.

7. DV I, 4.

8. DV I, 8.

74. Οὐδὲ κύων παύσαιτ' ἂν ἅπαξ σκυτοτραγείν
μαθοῦσα.
75. Οὐδ' ἱκταρ βάλλει: ἀντι τοῦ· οὐδ' ἔγγυς.
76. Οὐδέποτε ἴσχει ἡ θύρα: ἐπὶ τῶν πάντας ὑποδεχο-
μένων καὶ ξενιζόντων. 5
77. Οὐδ' ἂν Ἐξηκστίδης εὔροι τὴν εὐθείαν ὁδόν:
ἐθρυλλεῖτο ὁ Ἐξηκστίδης ὡς πᾶσαν ὁδὸν γινώσκων διὰ
τὴν χρόνιον πλάτην.
78. Ὁ Ταντάλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταλαντεύ-
ται: ἀντι τοῦ φόβος ἡμᾶς ἔχει διηγευῆς. 10

6. εὐθείαν] εὐθῆ M. 10. Quae post hoc proverbium in media fere pagina positum paginae pars sequitur, vacua relicta et in ipso sequentis paginae initio proverbium 79 collocatum est. Initium igitur litterae Π nescio qua de causa scriba omisit; e P III, 31—37 suppleri ex parte potest.

λοι γὰρ αὐτῶν ὑπ' ἀμαθίας ... σολοικίας δευῶς ἐν τῇ ὀρχήσῃ ἐπιδείκνυνται. οἳ μὲν ἄλογα κινούμενοι καὶ μηδὲν, ὡς φασί, πρὸς τὴν χορδὴν. ἔτερα μὲν γὰρ ὁ πούς, ἔτερα δ' ὁ ἴσθμὸς λέγει: ubi Scholl.: τοῦτο οὐ παροιμία, ἀλλ' ἐκ παροιμίας μετεἰληπται τῆς, οὐδὲν φασὶ πρὸς τὸν Διόνυσον, de quo v. Apost. XIII, 87. Erasmo I, 5, 46 iudice in eos dicitur, quorum vita vehementer est inaequalis, quorumve mores ab oratione dissident. Lucianus Dial. Meretr. [III, 2]: καὶ ὅτι εὐ πρὸς τὴν κισθάραν ὁ πούς. Plutarchus in commentario de Verecundia [c. 16, p. 534 E]: καίτοι οὐ διὰ τὴν τοῦ ποδὸς πρὸς τὴν λάραν ἀμετρίαν, ὡς Πλάτων [Legg. VII, 812 D] ἔλεγε, καὶ πόλις πᾶσι καὶ φίλοι φίλοις διαφερόμενοι τὰ κίνεστα θρῶσι τε καὶ πάσχουσιν, ἀλλὰ διὰ τὴν περὶ τὰ νόμιμα καὶ δίκαια πλημμέλειαν. Etiam divus Augustinus ad hoc proverbium allusisse videtur in epistola ad Licentium 26 [T. II, p. 51 edit. Venet.]: aut si ego canto, tu autem ad aliam vocem saltas, nec sic quidem me poenitet: habet enim suam hilaritatem ipsa cantatio, etiam cum ad eam membra non movet, ovi plena caritatis modulatione cantatur.

74. Apost. XIII, 46. Lucian. adv. Indoct. §. 25: ὅστε μὲν γὰρ μηκέτι ἰσχυροῦσθαι, τίς ἂν μεταπεισέσει; οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν σκυτοτραγείν μαθοῦσα: alia vide in annot. ad P III, 97 allata.

75. DV III, 46.

76. Scholl. ad Arist. Acharn. 127: τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτε ἴσχει γ' ἡ θύρα] παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοῦς ξένους ὑποδεχομένων. μίμηται Εὐπόλις ἐν Φίλοις [fr. IX Mein.]· νῆ, τὸν Ποσειδῶ, κούδῃποτε γ' ἴσχει θύρα. καὶ Καλλιμάχος ἐν Ἐκάλῃ [fr. 41 Bentl.]· τίον δὲ ἐ πάντες ὀδῆται Ἥρα φιλοξενίης· ἔχει γὰρ τίγος ἀκλήριον [cf. Naekii Opusc. II, 101.]· καὶ Πίνδαρος [Nem. IX, 4]· ἰσθ' ἀναπεπταμέναις ξένων νεύκωνται θύρα.

77. Apost. XIII, 14. Suid. s. Ἐξηκστίδης: ... τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβύλλουσι καὶ πλάνου. εἰ δὲ ἔνοι μάλλον ἴσασιν τὰς ὁδοὺς. ἐξ-απορησάτε οἷν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες εἶπον· Οὐδ' ἂν Ἐξηκστίδης εὔροι τὴν εὐθείαν ὁδόν. εἰρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων: add. Apost. VII, 55. Append. Provv. III, 70.

78. Apost. XIII, 10: cf. nott. ad Apost. VII, 60. XVI, 54.

- 79 Πολλά μεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλος ἄκρου: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γενήσασθαι μελλόντων.
- 80 Πλίνθον πλύνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 81 Πολλοὶ σε μισήσουσιν, ἂν σαυτὸν φιλήσῃς: τοῦτο φασὶ Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς 5 πηγὴν καὶ τὴν οἰκίαν πεθεῦντα μορφήν.
- 82 Πάνθ' ὑπὸ μιᾶς Μύκονος: ἐπὶ τῶν μιᾷ δικῇ καταδικασθέντων.
- 83 Πρὸ τῆς νίκης ἐγκώμιον ἄδεις: ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. 10
- 84 Πονηρὰ κατὰ τρυγὸνα ψάλλεις: ἐπὶ τῶν ἐπιπόνοως ζώντων.
- 85 Πολύποδος ὁμοιότης: πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντας ἑαυτούς.
- 86 Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 15
- 87 Πανίη σοφίην ἔλαχε: ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.
- 88 Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον.
- 89 Παρὰ κωφῷ διαλέγη.
- 90 Πρὸς σῆμα μητρειᾶς κλαίει: ἐπὶ τῶν προσποι- 20 ουμένων.
- 91 Πολλοὶσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.
- 92 Πρὶν τοὺς ἰχθῦς λαβεῖν τὴν ἄλμην κνκᾶς: ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων.

1. μεταξὺ πέλεις Zenobius. 4. V. vv. ll. ad L. l. c. allatas. 7. μίαν Μύκονον recte K in Append. Prónv. IV, 52. 9. πρὸ τῆς] πρώτης M. 15. πρὸς om. M, θαλάττη ἰρίζεις Suidas, πρὸς θάλατταν P Apostolius. 16. πενία, σοφίαν Zenobius. 18. Ἐκ πολλῶν et ἀνήγαγον Suidas, simul explicans: ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν ποιοῦντων, ὀλίγα δὲ καρποῦμένων. 20. κλαίειν explicationi Diogen. VII, 66 adiunxit. 23. σὺ τὴν Eustathius: germana proverbii forma apud Diog. VII, 56 legitur: ἄλμην τί κνκᾶς, πρὶν ἔλκε τοὺς ἰχθύας;

79. L II, 95. 89. P III, 32.
80. P III, 39. F II, 75: DV III, 90. P III, 33: DV III, 65.
52. Apost. XIV, 30: Diog. VII, 50. 91. P III, 34: Macar. VII, 25.
81. L II, 96. 82. L III, 1. Apost. XIV, 39: Diog. VII, 77a.
83. L II, 97. 84. L III, 2. 92. P III, 35: Macar. VII, 33.
85. L III, 3. Apost. XIV, 72. XVI, 50: Diogen. VII, 93. Obversabatur, ut videtur, Aristophanis animo Vesp. 1515: ἄλμην κνκᾶ τούτοιων, ἦν ἰγὰ κνκᾶ. Simile addit Suid. s. πρὶν: πρὶν ἰσφαχθᾶς δέρεος.
86. P III, 50. F II, 89: Apost. XIV, 60: Diog. VII, 74.
87. L II, 100.
88. P III, 31: Apost. XIV, 36: Suid. s. ἐκ πολλῶν.

- 93 Πολλὰ κυνὸς ἄρθενος εὐκαί: ἐπὶ τῶν καταφρο-
 ρῶν εἰς τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἔργα.
- 94 Πολλάκις μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν.
- 95 Πτωχοῦ πῆρα οὐκ ἐμπίμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλη-
 στων. 5
- 96 Ποικιλώτερος ὕδρας: ἐπὶ τῶν θολερῶν.
- 97 Πῦρ ἐπὶ θαλὸν ἐλθόν.
- 98 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα.
- 99 Πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε
 βάρχοι. 10
- 100 Πρὸς κέντρα λακτιζει.
- 1 Προφάσις δεικται μόνον ἡ πονηρία.
- 2 Πολλὰ ψεύδονται αἰδοί.
- 3 Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀνήκοα ψόφους.

3. πολλάκι τοὶ καὶ Diogenianus. 4. οὐ πίμπλαται Zenobius. 6.
 ποικιλώτερος M, ποικιλότης P: ποικιλώτερος ex Apostolio dedi. 7. ἐπ'
 ἰθαλὸν M. 8. πολλά M. 9. τ M: τὸ igitur voluisse videtur. 9.
 πολλοὶ μὲν Plato, Clemens, Synesius. 11. λακτικῶν Zenobius, λακτι-
 ζεις Apostolius. 12. Προφάσις δεικται μόνον ἡ πονηρία Bernhardius
 coniecit Hist. Liter. Gr. I, 56, δεικται προφάσις μόνον ἡ π. Nauckius
 in Schneidewini Philol. II, 153. Etiam προφάσις scribendum est. Sunt
 enim in proverbii ionicæ formæ sæpe deletæ: cf. Macar. III, 45.
 DV I, 30. Apost. I, 67. V, 85. 14. θρίων recte Diogenianus.

93. P III, 36: DV III, 67.
 94. P III, 37: DV III, 68.
 95. P III, 40: DV III, 61.
 96. P III, 41: Macar. VII, 30.
 Apost. XIV, 63: Diog. VII, 69.
 97. P III, 43: Macar. IV, 47.
 Mant. Provn. s. πῦρ: Diog. VII, 82:
 cf. Apost. XV, 12. Philostr. Epist.
 37: ἐπὶ τοῦτο ἂν ἦν ἄλλο πῦρ ἐπὶ
 πυρὶ καὶ θαλὸς ἐπ' ἑκείνῳ διπλοῦς:
 ibiq. cf. Boissonadus p. 106.
 98. P III, 44: DV III, 69.
 99. P III, 45: Macar. VII, 20.
 Apost. XIV, 57: Zenob. V, 77. Diog.
 VII, 86. Exstat in Anthol. Pal.
 X, 106 cum inscriptione: παροιμία
 ἐπὶ τῶν ψευδῶν δόξαν ἰσχύων. Af-
 fertur a Clem. Alex. Stromat. V, 3,
 17, p. 236 Sylb.: φιλόσοφον μὲν οὐκ,
 ἦν δ' ἐγὼ, πλήθος ἀδύνατον γε-
 νίσθαι: πολλοὶ . . παῦροι κατὰ τὸν
 Πλάτωνα: Phædon. 69 C: add.
 Themist. Orat. XXI, 254 B: ἀλλὰ
 τῷ οὐ κατὰ νόμον μεμνημένῳ τὸν

ναρθηκοφόρον Βάρχον ἠρεῖσθαι οὐ
 συγχωρεῖ τὰ μυστήρια: Synes. Dion.
 46 B: καὶ μίνουσι ἐπ' αὐτῆς [sc.
 τῆς ὀσμῆς ἐπιθίου] ὅσον ἀνθρώπου
 φύσις χωρεῖ, πρὸς οὐδεμίαν ἀνθρο-
 πῆν τῆς φύσεως μελισσόμοις. Πολ-
 λοὶ μὲν γὰρ — βάρχοι· οὐδ' οὕτως
 μίντοι διαρκῶς ἀνέχονται τῆς βου-
 χείας.

100. P III, 46: Macar. VII, 44.
 Apost. XIV, 97. VI, 57: Zenob. V,
 70. Πρὸς κέντρα λακτικῶν Greg.
 Naz. Christ. Pat. 2266.

1. P III, 47: Apost. XIV, 76. 98:
 Diog. VII, 87.

2. P III, 49: Macar. VII, 19.
 Apost. XIV, 37. Usurpat Aristot.
 Metaphys. I, 2, p. 983, 3 Bekk.:
 ἀλλ' οὐτε τὸ θεῖον φθονερὸν ἐνδέχε-
 ται εἶναι, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παροι-
 μίαν πολλὰ ψεύδονται αἰδοί, οὐτε
 τῆς τοιαύτης ἄλλην χρῆν νομίζειν τι-
 μεωτέρων.

3. L II, 99.

- 4 Πεινώσαν ἀλώπεκα ὑπνος ἐρχεται.
 5 Πάντα πέτρον κινήσω, πάντα κάλων.
 6 Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας.
 7 Χαμαιλέον ζῷον ἐστὶν εἰς ἅπαντα τὴν χρόαν μετα-
 τρέπων πλὴν λευκοῦ. 5
 8 Χελώνη μυιῶν: ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός. Τῷ
 δ' Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοσίτου παρόρησίας ἐλατ-
 τον ἔμελλεν ἢ χαλῶνῃ μυιῶν.
 9 Χειρῶνγειον ἔλκος: ἤτι ἀνήκεστον.
 10 Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα· ἐκό- 10
 μυζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.
 11 Χύτραν ποικίλλειν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
 12 Χυτρεοῦς: ἤτι οὐστράκινος, εὐτελής.
 13 Χρυσὸς Κολοφώνιος: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον
 χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν ταῦ 15
 ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.
 14 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν.
 15 Χρήματ' ἀνῆρ· πενιχρὸς δ' οὐδέ ποτ' ἐσθλός.

1. ἐπιρχεται Diogenianus. 2. κινήσω] post hanc vocem καὶ ex-
 cidit. 3. δορκάς ἀπειται μάχης Diogenianus. Folia nonnulla hic per-
 ierunt. 4. πάντα Suidas. μετατρέπων idem: sed AE cum nostro
 faciunt. 6. μυῶν. M. 7. παρόρησίας M. 8. ἔμελλεν M. μυῶν M.
 13. χυτρεοῦς] addendum esse aut θείος aut ἄνθρωπος ex Apostolio apparet.

4. P III, 52: Apost. XIV, 23:
 Diogen. VII, 91.
 5. L III, 4.
 6. P III, 56: DV III, 57.
 7. L III, 32. 8. L III, 33.
 9. L III, 34. 10. L III, 35.
 11. L III, 36. 12. L III, 37.
 13. L III, 38.
 14. P III, 97: DV III, 94.
 15. P III, 98: Macar. VIII, 85.

Apost. XVIII, 23: Zenob. VI, 43.
 Scholl. ad Pind. Isthm. II, 17: χρή-
 ματα, χρήματ' ἀνῆρ. τοῦτο ἀναγράφεται
 μὴν εἰς τὰς παρῳμίας ὑπ'
 ἐπίων, ἀπόφθεγμα δὲ ἴστιν Ἀριστο-
 δήμου, καθάπερ φησὶ Χρῦσιππος.
 ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. τοῦτον δὲ τὸν
 Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὴ οὐ τίθη-
 σιν ἐὶ ὄνοματός, ὡς θῆλον ὄντος ὡς:
 ἴστιν ὁ τοῦτο εἰπὼν, μόνον δὲ ἰση-
 μειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτε Ἀργεῖος
 Ἀλκαῖος [fr. 41 Schneidew.] δὲ καὶ
 τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν,

ὡς ἂν Ἄργος ἀλλὰ Σπάρτη· Ἔς γὰρ
 δὴ ποτὶ φασὶν Ἀριστόδημον Ἐν
 Σπάρτῃ λόγον οὐκ ἀκάλυπτον εἶπεν.
 Χρήματ' ἀνῆρ: πενιχρὸς δὲ εἰδείς
 Πίλει' ἰσὸς οὐδὲ τίμιος' ... Σπαρ-
 τιάτην δὲ Ἀριστόδημον ἐν τοῖς ἐπιτά-
 σοφοῖς ἀναγράφεται Ἄνδρον ὁ Ἐπί-
 στος: Suid. ε. χρήματα χρήματ'
 ἀνῆρ: αὕτη ἀποφθεγματικὴ ἴστιν,
 ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ἐ' σοφῶν.
 μὲντοι αὐτῆς Πίνδαρος καὶ Ἀλ-
 καῖος. ὁμοίᾳ τῇ, ὡς καὶ ἀρχὴ ἄν-
 δρου δείκνυσσι [cf. sup. I, 80].
 καὶ τῇ, τῇν κατὰ σαυτὸν ἔλα
 [Macar. VIII, 21]· καὶ τῇ, γνῶθι
 σαυτὸν [DV II, 10]. Fundus sen-
 tentiae ab Aristodemo pronuntiatae
 est Hesiod. Op. et D. 686: χρήματα
 γὰρ ψυχῇ πλέται δειλοῖσι βροτοῖσι:
 de ea disputant Valckenarius ad Eur.
 Phoen. 438. O. Muellers Dor. II, 10.
 Welckerus Prolegg. ad Theogn. p. LIV
 et p. 99. Goettlingius ad Hesiod. l. c.

- 16 Χωρίς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὀρίσματα.
 17 Χροῖ δ' ἤλα: φασι Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθειράσαντα
 τελευτῆσαι, εἰπεῖν δὲ πρὸς Πυθαγόραν περὶ τούτου πυν-
 θανόμεινον, προβάλλοντα τὸν δάκτυλον.
 18 Χύτραις λημῶν καὶ κολοκύνταις: ἐπὶ τῶν ἀμ- 5
 βλυωπούντων.
 19 Χρυσῶ καταπάτων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις: ἐπὶ
 τῶν εἰκῇ λοιδορουμένων.

APXH TOT Ψ.

- 20 Ψύρα τὸν Διόνυσον: τὰ Ψύρα εὐτελής νησὶς ἐστὶ 10
 καὶ μικρὰ πλησίον Χίου μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέ-
 γομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμπόσιῳ ἀνακειμέ-
 νων καὶ μὴ πιπόντων. λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν
 σημαινόντων.

APXH TOT Ω.

- 21 Ὡσὶν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι ὅσα εὐτρε- 15
 πιζομένων.
 22 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μὺν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίσας
 τις μεγάλη μικροῖς ἐντύχη.
 23 Ὡς ἤρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλαμαι: λέγεται 20
 ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετούντων.

1. τὰ Μυσῶν καὶ Φρ. Apostol. 2. Suidas: ὅτι φασι ... τελευτῆσαι. ὅτι
 καὶ Πυθαγόρου παραγομένου καὶ πυνθανομένου πῶς δαικίετο, διαβαλόντα
 τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν, χροῖ δ' ἤλα· καὶ τούτῳθεν παρὰ τοῖς φι-
 λολόγοις ἢ λέξις ἐπὶ τῶν χειρῶν τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώ-
 μενοι διαμυρτάνουσι: v. Schneidewin. ad Heracl. Polit. p. 73. 7. γινώσκεις
 Aristoph. 16. τὰ ὅσα Diogen. 20. ὡσπερ Diogen., ἀλλ' ὡσπερ Zenobius.

16. P III, 99: Macar. VIII, 83.
 Fragm. Macar. I, 33. Apost. XVIII,
 36: Append. Provn. V, 35. Ori-
 ginem proverbii Scholiasta ad Greg.
 Nazianz. Carm. 18 in Gaisfordi
 Catal. Codd. Clarkian. I, p. 37 ex-
 ponit: "Ἕλληνες ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀνα-
 πλιόντες ἐκλαρήθησαν καὶ Φρυγίαν
 καταλιπόντες τῇ Μυσίᾳ προσέβαλον.
 Τῆλεφος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλείου παῖς
 τούτους διώκων ἔλεγεν· Κεχώρισται
 τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν τὰ
 ὄρμ'· τούτων ἐν συστάδι μάχη τι-
 τρώσκουσιν Ἀχιλλεύς καὶ Ἄϊας, ἀλ-
 γούντα δὲ δεινῶς Ἡρακλεὺς υἱὸν
 αὐτὸν εἶναι μαθόντες καὶ μεταμλη-
 θέντες οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς ἐπι-
 σκώπουνται καὶ λόγοις παρακαλοῦσιν
 λατροῦς οἰκίους, ὡς ἰδὸν ἐπιμελού-
 μενοι. τοῦ δὲ χρηματισθέντος μὴ φω-
 σθῆναι τοῦ Ἀχιλλεύς ἄνεν, πρὸς
 αὐτὸν ἀφικόμενος θεραπεύεται. ἦν
 γὰρ λατρός Ἀχιλλεύς ὑπὸ Χείρωνος

παιδευθείς. φησὶν οὖν ὁ ἴδιος Γρη-
 γόριος ὅτι κηρώρισται τὰ τοῦδ' τῶν
 εὐγενῶν· καὶ οἱ ψευδοδιδάσκαλοι τῶν
 ἀληθῶς διδασκάλων διακρίονται·
 κηρωτῆς δὲ ὑποδείγματι τὸ τῆς Μιθ-
 ρᾶς ὕψος καὶ τοῦ Σιλώου: hanc
 narrationem Cosmas ad Greg. Naz.
 Carm. in A. Maii Spicil. Rom. II,
 296 citat. Orationi in cluserunt Cy-
 rill. advers. Iulian. II, 67 A Petav.,
 Phot. Epist. 243, p. 367 Mont.: imitatur
 Gregor. Nazianz. Epigr. 23, p. 1174:
 χωρίς τὰ καλῶν καὶ κακῶν ὀρίσματα.

17. P III, 100: Fragm. Marc. I,
 29. Apost. XVIII, 26: v. Diogen.
 Laert. I, 118.

18. P IV, 1: DV III, 10.

19. P IV, 2: Apost. XVIII, 31.
 Est Aristoph. Nub. 912.

20. L III, 40. 21. L III, 42.

22. L III, 43.

23. P IV, 3: Macar. VIII, 96.
 Fragm. Marc. I, 72: Diog. VIII, 73.

Π Α Ρ Ο Ι Μ Ι Α Ι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

- 1 Ἀρχαϊκὰ φρονεῖς: ἦτοι εὐήθη.
 2 Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα: τὸ ἀηδές, διὰ τὸ τοὺς Ἀβυθηνούς μετὰ δειπνον προσάγειν τοὺς ἑαυτῶν παῖδας τοῖς εὐωχομένοις κεκραγότες καὶ θορυβοῦντας καὶ ἀηδές ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμόσι. 5
 3 Ἀβρωνος βίος: ὁ πολυτελής. Ἀβρων γὰρ τις ἐγένετο πλούσιος ὅθεν καὶ ἀβροδίατος.
 4 Ἄει γεωμόρος ἐς νέωτα πλούσιος.
 5 Ἄδεες δέος: ἐπὶ τῶν μάτην δεδοικότες.
 6 Ἀγαμεμόνεια φρέατα: Ἀγαμέμνων γὰρ παρα 10 τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν ὄλην Ἑλλάδα φρέατα ὤρυξεν.
 7 Ἀγαμέμνονος θυσιᾶ: ἐπὶ τῶν θυσιῶν καὶ σκληρῶν θυόντος γὰρ Ἀγαμέμνονος ὁ βοῦς φηγῶν μόλις ἐλήφθη.
 Ἀγαθή καὶ μᾶζα μετ' ἄρτου: ἐπὶ τῶν τὰ δευτέρᾳ 15 τιοι διδόντων.
 9 Ἀγαθώνειος αὐλησις: ἡ ἡδίστη καὶ εὐφραντικὴ.
 10 Ἀνδριάς σφυρήλατος: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν.
 11 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων. ἐφ' ἧ Δημήτηρ ὅτε τὴν κόρην ἐξήτει ἐκάθισεν. 20
 12 Ἀγαθῶν θάλασσα καὶ Ἀγαθῶν θησαυρός καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες καὶ Ἀγαθῶν μυρμηκιά: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγεται.

3. μετὰ τὸ δειπνον Zenobius, alii. 7. ἀβροδίατις F. 8. γεωμόρος F. 10. παρα] περὶ Zenobius. 11. τὴν — Ἑλλάδα] πολλαχῶς τῆς Ἑλλάδος idem. 15. ἄρτος M. 20. ἡ Δημήτηρ L. 22. μυρμηκιά F.

1. L I, 25.

2. L I, 26.

7. L I, 31.

8. L I, 32.

3. L I, 27.

4. L I, 28.

9. L I, 33.

10. L I, 34.

5. L I, 29.

6. L I, 30.

11. L I, 35.

12. L I, 36.

- 13 Ἀγνότερος πηδαλίου: παρόσον ἐν θαλάττῃ τὸ πηδάλιον ἄττον καθαρὸν ἐστίν.
- 14 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὅτι οὐδὲ τῶν εὐτελῶν χρῆ καταφρονεῖν.
- 15 Ἀδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ὀλιγρόνων καὶ ἁώρων καὶ 5 μὴ ἐρριζομένων.
- 16 Ἄλλος οὗτος Ἡθακλῆς: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.
- 17 Ἄλις δρυός: ἐπὶ τῶν εἰς τινα διαίταν βελτίονα μεταβαλλομένων. πανσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοὶ μετεῖχον οἴτου καὶ οἴνου. 10
- 18 Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ εἰδόντων δέ. οἱ γὰρ μάντις ἄλα καὶ κύαμον τιθέασι.
- 19 Ἄκαιρος εὖνοι: οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: ταύτην Ἰππόλυτος πρὸς Φαίδραν εἶπε φάσκουσαν φιλεῖν αὐτὸν σφόδρα. 15
- 20 Ἄϊδος κυνῆ: ἐπὶ τῶν επικρυπτόντων ἑαυτοὺς διατινων μηχανημάτων. τοιαῦτα γὰρ τοῦ Ἄϊδος.
- 21 Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε εἶπερ ἔχετε: ἀλίεις ἤλιευσαν μεγάλην χελώνην καὶ ἀνασπάσαντες αὐτὴν ἐμέριζον τὴν παρούσαν. τὸν δὲ Ἐρμῆν παριόντα ἐπὶ τὴν ἐστίασιν 20 ἐκάλουν. ὁ δὲ τὸ προκείμενον εἶπε.
- 22 Ἄν οἶνον αἰτῆ, κόνδυλον αὐτῶ δίδου: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων.
- 23 Αἰροῦντες ἤρῃμεθα: ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων νικᾶν, εἰθ' ὑπ' ἐκείνων ἀλόντων. 25
- 24 Αἰάντειος γέλως: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.
- 25 Ἀνίπτοις χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τὰ ἱερά μεταχειριζομένων.
- 26 Ἀκόνην σιτίσεις: ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδενὶ δὲ εἰς σῶμα ἐπιδιδόντων. 30
- 27 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων.
- 28 Ἄλλως ἄδεις: ἐπὶ τῶν μᾶτην πονούστων.

5. ὀλιγρόνων F. 11. μὲν τε. Zenob. I, 25. 12. τιθέασιν] πρὸ τῶν ματευομένων Zenobius addit. 13. εὖνοια F. 17. τὰ τοῦ M. 18. ἔχεται L. 19. ἐμέριζον F. 22. κόνδην F. 24. τινὰς νικᾶν Diogenianus. 29. Cf. DV I, 28.

13. L I, 37.

15. DV I, 12.

17. L I, 39.

19. L I, 40.

14. L I, 3.

16. L I, 38.

18. M I, 11.

20. L I, 12.

21. L I, 41.

23. L I, 43.

25. L I, 45.

27. L I, 46.

22. L I, 42.

24. L I, 44.

26. L I, 34.

28. L I, 47.

- 29 Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ὀξείως ἀνομένων.
- 30 Ἄνηρ ὁ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξείως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.
- 31 Ἀντιπελαργεῖν: ἀντιδιδόναι χάριτας. λέγεται γὰρ τοὺς πελαργούς γεγραμμένος τοὺς γονεῖς τρέφειν. 6
- 32 Ἀπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.
- 33 Ἀνέμους γεωργεῖς: πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας.
- 34 Ἀνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροδοκίμως ὑπὲρ ἀνθρώπου αἰζομένων. 10
- 35 Ἄξιος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμιῶν.
- 36 Ἀεὶ γέροντι νέαν ποτὶ βάλλει κούρην: ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων βουλομένων νέαις συνεννάζεσθαι.
- 37 Ἄξιος εἰ τῆς ἐν Ἀργεὶ ἄσπίδος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν.
- 38 Ἀνέμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων. 15
- 39 Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ στέγος ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα ἐρχομένων.
- 40 Ἀπὸ βαλβίδος: ἤτοι ἀπὸ ἀρχῆς δεῖ καλὸν εἶναι.
- 41 Ἀντὶ κακῆς κυνὸς ἔν' ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν κακῶν ἀντὶ κακῶν ἐπιδιδόντων. 20
- 42 Ἀπὰς ἐχίνος τραχύς: ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων. ἔξαιρετῶς δὲ ἐπὶ τῶν κακοτικῶν ἢ εὐνούχων.
- 43 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν μωρῶ διηγουμένων· ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἐπεγράφετο τὰ γινόμενα, παμπάλαιος. 25
- 44 Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελαῖς: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων· ὡσανεὶ, πάνυ μου καταφρονεῖς.
- 45 Ἀργούντων χορός: ἐπὶ τῶν κακῶν ποιοούντων.

APXH TOT B.

- 46 Βασιλεὺς ὀφθαλμός: τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν περιπό- 30
μενον οὕτως ἐκάλουν.
- 47 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων.

1. ἀνομένων F. 12. ποτιβάλλει M. 22. κακοτικῶν F.

29. L I, 48.

30. L I, 18.

39. L I, 55.

40. L I, 56.

31. L I, 49.

32. L I, 19.

41. L I, 57.

42. L I, 22.

33. M I, 49.

34. L I, 50.

43. L I, 58.

44. L I, 59.

35. L I, 51.

36. L I, 52.

45. L I, 60.

46. L I, 65.

37. L I, 53.

38. L I, 54.

47. L I, 66.

- 48 Βάλλ' ες ὕδωρ: ἀντι τοῦ καταπόντισσον. ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.
- 49 Βορβόρη ὕδωρ λαμπρὸν οὐ ποθ' εὐρήσεις: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μινύντων τοῖς αἰσχιστοῖς.
- 50 Βῆξ ἀντι πορθῆς: ἐπὶ περδόντων καὶ προσποιουμένων. 5
- 51 Βοῦς ἐν πόλει: ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Αἰσίας γὰρ ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἔθηκεν.
- 52 Βατράχῳ ὕδωρ· καὶ· στέαρ γαλῆ: ἐπὶ τῶν τυχεῖν ἂν ἐρῶσι βουλομένων.
- 53 Βαλανεύς: ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος. οὗτοι γὰρ σχολῶν 10 ἄγοντες πολυπράγμονες εἰσίν.
- ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.
- 54 Γνώθι σαυτὸν: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κημπαζόντων.
- 55 Γνώθι σαυτὸν: ἀπόφθεγμα Χίλωνος. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὅ εἰσι κομπαζόντων. 15
- 83 Ἐκ παντός ξύλου: εἶπε τὸ πλήρες ὅτι Ἐκ παντός ξύλου κύψωκ ἂν γένοιτο. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐμὲν εἶδος εὐτελῶν, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίων.
- 87 Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις: ἐπὶ τῶν ἡδυπαθείας μεταδιωκόντων. 20
- 88 Εἰληφεν ἡ παγίς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἐαλωκότων.
- 93 Εἰς κόλπους πτύειν: ὅμοιον τῷ· οὐ μεγαλορῆμονεῖν.
- II, 19 Κερκωπίζειν: ἀντι τοῦ δουλειέσθαι καὶ ἀπατᾶν. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων. 25
- 24 Κρητίζειν: ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι. ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ Κρήτες.
- 70 Ὀνος λύρας ἀκούει: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν.
- 97 Τπηκέμια τίκτει: τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.

3. λαμπρὸν μαινῶν et εὐρήσεις ποτόν Diogenianus. 5. προσποιουμένων] βήχειν ἢ γελᾶν L addit. 16. εἰπὲ τὸ πλήρες] κατ' ἑλληνισμὸν αὕτη λέγεται· τὸ γὰρ πλήρες· Ἐκ παντός κτλ. B. 19. καταπλάττεις Diogenianus. 22. πτύεις M. οὐ M om. 24. δουλειέσθαι] male L δουλειέσθαι: sic ἀπατᾶν καὶ δουλειόμενος οὐκ ἂν μενεκίρας παρ' ἑλθης Eustathius dixit ad Hom. II. A, p. 65, 45. 27. ἀκούων M. ἀκούτων MP.

48. L I, 67.	49. L I, 68.	87. M III, 10.
50. L I, 69.	51. L I, 70.	88. Suidas: D I, 98.
52. L I, 71.	53. L I, 73.	93. M III, 27. 19. L II, 47.
54. L I, 76.		24. M III, 87. 70. M IV, 66.
55. Suidas: cf. nott. ad DV II, 10.		97. P III, 91: Apost.
83. Apost.	: Bodl. in annott., ad Zenob. IV, 7: Greg. Cypri. Mosq. II, 100.	Saepe dictio apud Patres invenitur: v. Cotellerus ad PP. Apost. T. I, 571.

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΚΕΦΑΛΟΥ

Ρ Ο Δ Ω Ν Ι Α.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΤΟ Α.

ΑΒ.

- 1 Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀψῶν καὶ ὄχλησῶν.
- 2 Ἀβρωῖνος βίος: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν· τιοῦτες γὰρ ὁ Ἀβρων, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀβρός καὶ ἀβροδίατος.
- 3 Ἀγροῦ πυγῆ: ἐπὶ τῶν λεπρωῶς καὶ ἐπιμόνωος φτινιοῦν ἔργα προσκαθημένων. 5
- 4 Ἀγορὰ Κερκώπειαν: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων.
- 5 Ἀγαθῶν ἀγαθὰ: καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες: ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐδαιμονοῦντων.
- 6 Ἀγαθὰ Κιλικίων: λείπει τὸ ἔχει. προδότης γὰρ ὁ Κιλικίων Μιλήσιος· καὶ προδοὺς Μιλήσιον εὐπόρησεν. 10
- 7 Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄριτον: ἐπὶ τῶν τὰ δευτερεῖά τισι διδόντων.
- 8 Ἀγαθῶν θάλασσα: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν.

Ῥοδωνιαί S: correxit Villoisonus Aneodd. Gr. T. II, p. 4.

2. Ἀβρωῖνος, Ἀβρων, ἀβρός, ἀβροδίατος S. 4. πηγὴ Suidas, Arsenius. λιπαρῶν Suidas. 9. Scribe Κιλικίων.

1. DV I, 1. 2. DV I, 2.
 3. Apost. I, 24b. Append. Prot. I, 4: add. nou. ad. Masc. VI, 56.
 4. DV I, 3.
 5. Aristoph. Byz. argam. Aristoph. Plat. 10: τῶν δ' ἀγαθῶν ἢ τὰγαθῶν: eodem modo τὰ καλὰ τῶν καλῶν dixit Pherecrates Athenaei VI, 269

B, ἰσχάτα ἰσχάτων Aristid. ὁ. τ. ζεττ. II, 322 Iebb.: alia exempli G. Hermannus ad Arist. Nub. 915. Meinekius Comm. Gr. fr. I, p. 69 collegerunt. Ἀγ. ἀγαθίδες] Greg. Cyr. L I, 36: cf. infr. II, 10.
 6. Greg. Cyr. M. I, 5.
 7. DV I, 4. 8. DV I, 8.

- 9 Ἀγαμέμνωνος θυσία: ἐπὶ τῶν θυσιῶν καὶ ἀνυποτάκτων. Δήμων γὰρ ἰστορεῖ, ὡς Ἀγαμέμνωνος θύοντος ἐν Τροίᾳ, ἔφυγεν ὁ βοῦς καὶ μόλις ληφθεὶς ἤχηθῃ.
- 10 Ἀγαθῶν σωρός: ἐπὶ πολλῆς εὐδαιμονίας.
- 11 Ἀγορὰ λύκιος: ἐπὶ τῶν ταχέως πιπρασκομένων. 5
- 12 Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες: ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεος ῥηπόντων.
- 13 Ἀγαθῶν μυρμηκία: ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας.
- 14 Ἀγνοεῖ δ' ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται· θρέψασα γὰρ τέθνηκε· πρὸς τῶν φιλτάτων; ἐπὶ τῶν 10 καθ' ἑαυτῶν τι πραγματευομένων.
- 15 Ἀγόμενος διὰ φρατέρων κύνων: ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δαί εὐριακομένων καὶ τιμωρομένων· παρόσον κύνων εὐριακόμενος ἐν φράτεροι μαστιγούται.
- 16 Ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει Ἀλ- 15 κήν: ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπερβάλλοντος.
- 17 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὅτι οὐδὲ τῶν εὐτελῶν δεῖ καταφρονεῖν.
- 18 Ἀγάλματα Ἐκάτης: ἐπὶ τῶν οἰκτιανοῦν ἀπαλλομένων. κύνας δὲ λέγει ἢ παροιμία. 20
- 19 Ἀγνή γάμων: ὡς· ἐὸ κανοῦν τῆς θεοῦ φέρειν

3. ἤχηθ] εἰς θυσίαν Ds addit. 5. λύκιος recte Ds. 9 ἀγνοῆ S, 10. τοῦ φιλτάτου DV. 12. φρατέρων Ds, alii. κύνων μαστιγοῦται Suidas. 14. φράτερος S. 15. οὐ μέλλοντος S. 16. μὴ inducendum esse Schneidewinus ad Ibyci Rell. p. 165 contendit. 21. ἀγνή] ἀρηή S. φέρει Ds.

9. DV I, 5.

10. Zenob. I, 40: v. infr. VII, 73. 96. Apost. I, 5. Σωρός ἀγαθῶν legitur in Achill. Tat. VI, 4, ubi v. Iacobsius: add. Geminus. Cramerii Anecd. Oxon. III, 225, 28: εἰ μὴ μέλλοι πάσης εἰδῶλα κακίας ἐντυθεῖν ἐνθήμερος τῇ ψυχῇ, ἔαιετα καὶ ἰαντῶ καὶ τῇ πόλει κακῶν ἀπακροφάνθαι σωρός: similia sunt κακῶν σωρός Plat. Reip. VI, 490 C, κακῶν σομῶς ἐπιπέλασεν Ignat. in Gottelletii PP. Apostoll. II, 101, ὁρμάδος λέγων, κακῶν, de quo Lebedkian Aglaoph. I, 648 scriptorum locos indicavit.

11. Apost. I, 17: Diogen. II, 49.

12. DV I, 9.

13. DV I, 8.

14. DV I, 70.

15. Apost. I, 20: Diog. II, 45. App. Prov. I, 97.

16. Hunc versum ex Aristophanis Thesmophoriazusis secundis petitum esse censeo atque ex Scholiis Plat. p. 370 Bekk. s. Greg. Cypri. L I, 11 huc relatum. Sententiae causa comparo Eurip. Heracl. 720: ὄπλων μὲν ἦδη τήνδ' ἄμεις παντευχίαν, Φθάνεις δ' ἂν οὐκ ἂν τρέψαι συγκρῦπτων δέμας. Ὡς ἔγχεος ἀγῶν, καὶ μάλιστα Ἀρης στυγεῖ Μελίοντας: add. inf. 24.

17. DV I, 11.

18. Append. Prov. I, 3.

19. Apost. I, 15: Diog. II, 46. Dionys. Hal. Arch. I, 21: ἔσθω καὶ εὖν θυηπολιῶν ὁ τρόπος ὅμοιος ἦν καὶ γυναῖκες ἱεραὶ θεραπεύουσαι. ἐὸ

ἐπὶ τῶν σωφρόνων γυναικῶν κατ' εἰρωσύαν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
μὴ σωφρόνων.

- 20 Ἄγνοτες πηδαλίου: ἐπὶ τῶν ἀγνώως βασιλικῶν.
21 Ἄγων πρόφασιν οὐκ ἀναμένει: δηλόν.
22 Ἄγρος ἢ πόλις: ἐπὶ τῶν ἀτακτοῦτων. 5
23 Ἄγραπτότατος βίας ἀδός: ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ
αὐθάδους.
24 Ἄγρια μέλιτα: ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν καὶ ὠμῶν.

ΑΔ.

- 25 Ἄδακρος πόλεμος: ἐπὶ τῶν ἀκινδύνως τὰ πράγματα 10
κατορθούντων.
26 Ἄδύνατα θηρῆς: ἐπὶ τῶν τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχει-
ρούντων.
27 Ἄδεις δέος: δηλὴ ἡ παροικία.
28 Ἄδράστεια Νέμεις: ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐ- 15
δαιμονησάντων, ὡς περὶ ὁ Ἄδρακτας, ἡσαστοκ δὲ θυετύχη-
σάντων.
29 Ἄδελφός παρ' αἰῶν: ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς
βοήθειαν.

ΑΕ.

- 30 Ἄειτοῦ γῆρας, κορυφῆς νεότητος: παρόσον καὶ γη-
ράσκων αἰετὸς ἀμίσθων ἐστὶ παντὸς * * ὄρνιθος.
31 Ἄει τὰ πέφυσι βελτίω: τοῦτο ἐπαφάνουν Ἀθηναῖοι
ταπεινούμενοι πρὸς τῶν Μακεδόνων. 20

6. ἀγναπτότατος Zenobius, ἀγραπτότατος Apostolius. 7. αὐθά-
δους τὸν τρόπον Zenobius. 18. αἰεὶ παρ' αἰῶν Scholiasta, ἀνδρὶ παρ' αἰῶν
Ds. 22. παντὸς] post hanc vocem excidit κεύθετος: v. Zenobius.

τίμενος, ἢ τε λεγομένη κωνφόρος,
ἀγνή γάρμων παρὸς καταρχομένη
τῶν θυμάτων: et saepe idem de
Vestalibus haec verba adhibet: Arch.
I, 43. 76. II, 67: add. Plat. Legg.
VIII, 840 D et cf. Schaeferus ad
Bos. Ell. Gr. 72.

20. DV I, 10.
21. Greg. Cyp. L I, 11: v. sup. 16.
22. DV I, 66.
23. Apost. I, 21: Zenob. I, 16.
24. Suidas. Phayor. 12, 3: He-
sych. s. ἀγναπτότατος: Ἡγησίας οὕτω
ἐπεκαλεῖτο: de Hegesias rhetore Ma-

gnasio v. Boeckhiius ind. lectt. univ.
Berol. 1824 p. 4 sq.

25. Greg. Cyp. M I, 14.

26. Mant. Prov. s. ἀδύνατα: Ze-
nob. I, 29.

27. DV I, 13.

28. Cf. nott. ad Apost. I, 31.
Lucian. Dial. Meret. 12: ἔστι τις
θεὸς Ἀδράστεια καὶ τὰ τοιαῦτα ὄρνιθ.

29. Scholl Plat. p. 398 Bekk.:
DV I, 91.

30. Greg. Cyp. L I, 2.

31. Greg. Cyp. L I, 17.

- 32 Ἄει τις ἐν Κύδωνος: Κορινθίος οὐκ ἐστὶν φιλοφω-
νώτατος.
- 33 Ἄει Λεοντίνου περὶ τοὺς κρατήρας: ἐπὶ τῶν
περὶ τι σπυδάντων καὶ διὰ τοῦτο ἀλσποκόμενων. Φάλαρις
γὰρ κατηγμαλώτευσθε τοὺς ἐκ Σικελίας Λεοντίνους περὶ πό-
τους ἐσπουδακότας καὶ τοὺς κρατήρας τῆς Αἰκῆς ἐπιβαλεῖν.
- 34 Ἄει γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος: ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς
ἐλπίσι καυχωμένων.
- 35 Ἄει κολοῖος παρὰ κολοῖον ἰζάνει: ἐπὶ τῶν ὁμοίως
συνεδριαζόντων. 10
- 36 Ἄετὸν κἀν θάρος μαιεύσθαι: ἐπὶ τῶν τιμωρου-
μένων τοὺς ἄρξαντας.
- 37 Ἄει γὰρ εὐπίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν
ἀξίως εὐδαιμονούντων.
- 38 Ἄει τρεῖς ἕξ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν 15
[εἰς] ἅπαντα εὐδαιμονούντων.
- 39 Ἄετὸν ἴπτασθαι διδάσκεις: δῆλη ἢ παροιμία.
- 40 Ἄετὸς ἐν νεφέλαις: ἐπὶ τῶν δυσκαλῶτων.
- 41 Ἄετὸς ἐν κοπρίᾳ οὐχ ἴπταται: ἐπὶ τῶν μὴ εὐτε-
λείσιν ἑαυτοὺς ἐπιδιδόντων πράγμασιν. 20
- 42 Ἄει φέρει τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν κακουροτά-
των. θηρία γὰρ τῶν ἄλλων χαλεπώτερα φέρει ἢ Λιβύη.
- 43 Ἄετὸς θρίπας ὀρῶν: ἐπὶ τῶν ἀπρονεπισούντων καὶ
κατεφρονούτων.
- AZI
- 44 Ἀζάνια κακά: ἐπὶ τῶν κακοῖς προσπαλαιόντων. Ἀζάνια
γὰρ τόπος Ἀρκαδίας λεπτόγεως καὶ γεωργοῖς ἀσυντελής. 25

6. ἴτης S. 9. πῶν] S τοῖς. 16. εἰς S om.: εἰς πάντα Suidas,
Apostolius. 24. κατεφρονούτων τῶν μικρῶν Zenobius. 26. Ἀζάνια
S, quod correxi: ἄζανατα Apostolius. Ἀζάνια S, Ἀζάνη Apostolius:

32. Apost. XVI, . . . Zenob. II,
42. Diog. VIII, 42.

33. Apost. I, 43; Diog. II, 50.
Verbum καταγματοῦ Stephani
Thesaurο addendum est.

34. Zenob. I, 43; Greg. Cypr. L
I, 28. Sententiam simili modo ab
Simonide Amorgino expressam esse
Meinekus Com. Gr. T. IV, 717
docet.

35. Greg. Cypr. L I, 7.

36. DV I, 65.

37. Greg. Cypr. M I, 18.

38. Verbis τρεῖς ἕξ significatur

ὁ κρητήριος βόλος: v. Diog. II, 60
et not. ad Append. Provn, IV, 99.

39. Greg. Cypr. L I, 9.

40. Greg. Cypr. M I, 20.

41. Aquila generosus. avium: rek
ut in fabulis sic in proverbis parva
atque vilia contemnere fingitur:
hinc Liban. Epist. CCOXXX: κα-
νοὶ δίδουκα, μὴ τῶν ἀετῶν πτερά
λαβὼν ὑπερίδης τῶν κολοῖων: Pind.
Olymp. II, 87 sq.

42. Greg. Cypr. M I, 27.

43. Greg. Cypr. M I, 24.

44. Apost. I, 54: Zenob. II, 54.

- 45 Ἀηδόνας λέσχαις ἐκκαθήμεναι: πρὸς τοὺς ἀδολοχοῦντας.
- 46 Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Ἀημιτίας βοός: ἐπὶ τῶν βλαπτόντων ἐκ γειτνιασίας. ἐπειδὴ τὴν ἐν Ἀήμῳ ἐκ μαρμέρου βεῦν τὸ ὄρος ὃ Ἄθων ἐπισκιάζει. 5
- 47 Ἄθηνᾶ τὸν αἴλουρον: λείπει τὸ παραβάλλει τις. ἐπὶ τῶν ἀσυμφίως ὑπερχόντων.
- 48 Αἰγύπτου γάμος: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμούντων. Αἰγυπτὸν γὰρ καταλειπόντα τὴν γαμετὴν δι' αἰσχροτήτα ὁ κηδεστής ἀνείλε Δαναός. 10
- 49 Αἷματι κλαίειν: δῆλη.
- 50 Αἰ Ἰβύκου γέρανοι: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἀνθ' ὧν ἡμαρτιῶν κολασθέντων. Ἰβυκος γὰρ ὑπὸ ληστῶν ἀναγρούμενος καὶ γεράνους ὑπεριπταμένας ἰδὼν ἐμαρτύρατο. χρόνου δὲ παρελθόντος οἱ λησταὶ ἐν θεάτρῳ θεώμενοι ἐν 15 Κορίνθῳ γεράνους ὑπεριπταμένας ἰδόντες πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. Αἰ Ἰβύκου γέρανοι. εἶτα ἐκ τούτου ἀλόντες ἐκολάσθησαν.
- 51 Αἰδέφα κήνεμον ἐρέασαια: ἐπὶ τῶν μάντην ποιοῦντων. 20
- 52 Αἰεὶ δὲ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κόρην: παρρηγοῦ ὁ λόγος πρὸς βυτέρους τὰς ἀμαρτῶσας συνεννάζειν.
- 53 Αἶδος κυνή: πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτοὺς διὰ τινῶν μηχανημάτων. τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Αἶδου κυνή, ἣ γε χρῆσάμενος ὁ Περσεύς τὴν Γοργόνα ἰδιοτρόμησεν. 25

Steph. Byz. s. Ἀχανία: μέρος τῆς Ἀρκαδίας, ὑπὸ Ἀχαιῶν τοῦ Ἀργυρίου οἱ οἰκῆτορες Ἀχαιεῖς καὶ Ἀχῆες καὶ Ἀχάνιος καὶ Ἀχανία καὶ Ἀχάϊον. Εὐδοξὸς δὲ ἐν ἑκτῇ γῆς περιόδῳ φησὶν, ἔστι κρήνη τῆς Ἀχῆας, ἣ τοὺς γενομένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὄσμην τοῦ οἴνου ἀνίχεσθαι, εἰς ἣν ἴκοντο Μιλάμπος, ὅτι τὰς Προϊτίδας ἐκάθαιραν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα. ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἀρκαδίας ἣ Ἀχανία, διήρηται δὲ εἰς τρία, Παρθέσιον, Ἀχαιῶν, Τραπεζοῦντιόν. καὶ ἔχει ἡ Ἀχανία πόλεις ἑπτακαίδεκα ἐς Φλαχὴν Ἀχῆν: ubi v. interpp.

3. πλεῖθ' Ἀημιτίας S. 5. τὸ ὄρος] ὄρθός S. 10. κηδεστής S. 15. θεώμενοι] θύμενοι S. 19. αἰσχροίς D. 21. ποτίβαλλε κόρην Suidas: v. nott. critt. ad Grægor. l. c. 25. γε Ds om.

45. Greg. Cyr. M II, 29.
 46. Greg. Cyr. M I, 70.
 47. DV I, 63.
 48. Apost. V, 24; Diog. II, 55.
 49. Greg. Cyr. L I, 14.
 50. Apost. I, 85; Zénob. I, 37.

- De hac Macarii narratione Schneidewinus ad Ib. Bell. p. 25 disputat.
 51. DV I, 15.
 52. Greg. Cyr. L I, 52.
 53. DV I, 16.

- 54 Ἀἴξ οὐπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δυνάματα παί-
ζει: ἐπὶ τῶν οὐπω τεχθέντων καὶ ὁμοίων τι λερότων.
- 55 Αἰώντιος γέλως: ἐπὶ τῶν περὶ φρόνης γελῶντων.
- 56 Ἄσιδε τὰ Τέλληνος: ἐπὶ τῶν οὐκ ὀπίσθιαν. Τέλλης
γὰρ ποιητῆς ὧν μέλη κατέλιπε πλείστην χάριν, ἔχοντα καὶ 5
σώματα.
- 57 Αἴξ τὴν μάχαιραν: λείπει τὸ ἐπισκόπευον, καὶ λέ-
γεται ἐπὶ τῶν αὐτοῖς τὰ κακὰ ἐπιστωμένων.
- 58 Αἴξ Σκυρία: ἐπὶ τῶν ἀνατρεπόντων τὰς εὐσεβείας.
αἱ γὰρ κατὰ Σκυρον αἶγες πολὺ γάλα ἀφίσειαι, εἴτα ἀνα- 10
τρέπουσι τὸ ἀγγεῖον.
- 59 Αἰ Οἰδίποδος ἀραῖς ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστηχούντων.
- 60 Αἰσώπειον αἶμα: ἐπὶ τῶν θυραπονεπίτοις ὀνειδίσει
καὶ κακοῖς συνεχομένων. πολλὰ γὰρ φασὶ καὶ θεῶν τιμαρῆ-
σασθαι τοὺς ἀνελόντας τὸν Αἰσώπον. 15
- 61 Αἰ ἐν Ἀιδου τριακὰθερὶ ἐπὶ τῶν περιέρχων καὶ τὰ
ἀποκαυρυσμένα γινώσκων ἐθελόντων ἢ τριακὰς δὲ μυστή-
ρια τῆς Ἐκάτης.
- 62 Αἰθίοπα σμήχειν: ἐπὶ τῶν μάτην πονοούντων.
- 63 Ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου: ἐπὶ τῶν μηδὲν 20
γενναῖον τεκεῖν δυναμένων.
- 64 Ἀκαιροσ εὐνοὶ οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: ταῦτα
Ἰηπόλυτον φασὶ εἶπειν διὰ τὴν Φαίδραν.
- 65 Ἀκουε τὰ πὸ καρδίας: ἐπὶ τῶν ἀφρονοῦσι διεξιόντων.
- 66 Ἀκίνητα κινεῖν: κατ' ὑπερβολὴν ὅτι οὐ δεῖ τὰ 25
ὀρισθέντα παραβαίνειν.
- 67 Ἀκείσεως καὶ Ἐλικῶνος ἔργα: ἐπὶ τῶν θαυμάτων

1. δῶματι Zenob. I, 42. 2. καὶ κτλ.] γ. not. critt. ad Zenob. l. c.
4. ἄσι S, ἄσι Apostolius: ἄσι Zenobius. Τέλλη Zenobius. 14.
καὶ κακοῖς ὀνειδίσει DV: cum nostro Suidas concordat. 17. ἢ — Ἐκά-
της] VB in nott. critt. ad Diog. VIII, 39: τιμάται ἢ τομακὸς ἐν ἄδου
διὰ τὴν Ἐκάτην μυστικώτερον: unde nostra orla esse videntur. 20.
ἀκαρπότερος εἰ Ἀδ. κήπων Zenobius. 22. εὐνοια S, ἔχθρου S. 24.
τῶν] ἀπαρκαλύπτως DV. 25. κινεῖ DV, 27. Ἀκείσεως S.

54. Apost. I, 88: Diog. I, 40. 60. DV I, 20: Macar. VIII, 47.
55. DV I, 17. 61. Greg. Cyr. L III, 14.
56. Apost. I, 28: Zenob. I, 45. 62. DV I, 19.
II, 15. 63. Zenob. I, 49: cf. DV I, 12.
57. Greg. Cyr. M I, 13. 64. Greg. Cyr. L I, 40.
58. DV I, 62. 65. Apost. I, 100: Diog. II, 59.
59. DV I, 67: infr. VI, 24. 66. DV I, 25. 67. DV I, 26.

- ἀξίαν· οὗτοι γὰρ πρότερον ἐν τῆς Ἀθηνῶν περίκλῳ ἐργάσαντο.
- 68 Ἀκόνην σιτίζεν· ἐπὶ τῶν τροφῆ μὲν πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς σῶμα ἐπιδηδόντων.
- 69 Ἀκλήτι καμάρου σινέε φίλων φίλοι· ὁμοίον τῆ 3. Ἀυτόμαται δ' ἀγαθὰ ἀγαθῶν ἐπιδαίτας ἴκασιν.
- 70 Ἀκέφαλος μῦθος· ἐπὶ τῶν ἀταλῇ λεγόντων.
- 71 Ἀκαρπία εὐρύς ἀγρίππου· ἐπὶ τῶν πῶν πεσομένων. Λάκωνες γὰρ τῆν ἀγρίαν ἐλαίαν ἀγρίππον καλοῦσιν.
- 72 Ἀκρω ἄψασθαι δακτύλω· ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκρωβῶσται 10 ἠαυτοῦμένων.
- 73 Ἄλας καὶ τρόπεζαν μὴ παραβαίνειν· τὴν Θέμω φαίην χρησθησάουσαν παραινέειν, οἱ τοῖς κοινωνήσασιν τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ.
- 74 Ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὐκ ἔτροπαιον εὐτη- 15 σαν· δήλη.
- 75 Ἄλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ· ἐπὶ τῶν ἀηδῶν.
- 76 Ἄλλως ἀναλίσκετο ὕδαρ· ἐπὶ τῶν μακαιολογούντων.
- 77 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο· ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων. 20
- 78 Ἄλλοι μὲν σπεύρουσιν, ἄλλοι δὲ ἀμήσουσιν· ἐπὶ τῶν οὐχ ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐτέροις πονούντων.
- 79 Ἄλλ' ἢ λυκὸς τὰς αἰγὰς αἰκάλλεις μολών· ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων καὶ πειρωμένων ἑξαπατῶν.
- 80 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέργεται· ἐπὶ τῶν 25 κρείττοσιν ἐριζόντων.
- 81 Ἄλλότριον ἄμας θέρους· ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπομένων.

4. εἰς τὸ σῶμα Zenobius. 12. τὴν Θέμω — δε] pluribus haec sententia in C exponitur: v. nott. critt. ad Zenob. I, 62. 15. Ante v. ἀθυμοῦντες omissionem est ἀλλὰ γὰρ: v. Plato. 18. Ἄλλως S. 20. κληρονομησάντων] τὰ ἀλλότρια addit Zenobius cum aliis: omisit etiam Suidas. 21. δ' ἀμήσουσι M. 23. ἢ S: ἐκάλλεις S: correxit Emperius. ἐπὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει ἑξαπατῶν πειρωμένων B. 25. τῶν τοῖς Ds.

68. DV I, 28.
 69. Greg. Cypr. M I, 78.
 70. Apost. II, 2: Greg. Cypr. L I, 46.
 71. DV I, 71. 72. DV I, 29.
 73. Greg. Cypr. M II, 25.
 74. Mant. Provn. s. ἀλλὰ γὰρ: Append. Provn. I, 16. Sumptum est ex Plat. Crit. 108 C.
 75. Greg. Cypr. M I, 25.
 76. Apost. II, 50: Diogen. II, 61.
 77. DV I, 30.
 78. Greg. Cypr. M I, 53.
 79. Append. Provn. I, 18.
 80. DV I, 31.
 81. Apost. II, 51: Diog. II, 75.

- 82 Ἀλῶν μέδιμνον καταφάγόν: ἐπὶ τῶν ἀμνησι-
νούτων τῶν φίλων.
- 83 Ἀλήλεσμένον βίον: καὶ Μεμαγμένον βίον:
ἐπὶ τοῦ ἐτοίμου καὶ προαίφρον καὶ ἀπόπου.
- 84 Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρι: εἰς τὸν ἐπὶ Ἰτα- 5
λίαν ποταμὸν Σάγγραν νικησάντων μάχη Λακεδαιμονίων,
αὐθημερὸν ἢ φήμη κατέλαβε τὴν Σπάρτην.
- 85 Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν βίῃ τι πρᾶττότων.
- 86 Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαίτια: ἐπὶ τῶν εἰς ἀμείνονα
βίον μεταβαλλόντων. 10
- 87 Ἄλλην δρυὸν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἐνδελχεῶς αἰ-
τούντων.
- 88 Ἄλις δρυός: ἐπὶ τῶν αἰσχυρῶς μὲν τι καὶ ἀηδῶς
ἐσθιόντων, ὕστερον δὲ βέλτιόν τι εὐρόντων.
- 89 Ἄλλ' ἐπου χῶρας τρόποις: ὅτι δαὶ χῶρας ἐπιότης 15
μιμεισθαι τὰ ἔδη.
- 90 Ἄλλοτε μητρειῇ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ:
ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν δυσπραγούντων, ποτὲ δὲ εὖ πρᾶττότων.

5. ἀληθέτερα S. εἰς more scriptorum aevi Byzantini pro in-
positum esse videtur. Falsa hoc loco ab Macario referri vix opus est ut
moneam. 10. μεταβαλλομένων Apostolius, μεταβαλλόντων Suidas. 14.
ὕστερον] ἕτερον S. βέλτιόν τι] τι S om.: v. Eustathium in annott. ad
Zenob. II, 70. 15. ἐπιότης, ἐν ἣ ἄν τις γένηται, μιμεισθαι κτλ.
Suidas. 17. ἡμέρη Hesiod. *Erg.* 823, Suidas. 18. εὐπραγούντων Suidas.

82. Greg. Cyr. L I, 23.

83. Greg. Cyr. M I, 21: cf. nott.
ad Macar. III, 40.

84. Apost. II, 12: Zenob. II, 17.
Suidas, propositis iis, quae apud
Zenobium et Apostolium leguntur,
addit haec: ἐπὶ τῶν πάντων ἀληθευόν-
των. λέγεται γὰρ τὴν περὶ τῆς νίκης
φήμην αὐθημερὸν ἀπὸ Ἰταλίας ἐλ-
θεῖν εἰς τὴν Σπάρτην. ἄφρον καὶ εἰς
παροικίαν ἔξερχομένη τῶν λόγων, ἐπὶ
τῶν ἀληθῶν πραγμάτων: meliora
praebet Eustathius ad Hom. II. B,
533, p. 278, 3: ἡ δὲ ἱστορία ἔχει
καὶ Ἠπίεστρου, ὡς ἐβλήθη, Λο-
κρούς, ἐξ ὧν εἰς Ἑλλάδας ἦλθε παρ-
οικία, τὸ, Ἄ. τῶν ἐπὶ Σάγγρι, ἐπὶ
τῶν ἀληθεσιτάτων μὲν, οὐ πιστευο-
μένων δὲ ποταμὸς δὲ τῆς ἐκεῖ Λο-
κρίδος ἢ Σάγγρι. καὶ φασὶ τοὺς κοι-
νοὺς Λοκρούς πόλεμον μελετώντας
πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνί-

τας αἰτῆσαι συμμαχίαν τοὺς Λακε-
δαιμονίους: ὡς δὲ ἐκεῖνοι στρατὸν
μὲν οὐκ ἔχον ἔρασαν, δίδόναι, δ'
αὐτοῖς τοὺς Διοσκουρούς, οἰκισάμε-
νοι τὸ κερτομηθὲν οἱ Λοκροί, ὡς
φησὶ Πανσυνίας, τὴν τε ταῦν
ἀπέστρεψαν καὶ τῶν Διοσκουρῶν ἰδιώ-
θησαν ἀνακλιθεὶς αὐτοῖς. ὡς δ' ἐβλήθη-
σαν αὐθημερὸν, φησι, καὶ ἡ φήμη
διηγγέλθη εἰς Σπάρτην, τὸ μὲν πρῶ-
τον ἀπιστία ἦν: ἐπεὶ δ' εὐρήθη ἀληθῆ,
ἔξιβη ἐκεῖθεν ἡ φήμητα παροικία.

85. Greg. Cyr. L I, 36.

86. Apost. II, 43: Zenob. I, 22.

87. Greg. Cyr. L I, 5: infr.
III, 37.

88. Greg. Cyr. L I, 39: cf. infr.
III, 40.

89. Appand. Protr. I, 20: cf.
Fragm. Marc. I, 34.

90. Greg. Cyr. M I, 59.

- 91 Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλάπεκα: ἐπὶ τῶν
τοὺς ὁμοίους ἐξαπατᾶν ἐγχειρούστων.
- 92 Ἀλλας φῆδεις: ἐπὶ τῶν μάλιστα πενοῦντων.
- 93 Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς
ἀγαθὰ μεταβαλλόντων. 5
- 94 Ἀμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: δῆλη.
- 95 Ἀμυρις μαίνεται: ἐπὶ τῶν καθήκον μὲν τι πρατ-
τόντων, ὄξεν δὲ ματίας τιὸ διδόντων.
- 96 Ἀμμον μετρεῖν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 97 Ἀμα δίδου καὶ λάμβανε: ἐπὶ τῶν ἠπίστων καὶ 10
ἀγνοημένων.
- 98 Ἀμφοῖν χεροῖν: δῆλη.
- 99 Ἀμαλθείας κέρασ: ἐπὶ τῶν εὐσθενούντων καὶ εὐ
πραττότων. Ἀμαλθεία γὰρ τῇ τροφῇ κέρασ ἔδωκεν ὁ
Ζεὺς, παρακελεύσας γενέσθαι αὐτῇ ὃ ἂν παρὰ τοῦ κέρατος 15
αἰτήσῃται, διότι μὴ ἔχουσα αὐτῇ γάλα αἰγὶ αὐτὸν ὑπέβαλεν.
- 100 Ἀμμες ποτ' ἤμεις: ἀντὶ τοῦ ἤμεις ποτὲ ἤμην.
- 1 Ἀμασ ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηροῦντο σκάφωσ: δῆλη.
- 2 Ἀνδρὶ Λυθῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς
ἔξελεθ' ὧν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖσ ἐπισπωμένων, 20
παρόσον Κροῖσοσ ἑαυτῷ πολέμιον ἐπισπάσατο Κύρον. ὁμοίον
καὶ τό' Ἀνάγυρον κινεῖ.
- 3 Ἀνθρώπιος ὄνος: ἐπὶ τῶν παρμιγεθῶσώματα ἔχόντων.
- 4 Ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί:
δῆλη. 25

3. ἄλωσ S. 8. ματίας S. 10. ἠπίστων S. 13. Ἀμαλθείας S.
ἐπὶ] πὶ S. 14. Ἀμαλθεία S. 17. ἄμεις ποτ' ἤμεις S.: v. Ahrensius
de Dial. dorica p. 326. 18. δῆλη] ἤλη S. 22. κινεῖν Zenobius. 23.
Ἀνθρώπιος Suidas. παρμιγεθῶσώματα καὶ τωθρῶ Suidas, in fine addens: ἢ
διὰ τὸ ἐκτεσε παρμιγεθῶσώματα καὶ τωθρῶσ ὄνοσ γενεῖσθωσ.

91. DV I, 32. 3. Suid. s. ἀνθρώπιος: Hesych. s.
92. Greg. Cyr. L I, 47. ὄνοσ Ἀνθρώπιος: παρόσον ἐν Ἀν-
93. DV I, 35. 94. DV I, 36. τρωνί τῆσ Θεσσαλίασ ὄνοσ μεγάλοσ
95. Greg. Cyr. L II, 27. χέουσα: Apost. II, 90: Diog. I, 26.
96. DV I, 38. Voce ὄνοσ hic non asinum, sed
97. Greg. Cyr. M I, 60. lapidem molarem designari cum
98. Mant. Prov. s. ἀμφοῖν: Diog. Stephano Byzantio aliisque Protre-
II, 77. rus statuit, Ceres et Perseph. 27:
99. Greg. Cyr. M I, 16. L I, 8. de qua vocis significatione v. intt.
100. Greg. Cyr. M I, 45. L I, 16. Hesychii v. μύλη et Meisiekium Comp.
1. Greg. Cyr. M I, 42. Gr. Frr. III, p. 387.
2. DV I, 42. Ἀνάγ. κ.] Apost. 4. Apost. II, 85: Zenob. II, 11:
IX, 79. Harpocr. s. Ἐρμα: ... Μεμελήσ ἢ

- 5 Ἄνδρὸς γέροντος ἢ γνάθος βακτηρία: ἐπὶ τῶν
πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθίωντων.
- 6 Ἄνδρὸς μακρῶς πρᾶσσοντος ἐκπεδῶν φίλοι:
δήλη.
- 7 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί: ἐπὶ τῶν τα ἐαν-
τοῖς προσόντα ἐλαττώματα ἐτέροις προσανατιθέμενων. καὶ
ἐπὶ τῶν τὰ ἰσσοκία καὶ παρὰ φύσιν ἐγχειρούμενων πράττειν.
- 8 Ἄνερρίφθω κύβος: ἐπὶ τῶν ἐαυτοὺς καθιέντων εἰς
κίνδυνον.
- 9 Ἄνεπαρίσασα γ: ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων. Πάριος 10
γὰρ ὑποκύψαντες Ἀθηναίους δι' ἀσθένειαν, αὐτοὺς ἔλυσαν
τὰ ὁμολογηθέντα συμμαχίας εἰσπορήσαντες.

2. πρὸς τὴν γῆρα S: cf. Diog. I, 78. 8. ἐκ πεδῶν S: 5. χωροῦσι
S. 6. προσανατιθέμενων Suidas. καὶ κτλ.] ἐπὶ τῶν παρὰ φύσιν ἀνε-
στραμμένων τὴν τάξιν explicat Schol. Lucianus in annott. ad Diog. III,
30 propositus.

Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων
γράφει τάυτι· Ἀπὸ γὰρ τῆς Ηνω-
λης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοῦς ἐ-
σίν οἱ ἔρμαι καλούμενοι· διὰ γὰρ
τὸ πολλὰς κισθῆαι καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν
καὶ ἀρχάντων ταύτην τὴν προσηγο-
ρίαν εἰληθῆναι συμβέβηκεν. ἐφ' ἑνὸς
δὲ αὐτῶν ἐπιγράφεται γράμμασιν
ἀρχαίους· Ἄνε' εὐεργεσίης κτλ.:
de quo loco accurate Schneidewi-
nus disputat Coniect. 125. Re-
sperxit dictum Libanius Oratt. T. I,
p. 556 R.: ὃν οὐ προσηκούσας ἀμοι-
βῆς ἀπέδωκεν· ἀντὶ γὰρ εὐεργεσιῶν
οὐκ ἴδουσαν [ἰδίθουσαν Reiskius] κατὰ
τὴν παροιμίαν, ἀλλ' ἰβουλήθησαν
ἀπεκτείναι.

5. DV I, 44.

6. DV I, 45.

7. Greg. Cyrp. M I, 28.

8. Macar. IV, 13. Apost. II, 93:
App. Provn. I, 28: Etymol. in Gram.
Anecd. Paris. T. IV, 94, 24 s.
ἀδύνατον: . . . ὅλον ἢ γῆ ἵκταται.
ἀδύνατα ἔχοντος τοῦ στρατηγοῦ κύ-
βον ἀναρῆδναι πολέμου τοσοούτου.
in quo loco quae exciderunt apud
Suid. s. ἀδύνατον inveniuntur. Usur-
pant Aristides, cuius verba v. in
Apost. VI, 55c: Phot. Epist. 90,
p. 133 Mont.: ἡμᾶς δὲ γίνωσκε λίαν
αἰσχύνεσθαι καὶ ὑπερβαλεῖν, οὐχ ἔτι
νῦν πάντας κύβους καθ' ἡμῶν ἀναρῆ-

δύπτεαι, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτοὺς εἰς ἰσό-
κεις καλεῖ τῶν φιλοῦντων ἡμᾶς εἶναι:
cf. nott. ad Greg. Cyrp. M III, 43.
Añam proverbii formam servavit
Schol. ad Arist. 189 Fromm.: εἰς
ὑπὲρ πάντων κύβος: παροιμία
ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνεύοντων· οἱ γὰρ
κυβέοντες ἕνα κύβον ῥίπτουσιν ἢ εἰς
ἦταν ἢ εἰς νίκτην. §. αὐτὴ ἡ παρ-
ομία εἰρηται ἐπὶ τῶν οὐκ εἰδόντων
μὴ τὸ ἐκρησόμενον, ἐπὶ δὲ τῇ τύχῃ
τολμῶντων.

9. Apost. III, 19: Zenob. II, 21.
Historiam, quae huc dictioni lo-
cum dedit narrat ex Ephoro Steph.
Byz. s. Πάρος: νῆσος· . . ἀπὸ ταύ-
της λέγεται παροιμία τὸ ἀναπα-
ροῦάζειν, ὡς Ἐφορος ἐν δευτέρῳ
[fr. 107]. Ὁ δὲ Μιλτιάδης τῶν μὴ
ἄλλων νήσων τινὰς ἀποβάσεις ποιη-
σάμενος, ἐπόρθησε. Πάρον δὲ εὐ-
δαιμονοειδέτην καὶ μεγίστην οὖσαν
τότε τῶν Κυκλάδων, αὐτεξόμοτος
ἐπολιόρκει πολὺν χρόνον, τῆς θαλάτ-
της εἰργον καὶ κατὰ γῆν μηχανή-
ματα ἔγων. ἦδη τῶν τευχῶν κλιπύ-
ρων καὶ ἐπὶ τὸ παραδιδόναι τὴν πό-
λιν διωμολογημένων, ὕλης τινὸς ἐξ
αὐτῆματος περὶ τὴν Μικονον ἐξα-
σθίσις, εἰ μὴ Πάροι τὸν Λάτιν αὐ-
τοῖς πυροσφίην ὑπολαβόντες, ἐψύ-
σαντο τὰς ὁμολογίας καὶ τὴν πόλιν
οὐκ ἐπέτρεψαν παρῆδουσαν. Ὅθεν

- 10 Ἄνε' ἀγαθῶν ἀγαθίδες: ἐπὶ τῶν εὐ πασχόντων ἀνδ' ὧν εὐηργέτησαν πρότερον.
- 11 Ἀνέμου παιδίον: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων.
- 12 Ἀντιπελαργεῖν: ἐπὶ τῶν χάριτας ἀνταποδιδόντων. -
- 13 Ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφίς τὸ κρᾶνιον: ἐπὶ τῶν 5 εἰς μηδὲν χρησιμεύοντων.
- 14 Ἀνδρὶ πεινῶντι κλέπτειν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιοῦντων.
- 15 Ἀντελεῖν ἀμφοτέραις: ὁμοία τῇ Πάντα κάλων 10 σείειν.
- 16 Ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς πέφυκεν: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευθέντων.
- 17 Ἀξίος τοῦ παντός: ταύτης ἐναντία. Οὐδενὸς ἄξιος καὶ Ἀξίος τριχός.
- 18 Ἀπὸ γραμμῆς: ἤγουν ἐξ ἀρχῆς. Ὅμοιον τῷ Ἀπὸ 15 πρῶτης ἀφετηρίας.
- 19 Ἀπ' ὄνων ἐφ' ἵππους: ἐπὶ τῶν εἰς τὰ μίζω μετατιθεμένων.
- 20 Ἀπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν ἀκορέστων.
- 21 Ἀπὸ βαλβίδος: ἤγουν ἀπ' ἀρχῆς. 20
- 22 Ἀπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὐκόλα: δῆλη.

2. εὐηργέτησαν Suidas. 3. παιδίον S. εὐμ. καὶ κούφον Suidas.
 4. τὰς χάριτας Zenobius. 7. Versus trochaicus. Leg. ἀνδρὶ γὰρ πει-
 νῶντι κλ. Ex comico quodam. Burn. Effeceris etiam senarium cum
 sine superioris versus. Bernhardius. 11. πέρυκει] πέφυκεν Ze-
 nobius. 15. Suidas: ὅλον ἀπ' ἀρχῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν θρομέων
 ἀφετηρίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἄριστον καὶ βαλβίδα καλοῦσιν.

φασὶν ἡμᾶς ἔτι καὶ νῦν χρῆσθαι τῇ παροιμίᾳ, τοὺς ψευδομένους τὰς ὁμο-
 λογίας ἀναπαράξαι τὴν φύσικτας.
 10. Cf. Macar. I, 5. DV I, 77.
 11. DV I, 47.
 12. DV I, 48. Cf. Macar. VII, 10.
 13. Greg. Cypr. M I, 39.
 14. Mant. Provn. s. ἀνδρὶ: Suidas.
 15. DV I, 50. Πάντα κ. σ.] Greg.
 Cypr. L III, 4: v. Macar. VII, 4. V, 5.
 16. DV I, 52.
 17. Greg. Cypr. L I, 51. Οὐδε-
 ρὸς ἄξ.] Adhibuit Agis, rex Lacedaemoniorum, uti refert Plutarch.
 Apophth. Lac. 215 E: σοφιστοῖ δέ

τινος εἰκότος Πάντων λόγος ἐστὶ
 κρᾶτιστον. Οὐκοῦν, ἔφη, σὺ ἴδων
 σωπῆς οὐδενὸς ἄξιος εἶ: add. Ari-
 stid. ὕ. τ. τεττ. II, 328 lebb., Aesop.
 fab. 258 Fur. Ἀξ. τριχός] DV I, 54.
 18. Apost. III, 48: Diog. II, 83.
 Constant. Manass. Chron. 6173: οὐ-
 τως εὐθὺς ἀπὸ γραμμῆς πρῶτης κα-
 κὸς ἐφάνη: cf. infr. 21. Ἀπὸ—ἀφ.]
 adhibuit Synesius: v. ann. ad Greg.
 Cypr. L I, 56.
 19. DV I, 55: cf. Macar. VI, 28.
 20. Greg. Cypr. L I, 19.
 21. Greg. Cypr. L I, 56.
 22. Greg. Cypr. M I, 63.

- 23 Ἀπὸ Ναννάκου: ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν.
 24 Ἀπαγ' ἐς κόρακας: ἀρὰ Βοιωτίους.
 25 Ἀπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσι πρέπει: δῆλη.
 26 Ἀπόλογος Ἀλκίνου: ἐπὶ τῶν φλυάρων καὶ μακρῶν
ἀποτεινόντων λόγον. 5
 27 Ἀπὸ καταδυομένης: λείπει, ὃ τι ἂν λάβης κέρδος.
Δῆλη.
 28 Ἀργεῖοι φῶρες: ἐπὶ τῶν προδήλως πονηρῶν. οἱ γὰρ
Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπείᾳ κομψοῦνται.
 29 Ἀργυραῖς λόγχαισι μάχου καὶ πάντα νικῆ- 10
σεις: τὴν Πυθίαν φασὶ τοῦτο χρησιμῶδησαι πρὸς Φίλιππον.
 30 Ἀρεοπαγίτης: ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὑπερσέμνων
καὶ σιωπηλῶν.
 31 Ἀρεως νεοττός: καὶ Ἀρεως παιδίον: ἐπὶ τῶν
θραουτάτων. 15
 32 Ἀρμόδιου μέλος: ἐπὶ τῶν σκολιῶν.

1. De accentu nominis *Nannakós* dixit Lobeckius *Pathol.* p. 308. καὶ ἀρχαίων *Suidas* addit. 6. *Suidas*: ἀπὸ ... κέρδος. ἀπὸ γὰρ ἐμπόρων ἢ μεταφορᾷ, οἱ καταδυομένης τῆς νεῶς ὃ τι ἂν λάβωσι, κέρδος ἡγοῦνται. 9. κλοπῆ *Suidas*, in fine addens: Ἀριστοφάνης Ἀναγύρη: fr. 153 *Dind.* 10. ἀργυραῖς λόγχαισι *S.* κρατήσις *Diogenianus*, alii. 14. Ἀρεῖος bis *Suidas*, in fine addens: κέχρηται τῷ μὲν πρώτῳ Πλάτων *Πεισάνδρῳ* [*Mein. Com. Gr. Fr. II, 2, 651*]. τῷ δὲ δευτέρῳ Ἀλεξανδρίδης *Πεισάνδρῳ*, ubi Ἀναξανδρίδης *Παρδάρῳ* *Meinekius* l. c. III, 181 *correxit.* 16. ἐπὶ *in* *Bernhardius*. *Suidas* explicat: ἐπὶ τῶν δυσκόλων. τὰ γὰρ εἰς Ἀρμόδιον μέλη τοιαῦτά ἐστιν.

23. *Suid.* s. ἀπὸ *Nannákou*, *Zenob.* VI, 10 *ibiq.* VB. Cf. *Macar.* VIII, 4. De *Heroda* ab *Zenobio* citato v. *Meinekius* de *Choliamb.* p. 151.
 24. Cf. *Macar.* II, 72. Eodem modo *Aristophanes* dixit *Equitt.* 1151: ἄπαγ' ἐς μακρῶν ἐκποδῶν et *Plautus Capt.* III, 1, 9: *hicet parasiticae arti maximam in malam crucem*: *Casin.* III, 4, 21: *ducas; easque in maximam malam crucem.* Similia sunt *Aristoph.* *Pac.* 500: οἶκ ἐς κόρακας ἐβήσατε: ei. *Vesp.* 51: ἐς κόρακας οἰχῆσται: *Amipsias* in *Athen.* I, 8 E: ἐβή' ἐς κόρακας: *Aristaen.* *Epist.* II, 12 fin: ἐς κόρακας ἐκπέψασθαι: *Theophyl. Simoc.* *Epist.* 50: ἐς κόρακας χάρι: cf. *annot.* ad *Zenob.* III, 87. Verba ἀρὰ *Βοιωτίους* adiecta sunt ad proverbii originem in animum revocandam.

25. *Apost.* III, 31a: *Diog.* III, 28.
 26. DV I, 79.
 27. *Suidas.* Ad v. *καταδυομένης* supple νεῶς, de quo ellipseos genere egit *Bosius Ellipsis.* Gr. 314.
 28. *Suidas.*
 29. *Greg. Cypr.* M I, 64.
 30. *Apost.* III, 100a: *Diog.* II, 91: add. *Hesych.* s. Ἀρεοπαγίτης: ὁ δικάζων καὶ σιωπῶν δι' ὅλου κατ' ἀνάγκην. *Usurpavit*, ut *Suidas* refert, *Plato* in *Pisandro*: v. *Meinekius Com. Gr. Fragm.* II, 2, p. 651.
 31. *Suid.* s. Ἀρεοπαγίτης: *Apost.* IV, 7. *Proverbium Aristoph.* Av. 834, ut videtur, adhibuit: *Scholias* errant. Ἀρεῖος τροφίμοι ex *Nicetae hist.* p. 307 *Meinekius* comparavit. *Ad. infr.* 39.
 32. *Apost.* III, 82: *Diog.* II, 68. De carmine tradit *Schol.* ad *Arist.*

- 33 Ἀράς ἱερὸν: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀραμένων.
- 34 Ἀριγνώτος σμάραγθος, ἐν τῷ σκότει φαινὸς, ἐν τῷ φάει σκοτεινός: πρὸς τοὺς ἀποκρύπτοντας ἐαυτοὺς ὅπου οὐκ ἐχρῆν.
- 35 Ἀργαλίεσσι φρασιέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν: δῆλη.
- 36 Ἄρτι μὺς πίττης γαύεται: ἐπὶ τῶν ὄψις εἰς αἴσθησιν ἐρχομένων.
- 37 Ἀράβιος ἀυλήτης: καὶ Ἀράβιος ἄγγελος: ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. 10
- 38 Ἀργεῖους ὄραξ: ἐπὶ τῶν [πρὸς] ὅτιοῦν ἀποβλεπόντων καταπληκτικώτατα. καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ κλοπῇ ὑπανουμένων ἰδίως, παρόσον εἰς τοῦτο κωμωδοῦνται Ἀργεῖοι.
- 39 Ἄρης τύραννος: ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι διαπρατομένων. 15
- 40 Ἄριστα χαλὸς οἴφει: ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεία κακὰ μᾶλλον αἰρουμένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ. ἐν τῶν Ἀμαζόνων συντεθείσα.
- 41 Ἀρκάδας μιμησομαι: ἐπὶ τῶν ἑτέροις πονούντων. Ἀρκάδες γὰρ ἰδίᾳ οὐδένα ἐνίκησαν, ἑτέροις δὲ προετιθέμενοι καὶ σύμμαχοι γινόμενοι εὐδοκίμου. 20
- 42 Ἄρτου παρούσης τὰ ἔχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν προδήλων.

2. ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκότει φαινωτός P. 8. ἱερομένων ἐν οἷς εἰσιν Suidas. 10. ἀπανστί Suidas. 11. πρὸς ε VB inserui. 12. εἰς κλοπὴν VB. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἀνεπὶ καὶ καταπληκτικῶς ὁρώντων. 14. Hesychius: Ἄρης τύραννος: παροιμία: explicatio deest. 19. μιμούμενος Apostolius.

Ach. 977: ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ἦδον τι μέρος Ἀρμόδιου καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχὴ Φίλιταθ' Ἀρμόδιος, οὗ τι που τίθηται [Athen. XV, 695 A, Schneidew. Delect. p. 456]. ἦδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογέιτον, ὡς καθηρηκότας τῆν τῶν Πρωστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μίλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου [Zenob. I, 18] λεγόμενον, τὸ δὲ Τηλαμῶνος: add. Athen. XV, 692 F, et alia, quae Meursius Pisistr. XIV, et Berglerus ad Arist. Lysistr. 1264 collegerrunt.

33. Hesych. α. Ἀράς ἱερὸν: ἱερὸν ἀράς Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης

Ἦραις [fr. VI Dind.]. ἐνιοὶ δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὸν ἰνόμισαν: Apost. III, 99: Diog. II, 92.

34. Apost. IV, 5: v. Greg. Cyrp. P. I, 85. Cf. Macar. III, 87.

35. Greg. Cyrp. M I, 82.

36. DV I, 72: v. Macar. VI, 6.

37. Greg. Cyrp. M I, 31.

38. Append. Proverb. III, 35.

39. Hesych. Suidas. Timotheus Mil. in Plat. Ages. 14: Ἄρης τύραννος· χερσὸν δ' Ἑλλάς οὐ δίδουσι.

40. Apost. III, 92: Diog. II, 2.

41. Apost. III, 73 ibiq. v. annott.

42. Greg. Cyrp. M I, 54.

- 43 Ἀρχὴ Σκυρία: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. πενιχρὰ γὰρ νῆσος ἢ Σκύρος.
- 44 Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν: δήλη.
- 45 Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον, μηδ' ἐπιθεῖν αὐγὰς ὀξέος ἡελίου· φῶντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἄϊδαο περῆσαι: Θεόγνιδος· ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βεβιωκότων.
- 46 Ἀρότρῳ ἀκοντίζειν: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν πραγματευομένων· παρόσον οἱ ἀρότροις ἀκοντίζοντες τοὺς πέλας βάλλουσιν. 10
- 47 Ἀρχὴ ἡμισυ παντός: ἐπὶ τῶν εἰς τι προκοπεόντων.
- 48 Ἀρχαιότερα διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν σαθρὰ καὶ παλαιὰ λεγόντων.
- 49 Ἀρχαιότερος Κόδρον: ἐπὶ ὑπερβολῇ ἀρχαιότητος καὶ εὐγενείας. 15
- 50 Ἄστροις σημειοῦσθαι: ἐπὶ τῶν μακρὴν ὁδὸν καὶ ἔρημιον πορευομένων.
- 51 Ἄσκῶν δέρεαι: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως σφόδρα τι ποιοούντων.
- 52 Ἀσκῶ μορμολύττεσθαι: ἐπὶ τῶν εἰκῇ δεδι- 20 τομένων.
- 53 Ἀτρέως ὄμματα: ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ ἀδικησάντων.
- 54 Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτούς τι ποιοούντων.
- 55 Ἀττικὸς εἰς λιμένα: ἐπὶ τῶν εὐτονωτέρως διὰ 25 τινος παρόντος ἐργαζομένων. ἐπεὶ τοὺς Ἀθηναίους φασὶν

4. ἀρχή] πάντων Theognis. 5. ἐσιθεῖν idem. 6. περῆσαι. S. 11. ἀρχὴ δὲ τοῖς ἡμισυ Ds. 12. τῆς διφθέρας L. 14. ἀρχαιότερα S. 16. σημαίεσθαι Apostolius: τεκμαίρεσθαι Suidas, addens in fine: καὶ ἄστροις σημειουμένων τὰς θέσεις τῶν πατριδῶν. 20. εἰκῇ καὶ διακενῆς Suidas. 25. Phot. v. ἐς τὸν λιμένα: ὅταν γὰρ ὄρωνται ἀπὸ τῆς πόλεως, σφοδρότερον ἰρῆσουσιν. ὅθεν παροιμία κατὰ τὸ ἑλλήνις· Ἀττικὸς εἰς τὸν λιμένα. λίπυ γὰρ ἰσχυρός: cf. Apost. VI, 70a.

43. Apost. III, 80; Zenob. I, 32. 49. Macar. VII, 41. Apost. XIV, 71: cf. nott. ad Diogen. II, 71.

44. Greg. Cyr. M I, 80. 50. Apost. IV, 12; Diogen. II, 66.

45. Apost. III, 85; Diog. III, 4. 51. DV I, 84.

Theogn. 425. 52. Apost. IV, 10; Diog. II, 65.

46. Greg. Cyr. M I, 84. 53. Apost. IV, 15; Zenob. II, 34.

47. DV I, 83. 54. Apost. IV, 21; Zenob. II, 26.

48. Greg. Cyr. L I, 58. 55. Apost. IV, 20; Zenob. II, 10.

πλησίον ὄντας τοῖς λιμένος ὑπενωτιέως διὰ τοὺς ἀπὸ γῆς σκοποῦντας ἐρᾶσειν.

- 56 Ἄτενδς ὄρας ὡς περ αἶξ τὴν θάλασσαν: ἐπὶ τῶν φληθαύτων τοῖσιν ὡς ἡ αἶξ τῆ θάλασση.
- 57 Ἄτλας τὸν οὐρανόν: λείπει ἀποδέξω. καὶ λέγεται 5 ἐπὶ τῶν μεγάλῳ μὲν πράγματι ἐπιβαλλομένων, κακῷ δὲ περιπιπτόντων. Ἄτλας γὰρ Οὐρανῷ ἐπιβουλεύσας καὶ συλληφθεὶς εἰς τὸ Ἄτλαντικὸν πέλαγος ἀπερῆθη.
- 58 Ἄτης λόφος: ἐπὶ τῶν βαρυνυφοροτάτων.
- 59 Ἄττινός πάροιχος: ἐπὶ τῶν κακῶν γειτόνων. 10
- 60 Ἄττινὴ πίστις: ἐπὶ τῶν βεβαίαν φυλαττόντων τὴν πίστιν.
- 61 Ἄττικὸς μάρτυς: ἐπὶ τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀληθεστάτου.
- 62 Αὐτὸς αὐτὸν ἀνλεῖ: ἐπὶ τῶν ἐαυτοὺς δεικνύοντων. 15
- 63 Αὐτοῖ Ῥόδος, αὐτοῦ πῆδημα: ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπὶ τινί. εἴρηται δὲ ἀπὸ Ῥοδίου πεντάθλου ἀλαζονευομένου ἐπὶ τῷ ἄλλεσθαι.
- 64 Αὐτὸ δεῖξει: ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ γίνεσθαι.
- 65 Ἄφθονοὶ Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἡμιστὰ φθονε- 20 ρῶς διακειμένων.
- 66 Ἄφ ὑψηλοῦ μου καταγελαῶς: οἶονεὶ πάνυ μου καταφρονεῖς.
- 67 Ἄφ ἑστίας ἄρχεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γενομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους. 25

3. ὡσπερ ἡ αἶξ Ds. 5. ὑπεδέξω Suidas. καὶ λέγεται om. Suidas. 6. μεγάλῳσιν πράγμασι Suidas. κακῷ δὲ] καὶ κακοῖσιν idem. 7. Ἄτλας γὰρ κτλ.] in Suida desunt. 11. τὴν Suidas om. 15. δεικνύοντων ἐν τοῖς πράγμασιν, ὅποιοί τινες εἰσὶν Suidas. 21. ἐν λόγοις in fine Diogenianus addit.

56. DV I, 87.
57. Apost. IV, 23: Diog. II, 67. Similia narrat Tzetzi. ad Lycophr. 879.
58. DV I, 85.
59. Zenob. II, 28: Stephan. ad Aristot. Rhet. II, 21 [v. Cramerii Anecd. Paris. I, 292, 3]: ἡ παρομία ἐπὶ τῶν κακούργούντων.
60. Apost. IV, 25: Diog. II, 80.
61. DV I, 86.
62. Apost. IV, 38: Diog. III, 16. Respexit Machon apud Athen. VIII, 349 F: ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ καθ[αρί- ζει φαῖλος ὢν]: lacunam explevit

Meinekus Commentt. Phill. in Athen. Spec. II, p. 17.

63. Greg. Cyr. M I, 86.
64. Greg. Cyr. L II, 92.
65. Apost. IV, 54: Diog. III, 23. Sententia a Boissonado illustratur ad Aen. Gaz. de immort. animi p. 357: add. Greg. Cyr. L I, 24 et dictio ἐν ἀφθονοῖς πᾶσι διάγειν, de qua Dissenius ad Demosth. or. de cor. §. 89 egit.
66. Greg. Cyr. L I, 59.
67. Greg. Cyr. L I, 63.

- 68 Ἀφιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν: ἐπὶ τῶν ἀργυρίζεσθαι προαιρουμένων. μετενήνεται δὲ ἀπὸ χρησμοῦ.
- 69 Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμπόινιμος: ἐπὶ τῶν δὲ ἔρωτα ἐπιορκούντων.
- 70 Ἀφροδισία ἄγρα: ἐπὶ τῶν ἔρωτι ἀλισκομένων.

TO B.

- 71 Βάττου σίλφιον: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ πολυτελῶν. τὸν γὰρ σιλφίου καυλὸν Κυρηναῖοι * * ἐξαιρετον ἔδοσαν Βάττω.
- 72 Βάλλ' ἐς ὕδωρ: ἐπὶ τῶν ὀλέθρων ἀξίων. ἤγουν καταπόντισον. βάλλ' ἐς ὄλεθρον· καὶ, βάλλ' ἐς φθόρον· καὶ, Βάλλ' ἐς κόρακας: ὅμοια.

2. ἀργυρίζεσθαι] ἔξ ἁπαντος κερδαίνειν Zenobius. Oraculum Spartanis Alcamene et Theopompo regnantibus datum esse Plutarchus Inst. Lacon. 239 F narrat, ad quem locum Wyttenbachius probitatem lectionis Plutarcheae ὄλετ pro ἔλοι, quod miro consensu omnes defendunt paroemiographi, vindicare studet. Antiqua lectio ἔλει esse videtur. μετήνεται S. 5. ἔρωτα ὀμνύοντων πολλὰκις καὶ Suidas. 9. τὸν κτλ.] οἱ γὰρ Κυρηναῖοι τὸ σίλφιον μέγα τι καὶ ἐξαιρετον ἔχοντες κτλ. C.

68. Apost. IV, 54b. VIII, 77: Zenob. II, 24. De proverbio post Wyttenbachium docte Schoemannus ad Plut. Agid. 9, 1 exposuit.

69. Greg. Cyr. L I, 1. 2

70. Proverbium ex Sophocle derivatum: Hesych. s. ἀφροδισία ἄγρα: Σοφοκλῆς *Δανάη* [fr. 178 Dind.]. *Γόννοιον* [sic] μῆλων κἀφροδισίαν ἄγραν. οἱ μὲν τοὺς πέρδικας, οἱ δὲ πρὸς τὸν καθαρόν ἀρμάζουσιν· τῇ δὲ [recte γὰρ Heinsius] θηλεία παλεύοντες [cf. App. Provn. III, 11] αἰροῦσιν αὐτούς· κακῶς δὲ· χοίρω γὰρ καθαίρουσι καὶ ἀρνίω, ἄλλ' οὐ πέρδικα. λέγει οὖν τὴν τῶν οὐῶν, διὰ τὸ καταφρεῖς εἶναι τὸ ζῶον πρὸς συνουσίαν [v. nott. ad DV I, 89]. Κατῶν γέ τοι καὶ κερταίνειν ἀπὸ τούτου. *Αὐνάται* δὲ καὶ τὴν τῶν αἰγῶν γορῆν δηλοῦν. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ζῶον λίαν ἐπιτόχεται πρὸς τὰ ἀφροδίσια, ὥστε καὶ εἰς ταυτὸ ὑβρίζειν: Eustath. ad Hom. II. T, 251, p. 1183, 17: σημειώσαι δὲ ὅτι ἐπιτήθειος ἰδόμεν πρὸς καθαρόν ὁ οὐς,

ὡς δηλοῖ *Διοκύλος* [fr. 329 Dind.] ἐν τῷ· Πρὶν ἂν παλαγοῦτες αἰματός χοιροκτόνου Αὐτός σε χράνῃ [vulgo χρῶναι] Ζεὺς κατασταάεας χερούν. *λῆγεται* δὲ, φασί, καὶ Ἀφροδισία ἄγρα, καθὰ πέρδιξ οὐτῶ καὶ οὐς· καὶ γὰρ καὶ ὁ χοίρος καταφρεῖς εἰς ἀφροδισία, ὅθεν κατὰ *Αἴλιον Διονύσιον* καὶ κἀπρῶνα γυνῆ ἢ ὀργῶσα πρὸς μῆκας καὶ κατῶν κτλ.: Bekk. Anecd. I, 472, 22: Ἀφροδισία ἄγρα: οἱ πέρδικας, διὰ τὸ τοὺς θηρώντας τῇ θηλείᾳ ἐπιβουλεύοντας αἰρεῖν αὐτούς. Respexit Alciphro apud Dorvill. ad Charit. p. 539 Lips.: πολλὰ μὲν ταῖς Νύμφαις, πλείω δὲ ἢ οὐκ ἐλάττω τῇ Ἀφροδίτῃ ἰκετεύομεν δίδοναι τινα ἡμῖν ἔρωτικὴν ἄγραν.

71. Apost. IV, 76: App. Provn. I, 51.

72. DV II, 4. βάλλ' ἐς ὄλ.] Apost. IV, 76s: Hesych. s. ἐς ὄλεθρον] εἰς ἄθην: cf. Apost. VI, 65. et annott. ad Diog. III, 51. Respexit

- 73 Βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον: τοῦτο ἐπέ-
σκωπτον τοὺς Ἀθήνησι δικαστάς.
- 74 Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμημ: ἐπὶ τῶν λοι-
πορῶντων τοὺς ὀμοτέχνους.
- 75 Βατράχοις οἰνοχοεῖς: πρὸς τοὺς ταῦτα νέμαντας, 5
ὧν οὐ χηρῆσαι οἱ λαμβάνοντες.
- 76 Βατράχῳ ὕδωρ: ὡς, Γαλῆ στέαρ: ἐπὶ τῶν ταῦτα
διδόντων, οἷς χαιροῦσιν οἱ λαμβάνοντες.
- 77 Βάτραχος Σερφίος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων.
- 78 Βίος μεμαγμένος: ἐπὶ τῶν ἀπόνως τραφομένων. 10
- 79 Βοιωτία ὕς: ἐπὶ τῶν ἀναιοθῆτων καὶ ἀπαιδευτῶν.
- 80 Βοιωτίας νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἤρεμούν-
των, ὕστερον δὲ ἐπιτεινόντων.
- 81 Βούθος περιφοιτᾷ: ἐπὶ τῶν εὐθῶν καὶ παχυτάτων.
- 82 Βουλίας δικάζει: ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπεριθεμένων 15
εἰς δικαστῶν.

1. οὐ τριβώνιον S: καὶ τριβώνιον Walzium, Suidas. τριβώνιον, ἢ
τριβέλον Suidas. 5. νέμαντας] παρῶντας Ds. 9. ἐκ Σερφίου
Suidas. 10. τῶν ἐξ ἐτοίμου καὶ ἀπόνως idem. 11. Βοιωτία [sic]
S. 13. ἐπιτεινόντων] τοὺς κακοὺς ἐπιτεινόντων Zenob. II, 65, σφόδρα
ἐπιγνωμένων Apostolius V, 4 cum Suida, unde ἐπιτεινόμενων Gaisfordus
ad Suid. s. Βοιωτίας coniecit: παρασσομένων M. 14. Βουθῶς S. ἐπὶ
τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυρῶνων εἰρηται Suidas. Hesychius: B. π.: παροι-
μία ἐπὶ τῶν εὐθῶν καὶ παχυρῶνων, ἀπὸ Βούθου τινὸς μετενεχθέντος τοῦ
Πύθια νικῆσαντος, ὃν ἀναγράφει καὶ Ἀριστοτολεὺς νενηκτότα.

Timocreon apud Plut. Themist. 21, 8:
ἔβα πλῆων εἰς ἄλεθρον: add. Sophocl.
Oed. Tyr. 438. 1156 et alia apud
Spanhemium ad Callim. h. in Apoll.
113. β. ἐς θόρον] Append. I, 35.
β. ἐς πορνας] Apost. VII, 96: v.
sup. 24.

73. Append. Provn. I, 47. Suidas
s. βακτηρία καὶ σύμβολον. οἱ λυγόν-
τες δικάζων ἐλάμβανον παρὰ τῶν
δημοσίων ὑψηρῶν σύμβολον καὶ
βακτηρίαν, καὶ οὕτως ἰδικάζον. τὴν
χροάν ὁμοίαν εἶχε τῇ βακτηρίᾳ τὸ
δικαστήριον. τὸ μέτρον σύμβολον μετὰ
τῆν κρίσιν ἀποδιδόντες ἰσομίζοντο
τριβόλον ὅπερ οἱ δικαστικὸν γέ-
γονεν. Pluribus res, quae huc per-
tinent, Scholia ad Aristoph. Plut.
277 sq. ex Aristotele alisque ex-
ponunt: disputat de eis Fritschius

de sortit. iudicum p. 14 sqq. For-
tasse cohaeret cum nostro quod e
codice Mediceo Plut. LVIII, 24
Walzium ad Arsen. p. 493 edidit:
σχῆμα καὶ τριβόλον i[scribe
σχῆμα]: τῷ εὐρόντι καινὸν ὀρχήσας
σχῆμα τριβόλον ἰδίδουν ὕθλον.

74. Apost. IV, 85: Diog. III, 56.
75. DV II, 8.
76. DV II, 9.
77. DV I, 98.
78. Apost. IV, 93: Zenob. I, 21:
add. Suid. s. βίον μεμαγμένον:
ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζόντων ἐπὶ πολυτε-
λεῖ καὶ ἡδέει βίω.
79. Apost. V, 11, ibiq. v. annoti.
80. Greg. Cypr. M II, 47.
81. Zenob. II, 66.
82. Apost. V, 11^a: Zenob. II,
86. 67.

- 83 *Βουλήσεται τις μάλλον ἢ δυνήσεται: ἐπὶ τῶν προαιρουμένων μὲν ἀδικῆσαι, οὐ δυναμένων δέ.*
- 84 *Βορβόρω φ' ὕδωρ λαμπρὸν λαμβάνων οὐποθ' εὐρήσεις ποτόν: ἐπὶ τῶν τὰ καλὰ μὲν γινύστων τοῖς αἰσχίστοις.* 5
- 85 *Βοῦς ἐπὶ φάτην: ἐπὶ τῶν ἐς τὰ συνήθη καὶ ἡδέστα ἀφικνουμένων.*
- 86 *Βοιώτια αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν αἰουμένων. ἐκ μεταφορᾶς τῆς Σφιγγός.*
- 87 *Βοῦς ἐναύλιος: ἐπὶ τῶν εἰς μῆδαν χρησιμευόντων.* 10
- 88 *Βοῦς ἐπὶ γλώσση: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἐκ θεωροδοκίας παρῆγοιάζεσθαι.*
- 89 *Βοῦς ἑβδομος: ἐπὶ τῶν ἀναισθητων· οἱ γὰρ πένητες τῶν Ἀθηναίων ἐξ αἰεὶ θύοντες ἐμνηχα πρόβατον, ὕν, αἶγα, ὄρνιν, * χῆνα, ἑβδομον * ἐπέθουν, πέμμα τετράγωνον. ἐπειδὴ τοῖνυν ἀναισθητον ἐδόκει τὸ ζῆον, ἐπισημαίνοντες τοὺς ἀνοήτους ἐκάλουον βοῦν ἑβδομον.*

ΤΟ Γ.

- 90 *Γαλῆ Ταρτησίαι: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ λίαν ἀναιδῶν. Ταρτησοὺς γὰρ πόλις μεγάλη πρὸς τῷ ὠκεανῷ.* 20
- 91 *Γαλῆ χιτώσιον: ἐπὶ τῶν ἀχρηστων.*
- 92 *Γαλλιστὶ τεμεῖν: ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως ἀπαλλαγῆν πραγμάτων ποιήσασθαι βουλομένων. Γάλλοι γὰρ καλοῦν-*

3. λαμβάνων] μαιῖων recte Ds. 4. κάλλιστα Suidas. τοῖς in Suida deest. 10. ἐνάλιος male Suidas. 11. βοῦν Ds. ἐκ θεωροδοκίας idem om. 15. ὄρνιν, βοῦν S: ὄρνιν, πετεινὸν K. ἑβδομον] locus hanc fere in speciem redintegrandus videtur: ἑβδομον τὸν βοῦν ἐπέθουν, πέμμα τετράγωνον, κίρατα ζῆον: Hesych. s. ἑβδομος βοῦς: εἶδος πέμματος κίρατα ζῆοντος: cf. nott. critt. ad Diog. l. c. 16. ἐπεὶ δὲ S. ζῶν S. 19. Ταρτησία S. 20. μεγάλη] ἔξω τῶν Ἑρακλείων στηλῶν Suidas. ὠκεανῷ] ἐνθου μέγισται γίνονται γαλατ Suidas addit. 21. ἀχρηστων] ἀπρεπῶν C: ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ μῆδιν ἀνιέντων dici adnotat Suidas.

83. C in Paroemiogr. T. I, p. 486, 2: Diog. VI, 74.

84. DV II, 7.

85. Append. Provn. I, 64. Orac. Sibyll. III, 728: σαρκωβόρος τε λίων ἄχρηστον φάγεται ἐπὶ φάτης ὧς βοῦς.

86. Greg. Cyr. M II, 46.

87. Append. Provn. I, 63. Cf. Apost. V, 10.

88. DV II, 2.

89. Apost. V, 8: Diog. III, 50, ubi add. versus proverbialis, quem affert Suid. s. ἑβδοματος: Τὸν ἑβδομον βοῦν ἡ σοφὴ παροιμία: cf. Arsen. XLIX, 100. Πηλίνω βεῖθ sacrificium Pythagoram exsoluisse narrat Greg. Nazianz. Epist. 68 (183).

90. Apost. V, 20: Diog. III, 71.

91. Apost. V, 21: Diog. III, 82. Cf. infr. VI, 65.

92. Append. Provn. I, 67.

- ται αἱ ἀποτακμημένοι, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Γάλλου ἢ ὅτι ἀποπεπτώκασιν εἰς ἑτέραν φύσιν.
- 93 Γέρων ὁ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοῖ: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων καὶ μηκέτι χορημιούστων.
- 94 Γέλως· Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν κιναιδῶν καὶ ἐκλελυμένων. 5
- 95 Γαυναῖος εἰ ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐδοκιμούστων.
- 96 Γέλως συγκροῦσιος: ὁ ἄνεσμος καὶ ἄτακτος. ἀπὸ τοῦ κραύσιον τὰς χεῖρας.
- 97 Γέρων ἐρινός εὐφρανεὶ τοὺς γείτονας: ὁ λόγος 10 ἐπὶ γεγαμηκός γέροντος.
- 98 Γῆς βάρος: ἦγουν ἄχρηστος.
- 99 Γῆς ἐνταρον: ἐπὶ τῶν μηθενὸς ἀξίων.
- 100 Γλαύκου τέχνη: ἐπὶ τῶν λίαν ἐντέχνων.
- 1 Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος: δῆλη. 15
- 2 Γλαῦκος Λαυριωτικαί: ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἔχόντων· ἐν γὰρ Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς χρυσοῦ μέταλλα ἦν. ἐχάραττον δὲ γλαῦκος ἐν τοῖς νομισμασιν.
- 3 Γνώθι σαυτόν: Χείλωνος εἶναί φασὶ τὸ ἀπόφθιγμα.

1. Γάλλου] ἠσίχως ἕλκοντος C adiiicit. 2. μεταπεπτώκασιν VBC. 3. γέρον ὁ βοῦς] γηρᾷ βοῦς Gregorius. 7. εὐδοκιμούστων] εὐγενῶν εἶναι δοκοῦντων Suidas. 8. συγκροῦσιος S. ἀπὸ κτλ.] ἐκ μεταφορᾶς τοῦ μετὰ πρότου χεῖρῶν καὶ ποδῶν γενομένου γέλωτος Suidas. 10. εὐφρανεὶ S: correxit Meinekius Com. Gr. Fr. T. IV, p. 674. 12. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων. 13. ἔνταρα Ds. 14. De Scholiasta Platonis v. noll. critt. ad Zenob. l. c.: post v. χειρουργεῖν pergit: καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς παραμυθείας ἐστὶ καὶ νῦν λέγεσθαι τὴν καλουμένην Γλαύκου τέχνην. μνήμηται δὲ τούτου Ἀριστότερος ἐν τῷ περὶ τῆς μουσικῆς ἀκροάσεως [cf. Mahnius ad Arist. Rell. p. 141] καὶ Νικοκλήης ἐν τῷ περὶ θεωρίας. ἔστι δὲ καὶ ἐντέρα τέχνη γραμματικῶν, ἣν ἀνατιθέσθαι Γλαῦκος Σαμῖος, ἀφ' ἧς ἴσως καὶ ἡ παροιμία διεδόθη· οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὐφρον, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος: I, 25. 15. ἀπείρων S. 17. χρύσια Suidas. 18. ἐνχάραττον idem. νομισμασιν] χρυσοῦτε idem.

93. Greg. Cyr. L I, 80.

94. Greg. Cyr. L I, 75.

95. DV II, 22. 96. DV II, 12.

97. Append. Provn. I, 73. Ad imitationem versus proverbialis poeta apud Plut. an seni sit administ. resp. 9, p. 789 A dixit: γὰρ γέρον εὐ οὐδὲ καὶ τοῖς γείτοσιν: aliam sententiam exprimit versus Mémand. Monost. 103: γαμῖν δὲ μέλων βλέπον εἰς τοὺς γείτονας.

98. Greg. Cyr. M II, 55.

99. Apost. V, 42: Diog. III, 91.

100. Apost. V, 45: Scholl. ad Plat. p. 381 Bekk., Zenob. II, 91. Glauci artem cum laude memorat Libanius Oratt. T. III, p. 354 R.: οὐχ αἱ μὲν πρῶτοι τῶν αἰσῶν οὐ διέφρον καλῶς, μικροῦ δεῖν, οὐδὲ ὀνομάζονται ... τί δέ; ἢ Γλαύκου τοῦ Χίου τέχνη κατ' ἀρχὰς ἦν;

1. DV II, 16.

2. Append. Provn. I, 75.

3. DV II, 10.

- 4 Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ἄραν τι διαπραττομένων.
- 5 Γραῶν ὕθλοι: ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.
- 6 Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν ποτισορόν ἐργίρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων. 5
- 7 Γυμνότερος λεβηρίδος: ἀντὶ τυφλότερος. ἐπὶ τῶν πάνυ πενήτων.
- 8 Γυμνότερος παττάλου: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπορωτάτων.
- 9 Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. 10
- 10 Γυπὸς οικία: ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων.
- 11 Γυνή εἰς Ἡρακλέους οὐ φοιτᾷ: πρὸς τοὺς ἀναξίους τινῶν πράξεων παρόσον Ἡρακλῆς ἐδούλευσεν Ὀμφάλῃ.
- 12 Γυνή στρατηγεί: καί Γυνή στρατεύεται: ἐπὶ τῶν παραδόξων. 15
- 13 Γυναικὶ μὴ πιστεῦε μηδ' ἂν ἀποθάνῃ: δῆλῃ ἢ παροιμία.

ΤΟ Δ.

- 14 Δαιδάλου ποίημα: ἐπὶ τῶν τεχνικῶς κατασκευασθέντων. 20
- 15 Δαιδάλου πετρά: ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἄπορον τοῦ λόγου παρελκούσῃ χρωμένων προσθήκῃ.
- 16 Δαναΐδων πίσος: ἐπὶ τῶν αἰὲ ἐκλιπόντων καὶ μὴ πληρουμένων.

4. Scribe ἀνακροτήσασα. 6. ἀντὶ corruptum est ex Ἀριστοφάνη, ut Suidas et Zenob. II, 95 docent. 13. τινῶν] τῶν Suidas. 19. ποιήματα Suidas. 21. δι' ἀπορίαν προσθήκης χρωμένων παρελκούσι Suidas. 23. Δαναΐδων] Δαναϊδῶν S. Notavit accentum Suid. s. Δαναΐς: v. de eo Hemsterhusius ad Luc. Tim. 18.

4. DV II, 11.
 5. Apost. V, 63: Diog. III, 79. Παλαμναῖοι ὕθλοι de Gregorii Palamae doctrina Gregorius Akind. dixit: v. Leonis Allatii Graec. Orthod. I, p. 756 vs. 11.
 6. DV II, 18.
 7. Greg. Cypr. L I, 77.
 8. DV II, 19.
 9. DV II, 20.
 10. Apost. V, 74: Diog. III, 100.
 11. Append. Provn. I, 88.
 12. Greg. Cypr. M II, 60.
 13. Greg. Cypr. M II, 61.
 14. DV II, 36.
 15. DV II, 37.
 16. Proverbii originem narrat Zenobius II, 6, ubi v. annott.: add. Suid. s. εἰς τετραμένον πίσον ἀντλεῖν: ἐρηται ἢ παροιμία ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς Δαναΐδας μύθου, παρόσον ἀπρωῶσαι λειναὶ ὕδωρ εἰς πίσον ἔβαλλον. πάσχεις, δὲ περὶ τοῦτον τὸν πίσον αἱ τῶν ἀμύτων ψυχαί: et cf. Macar. III, 57. Plut. Provn. 4 Boiss. Apud scriptores saepe invenitur: v. Lucian. Tim. §. 18: ὅστε ἰς τὸν τῶν Δαναΐδων πίσον

- 17 Δαφνίην φαρῶ βακτηρίαν: τοῦτο εἰώθασι λέγειν οἱ ὑπὸ τινῶν ἐπιβουλευόμενοι, παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἢ δάφνη.
- 18 Δαίμων Κιλίκιος: ἐπὶ τῶν ἀποτροπαίων. καὶ Δαίμων Αἰνείος ὁμοιον, ἀπὸ Αἴνου πόλεως Θράκης. 5
- 19 Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης: ἐπὶ τῶν πάντα δεχομένων.
- 20 Δεύτερος πλοῦς: ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πραττόντων· παρόσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλίζονται περὶ τὸν δεύτερον. 10
- 21 Δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι: ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουροτάτων.
- 22 Δελφικὴ μάχαιρα: ἐπὶ τῶν φιλοκερδῶν.
- 23 Δείλου μήτηρ οὐ κλαίει: δημῶδης καὶ φανερά.
- 24 Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψη δ' ἀπό- 15
λωλεν: παρόσον οὗτοι διὰ μὲν τὸ ἱεραῖσθαι ἐαυτοφραμμένοι ἦσαν, τῶν δὲ ἐπιτηδείων ἠπόρουν.
- 25 Δελφίνα νῆχασθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἦσκηται.

1. Δαφνίη S. 6. πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐνδεχομένων Suidas. 9. ἀσφαλίζοντες S: ἀσφαλῶς παρασκευάζονται τὸν δεύτερον· ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἠθικῶν [c. 9] καὶ Μέταφυσικός Κεκερυφάλω καὶ Πλοκίω καὶ Θεοφοροῦ μὲνη δ,
Schol. Plat. 381 Bekk. 14. δημό S. 15. δίψη δὲ ἀπόλλυται Suidas. 16. ἱεραῖσθαι τῷ θεῷ idem. 17. ἦσαν Suidas om. ἠπόρουν] ἀποροῦντες οὐκ ἀπαλλάσσουσι Suidas.

ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ καὶ μάτηρ ἐπαντλήσειν: Alciph. Epist. I, 2: καὶ τὸ λεγόμενον δὲ τοῦτο εἰς τὸν τῶν Δαναῶν τοὺς ἀμφορέας ἐκχέμεν πῶσον: Plant. Pseud. I, 3, 134. Horat. Carm. III, 11, 25: Tibull. I, 3, 79: et Danai proles, Veneris quod numina laesit, In caua Lethaeas docta portat aquas, ubi cf. Dissenius.

17. DV II, 28.

18. Ἀποτρόπαιος h. l. mala affectum Deum significat: v. DV II, 51. Zenob. IV, 53. App. Provn. II, 7. Fortasse huc pertinet Pherecrateum: αἰεὶ ποθ' ἡμῖν ἰγκλιτέζουσι οἱ θεοί, de quo v. Meinekius Com. Gr. II, 1, 351. Αἰνείος δ.] de urbe v. Steph. Byzant. s. v. et Heynium in Exc. I ad Verg. Aen. III.

Similis est Ἀναγυράσιος δαίμων: Diog. III, 31.

19. DV II, 38.

20. DV II, 45.

21. Greg. Cyp. L I, 88.

22. App. Provn. I, 94. Respexit Aristophanes Athen. IV, 173 D: ἀλλ' οἱ Δελφῶν πλειστάς ἀκρονῶν Φοῖβε μαχαίρας.

23. Corn. Nep. Thrasyb. 2, 3: nec sine causa dicit: Matrem timidi flere non solere, quae, ni fallor, ex Theopompo sunt derivata: v. Lieberkuehnus de auct. vitarum, quae sub Corn. Nep. nomine feruntur 148.

24. Apost. V, 94: Georg. Lecaepen. p. 58 Matth.: Diogen. IV, 26.

25. DV II, 43.

- 26 Δειλότερος εἰ αὐτῆς τῆς δειλίης: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.
- 27 Δειλὸν ὁ Πλούτος: παρόσον οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας ἀσφαλίζονται καὶ κύνας τρέφουσι,
- 28 Δεινὰ τὰ δεινὰ: ἐπὶ τῶν σφόδρα χαλεπῶν. τὸ δὲ τέ-
λειον, Δεινὰ τὰ δεινὰ καὶ δεινότερα Δεικίαυ
- 29 Δῆλόν ἐστι καὶ τυφλῶ: ἐπὶ τῶν προφανῶν.
- 30 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπῶν-
των· σταχάνη γάρ ἐστιν ἡ τρυτάνη.

6. τῶν Δειίου C: Suidas s. Δεινίας: ὄνομα κύριον. 8. δικαιο-
τερον Suidas.

26. Apost. V, 93a.

27. DV II, 33.

28. Suid. s. ἔσχατα ἰσχάτων καὶ διυπέπρακται: ὁμοιάσει τῇ δεινότερα Δεινίου, καὶ Κύντερα Κύντερος. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄκρων κακῶν: C in nott. critt. ad Zenob. III, 9. Apost. VII, 99 ibiq. annott. Similiter Plutarchus dixit adv. Stoic. 42, p. 1082 B: τὸ δὲ δεινῶν, φασί, δεινότερον. εἰ τῶ ζῶντι κτλ.: neque abluunt Sophoclea Antig. 332: πολλὰ τὰ δεινὰ κούθιν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει: Dionys. Hal. Arch. VII, 43: δεινὰ καὶ πῆμα δεινῶν πεπονθότες.

29. Scholl. ad Plat. Sophist. p. 371 Bekk.: καὶ τυφλῶ δῆλον, ἐπὶ τῶν ἄγαν σαφειστάτων. μίμηται τούτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμωνι [T. IV, p. 103] καὶ Ῥαψιζομένη [T. IV, p. 200 Mein.] καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ [vs. 48]: ad quem locum, uti refert Boissonadus ad Theophyl. Simoc. Opusc. 189, in margine codicis 2720 additum est: τὰ γὰρ τοῖς τυφλοῖς δῆλα τοῖς βλέπουσι σαφίσταται σφόδρα: Scholl. ad Arist. Plut. l. c.: παροιμία δ' ἐστὶ, τυφλῶ δῆλα τὰ μαρτύρια: Eustath. ad Hom. Od. Θ, 195, p. 1591, 45: τὸ δὲ ὑπερπεσσομένην τὰ τῶν ἄλλων σήματα τὴν τοῦ Ὀδυσσεύς διακον, μετ' ἄλλα διασφαεῖ ὁ ποιητῆς ἐπὶ· Καὶ κεν ἄλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα ἀμφαφῶν· ἤγουν διερευνόμενος ἀπῆ' φιλοκρινῶν. περιβλεπόμενος. δι' οὐ παροιμίαν παραφράζει τὴν λέγουσαν ὡς καὶ τυφλῶ δῆλον. Usurpant Arist.

Plut. l. c., Plat. Soph. 241 F, Reip. V, 465 C, VIII, 550 D: Antigonos rex apud Plutarch. Sympos. II, 1, 9, p. 633 C: καὶ γὰρ Ἀντιγονος αὐτὸς μὲν ἑαυτὸν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἔσκαπτε· καὶ ποτε λαβὼν ἀέλωμα μεγάλους γράμματα γεγραμμένον· Ταῦτι μὲν, ἔφη, καὶ τυφλῶ δῆλα: Philip-
pus rex apud Polyb. XVII, 4, 4: ὁ δὲ Φίλιππος καίπερ ἐν κακοῖς ὄν ὅμως οὐκ ἀπέσχετο τοῦ καθ' αὐτὸν ἰδιώματος, ἀλλ' ἐπιστραφίς, τοῦτο μὲν, ἔφησεν, ὦ Φανία, καὶ τυφλῶ δῆλον, quas Liv. XXXII, 34 sic reddidit: *violenter, Phaeneas interfatus, Non in verbis rem verti, aisi: aut bello vincendum aut melioribus parendum esse. Apparet id quidem, inquit Philippus, etiam a caeco: iocatus in valetudinem oculorum Phaeneae: Iuncus Stobaei Floril. 116, 49: ἀλλ' οὐ γὰρ νέητα βουλόμενος μακρῖσαι τοῦςδε τοῦς λόγους ἐποίησάμην· δῆλα γὰρ ἐστὶν οἴμαι καὶ τυφλῶ τὰ συνόντα αὐτῆ καλὰ τε καὶ ἀγαθὰ: Plutarch. num suav. vivi poss. sec. Epicurum 17, p. 1098 F: ὁ γὰρ οὕτω διαθεῖς ἱέρους, ὥστε καὶ χαιρέειν καὶ γέννησθαι καὶ πόθιν ἄψοσθαι καὶ προσ-
αγορεύσαι, δῆλός ἐστι καὶ τυφλῶ μεγάλας ἔχων ἐν ἑαυτῷ καὶ μαρκο-
μένος ἠδὲνας: Dio Cassi LXI, 5: τυφλῶ δὲ δῆλον, ὅτι ἐκ τοῦ πλήθους τῶν δαπανωμένων ταχὺ μὲν τοῦς . . Θησαυροῦς ἐξήντησε, ταχὺ δὲ κτλ.: Quint. I. Orat. XII, 7, 9: *caecis hoc, ut aiunt, satis clarum est: add. Plut. Boiss. 27 ibiq. nott., Mac-
car. IV, 91. 30. DV II, 39.**

- 31 Δις παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας
εὐθησετέρων εἶναι δοκούντων.
- 32 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφι-
σταμένων.
- 33 Δι' ἀχύρου καὶ θύμου καὶ τρυτάνης: ἐπὶ τῶν 5
φειδωλῶν καὶ γλίσχρων.
- 34 Διὰ κενῆς: λείπει κώπης: οἱ δὲ νευράς τόξου.
- 35 Δουλότερος Μεσσήνης: ἐπὶ τῶν ἐσχάτῃ καὶ πικρᾷ
δουλείᾳ ἐνεχομένων. Λακεδαιμόνιοι γὰρ τοῖς Μεσσηνίοις
ὡς δούλοις χρώμενοι καὶ ἐμαστιγούν καὶ τῶν ἄλλων πό- 10
λεων ὡς ἰδίους ὄντας δούλους ἀπῆγον.
- 36 Δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικα:
αὕτη τῶν περιφερομένων.
- 37 Διδύκως σκία: ἐπὶ τοῦ μηθενός.
- 38 Δόρυ κηρυκείου μᾶλλον δακνυεῖ: ἐπὶ τῶν αὐστη- 15
ρόταρον προσιόντων τοῖς μὴ διὰ πειθούς εἰκουσιν.

1. πρὸς τῷ γῆρα S: ego Suidan secutus sum. 7. Suidas: δ. α. κενῆς: ἀνεῖ τινος προφάσεως. 12. καὶ ἀδικα S. 14. τῶν μηθενός C. 15. δορυ καὶ κηρύκιοι Zenobius.

31. DV II, 31.

32. Greg. Cyr. L I, 92.

33. Thymum herba est vilis, qua soli pauperes vesci solebant: Scholl. ad Arist. Plut. 253. Theophr. Charact. IV, 1 ibiq. v. Astium: addo Antiphanem apud Athen. II, 60 C: αἰδέει κρείως παρόντος ἰσθίου θύμον, Οὐδ' οἱ δοκούντες πυθγαροῖζεν: id. ibid. B: τὸ δειπνὸν ἰσθί μαῖα κηρυκακωμένη Ἀχύρουσ, πρὸς εὐτέλειαν ἱσπλομένη.

34. Hesych. s. διὰ κενῆς: μεταίως: Zonar. 535. Suidas. Dictio saepe apud comicos invenitur: v. Alexis Athen. IV, 170 B, Timocles ibid. VIII, 339 E, Menander Stob. Flor. LXII, 10: ex aliis affero Aristid. v. τ. τεττ. p. 175 Diad.: λαλιῶς μὲν οἶμαι διὰ κενῆς ληρῶν καὶ εἰς μηδὲν θίον καὶ διακρίβειν τηράλλως: Arrian. Stob. Flor. LXXX, 14: οὐχὶ δὲ διὰ κενῆς πράγματα ἔχειν φατίον τοὺς ταῦτα ὡς ἀναγκαῖα τῷ τοῦ φιλοσοφῶ λόγῳ προσκείμενται: Greg. Nazianz. Epist. 29 (18): οὐ γὰρ εἰκῆ ταῦτα φιλοσοφῶ οὐδὲ διὰ κενῆς κωλοῦμαι. Singularem modo Aristo-

phanes dixit Vesp. 929: ἵνα μὴ κωλύγω διὰ κενῆς ἄλλως ἔγω, de quo v. Fritschius ad Arist. Thesmoph. 830: add. Plato Athen. X, 442 A, vs. 20: εἰ δὲ μὴ, μήτην ἔξιστιν ὑμῖν διὰ κενῆς κηρυκίαν, nisi obsceni quid hic latet. Denique κατὰ κενῶν πατεῖν dixit Clemens Homil. 18: v. Cotelleri PP. Apost. T. I, p. 745.

35. C in nott. ad Zenob. III, 39. Mant. Provn. s. δουλότερος. De re v. Tyrtaeus apud Paus. IV, 14, 3 coll. C. O. Muellero Dor. II, 48. Usurpavit Liban. Oratt. T. II, p. 70 R.: γίνεται δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνῆρ ἰρῶν Μεσσηνίαν δουλότερος, φίλους μὲν καὶ γονίας καὶ τὸν παρ' ἀνθρώπων πόρον ὕθλον ἡγούμενος κτλ.

36. Append. Provn. I, 100.

37. Apost. VI, 33a: App. Provn. I, 99.

38. Cf. Zenob. III, 26. In mente habuit Eubulus comicus, ex quo affertur in Phot. Lex. 593: τὸ κηρυκίον ἢ τὴν μάχαιραν λεγόμενον τι. Quamquam de Eubulo res dubia est: v. Meinekius Com. Gr. Fr. T. III, p. 271 sq.

- 39 Δρυός πεισούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλευέεται: ἐπὶ τῶν ῥαδίως λαμβανόντων ἢ πρότερον μόλις ἠδύνατο.
- 40 Δρυός καὶ πέτρας λόγοι: ἐπὶ τῶν ἀδολοσχόντων καὶ μυθολογούντων παράδοξα.

1. παρούσης Schol. Theocr. V, 65.

39. Apost. VI. 36: App. Provn. II, 1. Expressit Publius Syrus 52: arbore deiecta ligna quibus colligit. Receptum est etiam in Menand. Monost. 123.

40. Scholl. ad Plat. Remp. 414 Bekk.: τὸ ἐν τῇ τ' τῆς Ὀδυσσεύς [vs. 163] ὑπὸ Πηνελόπης ῥηθὲν Ὀδυσσεὶ ἀναγνωριζομένῳ αὐτῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν πολιτειῶν παραδεδεταί. ἴσθι δὲ τὸ. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἴσσι παλαιῶν οὐδ' ἀπὸ πέτρης. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν τοὺς πρὸ αὐτῶν γεννηθῆναι ὑπέλαμβανον, διὰ τὸ τὰς τιτούσας εἰς στείλην καὶ σπῆλαια τὰ βρέφη ἐκτιθέναι, ἐκεῖ καὶ τὰς μῆεις κατὰ τὰς ἰσημίας ἐποιοῦντο οἱ πάλα ἀνθρώποι, δρυῶν ἢ πετρῶν πληστον: hanc explicationem, quae eisdem fere verbis in Scholl. Ven. ad Hom. II. X, 126 legitur, e Didymi Commentariis ductam esse Scholia vulgaria ad Hom. II. I. c. docent, ubi in fine additum: ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ. Eidemque prolixae locorum Homericorum interpretationes superstructae sunt, quae in Eustathio reperiuntur: ad II. X, 1262, 7: ὁ δὲ τοῦς τοῦ λόγου τοιοῦτος: οὐκ ἔστιν ὑποκείμελος ὁ Ἀχιλλεύς, ἀλλ'... ἀρτιεπὴς καὶ ἐπιεικὴς μύθος. οὐκὼν ὑπὸ τοῦς τὸ ἦθος ἴσθι καὶ ἀρχαϊκός καὶ εἰρηθης, ὅποιοι πάλα ποτ' ἦσαν ἱκεῖνοι, οὐδὲ λόγος ἴσθι ἀπὸ δρυός καὶ ἀπὸ πέτρης γίνεσθαι, ὅτε δηλαδὴ νομιάδα βίον ἔλλον οἱ ἀνθρώποι καὶ ἀφαιρέμονιν καὶ δρυῶν καὶ λίθων κοιλότησιν ἐπίσειεν τὰ νεογὰ ἐκτιθέμενοι διὰ πέναν τὰ φίλτατα. [de hac antiquissimorum hominum vita v. Scholia ad Anth. Pal. IX, 312 et Iacobsius 'Annth. II, 1, 205]... οὕτω μὲν ἢ περὶ δρυῶν καὶ πέτρης παροιμία καθίσταται. εἰ δὲ τις τὸ, ἀπὸ δρυός ἢ ἀπὸ πέτρης, ἐπὶ

σκληρότητος ἦθους λαβὸς ποτὶ, ὅπερ ἐνταῦθα οὐδ' ὅλως συμβεβῆκεται, ὁ τοιοῦτος παραγράφεται τῇ Ὀμηρικῇ παροιμίᾳ καὶ εἰς ἄλλο τι μετέλκει τὸν νοῦν... σολοικίζων οὕτω κατὰ τοὺς παλαιούς τῷ νοήματι, καὶ γὰρ κατωδοτοὶ τινες ἔλεγοντο σολοικισμοί, καθάπερ καὶ τὸ Ἴππος εἰς πεδίον ἀντὶ τοῦ εἰς πεδιάδα οἱ ἱππότες χρήσιμοι [Apost. IX, 13], ἴαν τις καὶ ἐπὶ ἵππος ἵππου νοήσῃ, ἔξερυλλέτο παρὰ τοῖς σοφοῖς... ἀλλ' οὕτω μὲν εἰς ἐρῆθη οὐκ ἔστι λαμβάνεσθαι νῦν εἰς σκληρότητα ἦθους τὴν.. παροιμίαν... ἄλλως μέντοι παραποιῆσαι ποτὶ τὸν νοῦν αὐτῆς, ὡς ἐπὶ σκληρότητος νοηθῆναι οὐχ ὑποδόσκολον, ἐκεῖ καὶ αὐτός ὁ ποιητῆς.. εἰπὼν τὸ [Od. T, 163]. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἴσσι παλαιῶν οὐδ' ἀπὸ πέτρης, ἔτερος ἐκεῖ νοεῖν, ὅτι δεῖ δὲ εἰπεῖν τὸ σὸν γένος: οὐ γὰρ πάντως ἀγενεαλόγητος εἶ... Καὶ ὅρα ἐν τῷ λόγῳ τοῦτω, ὡς αἱ παροιμίαι πρὸς διαφόρους ἐννοίας ἀμύπτως ἔστιν ὅτε στρέφονται, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Καθμείας εἰρηθης [Greg. Cyrp. L II, 45] γίνεται: idem ad Odys. I. c. 1859, 19: καὶ νῦν δὲ εἰς τασούτον ῥητέον, ὅτι τε παροιμιώδης ὁ λόγος καὶ ὅτι καταφακτικός μὲν ἀπὸ δρυός... εἶναι τις λέγεται, ὅτε οὐκ ἔστι γένος αὐτοῦ εἰπεῖν. ἀποφακτικός δὲ φαιμεν ὡς οὐκ ἔστι τις ἀπὸ... πέτρης, ἔτε οὐκ ἂν ἴχοι συγγραφεὶς πόθεν ἴσθι... ἄλληται δὲ ἢ παροιμία ἐκ τοῦ παλαιῶν βίον, ... νοήσαι δὲ τὸ παροιμιώδης τοῦτο ἐνταῦθα ἐπὶ ἀργαίτητος οὐχ Ὀμηρικῶν ἴσθι παραρηγόμενος δ' ἂν τις ἐφύως ποτὶ εἰποι ἂν αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἀργαίων ἦθους, ἴνα τὸν μὲν τοιοῦτον ἴσθι ἀπὸ δρυός εἶπω ἢ ἀπὸ πέτρης, τοῦτίστι. ἐύλητον ἢ πέτρων... Εἰς δὲ τὸ ἀπὸ δρυός εἶπω προσηνθυμητέον ἐκ τῶν

- 41 Δυσριγότερος χαλώνης: ἐπὶ τῶν εἰς οὐκοῦν γλι-
σχευομένων.
- 42 Δωδωναῖον χαλκείον: ἐπὶ τῶν ἀβολέσμων καὶ
φλυαριῶν.
- 43 Δῶρα καὶ θεοὺς πείθει: 'Ἡϊόδου εἶναι φασίν. 5

TO E.

- 44 Ἐὰν μὴ πάθῃς, οὐ μὴ μάθῃς: παραπλησία τῇ
'Ἀλιεύς πληγεῖς νοῦν φύσει.

1. δυσριγότερος S. 8. φύσεις Scholiasta, οἷοι. Zenobius.

παλαιῶν καὶ τὸν ὧς φασίν ἐκείνοι
βαλυντήν βίον, ὅς ἕστερον ἐξ
ἐπιμελείας καὶ εὐρίσμως ἀλετοῦ ἐξή-
γεγε παροιμίαν τὴν, ἀλλεσμένον
βίον ζῆ, ἐξ ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους
τοῦ πρότερον [cf. sup. I, 83]. ὁ.
δηλοῖ τὸ. Οὐ γὰρ ἀκανθαί [v.
annott. ad Greg. Cyr. M I, 21],
ἰπεριμνησκον τὴν τοῦ παλαιῶ βίου
μεταβολήν. ἐνθαῦτεν δὲ καὶ τό, 'Ἀλιε-
δρυνός [Greg. Cyr. L I, 39], ἐπὶ
τῶν δυσχερῶς, φασί, καὶ ἀγῶς
ἰσθιόντων, ἕστερον δὲ κάλλιον τε
εὐρότων. τῷ δὲ, οὐ γὰρ ἀκανθαί
αἰνδρουμεν καὶ τό, Μερίξ οὐ πνίξ
[cf. Mac. V, 83], ὡς καὶ ἀλλαχοῦ
ἐγράφη. τὸ δὲ γε, 'Ἀλλην δρυν
βαλυνέξ [Greg. Cyr. L I, 5],
ἄλλως ἐναλλαγὴν βίου δηλοῖ, οὐ μὴν
τὴν ἐκ πάντη ἀγρίου εἰς ἡμερον. ἐτι
προσενθυμητίον καὶ ὅτι καθὰ τῷ,
ἀπὸ δρυνός ἢ πέτρης εἶναι τινα,
ἴσθι παραχρησασθαι παροιμιαικῶς ἐπὶ
ἀγριότητι, οἷτω καὶ τῷ ἀπὸ τῆς
ἀλμυς [Greg. Cyr. M I, 25] λόγῳ,
καθ' ὃν ἐκ μὲν τῆς πικρῆς ἀκρίχο-
λός τις ἀνθρωπος 'Ἀλμύων [cf.
nott. ad Zenob. I, 63] ἰσκόφθη, ἐκ
δὲ τῆς νοσίμου ἄλμυρ ἔχειν λέγεται
ὁ ἡδύς ἀνθρωπος: Tzetz. Chil. hist.
286. Ab his plane recedit Scholl.
ad Hes. Theog. 35, qui versum:
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυν ἢ περὶ
πέτρην explicans scribit: παροιμία
ὅταν τις καιροῦ τινος αἰτὸν κατεπί-
γοτος περὶ ἄλλων λέγων, ὁ δὲ ταῦτα
ἀφείς ἄλλοις χρῆται: sed neque hic
neque Eustathius Goettingio satis-
fecit, qui ad Hes. Theog. l. c. no-

vam explicationis viam institit, quam
vide apud ipsum. Denique singu-
lari modo Lennepius ad Theog. l. c.
interpretatus est proverbium: ita
garrire, ut rure amantes solent
iuxta anabrosam rupem vel querc-
cum, afferens Theoc. Id. III, 8.
Ovid. Heroid. V, 13. Porphyg. V.
Plotini c. 22. Proverbium saepe
respexit Plato: v. Apol. 34 D. Phaedr.
275 C ibique Astius, Plat. Reip.
VIII, 544 D: add. Lucil. in Anth.
Palat. XI, 253, 1: ἐκ ποίων ὁ πα-
τήρ σε δρυνὸν τέτμηκεν, Ἀρίστον,
'Ἡ ποίων σε μύλον κόνατο λατο-
μιῶν; Ἡ γὰρ ἀπὸ δρυνός ἴσθι παλαι-
φάτου ἢ ἀπὸ πέτρης Ὀρχηστίς, Νιό-
βης ἔμπροσ ἀρχιτυπον: Palladas ib.
X, 55, 1: alia int. ad Iuven. Sat.
VI, 12. Ungerus Parad. Theban. I,
p. 446 dabunt.

41. *Aspers* dicta est testudo a
Pacuvio Cicer. Divinat. II, 64, 133:
κραταίρενος in oraculo apud Herod.
I, 47: alia Vigerus ad Euseb. Praep.
Evang. V, p. 212 A attulit.

42. Greg. Cyr. M II, 81.

43. Greg. Cyr. M II, 83.

44. Scholl. Plat. 378 Bekk.: ἐλίχθη
δὲ ἐπὶ Τιμωνος τοῦ μισανθρώπου,
μηκέτι προσεμίνον τοὺς κόλακας: cf.
nott. ad Apost. XIII, 87. Synes.
Orat. 48 A Petay.: Ἀριστοτέλης
ἄξιός τοὺς τετελεσμένους οὐ μαθεῖν
τε δεῖν ἀλλὰ παθεῖν καὶ διατεθῆ-
ναι γινόμενους δηλονότι ἐπιτηδείους,
quo de Lobeckius dixit Aglaoph. I,
144 sq. 'Ἀλιεύς κτλ.] DV I, 61.

- 45 Ἐγένετο καὶ Μάνδρῳ σὺκίνη ναῦς: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα καὶ ἀναξίως εὐπραγησάντων.
- 46 Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον: ἐπὶ τῶν ὀρθῶς πάντα ποιούντων ἦν γὰρ ὁ Νικόστρατος ὑποκριτῆς τραγικὸς ἄριστος. 5
- 47 Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα: ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἐγγυωμένων καὶ κακῶς ἀπαλαττόντων.
- 48 Εἰ ἐγὼ ταῦτα ἐποιοῦν, ὅσος ἂν ἦν θόρυβος: λύκος ἰδὼν ὑπὸ ποιμένος πρόβατον ἐσθιόμενον τοῦτο εἶρηκεν. 10
- 49 Εἰπὼν ἃ θέλεις ἄκουε καὶ ἃ μὴ θέλεις: δῆλη.
- 50 Εἰκὴ τὸν Ἄβυδον πατεῖς: ἐπὶ τῶν μάτην τι φυλαττόντων. παρόσον ἐκεῖ αἱ γυναῖκες πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν ὀμιλίαν καταφυλαττόμεναι οὐ ῥαδίως ἐξάγονται.
- 51 Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν 15 ἐπανελεθόντων δαιταν.
- 52 Εἰς ἀνῆρ οὐδεὶς ἀνῆρ: παρόσον ὑφ' ἐνὸς οὐδὲν κατορθοῦται.
- 53 Εἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον προὔπτων 20 ἡκόντων.

1. ναῦς] νηὺς Meinekius emendat, de qua forma dixit ad Moschum II, 104. 2. καὶ παρ' ἄξιαν εὐτυχησάντων, εἴτα θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσιν Suidas: v. Apostolium. 4. κωμῳδίας τῆν ὑποκριτῆς Suidas: male: v. Meinekius Com. Grr. Fragm. I, p. 347. 8. Scholl. Plat.: Λύκου ῥήματα [cf. Macar. V, 73]: ἐπὶ τοῦ καὶ λόγους καὶ ἔργους ἀδικούτος. ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα ἐσθιόντα πρόβατα εἶπεν Ἑλλίκος ἂν ἦρθη θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτ' ἐποιοῦν: Suid. s. καὶ τὸ τοῦ λύκου: φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κίνα τῶν ποιμενικῶν προβάτων ἐσθιόντα εἶπειν, ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποιοῦν, πόση κραυγὴ ἰγίγνετο ἂν; 11. ἀντάκουε C. 12. εἶπεν S. τὴν Ἄβυδον Stephanus Byzantius, alii: τὸν cum nostro BV, Grammaticus Bekkeri Anecd. I, 322, 32 servant, unde patet Ἄβυδος non secus ac Κόρινθος, Ὀρχομενός, Πύλος, Σησιός etiam masculini generis fuisse. Eadem libertas data est Latinis: v. Orellius Inscr. Lett. I, n. 563. Vossius Aristarch. I, 314 Hal. 16. ἐξ εὐδαμονίας in fine C addit. 19. Suidas: ἐπὶ τῶν πονηρῶν, ὅταν εἰς προὔπτων ἐμπέσωσι κίνδυνον.

45. Apost. VI, 45; Zenob. III, 44. »Mandro fortasse non diversus est ab archipirata isto a Polyaeo IV, 19 et Frontino III, 3, 7 commemorato.» Meinekius de Cho-liamb; p. 176. De sensu v. σύκινος v. Macar. VII, 82.

46. Append. Provv. II, 9^a.

47. Greg. Cyp. L II, 18.

48. Scholl. Plat. 318 Bekk. An-

ton. Sent. 67, p. 114 Fabr. Suidas: App. Provv. III, 77. Est fabulae Aesopiae fragmentum, de quo cf. Wytenbachius ad Plutarchi Conv. Sept. Sap. 13.

49. App. Provv. II, 17.

50. C in nott. ad Diog. VI, 53:

cf. Apost. XII, 53.

51. DV II, 53.

52. DV II, 52. 53. DV II, 55.

- 54 *Εἰσὶ καὶ κυνῶν Ἐρινυῖες: παρεγγυᾷ ὁ λόγος, μὴδὲ κυνῶν ἀμελεῖν.*
- 55 *Εἰς ὕδωρ σπείρειν: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων.*
- 56 *Εἰς ὄνου πόκας: πρὸς τοὺς εἰς τὰ ἀδύνατα ἀναβαλλομένους.* 5
- 57 *Εἰς τὸν τετρημένον πῖθον: ἐπὶ τῶν μάτην ἀναλισκόντων.*
- 58 *Εἴη μοι τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα ἑαυτοῖς εὐχομένων.*
- 59 *Εἰς αἴγας ἀγρίας: ἐπὶ τῶν τὰ κακὰ ἀποτροπιαζομένων.* 10
- 60 *Εἰς οὐρανὸν τοξεύει: ἐπὶ τῶν διακεινῆς πονούτων.*
- 61 *Εἰς πῦρ ξαίνει: ἐπὶ τῶν μάτην κακοπαθούτων.*
- 62 *Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσε: λείπει ὡς Περικλῆς. ἐκεῖνος γὰρ ἐν λογισμοῖς κατεχρήτο τῇ εἰς τὸ δέον προφάσει.*
- 63 *Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται: ἐπὶ τῶν ἀγλαίστων.* 15

2. μὴδὲ κτλ.] μὴδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν C. 8. τὸ) τὰ Ds. 12. ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττότων μάτην ἢ λεγόντων Suidas. 13. Tres proverbii formae a Suida s. εἰς δέον et s. εἰς τὸ δέον memorantur, εἰς δέον, εἰς τὸ δέον et εἰς τὸ δέον: quarta ab Macario, quinta ab Apostolio affertur. Rem exponit ex Scholl. ad Arist. Nub. 857 Suidas s. δέον, cuius verba arpono: Περικλῆς Ἀθηναίων στρατηγός, λόγον ἀπαιτούμενος ὑπὲρ χρημάτων Κλεάνδρῳ τῷ ἀρμοστῇ Λακεδαιμονίων ἐπὶ προσδοκίᾳ, τοῦτο οὐκ ἰδῆλου. ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν ἀναλῶσαι αὐτά. οἱ δὲ ἄλλως φασί· πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰς τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἀνάλωσι. φασὶ δὲ ὅτι καὶ λογισμοὺς διδοὺς πενήτηντα ταλάντων, ἀπλῶς ἐπεῖν, εἰς τὸ δέον ἀηλοκίαι· μετὰ δὲ ταῦτα μαθόντες Λακεδαιμόνιοι Κλεανδρίδην μὲν ἰδήμυσαν, Πηλοστούνακτα δὲ πέντε ταλάντοις [εἰ ταλάντοις Schol. Aristoph.] ἰζημίωσαν, ὑπολαβόντες θεωροδικήσαντας αὐτοὺς φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς καὶ τὸν Περικλέα, ἵνα μὴ γυνῶς εἴη, ὅτι δίδωκα τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι ταῦτα, οὕτως αἰτιῶσθαι: v. Plut. Pericl. 22.

54. Append. Provn. II, 20.

55. DV II, 59.

56. Append. Provn. II, 29.

57. Apost. VI, 79: Suid. s. εἰς τὸν τετρημένον: λείπει, πῖθον ἀντελεῖν· τῶσεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν πονούτων. καὶ γὰρ μυθεύουσαν ἐν ᾧδου τοὺς ἀσέβεις εἰς πῖθον τετρημένον ἀντελεῖν: cf. ann. ad Mac. III, 16. Usurpat Xenoph. Oecon. 7, 40: οὐχ ὄψας, ἔφηρ ἰγὼ, οἱ εἰς τὸν τετρημένον πῖθον ἀντελεῖν λεγόμενοι ὡς οἰκτείρονται, ὅτι μάτην ποιεῖν δοκοῦσι: add. Stob. App. Flor. IV, p. 30 Oxford.: ἄνθρωπος ἐπιλήθων εὐεργεσίας πῖθος τετρημένος διαφύθειν τὰς χάριτας, et v. Wesselingius ad Diod. I, 96.

58. DV II, 60.

59. Adhibuit Aelian. Epist. Rust. 17, p. 421 Cuic.: εἰς αἴγας ἀγρίας τραπιῆ ταῦτα καὶ εἰς τοὺς ἐν δικαστηρίοις ῥήτορας: cf. Eustath. in ann. ad Zenob. III, 87 et Apost. IX, 61.

60. DV II, 61.

61. DV II, 61.

62. Apost. VI, 74: Zenob. III, 91. Respexit Aristid. ὕ. τ. τεττ. II, 311 Iebb.: Θεμιστοκλῆς οὐ μόνον τὰς τριήρεις τοῖς Ἀθηναίοις ἔειψεν οὐδ' ... ὑπὲρ τῶν κοινῶν δικαίων καὶ εἰς τὸ δέον πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐχρήσατο αὐταῖς, ἀλλὰ κτλ.

63. DV II, 50.

- 64 *Εἰς μακάρων νήσους: ἐπὶ τῶν εἰς εὐδαιμονία τινα τόπον ἀποστελλομένων.*
- 65 *Ἐκ τῆς πληρεστάτης εἰς τὴν κενωτέραν: ὅτι χρὴ μεταλαχθῆναι τοὺς οὐκ ἔχοντας παρὰ τῶν ἔχοντων.*
- 66 *Ἐκ τοῦ γεύματος γινώσκω: ὁμοία τῆ Ἐκ τοῦ 5 κρασπέδου τὸ ὕφασμα.*
- 67 *Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἐξω κινδύνου καθεστηκότων.*
- 68 *Ἐκ τῶν Διὸς δέλτων ὁ μάρτυς: ἐπὶ τῶν τὰ ληθῆ μαρτυροῦντων.* 10
- 69 *Ἐκ τοῦ βοῶς ἡ μάστιξ: λείπει· καὶ βουὴν δέρι.*
- 70 *Ἐκ λύκου στόματος: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνεπίστου τι λαμβανόντων.*
- 71 *Ἐκ κοινοῦ πλείστη μὲν χάρις, θαπάνη δ' ὀλιγίστη.* 15
- 72 *Ἐκ τοῦ εἰσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν.*

14. μὴ] δὲ Hesiodus. δ'] τ' C. 16. Scribe ἐκ τοῦ γὰρ ἰσορᾶν γίνετ' κτλ.

64. Macar. V, 81.

65. Append. Provn. II, 48.

66. Apost. VI, 90. 91: Diog. V, 15. Prius respexit Lucian. Hermot. §. 60: πῶς οὖν ὁλόντε σοι ἦν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γέμματος εἰδέναι τὰ πάντα: add. ibid. 58. 62. Alterum usurpat Ephraim de miraculo S. Clementis 4 in Cotell. PP. Apost. T. I, p. 812: .. θαυματουργιών, ὧν τοῦς μὲν τὸ μέγεθος ἐννοῆσαι ἀτοκί, λόγος δὲ τὸ πλήθος εἰπεῖν καὶ χεῖρ διαχαράξαι τὸ ἄπειρον. ἵνα οὖν ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα κατὰ τὴν παροιμίαν γνοίητε ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ὑποσχόμεν διηγῆσθαι: Gregor. Nyssen. de vita Greg. Thamat. Opp. T. II, p. 987 A ed. Morell.: ὡς ἂν κατὰ τὴν παροιμίαν ὅλον ἡμῖν γένηται καταφανὲς ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα.

67. DV II, 62.

68. Proverbio utitur Lucian. de Merc. Cond. §. 12, quem locum Arsenius in Violettum recepit: v. Apost. VI, 67e. Tetigit Valckenaerius Diatr. Eurip. 185 Lugd.: add. ann. ad Diogen. III, 2. VII, 29. Erasm. I, 8, 24: «allusum est ni

fallor ad diphtheram, in qua Iupiter omnia mortalium acta describere fingitur a poetis».

69. Append. Provn. II, 49. Ex apologo natum: v. Apost. VII, 51b. Profecit ex eo Plut. non posse suavi vivi sec. Epic. 6, p. 1090 F: ἀρκεὶ γὰρ ἡ φύσις τῆς σαρκός, ἢ λην ἔχουσα νόσων ἐν ἑαυτῇ, καὶ τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον, ἐκ τοῦ βοῶς τοὺς ἱμάντας λαμβάνουσα, τὰς ἀληθῆνας ἐκ τοῦ σώματος. Sententiam similem Theognis 539 habet: οὗτος ἀνήρ, φίλε Κίρνε, πέδας χαλκένετας αὐτῷ, Εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐκαπατῶσι θεοί.

70. Greg. Cypr. L II, 8.

71. App. Provn. II, 39.

72. Apost. VI, 89: Hesych. s. ὀμμάτειος πόθος: διὰ τοῦ ἐκ τοῦ ὄρᾶν ἀλίσεισθαι ἔρωτι. ἐκ τοῦ γὰρ ἰσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἔρᾶν. καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἔραστοις ὀμματοκύλογγε [VV. DD. de hac voce iudicia Elendius Lex. Soph. II, 314. et Blomfieldus ad Aesch. Agam. 232 recensent.] φησί: Diog. IV, 49. Hesychii loco ductus Sophocli versum in nott. ad Diog. l. c. adscripsi: n. Σοφοκλῆς enim cum fabulae τι-

- 73 Ἐκτε η̄μέρα: ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν· ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ θεοὶ
τοὺς Γίγαντας ἐνίκησαν.
- 74 Ἐλάφειος ἀνήρ: ἐπὶ τοῦ δειλοῦ.
- 75 Ἐλέφας μὺν οὐ διώκει: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ
φαῦλα ὑπερορῶντων. 5
- 76 Ἐλεύθεραι αἴγες ἀρότρων: ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς
ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.
- 77 Ἐμαυτῷ βαλανεύσω: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς διακονούντων.
- 78 Ἐν ἀνθ' ἐνόος: ἐπὶ τῶν ποιούντων καλῶς ἀνθ' ὧν
ἔπαθον. 10
- 79 Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.
- 80 Ἐνεκα ὄττης: ὅ φασι νῦν οἰωνοῦ χάριν.
- 81 Ἐνεστι κἄν μύρμηκι χολή: ὅτι οὐδὲ τῶν μικρῶν
δεῖ καταφρονεῖν.
- 82 Ἐνεισιν ἐν δειλοῖσιν ἀνδρεῖοι λόγοι. 15
- 83 Ἐγκαθίζόμενοι τρίποδι Μουσῶν: ἐπὶ τῶν λό-
γους ἀσκούντων.
- 84 Ἐν ἄλφ δρασκάζεις: τὸ δρασκάζεις ἀντὶ τοῦ κρύπτῃ.
ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.
- 85 Ἐν τοῖς ἑμαυτοῦ δικτύοις ἀλώσομαι: ἐπὶ τῶν 20
ὑπὸ τῶν ἰδίων πανουργιῶν ἀλισκομένων.

1. ἀγαθῶν ἡμερῶν C. 4. διώκει] οὐκ ἀλείξει Apost. VII, 8.
18. δρασκάζεις bis S. 9. καλῶς] κακῶς C. 15. δειλοῖσι κύνανδροι Zenobius.

tulo post v. ἰριῶν excidisse mihi per-
suaseram. Contradixit Meinekius
Com. Graec. Fr. T. IV. p. 645 sq.,
comoediae potius hunc versum
adscribendum esse censens.

73. Append. Provn. II, 46.

74. Greg. Cypr. L II, 11.

75. DV II, 66.

76. DV II, 68.

77. Greg. Cypr. M III, 5.

78. Append. Proverb. II, 57.

79. DV II, 77.

80. Scholl. ad Plat. Legg. VII,
p. 452 Bekk.: ὅταν, φήμην, μαν-
τείαν διὰ κληδόνος, καὶ ὅτινεσθαι
τὸ μαντιεύεσθαι: Suid. s. ὅττα: φήμη,
μαντεία, θεία κληδόν, quocum Pho-
tius consentit: alia Ruhnkenius ad
Tim. Lex. Plat. p. 197, Iacobsius
ad Aelian. Nat. Anim. XVI, 16 de
hac voce colligerunt. Κακὴν ὄτ-
ταν dixit Plat. Legg. VII, 800 C.

81. Greg. Cypr. M III, 8.

82. Zenob. III, 73.

83. Apost. VI, 45a. Fluxit e
Plat. Legg. IV, p. 719 C: παλαιὸς
μῦθος .. ἰστί .. ὅτι ποιητῆς, ὅπ-
ταν ἐν τῷ τρίποδι τῆς Μού-
σης καθίζηται, τότε οὐκ ἔμφρων
ἰστὶν κτλ.

84. Greg. Cypr. L II, 16.

85. Fons dicti nobilissimum illud
Aeschyleum est: τὰδ' οὐκ ὑπ' ἄλλων,
ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς πτεροῖς, de quo
vid. nott. ad Macar. VIII, 57: sen-
tentiam eandem expressam inveni-
mus in Aesch. Choeph. 221: αὐτὸς
κατ' αὐτοῦ τᾶρα μηχανορραφῶ: Lu-
cian. Piscat. §. 7: ὅς παρ' ἡμῶν τὰ
τοξείματα, ὡς φῆς, λαβῶν καθ'
ἡμῶν ἐτόξενες ἕνα τοῦτον ὑποθέμενος
τὸν σκοπὸν, ἵπαντας ἡμῶς ἀγορεύειν
κακῶς: ei. Dial. Mort. VIII fin.:
ὥστε σόφισμα κατὰ συντοῦ συντίθει-

- 86 Ἐν κοινῷ κείται: ἐπὶ τῶν κοινῶν ψῆφον φερόντων.
 87 Ἐν νυκτὶ λαμπρός, ἐν φάσει δ' ἀνωφελής.
 88 Ἐν τῷ σκάφει τῷδ' ἔνεστιν ἀγύρτης: λέγοιτ'
 ἄν ὅτι ἐν παντὶ πράγματι ἔνεστι καὶ συκοφαντικόν τι.
 89 Ἐνδυμίωνος ὕπνος: ἐπὶ τῶν ἐπιπολὺ κοιμωμένων. 5
 90 Ἐν πίθῳ τὴν κερραμειαν μανθάνειν: ἐπὶ τῶν
 ἐν τοῖς τελειοτέροις τὰ εἰσαγωγικὰ μανθανόντων.
 91 Ἐν διχοστασίῃσι καὶ Ἀνδρουκλῆς πολεμαρχεῖ:
 ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιομένων.
 92 Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μύθος: ἐπὶ 10
 τῶν ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς καὶ τὰ οἰκεία διηγουμένων.

1. Explicatio corrupta aut manca est. Κοινῆ ψῆφος quid sit patebit ex Aristid. T. II, p. 262 Dind.: ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἡ Θεμιστοκλέους, ὡς φησι Πλάτων, δμικονία καὶ κολακεία, ὡς δ' ἡ κοινῆ ψῆφος τῶν Ἑλλήνων, σοφία καὶ πρόνοια δμικώλυσε. 8. ἐν δὲ διχοστασίῃ Zenobius cum Suida, unde ἐν δὲ διχοστασίῃσι scribendum esse patet. 10. Suidae explicatio haec est: Παισιφῶν φασὶν ἱρασοῦσαν ταύρον Δαιδάλον ἱκετεύσαι ποιῆσαι ἔυλην βοῦν καὶ κατασκευάσαντα αὐτὴν ἐνθεῖναι· ἦν ἐπιβαίων ὡς βοῦν ὁ ταύρος ἰγκύματα ἐποίησεν. ἐξ ἧς ἐγνηθήθῃ ὁ Μινώταυρος. Μίνως δὲ διὰ τινος ἀτίας ὀργιζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ τὰ παρθένους καὶ ἰσους νέους ἐξ αὐτῶν ἰδασμολογεῖτο, οἱ παρεβάλλοντο τῷ θηρίῳ. εἰς Δαιδάλον οὖν ἀρχηγὸν τούτων τῶν κακῶν καὶ αἴτιον γενόμενον καὶ μυσαχθέντα ἐξηνήχθη ἡ παροιμία. Fabulam Zenobius uberius exponit.

κας: add. Diogen. III, 18. IV, 66. Greg. Cyr. L II, 57. Macar. IV, 50. E Latinis appono Plaut. Amphit. I, 1, 170: *illic homo a me sibi malam rem accessit iumento suo*: Terent. Adelph. V, 9, 1: *suo sibi gladio hunc iugulo*, ubi v. Westenhovium: Phorm. III, 2, 6: *metuo leonem, ne quid — G. suo capiti suat*: Cic. or. pro Caec. 29, 82: *quid ad haec dicimus? aut tuo, quem admodum dicitur, gladio, aut nostro defensio tua conficiatur necesse est*: ibid. 83: *hic est mucro defensionis tuae: in eum ipsum causa tua incurrat necesse est*: Liv. XXII, 16, 4: *nec Hannibalem sefellit, nisi se artibus peti*: add. Wyttenbachius ad Plut. de sera num. vind. 548 B. Neque alienum est ab his e Plauto quod affert Servius ad Verg. Aen. VI, 205: *ipsa sibi avis mortem creat*, ubi recte v. *creat in cacat* mutavit Erasmus I, 1, 55: de visco enim

cogitandum, quod quum non proveniat nisi semen in ventre avium maturatum earumque per alveum redditum sit, recte aves ipsae sibi mortem escare dicuntur: v. Athen. IX, 394 E. Plin. N. H. XVI, 93, 247 ibiq. Harduinus.

86. Κείται dictum ut in proverbio: *θειῶν ἐν γοίτῃσι κείται*, de quo v. Zenob. III, 64.

87. Apost. VII, 47a. Cf. Mac. II, 34. Max. Tyr. Diss. 40, 4, 265 R.: *οὐχ ὄρεῖς καὶ τὴν σελήνην, ἄστρον ἀμφίβιον πρὸς νύκτα καὶ ἡμέραν, ἐν μὲν νυκτὶ λαμπρὰν, μετὰ δὲ ἡλίου ἀμυρανῶν*;

88. De praestigiatoribus, qui ἀγύρται nominantur, v. Apost. I, 19a.

89. DV II, 48. Macar. VIII, 51. 90. DV II, 65.

91. Apost. VII, 16: Zenob. III, 77. Atūgit Meinekius Com. Gr. IV, 698.

92. Zenob. IV, 6.

- 93 Ἐξαιρω̄ λόγου: ἐπὶ τῶν διὰ τιμὴν ἔξαιρουμένων καὶ ἀτελείας τυγχάνοντων.
- 94 Ἐξ ἐνός πηλαῡ: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίου.
- 95 Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα: ὁμοία τῆ· Ἐκ τοῦ γεύ-
ματος ἢ πηγῆ· 5
- 96 Ἐξηπάτησεν ἢ χάραξ τὴν ἄμπελον: ὅταν ὑπὸ τοῦ σῶζοντος τὸ σωζόμενον ἀπατηθῆ.
- 97 Ἐξ ἄμμιου σχοινίου πλέκει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 98 Ἐορτῆς κατόπιν ἢ δύσματα φέρων: ἐπὶ τῶν
τινος ὑστεριζόντων. 10
- 99 Ἐπαίνων σκιαί: ἐπὶ τῶν μάλιστα ἐπαινουμένων.

1. ἔξαιρω S. 7. ἔξαπατηθῆ Suidas. 8. πλέκει Gregorius. 9. φέρει C. 10. τινός C om.

93. Est Platonica dicendi formula: hinc ex Scholiis Platoniciis a Macario explicatione huc translata esse sponte apparet. E Platone huc pertinent Reip. VI, 492 E: θετον μίγτρο κατὰ τὴν παροιμίαν ἔξαιρω̄μεν λόγου, ubi vv. κατὰ τὴν παροιμίαν ad sola verba ἔξαιρω̄μεν λόγου spectare locus noster docet: Sympos. 176 C Σωκράτη δ' ἔξαιρω̄ λόγου: Phaedr. 242 B: Σιμμίαν Θηβαίων ἔξαιρω̄ λόγου, ubi articulum τοῦ ob constantem Platonis usum recte cum codd. optt. Stallbaumius repudiavit. Formula saepe seriores utuntur modo addito modo omisso articulo: Aristid. ὑπὲρ τ. τ. 269, 3 Iebb.: Πλάτωνος δὲ ἔξαιρω̄ τοῦ λόγου· ἰκανὸς γὰρ καὶ ἀμφοτέρω: id. περὶ τοῦ παραφθ. p. 393, 4: Ὁμηρον δὲ, εἰ βοῖλε, ποιητῶν ἔξαιρω̄ λόγου: Liban. Epist. 304 et 1522: Σωκράτη γὰρ ἔξαιρω̄ τοῦ λόγου: id. Oratt. T. I, 379 R.: Φοῖνικα δ' ἔξαιρω̄ τοῦ λόγου: Maxim. Tyr. Diss. X, 4: Ἐπικριτοὺν δὲ ἔξαιρω̄ λόγου καὶ ποιητικοῦ καὶ φιλοσόφου: ibid. XXXIV, 2: τρίχας δὲ καὶ ὄνυχας ἔξαιρω̄ λόγου ὧς καὶ τῶν δένδρων τὰ φύλλα. Cf. C. Fr. Hermannus Plat. Philos. I, 326.

94. Append. Provn. II, 60. Cohaeret sine dubio cum nostro quod affert Phot. Lex. s. πηλός οὐτος: ἀντὶ τοῦ ἀναισθητος εἰς ὑπερβολήν.

95. Apost. VII, 57: Diog. V, 15.

Anon. in Cramerii Anecd. Oxon. III, 215, 28: ἔξ ὄνυχων μόνων εἰδέναι τὸν λέοντα: add. Mich. Acumin. 79 Elliss. Aliter Max. Tyr. Diss. XXXIV, 2: ἔκ γὰρ ὄνυχων, φασίν, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὸ ἀλγεινὸν ἐν ἀκαρεῖ θεῖ. Ἐκ—πηγῆ] alia forma pro-verbii a Macario III, 66 commemorati esse videtur.

96. Append. Provn. II, 71: DV III, 90.

97. Greg. Cyr. M III, 46.

98. C in noit. ad Diog. V, 73. Cf. Greg. Cyr. M III, 89.

99. Lucian. Harmon. §. 4: πάντα ἔκπεινα ὑπὲρ μῦθου ὄνειρατα, φασί, καὶ ἐπαίνων σκιαί: v. Apost. XVII, 57. Umbram rei Graeci nominant, quae talis non est, qualis esse debebat: hoc sensu σκιάν φίλου Menander dixit, Plut. de frat. amore 3, p. 479 C: ἀρτων σκιάς Chaerephon apud Athen. VI, 246 A: Liban. Epist. 304: ἀλλὰ τάγε τῶν ἄλλων σκιά: id. Epist. 505 fin.: ὅς οὐ κλέος εἰς ἡμᾶς ἀφίχθαι λέγεις, σκιά λόγου μᾶλλον ἴστιν ἢ λόγος. Neque abluat plane quod ad Democritum a Plut. de educ. pueror. 14, p. 9 F et Diog. Laert. IX, 37 refertur: λόγος γὰρ ἔργου σκιά: de quo qui egerunt Bentleius Epist. Phalar. 104 et Mullachius ad Democ. Fr. p. 285 sq., Philonem neglexerunt de nom. mutat. T. I, 615 Mang.: λόγος γὰρ ἔργου, φασί, σκιά, σκιάς

- 100 Ἐπὶ τ' ἄλλότρια Πausανίας: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων βία τὰ ἄλλότρια καὶ ληϊζομένων.
- 1 Ἐπισκύθισον: ἐπὶ τῶν ἀκράτῳ χρωμένων. οἱ γὰρ Σκύθαι ἀκρατοποῦνται.
- 2 Ἐπ' αὐτὸν ἤκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας: ἦτοι 5 ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἢ ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν.
- 3 Ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν: ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον ἑαυτοῦς ἐμβεβληκότων.
- 4 Ἐπὶ τέγει λῆϊον: ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν.
- 5 Ἐπιδάυριος ἵππος: καί· Ἐρετριακὸς κύων: 10 ἐπὶ τῶν ἀξίων ἐπαινοῦ.
- 6 Ἐπειθε μητρὶ χοίροι: ἐπὶ τῶν κολακευτικῶς τιῶν ἐπομένων τροφῆς ἔνεκα.
- 7 Ἐπὶ ξυροῦ ἔστηκε τὸ πρᾶγμα: ἐπὶ τῶν ἔσχατα κινδυνευόντων. 15

3. *ἐπισκύθισαι*. Athenaeus in Herodoto legisse videtur notante Valkenario ad Herod. l. c. 8. *ἐμβεβληκός* S. 12. *κολατευτικῶς* S.

δὲ βλαπτούσης πῶς οὐ τὸ ἔργον βλαβερώτερον.

100. De Pausaniae, Cleombroti filii, rapacitate nota omnia: cf. Thucyd. I, 130 c. interpp.

1. Herod. VI, 84: Κλειομένηα δὲ λέγουσι, ἠκόντων τῶν Σκυθῶν ἐπὶ ταῦτα ὀμιλεῖν σπὶ μεζόνως, ὀμιλοῦντα δὲ μᾶλλον τοῦ ἰκνευμένου μηθῆν τὴν ἀκρητοποίησιν παρ' αὐτῶν. ἐκ τοιούτου δὲ μαῆναι μιν νομίζουσι Σπαρτιῆται. ἔκ τε τοῦ, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, ἐπειὴ ζωρότερον βούλωνται πλεῖν, Ἐπισκύθισον λέγουσι: ex Herodoto et Chamaeleonte Heraclota de hoc Lacedaemoniorum more Athen. IX, 427 B retulit. De Scythiis avidissimis meri poteribus cf. Uckertus Geogr. T. III, 2, 299.

2. Est Ampisiae comici versus, fr. incert. V Mein.: v. Poll. II, 200 et cf. annott. ad Diog. III, 38.

3. Ex Sophocle desumptum est: v. Macar. IV, 69.

4. Simile est quod Lucian. Apolog. §. 11 profert: μὴ γὰρ τοσοῦτος ποτε λιμὸς καταλάβοι τὸ Ἄργος, ὡς τὴν Κυλλάρωβιν — κοίλην Ἀρβίαν editt. vetl. — σπεῖρειν ἐπιγερεῖν: add. Ovid. Heroid. V, 115:

quid facis, Oenone? quid arenae semina mandas? id. Trist. V, 4, 47: plena tot actantis referetur gratia factis Nec sinit ille tuos litus arare boves: ib. 6, 43: his quae contentus non est, in litus arenas, In segetem spicas, in mare fundat aquas: Auson. Epist. 4, 3: quid geris, extremis positus teluris in oris, Cultor arenarum vates? Cui litus arandum, Oceani finem iuxta Solemque cadentem? Quarum locutionum elegantiam illustrarunt Heinsius ad Ovid. Epist. ex Ponto II, 9, 29. Drakenborchius ad Sil. Ital. V, 160. XIV, 23: add. nott. ad Plutarch. Boiss. 1 et 10.

5. Strab. VIII, 9, 1, p. 388 Caesaub.: ἴσται δὲ καὶ τὸ γένος τῶν ἄρκων ἄριστον τὸ Ἀρκαδικόν· καθ' ἑκάστην καὶ τὸ Ἀργολικὸν καὶ τὸ Ἐπιδάυριον: Verg. Georg. III, 44: domitricaque Epidaurus equorum: v. interpp. ad Horat. Carm. I, 7, 9. Item canes Eretriacae laudatissimae, quippe quae ab Apolline originem trahant: Poll. V, 40.

6. Append. Provn. II, 79.

7. DV II, 63.

- 8 Ἐρρέτω μέλαιν' ὀπώρα· πᾶσι γὰρ χαρίζεται·
ἐπὶ τῶν ῥαδίως τυγχάνοντων καὶ ἀποσοκρακίζόντων αὐτὸ
τὸ ῥαδίως τυγχάνειν. κυρίως ἐπὶ μάχλων γυναικῶν.
- 9 Ἐρρέι τὰ καλὰ· Μίνδαρος ἀπεισοῦα· ἐπὶ τῶν
κακῶν τι γεγονός βουλομένων συντόμως δηλῶσαι. 5
- 10 Ἐρμῆν μῆτ' ἀλείψης μῆτ' ἀπαλείψης· ἐπὶ τῶν
διὰ προσποιητῆς χάριτος ἀφαιρουμένων τι μᾶλλον ἢ διδόν-
των. ἐν βαλανείῳ γὰρ τινὶ Ἐρμῆς ἦν ἰδρυμένος, ὃν οἱ
πολλοὶ τῶν λουομένων ἤλειπον· πένης δὲ τις προφάσει τοῦ
ἀλείψειν ἐκαινὸν περιαιρούμενος τὸ ἔλαιον ἑαυτὸν ἤλειπον. 10
- 11 Ἔργα νεῶν, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γε-
ρόντων· τὸ δὲ λέγειν εὐχαὶ γερόντων κρείττον καὶ
εὐφημώτατον.
- 12 Ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ· ἐπὶ τῶν δὲ ἐχθρὸν καὶ
φίλους βλαπτόντων. 15

1. μέλαινα S. παρτὶ Walz. Alexidi versum tribuendum esse
et Ὀπώρα scribendum in Schneidewini Philol. III, 572 conieci. 4.
ἀπεισοῦα Eustathius: ἀπέσοτα i. e. ἀπέστη ab Hippocrate scriptum esse
Ahrensius de Dial. Dor. 147 probare studet.

8. Originem ab meretricibus ac-
cepit, quae stant certo cuius merc-
cabiles aere, ut ait Ovid. Amor. I,
10, 21: avarae enim esse solent et
florente iuventa pecuniae colligen-
dae studiosissimae: Alex. apud
Athen. XIII, 568 A, Aelian. Epist.
rust. 8, p. 418 Cuiac: ἕως οὖν ἀκμά-
ζει [sc. τὸ κάλλος τῶν σωματίων]
καὶ τῆν ὑπὲρ αὐτοῦ χάριν προσῆκόν
ἔστιν ἀταπολαμβάνειν· ἰὰν δὲ ἀποφ-
θίση, τί ἂν ἄλλο εἴη τὸ ἡμέτερον
ἢ δίνδρον καρπῶν ἅμα καὶ φύλλων
γυμνόν· καίτοι γε ἐκείνοισ μὲν ἡ φύ-
σις δίδωσιν ἀναθήλα, ἔταιρας δὲ
ὀπώρα μία. δεῖ τοίνυν ἐπιτύθεν
ταμιεύσθαι πρὸς τὸ γῆρας: quo
facilioris vero rogantibus sunt, eo
acerbiore contemta a viris repu-
diantur: Anaxil. Athen. XIII, 558
A, vs. 27 sqq.: add. Anthol. Palat.
V, 46.

9. Apost. VII, 85: Diog. IV, 89.
Ἐρρέι τὰ πάντα poeta apud Cram.
Anecd. Pariss. IV, 269, 13 dixit:
Gregor. Nazianz. Epist. 80: ἔρρει
τὰ καλὰ, γυμνὰ τὰ κακὰ, ὁ πλοῦς ἐν
νυκτὶ, πρὸς οὐδαμοῦ, Χριστὸς

καθεύδει: cf. Boissonadus ad Aen.
Gaz. 163.

10. Non solum lapides sepulcra-
les sed etiam Mercurii et reliquo-
rum Deorum statuas a veteribus
unguento unctas esse res nota:
Anacr. 33, 11 Bergk.: τί σε δεῖ
λίθον μυρίζειν: Bahr. fabb. 48, 3:
χαίρει πρῶτον, Ἐρμεία· Ἐπειτ' ἀλεί-
ψαι βούλομαι σε, μηδ' οὕτω θεὸν πα-
ρελθεῖν, καὶ θεὸν παλαίστριην:
Clem. Alex. Stromm. VII, 4, 26,
p. 302 Sylb.: οὗτοι πᾶν ἔυλον καὶ
πάντα λίθον τὸ δὴ λεγόμενον λιπα-
ρόν προσκυνούστας ἱερα πυθῆα καὶ
ἀλῶν χόνδρους καὶ δῆδας, σκίλλαν
τε καὶ θεῖον δειδίμασι πρὸς τῶν γοή-
των καταγογγυθέντες κατὰ τινας ἀνω-
θήτους καθαρμούς: hinc
ἀγάλματα ἀλείφειν ab Artemidoro
Oneirocr. II, 33 inter somnia rela-
tum est. Alia dabit Eschenbachius
de unctionibus sacris gentium in
Diss. Acad. 378 sqq.

11. Append. Provn. IV, 6: cf.
ann. ad Apost. VII, 90.

12. Plutarch. quom. ab amico
adul. internosc. 5, p. 50 F: ἡμετε

- 13 Ἐρρίφθω κύβος: ἐπὶ τῶν διακινδυνεύοντων.
- 14 Ἔργον ὄνον ἀποτρέψαι κνώμενον: ἐπὶ τῶν ἀπάγειν τινὰς βουλομένων, ἀφ' ὧν φιλοῦσιν ἔργων.
- 15 Ἐρεβίνθινος ζωμός: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων. 5
- 16 Ἐρετρικὸς κατάλογος: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.
- 17 Ἐρμώνιος χάρις: ἐπὶ τῶν κατὰ χάριν ἐκεῖνα δίδοναι δοκούντων, ἃν ἀσμένως ἀπαλλάττονται.
- 18 Ἔσο καὶ λέων ὄπου χρῆ καὶ πίθηκος ἐν μέρει: ἐπὶ τοῦ πρὸς τὰ πράγματα καλῶς μεταβαλλομένου. 10
- 19 Εὐρύπιδειος ὄρκος: ἴσως τὰ κατὰ χηνὸς καὶ κυνός.
- 20 Εὐγενέστερος Κόδρου: ἐπὶ τῶν πάνυ εὐγενῶν.

4. Macarii verba tuetur Hesych. s. Ἐρεβίνθινος Διδόνυσος: οὐδενὸς ἀξιος, παρὰ τινα παροιμίαν, Ἐρεβίνθινος ζωμός. Aliter Phot. s. Ἐρεβίνθινος Διδόνυσος: ἀντὶ τοῦ ζωμός· παροιμία· τάττειται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφορμῶν τῶν εἶτε χρηστῶν εἶτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων. 6. Inter formas Ἐρετρικός et Ἐρετρικός saepe variatur: cf. Tzschuckius ad Strab. X, 1, 10, p. 447. 7. Ἐρμώνιος Zenobius. Suidas explicat: ἢ κατ' ἀνάγκην διδομένη, οὐκ ἔκ διαθείσεως ψυχῆς, ἀλλ' ἐπιπλάστως καὶ κατὰ προσποίησιν φιλίας, οὐ κατ' ἀλήθειαν. Ὁ γὰρ Ἐρμών ὁ Πηλοσῶν βασιλεὺς, Δαρίου ἐπὶ Θράκην ἰόντος καὶ πάντα χειρουμένου, παρεχώρησεν Ἀθηναίους τῆς Ἀθήνου, τῷ μὲν δοκεῖν χαρίζομενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Δαρτεον φοβηθεῖς. 11. Εὐρύπιδιος S. χινός S.

δὲ, εἰ μηδαμῇ μηδαμῶς ἐκαινοῦμεν τὸ ἰδέσθω φ. σ. ἔ., διὰ πολλῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα τῷ φίλῳ συμπληγμένου ἀποσπάσαι ζητοῦντες: est versus incerti poetae, quem Cicero latine posuit in or. pro Deiot. 9, 25: de Domitio dixit verbum Graecum eadem sententia, qua etiam nos habemus Latinum: percant amici, dum una inimici intercitant: cf. Macar. VII, 95.

13. Macar. II, 8.

14. Simile proverbium in Apost. XII, 75^a exstat, ubi v. notae. Nisi potius nexus aliquis proverbii cum Polygnoti asino statuendus est: cf. Zenob. V, 38.

15. Zenob. III, 83.

16. Phot. s. Ἐρετρικός κ.: ἐπὶ Διφίλου ἄρχοντος ἔγραψαν ψήφισμα τοῖς ὁμήρου καταλίξαι ἔξ Ἐρετρικῶν πλουσιωτάτων: Hesych. s. Ἐρετρικός κ.: ἐπὶ Διφίλου ψήφισμα ἔξ Ἐρετρίας ἔγράφη καταλίξαι ὁμήρους τοὺς τῶν πλουσιωτάτων υἱούς. τοῦτο οὖν τὸ ψήφισμα ἔχει ἐπιγρα-

φήν, Ἐρετρικὸς κατάλογος. Rem Albertius ad Ol. 84, 3 refert.

17. Apost. VII, 88: Diod. Exc. Vat. c. 43: ὅτι οἱ Τυρῆνοι διὰ τὸν τῶν Περσῶν φόβον ἐκλιπόντες τὴν Ἀθήνον ἔφασκον ὡς διὰ τινὰς χρησμούς τοῦτο ποιεῖν, καὶ ταύτην τῷ Μιλτιάδῃ παρέδωκαν. ταῦτα δὲ πρᾶξαντος τοῦ προιστηκότος τῶν Τυρῆνῶν [Ἐρμώνος ἀδίδιδι Maius] συνέβη τὰς τοιαύτας χάριτας ἀπ' ἐκείνων τῶν χρόνων Ἐρμώνιους προσαγορευθῆναι: paulo aliter narrationem Hesychius et Arsenius instituerunt, quos v. in nott. ad Apost. I. c. Cf. Zenob. III, 85.

18. Apost. VII, 98^a: cf. nott. ad Greg. Cyr. M I, 83 et v. Macar. VIII, 16. Fortasse colorem ex hoc proverbio Plato duxit Reip. IX, 590 B: ἐκ γένου ἀντὶ λέοντος πίθημον γίνεσθαι.

19. Append. Provv. II, 91.

20. Greg. Cyr. M II, 94. Apost. VIII, 6: Cram. Anecd. Pariss. I, 398: Zenob. IV, 3. Der ev. DV III, 56.

- 21 *Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου: ἢ εὐρίπου: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ εὐμεταθέτων.*
- 22 *Εὐ πράττε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, εἰ σὺ δυστυχῆς: τοῦτο Εὐριπίδου ἐστὶ Φοινισσῶν.*
- 23 *Ἐφέσια γράμματα: ἐπὶ τῶν ἀσύνετα λεγόντων.* 5
- 24 *Ἐχίνοσ ἐν χειμῶνι: ἐπὶ τῶν παρ' ὧραν φαινομένων ἢ πραιτομένων.*
- 25 *Ἐχίνοσ τὸν τόκον ἀναβάλλεται: ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀναβάλλεσθαι κακῶσ ἀπαλλαττόντων. οἱ γὰρ ἐχίνοι δοκοῦσι πεντούμενοι ἀνέχειν τὸν τόκον, εἰθ' ὕστερον παχύτερων 10 γινομένων τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ τοῦ ἐμβρύου χειρὸν ἀπαλάττειν ἐν τῷ τόκῳ.*
- 26 *Ἐχεται δ' ὡσπερ πολύπους πέτρασ: ἐπὶ τῶν ὀχυροῦ τινος ἐχομένων ἐπὶ σωτηρίᾳ.*
- 27 *Ἐχθρὸσ καὶ ἄν χρηστὰ ποιήσῃ κακὰ ἐστίν.* 15
- 28 *Ἐχίδνης καρδίαν ἐδήδοκεν: ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ χαλεπῶν.*

ΤΟ Ζ.

- 29 *Ζαλεύκου νόμοι: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκοσ γὰρ Λοκροῖσ ὠμότερον ἐνομοθέτησεν.* 20
- 30 *Ζεὶ χύτρα, ζεὶ φιλία: ἐπὶ τῶν ἀπὸ δειπνοῦ συναρτῶντων φιλίαν.*

3. τὸ Walzian. ἦν C, Euripides. τις δυστυχῆ Euripides. 8. ἀναβάλλει. Ds, ἀναβάλλη Suidas. 9. καὶ γὰρ οἱ χειρσατοὶ ἐχίνοι Ds, Suidas. 11. ἐπο] praepositio delenda est: v. Diogenianum: Suidas sic locum exhibet: εἰθ' ὕστερον ὑπὸ τραχύτερων τῶν ἐμβρύων κακίον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ: consentit Photius. 16. καρδίαν S. 19. νόμοσ Walzian, Zenobius. 20. Λοκροῖσ τοῖσ Ἐπιζεφυρίοισ Zenobius. 21. ζῆ φιλία Suidas, ubi v. Bernhardius.

21. Greg. Cypr. L II, 12. VV. ἢ εὐρίπου ad proverbium εὐμεταβολώτερος εὐρίπου spectant: cf. nott. ad Greg. Cypr. M I, 76.

22. Append. Provn. II, 91. Eurip. Phoen. 403.

23. Apost. VIII, 17: Diog. IV, 78. Copiose de his litteris Sextus Africanus egerat: v. Suidas v. Ἀφρικανός.

24. Append. Provn. II, 95.

25. Apost. VIII, 21: Diogen. IV, 91. Hesych. s. ὡσ ἐκείνοσ [Salmasius et Iunius ἐχίνοσ] ἀναβάλλει τὸν τόκον [τόκον eidem]: παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸσ τὸ χειρὸν χροιάζοντων.

26. Macar. VII, 21.

27. Append. Provn. II, 94. Ad sensum cf. Zenob. IV, 4: Menand. Monast. 325: λόγον παρ' ἰχθροῦ μήποθ' ἠγήσῃ φίλον.

28. Eodem sensu dictum invenitur ἐχίδνης ὀργιλώτεροσ apud Procl. in Plat. Alcib. T. I, p. 89 Cr., τῆσ ἐχίδνης τὰ δῆγματα ibid. T. II, p. 113: add. Eurip. Androm. 271: ἄδ' ἐστ' ἐχίδνης καὶ πρὸσ περιμήτωσ, ubi Pflugkius confert Eurip. Alcest. 310 ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα de nocerca, Ion. 1262 οἶον ἐχίδναν τῆσδ' Ἰφίροασ de Creusa dicentem.

29. Apost. VIII, 27: Zenob. IV, 10.

30. DV II, 79.

- 31 Ζῶμεν οὐχ ὡς ἐθέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.
 32 Ζωπύρου τάλαντα: ἐπὶ τῶν φορτικά τινὰ διὰ πλοῦ-
 τον ὑπομεινάντων.

TO H.

- 33 Ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν πολλάκις ἐκφέρει: ἐπὶ τῶν 5
 πασχόντων, ἃ πολλάκις αὐτοὶ ἐποιοῦν.
 34 Ἡ βῶντος ἀνδρὸς οὐ βραδέα δρομήματα: ἐπὶ
 εὐσθενούντων.
 35 Ἡ καλῶς ζῆν ἢ τεθνηκέναι.
 36 Ἡ γλῶττ' ἀνέγνωχ', ἣ δὲ φρῆν οὐ μανθάνει: 10
 ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν.
 37 Ἡδὺ τ' ἀπόρρητα λιχνεύειν: ἐπὶ τῶν πολυπρα-
 γμιόνων.
 38 Ἡ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.
 39 Ἡδὺ περιδειπνον πατρός: ἐπὶ τῶν μακρότερον 15
 γηρώντων πατέρων καὶ χαλεπῶν.

1. ζῶμεν γὰρ Suidas. θέλομεν idem. 5. πολλάκις ἐκφέρει Apo-
 stolius om. 10. γλῶττα S. 14. ἴδε ὅση λύπη Plutarchus, ἢ φόβος
 ἢ λύπη Hermias. χρόνον] βίον Hermias. De vv. dd. coniecturis v.
 Wagnerus de Euenis poet. eleg. p. 22. 15. περὶ δειπνον S.

31. DV II, 81.

32. Apost. VIII, 35 ibiq. v. adnot.:
 Zenob. IV, 9. Alludit Dio Chrysost.
 Or. LXIV, p. 339 R.: κρατήσῃ γὰρ
 Μήδων Κύρος καὶ Βαβυλωνίων Ζώ-
 πυρος καὶ Σάρδεων Μάρδος καὶ
 Τροίας ὁ ἵππος.

33. Apost. VIII, 41: cf. Greg.
 Cypr. M I, 74.

34. Homerus II. N, 484: καὶ δ'
 ἔχει ἤβης ἄνθος, ὃ τε κῆτος ἐστὶ
 μίγιστον.

35. Soph. Aiac. 479: ἀλλ' ἢ κα-
 λῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐ-
 γενῆ χρόν, quem locum Scholl. Plat.
 p. 142 Ruhn., Suid. s. ἀλλ' ἢ et s.
 εὐγενῆς citant. Epictetus apud Max.
 et Anton. 248 et 273 Fabr. dixit:
 ὁ αὐτὸς ἐφ' φυχῆν σώματος ἀναγ-
 καίστερον ἴσθαι· τοῦ γὰρ κακῶς
 ζῆν τὸ τεθνηάει κρείσσον, quod De-
 moerito Arsea. XX, 41 tribuit:
 alia Lobeckius ad Soph. I. c. col-
 legit: add. Apost. I, 67c.

36. Append. Provv. II, 100. Eur.
 Hipp. 612: ἣ γλῶττ' ὁμῶμοχ', ἣ δὲ

φρῆν ἀνώμοτος, ubi v. Valckenarius.
 Fluxit Macarii versus sine dubio e
 comoedia: v. Suid. s. ἀναβάδην.

37. Οὐδὲν γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰ-
 δίνας Cicero ad Attic. IV, 11, 2:
 Themist. Or. XXI, 262 C: οὐκ ἐστὶ
 γὰρ, φασί, γλυκύτερον ἢ πάντ'
 εἰδίνας.

38. Plut. de am. prol. 4, p. 497
 A: ἐπαινεῖται καὶ μνημονεύεται τοῦ
 Εὐήνου ὃ τοῦτο μόνον, ὡς ἐπίγραψεν·
 ἴδε κτλ.: Hermias in Plat. Phaedr.
 LI: Εὐήνός καὶ τὸν ἱαμβον τοῦ-
 τον εἶπεν· ἢ φόβος κτλ.: suppresso
 poetae nomine Artemid. Oneir. I,
 16. ἢ δέος κτλ. Vide Ruhnken. ad
 Rut. Lup. I, 10, ubi Charisii haec
 laudantur: Nimirum nullo consilio
 filios procreamus. Nam maiorem
 partem ex illis doloris et contumeliae
 capimus: add. Schneidewinus De-
 lect. p. 135.

39. Cf. Zenob. V, 28. Et quanta
 arte silicernium parari soleat nar-
 rat coquus Hegesippi apud Athen.
 VII, 290 B.

- 40 Ἡθὴ φίλων γίνωσκε, μιμήσῃ δὲ μή: ὅτι οὐ δεῖ παντὸς φίλου ἐπεσθαι τῇ γνώμῃ.
- 41 Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ: ἐπὶ τῶν δαικνύτων ἀπὸ μικρῶν πράξεων τὸ αὐτῶν ἦθος.
- 42 Ἡ κύων ἐν τῷ γάμῳ: ἐπὶ τῶν ἢ παρενοχλούντων ἢ ἀνοικειὸν τι πραττόντων.
- 43 Ἡ κύων ἐν τῇ φάτῃ: ἐπὶ τῶν μήτε ** χρωμένων μήτε ἄλλους ἑώντων.
- 44 Ἡ λέγει τι σιγῆς κρείττον ἢ σιγῆν ἔχει.
- 45 Ἡλιόδων δάκρυα: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐχόντων χρήματα· 10 παρόσον αἱ τοῦ Φαίθοντος ἀδελφαὶ ἀποδεδρωθεῖσαι καὶ δακρύουσαι ἀπέσταζον τὸ ἤλεκτρον.
- 46 Ἡλιθιώτερος Λευκολόφου: οὗτος ἀποδόμιενος τὴν οἰκίαν ἀντεποιεῖτο τοῦ φρέατος.
- 47 Ἡλον ἦλω ἐκκρούει: ὅμοιον τῇ· Πάσσαλος πασ- 15 σάλῳ ἐκκρούεται.
- 48 Ἡλιξ ἦλικα τέρπει.
- 49 Ἡλίβατον κακόν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν.
- 50 Ἡν τις ἔμαξε μᾶζαν ταύτην καὶ ἐσθιέτω.
- 51 Ἡ Περγαία Ἀρτεμις: ἐπὶ τῶν ἀγυριῶν καὶ πλανητῶν. 20
- 52 Ἡ πείρα διδάσκαλος.
- 53 Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος: ἐπὶ τῶν ἀνομοίων.

4. αὐτῶν a Diogeniano abest.
dum in Photio invenitur.

7. Excidit αὐτῶν. Idem men-
11. ἀδελφαὶ S. ἀποδεδρωθεῖσαι S.

40. Append. Provn. III, 4, ubi quae composui Menandro versum tribuendum esse docent.

41. DV II, 87.

42. Non. Marcell. p. 60 M.: inde et Sallustius: *canina, ut ait Appianus, facundia exercebatur*: Plin. N. H. XXIX, 5, 102: *minus hoc miretur qui cogitet, lapidem a cane morsum usque in proverbium discordiae venisse*.

43. DV II, 83.

44. Greg. Cyr. M III, 61.

45. Append. Provn. III, 8.

46. Append. Provn. III, 10.

47. Greg. Cyr. M III, 60.

48. DV II, 88.

49. Append. Provn. III, 9.

50. Ad sententiam cf. Macar. III, 85 ibiq. annot.

51. Apost. VIII, 62: Diog. V, 6.

52. Phot. Epist. 186, p. 274 Mont.: ἡ γὰρ τῶν ἐν βίῳ πείρα σαφὴς τῶν τοιούτων διδάσκαλος: add. Scholl. ad Pind. Isthm. I, 56: Ἀλκμῶν· πειρὰ τοῦ μαθήσιος ἀρχῆ· καὶ Ὀμηρος [cf. nott. ad Diog. II, 31]· παθὼν δὲ τε νήπιος ἔγνω: et Maxim. Tyr. Diss. I, 5, 4, p. 73: *κᾶν ἐπὶ τοὺς λιμένας ἔλθῃς, κυβερνήτην λήψῃ, οὐ τὴν ὑπερφρον χερμαῖνος, ... ἀλλ' ἐν πολλῶν σφαλμάτων ἀθροίσαντα τὴν τέχνην, ἐκ πείρας κακῶν*.

53. Greg. Cyr. M III, 66.

- 54 Ἡρακλεία λίθος: πρὸς τοὺς ἑαυτοῖς τι ἐπαγομένους, παρόσον καὶ ἡ λίθος ἐπισπάται τὸν σίδηρον.
- 55 Ἡρινὸς πόκος: ἐπὶ τῶν καθ' ὄραν δραπομένων.
- 56 Ἡρακλεία νόσος: ἐπὶ τῶν μετὰ πολὺν κάματον ἐμπιπτόντων εἰς νόσον. ὁ γὰρ Ἡρακλῆς μετὰ μυρίαὺς κα- 5 μιάτους τῆ ἱερᾶ ἐνέπεισεν.
- 57 Ἡράκλειος ψῶρα: ἐπὶ τῶν δυσσποτρέπτοις συνεχο- μένων κακοῖς.
- 58 Ἡσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν ἀδοξησάντων. 10
- 59 Ἡ Συρακούσιος δεκάτη: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσιῶν καὶ πολυτελῶν.
- 60 Ἡ Φάνου θύρα: ἐπὶ τῶν μεγαλοφώνων.

ΤΟ Θ.

- 61 Θάλασσα καὶ πῦρ καὶ τρίτον κακὴ γυνή. 15

1. Ἡράκλειος Apostolius. 4. Ἡράκλειος idem. 11. Συρακουσῶν Suidas, Συρακουσίαν recte B. 15. καὶ γυνὴ τρίτον κακὸν Menander, et sic poeta incertus in Cramerī Anecd. Paris. IV, 320, 14: καὶ τρίτον γυνὴ κακὸν Monost. cod. Guelferb. et Vind. 3. Ante Meinekium quum καὶ γυνή, κατὰ τρία legeretur, G. Hermannus apud Erfurdium ad Soph. Aiac. p. 630 iambographi hunc versum esse suspicatus est.

54. Apost. VIII, 67: Zenob. IV, 22 ibiq. v. ann., quibus addas grammat. apud Tittmannum ad Zonar. T. I, praef. CVI. De lapide v. annot. ad Diog. V, 2 et qui accuratius de eo quaeisverunt, Boissonadus ad Nicet. Eugen. IV, 137, Schneiderus ad Theophr. T. IV, 541 sq. Proverbio usus est Eubulus Athen. III, 112 F: μαγνήτις γὰρ λίθος ὡς ἔλκει (panis Cyprius) τοὺς πεινώτας: add. Lucian. Imagg. § 1: ἀπάξει γὰρ σε ἀναδρασμίνη ἰνθα ἂν ἰθίλη, ὅτι καὶ ἡ λίθος ἡ Ἡρακλεία θρᾶ τὸν σίδηρον: Pisd. fr. 106 Fogg. e Suid. s. Ἡρακλεία: πάντα δ' ὑφέλικον, οὐα μαγνήτις λίθος, Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν Ἡρακλίαν τῆν λίθον, Φύσιν γὰρ αὐτὸς ἑλκτικωτέραν ἔχει. Cf. Macar. V, 79.

55. Recte coniungi videtur cum nostro locus Hesychii a Meinekio Comm. Grr. T. IV, p. 637 emaculatus: ἡρίνου πόκου: ἀπὸ τῶν ποιμνίων, τῶν συμμάχων κατ' ἔτος

φόρους τελοῦντων ἔαρι: add. Phot. s. ἡρίνου πόκου: ἐπὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο. Etiam ad lites sociorum, quae Athenis tractabantur, referri poterit: Scholl. ad Aristoph. Av. 1465: τῷ γὰρ Μονηχιῶνι μνηι τοῦ ἔαρος δικάζονταί αἱ πρὸς τοὺς ἔτι- νους δίκαι: add. Arist. Av. 1043. Theophr. Char. III, 2. Platnerus de lib. Att. I, 113.

56. Apost. VIII, 64: Zenob. IV, 26. De morbo v. Erotiani Expos. Voc. Hippocr. 176 ibiq. Eustachium.

57. Apost. VIII, 68: Diog. V, 7.

58. Greg. Cypr. M III, 63.

59. Append. Provn. III, 14.

60. DV II, 84.

61. Est Menandri: v. Monost.

231: similes sunt versus eiusd. ibid.

264: ἴσον ἴστιν ἀργῆ καὶ θάλασσα

καὶ γυνή: 575: ἴσον ἴστιν εἰς πῦρ

καὶ γυναικας ἔμπροσθεν. Māre cur

nomiatum sit ex Hesiod. Eeg. π.

Ἡμ. 101 claret: πλεῖη μὲν γὰρ γαῖα

κακῶν, πλεῖη δὲ θάλασσα: Eurip.

- 62 Θάλατταν σπείρειν: ἐπὶ τῶν μίτην πονούντων.
- 63 Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος: ἐπὶ τῶν θαρρόντων ἐφ' οἷς λέγουσιν ἢ πράττουσιν· ὁ γὰρ Ἀγλαοφῶντος παῖς Θάσιος τὸ γένος ἄριστος ἦν γραφεύς.
- 64 Θαλάττης χόας: ἐπὶ τῶν ἀμέτρων καὶ ἀνεφίκτων. 5
- 65 Θεὸς ἡ Ἀναΐδεια: ἐπὶ τῶν δι' ἀναΐδειαν εὐδοκιοῦντων.
- 66 Θετταλὸν σόφισμα: ἐπὶ τῶν τι σοφίζομένων ἢ τεχναζομένων.
- 67 Θετταλικὴ ἐνθεσις: ἐπὶ τῶν ἀδηφαγούντων. 10
- 68 Θετταλικά πετρὰ: ἐπὶ τῶν εὐπαρύφων καὶ καλλωπιζομένων ἐοθῆτι· παρόσον αἱ Θετταλικαὶ χλαμύδες πετρὰ εἶχον.
- 69 Θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλείοις.

3. in S. 8. Θετταλῶν Zenobius, Suidas s. Θετταλῶν: sed Suidas s. Θεσσαλῶν habet Θεσσαλὸν σόφισμα cum hac explicatione: ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχοῦντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν, ἀλλὰ κικροροῦντων: Θετταλικὸν C. Causam proverbii Suidas s. Θεσσαλῶν sic restituit: Ἀρατῶ γὰρ κατιέντι ὁ θεὸς ἔφη φυλάεσθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῆ μίλων καὶ λαμπροτέρῃ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. ὁ δὲ ἱκατόμβην ἀνδρῶν εὗτετο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἃ ἐβούλετο τὴν θύσαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρατῆ εἶναι αὐτὸ ἀνεβάλλετο: v. Zenobius. 11. Θετταλικά πετρίγες Suidas. 14. πλείοις S.

Iphig. Taur. 1193: θάλασσα κλύζει πάντα ἀνθρώπων κακὰ, ubi v. Porsonem et Gaisfordum.

62. Plutarch. Boiss. 41.

63. Hesych. s. Θάσιος. Quae in Hesychio explicationis gratia addita leguntur, ea, ut Hemsterhusius vidit, cum proverbio nostro connexion nullam habent. Thasius Aglaophontis filius Polygnotus est, cuius arti et gloriae etiam alia proverbialia originem debent: v. Mant. Provn. s. Πολυγνώτου.

64. Fluxit e Plat. Theaet. 173 D, cuius verba in Greg. Cyr. I, II, 76 exstant. Imitatur Themist. Orat. 262 B: οὐδὲ γὰρ εἰ κακῶς τι γέγονεν ἐν τῇ πόλει ἢ τὸ τί κακόν ἐστιν ἐκ προγόνων γεγονὸς ἢ πρὸς ἀνδρῶν ἢ πρὸς γυναικῶν μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόας: ei. Or. VII, 97: διὰ τοῦτο ἄρα ὁ Πύθιος τῆς μὲν ψάμμου τὸν ἀριθμὸν οἷα ἰδίσταζεν ὅπως εἴη οὐδὲ τῆς θαλάσσης τούς χόας: alia

indicat Iacobsius in Lectt. Stobens.

6. Add. DV I, 38.

65. DV II, 91.

66. Mant. Provn. s. Θετταλῶν: Zenob. IV, 29.

67. Photius s. Θεσσαλικὴ ἐνθεσις: ὁ μέγας ζωμός, quocum Poll. VI, 43 consentit: Eustathium aliosque in annot. ad Diog. V, 20 laudavi: Commemoravit Hermipp. Athen. X, 418 D, ὁ Ζεὺς... μίλων ἐντέπλαττε Θετταλικὴν τὴν ἐνθεσιν: eodem loco Athenaeus plura de Thessalorum luxuria exponit, quae ab Voemelio in prolegg. ad Demosth. Philipp. II, p. 13 illustrantur: add. Antiphanes Athen. II, 47 B: ἐν νόσημα τοῦτ' ἔχει. Αἰεὶ γὰρ οὐδὲν ἐπιπλεῖσται. B. Θετταλὸν λέγεις κομιδῆ τὸν ἀνδρα: quae de Hercule dicta esse Meinekius Com. Gr. III, p. 142 coniecit.

68. Apost. VIII, 88: Diog. V, 20.

69. Apost. VII, 64*. Adhibuit Lucian. Hermet. §. 28: ἡμῶς δὲ..

70 Θοῤᾤες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται: ἐπὶ τῶν τοῖς ὄρκοις οὐκ ἐμμενόντων.

TO I.

71 Ἴδε πῦρ, ἴδ' ἀφύη: ἐπὶ τῶν ὀξὺ τέλος λαμβανόντων· παρόσον ἀφύη ταχέως ἔψεται.

72 Ἴερὸν συμβουλή: ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων.

73 Ἴερά ἄγκυρα: ἤγουν ἰσχυρά καὶ γενναία.

74 Ἴθι ὄρθος: ἐπὶ τῶν ἐκτροπομένων τοῦ δικαίου.

1. ὄρκοι' scribit et dictum ad iambographum auctorem refert Meinekius de Choliamb. 176. 4. Ἴδε πῦρ ἀφύας Ds. 6. ἡ συμβουλή Suidas; cf. infr. 81. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβουλευίνων.

οὐκ οἶμαι δεῖν .. ἰς στενὸν κομιδῇ κατακλιεῖν τὴν ἑλπίδα ἐπὶ ῥιπός, ὡς ἡ παροιμία φησί, τὸν Λιγαῖον ἢ τὸν Ἴόνιον διακλεῦσαι θέλοντας, ubi Scholia: εἴρηται ἐπὶ τῶν πᾶν ἀπόρων καὶ θεῶ μόνῳ εἰς λύσιν ἐπιτροπομένων. De versus auctore veterum sententiae variant: Pindaro non sine dubitatione Plutarchus de Pyth. Orae. 22, p. 405 B adscribit, cui plures ob causas Boeckhius ad Pind. II, 2, p. 554 fidem denegare debebat: Menandro tribuit, qui inter Men. Monost. 671 recepit: Orion denique Anthol. V, 6 ἐκ τοῦ Θυόστου sumptum asserit, unde Schneidewinus Coniect. Critt. p. 78 sq. Sophoclis Thyestae recte vindicavit. Aham proverbii formam cognoscimus e Scholl. ad Eur. Phoen. 395: μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ παροιμία λέγουσα Κέρδους ἕκατι κᾶν ἐπὶ ῥιπός πλείους, ἐπὶ τῶν εἰς κωδίωνος κέρδους χάριν ταυτοῦς ῥιπούτων λαμβανομένη. Ἐστὶ δὲ ῥιπὴ πλῆγμα τι ψιθώδες. ἐκφίρεται δὲ οὕτως. Θεοῦ θέλοντος κᾶν ἐπὶ ῥιπός πλείους: haec ab Aristophane profecta videtur, Pac. 698: ὄτι γέρον ὦν καὶ σαπρός [Simonides] Κέρδους ἕκατι κᾶν ἐπὶ ῥιπός πλείοι, ubi Scholia: λέγεται δὲ καὶ ἄλλως. Θεοῦ θέλοντος ... πλείοι: recepit Arsenius: v. Apost. IX, 76a: add. Suid.s. ῥιπός, σαπρόν. Breviore forma affert Macar. IV, 3. Similis dictio est quam e Pindaro Libanius Epist.

144 decerpit: μηδ' οὕτως οἶον τὰ ἡμέτερα κατὰ Πίνδαρον Ἐπὶ λιπῶ δεινδρῶ βαίνειν, ἀλλὰ τι καὶ ἀδάμαντος μετέχον: cf. nott. ad Zenob. III, 47, ad Apost. X, 55.

70. Apost. VIII, 911: Zenob. IV, 32, ubi Μένανδρος in Μαιάνδρος mutandum esse Meinekius de Choliamb. 177 contendit: add. eiusd. Philol. Exerc. in Athen. Deipn. Sp. II, 16. Potuit enim Maeander in Milesiacis de proverbio agere.

71. DV I, 64.

72. DV II, 92.

73. Greg. Cypr. M III, 77.

74. Append. Provn. III, 26. Ex apologo natum videtur: v. Aesop. fabb. 205 Fur., Babr. fab. 109 ibiq. Boissonadi annotationem. Ante oculos fuit Menandro: v. Monost. 62: βάδιζε τὴν εὐθεῖαν, ἵνα δικαίως ῆς: Plauto Casin. II, 8, 34: nunc pol ego demum in rectam redii semitam: Philoni de Human. T. II, 383 Mang.: ὀδὸν γὰρ οὐ λεωφόρον ἄγουσαν ἐφ' ὀσιότητα ταυτην ἠπίστυσο: add. Macar. VI, 79. Proprio sensu accepit Ariatid. v. t. τεττ. T. II, 118 Iebb.: ἐκεῖνος [Percicles] τοῖνον λέγεται ... οὕτω δὲ εἶναι σώφρων ὥστε καὶ βαδίζειν ταυγάμενα καὶ τὴν ὄρθην ὀδὸν σώζειν κατὰ τὴν παροιμίαν, δαίτης δὲ τάξιν τὴν μέσην προσηρῆσθαι: recte tamen Scholl. ad h. l. p. 289 Fromm.: δηλοῖ δὲ ἡ παροιμία καὶ τὸν δικαίον, οἷχ' ὅτι δὲ τὰς ἄλλας

- 75 Ἰλιὰς κακῶν: ἐπὶ τῶν πολλῶν καὶ σφοδρῶν.
- 76 Ἰμβριος δίκη: ἐπὶ τῶν προφασίζομένων ἐν ταῖς δίκαις. οἱ γὰρ τὰς δίκας φεύγοντες ἐν Ἀθήμων † Ἰμβρον ἐσκήπτοντο.
- 77 Ἰμβριος ἢ Ἀήμνιος: οἱ τὰς δίκας ἀποφεύγοντες 5 Ἀθήνησιν ἐσκήπτοντο ἐν Ἰμβρῳ ἢ ἐν Ἀθήμῳ εἶναι.
- 78 Ἰππόλυτον μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν σφραγιστῶν ἐπαγγελλομένων.
- 79 Ἰπποδάμου νέμεις: πρὸς τοὺς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλοντας. 10
- 80 Ἰππου γῆρας: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γῆρα δυστυχούντων.
- 81 Ἰσχυρὸν ἢ ἀλήθεια.
- 82 Ἰσότης φιλότης.

2. εἰς Ἀθήμων ἢ εἰς Ἰμβρον ἐσκήπτοντο ἀποδημεῖν corrigi debet ex Poll. VIII, 81, ubi legitur: Σκυρία δὲ δίκη ὀνομάζουσα οἱ κωμῶδες διδάσκαλοι τὴν τραχίαν. οἱ γὰρ φυγοδικούντες ἐσκήπτοντο εἰς Σκυρον ἢ εἰς Ἀθήμων ἀποδημεῖν. 7. σφραγιστῶν Suidas. 9. Scribe ἐμνησίς ex Hesychio: Ἰ. νέμεις ἐν Πειραιῶι Photius.

ὁδοὺς ἡγῆσι, ἀλλ' εἰδὸς σφραγιστῶν δειγν.

75. DV II, 93.

76. Eodem sensu Σκυρία δίκη dicebatur: Poll. VIII, 81: Suid. s. Σκυρία δίκη: οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἱσασκον εἰς Σκυρον ἀποδημεῖν. Σκυρος δὲ νῆσος ἐστὶ: cf. infr. 77 et Zenob. I, 32.

77. Eustath. ad Hom. II. O, 43, p. 1222, 33: ἐκ τῆς τοιαύτης Ἰμβρου τοὺς φυγοδικούντας Ἰμβρίου παρομοιακῶς ἐκάλουν. φησὶ γοῦν Ἀἴλιος Διονύσιος οὕτως: Ἰμβριοι οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες, ἐπεὶ τινες εἰς δίκην καλούμενοι ἐσκήπτοντο ἐν Ἰμβρῳ εἶναι: Hesych. s. Ἰμβριος ἢ Ἀήμνιος: οἱ τὰς διακτας [scr. δίκας] ἀποφεύγοντες ἐσκήπτοντο ἐν Ἀθήμῳ ἢ ἐν Ἰμβρῳ εἶναι. Ἰμβρος δὲ νῆσος Θράκης: unde emendandum est Phot. s. Ἰμβριος. Isaeum proverbio usum esse Rhodius Rer. Lemnic. 50 commecit: errorem aperuit Schoemannus ad Isaevi Oratt. p. 329. De re v. Harpocr. s. ὑπώμοσι, Meieri et Schoemanni libr. de litib. Att. 695 sq. Cognatum est quod habet Suidas: Ἀθήμῳ δίκη: ἢ κακίότη.

78. Greg. Cyr. M III, 74.

79. Hesych. s. Ἰπποδάμου νέμεις: τὸν Πειραιῶι Ἰππόδαμος Εὐρυβόστος [recte Εὐρυβόστος C. F. Hermannus de Hippod. Milesio disput. p. 5] παῖς, ὁ μεταωρολόγος, διεῖλεν Ἀθηναίους. οὗτος δὲ ἦν καὶ ὁ μετοικήσας εἰς σατυρικούς [Θουρίου Valesius, Σαμίους C. F. Hermannus l. c. 7: fortasse εἰς Σαμίους καὶ Θουρίους], Μελήσιος ὢν: Phot. s. v. De Piraeo ab Hippodamo viis distincto Aristot. Pol. II, 5, 1 narrat: Ἰππόδαμος . . ὃς καὶ τὴν τῶν πόλεων διαίρεσιν εὗρε καὶ τὸν Πειραιῶα κατήγεμε, γενομένος κτλ.: cf. C. F. Hermannum haec l. c. 27 accurate illustrantem.

80. Append. Prov. III, 29. Adhibet Dio Chrysost. Oratt. VI, p. 212 R.: χυλεπὸν δὲ τυράννου γῆρας, οἷχ ὅσον ἵππου φασίν.

81. Aeschines orat. c. Timarch. §. 84, p. 107 R.: ἴσμεν, . . ὅτι οὐ δὲ γελᾶν τούτων ἱκαντίον, ἀλλ' οὕτως ἰσχυρὸν ἐστὶν ἢ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρώπων λογισμῶν: Stob. Flor. XIII, 2: τῆλεθις γὰρ ἰσχυρὸν τριφῶ, quod ad Soph. Oed. Tyr. 356 refertur: τῆλεθις γὰρ ἰσχυρὸν τριφῶ.

82. DV II, 94.

83 Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις: ὡς τό· Ἄετὸν ἱ-
πτασθαι διδάσκεις.

ΤΟ Κ.

- 84 Καθμεία νίκη: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἀλυστοιῆ τὴν νίκην
ποιουμένων. 5
- 85 Καθ' αὐτοῦ Βελλεροφόντης: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ
οἰκείῳ διακονούντων.
- 86 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει: ἐπὶ τῶν ὁμοτέχνων
διαφθορουμένων.
- 87 Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρον ὄνησιν οὐκ ἔχει: 10
ὅμοιον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ· Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα οὐκ
ὄνησιμα.
- 88 Κακοῦ κόρακος κακὸν φόν: ἐπὶ τῶν κακῶν καὶ ἐκ
γονίων κακωτέρων.
- 89 Κακὸν Τενέδιον: ἐπὶ τῶν πάνυ σκληρῶν καὶ 15
ἀπαραιτήτων.
- 90 Κανθάρου σοφώτερος: ἐπὶ τῶν σφόδρα σοφῶν καὶ
πανούργων· Κάνθαρος γὰρ τις ἐγένετο κακοῦργος καὶ πο-
νηρὸς, ὃς ἐπὶ προδοσίᾳ κριθεὶς Ἀθήνησιν ἀπέθανε.
- 91 Καὶ τυφλῷ δῆλον: ἐπὶ τῶν ἄγαν σαφεσιτάτων. 20
- 92 Κανθάρου σκιά: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.
- 93 Καρπὸν ὃν ἔσπειρας θέριζες: ἐπὶ τῶν τοιαῦτα
πασχόντων, οἷα ἔδρασαν.
- 94 Καρπάθειος τὸν λαγῶ: ἐπὶ τῶν ἐφ' ἑαυτοῖς ἐφελ-
κομένων τὰ κακά. 25
- 95 Καθ' ὕδατος γράφει: ἐπὶ τῶν ἀνόνητα πονούντων.
- 96 Κάθιξε ἐπὶ κόπην: παρεγγυᾷ ἔνεργον εἶναι.
- 97 Κατὰ ποδὸς βάσιν: ἐπὶ [τῶν] κατὰ μικρὸν τι πρᾶτ-
τόντων.

10. δῶρον] δῶρ' Euripides. 28. τῶν e Suida inserui.

83. Greg. Cyr. L II, 31. Ἄε-
τὸν κτλ.] Greg. Cyr. L I, 9.
84. Greg. Cyr. L II, 45.
85. Greg. Cyr. L II, 46.
86. Append. Provn. III, 36.
87. Menand. Monost. 292: est
Eurip. Med. 618. Ἐχθρῶν κτλ.]
Greg. Cyr. L II, 15. Apost. VIII, 22.
88. Greg. Cyr. L II, 34.
89. Mant. Provn. s. κακόν: cf.
nott. ad Diog. VIII, 58. Similiter
Τῆρια κακά: DV III, 78.

90. DV II, 97.
91. Macar. III, 29.
92. Greg. Cyr. L II, 50.
93. Greg. Cyr. L II, 57.
94. Mant. Provn. s. Καρπάθειος:
Zenob. IV, 48.
95. DV II, 59: Macar. V, 50.
Apost. VI, 80.
96. Arist. Ran. 197.
97. Apost. IX, 48: Diog. V, 95.

98. Καὶ ἀσχολίας ὑπέριτερον: ἐπὶ τῶν τάλλα μὲν παρ-
αιτουμένων, ἐν δὲ τι προκρινόντων.
99. Κἄν τοῖς λειψάνας ἐνεσται εὐωχία: ὅτι καὶ τὸ
μικρὸν ἀντάξιον μείζονος.
100. Κακὸν ἐπὶ κακῷ. 5
1. Κάμηλον ἐπὶ καμήλῳ: ἐπὶ τῶν μεγάλους μεγάλα
προσκειθέντων.
2. Κανθαρίδας ἐδήδοκας: ἐπὶ τῶν θυσιῶδες ἐχόντων
στόμα καὶ κάκοσμον.
3. Κατὰ ροῦν τὰγαθὰ: ἐπὶ τῶν εὐδαιμονία πολλῇ 10
χρωμένων.
4. Καπνοῦ σκιά ν δεδοικέναι: ἐπὶ τῶν τὰ μηδεὸς
ἄξια φοβουμένων.
5. Καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ βοηθεῖ: ὁμοία τῇ· Πάντα
κάλων σείειν. 15
6. Καὶ βοῦς ἀρότης γέγονα: καὶ ἐπὶ πολυμαθοῦς καὶ
ἐπὶ πολλὰ πονήσαντος.

5. κακὸν ἐπὶ κακῷ S.

6. καμήλῳ] κάμηλον S.

98. Pind. Isthm. I, 2: τὸ τῶν ..
πρῶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέριτερον θή-
σομαι: quo postquam Plat. Phaedr.
227 B usus est, usi sunt permulti:
v. Dissemius ad Pind. l. c.

99. Comparari quodammodo pot-
est Aristid. Panathen. 175 D Iebb.:
ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσιν ὡσπερ ἀπὸ
τῶν τραγημάτων τὴν εὐωχίαν σιμνύ-
ειν, ubi v. Scholia p. 328 Fromm.:
add. Scholl. ad Arist. Plut. 190: τὰ
μετὰ τὴν εὐωχίαν τῇ τραπέζῃ τιθε-
μένα καλοῦσι τραγήματα· ὅθεν καὶ
παροιμία, Ἐκ τραγημάτων τὴν
εὐωχίαν. λέγεται δὲ ἡ παροιμία
ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἡττόνων τὰ μείζω
θανμαζόντων.

100. Zenob. V, 69. Liban. Epist.
653: καὶ τῶν δὴ κακῷ τὸ κακὸν φασί,
τῷ μὴ γράφειν, τὸ μὴ γεγραφεῖναι.
Similiter oraculum in Herod. I, 67,
3: καὶ τύπος ἀνίτυπος καὶ πῆμ
ἐπὶ πῆματι κεῖται: Hom. II, II, 111:
πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἴσθηρικο:
add. ib. T, 290. Cf. Macar. V, 11.

1. Camelus de permagno homine
dicebatur: Philyllius comicus in

Scholl. ad Arist. Plut. 179: περὶ δὲ
τοῦ μεγέθους [sc. Φιλωνίδου] Φιλύ-
λιός φησιν· Ἥ τις κάμηλος ἔτεκε
τὸν Φιλωνίδην.

2. Scholl. ad Nicand. Alexiph.
115: κανθαρίδες εἰσὶ τὰ κοροφοῦρα
καὶ αστεφόρα ζῆα, οἱ λεγόμενοι καν-
θαροί. ὡς ἡ μὲν ὄσμη ὁμοία ἐστὶ
πίσση χυτῆ, ὁ ἴσιν τῶ ὑγροπίσση, ἡ
δὲ γείσις κερδίοις: v. Schneiderum
ad h. l. et ad vs. 117.

3. Greg. Cypri. L II, 38, 55.

4. Append. Provn. III, 44: add.
e Suida s. καπνοῦ σκία: .. καὶ παρ-
οιμία· Καπνὸν εἶναι ἡ γούμφη:
ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ οὐδενὸς ἄξιων,
quod ex Arist. Nub. 330 ductum
videtur: Soph. Antig. 1170: ἰάν θ'
ἀπῆ Τούτων τὸ χαιρῶν, τάλλ' ἔγω
καπνοῦ σκίας Οὐκ ἄν πρῆμαίην ἀνδρὶ
πρὸς τὴν ἡδονήν. Cf. Macar. VII, 67.

5. Append. Provn. III, 38. Soph.
Elect. 1195: τί δρωσα; πότερα χερ-
σῶν ἢ λύμη βίον; Ἥλ. καὶ χερσὶ καὶ
λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς. Πάντα
κτλ.] Macar. II, 15.

6. Cf. DV II, 6. Βοῦς ἀρότης
dicatur in Anthol. Planud. IV, 101, 2.

- 7 *Κακὸν ἀναγκαῖον τὸ πείθεσθαι γαστρὶ: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης καὶ οἷς οὐ χρὴ πειδομένων.*
- 8 *Κακὸς μὲν κόρος, δεινὸς δὲ λιμός.*
- 9 *Κάριος αἶνος: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων τι διαπραΰασθαι· ἀλίεια γὰρ φασὶ τροφῆς ἀπορούντα χειμῶνι εἰπεῖν· Κο- 5 λυμβήσω, ἀλλὰ ῥιγῆσω· μὴ κολυμβήσω, ἀλλὰ πεινάσω.*
- 10 *Κακῶν ἐόντων δεῖ κύμινά πιστεῖν †: ὅτι δεῖ τὸν ἐν κακοῖς ὄντα ἀκριβολογεῖσθαι.*
- 11 *Κακὸν κακῷ ἔπεται.*
- 12 *Κενὴν ψάλλεις: ἐπὶ τῶν μάλιστα πονούντων.* 10

7. πιστεῖν corruptum est: et sensus et metri causa aut κύμινά δια-
πρίειν aut κύμινά πρῆσθαι scribendum est. 10. πρὸς κενὴν Ds.

7. Hom. Odys. II, 216: οὐ γὰρ τε στυγερῆ ἐπὶ γαστρὶ κύντερον ἄλλο Ἐπίετο, ἢ τ' ἐτίλειον ἔο μῆσασθαι ἀνάγκη; ib. O, 344: est enim durus tyrannus venter, ne optimas quidem adhortationes respiciens, quippe auribus carens, ut Cato dixit apud Plut. Apophth. Regg. cett. 198 D, ubi v. Wytttenbachius: hinc etiam Menand. Monost. 321: λιμῶ γὰρ οὐδὲν ἴσθιν ἀντίπειν ἔπος: add. Macar. VI, 73. Proverbii speciem verba κακὸν ἀναγκαῖον nacta sunt: Hybreas Strab. XIV, 2, 24, p. 659 fin.: *Εὐθύδημη, κακὸν εἶ τῆς πόλιως ἀναγκαῖον*: Menand. Monost. 305: *καὶ κτώμεθ' αὐτάς [feminas] ὡς ἀναγκαῖον κακόν*: Severus Alexander in Ael. Lamprid. V. Sev. Al. 46: *rationales cito mutabat, ita ut nemo nisi annum compleret: eoque vel si boni essent oderat, malum necessarium vocans: similia habet Welckerus ad Theogn. 275. 1202.*

8. Cf. annot. ad Diog. VIII, 22. Menand. Monost. 310: *λιμός μάλιστα ἀλγος ἀνθρώποις ἔστι*: Callimachus ut videtur apud Suid. s. λιμός: *Γαστρί μουσον ἔχοιμι κακῆς ἀκνηρία λιμοῦ.*

9. Diogen. Provn. praef. T. I, p. 179.

10. Indolem hominum, qui Κυμνοπρίστας dicebantur, accuratius definit Aristot. Eth. ad Nicom. IV, 3, ad quem locum Aspasius similia vocabula collegit, quorum nu-

merus ex Poll. III, 112. Eustath. ad Hom. Od. P, 1828, 10 et ex Casauboni comm. ad Theop. Char. X init. augeri potest: add. Hemsterhusius ad Arist. Plut. 590. Lobeckius ad Phryn. 399. Versus ex iambographo desumptus: cum eo contendo Theocr. Id. X, 54: *κάλλιον ὃ πμελητὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ἔπειν. Μὴ πειτῆρης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον*, ubi Scholia: *καθὰ ἐώθαμεν τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμνοπρίστας καλεῖν*: Alex. Athen. VIII, 365 B: *ἀλλ' εὐ οὐδ' ὅτι Κυμνοπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλας*: Phot. s. κύμινον: *ἐπὶ μικρολόγου· Μένανδρος*, de quo loco v. Meinekius Men. et Phil. Fr. p. 285: Iulian. Caesar. 312 A: *εἰς εἶναι μοι δοκεῖ τῶν διαπρίοντων τὸ κύμινον.*

11. Cf. Macar. IV, 100.

12. *Νευρὸν supplendum est*: v. Suid. s. ψάλλω. Diog. VII, 60. App. Provn. V, 38: Macar. VIII, 91. Eurip. Melan. in Eurip. Vita ab Rossignolo edita, p. XIX Witsch.: *μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν φόγος ψάλλει κενὸν τόξευμα καὶ κακῶς λέγει*: Lycoph. Cass. 1454: *εἰς ἀνηκόους πέτρας ... βάλω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον*: Theophranes Conf. I, p. 13, 16: *κενήν τὸ δὴ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ἔφηλαν, ἀνθρώπου ἐντυχόντες στίγμοις*: Ioann. in Boiss. Anecd. IV, 316: *καὶ πρότερον γὰρ .. σ τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποιῶν, ὥστε τοῦτον ἱπαναγαγεῖσθαι, κενὴν ψάλλειν*

- 13 *Κέρδος αισχύνης ἄμεινον.*
 14 *Κηφήνες μόχθους ἄλλων κατέδονται: ἐπὶ τῶν ἀργῶν καὶ τὰ ἀλλότρια δαπανώντων.*
 15 *Κιλίκιοι τράγοι: ἐπὶ τῶν δασυτάτων καὶ θραυστάτων καὶ ἀγροίκων.* 5
 16 *Κλειτοριάζειν: ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων. οἱ γὰρ Κλειτόριοι εἰς αὐτὸ διεβάλλοντο.*
 17 *Κοττᾶς Μάξιμος: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον φρονηματιζομένων.*
 18 *Κορινθιάζειν: ἐπὶ τῶν πορνευομένων· ἀπὸ τῶν ἐν 10 Κορίνθῳ ἑταιρῶν.*

1. Totum affert Zenob. IV, 67: *κέρδος αισχύνης ἄμεινον. ἔλα μοι γὰρ ἰς μυχόν, de quo v. quae dixi in Schneidewini Philol. III, 570. 6. οἱ γὰρ κτλ. De ignorat: recte: nam negligentia huc relata sunt ex male intellecta grammatici de voce κλειτόριον explicatione: Etym. M 519, 50: Κλειτόριον: ὄνομα πόλεως· ... σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός· ὅθεν καὶ κλειτοριάζειν λέγεται, τὸ αἰσχυρῶς ἄπεισθαι. 7. Κλητόριοι S.*

ἴφρις καὶ εἰς ἅτα λέγειν μὴ ἀκουόντων. Dicebatur etiam κενὰ φάλλω: Theophyl. Institut. Reg. 1 in Banduri Imper. Orient. I, 165 A: ἀκουίεις, Αὐτοκράτορ, οὐ γὰρ μάτην ταῦτά μοι βαφρῖσθαι· οὐδ' ἵνα κενὰ φάλλω τοῦτο δὴ τῆς παροιμίας.

13. Apost. IX, 68: Diog. V, 42.

14. Suid. s. κηφήν· ... λέγεται δὲ ἐκ τούτου καὶ ἄνθρωπος [sc. κηφήν], ὁ μὴδὲν θεῶν δυνάμενος: quem usum Ruhnkenius ad Plat. Tim. Lex. 158 Lugd. illustravit. »Fuci apud Latinas aures ut κηφήνες apud Graecos proverbialiter dicuntur, quicunque alienis insidiantur laboribus. Procopius de bello Goth. [II, 7] Belisarii dictum referens: σὺν γέλωτι εἶπεν, Οὐ δίκαιον, τοὺς κηφήνας μὲν ὑφ' ἑτέρων πόνῳ μεγάλῳ ἀπόλλυσθαι, ἄλλους δὲ τοῦ μέλιτος σὺδεμαῖς ταλαιπωρία ὄνισσασθαι: Theophyl. Simoc. Epist. (23): οὐδὲν κηφήνων ἤμιν δεινήνοχος: Hippocrates in praeceptis medicis [I, p. 85 Kuehn.] de ambitioso: περιουσίῃ γὰρ κηφήνος μετὰ παρακομπῆς ἐτοιμοκοπιῇ: Hesiodus in opere cui titulus Opera et Dies [304]: κηφήνεσι· καθούροις εἰκλος ὄρηην: quo loco καθούρος epitheton elegans residem denotat, qui tempus observet, quo egressis apibus clam sub-

eat alvearia mel depasturus. Virgilius de apibus [Georg. IV, 168]: *ignasum fucus pecus a praesepibus arcent*, ubi Donatus: *fucus genus animalis non tantum inere et desidiosum, verum etiam aliena bene parta consumit.* Iunius Adag. V, 15. Add. Liban. Epist. 351: *τὸν μὲν γὰρ κἄν σπῶμα δέξαιτο, τρεφόμενος ἐν βουσίλῳ ἐν ἀργίῳ, πάτωσ δὲ οὐκ ἀγνοεῖς, ὅ τι σούς τοι οὐτούς καλοῦμεν, sc. κηφήνας.*

15. DV III, 2.

16. Apost. IX, 84: Diog. V, 77.

17. Diog. V, 46 ibiq. VB, ubi Κοττᾶς restitui debet.

18. Steph. Byz. s. Κορίνθος: .. καὶ κορινθιάζομαι τὸ ἑταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρῶν· ἢ τὸ μαστροπεύειν· Ἀριστοφάνης ἐν Κωνιάῳ [fr. 133 Dindl.]: Eustath. ad Hom. Il. B, 572, p. 290, 22: *εὐθίγησε δὲ ποτι τῇ τῶν ἑταιρίδων εὐφορίᾳ. ὅθεν καὶ κορινθιάζεισθαι τὸ μαστροπεύειν ἢ ἑταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρῶν: eadem fere in formam breviorē redacta repetunt Scholl. Leid. ad Hom. l. c. et Hesych. s. κορινθιάζειν. De re cf. infr. 26 et adnott. ad Zenob. V, 37. Verbum iis, quae in nott. ad App. Provv. IV, 73 collegi, addendum est.*

- 19 Κορώνη τὸν σκορπίον: λείπει ἤρπασεν. ἐπὶ τῶν κατὰ σφίσιν αὐτοῖς ἐπαγομένων.
- 20 Κοσκίνω ἀντλεις: ἐπὶ τῶν ἀνηγνύτως καὶ μιάτην πονούντων.
- 21 Κοινὰ τὰ φίλων.
- 22 Κόπος κόπον λύει: ἐπὶ τῶν ἄγαν κεκοπωμένων.
- 23 Κολοφῶνα ἐπέθηκεν: ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἀδυνάτου· Κολοφῶνιοι γὰρ σύνταγμα εἶχον πολεμικόν, ὃ τοῖς δοσμένοις ἐπικουρεῖν ἐπεμπον.
- 24 Κολοφωνία ὕβρις: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ὕβριζειν 10 ἐπαιρομένων.
- 25 Κοσκίνου γῆρας: ἐπὶ τοῦ ἀχρίστου καὶ φαύλου.
- 26 Κορίνθιον κακόν: ἴσως διὰ τὰς εἰταίρας.

7. καὶ ἀδυνάτου dele.

19. Greg. Cyr. M III, 85.

20. Plut. Boiss. 8. 50: add. Diosp. Hal. Ant. Rom. II, 69, p. 383 R. de Tuccia narrans: ταῦτα δ' εἰποῦσαν καὶ τὴν θεὸν ἐπικαλεσαμένην ἡγεμόνα τῆς οδοῦ γενέσθαι, προάγειν ἐπὶ τὸν Τίβεριον, ἐπιτρεψάντων μὲν αὐτῇ τῶν ἱεροφαντῶν, τοῦ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὄχλου συμπεροπέμποτος· γενομένην δὲ τοῦ ποταμοῦ πλησίον τὸ παροομιάζόμενον ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἀδυνάτων τὸ λημμα ὑπομένει, ἀρυσασμένην ἐκ τοῦ ποταμοῦ κενῶ κοσκίνω καὶ μέχρι τῆς ἀγορῆς ἐτέγκασαν παρὰ πόδας τῶν ἱεροφαντῶν ἱερεῦσαι τὸ ὕδωρ.

21. Greg. Cyr. L. II, 54.

22. Citat Theophrast. fr. περὶ κόπων 7, 6 Schn.: αἱ δὲ θεραπεῖαι δόξαιεν ἐναντίας πως εἶναι καὶ τῶν παθῶν καὶ ἐανταῖς οἷον ἢ τε καθυγραίνουσα καὶ λουτροῖς καὶ ποτοῖς, εἶπερ ἐν ὑγρότητι καὶ συντήξει τὸ πάθος, καὶ τῶ κόπῳ λύουσα τὸν κόπον κατὰ τὴν παροομίαν: ubi apte Schneiderus Antiphanem Athen. II, 44 A comparat: οἶνω ** τὸν οἶνον ἱελαίνειν ... κόπῳ κόπον, φόφῳ φόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρῳν: Galenum ἰγυσιῶν III, 8, 250 Basil., T. VI, 204 Kuehn.: ἀποῦσαι γοῦν ἴστω τῶν μὲν φασκόντων, ὡς κόπῳ χρῆ λύειν τὸν κόπον, ἐτέρων δὲ, ὡς ἀναπαυσις ἴαται τὸν κάματον: ibid. 204 Kuehn.:

ἀληθῆς γοῦν ἴστω καὶ τὸ κόπῳ λύεσθαι τὸν κόπον, ὅταν γε δὴ φαίνεται ποτε δεῖν εἶναι τοῖς ἐν τῇ προτεταῖα γυμνασίῳ ἴσα κατὰ τὴν ὑστεραίαν γυμνάζεσθαι καὶ τὸ τὴν ἴσιν κόπῳ ἡσυχίαν ὑπάρχειν.

23. Greg. Cyr. M III, 91: Macar. VIII, 54.

24. Apost. IX, 94: Diog. V, 79.

25. Compara Mac. IV, 80.

26. Cf. Mac. V, 18. »Nam ab avita Heraclidarum virtute, quam usque ad bellum Persicum integram servaverant, desciscentes Corinthii φιλήδονοι dicti (Max. Tyr. Diss. 10, p. 44 R. coll. Herod. IX, 105) adeoque mores suos leves fieri, corrumpi et depravari passi sunt, ut Euthymus dicaciter inversa Euripidis sententia (Med. 217) milites Corinthios feminas dicere non vereretur (Plut. Timol. 32), atque in ipsa lingua mollitiei et libidinis eorum extet in omni posteritate monumentum. Urbs enim ipsa audit uncta (Iuven. VIII, 113), Corinthia verba idem valent ac mollia, facta, calamistrata (Virg. Catal. II, 1), Corinthia puella apud Platonem (Reip. VIII, 404 D) significat πόρῳν, εἰταίρας: κορινθιάζεσθαι denique, quod omnium turpissimum est, idem est atque εἰταρεῖν, μαστροπεύειν: « Wagnerus Ber.

- 27 Κολοφώνιος χρυσός: ἐπὶ τῶν δοκιμωτάτων.
- 28 Κρῆς πρὸς Αἰγινήτην: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου κατὰ τὴν πανουργίαν.
- 29 Κράμβην ἀλείφειν: ἐπὶ τοῦ μικρολόγου καὶ φειδωλοῦ.
- 30 Κρητίζει ὁ κριτής: ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κρίνειν ψευδομένων. 5
- 31 Κριὸς τὰ τροφεία: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἐπειδὴ τοὺς τρέφοντας ἐνίοτε κυρίτουσιν οἱ κριοί.
- 32 Κύων σπεύδουσα. τυφλὰ τίκτει: ἐπὶ τῶν διὰ σπουδὴν ἀμαρτανόντων.
- 33 Κρότωνος ὑγιεινότερος: ἐπὶ τῶν πάνυ ἐξωμένων 10 καὶ ἰσχυρῶν.
- 34 Κύων ἐν φάτνῃ: ἐπὶ τῶν μὴτ' ἀπολαυόντων μὴτ' ἄλλους ἐώντων.
- 35 Κύων ἐν ῥόδοις: ἐπὶ τῶν ἐν μείζοσιν ἢ καθ' ἑαυτοὺς διαιτωμένων. 15
- 36 Κύων κυνὸς οὐχ ἄπτεται: ἐπὶ [τῶν] τοὺς ὁμοίους φυλαττομένων.
- 37 Κυνὸς οὔς: ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀκουόντων.

2. Αἰγινήτην S. 6. κριὸς τροφεία ἀπέτισε M. 8. ἐπισπεύδουσα Apostolius. τίκτει] γεννᾷ idem. 10. ὑγιεινότερος C et Crameri codex. 12. ἡ κύων Ds. ἐπὶ φάτνῃ Suid. v. κύων. ἀπολαυόντων S. 14. τῶν ἐν] ἐν S om.: adiecit Emperius. 16. τῶν S om.: inseruit Walzsius.

Corinth. Spec. 26. Add. Κορινθια παις ab Euripide apud Poll. X, 35 [Sciron. fr. 1] dicta: Κορινθιας ἑταίρου Max. Tyr. Diss. III, 3.

27. Greg. Cypr. L III, 38.

28. Apost. X, 6: Diog. V, 92.

29. Proverbium attigi in annott. ad Plut. 48 Boiss.

30. Cf. Schneidewinus ad Zenob. IV, 62: add. Macar. VII, 35

31. Greg. Cypr. M III, 97.

32. Apost. X, 23. Aristoph. Pac. 1078: ὡς ... χῆ κῶδων ἀκαλανθίς ἐπιγομένη τυφλά τίκτει, ubi recte Scholia: παρὰ τὴν παροιμίαν ἡ κύων σπεύδουσα τυφλά τίκτει: Galenus περὶ σπύματος II, 5, T. IV, 639 Kuehn.: τὰς δὲ κύνας ἤδη πονὴ ἢ παροιμία φησὶ τυφλὰ τίκτειν ὑπὸ σπουδῆς: v. App. Provn. I, 12. Respexit etiam Plutarchus in Max. Conf. Serm. 19, p. 593 Combef.:

οἱ θυμοὶ, καθάπερ αἱ κύνες, τυφλὰ τίκτουσιν ἰγκλήματα: nam Democrito hunc locum abiudicandum esse Mullachius ad Democr. Rell. p. 328. demonstravit. Natum est ex Aesopi fab. 69 Cor. Quod doctrinam de canum natura in proverbio proditam attinet, recte dixit Greg. Nazianz. in Ioannis Damasc. Parall. Sacr. T. II, Opp. 531 A: τετήρηται οἱ τῶν λέοντων σκύμοι καθάπερ καὶ οἱ κύνες τίκτεσθαι τυφλοί.

33. Append. Provn. III, 51: Crameri Anecd. Paris. I, 398, 17.

34. Macar. IV, 43.

35. Append. Provn. III, 54.

36. Append. Provn. III, 55.

37. Dicebatur de eis, qui ut Plautus Mil. Gl. III, 1, 176 dixit, *perurgatis auribus alicui operam dant*: add. Hor. Epist. I, 1, 7, ubi v. Obbarius.

- 38 *Κυνικός θάνατος*: ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ· παρόσον οἱ κύνες οὐ θάπτονται.
- 39 *Κύων παρ' ἐντέροις*: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρόντων· ἄχρηστα γὰρ ταῦτα καὶ δύσβρωτα καὶ δυσκατάποτα τοῖς κυσὶ. 5
- 40 *Κύνκειον μέλος*: ἐπὶ τῶν τὰς τελευταίας φωνὰς ἀφιέντων.
- 41 *Κύλλου πῆρα*.
- 42 * * *: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ὧν ἔχουσιν ἀπολαύειν.
- 43 *Κύματα μετρεῖ*: ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶς τι διαπραττομένων. 10
- 44 *Κυκλώπιος βίος*: καὶ ἐπὶ ἀγρίου καὶ ἐπὶ ἐτοίμου.

1. κύνιος Hesychius. 3. Accuratius Suidas explicat: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρκειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρηστών σφόδρα καὶ ἀνωφελῶν· δύσβρωτα γὰρ τῶ κυνὶ καὶ δυσκατάποτα. 5. τῶ κυνὶ Walzius. 6. κύνιον S. 8. Κύλλου recte S: male Κυλλοῦ Suidas, alii: v. Arcad. de Accentt. 56, 23. Suid. s. Κυλλοῦ πῆραν: ἢ Πῆρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμητῷ· ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη, ἐξ ἧς αἱ κυῖσαι ἐντοκοῦσιν, καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακῶς Καλλιῶν αὐτῆν φησιν. οἱ δὲ Κυλλουπῆραν [v. de his nominibus Photium s. Κυλλοῦ πῆραν et Meinekium Com. Grr. II, 1, 79]· τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Hinc patet quae ab Macario proponitur explicatio, eam hic non pertinere. Igitur lacunae signa posui. Excidit κύων παρ' ἐντέροις: v. sup. 39. Αὐτὸ κύων ἐν βαλανείῳ: Lucian. de Parasito §. 51: καὶ ἔμοιγε δοκεῖ, ἐν συμποσίῳ φιλόσοφος τοιοῦτόν ἴσθιν ὅλον ἐν βαλανείῳ κύων: add. Lucian. adv. Indoct. §. 5. Macar. VIII, 34.

38. Hesychius. Arist. Vesp. 893: θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἣν ἀπαξ ἄλφ, ubi Scholia: παίξει ὡς ἐν κωμῶδις καταδικάζων τὸν Ἀθήνα κυνείῳ θανάτῳ. ἅμα δὲ ὅτι καὶ χαλεπὸς ἴσθι ὁ τοῦ κυνὸς θάνατος· δυσχερῶς γὰρ ἀφίησι τὸ πνεῦμα.

39. Diog. V, 67a, ubi monui, intestina canibus pabulum gratissimum esse: idem monstrat proverbium, quod in DV III, 97 legitur.

40. Greg. Cyr. M III, 84.

41. Append. Provn. III, 52.

42. Cf. notae criticae.

43. Plutarch. Boiss. 17. Anonym. in Anth. Palat. XII, 156, 5: τυφλά δ', ὅπως ναυηγὸς ἐν οὐδαμῇ, κύματα μετρῶν Δινεῦμαι κτλ.

44. Apost. IV, 92b. Eustath. ad Hom. Od. I, 109, p. 1617, 35: Κύκλωπις αὐτοφρονεὶς νέμονται καρποῖς· καὶ οὕτω τὴν ιδιότητα φράσας τῆς γῆς ὁ ποιητής, ὡς εἰ καὶ τῆσος μα-

κύρων [Macar. III, 64] ἦν τις καὶ αὐτῆ, περιέχεται γὰρ ἐν παροιμίαις ἐπ' εὐδαιμονίᾳ καὶ ἡ τῶν Κυκλώπων ὡς καὶ ἡ τῆς Ἀγυγίου γῆ καὶ ἡ τῶν Ἀράβων, ἐκτίθεται κτλ.: Suid. s. Κύκλωπις: ἄγριοι ἄνθρωποι· καὶ Κυκλώπειον βλέμμα: utraque ratio ex Homeri Od. I, 105 sqq. ducta est. Ad beatam vitam retulit Strab. XI, 4, 3, p. 502 de Albanis exponens: τυχάνει δ' ἐπιμελείας [ἢ γῆ] οὐδὲ μικρῶς, ἀλλὰ τ' ἀγαθὰ ἄσπαρτον καὶ ἀνήροτα [de his vocibus v. nott. ad Diog. I, 18: add. Iacobsius ad Philostr. Imagg. I, 9, p. 256. II, 18, p. 502] ἅπαντα φύονται, καθάπερ οἱ στρατεύσαντές φασί, Κυκλώπειον ὄν τινα διηγούμενοι βίον, quae Eustath. ad Dionys. Perieg. 730 expilavit: Dio Chrysost. Orati. 64, p. 330 T. II R.: τοῦτο ἦν ἄρα καὶ χρυσοῦν γένος καὶ τῆσι μακάρων τιτὲς αὐτομάτας ἔχουσι τροφῆς

45 *Κωφότερος καὶ ἀφωνότερος κίχλης.*

ΤΟ Α.

46 *Λαγὼς καθεύδει: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων.*

47 *Λάθε βιώσας: παρεγγυᾷ ἰδιοπραγμαοεῖν. ἔστι δὲ Δημοκρίτου.*

48 *Λαγὼν κατὰ πόδας χερὴ διώκειν: ἐπὶ τῶν κατὰ τρόπον ὀφειλόντων γίνεσθαι.*

49 *Λαλίστερος χελιδόνος: καὶ Λαλίστερος τρυγόνος.*

1. Suid. κωφότερος κίχλης: παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφω-
νότερος κίχλης. 3. καθεύδων Suidas. προσποιουμένων καθεύδειν
idem. 4. σιάπας Arsenius Walzii p. 494. 8. χελιδόνων S. γρυ-
γόνος S.

καὶ Ἡρακλῆος κίρας [Greg. Cypr. L I, 8.] καὶ Κυκλώπων βίος, ὃ
τι τοῖς ποιήσασι τὸν βίον ἐπὶ τῆς
δεξιᾶς χειρὸς δεδήλωκεν, ὡς αὐτο-
μάτη λαιπὴ ἢ τῶν ἀγαθῶν ἀφθονία
παράγεται. At de infelici vita
dixit Maximus Tyrius Diss. 21, T.
I, 410 R.: πρὸς ταῦτα ἀπιδῶν ὁ
φιλόσοφος, μὴ τὸν διὰ μιμῆσθαι, ...
ἀλλὰ βιοῦτω βίον ἀνθρώπου ἐν ἐρημίᾳ
γεννηθέντος, μονωτῆν βίον, οὐκ ἀγε-
λαστικὸν, Κυκλώπειον βίον, οὐκ
ἀνθρώπινον.

45. Greg. Cypr. L II, 49.

46. DV III, 16.

47. Biantii tributis Anon. in Walzii
Arsen. 514: Pythagoreis Marinus
V. Procli c. 15: καὶ ταῦτα πάντα
δρῶν καὶ κατὰ ταῦτα ζῶν τοσοῦτον
ἰλάνθανεν, ὅθεν οὐδὲ οἱ Πυθαγό-
ρειοι τὸ λάθε βιώσας παράγγελμα
τοῦ καθηγεμόνος ἀσάλευτον φυλάτ-
τοντες. Usurpat Damascius apud
Suid. s. λάθε et s. Σαραπίων. Sen-
tentiam examinat Plutarchus in li-
bello quò inscribitur εἰ καλῶς εἴρη-
ται τὸ λάθε βιώσας.

48. Xenoph. Memor. II, 6, 9:
θηρατικός ... οὐ κατὰ πόδας, ὥσπερ
ὁ λαγὼς, οὐδ' ἀπάτη ὥσπερ αἱ ὀρ-
νίδες, οὐδὲ βία, ὥσπερ οἱ ἰχθύες.

49. Theophr. Charact. VII, 5:
καὶ ὡς οὐκ ἂν σιωπήσειεν, οὐδ' εἰ
τῶν χελιδόνων δόξαιεν ἂν εἶναι λα-
λίστερος: ubi v. Casaubonus. Teste
Diog. Laert. VIII, 17 symbolum

Pythagoricum fuit χελιδόνα ἐν οἰκίᾳ
μὴ ἔχειν αὐτὸ ὁμοφροῦς χελιδόνας
μὴ ἔχειν, quod contra loquaces dici
Clemens Alexandrinus Stromm. V, 5,
27, p. 238 Sylb. contendit: παραινέ-
γουν ὁ Σάμιος χελιδόνα ἐν .. ἔχειν, του-
τίστι λάλον καὶ ψίθυρον καὶ πρόγλωσ-
σον ἄνθρωπον μὴ δυνάμενον στέγειν
ἂν ἂν μετάσχη μὴ δέχεσθαι: eodem
fere modo explicant Porphyry. de V.
Pyth. 42 Ritt., Procl. ad Hesiod.
Op. et D. 742, probante ut vide-
tur Cyrillo in Ioann. Damasc. Sacr.
Parall. 8, 1, T. II, Opp. p. 422:
μὴ χελιδόνας εἰς οἰκίας δέχεσθαι, του-
τίστι λάλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς
περὶ γλώσσαν ἀκρατεῖς ὁμοφροῦς
μὴ ποιῶντες: discrepant quidem sen-
tentiae Plutarchi Q. Symp. VIII, 7
et Iamblichi Adhort. ad Philos. 22:
sed Clementis rationem a Graecorum
consuetudine non recedere
probant haec: Nicostratus Stob.
Floril. XXXVI, 8: εἰ τὸ συνεγῶς
καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν Ἦν
τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες
ἔλθουσι ἂν ἡμῶν σωφρονιστεῖται
πολύ: Philemon apud Schol. ad
Ar. Av. 39: ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρος,
ἠγύται, λαλεῖ: κωτίλη χελιδῶν Anacr.
XII, garrula hirundo Virg. Georg.
IV, 307: Demoph. Simil. 11 Orell.:
οἱ ἀδολίσχας, ὥσπερ αἱ χελιδόνες,
τῷ συνεχεῖ τῆς λαλιᾶς τὴν ἠδονὴν
τῆς ὀμιλίας ἀποβάλλουσιν, quem lo-
cum Max. Conf. Sent. 47, p. 648

- 50 *Λέοντα ξυρσιν: ὁμοία τῇ Αἰθίοπα ῥύπτειν καὶ
Εἰς ὕδωρ γράφειν.*
- 51 *Λευκὴ ἡμέρα: ἤγουν ἀγαθὴ.*
- 52 *Λευκὰς κορώνας: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
- 53 *Λευκὸς Ἐρμῆς: ἐπὶ τῶν ἄδικα μηχανωμένων καὶ 5
λαυθάνειν μὴ δυναμένων.*
- 54 *Λέων ξίφος ἔχων: ἐπὶ τῶν προσθήκην λαβόντων ἤς
εἶχον ἀνδρίας.*
- 55 *Λευκῶν ἀνδρῶν οὐδὲν ὄφελος.*

7. λαβόντος S. 9. οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος Apostolius.

Comb. Lyconi adscribit: Nonn. Dionys. III, 13: Eustath. ad Hom. Od. Φ, 406 p. 1914, 32: ὁποῖος δὴ τις καὶ ὁ τῆς χελιδόνος βατταρισμὸς [Diog. III, 68], ὅτε πρὸς μνήμην Τηφέως κατὰ τὸν μῦθον φοιτῆσαι, οὐ γλυκὴ ἄδουσα, λαλυγοῦσα δὲ ἀκαλλῆς ὡς εἰς Θραῖσσα [Arist. Ran. 680.] κατὰ τὸν μῦθον. διὸ καὶ ὁ κωμικὸς, οὗς ἐκείνος ψέγει ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζοντας, χελιδόνων μουσεῖα [Apost. VII, 66, ubi v. nott.] καλεῖ, ὅστις ὑποβαρβάρους χελιδόνων δεικνῶν, οὐ μὴν ἱμνοῦσους, ὡσαὶ καὶ Σειρήνων [nott. ad Apost. XV, 36.] καὶ ἀηδόνων μουσεῖα, ὅπου γε αὐτὸ τὸ κατὰ σαρῆνας ἄδειν, εἰ μὴ τὰ τοῦ μῦθου νοεῖ τις, ἀλλὰ τὰς τῆς ζωικῆς ἱστορίας, οὐ λαλεῖται πρὸς ἑπαινον: quibus adiungas, epistolas loquaces et bene longas a Libanio, Iuliano aliisque χελιδόνων nomine insigniri, ut Wolfius ad Liban. Epist. XLIV, 6 docte demonstrat. Quamquam haec ostendunt omni fere tempore Graecis non dispaes visas esse propter molestum garritum hirundines hominibus obstreperis et inepte loquacibus, tamen non desunt auctorum loci, ubi hirundinum cantus de suavi et pulchro ponitur: Moschus Id. III, 47: ἀδοῦνιδες, πῦσαι τε χελιδόνες, ἄς ποκ' ἔτερπεν, Ἄς λαλεῖν ἰδίθασκε κτλ.: cf. Menagius ad Diog. Laert. VI, 78 et v. quae dixi in Schneidewini Philol. I, 131. Τρυγ. λαλ.] Macar. VIII, 59. Coniunxit Macarius haec proverbialia propter Ierem. 8, 7.

50. DV II, 61. Αἰθ. ρ.] Haec

proverbii forma nata videtur ex Aesopi fab. 204 Fur. Ceterum v. DV I, 19. Εἰς ὕδ. γρ.] Macar. IV, 95.

51. Append. Provn. III, 60. Tibull. I, 3, 93: hoc precor, luce illum nobis Aurora nitentem Luciferum roseis candida portet equis. Cf. Macar. VIII, 21.

52. Galen. περί δυναμ. φυσ. I, 17, T. II, p. 71 Kuehn.: ὡσθ' ὁ Λύκος οὐτ' ἀληθῆ λέγων φαίνεται, . . . πολὺ δὲ μᾶλλον οὐθ' Ἰπποκράτεια λευκῶ τοίνυν, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἔοικε κόρακι, μῆτ' αὐτοῖς τοῖς κόραξιν ἀναμιχθῆναι δυναμῆν διὰ τὴν χροῦν, μήτε ταῖς περιστρεφῆς διὰ τὸ μέγεθος. Cf. Zenob. III, 87.

53. Α. Ἐρμῆς oppositus est νυκτός ὀπωπητῆρ, quem genuit Iupiter ex Maia νυκτός ἀμολγῆ: Hom. hym. 3, 15. 18, 7. Ex comoedia sumptum videtur.

54. Append. Provn. III, 64. Fabulae originem debere videtur.

55. Append. Provn. IV, 35: cf. Apost. XIII, 34. » Ἄνδρες λευκοὶ dicuntur homines molles et delicatuli: Arist. Ran. 1091. Thesmoth. 191. Socrates apud Poll. IX, 57: ὅταν γὰρ, οἶμα, λευκὸς ἄνθρωπος, παχύς, Ἀργός, λάβη δικιλαν εὐθως τρυφᾶν κτλ.: Plutarch. de discern. adul. p. 56 D: ὡς που καὶ Πλάτων [Polit. V, 474 D] φησί, τὸν ἱραστὴν κόλακα τῶν ἱρωμένων ὄντα τὸν μὲν σιμὸν καλεῖν ἱππᾶριν, τὸν δὲ γρηπὸν βωσικὸν μέλανας δὲ ἀνδρομῶν, λευκοὺς δὲ θεῶν παῖδας: Lucian. de Gymnas. 25. 29. Plutarch. Ages. 9. Caes. 17. Eodem modo utuntur Latini v. albus: Hor. Serma. II, 2, 21:

- 56 *Λέων ἐν πέδαις.*
 57 *Λευκή ψήφος: ἐπὶ τῶν νικῶντων.*
 58 *Λερναία χολή: ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ τραχέων. ἀπὸ τῆς Ἰθάρας.*
 59 *Λήθαργος κύων: ἐπὶ τῶν λάθρα καὶ σιωπῇ κακῶς 5 τινα διαπραττομένων.*
 60 *Λήμνιον κακόν: ἐπὶ τῶν σφόδρα ὠμῶν. καὶ Λήμνιον βλέπεισ: τῇ πρὸ αὐτῆς ὁμοία.*
 61 *Λίθω λαλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀναισθητών.*
 62 *Λιβυκὸν θηρίον: ἐπὶ τῶν ποικίλων καὶ δολίων. 10*
 63 *Λίθον ἔψειν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειροῦντων.*

1. *ἐπὶ δαις* S. 3. *Ἡρακλεῖα ὄργη* Schottus: v. annott. ad Zenob. IV, 86 coll. p. 471, 4. Explicatio ab Hesychio abest. 7. Fortasse post *Λήμνιον κακόν* excidit: καὶ *Λημνία χειρὶ*: Hesych.: *Λήμνεια· φοβιρά· μοχθηρά. Λημνία χειρὶ. ὠμῇ καὶ παρανομῶ· ἀπὸ τῆς μοχθηρίας. Λήμνιον βλέπεισ· ἐπειδὴ τὸ πῦρ Λήμνιον. Λήμνιον κακόν· παροιμία, ἣν διυδοθηναῖοι φασιν ἐπὶ τῶν παρανομηθέντων εἰς τοὺς ἄνδρας ἐν Λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Et sic fere reliqui. 11. ἐψῆν Walzsius: ἐψῆσαι Scholl. ad Platon. 466 Bekk.: ἔψεισ Suidas cum reliquis.*

pinguis vitis albusque, ubi v. Heindorfius. Walzsius ad Arsen. 391. Add. Dion. Chrysost. Or. IV, p. 177 R.: ὁ δ' ἐν μύσων ἀναβοῶτω τῶν γυναικῶν ὀξύτερον καὶ ἀκράτεστορον λευκός ἰδεῖν καὶ τρυφερός, αἰθρίας καὶ πόνων ἄπιφος, ἀποκλίνων τὸν τραχηλόν κτλ.

56. Fortasse huc pertinet Aesopi fab. 148 Schn., 98 Fur.

57. Apost. X. 62: Diog. VI, 9. E Thracum moribus ortum: Plin. N. H. VII, 40, 131: *vana mortaliū et ad circumscribendum se ipsam ingeniosa, computat more Thraciae gentis, quae calculos colore distinctos pro experimento cuiusque diei in urnam condit ac supremo die separatos dinumerat atque eis de quoque pronuntiat. Quid quod iste calculi candore illo laudatus dies originem mali habuit? Hinc Latini potissimum varias dicendi formulas derivaverunt: v. Horat. Carm. I, 36, 10 ibiq. intt., O. Iahnine ad Pers. Sat. II, 1 et add. quae notata sunt ad Zenob. VI, 13. App. Provv. III, 60. Mant. Provv. s. μία.*

58. Hesychius. Proverbii originem indicat Diod. IV, 11 fin.:

οὕτως οὖν χειρωσάμενος τὸ ζῶον εἰς τὴν χολὴν ἀπίβαπτε τὰς αἰδίδας, ἵνα τὸ βληθὲν βίλος ἔχη τὴν ἐκ τῆς αἰδίδος πληγὴν ἀνίατον.

59. Greg. Cypr. L II, 62.

60. Greg. Cypr. M IV, 13, 22.

61. Append. Provv. III, 68.

62. Greg. Cypr. L II, 60.

63. Apost. VIII, 26. X, 68. XIV, 17: Append. Provv. III, 67. «Usurparunt Aristid. ὄπλε τ. τεττ. 230: *ἰλελήθεισ δὲ ἄρα σαυτὸν ἀπάσαισ ταῖσ παροιμίαισ ἐνεχόμενος, εἰς πῦρ ξαίνων καὶ λίθον ἔψων καὶ σπειρών τὰσ πέτρασ. Aristoph. Vesp. 278: ἀλλ' ὀπότ' ἀντιβολοῖη τις κύτω κύντων ἄν οὕτω, Λίθον ἔψειν, ἔλεγεν.» Walzsius ad Arsen. 336. Addo Iulianum Oratt. VIII, 249 A: ἢ τοῦτο μὲν ἴσθι ἤδη καὶ προσόμοιον τῷ γράφειν ἐφ' ὕδατος [sup. 50] καὶ τὸν λίθον ἔψειν καὶ τῶν ὀργίλων ἰσχυρῶν ἔχη τῆσ πτήσιωσ: Greg. Nyssen. Vit. St. Ephraemi T. III, 603 Paris.: *μελλούσης ἀνταποδόσεωσ λίθον ἔψεισ, ἢ τῶν ἔξω παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων περιμίλησεν: Greg. Metoch. c. 46, p. 275 Kiessl.: τίσ γὰρ τὸν μὴ παροῦτα καταδραμεῖται; τίσ διώξεται τὸν μὴ φεύγοντα; τίσ κατὰ τοῦ**

- 64 *Λιμουῦ πεδίον*: ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμουῦ πιεζομένων.
- 65 *Λοκροὶ τὰς συνθήκας*: ἐπὶ τῶν παραβαίνοντων τὰς συνθήκας.
- 66 *Λοκρικὸς βοῦς*: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.
- 67 *Λόγοι λόγους τίκτουσιν*: ἐπὶ τῶν ἐκ πολυλογίας εἰς ἔριν καθισταμένων.
- 68 *Λύκου πτερά*: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ὄντων ἀξίων καὶ ἀδυνάτων, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ὁ φόβος στή.
- 69 *Λύκου στέγη*: ἐπὶ τῶν πενομένων.
- 70 *Λύκων φιλία*: ἡ προσποιητός. 10
- 71 *Λύκος ἐν αἰτία γίνεται κἄν φέρῃ κἄν μὴ φέρῃ.*
- 72 *Λύκων ἀυλή*: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ λεπτῶν.
- 73 *Λύκου ῥήματα.*
- 74 *Λύκου δεκάς*: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ προδοτῶν.
- 75 *Λυδία λίθος*: ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς ἐξεταζόντων καὶ δια- 15
κρινόντων τὰ πράγματα.
- 76 *Λύκος ἔχανεν*: ἐπὶ τῶν μάτην ἐλπιούσων.

4. S. εἰγνῶν. 8. στή] ἡ Ds. 11. αἰτία] φιλία Walzins. For-
tasse scribendum est: λύκος ἐν αἰτῖαισιν ἔστι, κἄν κτλ. 12. λεπτῶν]
κλεπτῶν Walzins. 15. ἐξεταζόν S.

μη πράγματ' ἔχειν αὐτὸς αἰρήσασθαι
κατὰ σοφίας ἀνασπῶν λόγους, ὡς
φρσιν ἢ ποιήσας [Soph. Aiac. 299],
καὶ λίθους ἴψων τῆς παροιμίας καὶ
ἀνδραΐας προσδιαλεγόμενος.

64. Zenob. IV, 93.

65. Apost. X, 76: Zenob. V, 4:
add. Eustath. ad Hom. II. B, 529,
p. 275, 44: φέρεται δὲ ἀπ' αὐτῶν
παροιμία ἡδε· Λοκρῶν σύνθημα,
ἐπὶ ἀπατείωνων. δοκοῦσι γὰρ Λοκροὶ
Πελοποννησίους συνθέμενοι ποτε εἶτα
Ἡρακλείδαις βοηθῆσαι.

66. Apost. X, 78: Zenob. V, 5.

67. Greg. Nazianz. in Georg.
Gnomol. apud Boiss. Anecd. I, 55:
λόγοι λόγους ἔλαυνον· οἱ δ' ἦσαν λόγοι.

68. DV III, 7.

69. App. Provn. III, 78. Natum
videtur ex Aesopi fab. 154 Schneid.,
103 Fur.: cf. infr. 72.

70. Ortum ex Aesopi fab. 257
Fur. aut simili. Alludit Menander
apud Eustath. ad Hom. II. K, 334,
p. 809, 44: διὰ παρὰ δὲ λυκοφιλίως ἀντι
τοῦ ὑπόπτως, ὑπόπτης, ὡς φέρεται καὶ

Μενάνδρου χρῆσιν ταύτην· Λυκο-
φιλοῖο μὲν εἶσιν αἱ διαλλα-
γαί: cf. Gatacker ad Marc. Anton.
328 B. Meinekius ad Menand. Rell.
p. 254.

71. Append. Provn. III, 74.

72. Macar. V, 69.

73. Greg. Cypr. L II, 66: cf
Mac. III, 48.

74. Apost. X, 93. VIII, 49.

75. Hesych. Photius: v. Greg.
Cypr. L I, 64. Apost. X, 99^a. Bac-
chylides Stob. Flor. XI, 7: Λυδία
μὲν γὰρ λίθος μαυρίει χρυσόν, ἀνδρῶν
δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατῆς τ'
ἔλλχει Ἀλάθτια: Theocr. Id. XII,
35: Λυδία ἴσον ἔχειν πέτραν στέμα,
ubi v. Scholia: Auct. incert. in
Crameri An. Oxon. III, 158: ἡ τὰς
Λυδίας, τὸν κίθρολον χρυσόν καὶ
τὸν μη τοιοῦτον ἐξελεγχούσας: alia
praebebit Boissonadus ad Nicet.
Eugen. T. II, 414. Cf. Macar. IV, 54.

76. Greg. Cypr. M IV, 15. Apost.
X, 85. Cf. Fritzsche ad Arist.
Thesmoph. p. 620.

- 77 *Λύλλος εἰ: ἤγουν μωρός· τοιοῦτος γὰρ ὁ Λύλλος ἦν.*
 78 *Λυθὸς ἀποθνήσκει σοφὸς ἀνήρ: ἐπὶ Κροίσου τοῦτο εἴρηται.*

TO M.

- 79 *Μαγνήτις λίθος: ἐπὶ τῶν πρὸς ἑαυτοὺς ἐπισηωμί- 5
 ων τινάς.*
 80 *Μαντικὸν ψυχῆ: ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα προορωμένων.*
 81 *Μακάρων νῆσοι: ἐπὶ τῶν ἐκπλεα τὰγαθὰ δοκούν-
 των ἔχειν.*
 82 *Μελαμπύγη συντύχοι: οἱ δὲ, δασυπρόκτω.* 10
 83 *Μερίς οὐ πνίγει.*

1. Μύλλος Meinekus Com. Gr. Fr. I, 27: sine causa: v. Theognostus in Cram. Anecd. Oxon. II, 61: Λύλλος: ὄνομα κύριον. 7. ματικῆ C. 10. βαθυπρόκτω S: explicatio omnino male habita. Ceterum Gregorius μὴ μελαμπύγου τύχης et alii aliter. 11. Suidas: μερίς οὐ πνίει. τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενιστέρων, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἰλιθὺν πνιγομένων, ἐπὶ ἅρα αὐτοῖς βοθηθεὶν οὐκ ἠδύνατο, ἐπειρήθη ὁ διαμερισμός· καὶ ἕκαστος ἐκάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνων

77. Phot. s. Λύλλος· ποιητὴς ἐπὶ μωρίᾳ κωμωδούμενος: rectius Hesychn. s. Λύλλος ἢ Λύλλος: οὗτος ἐπὶ μωρίᾳ κωμωδεῖτο. Lylus numerum auget hominum stultitia insignium: cf. annot. ad Apost. X, 3.

78. Proverbium Croesum spectat in ipso mortis discrimine Solonis sapientiam mente percipientem.

79. De lapide cf. nott. ad Macar. IV, 54. Pertinet huc Euripidis locus ex Oeneo a Suida s. Ἡρακλεία λίθος allatus: τὰς βροτῶν Γνώμας σκοπῶν † ὅστε μαγνήτις λίθος τὴν δόξαν ἔλαυε καὶ μεθίστησιν πάλιν: de quo loco v. Welckerum in libro de trag. Gr. II, 587: add. Dio Chrys. Or. IV, 170 R.: οὐκ ὥσπερ τὴν μαγνήτιν λίθον ἔλαυνε φασὶ πρὸς αὐτὴν τὸν σίδηρον.

80. Append. Provn. III, 80.

81. Macar. III, 64: Zenob. III, 86. »Pind. Ol. II, 77: μακάρων νῆσοι. Herod. III, 26. Ubi de sing. et plur. v. annot. intt. et saepe Plato aliique. Μακαρίων νήσοις scriptum ap. Hierocl. in Pythag. p. 310, quod nisi vitiosum, parum certe usitatum est. Demosth. 1400, 1: τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχοντες τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς ἀνθρώποις ἐν μα-

κάρων νήσοις. Ap. Plin. quoque 4, 22: Ex regione Artotrebaram promontorii sunt Deorum sex insulae, quas aliqui fortunatas appellaverunt. Eust. (Od. p. 1500, 23 sqq.) ex Strab. refert τὰς τῶν μακάρων νήσους s. τὸ ἡλίσιον πεδῖον esse sitas οὐ πόλυ ἄπωθεν τῶν ἄκρων τῆς Μαυρουσίας τῶν ἀνακειμένων Γαδίροις: esse autem εἴπουν τὸν τόπον καὶ εὐάερον, διὰ τὸν ζέφυρον. Huc pertinet, quod apud Arist. Ran. 85 Herculi quaerenti ποι γῆς ὁ τλήμων Bacchus respondet: ἐς μακάρων εὐαχίαν, quamvis nonnulli sint [v. quae monui in Schneidewimi Philol. I. II, 32.] qui per μακάρας ibi accipiant Aulicos opulentos et beatos, inter quos in regia Archelai consenuit. Plat. Phaedon. 115 D: ἀπὸ τῶν ἐς μακάρων δὴ τινὰς εὐδαιμονίας.» Stephanus et L. Dindorfius in Thes. L. Gr. T. IV, 511. Add. Greg. Nazianz. Epist. 4: ἃ μὲν οὖν ἡμεῖς σύνσμεν, ταῖς τῶν Μακάρων νήσοις ταύταις, ἐστὶ οὖν τῶν μακαρίων ἡμῶν, ταῦτά ἐστι: et v. nott. ad Greg. Cypr. L I, 8.

82. Greg. Cypr. L II, 73.

83. Apost. XI, 27: Zenob. V, 23. Adhibuit Eustath. Opusc. 22, 43

- 84 *Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τοῦ πάνυ ἡδέος.*
 85 *Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην: καὶ Μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία.*
 86 *Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς τιμίοις μεγαλαυχούντων· παρόσον σωφροσύνης ἔνεκα παρὰ θεῶν ἡφαιστότευκτος ἔδωρήθη τῷ Πηλεὶ μάχιρα.*
 87 *Μεγαρέων δάκρυα: ἐπὶ τῶν σφόδρα κλαίωντων.*
 88 *Μηδὲν ὑπὲρ τὸν καλάποδα: παρεγγυᾶ, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον πράττειν.* 10
 89 *Μὴ σπεῦδε πλουτεῖν καὶ † ταχέως πλουτεῖς.*
 90 *Μηδὲν ἄγαν: ἑνὸς τῶν ἐπὶ τῶν σοφῶν τὸ ἀπόφθεγμα.*
 91 *Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.*
 92 *Μὴ μεγάλα λέγε: κατὰ παραίνεσιν.* 15

ἐπιφώνει, *Μερίς οὐ πνίξ.* ἢ οὕτω γράφει, *Μερίς οὐ πνίξι.* ὅτε οὖν οἱ δύνατοί ἤρπαζον, ἦν πνίξ· ὅτε δὲ ἐπενοήθη ὁ μερισμός, ἔλεγον οἱ πένητες, *Μερίς οὐ πνίξ.*

2. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑποθέσει τινὶ καθυστερησάντων. 4. μεταφρονεῖ S, μίζον φρονεῖ ἢ Apostolius. τὴν μάχαιραν S: τῇ Apostolius om. Hesychius: *Πηλίως μάχασα:* παρομία ἦν ἐκ πλήρους Ἀριστοφάνης ἀναγράφει οὕτω *Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ ὁ Πηλεὺς τῇ μαχαίρᾳ·* ἰδοὺ γὰρ σωφροσύνης γέρας ἐλληθέται: v. Nauckius Arist. Byz. Fr. p. 240. De v. ἐκ πλήρους significatione v. quae dixi in Schneidewini Philol. III, 568. 9. τὰ καλάποδα C. 11. *μὴ σπεῦδε πλουτεῖν, μὴ ταχὺς πένης γένη* Menander. 14. ἀνοίας S.

Taf.: πνίξ οὐ μερίς ἀναστροφῶς παρομιαζόμενοι: ibid. 16, 21: οὐκ ἐπιπνίγεις ἦσαν, ἀλλὰ μερίδες, τὸ παρομιαζόμενον. Cum similibus ab Eustathio compositum invenies in annot. ad Macar. III, 40.

84. DV III, 20.

85. Apost. XI, 31: Suidas. De Diogene Cynico narrat Diog. Laert. VI, 50: *νεογάμου ἐπιγράψαντος ἐπὶ τῆν οἰκίαν, «Ὁ τοῦ Διὸς παῖς Ἡρακλῆς Καλλίνικος ἐνθάδε κατοικεῖ, μηδὲν εἰσὶτω κακόν, « ἐπίγραψε, « Μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία »:* de quo inscriptionum genere egerunt Welckerus in Ritschl. Mus. Rhen. I, 219, O. Iahnus Symbol. Archaeolog. 148 sq. Proverbialiter alteram adhibuit Greg. Nazianz. Epist. 217 [224]: *μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία,*

μετὰ τὴν ζάλην ὁ κυβερνήτης, καὶ δέον βουλευέσασθαι προτερον, εἴτε πρῶται, τὴν τάξιν ἀπτεροτέρωμεν· μετὰ τὴν πρᾶξιν βουλευόμεθα.

86. Apost. XI, 18: Zenob. V, 20. Secundum alios ensem dono dederat Peleo Vulcanus: Scholl. ad Pind. Pyth. III, 167: cf. Roulez ad Ptolem. Hephæst. 138.

87. Apost. XI, 10: Zenob. V, 8. Proverbiū originem tetigit Meierus de Crantore disput. 30.

88. Provn. Append. III, 90.

89. Menand. Monost. 358.

90. Greg. Cyrp. L II, 79.

91. DV III, 23.

92. Apost. XI, 39^a: Diog. VI, 70^b. Hom. II, P, 19: *Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν, ὑπέρβιον εὐχίταῦσθαι.*

- 93 *Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ: παρεγγυᾶ, μὴ κακοῖς ἐπισωρεύειν κακά.*
- 94 *Μὴ παιδί ξίφος: ἐπὶ τῶν τὰ ἀσύμφορά τινι διδόντων.*
- 95 *Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας: ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετὰ ἀγαθοῦ.* 5
- 96 *Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα: ἀντὶ τοῦ, τὰς τέχνας.*
- 97 *Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων.*
- 98 *Μὴ κινεῖν ἀκίνητα.*
- 99 *Μικρὸς ὄνος ἀεὶ πῶλος: ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας νέων ἀεὶ λογιζομένων.* 10
- 100 *Μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ.*
- 1 *Μία χελιδὼν ἄρα οὐ ποιεῖ.*
- 2 *Μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν.*
- 3 *Μυσῶν ἔσχατος: ἐπὶ τῶν ἐσχάτων καὶ ἀδόξων.*
- 4 *Μῦθοι Καμαριναίων: οἱ μακροὶ λόγοι καὶ ληρώδεις.* 15
- 5 *Μυσῶν λεία: ἐπὶ τῶν εὐαρπάκτων.*
- 6 *Μῦς πίτιης γεύη: ἐπὶ τῶν νεωστὶ κακοῖς ἐντυγχανόντων.*
- 7 *Μωμῆσεται τις μᾶλλον ἢ μιμῆσεται.*
- 8 *Μωρότερος προβάτου: καὶ Μωρότερος Μορῦ-20 χου: ἐπὶ τῶν εὐηθῶν καὶ ἀλογίστων.*

1. ἐπισωρεύειν S. 3. ξίφος] μάχαιραν Gregorius, alii: cum Macario Hesychius facit. 8. *Μὴ κινεῖν ἀκίνητα, μηδ' ἄκρω θακτύλῳ* Suidas. 9. ὄνος] ὁ οὖς Ds, Suidas. 10. νέων κτλ.] νεύειν λεγόντων Suidas. 13. Suidas explicat: ἐπίστε γὰρ τὸ μικρὸν κακὸν μεγάλων αἰτίων γίνεται ἀγαθῶν ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν. 15. λόγοις S. 16. ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων Suidas. 17. γεύη Photius, γένεται Suidas s. *Μῦς*, apud quem explicatio haec legitur: ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπου. 20. εἰ Μωρῦχον Zenobius. Suidas: *Μ. Μ.*: παροιμία. Πολέμων φησὶ λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· *Μωρότερος εἰ Μορῦχον, ὃς τ' ἄνδρον ἀφείξῃ ἐξω τῆς οἰκίας κἀθηται. Μόρχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος, κατ' ἐπίθετον· διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ*

93. Greg. Cyr. L II, 74.
94. Greg. Cyr. L II, 70.
95. DV III, 25.
96. Mant. Prov. s. *μὴ πρὸς: Diog. VI, 70a. Cf. Macar. VIII, 32.*
97. Apost. XI, 56: Diog. VI, 60.
98. Scholl. ad Plat. 456 Bekk.: *παροιμία ἐπὶ τῶν καλῶς θεοφάντων ἢ γιγονότων λεγομένη: Suidas. Cf. nott. ad Diog. VI, 54 et v. DV I, 25.*
99. Apost. XI, 61: Diog. VI, 64.
100. VB in nott. ad Zenob. V, 12. Greg. Cyr. L II, 71.

1. Greg. Cyr. L II, 71.
2. Diod. VI, 62.
3. DV II, 47.
4. Ex hoc Macarii loco lucem accipit Hesychii glossa: *Καμαρινῶς λέγει: παροιμιαικῶς· λέγει ἀποτόμως, ἀνδρείως.*
5. DV III, 16.
6. Macar. II, 36.
7. Greg. Cyr. M IV, 42.
8. Arist. Hist. Anim. IX, 3: *τότε γὰρ τῶν προβάτων ἡθεῖς, ὥσπερ λέγεται, εὐθεῖς καὶ ἀνόητον·*

TO Ν.

- 9 Ναῦς παλαιά πόντη οὐχὶ πλωτήμη: ἐπὶ τῶν εἰς
μηδὲν συντελούντων.
- 10 Νεκρῶ λέγουσα μύθους εἰς οὓς: ἐπὶ τῶν ἀναι-
σθήτων. 5
- 11 Νόμος καὶ χώρα: ἐπὶ τῶν ἰδίους κεχημένων ἤθεισι.
- 12 Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις: ἐπὶ τῶν ἐπιλησμώνων.
- 13 Νύξ ὕγρα: ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶ.
- 14 Νῶ πείθου: ὁμοία τῇ· Θεῶ ἔπου.

TO Ξ.

- 15 Ξέγον ξένιζε ἀπιχώριον ποίει: πρὸς τοὺς δεξι-
οὺς καὶ φιλοξένοους.
- 16 Ξυνός Ἐνυάλιος: ἐπὶ τῶν κοινῇ τι εὐρισκομένων. 10

τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρήγῃ γλίσκει τε καὶ σῦκος. μορῆται δὲ τὸ μολύναι.
Ὅμηρος γοῦν τὸ μμολυόμενος μμορνημένος φησὶν. εὐήθειαν δὲ τούτου
καταγνώσθηται, παρόσον ἔξω τοῦ νεοῦ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἀγαλμα καθί-
δρνται παρὰ τῇ ἐκδοῦ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐθής τι διακραττομένων.

2. πόντων recte Suidas. πλώσει. idem: v. Diogenianum. 4
λίγου μῦθος S. 6. Suidas: διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίους νόμοις χρῆσθαι.
7. οὐ παρὰ Κ.] οὐκ ἐν Κενταύροις Suidas, qui explicat: παραμία ἐπὶ
τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνοήτων ταττομένη. 8. χαλεπῶν Ds, Walz. 11.
πόει S.

πάντων γὰρ τῶν τετραπόδων κί-
στόν ἐστι καὶ ἔρπει εἰς τὰς ἰσημίας
πρὸς οὐδὲν κτλ. Cui communi Grae-
corum iudicio sese applicans Ari-
stophanes de stulto Plut. 922 προ-
βατίου βιον ζῆν dixit, ubi Scholia-
sta: προβατίου βιον ζῆν] ἐπὶ
τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. διὰ τὸ
ἀδρανὲς τῆς διανομῆς τῶν πραγμά-
των. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργαζό-
μενα ζῆ: sic certe ego locum scri-
bendum esse puto: v. Suid. s. προ-
βατίου. Neque praeterendum hoc
loco, quod Aristophanes Vesp. 32
Atheniensium recordiam taxans au-
sus est: ἐν τῇ πνυκὶ Ἐκκλησιάζειν
πρόβατα συγκαθήμενα: add. Dioge-
nes Cynicus apud Diog. Laert. VI,
47: τὸν πλούσιον ἀμαθῆ πρόβατον
εἶπε χρυσόμαλλον: Plaut. Bacch. V,
2, 5: B. quid hoc est Negoti? nam
amabo quis has huc oves adegit?
N. Oves nos vocant pessimas. Deni-
que confine est quod legitur de
stulto apud Demetr. de Elocut.

§. 172: θαλάσσιον πρόβατον,
a pisco tractum, quem ex Oppiano
I, 146. III, 139. Aelianus N. A. IX,
36 commemorat. Idem latine ex-
pressum memoriae prodidit Seneca
de Constantia Sap. 17: Chrysiippus
ait quendam indignatum, quod illum
aliquis verrucem marinum dixe-
rat: v. Baguetius de Chrys. V. 250
et Paroem. T. I, praef. V. Μωρότ.
M.] Apost. XI, 91: Zenob. V, 13.
Mant. Prov. s. τοῦ Μωρίχου.

9. Apost. XI, 96: Diog. VI, 78.
10. DV III, 34.

11. Apost. XII, 12^a: Suidas. Cf.
Zenob. V, 25.

12. Apost. XII, 12. XV, 100.
XVII, 37b: Diog. VI, 84.

13. Apost. XII, 15^a. XVII, 39:
Diog. VI, 89.

14. DV III, 31.

15. Menand. Monost. 400: ξένους
ξένιζε, καὶ οὐ γὰρ ξένος γ' ἔση:
praeivit Hom. Od. E, 447.

16. Apost. XII, 28. Hom. II. Σ,

17 *Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτε ὀρθόν.*

ΤΟ Ο.

18 *Ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἰερόν: ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις ἀξίων καὶ ὁμοίων.*

19 *Ὁ βολοῦ τάριχος, δύο δ' ὀβολῶν ἀρτόματα: 5 ἐπὶ τῶν ἴνα μικρὰ κατορθώσῃ πλείονα δαπανώντων.*

20 *Ὁδυσσεὺς Σιούφῳ συνῆλθεν: ἐπὶ τῶν ἐν πανουργίᾳ ὁμοίων.*

21 *Ὁδοῦ παρουσίας τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: ἐπὶ τῶν προδήλων.*

10

22 *Ὁ ἐν Πάρῳ βωμὸς: ἐπὶ τῶν πολυτελεῶς κατασκευασμένων.*

23 *Ὁ ἐκ διαμέτρου βίος.*

1. Ξύλον — ὀρθόν: ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθοῦς ἀπεργάσασθαι Suidas. 9. τὸν S. μὴ ζῆτε C. 11. Scribe Παριφ et v. Rathgeberum in Erschii et Gruberi Encycl. III, 3, 134.

309: ξυδὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανίοντα καίτια, ubi Eustath. 1144, 43: τὸ δὲ ξυδὸς Ἐνυάλιος, ἀπὶ τοῦ κοινῆ ἢ τοῦ πολέμου τύχη καὶ ὁ κατ' αὐτὸν κίνδυνος καὶ οὐ μᾶλλον τούτου ἢ κείνου. Ab Aristot. Rhet. II, 21 inter vulgaria proverbialia refertur. Alia v. in nott. ad Diog. V, 38. Cf. Apost. VII, 94. 17. Greg. Cyr. M IV, 50.

18. Mant. Provn. s. ὁ βωμὸς.

19. Mant. Provn. s. ὀβολοῦ. Diogenes Cynicus apud Diog. Laert. VI, 57: διαλεγόμενον ποτε αὐτοῦ τάριχον προτείνας περιέσπασε τοὺς ἀφροατάς· ἀγανακτοῦντος δὲ, τὴν Ἀναξίμενους, ἔφη, διαλέξιν ὀβολοῦ τάριχος διαλέλυσεν. Ad originem enodandam confert Demosth. Prooem. 53, 1459 R.: τὴν δὲ δραχμῆν καὶ χοῖ καὶ τέτταρον ὀβολοὺς ὥσπερ ὕσθησύντα τὸν δῆμον διαύωσιν: Lucian. Hermot. §. 61: οἶνον μὲν γὰρ φαῦλον πρᾶσθαι ἐν δοῦν ὀβολοῖν ὁ κίνδυνος: v. Boeckhius Oecon. Att. I, 113.

20. Sisyphi astutia inde ab Hom. II, Z, 153 celeberrima: v. Theogn. 703. Arist. Acharn. 390, ubi Scholia: δραμὴν τινα καὶ πανούργον παραδεδόκασιν οἱ ποιηταὶ τὸν Σίσυφον,

διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὁμήρου διδασκαμένοι Ἔρθα δὲ Σίσυφος κτλ.: cf. Nitzschus Ann. ad Hom. Od. A, 597. Idem valet de Ulysse: hinc nata proverbialia plura: Suid. s. Ὁδύσσειος μηχανή: ἐπὶ τῶν πανούργων: Ὁδυσσεύς συνετώτερος Cram. Anecd. Paris. I, 398, 17: Euripidis ex Telepho versum [Stob. Flor. 29, 55] οὐ τὰρ Ὀδυσσεὺς ἴσθιν αἰμύλος μόνος proverbii loco adhibuit Plut. Lysand. 20: add. Liban. Epist. 78: καὶ ταῦτα οὐκ ὦν νήσιος, ἀλλ' οὐδὲ Ὀδυσσεύς λιμπεόμενος ἐν δόλοισι. Cf. Macar. VII, 90.

21. Apost. XII, 34: Append. Provn. IV, 12.

22. Append. Provn. IV, 13.

23. Lucian. Catapl. §. 14: ἄλλως τε οὐδ' ὅμοια τὰμὰ τοῖς τῶν πλουσίων· ἐκ διαμέτρου γὰρ ἤμην οἱ βίαι, φασι: ubi Scholia: τὸ λόγον ἐπὶ τῶν πάντων διαφερόντων. εἰληπται δὲ ἐν τῇ ἐπιπέδῳ [ἐκ τοῦ ἐπιπέδου Solanus] σχήματος τοῦ κύκλου· ἐπ' κείνου γὰρ πασῶν τῶν τετραγώνων αὐτὸν εὐθειῶν μίλων ἢ διὰ τοῦ κέντρου, ἦτις καὶ διάμετρος λέγεται, ἀπὸ τούτου οὖν τὰ πάντων διαφερόντα λέγεται ἐκ διαμέτρου: Athanas. de decret. Synodi Nic. 26, T. I, p. 231

- 24 *Οιδίποδος ἀραί: αἱ σφοδραί.*
- 25 *Οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.*
- 26 *Οἶνος καὶ ἀλήθεια: ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.* 5
- 27 *Ὅλη χειρὶ: λείπει ἢ εὐεργετῆιν ἢ ἀδικεῖν.*
- 28 *Ὁ Λυδὸς τὴν ὄνον ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πρατιόντων· παρόσον ἰππικώτατοι οἱ Λυδοί. ὁμοία δὲ ταύτῃ καὶ ἡ Ἄφ' ἰππων ἐπ' ὄνους.*
- 29 *Ὁ λαγὼς καθ' ἑαυτοῦ τὰ ἡδύσματα: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν πραγματινομένων· ἐπεὶ περ ὁ λαγὼς αὐτὸς ἑαυτῷ γίνεταί ἡδυσμα.*
- 30 *Ὅμφακας βλέπει: ἐπὶ τῶν δορυμὸν βλέπόντων καὶ ὀργιζομένων.*
- 31 *Ὅνος εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ πληθυσιαζόντων σοφοῖς.*

7. τὸν C: τὴν ὄνον Babr. fab. 55: ἡ ὄνος Aesop. fab. 371 Fur. 8. ἰππικώτεροι S.

D ed. Paris.: οἱ κατὰ διάμετρον, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀντίκειται τῇ Σαβελίου γνώμῃ: Anonym. in Haas. ann. ad Leon. Diacon. 257 B: ὅν δ' ὡσπερ ἐκ διαμέτρου ἀδικία τούτοις καὶ ἀμείρια κατὰ τῶν ὑπερήμων ἐνέεισθη.

24. Macar. I, 59.

25. Athen. X, 428 A.

26. Greg. Cyr. L II, 83. Apost. VII, 37.

27. Ὅλαις χεροὶ ποταμὸς ἀπανταλέν dixit Nicephor. Chunn. in Boissonadi Anecd. Nov. 178: τὰς βασιλίσσας ἐκζητοῦν ὄλαις χεροὶ καὶ γνώμαις Constant. Manass. Comp. Chron. 8197: magna voce sonas manusque tota Martial. Ep. VI, 19, 8. Cf. Apost. XII, 62.

28. Apost. XII, 65a: App. Provv. IV, 18. Ἄφ' ἰπ. Macar. II, 19.

29. Hoc proverbium ni fallor Terentius Eunuch. III, 1, 36 ante oculos habuit: *Lepus tute es, et pulmentum quaeris?* ubi Donatus post varios conatus tandem veram explicationem invenit: "quod in te

habes, hoc quaeris in alio": *lepus enim, ut physici veteres credebant, incerti generis est, modo mas, modo femina: Plin. N. H. VIII, 55, 218: Archelaus auctor est, ... utramque vim singulis inesse ac sine mare aequo gignere: v. Aelian. N. Anim. XIII, 12 et cf. Niclas ad Geopon. XIX, 4. Menardus ad Barnab. Epist. p. 33 in Cotellerii PP. Apost. T. I.: sibi igitur gignit et secum portat condimenta, quum caro leporina inter cibos delicatissimos numeretur: Hipponax Ath. XIV, 645 C. Arist. Equitt. 1197. Euangelus Athen. XIV, 644 E: unde simul apparatus finitimum nostro esse illud διασπούς κρεῖν ἐπιθυμῶμε, de quo v. Diogen. IV, 12. Apost. V, 85. Ceterum proverbium a Livio Andronico Terentium accepisse e Vopisci V. Numer. 13 Lindenbrogius monet.*

30. Apost. XII, 70d: App. Provv. IV, 21.

31. Append. Provv. IV, 22.

- 32 Ὀνος ἵππον μιμούμενος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς τινα
ζηλούντων.
- 33 Ὀνου γνάθος: ἐπὶ τοῦ ἀθηπάγου.
- 34 Ὀνος ἄγει μυστήρια: ἐπὶ τῶν ἐτέροις κακοπα-
θούτων καὶ εὐφροσύνην παρεχόντων. 5
- 35 Ὀνου πόκοι: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.
- 36 Ὀνου παρακύψεως: ἐπὶ τῶν μάτην συκοφαντούμενων.
- 37 Ὀνου σκιά: ἐπὶ τῶν μηθενὸς ἀξίων.
- 38 Ὀνος λύρας ἀκούων καὶ σάλπιγγος ὕς: ἐπὶ τῶν
ἀναισθήτων καὶ ἀμούσων. 10
- 39 Ὀνος λυρίζων: ἐπὶ τῶν ἀμούσων.
- 40 Ὁξύτερον οἱ γασίτογες βλέπουνσι τῶν ἄλωπέ-
κων: ἐπὶ τῶν λανθάνειν μὴ δυναμένων.
- 41 Ὁξύτερον Λυγκέως βλέπει: ἐπὶ τῶν τὰ πόρρω-
θεν ἀκριβῶς βλέπόντων. 15
- 42 Ὁ περὶ ψυχῆς ἀγών: ἐπὶ τῶν ἔσχατα ἢ περὶ τῶν
μεγίστων κινδυνευόντων.
- 43 Ὁ Πέρσης τῆν θυσίαν: ἐπὶ τῶν λιτῶς θύοντων.

3. γνιαθος S. 4. ἄγων Suidas.

7. μάτην] καταγελάστως Suidas. Narrationem subiungit Suidas hanc: φασι γάρ, ὅτι κωμαεὺς τις, οἱ δὲ κοροκλάθος, ἐπλάττε πολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἰγαστηρίῳ. ὄνος δὲ παριῶν ἀκολευθούτος ἀμιλῶς τοῦ ὀηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνέτριψε τὰς ὄρνιθας καὶ τὰ ἐν τῷ ἰγαστηρίῳ συνέτριψε σκεπή· ὁ τοῖσιν κύριος τοῦ ἰγαστηρίου ἐπὶ κρίσει ἤγαγε τὸν ὀηλάτην. ἰρωτώμετος δὲ ἐκείνος ὑπὸ τῶν ἀπαντωντων, τίνας κρίνειτο, ἔλεγεν, ὄνου παρακύψεως. V. Zenobium. S. Eadem explicatione utitur Schol. ad Plat. 317 Bekk., cui ex Aristide subiungit narrationem ineptissime fictam. 9. ἀκούων] ἤκουε Suidas.

32. Natum ex fabula: v. Aesop. 83 Fur., 140 Cor. Cf. annott. ad Append. Provn. IV, 25.

33. Greg. Cyr. M IV, 56.

34. Greg. Cyr. M IV, 55.

35. Apost. XII, 89: Zenob. V, 38.

Uberius explicat Suid. v. τις: ... τις εἰς ὄνον πόκας; οὕτω λέγουσι τὸ ἀχρηστον. οὐδὲν γὰρ αἰ τοῦ ὄνου πόκας χρησιμῆουσι. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηντίων· ἐν ᾧ τρόπῳ φαιμέν, χότταν [cf. Apost. XVIII, 34.] ποικίλλων. Tetigit Nitzschius Annot. ad Hom. Od. T. III, 334.

36. Apost. XII, 87: Zenob. V, 39.

37. DV III, 43: Macar. VII, 8.

38. Apost. XII, 91a: Diog. VII, 33: cohaerent cum nostro Apost. XII, 82. 83. De labore irrita dixit

Theod. Prodrum. Amic. exul. in Stobaei edit. Fabr. p. 625, 42: ἀλλ' εἰς νεκρούς τὰ μύρα τῆς παροιμίας, Ἄλλ' εἰς ὄνους ἢ λῆρα τοὺς κανθηλίους.

39. Diog. VII, 33.

40. Append. Provn. IV, 31. Cf. Macar. VI, 90.

41. Append. Provn. IV, 30. De Lynceo disputat Bergkiius in Meinekii Com. Gr. II, 2, 1048.

42. Eurip. Phoen. 1330: δοκῶ δ' ἀγῶνα τὴν περὶ ψυχῆς, Κρίτον, ἤδη πεπραχθῆαι πασι τοῖσιν Οἰδίπῳ: εἰ. Orest. 847: Phot. Epist. 185 init.: τῷ μὲν φίλῳ, ὑπὲρ οὐ κρισθεῖω ... περὶ ψυχῆν ἐστιν ὁ ἀγών: confusio v. in annott. ad Apost. XVI, 90c.

43. Eiusdem generis erit Καρι-

- 44 Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν: ἐπὶ τῶν παναλεθρία διαφθειρομένων.
- 45 Ὅπου γὰρ εὐ πράσσει τις, ἐνταυθοὶ πατρίς.
- 46 Ὅρτυξ ἴσωσευ Ἑρακλῆα τὸν καρτερόν: ἐπὶ τῶν ἀνασχωμένων ὑφ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. 5
- 47 Ὅρκος Ἀφροδίτης συγγινώσκειται: παρόσον οἱ ἐρωῶντες εὐχερῶς ἐπισηκοῦσιν.
- 48 Ὅρκους γυναικὸς εἰς ὕδωρ χερὶ γράφειν: Σοφοκλέους αὕτη ἐστίν.
- 49 Ὅρνιθιον γάλα: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀμηγάνων. 10
- 50 Ὅστις [δὲ] πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται Κεῖνου ὅτι δούλος, κἄν ἐλεύθερος μόλῃ: Σοφοκλέους καὶ αὕτη.

8. Ὅρκους γὰρ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω Sophocles. tarcho accessit.

11. δὲ e Plu-

κὸν θύμα, de quo cf. Plut. Prox. I, 73. Nam Persae in sacrificando nec aras erigunt neque ignem incendunt neque ullam victimae partem Diis relinquant: Herod. I, 132 c. int., Strab. XIV, 3, 13, 732. Congruit fere nostro versus tacito auctore ab Athen. I, 8 E laudatus: ἀκαπνα γὰρ αἰὲν αἰοδοὶ θύομεν: dicit enim Lucian. Amor. 4: βουφάγος μὲν ὁ δαίμων, ὁ Δυκίης, καὶ ταῖς ἀκίαντος, ὡς φασι, τῶν θυσῶν ἤμιστα τερέπόμενος: sic Lucianus: alii scriptores aliter. Nam in Athen. l. c. notante Casaubono sensus est: laute epulamur nullo nostro sumptu: de optimo contra et gratissimo sacrificio dicitur in Eustath. Praef. Comm. Pindar. §. 31: Διλόσοι δὲ ἰρωτηθεὶς τί πάρεστι θύσαν, Παιᾶνα, εἰς [Pindarus]: μονονουχὶ λέγων ἐκ τῶν ἰλλογίμων ἀνδρῶν θυσίαν εἶναι λόγους τῆ χρηστῶν. Πρὸς ὁ συλλαλεῖ καὶ ὁ γράφας, ὡς ἀκαπνα θύουσιν αἰοδοί: ubi v. Schneidewinum: Eustath. Opusc. 235, 30: κηροῦ δὲ ἕκασμα οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ φῶς ἄλυπον ἀραιφινίς· καὶ ἔχει παλαιὰν παροιμίαν παρατίσας ὁ τὸν κηρὸν ἀνάπτων, καθ' ἣν ταῖς Μούσαις ἀκαπνα θύουσιν οἱ αἰοδοί, λέγων καὶ αὐτὸς, ὅτι πῦρ ἐκκαίει ἀκαπνον, καὶ μὴν καὶ

ἄλυπον ἐς τὸ πᾶν. Alludit Leonid. in Anth. Palat. VI, 321, 3: Καλλιόπης γὰρ ἀκαπνον αἰεὶ θύος. Pselli locum Casaubonus adscripsit.

44. DV III, 48.

45. Aristoph. Plut. 1151: πατρίς γὰρ ἐστὶ πᾶς' ἢ' ἀν' πράττη τις εὖ, ubi Scholl.: παρὶ τῆν παροιμίαν ὅπου γὰρ ἀγαθὸν ἐστίν, ἐκεῖ μοι πατρίς: Georg. Pisisides de Vanit. vitae 206: τῶ δὲ φρονοῦντι πᾶσα γῆ προεδρία: cf. Macar. VII, 1, Zenob. V, 74. Sententia ad Democritum refertur: Stob. Flor. XL, 7: ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ εὐμπαὶς κόσμος, de quo loco v. Mullachius Democrit. Rell. p. 200. Latine expressit Publ. Syr. 623 Zell.: patria erit vestra, ubi cumque viseritis bene: 543 Or. Cf. Apost. II, 84c. Mant. Provn. a πᾶσα γῆ.

46. DV III, 49.

47. App. Provn. IV, 33: cf. Greg. Cypri. L I, 1.

48. Sophocli. in Phot. Bibl. 530, a, 16 Bekk.: cf. nott. ad Apost. VI, 56.

49. DV II, 15.

50. Plut. V. Pomp. 78 fin.: δεξιουμένων αὐτὸν [Pompeium] ἦδη τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλῶν ἐκ τῆς αἰαίδος, μεταστραφείς πρὸς τῆν γυναῖκα καὶ

- 51 Ὁ Σκιωναῖος κολυμβᾶ: ἐπὶ τῶν ἐμπειρίαν εἰς
πράγματα ἔχοντων.
- 52 Ὁ Σικελὸς ὡς ἔοικε τὴν ἐξωμίδα: παρῶσον οἱ
Σικελοὶ κωμωδοῦνται ὡς κλέπται.
- 53 Ὅσω πλέον ἔμισυ παντός: βούλεται λέγειν ὅτι 5
μετὰ δικαιοσύνης μείζον τοῦ ὀλοκλήρου τὸ ἤμιον.
- 54 Ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγη, εἰ δεῖ ἐπιπνίγειν: ὅτι
οὐ δεῖ ἐπιμβάινειν τοῖς δυστυχούσιν.
- 55 Ὅτι σοὶ φίλον οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρόν: ἐπὶ τῶν τὰ
αὐτὰ φρονοῦντων. 10
- 56 Οὐθαρ ἀρούρης.
- 57 Οὐχ εὐδαι ποιμήν.

5. Suidas explicat: τουτέστι, τὸ ἕλιγον μετὰ δικαιοσύνης τοῦ πολλοῦ
μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄνησιν.

τὸν νῖόν εἶπε Σοφοκλέους λαμβετα·
Ὅστις δὲ κτλ.: Soph. fr. 711 Dind.
Eundem versum Dionysius tyran-
nus contra Aristippum iecit, qui
quidem auctor Dicole apud Diog.
Laert. II, 82 respondit: οὐκ ἔστι
δοῦλος, ἀν ἐλευθέρου μόλη. Quam
versus immutationem Plutarchus de
audiendis poet. 11, p. 33 D in
Zenonem philosophum confert.

51. De Sciona urbe in Pallena
sita v. Poppo ad Thuc. T. I, 2, 374.

52. Propter idem vitium ab Epi-
charmo Siculi notati sunt: Macar.
VII, 64 coll. Zenob. V, 84: hinc
σικελίζει Hesychio auctore idem
quod ποτηρεύεσθαι valet. Cur ἔσω-
μῆς posita sit, Perizonius ad Aelian.
V. H. IX, 34 aperit.

53. Greg. Cyr. L II, 89.

54. Append. Provn. IV, 34. Soph.
Antig. 1017: τίς ἀληθῶν θανόντ'
ἰπικτανόν: cf. Brunckium ad ei.
Philoct. 946.

55. Plat. Theaet. 162 C: ἀλλ' εἰ
αὐτως, ὃ θεόδωρε, σοὶ φίλον, οὐδ'
ἐμοὶ ἐχθρόν, φασὶν οἱ παροικιυζόμε-
νοι, ubi Schoell. p. 361 Bekk.: παρ-
οικία ἐπὶ τῶν ἐν τισι συμφο-
ρομένων. Alladit Eurip. Phoen.
386: ἄ γὰρ οὐ βούλει, ταῦτ' ἐμοὶ
μῆτερ φίλα: alia exprimit Lambi-
nus ad Horat. Carm. II, 17, 2.

56. Hom. Il. I, 141: εἰ δέ κεν
Ἄργος ἰκοίμην Ἀχαιῶν, οὐθαρ
ἀρούρης, ubi Eustath. p. 742, 16:
Ο. ἀρ. τὸ πύρατον καὶ τροφιμώτα-
τον καὶ ὡς ἰσπεῖν ὁ μαστιός ἢ τῆς
ἐν Παλοπονήσῳ μητρὸς γῆς τῆς τοῦ
βασιλέως πατρίδος ἢ τῆς ἀπλῶς γῆς·
... καὶ οὕτω μὲν Ὅμηρος τὴν μη-
τέρα γῆν ὡς οἶά τινά γυναικα θέ-
μενος κατὰ τὴν μυθικὴν Ἀθῶν καὶ
Ἀθήμωραν ἢ καὶ τὴν ἕτερον ζῶον γά-
λακτι ἐπιτρέφον τὴν νεογνὰ περὶ τὸ
Ἀχαιῶν Ἄργος ἰδιωῶρσεν ἐν τῇ οὐ-
θαρ αὐτῆς, ἰσῶσας τῇ ἡγετορίᾳ τὸ
ἕτερον οὐθαρ ἢ τὰ ἕτερα ἐπιλήγειν
τόποις ἐτίρας, εἰ που σιμάνειν αὐ-
τοῦς ὡς τροφίμους βούλοιντο: cf.
Albertius ad Hesych. s. οὐθαρ et
v. Macar. I, 3. Homerum expres-
sit Verg. Georg. II, 185: *quisque
frequens herbis et fertilis ubere cam-
pus*, ubi v. Cerdam: add. Doeder-
leinus in libro quem de Synon.
Lat. composuit IV, 333. VI, 382.

57. Commodum erit ubi signifi-
cabimus aliquem toto animo atten-
tum esse in suam rem. Arist. Nub.
705: ὕπνος δ' ἀπίστα γλυκύνθιμος
ἀμμάτων: Cic. Epist. ad Divers. VII,
30, 1: *nihil tamen Caninio consule
malū factum est: fuit enim mirifica
vigilantia, qui suo toto consulatu
somnia non viderit*. Unum scilicet
diem consul fuit.

- 58 Οὐκ ἂν γένοιτο χωλὸς εὐσχήμων ἀνήρ: ἐπὶ τῶν ἀπραπῶς τι ποιοῦντων.
- 59 Οὐδ' ὅσον κησασθαι τὸ οὖς σχολὴν ἄγει: ἐπὶ τῶν πράγμασι πολλοῖς συμπεπλεγμένων.
- 60 Οὐδὲν ὄφελος ἀπορρήτου καὶ ἀφανοῦς Μούσης. 5
- 61 Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη: ἐπὶ τῶν πανωλεθρία διαφθειρομένων.
- 62 Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν, ἂν μὴ προςποιῇ: ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δεινὰ πεπονθέναι.
- 63 Οὐδὲ κῦαθον τόλμης ἔχει: ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων. 10
- 64 Οὔτε ψύχεται οὔτε θερμαίνει: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων.

3. κησασθαι] sic Lucianus, in quo ἀδαχῆσασθαι restituendum esse Seilerus Act. Societ. Gr. I, 285 coniecit. Obstat Macarius et Lucianus ipse, Rhet. Praec. §. 11 dicens: τῷ δακτύλῳ ἄκρη τὴν κεφαλὴν κνώμενον: Bis Accus. 34. Salt. 2: add. Macar. IV, 14.

58. Attigi in annot. ad Plut. Provn. II, 24.

59. Apost. XIII, 60f. Sumptum est e Luc. Bis Accus. §. 1: ἀντίμα γέ τοι ὁ μὲν Ἴλιος οὐτοὶ ζευξάμενος τὸ ἄρμα .. τὸν οὐρανὸν περιπολεῖ ... οὐδ' ὅσον κησασθαι τὸ οὖς, φασί, σχολὴν ἄγει.

60. App. Provn. IV, 37. Sententia iam antiquitus celebrata: v. Eur. Med. 536 et quae Boissonadus ad Theogn. 770 de ea disputat. Proverbium ab Macario commemoratum primus, quantum scimus, Varro posuit, cuius memoriam Gellio N. Att. XIII, 30, 3 debemus: *nosti, inquam, magister, verbum illud sciñcet e Graecia vetus: Musicam quae sit abscondita eam esse nullius rei? oro ergo te, legas hos versus* (e Varronis Satira Menippea Ὑδροκύνον inscripta) *pauculos et proverbii istius .. sententiam dicas mihi:* postea adhibuit Nero, ut narrat Sueton. Ner. 20: *prodire in scenam concupiviti, subinde inter familiares Graecum proverbium iactans, occultas musicas nullum esse respectum:* add. Lucian. Harmomid. §. 1: *ἐπεὶ τό γε αὐλίσεν αὐτὸ ἄνευ τοῦ ἔνδοξον εἶναι δι' αὐτὸ οὐκ ἂν δεξιάνην ἀγνώστῳ μοι προσγενόμενον, ... οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀποφ-*

ῥήτου, φασί, καὶ ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς. In mente habuit Ovidius, quum scriberet Art. Am. III, 399: *tu licet et Thamyram superes et Amoebea cantu; Non erit ignota graecia magna lyrae:* idem valet de Pers. Sat. I, 28 sq., ubi v. Scholia et O. Iahnii annotationem: et de Maxim. Tyr. Diss. I, 7, 2, p. 100 R.: *εἰ μὲν γὰρ ἰστί τις χρόνος βίου ἐν τῷ μακρῷ τούτῳ καὶ διαγίνεται αἰῶνι ἀδελφῆ φιλοσόφου λόγου, οὐδὲν δεῖ τῆς πολυμεροῦς ταύτης καὶ πολυτρόπου μουσικῆς τε καὶ ἁρμονίας.*

61. DV III, 50.

62. Diog. VII, 38. Men. Monost. 689.

63. Quadrabit in eos, qui in publicis morsu Herculem averruncum invocant: Aesop. fab. 230 Schneid.: aut omnia metunt, si vel mus obstrepat: Aristot. Eth. ad Nicom. VII, 6. De v. κῦαθος v. Hesych. c. intt. et proverbium in ann. ad Diog. V, 58 allatum.

64. Origo latere videtur in fabula: v. Aesopi f. 35 Schneid. Similiter sonat Plat. Phaedr. 268A: *ἰγὼ ἐπίσταμαι τοιαῦτ' ἄττα σάματι προσφέρειν, ὥστε θερμοταίνεν τ', ἐν βούλωμαι, καὶ ψύχειν, καὶ ἰάν μὲν δόξῃ μοι, ἱμῖν ποιῆν:* add. ei. Phaedon. 71 B, ann. ad DV III, 45.

- 65 Οὐ πρέπει γαλῆ προκωτός οὔτε πορφύρα: πρὸς τοὺς ὑπὲρ τὴν τύχην κοσμιεσθαι θέλοντας.
- 66 Οὐ πατρικὰ μέλη αὐλεῖ: ἐπὶ τῶν οὐχ ὁμοίως τοῖς γονεῦσιν ἀλλὰ χεῖρον βιούτων.
- 67 Οὐδ' οὔτος Ἐρμῆς αὐδ' ἐκείνος Ἡρακλῆς: 5 πρὸς τοὺς διαμαρτάνοντας ἐν οἷς οἴονται κατορθοῦν.
- 68 Οὐκ ἀεὶ ποταμός ἀξίνας φέρει: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀεὶ τὰ αὐτὰ δωρουμένων.
- 69 Οὐδ' ἀηδόνιον κατέδαρθον: πρὸς τοὺς φιλαγρῦνους. 10
- 70 Οὐ ταῦτ' ἀπάτης ἔργα καὶ ἀπαξυρίδος: ἀπὸ πο-
νοῦντος πρὸς τρυφῶντα.
- 71 Οὐ χεῖρ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
- 72 Οὐδεὶς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάναρ: ἐπὶ τῶν
κατὰ προαίρεσιν ζώντων. 15
- 73 Οὐδεὶς πεινῶν καλὰ ἄδει.
- 74 Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ βινητιᾶ: ὡς ἐν
διαβολῇ.

1. οὔτε πορφύρα Suidas cum reliquis om. 3. αὐλεῖ μέλη Ds. 11. Scribe ἀπαξυρίδος. Deest versui syllaba. 17. βινητιᾶ] φησικεταί Synes. Epist. I. c., Suid. s. φησικεταί; πικαινεταί Suid. s. οἴδεις et Apollonius: sed semper manet sensus obscenus.

65. Macar. II, 91. VIII, 17 ibiq. annot.: Diog. III, 82.

66. Apost. XIII, 65: Diog. VII, 40.

67. DV III, 64.

68. Apost. XIII, 64. Natum e fabula: v. Aesop. f. 129 Fur.

69. Bekk. Anecd. 349, 8: ἀηδὸ-
νείος ὑπνος: Νικόχαρις. Εἰ πύ-
σομαι Τὸν ἀηδόνηιον ὑπνον
ἀποδαρθόντα σε. Αὐτὸς σεαυτὸν
αἰτιῶ: hunc in modum locum Mei-
nekus Gr. Frr. II, 2, 846 restituit.
Cf. App. Provn. IV, 41 et Apost.
XIII, 49.

70. Hesych. s. ἀπαξυρίδες· φημι-
ναλία, βραβία βαρβαρικά, ἔθνημα
ποδῶν, ὑποδήματα βαθία ἢ βυσι-
λικά, ubi v. iatt.: add. Apost. II,
75. Similia sunt DV I, 74. 55.
Append. Provn. I, 38.

71. Arist. Ran. 1431. Disputant
de versus auctore G. Hermannus
Opusc. II, 332. G. Dindorfus de
Arist. fragm. 27 sqq., Fritschius
ad Arist. Ran. p. 429.

72. Dial. Platon. de iusto 374 A:
ἔγωγε· οὐ δ' οὐ; Οὐα, εἴ γε τι δεῖ
τῷ ποιητῇ κηθισθαι. Ποιῶ ποιητῇ;
Ὅστις εἶπεν Οὐδὲὶς ἐκὼν κτλ.

73. Quamquam fames, ut in pro-
verbio dicitur, multarum artium
magistra est: Macar. VII, 24, ta-
men persaepe fit, ut improba at-
que molesta interpellatrix existat:
ἐν κωμῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν
ἔρωσ ὅτι ἐστὶ. Achaeus dixit Athen.
VI, 270 B: add. nott. ad Macar.
V, 7. II, 14. Lobeckius Agl. II, 955.

74. Suidas. Apost. XIII, 29. Ad-
hibuit Synes. Epist. 104, 244 A:
χθὲς τοι πάνυ λαμπρῶς συνηγορήκει
τῇ παροιμίᾳ, μᾶλλον δὲ τῷ χρεθ-
σμῶ· χρησμὸς γὰρ ἀντικρὺς. τοῦτο
γε πάντως οἶσθα, τὸ Οὐδὲὶς κτλ.;
respexit id. Calvit. Encom. 85 D
Petav.: τίς οὖν ποτ' ἴσθιν ἦδε καὶ
τί βούλεται; Οὐδὲὶς κομήτης
ἔστις οὐ — τὸ δὲ ἀμφοτελευτιον,
αὐτὸς οὐ πρὸς τὴν ἡμᾶρ τοῦ τριμέ-
τρου συναρμοσον· οὐ γὰρ ἔγωγε

- 75 Οὗτος τοῦ σελίνου δεῖται: ἐπὶ τῶν πάντου γερόντων καὶ ἐξησθενηκότων· ἐν γὰρ τοῖς πένθεσι σελίνου στεφάνους ἐφόρουν.
- 76 Οὐδὲν κακὸν ῥαδίως ἀπόλλυται.
- 77 Οὐδ' ὕσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ: ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἀκαρῆ χρησίμων γενομένων.
- 78 Οὐ ποιήσεις λείον τὸν τραχὺν ἐχίνον: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.
- 79 Οὕτε τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζεις διδάξεις.
- 80 Οὐκ ἔστιν ἐν νῆϊ πεσόντα ξύλου ἀμαρτεῖν: 10 πρὸς τὸν ἐκ παντὸς τρόπου τυγχάνειν βουλόμενον.

1. σελίνου S. 4. »Fortasse γὰρ ante ῥαδίως inserendum«. Meinekiius Com. Gr. IV, 666. Phrynichus explicat: ἐπὶ τῶν εὐπραγέτων πονηρῶν. 6. Scribe οὐδ'. 7. οὐδέποτ' ἂν θείης λείον τὸν τραχὺν ἐχίνον Aristophanes. 9. βαδίζειν: [sic] διδάξεις S. In Aristophane exstat: οὐποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.

φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἰκεῖο καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα.

75. Diog. VIII, 57. Explicat proverbium Plut. Timol. 26: ἀναβαίνοντι [Timoleonti] ... ἰμβάλλουσιν ἡμίονοι σέλινα νομίζοντες· καὶ τοῖς στρατιώταις ἐκῆλθε πονηρὸν εἶναι τὸ σημεῖον, ὅτι τὰ μνήματα τῶν νεκρῶν εἰώθαμεν ἱππικῶς στεφανοῦν σελίνοις· καὶ παροιμία τις ἐκ τούτου γέγονε, τὸν ἱπποφθαλῶς νοσοῦντα δέισθαι τοῦτον τοῦ σελίνου. Βουλόμενος εὖν αὐτοῦς ἀπαλλάξαι τῆς δευσοδαιμονίας ... ἄλλα τε πρόποντα τῷ καιρῷ διελέχθη καὶ τὸν στέφανον αὐτοῖς ἔφη (Timoleon) πρὸ τῆς νίκης κομιζόμενον αὐτομάτως εἰς τὴν χεῖρας ἦκειν. Οἱ γὰρ Κορίνθιοι στεφανοῦσι τοὺς Ἰσθμίου νικῶντας ἱερὸν καὶ πάτριον στέμμι τὸ σέλινον νομίζοντες. Ἐτι γὰρ τότε τῶν Ἰσθμίων, ὡσπερ νῦν τῶν Νεμείων τὸ σέλινον ἦν στέφανος: οὐ πάλιν δ' ἢ πέντε γέγονεν: cf. Apost. XVII, 9. XV, 34. Dixi de apii usu apud Graecos in annot. ad Diog. l. c.: add. Meinekiius Anal. Alex. 82.

76. Phrynichus in Bekk. Anecd. I, 53, 21.

77. Est Hesiod. »Erg. 41, ubi praecedit: νῆπιον, οὐδὲ ἴσασιν ὄσφ πλῆον ἡμῶν παντός: parcum igitur

ac tenuem poeta commendat victum, ut recte iudicant Scholl. ad Hes. l. c.: τὰ εὐτελέστατα τῶν βρωτῶν παρῆλαβεν ἀπ' ὧν τρέφεσθαι δυνατόν, τὴν μαλάχην καὶ τὸν ἀσφοδέλον· καὶ γὰρ ἐκ τούτων χυλὸν ἐκτενύζον εἰς βρώσιν. S. ... Ἐρμιονίδην φησὶ μικρὸν τι ἰδισμάτιον προσφροόμενον ὠδε διὰ ὅλην γελῆν τὴν ἡμίαν· ἦν δ' ἔξ ἀσφοδέλου καὶ μαλάχης, ἀπερ αὐτὸν ἄλιμον καὶ ἄδιψον ἔποιε: eadem de Epimeneide simul versu Hesiodio laudato narrat Plutarch. Sept. Sap. Conv. 14, p. 157 E, ad quem locum v. quae Wyttenbachius commentatus est. De asphodelo v. Apost. IV, 14c ibiq. nott.: de malva Athen. II, 58 D, qui ut reliqui quos laudavi in ann. ad Apost. l. c. veteres, Hesiodi versum affert. Denique moneo inter veteres fuisse, qui ab Aristophane Plut. v. 253 Hesiodi versum quem hic tractamus, tecte irrideri putarent: v. Scholl. ad Arist. l. c.

78. Aristoph. Pac. 1086.

79. Arist. Pac. 1083. Cf. Macar. IV, 74.

80. Integrius legitur in Luciani Bis Accus. §. 6: ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν, θάκτον ἂν τις ἐν πλοῖῳ πεισῶν διαμύρτος ξύλου ἢ ἔνθα ἂν

- 81 Ὁ φαλακρὸς τὸν κτένα εὐρών, οὐκ ἐμὸν τὸ
 χρεῖμα, ἔφη: ἐπὶ τοῦ ἀχρήστου.
- 82 Ὁ χρυσὸς οὐ μαιίνεται: ἐπὶ τῶν μὴ κακουμένων.
- 83 Ὁ χληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολών: αὕτη Εὐριπί-
 δου ἐστίν. 5
- 84 Ὅψις ἀδήλων τὰ φαινόμενα: ἐπὶ τῶν τὰ μείλ-
 λοντα ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων στοχαζομένων.
- 85 Ὅψε θεῶν ἀλέουσι μύλοι, ἀλέουσι δὲ λεπτά.

ΤΟ Π.

- 86 Πάγην ἰστὰς ἐν πάγῃ ληφθήσῃ. 10
- 87 Παρὰ μὲν πεδίον, παρὰ δ' ἵππος: τοῦτό φασὶ
 τὸν Θετταλὸν τύραννον εἰπεῖν προκαλούμενον Βοιωτοὺς
 εἰς πόλεμον.
- 88 Παρὰ χελώνης ὄστρακον: ἐπὶ τοῦ οὐκ ἂν μετα-
 δόντος, ὥσπερ οὐδὲ χελώνῃ μεταδοίῃ τοῦ ἰδίου ὄστράκου. 15

11. δὲ ἵππος S. 14. μὴ μεταδιδόντος Arsenius.

ἀπίδη ὁ ὀφθαλμὸς, ἀπερῆσαι φιλο-
 σόφου.

81. Provn. Append. V, 12.

82. Diogenes Cynicus apud Diog.
 Laert. VI, 63: πρὸς τὸν ὀνειδίζοντα
 ὡς εἰς τόπους ἀκαθάρτους εἰς αὐτοὺς,
 Καὶ γὰρ ἦλιος, ἔφη, εἰς τοὺς ἀπο-
 πύτους· ἀλλ' οὐ μαιίνεται.

83. Depravatum ex Eur. Alcest.
 540: λυκουμένους ὄχληρὸς, εἰ μύλοι,
 ξένος.

84. Append. Provn. IV, 50.

85. Append. Provn. IV, 48.

86. Origo videtur in fabulis quae-
 renda: v. Aesop. fabb. 225 Fur.,
 114 Schneid.

87. Cf. Apost. IX, 13. Equos
 Thessalicos reliquos omnibus prae-
 stantiores esse, vetus apud Grae-
 cos opinio est, quae ex antiquis
 admodum monumentis constat: af-
 fero oraculum apud Tzetz. Chil. IX,
 hist. 291: γαίης μὲν πάσης τὸ Πε-
 λαγονικὸν ἄργος ἄμεινον, Ἴππος
 Θετταλικαί, Λυκεδαμόνια δὲ
 γυναικες, in quo apud Euseb. Praep.
 Evang. V, 29 aliosque pro Θεττα-

λικαὶ legitur Θρηάκια: v. ann. ad
 Zenob. I, 48 atque inprimis From-
 melius ad Scholl. Aristid. 208: et
 proverbium vetustum ab Eustath.
 ad Hom. II. B, 761, p. 340, 8 signi-
 ficatum: ἔτι φασὶν οἱ παλαιοί, . .
 ὅτι τὰς Εὐμήλου ἵππους προκρίνει [ὁ
 ποιητής] διὰ τὴν παροιμίαν, ἐν ᾗ
 ἐπικρίσται ἵππος Θετταλική: di-
 cebatur autem hoc ipsum, ἵππος
 Θετταλική proverbialiter: Lucil.
 in Anth. Pal. XI, 259, 1: Θεσ-
 σαλὸν ἵππον, ἔχεις, Ἐραστογρατε.
 Apul. Metam. X, 18: neque proba-
 ri potest, quod ex Eustathii l. c.
 effinxit Erasmus IV, 1, 22: ἐπικρι-
 νεται ἵππος Θετταλική. Eadem
 dictio proverbialis excidit, ni fal-
 lor, incuria librariorum e Suida s.
 ἰπετες λευκοθώρακες. καὶ παρ-
 ομίας. ἵππεις μὲν ἐν Θετταλίᾳ
 καὶ Θρηάκῃ, τοῖστας δὲ καὶ τὰ κοι-
 νότερα τῶν ὀκλιῶν ἐν Ἰνδία καὶ Κρήτῃ
 καὶ Καρία. Alia indicat Voemel-
 lius ad Demosth. or. Philipp. II,
 §. 14: add. Polyb. IV, 8, 10. Lu-
 tat. ad Stat. Theb. IV, 42.

88. Apost. XIII, 95d.

- 89 Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν· καὶ Παρὰ κωφοῦ
 θύρας ἀλεῖν· ἐπὶ τῶν μὴ προσεχόντων.
- 90 Παρὰ χολὸν οἰκῶν κἄν ἐπισκάζειν μαθήση·
 πρὸς τοὺς παραπολούντας τῶν χαλεπῶν.
- 91 Πᾶσα βούς ἀροτριᾷ· εἰσιν ἐπ' αἰσχροῦτι πρὸς τὰς 5
 γυναῖκας εἰρησθαι.
- 92 Πάντα ἀγαθοὶ τολμῶσι· καὶ πάντα κακοὶ τολ-
 μῶσι.
- 93 Πάντα πλουσίοις καλὰ κούδεν αὐτοῖς πρᾶγμα.
- 94 Πάντων τοι μέτρον ἐστὶ τὸ ἐπιεικὲς. 10
- 95 Πάγη παρ' οὔρας· πρὸς τοὺς δι' ἀκουῆς θηρώντας
 τινάς.

1. π. κ. ἀκοπ.] Suidas explicat: πρόδηλος τῆς παροιμίας ἢ αἰτία· οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ ἀναισθήτων δὲ λέγεται. 2. ἀλεῖν S. ἕδειν Walzsius. 3. κἄν scribe καὶ τὸς. ἐπισκάζειν S. Corrupte versum Apostolius exhibet. μαθήση] scribe μάθος. 9. Fortasse αἰσχρον πρᾶγμα.

89. Παρὰ κ. ἀ.] Apost. XIII, 95: Diog. VII, 43. Π. κ. ἀλεῖν] similia in ann. ad Greg. Cypr. P III, 32 allata sunt: Photii locus est Epist. 103, p. 149 Mont.

90. Apost. II, 94. Scholl. ad Pind. Nem. VII, 127: Ἀρίσταρχος οὕτως· ἐπεὶ δὲ κατὰ τὰς συνουσίας καὶ γειτνάσις ἕτερος ἄνθρωπος ἀφ' ἑτέρου γένεται τε καὶ ἀπολαύει ἀφομοούμενος, ὡσπερ ἡ παροιμία ἔχει· χολῶ παροικεῖς κἄν ἐπὶ σκάζειν μάθος [scribe: χ. παροικῶν κἄν ἐπισκάζειν μάθος], εἰπομεν ἂν τὸν ἀφελήθητα γείτονα ἀπὸ γείτονος ἀεὶ ὄχρων εἶναι χάριμα. παρὸ καὶ Ἡσίοδος [Opp. et D. 346]. Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσων τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ: Plutarch. de educ. liber. 6, p. 4 A: καὶ οἱ παροικιζόμενοι δὲ φασὶν, οὐκ ἀπὸ τρόπου λίγοντες, ὅτι Ἄν χολῶ παροικῆσης, ὑποσκάζειν μαθήση: cf. Macar. VI, 40. Append. Provn. I, 60. Ad sententiam prope Pind. c. 86 accessit: quocum Dissenius illud Alcmanis contendit μέγα γείτονοι γείτων, quod in Scholl. Ven. ad Hom. II. X, 305 exstat: add. Menand. Monost. 274: κακοὶ ἐμλῶν καὶ τὸς ἐκβήση κακός: ib. 738: φθίρουσαι ἤθη χρῆσθ' ἐμλίαι κακίαι.

91. Dion. Chrysost. Or. LXXII,

4: ὅτε καὶ ἐφ' ἡμῶν ἴσως ἐβήθηαι εἰκότως, ὅτι πλεῖ πάντα ὁμοίως ἀνάτια καὶ πᾶσα βούς ἀροτριᾷ.

92. Eustath. ad Hom. Od. A, 844, p. 1519, 55: ἔνθα τὸν Τηλέμαχον ἔμενον λοχῶντες Ἀχαιοὶ, τολμῶσαντες τὸ κακόν· κατὰ τὴν παροιμίαν τὴν λέγουσαν Πάντα κακοὶ τολμῶσι. De locutione πάντα τολμῶν v. Iacobsius ad Achill. Tat. I, 8. Similes sententias apud Scholl. Ven. ad Hom. II. H, 93 reperimus: καὶ παροιμία· ὁ τοι θρασυὸς πρὸς ἐργον ἐν πολλοῦ κακός· ὁ ἔπιχαρμος [fr. 153 Ahrens., qui τοι delet et ἀπώθεν, ἔπειτα δὲ φ. scribit.] ὁ τοι κακὸς θαυρῆται μάλ' αὐτόθεν, ἔπειτα φεύγει.

93. Theogn. 717: ἀλλὰ χρῆ πάντας γνώρην ταύτην καταθέσθαι Ἴλις πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δόναμι· Menand. Stob. Flor. XCVIII, 19: ὁ πάντα βουληθείς ἂν ἀνθρώπος ποιεῖν Πάντ' ἂν γίνοντο· πλούσιος τρόπος τινά: add. ib. XCI, 29 et v. Valckenarium ad Eur. Phoen. 441.

94. Aristot. Eth. ad Nicom. X, 5: ἔστιν ἐκάστου μέτρον ἢ ἀρετῆ καὶ ὁ ἀγαθός. De v. ἐπιεικῆς disputavit Fritzschi ad Aristot. Eth. ad Nicom. VIII, p. 64.

95. Phot. s. πάγη· θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἴσως τετραγώνον.

- 96 Πάππος ἀκάνθης: ἐπὶ τοῦ μηθενός. πάππος γάρ ἐστι τὸ φυόμενον ἐκ τῆς ἀκάνθης, ὃ προσπνέων ὁ ἄνεμος σκεδάζει πανταχοῦ.
- 97 Πάντα λυπεῖ τὸν τυφλόν.
- 98 Πάντ' εἰς τὴν κερδαίνουσαν πῆραν ὠθεῖν: 5 ἐπὶ τῶν ἐκ παντός τρόπου κερδαίνειν βουλομένων.
- 99 Πάσης ἄπτεσθαι κώπης: παρεγγυᾷ διὰ παντός ἔχεσθαι ἔργου.
- 100 Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ὀρύττειν: ἐπὶ τῶν μίαιην 10 πονούτων.
- 1 Πᾶσα γῆ πατρὶς.
- 2 Παρῶν ἀποδημαί: ἐπὶ τῶν αἰσθηθῆν ἐαυτῶν οὐδεμίαν παρεχομένων.
- 3 Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν ἐπ' ἀνδρίαν δόξαν ἐχόντων, ἐλαττωθέντων 15 δὲ ὕστερον.
- 4 Πάντα λίθον καὶ πάντα κάλων κινεῖ: ἐπὶ τῶν πάσῃ χρωμένων προθυμίᾳ.

7. Explicatio vitiosa.

12. ἐαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων Suidas.

96. Mant. Provn. s. πάππος. Hesychn. s. πάππος: ἀκάνθης ἄνθημα, ἐπὶ τὴν γηράσῃ καὶ ἀποξηρανθῆ καὶ ὑπὸ ἀνέμων ἐκρηκίζεται καὶ τόπον ἐκ τούτου μεταβάλλει: Phot. πάπποι: αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις: spectant haec Sophoclis versum a Plutarcho in libro quo exponit non posse suaviter vivi sec. Epic. 19, 1100 C servatum: γρηλας ἀκάνθης πάππος ὡς φρωσίμενος: fr. 748 Dindf., ex quo et proverbium supra positum fluxit et aenigma in πάππον ἐπ' ἀκάνθης ex Eubulo ab Athen. X, 450 B allatum. Quid πάππος sit, grammatici veteres supra exscripti non satis accurate docent: meliora praebet Schneiderus ad Nicand. Alexiph. 126, qui ostendit, pap-pum esse seminis plantarum stilum cum filamentis lanuginosis insidentibus, qui cum semine maturo excidit ventisque dissipatur aut a pueris ludentibus excutitur ut apud nos fit pappo leontodontis.

97. Senec. de ira III, 10: *vetus dictum est, A lasso rixam quaeri.*

aeque autem et ad esuriente et a sitiēte, et ad omni homine quem aliqua res urit.

98. *Ad eum quaeque aequum et quaeque esse callidum, dixit Plaut. Trucul. II, 4, 63: sibi enim quisque est proximus: Aristot. Eth. ad Eudem. VII, 6: δοκεῖ γὰρ ἐνίοις μάλιστα ἑκαστος αὐτὸς αὐτῷ φίλος. Cf. Apost. IX, 68. Contraria v. in ann. ad Mant. Provn. s. κέρδος, s. κέρδεια.*

99. Menand. Monost. 448: *πράττει τὰ σαυτοῦ, μὴ τὰ τῶν ἄλλων φρονεῖ: ib. 583: πολυπραγμονεῖν ἄλλότρια μὴ βούλου κακῶ.*

100. Similia multa exstant: Hor. Serm. I, 10, 34: *in silvam non ligna feras insanius, ac si Magnas Graecorum malis implere catervas: Hieronym. adv. Rufin. c. 17, T. II, p. 472 Vallars.: in silvam ligna portas: cf. ann. ad Diog. VII, 68.*

1. Macar. VI, 45.

2. Append. Provn. IV, 55.

3. Cf. annot. ad Apost. XIII, 82.

4. Zenob. V, 62. 63. Macar. II, 15. Constant. Manass. Comp. 2502: *πάντα κάλων συγκινεῖ.*

- 5 Παρακύπτων λίθος: ἐπὶ τοῦ δήλου.
 6 Πέτρας σπείρεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων.
 7 Πεύκης τρόπον: ἐπὶ τῶν πανωλεθρία διαφθειρομένων· παρόσον ἢ πύκη τμηθεῖσα οὐκέτι ἀναφύει.
 8 Περὶ ὄνου σικῆς: ἐπὶ τῶν ἐπ' εὐταλαίαι μαχομένων. 5
 9 Περσικὴ τιμωρία: ἐπὶ τοῦ ἀργαλείου καὶ ἀποτόμου.
 10 Πελαργικὸι νόμοι: ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀμειβομένων· παρόσον οἱ τῶν πελαργῶν νεοττοὶ τοὺς πατέρας τρέφουσι γεγρακότας.
 11 Πεξῆ βαδίζων μὴ φοβοῦ τὰ κύματα: χρῆσιμος 10 οὗτος Ἰάσονι δοθεῖς.
 12 Πίθηκος ὁ πίθηκος κἂν χρυσᾷ ἔχη σάνδαλα: ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἐξ ἐπεισάκτου κόσμου ὠφελουμένων.

5. Suid. s. περὶ ὄνου σικῆς: παροιμιῶν· περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίους. Originem proverbii exposuit Suid. s. ὄνου σικῆ, καὶ, Περὶ ὄνου σικῆς. Σοφοκλῆς Κηθαλίω· Ὁ τι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σικῆ. Ἀριστοφάνης Διδάλω· περὶ τοῦ γὰρ ἔμιν ὁ πόλεμος Νῦν ἴσται; περὶ ὄνου σικῆς. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφήν, Ὁνου σικῆν· οἱ δὲ πρῶτον φθίγγασθαι τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπὲρ τινοσ ἐπὶ μεγάλας αἰτίας κρινόμενον, ὡς ἔωρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκροαμένους. παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγέσθαι, ὡς Μίγαράδε ἀπὼν μισθώσαστο ὄνον· καυματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τῆν σικῆν τοῦ ὄνου βουλευθεῖν ἀναπαύσασθαι, οὐ παρῆναι γὰρ οὔτε δένδρον οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὄνηλάτην κωλύειν. φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μισθωθῆναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σικῆν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. ταῦτα δ' εἰπὼν ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἠδοκίμους καὶ ποθοῦντας τὰ ἐξῆς ἀκούσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς, εἰ περὶ ὄνου μὴν σικῆς ἀφοῦσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν, ὑπὲρ δὲ ἀνδρός περὶ τοῦ ἔην κινδυνεύοντος οὐκ ἰθίλουσιν ἀκούειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένην τούτω ἰχρήσατο Δημοσθένης. διότι καὶ ἐν τοῖς Φιλιππηϊκοῖς παρῶδῶν [de Pace sub fin.] τὴν παροιμίαν φησὶ, διαφέρεισθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Διλοῖς σικῆς. Alii aliter: cf. nott. ad Apost. XVII, 60. 12. χρῆσιμα Lucianus. σάνδαλα] σύμβολα idem.

5. Lapis significari videtur emiens extra terram: sic Lucianus dixit Timon. §. 13 παρακύναι εἰς τὸ φῶς: add. eiusd. Paras. §. 42. Aesop. Fab. 67 Fur: alia laudat Dorvillius ad Charit. 307. 347 Lips.

6. DV III, 71.

7. DV III, 60.

8. Macar. VI, 37.

9. Theodoret. Haeretic. fabb. Compend. I fin., Opp. T. IV, 1, 322 Schulz.: συλληφθεῖς (Manes) ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆν Περσικὴν ὑπέ-

μειν τιμωρίαν καὶ τοῦ δόρατος γυμνωθεῖς παρεδόθη κυοί: cf. Brissonius de regno Persar. 323.

10. Cf. Macar. II, 12 et nott. ad Apost. XIV, 11.

11. Cf. nott. ad Apost. XIV, 11b.

12. Apost. XIV, 29: Lucian. adv. Indoct. §. 4. Profecit ex hoc proverbio Gregor. Nazianz. Carm. 49 [4], 173: τίς χάρις ἦν σὺ πίθηκον ἔχης, βορκοειδία λαίβην, χρυσίαισιν βροχοῖσι δόρον περιγυρωθέντα; Cf. Diogen. VII, 94.

- 13 Παινῶντι δὲ ὕπνος οὐκ ἐπέρχεται.
 14 Πίθηκος ὄμφακας σιτούμενος: παρόσον πονη-
 ρὸν μὲν τὸ ζῶον, πονηρὰ δὲ στείται.
 15 Πιθήκη πάταλον: ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τι πα-
 σχόντων. 5
 16 Παινῶντος ἀνδρὸς ἰσχνὰ τάντικνήμια.
 17 Παινῶντι πᾶν ἔστι χρῆμα ἐδώδιμον.
 18 Πλούτος κεραμέως: ὁ μὴ βέβαιος, ἀλλὰ σαθρὸς
 καὶ διάκενος.
 19 Πολλὰ ψεύδονται ἄοιδοί: ἐπὶ τῶν κέρδους ἔνεκα 10
 καὶ ψυχαγωγίας ψευδῆ λεγόντων.
 20 Πολλοὶ ναρθηκοφόροι, καῦροι δὲ βάνχοι: ἐπὶ
 τῶν προσποιουμένων τι εἶδέναι καὶ μὴ εἰδόντων.
 21 Πολύπους ὥσπερ πέτρας ἔχεται: ἐπὶ τῶν λιπα-
 ρῶς τισι προσκαθημένων. 15
 22 Πολλὰ μὲν ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἔν μέγα.
 23 Πολλῶν θηρίων ἐγὼ ψόφους ἀκήκοα: ἐπὶ τῶν
 κενῶν ἀπειλῶν.
 24 Πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται διδάσκαλος.

1. ἐπέρχεται: S: Hom. Od. E, 472: γλυκερὸς δὲ μοι ὕπνος ἐπέλθη.
 7. Scribendum videtur: κινῶντι τοι πᾶν ἔστι χρῆμα ἐδώδιμον. 11. ψυ-
 χαγωγίαν S. 12. πολλοὶ τοι Zenobius. δὲ τε idem. 16. μὲν] οὐδ'
 Ds. 17. Scribe θηρίων. 19. πολλῶν ὁ καιρὸς γ. δ. Menand. Sent.
 Mon. 449 Meis.

13. Quum qui fame laboret, con-
 tinuo morbum concipiat: [λιμὸν ὄμου
 καὶ λοιμὸν Hesiod. Erg. 243.] Hom.
 Od. O, 407 ibiq. Eustath.: ideoque
 frustra somnum petat: morbus enim,
 ut docet Celsus III, 18, somnum
 impedit: famelicus sane miseriis
 coopertus est: nam ὕπνος πέφυκε
 σωμάτων σωτηρία, Menand. Momoet.
 520. Ceterum cf. Macar. VI, 73.
 VII, 16. 24.

14. Ὀμφακίς de rebus vilibus di-
 cuntur: Macar. VI, 30. VII, 64.

15. Supple ἰμβάλλειν vel simile
 quid.

16. Mant. Provn. a. κινῶντι: cf.
 Macar. VII, 13.

17. In mente habuisse videtur
 Achaeus Athen. VI, 270 E, quem
 in ann. ad Zenob. I, 12 adscripsi: add.
 versus ex Apost. III, 58a: ἅπαντα
 γὰρ τοι βρωτὰ πολιορκουμί-

τες, quem Suidas sic explicat:
 ἐπὶ τῶ ἀναγκαίου ὁ λόγος. οἱ γὰρ
 πολιορκούμενοι πολλὰκις καὶ ὧν οὐ
 δεῖ ἀποστῆναι. Cum urget famem,
 nihil non comedimus: cf. Macar.
 VII, 24.

18. Diogen. V, 97.

19. Greg. Cyr. M V, 2.

20. Greg. Cyr. M IV, 99.

21. Macar. IV, 26. Theogn. 215:
 πολύκου ὄργην ἔσχε πολυλόκου, ὅς
 κατὶ πέτρῃ, Τῆ πηροσιλήθῃ, τοῖος
 ἴδεν ἰθάνη. Rem explicat Aelian.
 V. H. I, 1: ὑπὸ ταῖς πέτραις κά-
 θηται καὶ ταυτοὺς εἰς τὴν ἐκείνων
 μεταμορφοῦσι χροῖαν καὶ τοῦτο εἶναι
 δοκοῦσιν, ὅπερ οἷν καὶ περὶ κασιαν αἱ
 πέτραι: cf. Macar. VII, 28. 27.
 Greg. Cyr. L I, 4. Apost. II, 39.

22. DV III, 69.

23. Greg. Cyr. L II, 99.

24. Apost. XIV, 36a. Mant. Provn.

- 25 Πολλαῖς πληγαῖς δεῦς δαμάζεται: πρὸς τοὺς
δυσαλώτους.
- 26 Πολλοὶ σε μισήσουσιν, ἐὰν σεαυτὸν φιλήῃς.
- 27 Πολύποδος τρόπον.
- 28 Πολύποδος ὁμοιότης: πρὸς τοὺς ἔξομοισήντας 5
ἐαυτοὺς οἷς ἂν πλησιάζωσιν.
- 29 Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατὰ μοῖραν
ἔειπεν.
- 30 Ποικιλώτερος ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶν, ἧτοι θαυ-
μαζομένων. 10
- 31 Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλας
ἄκρον: ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα ἐπιζόντων.
- 32 Πολλάκι δὴ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς
ἀπηύρα.

1. πολλαῖς M. καὶ δυσκατηργάστους Suidas addit. 3. σεαυ-
τὸν Suidas. 7. κατὰ μοῖραν] κατακαίριον εἶπεν Da. 13. δὴ] καὶ He-
siodus. 14. ἀυπήρα S.

s. πολλῶν: Men. Sent. Monost. 282
Brunck. Phaedri fabb. ab A. Maio
edit. 21, 7: ergo etiam stultis acuit
ingenium fames: Senec. Epist. 15:
admitte istos, quos nova artificia do-
cui fames: Pers. Prol. 10. Macar.
VI, 73. VII, 13.

25. Greg. Cyr. M IV, 91.

26. Greg. Cyr. L II, 96.

27. Quadrabit in rapacem atque
avarum: Plaut. Aulul. II, 2, 21:
ego istos novi polypos, qui vixi quid-
quid tetigerunt, tenent: neque non
in callidum: v. Macar. IV, 26: de
stulto accipi posse negavit Mei-
nekus Com. Gr. Fr. II, 1, 471.
At de polybi stultitia certo Clearchi
testimonio constat: Athen. VII, 317
B: ὁ δὲ πουλύπους ἐστὶ συντηκτικός
καὶ λίαν ἀνόητος: πρὸς γὰρ τὴν
χεῖρα τῶν διακόντων βαδίζει καὶ
διακόμενος ἐστὶν ὅτε οὐχ ὑποχωρεῖ:
accedat Plutarchus de adul. et amici
discrim. 11, p. 52 Fr: τὰς δὲ τοῦ
κόλακος, ὡσπερ πολύποδος, τροπὰς
ἔξιστα φεράσμεν ἂν τις: denique
proverbiū πολύποδος δίκην [δίκην
Hesych.] αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών,
quod quamquam ut ab Hesychio
sic a Photio et Suida sine expli-
catione positum est, tamen in stul-

tum atque insipidum dictum esse
probabiliter defenditur Pherecrate
Athen. VII, 316 E: ὁπότεν δ' Ἡδη
πεινῶσι σφόδρα Ἰσκιεῖ τοὺς που-
λύποδας: νύκτωρ περιτράγειν αὐ-
τῶν τοὺς δακτύλους. Quae quum
ita sint, non vidēo quid obstat,
quo minus Eupolidis atque Alcaei
comici versibus ab Athen. l. c. C
servatis, ἀνὴρ πολλῆς πουλύπους ἐς
τοὺς τρόπους et ἡλίθιον εἶναι τοῦ
τε πουλύποδος ἔχειν, stultos derisose
esse statuatur. Ceterum de polypo
eiusque moribus cf. Menardus ad
Barnab. Epist. in Cotellerii PP. Ap.
I, 32: add. Zenob. III, 24. Macar.
VII, 21. 39. annot. ad Zenob. I,
24. Diog. VII, 76.

28. Greg. Cyr. L III, 3.

29. DV III, 68.

30. Greg. Cyr. M IV, 96.

31. Greg. Cyr. L II, 95.

32. Hesiod. Opp. et D 240, ubi
haec Proclus: τοῦτο δοκεῖ μὴ οὐκ
εἶναι κατὰ δίκην, τὸ ἐνὸς ἕνεκα πο-
νηροῦ πόλιν ὅλην διδόναι πονηρῆ.
Δύναται δὲ λέγειν, ὅτι μοχθηροῦ
ἐνὸς ὄντος, ὡσπερ νοσηματος, ἡ πό-
λις παραπολαίνοσσι, πολλάκις εἰς
ὅλην ἑαυτὴν ἀναμάττειται τὴν πονη-
ρίαν ἔξομοιουμένη τῇ ἐνὲ. Δύναται

- 33 Πρὶν τοὺς ἰχθῦς λαβεῖν τὴν ἄλμην κυκᾶς: ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβάνοντων.
- 34 Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώντων δέδεται βαλάντιον: ὅτι οἱ ἐρώντες πολλὰ ἀναλίσκουσιν.
- 35 Πρὸς Κρητα κρητίζεις: ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς ὁμοίους δ ψευδομένων.
- 36 Πρὸς Κάρα καρίζεις: ὁμοιον.
- 37 Πραότερος περισσερᾶς: ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιεικῶν.
- 38 Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίειν: ἐπὶ τοῦ ἀφροντιστου.
- 39 Προσέχεται δ' ὡσπερ λεπάς: ἐπὶ τῶν τινος ἐχο-
μένων.
- 40 Πρὸς λείοντα δορκὰς ἄπτεται μάχης: ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς κρείττους ἐριζόντων.
- 41 Πρεσβύτερος Κόδρου: ἦτοι Κρόνου. ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν.

15

1. λαβεῖν] ἴλεον Suidas. σὺ τὴν idem. 3. ἐρώντων Suidas. 5. κρητίζων Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν μάτην πονουτων. 7. ὁμοιον] plenius Suidas: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου· ὡς καὶ τό· πρὸς Κρητα κρητίζεις. 9. μητρυιᾶς S. 12. δορκάδες ἄπτουσι μάχην Suidas.

δὲ κἀκεῖνο σημαίνει, ὅτι ἐνός ὄντος ποηροῦ, δίδωσιν ἢ πᾶσα πόλις δι-
κη, ὡς ἔδον κεύθειν μὴ κεύθουσα
τὴν τοῦ ἐνός ποηρίαν. Affertur ab
Aeschin. or. in Ctesiph. 324. 525
R., Scholl. Ven. ad Hom. II. A,
42, Eustath. ad Hom. II. A, 410,
p. 126 fln.: cum aliorum dictis con-
tendit Schol. ad Pind. Pyth. III,
64: καὶ τῶν γειτόνων, φησί, πολλοὶ
ἀπήλυσαν τοῦ καποῦ τοῦ περὶ τὴν
Κορωνίδα· λοιμὶς γὰρ ἰγένετο, αἰτία
δὲ τοῦ λοιμοῦ Ἀπόλλων καὶ Ἀρτε-
μις. λοιμοῦ οὖν γενομένου συναπή-
λυσαν καὶ οἱ μηδὲν αἰτίου. Ἡσίωδος·
Πολλὰ κὲ καὶ κτλ. Καλλιμαχος
δὲ [fr. 91 Bentl.] φησί· Οὐ πάντες,
ἀλλ' ὅσες ἔσχιν ἀττρος δαίμων, de
quo versu v. Meinekius Chotiamb.
fr. p. 163.

33. Greg. Cypr. M IV, 92.

34. DV III, 66. Plut. Sympos.
I, 5, 1, p. 622 E: ὡστε τουτί τὸ
παιζόμενον μὴ πάνυ φαίνεται γε-
λοτον, ὅτι πρᾶσον φύλλῳ τὸ τῶν
ἐρώντων δέδεται βαλάντιον.

35. Apost. XIV, 95: Diog. VII,
65. Cf. Macar. V, 30.

36. Apost. XIV, 95: Diog. VII, 65.

37. Apost. XIV, 94: Diog. VII,

64. Columbana πρὸς ἄκρον ἦκειν
πραότητος Cyrillus dixit l. de Ado-
ratione XV: felle enim ex veterum
sententia prorsus caret: v. Bochar-
us Hieroz. II, 553. Suicerus Thea.
Eccles. v. περισσερά.

38. DV III, 65.

39. Aludat Arist. Vesp. 104: κᾶ-
πειτ' ἴκετο ἰλθῶν προκαθεῖδει κρη-
πάνν, Ὡσπερ λεπάς προσεχόμενος τῶ
κίονι: ei. Plut. 1095: ὡς ἐτόνωσ...
τὸ γράδιον Ὡσπερ λεπάς τῷ μιγα-
κίῳ προσίχεται, ad quem locum
Schol. C. D: λεπάς ἴστω ἴδος
δοστρεῦ, ὅπερ λαβόμενον πέτρας ἐπι-
σχυρίζεται καὶ δυσκαποσπάτως ἔχει·
καὶ Οὐὰ ἂν τις αὐτὸ ῥαδίως ἀπο-
σπάσαι, Πρὶν ἂν τὴν πέτρας
ἀποδέξηται μέρος.

40. DV III, 57.

41. DV III, 56: Macar. II, 49.
Πρ. Κρόνον] hoc proverbio usus
est Plato: v. nott. ad Diog. II, 71.
Etiam de stultis dicitur: cf. Diog.
V, 64 ibiq. v. annot.: add. Scholl.
ad Plat. 319 Bekk.: κροναίτηρα] ἦ

- 42 *Πρὸς δύο οὐδὲ Ἑρακλῆς.*
 43 *Προμέρου κύνες: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀγρίων.*
 44 *Πρὸς κέντρα λακτίζειν: ἐπὶ τῶν μείζουσιν ἀντι-
 τεινόντων.*
 45 *Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται.* 5
 46 *Πυθῶδες ὁδός: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων ὡς
 Διὸς Κόρινθος.*
 47 *Πῦρ ἐπὶ θαλῶ: ἐπὶ τῶν ταχῶς γινομένων.*
 48 *Πῦρ ἐπὶ πῦρ.*

TO P.

- 49 *Ῥαδαμάνθυος ὄρκος: ἐπὶ τῶν κατὰ μικροῦ τινος
 ὁμνούντων, ἤγουν κριοῦ, κύκνου, λαχάνων καὶ τῶν ὁμοίων.*
 50 *Ῥαδαμάνθυος κρίσις: ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων.*
 51 *Ῥήγματα ἀντὶ τῶν σχημάτων: ἐπὶ τοῦ παραπο-
 λαύοντός τινος, δι' ὃ πράττει.* 15
 52 *Ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων.*
 53] *Ῥοδίων χρῆσιμος: ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυθθα-
 νομένων.*

8. ἐπὶ θαλὸν ἰλθὸν M. 9. Apud veteres constans atque legitima forma πῦρ ἐπὶ πῦρ erat: v. Meinekius Com. Gr. II, 1, 26: πῦρ ἐπὶ πυρὶ Suidas. 12. κύκνου] fortasse κυνός. 14. σχημάτων] ὄχημάτων S. 15. δὴ S, δὴ δὴ VB. 17. περιεργότερον S.

τὰ ἀρχαιότερα καὶ παλαιὰ ἢ τὰ ἐν-
 ἤθη: Suid. v. Κροτίων.

42. DV III, 44.

43. Apost. XIV, 80: Diog. VII, 52.

44. Greg. Cypr. M IV, 100.

45. DV III, 61.

46. Apost. IV, 36: Diog. III, 34, nott. ad Zenob. VI, 26. Rem explicuit Suidas s. ὡς Πυθῶδες ἴσται βουλόμενοι Βοιωτοὺς διδοῦν αἰτούμεθα, φασὶ μεταξὺ τῆς Πυθῶδος καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν καὶ οὐχ ὅλον τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθῶ ἀπελθεῖν, εἰ μὴ κατέλθωσι Βοιωτίαν. ὅταν δὲ καὶ σφάτενμα διάγη, διδοῦν ἤτουν. Pertinet ad Arist. Av. 189. Διὸς Κόρ.] Apost. VI, 17. XII, 29: Zenob. III, 21. Disputavit de hoc proverbio nuper Fritschius in Comm. de carm. Aristoph. myst. 102 sqq.

47. Greg. Cypr. M IV, 97.

48. Apost. XV, 12: Zenob. V, 69. Aristot. Probl. IV, 28: συμβαίνει γὰρ πῦρ ἐπὶ πῦρ φέρειν: Philo de Virtut. T. II, 563, 40 Mang.: ὑπ' ὧν φλεγόμενος καὶ τρόπον τινα καταβολὴ πυρὸς πεισθίς, θερμὸν καὶ ἄτοπον πνεῦμα διὰ μυκτῆρων καὶ στόματος εἰσέπειμα, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν, πῦρ ἐπιφέρειν πυρὶ: alia in ann. ad Zenob. l. c. indicavi: add. Boissonadus ad Philost. Epist. 106. 206. Contrarium v. in Greg. Cypr. L II, 74.

49. Apost. XV, 14 ibiq. v. annott.

50. DV III, 74.

51. App. Provn. IV, 66. Vocem ῥήγματα Dissenius ad Demosth. or. pro Coron. §. 198 illustrat.

52. Apost. XV, 20: Diog. VII, 100. Simile exstat in DV I, 43.

53. Apost. XV, 22: Diog. VIII, 4.

54 Ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια συμβαλλόντων.

ΤΟ Σ.

55 Σαμιακὴ λαύρα: ἐπὶ τῶν εἰς τροφήν ἐκκεχυμένων.

56 Σαρδιανὸς κάπηλος: ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χεῖρα μετα-
βαλλόντων.

57 Σαρθανάπαλος: ἐπὶ τῶν ἀβροδαιίων.

58 Σαπρότερος τρογός: ἐπὶ τοῦ σφόδρα φαύλου.

59 Σαρδόνιος γέλως: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρου σφῶν αὐτῶν
γελώντων. 10

60 Σιβυλλίᾳ ὁ γέρον: ἐπὶ τῶν παραγεγηρακότων.

61 Σιβύλλης ἀρχαιότερος: ὁμοία.

62 Σικυνῶνιος ἐπαπέδν: ἐπὶ τῶν τολμηρὸν μὲν τι ποι-
ούντων, οὐδὲν δὲ ἀνούντων.

63 Σικυνῶνιος δραπέτης: ὁμοία. 15

64 Σικελὸς ὀμφακίζεταί: ἐπὶ τῶν μηθενὸς ἄξια κλε-
πτόντων.

1. τὰ a Suida exulat. 4. λάρα S. 9. Σαρδάνιος Suidas. τῶ
σφῶν idem.

54. Greg. Cyr. L III, 7.

55. Plutarch. I, 61. Liban. Epist.
290: τοῦτο δὲ εἰ καὶ μὴ πρότερον
ἔποιε, πάντως ἂν νῦν ἔρανη ποιῶν,
σοῦ τὰς πόλεις Σαμίων ἄνθη [Macar.
VIII, 2.] φασὶ καὶ λαύρα ἀποση-
ναιος Σαμιακῆν.

56. Idem significat Λυδὸς κλη-
τεύει: Zenob. V, 1.

57. Cf. App. Provn. IV, 68. Apost.
XV, 30. Maxim. Tyr. Diss. X fin.:
σοὶ δὲ ἡ Λιὸς ἦδονῆ καὶ τῆς Σαρ-
θανάπλου ἰαίνου ἀργότερα.

58. Aristoph. Plut. 1086: ἀλλ'
ἔστι κομιδῆ τριῖς παλαιά καὶ σα-
πρὰ, ubi Scholia: πολλάκις καὶ
τὸν νέον οἶνον τρώγα ἰσάλουν· νῦν
δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὡς ἡμεῖς τὴν
ὑποσάθμην, ad quem locum v.
Hemsterhusium. Hinc homines sor-
didos τρογώβλους nominabant no-
tante Polluce On. VI, 27: add.
Gell. N. Att. XI, 7: Romae nobis
praesentibus vetus celebratusque homo
in casuis ... quum dicere vellet in-
opi quandam miseroque victu vivere
et surfurum panem caetare vinum-
que et acetum. et foetidum po-
tare: Hic, inquit, eques Roma-

nas apudam edit et floces
bibit: ubi v. Gronovius. Cf. Ma-
car. VII, 86.

59. DV III, 75.

60. Aristoph. Equitt. 61: ὁ δὲ
γέρον σιβυλλίᾳ: ubi Scholia: χρη-
σμῶν ἔρα καὶ ἐκθρομῆ ἢ παραληρη-
ῖ επειδὴ ἡ Σιβυλλα μακροβίος. ἢ τοῖς
χρησμοῖς ἦδεται ἢ ἀπατάται, μαν-
τικῶς ἔχει, χρησμοὺς φαντάζεται·
χρησμολόγος γὰρ Ἐρυθραία ἦν ἡ
Σιβυλλα· ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρη-
ται. De verbo σιβυλλίῳn Tittman-
nus egit ad Zonar. Lex. II, 1647.

61. Propert. Eleg. II, 2, 15: hanc
utinam faciem nobis mutare senectus,
Etsi Cynthiae saecula vatis age: ei.
II, 24, 33: at me non aetas muta-
bit tota Sibyllae, Non labor Alcidae,
non niger ille dies. Cf. Klausenius
de Aenea I, 214.

62. Suid. s. Σικυνῶνιος.

63. Fluxit hoc ut praecedens sine
dubio ex comoedia: cf. Meinekius
Men. et Philem. Fr. p. 154.

64. Apost. XV, 42: Zenob. V, 84.
De Siculis v. Macar. VI, 52: de
uvis id. VII, 14.

- 65 Σικελὸς στρατιώτης μισθὸν διαθεῖται: ἐπιτεῶν ἀπωθεῖσθαι προσποιουμένων, ἃ μηδαὶ αὐτοῖς δίδωσιν.
- 66 Σκυθῶν ἐρημία: ἐπὶ τῶν ἐρήμων καὶ ἐξηγησιωμένων τόπων.
- 67 Σκιάν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.
- 68 Σκιά μορμιολύττεσθαι: ἐπὶ τῶν κενῶς ἐκφοβούντων.
- 69 Σκαμβὸν ξύλον οἱ δέποτ' ὄρθόν: πρὸς τοὺς ἀκάμπτους καὶ σκληροὺς.
- 70 Σκύτη βλέπει: ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων πείσεσθαι τι κακὸν καὶ διὰ τοῦτο σκυθρωπῶν.
- 71 Σκιάς εἶδωλον: ἐπὶ τοῦ σφόδρα ἀσθενούς.
- 72 Σκορπίους βέβρωκεν: ἐπὶ τῶν ὀργίλων.

1. μισθὸν διαθεῖται Zenobius om. 6. τὰ κενὰ B. 7. τὸ σκαμβὸν Plutarchus: qua ab Macario exhibetur proverbium forma ea in nonnullis Suidae codicibus reperta est: v. Gaisfordus ad Suid. s. σκαμβή.

9. σκυτην S: Σκίτην Walzius: correxit Schneidewinus ad Zenob. l. c.

65. Apost. XV, 44: Zenob. V, 89.

66. Apost. XV, 51: App. Provn. IV, 75. Aristoph. Acharn. 705: τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κρυφόν, ἥλικον Θουκυδίδην, ἔκολλίσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἰρημιά, ubi Scholia: ἐπεὶ θηριώδεις αἱ ἰρημίαι τῶν Σκυθῶν. ἀπὲρ τοῦ, ὀλίθρον καὶ κλοκὸς συμπλακέντα. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι οἱ Σκύθαι ἄοικοι ὄντες καὶ ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν φερόμενοι αἰῶσι ἱαντοῖς ὀλίθρον γίνονται. ἴσσι δὲ παρορμία ἢ Σκυθῶν ἰρημία: Hippocr. de aere aq. et loc. §. 93: ἡ δὲ Σκυθῶν ἰρημίη καλενμένη πεδιάς ἴσσι καὶ λιμνακίδης καὶ ψιλῆ καὶ ἔνυδρος μετρίως: v. Uckert. Geograph. antiq. T. III, 2, 243. Usurpant Liban. Demosth. Apol. T. IV, 284 R.: τὸ δὲ βῆμά μοι τῆς Σκυθῶν ἰρημίας οὐδὲν διαφέρειν δοκεῖ: Constant. Mannass. Compend. chron. 2071. Mich. Acuminat. 118 Elliss.

67. Greg. Cyp. l. III, 18: cf. Macar. VIII, 14. V, 4.

68. Append. Provn. IV, 46. Respexit Crates comicus, de quo cf. Meinekus Comm. Gr. fr. II, 1, 235.

69. Apost. XVI, 78: Plutarch. I, 18. Tetigit Gatackerus ad Marc. Anton. 328 A. Simile est quod ad Apost. l. c. Pantinus e Plut. de

Edac. Pueror. 4, p. 2 D adscripsit: τὰς γε μὴν καμπύλας τῶν ὑποκρυπτῶν βακτηρίας ἀπευθύνειν ἀμύχανον.

70. Zenob. VI, 2. Usurpavit Eupolis, de quo v. Meinekus Com. Gr. fr. II, 1, 541. Cf. Mac. VII, 83.

71. Aesch. Agam. 838: εἰδὼς λέγομαι ἂν, ἐν γὰρ ἐκπερίσταται Ὀμηλίας κάποπτρον εἶδωλον σκιάς Δοκούντας εἶναι κάρτε προμυνεῖς ἐμοί: eadem figura dixit Pind. Pyth. VIII, 95: τί δέ τις; τί δ' οὐ τις; σκιάς ὄναρ Ἄνθρωπος: add. Aristaeon. Epist. II, 1 in init.: οὄτος οὐν ἰρῆ σου ... καὶ τεθνήσκειται θάπτον ἐν τριχὸς κρεμάμενος [DV II, 63] καὶ σκιάς εἶδωλον γεγονώς, εἰ μὴ κτλ.: Leo Diacon. X, 3, 101 D: οὐ γὰρ τις παρὶβαλλε τοῦτω τῶν τρυφῶντων καὶ μέγα φυσῶντων τῇ τῶν ματαίων σκητῇ, ὅς μὴ σφροδῶν ἐνθὺς ἀπηλλάττετο, σκιάς καὶ ὄναρ τὸν βίον τελεῖν παυδενόμενος: alia vide sis apud Wyttenbachium ad Plut. Consol. ad Apoll. 104 B. et Tafelium Diluc. Pindd. T. II; 891.

72. In comedia v. σκορπίος, hominem iracundum denotare solet, qui a quo laesus videtur, ei quam maximum dolorem ne minima quidem mora interposita inurere studet: Cephisodorus apud Herod. π.

- 73 Σμῆνος ἡδονῶν: ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας.
 74 Σοφοκλέους μέλη: ἐπὶ τῶν ἡδύτατα λεγόντων· τὰ γὰρ Σοφοκλεία μέλη κομιδῆ ἡδέα.
 75 Σοφὸν ὁ βοῦς, ἔφασκε δ' ἀστράβην ἰδῶν: οὐ προσήκειν αὐτῷ τὸ σεῦς. 5
 76 Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνοουσία.
 77 Σποδὸν φεύγων εἰς πῦρ ἐμπέπτωκα.
 78 Σπάρταν ἔλαχε, ταύτην κόσμει: ἐπὶ τῶν τὰ χείρονα λαγχανόντων.
 79 Στρέφε λόγον· οὐ γὰρ ἄμαξα: ὅτι ὁ λόγος ῥαδίως 10 μεταστρέφεται.
 80 Στρηναῖ: ἐπὶ τῶν ἀνάιδην σκωπτόντων.

4. Scribe σοφόν γ' ὁ βοῦς, ἔφασκεν ἀστράβην ἰδῶν. 7. σποδὸν S.
 8. Scribe ταύταν. 12. Scribe ἀνάιδην.

μοιήρ. λξ. 39, 9 Dind.: ὃ καὶ λέων καὶ μυγαλῆ καὶ σκορπίος: Cratinus apud Diogen. VIII, 8: atque itidem quae habent Poll. On. VI, 125: σκορπιώδης, σκορπίος ζητῶν ὅτι ἔχρηται τὸ κέντρον, σφήττιος, et Hesych. γ. σκορπιούτα: ἀγριαινεταί, ἰρεθίζεται: σκορπιού: ὡς τὸ θηρίον, τραχύνου, ὀργίζου: iure ad comicos referentur. Idem ad seriores usus pervenit: Ammianus Anthol. Pal. XI, 227: θάπτον ποιήσῃ μέλι κωνθαρός ἢ γάλα κώνωφ, Ἡ οὐ τι ποιήσῃς, σκορπίος ὄν, ἀγαθόν: Procop. in Suid. s. σκορπιαινεσθαι: .. ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδώρα σκορπιώδης καὶ ὀργῆν σκοτεινῆ: Artemid. Oneirocr. II, 13 fin.: φαλύγρια δὲ καὶ σκορπιοὶ καὶ σκολόπενδροι πονηροὺς σημαίνει ἀνθρώπους: cf. Wetstenius ad N. T. II, 782 sq. Seenti sunt Latini: Apulei. Metam. IX, 17 in.: nosti quemdam barbarum, nostrae civitatis decurionem, quem Scorpionem prae morum acridine vulgus appellat, ubi v. Pricaeus: add. Catull. XXXVII, 9: namque totius vobis Frontem tabernae scorpionibus scribam, i. e. ego ira concitus carmina dira, quae inimicorum animum quasi aculeis pungant, tabernae inscribam. Ceterum cf. nott. ad Zenob. I, 8.

73. Ἠδονῶν σμῆνος Plat. Reip.

IX, 574 D, ἀρετῶν σμῆνος id. Men. 72 A: σοφιστῶν σμῆνος Cratinus Clem. Alex. Strom. I, 3, 23, p. 121 Sylb. Cf. Macar. I, 10. DV I, 8.

74. Huc pertinet quod narrat Vit. Sophocl. XXI Gsf.: μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἐκείνου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει· καθὼ καὶ μέλιττα ἐλίετο. ἦνεγκε δὲ τὰ μικτὰ· εὐκαιρίαν, γλυκύτητα, τόλμαν, ποιικίαν: cf. G. Dindorfius ad Arist. fr. p. 117. Welckerus ad Philostr. Imag. 657. 663. Meinekius Com. Gr. Fr. I, 157.

75. De v. ἀστράβη v. Suidan c. intt. et Berglerum ad Alciph. Epist. II, 3, p. 322 Wagn.

76. Apost. XV, 55: Zenob. V, 98. Sophocli versum tribuit Liban. Epist. 33: καὶ οὐκ ἄρα μόνον τὸ τοῦ Σοφοκλέους Σοφοὶ κτλ., ἀλλὰ καὶ βασιλέως σοφία τοῖς συνοῦσιν ἂν εἰς ἀρετὴν ἦγοίτο.

77. Cf. annott. ad Macar. VIII, 42.

78. Grég. Cyr. M III, 82.

79. Plat. Gorg. 511 A: οὐκ οἶδ' ὅση στρέφεις ἐκείνοτε τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω, ὃ Σώκρατες: ubi alia locutionis λόγους στρέφειν exempli Heindorfius collegit: add. Greg. Nazianz. Chr. Pat. 1429: στρέφω γὰρ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ λόγου.

80. Phrynich. 381 Lob.: στρηναῖν: τοῦτω ἐχρήσαντο οἱ τῆς νέας κωμωδίας ποιηταί· φ [οὐκ] ἂν

- 81 Στησιχορος παλινοῦδιαν ἄδει: ἐπὶ τῶν μεταβαλ-
λομένων ἐπὶ τοῖς βελτίοισιν.
82 Συκίνη μάχαιρα: ἐπὶ τῶν ἀσθενεστάτων καὶ εὐτελῶν.
83 Συκίνη βακτηρία: καὶ Συκίνη ἐπιμευρία: ἐπὶ
τῶν ἀσθενῶς βοηθούντων.

5

1. ἄδων παλινοῦδιαν om. v. Στησιχορος Suidas.

μανεῖς τις χρῆσαιτο, παρὸν λέγειν
τρυφῶν: Bekk. Anecd. I, 113, 25:
στηριῦν: καθ' οὗ ὁ βίος τάσσει.
Δίφιλος. Diphili nomen contra
Lobeckium Meinekium Com. Gr. Fr.
IV, 429 tuetur.

81. Mant. Provv. s. παλινοῦδια, s.
Στησιχορος. Scholl. ad Aristid. 65
Fromm.: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ ἐναν-
τία ἰαντοῦς ποιούντων, ἀπὸ Στησι-
χοροῦ τοῦ Ἱμεραίου. §. Παροιμία
ἴστιν ἐπὶ τοὺς τάναντία ποιούντας
τοὺς πρόσθεν, ἀπὸ Στ. τοῦ Ἱμ.,
ποιήσαντος μὲν λόγον εἰς τὴν Ἑλλάσιν
καὶ διὰ τοῦτο τυφλωθέντος, μετὰ
ταῦτα δὲ ἔπαινον ἔσαντος καὶ ἀπει-
λητότος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡς Ἰσο-
κράτης [218 E] φησί: Suid. s. πα-
λινοῦδια. Natum proverbium est ex
celeberrima Stesichori palinodia, de
qua duce Plat. Phaedr. 243 A ad-
hibitisque aliorum testimoniiis a
Kleinio ad Stesich. Rell. p. 20. 91.
collectis, disputaverunt Schneide-
winus in Poett. Gr. Del. p. 470. G.
Hermannus ad Eur. Helen. praef.
VIII. Geelius in Naekii et Welck.
Mus. Rhen. VI, p. 1 sqq. Usur-
paverunt inter veteres proverbium
permulti: Plat. Epist. III fin.: εἰ δ'
ὁμολογεῖς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγησάμε-
νος εἶναι σοφὸν τὸν Στησιχορον, τὴν
παλινοῦδιαν αὐτοῦ μιμησάμενος, ἐκ
τοῦ ψεύθους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον
μεταστήσει: Cic. Epist. ad Attic. II,
9, 1: si vero, quae de me pacta
sunt, ea non servauerunt, in caelo
sum, ut sciat hic noster Hierosoly-
marius traductor ad plebem, quam
bonam meis putidissimis orationibus
gratiam retulerit: quarum exspecta
divinam παλινοῦδιαν: ibid. IV, 5, 1.
VII, 7, 1: Lucian. Apol. §. 1:
πολλὴ γούν ἡ διαφωνία τοῦ γυν βίου
πρὸς τὸ σύγγραμμα, καὶ τὸ ἄνω τοὺς

ποιητοὺς χωρεῖν καὶ ἀνιστρέφει
τὰ πάντα καὶ παλινοῦδειν πρὸς τὸ
χετρον τοῦτ' ἄν εἴη οὐκ ὑπὲρ Ἑλλ-
νης: ei. l. de Imag. §. 15: πότιφα
δ' οὖν ἰθὺλεῖς, ἀγαπήσας τοὺς ἰγνο-
σμένοις ἡσυχίαν ἄνω ἢ κατὰ τὸν
Ἱμεραίου ποιητὴν παλινοῦδιαν τινὶ
συγγράφῃ: Aristid. Panath. I, 246
Iebb.: ὡς δ' ἰσάρα . . . ἐκπλαγεῖς
καὶ νομίσας θανατοποιοῦν εἶναι τὴν
πόλιν, παλινοῦδιαν ἦδε: Liban. Epist.
841: γενέσθω οὖν, ὃ γενναίε, τὰ
δεύτερα βελτίω καὶ τοῦτοισ ἐκίνα
ἔκαλειφίσθω καὶ γενοῦ Στησιχο-
ρος ἡμῖν παλινοῦδιαν ἄδων:
Leon. Diacon. V, 9, 55 C: etiam
Patres eius saepe mentionem fe-
cere: Ioh. Chrysost. T. III, 530 B
ed. Paris. alt.: παλινοῦδιαν ἄσονται:
Firm. Epist. 37, p. 314 Murat.:
ἴσικα γὰρ τὴν Στησιχοροῦ πα-
λινοῦδιαν ἄδειν, ἐκίνα ποδῶν
δὲν πρότιρον κτλ.: Nilus Damyla
apud Leon. Allat. de Eccles. occid.
et orient. perpet. consensu 1376:
Augustin. Epist. ad Hieron. 40, 7,
T. II, p. 115 A Ven.: quare ar-
ripi, obsecro te, ingenuam et vere
Christianam cum caritate severita-
tem ad illud opus corrigendum
atque emendandum et palinodiam
ut dicitur cane. Incomparabiliter
enim pulchrior est veritas Christiano-
rum, Helena Graecorum: pro ista
enim fortius nostri martyres adver-
sus hanc Sodomam, quam pro illa
illi heroes adversus Troiam dimica-
verunt: id. ibid. 82, 33, p. 267 B:
Hieronym. Epist. CV, T. I, p. 640
Vallars.

82. Apost. XV, 75a: Hesych. σ.
μ.: συκοφαντία: Suid. σ. μ.: ἀντι-
τοῦ συκοφάντης: Phot. σ. μ.: συκο-
φαντία: v. interpp. Suidae.

83. Σ. βακτ.] Apost. XV, 75a:

- 84 *Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει.*
 85 *Σὺς ἀκοντίω βεβλημένοις: ἐπὶ τῶν τοὺς ἀδικήσαν-
 τας μισούντων· ἐπιείπερ οἱ ἀδικηθέντες μισοῦσι τὸν ἀδι-
 κήσαντα, καθάπερ οὗς τὸν πλήξαντα.*

1. Meinekii in Bergkii et Caesaris Diar. 1846, p. 1099 coniecit: *σὺν Ἀθηναῖς χεῖρα κίνει*: sed v. annotationem. καὶ χεῖρας Suidas, explanationem appingens hanc: *παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆσαι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἱλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθειται δὲ ἐπὶ γυναικῶν καὶ μάλιστα ὠφειλοῦσῶν ἐργάζεσθαι.*

Alciph. Epist. I, 39: *ὑπῆρξε καὶ Θίλων σκυιῆ βακτηρία. Σ. ἐπικ.]* Apost. XV, 78. Scholl. ad Aristoph. Plat. 947: *τὸ γὰρ ἔυλον τῆς σκυῆς ἀσθενὲς καὶ χαῦνον [idem Schol. Cruq. ad Hor. Serm. I, 8, 1 asseverat: cf. Macar. VII, 88: Lambinus ad Hor. l. c.] ὕθεν καὶ σκυλίστη ἐπικουρία, ἀντὶ τοῦ ἀσθενῆς καὶ ἀνωφελῆς· ἢ σκύινον τὸν σκυοφάντην κεκαλυμμένον λέγει, ἀπὸ τῆς σκυῆς σχηματισίας τὸ ὄνομα: Etym. M. 733, 11 et Scholl. ad Theocr. X, 45: σκύινοι ἄνθρωποι ἤθουν ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖται, ὅτι τὸ τῆς σκυῆς ἔυλον εὐθρανοστον, ἀσθενὲς καὶ ἀδύνατον. Ὅθεν καὶ παροιμία, σ. ἐπικ., ἢ μηδὲν ὠφειλοῦσα. ἀπὸ μεταφορῆς τῆς σκυῆς: Eustath. ad Hom. Od. Ω, 341, 1694, 1: φέει δὲ καὶ [ἢ σκυῆ] τὸ, σκυιῆ ἐπικουρία, ἐκ τῶν ἀχρεῶν βοήθειν: Suid. s. σκύινον. Alludit Aristoph. Lysist. 109: οὐκ εἶδον οὐδ' ἄλισβον ..., ὅς ἦν ἄν ἤμιν σκυτίνῃ ἐπικουρία: ubi Scholl.: παρὰ τὴν παροιμίαν, σκυιῆ ἐπικουρία, ἐκ τῶν ἀσθενῶν. ἔ δὲ εἰς τὴν σκυτίνην μετέβαλε. σκύτινοι γὰρ ἄλισβοι. εἰσι δὲ δερμάτινα αἰδῶτα, οἷς χρῶνται αἱ χεῖρες γυναικῶν. Alio ut videtur sensu dixit Strattis Athen. XII, 551 C: Σαννυριώτος σκυτίνην ἐπικουρίαν, quo spectat Hesychii glossa σκυιῆ ἐπικουρία: Ἀττικοί, ἐκ τῶν ἀσθενούντων βοηθημάτων: Strattis enim proverbium σκυιῆ ἐπικουρία ita invertit, ut proverbii σκυιῆ βλέπειν, de quo v. Macar. VII, 70, sensum inferret, itaque Sannyriōnis timiditatem ante omnia praedicaret salteque invalidum eius auxilium derideret. Aliter versum interpretati sunt Bergkii de Com. Ant. Com. 271 et Meinekii Com.*

Gr. Fr. II, 2, 785. Legitur proverbium in Liban. Epist. 50: *οὐ δὲ ἀμελῆσαι φίλων ἡδικομένων καὶ κολούμενον ὡπερ Ἡρακλῖα σίμμογον, εἶτα φητῆσαι βοήθειαν σκυιῆν: ibid. 1067: κύσα μένοι βοήθειαν σκυιῆ φασίν: Ep. 613: πολλοὶ μὲν γὰρ οἷς δεῖ βοηθεῖν, οἱ δ' ὑπερηθῶντες πολλῶν δυναμῶν ἐπὶ τὴν ἐμὴν καταφύγουσιν ἀσθένειαν, ἀτόπω μηχανῆτος κάθει, σκυιῆν ἀνθ' Ἐρηιότος [Zenob. II, 22] ζητοῦντες ἐπικουρίαν: Ep. 229: ἐκεῖ δὲ σου πρώτον μηχανοθεῖς εἰστρος προσέθηκεν, οὐδὲν εἶπεν σε δεῖ μετὰ τὸν Ἡρακλῖα τῆς σκυιῆς ἐπικουρίας: Anon. Encom. Comae 34, 13 Miller: καίτοι φανοῦται οἶμαι, αὐτῶ αἱ γυναῖκες, σκυιῆ ἐπικουρία παροιμακῆ ἀτεχνῶς. Pulcherrunt ex eo σκύινοι σοφισταὶ apud Antiph. Athen. III, 98 F, σκυιῆ γνῶμη apud Macar. adv. Indoct. §. 6 et Macar. VII, 88, aliaque, quae in ann. ad Zenob. III, 44 allata sunt.*

84. Apost. XV, 76. Mant. Prov. s. αὐτός τε νῦν: Eustath. ad Hom. II. Δ, 249, p. 469, 5: σημείωσις... ὅτι τὸ, ἢ μίντε ὄφρα εἶδητε, ἐὰν ἡμῶν χεῖρα ὑπέροχη θεός, παροιμίαν γενῆ τὴν εἰπούσαν, *Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει*: οὐ γὰρ χρη ἀναμίειν, ἵνα ἀπλῶς οὕτω χεῖρα ὑπέροχη θεός, ἀλλὰ συνεισάγειν καὶ τὰ ὀκνοῦν: Zenob. V, 93. Diog. VIII, 11. Utilitar Themist. Or. 22, p. 267 fin.: *λεπτόν οὖν ὅσα τέ ἐστι καὶ ὅποια ἄττα γνωρίσματα τοῦ μέλλοντος ἡκριθῆσθεσθαι. καὶ γὰρ δὴ καὶ σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνειν ὁ λόγος φησί.* Similia v. in ann. ad Apost. VI, 59c.

85. Inter venationis instrumenta ἀκοντίον refertur: v. Poll. I, 122.

- 86 Συνεκποτέον ἐστὶ σοὶ καὶ τὴν τρύγα: ὅτι χρῆ
οὐ μόνον τῶν ἡδέων κοιωνεῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν λυπηρῶν.
- 87) Συβαρίτης διὰ πλατείας πλατύνων: ἐπὶ τῶν
ἀλαζονείᾳ ὑπερβαλλόντων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Συβαρταί.
- 88 Σύκινος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων· παρόσον τὸ οὐκι- 5
νον ξύλον ἀσθενέστατον.
- 89 Σὺν δορὶ σὺν ἀσπίσιν: ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ βοη-
δούντων.
- 90 Συνῆλθον Ἀτταγᾶς τε καὶ Νουμήνιος: ἐπὶ
δύο πονηρῶν εἰς ταῦτὸ συνεληλυθότων· φασὶ δὲ γραῖν 10
τοῦτο εἶπειν Ἐπιδαύρῳ ἐπὶ δύο κλεπτῶν.
- 91 Σύρβα τύρβα: ἐπὶ τῶν ἀτάκτως καὶ μετὰ θυροῦβου
διαπραττομένων.

1. συνεκποτέ' Aristophanes, Eustath. ad Hom. II. 59, 30. 759, 39. Schol. ad Arist. Ach. 394: falsa lectio e Scholl. ad Arist. Plut. l. c. irrepsisse videtur. Idem versus depravatus exstat in App. Provn. II, 43, ubi n. Περικράτης in Ἀριστοφάνης mutandum est. Suidas explicat: ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου τινός πράγματος, εἶτα ὀλιγορρήσαντος. 3. Σύβαρις S. πλατύνων om. Zenobius. 7. δορὶ Aristophanes: v. annotationem et Ellendt Lex. Soph. I, 444 sq. ἀσπίδι Suidas. βοη-θούτων] πράξαι τε περιωμίτων Suidas. 9. καὶ in S deest: inserui ex Diogene Laertio. 12. τούρβα S.

86. Apost. XV, 63: cf. Greg. Cyrp. M III, 49. Est Aristoph. Plut. 1085. Cf. Macar. VII, 58.

87. Mant. Provn. s. Συβαρταί: Zenob. V, 88.

88. Macar. VII, 83.

89. Suidas. Arist. Pac. 357: κα-τατετρίμμεθα πλανώμενοι Ἐς Ἀν-κειον καὶ Ἀνκειον σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, quibus Achaei verba parom-δικῶς perstringi discimus e Scholl. ad Arist. l. c.: τὸ δὲ σὺν δόρει καὶ ἀσπίδι. Ἀχαιοὶ ἴσθιν ἐν Μῶμον οὐδὲν δὲ χεῖρον ὀλοκλήρον θείναι τὸ ἰαμβεῖον, ὅπερ οὕτως ἔχει. Ἄρης ὁ ἡρωτῆς σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι: aliter quidem Choeroboscus in Bekk. Anecd. III, 1364: τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμ-φαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν Μῶμῳ Σοφο-κλίους προκείμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἴσθιν: sed v. Welckerus de Tragg. Gr. T. III, 960.

90. Apost. XV, 75: DV I, 96. Cf. Macar. VI, 20.

91. Explicatur a Photio s. συρ-

βηρεὺς: . . . Σύρβητων χόρος [cf. Apost. XV, 70]: ὁ τεταραγμένος καὶ οὐώδης. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφω-τουμένου σύρβα τύρβα: hunc enim in modum restituit locum Nauckius Aristoph. Byz. Reliq. 241: add. quae idem disputavit in Schneide-wimi Philol. II, 154: accedat Eu-stath. ad Hom. Od. I, 1626, 30: ἀπὸ δὲ γε τοῦ τυροῦ τυρεῖεν τὸ τε ἀνακικῶν πράγματα, καὶ τυρβά-ζειν δὲ τὸ ὑπὲρ τοιούτων μεριμᾶν· εἰ δὲ γε ὡς εἴρηται ἐν ἠητορικῷ λεξικῷ, ἢ κοινῶς λεγομένη σύρβη τύρβη λέγεται Ἀττικῶς, ζητητέον ἵεῖσαν τινὰ ἐτυμολογίαν ταύτης τε καὶ τοῦ τυρβάζειν, ὥσπερ καὶ τοῦ τυροῦ· ὃν καὶ παρὰ τὸ τηρεῖν φασὶ τινας γινίσθαι: rectius Lobeckius Pathol. Sermon. gr. I, 289. 192, a v. θυρεῖν derivat, i. e. θυροβαῖν: cf. intt. Hesychii v. τύρβη et Satyri nomen Τύρβας ab O. Iahnio Pict. Vasor. 28 publici iuris factum. Ad-verbium τύρβα legitur in Aeschyl. versu apud Athen. IX, 375 E: . .

- 92 Συρακουσίων τράπεζα: ἐπὶ τῶν ἀβροδιαίτων καὶ τρυφηλῶν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Συρακούσιοι.
- 93 Σφήττιον ὄξος: ἐπὶ τοῦ ὄργιλου καὶ ὀξέος. οἱ γὰρ Σφήττιοι ἐπὶ τοῦτο κωμφοῦνται.
- 94 Σφηκιὰν ἠρέθισας: ἐπὶ τῶν ἐαυτοῖς κακὰ κινούντων. 5
- 95 Σφάλλιν σὺν ἐχθροῖς καὶ φίλους κέρδος φέρει: ὁμοία ταύτη· Ἀπόλοιτο καὶ φίλος σὺν ἐχθροῖς.
- 96 Σωρὸς ἀγαθῶν: ὡσερ· θάλαττα ἀγαθῶν. ἐπὶ εὐδαιμονίας.

TO T.

10

- 97 Τὰ ἐκ τρίποδος: ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων.
- 98 Τὰ ἐξ αἰμάξης: ἐπὶ τῶν ῥητὰ καὶ ἀῤῥήτα λειδορούντων.

5. ἠρέθικος S. Proverbium excidit in Suida s. σφηκία, ubi scribendum est: καὶ παροιμία· Σφηκιὰν ἠρέθισας. Ἀριστοφάνης· Ὀλοπιρ σφηκιὰν κτλ. 11. τὰ δ' Suidas. 12. τὰ ἐκ τῶν αἰμάτων σκώματα Suidas.

ὄξος, ἢ πολλὰ μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακὰ Λουδοῦσι καὶ τρέπουσι τύρβ' ἄνω κάτω, quae illustrat Tourpius ad Suid. s. τύρβη. Ceterum cf. Zenob. VI, 1.

92. Apost. XV, 87: Zenob. V, 94. Aristoph. apud Athen. XII, 527 C, fr. 3 Dindf.: ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἰμοῦ πῆμποτος, ἀλλὰ μᾶλλον Πίνιν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν, Συβαριτιδᾶς τ' ἐνωχίας καὶ Χιον ἐκ Λακωνῶν: Max. Tyr. Diss. III, 3, p. 31 R.: τὰ δὲ ὑπὸ τῶν σοφιστῶν θρηλούμενα ἐς αὐτὴν (ἡδονήν), ἢ Σαρδαναπάλλου τρυφή [Macar. VII, 57] καὶ ἡ Μηδικὴ χλιθὴ [Apost. XI, 43] καὶ ἡ Ἰωνικὴ ἀβρότης [Apost. V, 38] καὶ τράπεζαι Σικελικαὶ καὶ ὀρχήσεις Συβαρικαὶ [Zenob. V, 87] καὶ ἐαυτοῖς Κορινθίαι [Macar. V, 26], ταῦτα ἀθρόα καὶ ὅσα τούτων ποικιλώτερα, οὐχ ἡδονῆς ἔργα, ἀλλὰ τέχνης καὶ λόγου, παρανομησάτων τῶν ἀνθρώπων εἰς ἡδονῆς δι' εὐπορίαν τῶν τεχνῶν ὀφ' τοῦ χρόνου.

93. Append. Provn. IV, 29.

94. Apost. XV, 81 b: Eustath. ad Hom. II, 7, 259, 1058, 50: ἐνεσι, γὰρ καὶ ἐν τοῖς εὐτελείαις τούτοις αἴτιον λόγον ἰδιώματα, ὡς καὶ τοῖς σφηξὶ τὸ ἀμντικόν, ὅθεν καὶ ὁ κρηθίζων κωκόν τι ἐφ' ἑαυτὸν σφηκιὰν ἐξεγείρειν καθ' ἑαυτοῦ λέγεται. Usurpat

Greg. Nazianz. Epist. 191, quem v. in annot. ad Apost. X, 54: add. Arist. Lysist. 475: ἦν μὴ τις ὡσερ σφηκιὰν βλίττη με κίρηθίζη: Gaetulicus Anth. Pal. VII, 71, 6. in Archilochi sepulcrum: ἡρῆμα δὴ παράμεινον, ὄδοιπὸρε, μὴ ποτε τοῦδε Κρηθίσης τύμβω σφήκας ἐφιζομένους: v. annot. ad Zenob. III, 53.

95. Simile habet Macar. IV, 12.

96. Macar. I, 10. Θαλ. ἀγ.] DV I, 8.

97. Apost. XV, 85: Zenob. VI, 3. Athen. II, 37 F: Φιλόχορος δὲ φησιν ὅτι οἱ πίνοντες οὐ μῖνον ἑαυτοῖς ἐμφανίζουσι οὐτινες εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἀνακαλύπτουσι παύρησιαν ἄγοντες. ὅθεν Οἶνος καὶ ἀλήθειαι [Macar. VI, 26] λέγεται καὶ Ἀνδρὸς δ' οἶνος ἐδέεξε νόον [Diog. VII, 28]. καὶ τὸ κρηθίριον ἐν Διονύσιον τρίπους. καὶ γὰρ ἐκ τρίποδος λέγειν φημὶν τοὺς ἀληθείοντας· διὲ δὲ νοῖν τρίποδα τοῦ Διονύσιον τὸν κρατήρα: Zenobius vero, Scholl. ad Arist. Plut. 9, Suidas, alii proverbii originem ab Apollinis tripode Delphico repetunt. Usurpat Theoph. Simoc. Epist. 33: ὡσερ γὰρ ἐκ τρίποδος ἰνος Πυθικοῦ τὰ μέλλοντα δηγήσω, ubi v. Boissonadus.

98. Apost. XVI, 2: v. nott. ad Greg. Cyp. M I, 75. et App. Provn.

- 99 *Γαινάριον κακόν*: ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν καὶ χαλεπῶν.
- 100 *Τὰ Κινύρου τάλαντα*: ἐπὶ τῶν τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον φυλαττότων.
- 1 *Τὰ Ταντάλου τάλαντα*: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.
- 2 *Τὰ Σαμίων ἄνθη*: ἐπὶ τῶν μεθύσων. 5
- 3 *Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεται*: ἐπὶ τῶν δεδιότων κακῶν τινα προσδοκίαν.
- 4 *Τὰ ἐπὶ Ναννάκου*: ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος τῆς πολλῆς.
- 5 *Τὰ γῆς ἔνεργθε καὶ τὰ ἐπὶ πέδον*: λείπει οἶδεν, ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων. 10
- 6 *Τὰς Προμηθίου μηχανάς*: ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων ἐπὶ τέχνῃ τινί. Προμηθίον γὰρ τόπος ἦν ἐν Σικελίᾳ, ἐν ᾧ οἱ ὄρνιθοσκοποὶ διέτριβον.
- 7 *Τενέδιος πέλεκυς*: ἐπὶ τῶν ἀποτόμως τι καὶ ὠμῶς διαπραττομένων. ἐν γὰρ Τενέδῳ τῇ νήσῳ δύο πελέκεις 15 ἀνέκειντο σεβάσμιοι, δι' ὧν ἀνηροῦντο οἱ μοιχοί.

5. *Τὰ Suidas om.* Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. 6. ὑποπτεύσεις VB, ὑποπτεύεις Suidas. κακῶν κτλ.] τινὲς ἀνηρότους κακῶν προσδοκίαις VB Suidas. 9. Fortasse τὰ ἐπιπέδα.

IV, 80. Menander apud Harpocr. 155, 12: ἐπὶ τῶν ὑμαῶν τοῖσι πομπεῖται τινεὶ Σφόδρα λειδοροί: Phot. Epist. 175: ἰγὼ δέ σοι δῶσω οὐ τὰ ἐξ ἀμάξης, οἶδὲ τῆν ἀπὸ Σκιδθῶν ῥῆσον [Macar. VIII, 22], ἀλλ' ὑπερ ἂν φιλῆ ἢ ἀλήθεια.

99. Apost. XV, 92: Plut. Provn. I, 54. Tetigit R. Ungerus Parad. Theb. I, 389.

100. Apost. XV, 92: Diog. VIII, 53.

1. Apost. XVI, 14: Zenob. VI, 4. Usurpat Plut. Amat. 16, p. 759 F: ἰλθὼν δ' ἔβαλινθς ἄνεμος σὺν ἔρωτι πολλῷ καὶ πόθῳ ταῦτο τοῦτο τῶν Ταντάλου λεγομένων τάλαντων καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς ἀντάξιον ἰποίησεν, ad quem locum v. Winckelmannus p. 180: add. adnot. ad Apost. XVI, 7.

2. Plut. Provn. I, 61. Suid. s. Σαμίων. Utitur Liban. Epist. 290: v. ann. ad Macar. VII, 55.

3. Apost. XVI, 12. XV, 30: Append. Provn. IV, 84.

4. Apost. XV, 98: cf. Macar. II, 23. Aliud a Nannaco derivatum

proverbium attulit Suid. s. *Τὰ Ναννάκου κλαύσομαι*: τὸν Νάννακόν φασὶ βασιλία γενέσθαι πρὸ τοῦ Διουκαλίωνος. ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλισμὸν, συναγαγὼν κούρην εἰς τὸ ἱερόν μετὰ θυρῶν ἐπέτευε. Cf. de rege O. Iahnus Symb. Archaeol. 376.

5. Plat. Theaet. 173 E: ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδὲν ἀτιμώσασα πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον *Τὰ τε γῆς ὑπένεργθε καὶ τὰ ἐπιπέδα γεωμετροῦσα οὐρανοῦ τε ὑπερ ἀστρονομώσασα κτλ.*: v. Boeckhius ad Pind. fr. 226.

6. Paus. IX, 16, 1: *Θηβαίοις δὲ μετὰ τοῦ Ἀμμωνος τὸ ἱερόν οἰωνοσκοπεῖτόν τε Τειρεσίον καλούμενον*, de quo v. Soph. Antig. 998 sqq.: Philochorus apud Schol. ad Soph. Oed. Colon. 1047: καὶ ἴσθιν ἰεροσκοπία τῆς μὲν εἰς Αἰλφοῖς θεωρίας, ἐν τῷ ἐν Οἰνῷ Πυθίῳ· τῆς δὲ εἰς Ἀῆλον ἐν τῷ ἐν Μαραθῶνι Ἀθλίῳ, de quo loco cf. O. Muellieri Dor. I, 239.

7. Apost. XVI, 23 ibiq. v. adnot.

- 8 *Τερμέρια κακά: ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν καὶ χαλεπῶν. ἀπὸ Τερμέρου τινὸς θηριώδους τῆν φύσιν καὶ λησιτοῦ.*
- 9 *Τετραὶ καὶ νοσημενίαι: ἐπὶ τῶν φύσει ἀργῶν· παρόσον ταύτας τὰς ἡμέρας ἀργὰς ἐνόμιζον.*
- 10 *Τερπνὸν χρῆμα ἀλλήλοισι ἡλικιωῦται: ἐπὶ τῶν 5 ὀμηλικῶν.*
- 11 *Τέτριγος ἀκούει: ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου· παρόσον ὁ τέτριγος ἀκούων ἦδεται.*
- 12 *Τέτριγος ἄδων νόμιον: ἐπὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίου.*
- 13 *Τεσημεσία ἀλώπηξ: ἐπὶ τῶν πολλῇ πανουργία 10 χρωμένων.*
- 14 *Τῆν αὐτοῦ σκιάν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.*
- 15 *Τῆς αὐτῆς κερραμίας: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίου.*

1. *Τερμέρια Nicetas. Explicatio Suidae haec est: περὶ Κυρίων χωρίων Τερμέριον καλεῖται, ᾧ ἰχθύοντο οἱ τύραννοι δισμωτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἰουμαῖον τυγχάνον κενταὶ μεταξὺ Μήλου [scr. Μίνδου cum Holstenio] καὶ Ἀλικαρνασοῦ. πῶς δὲ ἀπὸ τούτου ληϊζομένων δυσκαίωτων τυγχάνοντων, λεχθῆναι τοῦτο. Τερμέρια οὖν κακὰ τὰ μεγάλα κακὰ. 5. Scribe χρῆμ' ἀλλήλοισι.*

8. *Apost. XVI, 26: Zenob. VI, 6. Usurpat Iulian. Or. VII, 210 D: κἄν τὰ Μαγνήτων κακὰ κἄν τὸ Τερμέριον κἄν πῦσαν ἀπλῶς αὐτοῖς ἐπιφθίγξωμαι τῆν τραγηδίαν: add. Nicetas Chon. de Is. Angel. II, 515, 13: ταῦτα κατὰ κρύτους ληϊζοῦσθαι κακὰ ἰργαζομένους Τερμέρια: alia expromserunt Iacobus ad Anth. Pal. III, 663. Boissonadus Anecd. Gr. II, 479. Ungerus Par. Theb. I, 259 sq.*

9. *Apost. XVI, 37^b. Quarta luna et auspiciata et inauspiciata habebatur: v. Phot. s. τετραῖδ. Zenob. VI, 7 c. annot. et Lobeckium Aglaoph. I, 430: novilunium felix dies erat: v. Scholl. ad Arist. Equitt. 43, Vesp. 173. et quae ego scripsi in Schneidewini Philol. I, 479, quibus nunc adiciere liceat Scholl. ad Arist. Plut. 1026: ἔξω τῶν ἰορτῶν ἰερὰί τινες τοῦ μηνὸς ἡμέραι νομιζόνται Ἀθήνησι θεοῖς τισὶν, ὅλον νοσημενία καὶ ἐθδόμη Ἀπόλλωνι, τετραὶς Ἑρμῇ, καὶ ὀγδόη Θηοῖ, ubi v. Hemsterhusium.*

10. *Idem dicit quod ἦλε ἡλικία τέτρι, de quo v. DV II, 88. Lucian. Dial. Deor. IV, 3: τίς συμπαίεται μοι; ἐν γὰρ τῇ Ἰδῇ πολλοὶ ἡλικιωῦται ἡμιν.*

11. *Iam Hom. II. Γ, 151 cicadardum cantum a suavitate laudat: ἀγορηταὶ Ἑσθλοὶ, τέτριγισον ἰοκότες, οὔτε καθ' ἕλην Δειθυρίῳ ἰφεζόμενοι ὅπα λειροῖοσαν ἴεσιν: cf. ann. ad Apost. XVI, 35.*

12. *Cf. Apost. XVI, 34.*

13. *Apost. XVI, 40: ubi v. annott.*

14. *Macar. VII, 67.*

15. *Apost. XVI, 43^l: Append. Provn. II, 68. Similia habeto haec: Pers. Sat. V, 115: cum fueris nostrae . . . farinae: Senec. Epist. III, 24: illud eiusdem notae: Horat. Sermon. I, 10, 4: charta laudatur eadem, quocum componas Append. Provn. II, 62: add. Lucian. Dial. Mort. I, 3: ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις φασί, ubi v. Hemsterhusium. Proprio sensu Eratosth. apud Athen. XI, 482 B: ἦσαν δὲ καὶ οὗτοι [κῆρα-θοι] τῆς αὐτῆς κερραμίας.*

- 16 Τὴν λεοντην λάμβανε: ἐπὶ τοῦ γενναῖον τι πράττειν μέλλοντος.
- 17 Τὴν ἀλωπεκὴν ὑπέδου: ἐπὶ τῶν πανουργία χρωμένων.
- 18 Τὴν αὐτὸς σαυτοῦ θύραν κρούεις λίθω: ἐπὶ τῶν εἰς τὰ οἰκεία πλημμυλούντων. 5
- 19 Τὴν ὑπὸ σκότους: ἤγουν τὴν λαθραίαν.
- 20 Τῆς δευτέρας ἢ ὑστέρας ἐφόδου: ἐπὶ τῶν ἐκ δευτέρου τισὶν ἔργοις ἐπιχειροῦντων.
- 21 Τὴν ἐκ τῆς φαρέτρας: ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἡμέραν ἀγόντων. τὴν δὲ αὐτὴν ταύτην καὶ λευκὴν καὶ εἰρηρικὴν 10 λέγουσιν· ἐλήφθη δὲ ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν Σκυθῶν.
- 22 Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν: ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ ὑπερφάνως ἀποκρινομένων. πολεμοῦντων γὰρ ποτε πρὸς ἀλλή-

1. λάμβανε] ἐνδύου Suidas. ἐπὶ κτλ.] ἴσον τῷ γενναῖου idem. 4. Scribe αὐτοῦ τῶν θύραν κρούεις λίθω. 9. Suid. s. τῶν εἰς τὴν φαρέτραν: φασὶ τοὺς Σκυθὰς μέλλοντας καθυΰδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὴ ἀλύπως τύχουεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθίεναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκὴν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τούτων τῶν ἀποθησαυρίων ἐξίφερον τὰς φαρέτρας, καὶ ἠρίθμουσαν τὰς ψῆφους. καὶ εἰ εὐφίθησαν πλείους αἱ λευκαί, εὐδαιμονίζον τὸν ἀποθανόντα. ὅθεν καὶ παροιμιασθήναι τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν. Haec e Phylarcho hausta esse Zenobius docet.

16. Apost. XVI, 50: Suidas. Plat. Crat. 411 A: ὅμως δὲ ἐπισηπτερὴ τὴν λεοντὴν ἐνδίδουκα, οὐκ ἀποδειλαιώτιον, ἀλλ' ἐπισκεπτίον, ὡς ἴσκει, φρόνησιν κτλ.: v. Macar. IV, 18.

17. Eustath. ad Hom. II, Γ, 17, 374, 45: ἰστίον δὲ καὶ ὅτι παροιμιωδῶς παρὰ τοῖς ὕστερον κερδάλην ἐναίσθαι [Arist. Av. 1250.] λέγεται ὁ ποικίλος τὸν τρόπον καὶ οἶον πολυστακτός τὸ ἦθος κατὰ τὴν κερδάλην, ὡσπερ καὶ ἀλωπεκὴν ὁ κερδαλὸς καὶ δόλιος κατὰ τὴν κερδῶ, καὶ λυκὴν ὁ ὑπουλος ἕρπαις. φορεῖν δὲ καὶ νεβρίδα ἀφ'θείῃ ἂν Διονυσιακῶς [intt. ad Cornut. de Nat. Deor. 27. Creuzerus in libro, cui titulum fecit: *über ein alt-athenisches Gefäß*, p. 76], ὁ δειλὸς καὶ μέθυσος, ἥθη δὲ καὶ ποικίλος καὶ καλιμβουλός, ἐπεὶ στικτόν τ' καὶ ἡ νεβρίς, οὐ μὴν καὶ λεοντὴν προσφωδῆς πάννυ λυκθίῃ ἐνύπιασθαι ὁ ἀνδρείως κατὰ τὸν πάλαι Ἑρακλῆν ἢ κατὰ τὸν ὕστερον Ζηῆλαν [scribe Ζηῆλαν] τὸν παρὰ τῷ

Ἀθήνῳ [in Bithynicis: v. Tzet. Chil. III, hist. 115]. ἀγρίων γὰρ τὸ ὄνομα τοῦτο, ἢ κατὰ τὸν Διονύσιον ὄνον παροιμία [Apost. XII, 84.], ὅς περιεδύσατο λεοντὴν, καθά που καὶ καλὸν κροκωτὸν ἢ ὁμοίως μυθωτομένη γυλῆ [Macar. VI, 65]: cf. Greg. Cypr. M I, 83. Macar. VIII, 16.

18. Horat. Epist. II, 1, 220: *ut vineta egomet caedam mea: ubi Scholl. Cruq.: proverbium in eos dicitur, qui sibi volentes nocent: v. intt. ad h. l. et Macar. III, 85.*

19. Sic Hesych. v. σκότιον explicat λαθρημαίων.

20. Plat. Phaedon. 95 B: πάννυ οἶν μοι ἀτόπως ἴδοξεν εὐθύς τὴν πρῶτην ἔφοδον οὐ δέξασθαι τοῦ σοῦ λόγου.

21. Zenob. VI, 13: add. App. Provn. III, 60, ubi temere Walzium secutus sum ex vv. τὴν — λέγουσιν proverbium componentem. Cf. etiam Macar. V, 51. et Suid. s. τῶν εἰς τὴν.

22. Apost. XVI, 47c: Diogen. V,

- λους Περσῶν καὶ Σκυθῶν καὶ βασιλέως τῶν Περσῶν προσβευσαμένου πρὸς τοὺς Σκύθας περὶ εἰρήνης, οἱ Σκύθαι ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀπεκρίναντο, μὴν δὲ καὶ βάρταρον καὶ βέλος τοῖς ἀπελθούσιν ἀποκομίζουσιν τῷ βασιλεὶ παρῆδοσαν, αἰνιττόμενοι διὰ τούτων, ὅτι οὐδὲ ἐὰν ὡς βέλος διὰ τοῦ 5 ἄερος διαπτῆ, ἢ ὡς μῦς εἰς τὴν γῆν ὑποδύη, ἢ ὡς βάρταρος εἰς ὕδατα δύνη, διαφεύξεται αὐτούς.
- 23 Τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα: ἐπὶ τῶν σωφρονῶς βεβιωκότων. ἐπεὶ ἐν Ἄργει οἱ διαφυλάξαντες τὴν ἐν παισὶν ὥραν καλῶς ἰσρὰν ἀσπίδα ἀναλαμβάνοντες ἐπόμπευσον. 10
- 24 Τὴν κατὰ στυγὸν ἔλα: ἐπὶ τῶν μείζονα ἢ κατὰ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν αἰρουμένων πράγματα.
- 25 Τὴν Ἰθρῶν τέμνειν: ἐπὶ τῶν ἀμυγῶν· διὰ τὰ μυθεύμενα περὶ τῶν τῆς Ἰθρῶν φουομένων ἐν τῇ τομῇ κεφαλῶν. 15
- 26 Τὴν ἐπὶ Λύσιδος πολιτείαν: ἐπὶ τῆς ἀναξίας. φασὶ γὰρ Φασηλίτας ψηφίσασθαι τὸν βουλόμενον Φασηλί-

οὺς τας
9. τὴν διαφυλάξαντα S. 11. Suidas: ἀπὸ χρημοῦ τινος ἠλιχθῆ. τοῦτῆστιν, ὅλος εἶ, τοιοῦτος καὶ φαῖνον καὶ μίξουσι μὴ συμπυκνεῖνον. 16. λύσιδος [sic] S: Φασηλίδος scribendum videtur. 17. Φασηλίτην] βασιλίτην S.

11. Narratio negligenter admodum ex Herod. IV, 131 excerpta: discrepat nonnihil Pherecydes, cuius memoriam servavit Clem. Alexand. Stromm. V, 8, 45, p. 242 Sylb.: φασὶ γοῦν καὶ Ἰθανθύρῳ [Ἰνθάθυρῳ Herodotus] τῶν Σκυθῶν βασιλέα, ὡς ἱστορεῖ Φερικίδης ὁ Σύριος [lege Δέριος] Δαρεῖφ διαβάντα τὸν Ἰστρον πόλεμον ἀπειλοῦντα πέμψαι σύμβολον ἀπὸ τῶν γραμμῶν, μῦν, βάρταρον, ὄρνιθα, οἰστόν, ἄροτρον. ἀπορίας δὲ οὐσης οἷας εἰκός, ἐπὶ τοιούτοις Ὁραντοπυγῶν μὲν ὁ χιλιάρχος ἔλεγεν παραδόμενος αὐτοὺς τὴν ἀρχὴν, τεμμαιρόμενος ἀπὸ μὲν τοῦ μῦς τὰς οἰκῆσεις, ἀπὸ δὲ τοῦ βαρτάρου τὰ ὕδατα, τὸν ἄρτα τε ἀπὸ τῆς ὄρνιθος, καὶ ἀπὸ τοῦ οἰστοῦ τὰ ὄπλα, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄροτροῦ τὴν χεῖρα. Ἐπιόθρης [pro hoc Herodotus Gobryam, pro Orontopagiam Darium nominat] δὲ ἔμπροσθεν ἠρμήνευσεν, ἔφασκεν γὰρ, ἐὰν μὴ ὡς ὄρνιθας ἀναπτῶμεν ἢ ὡς μῦς κατὰ τῆς γῆς ἢ ὡς βάρταροι καθ' ὕδατος

δύμεν, οὐκ ἂν φύγομεν τὰ ἐκείνων βέλη, τῆς γὰρ χεῖρας οὐκ ἴσμεν κύριοι: Herodoti vestigia pressit Phylarchus Athen. VIII, 334 A. Οὐδὲν ἀπεκρ.] Herodotus Indathyrri orationem nobiscum communicat. Lucian. Dial. Meret. 10, 4: τί σοι δοκεῖ ἢ πιστολῆ, . . ; Τὸ μὲν ἄλλα ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ὄρνιθας, τὸ δὲ κτλ.: Themist. Orat. II, 31 D: ὅτι γὰρ μὴ ἄλλο τι τὸ φιλοσοφεῖν ἴσμεν ἢ τὸ ἐργάζεσθαι ἀρετὴν, ἀκούετε αὐτοὺς πάλιν ὄρνιθας ἔτιραν, οὐ τοῦ ἀπὸ Σκυθῶν, ἀλλὰ τοῦ ἀπὸ Σταγειρώνα: Aelian. Epist. Rust. 14, 420 Cuiac.: ἴστω σοι τοῖνον ἢ ἀπὸ Σκυθῶν λεγομένη ἀπόκρισις αὕτη: Anon. apud Suid. s. Ἀδάμι: ἢ Ὁραμαζομένη Σκυθῶν ὄρνιθας: locum Photii Patriarchae v. in ann. ad Macar. VII, 98.

23. DV I, 53.

24. Apost. XVI, 53 ibiq. v. annot.

25. Cf. Macar. VIII, 70.

26. Ex Politis Aristotelis petatum fuerit.

την μνᾶν δόντα πολιτεύεσθαι, εἶτα πολλῶν ἐγγραφέντων ἀναξίων γενέσθαι τὴν παροιμίαν.

27 Τί κτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῶ ἀνδρὶ παρσίη: ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς εὐτυχίαις ἀφορήτων.

28 Τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην: ἐπὶ τῶν 5 ἀλλόκοτα διαπραττομένων.

29 Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα: ἐπὶ τῶν προγονικᾶ ἀνδραγαθήματα προφερόντων.

30 Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν: αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῆ· Τί πρὸς τὸν Διόνυσον;

31 Τί δεῖ παρῆναι λήκυθον, ἣν ἔτνος παρῆ.

32 Τί τὸν τάραντα πρὸς με ποικίλλεις ἔχων; αὕτη ὁμοία τῆ· Τί πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλας τάρας δέ ἐστι ὁ χαμαιλέον τὸ ζῶν.

1. μνᾶν S. 7. πατέρα αἰνήσει S. 8. ἀπορίη ἰδίῳν προφίροντων Diogenianus ex emendatione Baiteri in Onom. Tull. III, 102. 9. τί πρὸς τὸν Δ.] vulgaris proverbii forma est οἶδ' ἐν πρὸς τὸν Διόνυσον: v. Zenobius. 12. Repone τάραντον et τάραντος: sic enim veteres animal nominant. Nam quod Xylander ad Antig. Caryst. Mirab. Narrat. 31 e codicibus enotavit τάραντος, librariis debetur.

27. Apost. XVI, 58: Diog. VIII, 22. Adhibent Scholl. ad Pind. Ol. I, 89: II, 173: ὅτι κατακορεῖς γίνονται οἱ ἄνθρωποι τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις τῷ φθόνῳ· ἰστί δὲ καὶ παροιμίον [scribe παροιμία]. Κόρος ὕβριν τίπτει. ὁ γὰρ κόρος τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀργῶν τῶν θεωρηθῆσαι θελήτων ἐπέβη τῷ τοῦ Θήρωνος ἡκίανη, κρήνην θίλων θεῖναι τοῖς τῶν ἀγαθῶν ἔργοις.

28. Arist. Ran. 47, ubi Scholia: ὁ μὲν γὰρ ὁ κροκωτός καὶ ὁ κόθορνος γυναικίαι ἰστί, ἣ δὲ λεοντῆ καὶ τὸ ῥόπαλον ἀνδρῶα. Profecit ex hoc versu notante Porsone ad Arist. I. c., Simplicius Com. ad Epict. T. IV, p. 225 Schweigh.: ἰάν δὲ ἡτιγηθῆς αὐτῶν καὶ ἰκτείνου τοῦ γέλωτος ἄετος γίγονας, ἐπὶ κοθόρνω ῥόπαλον ἐπιχειρήσεις λυβείν: add. Suid. v. ῥόπαλον.

29. Apost. XVI, 54: Diog. VIII, 46.

30. Apost. XVI, 53: Diog. VIII, 52. »Idem cum illo οἶδ' ἐν πρὸς ἔπος: et Nihil ad Bacchum, Nihil ad rem. Nam Mercurius orationis auctor. Competit in eos, qui loquuntur

aliena ab eo quod agebatur»: Erasmus III, 2, 92. Cf. Greg. Cypr. M IV, 72: neque abludit Pindari illud Nem. VII, 68: πᾶρ μέλος ἔρχομαι, ubi cf. Dissemius. Τί πρὸς τ. Δ.] Zenob. V, 40.

31. Puls oleo miscebatur: Galen. de probis pravisque alim. succis 5, T. VI, 782 Kuehn.: διὸ καὶ δεῖται τὸ γιγνόμενον ἐξ αὐτῶν ἔτνος, ὡς περ γε καὶ ἡ λείκυθος, ἄπεισι τοῖς λιπαροῖς τε καὶ γλισχροῖς μεμίχθαι. λίπος τε οὖν συνῶν καὶ στίαρ αἰγῶν, ἔλαιον καὶ γάλα προβάτων ἢ βοῶν ἐπιβάλλοντες αὐτοῖς οἱ κατὰ τοῖς ἀγροῖς ἰσθίουσι. ἔτνος οὖν ὀνομάζω τὸ ἐκ τῶν ἰριχθίντων ὀσπρίων τε καὶ χειρόπων στυαζόμενον· λείκυθον δὲ τὸ ἐκ τῶν ἀλισθίντων ἄλειφρον ἰρόμενον ἐν ἰσάτι, προσεμβάλλοντον τινὸς λίπους.

32. De tarando inter veteres omnium accuratissime Theophrastus exposuit, fr. XIII, p. 830 Schneid. Omnia, quae veteres de hac bestia observaverunt, Beckmannus in Arist. Mir. Ausc. 29, p. 64 ad alien Scythicum refert

- 33 *Τί δ' ἂν κάπηλος παρὰ καπηλίδος λάβοι: ὅτι οἰδὲν ἢ οἶνον.*
- 34 *Τί κυνὶ καὶ βαλανείῳ: ἐπὶ τῶν ἀουνηθείς καταλαμβανόντων τόπους.*
- 35 *Τίς καλοῦ μμηχανῆ: ἐπὶ τοῦ μὴ ὁμοίου.* 5
- 36 *Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν καὶ πολυχρονίων.*
- 37 *Τίσιιν ὁ Ἀπόλλων κειθαρίκεν;*
- 38 *Τιτᾶνας βοᾶν: ἐπὶ τῶν κεκραγόντων τινὰς εἰς βοήθειαν.*
- 39 *Τὸν φρουρὸν χρεὶ φρουρεῖν, τὸν ἐρῶντα δ' ἐρᾶν.* 10
- 40 *Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐπὶ τῆς γλώττης ἐστὶ τοῦ μεθύοντος.*
- 41 *Τὸ καλὸν φίλον.*

3. *Τί κοινὸν κυνὶ* Arsenius: cf. Schaeferus ad Bosii Ellips. 226. βαλανίῳ S. 8. *τί σοι* Suidas, explicans: ἀντὶ τοῦ, *τί σοι ἱμαντεύσατο.* 9. βοᾶν] καλεῖν Apostolius. Suidas explicationis loco habet: ἰβοῆθον γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἰπακούοντες, οἷς Νικαιῆδος ἐν ἁ Αἰτωλικῶν. ἰνομίζοντο δὲ τῶν Προμηθεῶν [cf. Meinekii Com. Gr. I, 411] θεῶν εἶναι. 13. φίλον εἶνα. Apostolius.

probante Schneidero ad Theoph. Opp. T. IV, 812. *Τί πρὸς κτλ.]* Macar. V, 96.

33. Suid. s. καπηλῆς: παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος: v. Tourpium ad h. l. et intt. Hesych. s. κάπηλος. Nunc perspicitur, in qua re lusus consistat.

34. Apost. XVI, 53^a: cf. Bernhardus ad Suid. v. *τί καλή.* Lucian. adv. Indoct. §. 5: ἔλεγχος γὰρ, ὁ μαι, σαφῆς ὁδὸς καὶ τῶν ὁρώντων ἕκαστος εἰθὺς τὸ προχειρότατον εἰκενο ἰπιφθίγγεται, τί [κοινὸν] κυνὶ καὶ βαλανείῳ; add. ei. Paras. 51 fin. Simile habet Suid. s. *τί γὰρ δὴ δελφίνι καὶ βοῦ φωνῆ κοινὸν εἶναι, Σύλλα τε καὶ φιλοσόφοις;* ubi Bernhardus haec adscripsit: «Vid. Aelian. N. A. XIV, 25: ὅσπερ γὰρ φησὶν ὁ λόγος, μηδὲν εἶναι βοῦ κοινὸν ἅμα καὶ δελφίνι. Huius ad normam φασὶ pro parenthesis habendum, εἶναι autem expellendum. Quae subsequitur Sullae irrisio, ea perstringere videtur Apellicontis bibliothecam Athenis ab Sulla deportatam. Cf. annot. in v. Σύλλας.» Cf. nott. critt. ad Macar. V, 41.

35. Depravatum videtur e Plat. Parmen. 132 D: εἰ οἶν τε, ἔφη, ἴσους, τῶ ἴδιαι, ὁλόν τε ἰκεῖνο τὸ εἶδος μὴ ὅμοιον εἶναι τῶ ἰκασθέντι, καθ' ὅσον αὐτῶ ἀφωμοιώθη; ἢ ἴσται τις μμηχανῆ τὸ ὅμοιον μὴ ὅμοιον ὅμοιον εἶναι;

36. Greg. Cypri. L III, 13.

37. Zenob. VI, 14.

38. Apost. XVI, 51: Diog. VIII, 47.

39. Aristoph. Vesp. 1431: ἔρῶντες τις ἦν ἕκαστος εἰδήνη τέχνην, ubi Scholiasta: καὶ ταῦτα δὲ ἐν ταῖς παροιμίαις φέρται: Cic. Tusc. Q. I, 18, 41: bene enim illo Graecorum proverbio praecipitur: Quam quisque norit artem, in hac se exerceat. Sententiam illustrat Gatacker ad Marc. Anton. V, 1. Valckenarius Diatr. in Eur. Rell. 76 Lugd. Lennepius ad Phalar. Epist. 246 Lugd.

40. Apost. XVI, 95: Diog. VIII, 43. Usurpavit Plat. de Garrul. 4, 503 T: τὸ γὰρ ἐν τῇ ... μεθύοντος, οἷς οἱ παροιμιάζομενοί φησιν: alia v. in annot. ad Diog. VII, 28. ad Apost. IX, 59c.

41. Apost. XVI, 80. Mant. Provv. s. τὸ καλόν: Scholl. ad Platon. Lysid.

- 42 Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσεν.
 43 Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου.
 44 Τὸν λύκον τῶν ἄτων ἔχειν: ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνῳ
 καθεστῶτων· οὔτε γὰρ κατέχειν οἶόν τε οὔτε ἀφείναι
 ἀκίνδυνον.

5

321 Bekk.: ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἰρουμένων. Ex carmine vetustissimo a Musis in Cadmi et Harmoniae nuptiis cantato recitatur haec verba apud Theogn. 17: ὅτι καλὸν, φίλον ἴστί· τὸ δ' οἱ καλὸν οὐ φίλον ἴστί. Τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων: hinc Eurip. Bacch. 881. ὅτι καλὸν φίλον αἰί: ei. Phoen. 814: οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν οἶποι· ἔφην καλὸν: Plat. Lysid. 216 C: καὶ κινδυνεύει κατὰ τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν τὸ καλὸν φίλον εἶναι: cf. Mureti Varr. Lectt. IV, 4. Heynii Observ. ad Apoll. 225 sq.

42. Macar. VII, 77. Apost. XVI, 86. IX, 59a: Diog. VIII, 45. »Adhibet Plutarchus de vitioso pudore 9, ad quem Matthaeius p. 45 utitur loco Eumathii Hysm. 11, p. 433: ἔλαθεν εἰς πῦρ ἔμπροσθεν τὸν καπνὸν ἐφυγῶν, exhibens varietatem libri Mosquensis φυγῶν τὸν καπνόν, quam et reperi in codice regio 2898. Adde interpretes Eumathii Gaultimum p. 34. Bassum p. 298. Nicephorus Greg. Hist. IV, 4, 2: δέσας μὴ τι περὶ τὴν ἐκκλησίαν νεωτερίῳ, στρατηγούμενος τῷ θυμῷ καὶ, ὃ φησὶν ἡ παροιμία, καπνὸν φεύγειν θίλων, εἰς πῦρ ἔμπροσθεν ὁ πατριάρχης ἀνυγκασθῆ. Ibidem VII, 10, 9: ἔλαθον ὑπ' ἀγνοίας οἱ πλείους αὐτῶν παρὰ τὰς τῶν Ῥωμαίων ἐρηφίας καταφυγόντες, καὶ καπνὸν φεύγοντες εἰς πῦρ ἔμπροσθεν, τὰς τῶν Ῥωμαίων δηλαδὴ χεῖρας: Amm. Marcell. XIV, 11, p. 55: egressusque Antiochia numine laeso ductante, prorsus ire tendebat de fumo, ut proverbium loquatur vetus, ad flammam. Ibi Lindenb. et Valesius. Ac potest conferri Gregorius Naz. Epist. extr. 51: ἀνάγκη . . . περὶ τὰ κυριώτερα βλάπτεσθαι, τοῦ κληροῦ γε μετέχοντα, εἰ καὶ μὴ τοῦ πυρός. Adde Hoeschel, ad Sirach. 22, 30. Hemsterh. et Vorst. ad

Luc. Nelyom. 4. Boissonadus Anecd. Nov. 302 sq. Add. Epiphanius adv. Haeres. II, T. II, p. 721 C Petav.: γίγνετο γὰρ αὐτοῖς τοῦτο κατὰ τὴν παροιμίαν ὅτι φεύγων τὸν καπνὸν εἰς πῦρ ἐπέσεν: et v. similia in nott. ad Diog. VI, 68 et Mant. Provn. s. ψύχος.

43. Apost. XVI, 72. Inscriptis hoc proverbio Varro Reatinus unam ex Satiris Menippeis: v. Non. Marcell. 9, 15. Oehlerus ad Varr. Sat. Menipp. Rell. p. 229: orationi inclusit Strabo X, 3, 15, p. 470: καὶ ὁ Σαβάζιος δὲ τῶν Φρυγιάκων ἴσται καὶ τρόπον τινὰ τῆς μητρὸς τὸ παιδίον παραδιδόμενος τοῖς Λιονύσου καὶ αὐτός: Strabo deum ludibrio habet atque irridet, quod proverbio indicat. Eodem modo ironiae inservit in Liban. Epist. 1476: ἴσται δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀκριβῶς τοῦ πατρὸς υἱός: Basil. Epist. 339, p. 455 E: εἰ δὲ ἐμός ἴσται παῖς, τὸ πατρὸς ἴσται τὸ παιδίον, πένης ἐν πένητος: Tertull. ad Nation. II, 13: ecce autem et ipse cum sorore misceatur, ut huic primum dictum pulsem: τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον: est enim proverbium vile atque plebicum, alienum ab oratione eleganti et magnifica. Ad quod quum Aristides non attendisset, iure poenas obtrectatoribus dedit, ut narrat Philostr. V. Sophist. II, 9, 3, p. 584 Olear: λαμβάνοντα καὶ παροιμίας, ὡς ταπεινῶς προσεφθιμμένης, ἐπιδιαβάλλων γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον, ὡς πατριζόντα τὴν ἐν τοῖς πράγμασι διωρότητα, τοῦ πατρὸς ἴσται τὸ παιδίον εἶναι, ubi v. Kayserum. Ceterum origo proverbii videtur ex comedia repetenda: Aristoph. Av. 766: εἰ δ' ὁ Πλοῖον προδοῖναι τὰς ἀτίμους τὰς νύλας Βούλευται, πῦρ ἐγενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοτίον: similia v. in ann. ad Diog. VII, 37.

44. Terent. Phorm. III, 2, 21:

- 45 Τὸν Μίδου πλοῦτον ἔχειν: ἐν ὑπερβολῇ λέγεται.
 46 Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ.
 47 Τὸ Αἰσώπου αἷμα: ἐπὶ τῶν δυσκαποτρίπτοις ὀνειδε-
 σιν ἢ κακοῖς ἐνεχομένων.
 48 Τὸ πολλὰ πράττειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου: ἐπὶ 5
 τῶν πολλὰ πραγματευομένων καὶ ὕστερον εἰς κίνδυνον
 ἐμπιπτόντων.
 49 Τὸ Ἡσιόθειον γῆρας: ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν.
 50 Τὸ Ἀλκισθένους ἰμάτιον: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν.
 51 Τὸν Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδειν: ἐπὶ τῶν 10
 ἄγαν ὑπνηλῶν.
 52 Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης: ἐπὶ τῶν κρύφα μὲν τιнос
 ἐφιεμένων, φανερώς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπιτυόντων αὐτό.
 53 Τοῖς εὐτυχοῦσι καὶ τρίμηνα παιδία.

1. Μῆδου S. 5. βίη VB: eandem discrepantiam in Euripidis
 codicibusprehendimus: v. nott. Matthiae. 8. ἠσιόθειον S. πάνυ]
 πάλυ Walzsius. 13. Suidas addit: λέγεται δὲ καὶ ὁ Σκύθης τὸν
 ἵπνον: cf. Plutarch. I, 20.

mihi domi sit? immo quod aiunt,
Auribus teneo Iurum: ubi Do-
 natius: *Graecum proverbium, τῶν*
ἄτων ἔχω τὸν λύκον, οὐτ' ἔχειν οὐτ'
ἀφιέναι δύνamai: Polyb. XXX, 18^a
 s. Exc. Vatic. 437: καὶ τῆν μὲν
Δῆμον καὶ τῆν Δῆλον κατὰ τὴν
παροιμίαν τὸν λύκον τῶν ἄτων ἔλα-
βον: πολλὰ γὰρ ὑπάρχοντων δυσχερη-
 στήματα συμπλεκόμενοι τοῖς Ἀηλοῖς:
 Suet. Tiber. 35: *cunctandi causa*
erat metus undique imminentium cri-
minum: ut saepe, Iurum se au-
ribus tenere, [Tiberius] diceret:
 Plutarch. Reip. gerendae praec. 5,
 802 D: *Nicias δὲ ... ὤχετο βίη*
φερόμενος εἰς Σικελίαν καὶ συνεντρα-
χηλλόμενος. τὸν μὲν οὖν λύκον οὐ
φασὶ τῶν ἄτων κρατεῖν. δῆμον δὲ
καὶ πόλιν ἐκ τῶν ἄτων ἄγειν δεῖ
μάλιστι, μὴ κτλ. Pulchre cum
 nostro Erasmus I, 5, 25 Caecili
 versus a Gell. N. Att. XV, 9 ser-
 vatos componit: *nam si sunt inimici*
peccati, fronte hilaro, corde tristis,
Quos neque ut apprendas neque ut
mittas, scias: add. Diog. IV, 88.

45. Greg. Cyr. L III, 15.

46. Apost. XVII, 11b. Est Me-
 nand. Monost. 506.

47. Macar. I, 60.

48. App. Provn. IV, 83: est Eu-
 rip. Hippol. 785, ubi cf. Valkena-
 rius et Monckius. Menand. Mo-
 nost. 723: τὸ πολλὰ πράττειν κω-
 δύνας πολλὰς ἔχει.

49. Append. Provn. IV, 92.

50. Nisi obstat explanatio, pro-
 ponerem Ἀλκισθένους: Diog. Laert.
 VI, 6: *Διογῆτι χιτῶνα αἰτοῦντι*
πύξαι προσέταξε θαλάττιον: add. ib.
 13 et v. intt. ad Horat. Ep. I, 17, 26.

51. Macar. III, 89.

52. Apost. XIII, 7: Diog. VII, 12.

53. Mant. Provn. s. τοῖς εὐτυχοῦσι.
 Originem proverbii enarrat Suet.
 Claud. 1: *patrem Claudii Caesaris*
Drusum ... Livia quum Augusto
gravida nupsisset, intra mensem ter-
tium peperit: fuitque suspicio, ex
vitrico pro adulterii consuetudinem
procreatum. Statim certe vulgatus
est versus: τοῖς εὐτυχοῦσι κτλ.: e-
odem modo Dio Cass. XLVIII, 44:
ὁ δ' οὖν ὄμιλος ἄλλα τε ἐπὶ τούτῳ
πολλὰ διεθρόλλει καὶ τοῖς εὐτυχοῦσι
τρίμηνα παιδία γενῆσθαι ἔλεγε·
ὅστε καὶ ἐς παροιμίαν τὸ ἶπος χω-
ρῆσαι: unde profecit Ioann. Antioch.
 in Cramerii An. Paris. II, 393: add.

- 54 Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκε.
 55 Τὸ αὐτῆς ὄνειδος ἢ κύνων ἄλλοις φέρεται.
 56 Τὸ κακὸν κυνὸς ὕς ἀπέτισεν: ἐπὶ τῶν ἀνθ' ἐτέ-
 ρων δίκας ἀποτινύντων.
 57 Τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς ἤλωε.

5

1. Suidas: ἐκ τοῦ τοῦ Κολοφωνίου πρὸς ἑαυτοῦς στασιάζοντάς τινα τοῦτον μοῖραν ἐνομιῖσαι τοῖς Σμυρναίοις. εἰς πόλεμον δὲ ποτὲ τινα ἀπελ-
 θόντων Σμυρναίων, τοὺς μὲν ὑπολειφθέντας ἐν Σμύρῃ Κολοφωνίους κρα-
 τῆσαι αὐτῆς· ὡς τοὺς Κολοφωνίους ἐκ τοῦτου δύο πόλεις ἔχεν, τὴν τε
 Κολοφῶνα καὶ Σμύρναν, καὶ ἐν τῷ βουλευέσθαι περὶ τινος Σμυρναίου, οἱ
 ὑπελειφθῆσαν μετὰ τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρῃ, ὅτι ἴσαι ψῆφος τοῦτος
 ἔγένετο, πρὸς τοὺς Κολοφωνίους ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ἢ προσέθεντο, ται-
 την κρατεῖν. καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυριωτάτου τὸν κολοφῶνα
 ἐπιτίθεισθαι τοῖς λοιποῖς, ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β' τῶν Κολοφωνίων τῇ
 τοῦτων ἱερίῃ: v. de hac narratione quae dixi in n. critt. ad Diog. VIII,
 36. 2. Scribe τοῖνεδος αὐτῆς.

Const. Manass. Comp. Chron. 1799: κἀνθεῦτεν ἱεγήνηκτο δημῳδῆς παρ-
 ομιμία τοῖς ἐντυχοῦσι καὶ λαμπροῖς
 καὶ τρίμηνα παιδία.

54. Apost. XVI, 85: Diog. VIII,
 36. Macar. V, 23. Greg. Cypr. I
 II, 17. M III, 91.

55. Videtur ex fabula ortum: v.
 Phaedr. III, 7.

56. Apost. XVI, 88: Greg. Cypr.
 P III, 77.

57. Mant. Provn. s. τοῖς σαυτοῦ:
 cf. Apost. IV, 98^a. Tetigi in nott.
 ad Macar. III, 85. Apost. VIII, 19^b:
 hoc loco moneo, per Aeschylum
 hanc fabulae antiquissimae senten-
 tiam in lucem famamque provectam
 esse, uti ex Scholl. ad Arist. Av.
 808 Suidas tradit s. Ταυτὶ μὲν ἐι-
 κασμένοσθα — Aristophanis verba sunt
 — κατὰ τὸν Λισχύλον, Τὰδ' οὐχ'
 ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.
 Ὁ γὰρ Λισχύλος [fr. 123 Dind.: v.
 G. Hermannus Opusc. V, 148] Λι-
 βυστικὴν αἰτὴν καλεῖ παροιμίαν·
 Ὁ δ' ἴσται μῦθον τῶν Λιβυστικῶν
 λόγος, κληγῆντ' ἀτράκτω τοικῶ τὸν
 αἰετὸν εἰπεῖν, ἰδόντα μηχανῆν πτε-
 ρώματος· Τὰδ' οὐχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ
 τοῖς αὐτῶν πτεροῖς Ἀλισκόμεσθα:
 Aesop. fab. 218 Fur. Tzet. Chil.
 IX, 260. Babrii fab. II praef. 5.
 Diogen. praef. T. I, 180. Ex eo
 tempore proverbii loco dici solet:
 v. Aristoph. l. c.: Sosibius Athen.
 XI, 494 B: καὶ ταῦτα οὐχ' ἐπ'

ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς
 κατὰ τὸν θαυμάσιον Λισχύλον ἀλι-
 σκῆ, ἀπροφθιόντιστος λύσις πραγμα-
 τισμένος: Dionys. Hal. de admir.
 vi dic. in Demosth. T. VI, 970 R.,
 quem locum pristinae integritati
 reddidit Porso ad Eurip. Med. 139,
 VII: Aristid. T. II, 15 lebb., ei.
 or. c. Demosth. §. 41, p. 18: ἔθα
 θαυμάζειν ἔπεισέ μοι, πῶς οἶσι, ὅτι
 σοι ταῦτ' ἔπεισι λέγειν, οὐ μόνον ὅτι
 τοῖς οἰκείοις πτεροῖς καὶ λόγοις ἀλι-
 σκῆ, ὃ θειωτάτων ἴσται πάντων καὶ
 συμφορὰ τοῖς χρωμένοις: incert. auct.
 apud Suid. v. πάγας: καὶ τοῦτο δὴ
 πον τὸ τοῦ Λισχύλου, τοῖς ἑαυτοῦ
 πτεροῖς περιπέσων, καὶ ἰναχθεῖς ταῖς
 πάγαις ἄς ἄλλοις ἔφησε, τὰ ἐκ τοῦ
 νόμου δικαιοῦς ἔπαθε: Galen. de
 Plat. et Hippocr. Dogm. IV,
 5, p. 395 T. V edit. Lips.: καὶ
 τάχ' οὐχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐ-
 τῶν πτεροῖς ἀλισκόμεσθα, καίτοι γ'
 ἰνὸν ἤμιν λέγειν, ὃ γοννιωτάτε Χρύ-
 σιππε, δυοῖν θάπτρον, ἢ ὡς οἰδὶν
 διαφίγει πύθος ἀμωρτήματος ἢ κτλ.:
 Heliod. Aethiop. II, 23: ἀλλὰ τὸ
 χαλεπώτατον, τοῖς ἑμοῖς, τὸ τοῦ
 λόγου, κατ' ἐμοῦ κίχρηται πτεροῖς:
 Scholl. ad Lucian. Hermot. §. 53:
 καὶ οὕτως τοῖς οἰκείοις ἀλίσκη πτε-
 ροῖς: propius ad formam a Maca-
 rio receptam accedit Procop. Gaz.
 Epist. 62 Maian.: ἃ γὰρ ἐμὲ μω-
 ούσας, οἰκοθεν ἔχεις τὸν ἔλεγχον
 καὶ τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς εἴλωε, τῆν

- 58 Τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοτε ἢ ἑτέρα ἀψίς
ἄνωθεν ἐστίν, ἄλλοτε ἢ ἑτέρα: ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
οὐδὲν μένει.
- 59 Τρυγόνοσ λαλίστεροσ: ἐπὶ φλυάρασ.
- 60 Τυφλόσ ὁ πλοῦτοσ: ἐπὶ τῶν ἀναξίωσ εὐπραγοῦντων. 5
- 61 Τυρρῆνικὸν σανθάλιον: ἐπὶ τοῦ πολυτελοῦσ.
- 62 Τυρρῆνικὸσ ἀνδριάσ: ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦσ.
- 63 Τυδεὺσ ἐκ συφορβίου: ἐπὶ ἀπαιθεύτου ἀξίωμα
ἔχοντοσ.

1. περιστίζοντοσ S. Scribe ἄλλοθ' ἀτέρα. ἀψίσ ὑπερθε γίνεται' Plu-
tarchus: unde Reiskius coniectat: ὑπερθε γίνεται' ἀψίσ. Scribe ἀτέρα.
4. τρυγίνοσ S. 8. ἀξίωμαθ' S.

πυρομίων παθῶν: aliarumque for-
marum exempla collegerunt Gat-
tacker Miscell. Post. c. 12. Schae-
ferus ad Aesop. fabb. 136 Heus.,
Boissonadus ad Zachar. Mityl. 446.
E Latinis apposuisse sufficiat P. Syr.
Sent. 87 Or.: bis interimitur, qui
suis armis perit, ubi cf. Gruterus.

58. Incerti poetae versus, qui-
bus apud Plut. Consol. ad Apoll.
5, 103 F oratio illuminatur. De
sententia cf. annot. ad Greg. Cypr.
L III, 16. ad Diog. II, 89.

59. Greg. Cypr. L III, 12: cf.
Macar. V, 49.

60. Menand. Stob. Flor. XCIII,
21: τυφλὸν ὁ Πλοῦτοσ· καὶ τυφλοῦσ
τοῦσ ἐμβλέποντασ εἰσ ἑαυτὸν δεικνύει:
Antiph. ibid. 20: ὁ δὲ πλοῦτοσ ἡμᾶσ,
καθ' ἑνὲρ ἰατρόσ κακόσ, Πύττασ βλέ-
ποντασ παραλαβὼν τυφλοῦσ ποιῶ, de
quo loco v. Meinekius Com. Gr.
III, 153: add. πλοῦτον τυφλότεροσ
Dion. Chryz. Or. IV, p. 169 R.,
Euripidis versus ap. Apost. V, 93i:
neque aliena sunt ab his verba
Plut. V. Lycurg. 10: ὥσπερ τοῦτο
δὴ τὸ θυρολούμενον ἐν μόνῃ τῶν ὑπὸ
τῶν ἡλίων πόλεων τῇ Σπάρτῃ σώ-
ζεσθαι, τυφλὸν ὄντα τὸν πλοῦτον
καὶ κείμενον ὥσπερ γραφὴν ἀκίνητον
καὶ ἀκίνητον, quae in proverbii
formam conversa transierunt in
Apost. I, 53: add. Phot. Epist. 150:
ἀλλὰ νῦν διὰ τῆσ σῆσ ἀρχῆσ, εἰσ τὸ
ὄρῶν ἱπανιλοθεῦσαι [sc. ἢ δίκῃ], δει-

ξάτω τὸν πλοῦτον μὴ τυφλὸν μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἄφρονον. In DV II, 33 et
Zenob. III, 35 quod legitur: δεῖ-
λὸν ὁ Πλοῦτοσ, fluxit ex Eur.
Phoen. 597, de quo v. G. Her-
mannus ad Phoen. I. c. et annot.
ad Apost. V, 89a.

61. Phot. Τυρρῆνικὰ — scr. Τυρ-
ρῆνικὰ — σανθάλια: πολιτελῆ. Usur-
pavit Cratinus: v. Poll. VII, 86.
De hoc calceamenti genere egerunt
Poll. VII, 92: τὸ κάττυμα ξύλινον
τετραγώνον, οἱ δὲ ἰμάντεσ ἐπιχρῶσαι.
σανθάλιον γάρ ἦν: et Hesych. s.
Τυρρῆνικὰ σανθάλια: κάττυμά τε
ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται: v. I. H. Vos-
sius Epist. Myth. I, 114. C. O. Muel-
lerus Etrusc. I, 269. Meinekius
Com. Gr. II, 1, 91. Omninoque
Etruscorum luxuria in proverbii
fere consuetudinem abiit: v. Phot.
Epist. 80: τὰ Τυρρῆνῶν δημόσια
ἔργα καὶ ἐφ' οἷσ σιμνύονται, ἀγ-
χατοσ ὁ λόγοσ, οὐδὲ τοῖσ ἀσελγεστά-
τοισ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οὐδὲ χω-
ρίσ αἰσχρόνῃσ ὄργα γίνεται.

62. Etrusci propter artem statua-
riam celeberrimi apud veteres:
Plin. N. H. XXXIV, 7, 34: signa
quoque Tuscanica per terras di-
spersa, quae in Etruria factiata
non est dubium: Pers. Sat. II, 60:
fictile Tuscum, ubi cf. O. Iahnus:
add. C. O. Muellera Etrusc. II, 247.

63. Plut. Provv. I, 5: add. Par-
oemiog. T. I, 473.

TO T.

- 64 Ῥακίνθου κῶμος: ἐπὶ τῶν μετὰ δόξης τι πασχόντων.
 65 Ῥν κείρεις: ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν.
 66 Ῥπὲρ κἀρα πεύειν: ἐπὶ τῶν ὑπερφηφανευομένων.
 67 Ῥπὲρ τὰ ἰσκαμμένα. 5
 68 Ῥπὲρ τὰ Καλλικράτους: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν
 τι ποιούντων. ἢ ἐπὶ τῶν τοὺς πρωτεύοντας ἐν τισιν ὑπερ-
 αιρόντων.
 69 Ῥπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος: ἐπὶ πολυπληθείας τῶν
 πανταχοῦ ὄντων πονηρῶν ἀνθρώπων. 10
 70 Ῥδραν τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

TO Φ.

- 71 Φακῆ δὲ κᾶν θέρει κᾶν χειμῶνι φακῆ: ἐπὶ τῶν
 ἀεὶ τῶν αὐτῶν ὄντων.

5. Ἰσκαμμένα πηθᾶν Suidas, qui explicat: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν
 τι πραττόντων. διότι ὁ Φαίλλος ὑπὲρ τοὺς πενήκοντα πόδας πηθήσας,
 ἐπηρώθη τὸ σκίλος. 6. Suidas: φησὶ Κλέαρχος, ἕτι Καλλικράτης τις
 ἐγένετο ἐν Κερύρασι πλουσιώτατος. εἴ ποτε οὖν ἰθαυμάκων τινα οἱ Καρύ-
 στιοὶ ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέ-
 λης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινα πρῶτον τοὺς
 δικαστικοὺς μύθους [sic] εἰς ὑπερβολὴν αὐτῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν
 εἰρησθεῖς. 9. Proverbii formam germanam esse ὑπὸ παντὶ τοῖς λίθῳ
 καθύπευθε σκορπίος in Schneidewini Philol. III, 571 conieci. 13. φακῆ
 S: scribe: φακῆ δὲ κᾶν χειμῶνι κᾶν θέρει φακῆ.

64. Κῶμος Ῥακίνθου memorat
 Eurip. Helen. 1469 et pluribus de-
 scribit Polyerates Athen. IV, 139
 D. Quantopere post mortem Hya-
 cinthum et Dii et homines hono-
 raverint, apparet vel ex throno
 Amyclaeo: cf. Paus. III, 19, 4. C.
 O. Muellerus Dor. I, 354.

65. Similia sunt, quae Suid. s.
 ἔνου κόπας composuit: κλίθων κλί-
 των [DV III, 52], ἀσπὸν τίλλειν [ib.
 I, 84], χύτρων ποικίλλειν [Greg.
 Cypr. L III, 36], εἰς κόπρον [κο-
 πρόνα Photius s. εἰς κοπρόνα] θυμιάων.
 66. Apost. XVII, 55f.

67. Apost. XVII, 53: Zenob. VI,
 23. Liban. Oratt. T. III, 373 R.:
 καὶ ἢ μὲν παροιμία φησὶν, ὑπὲρ τὸ
 σάμμα, θανατόουσα τοὺς τῷ πη-
 δήματι παριόντας τὸ μέτρον: Basil.
 Homil. VI Hexaem. p. 54 A: ἀλλ'
 οἱ ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα πηθόντες ἐπὶ
 τὴν συηγορίαν τῆς γενεθλιαλογίας

τὸν λόγον ἔλαουσι καὶ λέγουσι προσ-
 ηρησθεῖς τὴν ἡμετέραν ζωὴν τῇ κινή-
 σει τῶν οὐρανίων, ubi cf. Scholl.
 codicis 476: Apost. VI, 22. De
 scammate arenae v. Roulezius in
 docta dissertatione, quam inscrip-
 sit: Mémoire pour servir à expliquer
 les peintures d'une coupe de Vulci.
 4. Bruxell. 1842, p. 22 sqq., cui
 adiungas observationes C. F. Her-
 manni, in Nunc. Litter. Gotting.
 1844 Nr. 8 publici iuris factas.

68. Apost. XVII, 47: Zenob. VI,
 29. De Callicrate egit Meinekius
 Com. Gr. T. IV, p. 700.

69. Apost. XVII, 52: Zenob.
 VI, 20.

70. Apost. XVII, 40: Zenob. VI,
 26: cf. Macar. VIII, 25.

71. Lens pauperum ac tenuium
 cibus est: hinc Aristoph. Plut. 1005:
 ἔπειτα πλουτῶν σινέθ' ἤδεται φακῶν,
 de quo v. Greg. Cypr. L I, 100:

- 72 *Φενακίζεις φένακα*: ἐπὶ τῶν τοὺς ὁμοίους ἐξαπα-
τώντων.
- 73 *Φιλίππου ἀλεκτροῦν*: ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορ-
θώμασιν ἀλαζονευομένων.
- 74 *Φοινίκων συνθῆκαι*: ἐπὶ τῶν ἐπιβουλευόντων τιῶν 5
διὰ τινος συνθήματος. *** νύκτα γὰρ καὶ ἡμέραν αἰτή-
σαντες καὶ λαβόντες παρὰ Καρχηδονίων ἤθελον μένειν
ἔστ' ἂν ἄλλο τι παρὰ νύκτα καὶ ἡμέραν γένηται.
- 75 *Φρυνίχου πάλαισμα*: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ δολίων 10
ἀνθρώπων.
- 76 *Φωκαέων ἀρά*: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς καταρωμένων· ἢ
ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐφ' οἷς ἐπραξαν.

5. Suidas: οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες ὅτε
προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἰδεῖσθαι τῶν ἰσχυρῶν δέξασ-
θαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἔβου-
λοτο ἀπαλάσσεισθαι, ὡς συντιθεμένοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν. Διό
ἠγορεῖται τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνδοκτικῶς συντιθεμένων. Τὰ δ' ὅμοια Ἀθήνων
ἐπὶ Μεταπονητῶν ἱστορεῖ: v. VB in nott. critt. ad Diog. VIII, 67: ap-
paret vero e nostro loco, neque Suidam in initio veram lectionem ser-
vasse. 9. Suid.: Φρυνίχου πάλαισμα: αὕτη ἐτάκται κατὰ τῶν
πανούργων καὶ συνετῶς σοφιστομένων. ἱστορεῖ δὲ Θουκυδίδης [VIII, 50],
ὅτι Φρυνίχος, στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σύμφῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν
κατάγειν τὸν Ἀλκιβιάδην, ἰδίῳσι τῷ ναύαρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρυνίχος,
ὅτι βούλοτο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. Λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν
Ἀλκιβιάδου, καὶ πῦμας τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἰδὼν ἀπο-
λίσθαι ὁ Φρυνίχος, γράφει πάλιν τῷ ναύαρχῳ τὸ γεγονός, αἰτιώμενος, καὶ
φάσκων πάλιν αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. Σημῆναι δὲ, οὐ-
τως προγγόρῳσι τοῖς στρατιώταις, δευτέραν ἤξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ
παρ' Ἀλκιβιάδην· καὶ πολεμίων ἔρπον ἐπομένων φυλάσσεισθαι. Συμβάντων
δὲ οὕτως τούτων καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμῶν, γενομένης δὲ τῆς
ἔρπον, ἰπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα, καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ πρότερον,
κατὰ τοῦ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ἐπ' Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι. Καὶ αὐθις
Ἀριστοφάνης [Ran. 700]· Φρυνίχου παλαισμάσιν: ἀπὸ τοῦ στρατη-
γῆμας. Στρατηγούντος γὰρ αὐτοῦ ἠτήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πολλοὶ
αὐτῷ προσειροῦσθησαν ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. Cf. nott. critt. ad Diog.
VIII, 29. 11. Suidas: Φωκαεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ

add. Lucian. Epist. Cron. §. 35. Theophr. Char. XIV, 3. Wytten-
bachius ad Plut. Opp. Mor. VI, 2, 818. Versus Hegemonis Thasii:
v. Athen. IX, 406 F: εἰς ἧλθε [He-
gemon] δὲ ποτε καὶ εἰς τὸ θεῖον
θεῖον κωμῶδιαν λίθων ἔχων πλή-
ρες τὸ ἰμάτιον· οὐς βάλλον εἰς τὴν
ὄρηστρον διαπορῶν ἐποίησε τοὺς
θεῖατας. καὶ ὄλιγον διαλειπὸν εἶπε
Αἰθῶι μὲν οἷδε βαλλέτω δ'
εἰ τις θέλει. Φακῆ δὲ κῆν
χειμῶνι κῆν θέρει φακῆ: ita
correxī hunc locum in Schneide-

wini Philol. IV, 1, ubi de his He-
gemonis versibus uberius dixi.

72. Quid proprie significet φενα-
κίζειν bene perspicitur e Suida v.
φενίς: παιδιὰ διὰ σφαιρας, δηλῆναι
ἐτέρω προδεικνύντες, εἶτα ἄνω σφῆσι
τὴν σφαιραν, ὡπερ φενακίζοντες:
alii aliter: v. Etym. M. 790, 15.

73. Apost. XVII, 76: Append.
Provv. V, 14.

74. Apost. XVII, 78: Diog. VIII, 67,

75. Apost. XVII, 94: DV III, 80.

76. Zenob. VI, 13. Dixerunt de

ΤΟ Χ.

- 77 Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν: ἐπὶ τῶν εἰς ἀσφάλειαν ἐρχομένων.
- 78 Χαλεπὰ τὰ καλά: Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς θαυμάζοντας φάναι· Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγρόντα εἰπεῖν· Χαλεπὰ τὰ καλά.
- 79 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν: τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χορίον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου καὶ τοῖς ἐμβρύοις διὰ τὸ λίχρον ἐπιβουλεύουσιν. 10
- 80 Χάρητος ὑποσχέσεις: ἐπὶ τῶν εὐχίρως ἐπαγγελ-
λομένων.
- 81 Χειμῶν ὄρνιθίας: ἤγουν σφοδρός, ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθίρειται. Λέγεται καὶ ἄνεμος ὄρνιθίας.
- 82 Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. 15
- 83 Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὄρισματα.
- 84 Χωρὶς τὰ Μυρῶν καὶ Σιλωάμ ῥεύματα.
- 85 ** πενιχρός δ' οὐδέποτε ἐσθλός: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων.

ΤΟ Ψ.

20

- 86 Ψευδόπυρα: ὅσα διὰ νυκτὸς γίνονται πρὸς τὴν τῶν πολεμίων κατάπληξιν.
- 87 Ψευδόπλουτος.
- 88 Ψευδόπτωμα.

Ἄργου [scr. Ἀργίου coll. Herod. I, 165] πολιορκίᾳ, ὤρμησαν ἐπ' Ἰταλίας, μύθρους εἰς τὴν θάλασσαν βολόντες, καὶ ἰπαρασάμενοι, μὴ πρότερον ὑποστρέφειν εἰς τὴν ἰαυτῶν, ἢ τούτους ἀνεχθῆναι.

9. ἰμβρίου S. 10. ἰμβρίους S. 11. προχίρως Suidas. 17. Μυρῶν cum Apostolio scribendum est: v. Muratori Anecd. Gr. 196. 18. Exciderunt prima proverbii verba: χρεῖμα τ' ἀνήρ: Zenob. VI, 43. 21. Suidas explicat: στρατήγημα, ὅπερ ποιούσι, διὰ νυκτὸς καιότες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων.

proverbio Mitscherlichius ad Horat. Epod. 16, 17. Thisquenius Phocaic. 14.

77. Greg. Cyr. L III, 31.

78. Greg. Cyr. L III, 30.

79. DV III, 94.

80. DV I, 60.

81. Apost. XVIII, 11.

82. DV III, 92.

83. Greg. Cyr. M V, 16.

84. Apost. XVIII, 36.

85. Greg. Cyr. M V, 15.

86. Apost. XVIII, 44: Suidas.

87. Vox admodum rara apud Scholl. ad Arist. Av. 823. ad Vesp. 457 invenitur.

88. Suid. ψευδόπτωμα: Ἀριστοφάνης [Equit. 568, ubi v. Scholl.]· εἰ δὲ που πίστοι ἐν τὸν ἄμον ἐν μάχῃ τινί, τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν· διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι πεπτακέναι. τὸ

- 89 Ψευδέγγραφος δίκη.
 90 Ψήξει και πέτρην ὁ πολὺς χρόνος.
 91 Ψάλλων κενήν: ἐπὶ τῶν μάταια κοπιῶντων.
 92 Ψυχὴ πρόμαντις.
 93 Ψεκάς: ἡ δρόσος. 5

ΤΟ Ω.

- 94 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μὺν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίσας
 τις μεγάλη μικροῖς ἐντύχοι.
 95 Ὡσὶν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκούσαι τὰ ὅσα εὐ-
 τρεπιζομένων. 10
 96 Ὡσπερ ἤρως ἐν ἀσπίδι ἐξνίσαι βούλομαι: ὅτι
 δεῖ και δοκεῖ σὺν τῷ † εἶναι.

3. ψάλλον Walz. Ex errore in App. Provn. V, 38 ψάλλον legi-
 tur. 4. πρόματιον [sic] S: correxi e VB. 8. ἐντύχη Gregorius.
 11. σὶ βούλομαι Zenobius. Explicatio corrupta: omnino non videtur
 pertinere ad hoc proverbium. 12. δοκεῖν Walz.

δὲ εἶδος τοῦ παλαιώματος ψευδό-
 πτωμα καλοῦσιν.

89. Suid. s. v., Harpocr. s. v.
 p. 186, 13 Bekk.

90. Apost. XV, 4β: Suid. s. ψή-
 χειν. Decurtatum ex Epigrammate,
 quod exstat in Anth. Pal. VII, 225,
 1: ψήχει και πέτρην ὁ πολὺς χρόνος
 οὐδὲ σιδήρου Φιιδεται, ἀλλὰ μὴ
 πάντ' ὀλίγη δρυπάνη: unde profe-
 cisse videtur Plutarch. de Educ.
 Lib. 4, p. 2 B: σταγόνες μὲν γάρ

ἕδατος πέτρας κοιλιούνται· σίδηρος
 δὲ και χαλκός ταις ἰσφαῖς τῶν
 χειρῶν ἐκτρέβονται. De sententia
 apud veteres celebratissima v. an-
 nott. ad Apost. l. c. XV 19.

91. Macar. V, 12: App. Provn.
 V, 38.

92. App. Provn. V, 40.

93. Greg. Cypr. L III, 41.

94. Greg. Cypr. L III, 43.

95. DV III, 97.

96. Greg. Cypr. M V, 23.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΙΣΩΠΟΥ.

- 1 Ἄνευ χαλκοῦ Φοῖβος οὐ μαντεύεται: τὴν ἰσχὺν τοῦτο σημαίνει τῶν θωρεῶν.
- 2 Ἐνθεν ἐκεῖθεν οὐαί, οἷς περιστοιχίζεται κακά.
- 3 Ἔσται καὶ χολῶν δρόμος: τὸ ἄθλον δηλοῖ.
- 4 Ζητῶν Ἐρμῆν γλύψαι Κέρκοπα ἐγλυψα.
- 5 Ἡ Ζεὺς ἢ Χάρων: ἢ εὐδαίμονος βίος ἢ τέλος.
- 6 Μακρὰς ἐλπιδας μισῶ.
- 7 Ὁ ἐγγὺς Διός, ἐγγὺς κεραυνοῦ.

5

1. ἄνευ δὲ χ. Gregorius. 3. οὐαί, οἷς] latet δειλοῖς vel simile quid. 4. Scribe ἰστὶ et χολῶ: eodem modo Schol. ad Hom. l. c. corrigendum est, ubi haec leguntur: διὰ δὲ τοῦ κίχαις τοῖ βραδὺς ἰσχύ, ἢ παρὰ πολλοῖς παροιμία ἰστίν, Καὶ χολῶν δρόμος· ὁ δὲ τοῦς καταλαμβάνει ὁ βραδὺς τὸν ἰσχύ, γνωμικῶς. §. Ἡθοποιῶ ἰστὶ καὶ παροιμία, Καὶ χολῶν δρόμος. 5. Scribe Κέρκοπα.

1. Usurpat versum Greg. Naz. Or. 3, p. 108 A: πῶς οὖν ὁ Κερδῶς αὐτοῖς σταθῆσεται καὶ τὸ σακίλλιον προβληθῆσεται καὶ ἡ κλεπτικὴ δύναμις τοῦ θεοῦ τιμηθῆσεται καὶ τὸ, ἄνευ χαλκοῦ Φοῖβον μὴ μαντεύσθαι μηδὲ εἶναι τι τοῦ ὀβολοῦ τιμωτέρον; ταῦτα γὰρ αὐτῶν [gentilibus] τὰ σεμνὰ καὶ σεβασμῶ: eumque diserte dicit ab antiquo aliquo auctore profectam Carm. iamb. 18 (10) vs. 374. Sententia nota: Soph. Antig. 1055: τὰ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάγγυρον γένος: pluribusque de oraculis mercede corruptis Dalius egit de Orac. diss. 401 sqq.

2. Aesop. fab. 120 Fur.: ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς φθασι δειλοῦς οὐδμία παραίτησις ἀνθρώπου ἐπιφάνωνσι. Cf. Macar. III, 82.

3. Eustath. ad Hom. Od. Θ, 329, p. 1599, 36: πρὸς δὲ τὸ, κίχαις βραδὺς ἰσχύ, ἐτέθη καὶ παροιμία τὸ Ἔσται καὶ χολῶ δρόμος, πρὸς ὁμοίωσιν τοῦ, Ἔστι καὶ μύρμηκι χέλος, de quo cf. Greg. Cyrp. M III, 8.

4. Comparari potest Zenob. IV, 13: ζητῶν γὰρ ὄφρον θοιμάτιον ἀπίλισσα. De Cercopibus cf. DV I, 3. Apost. IX, 64.

5. Χάρων in hoc proverbio idem valet quod Θάνατος: Suid. Χάρων· ὁ Θάνατος: cf. Ambroschius de Charonte Etrusco Comment. p. 52 sqq.

6. Fortasse ex fabula derivatum: v. Aesop. fab. 146 Schn. 224 Cor.

7. Contrarium affert ex Diogeniano Apost. XIV, 62.

- 8 Οὐδεὶς καιρὸν βαστάσας ἐξέβη κυρτός.
 9 Ποῦ γὰρ ἢ Ἄρτεμις οὐκ ἐχόρευσεν;
 10 Ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκειν.
 11 Στρογγύλα λέγε, ἵνα καὶ κυλίηται.
 12 Τὸν ἀτυχῆ καὶ πρόβατον δάκνει. 5
 13 Ὅν ἢ τύχη προπηλακίζει, καὶ πάντων πραγμάτων
 μάλιστα εὐρίσκει.
 14 Τὰ προλήμματα νικῆματα.

3. ἄμου Walz. schonon idem. 4. κυλίεται Walz. : cor-
 rexit Welckerus in Mus. Rhen. 1832, p. 170. 6. πάντων πραγμά-
 των] παρὰ τῶν πρῶτων οὕτως Maximus, παρὰ τῶν πρῶτων οὕτως
 Antonius recte.

8. Sensus non extrico.

9. Diana, saltationis amantissima, ubicunque locorum versatur, ibi choreas disponit ducitque: Hom. h. in Vener. 3, 18: καὶ γὰρ τῇ [Dianae] ἄδε τόξα, . . . φόρμιγγίς τε χοροὶ τε διαπρίσσοι τ' ὀλόλυγαι: ibid. 27, 17: ἤγειται . . . ἑτάροισα χοροῖς: add. Hom. Od. Z, 102 sq.: unde profecit Apelles: Plin. N. H. XXXV, 36, 96: peritiores artis praefecerunt omnibus eius operibus . . . Dianam sacrificantium [recte saltantium aut simile quid Nitzschius Ann. ad Hom. Od. T. II, p. 103 desiderat] virginum choro mixtam, quibus vicisse Homeri versus videtur id ipsum describentis: item Vergil. Aen. I, 498: qualis in Eurotae ripis aut per iuga Cynthi, Exercet Diana choros, quam mille secutae Hinc atque hinc glomerantur Oreades: Ovid. Fast. II, 156: alia expromserunt Spanhemius ad Callim. h. in Dian. 3. Heynius ad Verg. Aen. I, Excurs. 20. Mitscherlichius ad Hor. Carm. I, 4, 5.

10. Greg. Cypr. M III, 46. Zachar. Scholast. Dial. p. 107 Boiss.: ἵνα οὐν τῇ τε ἀληθείᾳ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ συμμαχῆσωμεν ἡμεῖς, οὕτω συντόμως καὶ ἀπλῶς τὴν ἐκ ψάμμου οἰκοδομίαν τῶν παρὰλογισμῶν ἡμῶν δμυλίσομεν: ubi v. Boissonadus.

11. V. στρογγύλος de oratione positam docte Ernestius illustrat in Lex. Technol. Gr. Rhet. p. 320:

add. Schneiderus ad Demetr. de Elocut. 20.

12. Cf. Phaedr. fab. 25 Perott. Senec. Controv. I, 1, p. 76 Bip.: iniquum est, collapsis manum non porrigere: commune hoc ius generis humani est. Cf. Aesop. prov. 13. Apost. XII, 76. Macar. VI, 53.

13. Socrati apud Maxim. Conf. Serm. 18, p. 590 Comb., Moschioni in Antonii Mel. 148, p. 238 Fabr. tribuitur: add. Apost. XII, 87c.

14. Phot. Epist. 197 Mont.: εἰπεν ἂν τις παρ' Ἑλλήσι σοφῶν τὸ τάχος μόνης τύχης· ἐγὼ δ' ἂν φαιήν, ὡς ἐὶ μὴ θεῖος ἐστὶν ὀρμῆς ἢ καιρῶν ἀνάγκης, μόνης ἀβουλίας. De homoeoteleuto cf. nott. ad DV III, 25: add. Teles Stob. Flor. 97, 31: διὸ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον οὐκ ἀηδῶς· ἔφασαν γὰρ τῶν ἀνθρώπων οὓς μὲν χρήματα ἔχειν, οὓς δὲ κτήματα: Aristot. Rhet. II, 23: τοῦτ' ἐστὶ ταῦτὸ τῷ λεγομένῳ τὸ ἔλος πρῆσθαι καὶ τοῖς ἄλλας: ad quem locum Stephanus in Cram. Anecd. Pariss. I, 293 scribit: τὸ ἔλος καὶ τὸ ἄλλας, παροιμία ἐπὶ τοῖς δυοῖν ἐναντιοῖς περιπεσόντων: Aeschin. in Ctesiph. 167: ταῦτα δὲ τί ἐστιν, ὃ κινάδος; δῆματα ἢ θ' αὐμάτα; Ignat. in PP. Apost. T. II, p. 63 Cotell.: ἄμωμον δῆνοισαν καὶ ἀνυπόκριτον ἐν ὑπομονῇ ἔγγων ἡμῶς ἔχοντας οὐ κατὰ χρεῖσιν, ἀλλὰ κατὰ κτῆσιν.

- 15 Φαγέτω με λέων καὶ μὴ ἀλώπηξ.
 16 Δυστυχεῖτω καὶ λοιδορεῖτω με.
 17 Παρὰ τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔβραψε μὲν Ἴστιαλος, ἔπει-
 δύσατο δ' Ἀρισταγόρας.

1. *μειλίων*, uno vocabulo, Walzium. VV. καὶ μὴ ἀλ. ab antecedentibus diremta apud Walzium proverbium formant.

15. Ex fabula ortum videtur: cf. Aesop. fab. 228 Cor.

16. *Oderint, dum metuant*: Ennius apud Cic. Off. I, 28, 97, ubi v. Beierus: *oderint, dum probent*: Tiberius in Suet. Tiber. 59.

17. Apost. XVI, 77. Dion. Hal.

Antiqq. III, 7: *δεινοὶ γὰρ, ὡς Τύλλε, μηχαναὶ πλέκονται καθ' ἡμῶν καὶ δόλος ἄφικτος ἐβράπτει κατ' ἀμοτιῶν, ὃς ἐμίλλεν ἀκοντὶ καὶ δίκαιον πάντα συντελεῖν καὶ διαφθερεῖν ἡμῶν τὰ πράγματα, πῦρος ἢ ποταμοῦ δίκην ἐμπεσών.*

Monemvasiasis

APOSTOLIUS ET ARSENIUS.

31471

Ἴωνιάν κέκλεγα τόνδε τὸν πόνον,
Φίλων ἄριστε καὶ σοφῶν μέγα κλέος·
Σὺ γοῦν τρύγησον τῶν Ἴων, ὅς ἂν θέλοις,
Κρόκον, κρίνον, νάρκισσον, θύρσον ἢ ῥόδον.

2. φίλων — κλέος] Πώμης Ἄτον πρόειρε καὶ σοφῶν κλέος A. σα
κλέος] πατριαρχῶν τε a. 3. γοῦν] δ' οὖν A. θίλεις A, θίλης
4. κρίνον, κρόκον A. νάρκισσον A.

ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
 ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ
 ΚΑΙ
ΣΥΝΘΗΚΗ,
ΟΤΚ ΑΝΕΓ ΓΕ ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΘΕΝ ΑΙ ΠΛΕΙΟΥΣ
ΕΣΧΗΚΑΣΙ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ.
ΤΩ ΕΝΔΟΣΟΤΑΤΩ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΑΝΑΡΙ
ΚΤΡΙΩ. ΛΑΤΡΩ. ΤΩ. ΚΤΡΙΝΩ,:

§1. Ἄ μὲν ὑπέστην ἐν Κρήτῃ σοι, τὴν τῶν παροιμιῶν συναγωγὴν καὶ συνθήκην, οὐκ ἄνευ γε τοῦ καὶ ὄθεν αἰ πλείους ἐσχήκασι τὰς ἀρχάς, ταῦτά μοι διανυσθέντα ἰδοῦ σοι πέμπεται, ἄνευ ἐνδοξότατε καὶ σοφώτατε. εἰ δὲ βραδύτερον ἢ ἐβούλου, οὐχ ἡμῶν γε τουτί, ἀλλὰ τῆς τύχης δῆ που καὶ τοῦ καιροῦ, ὅτω γε δῆ καὶ ἡμῶν ἀπόντων ἅπαν

Titulum exhibui ad fidem codicis D. Ἀποστολλίου Βυζαντίου N, Ἀποστολλίου τοῦ βυζαντίου (sic) H. τοῦ Βυζ.] τοῦ R om. τῶ — Κυρίω] τῶ αἰδεσιμωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου κυρίῳ Γάσπαρ. NH: eadem habet R, nisi quod κυρίῳ excidit. Singularem modo E: Ἀπο-
 ου
 στωλὶ ἀλα. ἰωνιάς συνθήκῃ : his supposita est pictura ex genere earum, quas ab Arabum gente nomen acceperunt: tum sequuntur: Μιχαήλου Ἀποστολλίου τοῦ Βυζαντίου συναγωγὴ παροιμιῶν, ἢ ἰωνιά. τῶ αἰδεσιμωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου Γάσπαρ. μιχαήλου τοῦ ἀποστόλου. συναγωγὴ παροιμιῶν ἑλληνικῶν τ. Μιχαήλ Ἀποστόλιος Βυζάντιος. Τῶ αἰδεσιμωτάτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου Κυρίῳ Γάσπαρ. Z.

Praefationem τ om. 1. ἐν Κρήτῃ] ἐν Ῥώμῃ NRZH. 3. μοι ἐν Κρήτῃ N, μοι ἐν Κρήτῃ RH, μὲν ἐν Κρήτῃ Z. 4. αἰδεσιμώτατε καὶ σοφῆ N, αἰδεσιμώτατε καὶ σοφώτατε RZ, αἰδέσθε καὶ σοφῆ H. 6. οὕτω γε R. ἅπαντα συμπραίνεσθαι δεῖσι OZ.

§ 1. Κοινὰ τὰ τ. φ.] Apostol. IX. 88.

παραίνεται, ἢ δοκεῖ. ἄλλως τε κρείττον ἂν εἶη, βραδύνα-
 τας τὸ βουλόμενον κατορθῶσαι ἀξιόν τινος λόγου, ἢ ταχύ-
 ναντας οὐδενός· τὸ μὲν γὰρ οὐ τίμιον· τὸ δὲ οὐκ ἄτιμον.
 ἔχεις τοίνυν λαβὼν τὸ ὑπασχημένον σοι, κάμοι πέρας εἰ-
 ληψε λαβὼν τὸ ἐπίταγμα· εἰ μὲν κατ' ἀρέσκειαν καὶ βού- 5
 λησιν ὑμετέραν, θεῶ καὶ σοὶ χάρις· εἰ δ' οὐ, κοινωνεῖν σε
 δικαίον μοι τοῦ πάθους· κοινὰ γὰρ εἶναι τοῖς σοφοῖς τὰ
 §.2. τῶν φίλων πεπαρομιάσται. 2. Ἴνα δὲ μὴ τις ἡμῶν τῶν
 ἑταίρων ἐπιλάβοιτο, ὡς μὴ, συναγωγὴν παρομιῶν ποιου-
 μένων, τὴν παρομιάν ὀριζομένων, ἢ δὴ καὶ ὁ σοφὸς Κι- 10
 κέρων ἐπιλάβετο Παναϊτίου, συγγεγραφοτός μὲν περὶ τοῦ
 καθήκοντος, τί δὲ ὄν ἐστιν οὐδαμοῦ εἰπόντος αὐτῷ τοῦ
 συγγράμματος, ὀριστεῖον ἂν εἶη τὴν παρομιάν, ἢ λαβόν-
 §.3. τας ἄνωθεν ἔχομεν. 3. Παρομία μὲν οὖν ἐστὶ λόγος
 ἐπικαλύπτων τὸ σαφὲς ἀσαφές· ἢ δὲ ἀισθητῶν πραγμά- 15
 των σημαιῶν πράγματα νοητά· ἢ ἐπιτεκνυμένως τὴν ἀλή-
 §.4. θειαν ἐπεμφαίνων. 4. Καὶ ἐτι τόνδε τὸν τρόπον· παροι-
 μία ἐστὶ διήγημα παροδικόν, ἢ ῥῆμα τετριμμένον ἐν τῇ

1. βραδύνατα NLH, βραδύνας R. 2. βουλευόμενον R. ταχύ-
 ναντα NOH. 4. ἔχεις N. λαβὼν R. τὰ ὑπασχημένα Z. 5. λαβὼν
 OH. μὲν δὴ RZ. 7. τὰ τῶν φίλων τοῖς σοφοῖς NOZ. 8. πεπαροι-
 μιάσται] hic praefatio finit in ONH. ἴνα κτλ. Arsenius in praefatio-
 nem suam recepit. ἴνα δὲ — ὡς] Ἡμῖν δ' ἴνα μὴ τις ἡμῶν ἐπιλά-
 βοιτο, ὡς A. ἡμῶν RZ om. 9. ἑταίρων ἡμῶν R, ἑταίρων ἡμῶν Z.
 ὡς μὲν Z. 10. δὲ μὴ ὀριζομένων Z. 11. Παναϊτίου, Παναεῖος Ἑλλη-
 νος ZA. 12. αὐτοῦ Z. 13. τὴν RZ om. 14. ἔχομεν Z.
 μὲν οὖν] τοίνυν Z. 15. καὶ ἀσαφές R. 16. ἐπιτεκνυμένην Z.

§. 2. Arsen. p. 5 Walz. Κικί-
 ρων] Cic. de Offic. 1, 2, 7: placet
 igitur, quoniam omnis disputatio de
 officio futura est, ante definire, quid
 sit officium: quod a Panaetio
 praetermissum esse, miror: omnis
 enim, quas ratione suscipitur, de
 aliqua re institutio debet a definitione
 proficisci, ut intelligatur, quid sit
 id, de quo disputetur: hanc repre-
 hensionem diluere studet Lydenius
 de Panaet. disput. p. 102.

§. 3. Cyrillus Alex. adv. Evang.
 Ioann. XI, 25, l. XI, 937 D: παροι-
 μίαν εἶναι φησὶ τὸν ἄμυθρον τε
 καὶ οὐ λίαν ἱκανῆ λόγον, ἐπισκια-
 σμένον δὲ πῶς ἀσαφείας οὕτω λε-
 πταῖς, ὡς μὴ λίαν ἐτοιμῶς συνείηαι
 δυνάσθαι τοῖς ἀκροαμένοις.

§. 4. Basil. Caesar. Homil. XII
 in princ. Proverb. p. 136 Garn.:
 τὸ τῶν παρομιῶν ὄνομα ἐπὶ τῶν
 δηλωδιαστέων λόγων παρὰ τοῖς ἔξω-
 θιν τέτακται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς
 ὁδοῖς λαλουμένων, ὡς τὰ πολλὰ.
 Οἶμος γὰρ αὐτοῖς ἡ ὁδὸς ὀνο-
 μάζεται. [v. infr. §. 7.]. ἔθεν καὶ
 τὴν παρομιάν ἱσχύοντα ῥῆμα πρὸς
 ὁδὸν τετριμμένον ἐν τῇ χρήσει τῶν
 πολλῶν καὶ ἀπὸ ὀλίγων ἐπὶ πλείονα
 ὁμοία μεταληφθῆναι δυνάμενον [v.
 Athanasius §. 9 allatus]. παρὰ δὲ
 ἡμῖν· παρομία ἐστὶ λόγος ἀφέλιμος
 μετ' ἐπιτηρώσεως μετρίως ἐκδεδομένος,
 πολὺ μὲν τὸ αὐτόθεν χρησίμων περιέ-
 χων, πολλὴν δὲ καὶ ἐν τῷ βῆθει
 τὴν διάνοιαν συγκαλύπτων. Λόγος
 — ζώτων] Hesych. α. παρομία:

χρήσει τῶν γε πολλῶν, ἀπό τε μικρῶν τινῶν καὶ ὀλίγων ἐφ' ὅμοια πλείω καὶ μείζω μεταληφθῆναι δυνάμιον· ἢ λόγος ἐπιτετηδευμένος τοῖς ἡθεσι καὶ τῇ ἀνδρωπίῃ ζωῇ κατὰ τὸ ἔθος τῶν ζώων. καὶ ἔτι γε οὕτωσ'· Παροιμία ἐστὶ λόγος ἀφέλιμος, ἥτοι βιωφελής, ἐπικρύνει μετρία 5 πολὺ τὸ χρησίμον ἔχων ἐν αὐτῷ· ἢ λόγος προτρεπτικός 5.5. παρα πᾶσαν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν χρησιμεύων. 5. Διαφέρει δὲ τοῦ αἴνου· ὅτι ὁ μὲν αἴνος ἐστὶ λόγος μυθικός, ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραινέσειν. ἢ λόγος εὐκτικός, ἥτοι παρακλητικός, ἐκ δημιουργημάτων καὶ κατορθωμάτων μνημονεύομενος. Ἡ παροιμία ἐξηπλωμένη μετὰ διηγήσεως, ἀπαρτίζουσα τὸ νοούμενον. ἢ λόγος κατὰ ἀναπόλῃσιν μυθικήν ἀπὸ ἀλόγων ζώων καὶ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὡς φησὶ

7. χρησιμεῖον R. 8. αἴνος, ὃς καὶ παραινέσεις λέγεται, ἐστὶ Philo Valckenarii p. 162. 9. ἀλόγων] ὀλίγων R. 10. παραινέσειν] Eustath. ad Hom. II. A addit: ὡς φησι Δουσίλλος ὁ Ταφραῖος ἐν πρώτῳ περὶ παροιμιῶν. 13. τοούμενον] Ammonius et Etymol. Gudianum addunt: πρὸς παραμυθίαν τε καὶ ἀφέλιαν ἀνθρώπων. κατὰ ἀπόλῃσιν Ptolemaeus, κατὰ ἀναπόλῃσιν R: recte κατὰ ἀνάπλασιν Valckenaerius: v. Diogenianum p. 178. 14. ἢ φυτῶν Ammonius, R.

παραινέσεις, παραμυθίαι, νοουσίαι, ἡδῶν ἔχουσαι καὶ παθῶν ἱκανόρθωσις] ad quem locum v. Albertium, ex codd. similia afferentem. Λόγος ἀφέλιμος — ἐν αὐτῷ] Etym. Magn. 654, 16: ἔστι δὲ παροιμία, λόγος ἀφέλιμος μετ' ἐπικρύνσεως μετρίας αὐτόθεν ἔχων τὸ χρησίμον καὶ πολλὴν τὴν ἐν τῷ βύθει δύναναν. ἢ λόγος κτλ.] Basil. I. c.: παροιμία Σολωμῶντος, τουτίστι λόγοι προτρεπτικοὶ παρὰ πᾶσαν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν χρησιμεύοντες.

§ 5. διαφέρει — Ἀνθειστήρια] e Lucillo Tarrhaeo hausta sunt: v. Eustath. ad Hom. Od. ε, 508, p. 1768, 60, ad II. A, 430, p. 855, 3 et quae Valckenaerius ad Ammon. praef. XXII Lips. et Schneidewinus in Paroem. Gr. I, 177 sqq. monuerunt. διαφέρει — παραινέσειν] hanc definitionem Eustathius ad Hom. II. I. c. disertis verbis ex Lucillo affert: eadem in Erannio Philone a Valckenaerio ad calcem Ammonii edito 162 Lugd., in Scholl. ad Theon. Progym. T. I Rhett. Gr.

p. 259 Walz. et in Etym. Gud. 19, 46 legitur. Λόγος εὐκτικός — μνημονεύομενος] Etym. Gud. 19, 12: Αἴνος, ὁ ἔκαινος, ἐκ τῶν δημιουργημάτων ἥτοι κατορθωμάτων μνημονεύομενος, εὐκτικός λόγος. ἥτοι παρακλητικός λόγος. ἢ παροιμία — Ἀνθειστήρια] transcripta sunt ex Ammon. de diff. voc. 6 Lugd., ita tamen, ut pars membrorum in alium ordinem redigeretur. Etiam Etym. Gud. 19, 19. Ptolem. Ascalon. in Fabric. Bibl. Gr. T. VI, 160, §. 73. Schol. ad Aphthon. T. II Rhett. Gr. p. 10 W. Phavorin. s. αἴνος huc pertinent. ἢ λόγος — παραινέσειν] hanc finitionem a Lucillo probatam et defensam esse ex his Diogeniani verbis, p. 178, apparet: αἴνος μὲν οὖν ἐστὶ κατ' ἀνάπλασιν μυθικήν ἀναφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν ἐπὶ ἀνθρώπων παραινέσειν. Ceterum alii aliter v. αἴνος definivere: Iulian. Orat. VII, 207 A: αἴνος τοῦ μίθου διαφέρει, τῷ μὴ πρὸς παιδας, ἀλλὰ πρὸς ἀνδρᾶς πεποιησθαι καὶ μὴ πρὸς ψυχραγωγίαν

Λούκιος Ταρβάλιος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ παροιμιῶν· οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ·

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὄδῃ,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καέτος ξυωνίην
ἔθεντο.

5

καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ πάλιν·

Ἐρέω τιν' ὕμιν αἶνον, ᾧ Κηρυδίην
ἀχθυμένην σκυτάλη·

εἴτ' ἐπιφέρει·

Πίθηκος ἦσι θηρίων ἀποκριθεῖς 10
μοῦνος ἀν' ἔσχατιήν·
τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῇ συνήντατο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

Καὶ Ἡσιόδος·

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω, νοέουσι 15
καὶ αὐτοῖς·

ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλό-
δειρον.

ἀπὸ δὲ φωνιῶν· ὡς ἔχει τὸ τοῦ Καλλιμάχου·

3. ὄδῃ] Eustath. ad Il. l. c. et Schol. ad Od. l. c. om., ὁ δ' Eustathius ad Od. l. c. 4. ἄρ' Z: v. Hartungus de Partic. Gr. I, 456. Schneidewinus Exerc. Critt. IX, p. 56. καέτος] ἢ δ' αέτος Eustathius ad Od. l. c., καὶ αέτος R, Eustathius ad Il. l. c., alii: καίετος Schneidewinus ad Archil. fr. 74. 5. ἔθεντο] ἔμιξαν Diogenianus, Schol. ad Od. l. c., Schol. ad Aphthon. l. c.: Eustath. ad Hom. Od. l. c.: ἔμιξαν, ἢ καθ' ἐτίμην γραφήν, ἔθεντο. De Archilochi fabula, ex qua hic locus desumptus est, Schneidewinus in libro, cui titulum fecit: Beiträge zur Kritik der Poetae lyrici Graeci ed. Th. Bergk p. 92 sqq. praeclare disputavit. 7. ἐρέω — νόον] haec ab Ammonio, Etym. Gudiano et Eustathio ad Od. l. c. afferuntur. ἐρέω — Κηρυδίην in Eustathio, ἐρέω — ἔσχατιήν in Et. Gudiano desunt. ἐρέω R. Κηρυ- κίδη Ammonius. 10. ἦσι] εἰη R. 12. ἄρ' Z. κερδαλή Eustathius, Etymologicum. 13. πυκνὸν Eustathius. νοῦν idem. 15. βασιλεῦσιν Hesiodus. νοέουσι] φρονέουσι idem. 17. ἴρηξ A, Hesiodus. 19. δὲ Z om.

μόνον, ἀλλὰ καὶ παραινεῖσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπακρυπτόμενος παραινεῖν τε καὶ διδάσκειν ὅταν ὁ λέγων τὸ φανερώς εἰπεῖν εὐλαβῆται, τὴν παρὰ τῶν ἀκούοντων ὑφορώμενος ἀπίχθειαν: quae Suidas in v. αἶνος exceptis vv. postremis descripsit: Scholl. ad Hesiod. H. κ. H. 200: αἶνος ὁ παροιμιώδης λόγος, ὁ ἐπι

παραινεῖσι λεγόμενος: Suid. α. αἶνος, Bekk. Anecd. T. I, 356, 11: αἶνος, λόγος παροιμιώδης. ἢ ἔπαυσος καὶ ἰγκώμιον. Αἶνος ἐστίν, ὡς ἀνήρ τε κοῦρα ἀνήρ, κτλ.: v. interpp. ad Suid. l. c. Ἀρχιλόχῳ] fr. 80. 82 Bergk. Ἡσιόδος] Op. et D. 202. Καλλιμάχου] fr. 93 Bendl. Μίνεα κτλ.] Apost. XI, 66. II, 6.

"Ακουε δὴ τὸν αἶνον, ἐν κότῃ Τμῶλῳ
δάφνην ἐλαία νεϊκος οἱ πάλαι Λυδοὶ
λέγουσι θείσθαι.

'Η δὲ παροιμία τὴν ἀπὸ κεφαλαίου ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀναφο-
ρὰν ἔχει, ἐνδέουσαν τοῦ αἶνου, καὶ τὴν ἔξωθεν ἐνδεχομένην 5
μετάβασιν· οἶον· μένε βοῦς ποτε βοτάνην· καί·
§.6. ἄκισσος μετ' Ἀνθεστήρια. 6. Ἐκτυμολογείται δὲ ὁ
μὲν αἶνος παρὰ τὸ ἰένω τὸ πέμπω καὶ διαχέω. λαίνεται
γὰρ καὶ διαχέεται ἡ ψυχὴ τῇ διηγήσει τῶν τοιῶνδε λόγων·
λαῖνος καὶ ἀφαιρέσει, αἶνος· ὁ τὴν διάνοιαν λαίνων καὶ 10
περιτέρπων. "Ομηρος·

λαίνατο δὲ φρένας εἶσω.

§.7.7. 'Η δὲ παροιμία ἐκ τῆς παρὰ προθέσεως καὶ τοῦ οἶμος ἡ

1. Ἐγ ποτε Ds, ἔγκονται Et. Gudianum. Τμῶλῳ Πύλῳ δάφνην
καὶ τὰ ἔξῃς Eustath. ad Il. l. c., μάλῳ ἢ Δάλῳ, τουτίσῃ Δήλῳ τῇ ἡσῃ,
δάφνη ἑλαίην καὶ τὰ ἔξῃς Eustath. ad Od. l. c. 2. ἐλαίη Ds, Etymolo-
gicum. νεϊκος] εἶκος Etymologicum. 3. θείσθαι] καὶ τὰ ἔξῃς Am-
monius addit. Tetigit locum Schneidewinus Exerco. Critt. IX, p. 57.
4. ἡ δὲ παροιμία τὴν] παροιμία δὲ, ἡ τὴν Ammonius. ἀπὸ] ade scri-
ptura apud Apostolium magis depravata, sollicitus, sensum Ammonii
perspicio, quem ita expressit Eustathius [p. 1769, 5]: καὶ ἰστί, φησί,
ὁ αἶνος ἠπλωμένη παροιμία, ἡ τις καὶ αὐτῇ ἀποκεφαλαιοῦται μὲν εἰς τινα
παραινέσειν, ἀπὸ τῆς δὲ τὴν ἔξωθεν ἐπέκεινα τοῦ κειμένου. Maioris lucis
indiget Ammonius. Valckenaerius. διαφορὰν Z. 5. ἰστί] ἰστίον
A, Ptolemaeus. καὶ τὴν] καὶ τὴν Ptolemaeus, ut refert Valckenaerius:
καίτοι Fabricius. ἔξωθεν R. ἐνδεχομένην codd. Ammonii, Etym. Gu-
dianum, ἐνδεχομένη Valckenaerius. Etymol. Gud. 19, 49: παροιμία δὲ
τὴν ἀπὸ κεφαλῆς ἐπὶ χεῖρον ἀναφορὰν ἔχει ἰστίον τοῦ αἶνου. 6. ποτ' ἐν
βοτάνῃ Valckenaerius. 7. ἄκισσος Z et ut videtur R. 8. ἰένω]
λαίνω AR Etymologicum. πέμπω] Z Etymol. τέρπω: τέρπωμαι Etym.
M. s. αἶνος. λαίνεται] λαίνομαι Etym. 9. καὶ διαχέεται Etymologi-
cum om. τοιῶνδε R, τοιούτων Etymologicum. 10. ἀφαιρέσει τοῦ] ἰ
Etym. 11. "Ομηρος om. Etym.: adiecit Apostolius: versus enim est
Apollonii Rhodii: v. Argon. III, 1018. 13. οἶμος ἡ ὁδός] οἶμος, ὁ
σημαίνει τὴν ὁδόν, γίνεται Etym. Gudianum.

§. 6. Eundem auctorem, quem
hic Apostolius descripsit, in suos
usus convertit auctor Etymologici
Gudiani p. 18, 54 sqq., p. 19, 1. 2.
17 sqq.; ex eodemque fluxisse vi-
dentur quae in Cramerii Anecd.
Oxon. I, 72 et Etym. M. 35, 50
leguntur. λαίνεται — λόγων] cf.
Apost. VIII, 96. "Ομηρος] v. notas
criticas. De v. λαίνω egit Tafelius
Dilencidd. Pindd. I, p. 81.

§. 7. Concinet Etym. Gud. 454,
40: v. Diogen. praef. imit.: Etym.

Magn. s. παροιμία] παρὰ τὸ οἶμος,
ὁ σημαίνει τὴν ὁδόν, οἶμα καὶ παρ-
ομία: Etymol. in Cramerii Anecd.
Pariss. T. IV, p. 154, 5: παροιμία:
ἀπὸ τοῦ οἶμος, ἡ ὁδός: Phot. Lex.
s. παροιμία: λόγος ἀφέλιμος· κατα-
χρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διή-
γημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός: eodem
modo Suid. s. v. Moschop. Schedogr.
111 et Phavorinus: Hesych.: s. παρ-
ομία: βιωφελὴς λόγος, παρὰ τὴν
ὁδόν λεγόμενος, ὡς παροδία. οἶμος
γὰρ ἡ ὁδός. Ab hac diversam ori-

ὁδός· παραοιμία καὶ παροιμία· ἦτοι τὸ παροδικὸν τρίμμα §8. τε καὶ διήγημα. 8. ἐν γὰρ τῇ ἀρχῇ ἔτι τῶν τριβῶν ἀσήμενων οὐσῶν, διὰ τὸ τοὺς ὀδεύοντας μὴ ἀποκάμνειν τῷ μὴ γινώσκειν πόσον τῆς ὁδοῦ διήνυσαν καὶ τί λείπεται, τὰ νῦν προσαγορευόμενα μίλια πρὸς Ῥωμαίων, τότε σημεῖα 5 καλούμενα, οἱ παλαιοὶ κατὰ τινὰς τῆς ὁδοῦ τόπους ἐτίθεισαν· καὶ τούτοις ἐπέγραφόν τινα ζητήματα. τοῦτο δὲ ἐποιῶν δυνὸν ἔσκεν, τοῦ τε γνωρίζειν τὸν ὀδεύοντα τῆς ὁδοῦ τὸ ποσόν, καὶ τοῦ ἀναγινώσκοντα τὸ ἐπίγραμμα, καὶ περὶ τῆν τούτου σαφήνειαν καταγιγνώμενον καμάτου 10 ἐπικουφίζεσθαι. περιέχει δὲ παιδευσιν ἡθῶν καὶ παθῶν ἐπανόρθωσιν καὶ τῶν πρακτικῶν πυκνὰς ὑποθήκας. Καὶ περὶ μὲν ἐτυμολογίας καὶ διαφορᾶς αἴνου καὶ παροιμίας, ἔτι τε περὶ τῶν ὄρων αὐτῶν, ἔχουσι φάναι καὶ ἄλλα ἔστω ἡμῖν εἰρημένα τοσάδε· ἰτητέον δ' ἂν εἴη λοιπὸν πρὸς τὸ 15 προκείμενον σὺν γε θεῷ ἴλεω καὶ συνεργῶ: —

1. παραοιμία καὶ om. R. ἦτοι] κληθεῖται δὲ παροιμία Etym. Gudianum. παροδικόν] παρόδιον sptius iudicat G. Dindorfius in H. Stephani Thes. L. Gr. VI, 534 B. τρίμμα Etym. Gudianum om. 9. ἂν γινώσκοντα Z. 10. καταγιγνώμενον] γινόμενον R. τοῦ καμάτου ARZ. 12. καὶ περὶ] καὶ ARZ om. 13. μὲν οὖν ARZ. 14. ὄρων τοῖνδε AE, ὄρων τῶνδε Z. ἔχοντες Z. ἄλλα] addunt ἑκατά γε ὄρων AREZ. 15. ἰτητέον κτλ. AEZ om. 16. γε R om. καὶ συνεργῶ R. om.

ginationem memorat Diogen. praef. p. 178: ἔνιοι δὲ φασὶ προσηγορεῖσθαι τὰς παροιμίας ἀπὸ τοῦ ὁμοίου τι ἐφ' οἷς λέγονται δηλοῦν παροιμίας [παροιμίας coniecit Schneidewinus] τυγχανούσας. Aliter proverbii notionem declarat Basil. adv. Eunomium l. IV, p. 293 C Garn.: αἱ δὲ παροιμίας εἰκόνες ἑτέρων, οὐκ αὐτὰ τὰ λεγόμενα: add. Sc. Caesarius Dial. I, interr. 35 T. VI, p. 23 B Galland.: παροιμίας δὲ παροδία τίνα ὑπάρχει ἄσματα, οἷμος γὰρ ὁδός, τῇ ἔξω παιδείᾳ νοεῖται· ὡστε πάροδοι καὶ εἰκόνες τῶν πραγμάτων αἱ παραβολαὶ τυγχάνουσι: Trypho in Walkii Rhett. Gr. T. VIII, 760 et Moschop. Op. Gramm. 86 Tits.: παροιμία ἰστί λόγος εἰρημικός ἐν ἀρχῇ πρὸς ἕτερον, λεγόμενος δὲ ἐφ' ἡμῶν παρὰ ἀνακνήλησιν πρὸς τινὰ τῶν ὁμοιωθῶν· ὡς παρὰ Σαπφῶ· μή τε ἔμοι μέλλει, μή τε μέλλεττα: v. not. ad DV III, 25: Suid. Zonar. T. II,

1508 et Phavor. v. παροιμία: . . . ἢ παροιμία ἰστί λόγος ἀπόκριφος δὲ ἑτέρου προδήλου σημαίνόμενος: Etym. Gud. p. c., 46: παροιμία, λόγος ἀφίλιμος, ἦτοι βιωφίλης, παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος: Quint. Inst. Orat. V, 11, 21: Cui [fabulae] confine est παροιμίας genus illud quod est velut fabella brevior et per allegoriam accipitur, Non nostrum, inquit, onus: bos elitellas: v. Spaldingius: secutus est in his Quintilianus Lucillum Tarrhaeum, ut patet ex Diogeniani praefatione p. 178: ἔστι δὲ ἡ παροιμία τρόπος καὶ τῆς καλουμένης ἀλληγορίας.

§. 8. Haec e corrupta et lacunosa Diogeniani praefatione ducta sunt, quam aut Apostolus supplevit aut is, a quo hanc praefationem mutuatus est. Simili modo disputat Athanasius Synops. S. S. XIV, T. III, 154 Bened.: παροιμίας

Ἄρχῃ τοῦ ᾠ μετὰ τοῦ β:

- 1 Ἀβυθηνῶν ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν εἴωθε τάτ-
τεσθαι. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Ἀβυθηνοῖς μετὰ τὸν δεῖπνον
καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας τῶν τιτῶν τοῖς
εὐνοχοῦμένοις· κεκραγόντων δὲ τῶν παιδῶν, καὶ θορύβου 5
γενομένου, ἀηδῖαν πολλὴν εἶναι τοῖς δαιτυμόσιν.
- 2 Ἀβυδος ἐστίν: ἐπὶ συκοφάντου τάττεται, διὰ τὸ
δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυθηνούς.
- 3 Ἀβασάνιστος ἄνθρωπος εἰ: ἀγύμναστος ἢ ἀνεξέ-
ταστος, ἀδοκίμαστος. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασιάνου τῆς 10
χρυσοχοϊκοῖς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν.

2. Ἀβυθηνὸν Da. 3. ἦν om. Ds. τὸ δεῖπνον Ds LZ: sequioris
aetatis scriptores ὁ δεῖπνος dixisse docent Greg. Nazianz. Carm. iamb.
T. II, 154 A: ἡ δεῖπνος ἄβρος, ὃν ἔπλασέ τις τ' ὄναρ: Theodor. Prodr.
Rhodanth. et Domicl. Am. III, 166: θειῶν δεῖπνος τίος: Eustath. Opusc.
189, 40: alia Furia ad Aesop. fabb. p. 163 Lips., Bastius apud Schae-
ferum ad Greg. Corinth. 772. Hasius ad Leon. Diacon. 239 B college-

τιθηνῶν
runt. 4. μετὰ τῶν Ds Z. τιτῶν A. γινομένου E. Plenius ex-
plicatur a Suida: ὅταν ἀκαιρῶς ἐπιφανέτος τινὸς ἀηδία τις ἦ, εἰώθαμεν
λέγειν, Ἀβυθηνὸν ἐπιφόρημα· διὰ τὸ τοὺς Ἀβυθηνούς, ὅταν τινὰ τῶν πο-
λιτῶν ἢ ἔξω ἐπιτάσῃ, μετὰ τὸ μῦθον καὶ τοὺς στεφάνους τὰ παιδία πε-
ριφέρειν φιληθησόμενα, τῶν τε τιθηνῶν θορυβουῶν τῶν τε παιδιῶν κε-
κραγόντων ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας. ἀφ' οὗ εἰθίσται λέγειν τὸ προκείμενον.
6. Ἀβυδος ἐστίν Ἀβυδος. πόλις. Suidas. τάττεται ἢ λέξις idem.
9. ἄνθρωπος εἰ Suidas om.: Hesych. v. ἀβασάνιστος: ἄφρωτος: ubi ἄφρω-
τος Heinsius in ἄνθρωπος mutandum esse censet. ἀνεξέταστος ἢ
ἀγύμναστος καὶ ἀδοκίμαστος Suidas. 11. χρυσοχοϊκῆς ANRLZ Suidas.
τὸ χρυσίον Suidas.

δὲ ἐπέγραψε τὸ παρὸν βιβλίον, ἐπειδὴ
παροιμία εἰσι λόγοι σοφῶν, ὡς
αἰνίγματα, ἅτινα ἔτερον μὲν τι
αὐτὸ θεν δηλοῦντά ἐστιν, ἔτε-
ρον δὲ ἐν ὑπονοίᾳ ἀπαγγέλλ-
λουσι. τῶν δὲ τοιούτων εἰδὸς εἰσιν
αἱ παροιμίαι. ... ἐνομάσθη δὲ παρ-
ομία, ἐπειδὴ παρὰ τὰς ὁδοὺς ἰγρά-
φοντο οἱ τοιοῦτοι λόγοι, πρὸς διόρ-
θωσιν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἐν ταῖς
ὁδοῖς διαπορευομένων. παρὰ τὰς ὁδοὺς
δὲ ἰγράφοντο, ἐπεὶ μὴ πάντες ἰχώ-
ρουν τοὺς τῆς ἀληθείας λόγους. ἵνα
κἂν διερχόμενοι καὶ βλίποντες διεμνε-
νῶσι τὰ γεγραμμένα καὶ ὅπως παι-
δεύονται οἱ ἄνθρωποι. τινὲς γοῦν
ὀφίονται αὐτοὺς οὕτως· ὅψμα πα-
ρόδιον ἀπὸ τινος ἐνδὸς εἰς
πολλὰ μεταλαμβάνομενον: cf.

sup. §. 4. De signis quae hic me-
morantur v. Simon. Socrat. Dial. de
lucri cupid. 228 C et Boeckhium ad
Corp. Inscr. Graec. I, inscr.
XII: add. nott. ad Apost. II, 85.
σημεῖα] Phot. σημεῖον: μίλιον. Suid.
σημεῖαι μίλια.

1. Diog. I, 1: Ars. I, 1. DV I, 1.

2. Suidas v. Ἀβυδος: Ars. I, 2.
Lex. Rhetor. in Bekkeri Anecd. I,
215. Zonar. 6. Cf. adnot. ad Ze-
nob. I, 1.

3. Suidas: Arsen. I, 3: Hesych.
Macarius apud Tittmannum praef.
ad Zonar. I, XCIV. Etym. Magn.
s. ἀβυσσίκως. Zonaras. De lapide
cf. Greg. Cypr. L I, 64. Macar. V,
75. Apost. X, 99^a. Huc pertinet
Chilonis dictum apud Diog. Laert.

- 4 Ἄβρωνος βίος: ὁ πολυτελής. Ἄβρων γὰρ τις ἐγένετο πλούσιος· ὄθεν καὶ ἀβροδίατος· ταυτόν καὶ Σικελικὴ τράπεζα καὶ Συβαριτικὸς βίος.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ᾱ.

- 5 Ἀγαθῶν θάλασσα: ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων τάσσεται. Λέγεται δὲ καὶ ἀγαθῶν πόντος καὶ ἀγαθῶν σωρός.
- 6 Ἀγαθῶν μυρμηκία: ἐπὶ πλήθους εὐθαιμονίας· διὰ τὸ ἐνεργὸν καὶ πολύμοχθον τῶν μυρμηκῶν· Φασὶ δὲ αὐτοὺς τὴν ἑαυτῶν γεωργίαν ἐργάζεσθαι σκολιατάτην, τοῖς ἐπιβουλεύουσι σφισι τῶν θηρίων τὴν πάροδον δύσπορον ἢ καὶ παντελῶς ἄπορον ἀποφαίνοντες. τὴν δὲ γῆν, ἣν ἐξορύττουσιν, ἀλλὰ καὶ ταύτην ὑπὲρ τοῦ στομίου περιβαλλόντες οἰοῦναι τείχη τινα ἐργάζονται, ὡς μὴ τὸ ὕδωρ τὸ ἐξ οὐρανοῦ καταθέν ἐπικλύσῃ αὐτοὺς ἀπολίση. Αἰμασιᾶς δὲ τινὰς διειργούσας ἀπ' ἀλλήλων τοὺς χηραμοὺς διασχίζουσιν, εἰεν δ' ἂν οἱ χώροι τρεῖς· καὶ τὸν μὲν ἀποφαίνουσιν ὅσον ἀνδρῶν εἶναι, ἐν ᾧ δαιτιῶνται οἱ ἄρρητες καὶ ὅσον σὺν αὐτοῖς θῆλυ· τὸν δὲ ἕτερον, ἐνθα ἀποτίκτουσι κύουσαι μύρμηκες, οἰοῦναι γυναικῶνα· τρίτον δ' ἕτερον θησαυ-
- 4a Ἄ ἂν σοι λογιζομένη βέλτεστα, ταῦτα τοῖς ἔργοις ἐπιτέλει· Ἰσοκράτους.

1. Ἄβρωνος et Ἄβρων recte Keilius Anal. Epigr. et Onomat. 139. 2. ταυτόν κτλ. N om. 5. ἐπὶ τῶν Z. ἀγαθῶν σωρός Suidas om. 8. διὰ κτλ. Ds N om. 9. Φασὶ — ἐργάζεσθαι] σοφίη δὲ ἄρα τὴν ἐπίγειον οἰκοδομίαν τήνδε ὑπεργάζονται Aelianus. 11. τὴν πάροδον] τὴν As om. 13. περιβάλλοντες Z. 14. τινα καὶ προβλήματα As. 15. καταθέν, ἡδῶς εἶτα αὐτῶν ἐπικλύσαν, ἢ ἀπολίση πάντας ἢ τοὺς γε πλείστους As. 16. τινὰς μείσας As. ἀπειργούσας W. διασχίζουσιν] διατεχνίζουσι, καὶ μάλα ἐντίχως As. 17. τρεῖς, ὡς ἐν οἰκίᾳ σοβαρῆ As. τὸν] τὸ As. 18. ἀνδρῶνα As. 19. τὸν] τὸ As. 21. ἀτ' ἂν. Isocrates. λογ. φαίνεται idem.

I, 71 s. Arsen. LIV, 88: add. Greg. Nazianz. Epist. 214 init.: οὐ δόκιμον τὸ ἀπίραστον. τὸ δὲ βασανισθῆν ἐν τοῖς πράγμασι δοκιμώτερον ὡς ἐν κρινῶ χρεστός.

4. Diog. I, 2: Arsen. I, 4. DV I, 2. Σικ. τρ.] Apost. XV, 95. Συβ. βίος] Diog. l. c.: hinc συβαρικῆσιν apud Aristoph. Pac. 344, ubi cf. Scholia.

4a. Arsen. I, 5: Isocrat. ad Nicocl. 22 C.

5. Suid. v. πόντος. Diog. I, 10: Ars. I, 6. DV I, 8. Ἄγ. πόντος] Apost. XIV, 55. Ἄγ. σωρός] Mac-car. I, 10.

6. Diog. I, 10: Ars. I, 7. Greg. Cypr. I, 36. Φασὶ — ἀνθρωποῖ] Aelian. N. A. VI, 43. φασὶ δὲ κτλ. Aelian. l. c. IV, 43.

- ρόν τε καὶ σιρόν ἀποκρίνουσι τοῖς ἡθροισμένοις σπέρμασιν. Οἱ δὲ μύρμηκες, ὥσπερ οὖν ἐπισιτίασθαι προτόντες, τοῖς μεγίστοις ἔπονται, οἱ δὲ ἄγουσι στρατηγῶν δίκην· καὶ ἐς τὰ λήϊα ἐλθόντες, οἱ μὲν ἔτι νεαροὶ τὴν καλάμην ὑφαστάσιν, οἱ δὲ ἡγεμόνες ἀνέρπουσι, καὶ τοὺς καλάμιους οὐ-⁵ ραχοὺς τῶν καρπίμων διατραγόντες, τῷ δῆδῳ τῷ κάτω ῥίπτουσι· οἱ δὲ περιελθόντες τοὺς μὲν ἀθέρας ἀποσπότην-¹⁰ οιν, ἐκλείπουσι δὲ τὰς τὸν πυρὸν στεγοῦσας καὶ περιεμπεχοῦσας θυλακίδας· καὶ μήτε ἀλοητοῦ δεάμενοι, μήτε ἀνδρῶν λικμήσαι δυναμένων, μήτε μὴν ἐπιειγομένων πνευ-¹⁰ μάτων ἀποκρίναι καὶ διασῆσαι κὰς ἄχνας καὶ τὸν καρπὸν, ἀνθρώπων ἀρούριων τε καὶ σπειρόντων τροφᾶς ἔχουσι. Καὶ τοὺς τεθνεώτας δὲ μύρμηκες οἱ προσήκοντες ἐν ταῖς τῶν πυρῶν κηδεύουσι θυλακίσι, ὡς πατέρας ἢ πᾶν τὸ φίλιον ἐν τοῖς σοροῖς οἱ ἄνθρωποι. Φασι δὲ αὐτοὺς ὡς¹⁵ ἐν ταῖς πανσελήνοις οὐδὲ νύκτωρ βλακεύουσι οὐδὲ ἐλινύουσι, ἀλλ' ἔχονται τῆς σπουδῆς. ὧ ἄνθρωποι, μυρίας προφάσεις καὶ σκήψεις εἰς τὸ ῥασιανεύσθαι ἐπινοοῦντες.
- 7 Ἀγαθῶν βίος ἀλλησις: ἢ μήτε χαλαρὰ μήτε πικρὰ, ἀλλ' εὐκρατος καὶ ἡδίστη, μάλακῃ καὶ ἐκλελυμένη. ἀπὸ²⁰ Ἀγάθωνος ἀλλητοῦ. οὗτος ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις. ἐκωμωδοῦτο δὲ εἰς θηλότητα.
- 8 Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δευτέρᾳ τισι διδόντων. Ὅμοια τῇ· λέγεται καὶ βῶλον ἀλλήτης.

1. σιρόν Z, σιρόν A, σιρόν W. σπέρμασιν. Καὶ οὔτε Ἰσχυμάχος ἐν ταῦθα, οὔτε Σωκράτης ὑπὲρ τῆς ἀξιοζήλου οικονομίας σπουδάζοντες διδάσκουσιν αὐτὰ As. 2. προτόντες ὥσπερ οὖν ἐπ. As. 5. καλουμένους ZAR As. 6. δῆδῳ ARZ As. 8. τε καὶ As. 11. διασπῆσαι A, διασπῆσαι ZW, διασπῆσαι As: Apostolii lectionem defendit Boissonadus Anecd. Gr. IV, 419. τὰς τε As. 12. ἔχουσι μύρμηκες. Σοφὸν δὲ καὶ κλεινοπροσηκῆκα, ὅτι ἄρα τοῖς τεθνεώτας As. 13. δὲ As om. 15. ταῖς As. σοροῖς Z, φασὶ — ἐν] ὡς κἄν As. 16. οὐδὲ] μηδὲ As. βλακεύειν As. οὐδὲ] μηδὲ As. ἱλιεύειν et ἔχισθαι As. 18. τε καὶ As. ἐς As. ῥασιανεύειν As. 19. Ἀγάθωνος W. χαλαρὰ] χαρτὰ Doederleinii apud Creuzerum in Nunt. Liter. Monac. 1844, p. 148. 20. ἡδίστη· ἄλλοις δὲ Z: duce Suida scribe ἡδίστη· ἢ ἢ. Alia quaedam Suidas e Scholiis ad Arist. l. c. adiecit. 23. καὶ AN om. 24. ὁμοία κτλ. N om.

7. Suid. s. Ἀγαθόνιος et Ἀγάθων: Ars. I, 8. DV I, 6. οὗτος — φίλοις] Aristoph. Ranar. 84: ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις. 8. Diog. I, 4: Ars. I, 9. DV I, 4. λέγεται κτλ.] Apost. V, 90.

- 9 Ἄγαθος ψάλτης, ἀγαθὸς ζωμποιοῦς: ὡς οὐδὲν διάφορον ἢ δι' ὀργάνων φωνὴ ἡδονὴν ἐμποιεῖ τῆς δι' ὄψαν καὶ ζωμοῦ σκευασίας. Ἀρχίδαμος γὰρ ὁ Ζευξίππου πρὸς τὸν συνιστάντα ψάλτην καὶ εἰπόντα, οὗτος ἀγαθὸς ψάλτης ἐστίν, εἶπε· παρ' ἡμῖν δὲ γε οὗτος ἀγαθὸς ζωμποιοῦς. πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα κισσαρφδὸν καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὃ λῶσσι, ἔφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐσται, ὅταν οὕτως ἐπαινῆς.
- 10 Ἄγαθοῦ Δαίμονος: ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν Ἄγαθοῦ Δαίμονος ἐπιβόφοϋντες ἄκρατον, καὶ τοῦτο δὲ τρίτον. Καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς οὕτως ἐκάλουν. Καὶ ἐν Θήβαις ἦν ἡρῶν Ἄγαθοῦ Δαίμονος.
- 11 Ἄγαθὰ Κιλικίων: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν οὐ προσηκόντων πλουτοῦντων. Προδότης γάρ τις τῶν Κιλικίων Μίλητον προδοῦς ἠνέβησεν.

1. V. ὡς — σκευασίας Plutarchus post v. οὗτος ἀγ. ζωμποιοῦς collocat. 2. διαφέρει Plutarchus. ἐμποιεῖν idem. 3. Scribe ὁ Ζευξίππου. 4. πρὸς τὸν σ.] ἐπὶ δέ τις αὐτῶ συνιστὰς ψάλτην, εἶπεν Plutarchus. 5. εἶπε idem om. οὗτος in Plutarcho deest. 8. ὅταν κισσαρφδὸν Plutarchus. 11. καὶ — τρίτον] καὶ τοῦτο λέγειν Ἄγαθοῦ Δαίμονος· χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, Διὸς Σωτήρος Suidas. 14. Κιλικίων Zenobius. τῶν] ὡν Z. 16. ἐπιβόφοσεν Z. ὅμοια ταῦτη καὶ ἡ Ἄπο νεκρῶν φορολογεῖ NAZ e Diogeniano addunt. Cf. Greg. Cypr. L II, 37. Apost. III, 54^b. IX, 97.

9. Ars. I, 10. ἀγαθὸς — ζωμποιοῦς] Plut. Apophth. Lacon. 218 C: cf. etiam 223 F. πρὸς δὲ κτλ.] Plut. l. c. 218 C.

10. Suidas: Ars. I, 11. Hesych.: Ἄγαθοῦ δαίμονος πόμα: τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατον παρὰ Ἀθηναίους· καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν οὕτως ἐκάλουν: quocum fere faciunt Lex. Rhet. in Bekk. Anecd. I, 209. 334. Poll. On. VI, 100. Eustath. ad Hom. Od. Γ, 332, p. 1471, 32: ἴστων δὲ ὅτι... ἦν τι ποτήριον, ὡς ἴστωρετ Αἴλιος Διονύσιος, ἀγαθοῦ δαίμονος λεγόμενον, τὸ μετὰ ἄρσιν τραπεζῶν πρὸς φερόμενον. Post coenam aut certe sub finem coenae convivis merum infundebatur, quod bibentes ἀγαθὸν δαίμονα, i. e. Bacchum, invocabant: moris originem post Theophrastum [v. Athen. XV, 593 C.]

Diod. Sicul. IV, 3 et Philochorus [v. Athen. II, 38 C] persecuti sunt. Alia vide sis in annot. ad Apost. X, 5^a. XVII, 20. Hac occasione data tractabo Hesychii glossam: Ἄγαθοδαίμονισται· οἱ ὀλιγοποῦντες: scribe ἀγαθοδαίμονισται, ut certo nunc constat ex inscriptione Rhodia ab L. Rossio Inscript. Gr. fasc. III, p. 34 edita: et intellige de collegio virorum, qui parce quidem sed merum biberent: Amphictyen enim, ut Philochorus l. c. narrat, θεσμόν ἔθετο προσφέρεισθαι μετὰ τὰ σίτα ἄκρατον μόνον ὅσον γέσασθαι, δειγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν ἦδη νεκραμμένον, ὅποσον ἕκαστος βούλεται.

11. Diog. I, 9: Arsen. I, 12. Greg. Cypr. M I, 5, annot. ad Apost. VIII, 12.

- 12 Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων· ἐπ' αὐτῆς γὰρ ἐκάθισεν ὅτε ἐξῆται τὴν κόρην ἢ Δημήτηρ.
- 13 Ἀγνότερος πηδαλίου: ἐπὶ τῶν ἀγνώως βιούντων· παρόσον ἐν θαλάσῃ ἔστιν ἀεὶ τὸ πηδάλιον.
- 14 Ἀγαθῶν ἀγαθίδας: ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν λέγεται. 5
- 15 Ἀγνή γάμων: ἐπὶ τῶν σφρόνων γυναικῶν· εἰρωνικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ σφρόνων.
- 16 Ἀγρὸς ἢ πόλις: ἐπὶ τῶν παρανομούντων. Ἐπίχαρμος· Ἀγρὸν τὴν πόλιν ποιεῖς.
- 17 Ἀγορὰ λύκιος: ἐπὶ τῶν ταχίως πιπρασκομένων· ἐκ 10 μεταφορᾶς τοῦ ζῴου· ἀρπακτικὸν γάρ.
- 18 Ἀγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κερκωπες γάρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οἳ καὶ τὸν Δία ἐξαπατῆσαι πεπειράνται. ὁμοία τῆ, Λύκων δεκάς· καί, Κροτύλου ζεύγος. 15
- 18a Ἀγούσιν ἰορτῆν οἱ κλέπται: χαρισεστάτη ἢ σύνταξις καὶ ἱκανῶς πεπαιδευμένη κατὰ κωμωδικὴν χάριν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀδεῶς κλεπτόντων.

1. προξένων] ἢ παροιμία Ds addit. 3. βεβιωπότων Ds. 4. παρ' ὅσον semper Apostolius. 5. τάττεται ἢ παροιμία παρὰ τοῖς Κωμικοῖς ἐπὶ Suidas. λέγεται Suidas om. 10. λύκειος Ds. 13. οἳ οὔτινες Ds. 14. ἑξαπατῆσθαι Z. ὁμοία πτλ. N. om. 15. Κροβύ-
^{ωβ}
 λου Ds Zenobius, κροτύλου A, Κροβύζου Suidas: g cum nostro consentit.
 16. ἰορτῶν AER. καὶ N. om. 17. πεπαγμένη Suidas: πεπεδεν
 μένη N. κατὰ τὴν Suidas. λέγεται πτλ.] σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς
 κλέπτονας idem.

12. Diog. I, 8: Arsen. I, 24. DV I, 8.

13. Diog. I, 11: Arsen. I, 26. DV I, 10.

14. Suidas: Arsen. I, 13. Greg. Cyrp. I I, 36.

15. Diog. II, 46: Arsen. I, 25. Macar. I, 19.

16. Diog. II, 47: Arsen. I, 27. DV I, 66.

17. Diog. II, 49: Arsen. I, 28. Macar. I, 11.

18. Diog. I, 3: Arsen. I, 29. DV I, 3. Λύκου δ.] Apost. X, 93. Macar. V, 74. Κρ. ζ.] Zenob. IV, 69:

add. Suid. v. Κροβύζου ζεύγος: ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακία καὶ πονηρία σπινδομένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κροβύζου τινὸς πορνοβοσκοῦ, δύο ἔχοντες ἑταίρας ἐπὶ ὀλέθρῳ πολλῶν. Κροβύζου οὖν ζεύγος ἐπὶ διαστροφῆς δύο ὁμοιοῦντων· οὓς πρότερον τοῦ ἀναπεῖν φασιν ἢ τοῦ κακοῦργεῖν παύσασθαι.

18a. Arsen. I, 30: Suidas. Bekk. Anecd. I, 331, 11. Ἰορτῆ h. l. statum iucundissimum atque exoptatissimum, voluptatem summam, deliciis significat, ut Aesch. Eum. 191. Plat. Phaedr. 276 B: alia interpp. Thuoyd. I, 70, 8. Locella ad Xenoph. Ephes. I, 10 collegerunt.

- 19 Ἀγύριός ἐστι Προνόμου πάγων ἔχων: ἐπὶ τῶν
ψηφιζομένων καὶ ὄπνομένων. οὗτος στρατηγὸς ἦν ἐν Λήμνῳ.
καὶ τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμε. καὶ πρῶτος ἐκκλη-
σιαστικὸν δίδωκεν. ὁ δὲ Πρόνομος ἀλύπητος ἦν μέγαν ἔχων
πάγωνα. 5
- 20 Ἀγόμενος διὰ φρατόρων κύων: ἐπὶ τῶν ὄπου μὴ
δεῖ εὐρισκομένων. ἐν γὰρ τοῖς φράτοροι κύων εὐρεθεὶς τι-
μωρεῖται.
- 21 Ἀγραπτότατος βάτος αὐός: ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ
αὐθάδους τὸν τρόπον. 10
- 22 Ἀγεωμέτρητος μηθεὶς εἰσίτω: ἀκτὶ τοῦ ἄδικος
καὶ ἄνισος. ἡ γὰρ γεωμετρία τὴν ἰσότητα καὶ τὴν δικαιο-
σύνην ζητεῖ.
- 19a Ἀγύρτης εἷ: ἐπὶ τῶν ἔργον ποιουμένων περινοστεῖν τὰς
ἀγνίας καὶ φλυαρίας συνείρειν· μητραγύρται δὲ οἱ τῇ μητρὶ τῶν 15
θεῶν τῇ Ρέα ἀνακειμένοι, γοητιῶν καὶ φίλων κατασκευασταί,
οὓς καὶ πᾶλλους καλοῦσιν, ἀποκόπους ὄντας τῶν γεννητικῶν
μοριῶν, καὶ πρὸς τὰ ἀσχημονα πάθη ἐτοιμοτάτους.

1. Ἀγύρτης AZ. Ἀγύριος etiam Suidas et alii, sed prave: v. Wesselingius ad Diod. XIV, 99. Πατρονόμου EZ: similem depravationem e compendio ortam v. in nott. critt. ad Apost. X, 58^a. 2. ψηφιζομένων Z. Λήμνῳ] debabat Δισβφ: cf. Xen. H. Gr. IV, 8, 31. Diod. l. c. Meurnius Lectt. Att. VI, 4. 4. ὁ δὲ] οὗτος δὲ Z. ἦν Scholiastes om. 7. εὐρισκομένων καὶ τιμωρουμένων Ds. 9. ἀγραπτότατος Suidas, Z: ἀγραπτότερος βάτου αὐός A. 14. ἀγύρτης — φλυαρίας] ἀγύρται μὲν οἱ ἔργον ποιούμενοι τὸ τὰς ἀγ. περινοστεῖν φλ. τε Scholiasta. Patet ex hoc loco, quo modo seniori tempore proverbialia eorumque explicationes procusae sint. 16. γοητιῶν εἰςγηγαί. καὶ φ. δῆθεν συσκευασταί Scholiasta: v. de antiqua huius loci scriptura Bastius apud Schaeferum ad Greg. Corinth. 916. 17. Γάλλοις Klotz. 18. ἀσχημονα Scholiasta. VV. inde a μητραγύρται Arsenius XXXVI, 78 sine ulla lectionis varietate repetit.

19. Arsen. I, 38. Arist. Eccles. 102: Ἀγύριος γούν τὸν Προνόμου πάγων ἔχων Ἀλληθε. οὗτος κτλ.] e Scholl. ad Arist. l. c. De Agyrthio dixit Meinekius Com. Gr. Fr. I, 161. II, 2, 661. ποιητῶν] comicos intellegit: v. Scholl. ad Aristoph. Ran. 370.

19a. Arsen. I, 39. ἐπὶ τῶν κτλ.] e Scholl. ad Clem. Alex. T. IV, 133 Klotz. Ἀγύρτης de calumniatore positum v. apud Macar. III, 88. Eodem modo Γάλλος contumeliose dicebatur: v. Phot. Epist. 49.

20. Diog. II, 45: Arsen. I, 34. Macar. I, 15.

21. Suidas: Arsen. I, 33. Macar. I, 23.

22. Tzetz. Chil. VIII, 972: πρὸ τῶν προθέρων τῶν αὐτοῦ γράφας ὑπέρχε Πλάτων· Μηθεὶς ἀγεωμέτρητος εἰσέτω μου τὴν σιγῆν· Τουτίστιν, ἄδικος μηθεὶς παρειαρχέσθω τῆδε· Ἰσότης γὰρ καὶ δικαίον ἐστὶ γεωμετρία: Arsen. I, 32. Cf. C. Fr. Hermannus Philos. Plat. Syst. I, 80.

- 23 Ἀγρίπου ἀκαρότερος: ἔστι δὲ ἄγριπος ἢ ἀγριελαία.
- 24 Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὑποθετικὴ ὅτι μὴδὲ τῶν εὐτελῶν χρῆ καταφρονεῖν.
- 25 Ἀγῶν οὐ δέχεται σκήψεις: ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄνινα-
μένων εἰ σκήψαιτο. 5
- 26 Ἀγαμέμνονος θυσιᾶ: ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκλη-
ρῶν. Θύοντος γὰρ Ἀγαμέμνονος ὁ βοῦς φυγὼν μόλις ἐλή-
φθη. Ἡ ὅτι τὴν ἑαυτοῦ ἐβούλετο Ἀγαμέμνων θυσιάσαι
θυγατέρα ἢ δ' ἔφυγε.
- 27 Ἀγαμεμνόνεια φρέατα: ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων. Ἀγα- 10
μέμνων γὰρ παρὰ τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν ὄλην Ἑλλάδα φρέ-
ατα ὤρυξεν.
- 24a Ἀγροϊκός εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων.
- 24b Ἀγροῦ πηγῆ: ἐπὶ τῶν λιπαρῶς καὶ ἐπιμόνως φτυιδη ἔργῳ
προσκαθιμένων. 15
- 25a Ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ οὗ ἀδίκως ἔπραξας, δις ἀδικήσεις:
Κλειτάρχου.
- 25b Ἀγῶς τις ἐστ' ἄνθρωπος, εὐδαιμών ἔση.
τίθηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι.
κεκύηκέ τις, μὴ δεινόν. οὐ κεκύηκέ τις ἠτύχηκέ τις. 20
βήττει τις· οἰμῶζέ τις· ἢ φύσις φέρει δ'
ἅπαντα ταῦτα· φάυγε τὰς λύπας· Φιλήμονος.
- 27a Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυας ἄνδρες: ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς
ἔλεον βλεπόντων.

1. ἀγρίπου Suidas. ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων addunt ARZ. Scribe
αγρίππος. ἢ δένδρον ἀκαρόν in fine AZ addunt. 2. ὑποθε-
τικὴ R. 3. ὅτι N om. χρῆ} δετ. W. 4. τάττεται ἐπὶ Suidas.
8. ἢ ὅτι κτλ. N om. 9. ἢ δ' ἔφυγε Da om. 10. ἐπὶ τῶν μεγά-
λων ἔργων dicit Zenob. I, 6 narrat. 14. πηγῆ Z Macarius. λι-
παρῶν Suidas. φτυιδη idem. 18. ἀν γνῶς τί Meinekina. ἔσει
idem. 20. μὴ δεινόν delevit Grotius. 21. δ' delevit idem. 22. λύπας
μόνον Grotius. θὲς εἰς τὸ περὶ λύπης A addit. 24. ἔπιπόντων Suidas.

23. Suidas: Arsen. I, 34. DVI, 71.

24. Diog. I, 12: Arsen. I, 35.
DV I, 11.

24a. Arsen. I, 36. Lucian. Iov.
trag. §. 32: οὐκοῦν ἀκουσον, ὦ Ζεῦ,
μετὰ παθήσας· ἰγὼ γάρ, ὡς ὁ κω-
μικός ἔφη, ἀγροϊκός εἰμι τὴν σκά-
φην σκάφην λέγων: cf. infr. XV, 93c.
Aristophanem intelligendum esse,
ut Solanus ad Luc. I. c. opinatus
est, nullo modo confici potest.

24b. Arsen. I, 37: Suidas. Ma-
cer. I, 3.

25. Suidas: Arsen. I, 40. Cf. Greg.

Cypr. L I, 10. 11. Macar. I, 16.
Usurpat Arist. Ach. 392: εἶ' ἔξά-
νοιγε μηχανὰς τὰς Σιούφου, ὧς σὴ-
φιν ἄγων ὁστος οὐκ εἰσδέξεται.

25a. Arsen. I, 41. VII, 54: An-
ton. et Max. Sent. p. 61 Fabr.

25b. Arsen. I, 42: Stob. Floril.
108, 39. Philem. fr. inc. fabh. 22
Mein.

26. Diog. I, 6: Arsen. I, 14.
DV I, 5.

27. Arsen. I, 15: Greg. Cypr.
I, I, 30.

27a. Arsen. I, 16: Suid. DV I, 9.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ δ.

- 28 Ἴδιε τὰ Τέλληδος: ἐπὶ τῶν σκαπτικῶν. Τέλλης γὰρ αὐλητῆς ἐγένετο, ὃς παιγνία κατέλιπε χάριν ἔχοντα.
- 29 Ἴδακρος πόλεμος: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων. χρησμός γὰρ ἐδόθη Λακεδαιμονίοις, ἄδακρου μάχην νικῆσαι. ὄθεν οὐδὲ εἰς τὸ τηναῦτα τούτων ἀπέθανεν.
- 30 Ἴδαεὺς δέος δέδοικας: ἐπὶ τῶν μίτην δεδιότων.
- 31 Ἴδράστεια Νέμεσις: ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων, ὕστερον δὲ δυστυχησάντων· τῶν γὰρ ἀπογό-
- 27b Ἴγαί δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.
- 27c Ἴγέτω θεός, οὐ γὰρ ἔχω δίχα τῶνδ' αἰδεῖν: Καλλιμάχου.
- 27d Ἴγὰρ οἱ φίλοι τοῖς βασιλεῦσιν οὐ θαρῆουσι παραινεῖν, ταῦτα ἐν τοῖς βιβλίοις γέγραπται: Δημητρίου Φαληρέως.
- 27e Ἴγαθοὶ τὸ κακὸν ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν, αὐτοὶ δὲ δταν ποιῶμεν, οὐ γιγνώσκουμεν: Σωκράτους.
- 27f Ἴγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἐθέλειν: Δημοκρίτου.
- 27g Ἴγάπα τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν κτῆσιν, ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπόλαυσιν.
- 27h Ἴγαθῆς γυναικὸς ἐστίν, ὃ Νικοστράτη, μὴ κρείττον' εἶναι τὰνδρός, ἀλλ' ὑπήκοον. γυνὴ δὲ νικῶσ' ἄνδρα κακὸν ἐστὶ μέγα: Φιλίμονος.
- 29a Ἴιδου πρὸς κτῆ περιπέσης: ἦγον τελευτήσης.

2. ἄδε A, ἄειδε Ds. Τέλληνος Ds. Τέλλης Ds. 4. ἄδακρος N. 6. ἴθεν κτλ. N om. τὸ Ds om. 8. δέδοικας om. Ds, δέδιας δέος Suidas. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβούμενων. 10. ἐπιγόνων Portus ad Suid. l. c. 12. δίχα m om. τῶδ' Hephaestio. 13. βασιλεύουσι Maximus. 15. δὲ τὸ Stobaeus, γὰρ τὸ Ab. ἴσμεν ἐφ' Ab, Stobaeus. δ' Stobaeus. Stobaei lectionibus duo senarii conficiuntur. 16. Σωκράτους Stobaeus: nomina Socratis et Sosicratis in codd. saepe commutantur: v. nott. ad Zenob. V, 81 et Meinek. Com. Gr. Fr. I, 488. 17. ἀδικεῖν Stobaeus. μὴ δὲ idem. 22. ἐστὶν idem. 23. περιπέσης Ds. ἦγ. τελ.] δῆλη Ds.

27b. Arsen. I, 17: Menand. Monost. 11.

27c. Arsen. I, 18: Hephaest. Ench. 49 Gsf. Callim. fr. 146 Benti.

27d. Arsen. I, 19: Maxim. Serm. XVI, p. 581 Combef.

27e. Arsen. I, 20. LI, 94: Stob. Floril. 23, 2. Cf. Matthiae ad Eurip. Fr. p. 433.

27f. Arsen. I, 21: Stob. Flor. 9, 31. Democr. fr. 109 Mullach.

27g. Arsen. I, 22: Stob. 94, 18. Est Isocrat. ad Demon. §. 38, p. 7.

27b. Arsen. I, 23: Stob. Flor. 74, 20. Philem. fr. inc. fab. 44 Mein.

28. Diog. I, 44: Arsen. I, 43. Macar. I, 56.

29. Diog. I, 53: Arsen. I, 45. Greg. Cyp. M I, 14.

29a. Arsen. I, 44: Diog. II, 43. DV I, 97.

30. Diog. I, 16: Arsen. I, 48. DV I, 13.

31. Arsen. I, 47. Ἐπὶ — καίς]

Suid. v. Ἰδράστεια. Ἄλλοι δὲ κτλ.] Harpocr. 6, 3 Bekk. De

ων Ὀθηβαίους ἐπιστρατευσάντων μόνος Διγιάλευς ἀπά-
 λητο Ἀδράστου παῖς. Ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὴν Ἀδραστειαν
 εἶναι τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει λαβεῖν τε τὸ ὄνομα ἀπὸ Ἀδρά-
 στου τινὸς βασιλέως ἐκ τινων μαντειῶν ἰδρυσμένου ἱερὸν
 Νεμέσεως, ὃ προσαγορευθῆναι μετὰ ταῦτα Ἀδραστειάς, 5
 ὡς Ἀντίμαχος ἐν τούτοις δηλοῖ.

Ἔστι δὲ τις Νέμεσις μεγάλη θεός, ἣ τὰ δὲ
 πάντα

Πρὸς μακάρων ἔλαχε· βωμὸν δὲ οἱ εἶσατο
 πρῶτος 10

Ἀδρηστος ποταμοῖο παρὰ ῥέον Διόσηποιο.

Ἐνθα τετίμηται τε καὶ Ἀδρησθεια καλεῖται.

Δημήτριος δὲ ὁ Στήψιος Ἄρτεμιν φησὶν εἶναι τὴν Ἀδρά-
 στειαν ὑπὸ Ἀδράστου τινὸς ἰδρυμένην.

32 Ἄιδεις ἔχων: μᾶτην λέγων ληρεῖς. 15

33 Ἄιδεις πρὸς μυρίνην: ἔθος ἦν, τὸν μὴ δυνάμι-
 νον ἐν συμποσίῳ ἄσαι, δάφνης κλάδον ἢ μυρίνης λαβόντα,
 πρὸς τοῦτον ἄδειν.

34 Ἀιδώνιδος κῆπος: ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ αἰῶρων
 καὶ μὴ ἐρριζωμένων. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἄδωνις ἐρώμενος ὢν, 20
 ὡς ὁ μῦθος, τῆς Ἀφροδίτης πρὸ ἤβης τελευτᾷ, οἱ ταύτη
 ὀργιάζοντες κήπους εἰς ἀγγεῖά τινα φυτεύοντες ἢ φυτεύ-
 ούσαι, ταχέως ἐκείνων διὰ τὸ μὴ ἐρριζώσθαι μαραινόμενων,
 ἀδώνιδος αὐτοὺς ἐκάλουν.

34a Ἄδικεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ὁ φειδόμενος τῶν κακῶν. 25

2. Ἄλλοι κτλ. NRO om. ἄλλοι δὲ] οἱ μὲν Harpocratio, qui in sqq.
 verba paulo aliter collocavit. 3. δὲ Z. 4. μαντικῶν Z. 9. ἔλαχε in
 Harpocratio. εἶσατο idem. 16. μυρίνην Zenobius. 17. ἐν
 τοῖς συμποσίοις idem. κλάδον] κλάνα idem. Scribe μυρίνης. 19.
 Ἀδώνιδος A et eodem modo in sqq.: Ἀδωνίος N. κῆποι Ds. ὀλι-
 γοχορ. καὶ Ds om. 20. ἐπειδὴ κτλ. NH om. 21. προήβης Ds: male. 25.
 Maximus in fine Ησαι. γ addit. Κακῶν] Z explanationis loco subiungit
 haec: ὄσοι τοὺς ἀδικούντας κολάζουσιν, οὗτοι τοὺς ἄλλους ἀδικεῖσθαι κω-
 λήσουσι. Ἰσαίου. Est Isaei sententia: v. Max. l. c. et Stob. Flor. 46, 25.

Adrastea proverbiali modo in ser-
 mone adhibita v. Wyttenbachius ad
 Plat. Phaedon. 246 ed. Lips. et
 quas ego Zenob. I, 30. Macar. I,
 28 adscripsi: de Dea ipsa eiusque
 cum Nemesi connexu Marquardius
 disseruit Cyzici Hist. 103 sqq. Ἀν-
 τίμαχος] fr. 41 Stoll.

32. Phrynichus Bekk. Anecd. I,

13, 8: Arsen. I, 44. Cf. nott. critt.
 ad Diog. V, 11 et Apost. VIII, 39:
 add. Nitzschius de Hist. Hom. Me-
 let. II, 128.

33. Zenob. I, 19: Arsen. I, 49.

34. Diog. I, 14: Arsen. I, 54.
 DV I, 12.

34a. Arsen. I, 55. Maxim. Conf.
 Serm. 68, p. 685. Comb.

- 35 Ἄιδεις ὡσπερ εἰς Δῆλον πλέον: ἐπὶ τῶν φιλη-
δόνων καὶ ἀφροντιστῶν.
- 36 Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρεῖη: ὅτι προτιμητέον τοὺς
οἰκίους.
- 37 Ἀδθηφάγον ἄρμα: ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων. καί· 5
Ἀδθηφάγος τριήρης: ἡ πολυτελής. καί· Ἀδθηφά-
γος λύχνος. καί· Ἀδθηφάγον πεντηκόντορον: Φί-
λιστος. Λέγειεν δ' ἂν οὗτοι, τὰς ἐντελομισθους καὶ πολλὰ
- 34b Ἄδικος δικαστὴς μεμολυσμένη συνείδησις.
- 34c Ἄδικεῖτω μοι πλούσιος καὶ μὴ πίνης· 10
ῥῆον φέρει γὰρ κρειτόνων τυραννίδα.
- 34d Ἀ δὲ μελέτα φύσις ἀγαθῶς πλεῦνα δωρεῖται φίλοις: Ἐπι-
χάρμου.
- 34e Ἀδύνατόν ἐστι τὰναντία τινὰ τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι πράτ-
τονα ἀγαθοῦ τινος ἀπ' αὐτῶν ἀπολαύσαι: Λίανος τοῦ Ῥωμαίου. 15
- 34f Ἀδὰ πάντητός ἐστι τῆς εὐπορίας ὁ πλοῦτος· ἐν τῷ διδόν-
ται γὰρ λαμβάνεται καὶ ἐν τῷ σκορπίζειν σννάγεται. Θεσπίδου.
- 34g Ἀδίκως μὴ κτῶ χρέματα, ἣν βούλη πολὺν
χρόνον μελάθροισι ἐμμένειν. τὰ δ' ἀδίκως
οἴκους εἰσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν: Εὐριπίδου. 20
- 36a Ἀ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα νίξει: Ἐπιχάρμου ἀπόφθεγμα κατὰ
φιλαργύρων.

1. πλέον AK. 7. καὶ ἀδθηφάγον π. κτλ. om. N. ἀδθηφάγον
Harpocration: v. de vocis scriptura noll. critt. ad Diog. l. c. et Blom-
fieldus ad Aesch. Prom. V. 604. 8. οἷτος abest ab Harpocratiōne.
9. Εὐαγρίου Maximus, Βασιλίου Antonius in fine addit. 10. ὑδιαιτω
με Antonius, μετ' δ' ἀδικεῖτω Meinekius. Μενάνδρου habet Anto-
nius in fine. 12. πλεῦρα Z. πλεῖνα δωρεῖται, φίλος Ahrensus.
Ἐτ. ἡ γνώμη Z. 18. δὲ μὴ Stobaeus. κτήματ' Matthiae, χρέματ'
ἂν Stobaeus. 19. τὰ δ' ἀδικῶς] τὰ γὰρ κακῶς Stobaeus. 20.
ἔσελθόντ' Matthiae.

34b. Arsen. I, 56. VII, 53: Maxim.
Serm. 5, 544 Comb., Anton. Mel.
109, 184 Fabr. Receptit Ioann.
Damasc. Sacr. Parall. A, 19, T. II,
447 A.

34c. Arsen. I, 57. XLIV, 80:
Anton. Mel. 40, p. 61 Fabr. Me-
nand. fr. inc. fab. 68.

34d. Arsen. I, 58: Stob. Floril.
29, 54. Epich. fr. 135 Ahrens.

34e. Arsen. I, 59: Dion. Cass.
T. IX, 192 Sturz.

34f. Arsen. I, 60: Ant. Melias.
Sert. 96 Fabr. »Huius Thespidae
vel Thespiadae, quod sciam, men-
tio nulla exstat. Recentiorum tamen
scriptorem, fortassis Christianum,

fuisse indicant verba εὐπορία et
σκορπίζειν:» Orellius Op. Sent.
II, 630. Recepterunt Agapetus
Schediasm. 44 et Basilus Cap. Ad-
monit. c. 5 in Band. Imp. Orient. T. I.
34g. Arsen. I, 61: Stob. 94, 4.
Eurip. Erechth. fr. XX, 11 Math.

35. K in noll. ad Diog. I, 22:
Arsen. I, 50. Greg. Cypri. M I, 10.

36. Diog. III, 29: Arsen. I, 51.
DV I, 91.

36a. Arsen. I, 52: Stob. Flor. 10,
13. Cf. noll. ad Diog. II, 77 a.
VI, 91. Prodicus semper in ore
habuit, ut auctor Axioch. 366 C
testatur.

37. Arsen. I, 53. ἀδθηφάγον —

ἀναλισκούσας· ἔοικε δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν λέγεσθαι, οἵτινες εἰώθεσαν Ἐδμεναί ἄδδην, κατὰ τὸν ποιητὴν. Ἄλκατος δὲ ἐν τῇ κωμωδοτραγῳδίᾳ τοὺς πότους λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·

Οἶμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον.

Τὸ ᾱ μετὰ τοῦ ε̄.

38 Ἄει κολοιοὺς παρὰ κολοιοῶν ἰζάνει· ἐπὶ τῶν ὁμοιοῖς προσομιλούντων· Τοῖς κολοιοῖς οἱ περὶ Ἀδρίαν οἰκοῦντες Αἶνετοι, ὅταν ἀρότρου καὶ σπόρου ὥρα ᾖν, τοῖς 10 κολοιοῖς ἀπέστελλον δῶρα, ψαιστὰ καὶ μάζας. βούλεται δὲ τὰ δῶρα μειλίγματα τοῖς κολοιοῖς εἶναι καὶ σπονδῶν ὁμολογία, ὡς ἐκείνους τὸν καρπὸν τὸν Δημήτριον μὴ ἀνορύττειν μηδὲ παρεκλέγειν καταβληθέντα ἐς γῆν· καὶ οἱ μὲν ἀναχωροῦσι· τὰ δὲ τῶν κολοιοῶν νέφη δύο ἢ τρεῖς κατὰ 15 τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐκ τῶν πόλεων πέμπουσι, κατασκευομένους τῶν ξενίων τὸ πλῆθος· οἵπερ οὖν καὶ ἐπανίσαι θεασάμενοι, καὶ καλοῦσιν αὐτούς, ἧ πεφύκασιν οἱ μὲν

4. πότας Harpocration. 8. ποτὶ Zenobius, ubi v. annot. τοῖς ὁμοιοῖς idem. 9. τοῖς κτλ. N om. 10. τοῖς — μειλίγματα] Θεόποπος λέγει τοὺς περὶ τὸν Ἀδρίαν οἰκοῦντας Ἐνέτους ὅταν περὶ τὸν ἀρότρου καὶ σπόρου ἢ ὥρα ἢ τοῖς κολ. ἀποστίλλειν δῶρα· εἶη ἂν τὰ δῶρα ψ. ἅτια καὶ μεμαχμίναι μάζαι καλῶς τε καὶ εὖ. βεβουλένται δὲ ἄρα ἢ τῶνδε τῶν δῶρων πρόθεσις μειλ. As. 14. καταβλ. ἐς τὴν γῆν μηδὲ παρεκλέγειν. Λίκος δὲ ἄρα καὶ ταῦτα μὲν ὁμολογεῖ, καὶ ἱκίνα δὲ ἐπὶ ταῦτοις προστίθησι, * καὶ φοινικοῦς ἰμάντας τὴν χροῦν, καὶ τοὺς μὲν προθίνοντας ταῦτα εἶτα ἀναχωρεῖν· καὶ τὰ μὲν τῶν κολοιοῶν v. τῶν ὄρων ἔξω κατιμῖναι, δύο δὲ ἄρα ἢ τρ. προσηρημένους κατὰ As. 16. πέμπουσαι. κατ. τῶ πλῆθει τῶν ξένων As. 17. καὶ ἐπανίσαι] καὶ As om.

γαστριμαργούτων] K in nott. ad Diog. I, 55: add. Phot. v. ἀδηφάγος: ἀθρόως ἰσθίων, πολυψάγος, γαστριμαργός, et Eustath. ad Hom. Od. 1394, 30. Καὶ — πολιτελῆς] similitur Phot. v. ἀδηφάγοι τριήρεις: αἱ μεγάλαι οὐκ εἰλέγοντο· ἢ ἔχουσαι τὰ πληρώματα ἐντελῆ: Poll. I, 121: Moerid. Lex. 89 Lgd.: ἀδηφάγους τριήρεις ἔλεγον τὴν Πάραλον καὶ Σαλαμίνιαν, διὰ τὰς εἰς αὐτὰς ἀνάλωματα: Cram. Anecd. Oxon. II, 488, [2. Dixerat Lysias: v. Harpocr. 5, 12. Hoelscherus de vita etscriptis Lys. 161 sq. ἀδδηφάγον —

εἶπεν] ex Harpocr. I. c. Φίλιππος] fr. 58 Goell. ποιητὴν] Hom. II, E, 205. Ἄλκατος] v. Meinekius Com. Gr. Fr. II, 2, 830. Καὶ Ἄριστ. κτλ.] Eustathius I. c. 39: καὶ λύχνους ἀδηφάγους, τοὺς πότας, ὁποῖος ὁ ἐν Νεφέλαις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Νεφέλαις] 57. Vocis ἀδηφάγους usum post Pierzonum ad Moer. I. c. exposuit Iacobsius ad Achill. Tat. 84, 4: add. ἀδηφάγευτες ἵπποι apud Maxim. Tyr. 26, 5.

38. Zenob. II, 47: Arsen. I, 76. Greg. Cypr. L I, 7. Usurpat Greg. Nazianz. Epist. 46 p. 807 Bill.: τι-

καλεῖν, οἱ δ' ὑπακούειν. ἐρχόμενοι δὲ κατὰ νέφη, εἰς μὲν γεύσονται τῶν προσηρημένων, ἴσασιν οἱ Αἴναιοι ὅτι ἄρα αὐτοῖς πρὸς τοὺς ὄρνιθας τοὺς προσηρημένους ἐνυποπδα ἐστίν, εἰς δὲ ὑπερίδωσι καὶ ἀτιμάσαντες ὡς εὐτελεῖ μὴ γεύσονται, πεπιστεύκασιν οἱ ἐπιχώριοι, ὅτι τῆς ἐκείνων 5 ὑπεροφίας ἐστίν αὐτοῖς λιμὸς τὸ τίμημα. Ἄγευστοι γὰρ ὄντες οἱ προσηρημένοι καὶ ἀδέκαστοί γε, ὡς εἰπεῖν, ἐπιπέτονται τε ταῖς ἀρούραις, καὶ τὸ γε πλείστον τῶν κατασπαρμένων σιτῶσι πικρότατά γε ἐκείνοι, σὺν τῷ θυμῷ καὶ ἀνορύττοντες καὶ ἀνιχνεύοντες. Οἱ κολοιοὶ δὲ Ἰσρα- 10 κίζοντες καὶ πετόμενοι πῆ μὲν ἀνωτέρω, πῆ δὲ κατωτέρω, κρυμὸν καὶ ὑετὸν δηλοῦσιν.

- 38a Ἀεὶ ἐν πάσαις μὲν ταῖς δίκαις ἐξετάζειν χρὴ τὰ βεβιω-
μένα· μάλιστα δ' ἐν τοῖς τοιοῦτων τῶν ἀγώνων, ἐν οἷς ὁ βίος 15
ἐστὶ τὸ ἔγκλημα. Ὁμβρίμου.
38b Ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν, ἰσχυρὸν φῦσι,
ἦσσαν δέδοικα τάσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ. Εὐριπίδου.
38c Ἀεὶ Διὸς κρείσων νόος αἰγιόχοιο.
38d Ἀεὶ Διὸς κρείσων νόος ἤπερ ἀνδρῶν.
38e Ἀεὶ νομίζονθ' οἱ πένητες τῶν θεῶν, 20
ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκούνθ' ἱκανὰ τοῖς σώφροσι. Μενάνδρου.
38f Ἀεὶ τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου·
μικρὸν τι τοῦ βίου, καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον. τοῦ αὐτοῦ.
38g Ἀελπτον οὐδ' ἐν· πάντα δ' ἐλπίζειν χρεών. Εὐριπίδου.
38h Ἀεὶ γὰρ ἀπουσία τῶν κρειτόνων τιμᾶται τὰ χείρονα, τὴν 25

1. Ἰρχοντα μὲν κατὰ As. εἰς δὲ As. 2. Ἐνετοί As. 10. ἰερακίζοντες] ὡς ἐκεῖνος λέγει, addit As: Aristotelem intellegit. 13. δὲ ἐν Stobaeus. 14. τοιοῦτοις idem. 15. Ὁμβρίμου Πρωτογόνου κρηνομένου φαρμάκων idem. 16. ἀλλ' μίετι τε Homerus. 19. ἀλλ' αἰεὶ τε idem. 21. Μενάνδρου Λευκαδία· Αἰ. . θεῶν. Εὐριπίδου Φοινίσσας· ἐπεὶ κτλ. Stobaeus. τοῖς γε Euripides. 22. ἰκδίωκε Ab. τὸ βίου Stobaeus. 23. τοῦ αὐτοῦ] Μενάνδρου Ab, Μενάνδρου Πλοκίφ Stobaeus. 24. Εὐριπίδου Ὑψιπύλης Stobaeus.

οἰν ἔπκοι μάλιστα χαιρουν; δῆλον, ὡς ἔπκοι. ἀέτοι δὲ τίσιν; οὐκ ἄλλοις ἢ ἀέτοις. κολοῖον δὲ ποτὶ κολοῖον ἰσάειν, καὶ τὸ παροιμίας ἀκούεις. τοῖς κολοῖοις — ἀνιχνεύοντες] Aelian. H. An. XVII, 16. Οἱ κολοιοὶ κτλ.] Aelian. l. c. VII, 7.

38a. Arsen. I, 77: Stob. Floril. 46, 69.

38b. Arsen. I, 78: Stob. Floril. 54, 7. Eurip. Belleroph. fr. 10.

38c. Arsen. I, 79: Hom. II. P, 176.

38d. Arsen. I, 80: Hom. II. II, 688.

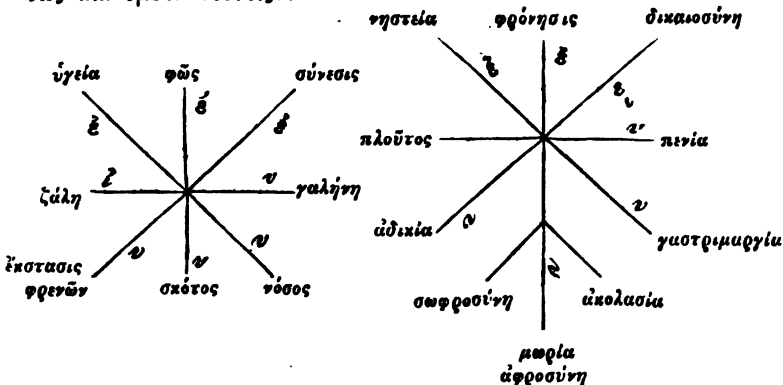
38e. Arsen. I, 81: XLIV, 74: Stob. Flor. 95, 4. 5. Menand. Leucad. fr. 3. ἐπεὶ κτλ.] Eurip. Phoen. 557.

38f. Arsen. I, 82. XXXIV, 62: Stob. Flor. 108, 32. Menand. Ploc. fr. 9.

38g. Arsen. I, 83: Stob. Flor. 110, 16. Eurip. Hyps. fr. 9.

38h. Arsen. I, 84.

- 39 Ἄει γεωργὸς ἐς νέετα πλούσιος: ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν αἰεὶ τρεφομένων ἀπαλλαγῆναι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων.
- 40 Ἄει γὰρ εὐπίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δέ, ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρο-⁵ μένων, μεταγεγραμμένου τοῦ εὐπίπτουσιν εἰς τὸ ἐμπίπτουσιν.
- ἐκείνων κληρονομοῦντα τάξιν, ἐπιφανέντα δὲ ὑποστέλλεται δευτε-
ρείοις ἀθλῶν ἀρκοῦμενα: Φίλωνος.
- 38i Ἄει τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει, 10
φθόρον τε κἀπήρειαν καὶ μῖσος πολὺν
πράγματά τε πολλὰ κἀνοχλήσεις μυρίας
πράξεις τε πολλὰς συλλογὰς τε τοῦ βίου.
ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς εὐρέθη θανάτων
ἄλλοις καταλείψας ἐς τρυφήν τὴν οὐσίαν. 15
ὅθεν πένεσθαι μᾶλλον ἡδέως ἔχω,
ἔχειν τε μέτρια κἀμέριμον ζῆν βίον,
καὶ μήτ' ἔχειν πλοῦτόν με μήτε πράγματα.
πᾶς γὰρ πένης ὧν μεγάλα κερδαίνει κακὰ: Φιλίητου.
- 38k Ἄει γὰρ τὰ ἐναντία τῶν ἐναντίων εἰσὶ φθαρτικά: ὥσαύ-²⁰
τως καὶ ὁμοια τοῦτοις.

- 40a Ἄει τοῖς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί: Καλλιμάχου.

1. εἰς AZ. πλούσιος] Φιλίημος addunt AZ. 2. ἀκαλλάττεσθαι Suidas.
4. τῶν ἀξίως καὶ εἰς Suidas. 6. μεταγεγραμμένου κτλ. in Suida de-
sunt. 11. τ' ἐπήρειάν τε Stobaeus. 15. εἰς idem. 19. καλὰ A.
22. μικροῖς μικρὰ Callimachus: γ. Blomfieldus ad Callim. 254.

38i. Arsen. I, 85: Stob. Flor. 97. Cypr. L I, 28. Macar. I, 34. Phi-
19. Philet. fr. p. 62 Bach. lem. Hypobol. fr. 1.
38k. Arsen. I, 86. Cf. Aristot. 40. Suidas: Arsen. I, 73. Greg.
Topic. II, 8. Cypr. M I, 18.
40a. Arsen. I, 74: Stob. Flor. 96,
39. Suidas: Arsen. I, 75. Greg. 12. Callim. fr. 179 Bendl.

- 41 Ἄετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων διδάσκειν τινάς, ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελούντων διδάσκειν.
- 42 Ἄετὸν κορώνη ἐρεσχελεῖ: ἡ παροιμία σαφής:· Ταῖς γὰρ κορώναις ἔργον ἐστὶ τοὺς ἀετούς ἐρεσχελεῖν· οἱ δὲ 5 ὑπερφρονουῖσιν αὐτῶν καὶ ἐκείνας μὲν ἀπολείπουσι τῆν κάτω φέρεσθαι πετῶσιν, αὐτοὶ δὲ τὸν αἰθέρα ὑψηλότερον ὄντα τοῖς ἀκίστοις τέμνουσιν αὐτῶν πετροῖς· οὐ δὲ που δεδιότες, πῶς γὰρ ἂν τοῦτο εἴποι τις, τῆν τῶν ἀετῶν ἀλκὴν ἐπιστάμενος; ἀλλ' ἴδια τινὶ μεγαλονοίᾳ ἐώσιν ἐρῶσιν 10 ἐκείνας κάτω.
- 43 Ἄει Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας: ἐπὶ τῶν αἰετοῖς αὐτοῖς ἐγκαιμένων. Οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι περὶ πότους ἐσχόλαζον· Φάλαρις δ' αὐτούς καταπολεμήσας εἰς τοὺς κρατῆρας ἐρῶσεν. ἀφ' οὗ ἡ παροιμία. 15
- 44 Ἄετὸς μυίας οὐ θηρεῖσι: καὶ τὸ ἀναπάλιν· ἐπὶ τῶν σμικρολόγων. λέγεται αἰτὸς καὶ τῶν οἰκοδομημάτων τὸ κατὰ τὸν ὄροφον, ὃ τινες αἰτωμα καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ὀρνεῖσι·
- Τὰς γὰρ ἡμῶν οἰκίας ἐρῶέσομεν πρὸς αἰτόν. 20
- 45 Ἄετὸς ἐν νεφέλαις: ἐπὶ τῶν δυσαιώτων. οὐ γὰρ ἀλίσκεται ἐν νεφέλαις:· Ὁ αἰτὸς καὶ δίψους ἀμείνων ἐστὶ, καὶ καμάτου φάρμακον οὐκ ἀναμένει πορισθὲν ἔξωθεν· ὑπερφρονῶν δὲ καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῆς ἀναπαύσεως τὸν αἶρα τέμνει πολὺ, καὶ ὀξύτατα ὄρου ἐκ πολλοῦ τοῦ 25 αἰθέρος· τῶν δὲ νεοιτῶν αὐτοῦ ἐὰν μὲν σκαρδαμύξῃ τις τῆν αὐγὴν τῆς τοῦ Ἥλιου ἀκτίνος δυσωπούμενος, ἐξεώσθῃ τῆς ἐστίας. εἰ δ' ἀντιβλέψῃ καὶ μάλα ἀτρέπτως, ἀμείνων

5. γὰρ As om. αἰετούς As. 7. πῶσιν R. 8. αὐτὸν As. 9. αἰετῶν As. 10. ἀλλὰ As. 14. τοὺς πότους Ds. 17. καὶ Harpocratio om. 20. ἡμῶν Aristophanes. ἐρῶέσομεν idem. 21. ὁ αἰτὸς Ds. οὐ κτλ. N om. 22. Οὐδέποτε αἰτὸς οὔτε πηγῆς δεῖται οὔτε γλίχεται κορίστρας, ἀλλὰ καὶ As. 25. πολλὸν As. ὄρῃ R As. 26. ἰθέρως R: αἰθέρως καὶ ὑψηλοῦ As, in quo quaedam de alarum strepitu et de pullis sequuntur. τῶν δὲ νεοιτῶν As non agnoscit. 27. ἀκμὴν As. τοῦ ἡλίου hic As om. ἐξεώσθῃ τῆς καλιᾶς καὶ ἀπεκρίθῃ τῆσδε τῆς ἐστίας As. 28. εἰς As. ἀντιβλέπει AR.

41. Suidas: Arsen. I, 62. Greg. Cypr. L I, 9.

42. Arsen. I, 63. ταῖς γύρ κτλ.] Aelian. N. A. XV, 22.

43. Diog. II, 50: Arsen. I, 72. Macar. I, 33.

44. Arsen. I, 64. λέγεται κτλ.] Harpocr. 7, 5. Ὀρνεῖσι] 1110.

45. Diog. I, 67: Arsen. I, 65. Greg. Cypr. M I, 20. Ὁ αἰτὸς κτλ.] Aelian. N. A. II, 26. τῶν δὲ κτλ.]

cf. adn. ad Apost. XII, 32.

ἐστὶν ὑπενοίας, καὶ τοῖς γνηαίοις ἐγγράφεται, ἐπεὶ αὐτῷ πῦρ τὸ οὐράνιον ἢ τοῦ γένους ἀδέκασιός τε καὶ ἄγραπτος ἀληθῶς ἐγγραφή ἐστίν.

- 46 Ἄετοῦ γῆρας, κορέθου νεότης: παρόσον καὶ γηράσκων ἀετὸς κρείττων ἐστὶ νεάζοντος ὄρνιθος. Λέγεται 5 τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφειν, τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χαιλοῦς πρὸς τὸ κάτω χρόνῳ συγκαμψάσης.
- 47 Ἄετὸς θρίπας ὄρα: ἐπὶ τῶν καταφρονοῦντων τῶν μικρῶν.
- 48 Ἄεὶ με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοισιν: ἐπὶ τῶν 10 καταφρονοῦντων τινῶν. ὁμοία τῇ Ἐγὼ πολλῶν θηρίων ψόφους ἀκήκοα.
- 49 Ἄεὶ φέρει Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν αἰὶ ἐξευρισκόντων τι νέον κακόν.
- 50 Ἄετὸν κἀνθάρος μαιεύεται: ἐπὶ τῶν κακῶς ὑπὸ 15 τινῶν πασχόντων. Τὰ γὰρ ὡὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζει κυλίαν ὁ κἀνθάρος.

Τὸ α̅ μετὰ τοῦ ἦ.

- 51 Ἀγκίζεσθαι μοι δοκεῖς: Ἀπὸ γονῆτις ἦν ἐπὶ μωρία διαβαλλομένη, ἥτις ἐσοπτριζομένη τῇ οἰκείᾳ οἰκῆ ὡς 20 ἑτέρα διελέγετο.
- 52 Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι: ἐπὶ τῶν ἀδολεοχούτων.

Τὸ α̅ μετὰ τοῦ ζ̅.

- 53 Ἀζηλος πλοῦτος ὅτι τυφλός: ἐπὶ τῶν κεντημένων 25 τι καλὸν ἀθλον.
- 47a Ἄετὸς εἰς θήραν: ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείως περὶ τι ἐχόντων.

1. ἰγγίγραπται. Aa. 5. ὁ ἀετὸς Suidas. ἰατὶ παντὶς idem. 6. δὲ τὸν Zenobius. καταστρέφεται idem. 7. χρόνῳ in Zenobio de-est: habet B. συγκαμψάσης N. 10. πολέμοιοι Suidas. 11. Scribe πολλῶν ἐγὼ θρίπας. 13. φέρει τε A. Ds. 14. νεώτερον Ds. 19. ἀγκίζεσθα. Ds. μοι δοκεῖς Ds om. Ἀπὸ W Ds. ἦν Ds om. 20. οἰκίᾳ R.

46. Zenob. II, 38: Arsen. I, 60. Greg. Cyr. M I, 27: add. Apost. X, 59.
47. K in nott. ad Diog. I, 71: 50. Diog. II, 44: Arsen. I, 69. Arsen. I, 67. Greg. Cyr. M I, 24. DV I, 65.
- 47a. Arsen. I, 68. Phil. Boiss. 33. 51. Diog. II, 4: Arsen. I, 89. Cf. DV I, 24 et Apost. VII, 67.
48. Diog. I, 70: Arsen. I, 70. 52. Diog. II, 48: Arsen. I, 90. Greg. Cyr. M I, 23. Ἐγὼ] Apost. XV, 17.
49. Diog. I, 68: Arsen. I, 71. 53. Arsen. I, 87. Est Lycurgi

54 Ἀζαναία κακά: ἐπὶ τῶν κακοῖς διηγετικῶς προσπαλαιόντων. Ἀζάνη γὰρ τόπος σιληρός καὶ τοῖς γεωργοῖς ἀπρόσιτος.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ 5.

55 Ἀθηνᾶ τὸν αἰλουρον: ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων 5 τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα ἢ παροιμία εἰρηται. ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τὸν αἰλουρον τῇ Ἀθηνᾶ συμβάλλοι.

56 Ἀθύρωτον στόμα: ἐπὶ τῶν πολυλόγων.

57 Ἀθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός: ἐπεὶ 10 ἐν Λήμνῳ βοῦν λευκοῦ πεποιημένην λίθου ὁ Ἀθως τὸ ὄρος ἐπισκιάζει. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν λυπούντων τινὰς ἢ βλαπτόντων.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ἱ.

58 Αἰθέρα νήνεμον αἰρήσεις: ἐπὶ τῶν μᾶτην πο- 15 νούντων.

57a Ἀθάνατος ἐστὶ κακὸν ἀναγκαῖον γυνή: Φιλήμονος.

57b Ἀθανασία δ' οὐκ ἐστὶν, οὐδ' ἂν συναγάγῃ

τὰ Ταντάλου τάλατα ἱκανὰ λεγόμενα.

ἀλλ' ἀποθατῆ, καὶ ταῦτα καταλείψεις τινί: Μεάνδρου. 20

58a Περὶ ἀναλογίας τῶν τεσσάρων στοιχείων. Αἰθήρ τὸ καὶ πῦρ ἀναλογεῖ τῷ θέρει, τὸ δὲ, τῇ ξανθῇ χολῇ. Ἀἴρ ἀναλογεῖ

1. Ἀζάνια Zenobius. 2. Ἀζάνια idem. 8. συμβάλλει Suidas: συμβάλλοι commendat Bernhardius. 10. Suidas verba melius collocauit. 13. βλαπτόντων] A in margine haec habet ab Arsenio, ut videtur, scripta: ἀπο ἀργό. ἤρι δὲ τισσομένοισιν, ἄθω ἀντέυλε πολ... [κολώνη] Θρησίει, ἢ τόσον ἀπόπροθι λῆμον τοῦ .. [τοῦσαν,] Ὅσον ἐς Ἰνδοικην [Ἰνδιον κεν] ἰστολος ὀκτὰς [sic] ἀνύσαι .. [ἀνύσαι,] Ἀκροτάτη κορυφῇ σκιάει, καὶ ἄχρι μυρί .. [μυρίτης]: sunt versus Apoll. Rhod. Arg. I, 601 sqq. 15. πονήσεις A, αἰρήσεις E: ἐρήσεις Suidas. 18. ἀθανασίας Meinekias. 19. τάλαντ' ἐκεῖνα Stobaeus. 20. ἀποθατετ Meinekias. τισίν idem.

apophthegma: cf. Plut. V. Lyc. 10. 24. ei. Apophth. 226 E. Cf. Macar. VIII, 60.

54. K in nott. ad Diog. I, 24: Arsen. I, 88. Macar. I, 44.

55. Suidas: Arsen. I, 91. DV I, 63.

56. Arsen. I, 92. Sumptum videtur ex Arist. Ran. 862, ubi v. Scholia cum G. Dindorfii annotatione. Dictionem illustrat Suicerus Thes. Eccles. I, 111: add. Theogn. 421: πολλοὺς ἀνθρώπους γλώσση θυ-

ραι οὐκ ἐπίκεινται Ἀρμόδια: Soph. Phil. 188. Eurip. Orest. 903. Poll. On. II, 109. VI, 119.

57. Suidas: Arsen. I, 93. Greg. Cypr. M I, 70.

57a. Arsen. I, 94: Stob. Flor. 68, 3. Philem. fab. isc. fr. 103.

57b. Arsen. I, 95. XXX, 30: Stob. Flor. 118, 10. Menandr. Κυβερν. fr. I, 5.

58. Diog. I, 38: Arsen. I, 97. DV I, 15.

58a. Arsen. I, 98.

- 59 *Αἰγίαις οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτελεῶν καὶ μικρῶν. ἐρωτώντων γάρ τινων, τίνες κρείττους τῶν Ἑλλήνων, τοῦτο ἀπεφθίγγαντο. Αἰγίαις οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.*
- 60 *Αἰγὸς τρόπος: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακά· 5 ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας· ἢ Αἰξ δούσα τὴν μάχαιραν· οὕτω γὰρ λέγεται, Κορινθίων Ἦρα Ἀσκραία θύοντων, ἣν λέγεται ἰδρῦσαι Μήδειαν, οἱ ἐν τῇ παρόχῳ μεμειτῶ ἔαρι, τὸ δὲ τῷ αἵματι. Γῆ ἀναλογεῖ τῷ φθινοπώρῳ, τὸ δὲ τῷ φλέγματι. Ἰθωρ ἀναλογεῖ τῷ χειμῶνι, ὃ δὲ τῇ μελαίνῃ 10 χολῇ.*
- 58b *Αἰγιστέου πῆδημα: ἐπὶ τῶν μεγαλοψύχων. Καλλιθένης ἐν δευτέρῳ μεταμορφώσεως ᾧδέ πη περὶ τούτου φησὶν· ὅτι κατὰ Κελαινὰς πόλιν τῆς Φρυγίας διὰ μῆνιν Ἰδαίου Διὸς χάσμα μεθ' ὕδατος γεγόμενον πολλὰς οἰκίας αὐτάνδρους εἰς τὸν βυθὸν κα- 15 θείλκυσε· τοῦ δὲ δήμου κινδυνεύοντος Μίδα ὁ βασιλεὺς χρησμόν ἔλαβε, συνελθεῖσθαι τὴν γῆν, εἰάν εἰς τὸ βάραθρον βάλη τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ· τῶν δὲ Κελαινιτῶν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ τὸν κόσμον τῶν γυναικῶν εἰς τὸ χάσμα ὀψάστων καὶ μηδ' οὕτω τοῦ κακοῦ λήγοντος, Αἰγισταῖος ὁ υἱὸς Μίδα, 20 γισάμενος μηδὲν εἶναι τιμιώτερον ἐν βίῳ ψυχῆς, ἀναπηδήσας καὶ δούς περιπλοκάς τῷ γεννήσαντι καὶ ἀποταξάμενος τῇ γυναικὶ Τιμοθέᾳ, μεθ' ὀρμῆς ἐπιπῆκε εἰς τὸν τόπον τοῦ χάσματος ἠνέχθη.*
- 58c *Αἰ δευτέραι πῶς φροντίδες σοφώτεραι.*
- 60a *Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση, εἰάν πρῶτον ἔρξῃ. σαντὸν 25 αἰσχύνεσθαι· Μουσωνίου.*

1. Scribe *Αἰγίαις*. 3. τοῦτό τις Z. ἀντεφθίγγαντο Ds. 5. τῶν Suidas. 6. ἢ et δούσα Gregorius Cyprius cum aliis om.: αἰξ δούσα τὴν μάχαιραν antiquam proverbii formam esse in Schneidewini Philol. III, 571 conieci. 7. Ἀκραία e Suida et Zenobio emendat Wesselingius ad Diod. IV, 54. 8. παροχῇ postulat Bernhardius. 12. Αἰγισταίου a. τῶν προχίρως E. 13. μεταμορφώσεων A Stobaeus. ᾧδε — ὅτι] Stobaeus om. 20. Αἰγιστεος Z, Ἀγχοῦρος Stobaeus et Plutarchus. τοῦ Μίδα Z. 21. ψυχῆς ἀνθρωπίνης Stobaeus. 23. ἠνέχθη] addunt nonnulla Stobaeus et Plutarchus. 25. ἔρξῃ Stobaeus. 26. αἰσχύνεσθαι A.

58b. Arsen. I, 99. Καλλιθένης πτλ.] Stob. Flor. 7, 69. Plutarch. Parall. Gr. et Minor. 5. De Callisthene Metamorphoseon auctore cf. Geier Alex. M. Hist. Scriptt. 218. 58c. Arsen. I, 100; Eurip. Hippol. 436.

59. Diog. I, 47; Arsen. II, 1. DV I, 21.

60. Arsen. II, 2. αἰγὸς — μάχαιραν] Suidas: similia in annot. ad Apost. VIII, 19b indicavi. Κορινθίων — ἀσεκάλευν] Suid. γ. αἰξ: Greg. Cyp. M I, 13. Πύλον — προσάπαντο] Aelian, N. A. VII, 26. Ἀγχοῦσιν πτλ.] id. ibid. 27.

60a. Arsen. II, 3; Stob. 31, 6.

οδωμένοι γῆ κρύψαντες τὴν μάχαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλε-
 λῆσθαι. ἡ δὲ αἰξ αὐτῆν τοῖς ποσὶν ἀνσκάλευεν· Πτύε-
 λον ἀνθρώπου θανατηφόρον εἶναι ζῶν ἐτέρῳ, καλῶς
 ἴσασιν αἶγες καὶ φυλάττονται. μέλλουσα δὲ ἡ αἰξ ἀποσφάτ-
 τεσθαι σοφῶς οἶδε· καὶ τὸ μαρτύριον, οὐκ ἂν ἔτι τροφῆς⁵
 προσάψαιτο· Λέγουσιν Ἄραβες, ὅτι τὰ παρ' αὐτοῖς
 ποιμνία πικαίνεται ὑπὸ μουσικῆς μᾶλλον ἢ ὑπὸ τοῦ χιλοῦ·
 τῶν δὲ ἀλμυρῶν ἐσθίειν ἡδίων· ποιεῖται γὰρ τὴν τοιαύτην
 τροφὴν ποτοῦ ὄψων. Τὰ γε μὲν πρόβατα κἀκείνο οἶδεν,
 ὅτι αὐτοῖς ὁ βορῆᾶς καὶ ὁ νότος συμμάχονται πρὸς τὸ¹⁰
 τίκτειν, οὐ μείον τῶν ἀναβαινόντων αὐτὰ κριῶν· οἶδε δέ,
 ὅτι ὁ μὲν βορῆᾶς ἀρῆνοποιός ἐστίν, ὁ δὲ νότος θηλυγόνος.
 καὶ ἐάν δέχται τοῦ γόνου τοῦδε ἢ τοῦδε ἀχνομένη ἢ οἷς
 πρὸς τὸν ἀπέβλεψεν ἢ πρὸς τόν. Ἀχιλλεύς μὲν οὖν, ἵνα
 ὁ φίλος αὐτῷ κείμενος ἐπὶ τῆς πυρᾶς καυθῆ καὶ εὐχῆς¹⁵
 εἶδειτο καὶ ἡ Ἴρις παρεκάλει τοὺς ἀνέμους αὐτῷ, ᾧ καλῆ
 Ὀμηρε. αἱ δὲ οἷς ἀπραγμόνως τοῖς ἀνέμοις εἰς ὠδινὰ
 σφετέρην ὑπηρετίας ἀκλήτως ἔχουσι. σκοποὶ δὲ ἄρα τούτων
 καὶ ποιμένες ἀγαθοί.

- 61 Αἰξ Σκυρία: πολυγάλακτοι δὲ αὐταί. ἐν τῷ καιρῷ δὲ²⁰
 τῆς ἀμολγῆς ἀνατρέπουσι τὰ ἄγγη.
 62 Αἱ Οἰδίποδος ἀραί: ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων.
 63 Ἀζματι κλάειν: ἀφ' ὧν μὴ δύναιντο πείσαι πάντα
 πράττοντες οὕτως ἔλεγον οἱ παλαιοί· Οὐδ' ἂν πείσῃ
 60b Αἰ γὰρ ἄτερ νόσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδῶνων²⁵
 ἐξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου. Μιμνέρμων.
 60c Αἱ μὲν χελιδόνες εὐδίαν ἡμῖν προσημαίνουσι, οἱ δὲ ἐκ
 φιλοσοφίας λόγοι ἀλυπίαν. Δημόνακτος.

4. αἶγες in Aeliano deest. φυλάττονται sequuntur in Aeliano
 enuntiata nonnulla, quae epitomator non attigit. 6. λέγουσι δὲ As.
 ὅτι ἄρα As. 9. καὶ κείνο As. 11. κριῶν ἀναβ. αἰτά. οἶδε καὶ
 τοῦτο, ὅτι ἄρα As. 12. θηλυγ. εἶναι πέφυκεν As. 13. τοῦδε τοῦ
 ἐκγόνου ἢ As. 14. οὖν As om. 17. Ὀμηρε, καὶ ὑπιοχεῖται ἤκου-
 σιν ἱερουργίαν οἰοεὶ μισθόν. Καὶ ὁ τοῦ Νεοκλείους δὲ Ἀθηναίου εἰδίδα-
 σκε θύειν τοῖς κρείμασιν As. ἀπραγμ. καὶ ἄνευ τινός τιρατίας As.
 ὠδινὰς σφετέρως A, τὴν σφετέρην As. 18. ἐτοίμος καὶ ἀκλήτους ἔχου-
 σιν As. 19. εἰπὶ καὶ οἱ π. As. 23. κλαίειν A N Suidas. καθ' ὑπερβολὴν,
 οὐ δάκρυσιν addit Suidas. ἰφ' A Suidas. 24. ἀρχαῖος Suidas. πείσει: N.
 27. σημαίνουσιν Orellius. ἐκ Orellius om. 28. τὴν ἀλυπίαν Orellius.

- 60b. Arsen. II, 4: Diog. Laert. I, 60. 62. Diog. II, 51: Arsen. II, 8.
 60c. Arsen. II, 5: Demophili DV I, 67.
 Sent. 40 Orell. 63. Suidas: Arsen. II, 6. Greg.
 61. Arsen. II, 7. DV I, 62. Cyp. I, 14.

αὐτὸν οὐδ' αἷματι κλαίων. λέγουσι δὲ καί, Οὐδ' ἂν αἷματι στένων πείσειςιν.

- 64 *Αἶρε* πλήκτρον: ἐπὶ τῶν εἰς ἄμυναν ἀντικεινουμένων.
- 65 *Αἶρειν* ἔξω πόδα πηλοῦ: ἐπὶ τῶν βουλευομένων. μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ καί· *Αἶρειν* ἔξω πόδα 5 αἰτίας.
- 66 *Αἶται* καὶ τοὺς ἀνδριάντας ἄλφιστα: ἐπὶ τῶν ἀστυμαθῶν.
- 67 *Αἰζωνιεύς* ἄλλος: *Αἰζωνίης* δῆμος ἦν φυλῆς τῆς *Κεκροπίδος*. ἐκωμφοῦντο δὲ εἰς βλασφήμους, ἀφ' οὗ καὶ 10 τὸ κακῶς λέγειν αἰζωνεύσθαι ἔλεγον. *Μένανδρος* ἐν *Κανηφόρῳ*. *Πλάτων* δ' ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησὶν· Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γε ἔχων εἰπεῖν, μή μοι εἴπη *Αἰζωνέα* εἶναι· ἤτοι βλάβοφημον. ἐντεῦθεν ἡ παροιμία.
- 63a *Αἰδομένων* ἀνδρῶν πλέονες σῶοι, ἢ δὲ πάραται. 15
- 67a *Αἰεὶ* τὰ πέρυσι βελτίω: ἐπὶ τῶν πρώτων μὲν εὐδαιμονούτων, ὕστερον δὲ δυστυχοῦντων.
- 67b *Αἰρήσω* τάχα: οἱ παρωμένοι μεταλθεῖν ἔργῳ τινὸς εἰώθησιν ταύτην λέγειν.
- 67c *Αἰρετώτερον* καλὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ βίου. 20
- 67d *Αἰσχύνομαι* τὴν φιλότητα γηράσκων: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας διακοσμιῶν.

3. ἀντικεινομένων am. 7. αἶται καὶ] αἰτήσται Nauckius in Schneidewini Philologo II, 158 et totum interrogatorio sono legi vult: αἰτεῖ γε καὶ Erasmus III, 2, 89. 9. *Αἰζωνίης* δ. W. *Αἰζωνίης* δ. Harpocratio. 10. ὡς βλάβοφημοι Harpocratio Bekkeri. 11. αἰζωνεύσθαι Harpocratio. 13. ἔνα μὴ Platon. εἰπῆς Harpocratio, φῆς ὡς ἀληθῶς Plato. *Αἰζωνία* Plato. 15. δ' ἀνδρῶν Homerus. σῶοι idem. 18. ἔργῳ Suidas om. 19. τοῦτο Suidas. 20. Corruptum videtur ex Theocr. ad Nicocl. p. 22 sive Max. Conf. Sent. T. II, 627 Comb.: αἰροῦ καλῶς τεθάναι μᾶλλον ἢ ζῆν αἰσχροῦς. Nisi subest versus: βίου γὰρ αἰσχροῦ θάνατος αἰρετώτερος: cf. Men. Monost. 193: ζωῆς πονηρῆς θάνατος εὐπορώτερος. 22. κοσμιῶν A. Misere ex Diogeniano excerptum est.

63a. Arsen. II, 6a: Hom. II, E, 531. O, 563.

64. Arsen. II, 9. Ex Aristoph. Av. 760. 1365, ubi v. Scholl. et cf. Suid. v. αἶρε et v. πλήκτρον.

65. Suidas: Arsen. II, 10. Greg. Cypr. M II, 32.

66. Arsen. II, 18. Huc facit Diogenis Cynici dictum a Plutarch. de vit. pudore 7, 531 F. et Diog. Laert. VI, 49 servatum: ἤτις ποτὲ ἀνδριάντα· ἰρωτηθεὶς δὲ διὰ τί τοῦτο ποιεῖ; Μελιτῶ, εἶπεν, ἀπορηχθέντιν.

67. Arsen. II, 19. *Αἰζωνίης* — εἶναι] Harpocr. 9, 1. *Αἰζωνεύσθαι*] Hesychius explicat κνηροεῖν: cf. nott. ad Append. Provn. IV, 73, ad DV II, 51. *Μένανδρος*] fr. V. Πλάτων] Lachet. 197 C.

67a. Arsen. II, 20: cf. Apost. II, 73. Greg. Cypr. L I, 17.

67b. Arsen. II, 21: Suidas.

67c. Arsen. II, 22. De sententia cf. ann. ad Macar. IV, 35.

67d. Arsen. II, 23. Diog. II, 53.

- 68 *Αἰθίοψ* οὐ λευκαίνεται: ἐπὶ τῶν ἀμεταβλήτων.
- 69 *Αἰροῦντες ἤρῃμεθα*: ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατήσῃν τινῶν, εἰδ' ὑπὲρ ἐκείνων ἀλότων.
- 70 *Αἰσχύνῃ πόλεως πολίτου ἁμαρτία*: ἐξ ἀποφθίγγματος. 5
- 71 *Αἰθίοπα σμήχεις: ὁμοίαν τῇ Χύτρας ποικίλλεις. Ὡδὸν τίλλεις.*
- 72 *Αἰσχρὸν τοι δῆρὸν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι*: ἐκ τῶν Ὀμήρου.
- 73 *Αἰσώπειον αἶμα*: ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων· 10 οὐ γὰρ ἐνδίκως ἐκτείναντο Αἰσώπων οἱ Δελοφοί.
- 74 *Αἶρειν μασχάλην*: ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων ἀγροίκως.
- 75 *Αἶρε δάκτυλον*: ἐπὶ τῶν νενηκηκότων. ἐπαίρουσι γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ νενηκῆσθαι.
- 67e *Αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι καὶ οὐκὶ ἀνθρωποὶ 15 τῶν συμφορῶν*. Ἡροδότου.
- 67f *Αἱ ἐπιφανεῖς τύχαι καθάπερ οἱ σφοδροὶ τῶν ἀνέμων μεγάλη ποιοῦσι ναυάγια*. Πλουτάρχου.
- 67g *Αἱ ἐκ φίλων εἰς φίλους γινόμεναι λύπαι δυσθεράπευτοι λίαν τρυχάνουσι καὶ μείζους τῶν ἐχθρῶν ἔχουσι τὰς ἐπιφρῆας.* 20
- 67h *Αἱ πονηραὶ ἐλπίδες ὥσπερ οἱ κακοὶ ὄδηγοὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα ἄγουσι*. Σωκράτους.

2. ἤρῃμεθα N. 3. εἰδ'] καὶ Suidas. ἀλότων, αἰροῦντες οὐ γῆρῃμεθα: δοκοῦντες κρατεῖν ἠλήσθημεν Suidas: de quo additamento γ. Bernhardium. 4. εἰ ἀπ. Suidas ignorat. 11. ἐνδίκως] ἀδίκως N. 11. ἐκτείναν τον α: ἀπέκτειναν τὸν Suidas. Addunt AWM: ἐπὶ τῶν δυνάστοις ἀνελθεῖν ἐνεχόμενον, ἐπειδὴ τοῖς Δελοφοῖς ἀδίκως ἀνελθεῖν τὸν Αἰσώπων ὠργίσθη ὁ θεός: sunt Diogeniani I, 46. 12. μασχάλην] ἀπὸ τοῦ εὐμχεσθαι P addit. ἐπὶ] ἀπὸ P. ἀγροίκως P Hesychius. 13. τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ ἀγωνίᾳ Suidas. 15. οὐκ] οὐχ οἱ Stobaeus.

67e. Arsen. II, 24: Stob. Floril. 98, 64. Herod. VII, 49.

67f. Arsen. II, 25: Max. Conf. Serm. 18, 589 Combef. Plut. fr. εἰδ Wyt.

67g. Arsen. II, 26: Maxim. Conf. Serm. 6, 550 Comb., ubi *Lidano* adscribitur.

67h. Arsen. II, 27, 45: Stob. Flor. 110, 21. Maxim. Conf. Serm. 38, 630 Comb. Socrati cum Arsenio codex A Stobaci et Maximus tribuunt.

68. Arsen. II, 14. DV I, 19.

69. Suidas: Arsen. II, 13. Greg. Cypr. L I, 43.

70. Suidas: Arsen. II, 17. Aeschin. adv. Ctesiph. §. 241: ὅταν δὲ ἀνθρώπος αἰσχύνῃ τῆς πόλεως γεγονώς ἐαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς ἂν ταῦτα καρτερήσῃν ἀκούων: Lucian. Paras. §. 51.

71. Diog. I, 45: Arsen. II, 15. DV I, 19.

72. Arsen. II, 16. Hom. II. B, 298.

73. Suidas. DV I, 20: infr. 77. Proverbium Aristoteles tractaverat: cf. Schneidewin. ad Heracl. Polit. 91.

74. Greg. Cypr. P I, 12: Arsen. II, 11. Greg. Cypr. L I, 6.

75. Arsen. II, 12: Suid. Bekk.

- 76 *Αιγιθάλου τολμηρότερος: σαφής ἡ παροιμία: Ὁ δὲ αἰγιθάλας ζῶν ἐστὶ· καὶ τῶν μὲν μικρῶν ὀρνίθων ὑπερφρονεῖ, ἐπιτίθεται δὲ ταῖς ἀξίαις κατὰ τὸ καρτερόν, καὶ μέντοι τοῖς οὐθασιῶν αὐτῶν προσπετόμενος εἶτα ἐκμιζᾷ ἐκ τοῦ γάλακτος καὶ τὴν τιμωρίαν τὴν ἐκ τοῦ αἰπόλου οὐ δέδοικε, καίτοι πονηρὸν αὐταῖς μισθὸν ὑπὲρ τῆς πλησμονῆς ἀποδιδούς· τυφλοὶ γὰρ τὸν μισθὸν ὅταν σπάσῃ, καὶ ἀποσβέννουσι τὴν ἐκείθεν ἐπιβρόχην.*
- 77 *Αἰσώπειον αἶμα: ἐπὶ τῶν δυσκαπονίπτοις ὄνειδασι ἐνεχομένων. ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς ἀδίκως ἀνελοῦσι τὸν Αἰσωπον, ὠργισθῆ ὁ θεός.*
- 78 *Αἰέτιον χάριν ἐκτίσω: ἐπὶ τῶν ταχέως μεγάλας δωρεαῖς ἀντιχαριζομένων: Ἀλωῶντες ἄνθρωποι τοῦ ἡλίου καταφλέγοντες, δίψῃ πιεζόμενοι, τὸν ἀριθμὸν ἐκκαίδουκα, ἕνα ἑαυτὸν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτονοῦσης κομῆσαι ὕδωρ. οὐκοῦν ἀπιῶν τὸ μὲν θρέπανον τὸ ἀμητικὸν*

1. ὁ δὲ — ὑπερφρονεῖ] τολμηρότερον ἢ αζ ζῶν ὁ αἰγιθάλας ἦν τῶν μὲν γὰρ ὀρνίθων ὑπερφρονεῖ τῶν μικρῶν As, ut ex Aeliano compositum proverbum videri possit. 2. αἰγιθάλας vox nihili: ut apud Aelianum libri fluctuant: v. I, 38 et Iacobsius ad n. l.: sic etiam apud Atticos: v. Munckerus ad Anton. Liber. 20 fin. et Meinekius ad Com. Gr. fr. II, 2, 826, cui αἰγιθάλας praestare videtur. 6. πονηρότατος As. 12. Αἰετοῦ Z. 14. δίψῃ As. 15. αὐτὸν R, ἑαυτῶν AZW As. γειτωῖος As. 16. ὁ ἀπιῶν As.

Anecd. I, 357, 30. Veteres Graeci duplici modo αἰρεῖν δάκτυλον posuerunt: de re levissima: Antiphanes Athen. VI, 222 B: ἔπειθ' ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι, Κομιθῆ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς θράμασιν, Ἀδρουσὸν ὡσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν, i. e. tam facile quam digitulum homines tollunt, tragici per machinamenta Deum admovent: hinc usus ille Stoicorum, de quo doctus O. Iahnius ad Pers. Sat. V, 119 exposuit. Tum quotidiano, ut videtur, vitae usu factum est, ut de iis diceretur, qui ultimo subiecti periculo manus tendunt deditio-nem aut obedientiam aut simile quid significantes: Aristot. apud Dion. Chrysost. II, 225 R.: ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης ἐπιστέλλων γέγρα-φεν ὡς τοῖς πράγμασιν ἀπειρηκῶς· φησὶ γὰρ αἰρεῖν τοὺς δακτύλους [τοὺς Ἰδαίους]· καμὲ νομίζετε καὶ εἰ τις

εἶσιν ἕτεροι: vv. τοὺς Ἰδαίους quum nullum plane sensum fundant, cum Emperio deleri debent: Lobeckii enim explicatio in Aglaoph. II, 1180 proposita quibus difficultatibus laboret, iam Geelius ad Dion. Chrys. Olymp. p. 388 et Meinekius Com. Gr. Fr. III, p. 107 aperuerunt. Seniores demum Romanorum mores Latinorumque scriptorum usum secuti ad eos qui victos sese faterentur, transtulerunt: ad hos Suidae atque Apostolii explicatio pertinet, de qua v. Tiracquellius ad Alex. ab Alex. D. Gen. T. J, p. 944. Boissonadus ad Euphr. T. I, 570.

76. Arsen. II, 28. ὁ δὲ κτλ.] Aelian. N. A. III, 39.

77. Diog. I, 46: Arsen. II, 35. Cf. sup. 73.

78. Arsen. II, 36. ἀλωῶντες — μισθὸν] Aelian. N. A. XVII, 37.

διὰ χειρὰς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἀγγεῖον κατὰ τοῦ ὄμιου ἔφερον· ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει ἀετὸν ὑπὸ τινος ὄφρα εἰσπρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντος ἀποπνιγόμενον ἦδη. ἔτυχε δὲ ἄρα καταπτάς μὲν ἐπὶ αὐτὸν ὁ ἀετὸς, οὐ μὴν κρείττων γινόμενος οὐδὲ τῆς ἐπιβουλῆς κρείττων γινόμενος, οὐδὲ, τοῦτο δὴ τὸ Ὀμηρικόν, τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαίτα ἐκόμισεν, ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου σπείραις περιπεσῶν ἔρμασιν ἔμελλεν οὐ μὰ Δι' ἀπολεῖν, ἀλλ' ἀπολεισθαι· εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς ἢ καὶ ἀκούων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον, εἰδὼς γε μὴν κακὸν θηρίον τὸν ὄφιν, τῷ 10 δρεπάνῳ διακόπτει τὸν θῆρα· καὶ μέντοι τῶν ἀφύκτων δεσμῶν τὸν αἰετὸν ἀπολύει· ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ ἤκε, καὶ πρὸς τὸν οἶνον κεράσας ὠρεξε πᾶσιν· οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον καὶ ἀμυστι καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ὀρίστῳ· ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἐκείνοις πίεσθαι· ἔτυχε δὲ ὑπηρέτης κατ' ἐκείνο 15 τοῦ καιροῦ, ἀλλ' οὐ συμπίοτης ὢν. ἐπεὶ δὲ τοῖς χεῖλεσι τὴν κύλικα προσῆγεν, ὁ σωθεὶς αἰετὸς ζωάγρια ἐκτίνων οἱ, καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου ἔτι διατρέβων περὶ τὸν χώρον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι καὶ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε, καὶ γὰρ ἔτυχε διψῶν, καὶ λέγει· εἶτα μέντοι σὺ ἐκείνος ὢν, 20 καὶ γὰρ τὸν ὄφιν ἐγνώρισε, τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σωτήρσι τὰς χάριτας; ἀλλὰ πῶς ἂν καὶ ἄλλος σπουδῆν κατὰθροῖτο εἰς τινα αἰθεὶ Διὸς χαρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου; καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἶρητο· ὄρα δὲ ἐπιστραφεὶς τοὺς πτόντας ἀσπαιροντάς τε καὶ ἀποθνήσκοντάς. ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβα- 25 λαῖν, ἐμμημεκῶς ἐς τὴν πηγὴν ὁ ὄφιν, καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἰῷ. Οὕτως ὁ ἀετὸς τῷ σώσαντι ἀμοιβῆ τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν. Τὸν δὲ χρυσάετον, ὡς δ' ἄλλοι φασίν, ἀστερίαν, οὐ μόνον νεβροῖς, ἀλλὰ καὶ ταύροις ἐπιτίθεται κατὰ τὸ καρτερόν· ὁ μὲν γὰρ κευφῶς κάτω 30

5. ἐπιβουλῆς — γινόμενος] ἐπιβουλῆς εἰσπρατῆς γίνεται As. 8. ἔμελλεν RZ. 9. ἢ καὶ] καὶ As om. 10. ἄγγελον καὶ ὑπηρέτην As. 11. δρεπάνῳ τῷ προσημένῳ As. καὶ τῶν ἀφύκτων ἐκτίνων εἰργαῶν τε καὶ δ. τ. ἀετὸν ἀπ. Ὄσοῦ μέντοι πάρεργον τῷ ἀσθρὶ ταῦτα καὶ δὴ διεπίπρακτο, ἀρυσάμενος As. δὲ] γὰρ As. 15. ἐκείνο πῶς As. 17. ἀετὸς As. 19. κύλικι, καὶ ἐκταράττει αὐτὴν καὶ As. 20. σὺ μὲν As: σὺ A om. 21. καὶ γὰρ καὶ As. 22. ἀλλὰ πῶς ἔτι ταῦτα καλά; πῶς δ' ἂν καὶ As. καταθροῖται θελήσει As. 24. καὶ ἰφρύγετο· ὄρα As. 25. συμβάλλειν As. 27. οὕτως ὁ] ὁ μὲν As. ἀμοιβῆν As. 28. τὸν — καρτερόν] ἀκούω δὲ τι καὶ γένος αἰετῶν, καὶ ὄνομα αὐτῷ χρυσάετον ἔθετο, ἄλλοι δὲ ἀστ. τὸν αὐτὸν καλοῦσιν· ὀράται δὲ οὐ πολλάκις.

τὸν δὲ — λυτεῖν] id. ib. II, 39. ζηλοτυπώτατος κτλ.] id. ib. II, 40.

- νέμεται ὁ ταῦρος· ὁ δὲ αἰτὸς ἐπὶ τῷ τένοντι τοῦ ζώου καθίσας ἑαυτὸν παίει τῷ στόματι συνεχῆσι καὶ καρτερικαῖς ταῖς πληγαῖς· ὁ δὲ ὡσπερ οἰστρογηθεὶς ἐξάπτεται, καὶ ἡ ποδῶν ἔχει φυγῆς ἀρχεται. καὶ ἕως μὲν εὐήλαται, ὁ αἰτὸς ἥσυχός ἐστι καὶ ἐπιποταῖται παραφυλάττων· ὅταν δὲ τὸν 5 ταῦρον θεάσῃται πλησίον κρημνοῦ γερόμενον, κυκλώσας τὰ πτερὰ καὶ ὑπερτείνας αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν ἐποίησε τὰ ἐν ποσὶ μὴ προσιδόμενον κατένεχθῆναι βιαιότατα· εἶτα ἐμπροσθὼν καὶ ἀναρόρητας τὴν γαστέρα ῥαδίως χρῆται τῇ ἄγρᾳ εἰς ὅσον ἐθέλει. θήρας δὲ ἀλλοτριᾶς οὐχ ἄπτεται 10 κειμένης, ἀλλὰ χαίρει τοῖς ἑαυτοῦ πόνοις, κοινωνίαν τε τὴν πρὸς ἄλλον ἤμισα ἐνδέχεται· κορισθεὶς δὲ εἶτα τοῦ λοιποῦ πονηρὸν ἄσθμα καὶ δυσωδέστατον καταπνεύσας, ἄβρωτα τοῖς ἄλλοις τὰ λείψανα ἐᾷ. καὶ μέντοι ἀλλήλων ἀπρωμισμένας οἰκοῦσι καλιὰς, ὑπὲρ τοῦ μὴ διαφθεῖρεσθαι 15 ὑπὸ θήρας, καὶ λυπουμένους λυπεῖν. Ζηλοτυπώτατος δὲ ἐστὶν ὁ αἰτὸς πρὸς τὰ νεότευκτα. εἰς γοῦν θεάσθηται τινα προσιόντα, παίει τοῖς πτεροῖς αὐτὸν καὶ τοῖς ὄνυξι λυμαίνεται.
- 79 *Αἰτναίας κἀνθάρους*: ἐπὶ τῶν μεγάλων τῷ σώματι. 20
- 80 *Ἄϊδος κυνῆ*: ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτοὺς διὰ τινῶν μηχανημάτων. ταύτῃ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργῶ ἐδειροτόμησεν.
- 81 *Ἄϊθεις ἐν πέπλω*: καὶ ἄϊθης πέπλος: ἐπὶ τῶν στάσεις ἰγειρόντων καὶ ὑπεκκαιομένων· ἡ γὰρ Διᾶνειρα πέ-25 πλον ἐπεμψεν Ἡρακλεῖ, ὑφ' οὗ ἐκαύθη.

Ἄϊτος δὲ Ἀριστοτέλης αἰτὸν θηρῶν καὶ νεβροῦς καὶ λυγροῦς καὶ γρινοῦς καὶ χήνας ἐξ ἀλῆς. Μίγιστος δὲ αἰετῶν εἶναι πισίστευται, καὶ λίγονοί γε εἰς τοὺς Κρήτας καὶ τοὺς ταύρους ἐπιτίθεισθαι αὐτὸν κατὰ τὸ καρτερὸν καὶ περιηροῦνται τὸ ἔργον τὸν τρόπον τοῦτον Ἀσ. 30. γὰρ Ἀσ. om.

1. αἰτὸς Ἀσ. 2. τε καὶ καρτερικῆς Ἀσ. 3. ἐξάπτεται Ἀ. 4. ἐνήλαται Ἀ: ἵσταιν εὐήλατα Ἀσ. αἰτὸς Ἀσ. 6. γεγενημένον Ἀσ. 8. προσιδόμενον Ἀ. 11. τε] δὲ Ἀσ. 14. καὶ ἀλλήλων Ἀσ. 15. διαφθεῖρεσθαι ὑπὲρ Ἀσ. 16. λυπεῖν πολλῶν Ἀσ. καὶ ζηλοτ. δὲ ἢ ζῶων αἰτὸς πρὸς Ἀσ. 18. ἀπελθεῖν ἀτιμώρητον οὐκ ἐπιτρέπει· παίει γὰρ τοὺς Ἀσ. 21. Diogemiani explicationem Apostolius in breviorum formam redegit. 22. ταύτῃ κτλ. N om. 24. αἰθης] αἰθων Z: αἰθης Hesychius: quam formam in Zenobio restitui, ubi v. nott. Consentit Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 69. 25. *Διᾶνειρα* Ἀ.

79. Diog. I, 59: Arsen. II, 41. Greg. Cyr. M II, 24.

80. Diog. I, 39: Arsen. II, 42. DV I, 16.

81. Arsen. I, 37. Zenob. I, 33.

- 82 *Αἱ Χάριτες γυμναί: ὅτι δεῖ τὴν δωρεὰν ἀφειδῶς ἢ ἀκενοδόξως χαρίζεσθαι.*
- 83 *Αἴολος ἀνὴρ εἰς βόθρον ἐμπειεῖται: ἦτοι ὁ πανούργος καὶ πονηρός. Αἴολος δὲ σημαίνει τρία. τὸν πονηρόν, ὡς ἐνταῦθα· τὸν ποικίλον, ὡς παρ' Ὀμήρω κο-
5 ρυθαιολος Ἐκτωρ· καὶ ὄνομα κύριον. ὅστις ἦν ἀνὴρ εὐστο-
χώτατος τὰ περὶ ἀνέμους, κἀντεῦθεν καὶ θεὸς τῶν ἀνέμων ὑπείληπται· οὗτος Τηλεπῶραν γῆμας τὴν Λαιστρυγόνα,
ἐγέννησε θυγατέρας ἕξ, καὶ ταύταις ἴσους υἱούς· εἰσὶ δὲ
τοῖς μὲν ἄρσενι τὰ ὀνόματα Ἰοκάστος, Εὐθύθεος, Φαρα-
10 κλός, Χρῦσιππος, Φερήμων καὶ Ἀνδροκλῆς· ταῖς δὲ παρ-*
- 82a *Αἱ Χάριτες οὐκ ἐν οὐρανῷ: συνπακούεται τό, κἀν τῇ γῆ. λέγεται ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐεργετούντων. τρεῖς δὲ εἰσὶν αἱ Χάριτες, Ἀγλαΐη, Εὐφροσύνη καὶ Εὐτέρπη.*
- 83a *Αἱ μὲν τῆς ἀρετῆς ἐλπίδες ἰδίαί εἰσὶ τῆς ψυχῆς· αἱ δὲ τῆς 15 κακίας νόθοι:· Πλουτάρχου.*
- 83b *Αἱ πονηραὶ ἐλπίδες, ὥσπερ οἱ κακοὶ ὁδηγοὶ, ἐπὶ τὰ ἁμαρ-
τήματα ἄγονου:· Σωκράτους.*
- 83c *Αἱ μὲν ποδῆρεις ἐσθῆτες τὰ σώματα, αἱ δὲ ὑπέμετροι 20 περιουσίαι τὰς ψυχὰς ἐμποδίζουσι:· Δημοκρίτου.*
- 83d *Αἰνῶ· διδάξαι δ', ὡ τέκνον, σε βούλομαι.
ὅταν μὲν ἦς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν·
ἐν παρθένοις δέ, παρθένου τρόπου ἔχειν.
ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσης,
τὰ δ' ἄλλ' ἀφείναι μηχανηματ' ἀνδράσι:· Εὐριπίδου. 25*

8. Τηλεπῶραν I, Τηλεπάρην Scholiasta: Apostolii lectionem invenit in codd. etiam Gyraldus de Diis Synt. 5: lege Τηλεπόραν. Λαιστρυγόνου Scholiasta: scribe Λαιστρυγόνοσ. 10. Ἰοκάστος Z, Ἰοκάστης Scholiasta. Φαρακρός R, Φαλακρός Scholiasta. 11. καὶ Ἀνδροκλῆς R om. 20. Δημοκράτους Stobaeus Trincavelli, Σωκράτους Gaisfordi. 24. Post versum quartum notante Matthiaeο haud dubie versiculus excidit. 25. ἀνδράσι Stobaeus.

82. K in nott. ad Diog. I, 34: Arsen. II, 38. Greg. Cyr. MI, 33.

82a. Arsen. II, 39. Liban. Epist. 364: καὶ τῷ δοῦναι χάριν ἐλεγε τὴν παροιμίαν, ὡς ἄρα καὶ ἐν γῆ Χάριτες.

83. Arsen. II, 43. Respicit proverbium Eustath. ad Hom. Od. K, 2, p. 1645, 4: ὁ δὲ ὡς εἰκὸς ἱστορικὸς λόγος ἄνθρωπον συνετὸν καὶ εὐπορον τὰ εἰς βουλὴν καὶ εἰς λοιποῖς λόγοις τὸν Αἴολον παραδίδωσι, διὰ περιουσίαν φρονήσεως· διὸ καὶ ἡ παροιμία Αἴολον τὸν ποικίλον καὶ πανούργον φησὶν. ὅστις κτλ.] Schol. Q. ad Hom. Od. K, 6: Eustath.

ad Hom. I. c., 37: τῶν δὲ παιδῶν Αἴολον καὶ ὀνόματα ἐκτίθενται οἱ παλαιοί. Est sine dubio totus hic locus ex Scholiis Homericis desumptus.

83a. Arsen. II, 44. VIII, 55, XXVI, 63: Max. Conf. Sermon. 38, 630 Combef. Plut. fr. ob' Wyt.

83b. Arsen. II, 45: cf. sup. 67h. 83c. Arsen. II, 46: Stob. Flor. 93, 30. Plutarcho tribuit Anton. Mel. 224 Fabr.

83d. Arsen. II, 47: Stob. Flor. 74, 26. Eurip. Peliad. fr. 6 Matth.

θένοις Ἰφθῆ, Αἰόλη, Περίβοια, Λία, Ἀστυκράτεια καὶ Ἡφαιστία.

- 84 Αἰγιαλῶ λαλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀνηκόων.
- 85 Αἰ Ἰβύκου γέραντοι: ἐπὶ τῶν ἀπροδοκίως κολαζομένων ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασι αὐτῶν. Ἰβύκος γὰρ ὑπὸ 5 ληστῶν ἀναιρούμενος γεράνους ἰδὼν ἐμαρτύρατο. εἶτα οἱ λησταὶ ἐν θεάτρῳ γεράνους θεώμενοι, Αἰ Ἰβύκου γέραντοι, ἔλεγον, καὶ ἀνακριθέντες ἐκολάσθησαν.
- 86 Αἰ λαχάνων προσθῆκαι: ἐπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων.
- 87 Αἰ ἀνταίσιος γέλωσ: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων. 10
- 88 Αἰξ οὐπω τέτοικεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματος παίζει: ἐπὶ τῶν οὐπω τεχθέντων ἢ γεγονότων, ἀλλ' ἀτελῶν ὄντων καὶ τὰ τῶν τελείων θελόντων ποιεῖν.
- 89 Αἰεὶ γέροντι νέια προσβάλλει κόρην: ἐπὶ τῶν πρᾶσβυτέρων, βουλομένων δὲ νέαις συνευνάζεσθαι. 15

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ κ̃.

- 90 Ἀκισσαίου σελήνη: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων πράξει τί. ἦν δὲ κυβερνήτης, ὃς ἔραθυμος ὢν ἔλεγε διὰ παντὸς ἀναμένειν σελήνην, ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς αὐτῷ γένοιτο. 20
- 91 Ἀκαίρος εὐνοία οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: Ἰππόλυτος εἶπε τοῦτο πρὸς τὴν Φαίδραν, λέγουσαν αὐτὸν φιλεῖν ὑπὲρ ὅλους.
- 92 Ἀκλητὶ κωμιάζουσιν εἰς φίλους φίλοι: ὅμοιον

1. Ἐφθ m, Ἐφθ Scholiasta. Ἀστυκράτεια m, Ἀστυκράτεια Scholiasta. 2. Ἡφαιστία Z, Ἡφαιστεια Scholiasta. 11. δώματι Z: δώματι. W. N explicat: ἐπὶ τῶν τὰ οὐπω τεχθέντων ἢ γεγονότων προλεγόντων. 12. ἢ γεγονότων R om. 14. νέια N. προσβάλλει Aa. Suidas: αἰεὶ δὲ γέροντι νέιαν προσβάλλει κόρην, unde Kusterus scribendum esse coniecit: αἰεὶ δ' ἀνδρὶ γέροντι κτλ.: v. nott. critt. ad Diog. I. c. ἐπὶ κτλ. R om. 20. γίνηται Ds. 21. Scribe εὐνοίαι.

84. Diog. I, 37: Arsen. II, 30. DV I, 14.

85. K in nott. ad Diog. I, 35: Arsen. II, 31. Macar. I, 50.

86. Diog. II, 52: Arsen. II, 32. DV I, 68.

87. Diog. I, 41: Arsen. II, 29. DV I, 17.

88. Diog. I, 40: Arsen. II, 34. Macar. I, 54.

89. Diog. II, 72: Arsen. II, 33. Greg. Cypr. L I, 52.

90. Diog. I, 57: Arsen. II, 48. Cf. Apost. XVI, 93.

91. Arsen. II, 49. Greg. Cypr. L I, 40.

92. Zenob. II, 46: Arsen. II, 50. Greg. Cypr. M I, 78.

αὐτῷ ἔστι τό, Ἄγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτα ἴασιν·
ἐπὶ τῶν αὐτομάτως πορευομένων που.

- 93 Ἄκουε τοῦ τέτταρα ὄτα ἔχοντος: ἀλλητῆς ἦν,
περὶ οὗ εἶπεν ἡ Πυθίη τιὸν ὡς παραφυλάττειντο· οἱ δὲ
ἀμελήσαντες ἀπώλοντο. ἐνιοὶ μὲν ἐπὶ τοῦ πολλὰ εἰδότης ἦ 5
ἀκούοντος· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀληθεύοντων· ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀπόλ-
λωνος, ὃν τετράχειρα καὶ τετράωτον καλοῦσιν.
- 94 Ἀκισίας ἰάσαιτο: ἐπὶ τῶν ἐπὶ χεῖρον ἰαμένων. καὶ
Ἀριστοφάνης· Ἀκισίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο.
- 95 Ἀκρίς δυσκίνητος χλωρά: ταύτης ταῖς κινήσειν 10
οἱ ἀγροῖκοι προστρέχουσι καὶ μαντείας ἐξ αὐτῶν ποιοῦνται·
τίθεται οὖν ἐπὶ τῶν φάυλος μαστενομένων.
- 96 Ἄκισ ποταμός: ἐπὶ τῶν ἄγων ψυχῶν. ψυχρὸς γὰρ
ἔστιν οὗτος.
- 97 Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις: οἱ τὴν Αἴγιαν οἱ- 15
κοῦντες, ἐκπεσόντες αὐτῆς διὰ πόλεμον, ἐχρήσαντο τῷ
θεῷ· ὁ δὲ τὸν χρησμὸν τοῦτον εἶπε καὶ συμβαλόντες,
ἀκρωτήριόν τι κατασχόντες, κατὰ μέσον ᾤκησαν. λέγεται
δὲ ἐπὶ τῶν δυσνοήτων.
- 98 Ἀκούσατε νεοὶ γέροντας, οὗ νέου γέροντες ἤκουον. 20
- 98a Ἀκούετε λεῶς, Σουσαρίων λέγει τάδε·
κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὧ³ δημόται,

1. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ex Zenobio Pantinus. 2. ἐπὶ τῶν κτλ.
in Zenobio non comparant. 3. ἀλλητῆς ἦν] supersunt ex ἦν δὲ οὗ-
τος ληστῆς Φοινῆ. 4. τιῶν] Entimo Cretensi et Antiphemo Rhodio:
v. Zenobium. 5. μὲν] δὲ W. 7. τετράχειρον W. Ceterum v.
Zenobius. 8. ἰάσατο Diogenianus. τὸ χεῖρον idem. 9. Ἀριστο-
φάνης] grammaticum celeberrimum significari in Schneidewini Philol.
III, 567 sqq. uberius demonstravi. 10. K: Ἀρουραία μάντις:
ἀκρίς ἔστι δυσκίνητος χλωρά, λεγομένη μάντις, ἧς ταῖς κινήσειν κτλ.:
Apostolius, quum proverbium in codice, quo utebatur, casu excidisset,
explicationis ope damnum haud euactanter conatus est resarcire. ταῖς
quod Apostolius scripserat postea in τῆς mutavit: τῆς N. 13. Ἄκισ
Ds. 17. συμβάλλοντες Z. 18. ᾤκησαν Z. 21. λεῶ Meinkeius.

93. Arsen. II, 51: Zenob. I, 54.
94. Diog. II, 3: Arsen. II, 52.
DV I, 23.
95. Arsen. II, 53: App. Provn.
I, 40.
96. Diog. II, 74: Arsen. II, 54.
Cf. Apost. III, 12.
97. Arsen. II, 55: Zenob. I, 57.
DV I, 27.

98. Plut. Apophth. Reg. 207 E,
id. de Republ. seni ger. 2, 784 D,
ubi ad Caesarem Augustum refer-
tur: Caio Caesari adscribitur in
Stob. Flor. Append. Florent. 5-Oxf.

98a. Arsen. II, 65: Stob. Flor.
69, 2. Meinkeius Com. Gr. Fr. II,
1, p. 3 sq.

- 99 Ἀκισαίου καὶ Ἐλικῶνος ἔργα: ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. οὗτοι γὰρ πρῶτοι τὸν τῆς Ἀθηνᾶς πέπλον ἰδημιούρησαν.
- 100 Ἄκουε τὰ ἀπὸ καρδίας: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως ἄφρονοῦσι διεξιόντων. 5
- 1 Ἀκαδημίηθεν ἤκει: ἦτοι σοφὸς καὶ σπουδαῖος ὑπάρχεις. Ἀκαδημία δὲ ἦν γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις ἀλωῶδες, ἐν ᾧ διέτριβε Πλάτων, ἀπὸ Ἀκαδήμου τινὸς ἕρκως. πρότερον δὲ Ἀκαδημία ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. ἔτι δὲ καὶ Ἀρποκρατίων. Ἀκαδήμια τρεῖς ὑπῆρχον γυμνάσια, 10 Λύκιον, Κυνόσαργες, Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθερώσαντος αὐτοῦ Ἀκαδημῶ.
- 2 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελεῖ λεγόντων. Πλάτων. Ἀκέφαλον καταλίποισι μῦθον.
- 3 Ἀκίνητα κινεῖς: ἐπὶ τῶν λίαν παράνομα πραττόντων. ὅτι οὐ δαί κινεῖν τύμβους, μὴ τάφους, μὴ ὄροφῆν.
- 4 Ἀκισσος μετ' Ἀνθροσθήρια: ἐπὶ τῶν βραδείων.
οὐκ ἔστιν οἰκῆν οἰκίας ἄνευ κακοῦ.
καὶ γὰρ τὸ γῆμαι καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν. Σουσαρίωνος.
- 98b Ἄκουσον, ὡς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί. 20
τὸ μὴ γενέσθαι τοῦ θανεῖν ἴσον λέγω. Εὐριπίδου.
- 100a Ἀκάνθιος τέτιξ: ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων. οὐκ ἔδουσι γὰρ οἱ ἐκεῖσε τέτιγες. Ὡς καὶ τό. Βάτραχος Σερίφιος.

1. Ἀκισίως Zenobius. 2. Πολιάδος Ἀθηνᾶς Ds. 4. τὰ πὸ Ds. 7. προῦσιον ἀλωῶδες Suidas. 8. Ἐκαδήμου Z Suidas. ἕρκως ὀνομασθῆν Suidas. 9. Ἀκαδήμια R, Ἐκαδημία Z, διὰ τοῦ ἔ Ἐκαδημία Suidas. ὡς καὶ ut ἔτι .. Ἀρποκρατίων Suidas om., sed post v. Ἀριστοφάνης locum e Nub. 1005 sqq. adscripsit. πρότερον δὲ Ἀκαδημία [sic] ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης N. 10. Ἀκαδημία et Λύκειον Harpocrates. 12. αὐτοῦ] ἀπὸ idem, αὐτὴν W cum Suida. Scribe Ἀκαδήμου. 13. Πλάτων κτλ. N om. 14. ἀκέφαλον ἐκὼν Ds. 15. ἐπὶ — πραττότων] hanc explicationem Apostolius solus exhibet. 16. ὅτι κτλ.] v. K in nott. critt. ad Diog. II, 6. ὄροφός KZ. 17. Ἀκισσός RZ: v. Ammonius. Explicationem R om. 21. τοῦ] τῷ Stobaeus, Euripides. 23. ὡς — τό] ὅμοιον Ds.

98b. Arsen. II, 66: Stob. Flor. 120, 1. Eurip. Troad. 630.
99. Diog. II, 7: Arsen. II, 56.
DV I, 25.
100. Diog. II, 59: Arsen. II, 62. Macar. I, 65.
100a. Arsen. II, 63: Diogen. I, 49. DV I, 22. Βάτ. Σερίφ.] Apost. IV, 77.

1. Arsen. II, 57. Ἀκαδήμια — Ἀριστοφάνης] Suidas. Ἀκαδήμια

κτλ.] Harpocr. 9, 6. Max. Tyr. Diss. XXXIII, 5, p. 142 R.: λέω δὲ οὐκ ἱμαντοῦ λόγον, ἀλλ' ἐξ Ἀκαδημίας ὀρηθέντα καὶ ἐπιχώριον τῆς Πλάτωνος μούσης τε καὶ ἰστίας.

2. Diog. II, 9: Arsen. II, 58. Macar. I, 70. Πλάτων] Phaedr. 264 C.

3. Arsen. II, 59. DV I, 25: add. Macar. V, 94. Apost. XI, 41.

4. Arsen. II, 60. XXXII, 46.

- 5 Ἄκρω ἄψασθαι δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων.
- 6 Ἄκμων μέγιστος οὐ φοβείται τοὺς ψόφους.
Καὶ νοῦς ἐχέφων πᾶσαν ἐλκουσαν βίαν.
- 7 Ἄκων μὲν, ὡς Ζεὺς οἶδεν: ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπὸ σχουμένων τι.
- 8 Ἀκόνην σιτίσεις: ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς σῶμα ἐπιδιδόντων. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ λ.

- 9 Ἄλας ἄγων καθεύδεις: ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ ἔστωνευομένων· ἐμποροῦ γὰρ τινος τὴν ναῦν ἀλῶν πληρώσαντος, εἶτα καθεύδοντος, τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἄλας. Ὁ δὲ Διογενιανὸς οὕτω φράζει τήνδε τὴν παροιμίαν· ἀλῶν δὲ φόρτος ἐνθ' ἐν ἧλθ' ἐν, ἐνθ' ἔβη: ἐμπορος γὰρ τις ἄλας ἄγων καὶ ἀποκαθευδήσας ἀπώλεσεν αὐτὸ τῆς ἀντλίας ἐπαναβάσης. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἄπερ προσεπόρισαν ἀπολλύντων.
- 10 Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνεις: δῆλη ἡ παροιμία. φίλοι γὰρ ἐκ τούτων γινόμεθα.
- 7a Ἄκων δ' ἁμαρτῶν οὔτις ἀνθρώπων κακός: Σοφοκλέους. 20
- 8a Ἄλλ' ἐν γε χέρσῳ τὰς λέοντος ἦνεσα καὶ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας, δς εὐτ' ἀν' ἄλλων θηρίων ὁσμήν μάθῃ στρόβυλος ἀμφ' ἄκανθας εἰλίξας δέμας, κεῖται, δάκνει δὲ καὶ θίγειν ἀμήχανος: 25

5. ἀκόντως Matthaenius. 6. τ] ὡς καὶ τό· Ἐκὼν ἀκοντι γε θυμῷ Z addit: Homer. II, 43: cf. App. Provn. II, 51. 8. εἰς τὸ Ds. ἄλλοι κτλ. N Ds om. 10. μὴ γὰρ τινι Z. 13. ἐπαναβῆναι συνίβη Zenobius. 15. γὰρ Ds om. 16. καθευδήσας Ds. 17. τῶν τὰ Ds. προσεπόρισαν καὶ ἰχαρίσαντο Ds. Peculiari modo alterum Suidas explicat: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς οἴσιν καὶ μηδὲν μεταδιδόντων. 21. τε Zenobius. 23. λάβῃ idem. 24. στρόβυλος idem. ἄκανθαν idem. 25. θίγειν τε καὶ δάκειν idem.

Apost. praef. §. 5: Ammon. de differ. vocabb. 8 Lugd.

5. Diog. II, 10: Arsen. II, 68. DV I, 29.

6. Arsen. II, 67.

7. Diog. II, 82: Arsen. II, 69.

7a. Arsen. II, 70: Stob. 46, 6. Soph. Tyr. fr. 582 Bf.

8. Diog. II, 8: Arsen. II, 61. DV I, 28. Apost. X, 72^a.

8a. Arsen. II, 71: Zenob. V, 68. Ionis versus: v. Athen. III, 91 D ibiq. G. Dindorfius.

9. Zenob. I, 23. Diog. II, 34: Arsen. II, 72. Greg. Cypr. M I, 81.

10. Diog. II, 11: Arsen. II, 73.

- 11 Ἄλλο ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 12 Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα: ἐπὶ τῶν ἀληθῶν, οὐ πιστευομένων δέ. Σάγρα τόπος τῆς Λοκίδος: μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένη. Λοκροὺς δέ φασι τοὺς Ἐπιζεφυρίους πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς 5 πλησιοχώρους Κροτωνιάτας αἰτῆσαι συμμαχίαν τοὺς Λακεδαιμονίους. τὸν δὲ στρατὸν μὲν οὐκ ἔχειν φησάντων, διδόναι δὲ αὐτοῖς τοὺς Διοσκόρους, οἰωνισαμένους τὸ καρτομηθὲν τῆν τε ναῦν ἀποστρέψαι καὶ δεηθῆναι τῶν Διοσκόρων συμπλεῖν αὐτοῖς. νικησάντων δὲ αὐθημαρὸν, καὶ τῆς 10 φήμης διαγγελλθείσης εἰς Σπάρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῆναι, ἐπεὶ δὲ εὐρέθη ἀληθῆ, ἐπιλέγειν τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν, οὐ πιστευομένοις δέ.
- 13 Ἀλεκτρῶν ἐπιπηδᾶ: ἐπὶ τῶν ἀγενῶς ἀναμαχομένων τῆν ἦταν. Οἱ ἀλεκτρῶνες ὑπεράγαν οὐκ ἄδουσι ἐν 15 τοῖς ὑγροῖς χωρίοις καὶ ἔνθα νοτιώτερός ἐστιν ὁ ἀήρ. ψυχροὶ δὲ ἄρα ὄντες τῆν σύγκρασιν οἱ τέττιγες, εἶτα μέντοι πυρουμένου τοῦ ἡλίου ἄδουσι. Ἀλεκτρῶνες γε μὴν καὶ ὄρνιθες οἱ ἐθάδες πτερουσόμενοι καὶ φρουαττόμενοι καὶ ὑποτρέζοντες χαιμῶνα δηλοῦσι. Πετόμενοι δὲ ὄρνιθες εἰς 20 ἀλλήλους καὶ δι' ἀλλήλων θιόντες χαιμῶνα ἐσόμενον οὐκ ἀγνοοῦσιν.
- 14 Ἀλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτίμῳ λόγῳ: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τινος φαύλου εἰς καλὸν τι μετακλινάντων.

1. Scribe ἄλλως. 2. ἐπὶ Σ.] ἐν Σ. W. 3. μὲν, οὐ Suidas. γὰρ τόπος idem. 8. Διοσκόρους, τοὺς Λοκροὺς idem. οἰωνισαμένους R, 14. εὐγενῶς Z. 15. οἱ — ἀήρ] As verba aliter collocavit: saltem ὑπεράγαν post v. ἀήρ poni debuisset. 16. ἀήρ] φησὶ Θεόφραστος addit As. 18. ἄδουσι, ἐκείνος λέγει As. 19. ἠθάδες As. 20. δηλοῦσι] omisit nonnulla epitomator. πετόμενοι κτλ.] χαιμῶνος δὲ ὄντος, εἰς ἄλλ. ὄρ. πετ. καὶ δι' ἄλλ. θ. σηματοῦσαι εὐδίω. Ὀρνιθες δὲ ἀθροίζομενοι περὶ τε λίμνας καὶ ποταμῶν ὄχθας χαιμῶνα ἐσόμενον οὐκ ἀγνοοῦσι. As.

11. Diog. II, 19: Apost. II, 31. Arsen. III, 22. Greg. Cypr. L I, 47.

12. Suidas: Arsen. II, 74. Mac-car. I, 84.

13. Arsen. II, 75. Οἱ — ἄδου-σιν] Aelian. N. H. III, 38. Ἀλε-κτρῶνες κτλ.] id. ib. VII, 7.

14. Arsen. II, 78. Sine dubio e Scholiis Platonicis descriptum. Plat. Phaedr. 243 D: αὐτὸν τὸν Ἐρῶτα

δεδιῶς ἐπιθυμῶ ποτίμῳ λόγῳ ὡς ἀλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι: quem locum multi imitati sunt: Athen. III, 121 E: Κόνουλος πικρὴν ἦτησε δεκόνταν, δεῖκα λέγων ἀλμυροῦς λό-γους γλυκίαν ἀποκλιῖσθαι νύμμη: Eunap. Excerpt. Vatic. 251 Mai.: διαφθεῖρειν ἀλμυρῶ λόγῳ πότιμον ἀκοή: Hermog. p. δεινός. μεθ. c. 6, p. 407 W.: alia contulit Creu-

- 15 Ἀληθευόμενος βίος καὶ μεμαγμένος: ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδίων ὄντων, ἢ ἐπὶ τοῦ προχείρου καὶ ἐτοιμοῦ. ὁμοία τῆ· Ἀσπαρτα καὶ ἀνήρατα.
- 16 Ἀλλὴν δρυὶν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν ἐνδελειχῶς αἰτιούντων τι, ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν αἰεὶ θανατιζομένων· οἱ παλαιοὶ 5 γὰρ βαλάνοις ἔζων. πρὸς οὖν τοὺς περιοκοποῦντας δρυς, εἶτε πλήρεις εἰς εἶτε κενεὲ, Ἀλλὴν δρυὶν βαλάνιζε, ἔλεγον.
- 17 Ἀλώπηξ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν ῥαδίως δώροις ἀλισκομένων. Κρατίνος Νόμοις·

10

Ἐπιτῶν εἰς μέσον ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται.

Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως δώροις πειθομένων·: Τοὺς χερσαίους ἐχίνοὺς καταγωνίσασθαι θέλουσαν τὴν ἀλώπεκα, ἀνείργουσι αὐτῶν τὰ κέντρα, ἢ δὲ 15 ἡσύχως καὶ πεφροσμένως τοῦ ἑαυτῆς στόματος ἀνατρέπει αὐτοὺς καὶ κλίνει ὑπτίους, ἀνασχισάσθαι τε ἐοίθει ῥαδίως. τὰ δὲ μικρὰ ἰχθύδια διαθηρῶσι πάνυ σοφῶς. παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἔρχονται καὶ τὴν οὐρὰν καθιᾶσιν εἰς τὸ ὕδωρ· τὰ δὲ προσκέντρα ἐπίσχηται τε καὶ ἐμπλάσσεται 20 τῷ δάσει τῶν τριχῶν· αἱ δὲ ἐπισχόμεναι τοῦ μὲν ὕδατος ἀναχωροῦσιν, ἐλθούσαι δὲ εἰς τὰ ξηρὰ χωρία διασείουσι τὰς οὐρὰς καὶ ἐκπίπτει τὰ ἰχθύδια καὶ ἐκείναι δειπνον ἀβρότατον ἔχουσι. πείραν δὲ ποιεῖται τοῦ μὴ σφαλεροῦ τόπου

2. ἢ ἐπὶ κτλ. N om. Ex nostra loco Diog. I c. corrigendus est. 5. ἢ ἐπὶ τῶν συνεχῶς θανατιζομένων Ds. οἱ γὰρ Ds. 6. βαλάνοις ἔδον N omissis sqq. τὰς δρυς Ds. 7. κενεαὶ A Ds. 11. μέσον] μὲν Suidas. δωροδοκεῖται] καὶ τὸ ἀνάπικτον AZ addunt. 13. ἀλώπηξ οὐ — πειθομένων] D ab Apostolii manu scripta in margine exhibet. ἀλώπηξ οὐ κτλ. N om. 14. τοὺς — ἢ] ἐπιβουλείης [sc. vulpes] γούν τοῖς χερσαίοις ἐχίνοις τὴν τράπον τοῦτον· ὀρθοῦς αὐτοῖς καταγωνίσασθαι ἀδύνατος ἐοίτ'· τὸ δὲ αἰτίον, αἱ ἄκανθαὶ ἀνείργουσι αὐτὴν. ἢ As. 17. ἡμίδιος τοῖς τίως φοβεροῖς As, addens tum descriptionem modi, quo vulpes otidas venetur. 18. μικρὰ δὲ As. θηρῶσι As. 19. τὴν τοῦ π. As. ἰς As. 21. ἐπισχόμεναι] αἰσθόμεναι As. 22. ἰς As. 24. ἔχουσι As, adiciens, quo modo Thracēs e vulpeculae arte commoda consequantur. δὲ αὐτῆ As. τόπου] πόρου As.

zerus ad Plot. de Pulchrit. 465 sq. Dicti fontem Wytenbachius in annot. ad Plut. Op. Mor. I, 2, 151 D invenisse sibi visus est in Eurip. Hippol. 653: ἂ γὰρ ἡντοῖς νασμοῖσιν ἐξομῶρομαι. Εἰς ὡτα κλύων.

15. Suidas et Diog. I, 17. 18:

Arsen. II, 76. Greg. Cyr. M I, 21. Ἀσπ. x. ἀν.] Hom. Od. I, 109.

16. Suidas et Diog. I, 19: Arsen. II, 77. Greg. Cyr. L I, 5.

17. Bekk. Anecd. I, 218, 29. Suid. v. ἀλώπηξ: Arsen. III, 17.

Greg. Cyr. M I, 26. Κρατίνος]

οὕτως· παραβάλλει τὸ οὖς ἐπὶ τῷ κρουτάλλῳ, κἄν μὲν αἰσθῆται μὴ ὑπερχοῦν κάτω τὸ ῥεῦμα, μηδὲ ὑποψοφοῦν ἡραχῆ εἰς βᾶθος, ἣ δὲ ὡς ἰστώει τῷ κρουτάλλῳ θασοεῖ· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἂν ἐπιβιβαίη.

- 18 Ἄλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀηθοῦς καὶ 5 ἀναρτύτου.
- 19 Ἀλιτήριος εἰ: ἐπὶ τοῦ μετὰ βίας τι ποιοῦντος ἀπὸ σιτοδείας. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους. ἤραζον οὖν τινες ἀλούμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ γούν ἐκαίνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλου. ὁ δὲ λιμὸς 10 ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικῆς πολέμου.
- 20 Ἀλκωνοίτιδας ἡμέρας ἄγεις: ἐπὶ τῶν ἀταράχων καὶ ἀνεπιηράστων. περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις ἔνδεκά φησιν αὐτὰς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῶων· Δημιάγορας ἐπιτὰ· Φιλόχορος ἐν- 15 νεα. τὸν δὲ ἐπ' αὐταῖς μῦθον Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς περὶ Ἵπομημημάτων λέγει οὕτως· Ἀλκωνοίτιδας τοῦ Γίγαντος θυ-

1. οὕτως] τὸν τρόπον τοῦτον As. 2. κάτωθεν As. 3. θασοεῖ, διαθεῖ τε πρώτη· εἰ As. 9. καταχρηστικῶς Lexicon Bekkeri non agnoscit: habet Suidas. 10. ἐκάλου] apud Suidan post hanc vocem leguntur: παρτίπει δὲ τὸ ἄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μ. β. τι ποιοῦντων, ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης: quo in loco Syburgius ad Etym. l. c. verba τῶν . . πόλεμον in κατὰ τὸν Εὐμόλπου π. mutare vult. 14. ἔνδεκα] ἴσ' scribendum esse ex Aristotele elucet: idem tamen error in Eustathio et in Eudociae Viol. 35 exstat, quem ex prava siglorum explicatione ortum esse facile apparet. καὶ] scribendum est ὡς. 15. Δημιάγορας δὲ ὁ Σάμιος Lexicon Bekkeri. 16. ἐν τοῖς περὶ ὑπομημάτι] Lexicon: latere numeri τῶν ὑπομημημάτων indicium Bernhardius censet: rectius Koepkius de Hypomnem. Gr. p. 37 ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομημάσι reponendum esse iudicat.

II, 1, p. 87 Mein. Τοὺς χειραίους κτλ.] Aelian. N. An. VI, 24.

18. Diog. II, 12: Arsen. II, 85. Greg. Cyp. M I, 25.

19. Arsen. II, 81. Aristoph. Equitt. 445: ἐν τῶν ἀλιτηρίων σέσημι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ: Andocid. π. μυστηρ. §. 51: ἀλιτήριος τῶν θεῶν: Dionys. Hal. Arch. VIII, 28: μητροκτόνος κελύκη καὶ παιδοφόνος καὶ γυναικὸς ἀλιτήριος: Plut. Q. Graec. 25, p. 297: ἀλιτήριος δὲ [sc. κελύχαι], ὃν ἀλευσθεῖς καὶ φυλάξασθαι διὰ μοχθηρίαν καλῶς εἶχε: cf. Ellendius Lex. Soph. s. v. Λιμὸς — ἐκάλου] Bekk. Anecd. 1, 377, 11: similia Plutarch. de Curios.

s. fin. Suid. s. ἀλιτήριος, Etym. M. 65, 24. Zonar. 120. Scholl. ad Plat. 454 Bekk. proferunt, quae, ut Schol. ad Plat. Reip. V, 470 D, p. 406 Bekk. docet, ex Dionysio Halicarnassensi fluxerunt. Plane recedit Schol. ad Arist. Equitt. 443, qui Thucydidem l, 126 secutus ex Cylonei piaculi historia vocis notionem derivat.

20. Arsen. II, 82. Lemma ex Arist. Av. 1594 dnotum videri possit: ἀλκωνοίτιδας τ' ἂν ἦγεθ' ἡμέρας αἰὲ. Περὶ τοῦ κτλ.] Lex. Bekk. Anecd. 1, 377, 26. Suidas. Σιμωνίδης] fr. XVIII, 8 Schneidew. Ἀριστοτέλης] H. An. V, 8, 2. Φιλόχορος] fr.

- ἔσσι δὲ ἡ λέξις Πλατωνική· ἐχοῦσατο δὲ ταύτη καὶ Ἀλκμᾶν ὁ λυρικὸς.
- 24 Ἄλλοι μὲν σπεύρουσι, ἄλλοι δ' ἀμήσουται: ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια ἐσθιόντων.
- 25 Ἄλλοτε μητρική πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ: 5 ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐήμερῶντων, ἄλλοτε δὲ δυσήμερῶντων.
26. Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἔλκεσι βρῦων: ἐκ τοῦ τραγωδοῦ, καὶ σαφῆς.
- 27 Ἀλώνητον ἀνδράποδον: τὸ εὐταλὲς καὶ πρὸς ἅλας ὠνηθέν. ὄθεν καὶ Μένανδρος 10
- Θραξ εὐγενὴς εἶ πρὸς ἅλας ὠνημένος.
- 28 Ἀλῶν μέδιμνον ἀποφαγών: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.
- 29 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι δ' ὤναντο: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ τῶν ἄλλων κληρονομοῦντων.
- 30 Ἀλωπελίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: ἐπὶ τῶν 15 ἐξαπατᾶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.
- 31 Ἄλλως ἄδεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
- 32 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθίγγεται: ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις ἀσυμφωνούντων καὶ ἐριζόντων τοῖς πρὶν τοῖς.
- 33 Ἄλλην μὲν ἐξηγητοῦμεν, ἣ δ' ἐπιρῥέει: ἐπὶ 20 τῶν μάτην πονούντων.

1. Ἀλκμᾶν ὁ λυρικὸς] τικμας ὁ λυρικὸς· καὶ Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ R. 3. μὲν om. RNh. 7. Scribe ἔλκεσιν. 9. καὶ] τὸ Ds. 10. ὄθεν κτλ. N om. 13. δ' N om. 14. τὰ τῶν ἄλλων] τὰ ἀλλότριον Ds. 15. ἀλωπελίζειν Ds N. 20. ἣ δ' ἐπειρῶσει Ds.

τωνισ] Plat. Legg. IV, 704 A: πρὶς τοῖς γὰρ θάλαττα χώρα τὸ μὲν παρ' ἐκαστῆν ἡμέραν ἡδύ, μάλα γε μὴν ὄντως ἀλμυρὸν καὶ πικρὸν γεύονται, de quo loco v. quae laudat Creuzerus ad Cic. Reip. II, 3. Platonem imitatur Aristid. I. c.; add. Aelian. Ep. Rust. 13, p. 419 Cuiac.: καὶ μέγα κίρκραγας ἰδῶν ἀνθρώπων ὡς δεικνῶν λίκον· καὶ ἀργυλὸς εἶ· τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἄλμυρὸν γεύονται. Ἀλκμᾶν] fr. 62 Welok.

24. Diog. II, 62: Arsen. II, 94. Greg. Cypr. M I, 53. Explicatio Apostolio propria.

25. Diog. II, 76: Arsen. II, 95. Greg. Cypr. M I, 59.

26. Arsen. III, 19: Soid. s. Εὐρηπίδειον ἔπος. Eurip. fr. inc. tr. CCXI Math. Usurpat Greg. Naz.

Or. I, 7 B [II, 18 D]: ἡ τῆς παρομιίας μὴ πόθῳ θέωμεν, ἄλλοις ἰατρῶν ἐπιχειροῦντες αὐτοῖς βρῦοντες ἔλκεσι. Similes sententias Wyttenbachius ad Plut. Mor. 71 F indicat.

27. Diog. I, 100: Arsen. III, 20. DV I, 59. Θραξ κτλ.] fr. inc. fabh. CCXIV: v. Apost. VIII, 911.

28. Greg. Cypr. L I, 23: Arsen. III, 21.

29. Diog. II, 13: Arsen. II, 90. DV I, 30.

30. Diog. II, 17: Arsen. III, 22. DV I, 32.

31. Cf. Apost. II, 11.

32. K in nott. ad Diog. II, 16: Arsen. II, 97. DV I, 31.

33. K in nott. ad Diog. II, 22: Arsen. II, 87. DV I, 34.

- 34 Ἄλοι διασηχθεῖς ὄναιτ' ἄν οὐτοσίην: ἐπὶ τῶν παραπαιόντων. φησὶν οὖν οὐ τὰ τυχόντα εὖτος ὠφελήθησεται διαβρεχθεῖς ἄλοι· ὡς ἐπὶ ἀσποῦ τὸν λόγον ποιούμενος, οἵτινες σημηχόμενοι ἄλοι βελτιότερες γίνονται. ἄμα δὲ καὶ παραφρονούντες ὑπὸ μέθης βρέχομεν ἐλαίῳ καὶ 5 ἄλοι καὶ ὠφελούνται. ἢ ὡς παχύδερμον αὐτὸν χλευάζει. τὰ γὰρ παχέα ὑπὸ πιμελής τῶν δερμάτων ἄλοι παλατιόμενα εὐρύτερα γίνεται· ὄναιτ' ἄν οὖν, φησὶν, ἀποβαλὼν τὴν παχύτητα· τὴν ἀρχὴν δὲ φασὶν εἰρηθεῖαι τὴν παροιμίαν ἀπὸ τῶν παραμίων, ὅσοις ἄλλες βάλλονται ὑπὸ τοῦ μῆ 10 ἐξίστασθαι τὸν οἶνον εὐχερῶς.
- 35 Ἄλλα μὲν Λεύκων, ἄλλα δὲ Λεύκωνος υἱός: ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοὺς λόγους ἀσυμφώνους τοῖς ἔργοις.
- 36 Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γομφίοι: ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων. 15
- 37 Ἄλλοτριον ἀμῆς θέρους.
- 38 Ἀλκήστιδος ἀναβίωσις: ἐπὶ τῶν καρτερῶν. Καὶ Ἀλκήστιδος ἀναβίωσις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀπίστων·. Λέγεται γὰρ μῦθος τραγικῶδης, ὡς δὴ μέλλοντος Ἀδμήτου θανεῖν αὕτη εἴλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον, 20 καὶ Ἡρακλῆς αὐτὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀφελόμενος καὶ
- 37a Ἄλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον, ἀλλ' οὐδ' ὀρῶντες εἰσορῶσι τὰ φανῆ· Σοφοκλέους. ἐπὶ τῶν ἀφραιόντων.

1. ἄλοι Aristophanes. οὐτοσί idem. 2. ὠφελήθη Suidas.
 3. ποιητῆς Scholiasta. 5. καὶ] ὅτι τοῖς idem. ὑπὸ μέθης idem om.
 7. παχύτητα Z. 8. ὄναιτ' ἄν] ὄναιτο Suidas. ἀποβαλὼν] ἀποβάλλον
 Z, ἀποκαθαρθεῖς Scholiasta cum Suida. 9. τὴν π. — ὅσοις] μεταφορικῶς
 ἀπὸ τῶν κεράμων καὶ τοῦ οἴνου, ὅσοι Suidas. 10. ὑπὸ] ὑπὲρ idem.
 11. τὸν οἶνον] μηδὲ δεξιῶν Suidas. 12. A proverbium hic non habet.
 υἱός corruptum ex ὄνος. 16. AZ hanc praebent explicationem: ἐπὶ
 τῶν κατωλιγορούντων ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ἢ τὰ ἀλλότρια καρπομένων: u
 in margine: ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπομένων. Quae e Diogeniano hau-
 sta sunt. 19. γὰρ Palaephatus om. 20. ποτε τοῦ Ἀδμήτου Pa.
 τὸν θάνατον Fischerus coniecit. 23. τὰ μφαναῖ Stobaeus.

34. Suidas et Scholl. ad Arist. Arsen. II, 99. Greg. Cypr. M I, 38.
 Nub. 1239: Arsen. III, 16. ἄλοι — 37. Diog. II, 75: Arsen. II, 100.
 οὐτοσί] est versus Aristophanis: v. Macar. I, 81. Apost. II, 51.
 Nub. l. c.

35. Greg. Cypr. M I, 40: cf. Apost. II, 46.

36. K in nott. ad Diog. II, 20:

37a. Arsen. III, 1: Stob. Flor. IV, 1. Soph. fr. 663 Dindf.
 38. Arsen. II, 92. Λέγεται κτλ.] Palaeph. Incred. 41.

ἀναγαγὼν αὐτὴν ἐκ τοῦ Ἰδου ἀπέδωκεν Ἀδμήτῳ· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μηδένα ἀποθανόντα δύνασθαι τινα ἀναβιῶσαι. ἀλλ' ἐγένετό τι τοιοῦτον. ἐπειδὴ Παλίαν ἀπέκτειναν αἱ θυγατέρες, καὶ Ἀναστος ὁ Παλίου ἐδίωκεν αὐτάς, οὐ λαμβάνει μὲν, Ἀληστis δὲ καταφεύγει εἰς Φιράς πρὸς Ἀ- 5
 δμητον ἀνεψιὸν αὐτῆς· καὶ καθεζόμενος ἐπὶ τῆς ἐστίας οὐκ ἐβούλετο Ἀδμητος Ἀκάστῳ ἔκδοτον ἐξαιτουμένῳ δοῦναι. ὁ δὲ πολλὴν στρατιάν παρακακαθίσας ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπυρπόλει αὐτούς. ἐπεξιών δὲ ὁ Ἀδμητός ἔχων καὶ λοχαγούς νύκτωρ συνελήφθη ζῶν· ἠπειλεί δὲ Ἀναστος ἀποκτεῖ- 10
 ναι αὐτόν. πυθομένη δὲ ἡ Ἀληστis ὅτι μέλλει ἀνατριῶσθαι Ἀδμητος δὲ αὐτὴν, ἐξελθοῦσα αὐτὴν παρέδωκε. τὸν οὖν Ἀδμητον ἀφίηται ὁ Ἀναστος, ἐκείνην δὲ συλλαμβάνει. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ἀνδρεία γὰρ ἡ Ἀληστis, ἐκουσα ὑπεραπέθανεν Ἀδμήτου. Τοιοῦτο μέντοι οὐκ ἐγένετο, ὡς 15
 ὁ μῦθος φησί. κατὰ γοῦν τὸν καιρὸν τούτων Ἡρακλῆς ἦκεν ἄγων ἐν τινος τόπου τὰς Διομήδους ἵππους. τοῦτον ἐκείσε πορευόμενον ἐξένισεν Ἀδμητος. ὀδυρομένου δὲ Ἀδμήτου τὴν συμφορὰν τῆς Ἀληστis ἀνακτησάμενος Ἡρακλῆς ἐπιτίθεται τῷ Ἀκάστῳ καὶ τὴν στρατιάν αὐτοῦ δια- 20
 φθείρει, καὶ τὰ μὲν λάφυρα τῇ αὐτοῦ στρατιᾷ δτανέμει, τὴν δὲ Ἀληστin τῷ Ἀδμήτῳ παραδίδωσιν. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐντυχὼν Ἡρακλῆς ἐκ τοῦ θανάτου ἐρύσατο τὴν Ἀληστin. τούτων γενομένων ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

39 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιον τελέθειν καὶ χώρᾳ ἐπεσθαι: 25
 ὅτι προσήκει ἐξομοιοῦν αὐτὸν ἐν οἷοις ἂν τόποις γένοιτο. εἶρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων· οὗτοι γὰρ ἢ ἂν πλησιάσωσι πέτρα φόβου κατεπειγόντος εἰς τὸ αὐτῆς εἶδος τὸ αὐτῶν μεταβάλλουσιν. ὅμοιον τῷ, Πολύποδος πολυχρόου νόον ἔσχε. 30

1. αὐτὴν ἐκ] αὐτὴν Ps om. 4. αὐτάς — Ἀληστis] αὐτάς, ἀποκτεῖναι θύλων ἀντὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τὰς μὲν ἄλλας λαμβάνει, Ἀληστis Ws. 6. καθεζόμενη Ps. 8. παρακακαθίσας Ps. 11. αὐτόν, εἰ μὴ παραδοίῃ τὴν ἐκείνη οὐσαν Ws. 12. τὸν μὲν Ps. 14. ἡ Ps om. 17. ἐκ τινος τόπου Ps. 19. ἀγανακτησάμενος Ps. 21. αὐτοῦ Z Ps. 23. ἐρύσατο N Ps. 26. οἷς ἂν γένοιτο τόποις Ds. 29. τῷ om. Ds. πολύποδος κτλ.] »Theognidis est hemistichium: in quo hodie editur vs. 215 Πολύποδος νόον ἔσχε πολύφρονος: in aliis Πουλύπου ὄργη» Isch: πολυπλόκου.» Pantinus. 30. ἔσχε Ds.

- 40: Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ κραταιῶν!
- 41 Ἄλα καὶ κύαμον: ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ εἰδότεων δέ· οἱ γὰρ μάντις ἄλα καὶ κύαμον τιθέασιν. ὄθεν καὶ τοὺς ἀπορρήτων κοινωνοῦντας τοὺς 5 περὶ ἄλα καὶ κύαμον ἔλεγον.
- 42 Ἄλις θρούος: ἐπὶ τῶν εἰς τινα διαίταν βελτίονα μεταβαλλομένων· παυσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοὶ μετεῖχον σίτου καὶ οἴνου.
- 43 Ἄλλος βίος, ἄλλη διαίτα: ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα 10 βίον μεταβαλλομένων.
- 44 Ἄλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τὰς ἐπινοίας: ὅτι οὐ δεῖ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλευέσθαι· οἱ γὰρ τὰ ἱερὰ προσάγοντες οὐκ οὐκ μετὰ τὸ καλλιεργῆσαι βουλεύονται. 15
- 45 Ἄλλ' οὐκ αὐθις ἀλώπηξ: λείπει τὸ ἀλώσεται. ἐπὶ τῶν πονηρῶν.
- 46 Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων: ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνους τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις παρεχομένων. Λεύκων γὰρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀκούς εἰς 20 φορμὸν ἐμβαλὼν ἐκόμιζεν εἰς Ἀθήνας, κριθὰς τοῖς φορμοῖς ἐπιβαλὼν ὡς ὀλίγον εἰσπραχθῆσόμενος τέλος. τοῦ δὲ ὄνου πεσόντος οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι ἔγνωσαν ὅτι μέλι ἐστίν.
- 47 Ἄλλο γένος κόπης: ἐπὶ τῶν περὶ τὸ ἔθος ἐνηλλα- 25
- 47a Ἄλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστὶ, τὰ δὲ εὖ μέγα: Δημοσθένης θεασάμενός τινα δημαγωγὸν ἀφνῆ μέγα βοῶντα, τούτ' ἔφη τὰ πόφθημα.

2. ἡ παροιμία Ds in fine addit. 5. ὄθεν κτλ. N om. 13. οἱ γὰρ ἱερεῖς τὰ WZ. 17. πονηρῶν δι Ds. 22. ἐμβαλὼν] ἱμβαλὼν Ds, ἱμβαλὼν A. 25. ἡ θ ο ο Ds.

40. Diog. I, 63: Arsen. III, 3. 45. Diog. II, 15: Arsen. III, 6: Greg. Cyr. L I, 38. v. Apost. XIII, 73. Greg. Cyr. M IV, 54.
41. K in nott. ad Diog. I, 50: Arsen. II, 89. Greg. Cyr. M I, 11.
42. Diog. I, 62: Arsen. II, 90. 46. Diog. II, 21: Arsen. II, 88: Greg. Cyr. L I, 39. cf. sup. 35.
43. Diog. I, 20: Arsen. III, 4. 47. Diog. II, 57: Arsen. III, 7. Macar. I, 86.
44. Diog. II, 14: Arsen. III, 5. 47a. Arsen. III, 8: Stob. Floril. 4, 51.

γμένων. Ἡρακλῆς γὰρ διαπεραιούμενος ἐπὶ τὰς Ἐρυθρίας
βουῖς, ἰστίῳ τῇ λεοντῇ ἐχρήσατο, ἰστίῳ δὲ τῷ ῥοπαλῷ· ἐφ'
ᾧ καὶ ἐλέχθη.

- 48 Ἄλλη τορέλλη: σκῶμμα γερόντων· ἐκ τοῦ σορός
γίνεται. 5
- 49 Ἀλλότρια βάλλειν: ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων ἢ ἐν
τῷ κυβεύειν ἢ ἐν ἄλλῳ τιγί.
- 50 Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ: ἐπὶ τῶν ματαιολογούν-
των. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.
- 51 Ἀλλότριον ἀμᾶς θέρος: ἐπὶ τῶν κατελιγορούντων 10
ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ἢ τὰ ἀλλότρια καρπούντων.
- 52 Ἄλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματις ἐπὶ
τῶν μεθύοντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ γράμμα ἐκληροῦντο
ἀπὸ τῶν φυλῶν. δέκα δὲ ἦσαν αἱ φυλαί. οἶον ἡ πρώτη, τὸ
ἄλφα, ἡ δὲ δευτέρα τὸ βῆτα εἶχε σημεῖον, μέχρι τοῦ κάππα· 15
- 50a Ἀλόγιστός ἐστι πᾶς ὁ ἐν τοῖς συμβαίνουσι κατὰ τὴν φη-
σικὴν ἀνάγκη ἀχθόμενος. Ἰσοκράτους.
- 50b Ἄλλ' οἶμαι τὸ μέλλον ἅπασιν ἀνθρώποις ἄδηλον καὶ μι-
κροὶ καιροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται· διὸ δεῖ μετρι-
άζειν ἐν ταῖς εὐπραξίαις καὶ προορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι. 20
Δημοσθένους.
- 50c Ἄλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢ λέοντες ἢ γράφα
χεῖρσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες,
ἵπποι μὲν ἵπποισι, βόες δὲ τε βοσῶν ὅμοιοι,
καὶ θείων ἰδέας ἔγραφον καὶ δώματ' ἐποιοῦν 25
τοιαῦθ' οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον ὅμοιον. Ὁρφῆως.

1. τὰς ἐν Ἐρυθρία Ds. 4. ἀλλ' ἢ σορέλλη Bergkiius in Mei-
nek. Com. Gr. II, 2, 1034. 8. ἐπὶ τῶν ματαιοπορούντων A reliquis om.
12. λαχοῦσα AZ. 14. τῶν — φυλαί] ἀπὸ τῶν ἰ φυλῶν Suidas. 16.
πᾶς Maximus om. 19. γίνονται Demosthenes. 22. εἶτος Clemens.
γ' εἶχον Karstenius. 24. μὲν θ' Clemens. 25. καὶ κε idem. σά-
ματ' idem. 26. καὶ αὐτοὶ idem. ὅμοιον] ἕκαστον Karstenius. Ver-
sum tertium in finem Karstenius posuit.

48. Diog. II, 58: Arsen. II, 91.
49. Diog. II, 60: Arsen. III, 9.
50. Diog. II, 61: Arsen. III, 24.
Macar. I, 76.
50a. Arsen. III, 25: Maxim. Conf.
Serm. 18, p. 591 Comb. Inter
Epicteti fragmenta a Schweighaeu-
sere relatum est: v. Epict. fr. 168.
50b. Arsen. III, 26: Stob. Flor.
21, 19. Demosth. c. Leptin. §. 162,
506 R.
50c. Arsen. III, 27. Xenopho-
nes apud Clem. Alex. Strom. V,
14, 110, p. 256 Syll. Cf. Karste-
nius ad Xenoph. Carm. Rell. p. 41.
51. Cf. Apost. II, 37.
52. Arsen. III, 10. ἀλλ' — γράμ-
ματις] versus Aristoph. Plut. 973.
οἱ γὰρ κτλ.] Scholl. ad Aristoph.
Plut. l. c., Suidas. τάχα κτλ.]
de versus sensu dixerunt Fritz-
schius de sortit. iudic. 58 sqq.
Meierus et Schoemannus de Litt.
Att. 127 sqq.

δέκα γὰρ οὐσῶν φυλῶν δέκα ἐγίνοντο δικαστήρια. ὁ οὖν λαχὼν τὸ ἄλφα πρῶτος ἐδίκαζε, καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. τάχα οὖν σὺ λαχοῦσα, φησὶν, οὐκ ἐδίκαζες ἀλλ' ἐπινες.

Τὸ ᾠ μεταὶ τοῦ μ.

- 53 Ἀμαλθείας κέρας: ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ εὐδαιμό- 5
ως ζώντων· ὅτι τῇ τροφῇ αὐτοῦ Ἀμαλθεία ὁ Ζεὺς ἐξ
αἰγὸς τροφοῦσα αὐτὸν παρέσχε κέρας αἰγός, δι' οὗ ἐπέβλυ-
ξεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ἤτήσατο. Καὶ ἄλλως. Λέγεται τὴν
Ῥεῖαν τεκοῦσαν τὸν Δία δεδωκέναι τῇ Ἀμαλθείᾳ τρέφειν·
ἢ δὲ, μὴ ἔχουσα, αἰγὴ ὑπέβαλεν αὐτόν· ὅθεν Αἰγιοῦχος 10
ἐκλήθη. Ὁ τοίνυν Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα καθιστόρησεν ἐν
τῷ οὐρανῷ· τὸ δὲ ἐν τῶν κεράτων ἀφελὼν τῇ Ἀμαλθείᾳ
δέδωκε, παρασκευάσας αὐτῇ γενέσθαι πᾶν ὅπερ αἰτήσῃ
διὰ τοῦ κέρατος·. Ὁ δὲ Παλαίφατος περὶ Ἀμαλθείας
οὕτω φησὶν· ὅτι Ἡρακλῆς ἀποδημῶν κατὰ Βουωτίαν μετὰ 15
Ἰολάου τοῦ ἀδελφιδοῦ καταλύει ἐν Θεσπιαῖς ἐν τινὶ παν-
δοχεῖ, ἐν ᾧ ἦν τις γυνὴ καλουμένη Ἀμάλθεια, ὠραία καὶ
καλή· ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἠδόμενος αὐτῇ πλείονα χρόνον ἐξενί-
- 52a Ἀλλὰ πάντα μὲν ἄνθρωπον ὄντα προσδοκᾶν χρή· τοῦ 20
Θάλεω.
- 52b Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεςσι νοήματα πάντα τελνετᾶ· Ὀμήρου.
- 52c Ἀλλ' ἴσθ' ὁ θάνατος λοιπὸς ἰατρὸς νόσων· Σοφοκλέους.
- 52d Ἀλλ' ἐὼν φίλος ἀμῖν, λέγος ἄρυσσο νεώτερον.
οὐ γὰρ ἐλάσσω' ἐγὼ ξυνοικεῖν ὄσα γεγραitéρα· Σαπφούς.
- 52e Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις, μόνη θεοῖς συνδιαιτωμένη· 25
Ὀλυμπιάδος.

5. ἀφθόνως ζώντων καὶ εὐδαιμόνων καὶ ἐπικρατούντων Suidas. 8. Αἰγίω — τῇ] ἢ Ῥεῖα τεκοῦσα τὸν Δία ἔδωκεν Plutarchus. 10. οὐκ ἔχουσα γύλα Plutarchus. Αἰγιοῦχος idem. 11. κατησιέρισε· τὸ δὲ ἔταρον idem. 13. δέδωκε] παρέσχε idem. γίγισθαι idem. αἰτήσαι Ζ· ὁ ἂν παρὰ τοῦ κ. αἰτήσῃ Plutarchus. 14. Ἀμαλθείας A. 16. πανδοχεῖ Ps. 17. Ἀμάλθεια Ps. 19. μὲν ἄρα Stobaeus. 21. χρή A. 23. ἄμιν Neuius. 24. ξυνοικεῖν Stobaeus, ξυνοικῆν εἰς εἶσα Bergkiius.

52a. Arsen. III, 11: Stob. Flor. 110, 25. Recte Stobaeus Xenophontem auctorem nominat: v. Xenoph. Anab. VII, 6, 11.

52b. Arsen. III, 12: Hom. II, Σ, 328.

52c. Arsen. III, 13: Stob. Flor. 120, 7. Soph. fr. 626 Dindf.

52d. Arsen. III, 14: Stob. Flor. 71, 4. Sapph. fr. 27 Schneidew.

52e. Arsen. III, 15: Stob. Flor. 11, 2.

53. Arsen. III, 28. Ἀμαλθείας — ζώντων] Suidas. ὅτι — ἤτήσατο] K in nott. ad Diog. I, 64. Αἰγί-

- ζετο. Ἰόλαος δὲ βαρέως φέρων ἐπεινοεῖ τὴν ἐμπωλὴν τῆς Ἀμαλθείας ἐν κέρατι κειμένην ἀνελέσθαι· ἐξ ἧς ἐμπωλῆς, εἴτι ἤθελεν, ἀνεῖτο καὶ τῷ Ἡρακλεῖ. ἔλεγον οὖν οἱ συνεδήμοι, Ἡρακλῆς τὸ κέρας ἔσχε τῆς Ἀμαλθείας, ἐξ οὗ ἀνεῖτο ὅσα βούλοιο ἐπ' αὐτῷ· ὅθεν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη. 5
- 54 Ἀμαῖα τὴν Ἀζησίαν μετέηλθεν· ἐπὶ τῶν πολυχρονίοις ζητήσεσι χρωμένων· Ἀμαῖα γὰρ ἡ Δημήτηρ, Ἀζησία δὲ ἡ Κόρη.
- 55 Ἀμαξα τὸν βούν ἔλκει· ἐπὶ τῶν ἀντιστροφῶς τι ποιοῦντων. 10
- 56 Ἀμφιδρομίαν ἄγεις· τὴν πέμπτην ἄγουσιν ἐπὶ τοῖς βρέφειν, ἐν ἧ ἀποκαθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ συναψόμεναι τῆς μαιώσεως, τὸ δὲ βρέφος παραφέρουσι τὴν ἐστίαν τρέχοντες, καὶ δῶρα πέμπουσι οἱ προσήκοντες, ὡς ἐπιτο-
- 53a Ἀ μὴ δεῖ ποιεῖν, μηδὲ ὑπονοεῖ ποιεῖν· Πυθαγόρου. 15
- 53b Ἀμήχανον μακρὰν συνήθειαν ἐν βραχέϊ λῶσαι χρόνῳ· Μενάνδρου.

1. ἐμπωλὴν Ps: in libris saepe forma vitiosa ἐμπωλή, ἐμπωλίαν inventur: v. Lobeckius ad Phrynich. 583. Iacobus ad Luc. Toxar. 28. 2. ἀνελέσθαι. Ps. ἐμπωλῆς Ps. 3. καὶ Ps om.: ἀνεῖτο ἑαυτῷ τε καὶ τῷ Ἡρ. Wa. 4. Ἀμαλθείας A. 5. προσανεπλάσθη] A ex Stob. Flor. 56, 16 addit: ὁ δὲ Σωκράτης τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐξηγούμενος τριακτῆτινός ἀναφορὰς ἤξισεν· εἶναι γὰρ σύμβολόν, ἂν μὴ τις ἢ μάλθων, ἀλλ' ἰργάτης, πάντα ἔξεν τὰ ἀγαθὰ. κατὰ μὲν τὴν Ἀμαλθείαν [Ἀμαλθειαν Stobaeus] τοῦ μὴ μάλθωνος τυκτομένου, κατὰ δὲ τὸ κέρας τοῦ βοῦς ἰργατικῶτάτου ὄντος τὸν ἰργάτην ἐσημαίνεσθαι· βότρυς δ' ἐν τῷ κέρατι εἶναι καὶ τὰ ὅμοια, ὅτι ἐν τῇ γεωργίᾳ πάντα ἔπιστον, ὃν χρεῖαν ἔχομεν· διὸ καὶ ἔχοντες αὐτὸ εἰσάγονται ὅτι Ἀγαθὸς δαίμων cf. annot. ad Apost. I, 10.] καὶ ἡ Ἀγαθὴ Τύχη: cf. Wesselingius ad Diod. IV, 35. 6. Ἀμαῖα bis Suidas. 9. τὸν N om. ἐπὶ τῶν ἀντιστροφῶν καὶ ἀδυνάτων N. 11. Scribe Ἀμφιδρομία: quod Apostolius scripsit fluxit ex Harpocr. l. c., ubi AB EF ἀμφιδρομία exhibent. τὴν Suidas om. 12. συναψόμεναι Hemsterhusius ex Scholl. ad Plat. 360 Bekk. 13. τὸ δὲ] καὶ τὸ Scholia Platonica. περιφέρουσι Suidas. 15. ὑπονοεῖ Stobaeus. 16. ἀμήχανον] ἔργον ἰστί, Φανία Meinekius ex Stob. 43, 31. ἐν Gataker deletit.

ται — κέρατος] Plut. Provv. II, 27. Greg. Cypr. L I, 8. ὅτι κτλ.] Palaeph. Incred. 46, 2, ubi v. Fischerus.

53a. Arsen. III, 29: Stob. Flor. I, 20.

53b. Arsen. III, 30: Max. Conf. Sermon. LXII, 674 Comb. Menand. fr. inc. fabb. 194b.

54. Suidas: Arsen. III, 32. Zenob. IV, 20.

55. Diog. III, 30: Arsen. III, 31. Apost. VIII, 41. Greg. Cypr. M I, 74.

56. Arsen. III, 49. τὴν — πολυπόδας] Suid. v. ἀμφιδρομία. καὶ Ἀυσίας κτλ.] Harpocr. 15, 6 ibiq. v. codd. BCG. Ἀυσίας] v. Hoelscherus de V. et Scr. Lya. or. p. 135 sq.

πλειστον πολύποδας. λέγεται ἐπὶ τῶν καθαιρομένων· καὶ
Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως. ἡμέρα τις ἤγετο ἐπὶ
τοῖς νεογνοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἑστίαν
ἔτρεχον φέροντες καὶ παρὰ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολύ-
ποδας καὶ σπησίας ἐλάμβανον. 5

57 Ἀμφίθετος ἐπινες: ἐπὶ τῶν ζωροποτούντων. Ἀμ-
φίθετος δὲ ἐστὶ φιάλη, ἣ κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένης
ἀπύθμενος· οὐ τὸ παρ' ἡμῶν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβη-
τος, ἐκ πακτῶς μέρους δυναμένον ἔδραν ἔχειν.

58 Ἀμφιθαλής Ἔρωσις ἐστὶν ἐν ἡμῶν: ὁ ἐν ἀμφότε- 10
ροις θάλλων ἢ φίλοις ἢ γονεῦσι, καὶ μηδενὸς ὠφραρισμένος.

59 Ἀμαρτίας αἰτία, ἣ ἀμαθία τοῦ κρέσσονος:
ἐκ τῶν γνωμῶν τοῦ Δημοκράτους.

60 Ἀμυρις μαινεται: ἐπὶ τοῦ φρενήρους. οὗτος θεω-
ρὸς ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφοὺς περὶ εὐδαιμο- 15
νίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρεῖσαντος ἀπώλειαν Συβαριτῶν κσε-
σθαι τότε, ὅτ' ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσασαι, θεασάμενος
δούλον πρὸς ἱερῷ μαστιγούμενον, καὶ προσφυγόντα τῷ
ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολλύμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστι-
γούντος πατρὸς μνήμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνεῖς 20
τὸ λόγιον, ἔξαργυρισάμενος τὴν οὐσίαν, ἀπῆρεν εἰς Πλο-
πόνησον· ὃ οὖν λογισμῷ πεποίηκε, τοῦτ' εἰς μανίαν Συ-

1. πολύποδας καὶ σπησίας. τῇ δικάτῃ δὲ τοῦτομα τίθεται Suidas.
καὶ Harpocratio om. 2. ἀμβλώσεως] ἐ γήσιος ὁ λόγος Harpocratio addit.
3. παρὰ] περὶ Harpocratio. 4. ἔτρεχον τρέχοντες Harpocratio Bekkeri
et Lexicon in Cramerii Anecd. Ox. II, 489, 7: cum Apostolio faciunt
BCG. παρὰ] ὑπὸ Harpocratio. 6. ἀμφίθετος — οὐ] κατὰ πᾶν μέρος
αὐτῆς τιθεμένην, ἀπύθμενον. Suidas. 10. ἐν Suidas om. 11. ἢ φίλοις
ἢ in Suida desunt. καὶ Suidas om. 14. φρενήρους] λέγεται ἡ παροι-
μία Suidas addit. οὗτος Suidas om. θεωρὸς γὰρ idem. 17. ὅταν
Suidas. 19. ἀπολυόμενον idem: ἀπολίμενον N. 21. τὴν οὐσίαν]
τὰ ἴδια Suidas: τὸν δία N. 22. γούν Suidas: δ' οὖν Bernhardius.
πεποίηκεν Ἀμυρις Suidas.

57. Arsen. III, 50. ἀμφίθετος κτλ.]
Suidas. Accurate veterum docto-
rum de hoc poculi genere senten-
tias Athen. XI, 468 D, 501 A, Eu-
stath. ad Hom. II, ψ, 270 recen-
sent: alia v. apud Bernhardium ad
Suid. I c. et Panofkam sur les noms
veritables d. vases grecs p. 17. 49. ...

58. Arsen. III, 51. ὁ ἐν κτλ.]
Suidas: Scholl. ad Aristoph. Av.
1735. De hoc Amoris epitheto v.
Velckenarius Eurip. Dr. dep. Diatr.

160 Lugd., Ruhnkenius ad Tim.
Lex. 28.

59. Democr. Sentent. 49 Orell.:
Arsen. III, 52. Democr. fr. 116.
Mullach. Democrati Abderitae tan-
tum non omnia esse, quae in codd.
sub nomine Democratis leguntur,
Orellius Opuscul. Mor. T. I, praef.
IX et Mullachius ad Democr. fr.
p. 162 sqq. probaverunt.

60. Suidas: Arsen. III, 53. Greg.
Cypr. I II, 27. Apost. VIII, 75.

βαρῆται μετέστρεψαν· ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίησην
μανίαν ἰδανυμάσθη.

- 61 Ἄρματα πλένεις: ἐπὶ τῶν σχολίων τοὺς τρόπους·
ἀπὸ τῶν ἐν Κασίῳ Πηλουσιωτῶν, οἱ φουαιῆ τέχνη ἄρματα
ἔπλεσκον δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντας. 5
- 62 Ἄμυσσι πίνεις: λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπνευστὶ καὶ ἄνευ
τοῦ ἀναπαύεσθαι πινόντων, οἷον εἰ μὴδὲ μυσάντων. Τοῦ
αὐτοῦ ἔχεται καὶ τὸ ἔξαμυστῆσαι.
- 63 Ἄμας ἀπῆτουν, οἱ δ' ἀπῆρθεύοντο σκάφας: ἐπὶ
τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτούντων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ὄρωσμένων. 10
- 64 Ἄμαρτειν οὐκ ἔνεστι δις ἐν πολέμῳ: παρόσον
αὐδ' ἀπαξ ἄμαρτειν δεῖ· οὐχ ὅτι ἐν τῷδε, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις.
- 65 Ἄμνία θερίζειν: ἐπὶ τῶν χρόνῳ ὕστερον τιμωρου-
μένων. ὅταν γὰρ ἄμνία ᾗ, οὐκ ἀποκίρεται.
- 66 Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις: ἐπὶ τῶν 15
ἀχαρίστων ἐνέργητηθέντων μὲν, ταχέως δὲ ἐπιλανθανομέ-
νων τῆς χάριτος.
- 64a Ἄμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον λέγε: Ταύρου.

1. μετέστρεψεν Suidas. 3. πλένεις Suidas non agnoscit. 6. πίνεις
Suidas. Explicationi praemisit Suidas v. ἐπιφύρημα. 8. ἔξαμυστῆσαι.
Suidas, simul addens: λέγεται δὲ καὶ ἀμυστίζειν καὶ τὰ ἔξ αὐτοῦ. καὶ
ἀμυσσι [ἀμυστιν coniecit Meinekius Com. Gr. II, 1, 358] Φερενυμάτης
εἶπεν. 16. ἐνέργητηθέντων κτλ. K om.: v. DV l. c.

61. Suidas: Arsen. III, 33. Zo-
nar. 153. Cf. Diog. V, 44.

62. Suidas: Arsen. III, 48. Zo-
nar. 165. »Horat. Carm. I, 36:
Threicia vincat amyntide: Callim. fr.
CIX: καὶ γὰρ ἡ Θρηάκιον μὲν ἀνέ-
στνευε χαρδὸν ἀμυστιν ζωροποιεῖν. V.
Spanhemius ad Julian. Or. 1, 13 C.
Walzius. Add. intt. Hesych. v.
ἀμυσσις. Ἐξαμυστίζειν dixit Plato
Comicus apud Athen. XI, 783 D.

63. Diog. I, 72: Arsen. III, 37.
Greg. Cyr. M I, 42.

64. Arsen. III, 38. Lamacho
dictam tribuitur a Plutarch. Apophth.
Reg. 186 F. Stob. Flor. 54, 45. An-
ton. Mel. 56, p. 87 Fabr. Apost.
XIII, 39h: Catonem auctorem nomi-
nat Vegetius de Re milit. I, 13
fin.: deinde in aliis rebus, sicut ait
Cato, si quid erratum est, potest
postmodum corrigi: procliorum de-

licta emendationem non recipiunt,
cum poena statim sequatur errorem.

64a. Arsen. III, 39. Gell. N.
Att. XII, 5: sed ut tibi a me mos
geratur dicam ego [Taurus] indoctus
ut aiunt et apertius: quae fuisse di-
cturum puto sinuosius atque sollicitius,
si quis nunc adesset Stoicorum. no-
sti enim, credo, verbum illud vetus
et pervulgatum, ἀμαθιστέρον πως
εἰπὲ καὶ σαφέστερον λέγε: Suid. s.
ἀμάθητος: . . . καὶ αὐθις Ἀριστο-
φάνης [Ran. 1466] ἀμαθιστέ-
ρόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
παρὰ τὴν παροιμίαν, Σαφέστερόν
μοι· ἀμαθιστέρον φράσσει:
quae s. v. σαφέστερον repetuntur.
Add. Eudoc. p. 29.

65. Diog. I, 69: Arsen. III, 54.

66. K in nett. ad Diog. II, 29.
DV I, 39.

- 67 Ἀμουσότερα Λειβηθρίων: ἐπὶ τῶν ἀπαιδύτων. Λειβηθρίων γὰρ ὄρος Πιρικόν, οὔτε μέλους ἀπλῶς οὔτε ποιήματος ἐννοίαν λαμβάνον.
- 68 Ἀμεινων οἰωνῶν τυχεῖν: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαίωντων. 5
- 69 Ἀμελοῦς γωνία: ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀργῶς καθημένων. ἔστι γὰρ χωρίον Λιβύης ἐν ἀπακρόφῳ ἀμελοῦς γωνία καλούμενον.
- 70 Ἀμφικτυόνικόν συνέδριον: τὸ Ἑλληνικόν καὶ δίκαιον. συνήχето δὲ ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθη δὲ ἦτοι 10 ἀπὸ Ἀμφικτυόνος τοῦ Λευκαίωνος, ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων, ὡς φησὶ Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ· ταῦτα δὲ ἦν δώδεκα· Ἴωνες Λωριεῖς Περγάμβοι Βοιωτοὶ Μίδοντες Ἀχαιοὶ Φθιώται Μηλιεῖς Δόλοπες Αἰνιᾶνες Δελφοὶ Φωκεῖς: ἢ ἀπὸ τοῦ περιόικους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συνα- 15 χθίντας, ὡς Ἀναξιμένης ἐν πρώτῃ Ἑλληνικῶν.
- 68a Ἀμεινον τῇ ἀληθείᾳ συγχωρήσαντα τὴν δόξην γινῶν, ἢ τῇ δόξῃ συγχωρήσαντα πρὸς τῆς ἀληθείας ἠτιᾶσθαι.
- 70a Ἀμεινον δικαίως κρίναντα πρὸς τοῦ καταδικασθέντος ἀδίκως μεμφθῆναι, ἢ ἀδίκως κρίναντα παρὰ τῇ φύσει δικαίως 20 ψέγεσθαι: Μοσχίωνος.
- 70b Ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας: Οὐκυνδίδου.
- 70c Ἀμαθίαν ὡς φησὶν Ἡράκλειτος καὶ ἄλλως κρύπτειν ἔργον ἔστιν, ἐν οἷσιν δὲ χυλεπώτερον· καὶ Πλάτων δὲ φησὶν 25 ἐν οἷσιν τὰ ἦθη φανερὰ γίνεσθαι: Πλουτάρχου.

4. Ἀμεινόνων Ds. 9. Ἀμφικτυόνικόν — Θερμοπύλαις] Ἀμφικτυόνος συνέδριόν τι ἔστιν Ἑλληνικόν, συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις Harpocration et Suidas. 13. Μίδοντες] Μάγνητες eidem: Μίδοντες codex B Harpocrationis. 19. κρίνοντα Stobaeus. 21. Μοσχίωνος Stobaeus ignorat. 24. ἀμαθίαν Stobaeus. 26. γίνεσθαι idem. Πλουτ. ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναικα παιδεύτιον idem.

67. Diog. II, 26: Arsen. II, 47: Apost. X, 50. DV I, 37.

68. Diog. II, 23: Arsen. III, 43. DV I, 35.

68a. Arsen. III, 44: Stob. Flor. 5, 104.

69. Diog. II, 25: Arsen. III, 42.

70. Harpocr. 15, 10. Arsen. III, 55: add. Suidas. Θεόπομπος] fr. 80 Wichers. Ἀναξιμένης] fr. V Geier.

70a. Arsen. III, 56: Stob. Flor. 9, 45.

70b. Arsen. III, 57: Thucyd. III, 37, 3. Citat hunc locum Isidor. Epist. V, 186.

70c. Arsen. III, 58: Stob. Flor. 18, 32. De Heracliti sententia disputat Schleiermacherus in Fr. A. Wolfii Mus. Antiq. I, 327. Respicitur Plat. Sympos. 217 E, de quo v. ann. ad Diogen. VII, 28. Plut. fr. XXII.

- 71 "Αμμον μετρεῖν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 72 "Αμμες πότ' ἤμεσ ἀλκιμοὶ νεανίαι: Λακωνικὴ ἢ παραβολὴ ἀντὶ τοῦ, ἡμεῖς ποτ' ἤμεν· τριῶν γὰρ χορῶν ὄντων κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας καὶ συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος τοῦτ' ἔλεγεν· ὁ δὲ 5 τῶν νεωτέρων καὶ ἀκμαζόντων·
 "Αμμες δὲ γ' ἴσμεν, αἱ δὲ λῆς, πειραν λαβέ· ὁ δὲ τῶν νηπιῶν καὶ οὐπω ἀκμαζόντων·
 "Αμμες δὲ γ' ἴσοόμεσθα πολλῶ κάρθονες.
- 73 "Αμμες ποτ' ἤμεν. αἰεὶ τὰ πέρυσι βελτίω: τα- 10 πεινούμενοι Ἀθηναῖοι τοῦτ' ἔλεγον.
- 74 Ἀμύνει ὡς εἴκειν ἢ πάγη: ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἄλλων ἀπωλείας σαζομένων.
- 70d Ἀμηχανῶ δ' ἔγω γε, κούκ ἔχω μαθεῖν, 15 εἴτ' οὐν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα· θνητοῖσιν, εἴτ' ἀπαῖδα καρποῦσθαι βίον. ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους, ὅσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους. καὶ γὰρ κακοὶ γεῶτες, ἐχθίστη νόσος· 20 κἂν αὐ γέωνται σώφρονες, κακὸν μέγα· λυποῦσι τὸν φύσαντα, μὴ πάθωσί τι:· Εὐριπίδου.
- 70e Ἀμεινον ἐν μικροῖς οἰκίμασι μεγάλας οἰκεῖν ψυχὰς, ἢ ἐν μεγάλας οἰκίαις ταπεινὰ φωλεύειν ἀνδράποδα: Ἐπικτήτου.
- 70f Ἀμφίμακρος ἐστὶ πούς συγκείμενος ἐκ μακρῆς — καὶ βραχείας Ὡ καὶ μακρῆς οἶον ἡγεμόν· τούτον ἐναντίως ὁ ἀμφί- 25 βραχης, συγκείμενος ἐκ βραχείας Ὡ καὶ μακρῆς — καὶ βρα- χείας Ὡ, οἶον σερηρός·
- 74a Ἀμήχανον δ' ἐν ἐπιπραγίαις φθόνον διαφυγεῖν.

2. Scribe ποκ'. 4. κατὰ — ἑορταῖς Ds om. 5. γερόντων] πα-
 λαιῶν Ds. ἀρχόμενος Ds om. 7. Scribe εἰμέν. πειραν λαβέ] αὐγάς
 δύο R, corruptum ex αὐγάσθαι Diogeniani. 10. Dele νν. ἄμμες ποτ'
 ἤμεν. Uberius Diogenianus explicat. 17, οὐκ ab alia manu illa-
 tum est.

70d. Arsen. III, 59: Stob. Flor. Cypr. M I, 45. Compara Eurip.
 76, 2. Eurip. Oenom. fr. II. Troad. 581: πρίν ποτ' ἤμεν.
 70e. Arsen. III, 60: Stob. Flor. 73. Diog. II, 54. Apost. XVI, 13.
 46, 81. Epict. fr. 81 Schweigh. I, 67: Arsen. III, 41. Greg. Cypr.
 70f. Arsen. III, 61: Scholl. ad L I, 17.
 Hephaest. 159 Gsf. 74. K in nott. ad Append. I, 26:
 71. Diog. II, 27. DV I, 38. Arsen. III, 45.
 72. Diog. II, 30 et Plut. V. Ly- 74a. Arsen. III, 46.
 curg. 21: Arsen. III, 41. Greg.

- 75 Ἀμαθῆς ἀναξυρίδα περιθέμενος πᾶσι ταύτην ἐδείκνυ: ἐπὶ τῶν εὐρόντων τύχη τινά, ὣν οὐκ ἦσαν ἄξιοι.
- 76 Ἀμαξία αἰθήματα: ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων.
- 77 Ἀμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀνυομένων. 5
- 78 Ἀμα δίδου καὶ λάμβανε: ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ᾗ.

- 79 Ἀναίσχυτος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος: ἐπὶ τῶν ἀπηνυθριακῶτων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ προσώπου 10 ποιομένων.
- 80 Ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητῆς καλεῖσθαι ἐπιθυμῆς: ἐπὶ τῶν μὴ ταῖς ἰδίαις τέχναις ἀρκουμένων, ἀλλὰ καὶ παρ' ὧν οὐκ ἴσασι δόξαν ἐφαλκομένων προσποιήτων. Περιανδρος γάρ τις ἰατρὸς ἀξιόλογος κατὰ 15 τέχνην ὧν καὶ ἐπαινούμενος ἐς τὰ μάλιστα φαῦλα ποιήματα ἔγραφεν.
- 81 Ἀν τοὺς φίλους μισῶμεν, τί ποιήσομεν τοὺς μισοῦντας: ἐξ ἀποφθέγματος.
- 82 Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι: 20 ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν εὐρισκόντων παρὰ τοῖς φίλοις ὠφέλειαν.
- 83 Ἀνδραποδάδης θρίξ: ἐπὶ τῶν ἡλιθίων. Πλάτων·
- 79^a Ἀναρχίας γὰρ μείζον οὐκ ἔστι κακόν: Σοφοκλέους ἡ γνώμη. 25

4. καὶ κομπασμάτων AZ addunt in fine. 5. ἄμα — ἄμα Suidas. 10. προσώπου] τρόπου Suidas. 13. ἐπὶ — προσποιήτων] in Plutarcho non leguntur. 16. ἐς] δι Plutarchus. 18. φίλους] φιλοῦντας Plutarchus. 24. ἴστω Sophocles.

75. Arsen. III, 34. De v. ἀναξυρίδης v. ann. ad Macar. VI, 70.

76. K in nott. ad Diog. III, 41: Arsen. III, 36. Greg. Cyr. MI, 75.

77. K in nott. ad Diog. II, 24: Arsen. III, 40. DV I, 36.

78. Diog. II, 77: Arsen. III, 35. Greg. Cyr. MI, 60.

79. Suidas: Arsen. III, 62. Aristoph. Ach. 491: ἀναίσχυτος ὧν σιδηροῦς τ' ἀνήρ.

79^a. Arsen. III, 63: Stob. Flor. 43, 26. Soph. Antig. 672.

80. Arsen. IV, 18. Archidamā, Agesilai filii, dictum: Plutarch. Apophth. Lac. 218 F.

81. Plutarch. Apophth. Regg. 189 C: Arsen. IV, 19. Cf. Wyttēbachius ad Plut. I. c.

82. Suidas: Arsen. III, 69. DV I, 45.

83. Diog. I, 73: Arsen. III, 70. Plat. Alcib. I, 120 B.

- ἔχοντας ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τριχας
ὑπ' ἀμουσίας.
- 84 Ἀνδριάντα γαργαλίζεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 85 Ἄνε' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί:
ἐπὶ τῶν ἀχαριστων. 5
- 86 Ἀνδρακες ὁ θησαυρός: ἐπὶ τῶν ἐλπίζοντων μὲν
ἀγαθά, κακουμένων δὲ ἀφ' ὧν ἦν αὐτοῖς ἢ τῶν ἀγαθῶν
ἐλπίς. ἢ ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευθεθέντων, ὡς Λουκιανός:
Ἀνδρακὰς μοι τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.
- 87 Ἄν πολλὰ βάλῃς, ἄλλοτ' ἄλλοιοι βαλεῖς: ἐπὶ 10
- 84a Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' εἰς πηγὴν ὄραν: ἐπὶ τῶν πρὸς
ἐνια μὴ χρησίμων.
- 84b Ἀνάστα, ὦ βασιλεῦ, καὶ φρόντιζε πραγμάτων.
- 84c Ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ
ξύμπας κόσμος. 15
- 84d Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων: τῆς Πυ-
θίας ἢ γωμῆ, ἣν εἶρηκε πρὸς Γλαῦκον τὸν Ἐπικυδίδην Σπαρ-
τιάτην.
- 84e Ἀνὴρ ἀγαθὸς πλούτῳ χρώμενος φαιδρύνει πατρίδα καὶ
τεμένη θεῶν κοσμεῖ καὶ φίλους πεπεδημένους ἐπιλύεται ἐν ποίων 20
τὸν πλοῦτον ἄτα δὴ ἀγαθοεργὸν ἰστάμενον.

1. ἔχων τὰς Ds, ἔχοντες Plato. 4. εὐεργεσίης Zenobius. 8. ὁ
Λουκιανός A. 10. βάλῃς Aristoteles. 11. Scribe πυχῆν. 16. κα-
τόπισθεν Z Stobaeus. ἀμείων Pausan. VIII, 7, 5.

84. Suidas: Arsen. III, 71. Plut.
Boiss. 45.

84a. Arsen. III, 72: Diog. I, 86.

84b. Arsen. III, 74: Plut. ad
princip. inerudit. 3, p. 780 C: ὁ μὲν
γὰρ Περσῶν βασιλεὺς ἕνα τῶν κατ-
ευναστῶν εἶχε πρὸς τοῦτο τεταγμέ-
νον, ὥστε ἰσθὲν εἰσιόντα λέγειν πρὸς
αὐτόν· ἀνάστα κτλ.

84c. Arsen. III, 75. LV, 19: Stob.
Flor. 40, 7. Macar. VI, 42: cf.
Apost. III, 59b. Democriti senten-
tia: v. Mufflachius Democrit. Fr. p. 200.

84d. Arsen. III, 75. Cf. oracu-
lum apud Herod. VI, 86. Stob. Flor.
27, 14. Arsen. XLII, 61: versus
exstat etiam Hesiod. "Erg. 285, unde
affertur ab Orion. Anth. 3, 4 et
Scholl. Plat. 398 Bekk. Utilitar versus
Paus. VIII, 7, 8: εἰ δὲ τοῦ εἰς Γλαῦ-
κον τὸν Σπαρτιάτην ἰποιήσατο ὁ Φί-
λιππος λόγον καὶ τὸ ἔπος ἐφ' ἐκά-

στου τῶν ἔργων ἀνεμίμησκειν αὐτόν,
Ἀνδρὸς κτλ., οὐκ ἂν οὕτω δίχα
λόγου δοκεῖ μοι θεῶν τις Ἀλεξάνδρου
τε ὁμοῦ τὸν βίον καὶ ἀκμὴν τὴν
Μακεδόνων οὐραῖα: add. Plat. Polit.
364 D: παιδας γὰρ παίδων φασὶ καὶ
γίνεσ κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὀσίου
καὶ εὐόρκου: Pausan. II, 18, 2:
τούτοις ἦν ἄρα ὁμολογούντα, ἦνίκα ἢ
Πυθία Γλαῦκῳ τῷ Ἐπικυδίδου Σπαρ-
τιάτῃ, βουλευσάντι ἐπιόρκα ὁμόσαι,
καὶ τοῦδε εἶκεν εἰς τοὺς ὑπόγονους
κατίετα τὴν δίχην: luyen. Sat. XIII,
199, ubi v. Schelia.

84e. Arsen. III, 76.

85. Diog. I, 99: Arsen. IV, 20.
Macar. II, 4.

86. Arsen. III, 94. Ἀνδρακας —
ἐλπίς] Suidas. ἢ κτλ.] Diog. I, 90.
Λουκιανός] Hermot. §. 71. DV I, 52.

87. Arsen. IV, 21. Aristot. περὶ

τῶν ἐπὶ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν λόγων ἢ ἔργων ἐπιτυγ-
χανόντων τοῦ ζητουμένου ἢ τοῦ σκοποῦ.

- 88 Ἄνθρωπος εὐριπος: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων
καὶ ἀσταθμῆτων ἀνθρώπων.
- 89 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπρος- 5
δοκίμως ὑπὸ ἀνθρώπου σωζομένων.
- 90 Ἄντρώνιος ὄνος: καὶ Ἀχαρνικοὶ ἵπποι: ἐπὶ
τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνευεργήτων· τοιοῦτοι γὰρ
οἱ ὄνοι ἐν Ἄντρωνι καὶ οἱ ἵπποι ἐν Ἀχαρναίς, ὡς Φερε-
κράτης φησί: Ἀκούω τῶν Σκυθῶν βασιλία ἵππον σπου- 10
δαίαν ἔχειν πᾶσαν ἀρετὴν, ὅσην οἱ ἵπποι ἀπαιτοῦνται,
ἔχειν δὲ καὶ υἴον αὐτῆς ἐκείνης τῶν ἄλλων ἀρετῇ διαπρέ-
ποντα. οὐκουν εὐρίσκοντα οὔτε ἐκείνην ἄλλω περιβαλεῖν
ἀξίω, οὔτε ἐκείνον ἐπαγαγεῖν ἄλλῃ, συναγαγεῖν ἄμφω εἰς
τὸ ἔργον· τοὺς δὲ τὰ μὲν ἕτερα ἀσπάξασθαι σφᾶς καὶ φι- 15
λοφρονεῖσθαι, οὐ μὴν ἐγχερίπτεσθαι. οὐκουν τῆς ἐπιβου-
λῆς τοῦ Σκύθου σοφώτερα ἦν τὰ ζῶα, ἐπηλύγασεν ἱμα-
τίοις καὶ τὸν καὶ τῆν, καὶ ἐξειργάσατο τὸ ἔκνομόν τε καὶ
ἐκδικον ἐκείνο ἔργον. ὡς δὲ ἄμφω συνειδὼν τὸ πραχθέν,
εἶτα μέντοι τὸ ἀσέβημά διελύσαντο θανάτῳ, πηθῆσαντε 20
κατὰ κρημοῦ.

87a Ἄνευ γὰρ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς πίστις ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι
συμμένειν: Ἡροδότου ἡ γνῶμη.

88a Ἄνθεϊ πρὸς ἐπιστήμην ψυχῇ, ὅποτε αἱ τοῦ σώματος ἀκμαί
χρόνου μήκει μαραινόνται. 25

5. καὶ δε' αὐτοῦ εὐδαιμονούντων Suidas in fine addit. 10. βασι-
λια — τὸ δὲ ὄνομα εἰδῶς ἰῶ· τί γάρ μοι καὶ λυσιτελεῖς ἴστιν; — ἵππον
As. 11. οἱ As om. καὶ ἀπαιτοῦνται καὶ ἀποδίδονται As. 13.
παρὰ βάλλει· As. 14. ἄλλῃ] τὸ ἔξ αὐτοῦ λαβεῖν σπέρμα ἀγαθῆ, καὶ
διὰ ταῦτα ἄμφω συναγ. As. 16. ἐγχερίπτεσθαι A, As. οὐκοῦν
ἵπποι As. 22. πίστις] συμβάσις Herodotus. 25. μαραινόνται W.

τῆς καθ' ἕναον ματικῆς 2 T. I, 463
Bekk.: ὡσπερ γὰρ καὶ λέγεται εὐν
πολλὰ βάλλης, ἄλλοτ' ἄλ-
λοτον βαλεῖσα, καὶ ἐπὶ τούτων
τοῦτο συμβαίνει: uade mutatus est
Plutarchus quae scripsit de Oracul.
defect. 50, p. 437 fm.: item Cic. de
Divin. II, 59, 121: quis est animus,
qui totum diem iaculans non ak-
quando collineet: Publ. Syr. Sent.
152: crebro si iacias, aliud ahas
icceris.

87a. Arsen. IV, 22: Stob. Flor.
28, 17. Herod. I, 74.

88. Suidas: Arsen. III, 95: cf.
Apost. III, 18. Greg. Cypr. M I, 76.

88a. Arsen. III, 96.

89. Suidas: Arsen. III, 97. Apost.
III, 10. DV I, 46.

90. Arsen. IV, 23. Similia habet
Diog. I, 26, ubi v. annott.: add.
Macar. II, 3. Φερεκράτης] v. Mei-
nekus Com. Gr. Fr. II, 1, p. 260.
Ἀκούω κτλ.] Aelian. N. Anim. IV, 7.

- 91 Ἀνέλπιστον βίον ζῆς: τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόηται, ἀλλὰ παρῆστιν ἤδη τὰ ἀγαθὰ. οὕτω Πίνδαρος.
- 92 Ἄνω ποταμῶν: λείπει, χωροῦσι πηγαί: ἐπὶ τῶν ἐναντίας λεγομένων· ὡς ὅταν ὁ πόρνος τὸν σὸφρονά λέγη 5 πόρνον.
- 93 Ἀνερόριφθω κύβος: ἐπὶ τῶν ἀνελπίστοις ἑαυτοὺς ἐπιρόριπτόντων ὑπὸ τινος βίας συναθρομένων.
- 94 Ἄν χωλῶ παροικῆσης, ὑποσκάζειν μαθήση: ὅτι οἱ βραβέροις καὶ μοχθηροῖς συναναχροννύμενοι ἀπο- 10 φέρονται τι τῆς ἐκείνων φαυλότητος:
- 95 Ἀνίπτους χερσίν: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τὰ ἱερὰ μεταχειριζομένων.
- 96 Ἀναγυράσιος δαίμων: ὑμῖοτατος ὁ Ἀναγύρασος οὗτος. 15
- 97 Ἄνηρ ἀτεχνῆς τοῖς πᾶσι ἐστὶ δοῦλος.
- 98 Ἄνδρὶ Λυδῶ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλ-
- 93a Ἀνευδαῆς ὁ θεός.
- 93b Ἄνευ τέχνης γὰρ, ὡσπερ ἡ παροιμία, πόρος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλλήναι βροτούς.· Εὐριπίδου ἡ γνώμη. 20
- 97a Ἀνοίκειον ἐν τῷ πένθει γεωμετρία: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσ- ἤκοντα ποιούντων.
- 98a Ἄνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνήρ· ὁ μὲν κακῶς πράττων τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν, ὁ δ' ἐμφρόνως δεξιόμενος ἤνεγκε κακῶς.· Ἀντιφάνους. 25

1. ζῆς Suid. om. 3. οὕτω Πίνδαρος Suidas ignorat. 4. λείπει Ds om. 5. γενομένων ἢ λεγομένων Ds. ὡς ὅταν] ὅλον εἰ Ds. λέγει Ds. 8. ἢ ὑπὸ B. 9. παροικῆσεις a. 25. ἤνεγκεν Stobaeus.

91. Lex. Seg. in Bekk. Aneod. I, 397, 15: Arsen. III, 84: Suidas. Πίνδαρος] fr. 276 Bergk.

92. Diog. I, 27: Arsen. IV, 24. Greg. Cyr. M I, 28.

93. K in Append. Provn. I, 28: Arsen. III, 85. Greg. Cyr. M III, 43. Macar. II, 8. Apost. XVII, 57.

93a. Arsen. III, 86: Zenob. I, 17. Clem. Alex. Strom. VII, 3, 14, p. 300 Sylb.: δ' ἦν αἰτίαν οὐ θύομεν εἰκότως ἀνεσθίει τῷ θιῶ τῷ τὰ πάντα τοῖς πᾶσι παρεσχημένω.

93b. Arsen. III, 87: Stob. Flor. 29, 36. Eurip. Sthenob. fr. IX.

94. Arsen. IV, 25: Plut. de educ. liber., 4 A. Macar. VI, 90. vj.

95. K in nott. ad Diogen. I, 43. DV I, 18.

96. Diog. III, 31: Arsen. III, 64. Explicationem petas ex Apost. IX, 79 coll. Bergkii disputatione in Meinekii Com. Gr. Fr. II, 2, 960.

97. Arsen. IV, 26.

97a. Arsen. IV, 27. »Samptam ex illo Siracidae 22, 6: μονοικῆ ἐν πένθει ἀκαιρος διήγησις.» Pantim.

98. Diogen. I, 75: Arsen. III, 77. DV I, 42.

98a. Arsen. III, 78: Stob. Flor.

θῶν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακῶ ἐκαστοῖς ἐπισπωμένων. Κροί-
σος γὰρ ἐαυτῷ πολέμιον ἀπεσπᾶτο Κῦρον.

99 Ἄντλει ἀμφοτέροις: ἐπὶ τῶν σπονδῆ τι ποιούν-
των ὁμοία τῆ Πάντα κάλων κινεῖς.

100 Ἀντιπελαργεῖν: ἀντιδιδόναι χάριτας. λέγεται γὰρ 5
τοὺς πελαργούς γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν. Ὁ Ἀρι-
στοτέλης φησὶ τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον ἀληθῆ ὁμοίως
δὲ αὐτοῖς φησὶ ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς
σηήτεροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυπούσι, κατωτέρω δὲ
ἵπποτάμον, δηλοῦντες ὡς ὑποπέταται ἢ βία τῆ δικαιο- 10
πραγία. ὁ δὲ ἵπποτάμος ἔσσι ζῶν ἀδικοῦτατον.

98b Ἄνδρῶν τὰ δ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κὰν τοῖσι δεινοῖς μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς: Εὐριπίδων.

98c Ἄνδριάς μὲν ἐπὶ βιάσεως, σπονδαῖος δὲ ἀνῆρ ἐπὶ καλῆς
προαιρέσεως ἐσῶς, ἀμετακίνητος ὀφείλει εἶναι: Σωκράτους. 15

100a Ἄνῆρ ὑπνώδης εὐρετῆς ὄναρᾶτων

μύστης γὰρ ὑπνος φασμάτων οὐ πραγμάτων.

100b Ἄνθρωπος ὢν ἐπταικας, ἐν δὲ τῷ βίῳ
τέρας ἐστίν, εἴτις ἐντύχηκε διὰ βίον: Βάθωνος.

100c Ἄνῆρ φιλοσώματος καλλωπίστριας γυναῖκα ποιεῖ· φιλή- 20

2. ἱεσπᾶτο g: ἱεσπᾶσματο Ds. 3. ἀντλειν ἀμφοτέροις:
καὶ

λείπει τὸ χερσὶν Zenobius. 7. τὸν A. ἀληθῆ εἶναι Suidas. 8.
ἀερόποδας] μίροπας Aristoteles, cui v. ἀερόποδας restituendum esse
Schneiderus ad Arist. l. c. T. III, 399 demonstrat. 10. ποτάμιον ἵ-
πον Suidas: Apostolius voluit ἵπποπόταμον. δικαιοπραγία] οἱ γὰρ
πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες ἐπὶ τῶν πτερυγῶν βαστάζουσι τοὺς γεγηρα-
κότας Ze Suida addit. Scribe ἵπποπόταμος. In fine W adiecit:
περὶ πελαργῶν δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν οὕτω φησὶν: sequuntur
versus Arist. Av. 1353—1357. 19. Scribe Βάθωνος, quamquam etiam
Stobaeus Βάθωνος: verum vidit Grotius ad Stob. Flor. VI, 29: add.
Meinekius Com. Gr. T. I, 480.

108, 28. Cf. Meinekius Com. Gr.
Fr. III, p. 54.

98b. Arsen. III, 79: Stob. Flor.

108, 43. Eurip. fr. incert. XIV.

98c. Arsen. III, 80: Stob. Flor.

1, 34.

99. Zenob. I, 98: Arsen. IV, 28.

DV I, 50. Πάντα κτλ.] cf. Apost.
XIII, 87, 90.

100. Arsen. IV, 29. Ἀντιπελαρ-
γεῖν — τρέφειν] Greg. Cyr. l. I, 49.

Ὁ κτλ.] Suidas: Scholl. ad Aristoph.

Av. 1354. Ἀριστοτέλης] H. An.

IX, 14.

100a. Arsen. IV, 30: Anton. Mel.

LXIX, p. 117 Fabr. Est Gregor.

Nazianz. Sent. distich. 66, T. II,

155 Bill.: priorem versum Auct.

inc. in Cramerii Aneodd. Oxon. IV,

254 Euripidi tribuit.

100b. Arsen. IV, 31. XXVI, 4:

Stob. Flor. 98, 18. 105, 30. V. Mei-
nekius Com. Gr. Fr. IV, 499. De

sententia dixit Schneidewinus ad

Orion. Anthol. 92.

100c. Arsen. IV, 32: Stob. Flor.

85, 10. Est Plutarch. Praec. Coniug.

17, 140 B: cf. Apost. XII, 53c.

- 1 Ἀντιόπης θρήνος: ἐπὶ τῶν ἀδίκως πασχόντων, ἕτα τῶν δεινῶν ἀπαλλαγῆς τυχόντων. Ἀντιόπη θυγάτηρ Νουκτίως, ἦν ἐφθειρέ τις τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ πατὴρ πέμπει τῷ ἀδελφῷ κολάσαι. ὁ δὲ ἔγκνον αὐτὴν θεασάμενος ᾤπισεν· ἡ δὲ γενῶ Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα, οὓς εἰς ὄρος ἐξέβηεν ὁ 5 θεὸς· εἶχε δὲ γυναῖκα ὄνομα Δίρκην, ἣτις ὑπονοήσασα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Λύκον φιλεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἀνάγει αὐτὴν εἰς ὄρος, καὶ δῆσασα αὐτὴν ἐπὶ τραχήλου ταύρου, καὶ ἀνάψασα δάδας, ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κεράτων ἔμελλεν αὐτὴν ἀπολύειν. ἡ δὲ ἐθρήνει, καὶ θορύβου γενομένου ἠθροίσθη 10 πλῆθος γεωργῶν, καὶ οἷς καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. καὶ γνωρίσαντες τὴν μητέρα αὐτῶν ἐξέβυσαντο αὐτὴν, τὴν δὲ Δίρκην τῇ προκειμένῃ παρέδωκαν τιμωρίᾳ. Ζῆθος καὶ 15 δονος ἱρωτικὴν καὶ ἀκόλαστον· φιλάγαθος καὶ φιλόκαλος, σώφρονα καὶ κοσμίαν.
- 100d Ἄνηρ γὰρ χρηστός χρηστὸν αἰδεῖσθαι φιλεῖ. Εὐριπίδου.
- 100e Ἀναμιξ ἀγκύλων ἰππότεαι: ἐπὶ τῶν μὴ κωλυμένων ποιῶν τιὰ ἀγαθὰ, ὑπὸ γραμμάτων ἀγκύλων καὶ σκολιῶν· οἱ δὲ ἀγκύλοι γένος φάλαγγος πεζικῆς, τῆς ἰππικῆς προμαχόμενοι.
- 1a Ἄνηρ πανούργος πρῶτον ὑπευσελθῶν σχῆμα, 20 κεκρυμμένη πρόκειται παγίς τοῖς πλησίον. Μενάνδρου.
- 1b Ἄν τι πράξις καλὸν μετὰ πόνου, ὁ μὲν πόνος οἴχεται, τὸ δὲ καλὸν μένει. ἄν τι ποιήσις αἰσχρὸν μετὰ ἡδονῆς, τὸ μὲν ἡδὺ οἴχεται, τὸ δὲ αἰσχρὸν μένει. Μουσαίου.
- 1c Ἀθροπίτως δεῖ τὰς τύχας φέρειν ἕνε, 25 τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φέρειν συμπτώματα. Μενάνδρου.

1. Ἀντιόπης — τυχόντων] haec e Bernhardii sententia in Suida interciderunt, probante Ungero Parad. Theb. I, 82. 3. πέμπει αὐτὴν Suidas. 6. ὄνοματι idem. 10. ἀπολύειν idem. 11. καὶ οἷς] σύν οἷς Suidas A. 12. αὐτῶν dele cum Suida. 13. Ζῆθος δὲ καὶ Suidas. 14. δὲ ἱρωτικὴν Stobaeus. φιλάγαθος δὲ idem. 16. ἄνηρ ὁ χρηστός emendat Boissonadus ad Philostr. Epist. p. 85. 20. πανούργος Maximus. πρῶτον πανούργος σχῆμα ἢ π. ἄνηρ Meinekius. 21. κείται Maximus. κ. τοῖς πλησίον κείται παγίς Meinekius.

100d. Arsen. IV, 33. VII, 24. Menand. Monost. 28: ἄνηρ δὲ χρηστός χρηστὸς οὐ μισεῖ πατε, quem Euripidis esse e Stobaei App. Florent. 20 Gsf. nobis compertum est. 100e. Arsen. IV, 34. Adhibuit Themist. Oratt. XXI, 256 D: ἐγὼ δὲ προσέχων Ἡσιόδῳ τῷ ποιητῇ χιτρία χιτρίε κοτίειν καὶ ἰπποποιῶν ἰπποποιῶν. εὖν δὲ ἦδη τινὲς ὑπὸ θούσους μεταβαίνουσιν ἐκ τῶν τάξεων ἀναμιξ δεῖ ἀγκύλων ἰππότεαι. τάτ-

τετε οἶν σφόδρῃ ἵναλιε καὶ ἰτάχθησαν ἐξ ἀρχῆς κτλ.

1. Arsen. IV, 35. Ἀντιόπη κτλ.] Suidas.

1a. Arsen. IV, 36. XXX, 84: Max. Conf. Serm. 19, p. 595 Combef. Mein. fr. inc. LXVII Mein.

1b. Arsen. IV, 37.

1c. Arsen. IV, 38: Stob. Flor. 124, 6, 2. Menand. fr. inc. 281 Mein. Sunt duo loci fragmenta.

- Ἀμφίων κρίζουσι Θήβας καὶ βασιλεύουσι, καὶ τούτων οἱ ἀπόγονοι μέχρι Λαίτου καὶ Ἰσκάστου, τοῦ μετακλήθέντος Οἰδίποδος.*
- 2 *Ἄν οἶνον αἰτῆ, κόπθυλον αὐτῶ δίδου: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, κακὰ δὲ ἀντιλαμβάνοντων· ἢ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος.*
- 3 *Ἄνεμους γεωργεῖν: πρὸς τοὺς ποιοῦντας καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας.*
- 4 *Ἄνους ὁ μακρὸς, κατὰ τὴν παροιμίαν· ἢς ἐναντία· Ἐννους ὁ μακρὸς λῆρος ἢ παροιμία.* 10
- 5 *Ἄνδρὸς γέροντος ἀσταφίς τὸ κρανίον: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμεύοντων· πᾶν γὰρ τὸ σῶμα τοῦ γέροντος ἀσθάνεις.*
- 6 *Ἄνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται: ὁμοία, Τῇ ἀνάγκῃ χρὴ πείθεσθαι.* 15
- 7 *Ἄντι πέρεκης σκορπίον: ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρῶ ἀντὶ τῶν βελτιόνων αἰρουμένων.*
- 8 *Ἄνθρωπος ὦν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης· θνητὸς πεφυκὼς ἐπὶ σοὶ πειρῶ βλέπειν.*
- 2a *Ἄνῆρ γὰρ ὅστις ἤδεται λέγειν αἰεὶ, λήληθεν αὐτὸν τοῖς ξηνοῦσιν ὡς βαρῦς.* 20
- 2b *Ἄνακνυβαλιάζεις τοὺς δίφρους: ἐπὶ ταραχῆς καὶ ζάλης λέγεται.*
- 6a *Ἄν μὴ παρῆ κρέας, ταρίχῳ στερεκτέον: παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.* 25

11. ἀσταφίς] ἀσθενεὶς AZ. 12. τῶν γεγονέντων Di. 14. ὁμοία κτλ. Suidas ignorat. Suid. s. ἀνάγκη: . . . καὶ παροιμία· ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται· παρεγγυᾷ ὅτι δεῖ τοὺς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. ὁμοίον τῷ· Ἄν μὴ παρῆ κρέα, ταρίχῳ στερεκτέον. 20. λέγων Stobaeus. 24. κρη Suidas. ἢ παροιμία, ὅτι idem.

2. Diog. I, 81: Arsen. IV, 15. Greg. Cypr. L I, 42.

2a. Arsen. IV, 16: Stob. Flor. 36, 16. Sophocl. fr. 90 Dind.

2b. Arsen. IV, 17. Est hemistichium Hom. II, 17, 379: δῖφρος δ' ἀνακνυβαλίαν.

3. Diog. I, 88: Arsen. III, 88. DV I, 55.

4. Arsen. IV, 14. «Hoc est quod vulgo dictitant, praeloangis mentem deesse, pusillis nimium adesse amicorum. Sumptum videtur ex Soph. Aiac. 1250: οὐ γὰρ οἱ πλεεῖς οὐδ' εὐρύνητοι φῶτες ἀσφαλιστεροι, Ἄλλ'

οἱ φοροῦντες εὐ:» Erasmus III, 4, 58.

5. Diog. I, 85: Arsen. III, 81. Greg. Cypr. M I, 89.

6. Suidas: Arsen. IV, 8. Greg. Cypr. M I, 50. Τῇ κτλ.] Liv. IX, 4 fin.: *pareatur necessitati, quam ne Diis quidem superant*: cf. nott. ad Zenob. I, 85.

6a. Arsen. IV, 9: Suid. s. ἄν μῆ. DV I, 40.

7. Diog. I, 76: Arsen. IV, 10. DV I, 43.

8. Priorem versum Stob. Flor. 22, 25. Maxim. Conf. Serm. 67, p. 684

- 9 Ἄνδρὸς γέροντος· οἱ γνάθοι βακτηρία: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.
- 10 Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ὑπ' ἀνθρώπου αἰζομένων.
- 11 Ἄνῆρ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον: ἐπὶ τῶν 5 ταχέως καὶ ὀξείως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.
- 12 Ἄντης ποτός: ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν· ψυχρὸς γὰρ οὗτος ἐστίν.
- 13 Ἄνεμον δικτύω· θηρᾶς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 14 Ἄνέμου πεδίων: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων. 10
- 15 Ἄνευ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός: παραινετική ἢ παρ-οιμία.
- 16 Ἄνευ ξύλου μὴ βάδιζε: περὶ Κλειμένους λέγει· ὃς στρατιώτης ὢν Ἀθηναῖος προσεποιεῖτο πρὸς τοὺς ἄλλοις κακοῖς καὶ μανίαν, εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. 15 διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιήει, δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ.
- 9^a Ἄνέμων στάσεις γνώσκουσιν οἱ ἰχθύριοι.
- 12^a Ἄν στρουθὸς εἰς χάρακας: πρὸς τοὺς οἰομένους λαθᾶ-ρειν ἐν οἷς πράττουσι. 20

5. δὲ φεύγων Ds. 7. Ἄντης ποταμός K in nott. ad Diog. II, 74: unde quod hoc loco Apostolius cum Arsenio profert ex Ἄντης ποταμός corruptum esse quivis concedet. Ne scrupulum iniiciat litterarum series, v. ann. ad Apost. III, 15. 9. δικτύω ἄνεμον Zenobius, ἀνέμων θηρᾶν ἐν δικτύοις Ds. 10. K παιδίον. 11. ἄνευ ex ἄνευ depravatam esse monstrat vv. ll. in nott. critt. ad Diog. I. c. propositae. Similes depravationes v. in Greg. Cypr. M II, 95. Apost. I, 51. III, 12. V, 23. VI, 77. 13. βαδίζων Suidas. Scribe Κλεισθένους. 14. στρατιώτης] στρατηγός Suidas.

Comb. Hippothoonti adscribunt, Menandro Doxopater in Rhett. Gr. IV, 294 W.: alterum Isidoro Stob. I. c. 27 et Maximus I. c. Exstat uterque in Menand. Monost. 8. 249.

9. Diog. I, 78: Arsen. III, 82: DV I, 44.

9^a. Arsen. III, 83. Polyb. IX, 25: ἰχθύριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἰχθυῶν ἀνθρώπων ἤθη κάλλιστα γνώσκουσιν: quae verba Suidas v. ἰχθύριοι in Lexicon suum recepit: add. idem s. ἀνέμων ibiq. v. inti.

10. Apost. III, 89.

11. Diog. I, 74: Arsen. III, 98. IV, 11. DV I, 41.

12. Arsen. IV, 12: cf. Apost. I, 96.

12^a. Arsen. IV, 13.

13. Diog. II, 28: Arsen. III, 89.

Zenob. III, 17. Apost. VI, 13.

14. Diog. I, 82: Arsen. III, 90. DV I, 47.

15. Arsen. III, 91: Diog. II, 56. Cf. Apost. III, 56. 22c.

16. Suidas: Arsenius Waltzii p. 62. Aristoph. Ran. 715 de Cleogene: ἵνα μὴ ποτε καποδυθῆ μεθύων ἄνευ ξύλου βαδίζων.

- 17 Ἀνόητος νεοττός ἐκὼν δείκνυσι τὴν ἑαυτοῦ νοσοσίαν.
- 18 Ἄνθρωπος εὐριπος: τύχη εὐριπος: διάνοια εὐριπος: ταῦτα ἐπὶ τῶν παλιμβόλων.
- 19 Ἀνεπαρίασαν: ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐπὶ τινι. 5 οἱ γὰρ Πάριοι ὁμολογήσαντες παραδώσειν Ἀθηναίοις τὴν πόλιν ὕστερον μετέγνωσαν.
- 20 Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ τέγος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἔργα ἐρχομένων.
- 21 Ἀναίμακτον ἔσθησε τρόπαιον: ἐπὶ τῶν ἄνευ κιν- 10 δύνων καὶ φόνων μέγα τι κατορθωκότων.
- 22 Ἀντὶ κακῆς κυνὸς ὄν ἀπαιτεῖς: ἐπὶ τῶν καλῶ ἀντὶ κακῶν ἀποδιδόντων.
- 19a Ἄνηρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται: ἐπὶ τῶν ἐτε- 15 ραλκεῖ νίκη χρωμένων ταχθειῆ.
- 21a Ἀναβάδην ἀναπαύομαι: ἐπὶ τῶν ἀμελῶν.
- 21b Ἄνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν:. Εὐριπί- δου ἡ γνώμη.
- 21c Ἄνδρὸς μερίζονος μὴ κοινώνει: παραινετικὴ ἡ παροιμία.

12. σὺν D in margine. 13. ἀνταποδιδόντων Ds, ἀπαιτούντων D in
 τεταῖς
 margine, διδόντων A. 15. ταχθειῆ A. 17. ἀνδρὸς δ' Stobaeus.

17. Arsen. IV, 7.

18. Suidas: Arsen. III, 99. Cf. Apost. II, 88. Explicatio Aposto-
 lio propria.

19. Diog. II, 35: Arsen. III, 92. Zenob. II, 21.

19a. Arsen. III, 93. Gell. N. A. XVII, 21: *tum Demosthenes orator ex eo proelio salutem fuga quaesivit: quumque id ei, quod fugerat probrose obiceretur, versu illo notissimo elusit: ἀνηρ, ἰνκῆ, ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται.* Apte Walzius comparavit Vergil. Aen. II, 367: *quondam etiam victis redit in praecordia virtus.*

20. Diog. I, 29: Arsen. III, 100. DV I, 49.

21. Arsen. III, 65. Aristid. Panath. 180: *μόνοι γὰρ πάντων ἀνθρώπων τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο ἀναιμακτον τρόπαιον ἰσθῆσαι:* Plut. Timol. 37. Agesil. 33; Flamin. 71: *ὀλίγον δὲ τιν ἀναιμακτος αὐτῆ καὶ*

ἀπενθῆς φερομένη τὸ κάλλιστον καὶ περμαχχτότατον ἄθλον: Themist. Or. II, 37 C: *ἡμῶσι μὲν οὖν Σπυρτιῶται ἀναιμακτόν τινα καὶ ἄδακρον νίκην:* Walzius. Saep̄ ἀναιμακτα τροπατα Gregorius Nazianzenus dixit: v. Oratt. IV, 93 B et cf. nolt. ad Greg. Cyr. M I, 14. ad Apost. I, 29.

21a. Arsen. III, 66. Aristoph. Plut. 1123 ibiq. cf. Hemsterhusius.

21b. Arsen. III, 67: Stob. Floril. 47, 6. Eurip. Aegaei fr. IV.

21c. Arsen. III, 68. »*Sumptum autem e Siracide 13: ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ μὴ κοινώνει.*» Pantinus. Manasse videtur ex Babrii Fab. 67, 9: *μήτρι σευτὸν: πρᾶγμα μῆδιν ἀνθρώπῳ δυνατωτέρῳ σὺναπι μῆδὲ κοινώνει:* Aesop. fabb. 299 Fur.: add. Apost. II, 15.

22. Diog. I, 89: Arsen. IV, 5. Greg. Cyr. L I, 57.

- 23 Ἀνεφγμέναι Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοίμου λαμβανόντων τὰ κάλλιστα ἐπὶ τῇ παιδείᾳ.
- 24 Ἄν μὴ λεοντῇ ἐξικνεῖται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον: ὁ νοῦς ἂν μὴ φανερώς ἀμυνόμενος ἀντίχῃς, πανουργία χεῖσαι. 5
- Τὸ ἄ μετα τοῦ ξ̄.
- 25 Ἄξιος τριχός: ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ τοῦ τυχόντος.
- 26 Ἄξιος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.
- 27 Ἄξιος εἰ τῆς ἐθ' Ἄργει ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν καὶ εὐδαιμόνων· οἱ γὰρ ἐν Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες 10 καὶ καθαροὶ κατὰ νόμιμον παλαιῶν τὰς ἀσπίδας φέροντες πομπεύουσι.
- 28 Ἄξια ἢ κύων τοῦ θρόνου: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τινός τυχαίωντων.
- 22a Ἄροια θνητοῖς δυστύχημα ἀθάϊρστον: Μενάνδρου. 15
- 23a Ἄν μὴ καθάρης καὶ ἀλίσης οὐ μὴ φάγης.
- 24a Ἄνῆρ εἰς Λακεδαιμόνα ἀφίκετο Χίος, γέρον ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζῶν, ἦδειτο δὲ ἐπὶ τῷ γῆρα, καὶ τὴν τρίχα πολὺν οὖσαν ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν. Παρελθὼν οὖν εἶπεν ἑκαῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστὰς οὖν ὁ Ἀρχίδαμος, Τί ἂν, εἶφη, 20 οὗτος ὑγιὲς εἶποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;
- 27a Ἄξιος ὀβελίσκων.

2. ἐπὶ τῇ παιδείᾳ] τῶν ἐν παιδείᾳ Ds, ubi v. notas. 3. μὴ Suidas om. ἢ λεοντῇ μὴ ἐξικνεῖται, πρόσαψτε καὶ τὴν ἀλ. Suidas. 7. τοῦ τυχόντος] articulum Suidas om. A in fine addit: ἄξιος οὐδενός: cf. Macar. II, 17. Superesse tamen potest ex his Suidae verbis: καὶ Ἄξιος οὐδὲ μόνου, ἀπὸ τοῦ οὐδενός. Ἰστέ δὲ ἀπὸ τῶν κύβων εἰρημένον. Quae ex Plat. Theaet. 162 E in ἄξιος οὐδὲ ἐνός μόνου mutanda esse Abreschius Auet. Diluc. Thucyd. 281 monuit: confirmant Bekk. Anecd. I, 413, 8 et Scholl. Plat. 361 Bekk.: ἐκ δὲ τῆς κυβύοντων συνηθείας ἔλαβε τὸ αὐδ' ἐνός μόνου, ὅταν ἐκεῖ πῶς ἐν τῷ παιζῶν ἐν τὸ ἰλάχιστον. 10. καὶ αἰδημένων Ds. 15. Scribe δυστύχημ. 16. Scribe ἦν et ἀλίσης.

22a. Arsen. IV, 6: Stob. Flor. 4, 4. Menand. fr. inc. 116 Mein.

23. Diog. I, 77: Arsen. IV, 1. Greg. Cypr. L I, 24.

23a. Arsen. IV, 2. Cf. Apost. VIII, 56.

24. Suidas: Arsen. IV, 3: Apost. IV, 19a. XII, 95. Greg. Cypr. M I, 83.

24a. Arsen. IV, 4: Stob. Flor. 12, 20. Est Aelian. V. H. VII, 20.

25. Suidas Arsen. IV, 39. DV I, 54.

26. Zenob. II, 2: Arsen. IV, 40. Greg. Cypr. L I, 51.

27. Diog. I, 92: Arsen. IV, 41. DV I, 53.

27a. Arsen. IV, 41: App. Provv. I, 33.

28. Diog. II, 78: Arsen. IV, 42.

29 Ἄξιός λαβεῖν ὁ μισθός: ἐπὶ τῶν εἰς κάλλος ἡσκη-
μένων.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ π̄.

30 Ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτιέως:
οὗτος ὁ Φιλωνίδης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθής 5
καὶ ὑδάης· κωμῶδει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς παρασίτους
ἔχοντα, καὶ διὰ τὸν Λαῖδος ἔρωτα. κωμῶδεται δὲ ὡς συν-
δης ἐν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ.

29a Ἄξιωμα μίγιστόν ἐστιν οὐ τὸ κεχρηῆσθαι τιμαῖς, ἀλλὰ
τὸ ἄξιον αὐτῶν εἶναι νομίζεσθαι. Ἀριστοτέλους. 10

29b Ἄξίως οὐδεὶς τὸν θεὸν τιμᾷ, ἀλλὰ δικαίως μόνον, ὅποτε
οὐδὲ τοῖς γονεῦσιν ἴσας ἀποδοῦναι χάριτας ἐνδέχεται· ἀντιγεννη-
σαι γὰρ οὐχ οἶόν τε τούτους. Φίλωνος.

29c Ἄξιον τούτους ἐπαιεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἱ μηδεμίαν
ἀφελίαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου. Χρήματα μὲν γὰρ ἐστὶ κτή- 15
σασθαι, δόξαν δὲ χρημάτων οὐ ὀφείδιον κτήσασθαι. Δημοσθένους.

29d Ἄξια δὲ ἐστὶν εἰς τὸν περὶ τῆς ἡδονῆς λόγον προσελ-
θόντα μηδὲ ἐκείτην ἀμνημόνευτον εἶναι, τὴν παρὰ πᾶσι τοῖς
νοῦν ἔχουσι εὐδοκμοῦσαν, ἣν ἡδονὴν ὀνομάζουσι, καὶ χαρὰν καὶ
τέρψιν· περιγίνεται δ' ἐκ τῶν καλῶν μαθημάτων καὶ τῶν ἐν- 20
δόξων κατορθωμάτων. Ἀμφοτέρων δὲ τούτων ὑπάρχει τῷ γέ-
ροσι πρὸς αὐτὸν ἀναμνησέσθαι, καὶ καθάπερ κτήμασι τέρ-
πεσθαι, λογιζόμενον, ὅτι ἡ τύχη ἢ πάντων κυρία τούτων, ταῦτα
ἄκυρός ἐστιν ἀφελέσθαι. Παβωρίνου.

29e Ἄοιον μῆθην ὁ Θεόφραστος τὰ κουρεῖα ἐκάλει.

25

1. ἐπὶ] ἴσως ἐστὶ: τοῦτο Suidas. Suidas addit: σηματοῦν τοιοῦτε τι·
ἄξιός ἐστιν ὁ μισθός, ὥστε λαβεῖν αὐτόν. ἴσως δὲ παρὰ Κρατίνου: tum
infinitivi usum exemplis illustrat. 7. ἔρωτα ἐν Κορίνθῳ διαγόντα Sui-
das. καὶ ὡς idem. 8. ἐπὶ] αὐτὸν idem. αὐτοῦ, οὗς κάπρους εἶπε·
τὴν δὲ Λαῖδα Κίρην, ἐπεὶ τὰς ἱερὰς ἐκμακίνας Suidas. 14. τῶν
ἀνθρώπων Stobaeus. 15. κτήσασθαι] κτήσασθαι idem. 20. περιγίγνε-
ται Stobaeus. 22. ἐαυτὸν idem.

29. Suidas: Arsen. IV, 43. Bekk.
Anecd. I, 412, 9. Cratin. fr. 169
Meim.

29a. Arsen. IV, 44: Maxim. Conf.
Serm. 46, p. 645 Combes.

29b. Arsen. IV, 45: Maxim. Conf.
Serm. 23, p. 605 Combes.

29c. Arsen. IV, 46: Stob. Flor.
9, 29. In Demosthenis orationibus
haec non inveniuntur, ut Reiskius
Ind. Graecitat. Demosth. 238 ob-
servavit.

29d. Arsen. IV, 47: Stob. Flor.
115, 23.

29e. Arsen. IV, 48: Plut. Sym-
pos. VII, 10, 2, p. 716 A: ἀλλ'
ὥσπερ Θεόφραστος τὰ κουρεῖα εἰώθει
καλεῖν ὄσινα συμπόσια, οὕτως ὄσιος
αἰεὶ μῆθη καὶ συνθηρπὴ ταῖς τῶν
ἀπαιδευτῶν ἐνομίε ψυχῆς.

30. Suidas: Arsen. IV, 49. De
Philonide x. Hanovius Exercitt. Critt.
in Com. Gr. I, 27 sqq.

31 Ἀπιῶν ἐς Ἀπατούρια, ἐπανήκεις Θαρρη-
λιῶνα: ἐπὶ τῶν ἄγαν βραδυνόντων. Ἀπατούρια δὲ ἦν
ἑορτὴ Ἀθηναίων, ἣν ἤγον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. ἐκάλουν δὲ
τὴν μὲν πρώτην Δορπίαν, ἐπειδὴ φρατορες ὀφίας συνελ-
θόντες εὐωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν Ἀνάρρυσιν ἀπὸ τοῦ 5
θύειν· ἔθνον δὲ Διὶ Φατρίῳ καὶ Ἀθηναῖ. τὴν δὲ τρίτην
Κουριῶτιν ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν
εἰς τὰς φατρίας· ἡ δὲ αἰτία· πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς
Βοιωτοὺς περὶ Μελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις. Ξάν-
θιος δὲ Βοιωτὸς προσκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλεῖα 10
Θυμοίτην· οὐ δεξαμένον δὲ, Μέλανθος ἐπιδημιῶν, Μεσση-
νιος γένος ἀπὸ Περικλυμένους τοῦ Νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ
τῇ βασιλείᾳ. Μονομαχοῦντων δὲ ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις
ὀπισθεν τοῦ Ξανθίου τραγῆν ἐνειμένους μέλαιναν. ἔφη
οὖν αὐτὸν ἀδικεῖν δεύτερον ἤκοντα· ὃ δὲ ἀπεστράφη· ὃ δὲ 15
παίσας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἡ τε ἑορτὴ Ἀπα-
τούρια καὶ Διονύσου Μελαναιγίδος βωμὸν ἔδορῆσαντο. ὃ
δὲ Θαρρηλιῶν ἐστὶ μὲν Ἀθηναῖος, καθ' ὃν καὶ ἑορτὴ
Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, Θαρρήλια λεγομένη· ἐν ἣ
ἤφουν ἀπαρχὰς τῷ θεῷ τῶν πεφηνότων καρπῶν, ἴσταντο 20

31a Ἄπαντα τοῖς καλοῖς ἀνδράσι πρέπει: δῆλη.

1. εἰς Θαρρηλιῶνα Z. 2. Ἀπατούρια — ἐκάλουν] Ἀπατούρι-
ἑορτὴ δημοτελής· ἤγειτο δὲ κατ' Ἀθηναίους ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ἐν ἣ ἰγρῶφη
ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ νόμος Στάλκου, τοῦ Θερσῶν βασιλέως. καλοῦσι Suidas,
qui hausit e Scholl. ad Arist. Ach. 146. 4. Δορπίαν Suidas: cum
nostro faciunt Scholl. Plat. 424 Bekk., Grammaticus Bekk. Aneed. I,
417, 4: recte: veram enim Δορπία lectionem esse Philyllius Athen. IV,
171 D docet: ἡ τῶν προτετιθῶν Δορπία καλουμένη: alia attulit Meierus
de gentilit. Att. Comm. p. V. 6. Φατρίῳ Suidas. 8. φρατρίεις
idem: v. variae lectiones e Suidae codd. enotatae. 9. Scribe Μελαι-
νῶν: Κελαιῶν Suidas, Maussacus ad Harpocr. v. Ἀπατούρια: Μελαι-
νῶν Holstenius ad Steph. Byz. v. Μελαινεῖς: Meursius de Regg. Athen.
III, 10 eundem locum et Κελαινὰς et Μελαινὰς nominatum esse con-
tendit. Nihil discernunt Marcius ad Ephori fr. p. 119 sq. Meierus l. c.
IV. Naeckius Opusc. T. II, 186. Ξάνθος Psellus de Oper. Daem.
106, ubi γ. Boissonadus. 10. προσκαλέσατο Suidas. 11. Θυ-
μοίτην] Ὑπερθύμοιος Psello nominatur. Μεσσηνιος Suidas. 12. Περικλυμένον N Suidas. 14. ἐνημέρος Suidas. 17. βωμὸν Sui-
das om. 18. δὲ Harpocraton om. 21. καλοῖσιν Ds.

31. Arsen. IV, 60. Ἀπατούρια —
ἰδομήσαντο] Suid. s. Ἀπατούρια.
Ὁ δὲ — Θαρρήλια] e Suida s. Θαρ-
ρήλια, omissis eis, quae corrupta

erant. Ἐφορος κτλ.] Ἡσποcr. s.
Ἀπατούρια.

31a. Arsen. IV, 51: Diog. III, 28.
Cf. Macar. II, 25 et annott. ad Greg.
Cypri. M I, 63.

δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ καὶ ἀγῶν Θαργήλια. Ἐφορος δὲ ἐν δευτέρᾳ φησὶν, ὡς διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὀρίων ἀπάτην γενομένην ἐκλήθη. πολεμούντων γὰρ Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς ὑπὲρ τῆς Μελανιας χώρας Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Ξάνθον τὸν Θηβαῖον μονομαχῶν ἀπατήσας ἀπέκτεινον.

32 Ἀπνοια ἐχίνου: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων τεθνήσκειναι: Ὁ γὰρ χερσαῖος ἐχίνος μέλλων ἀλίσκεσθαι ἑαυτὸν συνειλήσας ἄληπτον ἐργάζεται, εἶτα μέντοι καὶ πιέζει τὸ πνεῦμα καὶ ἀπίητος ἀτρεμεῖ καὶ τὸν τεθνεῶτα ὑποκρίνεται. 10

33 Ἀπορία ψάλτου, βήξ: ἐπὶ τῶν προσχηματιζομένων τι ἀδυνασία.

34 Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κᾶν ἀπάγξασθαι: θέλει οὖν λέγειν· βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις. κᾶν γὰρ δέη παθεῖν, 15 κρεῖττον ἀπὸ ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν.

35 Ἀπαλοὶ θερμολουσίαις, ἄβροὶ μαλθακευνίαις: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἀβρότητας διαζρέοντων.

36 Ἀπόγλουτος ὑπάρχεις: ἀντὶ τοῦ ναυτικός. Ἀπόγλουτοι δὲ κυρίως ἐκαλοῦντο οἱ Ἀθηναῖοι ἔνεκα τῆς ἐν τῷ 20 κωπηλατεῖν συνεχοῦς καθέδρας· οἱ δὲ, διὰ τὸ Θησεῖα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς ἄδου καὶ πρὸς τινα πέτραν ὑπὸ Παροισφόνης ἐπικαθισθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτουμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσιπῶντος, ἐγκαταλειφθῆ- 25

3. ἐκλήθη hic in Harpocratiōne dicitur. ὅτι Ἀθηναίων Harpocratiō. γὰρ Harpocratio om. 5. Θηβαίων Harpocratio. 14. ὅτι βέλτιον Suidas. 17. μαλιευνίαις p. 18. ὑπὸ] διὰ p. 19. ἀπόγλουτοι — οὐ δὲ] λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λέγονται [λιπόνουχοι corrigiti Kusterus], διὰ τὸ ναυτικούς ἵστας ἔνεκα τῆς ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς καθέδρας ἀπογλουτούς εἶναι. ἐνίοι Suidas. 23. ἐπικαθισθέντα Photius.

32. Arsen. IV, 72. Ὁ γὰρ κτλ.] Aelian. N. A. VI, 54.

33. Arsen. IV, 75: Suid. v. βήξ: . . . καὶ παραμύλια γὰρ Ἀπορίᾳ ψάλτου βήξ: quae a librario male sedulo addita esse Bernhardus suspicatur. Natam est ex Diogen. III, 61. Ceterum haec laudat Phavor. 365, 4.

34. Suid. s. ἀπὸ καλοῦ et s. ἔξιοι Arsen. IV, 76. Usurpavit Aristophanes: v. Apost. VII, 54b: add.

Publ. Syr. Sent. 911: vel strangulati pulchro de ligno iuvat: alia vide in ann. ad App. Provn. II, 67. Aesop. Provn. 15.

35. Suidas, p in nott. critt. ad Greg. Cypri. M I, 86: Arsen. IV, 52: Bekk. Anecd. I, 4, 1: partem habet App. Provn. I, 34. Eupolidei adscriptis Meinekii Com. Gr. fr. IV, 661.

36. Arsen. IV, 77. ἀπόγλουτοι κτλ.] Suid. s. λέγονται. De re cf.

ναι τὸ προσηνωμένον αἰτῆ τῶν γλουτιῶν μέρος. διὸ καὶ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ἐπνοομαίεσθαι.

- 37 Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι: οἶοναι καινοὺς καὶ νεοποιήτους. Ἀριστοφάνης. 5

Ῥήματα τε κομψὰ καὶ παίγνια ἐπιδεικνύναι πάντα ἀπ' ἀκροφυσίων τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων.

λέγει γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἀπ' ἀκροφυσίων καινῶς εἰργασμένα καὶ οἶον ἐκ πυρός, διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κινναβευμάτων οἶον 10 καινῶς πεπλασμένα καὶ διάθσειν ἔχοντα· κινναβος γὰρ τὸ εἶδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. Ἔστι δὲ εἶδωλον σκιῶδες ὁμοίωμα ἢ φαντασία σώματος ἀεροειδῆς τε σκιᾶ. Ὡς δὲ Βακχυλίδης. 15

Μελεμβαφῆς εἶδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

Καὶ ὁ ποιητῆς, Ἀντικλείας·

Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῆ εἶκελον.

αὐτὸς δὲ ἢ ὑπόστασις ἢ ἀληθής.

- 38 Ἀποφῶξ Ἐριννύων: ἐπὶ τῶν ἄγαν τιμωρούντων. 20

- 39 Ἀπόλογος Ἀλκίνοου: ἐπὶ τῶν φλυαροῦς καὶ μακροῦς ἐπιτεινόντων λόγους.

- 40 Ἀπίδων παγδαίσις: ἐπὶ τῶν ἄγαν τροφηλῶν. Ἀπίδες δὲ θεοὶ ἦσαν Αἰγύπτιοι, τιμώμενοι παρ' αὐτοῖς, σήμεριον ἔχοντες παρὰ τὴν οὐρανὴν καὶ τὴν γλῶτταν, δηλοῦν 25

1. διὸ καὶ] δῶκερ Suidas. 2. ἐπνοομαίεσθαι idem. 6. Scribe παίγνια. 7. Scribe πάστ. τῶν ἀπὸ κ.] ἀπὸ κινναβευμάτων Brunckius. 13. γράφοντες] κίχρηται πολλοὶ adiciit Suidas. Ἰστί δὲ Suidas om. 14. τε] τες Suidas. 16. μελεμβαφῆς Suidas, μελαγνεθῆς Anecd. Bachm. I, 208, 12, unde Neuius μελαγνευθῆς eruit. 17. ποιητῆς ἐπὶ τῆς Suidas. 21. φλυαροῦς Ds. 24. δὲ in Suida deest. Αἰγύπτιοι — αὐτοῖς] τιμώμενοι παρ' Αἰγυπτίους Suidas. 25. παρὰ] τερὶ Suidas.

Arist. Equitt. 1365 ibiq. Scholl.: alia suppeditant Meursius Thes. o. 27. Boettiger, *Ideon iur Archaeol. der Malerei* I, 347.

37. Arsen. IV, 53. Ἀπ' — γράφοντες Suid. γ. ἀπὸ. Ἀριστοφάνης] fr. 561 Dind.: add. Bekk. Anecd. I, 415, 29. Ἔστι δὲ κτλ.] Suid. s. εἶδωλον. Βακχυλίδης] fr. 36 Bergk. ποιητῆς] Odys. A, 206.

38. Arsen. IV, 79. Arist. Lysist. 811 de Timone: Ἐριννύων ἀποφῶξ. V. de v. ἀποφῶξ usu figurato Suid. s. ἀποφῶγας et Valckenarium de Aristob. 16: add. Lobeckius Parallip. Gr. Gr. 283.

39. Diog. II, 86: Arsen. IV, 78. DV I, 79.

40. Arsen. IV, 80. Ἀπίδες κτλ.] Suidas.

- εἶναι αὐτοὺς Ἄπιδες· οἷς γεννωμένοις διὰ χρόνου ὡς ἔλεγον ἐκ τοῦ σέλαος τῆς σεληνίδος ἐορτήν ἤγον μεγάλην, καὶ ἱερεὺς τινες παρὰ τὸν τεχθέντα βροῦν ἱερῶντο παρατιθέντες πανδαίσιαν ὡς εὐωχοῦντες αὐτούς.
- 41 Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφανείς: ἐπὶ τῶν ἀπρος- 5
δοκῆτως ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ ἀναφαινομένων. ἐν γὰρ ταῖς τρα-
γωδίαις θεοὶ ἐξ ἀφανοῦς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐφαίνοντο.
- 42 Ἀπελθόντων τῶν ὀρμάτων τὰ τῆς μνήμης ἄξια
ἐκ τοῦ νοῦ ἔξωθίως ἐκρούγει.
- 43 Ἄπανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἢ καλή: σημαίνει 10
ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπειτώκασι οἱ θνητοί.
- 44 Ἄπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφιάσται: ἐπὶ τῶν μηδ'
ὀτιοῦν ἄλλο κεντημένων ἢ ὅπερ ἀμπύσχονται.
- 45 Ἀποστολικὴν διάγεις πολιτείαν: ἐπὶ τῶν ἐνα-
ρέτως καὶ θεαρέτως βιούντων. Ἔστι δὲ αὕτη ὀφθαλμῶν 15
ἀκρίβεια, γλώσσης ἐγκράτεια, σώματος δουλαγωγία, φρόνημα
ταπεινόν, ἐννοίας καθαρότης, ὀργῆς ἀφανισμός· ἀγγαρευ-
μιμος προστίθει, ἀποστερούμιμος μὴ δικάζου, μισοῦμιμος
ἀγάπα, βιαζόμενος ἀνέχου, βλασφημούμιμος παρακάλει,
νεκρώθητι τῇ ἁμαρτίᾳ, σταυρώθητι τῷ Χριστῷ, ὅλην τὴν 20
ἀγάπην μετάθεο ἐπὶ τὸν Κύριον.
- 46 Ἄπερ οἱ γῦπες: λείπει τὸ ποιεῖς. ἐπὶ τῶν διὰ κλη-
ρονομίαν ἢ ὅλως κέρδος οἰονοῦν παρεδρευόντων τισίν· οἱ
γὰρ γῦπες τοῖς θνησιμαίοις παρεδρεύουσι.
- 43a Ἄπαντα τῷ πλουτεῖν ἔσθ' ὑπήκοα. 25
- 45a Ἄπληστον τὸ διὰ παντὸς κέρδος: ἀπόφθεγμα Πιττάκου.

1. γενωμένοις A, Suidas. 2. σελήνης idem. 3. παρὰ] περι
idem. 5. ἐπιφανής A. 10. σημαίνει δὲ Suidas. 13. ἀμπύσχεται Sui-
das: de Apostolii lectione cf. Albertius ad Hesych. a. ἀπαμφώσαντες.
14. Ἀποστολικὴν — αὕτη ἀποστολικὴ [εὐαγγελικὴ Basilii.] πολιτεία.
τουτέστιν Suidas. 19. βιαζόμενος] θωπόμενος Suidas. 22. ἀπερ οἱ]
ἔπειρος Suidas: ἀπερὶ γῦπας Bernhardius coniecit. λείπει τὸ ποιεῖς
Ds om. 23. διὰ κέρδος Ds. 26. ἀπόφθεγμα Stobaeus ignorat.

41. Diog. II, 84: Arsen. IV, 81.
DV I, 78: add. Kayserus Hist. crit.
tragg. Gr. 96.

42. Arsen. IV, 73.

43. Suidas: Arsen. IV, 54. App.
Prov. IV, 51: add. Bekk. Anecd.
I, 416, 7.

43a. Arsen. IV, 55.

44. Suidas: Arsen. IV, 56. Bekk.
Anecd. I, 418, 1.

45. Suidas: Arsen. IV, 82: atti-
git Zonar. 244. »Elegans hic lo-
cus excerptus est ex Homilia Basilii
Magni in S. Baptismum [T. I, 484.
T. II, 120 C.], ut monuit Ritter-
badius in Isidor. Pelus. lib. IV,
Epist. 33. Kusterus.

45a. Arsen. IV, 83: Stob. Flor.
10, 48.

46. Diog. II, 88: Arsen. IV, 84.

- 47 Ἀπορῥαγήσεται τεινομένων τὸ καλλώδιον: ἐπὶ τῶν βία τι καὶ ἀνάγκη ποιούντων. καὶ Λουκιανός· Ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπορῥήξαμεν διατρίνοντες τὸ καλλώδιον.
- 48 Ἀπὸ γραμμῆς: οἶον, ἀπ' ἀρχῆς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς 5 τῶν δρομέων γραμμῆς, ἣν ἄφραιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν.
- 49 Ἀπόλεμος: τίθεται ἐπὶ τῶν μηδεμίαν πρόφασιν ἔχόντων πολέμου, δρασαντων δὲ τὰ πολέμιων.
- 50 Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρηθησθαι: ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ ὄντων.
- 51 Ἀποφράδες ἡμέραι: αἱ ἀνεπιτήδειοι πρὸς πράξεις, ἐν αἷς καὶ τοῖς κατοικομένοις χόας ἐπέφρουν.

1. τεινόμενον I Ds. καλλώδιον I. 2. καὶ Λουκιανός] Ds. καὶ om. καὶ ἕρα Ds. 3. πᾶν τείνουσαι Ds Lucianus, 4. καλλώδιον Ds. 5. εἴρηται — δρομέων] ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀπειρησίας καὶ Suidas. 10. ἰσχάτοις κινδύνοις Suidas. 11. αἱ — πράξεις Suidas post v. ἐπιφρον collocat et ἡ praemittit. 12. καὶ Suidas om. ἐπιφρουναι Suidas. AZE addunt: ταύτας [ἄς Zonaras] οἱ παλαιοὶ [καὶ Zonaras inserit] ἐπεικνάδας καλοῦσι, φθίνοντος τοῦ μηνὸς τετραδῆ: [τετρασι Z: τετράδα, τρίτην ἡμέραν Zonaras: τετράδα; τρίτην, δευτέραν Etymologicum Magnum.] ἄλλοι δὲ φασὶ [ἄλλοι Z om., nil nisi ἡ Zonaras.] τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰς φοινικὰς δι-χας [δίδας E.] ἰδικάζον, διὰ τὸ εἶλον ἀποφράττεσθαι τὸ τῆς Σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς. καὶ τοὺς κρηνοὺς δὲ ἀποφράδας [ἐπιθετικῶς Zonaras addit] ἐκάλουν. [pergit Etym. M.: οἶον, ἀποφρᾶς καὶ βλεπόν ἀπιστιαν: sunt Eupolidis verba, de quibus v. Meinekian C. Gr. II, 1, p. 557: alia exempla intt. Hesych. s. v. et Boissonadus ad Marini V. Procli 106 indicant, quibus add. Synes. Ep. 79 p. 224 E a Thoma Magist. 16 R. citatus.] Καὶ οὕτως· ἀποφράδες ἡμέρας καλοῦσιν, ὅταν μῆτε ἀρχαὶ χρηματίζωσι μῆτε τὰ ἱερὰ εἰρουρηγῆται μῆτε αἱ δίκαι εἰσαγωγίμοι ὡσι μῆθ' ὅλας τι τῶν αἰσιῶν τελεῖται [τελήται Lucianus], ἀλλ' ἄπρακτον καὶ ἄκυρον τῶν ἐννομῶν πράξεων εἶναι· φασὶ γὰρ ἐν ἡμέραις, ἐν αἷς πόλεμοι γεγῶνασι καὶ ὑπτήθησαν, ταύτας ἐκάλεισαν ἀποφράδας.

47. Diog. II, 89: Arsen. IV, 85. Lucian. Dial. Meret. 3 fln. Cf. Apost. XI, 62.

48. Suidas: Arsen. IV, 86. Mac-car. II, 18. Apost. IX, 21.

49. Suidas: Arsen. IV, 87.

50. Suidas s. ἀπό: Arsen. IV, 88. Suid. s. μίτος. Usurpant Ennius apud Macrob. Saturn. I, 4: *has noctu sibi pendebit Etruria tota*: Synes. Epistol. 4, p. 164 A Petav.: *τοῖς οὖν ἐν τῷ τοῖσδε πλοῦσιν ἀπὸ λεπτοῦ φασὶ μίτου τὸ ζῆν ἤρηθησθαι*: alia suppeditant Hesselias ad Ennii

Fragm. p. 55. Boissonadus Anecd. Gr. T. II, 228: add. annot. ad Zenob. III, 47. ad Macar. IV, 69.

51. Suidas: Arsen. IV, 89: cum Suida faciunt Scholl. ad Plat. 452 Bekk., Timaei Lex. Voc. Platon. 47. Bekk. Anecd. I, 438, 31: contractus Hesych. Bekk. Anecd. I, 204, 31. Moerid. Att. 190, 13 Bekk. Ταύτας κτλ.] Zonar. 240, cuius expositionem ex variis variorum grammaticorum locis consultam esse Vaassenius in Animadv. hist. crit. ad Fast. Rom. fr. 14 demonstrare

- 52 Ἀπό λύκου θύρας: ἐπὶ τῶν ἀπράκτως εὐθύς ἀπιόντων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπηγῶν καὶ ἀγρίων.
 53 Ἀπλυτον πώγων ἔχεις: οὐκ ὀπτῶν εἰπέ.
 54 Ἀπ' ὄνου καταπεσών: ἀπὸ τῶν ἵππικῇ ἐπιχειροῦντων, μὴ δυναμένων δὲ μηδὲ ὄνοις χρῆσθαι· Ἀριστοφάνης 5 ἐν Νεφέλαις·

Τί δῆτα ληρεῖς. ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
 Ὁ δὲ Πλάτων· Ἀπ' ὄνου καταπεσών, ἐν τοῖς Νόμοις·
 Καὶ μὴ καθάπερ ἀχαλίνωτον. σόμα βία ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον. 10

- 51a Ἀπὸ γλώττης φίλος: ἐπὶ τῶν πράγματι μὲν, οὐ λόγῳ δὲ εὐεργετοῦντων.
 54a Ἀπ' ὄνων ἐφ' ἵππους: ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρότων ἐπὶ τὰ κρείττω μεταβυλλόντων.
 54b Ἀπὸ νεκρῶν φρολογεῖ: αὕτη ἂν ῥηθῆι τοῖς ἀπὸ νεκρῶν κερδαιοῖσιν· ὅθεν καὶ ὁ παρὰ τῷ Λουκιανῷ Χάρων πρὸς τὸν Ἑρμῆν ἀπαιτοῦντα τὰ χρήματα, ἃ κατηράλωσεν εἰς τὴν ἄγκυραν καὶ τροπωτήρα κὰν τοῖς λοιποῖς ὧν ἰδεῖτο τὸ σκαφίδιον, ἀδύνατον ἔφη ἀποδοῦναι, ἦν μὴ λομὸς τις ἢ πόλεμος κατὰπέμψῃ ἀθρόους τινάς. 15 20

4. ἀπὸ] παροιμία. ἀπὸ Suidas. 8. Πλάτων — καὶ] φιλόσοφος Πλάτων ὡς οὐκ ἀπὸ τοῦ ζῆφου τὴν παροιμίαν ἔλεγε, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νοῦ οὕτως· Καὶ Suidas. 9. ἀχάλινον κεντημένον Suidas cum Platone. 10. τοῦ A om. καὶ τὴν παροιμίαν ἀπὸ τίνος νοῦ καταπεσών Suidas Z in fine addunt: sunt verba Platonis. 18. Scribe σκαφίδιον.

studet. Eadem fere leguntur in Etym. M.: 131, 14 et Etym. Gud. 70, 4. Rem illustrat Schoemannns de Com. Athen. 50. καὶ οὕτως κτλ.] haec e Luciani Pseudolog. §. 12. 13 neglegenter et, ut videtur, e codice corrupto excerpta sunt. Breviter dierum nefastorum originem Sallust. de Diis et mundo c. 18 explicat: ex fonte ab eo quem Suidas et Etymologicus Magni auctor sequuntur diverso derivata sunt quae Scholl. ad Lucian. Timon. §. 43. Pseudolog. §. 1. Anonym. in Cramerii Anecd. Paris. IV, 256, 23. verbose de eis exponunt: add. Tzetz. Chiliad. X, hist. 303, cuius titulus est: παροιμία ἢ λέγουσα, τὴν ἀποφράδα, ταύτην καὶ ἔκφυλον, et Poll. VIII, 14f.

51a. Arsen. IV, 90. Fluxit ut videtur e Theoga. 63: ἀλλὰ δοκεῖ

μὲν νῦσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι: cf. ibid. 95 sq. et Soph. Antig. 543. Praevit Homerus II, I, 313. Od. Σ, 168. Cf. Apost. VII, 63.

52. Suidas: Arsen. IV, 91.

53. Suidas: Arsen. IV, 92. Lex. Seguer. Bekk. Anecd. I, 425, 15. Aliter Phrynich. Bekk. An. I, 4, 14 explicat: εἰ θίλοις ἀνεπαχθῶς σκῶραι τινα παγούριαν. Comoediae adscribit Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 662: ὄρχεις ἀπλῆτους nominavit Aristoph. Pac. 759.

54. Suidas: Arsen. IV, 95. V. Zenob. II, 57 coll. Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 571. Νεφέλαις] 1273. Πλάτων] Legg. III, 701 C.

54a. Arsen. IV, 96. DV. I, 55. Cf. Apost. IV, 52.

54b. Arsen. IV, 98. Cf. Apost. I, 11 ibiq. nott. critt. Lucian. D. Mort. IV, 1.

- 55 Ἀπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· τετραήμερος γὰρ ἦν.
- 56 Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἄλευ: ἤγουσιν φυλάττου. ἔστι δὲ ἰωνικόν.
- 57 Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος οὕρησεν: ἐπὶ 5 τῶν ἐξ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω χωρούντων.
- 58 Ἀπαντα σοφοῖς ῥᾶστα: ἐπὶ τῶν διὰ φρόνησιν καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων.
- 59 Ἀπαγε μόθωνα ἀπὸ κώπης: ἐπὶ τῶν διοχλούντων παρὰ καιρὸν τοῖς σπουδάζουσιν· ὁ γὰρ μόθων φορτικῆς 10 ὀρχήσεως εἶδος.
- 60 Ἀπόλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ: αὕτη γε- γοθεν ἐκ τοῦ Ἀριστοῦ Κύνκλωπος, ὡς φησι Χαμαιλέων
- 55a Ἀπλοῦν θύλακον πατεῖ: ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων Θεό- δεκτος εἶπεν. 15
- 58a Ἀπαντα βρωτὰ τοῖς πολιορκουμένοις.
- 59a Ἀπαγε ξένον ἐν χειμῶνι: ἐπὶ τῶν ἀκαιρῶς ἐλθόντων.
- 59b Ἀπασ μὲν ἀῆρ ἀετῶ περάσιμος· ἀπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.
- 59c Ἀπανθ' ὁ λιμὸς γλυκεία πλὴν αὐτοῦ ποιεῖ. 20 περὶ γὰρ ἐστὶν ἡ τροπικὴ διδάσκαλος.

2. τῶν ἡδου Z in fine addit. 3. ἔστι δὲ K om. 5. ἄφρουσεν Da. 6. θαβήοντων K. 7. ῥᾶστα] εὐκολα K. φρονήσεως Da. 8. τῶν A om. 9. μόθων. Da. 12. αὕτη δὲ ἡ παροιμία Suidas. Da verba

alio modo collocat. 14. Θεοδῆ^{στ} A, Θεόδεκτος E: scribe Θεοδέκτης et cf. Welckerum Tragg. Gr. III, 1070. Suidas de auctore silet. 16. ἀπαντα γὰρ τοῖς Suidas. τοῖς Suidas om. recte. 17. ξένων Suidas. ἀκαιρῶς ἐλθόντων] ὀχληρῶν Suidas cum reliquis. A in margine ab alia manu addita habet haec: Εὐριπίδης. Ἀρα τὸν ξένον Στυγῶ δεικνύει ἐν κακοῖς ἀφειγμένον. Est Eurip. Alcest. 771.

55. Arsen. IV, 92. Greg. Cypr. I, 1, 19.

55a. Arsen. IV, 93: Suidas.

56. K in nott. ad Diog. II, 56: Arsen. V, 18. Cf. Apost. III, 15.

57. K in nott. ad Diog. I, 94: Arsen. IV, 94. DV I, 55.

58. K in nott. ad Diog. I, 97: Arsen. IV, 61. Greg. Cypr. M I, 63.

58a. Arsen. IV, 62: Suidas. Cf. nott. ad Macar. VII, 17.

59. Diog. III, 27: Arsen. IV, 63.

59a. Arsen. IV, 64: Suidas. Lex Seguer. in Bekk. Anecd. 1, 218, 27. Zonar. 255.

59b. Arsen. IV, 65: Musonius apud Stob. Flor. 40, 9, p. 234 Grot. Est Eurip. fr. inc. 37 Matth. Ad sententiam cf. annot. ad Macar. VI, 45. Apost. II, 84c et Ovid. Fast. I, 493: omne solum fortis patria est, ut piscibus aequor, Ut voluceri vacuo quidquid in orbe patet.

59c. Arsen. IV, 66. XLIV, 72: Stob. Flor. 95, 1, ubi Antiphani tribuitur.

60. Arsen. V, 6. Ἀπόλεσας — Στυγῶν] Suidas. Καὶ πλ.] Diog. II, 31. Zenob. II, 16.

ἐν τῷ περὶ Σατύρων. Καὶ Πολύφημος οὕτω φησὶ πρὸς Ὀδυσσεῖ ἐν Κύκλωπος δράματι λεγομένῳ. Λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς καλοῖς τὰ χεῖρα ἐπιμιγνύντων.

- 60a Ἀπάτη γὰρ εὐπροσπεῖ αἰσχρὸν τι τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονε-
κτῆσαι ἢ βία ἐμφανεῖ· τὸ μὲν γὰρ ἰσχύος δικαιοῦσι, ἢν ἡ τύχη 5
ἴδωκεν, ἐπέρχεται, τὸ δὲ γνώμης ἀδίκου ἐπιβουλῆ· Θουκυδίδου.
- 60b Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ' οὐ γὰρ ἂν ἄλλη λύσις
ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδ' ἅμα τῶνδε· Ἀνακρέωντος.
- 60c Τίνες γεγονότασιν ἀρχηγοὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν; Ἀπελ-
λῆς βοτανικῆς. Δημοσθένης ῥητορικῆς τῆς τρίτης μετὰ τὰς δύο 10
φορᾶς. Παππιανὸς νομοθεσίας. Ἀντίλος λογοποιίας. Εὐρύνοος
λογοτοξοσύνης. Εὐρύδακτος Μεσσηνίος θώρακος πελερμικῶν. Εὐ-
ανδρος κημῖδος καὶ ἀσπίδος. Ὀππιανὸς ἀλειυτικῆς. Τριπτόλε-
μος σπορᾶς σίτου. Πάμφιλος ζωγραφικῆς. Τύφης ναυτικῆς.
Ἄργος ναυπηγίας. Ἀρχιμήδης μηχανικῆς. 15
- 60d Ἀποτεθρυνωμένος ἀνήρ· ἦτοι ἀπηρωμένος. εἴρηται δὲ
κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τεθρίων, ἅπερ ἐστὶν ἄγωνα ἄγρια λάχανα.
- 60e Ἀπρὸς δόκητον οὐδὲν ἀνθρώποις πάθους·
ἐφημέρους γὰρ τὰς τύχας κεκτήμεθα· Διφίλου.
- 60f Ἀπορίη ξυνή τῆς ἐμάστου χαλεποτέρη· οὐ γὰρ ἔπολεί- 20
πεται ἐλπίς ἐπικουρίας· Δημοκρίτου.
- 60g Ἀπολλων, ὡς δυσάρεστον ἐστ' ἀνιῶμενος
ἄνθρωπος, ἐφ' ἅπασι τε δυσχερῶς ἔχει· Ἀμφιδος.
- 60h Ἀπραγμόνως ζῆν ἡδύ· μακάριος βίος

7. λύσις secundo versui adde. 8. Scribe οὐδ αμά. 10. τῆς —
φορᾶς Moschopulus om. 11. Παππιανὸς Titizius. Ἀντίλος Vindobon-
pensis: Ἀντίλλος λογοποιῶν Bodleianus, Ἀντίλος [sic] λογοποιῶς Baroc-
cianus: fortasse Ἀντίνοος. Εὐρύνοος Bodleianus. 12. τοξοσύνης
Moschopulus, Baroccianus. 14. Scribe Τίφης. 15. Ἄργος Moscho-
pulus, Baroccianus. ναυπηγικῆς Baroccianus: v. Apost. XVII, 56b.
16. ἀνὴρ Lexicon Seg. om. 17. ἀπὸ θρῦων Ruhnkentius. καὶ ἄγρια
φρυγία Lex. Seguerianum. 18. παθῶς [sic] A: scribe πάθος. 23.
ἀπασιν Stobaeus.

60a. Arsen. V, 7: Stob. Flor. 54,
55. Thucyd. IV, 86.

60b. Arsen. V, 8: Hephaest. 69
Gaisf. Anacr. fr. 48, 2 Bergk.

60c. Moschopul. 59 Titā: Arsen.
V, 9. X, 76. Eundem fere re-
censum e codd. Barocciano et Bod-
leiano protraxit Cramerus Anecd.
Oxon. IV, 255, 18, e Vindobonensi
Lambecius Biblioth. Caesar. T. VII,
198 A. Kollar. De Euandro et Eu-
rydamante cf. Apost. VIII, 14 a. b.

60d. Arsen. V, 10: Lex. Seguer.
in Bekk. Anecd. I, 437, 3. Suid.

a. ἀποσθρίων. Timaeus Lex. V.
Plat. 44. Est vox Platonica: v.
Ruhnkentius ad Tim. l. c., Schnei-
ders ad Plat. Reip. VI, 495 E.

60e. Arsen. V, 11. XXVI, 9:
Stob. Flor. 105, 5. Ζωγράφου fr.
III Mein.

60f. Arsen. V, 12: Stob. Flor.
104, 20. Fr. 43 Mullach.

60g. Arsen. V, 13. XXXIV, 65:
Stob. Flor. 100, 24. V. Meinekius
Com. Gr. Fr. III, p. 316.

60h. Arsen. V, 14: Stob. Flor.
121, 13. Meinekius l. c. IV, p. 450.

- 61 Ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον: ἀπὸ τοῦ ἀνειμένου εἰς τὸ ἐντονώτερον· καὶ ἀπὸ τοῦ ἤττονος εἰς τὸ κρείττον.
- 62 Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφου: ἐπὶ τῶν τῇ ἀληθείᾳ χρωμένων.
- 63 Ἄπας ἐχίνοσ τραχύς: ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυσ-⁵ τρόπων. ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ κατωτικῶν ἢ ἐνούχων.
- 64 Ἀπῆντησε κακοῦ βολῆ πρὸς ὑπερτάτην ἀτην: ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.
- καὶ σεμνός, ἐὰν ἢ μεθ' ἑτέρων ἀπραγμόνων· ἐν θηρίοις δὲ καὶ πιθήκοις ὅσα δεῖ εἶναι πύθηκον, ὡς ταλαιπώρου βίου:· Ἀπολλοδώρου. 10
- 60i Ἀποστρέφου τῶν κολάκων τοὺς ἀπατηλοὺς λόγους. ἐξαμβλύνοντες γὰρ τοὺς ψυχῆς λογισμοὺς οὐ συγχωροῦσι τῶν πραγμάτων τὴν ἀλήθειαν· ἢ γὰρ ἐπαινοῦσι τὰ ψόγου ἄξια ἢ ψέγουσι τὰ ἐπαινῶν κρείττονα:· Φίλωνος. 15
- 60k Ἀπλῶ γὰρ ἐστὶ τῆς ἀληθείας τάπη.
- 63a Ἀπαν τὸ λυκοῦν ἐστὶν ἀνθρώποις νόσος:· Ἀντιφάντους.
- 63b Ἀπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται:· Μενάνδρου.
- 63c Ἀπάσχοντες ὑφ' ἑτέρων ἀρρῆξθε, ταῦτα τοῖς ἄλλοις μὴ ποιεῖτε:· Ἰσοκράτους. 20
- 63d Ἄπας ὁ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος:· Πλάτωνος.
- 64a Ἀπαντ' ἐρίζεις καὶ συνιεῖς οὐδὲ ἐν.

3. ἔφου] κοῦ ποικίλων δεῖ τᾶνδ' ἐρμηνευμάτων addunt AZ: est Eurip. Phoen. 473. 6. κακῶ τινα ἢ εὔνοισιν N. 7. κακοῦ] κεραινοῦ Ds. βουλῆ N. ὑπερτάτον ἄτης Ds. Arsenius IV, 57 proverbium explicacione non addita sic profert: ἀπῆντησε κακοῦ βουλῆ πρὸς ὑπερτάτην βλάβην. 9. ἄν Stobaeus. 14. ψέγουσι πολλάνις Maximus. 17. ἀνθρώπων Stobaeus. 21. πῦς γὰρ ὁ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσὸς Plato. 23. συνιεῖς (sic) A, συνικεῖς Stobaeus.

60i. Arsen. V, 15: Maxim. Conf. Serm. XI, p. 567 Combef.
60k. Arsen. V, 16: Stob. Flor. 11, 8. Aeschylus fr. 162 Dindorf. Cf. Apest. III, 62.

61. Arsen. V, 18: Suidas. Usurpat Synes. Encom. Calv. 67 A: οὐ φανεῖται στοργῶν λογάρια, αὐτὰς δὲ τὰς φάσεις τῶν νοημάτων εἰς μέσον τιθίμενος, μόνον ἐῖ τῆς γλώττης τὸν τόπον ἀπὸ τῆς διαλίξεως εἰς ἐπιστροφὴν μεταρμόσοιμι, ἀπὸ Δωρίου φασὶν ἐπὶ Φρύγιον: ad quem locum v. Krabinger 108 et cf. annot. ad App. Provn. I, 38. Ad Philoxenum proverbii originem rettulit Bergleinius de Philox. Cyth. disp. 24.

62. Diog. II, 85: Arsen. IV, 97. Euripides ab Aeschylō colorem duxit: cf. Apost. III, 60k.

63. K in nott. ad Diog. II, 87: Arsen. IV, 72. DV I, 81.

63a. Arsen. IV, 68: Stob. Flor. 99, 31. V. Meinekius Com. Gr. Fr. III, p. 57.

63b. Arsen. IV, 69: Stob. Flor. 3, 11. Menand. fr. inc. 276 Mein.

63c. Arsen. IV, 70: Stob. Flor. 5, 56. Isocr. Nicocl. p. 39.

63d. Arsen. IV, 71. Plat. Legg. V, 728 A.

64. DV I, 57: Arsen. IV, 99.

64a. Arsen. IV, 58: Stob. Flor. 35, 6. 7. Non sunt Philonidis: v.

- 65 Ἀπὸ κίπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρῶν εἰς
κρεῖττονα μεταβιβασθέντων. ἀθρόως καὶ μεγιστοὺς ἐγχει-
ροῦντων.
- 66 Ἀπόλωλεν ἡ ὕς καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ἡ γνά-
θος: ἐπὶ τοῦ μὴ ευχόντος ὧν ἤλπισον· ἐπὶ γάμου δὲ ἐρ- 5
ρήθη μὴ γενομένου.
- 67 Ἀπ' εἰνοχοείως σπάσον: παρόσον οἱ μαθόντες
ἀληθεύουσιν.
- γράμματα μαθεῖν δεῖ καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν.
οὐκ ἂν τις εἴπῃ πολλὰ θαναμασθήσεται 10
ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον, ἂν ἡ χρῆσιμα.: Φιλωνίδου.
- 64b Ἀπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκων ἔφν,
καὶ πρὸς τελευτὴν ἔρχεται τὴν τοῦ χρόνου,
πλὴν ὡς εἶοικε τῆς ἀναιδείας μόνον.
αὕτη δ' ὄσπερ αὐξεται θνητῶν γένει,
τόσφδε μείζον γίγνεται καθ' ἡμέραν. 15
- 64c Ἀπαντα τὰ ζῳά ἐστὶ μακαριώτατα
καὶ νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ.
τὸν ὄνον ὄρᾶν ἔξεστι πρῶτα τουτοσί.
οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως.
τούτω κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίνεται,
ἃ δ' ἡ φύσις δίδωκε ταῦτ' ἔχει.
ἡμῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαιῶν κακῶν
αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἔτιρα προσπορίζομεν,
λυπούμεθ' ἂν πτάρη τις, ἂν εἴπῃ κακῶς, 25
ὀργιζόμεθ', ἂν ἴδοι τις ἐνύπνιον, σφόδρα
φοβούμεθ', ἂν γλαῦξ ἀνακράγῃ, δεδοίκαμεν.
ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι,
ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά.: Μενάνδρου.
- 65a Ἀπελλῆς ὁ ζωγράφος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τὴν τύχην καθ- 30
ἡμέτην ἔγραψεν, εἶπεν, Οὐχ ἔστηκε γάρ.

2. ἀθρόως καί] scribe: λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀθρόως τοῖς. 6.
γενομένου N. 7. χείρας Ds, ἀνοχίως Z. 15. γένος Stobaeus. 16.
μείζων idem. 17. ζῳά' ἐστὶ idem. μακαριώτερα Grotius.
21. γίγνεται: Stobaeus. 22. δίδωκεν αὐτὰ ταῦτ' Meinekius.
24. αὐτῶν idem. 26. Ἰδῆ Stobaeus: ὀργιζόμεθ', ἰὰν Ἰδῆ τις ἐνύπνιον
Φοβούμεθ' Meinekius.

Hanovius Exercit. in Com. Gr. I,
18. Meinekius Com. Gr. Fr. IV,
p. 690.

64b. Arsen. IV, 59. VII, 39.
Stob. Flor. 32, 6, ubi Theodectae
tragico adscribitur.

64c. Arsen. IV, 60. XIII, 86:
Stob. Flor. 98, 8. Menand. fr. inc.
5 Mein.

65. Diog. I, 98 ibiq. KB, DV I,
74: Arsen. IV, 100.

65a. Arsen. V, 1: Stob. Flor.
105, 60.

66. K in nott. ad Greg. Cypr. P
I, 80: Arsen. V, 2. Greg. Cypr.
M I, 77.

67. Diog. II, 83b: Arsen. V, 3.
Cf. Apost. VII, 80.

- 68 Ἀπόπληκτος ἄνθρωπος: Μάρκος Ἀντωνίου ἀδελ-
φός βασιλέως Ῥωμαίων ἀδοκίμως διαφθαίρεται, πλήθους
ἰχώρος τε καὶ πνεύματος ἐπισχόντος οἱ τὴν ἀναπνοήν· ὁ
δὴ πάθος ἀποπληξία καλεῖται καὶ ἀπόπληκτος ἄνθρωπος
ὁ πεπονθώς. 5
- 69 Ἀποτίσεις χοίρε τὰ γίγαρτα: οἶον ὦν κατέφαγες
ἀποδώσεις πλείω.

Τὸ ᾱ μετὰ τοῦ ρ̄.

- 70 Ἀράβιος ἄγγελος: Μένανδρος ἐν Ἀνακιδεμένη. ἢ
Μεσοήνια παρὰ τὴν παροιμίαν. 10
- 71 Ἀράβιος αὐλητής: τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαισι-
διαλεγόμενων. τὸ παλαιὸν δὲ φασὶ τοὺς ἐλευθέρους μὴ μαν-
θάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάνανσον, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ
πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ Ἀράβια. ἐφ' ὧν ἐλέχθη·
Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται. 15
καὶ Κάνθαρος Μηδεία·
Κιθαρωδὸν ἐξεγείρατε Ἀράβιον τὸν χορὸν
τούτον.

1. ἀπόπληκτος ἄνθρωπος in Suida desunt. Μάρκος Βῆρος Suidas.
2. βασιλεύς idem. 3. προήν idem. 4. ἀπόπλ. κ.] ἀποπληξίαν παρ-
δος ἰατρῶν ὀνομάζουσι idem. ἄνθρωπος in Suida non exstat. 9. Ἀν-
τιομένη ἢ Μεσοήνια. Suidas: v. Meinekius Com. Gr. Fr. IV, p. 80.
10. παροιμίαν ἀράβιος αὐλητής· Ἀράβιον δ' ἰγὼ κενίηνα αὐλόν; τίθε-
ται δὲ κτλ. Suidas: recte: proverbium enim Ἀράβιος αὐλητής arctissime
cum vn. παρὰ τὴν παροιμίαν cohaerere vel δὲ post τίθηται positum
commonstrat. 11. Ἀράβιος κτλ.] N cum antecedentibus coniungit.
14. ἐλέχθη παροιμία Suidas. 15. παύεται] inserit Suidas: Καὶ Ἀρά-
βιος αὐλητής ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστων. 17. ἐξεγείρατε Suidas. τὸν
et τοῦτον Meinekius delet.

68. Suid. v. ἀποπληξία: Arsen. V, 4.
69. Diog. III, 32: Arsen. V, 5.
DV I, 95.

70. Suidas: Arsen. V, 19. Ma-
car. II, 37. Fr. V Mein.

71. Suidas: Arsen. V, 20. Greg.
Cyr. M I, 31. Steph. Byz. s.
Ἀραβία: ... ὡς ἡ παροιμία, Ἀρά-
βιος αὐλητής, ἣν ἔκατον περι-
τῶν ἀπαισιῶς διαλεγόμενων. ἢ διὰ
τὸ μῆδινα Ἑλλήτων διασκευάσθαι
τὴν αὐλητικὴν ὡς οὐσαν βάνανσον
καὶ παντελῶς ἀνελεύθερον, ἀλλὰ βαρ-
βάρους αὐλητικὰς χρῆσθαι. Διὸ καὶ
Ἀράβιος αὐλητής, ὡς Δραχμῆς

μὲν κτλ.: Eustath. ad Dion. Perieg.
939: ἰστίον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀρά-
βων ἔθνους, μὴ πάντων ὡς ἴσμεν εὐ-
δοκμοῦντων τὰ εἰς ᾧδὴν, πεπαροι-
μιασται τὸ Ἀράβιος αὐλητής,
ὅς κατὰ τὴν παροιμίαν Δραχμῆς
μὲν ἠΰλεε, τεττάρων δ' ἐπαύ-
ετο. λέγεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀπαι-
σιῶς διαλεγόμενων καὶ ἀδολεσχεῖν-
των, καὶ μόλις παυόμενων τοῦ πο-
λυλογεῖν, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμεύσων καὶ
βαρβάρων ἐν τῷ αὐλεῖν: Zenob. II,
39. 58. δραχμῆς — παύεται] cf.
Apost. VI, 36a. Κάνθαρος] V.
Meinekius Com. Gr. Fr. II, 2, 835.

- καὶ πάλιν Μένανδρος Μισσηνία,
 Ἄραβιον ἅρ' ἐγὼ κεινήηκα αὐλόν.
72. Ἀρχομένου τε νότου καὶ λήγοντος βορέας:
 συνυπακούεται τό, δει πλειν.
73. Ἀρκάδας μιμούμενος: ταύτη κέχρηται Πλάτων ἐν 5
 Πισάνδρῳ. ἐπὶ τῶν ἄλλοις· τάλαιπωροῦντων. μαχιμώτατοι
 μὲν γὰρ ὄντες αὐτοὶ μὲν οὐδέποτε ἰδίαν νίκην ἐνίκησαν,
 ἄλλοις δὲ αἴτιοι νίκης πολλοῖς ἐγένοντο. καὶ ὁ Πλάτων
 οὖν διὰ τὸ τὰς κωμῳδίας αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις παρέχειν διὰ
 πέναν, Ἀρκάδας μιμῆσθαι ἔφη. 10
74. Ἀριστᾶν μὲν πολὺ, δειπνεῖν δὲ ὀλίγον: ἐπὶ
 τῶν ἐρεθίζόντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ ἀφροδίσια.
75. Ἄργους λόχος: ἐπὶ τῶν σφόδρα σμφοραῖς ἐνεσχημέ-
 νων· φόνος γὰρ πολὺς ἐκεῖ συνέβη.
76. Ἄργεῖα φορά: ἐπὶ τῶν σνοφαντούντων· οἱ γὰρ Ἄρ- 15
 γεῖοι φιλόδοικοι.
77. Ἄρτι τήν ἀρετὴν ζητεῖς: ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν
 πονούντων ἐπὶ τι.
- 71a. Ἄργυρὸς λιμός: ἐπὶ τῶν ἐν σιτοδείᾳ καὶ σπᾶνι τῶν
 ἀναγκαίων πολὺ ἀργύριον κερδαίνόντων. 20

1. Scribe Μισσηνία. 2. κεινήη' ἄγγελος Meinekius. 5. μιμή-
 σομαι Macarius, A infr. 81a: male: v. Naekius Opusc. I, 210. 6.
 Scribe Πισάνδρῳ. 7. μὲν in Eustathio deest. ἰδίαν νίκην N, Eu-
 stathius om. 8. πολλοῖς δὲ ἄλλοις Eustathius. νίκης] τοῦ νικᾶν
 idem. ἰγίνοντο] ἦσαν idem. καὶ — οὖν] ὕθεν καὶ Πλάτων ὁ κωμικός
 idem. 9. παρήκει] ἐκιδιδόναι idem. 13. λόφος Ds. 14. ἐνεσχημένον
 A Ds. 15. σνοφαντῶν Ds. WA ab alia manu addunt: ἢ ἐπὶ τῶν
 ἀλαζονικῶν. 19. ἀργυρᾶν B.

71a. Arsen. V, 21. Cf. nott. ad
 App. Provn. I, 39.

72. Arsen. V, 27. Respexit Ari-
 stot. Problem. 36, 27, p. 943 Bekk.:
 ἢ οὐ μόνον τοῦτ' αἰτίον, ἀλλ' ὅτι
 καὶ μείζων λήγων ὁ νότος γίνεται;
 διὸ καὶ ἡ παροιμία εἰς αὐτὸν Ἀρχο-
 μένου τε νότου. οἱ δὲ μείζους ψυχρό-
 τεροι. Similiter sonat Hesiod. Op.
 et D. 368.

73. Arsen. V, 43. Ταύτη — Πι-
 σάνδρῳ] Scidas. De Pisandro cf.
 Dryander de Antiph. diss. 24. ἐπὶ
 πτλ.] Eustath. ad Hom. Il. B, 612,
 p. 302, 30. Πλάτων] v. Meine-
 kius Com. Gr. Fr. I, 162. II, 2,
 651. Macar. II, 41.

74. De re cf. ann. ad Diog. VI,
 18. VII, 97a.

75. Diog. III, 10: Arsen. V, 22.
 76. Diog. II, 79: Arsen. V, 23.
 De Argivorum mala fama v. App.
 Provn. III, 35. Macar. II, 38. Mei-
 nekius ad Com. Gr. Fr. IV, 427.

77. Arsen. V, 51. Ortum est,
 ut videtur, e Plat. Apophth. Lacon.
 220 D: Εὐδαμίδας ὁ Ἀρχιδάμον,
 ἀδελφὸς δὲ Ἀγιδος; ἰδὼν πεινορά-
 την ἐν Ἀκαδημία πρῆσβύτερον ἤδη
 μετὰ τῶν γυναικῶν φιλοσοφούντα,
 ἐπύθετο τίς ὁ πρῆσβύτερος· φημένου
 δὲ τινος ὅτι σοφὸς ἄνηρ καὶ τῶν
 ζητούντων τὴν ἀρετὴν, Καὶ ποτε,
 ἔφη, χρίσεται, ἰὼν ἄρτι ζητῆ; cf.
 ibid. 192 A.

- 78 Ἀρχιδάμιος πόλεμιος: ἐπὶ τῶν λίαν πικρῶν πολέμων. Ἀρχιδάμιος δὲ ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν, καθάπερ Θουκυδίδης καὶ Ἔφορος καὶ Ἀναξιμένης καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀνδρῶτιανος καὶ Πυθίου ξενίας. 5
- 79 Ἀρκάδιον βλάβστημα: ἐπὶ τῶν δειλῶν.
- 80 Ἀρχὴ Σκυρία: ἐπὶ πῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσσελες ἔχόντων, παρόσαρ περὶ δὴς καὶ λυπηρά. ἀπὸ Θησείως ἐπιθεμένου τῇ Λυκομήδους ἀρχῇ, ὅτι πειρῶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατακρημνισθεῖη· ὄστρακισθῆναι δὲ πρῶτον Ἀθή-10 νησι Θεσεία ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τοῖς πρώτοις καιροῖς.
- 81 Ἄρτι μὺς πίττης γέύεται: ἐπὶ τῶν νεωστὶ πείραν τῶν κακῶν λαμβανόντων. τὸ γὰρ ζῶον εἰς πίσσαν πίπτει δεινὰ πάσχει.
- 82 Ἀρμόδιου μέλος: ἐπὶ τῶν σκολιῶν· σκολιὰ γὰρ μέλη 15 ἦδε· ταῦτόν δὲ καὶ τὸ Ἀδμήτου μέλος.
- 77a Ἄρχε πρῶτον μαθῶν ἄρχεσθαι· ἄρχεσθαι γὰρ μαθῶν ἄρχειν ἐπιστήση· Σόλωνος ἡ ὑποθήκη.
- 77b Ἄρχῃν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τάμηχανα.
- 80a Ἀρπακτικώτερος γαλῶν. 20
- 81a Ἀρκάδας μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν ἐτέροις πονούντων.

1. Ἀρχιδάμιος WZ. Singulae periodi alio apud Harpocratonem ordine sese excipiunt. 4. κατ' Ἀντάνδρου Harpocratio Bekkeri. 8. καὶ — ἀπὸ] καὶ λυπρὰ καὶ διὰ τοῦτο πικρὰ ἢ Σκύρος, οὐδὲν φέρονται λόγον ἄξιον. οἱ δὲ ἀπὸ Suidas. ἐπιθεμένου] ὅτι ἐπιθεμένος Suidas. 11. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ καιρῶν duce Pearsono Bernhardius ad Suid. l. c. correxit. Scripserat enim Theophrastus duos libros περὶ καιρῶν: Diog. Laert. V, 50. 15. Ἀρμόδιον A. 16. ἦδετο πρὸς Ἀρμόδιον A.

77a. Arsen. V, 52. 72: Stob. Flor. 46, 22. Cf. Diog. Laert. I, 60, ubi Meibomius non immemor Stobaei fuit.

77b. Arsen. V, 53. Est Soph. Antig. 92.

78. Arsen. V, 54. Ἀρχιδάμιος δὲ κτλ.] Harpocr. 37, 1 Bekk.: similia habent Suid. s. v., s. Εἰρασίδης, Lex. Seguer. in Bekk. Anecd. I, 234, 31. 450, 1. Etym. M 254, 40. Θουκυδίδης] V, 26. Ἔφορος] p. 232 Marx. Ἀναξιμένης] p. 287 Geier. Λυσίας] p. 144 Hoelscher. De hoc prioris partis belli Peloponnesiaci nomine dixerunt Wes-

selingius ad Diod. XIII, 9. Kruegerus ad Dionys. Hal. Histor. 246. Ulrichius de Thucyd. hist. Melet. 15 sqq.

79. Diog. III, 42. Cf. Apost. III, 88.

80. Suidas: Arsen. V, 55. Macar. II, 43.

80a. Arsen. V, 56. Cf. Lucian. Piscat. § 34 et v. Apost. XII, 99a.

81. Diog. II, 64: Arsen. V, 44. DV I, 72. Apost. XI, 89.

81a. Arsen. V, 45: cf. sup. 73. infr. V, 38a. Macar. II, 41.

82. Diog. II, 68: Arsen. V, 42. Macar. II, 32.

- 83 Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς: ἐπὶ τῶν μεγάλα ἢ ἀσύφορα αἰτούντων.
- 84 Ἀρχαιότερος Ἰβύκου: ἐπὶ τῶν εὐθηθῶν. οὗτος γὰρ τυραννεῖν δυνάμιενος ἀπεδήμησεν.
- 85 Ἀρχὴν μὲν μὴ φύναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον· 5 φύντα δ' ὁμως ὠκιστα πύλας Ἀἰδαο περῆσαι: ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βιούντων.
- 86 Ἀρχὴ πολέμων: ἐπὶ τῶν ἀδικεῖν ἐπιχειρούντων.
- 87 Ἀρχαῖκά φρονεῖς: ἐπὶ τῶν μαρῶν καὶ εὐθηθῶν.
- 88 Ἀρκάδιον βλάστημα κατεσπάρη: ἐπὶ τοῦ δειλοῦ. 10
- 89 Ἄρκτου παρούσης ἴχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν ἀθῆλων.
 Ἡ γὰρ ἄρκτος χειμῶνος μὲν ἀποτίπτει, καὶ φωλεύει τε-
 κοῦσα, καὶ ὑφορωμένη τοὺς κρυμοὺς τὴν ἐπιδημίαν τοῦ
 ἥρος προσμένει, οὐδ' ἂν πρὶν ἢ πληρωθῆναι τρεῖς μῆνας
 ἐξαγάγοι τὰ βρέφη. ὅταν δὲ αἰσθηται ἑαυτῆς πεπλησμένης, 15
 ὑφορωμένη τοῦτο ὡς νόσον, ζητεῖ φωλεόν· ἐντεῦθεν τοι
 κέκληται τῇ ἄρκτω φωλεία τὸ πάθος. εἰσέρχεται δὲ εὐδὲ
 βαδίζουσα, ἀλλ' ὑπτία, ἀφανίζουσα τοῖς θηραταῖς τὰ ἴχνη·
 ἑαυτὴν γὰρ ἐπιούρει κατὰ νῶτα καὶ παρεισελθοῦσα ἡσυχάζει.
- 88a Ἄρκουθός ἐστι φυτόν ἀκαρθῶδες, οὐ τὴν ὄδμην πάντα 20
 τὰ ἐρπετὰ ἀποστρέφονται· παρὰ τὴν ἀράν, ὃ ἐστι τὴν βλάβην,
 κενύειν.
- 88b Ἄρκουθ' καθ' αὐτοῦ, καὶ μὴ διάρπαζε τὰ πλησίον, μηδ'
 αὐτὸ προΐεσο τῶν σῶν, ὡς κατὰ τοῦτο μειονεκτῶν· Ἰεραξ εἶπε.

3. Αἰβύκου l m. 4. τυραννεῖν Am om. 6. ὁμως] ὅπως Ds.
 9. φρονεῖν Ds. Explicatio Apostolio propria. 11. προσῆλων N, δῆ-
 λων B, δειλῶν κυνηγῶν Ds. 12. ἡ γὰρ κτλ.] N om. 15. ποτὶ
 τὰ βρέφη As. 17. τῇ — φωλεία] τὰ ἀρκτοφώλεια ZW: v. Iacobsius.
 εἶτα εἰσέρχεται· As. οὐδὲ] οὐ As. 19. τὰ νῶτα As. 20. Zonaras
 in fine ἀρκουθός καὶ ἄρκουθος addit. 23. καθ' τοῖς Stobaeus.

83. Diog. II, 69: Arsen. V, 38.
 DV I, 73.

84. Diog. II, 71: Arsen. V, 64.
 Cf. nott. critt. ad Apost. VIII, 53.

85. Diog. III, 4: Arsen. V, 49.
 Macar. II, 45..

86. Diog. III, 5: Arsen. V, 48.
 Lucianum Alex. §. 8 hoc prover-
 bium respicere opinatur Erasmus
 II, 10, 75.

87. Cf. Diog. III, 40. Greg. Cyr.
 L I, 25: elm edidit Walzsius p. 78.

88. K in nott. ad Diog. III, 42:
 Arsen. V, 39. Cf. Apost. III, 79.

88a. Arsen. V, 40: Zonar. 299:
 similiter Etym. M. 144, 38. Scholl.
 ad Apoll. Rhod. IV, 156. Ceterum
 v. de iunipero Dioscor. I, 103.

88b. Arsen. V, 41: Stob. Flor.
 9, 58, p. 249 Gsf.

89. Diog. II, 70: Arsen. V, 50.
 Greg. Cyr. M I, 54. ἡ γὰρ κτλ.]
 Aelian. N. An. VI, 3.

- 90 Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λώϊον ἢ τελευτήν: δηλοῖ δὲ ὡς ἀρχόμενα τὰ δευτὰ μᾶλλον πειραῖσθαι κωλύειν ἢ ἀκμάσαντα καὶ τελειωθέντα.
- 91 Ἀργυραῖς λόγχαις μάχου, καὶ πάντων κρατήσεις: ἀντὶ τοῦ, διὰ χρυσοῦ πάντα νικήσεις. Φιλίππου δὲ ἐδόθη τοῦτο χρῆσμός αἰνιτομένου τοῦ θεοῦ ὡς διὰ προδοσίας πάντων κρατήσει.
- 92 Ἄριστα χωλὸς ὕφει: φασίν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες τοὺς γεννωμένους ἄρθενας ἐπήρουν· ὅθεν πολεμοῦντες αὐταῖς οἱ Σκύθαι, καὶ βουλόμενοι αὐτὰς ἐξαπατήσαι, ἔλεγον, ὅτι συνέσονται αὐταῖς ἐς γάμον ἀπήρωτοι καὶ οὐ λελωβημένοι, ὡς τῶν ἐκείνων ἀνδρῶν λελωβημένων ὄντων· ἐξ ὧν ἀποκριθεῖσα ἡ ἡγεμὼν τῶν Ἀμαζόνων, ἄριστα, φησί, χωλὸς ὕφει· ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει.
- 90a Ἀρχὴν ἔχω κόσμεε, αὐτὸς δὲ μὴ μεταβάλλεο. 15
- 90b Ἀρχὴν λαβῶν μὴ ἐπαίρειο, ὧντὸς δὲ διατέλει· οὕτω γὰρ καὶ ἀποθνήσκεις οὐκ ἀφηρηθεὶς τοῦ σεμνένοτός σε νομισθήσῃσι. Εὐσεβίου.
- 90c Ἀρθεῖς δ' ἡὔτ' ἀπόλεν κάδος πίτρης, εἰς πολὺν κῆμα κολυμβῶ μεθῶν ἔρωτι· Ἀνακρέοντος. 20
- 90d Ἀργαλῆος γὰρ εἶστί θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι· Ὀμήρου.
- 90e Ἀρετῆς ἀτιμαζομένης, πλοῦτος μόνος σπονδαζόμενος καὶ ἐνδυναστεύσας, ὑβριὸς τε καὶ ὑπερηφανίης ὑπηρετής, καὶ πάντων κακῶν ὑπ' ἐξουσίης τε καὶ τοῦ ἀνεπιπλήκτου χορηγὸς γίγνεται· Εὐσεβίου. 25

1. πολὺ Alm om. ἤγε Harpocratio Bekkeri: ἢ ε Suidas. 2. δεινὸ δει Harpocratio. 6. τοῦτο] οὗτος ὁ Ds. 8. οἶφει Ds. ἔφει] addit u: ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεία κακὰ μᾶλλον αἰρουμένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ: v. Macarium. 14. οἶφει Ds. 15. Εὐσεβίου Stobaeus praemittit. 19. ἀρθεῖς δ' ἡὔτ' ἀπὸ λευκάδος Πίτρης ἐς κτλ. Bergk. 22. ἀρετῆς γὰρ Stobaeus. 24. ἀνεπιπλήκτου] τὰς ἀπεισιώσης ἀρετῆς οὐδεὶς ἀνακαλίσεται codex A Stobaei addit: v. Gaisfordus.

90. Harpocr. 36, 19: Arsen. V, 58: Suidas: δηλοῖ δὲ ἡ παροιμία ὡς ἀρχόμενον τινὸς καὶ παθοῦς καὶ ἄλλου τινὸς δευτοῦ μᾶλλον ἔστι κωλύειν, ἢ ἰνακμάσαντος καὶ τελειωθέντος: Lexic. in Cram. Anecd. Oxon. II, 491, 1. Sententiam illustrat Theogn. 1133: Κύρην, παρούσι φίλοις κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν, Ζητῶμεν δ' ἔλπει φάρμακα φρονέμεν, ubi v. Welckerus p. 25: add. Ovid. Rem. Am. 91. Pera. Sat. III, 64: venientē occurrīte morbo.

90a. Arsen. V, 59: Stob. Flor. 46, 38. 90b. Arsen. V, 60: Stob. Flor. 46, 39. 90c. Arsen. V, 61: Hephæst. de Metr. 130 Gaf. Anacr. fr. 17 Bergk. 90d. Arsen. V, 28. 62: Hom. Od. 4, 397. 90e. Arsen. V, 63: Stob. Flor. 43, 142. 91. Diog. II, 81: Arsen. V, 24. Greg. Cypr. M I, 64. 92. Diog. II, 2: Arsen. V, 34. Macar. II, 40.

- 93 Ἀργύρου κρῆναι καλοῦσιν: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν, δι' ὑπερβολὴν δὲ πλούτου παρῆρσιαζομένων.
- 94 Ἄρνα προβάλλειν: ἐπὶ τῶν πολυμειν αἰρουμένων· οἱ γὰρ πολυμειν βουλόμενοι κήρυκα ἐπεμπον ἄρνα ἐπιφερόμενον, ὃς ἤφει ἐνδον τῶν ἄρνα, μηλόβοτον τῆν πόλιν 5 αὐτῶν ἐκ τούτου δεικνύων ἐσεσθαι.
- 95 Ἀρετῆ τριάς, σύνοσις καὶ κράτος καὶ τύχη: ἐξ ἀποφθίγματος Ἀπολλωνίδου τοῦ Νικαίως. ἄλλοι δὲ φασὶ Δημητρίου τοῦ Σκηψίου.
- 96 Ἀρετὴν εἰ μὲν ἔχοις πάνθ' ἔξεις· κακίαν δὲ, οὐδὲ 10 σεαυτόν.
- 97 Ἀρχὴ ἡμῖσι πάντος: ἐπὶ τῶν εἰς τι προκοπιόντων.
- 97a Ἀρετῆς οἰκεῖον ἀδικίαν μισεῖν, εὐσέβειαν φυλάσσειν· Κλεοβούλου.
- 97b Ἀρχῶν μὲν ἐπιτήδευε πρῶτος εἶναι, ἀρχόμενος δὲ μεγάλω 15 φρων· Ἰσοκράτους.
- 97c Ἀρχεσθαι μὴ μαθὼν ἄρχειν μὴ ἐπιχειρεῖ· Κλειτάρχου.
- 97d Ἀρχικὸς εἶναι βούλου μὴ χαλεπότητι μηδὲ τῷ σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ τῷ πάντας ἡττάσθαι τῆς σῆς διανοίας· Ἰσοκράτους.
- 97e Ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα 20 βίον δύναται· ἂν συλλέγειν ἄνευ πόνων· Εὐριπίδου.

1. λαλοῦσιν Ds. 3. προβάλλει Ds. πολυμειν] πόλεμον αἰρεῖν Ds. 5, ὃς — ἄρνα] ὃς ἤφει ἐνδον ἐνδεικνύμενος Ds. 6. δεικνύων Ds om. 10. εἰ μὲν ἔχοις] μὲν ἔχων Maximus: εἰ μὲν ἔχεις A. 13. οἰκεῖον] καὶ κακίας ἀλλότριον Stobaeus addit.

93. Diog. II, 93: Arsen. V, 25. DV I, 82.

94. Diog. II, 96: Arsen. V, 35.

95. Arsen. V, 36: Harpocr. 103, 16: ἐν ἰνίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται Τριαγμοί, καθὼς Δημήτριος ὁ Σκηψίος καὶ Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαίως ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῷ τάδε· «ἀρχὴ ἦδε μοι τοῦ λόγου. πάντα τρία καὶ πλέον οὐδὲ ἔλασσον. τούτων τῶν τριῶν ἐνὸς ἐκάστου ἀρετῆ τριάς, σύνοσις καὶ κράτος καὶ τύχη». De Ionit' libro, ex quo haec descripta, v. Lobeckius Aglaoph. I, 384. Koepkius de Ion. poetae V. et Scr. 79. Nieberdingius de Ion. Vita et Scr. p. 96.

96. Max. Conf. Serm. I, p. 532 Comb., Boisson. Anecd. I, 132. Arsen. V, 67 Clitarcho tribuunt. Respexit fortasse Philo de Vita Mos. T. II, 107 Mang.: ὁ δὲ σπουδαῖος

ἄνθρωπος κίηται μὲν οὐδὲν κυρίως, ἀλλ' οὐδὲ αὐτόν, τῶν δὲ τοῦ θεοῦ κειμηλίων, καθ' ὅσον ἂν οἶός τε ἦ, μεταλαγχάνει.

97. Diog. II, 97: Arsen. V, 66. DV I, 83.

97a. Arsen. V, 68: Stob. Flor. 3, 79, 1.

97b. Arsen. V, 70: Anton. Mel. 104, p. 174 Fabr., Gramm. in Boiss. Anecd. I, 118, qui Clitarcho dictum adscribunt: nomen auctoris reticet Anon. in Boiss. Anecd. I, 131.

97c. Arsen. V, 71: Anton. Mel. 104, p. 174 Fabr., Gramm. in Boiss. Anecd. I, 130, ubi editor haec annotavit: «Clitarcho tribuitur haec sententia in cod. 1168, p. 96, 2 et Coisl. 249, p. 1.»

97d. Arsen. V, 73: Anton. Mel. 104, p. 174 Fabr. Isocr. Nicocl. p. 19.

97e. Arsen. V, 75: Stob. Flor.

- 98 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: ἐπὶ τῶν μακρὰ διηγουμένων. ἢ γὰρ διφθέρα, ἐν ᾗ ὁ Ζεὺς ὑπεγράφετο τὰ γινόμενα, παμπάλαιος ἦν.
- 99 Ἀρᾶς ἱερὸν: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων ἐπὶ χρηστοῖς ἢ φαύλοις. 5
- 100 Ἀρετῆς τὸ βάρβαρον οὐ ξυνήσιν: ἐπὶ τῶν ἀπαιδύτων.
- 1 Ἀρχῇ ἄνδρα δείκνυσιν: ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπιεικῶν δοκούντων, ἐν αὐτῇ δὲ κακῶν φαινομένων. Θεόφραστος ἐν τῷ παροιμιῶν· ἄλλοι δὲ φασιν ἀπόφθεγμα εἶναι Σόλωνος. 10
- 2 Ἀρχιλόχου πατρίς: ἐπὶ τῶν λοιδορούντων· τοιοῦτος γὰρ Ἀρχίλοχος.
- 3 Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως: ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος ἐλεγείων παραινετική. 15
- 4 Ἀργούντων χορὸς: ἐπὶ τῶν κακὰ ποιούντων.
- 5 Ἀρίγνωτος σμάραγδος ἐν μὲν τῷ φάσει σκοτεινός: πρὸς τοὺς ἀποκρύπτοντας ἑαυτοὺς, ὅπου οὐ χεῖρ.
- 6 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν: εἰς ἀπαιδευτοὺς ἂν ῥηθεῖη. 20
- 7 Ἄρεος νεοττόν: ἐπὶ τῶν φιλοπολέμων.
- 100a Ἀρεοπαγίτης: ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὑπερσέμων.

1. μακρὰ] μωρὰ Gregorius. 2. ἐπεγράφετο idem. 4. ἢ ἐπὶ Ds. 6. συνήσιν A. 12. πατρίς] πατρός I, πατρίς Z: πατρίς etiam Diogeniano reddendum est. 14. ἀρχῶν Z: recte: v. nott. ad Diog. l. c. et Schneidewinus Delect. Poet. Eleg. p. 468. δίκαια κἀδίκαιa Meinek. Com. Gr. Fr. IV, p. 713. 19. ἀγορεύειν] καὶ σιγῶν ὑπὲρ τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν Ab ex Theognide 626 adiecit. 20. εἰς — ῥηθεῖη] φανερόν Ds. Explicationem Ab om. 21. νεοττός Macarius.

30, 12. Eur. Elect. 80, ubi v. Barnesium.

98. K in nott. ad Diog. III, 2: Arsen. V, 65. Greg. Cypr. L I, 58.

99. Diog. II, 92: Arsen. V, 26. Macar. II, 33.

100. Arsen. V, 29.

100a. Arsen. V, 30: Diog. II, 91. Macar. II, 30.

1. Arsen. V, 47. Ἀρχῇ — φαινομένων] K in nott. ad Diog. II, 94. Θεόφραστος κτλ.] e corrupto Harpocratonis codice fluxisse videtur: v. Harpocr. 36, 15: Σοφοκλῆς

μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνος φησιν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα, Θεόφραστος δ' ἐν τῷ παροιμιῶν καὶ Ἀριστοτέλης Βιαντός. Cf. Apost. XVIII, 27 et annott. ad Greg. Cypr. M I, 80.

2. Diog. II, 95.

3. Diog. II, 99: Arsen. V, 69.

4. K in nott. ad Diog. III, 6: Arsen. V, 31. Greg. Cypr. L I, 60.

5. Macar. II, 34: Arsen. V, 32.

6. Diog. II, 90: Arsen. V, 27.

37. Greg. Cypr. M I, 82.

7. Arsen. V, 33. Macar. II, 31.

8 Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις: ἐπὶ τῶν ἀδιασκεπτικῶς τι ποιούντων καὶ τὸ κατόπιν μὴ προορωμένων.

Τὸ ᾱ μετὰ τοῦ σ̄.

- 9 Ἀσκὸν δαίρεις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.
- 10 Ἀσκῶ μορμύττεσθαι: ἐπὶ τῶν μάτην φοβούντων. 5
- 11 Ἀσκὸν βαπτίζεις πνεύματος πλήρη: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 11a Ἀσκὸν λήψεται ὁ πρότερον πιών: ἐπὶ τῶν γενναίως ὑπὲρ ἄλλων ἀγωνιζομένων.
- 11b Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακῆ καὶ ἀθέσφατος οἶνος. 10
- 11c Ἀσκαῖν μὲν ἀρετὴν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς.
ἔχων γὰρ ἄμφω ταῦτα, μακάριός θ' ἄμα
κεκλημένος ἦν καγαθὸς δυνήσεται.
- 11d Ἀσελγέστερος ὄνου.
- 11e Ἀσελγής ἐστὶν ὁ ἀνὴρ: ἀντὶ τοῦ ἄγαν ὄξει. παρῆται 15
δέ, ὡς φασίν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Σέλγος πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔχων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοις ἐκονιώνουν· κατ' ἐπίτασιν οὖν τὸ ἀσελγαίνειν.

1. ἀπερισκέπτως Ds, ubi v. nott. criticas. 5. μορμολύττεσθαι Ds. 11. αἰτεῖ Welckerus Trag. Gr. III, 1064. 13. δυνήσεται] Καρκίνου addit Ab, Καρκίνου Τυρεῖς Ac: Καρκίνου Τηρεῦς Stobaeus. 16. Σίλγη Suidas. 17. ἔχων] quod scripserat Arsenius ὄξων, ipse postea in ἔχων mutavit: ὄξων a, ὄξων m W.

8. Diog. III, 33: Arsen. V, 46. Greg. Cyr. M I, 84.

9. Diog. III, 3: Arsen. V, 76. DV I, 84.

10. Diog. II, 65: a p. 81 Walz. Macar. II, 52.

11. Arsen. V, 77. Erasmus III, 4, 32 natum esse suspicatur ex Sibyllae de civitate Attica oraculo, quod exstat apud Plut. Thes. 24: ἀσκός βαπτίζη, δῖνας δέ τοι οὐ θέμις ἐστί, de quo dixit Lobeckius Aglaoph. II, 966.

11a. Arsen. V, 78. Aristoph. Acharn. 1000: κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χάος πίειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς θ' ἂν ἐκπλή Πρωτίστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται, ad quem locum Scholiasta haec annotat: ἐτίθετο δὲ ἀσκός περυσμητός ἐν τῇ τῶν χοῶν ἰορτῇ, ἢ φ' ὅθι τοὺς πίοντες πρὸς ἀγῶνα ἰσάναται, τὸν πρῶτον πίοντα δὲ ὡς κνήσαντα λαμβά-

νειν ἀσκόν: eadem apud Suid. v. ἀσκός Κτησιφῶντος leguntur. Corrupte autem Hesych.: Ἀσκὸν λήψεται: ἀσκός κνητήριον ἐτίθετο. καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔπεινον. κνητήριον στίφανον.

11b. Arsen. V, 79: Hom. Od. 461.

11c. Arsen. V, 80. VIII, 50. XXV, 87: Stob. Flor. 103, 3.

11d. Arsen. V, 81. Cf. Luciani Piscat. 34.

11e. Arsen. V, 82. παρῆται δὲ κτλ.] Suid. v. ἀσίλγεια. Bekk. An. I, 451, 6: docte Eustath. ad Dionys. Perieg. 858: ἰστορεῖται δὲ καὶ πᾶν ποτὲ τὴν πόλιν ταύτην εὐνομηθῆναι, Λακωνῶν ὡς εἰρηται μετοκησάντων εἰς αὐτήν· ὅθεν καὶ ἀσελγείς φασὶ κατὰ στίρην κελεῖσθαι τοὺς ἀσχροὺς καὶ οὐ ζῶντας εὐνόμως μηδὲ ἰοικόντας τοῖς Σελγεῦσι κατὰ ἧθους χρηστότητα. καίτοι ἄλλο τὸ ἀναπαλιν φανλοτάτους τοὺς ἐκ

- 12 Ἄστροις σημαίνεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι ὑπονοούντων.
- 13 Ἄστραπὴ ἐκ πυελίου: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ εὐτε-
λῶν· ἡ γὰρ ἐξ ὑδάτων ἢ ἀγγείων ἀστραπὴ ἐν τοῖς τοίχοις
γινομένη οὐδὲν δύναται. 5
- 14 Ἄσπίδος δῆγμα: ἐπὶ τῶν ἀνιάτων: Ἄσπίδος
ἀκούω μόνον δῆγμα ἀνιάτων εἶναι καὶ ἐπικουρίας κρείτ-
τον. καὶ μισεῖν ἄξιον τὸ ζῆρον τῆς εὐκληρίας τῆς εἰς τὸ
κακόν· ἀλλὰ καὶ τούτου θηρίον μισρώτερον γυνὴ φαρμα-
κίς, οἷαν ἀκούομεν καὶ τὴν Μήδειαν καὶ τὴν Κίρκην· τὰ 10
μὲν γὰρ τῶν ἀσπίδων φάρμακα καὶ δῆγματος ἔργα ἐστί,
τὰ δὲ ἐκείνων ἀναίρειν καὶ ἐκ μόνης τῆς ἀφῆς φασίν:·
Ἔνθεν τοι καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ τῶν
διαδημάτων ἐφόρουν πεποικιλμένας ἀσπίδας, τῆς ἀρχῆς
αἰνιττόμενοι τὸ ἀκίνητον. οἱ δηχθέντες δὲ ὑπὸ ἀσπίδος 15
οὐ περαιτέρω βιοῦσι τετάρτης ὥρας· πνιγμός δὲ αὐτοῦς
καὶ σπασμός διώκει καὶ λυγμός. τῆς δ' ἀσπίδος φασὶ τὸν
ἰχνεύμονα τὰ φὰ ἀφανίζειν, οἷονεὶ τοῖς ἑαυτῶν παισὶν
- 12a Πλάτωνος ἐπίγραμμα εἰς Φαῖδρον.
Ἄρτίρας εἰσαθροῖς ἀστὴρ ἕμός· εἶθε γενοίμην 20
οὐρανός· ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.
- 12b Ἄλλο. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.
Ἄστὴρ μὴν πρὶν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἔφος·
νῦν δὲ θανῶν λάμπεις, ἔσπερος ἐν φθιμένοις.
- 13a Ἄσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθετής,
λαβῶν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα·. Εὐριπίδου. 25

9. μισρώτερον καὶ ἀφυλακτότερον As. 13. τοὺς βασιλεῖς ἀκούω As.
14. φορεῖν As. 15. αἰνιττόμενος As. ἀκίνητον δὲ ἐκ τῆς τοῦ ζῆρου
μορφῆς τοῦ προειρημένου As, in quo hic nonnulla de aspidis natura ad-
iecta sunt. ὑπ' ἀσπίδων As. 17. λυγμός, ὡς φασίν· Ἀκούω δὲ τὸν
ἰχνεύμονα τῆς ἀσπίδος τὰ As. 18. ἑαυτοῦ As. 21. βλέπων Schnei-
dewinus. 26. Εὐριπίδου Τημεσίην Stobaeus.

ιστοροῦσιν, ὅθεν κατ' ἐπίτασιν λέ-
γεσθαι τὴν ἀστέριαν ἐπὶ τῶν οὐ
καθαρῶς ζώντων, ἀλλὰ τοῖς Σίλγεῦ-
σιν ἰοικόντων. κρείττων δὲ ἢ πρώτη
ἐπιβολὴ τῆς ἐτυμότητος. ταχα γὰρ
οὐκ ἂν ὁ Διονύσιος μεγαλόθυμον εἶπε
τὴν Σίλγην, εἰ φάυλους τοὺς πολί-
τας ἔτριψεν: add. annot. ad Diog.
V, 61. De urbe v. O. Muellerus
Dor. I, 125. Bernhardius ad Dionys.
Perieg. 860.

12. Diog. II, 66: Arsen. V, 83.
Macar. II, 50.

12a. Arsen. V, 84: Diog. Laert.

III, 29. Anth. Palat. VII, 669.

12b. Arsen. V, 85: Diog. Laert.

III, 29. Anth. Palat. VII, 670.

13. Diog. III, 7: Arsen. V, 86.

13a. Arsen. V, 87: Stob. Flor.

4, 10. Eurip. Tem. fr. 16 Matth.

14. Arsen. V, 88. Ἀσπίδος —

ἀνιάτων] potest comparari versus

ὑπεξαίροντα τοὺς μέλλοντας ἀντιπάλους· Ὁ δὲ Ἰχνεύ-
μων ὁ αὐτὸς ἄρα καὶ ἄρῃην καὶ Θῆλυς ἦν, μετειληγῶς καὶ
τῆσδε τῆς φύσεως καὶ τῆσδε, καὶ σπείρειν τε καὶ τίκειν
τοῖς αὐτοῖς ἢ φύσει ἔδωκεν. ἀποκρίνονται δὲ εἰς τὸ ἀτιμό-
τερον γένος αἱ ἤττηθέντες μετὰ τὴν μάχην· οἱ γὰρ κρα- 5
τήσαντες ἀναβαίνουνσι τοὺς ἤττημένους καὶ εἰς αὐτοὺς
σπείρουσιν. οἱ δὲ ἄθλον τῆς ἤττης φέρονται, ὠδινὰς τε
ὑπομῖναι, καὶ τέως ἀντὶ πατέρων γενέσθαι μητέρας· τοῖς
γε μὴν πολεμιωτάτοις ἀνθρώπων ζῷοις, ἀσπίδι καὶ κροκο-
δαίλῳ, ἐχθιστόν ὁ Ἰχνεύμων· Λίβυσαν δὲ ἄρα ἀσπίδα 10
καὶ ἀποφαίνειν τυφλοὺς τῷ φουσῆματι ἀκούω.

- 14a Ἀσφαλῆς ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατηλάτης· Εὐριπίδου.
14b Ἀσφαλῆς πᾶς τόπος τῷ ζῶντι μετὰ δικαιοσύνης.
14c Ἀσφόδελος σκιλλῶδες φυτόν, φύλλα ἔχον μακρὸν καὶ
ἀνθερικὸν ἐσθιόμενον. καὶ τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρηγόμενον, καὶ 15
ἢ ῥίζα κοπτομένη μετὰ σύκων πλείστην ὄνησιν ἔχει. Περσεφόνης
καὶ χθονίων ἱερὸν. καὶ Ῥόδιοι τῆς Κόρης οὐ τὴν Ἀρτεμιν ἀσφο-
δέλῳ στέφουσιν. προπαροξυτόως δὲ ἀναγνωστέον. καὶ Ἡσιόδου·
οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειρα.
τὸν δὲ τόπον ἐν ᾧ φύεται, ὄξυνοητέον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ 20
κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
14d Ἀστοῖσιν δ' οὐπω πᾶσιν ἄδειν δύναμαι.
οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυκαίδη. οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
οὐθ' ὕων πάντα ἀνδάνει οὐτ' ἀνέγων.
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομ', οἷάπερ αὐτὸς 25
Κίρῳ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς εἶ' ἐὼν ἔμαθον· Θεόγνιδος.

4. δίδωκεν As. δὲ A om. 8. καὶ ὑπὲρ τοῦ τίως As. μη-
τέρες As. 10. Λίβυσααν As. 11. ἀκούω] λίγιε τις λόγος As.
12. ἀσφαλῆς γὰρ ἐστὶ Euripides. 14. μακρὰ Suidas. 17. σπ] καὶ
Suidas. 18. καὶ Ἡσιόδου Suidas om. 20. ὡς καὶ Suidas. 23. Πολυ-
καίδη Theognis. 24. πάντεσσ' idem. 25. ὑποθήσομαι idem.

inter Mensend. Monost. 261 positus :
ιὸς πύουκεν ἀσπίδος κακῆ γυνή: si-
militer σκορπίον δῆγμα Eusebius
dixit apud Ioann. Damasc. Sacr.
Parall. 422 B, T. II Paris., ἰσθό-
λων δῆγματα Socrates apud Max.
Conf. Serm. 44, p. 640 Combef.
Ἀσπίδος — φασίν] Aelian. N. An.
I, 54. ἴνθεν — ἀντιπάλους] id.
ib. VI, 38. ὁ δὲ — ἰχνεύμων] id.
ib. X, 47. Λίβυσααν κτλ.] id. ib.
VI, 38 fin.

14a. Arsen. V, 88: Eurip. Phoe-
niss. 599.

14b. Arsen. V, 89: Anton. Me-

liss. p. 61 Fabr. Epicteti fr. 102
Schweigh.

14c. Arsen. V, 90: Suidas s.
ἀσφόδελος: eadem in Bekk. Anecd.
I, 457, 5 et Cramerii Anecd. Paris.
I, 398, 2. IV, 166, 24 leguntur.
De asphodelo post Creuzerum Me-
let I, 90 et Loczynskium ad Her-
mippi Rell. p. 71 sq. docte Goett-
lingius ad Hesiod. Op. et D. 41
egit. Οὐδ' ὅσον] Hesiod. "E. x. "H.
41: cf. nott. ad Macar. VI, 77.
Ὀμήρῳ] Od. A, 539.

14d. Arsen. V, 91: Theogn. 24 sqq.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ τ̃.

- 15 Ἀτρέως ὄμματα: οἷον ἄτρεπτοι καὶ σκληροί. εἶρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας· ὅς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας δειπνοῦντι παρέδθηκε τῷ πα-⁵ τρι, αἰσθησθαι παρασχῶν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τελευταία τὰ ἄκρα παραθεῖναι.
- 16 Ἄτεκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν: ὁ μὴ βρε-
χόμενος μηδὲ ἰέμενος παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὡν ὡς ἡ πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος¹⁰ διαβρέχεσθαι.
- 17 Ἀττικὸν βλέπος: ἐπὶ τῶν κοσμίῳν καὶ σοφῶν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ὑπέροσφον καὶ ἐννοῦν εἶχον τὸ βλέμμα.
- 18 Ἀτρενὲς ὄρας: ἐπὶ τῶν φιληθούντων. ὡσερ· Αἰξ εἰς θάλασσαν.¹⁵
- 19 Ἀτρωτος ὑπάρχεις ὡς ὁ Καινεύς: λέγουσι γὰρ ὅτι οὗτος ἀτρωτος ἦν· ὅς δ' ὑπολαμβάνει ἀτρωτον ἀπὸ σιδήρου ἄνθρωπον, εὐήθης ἐστίν· ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτως·
- 16a Ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε²⁰ δίδοι.

2. ἄτρεπτα καὶ σκληρά Suidas. 4. μοιχεύειν Ἀερόπην τὴν Suidas. 5. συγκόψας καὶ ἐψήσας AZ Suidas. 8. ἄτεκτος Suidas. 9. μήτε προσέμενος Suidas. 11. βρέχεσθαι idem. 13. AZ post v. βλέμμα pergunt: ὁ δὲ γε Ἀριστοφάνης ἐν Νιφέλαις [1176] ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν ἰκλαμβάνει τὸ Ἀττικὸν βλέπος, σωφρονίζων τοὺς Ἀθηναίους ἀσχημονοῦντας τὸ τότε: cf. Soholl. ad Arist. l. c. 14. φιληθούτων τ.ο.ι.ν A Ds. 15. τὴν θάλασσαν Ds. 16. λέγουσι — οὗτος] Κωνία φαοῖν ὅτι. Ps. 19. ἄλλοτε ἄλλῳ Homerus.

15. Suidas: Arsen. V, 92. Macar. II, 53.

16. Suidas: Arsen. V, 98: Bekk. Anecd. I, 458, 18. De voce ἄτεκτος v. Elym. M. 163, 33. Hesych. s. v. ibiq. Albertium, Wyttenbachium ad Plut. de recta aud. rat. 44 A. »Adde Plut. Alcib. 24: ταῖς δὲ καθ' ἡμέραν ἐν τῇ σχολάζειν καὶ συνδιατῆσθαι χάρισιν οὐδὲν ἦν ἄτεκτον ἦθος οὐδὲ φύσις ἀνάλωτος: Callistr. Stat. 7: καὶ λέόντων ἄτεκτος φύσις πρὸς τὴν ἀρμονίαν κατηνάρητο:» Walz. Proverbium ex Aeschilo manasse monstrat Phrynichus Bekk. 6, 13: ἄτεκτος παρηγορήμασιν: Διοχόλος: fr. 405 Bindsf.

16a. Arsen. V, 99: Hom. Od. A, 236 sq.

17. Arsen. V, 96. Apostolii explanatio ab recentioris aevi scriptorum usu profecta est, apud quos ἄττικὸν βλέμμα et similia de decantata Atticorum humanitate et doctrina poni solebant: Philostr. Imag. I, 16, p. 787 Ol.: αὐτὸς δὲ ὁ Δαιδαλος ἄττικῆι μὲν καὶ τὸ εἶδος, ὑπέροσφόν τι καὶ ἐννοῦν βλέπων· ἄττικῆι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σχῆμα.

18. Diog. III, 8: Arsen. V, 95. DV I, 87.

19. Arsen. V, 93. λέγουσι κτλ.] Palaeph. Incréd. 11.

Καινεὺς ἦν Θετταλὸς τῷ γένει, ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ καὶ ἐπισιτήμων τοῦ μάχεσθαι· γενόμενος δὲ ἐν πολλαῖς μάχαις οὐδέποτε ἐτρώθη, οὔτε Λαπίθαις συμμαχῶν πρὸς τῶν Κενταύρων ἀπέθανεν, ἀλλὰ συλλαβόντες αὐτὸν μόνον κατέχωσαν, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. ἔλεγον οὖν οἱ Λαπίθαι 5 ἀνελόμινοι τὸν νεκρὸν αὐτοῦ καὶ εὐρόντες μὴ τετρωμένον τὸ σῶμα, Καινεὺς τὸν γε ἄλλον βίον ἄτρωτος ἦν καὶ ἀπέθανεν ἄτρωτος.

20 Ἄττικὸς εἰς λιμένα: ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς ὁ ἐπίστανται ποιοῦντων· οἱ γὰρ Ἄττικοὶ μέλλοντες ἀπαίρειν 10 πρὸς μάχην καὶ τοῦ λιμένος ἐξιόντες, μετὰ σφοδρότητος ἤλαυνον πρὸς ἐπίδειξιν τῶν οἰκείων ὀρώντων.

21 Ἄττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: ἐπὶ τῶν τὰ ἀπόρρητα μυουμένων· οἱ γὰρ Ἄττικοὶ ἐν Ἐλευσίνῃ ἐπετέλουν τὰ τῆς Δήμητρος μυστήρια. 15

22 Ἄτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην: ὡς μοιχὸς ἐπὶ μοιχῷ.

23 Ἄτλας τὸν οὐρανόν: ἐπὶ τῶν μεγάλοις τισὶ πράγμασιν ἐπιβαλλομένων καὶ κακοῖς περιπιπτόντων.

19a Ἄ τῇ λεοντῇ μὴ σθένεις, τὴν ἀλωπεκῆν πρὸς 20 αψον: εἰ μὴ φανερῶς δύνη, φησὶν, ἀμυνόμενος βλάψαι, τῇ πανουργίᾳ χεῖσαι.

23a Ἄτῦφον μοίρας εἰς: ἀπὸ τοῦ ἀβλαβοῦς. Ὅθεν καὶ ὁ Πλάτων ἄτῦφον φησὶ τὸν ἀβλαβῆ ἐν Φαίδωνι· ἐπεὶ τὸ τῦφον βλάπτει. καὶ ἐπιτεθνυμένον τὸ καῖον, ὅσαρ ἀπὸ τοῦ θύπτω τὸ 25 ἐπικαίω λέγεται. ἐξ οὗ καὶ θυμάλωπεσ οἱ ἀπολελεμμένοι τῆς θύψεωσ ἀνθρακες, ἤγουν οἱ ἡμίκαντοι.

23b Ἄτυχίαν κρύπτει, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς σου εὐφράνης: Πλουτάρχου.

7. τὸν τε ἄλλον Ps. 16. αὐτὰρ Gregorius, a quo explicatio nulla adiecta. 18. οὐρανόν] λείπει ἐπεδίξω Suidas addit. 19. κακῶ τινι Ds. περιπιπτότων] ὅμως ἀνεχομένων addunt AZ. 24. Φαίδωνι] debebat Φαίδωρον: v. Plat. Phaedr. 230 A.

19a. Arsen. V, 94: cf. Apost. III, 24.

20. Diog. I, 66: Arsen. V, 96: Apost. VI, 70^d. Macar. II, 55.

21. Diog. I, 51: Arsen VI, 1. Macar. II, 54.

22. Greg. Cyp. M I, 85: Arsen. V, 100.

23. Diog. II, 67: Arsen. VI, 9. Macar. II, 57.

23a. Arsen. VI, 10: transcripta videntur e Suida sive e Lex. Seguer. 462, 8. De v. ἄτῦφος Ruhnkenius ad Tim. Lex. V. Plat. 54 exposuit.

23b. Arsen. VI, 11: Maxim. Conf. Serm. 18, p. 589 Comb.: Plut. fr. ἐξ Wyttenh.

- 24 Ἀτρέμας βούς: ἐπὶ τῶν βραδείως συντελούντων.
- 25 Ἀττικὴ πίστις: ἐπὶ τῶν πιθανῶν καὶ πιστῶν καὶ εὐόρων· ἰδρύναντο γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ἱερὸν Πίστειως.
- 26 Ἀττικὸς μάρτυρ: ἐπὶ τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀληθεστάτου. 5
- 27 Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων: ἐπὶ τῶν φιλαργύρων· φιλοκερδεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι.
- 28 Ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρώγηκας σίτον: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀγαθοῦ μεταλαγχανόντων.
- 23c Ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη· Χίλωνος. 10
- 23d Ἀ τοῖς ἄλλοιςιν ὡς φαῦλα ἐπιτιμᾶς, ταῦτα πρότερον αὐτὸς ποιεῖω φυλάσσω· Εὐσεβίου.
- 23e Ἀτραπὸν εἰς ἄδω ἦνυσα τὴν οὐπω τις ἐναντίον ἦλθεν ὀδίτης· Φιλήτου.
- 23f Ἀτοπὸν ἐστὶ διώκοντα τὰς τιμὰς φεύγειν τοὺς πόρους, 15 δι' ὧν αἱ τιμαί.
- 23g Ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς βίος, οὐδὲν ἔχων πιστόν, πλανᾶται συντυχίαις· ἐλπίς δὲ φρένας παραθαρσύνει· τὸ δὲ μέλλον ἀκριβῶς οἶδεν οὐδεὶς ὁ θάνατος ὅση φέρεται· θεὸς δὲ πάντας ἐν κινδύνοις θνατοὺς κυβερνᾷ· ἀντιπνέει δὲ πολλάκις ἀτυχίας δεινὴ 20 τις αὔρα.
- 23h Ἀτελέστατα καὶ ἀμήχανα τοὺς θανόντας κλαίειν· Στησιχόρου.
- 27a Ἀττης λόφος: ἐπὶ τῶν σφόδρα βαρυσυμφορωτάτων.
- 27b Ἀτεχνῶς τὸν σωρόν: ἐπὶ τῶν εὐθιζομένων. 25

4. μάρτυρ Ds, A. 8. σίτον τετρώγηκας Meinekus Com. Gr. Fr. IV, 699. 10. Χίλωνος Stobaeus. 11. πρότερος Stobaeus. 13. Ἀδδω Stobaeus. 17. ἀτέκμαρτος] Ἐρμολόχου Stobaeus praeponit. ^{ov}μηδεν A: οὐδεν Stobaeus. 20. ἀντιπνέει Stobaeus. 22. γὰρ καὶ idem. 24. Scribe Ἀττης. 25. πρὸς τὸν Z.

23c. Arsen. VI, 12: Stob. Flor. 112, 11.

23d. Arsen. VI, 13. Stob. Flor. 46, 36.

23e. Arsen. VI, 14: Stob. Flor. 118, 3.

23f. Arsen. VI, 15: Philon. Opp. T. II, 668 Mang.

23g. Arsen. VI, 16: Stob. Flor. 98, 66.

23h. Arsen. VI, 17: Stob. Flor. 124, 15. Stesich. fr. 48 Bergk.

24. Diog. III, 9: Arsen. VI, 8. Subaudiendum est: movet pedem.

25. Diog. II, 80: Arsen. VI, 3. Macar. II, 60.

26. Diog. III, 11: Arsen. VI, 2. DV I, 86.

27. Diog. III, 12: Arsen. VI, 4.

27a. Arsen. VI, 5: cf. DV I, 85.

27b. Arsen. VI, 6.

28. Diog. III, 13: Arsen. VI, 7.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ὕ.

- 29 *Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῆ: ἐπὶ τίνος εὐδαιμονοῦντος.*
 30 *Αὐτὴ μὲν ἡ μύρινοσ οὐδὲν ἔσπακεν: ἀπὸ τῶν ἀλιευτῶν εἴρηται τῶν ἀποτυγχανόντων.*
 31 *Αὐτὸν κέρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας: οἶον 5 ἐπὶ αὐτὰς ἀφίξει τὰς θύρας.*
 32 *Αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίσεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάττω τοῖς μίξοσι συγκρινόντων.*
 33 *Αὐλητοῦ βίον ζῆς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων.*
 34 *Αὐτὸ τοῦτο, ἄχθος νεώσ: ἐπὶ τῶν εἰκῆ καιμένων 10 καὶ μηδὲν ἐνεργούντων, μήτε αὐτῶν ἐπὶ σωτηρίᾳ μήτε ἄλλων.*
 35 *Αὐτὸς εὖρε τοῦ κακοῦ τῆν πιτύαν: ἤγουν τῆν πηγῆν· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων.*
 31a *Αὐτίκ' ἔπειθ' ἄμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.*

2. εὐδαιμονοῦντος] ἢ εὐδοκιμοῦντος A addit: ἢ εὐδοκιμοῦντος· καί, αὐτῆ νῦν ἀνθεὶ ἢ Μοῖσα u: quae inde a v. καὶ e Suida petita sunt.
 3. Scribe μύρινος. Suid. v. αὐτῆ: .. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς τυγχανόντων. ἡ μεταφορὴ ἀπὸ τῶν ἀλιεῶν: id. v. μύρινοσ: ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων καὶ ἀποτυγχανόντων: Lex. Seguerianum: λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων: v. notā ad Diogen. III, 35. ἀπο] recte defendit Boissonadus ad Aen. Gazam de immort. 303. 4. ἀποτυγχανόντων] μηδὲν ἔκλυσάντων K. 7. AZ in fine addunt: ὡς καί, Τὸ φέρον ἀνεμῶν η [cf. Apost. XV, 27]· καί, Τῶ τεττυγμὲ μίλιτταν συγκρίσεις: cf. Diog. l. c. 12. πηγῶν Suidas. ἦτο: idem. 13. τὰ Suidas om.

29. Suidas: Arsen. VI, 18: Phrynich. Bekk. Anecd. I, 9, 16. Lex. Seguer. ibid. 464, 19.

30. Arsen. VI, 19, Greg. Cyrp. M I, 1.

31. K in nott. ad Diog. III, 38: Arsen. VI, 20. Mant. Provn. s. αὐτόν.

31a. Arsen. VI, 21: Hom. II. T, 242.

32. Diog. I, 15: Arsen. VI, 22.

33. Diog. III, 14: Arsen. VI, 23. DV I, 92.

34. Arsen. VI, 25. Et proverbium et explanatio hausta videtur ex Maximi Tyr. Diss. XXI, 4, p. 402 R.: σύ μοι δοκεῖς καὶ νεὼς ἐπιβῆς μὴ ὅτι κυβερνήτης γενέσθαι, ἀλλ' οὐδὲ ἰστέης, οὐδέ τις τῶν διαθιόντων καὶ ἐνεπιλαμβανόντων τῆ σωτηρίᾳ τῆς νεώσ, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιβάτης

εὐκίνητος, οἶος ἢ καλωδίου ἐπιλαβίσθαι ἢ προσάψασθαι κώπης ἐν γαλήνῃ· ἀλλὰ τις τῶν εἰκῆ καιμένων καὶ φερομένων, αὐτὸ τοῦτο, ἄχθος νεώσ. Simile est Homeri ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης Oδ. Y, 379, ad quem locum Eustathius 1896, 43 dicit: τὸ δὲ ἄχθος ἀρ. παροιμιώδες μὲν ἴστί, ὑποδηλοῦ δὲ τὸν βουγῶν: add. II. X, 104 et Schol. ad Platon. 363 Bekk.: ἀλλὰ δεῖ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, φησί, τὸ Ὀμηρικόν „ἰτάσιον ἄχθος.“ τὸ γὰρ φυσικὸν βάρος καλόν, τὸ δὲ ἄλλως καὶ μάταιον κακόν: Plato enim Theaet. 176 D scripsit; ἀγῆλλοντι γὰρ τῷ ὄνειδος καὶ ὀκνῶνται ἀποιῦναι, ὅτι οὐ λῆροι εἰσὶ, γῆς ἄλλως ἄχθος, ἀλλ' ἄνδρες, οἷους δεῖ ἐν πόλει τοὺς σωθησομένους: ubi v. Heindorfium.

35. Suidas: Arsen. VI, 26. Mant. Provn. s. κακοί. Diog. III, 18.

- 36 *Αὐθις Πυθῶδε*: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις πρα-
τόντων· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπυθασμένων, ἢ εἰς τὰ
πρῶτα πάλινδρομούντων.
- 37 *Αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνίησι τὰ γαθὰ*: ἐπὶ τῶν
ἀπραγμόνως εὐδαιμονούντων. 5
- 38 *Αὐτὸς αὐτὸν ἀνλεῖ*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνύοντων
τοῖς πράγμασιν, ὅποιοι εἰσίν.
- 39 *Αὐτὸς ἔφα*: ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων τι ἐπὶ τινα τῶν
ἄξιόπιστων.
- 40 *Αὐτῷ κανῶ*: ἐπὶ τῶν ἄρτι τι λυμαινομένων. τὰ γὰρ 10
δειπνα ἐπὶ τῷ κανῷ κομιζόμενα ἤρπαζόν τινες αὐτῷ κανῷ.
- 41 *Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ πῆγημα*: ἐπὶ τῶν ἀλαζο-
νευομένων ἐπὶ τι. ἀπὸ Ῥοδίου τινὸς ἀλαζονευομένου ἐπὶ
τῷ ἄλλοθι.
- 42 *Αὐτόθεν κατάβαλε*: ἀντὶ τοῦ, κατάθου ἢ πέπασσο. 15
ἐπὶ τῶν ἠττωμένων καὶ καταβαλλόντων τὰ ὀφειλόμενα.
- 43 *Αὐτῇ τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἷ Ὀλυμπιον ἔχου-
σιν*: ἐπὶ τῶν ἀμοιβῆς τυγχανόντων ὧν πράττουσιν.
- 44 *Αὐτοδίκη*: καί, αὐτοδοκεῖν: ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὀρίζειν.

1. αὐθις αὐ Π. ὁ δ δς Ds. ἐπὶ τῶν τῶ] ἀπὸ τῶν τὰ Finckhii in Bergkii et Caesaris Ephem. 1844, p. 948. 2. ἢ κτλ.] Ds non agnoscit. N explicat: ἐπὶ τῶν τὰ πρῶτα πάλινδρομησάντων. 4. τὰ ἀγαθὰ R. αὐτόματα δ' αἰτοῖς θεὸς ἀνίησι τὰ γαθὰ Meinekii Com. Gr. Fr. II, 1, 110. 10. ἄρδην τι Ds. 11. Scribe ἐπὶ κανῶν. 12. πῆγημα NA. 13. τινὶ εἴρηται addit Macarius. τινὸς πετάθλου Macarius. 14. ἄλλοθι Macarius. 15. κατάβαλλε ZW. 19. αὐτοδίκη] ἔταν αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ τις δικάζεται καὶ αὐτομαχῆ inserit Suidas. αὐτοδοκεῖν] αὐτοδοκεῖν Δείταρχος ἀντὶ τοῦ Suidas: αὐτο-

36. Diog. III, 34: Arsen. VI, 24.

Macar. VII, 46.

37. K in nott. ad Diog. III, 15: Arsen. VI, 28.

38. Diog. III, 16: Arsen. VI, 29. Macar. II, 62.

39. K in nott. ad Diog. III, 19: Arsen. VI, 30. DV I, 94.

40. Diog. II, 39: Arsen. VI, 31. Apost. VII, 99.

41. Macar. II, 63: Arsen. VI, 32. Greg. Cyr. M I, 86.

42. Arsen. VI, 33. ἀντὶ — πῆ-
πασσο] Phot. Bibl. 424, 4 Bekk.:
κατάβαλε κατάθου, πέπασσο, σίγα:
similiter Phot. Lex. in v. κατάβαλε.
Scholl. ad Aristid. 465 Dind., 172
Fromm.: παρομῖα ἐπὶ τῶν νεκόν-

των λεγομένη πρὸς οὓς νεκῶσιν, ἀντὶ
τοῦ τὸ πρόστιμον κατάθου τὰ περὶ
τῆς νίκης. Usurpat Aristid. Pericl.
II, 126, 12. Αὐτόθεν illustrat Stall-
baumius ad Plat. Phileb. 170: de v.
κατάβαλλειν a Walzio ad h. l. citan-
tur Iulian. Or. III, 126 A. Villois-
sonus ad Long. 41. Berglerus ad
Alciphr. I, 10. Boissonadus ad Phi-
lostr. Her. 287.

43. Diog. III, 20: Arsen. VI, 34.
Hom. Od. T, 43.

44. Suidas: Arsen. VI, 27. Αὐ-
τοδοκεῖν similiter explicat Harpoer.
40, 12. Cram. Anecd. Oxon. II,
491, 15: recedunt ab Apostolii
auctore Scholl. ad Thuc. V, 18, 2.
Zonar. Lex. 344.

- 45 *Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε: ἐπὶ τῶν λιμβῶν. ἀλίεις γὰρ ἤλιευσαν χελώνην μεγάλην, καὶ ἀνασπάσαντες αὐτὴν ἐμέριζον τὴν παροῦσαν· τὸν δὲ Ἑρμῆν παριόντα ἐπὶ τῆν ἐστίασιν, ἐκάλουν· ὁ δὲ τὸ προκείμενον εἶπεν.*
- 46 *Αὐτὰ δι' αὐτῶν: ἐπὶ τῶν αἰετῶν αὐτὰ λεγόντων.* 5
- 47 *Αὐτῷ κρητῆρι γίνη κακά: ἐπὶ τῶν οἷς καθ' ἐτέρων βουλευόνται, τούτοις περιπιπτόντων.*
- 48 *Αὐτοβοῶς ὁμοιος ὦν τῷδε: Ἀττικῶς πάνυ συμπλέκεται, οἷον, αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κερκαγῶς, ὁμοιος ὦν τῷδε.* 10
- 49 *Αὐτὸ δείξει: ἐλλείπει τὸ ἔργον.*

Τὸ α μετὰ τοῦ Φ .

- 50 *Ἀφροδίσιον: ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάγων, τῶν ἐρωτικῶς παρὰ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων.* 15
- 51 *Ἀφρων ὁ μὲν ἀπολέσει, ἔχει· ὁ δ' εἰς τὸ δεῖον ἀναλώσει, οὐκ ἔχει.*
- 52 *Ἀφείς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει: Ἐπερίδης ἐν τῷ περὶ ταρίχου πρώτῳ. ἐπὶ τῶν παριόντων τὰ σπουδῶν.* 20
- 51a *Ἀφήμενος τῆς δρυὸς, ἔπεται τῶν πυρῶν: ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρῶν ἐπὶ τὰ βελτίω μεταπεσόντων.*
- 51b *Ἀφόρητος γίνεταί κακία ἐπαινουμένη.*

δικτεν A: αὐτοδοκτεν Suidae codex Medicus et Lexicon Seguerianum in Bekk. Anecd. I, 465, 14.

1. ἐσθίετε] εἶπερ εἴχετε Gregorius addit. ἐπὶ τῶν λ.] Gregorius om.
2. μεγάλην χελώνην A, Gregorius. 6. Αὐτῷ κρητῆρα κίρκης κακοῦ Emperius coniecit. 8. συμπλέκεται AZ. 9. σημαίνει δὲ, οἷον Suidas. 10. ὦν] εἶνας Z. Suidas. 14. περὶ τὴν Suidas. 19. πυρ-ομμία ἐπὶ Harpocratio. παριόντων idem, παρίεντων Suidas. 20. ἔπεται] scribe ἄπεται.

45. Greg. Cypr. L I 41: Arsen. VI, 35.

46. Diog. III, 21: Arsen. VI, 39.

47. Diog. III, 22: Arsen. VI, 37.

48. Suidas: Arsen. VI, 38. Bekk.

Anecd. I, 465, 8: Zonar. Lex. 347.

49. Suidas: Arsen. VI, 39. Greg.

Cypr. L II, 92.

50. Suidas: Arsen. VI, 54. Bekk.

Anecd. I, 472, 17. Zonar. 356:

breviter Hesychius. Simonidem

Amorginum de Mul. 48 contulit

Gaisfordus ad Suid. l. c.: ὅμως δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον Ἐλθόνθ' ἐταίρον ὄντινόν ἰδίξατο.

51. Arsen. VI, 55. Cf. Apost. V, 88a.

51a. Arsen. VI, 56.

51b. Arsen. VI, 57: Maxim. Conf. Serm. 68, p. 685 Comb. Est Procopii sententia, ut in A. Maii Spicil. Rom. T. VI, 615 traditur.

52. Harpocr. 42, 11: Arsen. VI, 41: Suid. s. ἀφείς, Cram. Anecd.

- δαιότερα καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὑπέραι δὲ εἰσι
ναυτικάλα σχοίνοι, αἷς μετάγεται τὸ κέρασ.
- 53 Ἐφ' ἱππων ἐπ' ὄκον: ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς τὰ
ἄσεμνα ἠκόντων ὄκον, ἀπὸ γραμματικῆς ἐπὶ ἠνιοχευτικῆν
ἢ ἄλλο τι τῶν οὐ σεμνῶν. 5
- 54 Ἄφθονοὶ Μουσῶν θύραι: ἐπὶ τῶν ἠκίστα φθονε-
ρῶς διακαιμένων ἐν λόγοις.
- 55 Ἄφ' ἱερᾶς: ἀπὸ τῶν πεττευόντων παρήκται· ἐν γὰρ
τῇ πεττεία ἐστὶ τις κύκλος καλούμενος ἱερὸς, ὃν κινεῦσιν
ὑστατον. 10
- 56 Ἄφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος: ἐπὶ γὰρ
τοῖς ἐρωτικοῖς ἐπισηκούμενοι οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται.
- 57 Ἄφύα ἐς πῦρ: ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων· πα-
ρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἐψοσθαι συμβαίνει.
- 58 Ἄφροδίτη καὶ Διόνυσος μετ' ἀλλήλων εἰσί: 15
παρόσον ἢ μία δύναμις τὴν ἑτέραν κινεῖ.
- 54a Ἄφθὰς σοὶ λελάληκεν: Φθὰς καὶ Ἄφθὰς ὁ Ἑφαιστος.
- 54b Ἄφιλορηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν:
ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς κερδαίνειν βουλομένων.
- 54c Ἄφρητῶρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, 20
ὃς πόλεμον ἔραται ἐπιδημίον, ὀκρυόντος: Ὁμήρου ἢ γνάμη.
- 54d Ἄφυκτόν ἐστι τὸ τῆς πεπρωμένης κακόν: Ἀριστοτέλης.

3. ὄκονες Ds, ὄκων A. 8. μετῆκται Ds. 9. κύκλος] κύβος
Finckhii in Caesaris et Bergkii Ephem. 1844, p. 948: sed cf. Hesych.
s. ἀφ' ἱερᾶς: οὕτως ἔλεγτο γραμμῆ ἱερὰ, παρὰ τοῖς πεττεῦουσιν, ubi v.
Albertium. 13. λαμβανόντων] ἢ παροιμία Suidas addit. 19. ἄπαντος
Ds. βουλομένων] περωμένων Ds.

Oxon. II, 491, 25: v. DV I, 88.
Dixit de proverbio Hemsterhusius
Append. Luc. 54.

53. Diog. I, 96: Arsen. VI, 42.
DV I, 56.

54. Diog. III, 23: Arsen. VI, 44.
Greg. Cypr. L I, 24. Macar. II, 65.

54a. Arsen. VI, 45: Suid. s.
Φθὰς, s. Ἄφθὰς. Vulcanum ab
Aegyptiis hoc nomine insigniri te-
stis est Suidas: nomen explicare
student Jablonskius Opusc. I, 381
et Dutheiliius in libro, qui inscri-
bitur Manuscripts et Extraits de la
bibliothèque du Roi VIII, 99.

54b. Arsen. VI, 46. Diog. II, 36.
Apost. VIII, 77. Macar. II, 68.

54c. Arsen. VI, 47: Hom. II, I, 63.

54d. Arsen. VI, 48: Stob. Flor.
118, 22.

55. Diog. III, 36: Arsen. VI, 43:
Suidas: ἀφ' ἱερᾶς: παροιμία: κινήσω
τὸν ἀφ' ἱερᾶς. λέγεται δὲ τις παρὰ
τοῖς πεσειεύουσιν ἱερὰ γραμμῆ. οὕτως
Ἐπίχουρος: v. Apost. IX, 80.
Adhibuit Phot. Patriarch. Epist. 170:
ἀφ' ἱερᾶς μὲν σοι, τὸ παροιμῶδες,
ὁ ἀγών.

56. Greg. Cypr. L I, 1: Arsen.
VI, 49: Apost. XVI, 23.

57. Suidas: Arsen. VI, 52. DV
I, 64.

58. Arsen. VI, 50. Attigit Ari-
stot. Probab. 30, 1, p. 953, 30 Bekk.:
καὶ διὰ τοῦτο ὃ τι οἶδος ἀφροδι-
σιατικὸς ἀπεργάζεται, καὶ εἰσθᾶς

- 59 Ἀφροδίτη ὦν τέθυκεν: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων τῇ γὰρ Ἀφροδίτῃ ὅς οὐ θύεται διὰ τὸν Ἄδωνιν.
- 60 Ἀφύων τιμῆ: ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς παρ' ἄλλων τιμωμένων.
- 61 Ἀφ' ἐστίας: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς τιπρατόντων. Ἰσαίος 5

5. Ἰστίας] μυησθαί Harpocratio, Suidas addunt. ἐπὶ — πρῶτόντων Harpocratio et Suidas om.

Διόνυσος καὶ Ἀφροδίτη λίγυνται μετ' ἀλλήλων εἶναι, καὶ οἱ μεταγχολεῖται οἱ πλείστοι λόγιοι εἰσὶν: probat hoc Cornut. de Nat. Deor. 30, p. 182

Os.: κινήτων γὰρ πρὸς σινουσίαν ὁ οἶνος, διὰ τοῦτο ἐνίων κοινή θρόντων Διονύσω καὶ Ἀφροδίτῃ: probantque omnino veteres, qui hoc ipsum Veneris et Bacchi sodalitiū saepissime celebraverē: sic quantum valeat in amore vinum Euripides declarat Bacch. 772 [v. Apost. XII, 42 F], quocum contendas Ovid. Art. Am. I, 244: et Venus in vinis ignis in igne fuit: Plinium in Anth. Lat. I, 23 Burm.: ardens Baccho succenditur ignis Amoris, Nam sunt unanimi Bacchus Amorque dei: Apulei Met. II, 11, p. 27: ecce, inquam, Veneris hortator et armiger Liber advenit ultro. Vinum istud sorbeamus hodie omne, quod nobis restinguat pudoris ignaviam et alacrem vigorem libidinis incutiat: Achill. Tat. II, 3: Ἐως δὲ καὶ Διόνυσος, δύο βίαιοι θεοί, ψυχὴν κατασχόντες, ἐκμαίνουσιν εἰς ἀνασχυντίαν, ὃ μὲν καίων αὐτῆν τῷ συνήθει κυρί, ὃ δὲ τὸν οἶνον ἐπίκουμα φέρων οἶνος γὰρ ἔρωτος τροφή: alia praebunt Mitscherlichius ad Hor. Carm. III, 18, 7. Boissonadus ad Constant. Manass. II, 4 et Obbarius ad Horat. Epist. I, 15, 21. Nec vero Bacchum solum, sed etiam Cererem sociam Amori adiungere veteres commendant: Poet. incert. apud Hermiam in Meinekii Com. Gr. Fr. IV, 171: πλήρη γὰρ ὄγκω γαστρὸς αἰέται Κύπρις: Diotima apud Apost. VII, 86: Terent. Eunuch. IV, 5, 6: sine Cerere et Libero friget Venus, ubi errat Donatus: attestantur idem auctor incertus apud

Apost. XII, 2 et Euripidis versus, de quo ex Athen. VI, 270 B haec affero: ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν κελῶν ἔρωσ Οὐκ ἔστι· περὶ τῶν γὰρ ἢ Κυπρίδης περὶ Ἰ. Χαίριος φησὶν ἐν Ἀδωνι σατυρικῶ. παρ' οὐδ' ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη, Ἐν πλησμονῇ τοῖς Κύπρις, ἐν περὶ τῶντι δ' οὐ. πρὸς ὅν ὁ Οὐλιανός ἀεὶ ποτε διαπολεμῶν ἔφη Πλήρης μὲν λαχίων ἀγορῇ, πλήρης δὲ καὶ ἀρτων: cessit versus iste Euripideus teste Scholiasta ad Soph. Antig. 781 in proverbium, qua de causa respexerunt eum Antiphanes Athen. I, 28 F: ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς Πρῶσσουσιν οὐκ ἔστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς: Liban. Oratt. 63, T. III, 389 R.: εἰ οὖν ἐν πλησμονῇ τοῖς Κύπρις, ἐν π. δ' οὐ, πόθῳ τῶν ἀφροδισίων οἱ πλείστοι ἀκριβοῦς ὀρχήσεως: Themist. Oratt. 13, 164 B: ἤκοιον γὰρ παρὰ τῶν ποιητῶν ὅτι περὶ σοφίαν ἔλαχε [DV III, 59] καὶ τίκται κόρος ὕβριον [Maccar. VIII, 27] καὶ πλησμονῇ τοῖς Κύπριν, καὶ τοιαῦτα πολλά ἰδόντων, ἡμῶς πείθοντα τῇ τύχῃ τῇ πολλῇ μὴ συμπεριφροσάσαι τὴν ἀρετὴν: Gregorius Nazianz. Carm. iamb. 18, 587. Huic doctrinae, quam si cum veteribus ludere vellemus, ex Homero derivarem: v. Hom. II. I, 705 et intt. ad Petron. Satyr. 82, opposuit sese vir sobrius atque pius Plutarchus in libro de sanit. tuenda 126 C: οὐ γὰρ ἐν πλησμοναῖς Κύπρις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν εὐδία σαρκὸς καὶ γαλήνης.

59. Arsen. VI, 51. DV I, 89.

60. Diog. I, 42: Arsen. VI, 53.

61. K in App. Provn. I, 43 et Harpocr. 42, 15: Arsen. VI, 40. Greg. Cyp. L I, 63. Ἰσαίος] frag-

ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα· Ὁ ἀφ' ἐστίας μου μένος
Ἀθηναῖος ἦν πάντως.

- 62 Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελαῖς: ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους
διαλεγομένων, ὡσανεὶ, πᾶν μου καταφρονεῖς.

Τὸ α̅ μετὰ τοῦ χ̅.

5

- 63 Ἀχθοφόρος Αἰγύπτιος: ἐπὶ τῶν βαρῆα βαστα-
ζόντων· πολλαχοῦ γὰρ οἱ ποιηταὶ ἀχθοφορῶντας τοὺς
Αἰγυπτίους φασίν.

- 64 Ἀχθομαὶ αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ: ἀντὶ τοῦ, τῇ ἀνελευθε-

- 62a Ἀφωνότερος πέρδικος.

10

- 62b Ἀφροδίτα τὰ μὲν οὐκ ἔστι μάργος δ' Ἔρωσ οἷα παῖσδα
ἄκρ' ἐπ' ἀνθηκα βαινῶν, ἃ μὴ μοι διίγης, τῷ κυπαρίσσῳ· Ἀλκμᾶνος.

- 63a Ἀχαλίνων στομάτων ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, τέλος δυσ-
τυχία: δῆλη.

- 64a Ἀχει πέπληγμαὶ: ἐπὶ τοῦ δυσφοροῦντος.

15

2. πάντως] pergit Harpocratio: καὶ ὅρῳ δὲ Λύκων ἔμμετρο, quod
καὶ ὅρῳ δὲ λαγῶν ἔμμετρο scribendum ess' Nitzschius de Eleusiniorum
ratione publ. disp. 21 suspicatur. 3. Formam explicationis incorruptam
servavit Suidas: οἰοεὶ, πᾶν μου καταφρονεῖς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀφ'
ὕψους διαλεγομένων. 11. τὰ Hephaestio om. ἔντι Bergk. οἷα
παῖς παῖς δει. Hephaestio. 12. ἀνθηκα βαινῶν idem. κυπα-
ρίσκῳ Bergk.

mentum Boeckhii ad Corp. Inscr.
Gr. T. I, p. 44 tractat.

62. K in nott. ad Diog. III, 24:
Arsen. VI, 58. Greg. Cyr. L I, 59.

62a. Arsen. VI, 59. Confinia
sunt ἀφωνότερος κίχλης: v.
nott. ad Zenob. IV, 66: ἀφωνό-
τερος σοφιστῶν apud Lucian.
Iov. Trag. §. 14, ubi v. Reitzius:
garrula enim est perdx et φδοκῆ
audit apud Anon. in Crameri Anecd.
Oxon. III, 168, 1: add. Plut. Symp.
Q. VIII, 7, 2, p. 727 D. Ioann.
Damasc. Parall. Sacr. T. II, 527:
alienum igitur a nostro est prover-
bium ἀφωνότερος λχθῶν, de
hominibus infandis aut immodi-
cae taciturnitatis dictum, quo uti-
tur Lucian. Gall. 1. Iov. trag. 35.
adv. Indoct. 16.

62b. Arsen. VI, 59: Hephaest.
76 Gsf. Alcmān. fr. 22 Bergk.

63. Arsen. VI, 60. Suid. v.
ἀχθοφόρον et s. ἀραιτο: .. καὶ παρ-
ομία: οὓς οὐκ ἂν ἔραϊντ' οὐδ'
ἐκατόν Αἰγύπτιοι, πολλαχοῦ

γὰρ ἀχθοφορῶντας τοὺς Αἰγυπτίους
μνησται: est versus Aristoph. Ran.
[1406] 1453, ad quem interpres
Graecus adnotat: πολλαχοῦ ὡς ἀχθο-
φόρων τῶν Αἰγυπτίων μνησται.
Aegyptiis quanta in lateribus por-
tandis ars fuerit, perspicitur ex
picturis in eorum terra repertis, de
quibus adeas C. O. Muellieri de
Mun. Athen. Comm. 13 et Wiesse-
leri Advers. in Aesch. et Aristoph.
119. Hinc proverbium manavit in
Elym. M. 29, 21 receptum: Αἰ-
γύπτιος πλινθοφόρος: παροι-
μία ἰστίη, ὅτι Αἰγύπτιοι διαβάλλον-
ται ὡς ἀχθοφόροι: v. Arist. Av.
1133 et quae de Cheope Aegyptio-
rum rege Herod. II, 124 sqq. narrat.

63a. Arsen. VI, 61: Stob. Flo.
36, 13. Est Eurip. Bacch. 385.

64. Suidas: Arsen. VI, 62: Bekk.
Anecd. I, 474, 19. Aristophanis
Pelargis adscribit Fritschius Quaest.
Aristoph. I, 81.

64a. Arsen. VI, 63. Auctor in-
cert. apud Suid. in v. ἄχος: ἡ δὲ

ρία καὶ μικρολογία· τὸν γὰρ ῥύπον ἐπὶ τῶν ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. οὕτω γοῦν ῥυποκοινδύλους λέγουσι τοὺς τοιοῦτους.

65 Ἀχρειόγελας ἄνθρωπος: ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρίστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων.

66 Ἀχειρ νιφθῆναι βούλεται: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 5

67 Ἀχρὶ κόρου: ὅτι ἄχρὶ κόρου ἐπεινος ἀναίσθητός ἐστι· καὶ· οὗτος ἄχρὶ κόρου φενακίζει.

68 Ἀχρυμένη σκυτάλη: ἐπὶ τῶν λυπρᾶς ἀγγελίας ἀγγελλόντων. ἔθος γὰρ ἐπὶ ξύλου εἰλίσειν τὸ γραφέν ἐν σκυτάλῃ καὶ πέμπειν, οἷον αἱ ἀπειλοῦντες οἱ παλαιοὶ οἷς ἐβούλοντο πέμπειν· οἱ δὲ δεχόμενοι ἴσῃ σκυτάλῃ ἀνταπειλοῦντες ἀνεγίνωσκον τὸ γραμματεῖον.

67a Ἀχρὶ εἰς τὸ βάραθρον: ἐπὶ τῶν μέχρι τελευτῆς ἢ καλῶν ἢ κακῶν ἢ εὐγενῶν ἢ δυσγενῶν ὄντων.

68a Ἀχάριστος εὐεργετεῖν καὶ νεκρὸν μυρίζειν ἐνὶ σύγκειται.

68b Ἀψυχότερος λαγωῦ φεύγοντος: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.

1. ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ ἀνελευθέρων Suidas. 7. Ἰφηνάκιζεν Suidas. 8. ἀχρυμένη D. λυπρᾶς Ds. 10. οἷον αἱ — παλαιοῖ] ita corruptam Diogeniani lectionem Apostolius sibi visus est redintegrasse. V. Diogenianus. 11. Ἰση Ds: ἐν ἴσῃ σκυτάλῃ m. ἀπειλοῦντες Walzius coniecit. Exciderunt verba plura. 16. Πλουτάρχου Z et Antonius in fine addunt.

σύνκλητος, ὡσπερ ἔχει τιμὴν πεπληγμένην, ἐξηγορεῖτο: Aristot. in Schneidewini Philol. I, 26: θνητὸν ἔχει βεβηλωμένα.

65. Suidas: Arsen. VI, 64. Bekk. Anecd. I, 475, 7. Zonar. 361.

66. Arsen. VI, 65.

67. Suidas: Arsen. VI, 66. Zenob. I, 44. Liban. Orat. T. I, 284, 1 R.: καὶ ὁ μὲν ἄμβρους ἄχρὶ κόρου παρῆκε· τῇ γῆ ψυχὸς ἀφελών: Achill. Tat. I, 6: καὶ ἀεράτω θιάματι καὶ μέχρι κόρου προελθῶν, ἀπῆλθον μεθῶν ἔρωτα.

67a. Arsen. VI, 67. Coniungitur a senioris aetatis scriptoribus ἄχρὶ cum praepositionibus εἰς, πρὸς, ἐπὶ et accusative: Apoll. Rhod. IV, 1403: ἄχρὶ ἐπ' ἀπηνεστιν κίτ' ἄπνοος: Diod. I, 80 fin.: ἄχρὶ ἄν εἰς ἡλικίαν: Lucian. Dial. Mort. 27, 5: ἄχρὶ πρὸς τὰ πορθμεῖον: ei. Char.

§. 10. Alex. 55: ἄχρὶς εἰς τοὺς κροτάφους Procop. Hist. Arcan. c. 7: Aglaïas Med. Carm. Eleg. 6 ed. Siehel: ἄχρὶ κεν εἰς πλίνας: Theod. Prodrom. de Rhod. et Dioscl. Amor. VII, p. 306: ἄχρὶ εἰς Πόδον. Idem valet de adverbio μέχρι: v. Athen. VII, 317 D. Suid. in v. ἀνίχει.

68. Diog. III, 25: Arsen. III, 68. De scytala exponitur in Etymol. Gram. Anecd. Paris. IV, 175, 8. Comparari potest Phot. Epist. 11: τῆς οδοῦ τὸ μήκος καὶ τῶν ἰχθρῶν ὁ φόβος λακωνίζειν ἡμῶν ὑποτίθεται· καὶ εἴγε ἀλλήλοις συντίετο, καὶ σκυτάλας ἄν τὴν ἱστολὴν διεκόμενον, ubi v. Montacutium: add. Michael. Acumin. 69 Ellis.

68a. Arsen. VI, 69: Anton. Meiliss. 58, p. 96 Fabr. Socrati in App. Florent. Stob. Gaisf. 33 Or. adscribitur. Cf. Apost. XII, 3.

68b. Arsen. VI, 70.

Ἄρχῃ τοῦ β στοιχείου.

Τὸ β μετὰ τοῦ α̅.

- 69 Βαθειαν αὐλακα: ἐπὶ τῶν βαθείας φρένας καὶ κερυμμένας ἐχόντων.
- 70 Βάκηλος εἰ: ἀντὶ τοῦ γυναικώδης καὶ ἀνανδρος· ὁ 5 γὰρ Βάκηλος μέγας μὲν ἦν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης.
- 71 Βάκχης τροπον: ἐπὶ τῶν αἰεὶ στυγνῶν καὶ σιωπηλῶν παρόσον αἱ Βάκχαι σιγῶσι.
- 72 Βάλλ' εἰς Μακαρίαν: οἶον εἰς ἄθου. Μακαρία γὰρ ἢ Ἡρακλέους ὀπηγνικὰ ἐπιστρατεύσαν ὁ Εὐρυθεύς ταῖς 10
- 71a Βαλανεῦσιν ζοικας: ἐπὶ τοῦ πολυηράγμονος καὶ περιέρ-
γον. παρόσον σχολὴν ἄγοντες πολυπραγμονοῦσιν οἱ βαλανεῖς.
- 71b Βαλανεῖων διὰ τέταρταρ αἰτίας χρώμεθα, διὰ καθαριό-
τητα, ἀλλὰς χάριν, ὑγείας, ἡδονῆς· οἱ παλαιοὶ δὲ ταῦτα ἀν-
θρωπογενεῖα ἰκάλουν, ἐπεὶ θάττον ἢ προσήκα φακοὶ τὰ σώματα 15
καὶ προηράσκουν ἀναγκάζει. Ἐκλήθη δὲ βαλανεῖον ὅτι οἱ πα-
λαιοὶ τὰς βαλάνους ἐσθίοντες τὰ κελύφη ἔκαιον ἐν τοῖς λουτροῖς.

9. εἰς Suidas. ἄθου] AZ addunt: ἐπὶ τῶν δίδόντων δι' ἀρετὴν ἑαυτοὺς εἰς θάνατον: Suidas: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον κατ' ἀρετὴν δίδόντων: add. C in nott. ad Zenob. II, 61. 11. βαλανεῖων ζοικας] βαλανεῖς Ds, Suidas. 13. βαλανεῖου τοῖνον . . . εἰσπαρὲς εἰσιν αἰτίας, καθ' ἃς ἐκ' αὐτοῦ παραγινόμεθα· ἢ γὰρ καθαριότητος ἕνεκα ἢ α̅ ἢ ὕ. ἢ τελευταῖον ἡδονῆς Clemens. 14. οἱ παλ.] antecedunt in Clemente multa, quae omisit epitomator. 16. ἔτι] δὲ Suidas. οἱ παλαιοὶ Suidas om. 17. ἐν κτλ. in Suida desunt.

69. Arsen. XII, 63. Suidas: βαθειαν αὐλακα. ὅπερ ἰστί στίχος [scribe σχιστής cum Ruhnkenio] γῆς ὑπὸ ἀρότρον. μεταφορικῶς ἀπὸ τούτου βαθείας φρένας καὶ κερυμμένας σημαίνει: unde quae hic leguntur hausta sunt. Lemma ex Aesch. Sept. c. Th. 599 decerptum, cuius veteres saepissime meminerunt: v. Wellauer ad Aesch. l. c. et Ruhnkenius ad Tim. Lex. V. Plat. 58.

70. Arsen. XII, 64. Suid. s. βάκηλος μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. Βάκηλος εὐνοῦχος, ἀπόκοπος. Καὶ παροιμία· Βάκηλος εἰ, κατὰ τῶν ἐπιλύτων καὶ ἀνάνδρων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀπόκοποι: similia e lexico rhetotico in Etym. M. 185, 18 exstant: add. Hesych. s. v. c. intt.,

Scholl. ad Luc. Cronos. 12. ad ei. Eunuch. 8: Zenob. II, 62. Diog. III, 45. Ab Augusto vocem βάκηλος saepe adhibitam esse tradit Suet. Octav. 87: dubitatum quidem ibi est de lectione: sed v. Casaubonum ad Suet. l. c. et intt. Petron. Satyr. 37.

71. Suidas: Arsen. XII, 65. Diog. III, 43.

71a. Arsen. XII, 66. ἐπὶ — κερυμμένα] Suidas. παρόσον κτλ.] Diog. III, 64. Greg. Cypr. I, 73.

71b. Arsen. XII, 67. βαλανεῖων — ἀναγκάζει] Clem. Alex. Paed. III, 9, 46, p. 103 Syll. ἐκλήθη κτλ.] Suid. v. βαλανεῖομαφάλους.

72. Suidas: Arsen. II, 69. DV II, 4. Accuratus exponitur a Schol. Plat. 393 Bekk.: Ἡρακλέους θυγάτηρ, Μακαρία τοῦνομα, ἦν λό-

Ἀθήνας ἐαυτὴν ἀπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας.

73 Βάμμα Κυζικηνόν: τὴν ἀκάθαρτον ἀαχημοσύνην οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.

74 Βάμμα Σαρδινιακόν: ἀντὶ τοῦ, μὴ σε ἐρυθρὸν ποιήσω· νῆσος γὰρ ἐστὶ μεγίστη ἢ Σαρδὸν πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύτατοι· βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μὴ σε πληγὰς ἐνερπίσω.

1. ἐπέδωκε Suidas. Addit Suidas: τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτω λέγουσιν, εἰς Μακαρίαν καὶ εἰς Μακαρίαν: quod attinet ad praepositionem v. nott. critt. ad Apost. VI, 65. 3. Κυζικηνόν Aristoph. Pac. 1173: v. Dindorfius ad h. l. 5. Σαρδινιακόν Aristophanes, Suidas, Σαρδανιακόν cod. Aristophanis Ravennas: alia v. in nott. Kusteri ad Suid. s. ἵνα μὴ. Add. Steph. Byz. s. Σάρδις: . . . τὸ κτηρικόν, Σαρδανιακός. 6. ποιήσω] ὡς, ἵνα μὴ σε φονεῖω Suidas inseruit. 7. ὀξύτατοι Suidas: v. Bernhardium. 8. μὴ σε] μὴ σοι Suidas.

γος κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν αὐτοκτενεστον ἐαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφάγιον ἐπιδοῦναι· τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τὴν τιμὴν τῆς παιδός, βάλλοντας αὐτὴν ἀνθεσι καὶ στεφάνοις, παρακλιθεῖσθαι τοῖς ἄλλοις „βάλλ' εἰς Μακαρίαν,“ ὡς τὴν παροιμίαν παρελάθειν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμομένων τε, αὐθις δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. Δούρις [p. 183 Hullem.] δὲ φησὶν ὅτι αὐτὴ τὴν πυρὰν τοῦ πατρὸς κατέβησε, καὶ ἐξ ἑκείνου παρὰ Μαιεδοῖσι νινόμεσται τὰς θυγατέρας τῶν κηδενομένων, ὅς ἂν ὡς παῖδες, τὸ αὐτὸ πράττειν ἐπὶ τοῖς πατρίοις: uberius haec referuntur a Scholiasta ad Arist. Equitt. 1148, cui convenit fere cum Zenob. II, 61: breviiavit Suidas in v. Μακαρία: . . . καὶ παροιμία, βάλλ' εἰς μακαρίαν, ἀντὶ τοῦ, εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. ἢ βάλλ' εἰς μακαρίαν, κατ' εὐφημισμὸν, ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεώτες μακαρίαν λέγονται καὶ Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἦν Ἀθηναία· ἄλλοι αὐτῶν ἀποθανούσων κοινωλεθῆς ἴσθασαν. Alteram rationem unice probat Kusterus ad Suid. s. βάλλ' εἰς μακαρίαν.

73. Suidas: Arsen. XII, 71. Etym. M. 187, 25. Zonar. 376. Reote Scholl ad Arist. I c.: τὸντίστι· ναυτιόχημασι. οἱ γὰρ Κυζικηνοὶ ἐπὶ

δαίλιον καὶ θηλύτητι ἐκωμφοῦντο: add. Hesych. s. Βαμβα [sic] Κυζικηνόν: Κυζικηνοὶ διὰ τὸ ἴσως εἶναι [cf. Apost. V, 38] ἐκωμφοῦντο ἐπὶ μαλακίᾳ: alludit enim comicus ad v. χέλειν, ut recte cum Benteio Schaeferus statuit ad Bos. Ell. Gr. 143: v. quae ego de hoc facetiarum genere in Schneidewini Philol. II, 32 sqq. disserui. Usurpavit proverbum Theodor. Hyrtac. in Boisson. Anecd. II, 444: καὶ ἦν ὡσπερ ἄχιρ ὁ βιαστής καὶ δὴ μὴδὲν ἀνύτον τὸ κάθαρμα· βάμμα Κυζικηνόν ἦν.

74. Suidas s. βάμμα: Arsen. XII, 72. Suid. s. ἵνα μὴ σε βάρω, s. Σαρδὸν. Fluxit ex Aristoph. Pac. 1172. Suidas et quem is exscriptit Scholiasta ad Arist. Acharn. 112 perpetam de Sardinia insula cogitaverunt, ut vidit iam Kusterus: recte Scholl. ad Arist. Pac. I c. διαφέρουσι γὰρ αἱ Ἀνδ· καὶ βαφαί: Scholl. ad Arist. Ach. I c.: . . . ἢ ὅτι εἰς τὴν Σαρδὸν [sic] τῆς Ἀνδίας πυρῆς βάμματα γίνονται: Hesych. s. β. Σ.: τὸ φωνηκοῦν· διάφορα γὰρ ἦν τὰ ἐν Σαρδίσι· βάμματα, ubi v. init.: add. Salmasius ad Tertull. de pallio 182 et Clem. Alex. Paed. II, 10, 108. p. 87. Sylb.: βάμμα γόνυ Σαρδηνιακόν [sic] καὶ ἄλλο ἰσχυρῶν καὶ χλωρῶν ἄριστον, φθορομής: καὶ κωμωδίας καὶ

- 75 Βατακάρας: ἐπὶ τῶν παχέων καὶ ἀδυνατών. κατὰ
 ουστολήν δὲ ἀναγνωστέον.
- 76 Βάτου οἰλφιον: ἐπὶ τῶν σπανίους τιμὰς λαμβανόν-
 των· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐπὶ τῶν Βάτων ἐξαιρετον ἔδοσαν
 τὸ οἰλφιον, καὶ τοῦ νομίσματος ἐπὶ μὲν θατέρου Ἄμμωνα, 5
 ἐπὶ δὲ θατέρου οἰλφιον ἐτύπωσαν. οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης Ἀμ-
 πελιῶται εἰς Δελφοὺς ἀνέδειξαν καυλὸν οἰλφιου.
- 77 Βάτραχος Σερίφιος: ἐπὶ τῶν ἀφώνων· οἱ γὰρ ἐν
 τῇ Σερίφῳ βάτραχοι οὐ βοῶσιν· Αἴτιον δὲ ἡ τοῦ ὕδα-
 τος ἄγαν ψυχρότης· ὅθεν εἴ τις ἐφ' ἕτερα μετάγοι τὸ ζῶον, 10
 ἄλλο ἐνθὺς ἐκποίησε καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν μετεβίβασε
 φύσιν. Κυρηναῖον δὲ βάτραχον τὸ τῶν ὑδάτων πικρὸν
 ἄλλο ἀπεργάζεται.
- 78 Βατράχῳ οἰνοχοεῖς: ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων,
 ἅπερ οὐ χηρίζουσιν οἱ λαμβάνοντας· Ὁ βάτραχος τὸν 15
 ὕδρον μισεῖ, καὶ δέδοικεν ἰσχυρῶς, οὐκ οὖν τῇ βοῇ τῇ πολλῇ
 πειράται ἀντεκπλήττειν αὐτὸν καὶ ἀντιροβεῖν.
- 79 Βαβαὶ Μύξος: ἐπὶ τῶν μεγαλευχούτων· οὗτος γὰρ
 ἰσχυρὸς τῆς Ἀρτέμιδος ὧν μέγανχος ἦν.
- 76a Βάλλ' εἰς ὄλεθρον: καί, Βάλλ' ἐς φθοράν. 20

3. Βάττου et Βάτων Suidas. 9. βοῶσιν] ἐθίγγονται. De
 αἰτίῳ — ψυχρότης] ἡ τῶν ὑδάτων φύσις αἰτίον αὐτοῖς τῆς ἀφωνίας, ὡ
 Πολύκαρτος, διὰ τὴν ἄγαν ψυχρότητα Theophylactus. 11. ἰσχυρῶς
 Walzius ortum credit ex ἂν ἰσχυρῶς. 12. φύσιν] ὡς περ τῶν τῆς Κί-
 κης δεσμῶν ἀφίπτερον addit Theophylactus. 14. βατραχός Suidas. 15. ὁ
 As om. τὸν As om. 18. Βαβαὶ Μεγάβυχος Meinekius Exerc.
 Philolog. in Athen. Deipnos. Spec. I, 18, Βαβαίμυθος Bergkiius in Ephe-
 mer. Antiq. Stud. a. 1845, p. 174. ὦν ἐν Ἐπίσφ Α.

ἄλλα μυρία δὲ σπουδῆς βάρματι
 ἐκπεύδεται· καὶ κωλοῖσιν ἠδὲ καθεύδεται.

75. Suidas: Arsen. XII, 73. App.
 Provn. I, 50 c. Add. p. 541. Usur-
 pat Ioannes Sicel. in Walzii Rhet.
 Gr. VI, 95: εὐρίσταντα γὰρ εἰκότως
 Λαγγίνας, ... ἕριστος ἐκμερίσαι λό-
 γων ἰδέας, δημιουργῆσαι δὲ τοιού-
 τος ἤμιστοι, καὶ Διονύσιος ὁ Ἀλ-
 κηρασσεύς καὶ Σμυρναῖος ὁ Ἀριστι-
 δῆς περὶ ἰδεῶν τε καὶ τέχνης γρά-
 φαντες, βῆτα κάρας, ἡ παρομοία
 φησὶ, δημιουργοὶ δὲ λόγων πολλῶν
 καὶ καλῶν.

76. Suidas: Arsen. XII, 74. Mac-
 car. II, 71.

76a. Arsen. XII, 75: Cod. 166

apud Bernhardium ad Suid. s. βάλλ'
 εἰς ὕδωρ. Macar. II, 72.

77. Arsen. XII, 76: βάτραχος —
 βοῶσιν Diog. III, 44. Αἰτίον κτλ.]
 Theophyl. Simoc. Dialog. c. 18.
 DV I, 98. Ranas in Cyrenaica
 mutas esse etiam Aelianus N. An.
 III, 35 narrat: alios huius rei tes-
 ates citant Iacobsius ad Ael. I. c.,
 Beckmannus ad Aristot. Mirab.
 Ausc. c. 69 et Camus ad Aristot.
 H. An. II, 391.

78. Suidas: Arsen. XII, 77. DV
 II, 8. Ὁ βάτραχος κτλ.] Aelian. N.
 An. XII, 15.

79. Diog. III, 65: Arsen. XII, 78.
 Suid., Phavorin. s. μύξος. Reiecta

- 80 Βατταρίζειν: ἀντι τοῦ τραυλίζειν.
 81 Βασίλειος ὀφθαλμός: τὸν ἐπὶ τινα ἀρχὴν περιπό-
 μενον οὕτως ἐκάλουν.
 82 Βάσανος λίθος: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις·
 παρόσον ἢ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. 5
 83 Βάλλων φεύξεσθαι εἶσι: πρὸς τοὺς κακὸν τι ποι-
 οῦντας καὶ ολομένους φυγεῖν.
 84 Βάλλ' ἐς ὕδωρ: ἀντι τοῦ καταπόντισον. Ἐπὶ τῶν
 ὀλέθρον ἀξίων.
 85 Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπισιτήμην: ἐπὶ τῶν λοιδο- 10
 ρούντων τοὺς ὁμοτέχνους.
 86 Βατράχῳ ὕδωρ: καὶ· στέαρ γαλῆ: ἐπὶ τῶν ταῦτα
 δίδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.
 87 Βάλλειν μῆλοις: ἐπὶ τῶν τοχσῶν ὧν ἐρῶσι βουλομένων.
 παρήχθη δὲ ἀπὸ τῶν περιφθέντων ἐπ' Ἀταλάντην μῆλων· 15
 πρὸνκειτο γὰρ τῷ νικῶντι δρόμῳ τὴν Ἀταλάντην ἑπαθλον

4. ἐξεταζόντων Suidas. λόγοις] ἢ ἔργοις Suidas addit. 6. βα-
 λῶν Suidas. ποιοῦντας] δράσαντας Suidas. 7. ἐκφεύγειν Suidas.
 12. καὶ] ὡς Suidas. 14. βάλλεις N.

Diogeniani explicatione Salmasius ad Tertull. de pallio 333 voce μύθος hominem gloriosum et ἀλιόνα significari nullo argumento prolato contendit: probavit quidem L. Dindorfius in Steph. Thes. L. Gr. T. V, 1270 A locum anonymi ex Maii Coll. Vat. II, XXXV, 10 afferens hunc: καὶ οὐκ ἀνθρωπίνως εἰς αὐτὴν (Cpolin) εἰσκήμασαν Γάλλοι τε, βαβαὶ τῆς μύθης, καὶ Ἰταλῶν μοῖρα: nihilominus tamen ab Meinekii partibus standum esse putaverim, quum ad paroemiographorum auctoritatem Hesychii locus accedat: Μεγαβύζιοι λόγοι: μεγάλοι· [scribe μέγανχοι] ἀπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως. οἱ δὲ βαρβάρους· [corrige βάρβαροι.] καὶ οἱ τῆς Ἀρτίμιδος ἱερεὶς καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως Μεγάβυζος. ἱερεὶς πτλ.] nomen Μεγάβυζος s. Μεγαλόβυζος Dianae Ephesiae sacerdotum genti proprium atque hereditarium adhaesisse confirmant Strab. XIV, 1, 23, p. 641. Xenoph. Exped. Cyr. V, 3, 6 et quos laudant Hemsterhusius ad Luciani Tim.

§. 22. Silligius Catal. Artif. 71. Ritschlus Parerg. Plaut. I, 406. Profecit ab usu nominis proverbiali Aristoph. Av. 484: ἤχε τε Ἡρώων πρῶτος πάντων, Λαφίου καὶ Μιγαβύζου.

80. Diog. III, 68: Arsen. XII, 79: aliter interpretatur Schol. ad Dion. Chrysost. T. II, 788 Emp.: βατταρίζειν τὸ ἐπισιορημένος φωνεῖν καὶ συγκεχυμένως, ὃ καὶ βαρβρίζειν οἱ ἰδιῶται φασὶν διαφθείροντες τὴν λέξιν. Cf. Naekius ad Val. Caton. Carm. p. 15 sqq.

81. Greg. Cypr. L I, 65: Arsen. XII, 80.

82. Suidas: Arsen. XII, 81. Greg. Cypr. L I, 64.

83. Suidas: Arsen. XII, 82. DV II, 3.

84. K in nott. ad Diog. III, 51. Arsen. XII, 70. 83. DV II, 4.

85. Suidas: Arsen. XII, 84. Marcar. II, 74.

86. Suidas: Arsen. XII, 85. DV II, 9: cf. Apost. XV, 68.

87. Diog. III, 63: Arsen. XII, 86. Greg. Cypr. L I, 72.

ὁ ταύτης γάμος. ὁ γοῦν Ἰππομένης εἰς ἄμιλλαν καταστάς, βουλόμενος αὐτὴν νικῆσαι, χρυσᾶ μῆλα ἐβόησε· καὶ περὶ τὴν τούτων συλλογὴν ἐκείνης ἀσχολουμένης, οὗτος ταύτην ὑπερέβαλε.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ δ̄.

5

88 Βδέλυγμα ἐρημώσεως: ἤγουν εἶδωλον καὶ ἐκτύπωμα καὶ σημεῖον τῆς ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνας τινὲς ἀπηγορευμένοι τῶν νόμων, εἰς τοῦτο εἰσκομιζόμεναι. Ὁ δὲ Πιλάτος πεποίηκε. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἡβδελυμένων.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ε̄.

10

89 Βεκκεσέληνε: ἀρχαῖα καὶ ἀνόητα· σύγκριται ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ βέκκος, ὁ ἄρκτος κατὰ διάλεκτον τῶν Λυδῶν, καὶ τοῦ σελήνη· ἀμφοτέρω γὰρ ἀρχαῖα.

87a Βαλάντιον ἐρώντων φύλλω πράσου δέδεται: παρόσον οἱ ἐρώντες εὐκόλως καταναλίσκουσιν.

15

88a Βδάλλειν: τὸ ἀμίγχειν· παρὰ τὸ βίβειν ἐκθλιβόμενον ἀλδίσκειν τὸ γάλα. Κλήμεις· οὕτως ἡ μετάδοσις, ἀγαθὴ φιλανθρωπίας ὑπάρχουσα πηγὴ, κοινονοῦσα τοῖς διψῶσι ποτοῦ αὔξεται πάλιν καὶ πίμπλαται, ὡς τρόπον ἐπὶ τοὺς θηλαζόμενους ἡ καὶ βδαιλλομένους μαστοὺς ἐπιθρῆν εἴωθε τὸ γάλα.

20

89a Βέλτερος ἀλκήεντος ἔφω σεσοφισμένος ἀνήρ: Φωκυλλίδου ἀπόφθεγμα.

8. τῷ νόμῳ Suidas. 9. πεποίηκε] νύκτωρ ἐς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγὼν adicit Suidas. Orationem sive mutilam esse sive membrorum perturbatione luxatam Bernhardius ad Suid. l. c. monuit. Λέγεται κτλ.] in Suida desunt. ἡβδελυμένων Z. 11. Ueberius et accuratius Suidas vocabulum duce Scholiasta ad Arist. l. c. explicat. 12. Λυδῶν] debebat Φρυγῶν: corrupta Suidae lectio hoc vitium procreavit. 16. Scribe ἀλδῆσκειν. 17. Scribe Κλήμης. 21. Scribe Φωκυλλίδου.

87a. Arsen. XII, 87: cf. DV III, 66. Macar. VII, 34.

88. Suid. s. βδίλ, ἰσημ.: Arsen. XII, 88. Legitur in Evang. Matth. 24, 15. Marc. 13, 4: explicatur a Suid. s. βδίλυμα: πάν εἶδωλον καὶ πάν ἐκτύπωμα ἀνθρώπου οὕτως ἐκλείτο παρὰ Ἰουδαίους: alia afferunt Suicerus Thes. Eccles. in v. βδίλυμα, Tittmannus ad Zonar. T. I, praef. p. CXXXIII.

88a. Arsen. XII, 90: βδάλλειν —

γάλα] Scholl. ad Clem. Alex. Paed. III, 7, 39, T. IV, p. 134 Klotz. Κλήμης κτλ.] Clem. l. c. p. 101 Sylb.

89. Suidas: Arsen. XII, 91. Eustath. ad Hom. II. B, 603, p. 300, 27: ὁ δὲ κωμικός ἐκ τῶν προσελήνων ἐρμώμενος τὸ βεκκεσέληνος ὄνομα συνέθετο, δηλοῦν ἀρχαιότητα καὶ ἀπλότητα: v. Arist. Nub. 397 ibiq. intt.

89a. Arsen. XII, 92: Pseudo-Phocyl. 130.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ η̄.

- 90 Βησαῖς ἐσσηκεν: ἐπὶ τῶν ὑπομώρων. οὗτος γὰρ ἐσσηκεν ἀγανῆς καὶ παταγώδης καὶ ὑπομώρος.
- 91 Βήξ ἀντὶ πορδῆς: ἐπὶ τῶν περδόντων καὶ προσποιουμένων βήττειν ἢ γελᾶν· ὃ ἐκλαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἐν 5 ἀπορίᾳ τι πράττειν προσποιουμένων.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ῑ.

- 92 Βίαντος Πριηνέως δίκη: οὗτος εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἦν. λέγεται δὲ εἰς τὰς δίκας δαιμόσιος γεγονέναι.
- 89b Βεβαιοτέρην τὴν φιλίαν ἔχε πρὸς τοὺς γονεῖς: Χαι-10 ρήμονος.
- 89c Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θητηῷ βίῳ. βιοὶ γὰρ οὐδεὶς ὄν προαιρεῖται τροπον.
- 92a Βίαντος Τετραμίδου Πριηνέως δίκη: οὗτος εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἦν, λέγεται δὲ εἰς τὰς δίκας δαιμόσιος γεγονέναι· οὐ-15 τος δίκην ὑπὲρ τινος λέξας ἤδη ὑπέργηρος ὢν, μετὰ τὸ καταπαῦσαι τὸν λόγον ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τῆς θυγατρὸς νιοῦ κόλπους. εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐναντίου καὶ τῶν δικαστῶν τὴν ψῆφον ἐνεγκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ Βίαντος βοηθουμένῳ, λυθέν-20 τος τοῦ δικαστηρίου νεκρὸς ἐν τοῖς κόλποις εὐρέθη. καὶ αὐτὸν 20 μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ἡ πόλις, εἰς ὃν καὶ Διογένηςος τότε τὸ ἐπίγραμμα φέρεται.

Ἐπίγραμμα.

Τῆδε Βίαντα κένευθα τὸν ἀτρέμας ἤγαγεν Ἐρμῆς
εἰς Αἶδην, πολλῆν γηραῖ νιφόμενον. 25
εἶπε γὰρ, εἶπε δίκην ἑτέρου τινός, εἶπ' ἀποκλιθεῖς
παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

- 92b Βίον Κύνκλωπος: τὸν ἀνόσιον καὶ ὠμόν.

2. ἐπὶ τῶν ὑπομώρων] ὡς ἀγανῆς VB Suidas. γὰρ Suidas VB ignorant. 9. ἦν Suidas om. εἰς Suidas om. δαιμόσιος γεγονέναι εἶπεν Suidas. 10. ἔχε τὴν φιλίαν Stobaeus. 16. ὦν] ὑπάρχων Diogenes Laertius. 17. τοῦ τῆς idem. 18. ἔξ ἐναντίας idem. 21. εἰς — φέρεται] Arsenii verba sunt. 26. ἐτέρου Diogenes. 28. In A post τ. ὠμόν ab alia manu adduntur haec: οἱ γὰρ Κύνκλωπις οὔτε Διὸς ἀγίχου, καθ' Ὁμηρον, οὔτε θεῶν μακίρων ἀλέγουσι: τ. Hom. Od. I, 105 sqq.

89b. Arsen. XII, 93: Stob. Flor. 79, 31.

89c. Arsen. XII, 94 sqq. XXVI, 24: Stob. Flor. 105, 47. Cf. Meinekus Com. Gr. Fr. T. IV, p. 424.

90. Suidas. Arsen. XII, 96. App. Provn. I, 54.

91. Greg. Cypr. L I, 69: Arsen. XII, 97.

92. Suidas: Arsen. XII, 98. Cf. App. Provn. IV, 88.

92a. Arsen. XII, 98. οὗτος κελ.] Diog. Laert. I, 84.

92b. Arsen. XII, 99. Macar. V, 44.

- 93 *Βίον μεμαγμένον: ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζόντων ἐπὶ πολυτελεῖ καὶ ἡδεῖ βίῳ.*
- 94 *Βίον ἀκανθώδη: τὸν τραχὺν καὶ σκληρόν.*
- 95 *Βιβλίον τοῦ μόν μέρους: πρὸς τοὺς διαφθειρομένους τινὰ ἔργα· ἢ ἐπὶ τῶν φιλολόγων.* 5
- 96 *Βίοι ἀνθρώπων καὶ φυτῶν σπέρματα συνεξομοιοῦνται ταῖς χώραις.*
- 97 *Βία πενήτων, πλουσίων, παράκλησις: παροῦσον οἱ μὲν πένητες ἀναγκάζονται, οἱ δὲ πλούσιοι θρύπτονται καὶ θωπεύονται.* 10

Τὸ β μετὰ τοῦ λ.

- 98 *Βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρην: ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων παντὶ σθένει συμπράττειν.*
- 99 *Βλακὸς ἀχρηστότερος: εἴρηται ἀπὸ ἰχθύος τινός, ὁμοίου αἰλεύρω, ἀχρηστοῦ δὲ οὕτως, ὡς μηδὲ κύνα αὐτῷ* 15
- 97a *Βίος ἀνεόρταστος, μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόνετος.*
- 97b *Βίον καλὸν ζῆς, ἀν γυναικα μὴ ἔχης: Φιλῆτου.*
- 97c *Βίος βίου δεόμενος οὐκ ἔστι βίος.*
- 98a *Βλέπει τὸ στήθος αἰτός τρωθεῖς πάλαι, ἀλγῶν δὲ λοιπὸν ἦστο πολλὰ δακρῶν, βλέπων δ' οἷστον εἶπεν ἐπερωμένον, βαβαὶ πτερόν με τὸν πτερωτὸν ὀλλύει.* 20

12. Ἄρη Aristophanes. 13. καὶ συναρῶσθαι πρὸς βοήθειαν in fine Suidas addit. 14. εἴρηται ἀπὸ] Etymologicum: εἰς δὲ τὸ λεξιπὸν τὸ ἤντικρυς ἐν ἑνὶ ἰσὺ εἰρησθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ. 15. κύνα] nunquam vero audivi, canes esse piscium avidos. Et si silurus is est, quem vulgus appellat sturionem, hic inter pisces vel primas tenet: Erasmus IV, 1, 72. Attamen omnes lectionem κύνα sine ulla varietate tuentur. 16. Δημοκρίτου τὸ παροιμιῶδες ἀπόφθιγμα ZA addunt. 17. λάβρης Valckenarius, τρέφης Meinekius. 19. βλέπει τὸ — τρώθει Coraes.

93. Suid. v. βίος: Arsen. XII, 100. Macar. II, 78.

94. Suidas: Arsen. XIII, 1. Cf. nott. ad Zenob. I, 21: add. Philon. de Virtut. T. II, 548, 47 Mang.

95. App. Prov. I, 55. 66: Arsen. XIII, 2.

96. Plut. Apophth. Reg. cett. 172 F: Arsen. XIII, 3. Est Cyri dictum: cf. Herod. IX, 122: sententiam illustrant Wesselingius et Valckenarius ad Herod. I c., Gataker ad Marc. Anton. Comm. IV, 39.

97. Arsen. XIII, 4.

97a. Arsen. XIII, 5: Stob. Flor. 16, 21. Democr. fr. 32 Mullach.

97b. Arsen. XIII, 6: Stob. Flor. 68, 20. Philet. fr. 29 Bach.

97c. Arsen. XIII, 7: Menand. Monost. 74. Disputat de sententia Orellius Opusc. Sentent. I, 551.

98. Suidas: Arsen. XIII, 8. Est Aristoph. Plut. 328, ubi v. Scholia.

98a. Arsen. XIII, 8: Ignatii fab. 369 Nevel., p. 74 Cor.: add. Knoschius Babr. fragm. p. 37. Cf. Macar. VIII, 57.

99. Arsen. XIII, 9. εἴρηται —

χρησθαι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χωρίου Βλακίας, οὐ μέμνηται καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ δὲ τίλος τι βλακεννόμιον, ὃ οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι, διὰ τὸ τοὺς μόρους εἰσιέναι πρὸς αὐτούς.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ δ̄. 5

- 100 Βοῦς Κύπριος εἰ: ἦτοι κοπροφάγος· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκείσε βόες.
- 1 Βοῦς ὁ Μολοττῶν: ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων πράγματα· οἱ γὰρ Μολοττοὶ τοὺς βόας ἐν ταῖς ἐορταῖς εἰς πολλὰ διέτεμον. 10
- 2 Βοῦς ἐπέβη: ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης σιωπῶντων. τὸ γὰρ ἀργύριον βοῦν εἶχε τῶν Ἀθηναίων· οἱ οὖν δωροδοκούμενοι εἰσιώπων.
- 3 Βουδόρω νόμος: ἐπὶ τῶν ἀξίων δαίρεσθαι ὡς οἱ βόες.
- 4 Βοιότιος νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡγεμαίως 15 ἔχοντων, αὐθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων.

1. χρῆσθαι] pergit Suidas: Πολιτίας δ' [Plat. Reip. IV, 482 D]· Βλακίων τε ἡμῶν τὸ πάθος, ὡς εἰ λέγοι τις, πνευμονίαν· ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζῆου, ὄντος ἀναισθητου. τῆς Βλακίας Suidas, τῆς Βλακίας Etymologicum. 3. βλακεννόμιον D: βλακενόμιον Schneiderus in Lexico

scribendum esse putat. 4. Scribe *μωροῦς*. εἰς A. 9. πράγματα] *σπαράγματα* Emperius coniecit. Mihi v. *πράγματα* delendum videtur. 10. *διέτεμον* A. 12. οὖν] οἶον Ds: γὰρ Z. 15. Βοιότιος ANR. Scribe *ἡγεμαίως*. 16. *ἐπιγινομένων*] *ἐπιτετινομένων* Gaisfordus.

αὐτούς] Suidas: Etym. M. α. βλάξ p. 199, 4: *εἴρηται* — Βλακίας] Scholl. ad Plat. Politic. p. 373 Bekk. Scholl. ad Lucian. D. Mort. 28, 2, p. 76 Iacob. v. Bachmanni Anecd. I, 180. Ἀριστοτέλης] fortasse in libro de Cumanorum re publica huius loci mentionem fecerat philosophus. De voce βλάξ id quod *μωρός*, ἀνόητος significante disputaverunt Spanhemius ad Aristoph. Plat. 328. Rubnkenius ad Timaei Lex. V. Plat. 61, alii: add. Constit. Apost. VIII, 32: ἀφῆτοποιός, κίσιδος, βλάξ, μάγος . . . ἀποβαλλίσθωσαν, ubi Cotellerus affert glossam: βλάξ: ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι τὸν προβατώδη λέγουσι.

100. Diog. III, 49: Arsen. XIII,

10. Antiphanes apud Athen. III, 95 F: ἐν τῇ Κύμῳ δ' οὕτω φιληθεῖ [Venus] ταῖς νοῖν, Ὡ δίσποθ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπειθεῖ τὸ Ζῆον . . . τοὺς δὲ βόας ἡγάμασιν: Ennius apud Paul. Diacon. 59 Muell.: *Cyprio bovi merendam Ennius iotadico versu quum dicit, significavit id, quod solet fieri in insula Cypro, in qua boves humano stercore pascuntur.*

1. Diog. III, 60: Arsen. XIII, 11.
2. Diog. III, 61: Arsen. XIII, 12.
3. Diog. III, 66: Arsen. XIII, 20. De v. *βουδόμος* Proclus ad Hesiod. Op. et D. 502 exposuit.
4. Suidas: Arsen. XIII, 21. Greg. Cypr. M II, 47. Apost. XI, 74.

- 5 Βότρως πρὸς βότρον πεπαινεται: ἐπὶ τῶν ἐξουσοῦσαι φιλονεικούντων.
- 6 Βοῦς ὑπὸ ζυγόν: ἐπὶ τῶν μοχθούντων αἰί.
- 7 Βοῦν ἐπὶ γλώττης: ὅ ἐστι νόμισμα. ἀρμόζει δὲ ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίματα ὑπὲρ τοῦ μὴ 5 κατηγορεῖσθαι τινά, ἀλλὰ βιωπῆσαι.
- 8 Βοῦς ἑβδομος: πέμματα, κέρατα ἔχων κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ βοῦν προστιθέντες καὶ τὸν εβδομον, ὅτι ἐπὶ ἕξ τῆς σελήνης ἐπεθύετο οὗτος εβδομος, ὡς Εὐδυκλῆς ἐν Ἀιταλάντῃ. τὰ 10 τεται δὲ ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. Οἱ δὲ φασιν ἑβδομον βοῦν, ὅτι οἱ πένητες ἔθνον ἐμνηχα ἕξ πρόβατον, ὕν, αἶγα, ὄρνιν πετεινὸν, χῆνα, καὶ ἑβδομον βοῦν: Ἡ βοῦς, ἐνθα τὸν μόσχον ἀφηρεῖθη, ἐνταῦθα ἐλθοῦσα, ὀδύρεται μυκηθμῶ συντρόφῳ τὸ πάθος. καὶ βόας μέντοι 15 ὑπὸ ζυγόν ἵεναι θέλοντες, οἱ μὲν μειδιῶσιν, οἱ δὲ ἐπὶ πόδα ἀναχωροῦσιν. Ἴππος δὲ ἄρα καὶ ὅταν ἀκούσῃ ψαλλίῳν κρότον καὶ χαλινοῦ κτύπον καὶ προστερνίδια θεάσῃται, φοιμάττεται ἐνταῦθα καὶ τὰς ὀπλὰς σκιριῶν ἐπικροτεῖ καὶ ἐνθουσιᾷ: Βοῦς δ' ἦν καταπίη βούπρηστιν: ἔστι δὲ 20 ζῶον· πίμπραται, καὶ ῥηγνύμενος ἀπόλλυται οὐ κατὰ μικρόν.

4. γλώττης φέρε AR. ὅ — νόμισμα] ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων καθ' ἑσῆαίεσθαι AZM. 6. συνηροῦσαι κατὰ τινος Etymologicum, in fine arponens: ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης κωμῶδῶν αὐτοῦς φησὶ· Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων: Plut. 379. 7. ἔχοντα Suidas. 9. τὸν] τὸ Suidas. τατς σελήνας idem. Sequuntur apud Suidam post v. Ἀιταλάντῃ quaedam de alio placentarum genere. 11. οἱ δὲ — βοῦν] v. Macarium. 15. ὀδύρετο As. 16. θέλοντες] μέλλοντες As. 17. ἄρα καὶ As om. ψαλλίῳν As. 18. προστ. τε καὶ προστερνίδια As. 20. βοῦς — πίμπραται] βούπρηστις ζῶον ἴστιν, ὅπερ οὖν ἰὰν βοῦς καταπίη, πίμπραται As. 21. κατὰ μ.] μετὰ μικρόν As.

5. Suid. v. βοτρνώδωρος: Arsen. XIII, 22. Cf. nott. ad App. Provv. I, 60, ubi Iuvenalis Sat. II, 81 cum hoc proverbio non debebat componi. 6. Diog. III, 54: Arsen. XIII, 13. DV II, 6. 7. Etym. M. v. ἐκατόμβη, p. 320, 54: Arsen. XIII, 14. DV II, 2. Philostr. V. Apoll. VI, 11, p. 241 Ol.: γλώτταν τε ὡς πρώτος ἀνθρώπων ἐνέσχε βοῦν ἐπ' αὐτῇ σιωπῆς εὐρών δόγμα, ubi Scholiasta a Kaysero p. 191 editus: παροιμία βοῦς

ἐπὶ γλώσσας: Iulian. Orat. VII, 218 A: τὸν βοῦν δὲ ἐπιτίθημι τῇ γλώττῃ. περὶ τῶν ἀφῆτων γὰρ οὐδὲν χρῆ λέγειν: Synes. Epist. 153, p. 291 C Petav.: τὸ δὲ, ὅτι μὴ τὸ στόμα συγκλείσας ἔχω καὶ τὸν βοῦν τὸν ἐκείνον ἐπὶ τῆς γλώττης τίθημι. 8. Arsen. XIII, 15. πέμματα — ἀναισθήτων] Suidas. οἱ δὲ — βοῦν] cf. nott. critt. ad Diog. III, 50. Macar. II, 89. ἡ βοῦς — ἐνθουσιᾷ] Aelian. N. An. VI, 10. βοῦς κτλ.] id. ib. 35.

- 9 Βοῦς εἰς ἀμητόν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ καμινόντων. Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ, φασίν, ἐξ Ἰνδῶν κίρας ἐκομίσθη καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν. οὗτος ἄρα βοῦς ἦν, ὡς ἐκπεφυκέναι οἱ τηλικούτον κίρας.
- 10 Βοῦς ἐν αὐλῆφ γέρον: ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν ἡου-⁵ χαζόντων.
- 11 Βοιωτίος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν· εἰς τοῦτο γὰρ ἐσκώπτοντο Βοιωτοί.
- 12 Βοιωτία ἀνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. Βοιωτὴ γὰρ ἢ Σφίγξ. 10
- 13 Βοῶν ὄτα ἔχετε: ἐπὶ τῶν μὴ συνιέντων. Ἀνταγόρας γὰρ ἀναγινώσκων παρὰ Βοιωτοῖς τὸ τῆς Θηβαίδος γράμμα, ἐπεὶ οὐδεὶς ἐπεσημαινέτο κλείσας τὸ βιβλίον, εἰκότως, ἔφη, καλεισθε Βοιωτοί· βοῶν γὰρ ὄτα ἔχετε.
- 10a Βοῦς ἐπὶ σωρῶ: ἐπὶ τῶν ἠδυναθούτων. 15
- 11a Βουλείας δικάζει: ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπεριθεμένων ἀεὶ δικαστῶν.
- 13a Βούλου γονεῖς πρόωτον ἐν τιμαῖς ἔχειν: Φιλήμονος.

1. β. εἰς ἄ.] βοῦς ἀμητόν ἐπιτηρῶν Diog. III, 59. μετ' ὠφελείας Suidas. 7. νοῦς] ὅς AmEZ. 8. Βοιωτοί] AmEZ addunt: ἢ δὲ παροιμία ἐντεῦθεν. Ἰαντίος Ἰθνος βίβραρον ἀρχαῖον κατέκησαν τὴν Βοιωτίαν. ἐκ μεταφορᾶς [scribe οὗς ἰσως ἐκ παραφθορᾶς] τοῦ ὀνόματος ἀντὶ τοῦ Ἰαντίας λέγειν ἵς ἐκάλισαν, ὥστε καὶ τοῖς ὑστερον διαδοθῆναι [inserere τὴν] λέξιν ἐπὶ τῶν Βοιωτῶν· καὶ λοιπὸν νομισθῆναι διὰ τὴν πολλὴν ἀλογίαν καὶ ἀγροικίαν οὕτως ἐξ ἀρχαίου αὐτοῦς κεκλήσθαι, τοῖς τε βουλομένοις εἰς ἀπαιδευτοὶν ἐσκώπτεν τινὰς τοῦτο λέγειν· Βοιωτία ὅς. 12. γοῦς ἀναγινώσκων] ἐπεὶ ἀνεγίνωκε Maximus. σύγγραμμα idem. 13. ἐπὶ] καὶ idem. ὑπεσημνήτετο idem. εἰκότως] δικαίως idem. 16. Βουλείας Zenobius. 17. αἰ] Zenobius om.

9. Suidas: Arsen. XIII, 17. Πτολεμαίῳ κτλ.] Aelian. N. An. III, 34.

10. Diog. III, 70: Arsen. XIII, 18, 29.

10a. Arsen. XIII, 19: Diog. III, 53. DV II, 5.

11. Greg. Cypr. M II, 45: Arsen. XIII, 23. Quae ex AmEZ supra adscripsi, e Scholl. ad Pind. Ol. VI, 148 sumpta sunt: similia v. in nott. ad Diog. III, 46: add. Cosmas ad Greg. Naz. in A. Maii Spicil. Rom. T. II, 176: τοῦτον μὲν τὸν κεραινόν [ab Iove Semelae immissum] ἢ τῶν Θηβαίων ἄνομα σίβει καὶ προσκυνεῖ· καὶ γὰρ ἐπὶ μωφίᾳ διαβάλλοντα Θηβαῖοι καὶ ἴσθι παροιμία ἢ λγούσα, ἢ Βοιωτία ὅς:

differunt paulum Scholia ad Greg. Naz. ab Gaisfordo in Catal. Codd. Clarkian. p. 49 edita. Usurpavit Cratinus et, ut videtur, Menander: v. Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, p. 224. IV, p. 297.

11a. Arsen. XIII, 24. 31: Zenob. II, 86. Mascar. II, 82.

12. K in nott. ad Diog. III, 47: Arsen. XIII, 26. Greg. Cypr. M II, 46.

13. Arsen. XIII, 28. Ἀνταγόρας κτλ.] Max. Conf. Serm. XV, p. 580 Comb. De Antagorae recitatione dixit Welckerus Script. Min. T. I, 396.

13a. Arsen. XIII, 30: Stob. Flor. 79, 30. Philem. fr. inc. fab. 107 Meqin.

- 14 Βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν οὐ προθ' εὐρήσεις: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιν γίνοντων τοῖς αἰαχίοις.
 15 Βοῦς ἐν πόλει: ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Λυσίας γὰρ ἐν ἀκροπόλει βούν εἶθην.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

5

- 16 Βρασίδαο μὲν ἀνὴρ ἀγαθός· ἃ δὲ Λακεδαιμίων πολλῶς ἔχει τήνου κάρδονας: ἐπὶ τῶν ἐαυτοὺς οἰομένους κρείσσους εἶναι τῶν ἄλλων.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ω̄.

- 17 Βῶμαξ εἰ καὶ βωμολόχος: οὗτος ἀπὸ τῶν βωμῶν, 10 πρὶν καρπωθῆναι, αἴρων. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν μαλακισομένων.
 16a Βρώτειον οὖς: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν.
 16b Βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφά.
 16c Βραχὺς ὁ βίος ἀνθρώπῳ εὖ πράττει, δυστυχοῦντι δὲ 15 μακρός: Ἀπολλωνίου.
 16d Βραχὺ τοι σθένος ἀνδρός, ἀλλὰ ποικιλία πραπίδων: Ἐνριπίδων.
 16e Βραδείας μὲν φίλος γίνου· γεγόμενος δὲ πειρῶ διαμένει· ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν μηδὲν ἄφιλον ἔχειν καὶ πολλοὺς ἐταίρους 20 μεταλλάττειν.

1. λαμπρὸν μαιῶν Ama Suidas. εὐρήσεις ποτὸν iidem. 2. τοῖς Suidas om. 4. ἀνέθηκε W. 7. τήνω Plutarchus. 10. εἰ Suidas ignorat. οὗτος] ὁ Suidas. 11. καὶ ἐπὶ idem. Βῶμαξ Apostolius quum pro nomine proprio haberet, inepto modo Suidae verba interpolavit. De γ. βῶμαξ cf. Sopingius ad Hesych. s. v.: add. Agath. II, 30, p. 130 Nieb. 13. Scribe Βοιωτίων. 17. ἡ βραχὺ σθ. ἀνέρος· Ἀλλὰ ποικιλία πρ. Λιναῖ μὲν κτλ. Euripides. 19. γίνου Isocrates, γενοῦ Georgides. 20. Scribe μηδένα φίλον.

14. Suidas: Arsen. XIII, 27. DV II, 7.

15. Greg. Cyr. I, 70: Arsen. XIII, 25.

16. Arsen. XIII, 32. Βρασίδαο — κάρδονας] Plut. Apophth. Reg. 190 B, Apophth. Lacon. 219 D, Apophth. Lacaen. 240 C, V. Lycurg. 25. Attigit Valckenarius ad Theocr. Adonisz. 304.

16a. Arsen. XIII, 33: DV II, 1.

16b. Arsen. XIII, 34: Stob. Flor. 35, 4 e Sophoclis Aletia affert.

16c. Arsen. XIII, 35: Stob. Flor.

121, 34. Cf. Philostr. Iunior. p. 56 Kays.

16d. Arsen. XIII, 36. XLVII, 47: Stob. Flor. 54, 6. Eurip. Aeol. fr. 24 Matth.

16e. Arsen. XIII, 37: Max. Confess. Serm. VI, p. 548 Comb., Georg. in Boiss. Anecd. I, 17. Isoer. ad Demon. p. 7.

17. Suidas: Arsen. XIII, 39: eadem fere leguntur in Etym. M. 216, 17. Etym. Gud. 117, 29. Zonar. 413.

- 18 *Βώλοις ἄρουραν: ἐπὶ τῶν τοῖς μικροῖς χαριζομένων τοὺς μεγάλους.*

Ἀρχὴ τοῦ ᾧ στοιχείου.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ α̅.

- 19 *Γάλα ὀρνίθων: ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ 5 πάντα κεκτημένων· τὸν γὰρ Σάμιον οἱ θελοντες ἐπαινεῖν καὶ τὸν Ἀμασιν τοῦτο ἔλεγον. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων.*
- 19a *Γάλα τρέφει νήπια, παῖδα δ' ἔμφρονα, γάλα παινεῖ σωφροσύνη καθάπερ.*
- 19b *Γάλακτος φυσιολογία: τὸ μὲν αἷμα πρωτόγονον ἐν ἀν- 10 θρώπῳ εὐρίσκεται, ὃ δὴ τινες οὐσίαν εἰπεῖν ψυχῆς τετολμηκασί· τοῦτο δὴ τὸ αἷμα φυσικῇ τρεπόμενον πέψει, κησάσης τῆς μη- τρός, φιλοστοργία συμπαθεῖ, ἔξανθεῖ καὶ γηράσκει πρὸς τὸ ἄφο- βον τοῦ παιδίου· καὶ ἔστι μὲν τῆς σαρκὸς ὑγρότερον τὸ αἷμα, ὅσον ὑγρά τις οὐσα σὰρξ, τοῦ δὲ αἵματος νοστιμώτερον τὸ γάλα 15 καὶ λεπτομερέστερον· εἴτε γὰρ τὸ ἐπιχορηγούμενον αἷμα τῷ ἐμ- βρύῳ, καὶ διὰ μητρῶνον πρότερόν ἐστι πεμπόμενον ὀμφαλοῦ, εἴτε αὐτὸ καταμήριον αὐτό, ἀποκλεισθὲν τῆς οἰκείας φορᾶς, κατὰ φυσικῇ ἀνάχυσιν χωρεῖν κελύεται πρὸς τοῦ πατρῶνον καὶ γενε- σιουργοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς φλεγμαινοντας ἤδη μαστοὺς καὶ ὑπὸ 20 πνεύματος ἀλλοιούμενον θερμῶν, ποθεινῇ σκευάζεται τῷ νηπίῳ τροφῇ, αἷμα τὸ μεταβάλλον ἐστί· μάλιστα γὰρ πάντων μελῶν, μαστοὶ συναπαθεῖς μήτρα. ἐπὶ δὲ κατὰ τοὺς τόκους ἀποκοπὴν λάβῃ τὸ ἀγγεῖον, δι' οὗ πρὸς τὸ ἐμβρυον τὸ αἷμα ἐφέρετο, μύσις μὲν γίνεται τοῦ πόρου, τὴν δὲ ὀρμὴν ἐπὶ τοὺς μαστοὺς τὸ αἷμα 25 λαμβάνει, καὶ πολλῆς τῆς ἐπιφορᾶς γενομένης διατείνονται καὶ*

1. βῶλος Ds: duas huius proverbii formas fuisse Finckhii Annot. in Zenob. Provn. p. 10 statuit, quarum unam, βῶλοις ἄρουραν, explicet Diogenianus, alteram, βῶλους ἀρούρα, Zenobius et Suidas. 7. τὸν — ἔλεγον] Suidas om. Scribe τῆν. Ἀμασιν] ad comœdiam haec regis Aegyptii memoria referenda videtur. Sinnerus quidem in Delect. PP. 478 satis habuit monuisse, notam esse ex Herodoto Amasidis felicitatem. ἄλλοι δὲ] ἢ Suidas. 9. καθάπερ γάλα, παινεῖ σωφροσύνη recte C. O. Muellerus in Nunt. Liter. Gott. 1833, p. 495. 12. τοῦτο δὲ Clemens.

18. Diog. III, 52: Arsen. XIII, 38: cf. Apost. VIII, 77.

19. Suidas: Arsen. XIV, 39. DV II, 15. Σάμιον] Strab. XIV, 1, 15, p. 637: περὶ μὲν οἴκους οὐ πάντ' εὐ- τυχεῖ Σάμιος· τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δὴλον ἐκ τε τοῦ περιμάχτην γε- νίσθαι καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ἄνευ, ἰσαρμόττειν αὐτῇ τῆν

λέγουσαν παροιμίαν ὅτι, φέρε καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη.

19a. Arsen. XIV, 40.

19b. Arsen. XIV, 41. Τὸ μὲν — γάλα] Clem. Alex. Paedag. I, 6, 39. 40, p. 44 Sylb. Οὐ μὲν κτλ.] id. ibid. 50, p. 47 Sylb.

- 20 Γαλή Ταρτησίαι: ὡς μεγάλων ἐκεῖ γυνομένων.
 21 Γαλή χιτών: αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τίσσεται καὶ μη-
 δὲν ἀνιέντων· ὁμοία ἐστὶ τῇ· Οὐ πρέπει γαλῆ προ-
 κωτός· Φασί, τὴν γαλῆν καὶ τὸν αἴλουρον πάντα
 ὅσα θυρώθη ἐστὶ μισεῖν· ταύτη τοι καὶ τὸ σφέτερον περίσ- 5

μεταβάλλει τὸ αἷμα εἰς γάλα, ἀναλόγως τῇ ἐπὶ τῆς ἐκκόσεως
 εἰς πόνον τοῦ αἵματος μεταβολῇ, εἴτε αὐτὸν παρὰ τῶν ἐν μαστοῖς
 παρακειμένων φλεβῶν, ἀναστομομένων κατὰ τὰς διατάσεις τῆς
 κυΐσεως, τὸ αἷμα μεταχεῖται εἰς τὰς φυσικὰς τῶν μαστῶν σύραγ-
 γας· τοῦτο δὲ ἀνακινούμενον τὸ ἀπὸ τῶν γειττιουσῶν καταπεμ- 10
 πόμενον ἀρτηριῶν πνεῦμα, μενούσης ἔτι τῆς ὑποκειμένης ἀκραιῶν
 τοῦ αἵματος οὐσίας, ἐκκυμαιόμενον λευκαίνεται, καὶ τῇ τοιαύτῃ
 ἀνακοπῇ κατ' ἐξαφρισμὸν μεταβάλλεται, παραπλήσιόν τι πεπο-
 θὸς τῇ θαλάττῃ, ἣν δὴ κατὰ τὰς ἐκβολὰς τῶν πνευμάτων οἱ
 ποιηταὶ φασὶν ἀποπτύνειν ἄλδος ἄχνην· πλὴν ἀλλὰ αἷμα ἔχει 15
 τὴν οὐσίαν· Τούτῃ τῷ τρόπῳ καὶ οἱ ποταμοὶ ῥόθῳ φερόμενοι
 τῇ ἐμπεριλήφει τοῦ περιεχυμένου ἀέρος ξαινόμενοι, ἀφρὸν μυρ-
 μύρουσι, καὶ τὸ ἐνστάμιον ἡμῖν ὑγρὸν τῷ πνεύματι ἐκλευκαίνεται.
 τίς οὖν ἢ ἀποκλήρωσις μὴ οὐχὶ καὶ τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ φωτεινότα-
 τόν καὶ λευκότερον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τρέπεσθαι ὁμολογεῖν; πᾶ- 20
 σχειν τὴν μεταβολὴν κατὰ ποιότητα, οὐ κατ' οὐσίαν· ἀμέλει γοῦν
 οὐ τροφιμώτερον ἄλλο τι, οὐδὲ μὴν γλυκύτερον, ἀλλ' οὐδὲ λευ-
 κότερον εὖροις ἂν γάλακτος· πάντῃ δὲ ἔοικε τοῦτο τῇ πνευμα-
 τικῇ τροφῇ, γλυκεῖα μὲν διὰ τὴν χάριν ὑπάρχουσα, τροφίμος δὲ,
 ὡς ζωὴ, λευκὴ δὲ ὡς ἡμέρα Χριστοῦ καὶ τὸ αἷμα Χριστοῦ πε- 25
 φανέρονται ὡς γάλα· Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ποιμνίων ἐκ
 τε τῶν βουκολίων ἔξεσι μαθεῖν, ὡς ἐξ αἵματος γάλα κατὰ με-
 ταβολὴν γίνεται· τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα τοῦ ἔτους κατὰ τὴν ὥραν,
 ἣν ἔαρ καλοῦμεν, ὑγροτέρου τοῦ περιέχοντος γεγονότος, ἀλλὰ
 καὶ τῆς πόας καὶ τῶν νομῶν εὐχίλων, τὸ τηρικὰδε οὐσῶν καὶ 30
 ἐνίκμων αἵματος πίμπλαται πρότερον, ὡς ἐκ τῆς διατάσεως τῶν
 φλεβῶν κυρτουμένων τῶν ἀγγείων δεικνύται· ἐκ δὲ τοῦ αἵματος
 θαυριλέστερον χεῖται τὸ γάλα· θέρονος δ' ἐμπαλιῶν ὑπὸ τοῦ καύ-
 ματος συγκαυόμενον καὶ ἀναξηρανόμενον ἴσθησι τὴν μεταβολὴν,
 τὸ αἷμα καὶ ταύτη ἔλαττον ἀμέλγεται. 35

4. τὴν — αἴλουρον] τοὺς αἰλούρους As. 5. μισεῖν τε καὶ βδελύτ-
 τισθαι As. περιετινυμα As. 7. παρὰ] ἀπὸ Clemens. 9. κωήσεως idem.
 σήραγγας idem. 10. τοῦ τῷ idem. 14. ἰμβολίς idem. 18. ἡμῶν
 idem. 20. πάσχει δὲ τὴν idem. 25. αἷμα Χριστοῦ] αἷμα τοῦ
 λόγου idem. 26. οὐ μὴν — γίνεται] ὡς ἐξ αἵμ. γ. π. μ. γ., ἥδη μὴν
 σαφές, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τ. π. ἐκ τε τ. β. ἰ. μ. idem. 30. ἐν χυ-
 λῶν idem.

20. Diog. III, 71: Arsen. XIV,
 42. Macar. II, 90.

21. Suidas: Arsen. XIV, 43. Me-
 car. II, 91. VI, 65 et cf. infr. 25.

- οευμα ἀφίεσθαι, πρότερον βόθρον οὐράξαντας, ἵνα ἀγαθίσω-
σιν αὐτὸ, τῆς γῆς ἐπιβαλόντες. ἔστι δὲ ὁ μὲν ἄρῃην λαγνι-
στατος, ὁ δὲ θῆλος φιλότεκνος· φεύγει δὲ τὴν πρὸς τὸν
ἄρῃενα ὀμιλίαν· ἀφίησι γὰρ τὸν θορόν θερμώτατον τε καὶ
προσροισίωτα πυρὶ, καὶ καίει τῆς θηλείας τὸ ἄρθρον. αἰδώς 5
οὖν ὁ ἄρῃην τοῦτο τὰ κοινὰ βρέφη διαχορῆται· ἢ δὲ παι-
δων ἐτέρων πόθῳ ταυτὴν παρέχει συνελθῆναι.
- 22 Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος
ἀπάντων, ἢ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενεὴ δὲ
βαρεία: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. 10
- 23 Γαστέπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ: ἐπὶ τῶν ἐπιθυμούν-
των τῶν ἀλλοτριῶν.
- 24 Γάμος Αἰγύπτου: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμιούντων·
Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἦσαν ἀδελφοὶ ἀπ' Ἰούσ τῆς
- 21a Γαλῆ στέαρ: ἐπὶ τῶν οἷς χαιροῦσι ταῦτα λαμβανόντων. 15
22a Γαστήρ παχέα λεπτὸν οὐ τίκει νόον.

2. ἔστι κτλ.] haec in Aeliano antecedentibus praeposita sunt. ἔστι
— ἄρῃην] αἰλιόων ὁ μὲν ἄρῃην As. 3. θῆλος As. 4. οὐνοῦσιαν A,
in margine vero ὀμιλίαν Arsenius ipse posuit. 5. το] τὸ πῦρ τὸ As.
7. συνελθῆναι γλιχομίην As. 11. Scribe δαστέπους. Eiusdem
generis menda v. in not. critt. ad Apost. III, 15. 13. γάμοι Αἰγύπτου
καὶ Δαναῶ A. 14. ἀπ'] Scholiasta om. 16. παχέα γαστήρ An-
tonius et Gregorius.

XII, 75. Οὐ — κροκωτός] Zenob.
II, 93. Φαοὶ κτλ.] Aelian. N. An.
VI, 27.

21a. Arsen. XIV, 44: Diog. III, 83.

22. Diog. III, 85: Arsen. XIV, 48.

22a. Arsen. XIV, 50: Anton. Me-
liss. 66, p. 112 Fabr. Citat Gale-
nus περὶ ιατρ. καὶ γυμνασθ. c. 37,
T. V, p. 878 Kuehn.: καὶ τοῦτο
ἀπάντων σιθὸν ἀνθρώπων ἔδεται,
διότι πάντων τοῖν ἀληθίστατον, ὡς
γαστήρ ἢ παχέα τὸν νοῦν οὐ τίκει
τὸν λεπτόν: citant etiam Philoponus
ad Aristot. de Anima I, B, 4, 15
et Nilus in Ioann. Damasc. Sacr.
Parall. 13, p. 419 T. II: add. Hie-
ronym. Epist. LII, 10, T. I, 226
Vallars.: pulchre dicitur apud Grae-
cos et nescio an apud nos aequè re-
sonet: Pinguis venter non gi-
gnit sensum tenuem: Scholl. ad
Pers. Sat. I, 56: tractus sensus ex
Graeco versu, quo significatur, ex
ventre crasso tenuem sen-

sus non nasci, ubi opportune
nostri versus Pithoeus meminit.
Senarius a poeta tragico profectus
videtur, quum inter praeclara tra-
goediae antiquae praecepta collo-
catus apud Gregorium Naz. carm.
iamb. 18, 568 inveniatur. Admo-
not adagium, luxu corporis he-
betescere mentis aciem. Quemad-
modum scribit etiam Horatius [Serm.
II, 2, 77]: nam corpus onustum He-
sternis vitis animum quoque praegra-
vat una, Atque affigit humo divi-
nae particulam aurae: Erasmus
III, 6, 18: plura in hanc senten-
tiam Gatacker Advers. Miscell. 550
affert: quibus ne nimium tribuas
cf. annot. ad Macar. V, 5.

23. Arsen. XIV, 51. Cf. Apost.
V, 84.

24. Diog. II, 53: Arsen. XIV, 52.
Αἴγυπτος κτλ.] Scholl. ad Eurip.
Hecub. 869.

Ἰνάχου θυγατρὸς καὶ Βήλου. τούτων ὁ μὲν Αἴγυπτος εἶπε
 παῖδας πεντήκοντα ἄρρένας· ὁ δὲ Δαναὸς πεντήκοντα θυ-
 γατέρας, ὅς φθονῶν τῷ ἀδελφῷ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν τῶν
 ἀρρένων παίδων κτῆσιν καὶ φοβηθεὶς ὅπως μὴ ὑπ' αὐτοῦ
 ἐκβληθῆ ἡ βασιλεία ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐδίωξεν
 αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισίν, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ
 ἡ χώρα Αἴγυπτος ἐκλήθη. Χρόνου δὲ τινος γινομένου καὶ
 τῶν παίδων ἀνδρωθέντων θαρσύνῃ τῇ τούτων θυνάμει παρ-
 γέγετο εἰς τὸ Ἄργος. Ὁ δὲ Δαναὸς φοβούμενος αὐτὸν
 καὶ πρόνοιαν ποιούμενος τῆς βασιλείας, ἐπιβουλήν κατὰ
 τῶν Αἰγύπτου υἱῶν ταύτην ἐσκέπαστο· συνέθετο γὰρ τῷ
 Αἰγύπτῳ συνάψαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας τοῖς
 υἱοῖς αὐτοῦ· ἐτοιμῶς δ' ἐπαγγελιάμενος τῷ Αἰγύπτῳ,
 συνεβούλευσε ταῖς θυγατράσιν ὁ Δαναὸς, ὥστε ἀνελεῖν
 νύκτωρ τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐ-
 τοὺς, θάνατον ἀπειλήσας ταῖς μὴ τοῦτο ποιησάσαις. Αἰ-
 μὴν οὖν πᾶσαι, ἔχουσαι τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προστάγματα,
 ἀνεῖλον τοὺς ἄνδρας, μία δὲ μόνῃ ἐφείσατο τοῦ Λυγγέως,
 ἀπὸ τῆς μίξεως διάθεσιν ἔχουσα πρὸς αὐτόν· οὗτος δὲ σω-
 θεὶς ἐξεδίκησε τοὺς αὐτοῦ ἀδελφούς. ἐφόνησε γὰρ τὰς θυ-
 γατέρας τοῦ Δαναοῦ καὶ αὐτὸν καὶ τῆς βασιλείας ἐκράτησε
 τοῦ Ἄργους ἅμα τῇ Κλυταιμνήστρῃ. καὶ γὰρ ἐκ τούτων
 Ἄβας, ἐξ οὗ καὶ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, ἐξ οὗ καὶ Δαναή,
 ἐξ ἧς Περσεύς.

- 24a Γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ παρωμένους, 25
 μάτην ποιοῦσιν· ἢ δὲ τὸ χρεῶν πόσει
 μένουσα, κάσπούδατος ἦλθεν εἰς δόμους· Εὐριπίδου.
 24b Γάμους εὐτελεῖς καὶ ἰσοτίμους ποιεῖν· Φίλωνος.
 24c Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν. 30
 αὕτη γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν σώζει μόνῃ.

1. καὶ Βήλου] ἀπόγονοι Scholiasta. εἶπε] ἔσχε idem: εἶχε AR.
 7. διαγινόμενου Scholiasta. 8. θαρσύνῃ ὁ Αἰγύπτιος idem. 13. ἐτοι-
 μῶς δὲ τοῦτο idem. 17. πᾶσαι] ἄλλαι idem. ἔχουσαι] τηρήσασαι idem.
 18. Λυγγέως idem. 21. ἅμα καὶ idem. αὐτὸν] αὐτοῦ R. τῆς τούτου
 Scholiasta. 22. Ὑπερμνήστρα idem. γὰρ γίνεται idem. 24. καὶ
 Περσεύς AR. 26. τῷ χρεῶν Matthiae. 28. ποιοῦ Stobaeus. Χει-
 λωτος idem: v. Diog. Laert. I, 70.

24a. Arsen. XIV, 53. XXXVI, 43: 24b. Arsen. XIV, 54: Stob. Flor.
 Stob. Flor. 70, 1. Eur. Melan. 70, 15.
 fr. XV Matth. 24c. Arsen. XIV, 55. XV, 69:

25 *Γαλῆ χειώνιον*: ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτῶν περιβλήματα ἐσθιόντων.

26 *Γαλῆν ἔχεις*: ἐπὶ τῶν ἀποτροπτικῶν· παρόσον οἱ γαλῆν ἔχοντες οὐκ ἐστυχοῦσιν.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ εἶ.

5

27 *Γελοϊότερος Μελιτίδου*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρία διαβεβημένων. *Μελιτίδης* γὰρ ἦν ἀνὴρ κωμωδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρία.

ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβῶν,

συνεργον οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει,

εὐνοῦν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.: *Ἰππώνακτος.*

10

24d *Γαμψώνυχας μὴ τρέφειν*: ἀντὶ τοῦ ἄρπαγας φεύγειν.

26a *Γαμεῖν κεκριτότα δεῖ σε γινώσκειν*, ὅτι ἀγαθὸν μετέξεις, ἂν μὴ λάβης μικρὸν κακόν.: *Μετάνδρου.*

26b *Γάμου ἀρίστη ξυμφωνίη, ἀμφοτέρους σωφροσύνην ἀσκεῖν*: 15 *Εὐσεβίου.*

26c *Γαστρός δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.*

μόνη γὰρ ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν,

αἰὲ δὲ τοῦ δέοντος ἐνδεύεται πλέον.

ὅστις δὲ μὴ γαστρός κρατεῖν ἐπίσταται,

τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά.: *Χάρητος.*

20

1. τὰ μὴ Z Ds. 2. ἐσθιόντων] ἐσθύντων Ds. A addit: *Εἰδημος* δὲ φησι, *Γαλῆ χειών*· αἴτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τύσσεται καὶ μηδὲν ἀνέντιον· ὁμοία τῇ· Οὐ πρέπει γαλῆ κροκωτός: *Eudemi memoriam unde acceperit Arsenus, non liquet.* 3. ἀποτροπτικῶν Ds. 6. γυλοῦτερον *Suidas.* διαβεβημένων m *Suidas.* 7. Antiqua nominis forma *Μελιτιδης* est, ut ex *Aristophane* constat: v. *Arist. Ran.* 991 et *L. Dindorfus* in *Stephani Th. L. Gr.* V, 736: serioris vero aetatis grammaticis mendosa scriptura *Μελιτιδης* tam certa videbatur, ut *Eustathius* ad *Hom. Od. N.* 1735, 51 a νν. *μίλι* et *Μίλιτος* nomen derivaret. 9. δὲ τρυφερῶς] τρυφῶσαν *Meinekius.* 11. τ' εἰς idem. Post versum quartum duo ad minimum versus exciderunt. *Ἰππώνακτος*] *Ἰπποδόωντος* *Meinekius* *Com. Gr. Fr.* IV, p. 714. 14. μίγ' ἔξεις *Bentleius.* 15. ἀσκεῖν *Stobaeus.* 20. γαστρός μὴ idem. 21. οὗτος τὰ πλείω idem.

Stob. Flor. 72, 5. Locum ex diversorum poetarum versibus conglutinatum esse *Bergkiius Poet. Lyr. Gr.* p. 524 contendit.

24d. *Arsen. XIV, 56*: *Tryphon* in *Walzii Rhetor. Gr. T. VIII, 735*, *Georgius Choeroboscus* *ibid.* 815: ἤγουν μὴ σιτίειν ἄρπαγας *Anonym.* *ibid.* 718 explicat. Inter *Symbola Pythagorae* refertur: v. *Iamblich. Protrept. c.* 21, p. 348 *Kiesal.*, *Orellius Opusc. Sentent. I.* 483.

25. *Diog. III, 82*: *Arsen. XIV, 45*: v. *Apost. V, 21.*

26. *Diog. III, 84*: *Arsen. XIV, 46*. *Theodorum Prodromum* de *Rhod.* et *Dosicli. Am. V, 191* hoc proverbium respexisse *Gaulminius* ad l. c. p. 506 opinatur.

26a. *Arsen. XIV, 47*: *Stob. Flor.* 68, 11. *Menand. fr. fab. inc. CII Mein.*

26b. *Arsen. XIV, 48*: *Stob. Flor.* 74, 41.

26c. *Arsen. XIV, 49*: *Stob. Flor.* 17, 3.

27. *Suidas*: *Arsen. XIV, 57*. Recensum eorum, qui apud veteres

- 28 *Γέλως συγκρούσιος: παρόσον τινές γελῶντες τὰς χείρας συγκρούουσιν ἢ τοὺς πόδας. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀτάκτως καὶ ἀνόσμως γελῶντων.*
- 29 *Γέλως Μεγαρικός: ἐπὶ τῶν ἀώρως θρυπτομένων· ἤκμαζε γὰρ ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία ἐπὶ χρόνον.* 5
- 29a *Γελᾶν ὁ θείλων μετὰ μειρακίου αἰσχρὰς ὕβρεις κερδήσει καὶ μέμψιν. Μοσχίωνος.*
- 29b *Γελᾷ δ' ὁ μωρός, κᾶν τι μὴ γέλοιον ἦ.*

3. γελῶντων] βιούτων male d. 5. ἤκμασε Ds. καὶ γέλως Xτος A in fine addit: cf. Diog. III, 87.

stultitia celebres facti sunt, egit Eustath. ad Hom. K, 552, p. 1669, 45, Aristophanis Byzantii copiis adiutus: τὸν μωρὸν ὠδᾶμεν σάνναν καλεῖσθαι ὡς ἀπὸ τινος κηρύου ὀνόματος. καὶ παρῖται Κρατίνος [Γ. II, 1, p. 187 Mein.] κωμῳδῶν τοιοῦτον, τὸν Θεοδοτῖδην σάνναν. καὶ ἐκείνων [de Thersite et Elpenore ante dixerat.] δι καὶ Κοροίβους τινὰς [Apost. X, 3.] ἀποκώπτομεν, μισθόντες τινὰ Κοροίβον εἰήθη Μυγδόνα [scribe Μυγδόνος] Φρύγι τὸ γένος, ὑστατον τῶν ἐπικωμῶν ἀφικόμενον τῷ Πριάμῳ δι εὐθδειαν. οὕτως ἔγνωνε καὶ τὸν ἀφρονα Μαργίτην [Apost. XI, 7.] τὸν ἀπὸ τοῦ μαργαίνου ὁ ἴσσι μαργαίνου. ὃν ὁ ποιήσας [de quo v. Welckerus de cyclo ep. 184.] τὸν ἐπιγραφόμενον Ὀμήρου Μαργίτην ὑποτίθει ἐπιπῶρον μὲν εἰς ὑπερβολὴν γονίως φῦναι, γήμαντα δὲ μὴ συμπεσεῖν τῇ τύμφῃ ἕως ἀναπισθεῖσαι ἐκείνη τετρανωματίσθαι τὰ κάτω ἰσκήμικο. φάρμακόν τε μὴδὲν ἀφέλησεν ἔφη, πλὴν ἐν τῷ ἀνδρείον αἰδοῖον ἐκεῖ ἰφαρμοσθεῖν. καὶ οὕτω δεματίας χύρον ἐκείως ἐπληροῖσιν. ὁμοίως καὶ τὸν Μαμμακούθον [v. Scholl. et intt. ad Arist. Ran. 992. Hesych. s. v., Meinekius Com. Gr. Fr. I, 175.], καὶ τὸν Μελιτίδην, καὶ τὸν Ἀμφικτιδὴν [Suidas s. γίλοιος habet Ἀμφοκτιδης: v. nott. ad Diog. V, 12.], οἳ διαβάτεις ἐκ μωρίας ἦσαν, ὧν ὁ Μελιτίδης ἀρισθεῖν τε μὴ ἐπίστασθαι λέγεται εἰ μὴ ἄχρι τῶν πίστε, καὶ ἀγνοεῖν πρὸς ὀποτέρου τῶν γονίων ἀκοκηθεῖν, καὶ τύμφης μὴ ἠψοσθαι, εὐλαβοῦμενος τὴν πρὸς μητέρα διαβολήν.

ὡσπερ δὲ τοῦτους ἡ ἱστορία λόγου ἤξεισεν, ἐν οἷς καὶ τὸν τὰ κῆματα μετροῦντα Πολύωρον [hoc nomen in Aelian. V. H. XIII, 15 reducendum est, ubi male Πολύδωρον nunc legitur], καὶ τὸν ἐν τῷ καθύδριν θάμιον ὑδρίαν κινήν ὕγρον πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ θλιβόμενον τῇ σκληρότητι, καὶ διὰ τοῦτο ἄχρη παραβύσαντι καὶ τὸ σκεῖος πλήσαντι ἵνα οἱ δῆθεν μαλακὸν εἶη προσκεφαλαίον, οὕτω παρῆλθε ἑαυτῇ καὶ τοὺς ἔμπυλιν πονηροτάτους. Welzcius citat Eustath. Opusc. 89, 90 Taf.: οὔτε γὰρ εἰς ἀπλουσίαν ἑμαυτὸν ψευδογραφῶ κατὰ τοὺς πλείους τῶν περὶ ἡμᾶς, ὁ καὶ τοὺς ἀβαθεῖς ἀθρώπους εἰς Μαμμακούθου καὶ Πολύωρου καὶ Μελιτίδης ἰγγραῶν: ib. 103, 48: μὴ ἐκστραφεῖν εἰς λήθαρον, μηδὲ μεταπλασθεῖν εἰς Μαμμακούθον τινα ἢ Μελιτίδην ἢ τὸν ἔτερον Κοροίβον ἢ εἰς Πολύωρον: addo Geminum in Cramerii Anecd. Oxon. III, 227, 25: οἷχ οὕτως ἀνοηταῖονοι οἱ ἀθρώποι· οἷχ οὕτως ὁ Πηλεὺς Μελιτίδης, ὡς ἀντὶ Χείρωνος χοῖρῳ τὸν ἑαυτοῦ ἰμπιστεύσασθαι Ἀγγιλία· οἷχ οὕτω Κοροίβος ὁ Ἀλλεάνδρος, ὡς τὸ παντάσῃ ἀτελεῖ [?] ἀντ' Ἀμοστέλους μαθητῶν: v. ann. ad Diog. V, 56 et Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 174. 28. Diog. III, 76: Arsen. XIV, 58. DV II, 12. 29. Diog. III, 88: Arsen. XIV, 61. 29a. Arsen. XIV, 62: Max. Conf. Serm. 64, p. 678 Comb: Mosch. fr. 17 Wagn. 29b. Arsen. XIV, 63: Mea. Monost. 108 Mein.

- 30 *Γεννητός γενοῦς τήρει τὴν τάξιν: λέγονται δὲ γεννηταὶ οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσηκόντες, ἀλλὰ οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννηνεμημένων εἰς τὰς φαρτίας· οὗτοι δὲ εἶσι καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες τὸ μὴ τινὲ ἔχοντες κοινωνίαν· τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας τριάκοντα, αἱ 5 δὲ φαρτίαι ἐκαλοῦντο τριτταί, ὅτι ἐκ τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν, εἰς τρία ἐκάστην διαιλον μέρη· τὰς μὲν φυλὰς τέσσαρας ποιήσαντες, ἀπομιμησάμενοι τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας, τὰς δὲ φαρτίαι καὶ τριττὰς δώδεκα, καθάπερ οἱ μῆνες· τὰ δὲ γένη τριάκοντα ἐκάστη φαρτία, καθάπερ αἱ ἡμέραι τξς. 10*
- 31 *Γέρον ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλήθος οὐχ ἀμαρτανότων.*
- 32 *Γεράδρονον μεταφυσεύειν: ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς γέροντας ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα προπέμπειν· γεράδρονον γὰρ τὸ γηράσκον φυτὸν· δρυὺς γὰρ πᾶν αὐτὸν γενικῶ 15 ὀνόματι καλεῖται.*
- 33 *Γενναῖος εἰ ἐκ βυλαπτίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκοῦντων.*
- 30a *Γεννητόρων ἑκατι καίθαιεν καλόν· αὐτὸς τραφεὶς δὲ τῶν φνευσάντων ὑπο, 20 καλῶς τὸν αὐτὸν ἔραγον αὐτοῖσιν νέμεις:· Δικαιογένους.*
- 30b *Γέρονος δ' ἰσαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος, καὶ ἄνδρ' ἰπαινίον, ὅστις ἂν δικαιοσ ἦ, τρόπους τ' ἄριστος, τοῦτον εὐγενῆ καλεῖν:· Ἀστυδάματος.*
- 30c *Γεγόναμεν ἄπαξ· δις οὐκ ἔστι γενέσθαι: δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα 25 μηκέτ' εἶναι· Σὺ δὲ τῆς αὔριον οὐκ ὦν κύριος, ἀναβάλλη τὸν καιρὸν· ὃ δὲ πάντων βίος μελλησῶν παραπόλλνται· καὶ διὰ τοῦτο ἕκαστος ἡμῶν ἀσχολουμένος ἀποθνήσκει:· Ἐπισκόρον ἢ γενναία αὐτῆ ὑποθήγη.*

1. Scribe γεννήτης. λέγονται δὲ Suidas om. 3. συννηνεμίων R. φαρτίαις R Suidas: et sic ubique in sqq. 6. τριττοὶ AR: τριττῆς Suidas. 9. τριττῆς Suidas. 13. Corrige γεράδρονον. 14. προπέμπειν Z Gregorius. 19. Primum versum Cleaneo, reliquos Dicaeogeni Stobaeus tribuit. 21. γέμεις Stobaeus. 26. ἀναβάλλη idem. 27. μελλησῶν idem. 28. ἢ — ὑποθήγη] Stobaeus ignorat.

30. Arsen. XIV, 64. λέγονται. 31. Diog. IV, 7: Arsen. XIV, 69. πτλ.] Suid. s. γεννηταί. DV II, 23.
30a. Arsen. XIV, 65: Stob. Flor. 79, 5. 6. 32. Greg. Cypr. M II, 76: Arsen. XIV, 70.
30b. Arsen. XIV, 66: XXV, 47: Stob. Flor. 86, 3. 33. Diog. IV, 6: Arsen. XIV, 71. DV II, 22, Apost. VIII. 15.
30c. Arsen. XIV, 67: Stob. Flor. 16, 28.

- 5 Βότρως πρὸς βότρων πεπαινεται: ἐπὶ τῶν ἐξουῶσθαι φιλονεικούντων.
- 6 Βοῦς ὑπὸ ζυγόν: ἐπὶ τῶν μοχθούντων αἰί.
- 7 Βοῦν ἐπὶ γλώττης: ὅ ἐστι νόμισμα. ὁρμῶζει δὲ ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ 5 κατηγορῆσαι τινά, ἀλλὰ σιωπῆσαι.
- 8 Βοῦς ἑβδομος: πέμματα, κέρατα ἔχων κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ βοῦν προστιθέντες καὶ τὸν ἑβδομον, ὅτι ἐπὶ ἑξ τῆς σελήνης ἐπεθύετο οὗτος ἑβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀταλάντῃ. τὰτ- 10 τεται δὲ ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. Οἱ δὲ φασιν ἑβδομον βοῦν, ὅτι οἱ πένητες ἔθνον ἐμψυχα ἑξ πρόβατον, ὕν, αἶγα, ὄρνιν πετεινόν, χῆνα, καὶ ἑβδομον βοῦν: Ἡ βοῦς, ἐνθα τὸν μόσχον ἀφῆρέθη, ἐκταῦθα ἐλθοῦσα, ὀδύρεται μυκηθμῶ συντρέφῃ τὸ πάθος. καὶ βόες μέντοι 15 ὑπὸ ζυγόν λέναι θέλοντες, οἱ μὲν μειδιῶσιν, οἱ δὲ ἐπὶ πόδα ἀναχωροῦσιν. ἵππος δὲ ἄρα καὶ ὅταν ἀκούσῃ ψαλλίων κρότον καὶ χαλινῶ κτύπον καὶ προστερνίδια θασάσθαι, φριμάττεται ἐνταῦθα καὶ τὰς ὀπλάς σκιριῶν ἐπικροτεῖ καὶ ἐνθουσιᾷ: Βοῦς δ' ἦν καταπίη βούπρηστιν· ἔστι δὲ 20 ζῶν· πίμπραται, καὶ ῥηγνύμενος ἀπόλλυται οὐ κατὰ μικρόν.

4. γλώττης φέρει AR. ὅ — νόμισμα] ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρ-
 ῥησιᾶσθαι AZm. 6. συνηγορῆσαι κατὰ τινος Etymologicum, in fine
 apponens: ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης κωμῶδων αὐτοῦς φησὶ· Τὸ στόμ' ἐπι-
 βύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων: Plut. 379. 7. ἔχοντα Suidas. 9. τὸν]
 τὸ Suidas. ταῖς σελήνας idem. Sequuntur apud Suidam post γ.
 Ἀταλάντῃ quaedam de alio placentarum genere. 11. οἱ δὲ — βοῦν] v.
 Macarium. 15. ὠδύρετο As. 16. θύλλοντες] μέλλαντες As. 17.
 ἄρα καὶ As om. ψαλλίων As. 18. προστ. τε καὶ προμετωπίδια As.
 20. βοῦς — πίμπραται] βούπρηστις ζῶν ἐστίν, ὅπερ οὖν ἴαν βοῦς κατα-
 πίη, πίμπραται As. 21. κατὰ μ.] μετὰ μικρόν As.

5. Suid. v. βοτρῶδωρος: Arsen. XIII, 22. Cf. nott. ad App. Provn. I, 60, ubi Iuvenalis Sat. II, 81 cum hoc proverbio non debebat componi.
 6. Diog. III, 54: Arsen. XIII, 13. DV II, 6.
 7. Etym. M. v. ἐκατόμβη, p. 320, 54: Arsen. XIII, 14. DV II, 2. Philostr. V. Apoll. VI, 11, p. 241 Ol.: γλώτταν τε ὡς πρῶτος ἀνθρώπων ἐνέσχε βοῦν ἐκ' αὐτῆ σιωπῆς εὐρῶν δόγμα, ubi Scholiasta a Kaysero p. 191 editum: παροιμία βοῦς

ἐπὶ γλώττης: Julian. Oratt. VII, 218 A: τὸν βοῦν δὲ ἐπιτίθημι τῇ γλώττῃ. περὶ τῶν ἀφῆρται γὰρ οὐδὲν χεῖρ λέγειν: Synes. Epist. 153, p. 291 C Petav.: τὸ δὲ, ὅτι μὴ τὸ στόμα συγκαλίσαις ἔχει καὶ τὸν βοῦν τὸν ἑστῆτον ἐπὶ τῆς γλώττης τίθηται.

8. Arsen. XIII, 15. πέμματα — ἀναισθήτων] Suidas. οἱ δὲ — βοῦν] cf. nott. oritt. ad Diog. III, 50. Macar. II, 89. ἡ βοῦς — ἐνθουσιᾷ] Aelian. N. An. VI, 10. βοῦς κτλ.] id. ib. 35.

- 9 Βοῦς εἰς ἀμητόν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελίᾳ καμνόντων. Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ, φασίν, ἐξ Ἰνδῶν κίρας ἐκομισθῆ καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν. οὗτος ἄρα βοῦς ἦν, ὡς ἐκπεφυκέναι οἱ τηλικούτων κίρας.
- 10 Βοῦς ἐν αὐλῇ γέρον: ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν ἡσυχάζοντων.
- 11 Βοιωτίος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν· εἰς τοῦτο γὰρ ἐσκώπτοντο Βοιωτοί.
- 12 Βοιωτία αἰνίγματα: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. Βοιωτὴ γὰρ ἢ Σφίγξ. 10
- 13 Βοῶν ὄτα ἔχετε: ἐπὶ τῶν μὴ συνιέντων. Ἀνταγόρας γὰρ ἀναγινώσκων παρὰ Βοιωτοῖς τὸ τῆς Θηβαίδος γράμμα, ἐπεὶ οὐδεὶς ἐπεσημαίνετο κλείσας τὸ βιβλίον, εἰκότως, ἔφη, καλείσθε Βοιωτοί· βοῶν γὰρ ὄτα ἔχετε.
- 10a Βοῦς ἐπὶ σωρῶ: ἐπὶ τῶν ἠδονπαθόντων. 15
- 11a Βουλίας δικάζει: ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπερτιθεμένων ἀεὶ δικαστῶν.
- 13a Βούλου γονεῖς πρόωτον ἐν τιμαῖς ἔχειν· Φιλήμονος.

1. β. εἰς ἀ.] βοῦς ἀμητόν ἐπιτηρῶν Diog. III, 59. μετ' ὠφελείας Suidas. 7. νοῦς] ὡς AmEZ. 8. Βοιωτοί] AmEZ addunt: ἢ δὲ παροιμία ἐντεῦθεν. Ἐπιτηρῶν ἔθνος βάρβαρον ἀρχαῖον πατάκησαν τὴν Βοιωτίαν. ἐκ μεταφορᾶς [scribe οὖς ἰσως ἐκ παραφθορᾶς] τοῦ ὀνόματος ἀντὶ τοῦ Ἐπιτηρῶν λέγειν ἵνα ἐκάλεισαν, ὥστε καὶ τοῖς ὑστεροῖν διαδοθῆναι [insere τῆν] λέξιν ἐπὶ τῶν Βοιωτῶν· καὶ λοιπὸν νομισθῆναι διὰ τὴν πολλὴν ἀλογίαν καὶ ἀγροικίαν οὕτως ἐξ ἀρχαίου αὐτοῦς κεκλήσθαι, τοῖς τε βουλομένοις εἰς ἀπαιδεύσειαν ἐσκώπτεται τινὰς τοῦτο λέγειν· Βοιωτία ὡς. 12. γὰρ ἀναγινώσκων] ἐπεὶ ἀναγινώσκον Maximus. σύγγραμμα idem. 13. ἐπὶ] καὶ idem. ὑπερτιθέτω idem. εἰκότως] δικαίως idem. 16. Βουλίας Zenobius. 17. ἀεὶ Zenobius om.

9. Suidas: Arsen. XIII, 17. Πτολεμαίῳ κτλ.] Aelian. N. An. III, 34.

10. Diog. III, 70: Arsen. XIII, 18, 29.

10a. Arsen. XIII, 19: Diog. III, 53. DV II, 5.

11. Greg. Cypr. M II, 45: Arsen. XIII, 23. Quae ex AmEZ supra adscripti, e Scholl. ad Pind. Ol. VI, 148 sumpta sunt: similia v. in nott. ad Diog. III, 46: add. Cosmas ad Greg. Naz. in A. Maii Spicil. Rom. T. II, 176: τοῦτον μὲν τὸν κεραυνὸν [ab Iove Semelae immissum] ἢ τῶν Θηβαίων ἄνευ σέβει καὶ προσκνυεῖ· καὶ γὰρ ἐπὶ μωρίᾳ διαβάλλονται Θηβαῖοι καὶ ἰσὶ παροιμία ἢ λγούσα, ἢ Βοιωτία ὡς:

differunt paulum Scholia ad Greg. Naz. ab Gaisfordo in Catal. Codd. Clarkian. p. 49 edita. Usurpavit Cratinus et, ut videtur, Menander: v. Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, p. 224. IV, p. 297.

11a. Arsen. XIII, 24. 31: Zenob. II, 86. Macar. II, 82.

12. K in nott. ad Diog. III, 47: Arsen. XIII, 26. Greg. Cypr. M II, 46.

13. Arsen. XIII, 28. Ἀνταγόρας κτλ.] Max. Conf. Serm. XV, p. 580 Comb. De Antagorae recitatione dixit Welckerus Script. Min. T. I, 396.

13a. Arsen. XIII, 30: Stob. Flor. 79, 30. Philem. fr. inc. fab. 107 Meqin.

- 14 Βορβόρω ὕδαρ λαμπρόν οὐποθ' εὐρήσεις: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μινύωντων τοῖς αἰσχίοις.
- 15 Βοῦς ἐκ πόλεις: ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Λυσίας γὰρ ἐν ἀκροπόλει βούν ἐθῆκεν.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

5

- 16 Βρασίδης μὲν ἀνὴρ ἀγαθός· ἂ δὲ Λακεδαιμῶν πολλῶς ἔχει τήνου κάρθονας: ἐπὶ τῶν ἐαυτοῦς οἰομένους κρείσσους εἶναι τῶν ἄλλων.

Τὸ β̄ μετὰ τοῦ ῶ.

- 17 Βῶμαξ εἰ καὶ βωμολόχος: οὗτος ἀπὸ τῶν βωμῶν, 10 πρὶν καρπωθῆναι, αἴρων. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν μαλακίζομένων.
- 16a Βρώτιον οὔς: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν.
- 16b Βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφά.
- 16c Βραχὺς ὁ βίος ἀνθρώπῳ εὖ πράττει, δυστυχοῦντι δὲ 15 μακρός: Ἀπολλωνίου.
- 16d Βραχὺ τοι σθένος ἀνδρός, ἀλλὰ ποικιλίαι κραπίδων: Εὐριπίδου.
- 16e Βραδείας μὲν φίλος γίνον· γεγόμενος δὲ πειρῶ διαμένειν· ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν μηδὲν ἄφιλον ἔχειν καὶ πολλοὺς ἑταίρους 20 μεταλλάττειν.

1. λαμπρόν μαιώνων Ama Suidas. εὐρήσεις ποτόν iidem. 2. τοῖς Suidas om. 4. ἀνέθηκε W. 7. τήνω Plutarchus. 10. εἰ Suidas ignorat. οὗτος] ὁ Suidas. 11. καὶ ἐπὶ idem. Βῶμαξ Apostolius quum pro nomine proprio haberet, inepto modo Suidae verba interpolavit. De γ. βῶμαξ cf. Sopingius ad Hesych. s. v.: add. Agath. II, 30, p. 130 Nieb. 13. Scribe Βωάτιον. 17. ἢ βραχὺ οθ. ἀνέρος· Ἀλλὰ ποικιλίᾳ πρ. Διὶνὰ μὲν κτλ. Euripides. 19. γίγνου Isocrates, γενοῦ Georgides. 20. Scribe μηθὲν φίλον.

14. Suidas: Arsen. XIII, 27. DV II, 7.

15. Greg. Cypr. L I, 70: Arsen. XIII, 25.

16: Arsen. XIII, 32. Βρασίδης — κάρθονας] Plut. Apophth. Reg. 190 B, Apophth. Lacon. 219 D, Apophth. Lacaen. 240 C, V. Lycurg. 25. Attigit Valckenarius ad Theocr. Adonisz. 304.

16a. Arsen. XIII, 33: DV II, 1.

16b. Arsen. XIII, 34: Stob. Flor. 35, 4 e Sophoclis Aletá affert.

16c. Arsen. XIII, 35: Stob. Flor.

121, 34. Cf. Philostr. Iunior. p. 56 Kays.

16d. Arsen. XIII, 36. XLVII, 47: Stob. Flor. 54, 6. Eurip. Acol. fr. 24 Matth.

16e. Arsen. XIII, 37: Max. Confess. Serm. VI, p. 548 Comb., Georg. in Boiss. Anecd. I, 17. Isoer. ad Demon. p. 7.

17. Suidas: Arsen. XIII, 39: eadem fere leguntur in Etym. M. 218, 17. Etym. Gud. 117, 29. Zonar. 413.

18 *Βώλους ἄρουραν: ἐπὶ τῶν τοῖς μικροῖς χαριζομένων τοὺς μεγάλους.*

Ἀρχὴ τοῦ ᾧ στοιχείου.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ α̅.

19 *Γάλα ὀρνίθων: ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ 5 πάντα κεκτημένων· τὸν γὰρ Σάμιον οἱ θέλοντες ἐπαινεῖν καὶ τὸν Ἀμασιν τοῦτο ἔλεγον. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων.*

19a *Γάλα τρέφει νήπια, παῖδα δ' ἔμφρονα, γάλα παιίνει σωφροσύνη καθάπερ.*

19b *Γάλακτος φυσιολογία: τὸ μὲν αἷμα πρωτόγονον ἐν ἀν- 10 θρώπῳ εὐρίσκεται, ὃ δὴ τις οὐσίαν εἰπεῖν ψυχῆς τετολμηκασί· τοῦτο δὲ τὸ αἷμα φυσικῇ τρεπόμενον πέψει, κησάσης τῆς μη- τρός, φιλοστοργία συμπαθεῖ, ἔξανθεῖ καὶ γηράσκει πρὸς τὸ ἄφο- βον τοῦ παιδίου· καὶ ἔστι μὲν τῆς σαρκὸς ὑγρότερον τὸ αἷμα, οἷον ὑγρά τις οὐσα σάρξ, τοῦ δὲ αἵματος νοστιμώτερον τὸ γάλα 15 καὶ λεπτομερέστερον· εἴτε γὰρ τὸ ἐπιχορηγούμενον αἷμα τῷ ἐμ- βρύῳ, καὶ διὰ μητρῶνον πρότερόν ἐστι πεμπόμενον ὀμφαλοῦ, εἴτε αὐτὸ καταμήριον αὐτό, ἀποκλεισθὲν τῆς οἰκίας φορᾶς, κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην χωρεῖν κελύεται πρὸς τοῦ παντρώφου καὶ γενε- σιουργοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς φλεγμαινοντας ἤδη μαστοὺς καὶ ὑπὸ 20 πνεύματος ἀλλοιούμενον θερμῶν, ποθεινῇ σκευάζεται τῷ ηἰπίῳ τροφῇ, αἷμα τὸ μεταβάλλον ἐστί· μάλιστα γὰρ πάντων μελῶν, μαστοὶ συναπαθεῖς μήρα. ἐπὶ δὲ οὐ κατὰ τοὺς τόκους ἀποκοπήν λάβη τὸ ἄγγειον, δι' οὗ πρὸς τὸ ἐμβρυον τὸ αἷμα ἐφέρετο, μύσις μὲν γίνεται τοῦ πόρου, τὴν δὲ ὀρμὴν ἐπὶ τοὺς μαστοὺς τὸ αἷμα 25 λαμβάνει, καὶ πολλῆς τῆς ἐπιφορᾶς γενομένης διατείνονται καὶ*

1. βῶλος Ds: duas huius proverbii formas fuisse Finckhius Annot. in Zenob. Provn. p. 10 statuit, quarum unam, βῶλους ἄρουραν, explicet Diogenianus, alteram, βῶλους ἀρούρα, Zenobius et Suidas. 7. τὸν — ἔλεγον] Suidas om. Scribe τῆν. Ἀμασιν] ad comoediam haec regis Aegyptii memoria referenda videtur. Sinnerus quidem in Delect. PP. 478 satis habuit monuisse, notam esse ex Herodoto Amasidis felicitatem. ἄλλοι δὲ] ἢ Suidas. 9. καθάπερ γάλα, παιίνει σωφρο- σύνη recte C. O. Muellerus in Nunt. Liter. Gott. 1833, p. 495. 12. τοῦτο δὲ Clemens.

18. Diog. III, 52: Arsen. XIII, 38: cf. Apost. VIII, 77.

19. Suidas: Arsen. XIV, 39. DV II, 15. Σάμιον] Strab. XIV, 1, 15, p. 637: πρὶ μὲν οἴσους οὐ πάντ' εὐ- τυχεῖ Σάμιος· τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, εἰς θῆλον ἐκ τε τοῦ περιμάχου γε- νίσθαι καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ὀνειν, ἐφαρμόττειν αὐτῇ τῆν

λέγουσαν παροιμίαν ὅτι, φέρε καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη.

19a. Arsen. XIV, 40.

19b. Arsen. XIV, 41. Τὸ μὲν — γάλα] Clem. Alex. Paedag. I, 6, 39. 40, p. 44 Sylb. Οὐ μὲν κτλ.] id. ibid. 50, p. 47 Sylb.

- 20 Γαλῆ Ταρτησίαι: ὡς μεγάλων ἐκεῖ γονομένων.
 21 Γαλῆ χιτών: αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται καὶ μηδὲν ἀνιέντων· ὁμοία ἐστὶ τῇ· Οὐ πρέπει γαλῆ προκωτός: Φασί, τὴν γαλῆν καὶ τὸν αἴλουρον πάντα ὅσα δυσώδη ἐστὶ μισεῖν· ταύτη τοι καὶ τὸ σφέτερον περί-

μεταβάλλει τὸ αἷμα εἰς γάλα, ἀναλόγως τῇ ἐπὶ τῆς ἐλκώσεως εἰς πύον τοῦ αἵματος μεταβολῆ, εἴτε αὐτὰ παρὰ τῶν ἐν μαστοῖς παρακειμένων φλεβῶν, ἀναστομονόμενον κατὰ τὰς διατάσεις τῆς κνίσεως, τὸ αἷμα μεταχεῖται εἰς τὰς φυσικὰς τῶν μαστῶν σύραγας· τοῦτο δὲ ἀνακρινόμενον τὸ ἀπὸ τῶν γειττιουσῶν καταπεμπόμενον ἀρτηριῶν πνεῦμα, μενούσης ἐτι τῆς ὑποκειμένης ἀκραιῶν τοῦ αἵματος οὐσίας, ἐκκυμαινόμενον λευκαίνεται, καὶ τῇ τοιαύτῃ ἀνακοπῇ κατ' ἐξαφρισμὸν μεταβάλλεται, παραπλήσιόν τι πεπονηθὸς τῇ θαλάττῃ, ἣν δὴ κατὰ τὰς ἐκβολὰς τῶν πνευμάτων οἱ ποιηταὶ φασιν ἀποπτύειν ἄλδος ἄχνην· πλὴν ἀλλὰ αἷμα ἔχει 15 τὴν οὐσίαν. Τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ οἱ ποταμοὶ ῥόθῳ φερόμενοι τῇ ἐμπεριλήρῃ τοῦ περικεχυμένου ἀέρος ξαινόμενοι, ἀφρόν μυρμύρουσι, καὶ τὸ ἐνστόμιον ἡμῖν ὕγρον τῷ πνεύματι ἐκλευκαίνεται. τίς οὖν ἢ ἀποκλήρωσις μὴ οὐχὶ καὶ τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ φωτεινότεον καὶ λευκότεον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τρέπεσθαι ὁμολογεῖν; πᾶσιν 20 σχεῖν τὴν μεταβολὴν κατὰ ποιότητα, οὐ κατ' οὐσίαν· ἀμέλει γοῦν οὐ τροφικώτερον ἄλλο τι, οὐδὲ μὴν γλυκύτερον, ἀλλ' οὐδὲ λευκότερον εὔροις ἂν γάλακτος· πάντῃ δὲ εἴκοι τοῦτο τῇ πνευματικῇ τροφῇ, γλυκῆα μὲν διὰ τὴν χάριν ὑπάρχουσα, τροφικὸς δὲ, ὡς ζωῆ, λευκῆ δὲ ὡς ἡμέρα Χριστοῦ καὶ τὸ αἷμα Χριστοῦ πεφανερωται ὡς γάλα:· Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ποιμνίων ἐκ 25 τε τῶν βουκολίων ἔξεσι μαθεῖν, ὡς ἐξ αἵματος γάλα κατὰ μεταβολὴν γίνεται· τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα τοῦ ἔτους κατὰ τὴν ὥραν, ἣν ἐὰρ καλοῦμεν, ὑγροτέρου τοῦ περιέχοντος γεγονότος, ἀλλὰ καὶ τῆς πύας καὶ τῶν νομῶν εὐχίλων, τὸ τρικιάδε οὐσῶν καὶ 30 ἐνίκμων αἵματος πύμπλαται πρότερον, ὡς ἐκ τῆς διατάσεως τῶν φλεβῶν κρυτουμένων τῶν ἀγγείων δεικνύται· ἐκ δὲ τοῦ αἵματος δαφιλέστερον χεῖται τὸ γάλα· θέρους δ' ἐμπαλιν ὑπὸ τοῦ καύματος συγκαίωμενον καὶ ἀναξηραινόμενον ἴσθησι τὴν μεταβολὴν, τὸ αἷμα καὶ ταύτῃ ἔλαττον ἀμείλονται. 35

4. τὴν — αἴλουρον] τοῖς αἰλούροις As. 5. μισεῖν τε καὶ βδελύττεισθαι As. 6. πύον idem. 7. παρὰ] ἀπὸ Clemens. 9. κνήσεως idem. 10. σύραγας idem. 11. τούτῳ idem. 12. ἐκβολὰς idem. 13. ἄχνην idem. 14. ἄλδος idem. 15. ἄχνην idem. 16. ἄλδος idem. 17. ἄχνην idem. 18. ἄχνην idem. 19. ἄχνην idem. 20. πᾶσιν idem. 21. αἷμα Χριστοῦ] αἷμα τοῦ λόγου idem. 22. οὐ μὴν — γίνεται] ὡς ἐξ αἵμ. γ. κ. μ. γ. ἡδὴ μὴ σαφῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τ. π. ἐκ τε τ. β. ἐ. μ. idem. 23. εὐχίλων idem.

20. Diog. III, 71: Arsen. XIV, 42. Macar. II, 90.

21. Suidas: Arsen. XIV, 43. Macar. II, 91. VI, 65 et cf. infr. 25.

- οευμα ἀφίεναι, πρότερον βόθρον οὐράξαντας, ἵνα ἀγαπίσω-
σιν αὐτὸ, τῆς γῆς ἐπιβαλόντες. ἔστι δὲ ὁ μὲν ἄρῃην λαγνί-
στατος, ὁ δὲ θῆλος φιλότεκνος· φεύγει δὲ τὴν πρὸς τὸν
ἄρῃην ὀμιλίαν· ἀφίησι γὰρ τὸν θορόν θερμώτατον τε καὶ
προσομοίωτα πυρὶ, καὶ καίει τῆς θηλείας τὸ ἄρθρον. εἰδώς 5
οὖν ὁ ἄρῃην τοῦτο τὰ κοινὰ βρέφη διαχρῆται· ἢ δὲ παι-
δων ἐτέρων πόθῳ ἑαυτὴν παρέχει συνελθεῖν.
- 22 Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος
ἀπάντων, Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενεὴ δὲ
βαρεία: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. 10
- 23 Γαστέπους κρεῶν ἐπιθυμει: ἐπὶ τῶν ἐπιθυμούν-
των τῶν ἄλλοτριῶν.
- 24 Γάμος Αἰγύπτου: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμιούντων·
Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἦσαν ἀδελφοὶ ἀπ' Ἰοῦς τῆς
- 21a Γαλῆ στίαρ: ἐπὶ τῶν οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβανόντων. 15
22a Γαστήρ παχεῖα λεπτὸν οὐ τίκει νόον.

2. ἔστι κτλ.] haec in Aeliano antecedentibus praeposita sunt. ἔστι
— ἄρῃην] αἰλουῖον ὁ μὲν ἄρῃην As. 3. θῆλος As. 4. οὐρασίαν A,
in margine vero ὀμιλίαν Arsenius ipse posuit. 5. τὸ] τὸ πῦρ τὸ As.
7. συνελθεῖν γλιχομίτῳ As. 11. Scribe δαστέπους. Eiusdem
generis menda v. in not. critt. ad Apost. III, 15. 13. γάμοι Αἰγύπτου
καὶ Δαναῶν A. 14. ἀπ'] Scholiasta om. 16. παχεῖα γαστήρ An-
tonius et Gregorius.

XII, 75. Οὐ — κροκωτός] Zenob.
II, 93. Φασι κτλ.] Aelian. N. An.
VI, 27.

21a. Arsen. XIV, 44: Diog. III, 83.

22. Diog. III, 85: Arsen. XIV, 48.

22a. Arsen. XIV, 50: Anton. Me-
liss. 66, p. 112 Fabr. Citat Gale-
nus περὶ ιατρ. καὶ γυμνασθ. c. 37,
T. V, p. 878 Kuehn.: καὶ τοῦτο
ἀπάντων σχεδὸν ἀνθρώπων ἔδεται,
δίδοι πάντων ἰσθίν ἀληθίστατον, ὡς
γαστήρ ἢ παχεῖα τὸν νόον οὐ τίκει
τὸν λεπτόν: citant etiam Philoponus
ad Aristot. de Anima I, B, 4, 15
et Nilus in Ioann. Damasc. Sacra-
Parall. 13, p. 419 T. II: add. Hiero-
nyim. Epist. LII, 10, T. I, 226
Vallars.: pulchre dicitur apud Grae-
cos et nescio an apud nos aequè re-
sonet: Pinguis venter non gi-
gnit sensum tenuem: Scholl. ad
Pers. Sat. I, 56: tractus sensus ex
Graeco versu, quo significatur, ex
ventre crasso tenuem sen-

sum non nasci, ubi opportune
nostri versus Pithoeus meminit.
Senarius a poeta tragico profectus
videtur, quum inter praeclara tra-
goediae antiquae praecepta collo-
catus apud Gregorium Naz. carm.
iamb. 18, 588 inveniatur. »Admo-
net adagium, luxu corporis he-
betescere mentis aciem. Quemad-
modum scribit etiam Horatius [Serm.
II, 2, 77]: nam corpus onustum He-
sternis vitis animum quoque praeagra-
vat una, Atque affigit humo divi-
nae particulam aurae: « Erasmus
III, 6, 18: plura in hanc senten-
tiam Gatacker Advers. Miscell. 550
affert: quibus ne nimium tribuas
cf. annot. ad Macar. V, 5.

23. Arsen. XIV, 51. Cf. Apost.
V, 84.

24. Diog. II, 53: Arsen. XIV, 52.
Αἴγυπτος κτλ.] Scholl. ad Eurip.
Hecub. 869.

Ἰνάχου θυγατρὸς καὶ Βήλου. τούτων ὁ μὲν Αἴγυπτος εἶπε
 παῖδας πεντήκοντα ἄρρένας· ὁ δὲ Δαναὸς πεντήκοντα θυ-
 γατέρας, ὅς φθονῶν τῷ ἀδελφῷ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν τῶν
 ἀρρένων παίδων κτῆσιν καὶ φοβηθεὶς ὅπως μὴ ὑπ' αὐτοῦ
 ἐκβληθῆ ἡγεῖ βασιλείας ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐδίωξεν 5
 αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισίν, ὅθεν καὶ ὑπ' αὐτοῦ
 ἡ χώρα Αἴγυπτος ἐκλήθη. Χρόνου δὲ τινος γινομένου καὶ
 τῶν παίδων ἀνδρωθέντων θαρσύνων τῇ τούτων δυνάμει παρ-
 εγένετο εἰς τὸ Ἄργος. Ὁ δὲ Δαναὸς φοβούμενος αὐτὸν
 καὶ πρόνοιαν ποιούμενος τῆς βασιλείας, ἐπιβουλήν κατὰ 10
 τῶν Αἰγύπτου υἱῶν ταύτην ἐπέθετο· συνέθετο γὰρ τῷ
 Αἰγύπτῳ συνάψαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας τοῖς
 υἱοῖς αὐτοῦ· ἐτοιμῶς δ' ἐπαγγελιάμενος τῷ Αἰγύπτῳ,
 συνεβούλευσε ταῖς θυγατράσιν ὁ Δαναὸς, ὥστε ἀνελεῖν
 νύκτωρ τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐ- 15
 τοὺς, θάνατον ἀπειλήσας ταῖς μὴ τοῦτο ποιησάσαις. Αἰ
 μὲν οὖν πᾶσαι, ἔχουσαι τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προστάγματα,
 ἀνείλον τοὺς ἄνδρας, μία δὲ μόνη ἐφείσατο τοῦ Λυγγέως,
 ὑπὸ τῆς μίξεως διάθεσιν ἔχουσα πρὸς αὐτὸν· οὗτος δὲ σω-
 θεὶς ἐξεδίχησε τοὺς αὐτοῦ ἀδελφούς. ἐφόνησε γὰρ τὰς θυ- 20
 γατέρας τοῦ Δαναοῦ καὶ αὐτὸν καὶ τῆς βασιλείας ἐκράτησε
 τοῦ Ἄργους ἅμα τῇ Κλυταιμνήστρῳ, καὶ γὰρ ἐκ τούτων
 Ἄβας, ἐξ οὗ καὶ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, ἐξ οὗ καὶ Δανάη,
 ἐξ ἧς Περσεύς.

- 24a Γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ παρωμένους, 25
 μάτην ποιοῦσιν· ἢ δὲ τὸ χρεῶν πόσει
 μένουσα, κάσπουδαςτος ἦλθεν εἰς δόμους· Εὐριπίδου.
 24b Γάμους εὐτελεῖς καὶ ἰσοτίμους ποιεῖν· Φίλωνος.
 24c Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σάφρονι,
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδοσ λαμβάνειν. 30
 αὕτη γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν σώζει μόνη.

1. καὶ Βήλου] ἀπόγονοι Scholiasta. εἶπε] ἔσχε idem: εἶχε AR.
 7. διαγινομένου Scholiasta. 8. θαρσύνων ὁ Αἰγύπτιος idem. 13. ἐτοι-
 μῶς δὲ τοῦτο idem. 17. πᾶσαι] ἄλλαι idem. ἔχουσαι] τηρήσασαι idem.
 18. Λυγγέως idem. 21. ἅμα καὶ idem. αὐτὸν] αὐτοῦ R. τῆς τούτου
 Scholiasta. 22. Ὑπερμνήστρα idem. γὰρ] γίνεται idem. 24. καὶ
 Περσεύς AR. 26. τῷ χρεῶν Matthiae. 28. ποιοῦ Stobaeus. Χεί-
 λωνος idem: v. Diog. Laert. I, 70.

24a. Arsen. XIV, 53. XXXVI, 43: 24b. Arsen. XIV, 54: Stob. Flor.
 Stob. Flor. 70, 1. Eur. Melan. 70, 15.
 fr. XV Matth. 24c. Arsen. XIV, 55. XV, 69:

25 Γαλῆ χιτώνιον: ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτῶν περιβλήματα ἐσθιόντων.

26 Γαλῆν ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἀποτρεπτικῶν· παρόσον οἱ γαλῆν ἔχοντες οὐκ ἐτύχουσιν.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ εἶ.

5

27 Γελοϊότερος Μελιτίδου: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρία διαβεβοημένων. Μελιτίδης γὰρ ἦν ἀνὴρ κωμωδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρία.

ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκα ἄγει λαβῶν,
σύνεργον οὗτος ἀπὲς δεσποίνης ἔχει,

10

εὐνοῦν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.: Ἰππώνακτος.

24d Γαμπῶνυχας μὴ τρέφειν: ἀπὲς τοῦ ἄρπαγας φεύγειν.

26a Γαμεῖν κεκρικότεα δεῖ σε γινώσκειν, ὅτι ἀγαθὸν μετέξεις, ἂν μὴ λάβης μικρὸν κακόν.: Μεγάδρου.

26b Γάμου ἀρίστη ξυμφωνία, ἀμφοτέρους σωφροσύνη ἀσκεῖν.: 15
Εὐσεβίου.

26c Γαστρός δὲ περιῶ πᾶσαν ἡρίαν κρατεῖν.

μόνη γὰρ ὣν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν,

ἀεὶ δὲ τοῦ δέοντος ἐνδαΐται πλέον.

ὅστις δὲ μὴ γαστρός κρατεῖν ἐπίσταται,

20

τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κικᾶ.: Χάρητος.

1. τὰ μὴ Z Ds. 2. ἐσθιόντων] ἐσθιόντων Ds. A addit: Εὔδημος δὲ φησι, Γαλῆ χιτών· αὐτὴ ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται καὶ μηδὲν αἰνέτιων· ὁμοία τῆ· Οὐ πρέπει γαλῆ κροκωτός: Eudemi memoriam unde acceperit Arsenius, non liquet. 3. ἀποτρεπτικῶν Ds. 6. γιλοώτερον Suidas. διαβεβλημένων m Suidas. 7. Antiqua nominis forma Μελιτιδης est, ut ex Aristophane constat: v. Arist. Ran. 991 et L. Dindorfus in Stephani Th. L. Gr. V, 736: senioris vero aetatis grammaticis mendosa scriptura Μελιτίδης tam certa videbatur, ut Eustathius ad Hom. Od. N, 1735, 51 a vv. μέλι et Μίλιτος nomen derivaret. 9. δὲ τρυφερῶς] τρυφῶσαν Meinekius. 11. τ' εἰς idem. Post versum quartum duo ad minimum versus exciderunt. Ἰππώνακτος] Ἰπποδόωντος Meinekius Com. Gr. Fr. IV, p. 714. 14. μέγ' ἔξεις Bentleius. 15. ἀσκεῖν Stobaeus. 20. γαστρός μὴ idem. 21. οὗτος τὰ πλείω idem.

Stob. Flor. 72, 5. Locum ex diversorum poetarum versibus conglutinatum esse Bergkii Poet. Lyr. Gr. p. 524 contendit.

24d. Arsen. XIV, 56: Tryphon in Walzii Rhetor. Gr. T. VIII, 735, Georgius Choeroboscus ibid. 815: ἦγουν μὴ στείλειν ἄρπαγας Anonym. ibid. 718 explicat. Inter Symbola Pythagorae refertur: v. Iamblich. Protrept. c. 21, p. 348 Kiessl., Orellius Opusc. Sentent. I, 483.

25. Diog. III, 82: Arsen. XIV, 45: v. Apost. V, 21.

26. Diog. III, 84: Arsen. XIV, 46. Theodorum Prodromum de Rhod. et Dosit. Am. V, 191 hoc proverbium respexisse Gaulminus ad l. c. p. 506 opinatur.

26a. Arsen. XIV, 47: Stob. Flor. 68, 11. Menand. fr. fab. inc. CII Mein.

26b. Arsen. XIV, 48: Stob. Flor. 74, 41.

26c. Arsen. XIV, 49: Stob. Flor. 17, 3.

27. Suidas: Arsen. XIV, 57. Recensum eorum, qui apud veteres

- 28 *Γέλως συγκρούσιος: παρόσον τινές γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούουσιν ἢ τοὺς πόδας. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀτάκτως καὶ ἀπόσμως γελῶντων.*
- 29 *Γέλως Μεγαρικός: ἐπὶ τῶν αἰώρως θρυπτομένων· ἤματι γὰρ ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία ἐπὶ χρόνον.* 5
- 29a *Γελᾶν ὁ θέλων μετὰ μειρικίου αἰσχρὰς ὕβρεις κερδήσει καὶ μέμψιν. Μοσχίωνος.*
- 29b *Γελᾷ δ' ὁ μωρός, κἄν τι μὴ γέλοιοι ἦ.*

3. γελῶντων] βιούντων male d. 5. ἤμασι Ds. καὶ γέλως Xτος A in fine addit: cf. Diog. III, 87.

stultitia celebres facti sunt, egit Eustath. ad Hom. K, 552, p. 1669, 45, Aristophanis Byzantii copiis adiutus: τὸν μωρὸν οὐδαμὲν σάνναν καλεῖσθαι ὡς ἀπὸ τινος κυρίου ὄνοματος. καὶ παρύτατος Κροτύτος [I. II, 1, p. 187 Mein.] κωμῳδῶν τοιοῦτον, τὸν Θεοδοσίην σάνναν. ἔκλειων [de Thersite et Elpenore antea dixerat.] δι καὶ Κοροίβους τινὰς [Apost. X, 3.] ἀποσκώπιον, μωδόντις τινὰ Κοροίβον εἰρήθη Μυθόνα [scribe Μυθότος] Φοινίκα τὸ γένος, ὑπατάτορ τῶν ἱπποκῶρων ἀφικόμενον τῷ Πριάμῳ δι' εὐθελίαν. οὕτως ἔγνωμεν καὶ τὸν ἄφρονα Μαργίτην [Apost. XI, 7.] τὸν ἀπὸ τοῦ μαργαίτην ὁ ἴσκι μαργαίτην. ὃν ὁ ποιήσας [de quo v. Welckerus de cyclo ep. 184.] τὸν ἐπιγυροῦμενον Ὀμήρου Μαργίτην ὑποτίθεται εὐπόρων μὲν εἰς ὑπερβολὴν γονίων φύται, γήματτα δὲ μὴ συμπεσεῖν τῇ ρύμφῃ ἕως ἀναπισθίτου κλειῆ τετραμμάτισθαι τὰ κάτω ἰσκήψυτο. φάρμακόν τε μὴδὲν ὠφελήσιν ἔφη, πλην εἰ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖτο ἐκεῖ ἰσχυροσθεῖν. καὶ οὕτω θαρραλέας χεῖρας ἐκείνος ἐπληροῖται. ὁμοίως καὶ τὸν Μαμμάκουθον [v. Scholl. et intt. ad Arist. Ran. 992. Hesych. s. v., Meinekius Com. Gr. Fr. I, 175.], καὶ τὸν Μελιτίδην, καὶ τὸν Ἀμφικριτίδην [Suidas s. γέλοιοι habet Ἀμφικριτίδης: v. nott. ad Diog. V, 12.], οἱ διαβάριοι ἐπιμωρία ἦσαν, ὧν ὁ Μελιτίδης ἀριθμῶν τε μὴ ἱστιασθαι λέγεται εἰ μὴ ἄχρι τῶν πέπτε, καὶ ἄγνοεῖν πρὸς ὁποῖον τῶν γονίων ἀκοινηθεῖν, καὶ τήμης μὴ ἔγνωσθαι, εἰλαβόμενος τὴν πρὸς μητίκα διαβολήν.

ὡσπερ δὲ τούτους ἡ ἱστορία λόγου ἤξειον, ἐν οἷς καὶ τὸν τὰ κύματα μετροῦντα Πολύωρον [hoc nomen in Aelian. V. H. XIII, 15 reducendum est, ubi male Πολύωρον nunc legitur], καὶ τὸν ἐν τῷ καθυδένειαν θάμειον ὑδρία κενὴν ὑγροῦ πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ θλιβόμενον τῇ σκληρότητι, καὶ διὰ τοῦτο ἄχυρα παραβύσαντα καὶ τὸ σκεῦος πλήσαντα ἵνα οἱ δῆθεν μαλακὸν εἶη προσεσαλλιον, οὕτω παρηπλήξε ἑαυτῇ καὶ τοὺς ἐμπάλιν πονηροῦτους. Walz. citat Eustath. Opusc. 89, 90 Taf.: οὔτε γὰρ εἰς ἀπλαστίαν ἐμυτον ψευδογραφῶ κατὰ τοὺς πλείους τῶν περὶ ἡμᾶς, ὁ καὶ τοὺς ἀβαθεῖς ἀνθρώπους εἰς Μαμμάκουθον καὶ Πολύωρους καὶ Μελιτίδης ἐγγράφων: ib. 103, 48: μὴ ἰστορῶμεν εἰς λήθαρον, μὴδὲ μεταπλασθεῖν εἰς Μαμμάκουθον τινὰ ἢ Μελιτίδην ἢ τὸν ἕτερον Κοροίβον ἢ εἰς Πολύωρον: addo Geminum in Crameri Anecd. Oxon. III, 227, 25: οὐχ οὕτως ἀνοηταίνουσι οἱ ἄνθρωποι· οὐχ οὕτως ὁ Πηλεὺς Μελιτίδης, ὡς ἀπὸ Χαιρώνος γοῖφον τὸν ταυτοῦ ἱμιοστειάσασθαι Ἀχάλλια· οὐχ οὕτω τῆσασιν ἀτελεῖ [?] ἀπὸ Ἀριστοτέλους μαθητῶν: v. ann. ad Diog. V, 56 et Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 174. 26. Diog. III, 76: Arsen. XIV, 58. DV II, 12. 29. Diog. III, 88: Arsen. XIV, 61. 29a. Arsen. XIV, 62: Max. Conf. Serm. 64, p. 678 Comb. Mosch. fr. 17 Wagn. 29b. Arsen. XIV, 63: Men. Monost. 108 Mein.

- 30 *Γεννητὸς γενοῦς τήρει τὴν τάξιν: λέγονται δὲ γεννηταὶ οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσηκόντες, ἀλλὰ οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννηνημένων εἰς τὰς φαστριάς· οὗτοι δὲ εἰσι καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινωμίαν· τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας τριάκοντα, αἱ 5 δὲ φαστριάε ἑκαλοῦντο τριτταί, ὅτι ἐκ τεσσαρῶν φυλῶν οὐσῶν, εἰς τρία ἐκάστην διείλον μέρη· τὰς μὲν φυλάς τέσσαρας ποήσαντες, ἀπομεμησάμενοι τὰς τοῦ ἐνταυτοῦ ὄρας, τὰς δὲ φαστριάς καὶ τριττάς δώδεκα, καθάπερ οἱ μήνες· τὰ δὲ γένη τριάκοντα ἐκάστη φαστρία, καθάπερ αἱ ἡμέραι τξε. 10*
- 31 *Γέρον ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλήθος οὐχ ἀμαρτανόντων.*
- 32 *Γεράδρουον μεταφυσεύειν: ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς γέροντας ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα προπέμπειν· γεράδρουον γὰρ τὸ γηράσκον φυτὸν· δρυς γὰρ πᾶν φυτὸν γενικῶ 15 ὀνόματι καλεῖται.*
- 33 *Γενναῖος εἰ ἐκ βυλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκοῦντων.*
- 30a *Γεννητόρων ἑκατι καίθανεῖν καλόν, αὐτὸς τραφεῖς δὲ τῶν φνευσάντων ὑπο, 20 καλῶς τὸν αὐτὸν ἔρανον αὐτοῖσιν νέμοις: Δικαιογένους.*
- 30b *Γέρονος δ' ἰπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος, καὶ ἄνδρ' ἰπαινεῖν, ὅστις ἂν δίκαιος ἦ, τρόπους τ' ἄριστος, τοῦτον εὐγενῆ καλεῖν: Ἀστυδάματος.*
- 30c *Γεγόναμεν ἄπαξ· δις οὐκ ἔστι γενέσθαι: δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα 25 μηκέτ' εἶναι. Σὺ δὲ τῆς αὐρίων οὐκ ὦν κύριος, ἀναβάλλη τὸν καιρόν· ὁ δὲ πάντων βίος μελλησῶν παραπόλλνται· καὶ διὰ τοῦτο ἴπαστος ἡμῶν ἀσχολούμενος ἀποθνήσκει: Ἐπισκόρον ἢ γενναία αὐτῆ ὑποθήκη.*

1. Scribe *γεννήτης*. *λίγονται* δὲ Suidas om. 3. *συννηνημένων* R. *φαστριάς* R Suidas: et sic ubique in sqq. 6. *τριττοὶ* AR: *τριττός* Suidas. 9. *τριττός* Suidas. 13. Corrige *γεράδρουον*. 14. *προπέμπειν* Z Gregorius. 19. *Primum verum* Cleaneo, reliquos Dicaeogeni Stobaeus tribuit. 21. *ἕλμεις* Stobaeus. 26. *ἀναβάλλη* idem. 27. *μελλησῶν* idem. 28. *ἢ — ὑποθήκη*] Stobaeus ignorat.

30. Arsen. XIV, 64. *λίγονται* 31. Diog. IV, 7: Arsen. XIV, 69. πτλ.] Suid. s. *γεννηταί*. DV II, 23.
30a. Arsen. XIV, 65: Stob. Flor. 32. Greg. Cypr. M II, 76: Arsen. 79, 5. 6. XIV, 70.
30b. Arsen. XIV, 66: XXV, 47: Stob. Flor. 86, 3. 33. Diog. IV, 6: Arsen. XIV, 71. DV II, 22, Apost. VIII. 15.
30c. Arsen. XIV, 67: Stob. Flor. 16, 28.

- 34 Γέροντος πόστης δρυϊνός πάτταλος: δημόδης.
- 35 Γέρανοι, λίθου καταπεπτωκός: ἐπὶ τῶν προνοητικῶς τι ποιοῦντων· αἱ γὰρ γέρανοι πιτόμεναι λίθους φέρουσιν· Αἱ γέρανοι γίνονται μὲν ἐν Θράκῃ· ἡ δὲ χειμεριώτατον χωρίον ἐστὶ καὶ κρυμωδέστατον· καὶ θέρους 5 μὲν κατὰ χώραν μένουσι, φθινοπώρου δὲ ἤδη μεσοῦντος εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν ἀπαιροῦσιν. ὡσπερ οὖν γῆς περίοδον εἶδναι καὶ φύσεις ἀέρων καὶ ὕδρων διαφορᾶς, καὶ χειμῶνα ἡρινὸν διαγαγούσαι, πάλιν ἕαρος ὑποστρέφουσιν ὀπίσω· ποιοῦνται δὲ ἡγεμόνας τῆς πτήσεως τὰς ἤδη τῆς 10 ὁδοῦ πεπειραμένους· εἶν δ' ἄν ὡς τὸ εἶδος αἱ πρεσβύτεραι· καὶ οὐραγεῖν δὲ τὰς τηλικαύτας ἀποκρίνουσι· μέσα δὲ αὐτῶν αἱ νέαι τετάχεται. Φυλάξασαι δὲ ἄνεμον οὐρον καὶ φίλον σφίσι καὶ κατόπιον ῥέοντα, χρώμεναι οἱ πομπῶ, καὶ ἐπαθοῦντι ἐς τὸ πρόσω, εἶτα μέντοι τρίγωνον ὀξυγωνίον 15 τὸ σχῆμα τῆς πτήσεως ἀποφῆνασαι, ἵνα ἐμπίπτουσαι τῷ ἀέρι διακόπτουσιν αὐτόν, ῥᾶστα τῆς πορείας ἐχόμεναι. ὅταν δὲ προσφερόμενον αἶτόν ἴδωσι, γενόμεναι κύκλος καὶ κολπωσάμεναι, μηγοσιδὲς τὸ μέσον ἀποφῆνασαι, ἀπειλοῦσιν ὡς ἀντιταξόμεναι· ὃ δὲ ἀναχωρεῖ καὶ κρούεται τὸ πτερόν. 20 ἀλλήλων δὲ τοῖς πυγαίοις ἐπεριίδουσαι τὰ ῥάμφη, εἶτα μέντοι τρόπον τινὰ τὴν πτῆσιν συνδέουσι, καὶ τὸν κάματον σφισιν εὐκάματον ἀποφαίνουσιν· Ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν. Αἱ γέρανοι ἐξ Αἰγύπτου ὥρα θέρους ἀνιστάμεναι, οὐκ ἀνεχόμεναι τὸ θάλλπος, τείνασαι τὰς πτέρυγας 25 ὡσπερ ἰστία φέρονται διὰ τοῦ ἀέρος εὐθὺ τῆς Σκυθῶν γῆς· αἵτε δὲ οὐκ ἐν ῥυθμῶ ὄν τὸ ζῶον, ἀλλ' ἐμβριδὲς μὲν τὰ μέσα, μακρόν δὲ κατὰ τὸν ἀχίνα, κοῦφον δὲ κατὰ τὸ οὐραῖον, ἀραιὸν δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας, ἐοχισμένον δὲ κατὰ

1. Scribe πῶσθη. δημόδης] ἡ παροιμία AZ addunt. 2. λίθους καταπεπτωκός Suidas ex Arist. Av. 1137. 3. αἱ — φέρουσι] pluribus exponit Suidas duce Schol. ad Aristoph. l. c. 5. χωρίον As. κρυμωδέστατον] addit As quaedam de gruum erga patriam amore. καὶ θέρους μὲν] τοῦ μὲν γὰρ θέρους As. 7. Αἴγυπτόν τε καὶ Αἰθίωην ἀπαιροῦσι καὶ Αἰθιοπίαν As. γὰρ οὖν As. 8. διαφορᾶς, στίλλοντας αἱ πᾶσαι, καὶ χ. ἡρ. δ., πάλιν ὅταν ὑπέδρια ἄρξῃται καὶ εἰρηναῖα τὰ τοῦ ἀέρος ὑποστρέφουσιν As. 17. ἔχονται As. Sequuntur quaedam de Persarum rege Susa et Ecbatana migrante. 18. αἰτόν αἱ γέρανοι θιάσονται As.

34. Arsen. XIV, 68.

— ἀποφαίνουσι] Aelian. N. An. III,

35. Suidas: Arsen. XIV, 72. Αἱ

13. Αἱ γέρανοι — πτήσιν] Maxim.

τὰ κῶλα, κλυθωνίζεται τὴν πτῆσιν, ὡσπερ ναῦς χειμαζομένη· τοῦτο γνοῦσα ἢ γέρας ἢ αἰσθημένη ἢ πειραθεῖσα οὐ πρότερον ἀνίσταται, πρὶν ξυλλάβῃ λίθον τῷ στόματι, ἔρμα εἶναι αὐτῇ πρὸς τὴν πτῆσιν. Κυβερνήτης ἰδὼν ἐν παλάγῃ μέσω γεράνους ὑποστρεφούσας καὶ τὴν ἔμπα-
5 λιν πετομένας, συνείδεν ἐναντίου προςβολῆν πνεύματος. καὶ τῶν ὀρνέων μαθητῆς γενόμενος παλίμπλους ἤλθε καὶ τὴν ναῦν περιέσωσεν.

- 36 Γέρων βούς ἀπένθητος δόμοισιν: ἐπὶ τῶν καθ' ὄραν τελευτησάντων. 10
- 37 Γέρων πίθηκος ἀλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἀλίσκεται: ἐπὶ τῶν ἄπαξ δυστυχησάντων.
- 38 Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ οἱ Ἴωνες διαβάλλονται.
- 39 Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαυρόν, ὅς νέος πέσοι. 15
- 35a Γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν: παραινεῖ, μηδένα ἀκαίρως εὐργετεῖν.
- 36a Γέρων ὀλίγα φοβεῖται: δῆλη.
- 37a Γέρων πίθηκος οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ: τοῦτ' ἠρώτησε Διονύσιος Ἡρακλείδην· Ἡρακλείδης δ' ἀπεκρίθη πρὸς Διονύ-
20 σιον· γέρων πίθηκος ἀλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἀλίσκεται. Ἐπὶ τῶν ἄπαξ δυστυχησάντων.
- 38a Γεύεται πίσεως ὁ μῦς: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων.

1. κλυθωνίζεται Maximus. 2. αισθημένη idem. 3. ξυλλαβεῖν AZ.
6. προςβολῆ πνεύματος ἰκίνας ἀποστῆσαι τοῦ πρῶτω· κνι As. 7.
ὡς ἂν ἄπαξ μαθητῆς As. 11. γ. πίθηκος οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ·
ἀλίσκεται μὲν, κτλ. Suidas. 16. μηδὲν μηδέποτε Meinekius Com.
Gr. Fr. IV, 699.

Tyr. Diss. I, 12, p. 214 R. Κυβερ-
νήτης κτλ.] Aelian. N. An. III, 14.
Cf. Append. Provn. I, 70.

35a. Arsen. XIV, 74: Diog. III,
89. Cf. Apost. XI, 56.

36. Suidas: Arsen. XIV, 76. DV
II, 25.

36a. Arsen. XIV, 77. Herodias
Attici dictum: v. Philostr. V. Sophist.
II, 1, 11, p. 561 OL

37. Suid. v. γέρον, s. πίθηκος.
Cf. infr. 37a.

37a. Arsen. XIV, 78. Ex Diog.
Laert. V, 93 petita sunt.

38. K in nott. ad Diog. III, 87:
Arsen. XIV, 59, 73: Greg. Cypr.
I, 75. De Ionum moribus cf.
Apost. IV, 73. nott. ad Macar. VII, 92.

38a. Arsen. XIV, 60. Explicatio
singularis: v. nott. ad Diog. II, 64.
DV I, 72. Apost. III, 81.

39. Greg. Cypr. M II, 51: Ar-
sen. XIV, 75.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ η̃.

- 40 Γηράσκω α̃εὶ πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ τῶν δια-
γῆρας ἐμπειροτέρων.
- 41 Γῆρας λείοντος κρείσσον ἀκμαίων νεβρῶν.
- 42 Γῆς ἔντερα: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. 5
- 43 Γηρᾶ βούς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῶ βοῖ: ἐπὶ τῶν
γηγηρακώτων καὶ μηκέτι χρῆσιμεύοντων.
- 40a Γῆ καὶ θάλασσα οὐρανομήκης: ἐπὶ τῶν σφόδρα ὄργι-
ζομένων.
- 41a Γῆρας διδάσκει πάντα, καὶ χρόνον τριβῆ: Σοφακλέους. 10
- 41b Γῆρας καὶ περία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα: Ἡρόδου.
- 41c Γῆρας ὀλβκλήρως ἐστι πῆρωσις: πάντ' ἔχει, καὶ πᾶσιν
ἐνδεῖ: Δημοκρίτου.
- 41d Γῆρας ἐπ' ἂν μὲν ἀπῆ, πᾶς εὐχεται: ἦν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μέμφεται: ἐστὶ δ' α̃εὶ κρείσσον ὀφειλόμενον. 15
- 41e Γῆς ἐπίβηθ' ἔνδοξος: γυμνὸς δ' ὑπὸ γαίαν ἀπειμι.
καὶ τί μάτηρ μοχθῶ, γυμνὸν ὄρωτ' τὸ τέλος;: Λουκιανού.
- 41f Γῆς βάρος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.
- 41g Γῆ κρύψας ἔχεις: ἐπὶ τῶν φθορούτων.

2. δ' α̃εὶ Solon. 4. λείοντων A Stobaeus. Ἰπποθῶου in
fine A addit: Ἰπποθῶντος Stobaeus. 6. βοῖ] βίω Aam. 11.
Ἡροδότου Z. Φίλωνος ut videtur, Antonius Mel. p. 244 Fabr., Δημοκρί-
του Maximus. 13. Δισσοκρίτου Z: vitium iam Fabric. B: Gr. III,
290 notavit. 15. Μετεκράτους praemisit Stobaeus. 16. θ' ὑπὸ
Anthologia. 19. γῆ κρύψαν ἔχει Scholia.

40. Diog. III, 80: Arsen. XIV, 79.
Greg. Cypr. L I, 79.

40a. Arsen. XIV, 80: DV II, 14.

41. Stob. Flor. 115, 14: Arsen.
XIV, 81. Menandro adscribitur
versus in Cræmeri Anecd. Oxon.
IV, 254: Democritum auctorem
nominat Maximus Conf. Serm. 41,
p. 636 Comb., quod recte Mulla-
chius ad Democr. fr. p. 332 reie-
cit, ceterum mira narrans de Eu-
ripidis Hippothoonte fabula: de
Hippothoonte poeta v. Welckerus
Trag. Gr. III, 1099. Similia com-
posuit Berglerus ad Aristoph. Vesp.
1105.

41a. Arsen. XIV, 82: Stob. Flor.
115, 8. Soph. fr. 586 Dind.

41b. Arsen. XIV, 83. XVI, 85:
Maxim. Conf. Serm. 41 fin. Demo-
crito male tribui Mullaichius ad

Democr. fr. p. 332 exposuit: Georg.
in Boiss. Anecd. I, 24 et Orion
Ritscheli p. V de auctore tacent.

41c. Arsen. XIV, 84: Stob. Flor.
116, 41. Democr. fr. 219 Mull.,
quem v. p. 315 sq.

41d. Arsen. XIV, 85. XVI, 81:
Stob. Flor. 116, 27.

41e. Arsen. XIV, 86: Anton. Mel.
229 Fabr. Georg. in Boiss. Anecd.
I, 22. Est Palladae: v. Anth. Palat.
X, 58.

41f. Arsen. XIV, 87: Diog. III,
90. Greg. Cypr. M II, 55.

41g. Arsen. XIV, 88: Scholl. ad
Aristid. 332 Fromm.

42. Diog. III, 91: Arsen. XIV, 89.
Mac. II, 99.

43. Diog. III, 86: Arsen. XIV, 90.
Greg. Cypr. L I, 80.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ ζ̃.

- 44 Γιγάντων ἀπόνοια: ἐπὶ τῶν ἀδείων καὶ ἀσεβῶν· παρόσον κἀκείνοι τοιοῦτοι.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ λ̃.

- 45 Γλαύκου τέχνη: ἐπὶ τῶν μὴ ἐφθίως καταγεραζομένων. 5 ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐπιτέχνως εἰργασμένων· ἐπειδὴ οὕτως εὖρε σιδήρου κόλλησιν, Χίος ὢν.
- 46 Γλαῦκα Ἀθηναῖσι: καὶ Γλαῦκα Ἀθηναίοις: ἐπὶ τῶν τοιαῦτα ἀλλαχόθεν ἐμπορευομένων πρὸς τοὺς ἀφθονα ἔχοντας. 10
- 47 Γλαῦκος ἄλλος ἐκπρόβρωτος: Φασίη, ὅτι οὗτος καταβρώθη ὑπὸ τῶν ἵππων ἀγροῦντες, ὅτι ἵπποτροφῶν, καὶ τῶν οἰκείων οὐδέτερος ἐπιμαλούμενος ἐπετρίβη καὶ ἐπέλειπεν αὐτὸν ὁ βίος.
- 48 Γλαῦκος πιτῶν μέλι, ἀνέστη: ἐπὶ τῶν κηρυχθέντων, ὅτι ἀπέθανον, εἶτα φαναρουμένων: Γλαύκου ἀποθανόντος, οὗ τοῦ Σισύφου, ἐπὶ τῷ μέλιτι, ὁ Μίνως ἐν τῷ τύμβῳ κατέρυξε τὸν τοῦ Κοιράνου Πολύσιδον, ὃς ἦν ἐκ τοῦ Ἀργεῖος. ὃς ἰδὼν δράκοντι πᾶσαν ἐπιθέντα τεθνεῶτι καὶ ἀναστήσαντα αὐτὸν, καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ ποιήσας εἰς 20 τὸν Γλαῦκον ἀνέστησε. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ἐγένετο δὲ
- 44a Γίνωσκε τὰνθρώπια μὴδ' ὑπερμέτρως ἄλγει· κακοῖσι γὰρ οὐδ' οὐ πρόσκεισαι μόνη:· Εὐριπίδου.
- 44b Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν δέπειπτο.

12. ὅτι καὶ Ps. 13. οὐδὲν ἐπιμελ. καὶ μεγάλας δαπάνας ποιούμε-

ρος ἐπετρίβη Ps. 14. ἀπέλειπεν Ps. αὐτὸν N om. 16. φαναρουμένων A. 17. οὐ τ. Σ. Ps om. ἐπὶ τῷ μέλιτι] ἐν πύθῳ μέλιτος Valckenarius. 19. δράκοντι ἐτίθει δράκοντι. N Ps. δράκοντι] δράκοντι A. 20. οὕτω Ps. εἰς Fischerus eiecit. 22. γίνωσκε τὰνθρώπια Stobaeus. 23. κακοῖσι idem.

44. Arsen. XIV, 91.

44a. Arsen. XIV, 92: XLIV, 36: Stob. Flor. 124, 7. Eurip. Inus fr. 21 Matth.

44b. Arsen. XIV, 93: Arist. Vesp. 1124. Greg. Cypr. L I, 85: Apost. V, 54.

45. Arsen. XIV, 94. Ἐπί — εἰργασμένων] Scholl. Plat. 381 Bekk.

Ἐπειδὴ κτλ.] Suid. s. γλαῦξ. Mac-car. II, 100.

46. Arsen. XIV, 95. DV II, 13: v. Apost. V, 55.

47. Arsen. XIV, 96. φασίη κτλ.] Palaeph. Incr. 26.

48. Arsen. XIV, 97. Γλαύκου κτλ.] Palaeph. Incr. 27. De Glauco v.

Zenob. I, 47.

τοιόνδε τί· Γλαῦκος πῶν μέλι, ἐταράχθη· χολῆς δὲ πλειο-
νος αὐτῷ κινήσεισθαι ἐλυποθύμησεν ὁ Γλαῦκος. ἀφίκαντο
οὖν οἷ τε ἄλλοι ἰατροί, ἅτε δὴ χρήματα ληψόμενοι, ἀλλὰ
δὴ καὶ Πολύειδος. ὅς ἰδὼν τὴν πόαν ἦν ἐμαθε παρά τινος
ιατροῦ, ᾧ ὄνομα ἦν Δράκων, καὶ ταύτῃ τῇ βοτάνῃ χρη- 5
σάμενος, ὑγιᾶ ἐποίησε τὸν Γλαῦκον. ἔλεγον οὖν τινες, ὅτι
Πολύειδος τὸν Γλαῦκον ὑπὸ μέλιτος θανόντα ἀνέστησεν·
ἀφ' ὧν τὸν μῦθον ἐπλάσσαντο.

- 49 Γλαῦκος φαγῶν πόαν οἰκεῖ ἐν θαλάττῃ· ὁμοία
τῇ προτέρᾳ· Αἶθεταί ὅτι Γλαῦκος ὁ θαλάττιος φαγῶν 10
πόαν, ἀθάνατος ἐγένετο καὶ νῦν ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ. τὸ δὲ
τῇ πόᾳ ταύτῃ μόνον Γλαῦκον ἐντυχεῖν, καὶ λίαν ἐνι γε
εὐηθές, τό τε ἄνθρωπον ἐν θαλάσῃ ἢ ἄλλο τι τῶν χει-
ρῶν ζῆν. Ἔχει δὲ τὸ ἀληθές οὕτως· Γλαῦκος ἦν ἀνὴρ
ἀλιεὺς Ἀθηδόνιος· ἦν δὲ κολυμβητής, ἐν τούτῳ ὑπερ- 15
φέρων πάντων κολυμβητῶν. κολυμβῶντα δὲ ἐν τῷ λιμένι
ὀρώωντων αὐτὸν τῶν πολιτῶν, αὐτὸς διακολυμβήσας εἰς
τινα τόπον, καὶ μὴ ὄφθαις τοῖς οἰκείοις ἡμέρας ἰκανάς,
διακολυμβήσας πάλιν, ὤφθη αὐτοῖς. πυνθανομένων δὲ τῶν
οἰκείων, ποῦ διέτριβεν, αὐτὸς ψευδόμενος ἔφη, Ἐν τῇ θα- 20
λάττῃ· καὶ συγκλείων εἰς αὐτὸν ἰχθύας, ὅποτε χαιμῶν γέ-
νοίτο καὶ μηδαίς τῶν ἄλλων ἀλιέων ἰχθύς δύναίτο λαμ-
βάνειν, ἐλέγετο τοῖς πολιταῖς, τινὰς βούλοιντο τῶν ἰχθύων
ἀποκομισθῆναι αὐτοῖς· καὶ κομίζων οὓς ἂν ἤθελον, Γλαῦ-
κος θαλάσσης ἐκλήθη. καὶ περιτυχῶν θηρίῳ θαλαττίῳ ἀπώ- 25
λετο· μὴ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάττης ἐμύθευσαν
οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ κάκει μένει.

1. αὐτῷ πλειονος Ps. 2. ἐλυποθύμησεν Ps. 3. δ' οὖν N Ps.
τε δὴ Ps. 8. ἐπλάσαντο W: οὐ εἰ ἐπλάσαν Westermannus. 10.
Γλαῦκος ὁ θαλάττιος] καὶ αὐτὸς ὁ Γλαῦκος Ps. 11. πόαν φαγῶν ποτε
Ps., φ. πόαν ποτὶ Z. τῇ θαλάττῃ Ps. 15. Ἀθηδόνιος τὸ γένος
idem. ὑπερφέρων] διαφέρων Westermannus. 16. πάντων τῶν κ.
Fischerus, τῶν ἄλλων Westermannus, om. v. κολυμβητῶν. κολυμ-
βῶντος Fischerus. 17. πολιτῶν] ἐν τῇ πόλει Ps. αὐτὸς uncis We-
stermannus inclusit. 18. ὄφθαις Ps. ἐπὶ ἡμέρας Z Ps. 20.
διέτριβεν Westermannus. αὐτὸς idem deleuit. 21. ἀνὴρ Westerman-
mannus correxit. 22. ἰχθύς idem. 23. ἐλέγε N, καὶ ἔλεγε Fi-
scherus, ἐπυνθάνετο τῶν πολιτῶν Westermannus. τινὰς δὴ idem. 25.
θαλάττιος Z Ps. 26. ἐκλήθη Westermannus. αὐτοῦ idem
delet. 27. ὡς κτλ.] καὶ ἐν θαλάττῃ τοῦ λοιποῦ διαίοντα Westermannus.

49. Arsen. XIV, 98. ᾄθεταί κτλ.] Diatr. Eurip. 201 Lugd., Welcke-
Palaeph. Incr. 28. Cf. Valckenarius rus Trag. Gr. II, 768.

- 50 *Γλυκὺς ἀγκῶν*: οὐ κατ' ἐναντίας αἰν ἢ παροιμία, ἀλλὰ βουλόμηνος εἶπειν, ὡ γλυκία ἦθη. ἔστι δὲ παροιμία, ὡς ἐπιφωνούμενον· οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Φάωνι· γέρον ἀντῶ ὑπόκειται ἱρῶν ἀυλητρίδος· ὡ χρυσοῦν ἀνάθημα, ὡ γλυκὺς ἀγκῶν. ὡς εἰ τις εἶποι· ὡ γλυκὺς 5 πῆχυς.
- 51 *Γλυκὺς ἀπειρῶν πόλεμος*: ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἐαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους.
- 52 *Γλυκεία ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότης*: ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τὰλλότρια καρπουμένων. 10
- 53 *Γλῶσσα ποῦ πορεύη· πόλιν ἀνορθώσασα, καὶ πάλιν καταστρέφουσα; ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ βλαπτόντων ἢ ὠφελούντων.*
- 51a *Γλυκὺς κρατῆρ ἀγαφθέγκτων αἰοιδῶν.*
- 52a *Γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλουσα γηροτρόφος ξυναορὶ ἐλ- 15 πῖς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύτροφον γνώμαν κυβερνεῖ·.*
- 53a *Γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ περιῶ κράτει. ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμῆν φέρει, ἢ γλῶσσα σιωπῆν κεκτημένη·. Χάρητος ἢ ὑποθήκη.*
- 53b *Γλῶσσα βλάσφημος διανοίας κακῆς ἔλεγχος. 20*
- 53c *Γλώσσης τοι θησανρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης·. Ἡσιόδου.*
- 53d *Γλώσση θρασεῖα μὴ χρῆσθαι· πολλάκις γὰρ τὸ θράσος καὶ αὐτῆν διώλεσε τὴν κεφαλὴν·. Σωκράτους.*
- 53e *Γλῶσσαν μίαν τοῖς ἀνθρώποις ἢ φύσις δέδωκε, δύο δὲ 25 ὄτα, ἵνα διπλάσιον ὧν λέγομεν παρ' ἑτέρων ἀκούωμεν·. Ἐπικτήτου.*

1. ἄγων R. 4. δ' αὐτῶ Suidas. 7. ἀπειρῶ Ds. 9. Corrige γλυκεῖ·. 11. ποτ Suidas. πόλιν] πάλιν NROH: v. Gregorius. 12. καταστρέψασα A Suidas. 14. κρητῆρ Pindarus. 15. ξυναορεῖ Stobaeus, συναορεῖ Boeckhius. 19. σιωπῆν] σιγῆν καιρίαν Stobaeus. 26. δ. πλασίονα Maximus. Ἐπικτήτου] Ζήνωνος Ab, Diog. Laert. VII, 23, Δημοκρίτου Georgides in Boiss. Anecd. I, 24.

50. Suidas: Arsen. XIV, 99. Greg. Cyr. L I, 86. VV. DD. de Platōnis loco coniecturas v. apud Meinekiū Com. Gr. Fr. II, 2, 677.

51. Diog. III, 94: Arsen. XIV, 100. DV II, 16.

51a. Arsen. XV, 1: Pind. Ol. VI, 91.

52. K in nott. ad Diog. III, 95: Arsen. XV, 2. DV II, 17.

52a. Arsen. XV, 3: Stob. Flor. 94, 22. Pind. fr. inc. 130 Boeckh.

53. Suidas: Arsen. XV, 7. DV II, 24.

53a. Arsen. XV, 8: Stob. Flor. 33, 4.

53b. Arsen. XV, 9. VII, 30: Max. Conf. Serm. X, p. 562 Comb.: Rufin. Sent. 74 in Orellii Opusc. Sent. I, 253: lingua maledictiva indicium est mentis malae. Plutarcho Maximus adscribit.

53c. Arsen. XV, 10. VII, 29: Stob. Flor. 35, 1. Hesiod. Op. et D. 717.

53d. Arsen. XV, 11. VII, 31: Maxim. Conf. Serm. 40, p. 633 Combef.

53e. Arsen. XV, 12. XVIII, 14:

- 54 *Γλαυκῆ ἰσπαταται ἢ πετῆσες τῆς γλαυκῆς νίκης οὐμ-
βολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο. λέγεται ἐπὶ τῶν κίσεις
χρωμένων οἰωνῶ.*
- 55 *Γλαυκα εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς
τοὺς εἰδότας ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασιν, ὅτι πολλοὶ εἰς 5
Ἀθήνας γλαυκῆς: Γλαυκῆ ἐπὶ τινα πρᾶξιν σπουδῆς
ἐχομένην ἀνδρὶ ἄρμημένῳ οὐνούσα καὶ ἐπιστάσα, οὐκ ἀγα-
θὸν σύμβολον, φαίνει: Ἐν τῇ Κρήτῃ γλαυκά μὴ γί-
νεσθαι φασι τὸ παράπαν, ἀλλὰ καὶ εἰσκομισθεῖσαν ἀπο-
θνήσκειν: Τὸν ἄρβρανα ἢ θήλεια νικήσασα ὄρνιν ἐν 10
τῇ μάχῃ, ἀμβρύνεται τε ὑφ' ἡδονῆς, καὶ καθίησι κάλλη,
καὶ φρονήματος ὑποπίμπλυται καὶ βραίνει μακρότερα.*
- 53f *Γλωσσα δὲ ἐσεῖ τότε τοῦ λόγου ὄργανον. ἢ τὴ παρὰ τῶν
ἔθνων ὁμιλία παρηλλαγμένη καὶ ἡ διάλεκτος. διάλεκτοι δὲ εἰσιν
ἑλληνικαὶ πέντε: ἰὰς, ἧτοι ἢ τῶν Ἰώνων, ἢ ἀπὸ τοῦ Ἰωνοῦ τοῦ 15
Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδος θυγατρὸς τὴν κλῆσιν
ἔσχηκῦα: ἢ ἔγραψεν Ὅμηρος. ἀτθίς δὲ ἢ τῶν Ἀττικῶν ἀπὸ
Ἀτθίδος τῆς Καρτείου θυγατρὸς: ἢ ἔγραψεν Ἀριστοφάνης. δωρίς
δὲ ἢ τῶν Δωριέων ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἑλληνος παιδός: ἢ ἔγραψε
Θεόκριτος. αἰολίς δὲ ἀπὸ Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος παιδός: ἢ ἔγραψε 20
Ἀλκμαίων. κοινὴ δὲ, ἢ πάντες χρώμεθα, ἢν, φασι, ἔγραψε Πίν-
δαρος.*
- 55a *Γλώσση ματαίᾳ ζημία προστρέβεται.*

1. δῶπαται A. 2. αἰσιῶ Ds. Peculiari modo in Bekk. Anecd. I, 232, 30 explicatur: Γλαυκῆ ἰσπατατο: παροιμία ἐπὶ τῶν νενηκτότων, ὅτι πρὸ τῆς μάχης ἐν Σαλαμῖνι γλαυκῆ φασι διαπτήνην, τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις προσημαίνουσαν. Θεμιστοκλεὺς γὰρ πέμψαντας αὐτοὺς, περὶ τῆς ναυμαχίας ποιούμενον τὸν λόγον, γλαυκα περὶ τὰ δεξιὸν μέρος τοῦ κέρως ὀφθῆναι: cf. Sintenis ad Plut. Themist. 12. 6. ἢ γλαυκῆ As. 11. ἄβρύνεται As. ἡδονῆς δὲ τράχηλος αὐτῆς As Z. κάλλη, οὐκ ἐς τοσοῦτον μὲν εἰς ὅσον καὶ οἱ ἀλεκτρονίους, καθίησι δ' οὐκ, καὶ As. 18. Scribe Κραναίου. 21. Corrige Ἀλκμαίος.

Maxim. Conf. Serm. 47, p. 647 Combef. unde inter fragmenta Epicteti, 142 Schweigh., relatum est. De sententia Menagrus ad Diog. VII, 23. disputavit.

53f. Arsen. XV, 13: similia e cod. Schellersh. a Sturzio ad calcem Etym. Gud. p. 674 edita sunt: add. Ioann. Gramm. in Hortis Adon. 235. Greg. Corinth. 9. 642 Schaeef.

54. K In nott. ad Diog. III, 72

et Diog. III, 93: Arsen. XV, 4. Greg. Cypr. L I, 85.

55. Greg. Cypr. M II, 64: Arsen. XV, 5: v. sup. 46. Γλαυκῆ — φασι] Aelian. N. A. X, 37. ἐν τῇ — ἀποθνήσκει] id. ib. V, 2. τὸν κτλ.] id. ib. V, 5: dicuntur autem haec ab Aeliano non de noctuis, sed de gallis ob victoriam superbientibus.

55a. Arsen. XV, 6: Stob. Flor. 36, 17. Menand. Monest. 111. Est Aesch. Prom. V. 329.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ ε̃.

56 Γνωθὶ σαυτὸν: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κοίσιπαζόντων.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ δ̃.

57 Γόργειον βλέπει: ἐπὶ πῶν ἀγρίως βλέπόντων.

58 Γοργόνα Περσεὺς ἐχειρώσατο: ἐπὶ τῶν πάνυ τι 5
γενναίαν κατωφθακίωσαν: Φασὶ τὸν Φόρκονα τρεῖς ἰσχυ-
κεναὶ θυγατέρας, αἱ τινες ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχουσαι, ἀνὰ
μέρος ἐχρῶντο· τοῦτω δὲ ἡ χραμένη ἐνατίθει αὐτῆς εἰς τὴν
κεφαλὴν καὶ οὕτως ἐβλεπε· καὶ μίας αὐτῶν τῇ ἑτέρᾳ ἀπο-
διδούσης τὸν ὀφθαλμὸν ἐβλεπον πάσαι. ἔλθων δ' ὁ Περ- 10
σεὺς ὀπίσω αὐτῶν ἐν ἡραμαίῳ βαδίσματι, κρατήσας τὸν
ὀφθαλμὸν κατέχων καὶ ξίφος γεχυμνωμένον, φασὶ δεῖξαι
αὐτῷ τὴν Γοργόνα· εἰάν δὲ μὴ φράσωσιν, ἀποκτείναι αὐτάς.
αἱ φοβούμεναι φράζουσιν. ὁ δὲ ἀποτεμῶν τὴν κεφαλὴν τῆς
Γοργόνας εἰς αἶρα ἤλθε, καὶ δεῖξας ταύτην τῷ Πολυδεύκῃ 15

56a Γνωθὶ σαυτὸν, ἄριστε, πόθεν καὶ ὅστις ἐτύχθης·
ῥεῖα μὲν ὧδε τύχης κάλλεος ἀρτετέπου.

56b Γνώμαι πλέον κρατούσαι, ἢ σθένος χειρῶν: Σοφοκλέους.

56c Γνώμη δὲ κρείστων ἐστίν, ἢ ῥώμη χειρῶν: Ἀγάθωνος.

56d Γνώμη γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
εὖ δ' οἴκοι, εἰς τ' αὐτὸν πόλεμον ἰσχυεῖ μέγα. 20

σοφὸν γὰρ ἐν βούλημα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ· σὸν ὄγλω δ' ἀμαθία πλέον κακόν: Εὐριπίδου.

56e Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίνεται.

56f Γνώμων εἰ: ἀντὶ τοῦ κατῶν καὶ ἀκριβῆς σταθμῆ. 25

6. φασὶ — θυγατέρας] καὶ περὶ τούτων πολὺ γελοϊότερος φέρεται λό-
γος, ὡς ὁ Φόρκος εἶχε θυγ. τρεῖς Ps. 8. ἔχρῶντο τοῦτω. τούτων δὲ
Ps. 8. αὐτῶν Z Ps. 11. κρατήσας τὴν κατέχουσαν τ. ὀφ. καὶ τὸ
ξίφος γυμνώσας Ps. 14. αἱ δὲ Westermannus. 15. αἶρα] Στρίφων

idem. Πολυδέκτη Ps. 21. οἶκος Stobaeus. 22. εἰσβούλημα A.

56. Greg. Cyr. L I, 76: Arsen.
XV, 15. DV II, 10.

56a. Arsen. XV, 16. XVII, 21:
Max. Conf. Serm. 56, p. 662 Comb.,
ubi Gregorio Nazianzeno versus
adscribuntur.

56b. Arsen. XV, 17: Stob. Flor.
54, 3. Soph. fr. 676 Dindf.

56c. Arsen. XV, 18. XLVII, 45:
Stob. Flor. 54, 4.

56d. Arsen. XV, 19. XLVII, 46:
Stob. Flor. 54, 5. Eurip. Antiop.
fr. 31 Matth.

56e. Arsen. XV, 20: Menand.
Monost. 112.

56f. Arsen. XV, 21: cf. Etym.
M. 236 fin., Bekk. Anecd. I, 233,
17. Suid. v. γνώμη. Hesychius.

57. Arsen. XV, 22: cf. Etym. M.
238, 47: γοργεῖν: τὰ τραγικά προσ-
ωπεῖα. ἔνιοι μορμολυκτεῖα: add. He-
sych. s. v. Fons dictionis est Hom.
II. Θ, 349: Γοργῶς ὄμματ' ἔχων.

58. Arsen. XV, 23. Φασὶ κτλ.]
Palaeph. Incred. 32.

λίθινον τοῦτον ἐποίησα. Τοῦτο δὲ γελοιον, τὸ ἄνδρα ζῶντα νεκροῦ κεφαλὴν ἰδόντα ἀπολιθωθῆναι. τίς γὰρ δύναμις τοῦ νεκροῦ; ἐγένετο δὲ τοιοῦτόν τι· Φόρκυς ἦν ἀνὴρ Κυρηναίος. οἱ δὲ Κυρηναῖοι κατὰ γένος μὲν εἰσιν Αἰθίοπες· οἰκοῦσι δὲ νῆσον τὴν Κύρρον, ἔξω οὖσαν τῶν Ἡρακλείων σπηλιῶν. ἀρούσι δὲ Λιβύην περὶ τὸν Αὔνονα πόταμον κατὰ Καρχηδόνα. εἰσὶ δὲ σφόδρα χρυσοί. ὃς Φόρκον ἐβασίλευε τῶν Ἡρακλείων σπηλιῶν· εἰσὶ δὲ τρεῖς· καὶ ποιεῖ τετράπηχον ἄγαλμα Ἀθηναῖς χρυσοῦν. καλοῦσι δὲ τὴν Ἀθηναῖν Κυρηναῖοι Γοργόνην, ὡσπερ τὴν Ἀρτεμιν Θρακίς Βένδειαν, 10 Κρήτες δὲ Δίκτυναν, Λακεδαιμόνιοι δὲ Οὐπιν. Ὁ μὲν οὖν Φόρκον ἀποθνήσκει πρὶν εἰς τὸ ἱερόν ἀναθεῖναι τὸ ἄγαλμα. κατέλιπε δὲ κόρας τρεῖς, Σθενῶ, Βύρυσσιν καὶ Μέδουσαν. αὗται γήμασθαι μὲν οὐδενὶ ἠβουλήθησαν, διελόμεναι δὲ τὴν οὐσίαν ἐκάστη ἔρχε νήσου. Τὴν δὲ Γορ- 15 γόνα οὔτε ἀναθῆναι τῷ ἱερῷ αὐταῖς ἐδόκει οὔτε διελεῖν, ἀλλ' ἐν μέρει κατετίθεντο ἐναλλάξ θησαυρόν ἑαυταῖς· τὴν δὲ τῷ Φόρκυνι ἐταίρος καλὸς καὶ ἀγαθός, καὶ αὐτῷ ἐν παντὶ πράγματι ἐχρῶντο ὡσπερ ὀφθαλμῷ. Περσεὺς δ' ἀνὴρ ὄφθαλμὸν ἐξ Ἀργούς ἐλήϊζετο τὰ κατὰ θάλατταν, ἔχων πλοία 20 καὶ ἰσχὺν τινα περὶ αὐτόν. Πυθόμενος δὲ ταύτην τὴν Γοργόνα βασίλισσαν εἶναι γυναικῶν καὶ πολύχρυσον μὲν, ὀλιγάνδρον δὲ, πρῶτα μὲν ναυλοχεῖ ἐν τῷ πορθμῷ καὶ μεταξὺ τῆς Κυρήνης καὶ τῆς Σάρδεων διαπλείων τὰ παρὰ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἐτέραν τὸν ὀφθαλμὸν λαμβάνει. ὦν μία φρά- 25 ζει αὐτῷ, ὅτι ἄλλο οὐδὲν ἔχει λαβεῖν παρ' αὐτῶν, εἰ μὴ

58a Γονέων δὲ ἀμελῶν οὐκ ἄνθρωπος ξύμβουλος τοῦν ἔχων ποτὲ γένοιε ἂν οὐδεὶς οὐδένι. Πλάτωνος.

1. καὶ τοῦτο δὲ γελοιότερον Ps. 3. Φόρκυν Ps. Κερναίος Ps. 4. Κερναῖοι Ps. 5. Κέρρην Ps. 6. Ἀννονα Ps. 7. ὃς Φόρκυν] οὗτος ὁ Φόρκυν Ps. 8. τῶν σήσων τῶν ἔξω τῶν Ἡρακλείων σπηλιῶν Westermannus. τρεῖς. καὶ] τρεῖς αὐταί· idem. ποιεῖ δὲ Ps. 9. Κερναῖοι Ps. 10. Γοργῶ Ps. 12. Φόρκυς Westermannus. 14. μὲν γήμασθαι Ps. 15. μίᾳς ἔρχε Ps. Γοργῶ Ps. 16. οὔτε ποιεῖ ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἱερόν αὐταῖς Ps. 18. ἀγαθὸς ἀνὴρ Ps. 20. τὴν θάλατταν Z Westermannus. 21. ταύτην — βασίλισσαν] ταύτην . . βασίλειαν idem. 24. Κέρρην Ps. Σαρδέων] Γαστιρεῶν Ps. 25. ὦν μία] οὗτος δὲ Ps. 26. ἄλλο μὲν EZ Ps. λαμβάνειν Z. 27. οὔτε ὅτις οὐτ' ἄνθρωπος Plato. ἔχων ξύμβουλος ποτε idem.

58a. Arsen. XV, 24: Stob. Flor. 79, 34. Est Plat. Legg. XI, 930 E.

τὴν Γοργόνα· μὴνύει δὲ αὐτῷ τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ. αὐ-
 ται οὖν αἱ κόραι, ἐπεὶ οὐκ εἶχον τὸν ὀφθαλμὸν ἐν τῇ μέ-
 ρει κατὰ τὸ εἰρημένον, συνήσαν ὁμοσε, καὶ ἤτιατο ἑτέρα
 τῶν ἑτέραν. ὁποῦτε δὲ ἐπειραοῦντο μὴ ἔχειν, ἐθαύμαζον τί
 αὖν εἶη τὸ γεγονός. ἐν τούτῳ προσπλεῖ αὐταῖς ὁ Περσεύς 5
 καὶ φράζει, ὡς αὐτὸς ἔχει ἓνα ὀφθαλμὸν· καὶ φησι μὴ ἀπο-
 δοῦναι αὐταῖς, ἐὰν μὴ φράσωσιν, ὅπη ἐστὶν ἡ Γοργών.
 ἐπηπεῖλει δὲ καὶ προσκτενεῖν, εἰ μὴ εἰποῖεν· ἡ μὲν οὖν
 Μέδουσα οὐ φράζει δειξαι· ἡ δὲ Σθενὴ καὶ Εὐρυάλη ἔδει-
 ξαν. τὴν μὲν οὖν Μέδουσαν ἀποκτείνει, ταῖς δὲ ἄλλαις τὸν 10
 ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσι. λαβὼν δὲ τὴν Γοργόνα κατέκοψεν·
 ἀπαιτήσας δὲ τριήρη, ἐπέθηκε τῆς Γοργόνας τὴν κεφαλὴν
 ἐπ' αὐτὴν καὶ τῇ νηϊ δὲ ὄνομα ἔθετο Γοργών. ἐν ταύτῃ
 δὲ παραπλέων χρήματα παρὰ τῶν νησιωτῶν εἰσενεράττετο
 καὶ τοὺς μὴ δίδοντας ἀνήρει. οὕτω δὴ καὶ τοὺς Σείριφους 15
 ἤγει προσελάσας ἐκείνοις χρήματα· συναγαγόντων δὲ αὐ-
 τῶν, ὁ Περσεύς ἤγει πάλιν εἰς τὴν ἀγοράν, οἳ καὶ ἐκλι-
 πόντες τὴν Σείριφον ὤχοντο. Προσπλεύσας οὖν πάλιν ὁ
 Περσεύς ἐπὶ τὴν ἀπαιτησίαν τῶν χρημάτων καὶ ἔλθων εἰς
 τὴν ἀγοράν, ἀνθρωπον μὲν οὐδένα εἶρε, λίθους δὲ ἀνδρο- 20
 μήκεις. τοῖς οὖν λοιποῖς τῶν νησιωτῶν ἔλεγεν ὁ Περσεύς,
 ἐπειδὴν μὴ παρεῖχον τὰ χρήματα, ὁρᾶτε, μὴ ὡς Σείριφοι
 θρασυάμενοι τὴν τῆς Γοργόνας κεφαλὴν ἀπειλιθώθησαν, τοῦτο
 πάθητε καὶ ὑμεῖς.

59 Γόνυ κνήμης ἔγγιον· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἐτί- 25
 ρων ἀγαπώντων καὶ τοὺς πλησίους τῶν μακράν.

59a Γουνοῦμαί σ' ἐλαφρόβλε, ξανθὴ καὶ Διός, ἀγρίων δέσποινα
 Ἄρτεμι θεῶν· Ἀνακρέοντος.

1. τε αὐτῶ Ps. αὐταὶ Westermannus. 2. ἐπειδὴ οὐκ ἦκεν ὁ
 ἐν ὀφθαλμοῦ μέρει κατὰ Westermannus. 3. τὸν εἰρημένον λόγον Ps. 4.
 ἐπειραοῦντο] ἐληροῦντο Ps. 6. ἓνα] τὸν Ps. ἀποδοῦσιν Westerman-
 nus. 7. ὅπου Z, ὅπου Ps. Γοργῶ Ps. 8. προσεπικτενεῖν
 μὴ εἰπούσας Ps. 9. φράζει] φησὶ Westermannus. 12. ἀπαιτησί-
 ατος idem. 13. Γοργῶ Ps. 14. περιπλέων Ps. 15. Σείριφι-
 οὺς Ps. 16. προσπλεύσας Fischerus. καὶ συναγ. αὐτῶν ὁ Π. ἤγει
 πάλιν ε. τ. ἀγ., οἳ δὲ ἐκλ. Ps: οἳ δὲ ἡμῶν αὐτὸν ἤτησαντο, ἐν αἷς σὺλ-
 λίθουσι τὰ χρήματα. συναγαγόντες οἳν λίθους ἀνδρομήκεις ἔθραον εἰς τὴν
 ἀγοράν καὶ ἐκλιπόντες τὴν Westermannus. 22. Σείριφοι Ps. 23.
 τῆς Γοργόνας [Γοργούς West.] θρασυάμενοι τὴν κεφαλὴν Ps. 25. ἔγγιον A.
 26. καὶ — μακράν] a Diogeniano exulant. A addit: ἐν πολίμῳ γαῖ

59. Diog. III, 78: Arsen. XV, 27.
 Greg. Cyrp. M II, 50.

59a. Arsen. XV, 28: Hephaest.
 125 Gsf. Anacr. fr. 1 Bergk.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ β̃.

- 60 Γραῦς βακχεύει: ἐπὶ τῶν παρ' ὄραν τι ποιούντων·
καὶ Ἀριστοφάνης· Γραῦς καπρῶσα καὶ βακχεύουσα.
- 61 Γραῦς ὡς τις ἵππος τὸν χαραδραῖον τάφον
ἔξεις: ἐπὶ τῶν ἀξίων τὰ ἔσχατα πάσχειν· οἱ γὰρ γεγηρα- 5
κότες ἵπποι εἰς χαραδρους ἐμβάλλονται.
- 62 Γραῖες κωθωνιζόμεναι.
- 63 Γραῶν ὕθλοι: ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.
- 64 Γρῦ τὸ Δίανος: ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τυχόντος.
- 65 Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγεί- 10
ρει: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.
- 66 Γραῦς ἀναθυᾶ: ἀντὶ τοῦ καπρᾶ. ἐπὶ τῶν παρ' ἡλι-
κίαν γυναικιζομένων.

Τὸ γ̃ μετὰ τοῦ δ̃.

- 67 Γυμνότερος Ἰαλέμων: δηλοὶ τὸν θρήνον· τάσσεται 15
δὲ ἐπὶ τῶν οἰκτῶν.
- 68 Γυμνοποδίαίς χαίρει: ἐπὶ τῶν φιλοδότην· παῖδες
ἐχόμενον ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοὺς ὕμνους ᾄδον-
τες εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυραϊαῖς ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν.
- 67a Γυμνόταρος λεβηρίδος: ἐπὶ τῶν πάνν πτωχῶν. Ἀντὶ 20
τοῦ, γυμνότερος ὄψεως δέρματος.

φασὶ τῶν ἰδόντα ἀνεπίον καὶ ἀδελφὸν διακοσμημένους καὶ ἱερασπίουατα
τοῦ ἀδελφοῦ τοῦτο εἶπε: v. Zenob. III, 2.

5. ἀξίως A. πασχόντων A. 6. χαραδρος Ds. 9. τὸ γρῦ A.
Suidas. 10. Corrige ἀνακροτήσασα. 15. δηλοὶ τ. θρ.] ὁ ἰάλε-
μος ἐπιθήμα θρήνον Suidas. 16. οἰκτρῶν AN. 17. Scribe γυμνο-
ποδίαίς et v. intt. Suidae. παῖδες ἐχόμενον] χοροὶ ἐκ παιδῶν Suidas.
19. Θυρταίς Ruhnkenius.

60. Diog. III, 74: Arsen. XV, 29.
DV II, 11.

61. Diog. III, 96: Arsen. XV, 30.

62. Arsen. XV, 31. Γραῖδια
κωθωνιζόμενα Basilius dixit Opp. I,
61 D ex Haasii emendatione in
Stephani Th. L. Gr. IV, 2176 pro-
posita.

63. Diog. III, 79: Arsen. XV, 32.
Macar. III, 5.

64. Suidas: Arsen. XV, 33. Ze-
nob: V, 54. Apost. XVI, 97.

65. Diog. III, 97: Arsen. XV, 34.
DV II, 18.

66. Diog. IV, 10: Arsen. XV, 35.
De verbo ἀναθυᾶν et similibus Mei-
nekus exposuit Com. Gr. Fr. II,
1, 268.

67. Suidas: Arsen. XV, 36. Cf.
App. Provn. I, 86. De Ialemo v.
noti. ad Greg. Cypr. L II, 32.

67a. Arsen. XV, 37: Diog. III, 73.
Greg. Cypr. L I, 77. Apost. X, 49.

68. Arsen. XV, 38. Παιδεις κτλ.]
Suid. in v. γυμνοπαιδία. De re cf.
Ruhnkenius ad Tim. Lex. V. Plat.
73. C. O. Muellertus Dor. I, 158:
add. Philostr. V. Apoll. VI, 20, 258

- 69 *Γυμνῆ τῆ κεφαλῆ: ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χωρούντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.*
- 70 *Γύγαρθον φυσᾶς: ἐπὶ τῶν μιάτην πονούντων· ση-
μαίνει δὲ τὸ δίκτυον.*
- 71 *Γύγου δακτύλιος: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ παν-⁵
ούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὢν τῆς γῆς ῥαγείσης εὖρε
νεκρὸν φορῶντα δακτύλιον, καὶ τοῦτον περιελομένος, φύ-
σιν ἔχοντα ὥστε κατὰ στροφὰς τῆς σφενδόνης ὀραῖσθαι, ὅταν
βούληται καὶ μὴ, δι' αὐτοῦ ἔκτεινε τὸν βασιλεῖα Κανδαύλην
καὶ ἤρξε.* 10
- 72 *Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας: ἐπὶ τῶν ἀπόρων.*
- 73 *Γυμνότερος παττάλου: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.*
- 74 *Γυπὸς σκιά: ἐπὶ τῶν μηθενὸς λόγου ἀξίων.*
- 75 *Γυναικὸς φρένας: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.*
- 76 *Γυνῆ στρατηγεῖ· καί· Γυνῆ στρατεύεται: ἐπὶ 15
τῶν παραδόξων.*
- 69a *Γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττεις: δῆλη.*
- 70a *Γύγης οὐκ ἔνεστι ἐν τούτῳ: ἐπὶ τοῦ ἐν τινι ἀχρήστου.*

9. Κανδαίλην Ds om. 13. ἀξίων ἢ δειλῶν AZ. 18. ἔνεσι' C.
τῶν — ἀχρήστων C. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἀρότρου C cum Suida addit.

Oleag.: ξυνίασιν ὡσπερ ἐς τὰ Ἰανίν-
θια καὶ τὰς Γυμνοπαιδίας, Θεασό-
μνοι ἐν ἡδονῇ τε καὶ ὀσμῇ πάση.

69. App. Provn. I, 85: Arsen.
XV, 39. Greg. Cyr. L I, 81.

69a. Arsen. XV, 40: Suidas.
Greg. Cyr. L I, 78.

70. Greg. Cyr. M II, 77: Arsen.
XV, 43.

70a. Arsen. XV, 44: App. Provn.
I, 84.

71. Diog. III, 99: Arsen. XV, 45.
DV II, 20.

72. Diog. IV, 2: Arsen. XV, 41.
Greg. Cyr. L I, 82.

73. Diog. III, 98: Arsen. XV, 42.

Usurpat Aristaeen. Epist. II, 18: ὡς
δὲ λοιπὸν τὸν ἀθλίως ἐρωόμενον ἐπι-
λωσαν τῶν χρημάτων καὶ κατέστη-
σαν παιτάλου γυμνότερον, ἀπέλιπον
αὐτὸν ἐν περιᾷ δῆπου μυρία. Aff-
nis est dictio, qua utuntur Aristoph.

Eccles. 285 et Lucian. Iud. Vocal.
§. 9: Θεσσαλίας με ἐξέβαλεν ὅλης..

καὶ πᾶσαν ἀποκίλεικέ μοι τὴν θά-
λασσαν οὐδὲ τῶν ἐν κήποις φεισόμε-
νος σεντλίων, ὡς τὸ δὴ λεγόμενον
μηδὲ πάσσαλον μοι καταλιπεῖν:
add. Phrynich. in Bekk. Anecd. I, 54,
33: οὐδὲ πάσσαλον ἂν δοίης:
Ὁμηρος τὸ ἄγριον καὶ ἄξιον δηλῶν,
οὐδ' ἄλλα ἂν δοίη [cf. nott. ad
Zenob. III, 42. Meinekius Com. Gr.
Fr. IV, 404] περὶ τινοῦ ἔφη. Ἀρι-
στοφάνης μεταβαλὼν ἐπὶ τὸ καινότε-
ρον, οὐδὲ πάσσαλον εἶπε δίδωμι·
πάσσαλον γὰρ κἂν ταῖς ὁδοῖς ἰθὺσι-
μίον ἔστιν εὐρεῖν. δύναται συμβολι-
κῶς εἰπεῖν τὸν διὰ βροχίου θάνατον:
Suid. v. πάσσαλον.

74. Diog. III, 100: Arsen. XV,
46. Macar. III, 10.

75. Diog. IV, 3: Arsen. XV, 51.
Greg. Cyr. L I, 83.

76. K in nott. ad Diog. IV, 1:
Arsen. XV, 52. Greg. Cyr. M
II, 60.

- 77 *Γυναικὶ μὴ πιστεύε, μηδ' ὅταν θάνῃ.*
- 78 *Γυναικῶν ὄλεθροι: ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων.*
- 77a *Γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥάδιον: Διφίλου.*
- 77b *Γυναῖκα θάπτειν κρείσσον ἔστιν ἢ γαμεῖν: Χαϊρήμορος.*
- 77c *Γυναικὸς οὐδὲν χρημ' ἀνῆρ ληΐζεται* 5
ἄμεινον ἐσθλῆς οὐδὲ ὄγιον κακῆς: Σιμωνίδου.
- 78a *Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει: Σοφοκλέους.*
- 78b *Γυναικὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν*
ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν: Εὐριπίδου.
- 78c *Γυναῖκες ἴσμεν ἐσθλ' ἀμχανώταται,* 10
κακῶν δὲ πάντων τέκοντες σοφώταται: Εὐριπίδου.
- 78d *Γυνὴ γάρ ἐστι τᾶλλα μὲν φόβον πλέα,*
κακὴ δ' εἰς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾷ·
ὅταν δ' εἰς εὐνήν ἠδικημένη κυρῆ,
οὐκ ἔστιν ἄλλη φρεν' μαιφονωτέρα: Εὐριπίδου. 15
- 78e *Γυνὴ μὲν ἐξελεθούσα πατρῶων δόμων*
οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους.
τὸ δ' ἄρσεν ἔστηκ' ἐν δόμοις αἰεὶ γένος
θεῶν πατρῶων καὶ τάφων τιμᾷ ὄρον: Εὐριπίδου.
- 78f *Γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὄξυτέρη πρὸς κακοφραδοσύνην: Δη- 20*
μοκρίτου.
- 78g *Γυναικὶ δ' ὄλβος, ἂν πόσω στέργοντ' ἔχει: Μενάρδου.*
- 78h *Γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινεῖσαι*
σοφοῦ γένοιτ' ἂν ἴστορος λόγων: Εὐριπίδου.
- 78i *Γύναι, φίλον μὲν φέγγος ἡλίου τόδε,* 25
καλὸν δὲ πόπτου γεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον,

1. *μηδ' ἂν ἀποθάνῃ* Da. A explicationis gratia addit: *ὅτι δεῖ μὴ γυναικὶ πιστεύειν: v. Diogenianum.* 3. *ἐσθλῆς] ἀγαθῆς* Stobaeus. 4. *κρείττον* Stobaeus. 8. *γυναιξὶ* Stobaeus. 10. *εἰς μὲν* Euripides. 12. *σιγᾶν, Γυνὴ* Euripides. *ἔστι* ab Euripide abeat. 13. *εἰς* Stobaeus. 19. *τιμᾶρον* Stanleius. 22. *ἢν* Matthiae. *ἔχη* Stobaeus. 24. *σοφοῦ τινος* Stobaeus. *Εὐριπίδου]* *Ἀπολλωνίδου* Stobaeus.

77. Diog. IV, 4: Arsen. XV, 47.
Greg. Cyr. M II, 61.

77a. Arsen. XV, 48. XVI, 40:
Stob. Flor. 68, 21. Diph. fr. inc.
fab. 33 Mein.

77b. Arsen. XV, 49: Stob. Flor.
68, 22.

77c. Arsen. XV, 50: Clem. Alex.
Stromm. VI, 2, 13, p. 264 Sylb.
Simon. fr. 6 Schneidew.

78. Diog. IV, 5: Arsen. XV, 53.

78a. Arsen. XV, 54: Stob. Flor.
85, 1. Soph. Aiac. 295.

78b. Arsen. XV, 55: Stob. Flor.
73, 17. Eur. Androm. 95.

78c. Arsen. XV, 56. XVI, 39:
Stob. Flor. 73, 32. Eur. Med. 408.

78d. Arsen. XV, 57. XVI, 28:
Stob. Flor. 73, 8. Eur. Med. 263.

78e. Arsen. XV, 58: Stob. Flor.
73, 11. 77, 1. Eur. Dan. fr. 9
Matth.

78f. Arsen. XV, 59: Stob. Flor.
73, 62. Democr. fr. 175 Mull.

78g. Arsen. XV, 60: Stob. Flor.
74, 15, qui Euripidi adscriptus. Eur.
fr. inc. fab. 56 Matth.

78h. Arsen. XV, 61: Stob. Flor.
67, 6.

78i. Arsen. XV, 62: Stob. Flor.
75, 4. Eur. Dan. fr. 3 Matth.

Τὸ γ̄ μετὰ τοῦ ω̄.

79 Γωνίας ἄξιος ἀνήρ: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ ἀπραγμόνων.

Ἀρχὴ τοῦ δ̄ στοιχείου.

Τὸ δ̄ μετὰ τοῦ ᾱ.

5

80 Δαιδάλου ποιήματα: ἐπὶ τῶν ἀκριβοῦντων τὰς τέχνας:· λέγεται γάρ, ὅτι Μίνως Δαιδαλον καὶ Ἰκαρον καθείρηξε διὰ τινα αἰτίαν, υἱὸς αὐτοῦ ὄντας. Δαιδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προσθετὰς ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Ἰκάρου· νοῆσαι δὲ ἀνθρωπον πετόμενον ἀμήχανον καὶ ταῦτα πτέρυγας ἔχοντα 10 προσθετὰς. τὸ οὖν λεγόμενον ἦν τοιοῦτον· Δαιδαλος ὢν ἐν εἰρητῇ, καθίει ἐαυτὸν διὰ θυρίδος καὶ σκαφίδι ἐμβὰς σὺν τῷ Ἰκάρῳ εἰς θάλασσαν ἐπλεεν· αἰσθόμενος δ' ὁ Μι-

γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα, πλούσιόν θ' ὕδαρ, πολλῶν τ' ἔβαινον ἐστὶ μοι λέξαι καλῶν:· Εὐριπίδου. 15

78k Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλους.

78l Γυναικὸς αὐδὴ θάνατος νεωτέρους.

78m Γύμναζε τοῖς μὲν πόνοις τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν γενναίως ὑπομένειν τοὺς κινδύνους:· Ἰσοκράτους.

2. ὁ ἀνὴρ A. 6. ποιήματα N Suidas. 7. λέγεται γάρ] φασὶν Ps. Ἰκαρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ps. 8. υἱὸς — ὄντας Ps. om. 9. ἐξῆλθε] ἐξέπη Ps. 12. θυρίδος καὶ τὸν υἱὸν καταρπάσας σκαφίδι. Westermannus. 13. ἐπλεεν] ἀπήει Ps. 16. βέλους] Z addit ὁμοία τῇ cum 78l.

78k. Arsen. XV, 63.

78l. Arsen. XV, 64. Composui cum similibus in annott. ad Diog. IV, 49: nunc addo Alexandri Magni dictum e Plut. V. Alex. 21: τὰς δὲ ἄλλας αἰχμαλώτους ὄρων ὁ Ἀλέξανδρος κύλλει καὶ μεγάλῃ διαφερούσας ἔλεγε παῖζων, ὡς εἰσὶν ἀληθῆνες ὀμμάτων αἱ Περίδες: de quo v. intt. et Meinekus ad Com. Gr. Fr. II, 1, 602: respexerunt, ni fallor, Phot. Epist. 1, 96, p. 39 Mont.: ὁ δὲ σώφρων ὡς ἀληθῶς ἀνὴρ καὶ διοποτικῶν φύλαξ ἱστολῶν, οὐ τὰς Περίδας μόνον, ἀλλὰ καὶ πύσης γυναικὸς ὄφιν, ὡς οὗτ' ψυχῆς βέλους καὶ θανατηφόρον φινίζεται καὶ ἀποστραφεῖται: et Nilus in Orellii Opusc. Sent. II, 420: ὄφιν γυναικὸς βέλους ἐστὶ πεφάρμακτιμῆνον.

78m. Arsen. XV, 65: fluxisse videtur ex Isocr. ad Demonic. §. 9, p. 3: ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοῖς ποταμοῖς γύμναζε, τῇ δὲ ψυχῇ τοὺς κινδύνους υφίστατο, ubi v. vv. lectt.

79. Arsen. XV, 66. Usurpat Aristid. Panath. 176 [306]: ἀλλ' οὐμαὶ ταῦτ' ἐστὶ γωνίας ἀξίον ἀνθρώπων καὶ τὸν ἥλιον οὐχ ἱσρακόντων, ὅς ἀφαιρεῖται τοῖς ἄλλοις ἀστέρας τὸ φαίνεσθαι: ubi Scholl. p. 290 Dindf.: γωνίας δὲ ἀξίον ἀπὲ τοῦ ἀφανῶν καὶ ἀπονεκρωμένων, παρὸσον τὸ ἀφανίστατον μέρος τῶν οἰκοδομημάτων ἢ γωνία. Καθημῖνον ἐν γωνίᾳ otiosum et inglorium Epictetus dixit Dissert. I, 29, 36: similiter iam Pindarus Ol. I, 83. XI, 34. fr. 49, 3, ubi v. intt.

80. Suidas: Arsen. XVII, 93.

ως, πέμπει πλοία διώξοντα. ὡς ἦσθοντο δὲ Ἰκαρός τε καὶ Δαίδαλος διωκόμενοι, ἀνέμου λάβρου καὶ σφοδροῦ ὄντος, πετόμενοι ἤγουν πλέοντες ἐν τῷ πελάγει περιτρέπονται. καὶ ὁ μὲν Δαίδαλος σώζεται εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ Ἰκαρος τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος 5 ἐκλήθη· ἐκβληθεῖς δ' ὁ Ἰκαρος ὑπὸ τῶν κυμάτων παρὰ τοῦ πατρὸς ἐτάφη.

- 81 Δασεϊαν νύκτα: τὴν χειμερινὴν φασί.
- 82 Δασύποδα λαγῶν παραδραμεῖται χελώνη: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. 10
- 83 Δατὸς ἀγαθῶν: ἐπὶ εὐδαιμονούντων· ἡ γὰρ Δατὸς πόλις ἦν ἐπὶ Θράκης σφόδρα εὐδαιμων. δεδηλώκατον δὲ περὶ αὐτῆς Θεόποριος ἐν τρίτῳ Φιλιππικῷ καὶ Ἐφορος ἐν τετάρτῳ.
- 84 Δαιδάλου πετρά: ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν χρωμένων 15 προςθήκη παρελκούση.
- 80a Δάνειζέ μοι μαρτυρίαν: ἐπὶ τῶν παρὰ μέρος ἑαυτοὺς ἐπαιούντων.
- 80b Δάκτυλός ἐστι ποῦς συγκείμενος ἐκ μακρᾶς — καὶ δύο βραχειῶν υυ, οἷον ἥλιος· ἐκλήθη δὲ δάκτυλος, ἀπὸ μεταφορᾶς 20 τῶν ἀρμογῶν, τουτέστιν ἀπὸ τῶν ἀρμονιῶν τοῦ δακτύλου, συγκαιμένου ἐκ μείζονος ἀρμογῆς καὶ ἐλαττόνων δύο. οὐ ἐναντίος ὁ ἀνάπαιστος, συγκείμενος ἐκ δύο βραχειῶν υυ καὶ μακρᾶς —, οἷον ἡγεμών.
- 81a Δακτύλῳ δείκνυται: ἐπὶ τῶν ἐπισήμων. 25

8. νύκτα δασεϊαν Ds. 9. Ante v. δασύποδα addendum est v. πρό-
τερον et λαγῶν delendum. 11. ἐπὶ τῶν W. ἡ γὰρ et ἦν exulant
a Suida. 13. Φιλιππικῶν WZ.

DV II, 36. [Ἀγεται κτλ.] Palaeph. Incred. 13.

80a. Arsen. XVII, 94.

80b. Arsen. XVII, 95: Scholl. ad Hephaest. 158 Gsf.

81. Diog. VI, 89: Arsen. XVII, 96. DV III, 32. Apost. XII, 16a.

81a. Arsen. XVII, 97. Lucian. de Gymnas. 36: τὸ ἐπισημότατον γενέσθαι καὶ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ: ei. Praec. rhet. 25. Herod. 2: Clem. Alex. Paedag. III, 11, 73, p. 108 Sylb.: τὸ δὲ σεμνὸν . . . ἐκλεκτόν, οὐ τὸ βάδισμα τὸ μελλητικὸν οὐδὲ τὸ . . . παραβλέπειν εἰς τοὺς ἀπαντῶν-
τας, εἰ ἀποβλέπουσιν εἰς αὐτὸν κα-

θᾶπερ ἐπὶ σπηγῆς ἰμπομπεύοντα καὶ δακτυλοδεικτούμενον: alia Mitscherlichius ad Hor. Carm. IV, 3, 21. O. Iahnus ad Pers. Sat. I, 28 harum rerum studioso indicant.

82. Suid. s. δασύπους: Arsen. XVII, 99. Cf. Apost. XIV, 88.

83. Arsen. XVIII, 1. ἡ γὰρ — εὐδαιμων] Suidas. δεδηλώκατον κτλ.] ex Harpocr. 52, 10 excerpta sunt. Zenob. III, 11. Θεόποριος] fr. 48 Wich., quem v. p. 150. Ἐφορος] p. 186 Marx.

84. Diog. IV, 25: Arsen. XVII, 98. DV II, 37.

- 85 Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμίαι: λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐπιθυ-
μοῦντος παρ' ἄλλου γενέσθαι τὰ ὄντα αὐτῷ.
86 Δακτύλου ἡμέρα: ἐπὶ τῶν εὐήμερῶντων. Δάκτυλος
γάρ τις ἐγένετο ἀνὴρ Ἀθήνησι μεγίστων τιμῶν λαχῶν.
87 Δαφνίην φορῶ βακτηρίαν: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τινῶν 5
ἐπιβουλευομένων· παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἢ δάφνη.

Τὸ δ' μετὰ τοῦ ε̅.

- 88 Δευτέρων ἀμεινόνων: ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευ-
τέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἰερά μὴ κανθῆ καὶ ἐπὶ
δύτερα τραπῶσι. 10
89 Δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν
εὐπραγούντων.
90 Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης: ἐπὶ τῶν πάντα δεχο-
μένων· ἀλήτην γάρ φασι τινα βουκόλῳ συναντήσαντα αἰ-
86a Δακτυλίῳ δεῖ σε ἐκκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ τόσον ἢ 15
λύπην ἰσχυρῶν γενομένων.
87a Δαπανώμενος ἐφ' ἅ μὴ δαῖ, ὀλίγος ἔσῃ ἐφ' ἅ δεῖ: Χίλωνος.
89a Δειλὸν θ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν: παρόσον οἱ
πλούσιοι ἀσφαλίζονται.
90a Δεῖ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν δυναστευόντων μὴ διὰ τὰς ἀρ- 20

1. κρεῶν emendat Nauckius in Schneidewini Philol. II, 158. 2. ἄλλο Suidas, αὐτῷ παρ' ἑαυτῷ Suidas. 3. Δακτύλιος A, Δάκτυλος Z: Δατύλλου s. Δατύλου, quod Hesychius et Zenobii codd. praebent, Finckhii in Bergkii et Caesarii Diar. Stud. Antiq. 1844, p. 947 commendat. 18. δειλόν in Carcini versu apud Stob. Flor. 93, 8, si in Carcini est. Tetigit versus scripturam Boissonadus ad Philost. Epist. p. 123.

85. Suidas: Arsen. XVII, 100. Cf. ann. ad Macar. VI, 29.

86. Diog. IV, 13: Arsen. XVIII, 2. Zenob. III, 10.

86a. Arsen. XVIII, 3: cf. Apost. VI, 21.

87. Diog. IV, 14: Arsen. XVIII, 4. Apost. VIII, 17. DV II, 28.

87a. Arsen. XVIII, 5: Maxim. Conf. Serm. 61, p. 672 Combef. In sententiam cf. Apost. III, 88b.

88. Diog. IV, 15: Arsen. XVIII, 6. Cf. annott. ad DV II, 55: usurpat Aristid. Palin. Smyrn. I, 269 Iebb.: ἄλλὰ Ζεῦ πολιεῦ . . . γενέσθαι τόνθε ἡμῖν τὸν οἰκιόμῃν δευτέρων ἀμεινόνων βεβαιοτέρων ἐπὶ πολλῇ μὲν εὐ-

φροσύνη κτλ.: ei. Mon. Smyrn. I, 262: ἔμελλες ἄρα τοῖς Ἕλλησιν ἄδεισθαι δευτέρων σχετιωτέρων, ubi v. Reiskium.

89. Suidas: Arsen. XVIII, 7. Greg. Cypr. M II, 85.

89a. Arsen. XVIII, 8: Stob. Flor. 93, 18: Eurip. Phoen. 597. DV II, 33. Macar. VIII, 60.

90. Diog. IV, 27: Arsen. XVIII, 20. DV II, 38. Apost. I, 8. Dixit de proverbio C. F. Hermannus in Schneidew. Philol. III, p. 513.

90a. Arsen. XVIII, 21. XIII, 58. XIX, 97: Stob. Flor. 45, 18. Anton. Mel. 103, p. 174 Fabr.

τῆσαι τροφήν· ἄρα τα δ' ἐκείνον βῶλον δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ Διὸς ὄντα· τὸν δὲ τοῦτο εἰπεῖν.

χάς, ἀλλὰ διὰ τὰς ἀρετὰς θαυμάζεσθαι· ἵνα τῆς τύχης μεταπεσοῦσης τῶν αὐτῶν ἐγκωμίων ἀξιῶνται· Ἀριστοτέλους.

90b Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα πανόμενον τῆς ἀρχῆς μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγονέναι· Βίαντος ἢ ὑποθήκη.

90c Δεῖ τὸν ἄρχοντα μνησθῆναι τριῶν· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι οὐκ αἰεὶ ἄρχει· Ἀγάθωνος.

90d Δεῖ δὲ μήτε ὀργῇ προσομιλεῖν τοῖς ἀρχομένοις, μήτε ἀνεπίπληκτον τοῖς ἀμαρτάνουσι τὴν προαίρεσιν καταλείπειν. τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν τῶν μαινομένων διαφέρειν τὸν ἄρχοντα δείκνυσι, τὸ δ' εὐχέρειαν ἀμαρτημάτων τοῖς ὑπήκοοις ἐντίκτει. Ἀνεξίκακον δὲ ὁμοῦ καὶ μισοπόνηρον σεαντὸν ἐπιδείκνυσι· τῷ μὲν ἡρέμα κολάζει τὴν ἀνεξικακίαν, τῷ δ' ἀπερθάνεσθαι τοῖς κακοῖς τὴν μισοπονηρίαν ἐλέγχει· ἵνα τὸ μὲν φεύγειν τὰ φαῦλα, τὸ δὲ μὴ λίαν ἀπαρμυθῆτον εἶναι τοῖς ἐπτακίοσι τὴν τύχην ἀποδεικνύη. Ἀφεκτίον δὲ καὶ σκωμμάτων τοῖς ὡς ἀληθῶς ἄρχουσιν, ἢ καθαιρήσει τις τὸ σεμνὸν τῆς ἀρχῆς γελωτοποιεῖν πειρώμενος. Καὶ λοιδοριῶν καθαρυντίον· ἰδιωτικῆς γὰρ ἀκρογολίας τοῦτο σύμβολον. Νουθετίαι δὲ καὶ παραινήσεων τὸ δικτὸν εἶδος, πῆ μὲν σφοδρῶς καθαπτόμενον, πῆ δὲ προσηγῶς θεραπεῦον, γνωρίσματα ἔμοι δοκεῖν ἐπιεικοῦς ἄρχοντος· Σωπάτρου ἢ ὑποθήκη.

90e Δεῖν ἢ πέφικεν ἢ συνήθεια κόρον ἀπογεννησαί· καὶ φύσιν ἐκ παρ' ἀλλήλου μεταποιῆσαι· Θεοκτίστου. 25

90f Δείκνυσιν ἢ μὲν τροπὴ τὸν κατὰ ἀλήθειαν ἀνδρείον, ἢ δὲ ἀτυχία τὸν φρόνιμον· Μοσχίωνος.

90g Δεῖν ὅταν τις μὴ δοκῶν δοκῇ φρονεῖν· Κριτίου.

90h Δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρωμένους οὐκ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλὰ αὐτοὺς ἐμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων· Δημόσθενος.

90i Δεῖ, δεῖ χρημάτων· καὶ ἀνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ τῶν δεόντων γενέσθαι· Τοῦ αὐτοῦ.

5. Βίων ἔφη, δεῖν τὸν Stobaeus.
27. Μοσχίωνος] Δημῶντατος Maximus.
nes. 33. γενέσθαι τῶν δεόντων idem.

25. παραλλήλου Gaisfordus.
32. δεῖ δεῖ] δεῖ δὲ Demosthe-

90b. Arsen. XVIII, 22. XIII, 59:
Stob. Flor. 46, 23.

90c. Arsen. XVIII, 23. XIII, 60:
Stob. Flor. 46, 24. Anton. Mel.
103, p. 174 Fabr.

90d. Arsen. XVIII, 24. XIII, 61:
Stob. Flor. 46, 56.

90e. Arsen. XVIII, 25: Stob. Flor.
T. III, p. 508 Gaisf.

90f. Arsen. XVIII, 26: Max. Conf.
Serm. 18, p. 590 Comb.

90g. Arsen. XVIII, 27: Stob. Flor.
23, 1. Crit. fr. 19 Bach.

90h. Arsen. XVIII, 28. XXVI,
79: Maxim. Conf. Serm. 37, p. 629
Combef. Demosth. Or. Philipp. I,
p. 51, 15.

90i. Arsen. XVIII, 29: Demosth.
Or. Olynth. I, 15 R.

- 91 Δελφίνα πρὸς τοῦραϊον δεις: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, διὰ τὸ εὐκίνητον εἶναι. πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους τηρεῖν τὰ διδόμενα:· Φιλοίκειον δὲ ὁ δελφίς ζῶον πεπιστευται, καὶ τούτου τὸ μαρτύριον· Αἶνος πόλις ἐστὶ Θρηῖσσα. ἔτυχεν οὖν ἀλῶναι δελφίνα καὶ τραυθῆναι μὲν, οὐ μὴν εἰς 5 θάνατον, ἀλλ' ἔτι βιώσιμα εἶναι τῷ ἐλαωκότῃ· οὐκοῦν ἐρῶν μὲν αἷμα, ἤσθοντο δὲ οἱ ἀθήρατοι καὶ ἀφίκοντο εἰς τὸν λιμένα ἀγέλη καὶ κατσκορπτῶν καὶ ἡσάν τι δρασαίοντες οὐκ ἀγαθόν. ἐν ἔθει δὲ ἦν, ὡς τὸ εἰκός, νήχεσθαι καὶ παιδας αὐτῶν. οἱ τοίνυν νέοι ἔδεισαν καὶ ἀφήκων τὸν ἐλα- 10 λωκότα. καὶ ἐκεῖνοι κομισάμενοι ὡς ἑταῖρον ἕνα τῶν κηδεστών ἢ γένει προσήκοντα ὄχοντο ἀπιόντες. σπάνιον δὲ ἄν-
- 90k Δεῖ δὲ εἰς τούνατιον καὶ τὸ ἄμμιον κατὰ τὴν παροιμίαν ἀποτελενηῆσαι:·
- 90l Δεινὴ τις ὀργὴ καὶ θυρίατος πέλει 15 ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
- 90m Δεῖ φιλεῖν ὥσπερ μισήσοντα, μισεῖν δὲ ὥσπερ φιλήσοντα:· Βίαντος.
- 90n Δειλότερος εἰ τῶν λαγῶν.

3. διδόμενα] ἢ ἔχειν Zenobius addit. δὲ As om. 4. ἰστί πόλις As.

ἢ
θρῆσσα A. 9. καὶ αὐτοὺς νήχεσθαι As. 10. νέοι.] Αἶνιοι As.
11. ἑταίρων As. 12. προσηκόντων As.

90k. Arsen. XVIII, 30: cf. nott. ad Apost. X, 13.

90l. Arsen. XVIII, 31. XLII, 34: Stob. Flor. 20, 36. Eurip. Med. 520.

90m. Arsen. XVIII, 32: Apost. XIII, 15p. Mant. Provn. s. καὶ. Aristot. Rhet. II, 13: καὶ οὔτε φιλοῦσι σφόδρα οὔτε μισοῦσι διὰ ταῦτα, ἀλλὰ κατὰ τὴν Βιαντος ὑποθήκην καὶ φιλοῦσιν ὡς μισήροντες καὶ μισοῦσιν ὡς φιλήροντες: Cic. Lael. 16, 59: negabat ullam vocem inimiciorem amiciciae potuisse reperiri, quam eius, qui dixisset ita amare oportere, ut si aliquando esset osururus: ubi v. Beierum et cf. annott. ad Apost. XVI, 42.

90n. Arsen. XVIII, 33: v. nott. ad Apost. IX, 97a. X, 41. De hyperbola in hoc loco conspicua v. adnott. ad Apost. XII, 99a. Usurpat Lucian. Piscat. 34: add. Athanas. Apolog. de fuga sua c. 10, T. I, 326 A: δειλότεροι λαγῶν ὄν-

τες αὐτοί: plenius exhibet Strab. I, 36: δειλότερος λαγῶ Φρυγός, quod ex comico quodam derivatum esse Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 652 suspicatur. Et talia ab comoedia non aliena esse probant Philémo in Stob. Flor. II, 27, 5: δειλοὶ πύλιν ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγοί, Posidippus Athen. IX, 376 F, vs. 9: add. Dion. Chrys. Or. 9, 293 R: μὴ Δία εἶπεν, ἀλλὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ταχύτατός εἰμι πάντων. ἀλλ' οὐ τῶν λαγῶν, ἔφη ὁ Διογένης, οἷδὲ τῶν ἰλάφων· καίτοι ταῦτα τὰ θηρία πάντων ἰστί τάχιστα καὶ δειλότατα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς κύνας καὶ τοὺς αἰτούς φοβεῖται καὶ ζῆ βιον ἄθλιον. οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι τὸ τάχος δειλίας σημεῖον ἰστί; alia conferunt intt. ad Luc. Somn. 10, quibus add. Apost. X, 95.

91. Zenob. III, 38: Arsen. XVIII, 19. DV II, 44. φιλοίκειον κτλ.] Aelian. N. An. V, 6.

θραπος ἢ οικίῳ δυστυχῆσαντι ἢ οικίᾳ κοινωνὸς σπουδῆς καὶ φροντίδος.

- 92 Δεκάπους σκιά ἐστίν· ἐπὶ τῶν κατὰ καιρὸν ἀπιόντων ἐπὶ τὸ δεῖπνον· τὸ γὰρ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνα καὶ οἱ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν· καὶ 5 οὕτως οἱ μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπήσαν ἐπὶ τὰς ἐστιάσεις, ἐφ' ἧς οἶόντε ἦν τεκμηρῶσθαι, εἰς πόσας ὥρας προσήκει.
- 93 Δειλότερος εἰ τοῦ Παρακύπτουτος· ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. ἀνὴρ γὰρ οὗτος ἐγένετο δειλός. ὅς παρα- 10
- 92a Δεῖ φίλοις καὶ τοῖς οικείοις βοηθεῖν ἄχρι τοῦ μὴ ἐπιρκεῖν· Ἀνκούργου.
- 92b Δεῖ τοὺς γινομένους μέχρι ἂν ζῶσι ποιεῖν. ἀπραξία γὰρ λιτὸν οὐ τρέφει βίον· Μενάνδρου.
- 92c Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλειῖ 15 ζῶντι φθορήσαι, καθαρόντα δ' αἰεῖσαι· Μιμνέρον.
- 92d Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἐπιδεικνυσθαι ἐν μὲν τοῖς λόγοις ἃ φρονεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἃ ποιεῖ· Ἱπερίδου.
- 92e Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα μεμῆσθαι μὲν τῶν γεγενημένων, πράττειν δὲ τὰ ἐνεστώτα, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἀσφαλιῆσθαι· 20 Βίαντος.
- 92f Δεῖ τὸν εὐ φρονοῦντα τὸν λογισμὸν ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν· Δημοσθένους.
- 92g Δέον τὰ τέλη τῶν πραγμάτων ἡμᾶς προορᾶν καὶ οὕτως τὴν τούτων ἐγχείρησιν ποιεῖσθαι· Χαβρίου. 25

4. γὰρ Suidas om. οἱ καλοῦντες] οἱ Suidas om. 5. οἱ καλοῦ-
 μένοι] οἱ Suidas om. 7. ἐστιάσεις, οὐδ', ὑποτηρήσεως οὐσης αἰτίας, ἐφ'
 Suidas, quae sic emendat Casaubonus ad Athen. VI, p. 243 A: οὐδέπω
 τηρήσεως οὐσης ἐτίρας, ἀφ'. 8. προσήκει Suidas. 9. παρακύπτου-
 τος Zenobius: Apostolius pro nomine proprio habuit, ut sup. V, 17.
 13. γινομένους] γινομένους Bentleyus. μέχρι ἂν οὐ dubitanter Mei-
 nekius. 25. Scribe Βαβρίου et v. Boissonadum l. c.

92. Arsen. XVIII, 9. τὸ γὰρ κτλ.]
 Suid. s. δεκάπους σκιά.

92a. Arsen. XVIII, 10: Stob.
 Flor. 27, 10. Lycurgi fr. 98 Saupp.

92b. Arsen. XVIII, 11: Stob.
 Flor. 29, 17. Men. fr. fab. inc.
 93 Mein.

92c. Arsen. XVIII, 12. LI, 7:
 Stob. Flor. 125, 12. Mimn. fr. 19
 Bach.

92d. Arsen. XVIII, 13: Max. Conf.
 Serm. I, p. 533 Combef.

92e. Arsen. XVIII, 14. XIV, 17:
 Max. Conf. Serm. II, 535 Combef.

92f. Arsen. XVIII, 15: Stob. Flor.
 17, 21. Demosth. Prooem. Demeg.
 1438, 11 R.

92g. Arsen. XVIII, 16: Georg.
 Gnomol. in Boiss. An. Gr. I, 31.

93. Zenob. III, 32: Arsen. XVIII,
 37. Cf. Apost. XV, 24.

- κύμας ἐκ σπηλαιίου καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλῆν ἀπειλιθῶθη. καὶ διέμαινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποσιδῆς.
- 94 Δελφὸς ἀνῆρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψαι δ' ἀπόλλυται: οὗτοι γὰρ διὰ τὸ ἱεροῦσθαι ἐστεφανωμένοι μὲν εἶσι, δίψαι δ' ἀπόλλυνται· ἀντὶ τοῦ τῶν ἀναγκαίων ἀπορούσι. 5
- 95 Δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι: ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουροτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.
- 96 Δελφίνα νῆχεσθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις
- 93a Δειλότερος εἰ αὐτῆς τῆς δειλίας: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. 10
- 93b Δέσποινα γὰρ γέροντι τυμφίῳ γυνή: Ἀριστοφάνους.
- 93c Δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμῶν: Εὐριπίδου.
- 93d Δεῖ νοσεῖν τὸ μέρος: ἐπὶ τῶν ἀκρῆφι φιλίαν ἐνδεικνυμένων.
- 93e Δέκα ἢ κύων τέκοι, καὶ πάντα λευκά: ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ εὐτηγῶν. 15
- 93f Δέκα τοῦ ὀβολουῦ: καθ' ὑπερβολὴν, ἐπὶ μηδενὸς ἀξίων.
- 93g Δελφὶς ἐν λουτηρίῳ: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι ποιεῖν οὐκ ἀνεχομένων.
- 93h Δεινὸν τὸ συνιδεῖν τὸ μέλλον: ἀπόφθεγμα Θάλεω τοῦ Μίλησιου. 20
- 93i Δεινὸν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τοῦδε ταῖτιον; ἄρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηραρεῖ, τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;: Εὐριπίδου.

1. Ἡρακλῆα Zenobius. 3. ἀπολωλὸς Ds, ἀπόλωλεν Z, Macarius et Liban. Epist. 208. 4. ἱερᾶσθαι Ds, ἱερᾶσθαι Suidas. 7. καυούργον Ds. 11. γέροντι] γαμοῦντι Menander. 14. ὁμοίων καὶ C om. 16. C καθ' ὑπερβολὴν om. Hesychius: δέκα τοῦ ὀβολουῦ [βόλου codex]: οὐδενὸς ἀξίου. βέλτιον δὲ εἰς μικρότητα τίθεισθαι αὐτό. 23. ἄρ' Stobaeus.

93a. Arsen. XVIII, 34: Macar. III, 26.

93b. Arsen. XVIII, 35: Menand. Monost. 129. Aristoph. Thesmoph. 420. Est Euripidis ex Phoenice versus: v. Stob. Flor. 71, 1, 3, Phoen. fr. 1 Matth.

93c. Arsen. XVIII, 36: Eurip. Iphig. Taur. 115.

93d. Arsen. XVIII, 38. Ad sententiam cf. Eurip. in Stob. Flor. 75, 3, 2: κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ: Max. Tyr. Diss. XIII, 4, 238 R.: ὅτε μὲν ὁ λοιμὸς ἐπίπαντι ... τότε δὲ τὸ ἀρχικὸν μέρος τῆς πόλεως ἐνόσει νόσον δεῖτην καὶ ἰγγύτατα μανίας καὶ κατελείβανε τὸ

πλῆθος καὶ τὸν δῆμον συννοσεῖν προσηνάγαξε.

93e. Arsen. XVIII, 39: App. Provn. I, 92.

93f. Arsen. XVIII, 40: Append. Provn. I, 93: Hesychius.

93g. Arsen. XVIII, 41.

93h. Arsen. XVIII, 42: Stob. Flor. III, 79, 5.

93i. Arsen. XVIII, 43. XLV, 30: Stob. Flor. 93, 2. Eurip. Phaeth. fr. 17 Matth. Cf. Macar. VIII, 60.

94. Diog. IV, 26: Arsen. XVIII, 44. Macar. III, 24.

95. Diog. IV, 35: Arsen. XVIII, 45. Greg. Cyp. L I, 88.

96. Arsen. XVIII, 18. 46. δελ-

τινὰ παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἤσκηται· ἢ ἐπὶ τῶν ἀκρῶς εἰς τι πεπαιδευμένων καὶ προςποιουμένων παρά τινων μανθάνειν·. Λέγεται περὶ δελφίνων τουτί. Κοίρανος ὄνομα, τὸ γένος ἐκ Πάρου, δελφίνων τινῶν ἐν Βυζαντίῳ βόλῳ περιπεσόντων καὶ ἐαλωκότων, δούς ἀργύριον οἰονεῖ 5 λύτρα τοῖς ἡγευκόσιν ἀφῆκεν αὐτοὺς ἐλευθέρους. ἐπλεγοῦν ποτε πεντηκόντορον ἔχων· ἀνατραπέσις δὲ τῆς νεῶς, καὶ τῶν ἄλλων διαφθαρέντων, τὸν Κοίρανον ἔσωσαν δελφίνες, ὑπὲρ ἧς φθάσαντες εἶχον εὐεργεσίας τὴν Ἰσὴν ἀντιδιδόντες. ἄκρα δὲ δείκνυται καὶ ὑπαντρος πέτρα, ἐνθα 10 ἐξηνήξαντο ὀχοῦντες αὐτόν, καὶ καλεῖται ὁ χώρος Κοιράνειος. χρόνῳ δ' ὕστερον τεθνεῶτα τόνδε τὸν Κοίρανον θαλάττης πλησίον ἔκαιον· εἶτα μέντοι αἰσθόμενοι ποθεν οἱ δελφίνες ἠθροίσθησαν, καὶ εἰς ὅσον ἡ πυρὰ ἤκμαζε καιομένη, παρέμειναν ὡς φίλῳ φίλοι πιστοί· εἶτα μέντοι κα- 15 τασβασθείσης, οἱ δὲ ἀπενήξαντο. ἀνθρωποὶ γε μὴν ζῶντάς τε καὶ πλουτοῦντας θεραπεύουσι, νεκροὺς δὲ ἀποστρέφονται ἢ καὶ δυστυχοῦντας, ἵνα μὴ τινα ἐκτίνωσιν εὐπαθόντες χάριν.

97 Δεσμοὶ Τυρῆνοί: οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκεῖνο καιροῦ εἰς 20 τὰς τῶν δεσμοτῶν κακουχίας.

98 Δεύτερος πλοῦς: ὅτε ἀποτυχῶν τις οὐρίου κώπαις πλεῖ.

98a Δεῖ κρίνα γαλακτοφιλῆν ἢ φιλήσαντας κρινεῖν·. Νικοκλέους.

98b Δεῖ τῶν ἐτέρων μέλλοντα ἄρξειν, αὐτὸν ἑαυτοῦ πρώτων ἄρχειν·. Κάτωνος.

25

1. τινὰς Z. ἤσκηται. Gaisfordus. 3. λέγεται — τουτί As ignorat. 6. λευθέρους] ἀνθ' ὧν τὴν χάριν ἀπέληφεν As addit. 7. ποτε in Aeliano deest. ἔχων] ὡς λόγος, Μιλησίους τινὰς ἄγουσαν ἀνδρας, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῆς Πάρου πορθμῷ τῆς νεῶς ἀνατραπέσις καὶ As. 9.

Ἰσὴν] ἰσότητα Z. 10. ἄκρα — αὐτόν] καὶ ἐνθα ἐξηνήξ. [ἐξηνήσαντο A.] ὀχοῦντες αὐτόν ἄκρα δείκνυται καὶ ὑπ. π. As. 14. ἠθροίσθησαν ὡσπερ οὖν ἐπὶ τὸ κῆδος ἤμοιες καὶ As. 15. φίλος πιστός As. 16. ἀπενήχοντο Z. 17. πλουτοῦντας καὶ εὐπράττειν δοκουῦντας θιρ. As. 18.

ἐκτίνωσιν As. 20. Τυρῆνοί Suidas. 24. ἄρχειν A. Totum Stobaeus sic scripsit: κάκιστον ἔλεγε τὸν ἄρχοντα εἶναι, τὸν ἄρχειν ἑαυτοῦ μὴ δυνάμενον.

φίνα — ἤσκηται] Suidas in v. δελφίνος. ἢ — μανθάνειν] Diog. IV, 33. DV II, 43. Λέγεται κτλ.] Aelian. N. An. VIII, 3.

97. Suidas: Arsen. XVIII, 47. App. Provn. I, 96.

98. Suidas: Arsen. XVIII, 48. DV II, 45.

98a. Arsen. XVIII, 49: Anton. Mel. 135, p. 215 Fabr.

98b. Arsen. XVIII, 50: Stob.

99 *Δελφίνα λεκάνη οὐ χωρεῖ· Οἱ δελφίνες τὸν ἐξ αὐτῶν τεθνεῶτα ὑποδύντες, φοράδην κομίζουσιν εἰς τὴν γῆν· τοῖς ἀνθρώποις πιστεύοντες θάψαι τοῦτον. ἔπεται δὲ πλήθος ἕτερον· οἷον εἰ τιμῶντες ἢ καὶ νῆ Δία ὑπερμαχοῦντες, μὴ ποτε ἄλλο κῆτος ἐπιδράμῃ καὶ τὸν νεκρὸν 5 ἀρπάσασιν εἶτα δαίσηται. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἐνδικοί, θάπτουσιν αὐτούς· οἱ δ' ἀπὸ Μουσῶν καὶ Χαρίτων ἀκηδῶς αὐτῶν ἔχουσι. Καὶ δότε συγγνώμην, ὃ δελφίνες φίλοι, τῇ τῶν ἀνθρώπων ἀγριότητι, εἶπε καὶ Ἀθηναῖοι Φωκίωνα τὸν χρηστὸν ἐρέψαν ἄταφον, καὶ Ὀλυμπιάς δὲ 10 ἔπειτο γυμνῆ, ἢ τεκοῦσα τὸν ἐκ Διός, ὡς ἐκόμψασε· καὶ τὸν Ῥωμαῖον Πομπήϊον τὸν Μίγαν ἐπίκλην ἀποκτείναντες Αἰγύπτιοι, εἶασαν ἐρέψιμμένον, ἄμοιρον τῆς κεφαλῆς, πλησίον τῆς θαλάττης·. Λέγεται καὶ τοῦτο περὶ δελφίνος, ὅτι ἡ φύσις αὐτὸν ἀεικίνητον εἰργάσατο, καὶ πέρασ 15 τούτῳ τῆς κινήσεως τὸ καὶ τοῦ βίου τέλος. ὕπνου γοῦν δόμιμος μεταωρίας τὸ σῶμα καὶ ἀναπλεύσας ἐπ' ἄκρον τὸ ὕδωρ, ὡς ὀραῖσθαι πᾶς, καταδαρθάνει· ἄπνους δὲ καὶ ἄμοιρος τοῦ θεοῦ τοῦδε οὐδὲ οὗτος ἐστίν. ὅτε γοῦν καθεύ-*

98c *Λέδυκα μὲν ἂ σελάνα καὶ Πληϊάδες· μέσαι δὲ νύκτες, 20 παρὰ δ' ἔρχεθ' ὄρα. ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω· Σαπφούς.*

98d *Λέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι· Ἀλκαίου.*

99a *Δεῦρ' ἔλθ' εἰς οὓς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω· Εὐριπίδου.*

1. οἱ — εἰς] ἦσαν δὲ ἄρα δελφίνες καὶ νεκρῶν μνήμονες καὶ τῶν συννόμων καὶ ἀπελθόντων τοῦ βίου οὐδαμῶς προδοταί· τὸν γοῦν ἐαυτῶν τ. ὕ., εἶτα μέντοι κομίζουσι [κολάζουσιν A] εἰς As. 3. θάψαι καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ τούτῳ ἔπειτα As. 6. καταδύσθαι As. οὖν εἰσὶν ἐνδικοί καὶ τῆς μουσικῆς ἱκανότες, τῆς τῶν δελφίνων φιλομουσίας αἰδοί, θάπτουσιν As. 7. ἄπο τε M. (φασίν) ἄπο τε Χαρίτων As. 8. δότι γε As. 11. ἐκ] τοῦ As. ἐκόμψαζεν αὐτῇ καὶ ἐκείνος ἔλεγε As. 12. ἀποκτείναντες A. 13. Αἰγύπτιοι] sequitur apud Aelianum Pompeii laudatio. 14. θαλάττης] θαλάσσης καὶ ἐκείνον, ὡς ὑμᾶς πολλάκις εἶπον As. Ἀγεται — αὐτὸν] τὸν δελφίνα ἢ φύσις As. 15. ὡς φασί, καὶ πέρασ As. 18. καταδαρθάνει] τηρικᾶδε As addit. 19. τοῦδε τοῦ θεοῦ As. οὖν A. 23. Scribe ἔλθ' et εἰς.

Flor. 46, 78. Plut. Apophth. Reg. cett. 198 F, ubi v. Wyttenbachius.

98c Arsen. XVIII, 51. IX, 99: Hephaest. 65 Gsf. Sapph. fr. 24 Schneidew.

98d. Arsen. XVIII, 52. IX, 100: Hephaest. 30 Gsf. Alc. fr. 46 Schneidew.

99. Greg. Cyr. M II, 87: Arsen. XVIII, 53. Οἱ — θαλάττης] Aelian. N. An. XII, 6. Ἀγεται — ποτῆ] id. ib. XI, 22. φουσιῇ] — ἐκείνος] id. ib. XV, 17.

99a. Arsen. XVIII, 54: Eur. Ion. 1521.

δει, ὠφείτῃ εἰς βυθόν, ἕως ψαύσῃ τῆς κάτω γῆς· ὅταν δὲ προσπελασθῇ αὐτῇ, διϋπνίζεται κρουσθεὶς πρὸς τὸ δάπεδον, εἶτα ἀναδύνει· καὶ πάλιν εἰς ὕπνον ὑπαχθεὶς καὶ νικώμενος τοῦ θεοῦ καταλισθαίνει, καὶ αὐθις ἀφυπνισθεὶς τῇ αὐτῇ κρούσει ἀναπλεῖ πάλιν· καὶ πολλάκις δεῖα τοῦτο, 5 μεταξὺ ἡσυχίας καὶ ἐνεργείας ὦν, οὐ μὴν εἰς ἀκίνητοίαν ἐμπύπτων πανταλῇ ποτέ· Φυσικὴ δὲ ἄρα κοινωνία τις καὶ συγγένεια λείοντι καὶ δελφίνι ἀπόρρητος· οὐ γάρ, ὅτι βουλεύουσιν, ὁ μὲν τῶν χερσαίων, ὁ δὲ τῶν ἐναλίων, τοῦτο ἀπόχη· ἀλλὰ γάρ τοι καὶ τήκοντα προϊόντες εἰς γῆρας καὶ 10 ἄλλως νοσήσαντες, ὁ μὲν τὸν χερσαίον πίθηκον ἔχει φάρμακον, ὁ δὲ ἀναζητεῖ τὸν συμφυῆ. ἔστι δὲ καὶ ἐν θαλάττῃ πίθηκος, καὶ ἔστι καὶ τῷδε οὗτος ἀγαθόν, ὡς ἐκείνω ἐκείνος.

Τὸ δ' μετὰ τοῦ ἦ.

100 *Δηλίου κολυμβητοῦ: ἐπὶ τῶν ἄκρως νηχομένων.* 15

1 *Δειρὸν βουλεύειν, ἐν' ἔχῃ καὶ πολλὸν ἄμεινον.*

99b *Δευρ' ἄγε, πειρηθῆτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίαν ἢ πύξ ἢ ἐ πάλῃ ἢ καὶ ποσὶν, οὔτε μεγαίρω.*

1. ψαύσει As. 6. ἀκίνητοίαν ἐκπίπτων ZAs. 7. ἄρα ἦν As. 9. βουλεύουσιν As. ἄλιων As. 10. τήκοντα As. 12. ἔστι δὲ] ὡς γάρ ἔστι As. 13. πίθηκος] ἑπὶ τὸν που As addit. 16. Corrige δηρὸν et πολλόν. 17. λίην Homerus.

99b. Arsen. XVIII, 55: Hom. Od. Θ, 205.

100. Suidas: Arsen. XVIII, 56. Suidas locum e Diog. Laert. IX, 12 et II, 22 conflatum adscribam: τοῦτο ἐρήθη εἰς βιβλίον Ἡρακλείτου, διὰ τὸ δευρότητον, Δηλίου τινὸς δεῖσθαι κολυμβητοῦ, ὃς οὐκ ἀποκηγήσεται ἐν αὐτῷ. ἐπιγράφουσι δὲ αὐτὸ οἱ μὲν Μούσας· οἱ δὲ περὶ φύσιος Διόδοτος δὲ Ἀριβιδεὶς οὐκ ἀπιστοῦσιν πρὸς στάθμην βίου· ἄλλοι Γνώμην ἠθῶν. Κόσμον τρόπων ἐνὸς τῶν ἐμπύπτων. Ἡ οὕτως. Δ. κολ., ἐπὶ τ. ἦ. νηχ. Σωκράτης γὰρ δόντιος τοῦ Εὐριπίδου Ἡρακλείτου τοῦ σκοτεινοῦ σύγγραμμα, ἰρῆσθαι, τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι· ἄ μὲν σὺν ἡμῖν, γενναῖα· οἶμαι δὲ καὶ ἄ μὴ σὺν ἡμῖν. πλὴν Δηλίου δεῖται κολυμβητοῦ, εἰς τὸ μὴ ἀποκηγήσθαι ἐν αὐτῷ. Καὶ παροίμια· Δῆλιος κολυμβητῆς, ἐπὶ

τῶν πάντων ἐμπύπτων νήχισθαι: ubi v. interp.

1. Etym. Gudian. v. δῆμα 142, 23: ἐνθεν καὶ παροίμια Δηρὸν κτλ.: Eustath. ad Hom. II. Α, 417, p. 127, 19: διὸ καὶ παροίμια κείται, δηρὸν... εἰς ἣν συντελεῖ καὶ Σοφοκλέους [Oed. Tyr. 617] τό, φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς: Etymol. M. 266, 15: Arsen. XVIII, 57. Panyasidi tribuit Sylburgius a Tzschirnero ad Panyas. Rell. p. 71 refutatus, nunc Phocylidi adscribit Schneidewinus Beiträge zur Kritik der P. L. Gr. 87. Similes sententias Welckerus ad Theogn. p. 27 et Orellius Opusc. Sent. II, 558 collegerunt: add. Thucyd. I, 78, 3: ἰόντες δὲ οἱ ἄνθρωποι εἰς τοὺς πολέμους τῶν ἔργων πρότερον ἔχοντες, ἢ χρῆν ὕστερον δεῖν, κακοπαθεῖντες δὲ ἦδη τῶν λόγων ἄπτονται: Epicte-

Τὸ δ' μετὰ τοῦ ἱ.

- 2 Διὰ μαχαίρων καὶ πῦρ ῥίπτειν δεῖ: ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ῥιψοκίνδυνα ποιούντων.
- 3 Διαβολῆς ὀξύτερον ἕϊφος, εἰ τὸ ἕϊφος προφθάσει τὸν διαβάλλοντα. 5
- 4 Διαγόρας ὁ Μιλήσιος: ἐπὶ τῶν ἀθέων καὶ ἀπίστων.
- 5 Διακωδωνιασθέντες: ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν διαπαζομένων λαμβάνεται.
- 1a Δημόκριτος τὸν φθόνον εἶπεν ἕϊκος εἶναι τῆς ἀληθείας.
- 2a Διακόνιον: οἱ μὲν τὴν τοῦ πλακοῦντος κρηπίδα· Μενεκλῆς 10 δὲ ἐν τῇ γλωσσόκομφ ταῦτα εἶρηκε περὶ αὐτοῦ· Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν καλουμένην εἰρεσιώνην ὄταν ποιῶσι, πλάττοντες λύρα τε καὶ κοτύλην καὶ κλῆμα καὶ ἄλλ' ἄττα κυκλωτερῇ πέμματα, ταῦτα καλοῦσι διακόνιον· λέγεται δὲ ἐπὶ τινος ἐγκρατοῦς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμερίας διακόνια τὰ κατὰ τὴν εἰρεσιώνην τῷ 15 Ἀπόλλωνι πλασσόμενα πέμματα· τινὲς δὲ λέγουσι ζωμόν ποιόν, τινὲς δὲ μάζαν.
- 4a Διόρα καὶ τοὺς τέχῃ κολακύνοντας καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θεραπεύοντας, ἵνα μὴ πλεῖον οἱ ποτηροὶ τῶν χρηστῶν ἔχωσιν: 20 Ἰσοκράτους.

2. πυρός Zenobius. 3. παραβαλλομένων] παραβόλως τε ποιούτων Suidas. 6. καὶ ἀσεβῶν Suidas in fine addit. Ceterum ZW ὁ Μήλιος, contra codices: de hoc mendo vetustissimo v. Kusterus ad Suid. l. c. et Meierus in Erschii et Gruberi Encycl. T. XXIV, 440. 7. διακωδωνιασθέντες AR Suidas. τὸ a Suida abest. πλεῖστον δὲ Suidas. 13. Corrige κυκλωτερῆ. 15. Ἀμερίας Suidas. 19. πλεῖον Isocrates.

tus in Boisson. Anecd. I, 134: πολλὰ βουλευόμενος, ἔπειτα πράττει, ὡς ἔβουολαν μὴ ἔχων ἐκυροθεῖσθαι τὰ πραχθέντα.

1a. Arsen. XVIII, 58. XX, 33: Max. Conf. Serm. 54, p. 658 Comb.: Apost. VII, 9. Democr. fr. 230 Mullach.

2. Zenob. III, 19: Arsen. XVIII, 59. Posidippus Athen. XIV, 662 A, vs. 9: ὃν εἰς οὕτως Διὰ τῶν μαχαίρων τοῦ πυρός τ' ἠλάνθην: Aelian. Epist. Rust. 16, p. 421 Cuiac.: οὐ μὲν μοι δοκεῖς κἄν εἰς πῦρ ἄλλεσθαι κἄν εἰς μαχαίρας κηβιστῆσαι. Tetigit Funckhaenel in Schneidew. Philol. IV, 207.

2a. Arsen. XVIII, 60: Suidas, ubi v. Bernhardius.

3. Plutarch. Apophth. Lac. 221 C:

Θακρίδας ἕϊφος ἀκονῶν, ἠρωτήθη εἰ ὀξύ ἐστι, καὶ εἶπεν, ὀξύτερον διαβολῆς, qui locus fortasse ex nostro supplendus est: Achill. Tat. VI, 10: ἡ διαβολὴ μαχαίρας δέντιρα, πυρός σφοδροτέρα, Σιρῆωνν πιθανοτέρα: Cod. Vratisl. apud Boeckh. ad Pind. T. II, 1, p. 10: Πίνδαρος ὁ μελοποιός ἠρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί πρῶτος δέντιρον, εἶπε διαβολή: alia Stob. Flor. 42 excerptit.

4. Suidas: Arsen. XVIII, 61.

4a. Arsen. XVIII, 62: Stob. Flor. 48, 32. Isocr. ad Nicocl. §. 28, p. 29 B.

5. Suid. s. διακωδωνίζω: Arsen. XVIII, 63. Hesych. Etym. M. 267, 28. Bachmanni Anecd. I, 194. Scholl. Vatic. ad Strab. II, 99.

- 6 Διῦτρέφης ἀναπέπτωκεν: ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπὶ τι πρᾶγμα.
- 7 Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων· σταχάνη γὰρ οἱ Λαοεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν· ἴσως παρὰ τὴν στάσιν. 5
- 8 Δίκης ὄφθαλμός: ἥς δεῖ μηδέποτε καταφρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας.
- 9 Δίκη δίκην ἔτικτε, καὶ βλάβη βλάβην: ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δικᾶς δίκαις.
- 8a Λίξεσθαι βιοτήν, ἀρετήν δ' ὅταν ἦ βίος: παρόσον 10 τὸ ζῆν τῆς ἀρετῆς προτιμότερον.
- 8b Δίδασκεσαν τὸν ἀποκλίνειν ἐμφρόνως δρασμῶν ἀνευ λόγων τε καὶ τῶν εὐλόγων. δρασμοῦ σταγείροις τοῦ πάλαι μεμνημένος.
- 8c Διὰ δύο προφάσεις τῶν ἀδικημάτων ἀνθρώποι ἀπέχονται, 15 ἢ διὰ φόβον ἢ δι' αἰσχύνην: Ὑπερίδου.
- 8d Δίκαια μὲν λέγοντες πολλοὶ ἄδικα ποιοῦσι: δίκαια δὲ πρατόντων οὐδ' ἂν εἰς ἄδικος εἴη: Ξενοφώντος.
- 8e Δικαίον ἐστὶν ἐλεεῖν οὐ τοὺς ἄδικους τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοὺς παρὰ λόγον δυστυχοῦντας: Δημοσθένους. 20

1. ἀνεπτέρωκεν Z Suidas. Addit Suidas in fine: Ἀριστοφάνης· Δεινῶς τε μου τὸ μειράκιον ἄνεπτέρωκεν, ὡς θ' ἰκνηλατεῖν. οὗτος γὰρ πρότερον πνιτυπολόκος ἦν· ἔπειτα γίνετο φύλαρχος καὶ ἰκπαρχος. 5. ἴσως Ds om. 6. δεῖ abest a Suida: proverbium cum explicatione e Polyb. XXIV, 8, 3 sumpsere, ubi haec leguntur: διότι κατὰ τὴν παροιμίαν ἴσι. [τις] Δίκης ὄφθαλμός, ἥς μηδέποτε δεῖ καταφρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας. 17. μὲν γὰρ Xenophon. πρατόντων] πρᾶττων idem. 19. δίκαιοι δ' ἔστ' Demosthenes. 20. παραλόγως idem.

6. Suidas: Arsen. XVIII, 64. Ex Aristoph. Av. 1441 derivatum. »Cum proverbii speciem miremur ex Aristophanis dictione extundi potuisse, tum etiam mirabilior mutilus videtur ille et versuum et explicationum habitus. Quod si contendatur v. Πνιτυατα, ubi pleraque sunt integrius descripta, neminem opinor dubitaturum quin glossa Διῦτρέφης ἀν. olim suum locum in continua narratione de Diitrephē tenuerit: »Bernhardius ad Suid. l. c. 7. Diog. IV, 28: Arsen. XVIII, 66: DV II, 39.

8. Suidas: Arsen. XVIII, 67: Menand. Monost. 179. Suid. s. ἔστ' δίκης. »Diphilus apud Theodor. Θεραπ. 564 [v. Meinekius ad Men. et Philem. Fragm. p. 433.]: ἔστ' δὲ

Δίκης ὄφθαλμός ὅς τὰ πάνθ' ὄρα: Euseb. Orat. de laude Constant. 661: καὶ Δίκης ὄφθαλμὸν ὑπάρχων, ἴφρον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων: Anth. III, 6, 301 [Anth. Palat. VII, 357]: ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα: »Kusterus ad Suid. l. c.

8a. Diog. IV, 39: Arsen. XVIII, 68. Greg. Cyr. l. I, 95.

8b. Arsen. XVIII, 69.
8c. Arsen. XVIII, 70: Max. Conf. Serm. 5, p. 545 Comb.

8d. Arsen. XVIII, 71: Stob. Flor. 9, 60. Xenoph. Memor. IV, 4, 10.

8e. Arsen. XVIII, 72: Stob. Flor. 46, 66. Demosth. or. adv. Aphob. 835 R.

9. Suidas: Arsen. XVIII, 73. DV II, 42.

- 10 Διὸς κώδιον: οὗ τὸ ἱερεῖον Διὶ τέθνυται. θύουσι δὲ τῷ τε Μαιλιγίῳ καὶ τῷ Κτησίῳ Διί. τὰ δὲ κώδια τούτων φυλάσσοι, Δία προσαγορεύοντες. χρωῖται δ' αὐτοῖς ὁ τε σκιροφορίων καὶ ὁ δαδοῦχος τὴν πομπὴν στέλλοντες ἐν Ἐλευσίῃ, καὶ ἄλλοι τιτὲς πρὸς τοὺς καθαρμοὺς, ὑποστρω- 5 νύστες αὐτὰ τοῖς ποσὶ τῶν ἐναγῶν.
- 11 Δίκην ὑφέξει, κἄν ὄνος δάκη κύνα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ σμικροῖς σκυοφαντομένων.
- 12 Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾶς: ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοή- 10 τως τι ποιοῦντων.
- 13 Δικῆς δικαιοτέρος: ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων· καθ' ὑπερβολήν.
- 14 Διζημένοισι τὰ γαθὰ μόλις παραγίνεται, τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισιν.
- 15 Διομήδειος ἀνάγκη: ὃς ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰ- 15 σχροῖς οὖσαις ταῖς θυγατέρας αὐτοῦ μίγνυσθαι, ἄς καὶ ἵππους ἀλληγορεῖ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τι πραττόντων. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ παλλάδιον κλέψαντες, νυκτὸς ἐπανήσαν· ἐπόμενος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Διομήδην ἠβουλήθη ἀποκτείνειν· ἐν τῇ σε- 20 λήνῃ δὲ ἰδὼν τὴν σκιάν τοῦ ξίφους ὁ Διομήδης, δεῖσας τὸν Ὀδυσσεῖα ἐποίησε προάγειν, παίων αὐτοῦ τῷ ξίφει τὸ μετάρρενον.

3. οἷ τε Σκιροφορίων τὴν πομπὴν στέλλοντες καὶ ὁ δαδοῦχος ἐν Suidas. 10. ποιοῦντων] AE addunt: ἐν τοῦ δικτύου [haec absunt a Scholiasta] λέγεται ἡ Ἀρτεμὶς Δικτύου· ἐπιειδὴ τῶν κνηγιδῶν ἴσται καὶ τὸ δίκτυα φέμει, εὐφορος [l. ἴφορος] δὲ κνηγιδίος ἡ Ἀρτεμὶς. φασὶ δὲ καὶ ὅτι νύμφη τις Βρετημαρτίς [scr. Βριτομαρτίς] κυλομένη, θηριεύουσα ποιεῖ δικτύοις τισὶ κατὰ τύχην ἰνίπσει καὶ ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἐνόσθεισα Δικτύου [sic] Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο. Ἐκείτην δὲ καὶ Ἀρτεμιν οἱ μὲν τὴν αὐτὴν φασιν, οἱ δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην. 15. ὃς] παροίμια. ἀπὸ τοῦ Τυδείως, ἢ ἀπὸ τοῦ Θρακῆος· ὃς Suidas. 16. μίγνυσθαι Suidas. »Ante ἀλληγορεῖ supplendum ex Eustath. in II. n, p. 822 ὁ παλαιὸς λόγος: α Bernhardtus. 17. ἀλληγορεῖ] εἴτα ἀνήρει Suidas addit. Τάττεται — πραιτόντων] haec Suidas imprudenter in finem huius loci reiecit et post v. μετάρρενον posuit. 18. φασιν in Suida deest.

10. Suidas.

11. Suidas: Arsen. XVIII, 74. DV II, 30.

12. Suidas: Arsen. XVIII, 75. DV II, 40. ἐν τοῦ κτλ] Scholl. ad Arist. Ran. 1398.

13. Diog. II, 23: Arsen. XVIII, 76. DV II, 35.

14. Stob. Flor. 98, 58: Arsen. XVIII, 77. Democr. Sent. 75 Orell. Democr. fr. 10 Mullach.

15. Suidas: Arsen. XVIII, 81. Zenob. III, 8. Themist. Or. 21, 351 B: ὅταν δὲ τινα ἴδῃται διοικου- μενον μὲν ὡς κορυφαῖον· τε καὶ ἄκρον φιλοσοφίας, προϊστηκότα δὲ οἷς ἄρτι·

- 16 Διονύσια: ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις· καὶ παροιμία ἐξ αὐτοῦ·
Σχεδὸν τοσοῦτον ὅσον ἐκ Διονυσίων·
ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων.
- 17 Διὸς Κόρινθος: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων. ἐρρήθη 5
 δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίους
 ἐβαρύνοντο τοῖς ἐπιτάγμασι, καὶ φανεροὶ δυσανασχετοῦντες
 ἦσαν ἐπὶ τούτῳ. Κορινθίων δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὰ
 Μέγαρα, καὶ τοῦ δήμου προσέχοντος αὐτοῖς, ἀγανακτοῦν-
 τες ἐβόων, Οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. 10
 φασὶν οὖν τοὺς Μεγαρεῖς ἐκβάλλοντας αὐτοὺς παῖσιν, καὶ
 λέγειν· Παιε τὸν Διὸς Κόρινθον.
- 18 Δίχολοι γινῶμαι: οἰονεὶ δίτροποι. ἐπὶ τῶν διτρόπων.
- 19 Διὸς ἐγκέφαλος: τὸ κάλλιστον βρῶμα· ἢ βασιλέως
 ἐγκέφαλος· ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούτων· οἱ δὲ, ὅτι τὰ πολυτελεῖ 15
 βρῶματα παρὰ Πέρσαις Διὸς ἐγκέφαλος λέγεται.
- 20 Διὸς ψῆφος: οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, ἐν ᾧ Ἀθηναὶ καὶ
 Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατινος Ἀρχιλόχοις·
Ἐνθα Διὸς μεγάλου θῶκοι πεσοοὶ τε κα- 20
λοῦνται.
- Τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.
- 21 Διὰ δακτυλίου γ' ἂν ἐλκύναις: ἐπὶ τῶν διὰ λυ-
 πην ἢ νόσον ἰοχῶν γινομένων. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ.
- 22 Δίσκουος ὠθεῖ ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα: ἐπὶ τῶν προ-

- 4. ἀξίων] addit A: ὁ Διόνυσος λέγεται καὶ Διθύραμβος, ὅτι ἐγράφη
 ἐν ἄντρῳ διθύρῳ τῆς Νύσσης [l. Νύσης]. ἐκ τούτου ποιηταὶ διθυραμβο-
 ποιοί: quae ex Etym. M. 274, 45 descripta sunt. 7. ἰβαροῦντο Suidas.
 13. διτρόπων] διγνώμων Ds. 19. θῶκοι Suidas, θῶκος Meinekios.
 Singula membra Suidas aliter collocavit. 22. γ' ἂν ἔλκ.] δεῖ σε ἐλκν-
 οθῆναι Ds: Aristophanes: διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διεκύναις.

ἔπον προσεδρεύοντα καὶ μηδέποτε
 ἀφιστάμενον, μηδ' ἂν Διομήδεια
 αὐτῷ ἀνάγκη προσγίγηται, ἐν ἴσπερ,
 ὡ ἄνδρες, ὅτι ἔξυπατῆ ἡμᾶς.

16. Suidas: Arsen. XVIII, 82.

Σχεδὸν κτλ.] Arist. Theomorph. 754.

17. Suidas: Arsen. XVIII, 83.

Macar. VII, 46. Apost. XII, 30.

18. Diog. IV, 32: Arsen. XVIII, 87.

19. Arsen. XVIII, 84. Διὸς —

ἡδυπαθούτων] Suidas. Οἱ δὲ κτλ.]

Diog. IV, 24. Zenob. III, 41.

Usurpat de cibo delicatissimo Ephi-
 ppus Athen. XV, 642 E: alios lau-
 dat Burmannus ad Vales. Emend.
 I, 25.

20. Suidas: Arsen. XVIII, 85.

Greg. Cypr. L I, 93. Crat. Ar-

chil. fr. 4 Mein.

21. Diog. IV, 30: Arsen. XVIII,

78: Apost. V, 86a. DV II, 40. Arist.

Plut. 1037.

22. Arsen. XVIII, 86: cf. Ma-

car. VIII, 67.

- τερούντων ἐπὶ δύο τινῶν πραγμάτων ἐπαίνου ἀξίων· τὸ δ' ἐν ἐπισταμένων βέλτιον τοῦ ἑτέρου.
- 23: Δις ἐπὶ πλῆγαῖς πολύπους πιλούμενος: ἐπὶ τῶν κολάσεων ἀξίων· παρόσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι. 5
- 24 Δι' ὀξείας δραμεῖν: ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων· ὀξείαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγην.
- 25 Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφισταμένων.
- 26 Δις καὶ τρις τὸ καλόν, τὸ δὲ κακόν οὐδ' ἄπαξ: 10 δῆλον τοῦτο.
- 27 Δις παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας εὐθροτέρων εἶναι δοκούντων.
- 28 Διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖ: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
- 25a Διπλοῦν κάππα: ὅτι ἤθελον δηλώσαι τι κακόν, δύο κκ 15 ἔγραφον.

3. πολύπους AZ. 15. ὅτι.] scribe ὅτι.

23. Suidas: Arsen. XVIII, 88. Zenob. III, 24.

24. Suidas: Arsen. XVIII, 92. DV II, 29.

25. Suidas: Arsen. XVIII, 93. Greg. Cyrp. I, 92. nott. critt. ad Apost. XIII, 32.

25a. Arsen. XVIII, 94: Suid. s. κάππα διπλοῦν: ἀντὶ τοῦ κακά. Τρία κάππα κάκιστα· Καππαδοκία, Κρήτη καὶ Κιλικία: Erasm. III, 6, 81: »duplex cappa, velut aenigma, quo malum aliquod significabant. Siquidem gemino cappa scribuntur κακά. Simili figura Plautus [Asin. II, 4 fin.] furem trium literarum hominem appellavit.« Quod autem τρία κάππα κάκιστα attinet, de Cretensibus quantum satis in ann. ad Zenob. IV, 62 dictum est, de Cilicibus v. App. Provv. II, 7: de Cappadocibus Kusterus in nott. ad Suid. l. c. Constantinum Porphyg. I, th. 2 citat: διαβιβρόγηται δὲ παρὰ πᾶσιν ἐπὶ κακοτροπία τὸ τῶν Καππαδοκῶν γένος, ὡς καὶ παροιμίαν περὶ αὐτῶν ἔξενηθῆναι τοιαύτην· Τρία κάππα κάκιστα, Καππαδοκία,

Κρήτη, Κιλικία: et Anth. Palat. XI, 236: add. August. de Grammat. Opp. T. XVI, p. 8 Ven.: inde est illud τρία κάππα κάκιστα, id est tria cappa pessima: de Cornelio Sylla, de Cornelio Cinna, de Cornelio Lentulo: hi enim per tres litteras designati sunt in libris Sibyllinis.

26. Arsen. XVIII, 89. Greg. Cyrp. I, 96. Basilus apud Spengelium Synag. Τετρ. 164: περὶ γὰρ τῶν ἄριστα γεγραμμένων ζητεῖν ἀθίς φησι [Isocrat. περὶ ἀντιδ. 321 R.] κινῆ ἀπαγγέλλειν ἐπίδειξις ἄκαιρος [scr. εὐκαιρος], ἀλλ' οὐδὲν χηρῆσιμον πραγματευόμενος· οὐδὲ γὰρ ἄπαξ μόνον, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρις ἢ παρομοία φησι τὰ καλά: Demosth. c. Androt. 615, 5 R.: ἀλλ' ἐπὶ τούτοις γε, εἰ μηδὲν ἄλλο ἀδικῶν ἔτυχε τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρις ἢ παρομοία φησι τὰ καλά: Demosth. c. Androt. 615, 5 R.: ἀλλ' ἐπὶ τούτοις γε, εἰ μηδὲν ἄλλο ἠδίκουν τὴν πόλιν, τρις, οὐκ ἄπαξ, τεθνήσκαι δικαίως ἂν μοι δοκοῖσιν: cf. Diog. IV, 20.

27. Suidas: Arsen. XVIII, 91. DV II, 31.

28. Diog. IV, 31: Arsen. XVIII, 65.

- 29 Δις πρὸς τὸ αὐτὸν αἰσχροὺν προσκρούειν λίθον: ἐπὶ τῶν ἐκ δευτέρου τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.
- 30 Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας: ὡσπερ διὰ χρόνου, διὰ μακροῦ.
- 31 Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἔρῃει καὶ κάλλιστ' ἀπόλλυται: φθαρέντος γὰρ τοῦ λιμώτοντος καὶ ὁ λιμὸς ἀπόλλυται.

Τὸ δ' μετὰ τοῦ ὁ.

- 32 Δοῖδυξ αὕξει: ἐπὶ τῶν μὴ αὕξανομένων· ὁ γὰρ δοῖδυξ μικρὸς ἐστὶ καὶ στρογγύλος.
- 33 Δορύκειον: ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων. Οἱ δεκατεθίντες εἰς Δελφούς ὑπὸ Ἀθηναίων Γεφυραῖοι λαβόντες χρησμόν·
 ἀνδρὶ Γεφυραίῳ φίλος οἶκος,
 ἀκολουθοῦντες βουσίην, ἕως ἂν οὐ κοπιῶσιν, ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν, ὅπως ἐκεῖ καταμείνωσι, πολεμουμένων Ἀθηναίων ὑπὸ Εὐμόλπου ἐπὶ τὴν Τάναγραν καλουμένην ᾤδουσαν, δόντες ἐν τῷ προηγουμένῳ κυρίκειον, καθοπλίσαντες δὲ κατόπισιν τοὺς νέους.
- 34 Δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις.
- 32a Δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακίεται ἐν Διὸς οὔδει, δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ, ἰάων·
 ἢ μὲν καμμίξας δῶη Ζεὺς τερπικέρανος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὄγα κύρεται ἄλλοτε δ' ἰσθλῶ.
 ἢ δὲ κα τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκεν·
 καὶ ἡ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 φοιτᾷ δ', οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
- 33a Δοῖδυνος σκιά: ἐπὶ τοῦ μηδενός.

3. διὰ μακροῦ Ds om. 4. ἐκρεῖ et μάλιστ' Z: scribe κάμιστ'. 10. Λόρον κηρύκειον Suidas. παροιμία' ἐπὶ Suidas. 11. ὑπὸ Ἀθηναίων] scribe ὑπ' Ἀργείων: cf. O. Muellern Dor. I, 257. 14. ἂν delendum est. ἕως ἂν οὐ κεινοὶ κοπιᾶσων, ὡς Suidas. 17. ἐν] μιν Suidas. κηρύκειον idem. 19. Addit u: ἐπὶ τῶν περὶ λόγους πραττόντων. παρόσον ἰλιυθέρων τὸ κομῶν: corrige παραλόγως. Consentit Suidas, qui adiciit: λέγεται καὶ δουλότερος κατὰ σύγκρισιν. 22. κ' μίξας δοίη Homerus. 24. δοίη idem.

29. Suidas: Arsen. XVIII, 90. DV II, 32.

30. Diog. IV. 38: Arsen. XVIII, 79.

31. Greg. Cyr. L I, 94: Arsen. XVIII, 80.

32. Diog. IV, 23: Arsen. XVIII, 94.

32a Arsen. XVIII, 95: Hom. II. Ω, 527.

33. Suidas: Arsen. XVIII, 96. Zenob. III, 26. Usurpavit Polyb. IV, 52,

3: βουλόμενοι, τὸ δὴ λεγόμενον, καὶ τὸ δόρον καὶ τὸ κηρύκειον ἅμα πέμπειν πρὸς τοὺς Βυζαντίους. Fortasse huc pertinet etiam locus Eubuli comici ap. Phot. s. τοκάδα, de quo v. Meinekus Com. Gr. Fr. III, 272.

33a. Arsen. XVIII. 97: App. Protr. I, 99. Macar. III, 37.

34. Suidas: Arsen. XVIII, 98. Est Arist. Av. 912, ubi v. Scholia.

- 35 Δούλων πόλις: ἐν Λιβύῃ. Εὐφορος ἐν πέμψει. καὶ ἕτερα ἱεροδούλων, ἐν ἧ εἰς ἐλευθερος ἐστίν· ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ Δουλόπολις, ὡς Σωισιστράτης ἐν τῇ Κρητικῶν· ἐστὶ δὲ τις περὶ Θράκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππὸν φασὶν συνοικίσαι τοὺς ἐπὶ πονηρία διαβαλλομένους, αὐτόθι συναγα- 5 γόντα συκοφάντας καὶ ψευδομάρτυρας καὶ τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δισχιλίους, ὡς Θεόπομπος ἐν τρισκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν φησί.
- 35a Λόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξενέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα: Διογένης. 10
- 35b Λὸς τῆν χάριν μοι τήνδε καὶ μιμοῦ τρόπους πατὴρ δίκαιου. Παισὶ γὰρ κλίος τόδε κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατὸς χρηστοῦ γεγώς εἰς ταῦτόν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους: Εὐριπίδου.
- 35c Δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος, πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἰρῶνται μέγαν: Εὐριπίδου. 15
- 35d Δούλους γὰρ οὐ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν: Εὐριπίδου.
- 35e Δούλω γὰρ οὐχ οἷόν τε τάληθῆ λέγειν, εἰ δεσπότηται μὴ πρέποντα τυγχάνοι: Εὐριπίδου. 20
- 35f Δούλων γὰρ ἐσθλὸν τοῦτομ' οὐ διαφθεῖραι· πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων: Εὐριπίδου.
- 35g Δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασύσπλαγχνός τις ᾖ, ὅταν συνειδῇ μητρὸς ἢ πατὸς κακά. μόνον δὲ φασὶ τοῦθ' ἀμιλλᾶσθαι βίῃ, γνώμην δίκαιαν κάγαθην, ὅτ' ἂν παρῆ. 25

1. Εὐφορος ἐν πέμψει N, Ἐφορος ἐ Suidas Z, Ἐφορος ἐν πέμ-
πτη W. 3. Σωισιστράτης Z Suidas. τῇ α' τῶν Z Suidas. 4.
καὶ περὶ Suidas. συνοικῆσαι A. 8. γ' Z Suidas, γ' N. 10. Διογέ-
νης] Δημοκρίτου Stobaeus: v. Mullaehius ad Democr. Fr. p. 270:
Κάτωμος Maximus. 14. ἰς Euripides. 20. τυγχάνει A. 21. διαφθε-
ρει Grotius. 24. ξυνειδῆ Stobaeus. 25. τοῖτό φασ' Euripides.
26. ὅτ' ἂν] ὅτφ idem.

35. Suidas: Arsen. XVIII, 99. Plut. Provn. I, 22. App. Provn. III, 91: add. Steph. Byz. s. δούλων coll. Meinekio ad Com. Gr. Fr. II, 1, p. 133 sq.

35a. Arsen. XVIII, 100: Stob. Flor. 4, 82, Max. Conf. Serm. 12, p. 571 Comb. Exstat locus etiam in Democratis Sent. aur. 42 Or., et in Georgidae Gnomol. apud Boiss. Anecd. I, p. 24, ubi nomen auctoris reticetur.

35b: Arsen. XIX, 1. XXV, 74: Stob. Flor. 89, 2. Eur. Helen. 940.

35c. Arsen. XIX, 2: Stob. Flor. 62, 16. Eurip. Alex. fr. 11 Matth.

35d. Arsen. XIX, 3: Stob. Flor. 62, 19. Eur. Alex. fr. 8 Matth.

35e. Arsen. XIX, 4: Stob. Flor. 62, 21. Eurip. Busir. fr. 1 Matth.

35f. Arsen. XIX, 5: Stob. Flor. 62, 38. Eur. Melan. fr. 10 Matth.

35g. Arsen. XIX, 6: Stob. Flor. 90, 11. Eur. Hipp. 424.

Τὸ δ' μετὰ τοῦ ρ̄.

- 36 Δρυὸς πεσοῦσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται: παρόσον ἀνὴρ μέγας ὅταν σφαλῆ, πάντες κατ' αὐτοῦ φέρονται καὶ τὰ αὐτοῦ ἀρπάζουσι.

Τὸ δ' μετὰ τοῦ ῡ.

- 37 Δύο τοίχους ἀλείφεις: λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτερίζοντων καὶ διὰ μέσου χωρούντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις· εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφροσύνης ποιούντων.
- 38 Δύο θεοὺς ἤκω κομίζων ὑμῖν, πειθῶ καὶ βίαν:

κακούς δὲ θνητῶν ἐξέφη', ὅταν τύχη προσθεῖς κάτοπτρον ὥστε παρθένω νέᾳ:· Τοῦ αὐτοῦ.

- 35h Δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φροσιν χρειῶν οὐκ ἔστιν ἄχθος μείζον, οὐδὲ δώμασι κτησίς κακίων οὐδ' ἀνωφαλεστέρα:· Τοῦ αὐτοῦ.
- 35i Δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα 15 πάγκακον, ἔμμετρος δὲ οὖσα πανάγαθον· μετρία δὲ ἡ θεῶ δουλείας ἄμετρος δὲ ἡ τοῖς ἀνθρώποις. Θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσι νόμος, ἄφροσι δὲ ἡδονή:· Πλάτωνος ἡ ὑποθήκη.
- 36a Δραχμῆς μὲν ἡ ὕλει, τετάρτων δὲ πάνεσται: ἐπὶ τῶν ἐτοιμῶς ἀρχομένων ἢ λέγειν ἢ πράττειν, δυσχερώς δὲ πανομένων. 20
- 37a Δύο γὰρ ταῦτα ὥσπερὶ στοιχεῖα τῆς ἀρετῆς εἰσιν, ἐλπίς τε τιμῆς καὶ φόβος τιμωρίας. ἡ μὲν γὰρ ὀρμητικωτέρους πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων. ἡ δὲ ὀκνηροὺς πρὸς τὰ φαῦλα τῶν ἔργων ἀπεργάζεται:· Πλουτάρχου.
- 37b Δύο δὲ ἀφορμαὶ κινουσὶν ἀνθρώπους εἰς θεῶν ἐπιμέλειαν, 25 τιμωρία δὲ δυσσεβείας καὶ γνώμη εὐσεβοῦς ἀμοιβαί:· Λιβανίου.
- 38a Δύο δὲ ταῦτα δοκεῖ πιστεύεσθαι, δι' ἃ ψέγουσί τις τὸν Ἀριστοτέλην, ἐν μὲν ὅτι τὴν Ἐρμού γήμειεν φύσει μὲν ἀδελφὴν,

4. τὰ αὐτοῦ] τὰ αὐτοῦς A. 6. δύο Suidas. 8. εὐφροσύνης idem.
11. χροῖος Stobaeus in fine addit. 21. εἰσιν] ἔστιν Plutarchus. 25. δι']
γὰρ Libanius. 26. τιμωρία idem. 28. Ἐρμείου Eusebius.

35b. Arsen. XIX, 7: Stob. Flor. 62, 14. Eur. Alex. fr. 6, 2 Matth.

35i. Arsen. XIX, 8: Stob. Flor. 48, 59. Plat. Epist. 8, p. 354 E.
36. Arsen. XIX, 9. Macar. III, 39: App. Provv. II, 1 ubi v. nott., quibus addas Publ. Syr. Sent. 52: ardore deiecta ligna quisvis colligit.

36a. Arsen. XIX, 10. Cf. Apost. III, 71.

37. Suidas: Arsen. XIX, 11. App. Provv. II, 2.

37a. Arsen. XIX, 12: Plutarch. de educ. pueror. 16, p. 12 C.

37b. Arsen. XIX, 13: Liban. Oratt. T. IV, p. 91 R.

38. Plut. Themist. 21: Arsen. XIX, 15. Plutarchus ex Herod. VIII, 11 hausit: alia Sintenis ad Plut. l. c. attulit.

38a. Arsen. XIX, 16: Euseb. Praep. Evang. XV, 2, p. 793 A Col. Cf. Buhlius ad Aristot. Opp. I, p. 31 sq. Goettlingius ad Aristot. Oecon. p. 131.

ἀπόφθιγμα τοῦ Θεμιστοκλέους πρὸς Ἀνδρίους χρηματι-
ζομένου. οἷδ' ἔφασαν ἔχειν δύο θεοὺς μεγάλους, πενίαν
καὶ ἀπορίαν.

Θετὴν δὲ θυγατέρα, Πυθιάδα, κολακεύων αὐτόν. Θεόκριτος γοῦν
ὁ Χίος ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοιοῦτον·

Ἐρμείου εὐνούχου καὶ εὐβούλου τόδε δούλου
μῆμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστοτέλης.
ὅς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρός φύσιν εἴλετο ταιεῖν
ἀντ' Ἀκαδημίας βρομβόρου ἐν προχοαῖς.

ἕτερον δὲ ὅτι ἡχαρίστησεν Πλάτωνι· περὶ μὲν οὖν Ἐρμείου καὶ 10
τῆς Ἀριστοτέλους πρὸς αὐτὸν φιλίας ἄλλοι τε πολλοὶ συγγεγρά-
φασιν καὶ δὴ καὶ Ἀπελλίκων· οὐ τοῖς βιβλίους ὁ ἐντυχὼν πεπαύ-
σεται βλασφημῶν αὐτούς. περὶ δὲ γάμου τοῦ Πυθιάδος ἀποχερῶ-
τως αὐτὸς ἐν ταῖς πρὸς Ἀντίπατρον ἐπιστολαῖς ἀπολελόγηται·
τεθνηῶτος γὰρ Ἐρμείου διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίαν ἔγχετο 15
τὴν, ἄλλως μὲν σώφρονα καὶ ἀγαθὴν οὖσαν, ἀπεχουῶσαν μέντοι
διὰ τὰς καταλαβούσας συμφορὰς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς. μετὰ δὲ τὴν
Πυθιάδος τῆς Ἐρμείου τελευταίην Ἀριστοτέλης ἔγχετο Ἐρπυλλίδα
Σταγειρίτιν, ἐξ ἧς υἱὸς αὐτῷ Νικόμαχος ἐγένετο· τοῦτον δὲ φα-
σιν ὀρφανὸν τραπέζῃ παρὰ Θεοφράστῃ καὶ δὴ μειρακίσκον ὄντα 20
ἀποθανεῖν πολέμῳ.

- 38b Δυναμένως χαρίζεσθαι, μὴ βράδυνε, ἀλλὰ δίδου, ἐπιστά-
μενος μὴ εἶναι τὰ πράγματα μόνιμα.
- 38c Δύ' ἡμέραι γυναικὸς εἰσὶν ἡδισταί·
ὅταν γαμῇ τις κἀκφέρει τεθνηκυῖαν· Ἰππώνακτος. 25
- 38d Δνοίον λέγοντοισ, θατέρου θυμουμένου
ὁ μηττείων τοῖς λόγοις σοφώτερος· Ἐνρυπίδου.
- 38e Δύστηνος ὁστις ζῆ θαλάττιον βίον· Ἀντιφάνους Ἐφεσίου.
- 38f Δύςζηλοι γὰρ εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων.

6. καὶ] ἡδ' Diog. Laert. V, 11, τε καὶ Eusebius et Anth. Palat.
Append. 38. τόδε] ἄμω Diogenes. 7. μῆμα] σῆμα idem. 9. Ἀκα-
δημίας Eusebius: cum nostro facit Plut. de Exil. 10, p. 603 C, qui
hunc versum et partem antecedentis citat. Βορβόρου Eusebius, Plu-
tarchus. 13. τοῦ γάμου Eusebius. 17. αὐτῆς] Ἐῖθ' ἐξῆς φησὶ Euse-
bius addit. 18. Ἐπυλλίδα Eusebius, qui ex Arsenio corrigendus est:
v. Stahrii Aristot. I, 119. 27. μὴ ἀντιτείων Stobaeus, μὴ ῥιτείων
Matthiae. 28. Ἐφείσας Stobaeus.

38b. Arsen. XIX, 17: Anton. Mel.
58, p. 96 Fab. Democr. fr. 156
Mullach.

38c. Arsen. XIX, 18. XVI, 41:
Stob. Flor. 68, 8. Hippon. fr. 11
Schneidew.

38d. Arsen. XIX, 19: Stob. Flor.
19, 3. 5, 18. Eur. Protes. 2 Matth.

38e. Arsen. XIX, 20: Stob. Flor.

59, 6. Antiph. Ephes. fr. 1 Mein.

38f. Arsen. XIX, 21: Hom. Od.
H, 307.

- 39 Δύσκωφος δυσκώφῳ ἐκρίνετο· ὁ δὲ κριτῆς ἦν πολλῶ τούτων κωφότερος· ἐπὶ τῶν πάνυ γελωίων.
- 40 Δυσὲν ἐπιθυμήσας, οὐδετέρου ἔτυχας· ἐπὶ τῶν ἄγαν πλεονεκτούντων, οἳ διὰ πλεονεξίαν καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν.

5

Τὸ δ' μετὰ τοῦ ᾠ.

- 41 Δωδεκαμήχανος Κυρήνη· ἐπὶ τῶν παντοδαποῖς καὶ ποικίλοις χρωμένων ἤθεσιν.
- 42 Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας· ἐπὶ τῶν δώροις παιδόντων καὶ δωροδοκούντων.
- 43 Δωδωναίον χαλκείον· ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστως καὶ πολλὰ λαλούντων. Δήμων μὲν φησὶν, ἐν τῇ Δωδώνῃ πολλοὺς παραλλήλους κειμένους λέβητας, ὅταν τις ἐνὸς ἄψηται, ἐκ διαδοχῆς πάντας ἤχειν. Ἀριστοτέλης δὲ ὡς πλάσμα
- 39a Δύσκολα τὰ καλὰ.
- 42a Δῶρον δ' ὅ τι δῶ τις ἐπαίνει·.

10

15

1. Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκφ. καὶ πολὺ μᾶλλον Ἦν ὁ κριτῆς τούτων [τῶν] δύο κωφότερος Anthologia. 7. δῶδ. Κυρήνη] δωδεκαμήχανον Suidas: δωδεκαμήχανος Κυρήνης MS 177 apud Bernhardium. Addunt AZ: ἡ δὲ Κυρήνη ἦν ἑκαίρα πάνυ ἰπλοῆμος, ἰκαλεῖτο δὲ δωδεκαμήχανος διὰ τὸ πολλὰς μηχανὰς ἐν ταῖς συνουσίαις ποιεῖσθαι· v. Suidas. 10. Z explicat: ἐπὶ τῶν δῶρα τὰς δικὰς ἀντιστροφόντων; quae Diogeniani IV, 21 explicatio est. 11. ἀκαταπαύστως λαλούντων C: ἐπὶ τῶν πολυλόγων, τὸ πλεόν τοῦ ἐν Δωδώνῃ χαλκείου λέγειν explicat Schol. ad Philostr. ab Osanno in Auct. Lex. Gr. 14 editus: ἐπὶ τῶν μικρολογούντων Suidas: sed hoc in μακρολογούντων mutandum esse iam Portus perspexit. 12. Δήμων — ἤχειν] differt paulum Suidas. 13. ὅταν δὲ A: scribe δὲ ὅταν τις. 14. Ἀριστοτέλης] scribe Ἀριστείδης v. Schneidewinus ad Zenob. VI, 5 et C. Muellerus ad Histor. Gr. Fr. 382. Accuratius, ut videtur, Aristidis sententiam refert Grammaticus Cramerii Anecd. Pariss. IV, 259: ἐν Δωδώνῃ χαλκοῦς λέβης ἔκειτο ἐφ' ὑψηλοῦ κίονος, ἐφ' ἐτέρου κίονος πλησίον ἴστατο νεανίας τις ὅμοιος χαλκῆν μᾶστιγα φέρων· πνεύματος δὲ σφοδροῦ ἐπιόντος φασὶν ἐμπέταται τὴν χαλκῆν μᾶστιγα ἐν τῷ λευκῷ σάκε καὶ πλὴν τὸν ἤχον ἐξακούεσθαι· ὅθεν παροιμία ἐπὶ τῶν πολυλόγων (add. καὶ) τὸ πλεόν τοῦ ἐν Δωδώνῃ χαλκείου λέγει, corr. λεγόντων. 16. δῶ] δίδοι Suidas.

39. Arsen. XIX, 22: Anth. Pal. XI, 251, 1. Nicarchus epigrammatis auctor est.

39a. Arsen. XIX, 23.

40. Arsen. XIX, 14. In his pro-aerbi, quod Apost. XII, 33 legitur, explicationem contineri, vidit H. Stephanus in Observ. ad Erasmi Ad. p.53. Ceterum cf. Aesopifab. 132. 133 Schneid. et v. Apost. XII, 33a.

41. Suidas: Arsen. XIX, 24. Cf.

de Cyrena meretrice Scholl. ad Arist. Ran. 1363 et Hesych. s. δωδεκαμήχανος.

42. Arsen. XIX, 25: Greg. Cypr. M II, 83.

42a. Arsen. XIX, 26: Suidas. Cf. Zenob. III, 42.

43. Arsen. XIX, 27: C in nott. ad Zenob. VI, 5 et Suidas. Greg. Cypr. M II, 81. Cf. Arsen. XXI, 71.

διελέγχων δύο φησὶ στύλους εἶναι· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου
λέβητα, ἐπὶ θατέρου δὲ παιδα κρατοῦντα μάλιστα, ἧς τοὺς
λιμάντας χαλκίους ὄντας, σιομένους ὑπ' ἀνέμου τῷ λέβητι
προσπροῦειν, τὸν δὲ τυπτόμενον ἔχειν.

Ἄρχῃ τοῦ ἔστοιχείου.

5

Τὸ ἔμετὰ τοῦ ἄ.

- 44 Ἐαυτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις: ἐπὶ τῶν
ἀπορούντων μὲν, ἐτέρους δὲ τρέφειν κατεπαγγελλομένων.

Τὸ ἔμετὰ τοῦ ῥ.

- 45 Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι συκίνη ναῦς: λέγεται 10
ἐπὶ τῶν παρ' ἄξίαν εὐτυχησάντων· ὁ γὰρ Μάνδρων παρὰ

- 43a Δὼς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτω δότειρα.
ὃς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ εἰδὼν, ὃς γε κἂν μέγα δῶη,
χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
ὃς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
καὶ τε σμικρὸν ἔδν, τόγῃ πάγῃωσι φίλον ἦτορ. 15

- 44a Ἐὰν χρόνιος ἡ ἀπουσία γένηται καὶ τῆς φιλίας δοκεῖ ἡ ἀπ-
ουσία λήθην ποιεῖν: Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικοῖς.

- 44b Ἐὰν μείνης ἀόργητος ἡσχυνας τὸν ὑβρίσαντα: Θεολόγον.

- 44c Ἐὰν ἴδῃς ποτηρὸν εἰς ὕψος αἰρόμενον 20
λαμπρῶ τε πλούτῳ καὶ τύχῃ γανροῦμενον,
ὄφρῳν τε μείζω τῆς τύχης καθηρότα,
τοῦτῳ τάχιον τὴν μεταβολὴν προσδόκα·
ἐπαίρεται γὰρ μείζον, ἵνα καὶ μείζον πείσῃ: Φιλιωτιώνας.

10. συκίνη Z Suidas. 11. παρ' ἑλπίδα καὶ παρ' ἀξ. ἐντ., εἶτα
θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς παρούσιν, ὁ Suidas. 13. ὃδε Stobaeus, ὅ γε Hesiodus.
δοίη Hesiodus. 16. τό γ' ἐπάχρωσεν Hesiodus et Stobaeus.
17. γένηται Aristoteles. ἡ ἀπουσία deest in Aristotele. 19. τὸν] τὰ
Maximus. Θεολόγον] Βασιλείου idem. 20. ἰάν] ὅταν Stobaeus, ὅταν
δ' Meinekius. ποτηρὸν Stobaeus om. εἰς] πρὸς Stobaeus. αἰρόμενον]
ἡρμένον τινὰ Stobaeus. 21. τύχῃ] γένε. Stobaeus. 22. μείζον Antonius.
ἐπληρότα Stobaeus, ἰπαίροτα Antonius. 23. τοῦτον Antonius, Sto-
baeus. ταχέστα Stobaeus. τὴν μεταβολὴν] μεταβολὴν Antonius, νέμε-
σιν εὐθείς Stobaeus. 24. Dele καὶ. Versum quintam Stobaeus om.

43a. Arsen. XIX, 28: Stob. Flor.
10, 16. Hesiod. *Erg. n.* *Hμ.* 354.

44. Diog. III, 14: Arsen. XXI, 75.

44a. Arsen. XXI, 76: Aristot.
Eth. ad Nicom. VIII, 6.

44b. Arsen. XXI, 77: Max. Conf.
Serm. 19, p. 592 Comb.

44c. Arsen. XXI, 78: Anton. Mel.
35, p. 52 Fabr. Euripidi tribuit

Stob. Flor. 22, 5, atque ex eo Arsen.
LI, 93, Philemoni sive Philis-
tioni Menandri et Philem. σύγκρισις
apud Rutgersium Var. LL. IV, p. 360.
Tractarunt locum Valckenarius Diatr.
Eur. 223. Meinekius ad Men. et
Phil. Fr. p. 305. Mathiae ad Eurip.
Fragm. p. 432.

45. Suidas: Arsen. XXI, 79.
Macar. III, 45.

Ἀθηναίοις ναύαρχος ἤρεθθη, ἀνάξιος ὢν τῆς ἀρχῆς· ἡ δὲ
 οὐκίηνη ναῦς τὸ εἰτελεῖς δηλοῖ.

- 46 Ἐγγαστρίμυθος καὶ Πύθων σὺ τυγχάνεις· ἐπὶ
 τῶν τερατολόγων καὶ θαυματοποιῶν. Σοφοκλῆς σταρνό-
 μαντιν τὸν τοιοῦτον φησί. Πλάτων ὁ φιλόσοφος Εὐρυ- 5
 κλία, ἀπὸ Εὐρυκλείους τοιοῦτου μάντεως. Ἀριστοφάνης
 Σφηξί·

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλείους μαντείαν καὶ
 διάνοιαν.

Φιλόχορος δ' ἐν τῇ τρίτῃ περὶ μαντικῆς καὶ γυναίκας ἐγ- 10
 γαστριμύθους.

- 47 Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταυτὸν ἔλκομεν ζυγόν· ἐπὶ τῶν
 ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων.

- 48 Ἐγγύην φεύγειν δὲ, Θαλῆς Μιλήσιος ἠῦδα.

- 45a Ἐγκαθεζόμενοι τρίποδι Μουσῶν· ἐπὶ τῶν λόγους ἀκούοντων. 15

- 48a Ἐγὼ σκόροδ' ἀ σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυ' ἀποκρίθη.

- 48b Ἐγχος δ' οὐχ ἔλει' οἷον ἀμόμονος Διακίδαο.

- 48c Ἐγρηγορότες δὲ ἄρχοντες ἐν πόλεσι νύκτωρ, φοβεροὶ μὲν
 κακοῖς πολεμίοις τε ἅμα καὶ πολίταις.

- 48d Ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου 20
 ἔφαντος ἔτιρον χύτραν ὑπείλομην· Ἀριστοφάνης Ἰκπεῦσι.

- 48e Ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
 ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν, οὐ με νῦν ἀποστερεῖς.

- 48f Ἐγὼ μὲν οὐ ποτ' εὐγένειαν ἤνεσα
 τὴν προστάταισι χρωμέτην ἀναξίως· Θεοδέκτου. 25

2. οὐκίηνη Suidas. 3. ἔγγαστριμύθος — Σοφοκλῆς] Suidas: ἔγγασ-
 τριμύθος: ἔγγαστριμαντις· ὃν νῦν τινες Πύθωνα, Σοφοκλῆς δέ. 7.
 Σφηξί Suidas. 10. ἔγγαστριμύθους] καλεῖ Ζ addit. 21. ἔψοντος
 et τὴν χύτραν Aristophanes.

45a. Arsen. XXI, 80: Macar.
 III, 83.

46. Arsen. XXI, 81: cf. nott. ad
 Plut. Provn. II, 22 et v. Apost. VIII,
 14. Σοφοκλῆς κτλ.] Suid. s. ἔγγασ-
 τριμύθος. Πλάτων] Sophist. 252
 C. Σφηξί] 1055. De signis et arte
 ventriloquorum egerunt Allatius in
 Synt. de Engastrimytho in Sacr.
 Critt. II, 2, p. 1051, Chardon de la
 Rochette Mélanges crit. T. 1, 79, Boet-
 tger Ideen zur Kunst-Mythol. I, 104.

47. Suidas: Arsen. XXI, 84.
 Zenob. III, 43. Componunt cum
 proverbio τὴν ἐμὴν κάμνειν νό-
 σον apud Phot. et Suidan s. τὴν ἐμὴν.

48. Anth. Pal. IX, 366, 8: Arsen.
 XXI, 82. Greg. Cypr. L II, 18.

48a. Arsen. XXI, 83: Apost.
 XVIII, 3.

48b. Arsen. XXI, 85: Hom. II,
 II, 140.

48c. Arsen. XXI, 86: Stob. Flor.
 1, 96. Plat. Legg. VII, 808 C.

48d. Arsen. XXI, 87: Arist. Equitt.
 744.

48e. Arsen. XXI, 88: Arist. Vesp.
 508.

48f. Arsen. XXI, 89: Stob. Flor.
 86, 5.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ δ.

- 49 Ἐδίδαξά σε κυβιστῶν καὶ σὺ βυθίσαι με ζητεῖς:
ἐπὶ τῶν κακὰ ἀντι ἀγαθῶν ἀποδιδόντων.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ἱ.

- 50 Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης: ἐπὶ τῶν ὧν ἂν μνησθῆς
εις καὶ εὐθὺς παραγνομιένων.

- 48g Ἐγὼ μὲν οὖν τὸν τόμον ἑμαντῶ τοῦτον
τίθεμαι δοκιμάζων, ὥσπερ εἶρηται ποεῖν·
κρεῖττον γάρ ἐστιν εὐ τεθραμμένην λαβεῖν
γυναικῆ ἀπροικον ἢ κακῶς μετὰ χρημάτων,
τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου: Διοδώρου. 10
- 48h Ἐγὼ δὲ λυποῦμαι μὲν εἰς ὑπερβολὴν
ἐπὶ τοῖς παρούσῃ, ἐν δὲ τῇ λυπῇ φρονῶ.
τοῦτό με τηροῦν ἐστὶ κἀνθρώπων ποιοῦν: Φιλήμονος.
- 48i Ἐγκράτεια κρηπὶς εὐσεβείας, ὄρεξις κτήσεως, ἀρχὴ πλε- 15
οσεβείας· ἐκ γὰρ φιλαργυρίας ἀδικία φύεται: Κλειτάρχου.
- 48k Ἐγκρατείας μὲν ἴδιον ὑγεία καὶ ἰσχύς, ἀκρασίας δὲ ἀσθένεια
καὶ νόσος γειτηνώσα θανάτῳ: Φίλωνος.
- 48l Ἐγὼ δὲ, ὅστις ἀνθρώπος ὧν ἀνθρώπων τύχην προσφέρει,
πατελεῶς ἀνόητος ἡρῶμαι. Ἦν γὰρ ὁ τὰ βέλτιστα πράττειν 20
νομίζων καὶ ἀρίστην ἔχειν οἰόμενος, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη διαμέ-
νει μέχρι τῆς ἐσπέρας, πῶς χρὴ περὶ ταύτης λέγειν, ἢ πῶς ὄνει-
δίζειν ἑτέρῳ;: Δημοσθένους.
- 49a Ἐδησεν ἡ φύσις, τοῦτο φύσις λύει· καὶ ὃ ἔδησεν ἡ ψυχὴ,
τοῦτο αὐτὴ λύει· ἔδησε δὲ φύσις μὲν σῶμα ἐν ψυχῇ, ψυχὴ δὲ 25
αὐτὴν ἐν σώματι· φύσις μὲν ἄρα λύει σῶμα ἐκ ψυχῆς, ψυχὴ δὲ
αὐτὴν λύει ἀπὸ σώματος: Πορφυρίου.
- 49b Ἔθος ἀρχεται μὲν ἀπὸ μικρῶν, ἐπιμελούμενον δὲ τὴν
ἰσχὺν μαίζω λαμβάνει.
- 50a Εἰ θνητὸς εἶ, βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει: Ἀντιφάνους. 30

2. ἰδίδαξε N. Scribe κυβιστῶν cum Erasmo. 5. δρ in Suida deest.
7. τουττονι Stobaeus. 8. ποιειν idem. 14. με τὸ Stobaeus, τὸ με
Meinekius. 19. ἰγὼ δὲ ἰγὼ δ' ὅλως μὲν Demosthenes. 20. πατελεῶς De-
mosthenes om. 21. μινεῖ τοιαύτη Demosthenes. 2A. Ὁ ἔδησεν Sto-
baeus. 27. Πορφυρίου τῶν πρὸς θάνατον ἀφορμῶν idem.

48c. Arsen. XXI, 90: Stob. Flor. 112, 14. Demosth. de Coron. 311 R.
72, 1. Com. Gr. Frr. T. III, p. 49. Arsen. XXI, 95. Recte
546 Mein. Erasm. III, 4, 84: »docui te urinandi
48b. Arsen. XXI, 91. XXXIV, 67: artem et tu me vis demergere.
Stob. Flor. 108, 2. Philem. fr. inc. 49a. Arsen. XXI, 96: Stob. Flor.
47 Mein. 118, 19.
48i. Arsen. XXI, 92. VIII, 3: 49b. Arsen. XXI, 97: Max. Conf.
Anton. Mel. 141, p. 224 Fabr. Serm. 62, p. 674 Combef.
48k. Arsen. XXI, 93. VIII, 2: 50. Suidas: Arsen. XXI, 98. Diog.
Anton. Mel. 66, p. 110 Fabr. IV, 64: cf. ann. ad Apost. X, 89.
48l. Arsen. XXI, 94: Stob. Flor. 50a. Arsen. XXI, 99: Stob. Flor.

- 51 *Εἰ μὴ δύναιο βούνη, ἔλαυνε ὄνον: ἐπὶ τῶν μὴ
πρατόντων ἃ κατὰ δύναμιν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ αὐτούς.*
- 52 *Εἰς ἀσθενούντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα: ἐπὶ τῶν
ὁμοία καὶ παραπλήσια πασχόντων.*
- 53 *Εἰς οὐχ ὀσίην τρυμαλιήν τὸ κέντρον ὠθεῖς: 5
ἐπὶ τῶν ἀνόσια ποιούντων· τοῦ γὰρ Φιλαδέλφου γήμιαντος
τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ὁ Σωτάδης εἶπε ταυτί.*
- 54 *Εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀγγέλων καὶ ὁ Μάρθαρις
ἄγγελος: δημιώδης καὶ σαφής· εἰς τὴν Τὴν γραῦν εἰς
τάκρωτήριον αἰτανόφρον καλοῦσιν. 10*
- 55 *Εἰς ἀνήρ οὐ πάνθ' ὀρεῖ.*
- 50b *Εἴη δὲ τρίτον σωτήρι προσαίοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιαν κα-
τασπένδειν μελιφθόγοις αἰδαῖς κρατήρα: Πινδάρου.*
- 51a *Εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ τοὺς ἐλεύθερος: Σοφοκλέους.*
- 51b *Εἰς τὸ μεταπεῖσαι ῥαδίως ἃ βούλεται 15
πιθανοὺς ἔχειν εἰσθεῖν ἢ κλίην λόγους: Φιλίσκου.*
- 55a *Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.*
- 55b *Εἰς ἀνήρ, οὐδεὶς ἀνήρ.*
- 55c *Εἰς ὑπὲρ πάντων κύβος ἀνεξήριπτετο σωμαίων, χρημάτων,
δόξης, ἡγεμονίας. 20*
- 55d *Εἰς δὲ τί πον μωρὸς καταλείπεται εὐρεῖ πόντῳ: ἔπος
Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ.*
- 55e *Εἰς γὰρ τις ἐστὶ κοίρανος ἀνθρώποις νόμος,
καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὃ σαφῶς λέγω,*

3. ἐλήλυθας A. 8. λέψιν A. 10. αἰτανόφρον A: ex eo, quod
in D primum scripserat Apostolus, αἰτανόφρονι δηλοῦσιν, id postea fecit,
quod in textu repraesentavi. 12. προσαίοντας Pindarus. 13.
κρατήρα Pindarus non agnoscit. 23. κοίρανος] κοινός Stobaeus. 24.
ὅ] ὡς Grotius.

21, 4. Anton. Mel. 80, p. 138 Fabr.
Antiph. fr. inc. 42 Mein.

50b. Arsen. XXI, 100: Pind.
Isthm. V, 7.

51. Arsen. XXII, 1. DV II, 58.

51a. Arsen. XXII, 2: Stob. Flor.
62, 33. Sophocl. fr. 677 Dind.

51b. Arsen. XXII, 3. XVI, 54:
Stob. Flor. 73, 53. Philisc. fr. 1
Mein.

52. Suidas: Arsen. XXII, 5.
Greg. Cypr. M III, 6.

53. Arsen. XXII, 6: Athen. XIV,
620 F. Plut. de puer. educ. 14,
p. 11 A, ubi v. Wyttienbachius, Eu-
stath. ad Hom. II, 7, 432, p. 1069, 10.

54. Arsen. XXII, 4.

55. Eurip. Phoen. 743: Arsen.
XXII, 7.

55a. Arsen. XXII, 9: Hom. II.
M, 243.

55b. Arsen. XXII, 8: DV II, 52.
Apost. XI, 69a.

55c. Arsen. XXII, 11: Aristid.
ἰκ. τ. τεττ. 142 Iebb. Macar. II, 8.

55d. Arsen. XXII, 12: Philostr.
Vit. Sophist. II, 1, 10, p. 558 Olear.

Est versus πεπαρωθημένος ex Hom.
Od. Δ, 498: εἰς δ' ἔτι πον ζῶς
κατερόνεται εὐρεῖ πόντῳ.

55e. Arsen. XXII, 13: Stob. Flor.
83, 17. Eurip. Dict. fr. 4 Matth.

- 56 *Εἰς ὕδωρ γράφεις τὸν ἔρωτα: ἐπὶ τῶν ἀφανιζόντων τινὰ χρησά.*
- 57 *Εἰς οὐρανὸν πτύεις: ἐπὶ τῶν καθ' αὐτῶν τι πρατόντων· ἢ ἐπὶ τῶν ὑβριζόντων εἰς ἐξαιρέτα· ὅστι δὲ ὅμοια τῆ, Πρὸς κέντρα λακτιζειν.* 5
- 58 *Εἰ μὲν θεὸς ἐστίν, οὐ φοβοῦμενα· οὐδὲν γὰρ ἀδικοῦμεν. εἰ δ' ἄνθρωπος, οὐχ ἡμῶν γε κρείσσων: εἰρηται πρὸς τοὺς φοβοῦντας.*
- 59 *Εἰλωτῶν ἀτιμότερος: παρὰ Λακεδαιμονίων οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι Εἰλωτες ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ Ἐλωος. Ἐλος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ.* 10

Θῆρσι τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσι φιλεῖν.

τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμαθ' ἀλλήλων νόμοις:· Εὐριπίδου.

- 55f *Εἷς ὁρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδὸς, θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπερθεῖ δύναται διατελεῖν βίον:· Βακ- 15
χυλίδου.*

- 59a *Εἰ καὶ βασιλεὺς πέφυκας, ὡς θνητὸς ἄκουσον.*

ἂν μακρὰ πτύης, φλεγματίῳ κραταῖ περισσῶ.

ἂν εὐματῆς, ταῦτα πρὸ σοῦ προβάτιον εἶχεν.

ἂν χρυσοφορῆς, τοῦτο τύχης ἐστὶν ἔπαρμα.

ἂν πλούσιος ἦς, τοῦτο χρόνων ἀθλος ἰσχύς.

20

6. φοβοῦμεθα N. 10. Εἰλωτες ἐκαλοῦντο Suidas om. 12. θηρσιν Stobaeus. τίκτουσι idem. 18. κρατῆ Hermannus. 19. ἂν δ' εὐματῆς Stobaeus. 21. χρόνου Hermannus et editt. Stobaei ante Gaisfordum.

55f. Arsen. XXII, 14: Stob. Flor. 108, 26. Bacchyl. fr. 14 Schneidew.

56. Arsen. XXII, 15. Fluxit e versu Sophoclis: ὄρκους ἰγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω, de quo cf. Macar. VI, 48, infr. 80. Vulgo dici solet in mulierum peierantium levitatem aut de irrito conatu: cf. nott. ad Plat. Boiss. 5, quibus add. Phrynich. Bekk. I, 55, 17: ὄρκον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρεῖ γράφειν: ὅτι ἀπιστεῖν γυναικὶ δεῖ ὀμνυσοῦσθαι· χρεῖσιν δ' ἂν αὐτῶν καὶ ἐπὶ παντὸς ἀπίστου καὶ ἐπιόρκου: Iulianum in ann. ad Macar. V, 63 et Philostr. Imagg. II, 8, p. 822 Ol.: ἀλλ' οὐκ ὄναρ ταῦτα, ὦ Κριθηίς, οὐδὲ ἐς ὕδωρ τὸν ἔρωτα τοῦτον γράφεις: ἰσῆ γὰρ σου ὁ ποταμὸς, εὐοῖδα: alia praesent Hertzbergius ad Propert. II, 28, 2. Meinekius Com. Gr. Fr. III, 620.

57. Arsen. XXII, 16. »In coelum expuis, id est, facis, quod in tuum ipsius recidat caput, obloqueris his, qui facile possint laedere. Si quidem qui in coelum expuis, primum videtur coelites ipsos afficere contamelia: deinde fit saepius, ut pluvium in ipsius faciem recidat:· Erasmus III, 4, 87. Πρὸς κ. λ.] Apost. XV, 1.

58. Plat. Apophth. Lacon. 219 F. Stob. Flor. 7, 60 et Maxim. Conf. Serm. 4, p. 542 Combef. ad Dercyllidam rettulerunt Pyrrho multa Spartanis minitanti haec respondentem. Mandracidam auctorem nominat Plat. V. Pyrrhi 26.

59. Arsen. XXII, 17. παρὰ κτλ.] Suid. s. εἰλωες. Δούλου ἀτιμότερος Demetrius Cydonius dixit Epist. IV in Boissonadi Anecd. Nov. I, 265. 59a. Arsen. XXII, 18: Stob. Flor.

- 60 *Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεως τινὸς ἐκπεσόντων, εἶτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων διαίταν.*
- 61 *Εἰ μετρῆσεις τὴν σαυτοῦ σκιάν, οὐκ ἂν εὐροῖς αὐτὴν μαιζονα γεγεννημένην ἢ πρὶν νικᾶν: ἐπὶ τῶν ἠττωμένων καὶ αὐθις ἐπαπειλούντων. Φιλίππου 5 γὰρ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην σκληροτέραν ἐπιστολὴν τῷ Ἀρχιδάμῳ γράψαντος ἀντέγραψε τὸ παροιμιώδες τοῦτο λόγιον.*
- 62 *Εἰς θεῶν ὄτα ἤλθεν: ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων ἐφ' οἷς ἐπραξαν.* 10
- 63 *Εἰς θεὸς καὶ πολλοὶ φίλοι: παρόσον οἱ ἀγαθοὶ φίλοι, καὶ ἔτι γε μᾶλλον εἰ πολλοὶ εἰσὶ, δύνανται βοηθῆσαι τῷ δεομένῳ ἴσα καὶ τῷ θεῷ.*
- 64 *Εἰς κόλπον πτύω: τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ μεγαλορῆμονῷ εὐλαβοῦμενος.* 15
- 65 *Εἰς κόρακας, εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον, εἰς ἀνηλίους πύλας.*
- ἂν ἀλαζονεῖ, τοῦτ' ἀνοίας ἰσὶ φρύαγμα.
ἂν δὲ σωφρονῆς, τοῦτο δῶρον θεοῦ ὑπάρχει.
ἢ σωφροσύνη πάρεστιν, ἂν μετρῆς σαυτόν. Σωστράτου.* 20

11. Explicationem A om. 15. εὐλαβοῦμενος] AZ addunt: ἐπὶ τῶν μεγαλειῶν ἢ βασκαίνοντων: v. nott. critt. ad Diog. IV, 82^b. 16. τὸ σκότος Suidas. εἰς ἀνηλίους π. A om. Recte Apost. VII, 16 ἰς κόρακας scripsit: nam Helladius in Phot. Biblioth. 535, 2 Bekk. dicit: ὅτι οἱ Ἀττικοὶ κατὰ τὸ πάτριον ἔθος οὐ χρῶνται τῇ εἰ διαφθόγγῳ ἐν τῷ λέγειν ἰς κόρακας ἢ ἰς μακαρίαν, ἀλλ' ὕπεν τοῦ διχρόνου ἐκφανοῦσι τὴν πρόθεσιν ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ μετὰ τοῦ διχρόνου καὶ χωρὶς τοῦ διχρόνου τὴν πρόθεσιν λέγουσιν: Thom. Magist. 145, 14 Ritschl.: ἰς κόρακας Ἀττικοὶ, οὐκ εἰς κόρακας καὶ ἰς μακαρίαν, οὐκ εἰς μακαρίαν: add. Suidas in nott. critt. ad Apost. IV, 72: pluribus de hac quaestione disputant Meinekius in Com. Gr. Fr. III, p. 137, Reisigius in Coniect. Crit. in Arist. I, 251. G. Dindorfius in ann. ad Arist. Acharn. 242. 18. ἀλαζονῆς Stobaeus. 19. θεῶν δῶρον idem. 20. Σωτράτου idem.

22, 26. Cf. G. Hermannii Elem. D. Metr. 446.

60. Zenob. III, 50: Arsen. XXII, 21. DV II, 53.

61. Arsen. XXII, 22: Plut. Apophth. Lac. 218 E, ad quem locum v. Wyttenbachium. Hierum Boehneckius in Disquis. hist. de oratt. Gr. I, 369 docuit, ab eo qui Apophthegmatum librum composuit, contra historiae fidem hanc epistolam Archidamo Agesilai filio attribui.

62. Suidas: Arsen. XXII, 23. Greg. Cypr. L II, 2.

63. Arsen. XXII, 10. »Opinor hoc a vulgo mutuo sumptum, non ex auctoribus: Erasmus III, 4, 88.

64. Suidas: Arsen. XXII, 25. Greg. Cypr. M III, 27.

65. Suidas: Arsen. XXII, 26: similiter Hesych. s. εἰς κόρακας: εἰς τὸ σκότος: s. ἰς κόρακας: εἰς ἔρημον: εἰς τὸ σκότος. εἰς ὄλεθρον: v. DV

- 66 *Eis Kunósarγes: eĩrhται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀραις. ἔστι δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀστυκῇ; ἐν ᾧ τοὺς παῖδας ἔταττον. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργού, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος.*
- 67 *Εἶτ' ἂν τί λέγεις ῥήτωρ ὦν φιλοσόφῳ; τούτω φιλόσοφος ῥήτορος διαφέρει ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος περὶ τὰ 5 εἶδη τῶν πραγμάτων διατρίβει, ὁ δὲ ῥήτωρ περὶ τὰ μετέχοντα. οἶον ὁ μὲν, τί ἐστὶν ἀδικία. ὁ δὲ, ὡς ἀδικὸς ὁ δεινα. καὶ ὁ μὲν, τί ἡ τύραννις· ὁ δὲ, οἶον τί ὁ τύραννος.*
- 59b *Εἰρήνη γεωργὸν κἂν πέτραις τρέφει καλῶς· πόλεμος δὲ κἂν πεδίῳ κακῶς ἔφν: Μενάνδρου. 10*
- 59c *Εἰρήνη ἀργίαν οὐ τρέφει: οἰοῦντι τὸν ἀργὸν καὶ μὴ ἔχοντα πόθεν ζῆσαι· ἢ ἀπὸ ταραχῶν· ἢ γὰρ εἰρήνη στρατιώτην οὐ τρέφει.*
- 66a *Εἶτα οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται:· Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ. 15*
- 67a *Εἰ τὸ μέλλειν δύναται τι μέριμνα καὶ μελέτω σοί· εἰ δὲ μέλει περὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;*
- 67b *Εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσι μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὀπλων ἐμπέσοιεν ἡδοαί, 20 ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐμπεπτωκότες κείνοι τ' ἂν οὐδὲν εἴεν, οὐθ' ἡμεῖς ἔτι:· Μενάνδρου.*
- 67c *Εἴ τις εἶποι μυχὸν ἢ παιδαρμαστῆν, τοῦτο ἐκεῖνο· ἐκ τῶν Διὸς δέλτων ὁ μάρτυς:· Λουκιανῶν.*
- 67d *Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν, ἂ δεῖ παθεῖν, καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν ἦν τὸ μαθεῖν· εἰ δὲ δεῖ παθεῖν, ἂ δεῖ μαθεῖν, τί δεῖ μαθεῖν; πα- 25 θεῖν γὰρ χρεῖ:· Δημοκρίτου.*

1. ἀρῆ Suidas. 2. ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων idem. 10. ἔφν Meinekius deletiv. 14. εἶτ' Meinekius. 17. μέλλειν Palladas. 18. ἀνδράσιν Stobaeus. 20. ἐμπεπτωκότες idem. 21. οὐθ' Matthiae. [Μενάνδρου] Εὐρηπίδου Μελίταρχος Stobaeus. 22. κἂν μὲν τις ἢ πολίτης . . . εἶρη μοιχὸν κτλ. Lucianus.

Π, 4. Macar. II, 24. 72. Apost. IX, 61. Proverbii originem exponit Apost. VII, 96. εἰς ἔλ.] Macar. II, 72. εἰς ἀν. π.] Diog. IV, 86. Similia sunt infr. 66. 68. 69. 59b. Arsen. XXII, 19: Stob. Flor. 55, 9. Men. fab. inc. fr. 95 Mein. 59c. Arsen. XXII, 20. Compara Men. Monost. 242: θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῖσιν οὐ παρίσταται et Macar. VII, 84. 66. Suidas, Lexicon in Bachmanni Anecd. I, 210, 30: Arsen. XXII, 27. Greg. Cyr. L II, 56. Apost. X, 22.

66a. Arsen. XXII, 28: Phot. Lex. s. ὑπέρου. V. Meinekius Com. Gr. Fr. II, 2, 617 et Apost. XVIII, 7. 67. Arsen. XXII, 29. 67a. Arsen. XXII, 30: Palladas in Anth. Pal. X, 34. 67b. Arsen. XXII, 31: Stob. Flor. 73, 29. Eur. Meleag. fr. 10 Matth. 67c. Arsen. XXII, 32: Lucian. de merc. cond. §. 12. Cf. Macar. III, 68. 67d. Arsen. XXII, 33: Auct. inc. in Boisson. Anecd. I, 117. Maxim. Conf. Serm. 42, p. 637. Locus simillimus in Boisson. Anecd. I, 119

- 68 *Εἰς λατομίας*: Φιλόνος ὁ θυραμβοποιὸς οὐκ ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιημάτων ὡς φαύλων, ποτὲ πέμψαντος αὐτὸν εἰς λατομίας τοῦ Διονυσίου, τὸ δὲ ὕστερον αὐτὸς ἐκὼν ἐξάνεστη· τοῦ δὲ ἐπερομένου τὴν αἰτίαν, εἰπεῖν, ὡς κρεῖττον εἶναι τὴν ἐκεῖ διατριβὴν, ἢ τῶν 5 αὐτοῦ ποιημάτων ἀνέχεσθαι.
- 69 *Εἰς Μασσαλίαν πλεύσεως*: ἐπὶ τῶν θηλυτέρως καὶ μαλακῶς ζώντων καὶ ποικίλαις στολαῖς χρωμένων καὶ μύροις.
- 70 *Εἰς μελίττας ἐκώμασας*: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κακουμένων ἀθρόως· Αἱ μελίτται τὸν βασιλεῖα αὐτῶν 10
- 67e *Εἰ βούλει πλούσιόν τινα ποιῆσαι, μὴ χρημάτων προστίθει*, τῆς δὲ ἐπιθυμίας ἀφαίρει· Ἐπικούρου ἢ ὑποθήκη.
- 67f *Εἴ τι δὴ κάτω χθονός· εἴη γε μέντοι μηδὲν· εἰ γὰρ ἔξομεν κάκει μερίμνας οὐ θανούμενοι βροτῶν, οὐκ οἶδα ποῖ τις τρέπεται· τὸ γὰρ θανεῖν 15 κακὸν μέγιστον φάρμακον νομίζεται·* Εὐριπίδου.
- 67g *Εἴ τις πλεῖστα τῶν ἀγαθῶν κεκτημένος μετὰ τοῦ λυπεῖσθαι διάγει τὸν βίον, ἀπάντων ἂν εἴη καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν ἰσομένων ἀθλιώτατος·* Θεοπόπου.
- 68a *Εἰ δέοι τι ἀμαρτεῖν, τὸ ἀδίκως ἀπολῦσαι ὀσιώτερον τοῦ 20 ἀδίκως ἀπολέσαι·* Τὸ μὲν γὰρ ἀμάρτημα ἐστί· τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτεῖναι, ἀσέβημα· Ἀντιφῶντος ἢ ὑποθήκη.

1. δ. θυραμβοποιός AZ Suidas. 4. ἐπεροτωμένον Z Suidas. τὴν Suidas om. 5. διατριβεῖν Suidas. 6. ἀνέχισθαι] addit Suidas: τοῦτο ἱπικῶν· ἢ οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος. ἀπὲρ ἰστί τῆς χειλῆτος: v. Apost. XII, 39. 7. εἰς Μασσαλίαν Suidas. 8. ζώντων] pergit Suidas: οἱ γὰρ Μασσαλιῶται θηλυτέρως ἔζων, στολαῖς ποικίλαις καὶ ποδηήτοις καὶ μύροις χρωμένοι. Differt paulum Suid. s. ἐκ Μασσαλίας ἢ κείεις: ἐπὶ τῶν θηλυτέρων καὶ τεθρυνμένων. παρὸσον ἐκείνους φασὶ θηλυτέρως στολιζέσθαι μεμυρισμένους, καὶ τὰς τρίχας ἀναδομένους, καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονεῖν. 9. μελίττας γ Suidas. 10. τὸν βασιλεῖα αὐτῶν αἱ μελίτται As. 13. κατὰ Euripides. 15. οἷδ' ὅποις τις τρέπεται idem. 16. κακῶν idem. Finiunt versus in vv. χθονός, ἔξομεν, βροτῶν, θανεῖν.

legitur, de quo dixit idem Boissonadus ad Nicet. Eugen. T. II, 182: add. annott. ad Apost. XIII, 90. Dictum non a Democrito scriptum esse, sed a sophista aliquo vel sophisticæ dictionis amatore Mulla-chius ad Democr. Rell. p. 327 contendit.

67e. Arsen. XXII, 34: Stob. Flor. 17, 24.

67f. Arsen. XXII, 35: Stob. Flor. 120, 6. Eurip. Heracl. 592.

67g. Arsen. XXII, 36: Stob. Flor. 16, 15.

68. Suidas: Arsen. XXII, 37. Cf. Apost. XVI, 99.

68a. Arsen. XXII, 38. VII, 69: Stob. Flor. 46, 19.

69. Suidas: Arsen. XXII, 39. Plut. Provr. I, 60.

70. Suidas: Arsen. XXII, 40. DV II, 54. [Ἐ κτλ.] Aelian. N. An. V, 10. 11. Καθμίαν v.] v. Greg. Cypr. L II, 45.

πρῶτον ὄντα καὶ ἡμέρον καὶ ὁμοῦ τε καὶ ἄκυστρον, ὅταν αὐτὰς ἀπολίπη, μεταθείουσί τε καὶ διώκουσι φηγάδα τῆς ἀρχῆς ὄντα. ῥινηλατοῦσι δὲ αὐτὸν ἀπορρήτως, καὶ ἐκ τῆς ὁσμῆς τῆς περὶ αὐτὸν αἰροῦσι, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῶν ἐπανάγουσιν, ἐκοῦσαι τε καὶ βουλόμεναι καὶ τοῦ τρέ- 5 που ἀγάμεναι. Πείσανδρον δὲ ἐξήλασαν Ἀθηναῖοι, καὶ Συρακοῦσιοι Διονύσιον, τυράννους ὄντας. μέλει δὲ τῷ τῶν μελισσῶν βασιλεὶ κεκοσμηθῆσαι τὸ σμῆνος τὸν τρόπον τοῦτον. τὰς μὲν προστάττει ὑδροφορεῖν· τὰς δὲ ἔνδον κηρία διαπλάττειν, τὴν γε μὴν τρίτην μοῖραν ἐπὶ τὴν νομὴν 10 προτίεναι. εἶτα μέντοι ἀμείβουσι τὰ ἔργα ἐκ περιόδου κάλλιπτα δὲ πῶς ἀποκριθεῖσαι, φιλοῦσιν οἴκουρεῖν αἱ πρεσβύταται· αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀπόχρη οἱ τούτων πεφροντικέναι καὶ νομοθετεῖν ὅσα προείπον κατὰ τοὺς μεγάλους ἀρχοντας· ἐὰν δὲ ἢ λῶον ταῖς μελίτταις μεταστήναι, τηνι- 15 καῦτα καὶ ὁ ἄρχων ἀπαλλάττεται· καὶ ἐὰν μὲν ἔτι νέος ἦ, ἡγεῖται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἄγονται· ἐὰν δὲ πρεσβύτερος, φοράδην ἔρχεται, κομιζουσῶν αὐτὸν μελιττῶν ἄλλων. αἱ δὲ μέλιτται ὑπὸ συνθήματος εἰς ὕπνον τρέπονται. ὅταν δὲ δοκῇ καιρὸς εἶναι καθεύδειν, ὁ μὲν βασιλεὺς μιᾷ προστάτ- 20 τει ὑποσημηῆναι καταδαρθάνειν· καὶ ἡ μὲν πειοθεῖσα τοῦτο ἐκήρυξεν, αἱ δὲ εἰς κοῖτον τρέπονται. ἕως οὖν περιεστὶν ὁ βασιλεὺς, εὐθηνεῖται τὸ σμῆνος· καὶ οἱ μὲν κηφῆνες ἀγαπητῶς ἐν τοῖς ἑαυτῶν κυττάροις ἡσυχάζουσιν, αἱ τε πρεσβύ-

- 70a Εἰ μὴ τὸ λαβεῖν τὴν οὐδὲ εἰς ποτηρὸς τὴν· 25
φιλαργυρία τοῦτ' ἐστίν, ὅταν ἄφαις σκοπεῖν
τὰ δίκαια, τοῦ κέρδους διὰ πατὸς δούλος ἦς· Μενάνδρου.
70b Εἰς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς, ἐπισπιῖν ὕδωρ.
φιλοσοφίαν καιρὴν γὰρ οὗτος φιλοσοφεῖ·

4. αἰροῦσί τε καὶ A. αὐτῶν As om. 6. Πείσανδρον] Πείσι-
στρατον As. 7. τυράννους τε καὶ παρανόμους ὄντας As, alia de in-
dole horum tyrannorum adiciens. 14. ἄρχοντας] As addit: οἷς οἱ
φιλόσοφοι φιλοῦσιν ὀνομάζειν πολιτικούς τε καὶ βασιλικούς τοὺς αὐτούς· τὰ
δὲ ἄλλα ἡσυχάζει, καὶ τοῦ αὐτουργεῖν ἀφίεται. 18. αἱ μέλιτται δὲ As.
19. συνθήματι As. 22. κοῖτην Z. περιτρέπονται A: τρέπονται ἰν-
τεῦθεν, τίως βομβοῦσαι· ἕως As. 23. ἐκ τῆς εὐθηνεῖαι τὸ σμῆνος, καὶ
ἀταξία πᾶσα ἠφανίσθη As. 26. ἀφῆς Ab. 27. Μενάνδρου] τοῦ αὐ-
τοῦ Ab, Stobaeus, i. e. Diphili. 28. εἰς ἄρτος Meinekius. Versus
primus apud Meinekius tertium locum occupat.

70a. Arsen. XXII, 41. VII, 49: 70b. Arsen. XXII, 42: Diogen.
Stob. Flor. 10, 5. Diphili fr. inc. Laert. VII, 27. V. Meinekius ad
14 Mein. Com. Gr. Fr. T. IV, p. 29.

τεραι διαιτῶνται ἰδίᾳ καὶ αἱ νέαι ἰδίᾳ καὶ καθ' ἑαυτὸν ὁ βασιλεὺς. ἐπειδὴν δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπόληται, ἀταξίας καὶ ἀργίας μετὰ πάντα· βίον δὲ καθαρὸν ζῆ μέλιττα καὶ ζῶον οὐδενὸς ἂν σπάσαιοτο πρότερον· καὶ οὐ δεῖται Πυθαγόρου συμβούλου· τὸν δὲ χρισάμενον μύρω διώκει ὡς πολέμιον. 5 οἶδε δὲ καὶ τὸν προσελθόντα ἐξ ἀκολασίας καὶ ὀμιλίας τῆς πρὸς τινα καὶ διώκει δὲ ἐκείνον οἷα θήπου ἐχθιστον. λέγει δὲ καὶ Ἀριστοτέλης, ὅτι καὶ ἵππῳ ἐντυγχάνουσαι ποτε πρὸς τῷ σμήνῃ, ἀπέκταιναν αὐτὸν ἐπιθέμεναι κατὰ τὸ καρτερόν· καὶ καθ' ἡμᾶς τοῦτο πολλάκις γέγονε. κρατεῦσαι δὲ 10

πίνευ διδάσκει καὶ μαθητὰς λαμβάνειν· Φιλήμονος εἰς Ζήνωνα.

70c Εἰς τὴν Ἀυγείου κόπρον ἐμπέπτωκας· ἦγον ἐβορβωθήης.

70d Εἰς λιμένα· ἀπὸ τῶν ἐν λιμένι ἐρροσόντων, ἔξω δὲ ῥαθυμόντων.

70e Εἰ θέλεις θᾶσσον θανεῖν, πρὸς νῆσον ἄσσον ἔλθε.

2. βασιλεὺς, καὶ αἱ σκαδίνες ἐφ' ἑαυτῶν εἰσὶν· καὶ ἡ τροφή καὶ αἱ ὕφοδο χωρὶς. Ἐπειδὴν As. ἀργίας] ἀναρχίας As. 3. πάντα] sequuntur quaedam de fucorum natura. 4. οὐκ ἂν οὐδενὸς As. πᾶσα· τὸ ποτε As. 5. συμβούλου οὐδὲ ἐν, ἀπόρη δὲ ἄρα στίον αὐτῆ εἶναι τὰ ἔνθη. ἴσται δὲ καὶ σωφροσύνην ἀκροτύτη· χλιδῆν γούν καὶ θρύψιν μεμύθηκιν· καὶ τὸ μαρτύριον, τὸν χρ. μύρω δ. τε καὶ ἱλαυνοῖ ὡς πολ. ἀνήκεστα δράσαντα As. 6. τε καὶ ὀμιλίας As. 7. δὲ] καὶ As. ἔχθιστον] sequuntur nonnulla de apum fortitudine. 8. καὶ] As om. ποτε post v. ἵππῳ As collocat. ἐντυχοῦσαι As. 9. αὐτὸν] τὸν ἵππον As. ἐπιθέμεναι καρτερόν αἱ μέλιττα αὐτῷ. Ἡδὴ μέτρον καὶ πρὸς ἀλλήλας διαφέροντα καὶ αἱ δυνατώτεροι κρατοῦσι τῶν ἡττώτων. κρατοῦσι δὲ, ὡς ἀκούω, αὐτῶν οἷτε φθῖνοι καὶ οἱ ἐκ τῶν τελμάτων βάρβαροι οἱ τε μίροπες καὶ αἱ χελιδόνες, πολλάκις γε μὴν καὶ οἱ σφήκες, ὅστις As. 11. πίνευ] πε· εν· ην Meinekius et λαμβάνει. 17. Eustathio duce corrigo: Εἰ γὰρ θέλεις θᾶσσον θανεῖν, εἰς τὴν πόλιν ἄσσον ἔλθε.

70c. Arsen. XXII, 43. Similiter Lucian. Alex. §. 1: τὴν Ἀυγείου βοσκασίαν, εἰ καὶ μὴ πᾶσαν, ἀλλ' εἰς δύναμιν γε τὴν ἱμαντοῦ ἀνακαθῆρασθαι περιόσσαι· εἰ. Fugit. 23: καὶ μὴ ἄμινον ἦν, ὃ πάτερ, τὴν κόπρον ἱκαθῆραι αὐθις τὴν Ἀυγείου, ἢ τούτοις συμπλέεσθαι· Theophyl. Simoc. Epist. 64: ὃν γὰρ λόγος καὶ μάλιστα σωφρονεῖν οὐ διδάσκουσι, τοῦτον πείθειν κακίας ἀπέχισθαι λίαν ἐγγῶδες, καὶ τοῦ καθαιρίων τὴν Ἀυγείου κόπρον ἵσται δυσχερότερον ἢ κοτύλη τὸ Ἀτλαντικὸν ἕπαν ἐφορῆσαι· πέλγος· alia prae-

hebit Baguetus ad Dion. Chrys. Or. 8, p. 135.

70d. Arsen. XXII, 45. Cf. Apost. IV, 20 et nott. critt. ad Macar. II, 55.

70c. Arsen. XXII, 44. Eustath. ad Hom. II. 2, 143, p. 630, 1: ὅτι πηγὴ τοῖς ἀρχαίοις ὁ ποίτης οὐ σπουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐν ἀστεύμασι, τὸ γούν Ἄσσον ἔθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλίθρου πεῖραθ' ἔχηαι, ὃ φησι πρὸς Γλυῦνον ὁ Διομήδης, εἰρημέ τις παλαιὸς ἀστίζομενος ἐπὶ σκώμματι πόλεως Ἀσιανῆς, καλουμένης μὲν Ἄσσον, ἐν τόπῳ δὲ κειμένης ὑψηλοκρήμων, ἐνθα δυσχερεῖς

αὐτῶν οἱ φρῦνοι καὶ οἱ βάτραχοι· ὅστις δὲ τούτων ἐκρά-
τησε, Καδμείαν, ὡς γε εἰπεῖν, τὴν νίκην ἐνίκησε· παιδίμι-
νοι γὰρ καὶ κεντούμενοι κακῶς ἀπαλλάττουσιν.

- 71 *Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
 72 *Εἰς πῦρ ξαίσεις: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόν- 5*
των ἢ λεγόντων.
 73 *Εἰς τέφραν γράφειν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
 74 *Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα: Περικλῆς δῶρα δούς τοῖς 10*
πολεμίοις τοῖς περὶ Κλεανθρίαν, ἵνα μὴ δηλώσῃ τὴν χῶ-
 70f *Εἰς πάγας λύκος: Εἰς ἠκονισμένας μαχαίρας αἶξ: 10*
ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον προύπτον πιπτόντων.
 70g *Εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένουσι οὐ καλόν:· Εὐριπίδου.*
 70h *Εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρεῖ, τυραννίδος περὶ 15*
κάλλιστον ἀδικεῖν, τὰλλα δ' εὐσεβεῖν χρεῶν: τοῦ αὐτοῦ.
 70i *Εἴπερ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν, 15*
ἔκ τε καὶ ὄψῃ τελεῖ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν:· Ὀμήρου.
 70k *Εἰ δὲ θεὸν ἀήρ ἔλπεται τι λασέμεν ἔρδων, ἀμαρτάνει:· 20*
Πινδάρου.
 70l *Εἰ μ' ἐθέλεις πλύνειν κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης, 20*
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης:· Θεόγνιδος.
 72a *Εἰς μυρίους ὄρνιθας ἀετὸς σοβεῖ, 20*
λαῶν τε δειλῶν πλῆθος εὐ τραφεῖς ἀήρ:· Σωσιθέου ἢ γνώμη.

4. AZ in fine addunt: καὶ διὰ κενῆς ποιοῦντων: Suidas explicat: ἐπὶ τῶν διακινῆς κατ' αἰθ' ἀδειῶν τι ποιοῦντων. 6. ἢ μᾶλλον ποιοῦντων A, μάτην ἢ λεγόντων Suidas. 8. εἰς — ἀπώλεσα] εἰς τὸ δέον, καὶ εἰς τὸ δέον Suidas: unde N male: εἰς τὸ δέον καὶ εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα. 9. Κλεανθρίαν Suidas. 10. λύκος:] ἀντὶ τοῦ in Zenobio additur. ἠκονημίνας A. 11. πιπτόντων] ἠκόντων Zenobius. 12. εἰς Euripides. 17. ἀήρ τις et λασέμεν Pindarus. 22. τι] δὲ A.

καὶ ἐκκινῆσαν ἢ ἀνελθεῖν, εἰσὶν παῖδων ἐκείνος δ' καλῶς ὄντι, Εἰ βούλει θῦσον θανεῖν, εἰς τὴν Ἀσσοῦ πόλιν ἐλθε: quasi ibi facillime aliquis praecipitio possit vitae finem imponere. Antiquus autem ille, quem Eustathius tecto significat, Stratonicus citharoedus fuit, ut Strabo XIII, 1, 57, p. 610 narrat.

70f. Arsen. XXII, 46: Zenob. III, 52. DV II, 55: infr. 83.

70g. Arsen. XXII, 47: Stob. Flor. 85, 5. Eurip. Orest. 108.

70h. Arsen. XXII, 48: Stob. Flor. 47, 4. Eurip. Phoen. 524.

70l. Arsen. XXII, 49: Hom. II, A, 180.

70k. Arsen. XXII, 50: Pind. Olymp. I, 64.

70l. Arsen. XXII, 51: Theogn. 447.

71. Suidas: Arsen. XXII, 52. DV II, 61.

72. Suidas: Arsen. XXII, 53. DV II, 61. Apost. IX, 45.

72a. Arsen. XXII, 54: Stob. Flor. 51, 23.

73. Suidas: Arsen. XXII, 55. Usurpat Julian. Ep. ad Athen. 286

Spanh.: ἰγὼ δὲ τοὺς μὲν ὄρνιθας αὐτοῦ, τὸ τῆς παροιμίας, οἶμαι δεῖε εἰς τέφραν γράφειν: cf. not. ad Plut. Boiss. 5.

74. Suidas: Arsen. XXII, 56. Macar. III, 62.

ραν, δεκαπέντε τάλαντα, ἀνήνεγκε τὸ ἀνάλωμα τοῖς Ἀθηναίοις οὕτω πως ἀπογράψας, *Εἰς τὸ θεῖον ἀπέλεσα.*

- 75 *Εἰς Ἄρειον πάγον ἐκρίθη: ἐπὶ τῶν ἄγαν δικαίων τυχόντων δικαστῶν. δικαστήριον ἦν ἐν Ἀθήναις. ἦσαν δὲ Ἀθηῆνοι δύο βουλαί· ἡ μὲν τῶν πεντακοσίων καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλευεῖν, ἡ δὲ εἰς μίαν τῶν Ἀροπαγιτῶν. ἐδίκαζε δὲ τὰ φονικά, καὶ τὰ ἄλλα πολιτικά δι᾿ ἑσμνῶς. ἐκλήθη δὲ Ἄρειος πάγος, ἦτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον· Ἄρειος δὲ, ἐπεὶ τὰ φονικά δικάζει, ὁ δὲ Ἄρης ἐστὶ τῶν φόνων· ἡ ὅτι ἐπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀλιφρόθιου δίκῃ, ὅτε ἀπέκτειναν αὐτόν.*
- 76 *Εἰ τυρὸν εἶχον, οὐκ ἂν ἐδεόμεην ὄψου: ἐπὶ τῶν ὀλίγοις ἀρκουμένων καὶ ἐγκρατῶν.*
- 77 *Εἰ μὴ σὺ λέγεις, ἀπὸ τοῦ δέρματος φαίνη: 15 ὅτι τοὺς ψευδομένους αἱ πράξεις ἐλέγχουσιν.*
- 75a *Εἰ τοῦ πατρὸς δόξαμι κρεῖττόν σοι λέγειν, ἱμαντὸν ἀδικῶ, κούκέρ' εἰμι εὐσεβής, ὅτι τὸν κατασπείραντα λυπῶ κού φίλῳ: Λιφίλου.*

2. εἰς κτλ.] εἰς τὸ θεῖον. Ἀριστοφάνης *Νεφέλαις*: "Ὡσπερ Περικλῆς εἰς τὸ θεῖον ἀπέλεσα [857]· καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπαγγελλομένῳ μνησθαι δὲ καὶ ἐτέρωθεν Suidas. 4. τυγχανόντων N. δικαστήριον — βουλαί] Ἄρειος πάγος. δικαστήριον Ἀθήνησιν. ἐν αὐταῖς βουλαῖ δύο Suidas. 6. μίαν] βίον Bekkerus coniecit. 7. ἰδίωκε ΖW. 8. καὶ Ἄρειος Suidas. τῷ πάγῳ Suidas. 10. ἐστὶ] ἐπὶ Suidas. δικάζει δὲ ὁ Ἄρης ἐπὶ τὸν φόνον Bekkerus: Suidas rationem defendit Sturzium ad Hellan. fr. p. 57. Zonaras: Ἄρειος δὲ, ἐπειδὴ δικάζει ὁ Ἄρης τὸν φόνον. 12. αὐτὸν] addit Suidas: βιασάμενον Ἀλκίπην τὴν αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κίτροπος θυγατρὸς, ὡς φησὶν Ἑλλάνιος ἐν α'. 15. Scribe κἂν σὺ μὴ λέγης: corruptam lectionem Apostolius secutus est: v. nott. critt. ad Apost. III, 15. 18. εὐσεβής] θεοσεβής Iacobsius.

75. Arsen. XXII, 57. *Εἰς — ἐκρίθη]* sunt verba Aeschin. Epist. XI, §. 8: *τί ἐν τῇ περι Χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Ἄρης πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀλιφρόθιου ἐν Ἄρειῳ πάγῳ ἐκρίθη; δικαστήριον κτλ.]* Suidas s. Ἄρειος πάγος, Lex. Seguer. in Bekk. Anecd. I, 444, 1: similia praebent Scholl. Plat. 312 Bekk. Etym. M. 139, 8. Zonar. 288.

75a. Arsen. XXII, 58: Stob. Flor. 79, 16. Diphili fr. incert. fab. 18 Mein.

76. Arsen. XXII, 59. Est Laconis dictum: Plut. Apophth. Lacon. 234 E. Attigit Wytttenbachius ad Plut. praec. sanitatis tuend. 128 C.

77. Arsen. XXII, 60. Aesop. fab. 9 Fur.: *ὦ εὐτός, ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἰπῆς, τὸ γαῖν δέσμα σου δεικνύσιν, ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰ γεγενησάμενος. Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ψευδῶν μαν [ψευδολόγων Aesop. fab. 20 Schneid.] ἀνδρῶν ἐλέγχος ἐστὶ τὰ πράγματα. Unde patet, quid de hoc proverbio iudicandum sit.*

- 78 *Εἰ μὴ πατήρ ἦσθα: λείπει τὸ, εἶπον ἄν σοι οὐκ εὖ φρονεῖν. παρὰ Σοφοκλεῖ.*
- 79 *Εἰς τετρημένον πίδαρον ἀντλείς: τάσσεται ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν ποιοῦντων· καὶ γὰρ μυθεύουσιν, ἐν ἄθου τοῦς ἀσεβεῖς εἰς πίδαρον τετρημένον ἀντλεῖν. πάσχουσι δὲ περὶ 5 τοῦτον αἱ τῶν Ἀμύντου ψυχαί. καὶ κόραι δὲ ἠπεδαναί, αἱ καὶ Δαναΐδες καλοῦνται, ἀντιλοῦσαι ὕδωρ εἰς τὸν πίδαρον.*
- 80 *Εἰς ὕδωρ γράφειν: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων καὶ ὧν οὐκ ἔστι φρόντις καὶ ἀπίστων.*
- 81 *Εἰς Σκῶλον μὴτ' αὐτὸς ἰέναι, μὴτ' ἄλλο ἐπεσθαί: παραινετική· τραχέα γὰρ ἡ Σκῶλος καὶ δῦςβατος.*
- 82 *Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται: ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγέλαστων· οἱ γὰρ καταβαίνοντες εἰς Τροφωνίου, λέγονται τὸν ἐξῆς χρόνον ἀγέλαστοι εἶναι. ὁ δὲ Τροφώνιος*
- 79a *Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν: ἐπὶ τῶν εἰς τοῦς ἀξίους ὑβρίζοντων. 15*
- 81a *Εἰ βούλει καλῶς ἀκούειν, μάθε καλῶς λέγειν. μαθῶν δὲ καλῶς λέγειν, πειρῶ καλῶς ποιεῖν, καὶ οὕτω καρπώσῃ τὸ καλῶς ἀκούειν. Ἐπικιήτων.*
- 81b *Εἰσὶ τινες, οἳ τὸν παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπουδῇ, ὡς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὗ 20 τὸν παρόντα· καὶ ἐν τούτῳ παραπολιεπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται: Ἀντιφῶντος.*

1. σ' οὐκ Soph. Antig. 755. 3. ἀντλεῖν Suidas s. εἰς τετρημένον, ἀνθλιεῖς m; εἰς τὸν τετρημένον: λείπει πίδαρον ἀντλεῖν Suidas s. εἰς τὸν τετρ. 4. κενὸν ποιοῦντων Suidas. 6. τοῦτον τὸν πίδαρον idem. Ἀμυνήτων idem: v. Zenob. II, 6. Plat. Gorg. 493 C. 10. Ἰμεν Ds: ἴσαι e Strabonis libris melioribus L. Dindorfius in Steph. Thes. L. Gr. III, 271 reponi vult. ἄλλω A. 13. Τροφώνιον Suidas. 14. τὸν δὲ Τροφώνιον φασὶν ἔχοντα Suidas. 17. ποιεῖν] πράττειν Gaisfordus. 21. παραπολιεπόμενος Stobaeus.

78. Diog. IV, 75: Arsen. XXII, 61. Recenset inter alia proverbialia auctor incertus in Cramer's Anecd. Paris. I, 397, 1: add. Apost. VIII, 39.

79. Arsen. XXII, 62. Εἰς — ἀντλεῖν] Suid. s. εἰς τετρημένον. τάσσεται — ἀντλεῖν] Suid. s. εἰς τὸν τετρημένον. πάσχουσι — ψυχαί] Suid. s. εἰς τετρημένον. καὶ κόραι κτλ.] VB in nott. critt. ad Zenob. II, 6 similia praebent. Macar. III, 57.

79a. Arsen. XXII, 63: Append. Provn. II, 31. Profecit ex proverbio Lucian. de Merc. Cond. 4: οὐδὲν οὐν οὐτ' αὐτοὶ θεῖον πάσχοιεν

ἄν, οὐτ' ἐκείνοι ὑβριστοὶ δοκοῦν εἰς τὴν ἀμίδα, φασὶν, ἰνουροῦντες.

80. Arsen. XXII, 64. Cf. Macar. IV, 95 coll. DV II, 59. Men. Monost. 25: ἀπορῶν δὲ ψυῶν ὄρον εἰς ὕδωρ γράφει: v. Apost. VI, 56.

81. Diog. IV, 93: Arsen. XXII, 65. XXIV, 3. Egit de proverbio R. Ungerus Parad. Theb. I, 281.

81a. Arsen. XXII, 66: Stob. Flor. I, 52. Epict. fr. 7 Schweigh.

81b. Arsen. XXII, 67: Stob. Flor. I, 19.

82. Suidas: Arsen. XXII, 68. DV II, 50.

ἔχων τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους, καὶ διω-
κόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου, ἐξάμενος ἐς χάσματα ἐνέπεσεν,
οὗ δὴ καὶ μαντεῖον ἐστίν.

- 83 *Εἰς πάγας ὁ λύκος: ἐπὶ τῶν ἀρπαζόντων μὲν, κα-
τασχεθέντων δέ.* 5
- 84 *Εἰς κυνὸς πυγὴν ὄρα καὶ τριῶν ἀλωπέκων:
ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιῶντων.*
- 85 *Εἰς Τροιζῆνα βαδίζεις: ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιν
γενεῶν. Πῶγων γάρ ἐστι λιμὴν Τροιζήνιος· ἀκώπτοιτες
οὖν τοὺς κακογενεῖους, ἔλεγον, Βάδιζε εἰς Τροιζῆνα.* 10
- 86 *Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν: ἐπὶ τῶν ἀξίως ἐαλωπότων.*

Τὸ ε̅ μετὰ τοῦ κ̅.

- 87 *Ἐκθεδαρμένον δέρεις: ἐπὶ τῶν μιάτην πονούντων.*
- 88 *Ἐκ δυοῖν τρία βλέπεις: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο
τι πάθος οὐκ ὕξοδορκοῦντων, οὐδὲ εἰλικρινὰς ἔχόντων τὰς 15
αἰσθήσεις.*
- 84a *Εἰ θέρους ὄραις ἡύλεις, χειμῶνος ὄρχον: ἐπὶ τῶν
παρὰ καιρὸν πρατιόντων τὰ ἑαυτῶν.*
- 88a *Ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ: ἡ παρ-
ομία σαφής.* 20

1. διωκόμενος Suidas. 2. Αἰγαίου A, Suidas: vera forma est Ἀγ-
γίου sive Ἀγγείου: cf. O. Muellerus Orchom. 97. ἐξάμενος Suidas.
ἰμπισσὲν idem. 7. καὶ αἰσχροῶν C adicit in fine. 8. ἐπὶ — γενεῶν]
ἐπὶ τῶν κακογενεῶν καὶ σπανοπωγόνων εἰρηται Suidas. 14. δυοῖν Sui-
das. βλέπει A. τοῦτο ἠλλίγο ἐπὶ Hesychius. 15. ὕξοδορκοῦντων
idem. εἰλικρινεὺς idem. 17. Aesop. fabb. 198 Fur.: χειμῶνος
ὄρχου, εἰπερ ἡύλεις ἐν θέρει. 19. Stobaeus praemittit versum: ἐπὶ τῶν
ἰσοθι δ' ὡσπερ ἡ παροιμία, Ἐκ κάρτα κτλ. ἐκκάρτατα Z.

83. K in App. Provn. II, 30:
Arsen. XXII, 69. DV II, 55: sup.
70f.

84. App. Provn. II, 25: Arsen.
XXII, 70. Alludit Arist. Ach. 863:
τοὺς ὀστίνους φασίτη τὸν πρωκτὸν
κυνός, ubi Scholl.: τὸ δὲ πρωκτὸν
κυνός, νομμάτιόν ἐστιν ἀπὸ παροι-
μίας, ἣν τοῦ ὀφθαλμιῶσιν ἔλεγον,
ἐς πρωκτὸν κυνός βλέπει: id.
Eccles. 255: τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυ-
νός πυγὴν ὄραν, ubi Scholl.: παρ-
ομία παιδιῆ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιῶντων,
ἐς κυνός πυγὴν ὄραν καὶ τριῶν
ἀλωπέκων.

84a. Arsen. XXII, 71. *Ex fa-
bula de cicada et formicis, Aesop.
134.α Walzius.

85. K in App. Provn. II, 36: Ar-
sen. XXII, 72: Greg. Cypr. L II, 10.

86. Suidas: Arsen. XXII, 73.
Greg. Cypr. L I, 98.

87. Suidas: Arsen. XXII, 74.
Greg. Cypr. M III, 17.

88. Hesychius: Arsen. XXII, 75.
DV II, 56.

88a. Arsen. XXII, 76: Stob. Flor.
46, 13. Soph. Inachi fr. 255 Dindf.

- 89 Ἐκ τοῦ εἰσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν.
- 90 Ἐκ γεύματος γινώσκω: ὁμοία τῇ· ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα· καὶ τῷ, Αἰθίοπι ἢ ὄψις· καί, ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον.
- 91 Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα δείκνυται: ἐπὶ 5 τῶν ἀπὸ μέρους καταλαμβανόντων τὸ ὅλον.
- 92 Ἐκ τῶν αὐτῶν τραγωδία γίνεται καὶ κωμῳδία γραμμάτων: ἐπὶ τῶν δυναμένων ἐξ ἑνός τινος δύο ἐναντία ποιῆσαι.
- 93 Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα: ὁμοία τῇ προειρημένη. 10
- 88b Ἐκ πολέμου μὲν γὰρ μᾶλλον εἰρήνη βεβαιοῦται· ἀφ' ἧσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον: Θουκυδίδου.
- 88c Ἐκ ποταμοῦ πανέρχομαι πάντα φέρουσα καλά: Ἀνακρέοντος.
- 88d Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις γαλήνη ὀρᾶ: Εὐριπίδου. 15
- 93a Ἐκαστον δεῖ τοῦν ἔχειν καὶ παρασκευάζειν τῆν αὐτοῦ ψυχὴν πάντων τῶν κακῶν καθαρὰν· ὡς οὐ τιμᾶται θεὸς ὑπ' ἀνθρώπων φαῦλον οὐδὲ θεραπεύεται θαπανάεις οὐδὲ τραγωδίας τῶν ἀλίσκομένων, καθάπερ μοχθηρὸς ἀνθρώπος· ἀλλ' ἀρετῇ καὶ προαιρέσει τῶν καλῶν ἔργων καὶ δικαίων: Ζαλεῦκου τοῦ τομο- 20 θέτου ἢ ὑποθήκη.

1. τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίνεται' Ds. 2. ἐκ τοῦ γεύματος Suidas. γινώσκω] γινώσκεις τὸν ἄριστον Apost. VIII, 46. 11. εἰρήνη μᾶλλον Thucydides. 13. καλά] λαμπρά Hephaestio. 15. αὖθις αὐ γαλήνη' Euripides. 16. δα Stobaeus post παρασκευάζειν collocat. 19. ἀλίσκομένων] ἀλλογομένων, Benthleius, ἀνυλισκομένων Heynius: neutrum satisfacit.

88b. Arsen. XXII, 77. XLVII, 55: Stob. Flor. 54, 24. Thucyd. I, 124.

88c. Arsen. XXII, 78: Hephaest. 52 Gsf. Anacr. fr. 21 Bergk.

88d. Arsen. XXII, 79: Eurip. Orest. 279.

89. Diog. IV, 49: Arsen. XXII, 80. Macar. III, 72.

90. Diog. IV, 92. V, 15: Arsen. XXII, 81: cf. Apost. VIII, 46. ἐκ — γινώσκω] simile infra VII, 56 afferitur: v. Macar. III, 66. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πολλὰ τινα καταλαμβανόντων. ἐκ — ὕφασμα] Apost. VI, 91.

91. Arsen. XXII, 82. Alia explanatio apponitur a Diog. V, 15. Apost. VIII, 46: v. Macar. III, 66.

92. Arsen. XXII, 83: Legitur in Aristot. de general. et corrupt. 2, p. 315 Bekk.: ἐπι δ' ὤντο [Democritus et Leucippus] τῆλθις ἐν τῷ φαίνεσθαι, ἐναντία δὲ καὶ ἄπειρα καὶ φαινόμενα, τὰ σχήματα ἄπειρα ἐποίησαν, ὥστε ταῖς μεταβαλαῖς τοῦ συγκινημένου τὸ αὐτὸ ἐναντίον δοκεῖν ἄλλω καὶ ἄλλω, καὶ μετακινεῖσθαι μικροῦ ἰμμιγνόμενου, καὶ ὅλος ἕτερον φαίνεσθαι ἐπὶ μετακινήσεως· ἐκ τῶν αὐτῶν γὰρ τραγωδία καὶ κωμῳδία γίνεται γραμμάτων.

93. Diog. V, 15: Arsen. XXII, 83: v. infr. VII, 56. VIII, 46: Macar. III, 95.

93a. Arsen. XXII, 84: Stob. Flor. 44, 20. Attigit Heynius Opusc. II, p. 19.

- 94 Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική: φαίν' ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσαι χρωμένων οἱ ὑστερον τὰς μουσουργούς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὄρχηστρίας ἐπεισέγαγον· ὅθεν καὶ τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο. 5
- 93b Χρησμός· Ἐκγονε Μιλήταν, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωτᾶς; τίς σοφία πάντων πρώτος; τούτου τρίποδ' αὐδῶν.
- 93c Ἐκ νεφέλης φέρεται χιόνος μένος ἡδὲ χαλάζης· βροτὴ δ' ἐκ λαμπρῆς γίνεται ἀστεροπῆς· ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ἄλλυται· εἰς δὲ μονάρχου δῆμος αἰδρις ὦν δουλοσύνην ἔπεισεν· Σόλωνος. 10
- 93d Ἐκ τετραμένης κύλικος πίνεις: ἐπὶ τῶν ἀπίστων φίλων.
- 93e Ἐκ πάγωνος σοφοὶ καὶ ἀπὸ πάγωνος σοφιστᾶι καὶ ἀπὸ πάγωνος φιλόσοφοι: ἐπὶ τῶν δοκούντων μόνῳ τῷ σχήματι φιλόσοφοι εἶναι καὶ τῇ στολῇ, ὦν καὶ τὸ ἐπίγραμμα καθά- 15 πτεται·
- Καὶ τράγος εὐπώγων εὐστολός ἐστι Πλάτων.
- 93f Ἐκ πίθου ἀντλεῖς: ἐπὶ τῶν εὐπόρων. Θεόκριτος· Ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.
- 93g Ἐκρίνα τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, παλινδρομῆσαι μᾶλλον ἢ 20 δραμεῖν κακῶς.
- 94a Ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου πίνειν φάρμακον καὶ παρὰ φίλου ἀγνώμονος συμβουλίαν λαμβάνειν, ταῦτόν ἐστί· Πλουτάρχου.

1. ἐκκέκοφθ Ζ. 3. ὄρχηστρίδας Ζ. 7. σοφίῃ Diogenes. πρώ-
τος πάντων Diodorus. 8. πίλεται Diodorus. 9. λαμπρῆς
idem. γίνεται Diogenes. 11. αἰδρις ἐὼν idem, ἀνδρῆϊ Diodorus.
17. εὐστολος] εὐστοχος Valckenarius, αἰμύλος Iacobsius. 19. ἀντλεῖς
δῆλον· Theocritus. 21. κακῶς δραμεῖν Lucianus. 23. Πλουτάρχου]
Φίλωνος Maximus, unde inter Philonis fragmenta Mangeius T. II, 673
retulit.

93b. Arsen. XXII, 85: Diod. Exc. Vatic. 18. Diog. Laert. I, 28.

93c. Arsen. XXII, 86: Diogen. Laert. I, 50. Diod. Exc. Vatic. 24. Solon. fr. 7 Schneidew.

93d. Arsen. XXII, 87: Greg. Cypr. M III, 9.

93e. Arsen. XXII, 88. Ἐκ πά-
γωνος σοφιστᾶς nominat Plutarchus
Symp. Quaest. VII, 6, 3, p. 709 B: dix-
erunt de his copiose Wyttenbachius
ad Plut. de discern. adulat. ab amico
52 C. Iacobsius Ann. ad Anthol. II,
3, 143. C. F. Hermannus ad Luc.
quom. hist. consecr. op. c. 17. Ver-
sus qui affertur Luciani est: v. Luc.

Epigr. 11, 2 Iacob.: illustratur ab
Iacobsio in Annot. ad Anth. II,
2, 425.

93f. Arsen. XXII, 89. Theoc.
X, 13, ubi Scholiasta: παροιμία ἐπὶ
τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων: add. Iulian.
Or. VII, 236 C: οὐκ ἔστιν ὅσον οὐχὶ
λέγειν ἰθὺλον τις ἐν πάνυ θαψιλοῦς
ἀντλήσει τοῦ πίθου.

93g. Arsen. XXII, 90: Lucian.
Asin. 18.

94. Suidas: Arsen. XXII, 91.
Zenob. III, 99.

94a. Arsen. XXII, 92: Max. Conf.
Serm. 6, p. 548 Combef.

- 95 Ἐκ παντὸς ξύλου, εἶπε τὸ πλήρες: ὅτι ἐκ παν-
τὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς εἶδος
μὲν ἐντελῶν, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίων.
- 96 Ἐκ περδικῆσαι: τὸ διολισθῆναι καὶ ἀποδρᾶναι, μι-
ταφορικῶς ἀπὸ τῶν περδικῶν· πανοὔργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ 5
διαδιδράσκον τοὺς θηρευτάς. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαδιδρα-
σκόντων: Ὁ δὲ συροπέρδιξ γίνεται περὶ τὴν Ἀντιό-
χειαν τῆς Παισίας, καὶ σιτεῖται καὶ λίθους· μακρότερος δὲ
ἔστι καὶ πέρδικος, καὶ μέλας τὴν χροάν, πυρρόδός τὸ ῥάμφος.
οὐχ ἡμεροῦται δὲ κατὰ τὸν ἄλλον, οὐδὲ γίνεται τιθασός, 10
ἀλλ' ἄγριος εἰς τὸ αἰεὶ διαμένει. ἔστι δὲ οὐ μέγας, βρωθῆ-
- 95a Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων καθε-
στηκότων.
- 95b Ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι μέγα μέτρια, καὶ τι προσηγῆς
εἰπεῖν, μιμησθῆναι τ' οὐκ ἐτ' ἰόντος ὁμῶς: Φιλῆτα. 15
- 95c Ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χάρις μεῖζον βροτοῖς
φανεῖσα μᾶλλον, ἢ τὸ προσδοκώμενον: Εὐριπίδου.
- 95d Ἐκ μαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τέχας
εἰς πάντα ἀμαθῆς· τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν: Εὐριπίδου.
- 95e Ἐκ διαβολῆς καὶ φθόνου ψεύδος ἐπ' ὀλίγου ἰσχύσαν ἀπ- 20
μαράνθη: Θεοφράστου.
- 95f Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, τὸν οὐδέποτε ἄνδρες ἐῷωιν
ἄρῆτον· μεστὰι δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγναι,
πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραὶ, μεστῇ δὲ θάλασσα.
- 96a Ἐκ τοῦ βίου κράτιστόν ἐστιν ὑπεξελθεῖν ὡς ἐκ συμποσίου 25
μήτε διψῶντα μήτε μεθύοντα: Ἀριστοτέλους.

1. Verba εἰπὶ τὸ πλήρες KA recte a proverbio seiungunt. εἰπὶ
ex ἄλλοις corruptum est: scriptum enim erat: ἄλλοις τὸ κύφων γένοιτ'
ἂν τὸ γὰρ πλήρες, ὅτι Ἐκ κτλ.: v. Zenob. IV, 7 ibiq. nott. critt. 2. τῶν
μὲν εἰς N: scribe εἰς μὲν τὸ εἶδος. 4. ἐκπερδικῆσαι d. 6.
διαδιδράσκου Zonaras 672. θηρωτίας Hesychius. λέγεται κτλ. non
agnoscit Hesychius. 7. ὁ δὲ As om. 8. μικρότερος As. 9.
καὶ πέρδι.] τοῦ π. As. 12. ἐκ τοῦ Z. κατεστῶτων Suidas. 14. μέγα]
με τὰ Iacobsius. 22. ἐῷωιν Aratus.

95. K in nott. ad Plut. I, 93:
Arsen. XXII, 93. Greg. Cyrp.
M II, 100.

95a. Arsen. XXII, 94: Suidas.
DV II, 62.

95b. Arsen. XXII, 95. XLIV, 30:
Stob. Flor. 124, 10. Philet. fr.
10 Bach.

95c. Arsen. XXII, 96: Stob. Flor.
111, 5. Eurip. Oedip. fr. 15 Math.

95d. Arsen. XXII, 97: Stob. Flor.

109, 6. Eurip. Oedip. fr. 14 Math.

95e. Arsen. XXII, 98. LV, 37:
Stob. Flor. 12, 19.

95f. Arsen. XXII, 99: Arat.
Phaen. 1.

96. Hesychius: Arsen. XXII, 100.
DV II, 57. Ὁ δὲ κτλ.] Aelian. N.
An. XVI, 7.

96a. Arsen. XXIII, 1. Max. Con-
fess. Serm. 36, p. 626 Combef.

- ναί τε ἡδίων τοῦ ἐτέρου, καὶ τὴν σάρκα πως δοκεῖ πυνότερος.
- 97 Ἐκ τῶν γειτόνων ἔχουσι τὸ παράδειγμα: ἐπὶ τῶν διαφανῆ καὶ γνωριμώτατα δρώντων.
- 98 Ἐκαστος αὐτοῦ τὸ βδέμα μῆλου γλύκιον ἡγείται: δημῶδης.
- 99 Ἐκ λύκου στόματος: ἐπὶ τῶν ἀνεπιστως λαμβανόντων.
- 100 Ἐκ τριχὸς κρέματαί: ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων ὅμοιον τῷ Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆ ἕστηκεν. 10
- 97a Ἐκ τῶν πόνων τοὶ τὰγάθ' αὖξεται βροτοῖς·
ὁ δ' ἡδὺς αἰῶν ἢ κακὴ τ' ἀτολμία
οὔτ' οἶκον οὔτε βίοτον οὐδὲν ἀφελεῖ: Εὐριπίδου.
- 99a Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆς· ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
φιλῶνται· γλυκερῆ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει ἀυδῆ: Ἡσιόδου. 15
- 100a Ἐκεῖνον ἀθλιώτατον κρίνω δικαίως, ὃς ἐν μὲν ταῖς συμφοραῖς πλείστους ἔχει τοὺς ἐφηδομένους, ἐν δὲ ταῖς εὐτυχίαις οὐδένα τὸν συνηδόμενον: Πεισωνιανοῦ.

7. στόματος] ἀφείλου addunt AZDs. τι λαμβανόντων in Diogeniano ex Zenobio scripsi. 10. Debebat ἀκμῆς. 12. ἀτολμιά [sic] A. 15. φίλωνται. Goettlingius.

97. Arsen. XXIII, 2. »Aristid. Panath. 138: περὶ μηδενὸς αἰῶν πραγμάτων, ἢ περὶ ὧν ἐκ γειτόνων ἐστὶ τὰ παραδείγματα. Ἐκ γειτόνων οἰκεῖν in vicinia habitare, Alciph. II, 2, ubi v. Berglerus. Lucian. Philops. 25: ἐν γειτόνων δὲ ἡμῶν ἔκει. Conviv. 22 ἐν γειτόνων οἰκῶν. Icarom. 8. 16. Bis Accus. 9: Heliod. Aeth. I, 17: πίνει δὲ ἰσταῦθα ἐν γειτόνων. Philost. Icon. II, 28: ὄρα καὶ τὴν ἄρσχην ὑφαινοῦσαν ἐκ γειτόνων: Synes. Dion. 46 B: καίτη δὲ πάλιν τὸν Ἕλληνα τοῦ βαρβάρου πρῶτον ἔγω καὶ σοφώτερον τίθημι, ὅτι κατένια διῆσαν, ὁ μὲν ἐν γειτόνων ἕστη τὴν πρώτην: Max. Tyr. 41, 3: παρὰ πόδας τὰ διαχρηθῆ, ἐκ γειτόνων τὰ κακά: cf. intt. ad Aristoph. Plut. 435.» Walz ius.

97a. Arsen. XXIII, 3: Stob. Flor. 29, 22. Eurip. Erechth. fr. 9 Matth. 98. Arsen. XXIII, 4. Eras m.

III, 4, 2: »proverbium de crepitu suspicor ab Apostolio e vulgi facie haustum ab: proverbium sententiam veram plebeio sermone expressit: eleganter, ut solet, Aristot. Eth. ad Nicom. IX, 7: πᾶς γὰρ τὸ εικεῖον ἔργον ἀγαπᾷ μᾶλλον ἢ ἀγαπηθεῖν. μάλιστα δ' ἵσως τοῦτο περὶ τοῦς ποιητὰς συμβαίνει: ὑπερβαῖναι γὰρ οὕτως τὰ οἰκτεῖα ποιήματα, ἐπιγροντες ὡσπερ τένα: id. ibid. IX, 1 fin., id. Rhet. I, 11 fin.

99. K in nott. ad Diog. IV, 42: Arsen. XXIII, 5. Greg. Cypr. LII, 8.

99a. Arsen. XXIII, 6: Stob. Flor. 47, 7. Hes. Theog. 96.

100. Diog. IV, 42 ibiq. v. K: Arsen. XXIII, 7. DV II, 63. Ἐπὶ ξυροῦ κτλ.] v. Mant. Provv. s. ἐπὶ ξυροῦ.

100a. Arsen. XXIII, 8: Max. Conf. Serm. 6, p. 551 Comb.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ Ἄ.

- 1 Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρόρων: ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.
- 2 Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης: διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα· διὸ οὐδὲ τείχη περιεβάλλοντο νό-5 μοις παιδευόμενοι· ἀλλ' οὐδὲ ἠθέλησαν ἐκ μάχης ἠττημένοι ὑποστρέψαι οὐδὲ ἐτυραννήθησαν.
- 3 Ἐλκος ἔχω τὸν ἔρωτα· ῥέει δέ μοι ἔλκος ἰχώρ.
- 4 Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις: ἐπὶ τῶν ἀναιοθῆ-
των· παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον· Ἐλέφαντος πω-10
λίῳ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτῆς Ἰνδός, καὶ παραλαβὼν ἔτρεφεν ἔτι νεαρὸν καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηνε χειροῦσθῃ, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ· ὁ τοίνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος, ἤτει λαβεῖν τὸν ἐλέφанта. ὁ δὲ ὡς ἐρώμιον ζηλοτυπῶν καὶ μέντοι περιαλγῶν, εἰ ἔμελλε δεσπόσειν αὐτοῦ ἄλλος, 15 οὐκ ἔφατο δάσειν, καὶ ὤχετο ἀπιῶν ἐς τὴν ἔρημον, ἀναβὰς τὸν ἐλέφанта· ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεὺς, καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρησομένους, καὶ ἄμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄξοντας· ἐπεὶ δὲ ἤκον, ἐπειρῶντο πείραν προς-
1a Ἐλπίς κακοῦ κέρδεος ἀρχὴ ζημίας· Δημακρίτου. 20
1b Ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισι ὁμοία·
οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέροι· Θεογνίδος.
1c Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποισι μόνῃ θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστι· τοῦ αὐτοῦ.
1d Ἐλπίς γὰρ ἢ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν· Σοφοκλέους.
1e Ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθῶν φρονούντων, ἐφικταί· αἱ δὲ τῶν 25
ἄξυνέτων, ἀδύνατοι.

9. τῶν μεγάλων καὶ Suidas. 11. πωλευτῆς ἐλέφαντος As. 13. αὐτῷ] καὶ ἦρα τοῦ κτήματος καὶ ἀτηρᾶτο, ἀνθ' ὧν ἔτρεψε τὴν ἀμοιβὴν κομίζομενος ἐκεῖνος As addit. 14. ἐρώμιον As. 21. ὁ μοι τοι Theognis. 23. ἀνθρώποις Stobaeus. μόνῃ εἰ ἔνεστιν Theognis.

1. Suidas: Arsen. XXIII, 9. DV II, 68.

1a. Arsen. XXIII, 10. VII, 78: Stob. Flor. 10, 58. Democr. fr. 65 Mullach.

1b. Arsen. XXIII, 11: Stob. Flor. 110, 11. Theogn. 637.

1c. Arsen. XXIII, 12: Stob. Flor. 110, 12. Theogn. 1135.

1d. Arsen. XXIII, 13: Stob. Flor. 110, 14. Sophocl. fr. 687 Dind.

1e. Arsen. XXIII, 14: Stob. Flor. 110, 18. Democr. fr. 79 Mullach.

2. Suidas: Arsen. XXIII, 16. Diog. IV, 87. Adhibet Max. Tyr.

Diss. XXVI, 2: ἰ δὲ ἔρωσι οὐδενὶ οὕτως πολεμεῖ ὡς ἀνάγκῃ καὶ θεῖ· καὶ ἴσθι χρῆμα γαῦρον καὶ δεινῶς ἐλεύθερον, καὶ τῆς Σπάρτης αὐτῆς ἐλευθεριώτερον: add. ib. Diss. V fin. et v. Gruterus ad P. Syr. Sent. 90.

3. Arsen. XXIII, 17.

4. Suidas: Arsen. XXIII, 18. DV II, 64. Ἐλέφαντος κτλ.] Aelian. N. An. III, 46.

φέρειν· οὐκοῦν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔβαλλεν αὐτοὺς ἄνωθεν, καὶ τὸ θηρίον ὡς ἀδικούμενον συνημύνητο· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα. ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέφας κατὰ τοὺς ὑπερασπίζοντας ἐν τοῖς ὄπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφῆι τῆμ προβοσκίδα, αἶραι τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ αὐτῶν κομίζει, καὶ παρέμεινεν ὡς φίλῳ φίλος πιστός. Ὡς ἄνθρωποι πονηροὶ καὶ περὶ τράπεζαν μὲν καὶ τηγάνου ψόφον αἰεὶ ἐπ' ἄριστα χορεύοντες, ἐν δὲ τοῖς κινδύνοις προδότες. 10

5 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς: ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιούντων· Οἱ νέοι ἐλέφαντες καὶ τροφῆς ἀφίστανται τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ γῆρα παρειμένους θεραπεύουσιν αὐτούς, καὶ κινδύνων ῥύονται, καὶ εἰς ὄρυγμα ἐμπεσόντας οἶδε ἀνάγουσι φρυγῶ- 15 νων τινὰς ἀγκαλίδας καὶ φακέλλους ἐμβalόντες, οἷσπερ οὖν ὡς ἀναβαθμοῖς χρωόμενοι ἐκείνοι εἶτα ἀνίασι γῆρα βαρεῖς ὄντες. ποῦ δὲ ἠλόγησε πλῆγαις πατέρα ἐλέφας; πῶς δὲ ἀπεκήρυξεν ὁ πατήρ ὁ ἐν τοῖτοις τὸν υἱόν; ὦ Σόλωνες καὶ Χαρῶνδαι καὶ Ζάλευκοι· Τῶν μὲν οὖν κινδύνων καὶ 20 πόνων οἱ νέοι κατάρχονται, ποτοῦ δὲ ἄρα καὶ τροφῆς ἀφίστανται τοῖς πρεσβυτέροις. γῆρα δὲ παρειμένον ἐλέφαντα ἢ νόσῳ κατεληγμένον οὐκ ἂν ποτε οἱ συναγωνιζόμενοι καταλίποιεν, ἀλλὰ παραμένουσι, καίτοι τῶν θηρῶν ἐγκειμένων, καὶ πρότερον γε τὴν ψυχὴν ἀπολίποιεν ἢ τὰ 25

2. μὲν As om. 3. κατώλισθεν As. 8. πιστός] καὶ τὴν εἰνοιαν ἐπεδείκνυτο As adiecit. 9. ἄριστά τε As. 10. προδότες] καὶ μάτην καὶ εἰς οὐδὲν τὸ τῆς φιλίας ὄνομα χραίνοντες As addit. 12. ποιούντων] A e Suida addit: Λουκιανὸς ἐν τῷ ἰγκωμῳ τῆς μυίας [12]· πολλὰ δ' ἐτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν: tum adiecit λόγος τίς ἴστιν κτλ., quae Apostolius VII, 6 habet. 18. πῶς δὲ] ποῦ θαί As. 19. ὦ — Ζάλευκοι] haec in Aeliano ante οἱ νέοι κτλ. collocata verbisque nonnullis aucta sunt. 22. πρεσβυτέροις] αἰδῶ νέμοντες, καὶ τῶν Λουκιανῶν τιμῶντες τὸ γῆρας νόμον δίδονται οἶδε οὐδὲν As addit. 23. συναγωνιζόμενοι] συναγελαζόμενοι As. 24. ἀλλὰ καὶ πιστῶς As. παραμένουσι] quae in sq. Aelianus de elephantorum erga gregales et pullos fide atque amore exponit, ab epitomatore propter homoioteleuton in v. παραμένουσι neglecta sunt. θηρῶν] θηρῶντων As. 25. ἀπολίποιεν ἂν As.

5. Suidas: Arsen. XXIII, 21. DV II, 67. Οἱ νέοι — Ζάλευκοι] Aelian. N. An. VI, 61. τῶν μὲν — μνημονεύσαντες] Aelian. l. c. VII, 15. Ἐλέφαντι — ἰλέφας] Aelian. l. c. VIII, 17. Ἀκμή κτλ.] Aelian. l. c. IV, 31.

τέκνα. *Λαίνιλα* δέ τις πρεσβύτες ἱραοθεΐα οἰκέτου δρι-
 μίος αὐτῷ συνεκάθευδα, κηλίδα δὲ ἄρα παιοὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς
 περιῆπταν· οἱ δὲ εὐγενεῖς ἦσαν, καὶ ἐς τὴν βουλὴν τὴν
 τῶν Ῥωμαίων ἐτίλουν ἐκ πατέρων. οἱ αἰδούμενοι τῇ μητρὶ
 ἤχθοντο τοιαῦτα δρώσῃ καὶ πρῶτος ὑπερινουθέτου· ἡ δὲ 5
 κυμαίνουσα ἐκ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τὸν ἔρωτα ἐπίπροσθεν
 τῶν υἱῶν ποιησαμένη καταγορεύει αὐτῶν πρὸς τὸν τότε
 ἄρχοντα, ὡς ἐπιβουλεύοιεν αὐτῷ· ὁ δὲ ἔχων εἰς διαβολὰς
 τὸ σὺς ῥάδιον, καὶ ὑπόπτῃς ᾧν καὶ θειλός, ἐπίστευσε. καὶ
 οἱ μὲν οὐδὲν ἀδικοῦντες ἀπέθνησκον, ὁ δὲ ἄθλον τοῦ κατει- 10
 πειν ἠνέγκατο, δούλω συγκαθεύδειν ἀδισῶς. Πατρῶσι θεοί,
 καὶ Ἄρτεμι λοχεῖα, Ἐλλείθυιαί τε Ἥρας θυγατέρες, τί
 οὖν ἂν ἐτι Μῆθριαν εἰποιμεν τὴν Κόλχην ἢ Πρόκνην τὴν
 Ἀτθίδα τῶν καθ' ἡμᾶς παθῶν μνημονεύσαντες;· Ἐλέ-
 φαντι ἡμέρω πωλευτῆς ἦν, καὶ εἶχε γυναῖκα ἀφῆλκεστέ- 15
 ραν μὲν, πλουσίαν δέ. οὐκοῦν ἑτέρας ἐρῶν, ταύτην μὲν
 ἀποπνίγει, καὶ τῆς τοῦ ἐλέφαντος φάτνης κατορύττει πλη-
 σίον ὁ θερμοβουλος ἄνθρωπος, ἄγεται δὲ τὴν ἄλλην. ἐν-
 ταῦθα οὖν ὁ ἐλέφας τῇ προβοσκίδι λαβόμενος τὴν νεωσι
 ἀφιγμένην ἄγει τῆς νεκροῦ πλησίον καὶ τοῖς κέρασιν ἀνο- 20
 ρύξας καὶ γυμνώσας τὸ σῶμα, ἃ εἰπεῖν οὐκ ἠδύνατο, ταῦτα
 ἐπεδείκνυε δι' αὐτῶν τῶν ἔργων, τὴν γυναῖκα τὸν τρόπον
 τοῦ γήμαντος αὐτῆν· ἐκδιδάσκων ὁ μισοπόνηρος ἐλέφας·
 Ἀκμὴ ἐλέφαντος ἐξήκοντα ἔτη γεγονέναι· κρυμῶ δὲ ὀμι-
 λειν μῆμικος ἐστὶ. διατείνει δὲ τὸν βίον καὶ εἰς διπλὴν 25
 ἑκατοντάδα.

5^a Ἐλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει: Θεταλῶν καταστρέψας τὰς
 πόλεις ὁ Φίλιππος καὶ τοὺς ξένους πωλήσας εἴρηκε τοῦτο.

1. *Λαίνιλα* — οἱ δὲ] ἰγὼ δὲ ᾗθειν μεριάκιον ᾧν ἄνθρωπον πρεσβύτεν,
Λαίνιλλα ὄνομα, καὶ ἰδείκνυτο ὑπὸ πάντων καὶ ἐπ' αὐτῇ μῦθος εἰλίγτο,
 καὶ ὁ γὰρ μῦθος τοιόσδε ἦν. Οἱ πρεσβύτεροι πρὸς με ἱρασκον ἱκίην τὴν ἄν-
 θρωπων ἱραοθεΐαν οἰκέτου δριμίως, αὐτῷ μὲν συγκαθεύδειν, κηλίδα δὲ
 ἄρα [τοῖς addunt AR] πασὶ τοῖς ἑαυτῆς περιῆπταν· οἱ δὲ ἄσ. 4. πα-
 τέρων τε καὶ τῶν ἄνω τοῦ γένους ἀρξάμενοι. Ἄσ. οἱ τοίον· Ἄσ. 5.
 ὑπερουθέτου καὶ τοῦ πραττομένου τὴν αἰσχύνην ἐπίλεγον ἡσυχῇ Ἄσ.
 7. πρὸς τὸν ἄρχοντα, ὅς ἦν τότε καὶ λέγει ὡς Ἄσ. 9. θειλός, πάθη δὲ
 ταῦτα ἀγεννοῦς διαβολῆς Ἄσ. 10. ὁ δὲ] ἡ δὲ Ἄσ. AR. 11. Ἐπατρῶσι
 Ἄσ. 13. Κόλχην Ἄσ. 14. τῶν ἱναγχός τε καὶ Ἄσ. 16. ἐρῶν,
 καὶ τὰ τῆς συνοικουσίας ἀπειθῶν ἱκίην γίνεσθαι Ἄσ. 24. ἀκμὴ δὲ Ἄσ.
 25. ἡκιστος Ἄσ. μῆμιστος R. 27. τὰς om. Ds.

5^a. Arsen. XXIII, 22: Diog. IV, 73. Cf. Apost. XII, 22.

- 6 Ἐλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ καικίας νόσος: ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς κακὰ ἢ καλὰ.
- 7 Ἐλαχες τὸ μ': ἐπὶ τῶν εὐτυχησάντων. Διονύσιος γὰρ ὁ πρᾶβύτερος, κληρουμένων κατὰ γράμμα τῶν δημιουργούτων, ὡς ἔλαχε τὸ μ', πρὸς τὸν εἰπόντα· μωρολογεῖς 5 Διονύσιε, μεταρχήσω μὲν οὖν, εἶπε· καὶ δημιουργήσας ἤρεθῃ στρατηγὸς εὐθὺς ὑπὸ τῶν Συρακουσίων.
- 8 Ἐλέφας μὴν οὐκ ἀλεγίζεῖ: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορῶντων:· Λόγος τίς ἐστιν, ἐλέφαντα μὴ πρότερον πίνειν, πρὶν ἂν ὑποθλώσῃ τῇ προνομαίᾳ τὰ νά- 10 ματα· τὸ δ' αἴτιον, ὅτι μορμολύττεται τὴν ἑαυτοῦ σκιάν ἐν ὕδατι ὁ ἐλέφας θεώμενος· διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτηρεῖν ἀσέλῃνον νύκτα, ὀπηθῖκα διαπορθμεύουσι, ταπὶ δεδιότες τὸ ζῶον.
- 9 Ἐλκος γὰρ πέλει τῆς ἀληθείας φθόνος: ἀπὸ 15 γνώμης.
- 7a Ἐλάσσω κακὰ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἢ ὑπὸ τῶν φίλων· τοὺς μὲν γὰρ ἐχθροὺς δεδιότες φυλάσσονται, τοὺς δὲ φίλους ἀνεφημέτοι εἰσὶ· καὶ γίνονται σφαλεροὶ καὶ ἐπιβουλεύτοι: Δημόνακτος. 20
- 9a Ἐλπεσθαὶ χρεὶ πάντ' ἐπεὶ οὐκ ἔστ' οὐδὲν ἀέλπιον· ῥάδια πάντα θεῶν τελέσαι, καὶ ἀνήνυτον οὐδέν:· Δίνου.
- 9b Ἐλευθέραν εἶναι προσήκει παντὸς φόβου τὴν ἀρετὴν καὶ ἀδέσποτον.

1. αὐτὸν ὥστε Καικίας Ds. 2. ἢ κακὰ Ds om. 3. Ἀ ελαχες τὸ μ': ἀπὸ τοῦ μωρὸς εἶ, reliquis om. 8. μὴν οὐκ ἀλεγίζεῖ] μὴν οὐκ ἀλίσκεῖ d, alii: μὴν οὐκ ἀλεγίζεῖ Lennepius ad Phalar. Epist. p. 121 Lugd.: μὴν οὐ δάνει A, post v. ὑπερορῶντων addens: Ἐλέφας μὴν οὐκ ἀλίσκεῖ: ὁμοίᾳ τῇ προτέρᾳ. 11. τὸ δ' — ὅτι] οὐκ ἐπίπλαστον τὸ λεγόμενον Theophylactus. 13. διαπορθμεύουσι idem. δεδιότες Theophylactus ignorat. 23. ἀρετὴν· ἀδέσποτον γὰρ ἀρετὴ καὶ ἐκούσιον, παντὸς φόβου καὶ ἀνάγκης ἐλευθέρων Maximus addit.

6. Diog. IV, 66. Greg. Cyr. L I, 99.

7. Arsen. XXIII, 15. Διονύσιος κτλ.] Plut. Apophth. Reg. cett. 175 C, ubi v. Wyttenbachius.

7a. Arsen. XXIII, 24: Anton. Mel. 137, p. 217 Fabr.

8. K in nott. ad Diog. IV, 45: Arsen. XXIII, 19. DV II, 66: add. Apost. X, 37. Λόγος κτλ.] Theophyl. Simoc. Dialog. de Quaest. phys. p. 9 Boiss.

9. Arsen. XXIII, 23: cf. Apost. VI, 1a.

9a. Arsen. XXIII, 25: Stob. Flor. 110, 1. »Vide Iamblichi V. Pythag. 28 (139) citatum Pearsono Symb. Apostol. Art. VI.« Gaisfordus. Add. Ambroschius de Lino dissert. 8. 9b. Arsen. XXIII, 26: Max. Conf. Serm. I, p. 551 Comb., ubi Chrysostomo tribuitur. Sententia fluxit ex Plat. Reip. X, 14, p. 617 E, ubi v. Astius.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ μ̄.

- 10 Ἐμβαρὸς εἰμί: ἦν πρότερον ὁ Πειραιεὺς νῆσος· ὄθεν καὶ τοῦνομα εἴληφεν, ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν· οὐτὰ ἄκρα Μού-
 νυχος κατασχὼν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο.
 ἄρκτου δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων 5
 ἀναίρεθεισης, λιμὸς ἐπεγένετο· οὐτὴν ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς
 ἔχρησεν, ἂν τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῷ θεῷ. Ἐμβαρὸς
 δὲ μόνος ὑποσχόμενος ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ τὸ γέ-
 νος διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἔθου-
 σεν· ὄθεν καὶ εἰς παροιμίαν περιέστη. ταίτεται δὲ ἐπὶ τῶν 10
 παραπαιόντων καὶ μεμνηνόντων.
- 11 Ἐμὲ δὲ ἄνυτος καὶ Μέλητος ἀποκτείνει μὲν
 δύνανται· βλάψαι δὲ οὐ δύνανται: Σωκράτους τὸ
 λόγιον· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινὰς τὸ σῶμα,
 τὴν δὲ ψυχὴν μὴ λυμαινομένων. 15
- 12 Ἐμποδῶν ἔστι τὸ πρᾶγμα: ἐπὶ τῶν προχείρων καὶ
 εὐχρῶν· ἐχρήσατο δὲ ταύτῃ τῇ λέξει Θουκυδίδης ἐν ὀγδόῃ·
 τὰς ἐμποδῶν αἰτίας ἐπισκοπεῖν, πορρωτέρω δὲ
 μῆδὲν ἀπορέγεσθαι ταῖς διανοαῖς· ἦτοι προχείρας.
- 9c Ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι τὸν πάθει δουλεύοντα καὶ 20
 ὑπὸ παθῶν κρατούμενον: Πυθαγόρου.
- 9d Ἐπίγραμμα. Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὄλεσε Μήδων,
 Πανσανίας Φοῖβω μνημ' ἀνέθηκε τοδε.
- 9e Ἐλοῦ βίον τὸν ἀριστον, ἦδυν δὲ αὐτὸν ἢ συνήθεια ποιήσει.

9. *Θυγατέρα*, αὐτὴν μὲν ἀπέκρυψεν ἐν τῷ αὐτῷ [ἀδύτω ex Eustathio Kusterus], ἀλγὰ δὲ ἐθθῆτι κοσμήσας ὡς τὴν θυγα-
 τέρα ἔθουσι πλ. Suidas. 17. *ἐχρήσατο* — ὀγδόῃ] Θουκυδίδης ἡ [ἡ' N.],
 ἐπὶ τοῦ προχείρους. φησὶ γάρ· Suidas. 18. *τὰς* — ἐπισκοπεῖν] adscri-
 bit haec etiam Priscianus XVIII, 1180 P. Thucydidi. *αἰτίας*] μόνον
 Suidas addit. 19. *ἐπορέγεσθαι* Suidas. ἦτοι προχείρας α Suida absunt.
 22. *Ἑλλάνων ἀρχηγός* Iacobsius. 23. *μνημ'* idem. 24. *βίον αἰ-*
 ροῦ Maximus.

9c. Arsen. XXIII, 27: Stob. Flor. 6, 48.

9d. Arsen. XXIII, 28: Suid. a. Πανσανίας, Cf. Anthol. Palat. VI, 197. Schneidewinus ad Simon. fr. 198.

9e. Arsen. XXIII, 29: Max. Conf. Serm. 62, p. 674 Comb. Epict. fr. 144 Schweigh. Est Pythagoricam praeceptum, ut Plat. de Exil. c. 8 memoriae prodidit: disputavit de eo Wyttenbachius ad Plat. de Sanit. tuend. 3, p. 123 C.

10. Suidas: Arsen. XXIII, 30. App. Provn. II, 54.

11. Arsen. XXIII, 31. Ἐμὲ — δύνανται] habet Epict. Diss. I, 29, 18. II, 2, 15. III, 23, 21: add. eiusd. Manual. 52 fin. ibiq. v. Simplicius. Ducta sunt ex Plat. Apol. Socrat. 30 C.

12. Arsen. XXIII, 32. ἐχρή-
 σατο πλ.] Suidas v. ἐμποδῶν: simi-
 lia in Etym. M. 336, 26. Zonar. I, 713. Lex. apud Bachmannum Anecd.

- Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος ἀντὶ τοῦ φανερόν· Πλάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ· Ἰσάιος δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπό-
 γυον καὶ ἐν χειροί· φησὶ γὰρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς
 ἐλευθερίαν αφαιρέσει· Ἄλλὰ τὸ προϊζόν, ὃ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι· τουτί γὰρ παντελῶς ἐμποδῶν εἶναι· 5
 Ἐχρήσατο δὲ Ἱεροκλῆς ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου· καὶ ἄλλοι. φησὶ
 γὰρ ἐν δευτέρᾳ Φιλοσοφουμένων παρὰ τῶν φιλοσόφων· τίς
 γὰρ αὐτῆς οὐχὶ καὶ ἔγγημαι, καὶ παῖδας ἀνείλετο,
 καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη μηδαυδὸς ἐμποδῶν ὄντος;*
- 13 *Ἐμπροδοκίλους ἐχθρα: ἐπὶ τῶν δυσοργήτων. Ωλιμην 10
 δέ, φησὶν, ἐγὼ τοιαύτη φιλία συνηρημόσθαι σε,
 ὥστε μὴδ' ἂν τὴν Ἐμπροδοκίλους ἐχθραν ἰσχύσαι
 διασῆσαι.*
- 14 *Ἐμὲ μὲν, ἂν μανῶσι, σὲ δὲ ἂν σωφρονῶσι:
 λείπει τὸ, ἀποκτενοῦσιν. ἦτοι ἐμὲ μὲν ἀδίκως, σὲ δὲ δικαίως. 15*
- 15 *Ἐμπροσθεν κρημνός, ὀπισθεν λύκοι: ἐπὶ τῶν
 ἐν μέσῳ δύο κακῶν ἀφύκτων περιπαρέντων.*

4. προϊζόν Suidas: προϊζόν ex Etymologo commendat Lobeckius ad Phryn. 323. 6. τῇ λέξει Ἱεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι Suidas. καὶ ἄλλοι Suidas om. φησὶ γὰρ] φησὶν Suidas. 7. παρὰ] περὶ Suidas. 8. αὐτῶν idem. ἔγγημαι NARO Suidas. ἀνείλετο Suidas. 10. ἐπὶ τ. δυσοργήτων] De om.: Suidas habet: ἐπὶ τῶν ἐκμῶνως ἐχθροῦντων πρὸς τινάς. 11. φησὶν Ἀυσίας e Suida scribendum est. σὶ] σοι. De: a Suida exsulat. 12. ἰσχύσαι διασῆσαι] ἐμποδῶν ἡμῖν γενέσθαι Suidas. 17. περιπαρέντων] corrige περιφθαρέντων. Nisi excidit verbum; exempli causa propono: περὶ σωτηρίας ἀπορούτων.

Gr. I, 218 leguntur. Θουκυδίδης] locus in nostris exemplaribus non exstat: corruptum igitur est nomen auctoris. Pluribus de hac re disputat Dukerus in Popp. edit. Thucyd. II, 1, p. 91. Λυκοῦργος] fr. 71 Saupp. Πλάτων] Tim. 25 D. Ἰσάιος] p. 161 Schoem. Ἱεροκλῆς] quis ille sit, disputant intt. Suidae: idem ab Apostolio affertur X, 59. Pro Hyllarimensi habet Vossius Histor. Gr. 454 West. Videtur hic locus ex disputatione ampliore de usu vocis ἐμποδῶν excerptus: v. Harpocr. 71, 17.

13. Diog. IV, 77: Arsen. XXIII, 33. Cf. Hoelscherus de Vita et Script. Lys. or. p. 214.

14. Arsen. XXIII, 34. Ἐμὲ — σωφρονῶσι] Phocionis dictum: Plut. V. Phoc. 9. Praec. Polit. 14, p. 811

A. Apophth. Reg. et Duc. 188 A, ubi a Phocione haec in Demosthenem iactata esse narratur: Phocioni Demadem Max. Conf. Serm. 31, p. 619 Comb. substituit.

15. Arsen. XXIII, 35. Versum latinum ex hoc dicto expressum: a fronte praecipitium est, a tergo lupi: affert Orellius in Suppl. Sent. Publ. Syri p. 30. Similiter sonant haec: Arcesilaus apud Plutarch. Praecept. de tuend. san. 7, p. 126 A: μηδὲν διαφέρειν ὀπισθεν τινα ἢ ἐμπροσθεν εἶναι κιναιδον: Themist. Or. 20, 234 C de patre mortuo: καὶ οὐτε ἐμπροσθεν οὐτε ὀπισθεν μέλισμα ληΐζεν ὁ Παδάμανθος ἢ ὁ Μένους ἰνσεσημασμένον τε καὶ ἰγγυραμμένον τῇ ψυχῇ: Phot. Patr. Epist. 170, p. 244: καὶ μοι θεοὶ τοῦτον οἶκ ἀκόμψως ὁ αἰνιγματιστῆς ἀπεινάξεν

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ν̄.

- 16 Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν, τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. τοιαύτη δὲ ἐστὶ καὶ ἡ λέγουσα·
Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ καρκίνος ἔμμορε τιμῆς. 5
καί·
Ἐν ἀμούσοις καὶ Κόροικος φθέγγεται.
- 16a Ἐν παντὶ πράγματι οἱ ἄνθρωποι τούτοις μάλιστα ἐθέλουσι πείθεσθαι, οὓς ἂν ἠγῶνται βαλτιστότους εἶναι· καὶ γὰρ ἐν νόσφ ὃν ἂν ἠγῶνται ἰατρικώτατον εἶναι, τούτῳ μάλιστα πείθονται· καὶ ἐν πλοίῳ οἱ πλείοντες, ὃν ἂν κυβερνηκώτατον, καὶ ἐν γεωργίᾳ, ὃν ἂν γεωργικώτατον. Ξενοφῶντος τοῦ Γρούλλου. 10
- 16b Ἐν συλλόγῳ πρῶτος λέγειν μὴ ἐπιτήδευε· μετὰ γὰρ πλείονας λέγων ὄψει μᾶλλον τὰ συμφέροντα. Κλειτάρχου.
- 16c Ἐνεστὶ πάντων πρῶτον εἰδέναι τοντί, 15
φέρειν τὰ συμπύκτοτα μὴ παλιγώτως.
καὶ οὗτός γ' ἀτὴρ ἄριστος, αἶτε συμφοραὶ ἦττον δάκνουσι· ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπιστάμεθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει. Εὐριπίδου.
- 16d Ἐν Διδῶς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους. 20
Σοφοκλείους.
- 16e Ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἄνθρωπος τόποις, ἤμισα τούτοις πλησιάζων ἤδεται. Ἀμφιδος.
- 16f Ἐνεστὶ γὰρ τις καὶ λόγισιν ἠδοτή, λήθη δ' ἂν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν. Σοφοκλείους. 25
- 16g Ἐν ἀλλοτριῶσι παραδείγμασι παίδευσθαι σταντόν, καὶ ἀπαθῆς τῶν κακῶν ἔση. Δημόνακος.
- 16h Ἐν εὐτυχίᾳ φίλον εὐρεῖν εὐπορώτατον, ἐν δὲ δυστυχίᾳ πάντων ἀπορώτατον. Δημοκρίτου.

3. τιμῆς] addit Suidas: ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκρος ἔμμορε τιμῆς· καὶ γὰρ ἐν ἀμούσοις κτλ. 7. κόροικος m, κόρυδος A Suidas. 11. κυβερνητικώτατον Xenophon. 15. ἐν ἔστι Erfurdus. τοντί] ἰόδε Pearsonus. 17. χούτος Matthiae. 18. ἦσον Gaisfordus. 19. ἐπιστάμεσθα Stobaeus. 22. τις Ab om. 23. Ἀμφιδος Ab om.

λόγος, ἔμπροσθεν μὲν ἀπειροκόμη, ὄπισθεν δὲ νουρίαν ἐν χρεῖ διαγράφασθαι.

16. Suidas: Arsen. XXIII, 36. Macar. III, 91. Apost. VII, 39bc. 16a. Arsen. XXIII, 37: Xenoph. Memor. III, 3, 9.

16b. Arsen. XXIII, 38: Anton. Mel. 170, p. 278 Fab.

16c. Arsen. XXIII, 39. XXXIV, 48: Stob. Flor. 99, 8. Eurip. Oenom. fr. 3 Matth.

16d. Arsen. XXIII, 40. XXV, 90: Stob. Flor. 103, 10. Soph. fr. 298 Dind.; v. Welckerus Frag. Gr. I, 391.

16e. Arsen. XXIII, 41. XXIV, 2. XXXII, 88: Stob. Flor. 104, 6. Com. Gr. Fr. III, p. 302 Mein.

16f. Arsen. XXIII, 42: Stob. Flor. 113, 12. Soph. fr. 237 Dind.

16g. Arsen. XXIII, 43: Max. Confess. Serm. 2, p. 534 Combef.

16h. Arsen. XXIII, 44: Anton. Meliss. 135, p. 214 Fabr., Damoc.

- 17 Ἐν Πυθίου χέσαι: οἶον κινδυνεύσαι. Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος ποιῶν νεῶν, εὐρών τινα ἀποπατοῦντα μέτοικον, ἀπήγαγε· πρόσέγραψε γὰρ μηδένα ἀποπατήσαι.
- 18 Ἐνεσσι καὶ ν μύρμηκι χολή: παρεγγυᾷ μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν ἐν τῷ ἀμφοιβητεῖν. 5
- 19 Ἐν θέρει τὴν χλαίναν κατατριβεις: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.
- 16i Ἐν μὲν τοῖς ἐσόπτροις ὁ τῆς ὄψεως, ἐν δὲ ταῖς ὀμλίαις ὁ τῆς ψυχῆς χαρακτήρ βλέπεται.
- 16k Ἐν μὲν τῷ πλείον πείθεσθαι δεῖ τῷ κυβερνήτῃ, ἐν δὲ τῷ ζῆν 10 τῷ λογίζεσθαι δυναμένῳ βέλτιον:· Σωκράτους.
- 16l Ἐνιοὶ θνητῶν φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι, συνειδέσει δὲ τῆς ἐν τῷ βίῳ κακοπραγμοσύνης τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις τάλαιπαροῦσι, ψεύδῃ περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευταίην μυθοπλαστίοντες χρόνον:· Δημοκρίτου. 15
- 16m Ἐν πυρὶ μὲν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον ἴδρους ἄνδρες γινώσκουσιν· ἀνδρὸς δ' οἶνον ἔδειξε νόον, καὶ μάλα περ πινουτοῦ· κακότητα δὲ πᾶσαν ἐλέγχει, ὥστε καταισχύνηαι καὶ τὸν ἔόντα σοφόν. οἶνοβαρῆαι κεφαλῆν, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιωταὶ 20 οἶνος· ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστάς πειρήσω, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχη καὶ νόον ἐν στήθεσι· δέδοικα δὲ μὴ τι μάταιον ἔρξω θωρηχθεῖς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω:· Θεογνίδος. 25
- 16n Ἐν μὲν πολεμῷ πρὸς ἀσφάλειαν σιδήρος χρυσοῦ κρείττων, ἐν δὲ τῷ ζῆν ὁ λόγος τοῦ πλοῦτον:· Σωκράτους.

1. οἶσαι Z. 5. ἐν τῷ ἀμφοιβητεῖν a Suida absunt. 10. καταπλεῖν Stobaeus. δεῖ non agnoscit Stobaeus. 12. θνητῆς Stobaeus. φύσιος Mullachius. 13. ἐννεῖδῃσι idem. 14. ταραχῆσι, φόβοισι, τάλαιπαροῦσι idem. 16. Ἰδρεις Stobaeus. 17. γινώσκουσ' idem. οἶνος idem. 18. κακότητα — ἐλέγχει] τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων Theognis: v. Schneidewinus. 19. καταισχύνηαι Theognis. καὶ τὸν] καὶ πρὶν idem. 20. βι. ἄ. τ. α. Stobaeus. 23. πειρήθω Theognis. 24. στήθεσσι, Stobaeus. 25. ἐρξω Theognis.

Sent. 72 Or. Democr. fr. 163 Mullach.

16i. Arsen. XXIII, 45: Anton. Meliss. 170, p. 278 Fabr. De auctore v. Mullachius ad Democr. Fr. p. 332 sq.

16k. Arsen. XXIII, 46: Stob. Flor. 3, 41.

16l. Arsen. XXIII, 47: Stob. Flor. 120, 20. Democr. fr. 119 Mullach.

16m. Arsen. XXIII, 48. VII, 89: Stob. Flor. 18, 16. 17. Theogn. 499.

16n. Arsen. XXIII, 49: XVII, 45: Stob. Flor. 81, 12.

17. Arsen. XXIII, 50: C in nott. ad App. Provn. II, 66.

18. Suidas: Arsen. XXIII, 51. Greg. Cypr. M III, 8.

19. Suidas: Arsen. XXIII, 52. DV II, 70. Apost. X, 95.

20. Ἐνὸς χανόντος μετέσχηκεν ἄτερος: αὐτοδίδακτος.
 21 Ἐνὸς φιλή ξυνατοῦ κρέσσων ἀσυνέτων πάντων: ἐκ Δημοκράτους ἀποφθιγμάτων.
 22 Ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἀνέμους, οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾶ: ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων τοῦτο λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλου ὁ Φιλοκτήτης.
 23 Ἐν τοῖς τόποις τῶν τυφλῶν Λάμων βασιλεύει: ἑτερόφθαλμος γὰρ ἦν.
 24 Ἐν πίσσῃ τήρησον τὴν καρδίαν: ἀντι τοῦ γενοῦ ἀνδρείου. 10
 25 Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον: ἐπὶ τῶν ἐν ἀλλοτριῶσι κινδυνεύοντων.
 26 Ἐν μύρτου κλωνί τὸ ξίφος κρατήσω: ἐπὶ τῶν ποιουμένων σύνθημά τι κατὰ τινός· ὁ γὰρ Ἀρμόδιος καὶ
 24a Ἐν ὀδῷ μὴ σχίζε ξύλα: ἀντι τοῦ, προχώρει καὶ μὴ αἰτίας δὸς πρὸ καιροῦ ταλευτῆσαι. 15
 25a Ἐν λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελεῖσθαι.

3. *ix* — ἀποφθιγμάτων] Δημοκράτους A. 4. ἀνεμος Suidas. 13. κλωνί] κλαδί Suidas. *ixi* — τινός] Suidas non agnoscit. 14. ὁ γὰρ] ὁ τε Suidas.

20. Arsen. XXIII, 53. Plat. Charm. 169 C: καὶ ὁ Κριτίας ἀκούσας ταῦτα καὶ ἰδὼν με ἀποροῦντα, ὡσπερ οἱ τοὺς χασμαμένους καταναγκῶν ὁρῶντες ταῦτόν τοῦτο συμπίσσοι, κάκεινος ἰδοῖ μοι ὑπ' ἑμοῦ ἀποροῦντος ἀναγκασθῆναι καὶ αὐτὸς αἰδῶναι ὑπὸ ἀπορίας.

21. Cod. palat. apud Orell. Opusc. Sent. I, n. 64: Arsen. XXIII, 54. Democr. fr. 163 Mullach., quem v. p. 297.

22. Suidas: Arsen. XXIII, 55. Greg. Cypr. L II, 13.

23. Arsen. XXIII, 56: Scholl. Ven. ad Hom. II. Ω. 192: γλήη δὲ παρὰ τὸ γλαμυρόν, ὃ ἴσθι θύγγρον, ὅθεν καὶ Ἄρχιδημος ὁ γλάμων [Arist. Ran. 588]. καὶ παροιμία· Ἐν τυφλῶν πόλει γλαμυρὸς ἐμβασιλεύει: proverbium hunc fere in modum refingendum videtur: ἐν γὰρ τῶν τυφλῶν πόλει γλ. βασιλεύει.

24. Arsen. XXIII, 57.

24a. Arsen. XXIII, 58. Olympiod. ad Plat. Phaed. p. 8 Finckh.: ἐν ὀδῷ μὴ σχίζειν ξύλα· ἰθῆλου

δὲ τοῦτο τούτῳ μὴ σχίζε καὶ τέμνε τὸν βίον· ὁδὸς γὰρ ὁ βίος: Iamblich. Adh. ad Philos. 21, p. 352 Kiessl.: τὸ ἐν ὀδῷ μὴ σχίζε δηλοῖ, ὅτι ἐν μὲν τῷ ἀληθείς, πολυσχιδὸς δὲ τὸ ψεῦδος, quam explicationem in sequentibus superiore disputatione stabilire studet. Recentiorum explanationes Orellius recenset in Opusc. Sent. T. I, 483.

25. Suidas: Arsen. XXIII, 59: cf. infr. 39.

25a. Arsen. XXIII, 60: Plutarch. Sympos. IV, 1, 1, p. 660 D: ἀφινομένους ἡμᾶς εἰστία Φίλων ὁ ἰατρός ἐκ παρασκευῆς τινος ὡς ἰφαινετο νεανικῶς. ἰδὼν δὲ τῶν παιδίων τῶν ἅμα τῷ Φιλίῳ τὸ νίον [lectio corrupta est] ἄρτω χρωόμενον, ἄλλου δὲ μηθενὸς δόμενον· Ὡς Ἡράκλειος, ἴφη, τοῦτο ἄρα ἦν τὸ λεγόμενον· Ἐν δὲ λίθοις κτλ.: Athen. X, 457 B. Post Erasmus I, 2, 96 dicti sensum enucleare studuerunt intt. ad Athen. I c.

26. Suidas: Arsen. XXIII, 61. Append. Provn. II, 64.

- Ἀριστογείτων ἐν μύρτοις ῥίψαντες τὸ ξίφος, Ἰηπαρχὸν τὸν τύραννον ἀπέκτειναν.
- 27 Ἐν γῆ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν: παραινετική.
- 28 Ἐντὶ καὶ ἄλλοι πονηροὶ οὐκ ἐγὼ μόνα κόλουμες· 5 ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.
- 29 Ἐν παισὶ μὲν γέρον, ἐν δὲ γέρονσι παῖς: ἐπὶ τῶν παλιμβόλων· οἱ ἀντίτεχνοι τοῦ Ἑρμογένους ἐπτακαίδεκα ἐτῶν ὄντος, ὅτε τὴν ῥητορικὴν συγγραφεῖν ἐπεχείρησε, τρίτου δὲ καὶ εἰκοστοῦ ὅτε ἐξελάθητο, τοῦτ' εἶπον τὸ παρ- 10 οἰμιῶδες λόγιον.
- 30 Ἐν Σπάρτῃ μόνῃ λυσιτελεῖ γηράσκειν: παρόσον οἱ Λακεδαιμόνιοι μεγάλως ἐτίμων τοὺς γέροντας.

4. παραινετική] Ἀντιφάνους A, Ἀντιφάνους τοῦ Ἐφραίου Z, quod ex Ἀντιφάνους Ἐφραίου natum esse apparet. παραινετική Suidas om. 5. ἀλλ' ἐντὶ καὶ ἄλλοι δὲ πονηροὶ Plutarchus. κούκ G. Hermannus. 7. γηράσκουσι Philostratus. 8. παλιμβόλων ZW.

27. Suidas: Arsen. XXIII, 64. DV II, 77. Similem Antiphanis sententiam v. in Apost. IX, 98.

28. Plut. Themist. 21: Arsen. XXIII, 62. Timocreonis Rhodii fr. 3 Schneidew.

29. Arsen. XXIII, 63. Saniora ex eodem fonte Planudes Proll. ad Hermog. T. V, 222 Walz. protulit: ἐπτακαίδεκα μὲν γὰρ ἐτῶν γεγονώς γράφει τὸ προτιμῆνον βιβλίον [sc. τὴς στάσεως]. εἰς τρίτον δὲ καὶ εἰκοτὸν προσέθων τὸ περὶ τῶν ἰδίων ἐξέδωκε σύνταγμα, ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοτῷ ἐξελάθητο, ὥστε καὶ λέγεται, ἐπ' αὐτῷ τοὺς ἀντιτέχνους εἰπεῖν· Ἑρμογένης ἐν παισὶ μὲν γέρον, ἐν δὲ γέρονσι παῖς. Iecit in Hermogenem primus Antiochus sophista, uti narrat Suid. v. Ἑρμογένης, Anon. in Walzii Rhett. Gr. IV, 30. VII, 1, 40: cf. Kayserus ad Philostr. Vitt. Sophist. II, 7, p. 577 Olear. Agnovit Lennepius ad Phalar. Ep. 130 in Antiochi dicto acerbissimo loci Pindarici [Pyth. IV, 281.] parodiā: κενός γὰρ ἐν παισὶν νέος, Ἐν δὲ βουλαῖς πρόβουλις ἰγνύρσαις ἱνατοτταρετ βιοτῆ. Et similiter permulti de iuvenibus praematura se-

necta affectis modo laudandi modo conviciandi causa locuti sunt: Pind. Nem. III, 72: Liban. Epist. 59: νῦν μὲν γὰρ εἰς πολλὰν ἤμει, πρὶν δ' εἰς ἄνδρας ἐξελεθεῖν, τὰ γερότων ἐδείκνυ, τῆ τε ἄλλῃ καὶ δὴ καὶ γλώττης, ὥσπερ ἐκείλευσεν Ἀνάχαρις, ἐκρούται, ubi v. Wolfius: Demetr. Cydon. Epist. 2 in Boiss. An. Nov. 260: ὅς παρ' ἡλικίαν μὲν οὕτω τὸν τρόπον ἐκόσμησεν, ὥστε μηδενὸς ἐν ταύτῃ καὶ τῶν κἀνν γερότων ἔλαττον ἔχειν: Manuel Holobolus in Boiss. An. Gr. V, 162: νέος ὁμοῦ καὶ παλαιός, τὰ δύο θαυμασίως, τὸ μὲν εἰς θεῖαν οὐνεσίαν, εἰς δ' ἡλικίαν νέος: add. Menand. Monost. 690: ὁ παρ' ἡλικίαν νοῦς μῖσος ἱεργυῖται: ibid. 693: ὄκληρός ἀνήρ ἴστιν ἐν νέος γέρον. Alia monstrant Burmannus Secundus ad Lotich. Ecl. IV, 3, 104. Boissonadus ad Anecd. II. cc., ad Eunap. V. Max. T. II, 292, ad Choric. Oratt. 110. Tafelius Dilucc. Pind. T. II, 735: add. quae dicam ipse ad Apost. XIV, 94.

30. Arsen. XXIII, 65. Ex Plut. Apophth. Lac. 57, p. 235 F. Ly-sandrum auctorem esse Cic. de Senect. 18, 63 prohibet.

- 31 *Ἐν Σάμῳ κομήτης: ἐπὶ τῶν οὐδὲν χάριεν λεγόντων. οἱ γὰρ οἰκούντες ἐκείσε πρὸς χοροὺς ἐπιτήθειοι, οὐ πρὸς ἄλλο τι χρήσιμοι.*
- 32 *Ἐν πίθῳ τὴν κεραμίαν μανθάνειν: ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ τῶν 5 μειζόνων ἢ τῶν τελευταίων.*
- 33 *Ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω: ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων.*
- 34 *Ἐν Παλλαδίῳ ἐκρίθη: δικαστήριον ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ οἱ Ἐφέται φόνου ἐκουσίου ἐδίκαζον. Ἀργαῖοι γὰρ ἀπὸ 10 Ἰλίου πλείοντες, ἦνίκα προσέσχον Φαλήροις, ὑπὸ Ἀθηναίων ἀγνοούμενοι ἀνηρέθησαν ὕστερον δὲ Ἀκάμαντος γνωρίσαντος καὶ τοῦ Παλλαδίου εὐρεθέντος, κατὰ χρησμόν αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν, ὡς Φανόδημος. Κλειτόδημος δὲ φησὶν, Ἀγαμέμνωνος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προς- 15 ενεχθέντος Ἀθήνησι, Δημοφῶντα ἀρπάσαι καὶ πολλοὺς τῶν δικόντων ἀνελεῖν· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνωνος δυσχεραίνοντος, κρίσιν ὑποσχέειν ὑπὸ ὀκτῶ Ἀθηναίων καὶ ὀκτῶ Ἀργείων, οὓς ἐφέτας κληθῆναι, ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς δικαστήριον ἄλλο γενέσθαι· ἢ ὅτι ἐπὶ αἰ- 20*

2. οἱ γὰρ κτλ. Ab om. 4. κεραμίαν A, Schol. ad Plat. 322 Bekk. 6. ἢ τῶν τελευταίων] καὶ ἦδη τῶν τελειοτέρων Scholiasta. Nisi potius e Suida fluxit, ut infra significavi: κεραμίαν enim codd. Suidae praebent, μὲν post v. πρώτους inserunt, et post v. μειζόνων pergunt· τουτίστι τῶν καριέτων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἱερμίων τῶν τελευταίων. 7. σκαλευσάτω Zonaras. 9. Ἀθήνησι Suidas. 10. ἀκουσίου φόνου idem. 11. Ἀθήναις idem. 16. ἀρπάσαι τὸ Παλλάδιον idem. 18. ὀκτῶ . . ὀκτῶ] v. . . v Suidas: ἢ . . ἢ cod. V Suidae. 19. ὅτι — ἰδικάζον] ἰφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἦτοι ὅτι ἐπὶ αἰμ. διακίουσιν ἢ ὅτι ἔφεσις . . γενέσθαι, τουτίστιν ἐκλήθη Suidas.

31. Diog. IV, 58: Arsen. XXIII, 66. 80.

32. Suidas: Arsen. XXIII, 67. DV II, 65.

33. Suidas Zonar. 738: Arsen. XXIII, 68. Sensus proverbii Tittmanno hic esse videtur: in rebus omnibus, vel levissimis, ex aequo suum quisque conferat. Ductum videtur a symbolo Pythagorico πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν, de quo v. notū ad Apost. XI, 5a.

34. Arsen. XXIII, 69. Aristoph. apud Eustath. ad Hom. Od. A, 321, p. 1419, 52: ἐπὶ Παλλαδίῳ τῶν, ὡ πάτερ, δῶσις δίαην: fr. 533 Diind.:

similem formulam attulit Apost. VI, 75. δικαστήριον — κληθῆναι] Suid. s. ἐπὶ Παλλαδίῳ: e Pausaniae lexico rhetorico haec descripta esse Eustathius l. c. extra omnem dubitationem ponit: eidem auctori sua debent Poll. VIII, 118. Harpocr. 81, 27. Etym. M. 362, 43. Suid. s. Ἐφέται. Phavorinus. Φανόδημος] fr. 12 Muell. Κλειτόδημος] fr. 11 Muell. ὅτι — ἦ] Suid. s. Ἐφέται. ἢ διὰ τὸ κτλ.] Suid. s. ἐπὶ Παλλαδίῳ. De re cf. Pausan. I, 28, 9: e recentioribus C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 154 sq., Schoemannus Antiqq. iur. publ. Graec. 290.

- ματι ἐδίναζον· ἢ διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων, Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων, ἀφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.
- 35 Ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους ῥα πίζονται, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ σταφουοῦσιν: ἐξ ἀποφθεγμάτων δυοῖν· ἐνὸς μὲν ὄντος Εὐρυβιάδου Λακεδαιμονίου, ἐτέρου δ' Ἀθηναίου Θεμιστοκλέους.
- 36 Ἐν τριόδῳ εἰμί: ἐπὶ τῶν ἀθλήων πραγμάτων· ἐπεὶ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποῖα χηρήσεται ὁδῷ.
- 37 Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια: παρόσον οἱ οἴνῳ χράμενοι τὰ ἀπὸ καρδίας λαλοῦσιν. 10
- 38 Ἐν ψύλλῳ δὲ ξέει θείον ἐπικαλεῖται: ὅτι οὐ δεῖ ἐπ' ἐλαχίστων τοῦ θείου δεῖσθαι καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικαλεῖσθαι.
- 39 Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον: τουτέστιν, ἐν ἄλλοτρίοις σώμασι. λέγεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς εἰς τὰ ἑαυτῶν 15 σώματα πολεμούντων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Καρῶν· ἐπεὶ, ὡς τινες φασί, πρῶτοι ἐμισθοφόρησαν· ἄλλοι δὲ Ἀρκάδας φασίν· ἐπεὶ δὲ Κᾶρες ἐμισθοφόρον, προέταττον αὐτοῦς τῶν πολέμων. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία. ἀληθέστερον δ' εἰπεῖν,
- 38a Ἐν τῷ πένεσθαι ἢ τ' ἀδοξία ἢ τ' ἀνανδρία ἢ τ' ἀτιμία βίον. 20 Ἐνεστ' Ἀπόλλων τῷ χορῷ· τῆς λύρας ἀκούω·
- 38b καὶ τῶν Ἐρῶτων ἡσθόμην, ἔστι δ' Ἀφροδίτα:· Καλλιμάχου.

1. ἢ Suidas non agnoscit. Ἀργείων κ. Ἀθ. a Suida absunt.
 2. ἐφεθῆναι Suidas. 3. ἐν] δ Θεμιστοκλέης, ἐν Plutarchus. ῥαπίζουσι. Ναὶ εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς idem. 5. ἀποφθεγμάτων WZ. 7. εἰμί λογισμῶν. παροιμία: Suidas. ἀθλήων καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων· ἐπειδὴ γὰρ ὁ Suidas. 11. ψύλλῳ Z. 16. ἐπεὶ — Ἀρκάδας φασίν] πρῶτοι γὰρ λέγονται βαρβάρων μισθοφορῆσαι· ὅθεν καὶ ὁ ποιητῆς φησὶ· Τίω δέ μιν ἐν Καρῶς ἀΐσῃ. Ἑλλήνων δὲ πρῶτοι Ἀρκάδες ἐμισθοφόρησαν codd. Aristidis BD. 18. ἐπεὶ δὲ κτλ.] novum hic incipit Scholium, cuius initium deest. ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ δὲ Z. ἐπεὶ — παροιμία] cod. bomb. p. 81 Fromm.: Κᾶρες γὰρ πρῶτοι ἀνθρώπων ἐμισθοφόρησαν, οὓς καὶ προέταττον [ἐν Frommelius inseruit] τῷ πόλῳ: Scholl. ad Plat. 322 Bekk.: Κᾶρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοῦς προέταττον. ἐπιτεῦθεν γὰρ καὶ τοὺς μικροὺς στρατιώτας τινὲς Καρῶνας προσηγόρευον. 22. ἔστι κ' Hephaestio.

35. Plut. Themist. 11: Arsen. XXIII, 70. Habet etiam Plut. Apophth. Duc. cett. 185 B, ubi male pro Eurybiade Adimantus nominatur, uti Sintenis ad Plut. Them. l. c. docuit.

36. Suidas: Arsen. XXIII, 71. GC M III, 14.

37. Diog. IV, 81: Arsen. XXIII, 72. Macar. VI, 26.

38. Arsen. XXIII, 73. Tractum ab apologo: v. Aea. fabb. 194 Farr., 230 Schneid.

38a. Arsen. XXIII, 74.

38b. Arsen. XXIII, 75. IX, 97: Hephaest. 94 Gsf. Callim. fr. 116 Benth.

39. Arsen. XXIII, 76: cf. sup. 25. Greg. Cypr. M II, 45. τουτέστιν — πόλῳ] Scholl. ad Aristid. Pan-

εἶρηται ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῖς τὰς πολεμικὰς πρωτοπειράς ὑφισταμένων· εἰςάγονται δὲ οἱ Κᾶρες καὶ ὡς εὐτελεῖς, διὰ τὴν μισθοφορίαν· ἀφ' οὗ καὶ Ὁμηρος,

τίω δέ μιν ἐν Καρὸς μοίρᾳ.

40 Ἐν φρέατι κυνομαχεῖν: ἐπὶ τῶν ἀποφυγεῖν οὐκ 5
ἐχόντων καὶ μοχθηρῶ τινι προσπαλαιόντων.

41 Ἐν θῦ περιττῇ τροφῇ, πολλοὶ μύες καὶ γαλαί.

42 Ἐν θυμίωνος ὕπνον καθεύδεις: ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὑπνηλῶν. ἐπειδὴ ὁ Ὑπνος ἐρασθεὶς μισρακίου Ἐνθυμίωνος 10
ἔτι καὶ νῦν κατέχειν αὐτὸν λέγεται κοιμώμενον.

43 Ἐν πυρὶ βέβηκας: ἢ ἐπὶ αἰσχίστου ἢ ἐπὶ τάχους.

39a Ἐν τι χειρὶ τέλος πολέμου, ἐπίων δ' ἐνὶ βουλῇ: παρόσον 15
τῇ μὲν βουλῇ λόγων, τῷ δὲ πολέμῳ δυνάμει.

39b Ἐν γὰρ ἀμμηανίῃ καὶ καρκίνος ἔμμορε τιμῆς: φανερά.

39c Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται.

39d Ἐν ἀχύροις πῦρ ἐγχεῖ: ἐπὶ τοῦ φαρδίας γινομένου.

4. μοίρα] αἴση Z, et sic Homerus: Z addit: ἦγον ἐν δούλου τάξει· Κᾶρες γὰρ αἱ δούλοι: eadem leguntur in argumento ad Aristoph. Plutum. Aliter Hesych. s. ἐν Καρὸς αἴση: ἐν θανατηφόρῳ μοίρᾳ· Κῆρες γὰρ αἱ θανατηφόροι μοῖραι: cf. Scholl. Ven. ad Hom. l. c. 5. καὶ μάχεσθαι Suidas: cum Apostolio concordat Hesychius. 6. μοχθηρῶς Zenobius. προσμαχομένων Suidas. 7. περιττῇ] πλείστη Stobaeus. 11. αἰσχίστου] ἀπίστου Emperius. 12. τ.] γὰρ Homerus, Ab: τοι WZ. βουλῇ] Ab addit: τῷ οὔτι χρη μῦθον ἐφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι. παρόσον κτλ.] Ab om. 13. λόγων δειτ WZ.

ath. 163 Iebb., T. III, 245 Dind. ἀληθιότερον κτλ.] etiam haec ex Scholl. ad Aristid. l. c. descripta esse, ipso Aristidis loco demonstratur: sic enim ille: καὶ μὴν οἱ μὲν .. ἀντετάξαντο παντὶ τῷ ναυτικῷ τῶν πολεμίων, ὥσπερ ἄλλου μὲν τινος αἱ παρέχοντες σφίσι τὰς τροφάς, ἐν δὲ τῷ Καρὶ καὶ οὐκ ἐν τοῖς αὐτῶν σώμασι τὰς πείρας ποιοῦμενοι: eodem fere modo Polyb. X, 32, 11, proverbio usus est. ἀφ' οὗ κτλ.] Scholl. ad Arist. l. c.: φέρεται δὲ καὶ ἑτέρα παροιμία, ἐν Καρὸς μοίρᾳ, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ δουλοπρεπῶν ταυτομῆτη: usurpat Synes. Epist. 79, p. 225 Petav.: ἐφ' οὗ πῦρ μὲν μέτριος καὶ πρῶτος τὸν τρόπον, ἐν Καρὸς μοίρᾳ καὶ ἄριστος: or. ad Paeon. p. 306 B: οἱ δὲ ἀληθεύοντες ἀπιστοῦνται, καὶ ἐν Καρὸς μοίρᾳ τιμῶνται: quos locos Pantinus attulit. Ὁμηρος] ll. I,

378: de cuius loci scriptura et explicatione v. Eustathius et Bachmannus ad Lycoph. Cass. 1104: add. Apost. XIII, 85. et annot. ad App. Provv. II, 60.

39a. Arsen. XXIII, 77, 97: Hom. Il. II, 630, ubi V: καλῆ καὶ βραχύλογος ἢ γνώμη.

39b. Arsen. XXIII, 78: cf. sup. 16.

39c. Arsen. XXIII, 79: cf. sup. 16.

39d. Arsen. XXIII, 81. Plut. Coniug. Praec. 4, p. 138 F: ὥσπερ τὸ πῦρ ἐκπίπτει μὲν εὐχερῶς ἐν ἀχύροις καὶ θρυαλλίδι καὶ θρυεῖ λαγώσι: add. Zenob. V, 69.

40. Suidas: Arsen. XXIII, 82. Greg. Cyr. M III, 16.

41. Arsen. XXIII, 83. Est Diogenis Cynici dictum: v. Stob. Flor. 6, 4.

42. K in nott. ad Diog. IV, 40: Arsen. XXIII, 84. DV II, 48.

43. Diog. IV, 52: Arsen. XXIII, 85.

- 44 Ἐν ἄλλω δρασακάζεις: ἤτοι κρύπτῃ· ἐπὶ τῶν μὴ δου-
ναμένων λαθεῖν.
- 45 Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις: ἐπὶ τῶν ἡδυ-
παθεῖν διωκόντων.
- 46 Ἐν σκοτει ὀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἁμαρτύρου μο- 5
χθούτων.
- 47 Ἐν νυκτὶ βουλή: ἐπειδὴ ἡ νύξ παρρησίαν δίδωσι
βουλευέσθαι.
- 48 Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν: ἐπὶ τῶν μεγάλους ἐπι- 10
χειρούμενων.
- 47a Ἐν νυκτὶ λαμπρός, ἐν φάει δ' ἀνωφελής: ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν
ἐν οἷς οὐ χρεῖ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νυκτεριδος.
- 48a Ἐνιοι πόλεων μὲν δεσπόζουσι, γυναιξὶ δὲ δουλεύουσι:.
Δημοκρίτου.
- 48b Ἐν Πέρσαις μὲν γεννηθεῖς, οὐκ ἔσπευδες οἰκεῖν τὴν Ἑλ- 15
λάδα, ἀλλ' αὐτόθι διάγων εὐτυχεῖν· ἐν πενία δὲ γεννηθεῖς, τί
σπεύδεις πλουτεῖν, ἀλλ' οὐκ αὐτόθι μένων εὐτυχεῖν; Μοσχίωνος.
- 48c Ἐν μὲν ταῖς μέθαις παροινούσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀνευχίαις πα-
ρανοοῦσιν οἱ ἀνόητοι:· Πλουτάρχου.
- 48d Ἐν δὲ τῷ αὔριον ταμειέσθαι τὸ μῖσος καὶ μνησικακεῖν καὶ 20
ἔωλον τινα μῆμην διαφυλάττειν, ἄπαγε, οὔτε θεοῖς πρέπον οὔτε
ἄλλως βασιλικόν.
- 48e Ἐνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
εὐροις ἄν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός:· Εὐριπίδου.
- 48f Ἐν δ' ἐγὼ τιμῇ ἡμῶν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός. 25

3. καταπλάττεις DV. 5. σκοτῶ Z Suidas. μοχθούτων] ὦν τὸ ἔργον ἀφανὲς Suidas addit. 7. παρρησίας K. 9. ἐνδύεται] ἐνδύετέ με Ds, ἐνδύου Apost. XVI, 52. ἐνδύεται μοι DV. 13. πα-
λίω Mullachius. 17. Μοσχίωνος Stobaeus non agnoscit. 19. Πλου-
τάρχου Stobaeus om. 20. ἐν δὲ τῷ] ἐς δὲ τὴν Lucianus.

44. Greg. Cyrp. L I, 97: Arsen. XXIII, 86.

45. Diog. IV, 53: Arsen. XXIII, 87. DV II, 71.

46. Suidas: Arsen. XXIII, 88. DV II, 69.

47. K in nott. ad Diog. V, 95: Arsen. XXIII, 89. DV II, 46. Apost. IX, 48.

47a. Arsen. XXIII, 90. Macar. III, 87.

48. Diog. IV, 54: Arsen. XXIII, 91. DV II, 73.

48a. Arsen. XXIII, 92: Stob. Flor. 6, 11. Democr. fr. 181 Mullach.

48b. Arsen. XXIII, 93: Stob. Flor. 5, 88.

48c. Arsen. XXIII, 94: Stob. Flor. 4, 59. Max. Conf. Serm. 18, p. 589 Comb. Plut. fr. 66 Wyt.

48d. Arsen. XXIII, 95: Lucian. Prometh. 8.

48e. Arsen. XXIII, 96: Eurip. Heracl. 327 sq.

48f. Arsen. XXIII, 98: Hom. II, 1, 319.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ξ̄.

- 49 Ἐξ ἐνὸς πάνθ' ὀρέων: ἐπὶ τῶν παρορώντων.
- 50 Ἐξ ἄμμου σχοινίου πλέκεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 51 Ἐξ ἴσου δίδου πᾶσιν: ἐπὶ τῶν ὀρθῶς διανεμόντων καὶ δικαίως κρινόντων. 5
- 52 Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἔλκει τὸ γένος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν. γένος γὰρ πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀπὸ Βούτου. ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησιν.
- 53 Ἐξ ὄν φυγεῖν μὴ ζήτει δίκην: Ἀλκιβιάδης καλούμενος ἐπὶ κρίσιν ὑπὸ Ἀθηναίων ἀπὸ Σικελίας, ἐκρυσεν 10 ἑαυτὸν, εἰπὼν τοῦτο. εἰπόντος δὲ τινος, οὐ πιστεύεις τῇ
- 48g Ἐνθα δ' ἔπειτα
πεισεται, ὅσα οἱ αἴσα κακάκλωθέν τε βαρεῖαι
γεινομένην ἤσαντο λίνφ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
- 48h Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται. 15
- 48i Ἐν πέντε δὲ τῶν νομοφυλάκων τοῖς νεωτάτοις εἶναι τὴν κρίσιν: Πλάτωνος.
- 48k Ἐν Σκῶφ μήτ' αὐτὸν εἶναι, μήθ' ἐτέρω ἔπεσθαι: ἐπὶ τῶν κακῶν ἀνθρώπων, παραγώδους ὄντος τοῦ τόπου.
- 51a Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων: ἀντὶ τοῦ ἠπιόθεν. 20
- 51b Ἐξ ἡμῶν τέμνεται ὁ ἰμάς: ἐπὶ τῶν ἐξ οἰκείων κακῶν εὐπασχόντων· φασι γὰρ, βούν ἰδόντα μάστιγα, τοῦτο εἰπεῖν.

2. ὄρᾶ Suidas. 7. γένος πολὺ λαμπρὸν Photius, γ. πίνυ λαμπρὸν Hesychius: γένος Ἀθηναίους πολὺ λαμπρὸν Suidas. 8. καθίστανται Zonaras. 10. κρίσιν θανατικὴν Plutarchus. τῶν Ἀθηναίων idem. 11. τοῦτο] ἐὸν φυγεῖν, δίκην οὐ χρῆ ζήτην Z: εὐήθη εἶναι τὸν δίκην ἔχοντα, ζήτην ἀποφυγῆν, ἐξὸν φυγεῖν Plutarchus. 13. ἄσσα Homerus. Κατακλωθεῖς idem. 18. Scribe εἰς Σκῶλον, αὐτὸς ἔμεν. ἑτέρω] ἄλλω Ds.

48g. Arsen. XXIII, 99: Hom. Od. H, 196.

48h. Arsen. XXIII, 100: Suidas. Zenob. III, 64.

48i. Arsen. XXIV, 1.

48k. Arsen. XXIV, 3: cf. Apost. VI, 81.

49. Suidas: Arsen. XXIV, 4. App. Provv. II, 69.

50. Suidas: Arsen. XXIV, 5. Greg. Cypr. M III, 46.

51. Arsen. XXIV, 6. Est dictum Agesilai: Plut. Apophth. Lac. 208 B.

51a. Arsen. XXIV, 7: cf. annot. ad Diog. V, 15.

51b. Arsen. XXIV, 8. Natum

est ex apologo: simile v. apud Marcar. III, 69.

52. Arsen. XXIV, 9. γένος γὰρ κτλ.] eadem fere leguntur in Eustathio ad Hom. Od. K, 2, p. 1644, 44. Phot. et Suida s. Ἐτεοβουτάδαι. Zonar. 889. Ulpian. ad Demosth. in Mid. 573, 10: alia attulit Bosslerus de gent. et famil. Att. sacerdot. 1. Proverbialiter nomen Ἐτεοβουτάδης adhibuit Synesius de insomniis p. 146 C: διαφέρει δὲ οὐδὲν τῷ θεῷ, τίς ὁ Ἐτεοβουτάδης καὶ τίς ὁ Μάνης ὁ νεώνητος.

53. Arsen. XXIV, 10. Ἀλκιβιάδης κτλ.] Plut. Apophth. Reg. cett. 186 E: similia habent Plut. V. Alcib. 22. Aelian. V. Hist. XIII, 38.

πατριδι τὴν περὶ σεαυτοῦ κρίσιν; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, οὐδὲ τῆ μητρὶ, μὴ πως ἀγνοήσασα τὴν μέλαιναν βάλῃ ψῆφον ἀντὶ τῆς λευκῆς.

- 54 Ἐξω βελῶν καθῆσθαι: παραινετικὴ ἢ παροιμία.
 55 Ἐξηγεστίδης ἐρένου: ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων· τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον· οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδοὺς. ἔξαπορήσαντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες, εἶπον· οὐδ' ἂν Ἐξηγεστίδης εὗροι τὴν εὐθείαν ὁδόν. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀμηγάνων.
 56 Ἐξ οὐρίας πλεῖτις: καὶ, ἐξ οὐρίας τῶ θείνι τὰ 10 πράγματα φέρεται: ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων.
 54a Ἐξελε τὴν κόρυζαν τῆς ῥινόσ: ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ ἰσχυρογνωμόνων.
 54b Ἐξ ἀξίου γοῦν ξύλου ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσται: Ἀριστοφάνους. 15
 56a Ἐξωθεν εἰσὶν οἱ δοκούντες εὐτυχεῖν τὰ δ' ἔδον εἰσὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι: Μενάνδρου.

4. παροιμία] A addit: "Ομηρος· Ἐκ βελῶν μήπου τις ἴφ' ἔλει ἐλεος ἄρηται: Il. ε, 130: v. nott. ad Zenob. III, 89. 5. Ἐξηγ. — τοῦτον] Ἐξ. εἰς ὁδὸν C, Ἐξηγεστίδης N, omisso v. ἰγόνου: Ἐξηγεστίδης, καὶ κλί- νεται Ἐξηγεστίδου. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἀμηγάνων. τοῦτον Suidas. 9. ἀμηγάνων] ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων Suidas. 11. εὐτυχούντων] A pergit: ὄθεν καὶ τὸ συνεκουρίζειν· ἀπὸ τῶν ἐπισθεν πνεόντων καὶ τὴν ναῦν ὠδοῦ- τῶν ἀνέμων μετείληπται· οὐς διὰ τοῦτο οὐρίους καλοῦσιν, ὡς κατὰ τὸ οὐ- ραῖον τῆς νεῆς πνέοντα, μήποτε δὲ καὶ ἀπὸ μεταφορῆς τῶν λιόντων λέγ- ται· οὐς φασὶ τῆ ἑαυτῶν οὐρῆ ἀντὶ μάλιστα πλήττοντας ἑαυτοὺς εἰς θρό- μον ἑλαύνειν. 14. τοῦ ξύλου et δοκῆσεται Aristophanes. 17. λαμ- προί, τὰ δ' ἔδον πᾶσιν Valckenarius.

54. Diog. IV, 71: Arsen. XXIV, 11. DV II, 62.

54a. Arsen. XXIV, 12.

54b. Arsen. XXIV, 13: Aristoph. Ran. 749. Cf. Apost. III, 34.

55. Suidas: Arsen. XXIV, 14. App. Provn. II, 70. οὐδ' ἂν κτλ.] Greg. Cyp. M IV, 77: cf. Apost. XIII, 60.

56. Arsen. XXIV, 15. Etym. M. 348, 57: ἐξ οὐρίας πλεῖτις: ἀντὶ τοῦ καλῶς: Zonar. 761: ἐξ οὐ- ρίας: τὸ πλεῖον ἐπιτηδείως; Eustath. ad Hom. Od. B, 420, p. 1452, 43: ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐξ οὐρίας πλοῖς, ἦρουν ὁ ἐκ πνοῆς εὐθεινῆς· ὃ καὶ πληθυν- τικῶς λέγεται ἐξ οὐρίων [Soph. Aiac. 1083.] ἦρουν ἐξ εὐθεινῶν πνευμάτων·

ἐκεῖθεν καὶ οὐρίαι, τὸ ἀποκαταστή- ναι εἰς οὐρίον, ὡς φασὶν οἱ παλαιοί· καὶ κατουρίζειν ὄχημα τραγικῶς: He- sych. s. v. Eustath. ad Hom. II, H, 4, 661, 44. καὶ ἔξ — φέρεται] est ex Libanii Decl. 1, T. IV, p. 12 R. desumptum: v. Apost. XIII, 46e. Simile a Suida s. ἐξ οὐρίων affertur: κἂν ἔξ οὐρίων φέρεται τὴν ἄκραν ἔχων εὐμερίαν, ταλαινίειν τοῦτον χροῖ: add. Arist. Equit. 435. Theoc. XIII, 52 et quae Wolfius ad Poet. octo fragm. p. 20. Lobeckius ad Soph. I. c. collegerunt. Proprio sensu adhibuerunt Polyb. I, 47, 2. Poll. I, 107 alii.

56a. Arsen. XXIV, 16. XXXII, 92: Stob. Flor. 104, 14. Menand. fab. inc. fr. 122 Mein.

- 57 Ἐξ ὀνύχων λέοντα ἐγνωσθε μαθεῖν, καὶ ἐκ μικρᾶς γεύσεως πηγῆν: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος μανθανόντων τὸ πᾶν.
- 58 Ἐξω γλαυκοῦ: χειμῶνα γὰρ σημαίνει: Ὁ θαλάσσιος ὁ ἰχθύς ὁ γλαυκός τὰ γεννώμενα ἐκ τῆς συννόμου 5 παραφυλάττεται ἰσχυρῶς, ἵνα ἀνεπιβούλευτά τε καὶ αἰσινή 7. καὶ ἕως μὲν φανερά καὶ ἔξω θεοὺς διανήχεται, ὁ δὲ τὴν φρουρὰν οὐκ ἀπολιμπάνει· ἐὰν δὲ τι δεῖσθαι εἴη νηπίων, ὁ δὲ χανῶν εἰσδεξάτο τὸ βρέφος. εἶτα τοῦ φόβου παραδραμιόντος τὸν καταφυγόντα ἀνεμειοῖον ἐδέξατο, καὶ ἐκείνος 10 πάλιν νήχεται.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ὁ.

- 59 Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγῆν μολεῖν.
- 57a Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔκρινε καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει, 15 οὐδενὶ πω κάλλιον ἐπιχθονίων γενετ' ἀνδρῶν, ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ. οἶδα γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει ἀνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστεινεν Ἀοῖς ὑπ' αὐτῶν 20 πλῆγισ' ἀμφοτέραις χερσί, κράτει πολέμου: Σιμωνίδου ἐλεγεία περὶ Ἀθηναίων.
- 59a Ἔοικεν ὁ τοῦ φιλαργύρου βίος νεκροῦ δαίτηρ· πάντα γὰρ ἔχων τὸν εὐφρανθησόμενον οὐκ ἔχει.

4. Γλαυκοῦ Suidas. ὁ θαλ. — γλαυκός] As non agnoscit. 7. φανερά] φαιδρά As. 8. ἐὰν] ἀλλὰ πῆ μὲν οὐραγε, πῆ δὲ οὐ, ταύτην δὲ παρανήχεται τὴν πλευρὰν ἢ ἐκείνην· ἐὰν As. 9. βρέφος] καὶ σινεῖδε τὴν αἰτίαν As addit. 13. ἔοικε R. 14. τ'] γ' Diod. XI, 62, Schol. ad Aristid. p. 70 Fromm. Εὐρώπην Schol. Frommelii. ἔκρινε] ἐνεμε Diod., Schol. Fr. 15. πόλιας Diodorus. θνητῶν Schol. Fromm. ἐπέπει. Diodorus. 16. οὐδενὶ πω τοιοῦτον idem. 17. ὁμοῦ] ἴμα idem. 18. γαίῃ M.] Κύπρῳ Μήδους idem. 21. Σιμωνίδου κτλ.] εἰς τὰς ἀνθιμῶν ταύτας νίκας Σιμωνίδης ἔμνησε λίγων Schol. Fromm. et Dindorfii. Plenius critices instrumentum ex Iacobsii ann. ad Anth. Pal. VII, 296 et Gaisfordi in Poet. Gr. Min. T. I, p. 374 Oxon. et ex Schneidewini disputatione Diar. Hal. a. 1843, T. IV, n. 69, p. 563 inserta peti licet.

57. Arsen. XXIV, 17: cf. Apost. VI, 90. 92. Macar. III, 95.

57a. Arsen. XXIV, 18: Scholl. ad Aristid. T. III, p. 209 Dind. Simon. fr. 109. Bergk.

58. Suidas: Arsen. XXIV, 19. Cf. App. Provv. II, 72. ὁ ἰχθύς κτλ.] Aelian. N. A. I, 16.

59. Suidas: Arsen. XXIV, 20: App. Provv. II, 73. Aesch. Agam. 1298: πῶς θεηλάτου Βοός διακῆν πρὸς βωμόν ἐντόλμως πατεῖς; Lucian. Demosth. Encom. §. 40: βοῦν ἂν ἐπὶ σφαγῆν ἤγομεν.

59a. Arsen. XXIV, 21: Anton. Mel. 42, p. 65 Fabr. Plutarch. fr. 22 Wytł.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ π̄.

- 60 Ἐπειδὴ τῶν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς
- 59b Ἐοικεν ὁ βίος θεάτρῳ, διὸ πολλάκις χεῖριστοι τὸν κάλλι-
στον ἐν αὐτοῖς κατέχουσι τόπον.
- 59c Ἐοικεν ἡ κολακεία γραπτῇ πανοπλίᾳ· διὸ τέρψιν μὲν ἔχει, 5
χρείαν δὲ οὐδεμίαν παρέχει· Πλουτάρχου.
- 59d Ἐοίκασι ἅπαντες ἐν ταῖς ἐτέρων εὐημερίαις ἀκριβέστερον
τὰς οἰκίας καταμαρθάνειν συμφοράς.
- 59e Ἐοικεν ἡ ἄμαρτία παραβλήματι κωλύοντι τὴν εὐνοίαν τοῦ
θεοῦ ἐν ἡμῖν γενέσθαι· Θεοτίμου. 10
- 59f Ἐοικεν ὁ μὲν ἔλεγχος τέλος ἔχειν τὴν διόρθωσιν τοῦ ἁμαρ-
τάνοντος, ὁ δὲ ὀνειδισμὸς ἐπὶ ἀσχημοσύνη τοῦ ἑπταικότος γίνεσθαι.
- 59g Ἐοικεν ἡ τύχη φαύλῳ ἀγωνοθέτῃ· πολλάκις γὰρ καὶ τὸν
οὐδὲν πρῶσσοιτα στεφανοῖ· Πλουτάρχου.
- 59h Ἐβδομάτῃ δ' ἡοῖ τετελεσμένα πάντα τέτυκται. 15
ἑβδομάτῃ εἰν ἀγαθοῖς, καὶ ἑβδόμη ἐστὶ γενέθλη,
ἑβδόμη ἐν πρώτοισι, καὶ ἑβδόμη ἐστὶ τελείη·
ἐπιτὰ δὲ πάντα τέτυκται ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι,
ἐν κύκλοισι φανέντ' ἐπιτελλομένοις ἐνιαυτοῖς· Λινοῦ περὶ
ἑβδόμης ἡμέρας τῶν μηνῶν. 20
- 59i Ἐάσατ' ἤδη γῆ καλυφθῆναι νεκροῦς·
ὄθεν θ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν, οὗ τι γὰρ κεκτῆμεθα
ἡμέτερον αὐτὸ, πλὴν ἐνοικῆσαι βίον· 25
κάπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν· Μοσχίωτος.
- 59k Ἐγχερονίζον ἔθος, φύσεως κραταιότερον ἐστὶ καὶ μικρὰ

2. τὸν A Suidas. 4. αὐτῷ Gaisfordus. Ἐκ τῶν Ἀριστωνόνων
Τομαρίων praefigit Stobaeus. 14. μηδὲν Maximus. 15. τετελεσμένα
κτλ.] καὶ οἱ τετύκοντο ἅπαντα Clemens. 16. ἀγαθοῖσι idem. 18.
τίτυκτο idem. 19. φανέντα, περιπλομένον ἐνιαυτῶν Bentleius. περὶ ἑβδόμης
κτλ.] Clemens et Eusebius ignorant. 22. ὄθεν δ' Stobaeus et Euripides.
23. ἀπῆλθε Euripides. 27. ἡθός ms. Baroccianum. τὰ μικρὰ idem.

59b. Arsen. XXIV, 22: Stob.
Flor. 106, 14.

59c. Arsen. XXIV, 23: Maxim.
Conf. Serm. II, p. 565 Comb. So-
crati adscribitur a Stob. Flor. 14, 24.

59d. Arsen. XXIV, 24.

59e. Arsen. XXIV, 25: Max.
Conf. Serm. 26, p. 610 Comb.

59f. Arsen. XXIV, 26.

59g. Arsen. XXIV, 27: Max.
Conf. Serm. 18, p. 589 Comb. Plut.
fr. 64 Wyt.

59h. Arsen. XXIV, 28: Aristot-
bulus in Euseb. Praepar. Evang.

XIII, 12. A Clem. Alex. Stromm.
V, 14, 108, p. 256 Sylb. iidem
versus Callimacho [fr. 145 Bentl.]
tribuuntur.

59i. Arsen. XXIV, 29. L, 95:
Stob. Flor. 123, 3. Exstant iidem
versus in Eurip. Suppl. 531 sqq.:
explicare hoc studet Wagnerus de
Mosch. poet. trag. Rell. p. 7. Cf.
Apost. VIII, 78^a.

59k. Arsen. XXIV, 30. XXXVII,
75: Philon. Opp. T. II, 674. fin.
Mang.

60. Arsen. XXIV, 31. ἐπειδὴ—

ἀπειναξάμεθα: λέγεται ἐπὶ κινδύνου τινὸς ἐπηρη-
μένου καὶ παρελθόντος: Ὁ δὲ Τάνταλος υἱὸς ἦν τοῦ
Διὸς· οὗτος ἡξιώθη τῆς τραπέζης τῶν θεῶν, καὶ ἀξιώθεις
ἐδημοσίευσεν τὰ μυστήρια αὐτῶν· καὶ κολάζεται κόλασιν
διὰ τοῦτο τοιαύτης· ἔστιν ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιοτηρίοις 5
ἔχων πέτραν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ κάτω ὕδωρ πολὺ, καὶ βλα-
στήματα καρποφόρα, καὶ ἤρτηται ὁ λίθος κατ' αὐτοῦ· ἐὰν
οὖν θέλη πιεῖν ἐκ τοῦ παρακειμένου ὕδατος, πίπτει ἢ πέ-
τρα ἐπάνω αὐτοῦ καὶ τιμωρεῖται ἐκ τούτου, ὅτι λιμῶν καὶ
δίψει τήκεται. ὄρων μὲν ἀφ' ὧν δεῖ φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ 10
δυνάμενος δὲ διὰ τὴν ἐπηρμένην πέτραν.

μὴ κωλύμενα ἀμαρτήματα φύεται καὶ ἐπιδίδοται πρὸς μέγεθος
συναυξάνοντα: Φίλωνος.

60a Ἐπίτασις κακίας μὴ μόνον αὐτὸν ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ
συναυξοεῖν ἄλλοις: Διδύμου. 15

60b Ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῆς ἀλλοτρίῳ προτερήματι· εἰ ὁ ἵππος
ἔλεγεν ἐπαυρόμενος, ὅτι καλὸς εἶμι, ἀνεκτὸν ἦν· σὺ δὲ ὅταν λέ-
γῃς, ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω, ἴσθι ὅτι ἐφ' ἵππῳ ἀγαθῷ μέγα φρο-
νεῖς. Τί οὖν ἔστι σὸν: χρήσις φαντασιῶν, ἃς ὅταν κατὰ φύσιν
ἔχῃς, τότε ἐπάρθῃσι· τότε γὰρ ἐπὶ τῷ σῷ πλεονεκτῆματι ἐπαρ- 20
θήσῃ: Ἐπικτήτου.

2. παρελθόντος] Suidas addit: ἢ ἐπὶ ἀρεταίου τινὸς πράγματος, εἴτα
ὀλιγορήσαντος. 3. οὗτος] ὡς φασιν Nonnus addit. 5. δικαιοτηρίοις A.
9. τιμωρεῖται αὐτὸν· ἐκ τούτου, φησί, ὅτι Nonnus. 11. δὲ, μετασχεῖν
διὰ idem. 12. ἀμαρτήματα om. Philo. 13. αυξάνοντα idem. 17.
ἔλεγεν ἂν Epictetus. ἀνεκτὸν ἂν Stobaeus, εἰσὸν ἂν Epictetus. 18.
μέγα φρονεῖς] ἐπαύρη Epictetus. 19. ἃς — ἐπαρθῆσῃ] ἦν κτλ. Stobaeus,
ὡσθ' ὅταν ἐν χρήσει φαντασιῶν κατὰ φ. σχῆς, τῆνικαῦτα ἐπαρθῆσῃ· τότε
γὰρ ἐπὶ σῷ τινι ἀγαθῷ ἐπαρθῆσῃ Epictetus.

παρελθόντος] Suidas. Incertum
proverbiū auctorem Pindari [Ol. I, 57]
imitatorem esse Porso ad Eurip.
Orest. 5 monuit, ubi de Tantalii
lapide testimonia veterum exprom-
sit: add. Osannus in Welckeri et
Naekii Mus. Rhen. I, 62 et v. Apost.
XIII, 11. XVI, 1. 9. 16. Proverbiū de
Tantalii lapide post Archilochum
[fr. 46. Schneid.] adhibuerunt multi:
v. quos Schol. ad Pind. Ol. I, 81
citat: add. Pind. Isthm. VII, 10.
Plat. Cratyl. 395 D: Sopater apud
Stob. Flor. 46, 52: ἔνια δ' οὐκ ἔστιν
ἀναγκασθῆναι φησιν Ἀριστοτέλης,
οὐδ' εἰ, τὸ λεγόμενον, Ταντάλου λίθον

ἐπηρημένον τις ἔχει, ἀλλ' ὑπομενε-
τίον πάντα ἐτοιμῶς τὸ θρῶν κινῶς
πρὸ τοῦ παθεῖν κινῶς εὐλαβούμενον:
Liban. Oratt. T. III, p. 210 R.: ἀλλ'
ὅτι Ταντάλου ἀπαντας ἐποίησε [scil.
ἢ λύπη] τοὺς ὑπὸ τῷ λίθῳ: λίθος
γὰρ ὁ φόβος ἐρήσθω μοι. ὁ δὲ κτλ.]
Nonn. ad Greg. Naz. 171 Mont.:
ex eodem fonte hauserunt Suid. s.
Τάνταλος et Eudoc. 390.

60a. Arsen. XXIV, 32: Anton.
Mel. 171, p. 283 Fabr.

60b. Arsen. XXIV, 33. XVII, 34:
Stob. Flor. 21, 17. Epict. Encheir.
c. 6.

- Ἀριστογείτων ἐν μύρτοις ῥίψαντες τὸ ξίφος, Ἰνπαρχον τὸν τύραννον ἀπέκτειναν.
- 27 Ἐν γῇ πένεσθαι μάλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν: παραινετική.
- 28 Ἐντὶ καὶ ἄλλοι πονηροί· οὐκ ἐγὼ κόνα κόλουρις· 5 ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκας.
- 29 Ἐν παισὶ μὲν γέρον, ἐν δὲ γέρουσι παῖς: ἐπὶ τῶν παλιμβόλων· οἱ ἀντίτεχνοι τοῦ Ἑρμογένους ἐπτακαίδεκα ἐτῶν ὄντος, ὅτε τὴν ῥητορικὴν συγγράφειν ἐπεχείρησε, τρίτου δὲ καὶ εἰκοστοῦ ὅτε ἐξελάθετο, τοῦτ' εἶπον τὸ παρ- 10 οἰμιῶδες λόγιον.
- 30 Ἐν Σπάρτῃ μόνῃ λυσιτελεῖ γηράσκειν: παρόσον οἱ Λακεδαιμόνιοι μεγάλως ἐτίμων τοὺς γέροντας.

4. παραινετική] Ἀντιφάνους A, Ἀντιφάνους τοῦ Ἐρπίσιου Z, quod ex Ἀντιφάνους Ἐρπίσιος natum esse apparet. παραινετική Suidas om. 5. ἀλλ' ἐντὶ καὶ ἄλλοι δὲ πονηροὶ Plutarchus. κούα G. Hermannus. 7. γηράσκουσι Philostratus. 8. παλιμβόλων ZW.

27. Suidas: Arsen. XXIII, 64. DV II, 77. Similem Antiphanis sententiam v. in Apost. IX, 98.

28. Plut. Themist. 21: Arsen. XXIII, 62. Timocreonis Rhodii fr. 3 Schneidew.

29. Arsen. XXIII, 63. Saniora ex eodem fonte Planudes Proll. ad Hermog. T. V, 222 Walz. protraxit: ἐπτακαίδεκα μὲν γὰρ ἐτῶν γεγονώς γράφει τὸ προκείμενον βιβλίον [sc. τὰς στάσεις]. εἰς τρίτον δὲ καὶ εἰκοτὸν προέβδων τὸ περὶ τῶν ἰδεῶν ἐξέδωκε σύνταγμα, ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἐξελάθετο, ὥστε καὶ λέγεται, ἐπ' αὐτῷ τοὺς ἀντίτεχνους εἶπεν· Ἑρμογένης ἐν παισὶ μὲν γέρον, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. Iecit in Hermogenem primus Antiochus sophista, uti narrat Suid. v. Ἑρμογένης, Anon. in Walzii Rhett. Gr. IV, 30. VII, 1, 40: cf. Kayserus ad Philostr. Vit. Sophist. II, 7, p. 577 Olear. Agnovit Lennepius ad Phalar. Ep. 130 in Antiochi dicto acerbissimo loci Pindarici [Pyth. IV, 281.] paradiam: κίτος γὰρ ἐν παισὶν νέος, Ἐν δὲ βουλῆς πρίσθους ἰκνύρασις ἱκατοναταεῖ βιοτῆ. Et similiter permulti de iuvenibus praematura se-

necta affectis modo laudandi modo conviciandi causa locuti sunt: Pind. Nem. III, 72: Liban. Epist. 59: νῦν μὲν γὰρ εἰς πολιὰν ἦμι, πρὶν δ' εἰς ἀνδρας ἐξελεῖν, τὰ γερότων ἰδεῖν, τῇ τε ἄλλῃ καὶ δὴ καὶ γλώττης, ὡσπερ ἐκίλευσε Ἀνάχαρις, ἐκράτει, ubi v. Wolfius: Demetr. Cydon. Epist. 2 in Boiss. An. Nov. 260: ὅς παρ' ἡλικίαν μὲν οὕτω τὸν τρόπον ἐκόσμησεν, ὥστε μηδεὶς ἐν τούτῳ καὶ τῶν πᾶν γερότων ἔλαττον ἔχειν: Manuel Holobolus in Boiss. An. Gr. V, 162: νέος ὁμοῦ καὶ παλαιός, τὰ δύο θαυμασίως, τὸ μὲν εἰς θεῖαν οὐνεσίαν, εἰς δ' ἡλικίαν νέος: add. Menand. Monost. 690: ὁ παρ' ἡλικίαν νοῦς μέσος ἰεργάζεται: ibid. 693: ὀχληρὸς ἀνὴρ ἴσθιν ἐν νεοῖς γέρον. Alia monstrant Burmannus Secundus ad Lotich. Ecl. IV, 3, 104. Boissonadus ad Anecd. II. cc., ad Eunap. V. Max. T. II, 292, ad Choric. Oratt. 110. Tafelius Dilucc. Pind. T. II, 735: add. quae dicam ipse ad Apost. XIV, 94.

30. Arsen. XXIII, 63. Ex Plut. Apophth. Lac. 57, p. 235 F. Ly-sandrum auctorem esse Cic. de Senect. 18, 63 perhibet.

- 31 Ἐν Σάμῳ κομήτης: ἐπὶ τῶν οὐδὲν χάριεν λεγόντων. οἱ γὰρ οἰκοῦντες ἐκείσε πρὸς χορούς ἐπιτήθειοι, οὐ πρὸς ἄλλο τι χρήσιμοι.
- 32 Ἐν πίθῳ τὴν κεραμίαν μανθάνειν: ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαίνοντων, ἀπτομένων δὲ τῶν 5 μειζόνων ἢ τῶν τελευταίων.
- 33 Ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω: ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων.
- 34 Ἐν Παλλαδίῳ ἐκρίθη: δικαστήριον ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ οἱ Ἐφέται φόνου ἐκουσίου ἐδίκαζον Ἀρχαίῳ γὰρ ἀπὸ 10 Ἰλίου πλεόντες, ἥνικα προσέσχον Φαλήροις, ὑπὸ Ἀθηναίων ἀγνοοῦμενοι ἀνηρέθησαν ὕστερον δὲ Ἀκάμαντος γνωρίσαντος καὶ τοῦ Παλλαδίου εὐρεθέντος, κατὰ χρησμόν αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν, ὡς Φανόδημος. Κλειτόδημος δὲ φησὶν, Ἀγαμέμνονος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προς- 15 ἐνεχθέντος Ἀθήνησι, Δημοφῶντα ἀρπάσαι καὶ πολλοὺς τῶν δικόντων ἀνελεῖν· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος, κρίσιν ὑποσχέειν ὑπὸ ὀκτῶ Ἀθηναίων καὶ ὀκτῶ Ἀρχαίων, οὓς ἐφέτας κληθῆναι, ὅτι ἐφείσε παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς δικαστήριον ἄλλο γενέσθαι ἢ ὅτι ἐπὶ αἰ- 20

2. οἱ γὰρ κτλ. Ab om. 4. κεραμίαν A, Schol. ad Plat. 322 Bekk. 6. ἢ τῶν τελευταίων] καὶ ἤδη τῶν τελειότερων Scholiasta. Nisi potius e Suida fluxit, ut infra significavi: κεραμίαν enim codd. Suidae praebent, μὲν post v. πρώτους inserunt, et post v. μειζόνων pergunt: τούτῳσι τῶν παριόντων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἱερμίων τῶν τελευταίων. 7. σκαλευέτω Zonaras. 9. Ἀθήνησι Suidas. 10. ἀκουσίον φόνου idem. 11. Ἀθήνας idem. 16. ἀρπάσαι τὸ Παλλάδιον idem. 18. ὀκτῶ . . ὀκτῶ] v. . . v Suidas: ἢ . . ἢ cod. V Suidae. 19. ὅτι — ἰδίκαζον] ἰφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἦτοι ὅτι ἐπὶ αἴμ. διακίχουσαν ἢ ὅτι ἐφείσε . . γενέσθαι, τούτῳστιν ἐκλήτος Suidas.

31. Diog. IV, 58: Arsen. XXIII, 66. 80.

32. Suidas: Arsen. XXIII, 67. DV II, 65.

33. Suidas Zonar. 738: Arsen. XXIII, 68. Sensus proverbii Tittmanno hic esse videtur: in rebus omnibus, vel levissimis, ex aequo suum quisque conferat. Ductum videtur a symbolo Pythagorico πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν, de quo v. nott. ad Apost. XI, 5^a.

34. Arsen. XXIII, 69. Aristoph. apud Eustath. ad Hom. Od. A, 321, p. 1419, 52: ἐπὶ Παλλαδίῳ τῶν, ὡ πάτερ, δώσεις διαγν: fr. 533 Dind.:

similem formulam attulit Apost. VI, 75. δικαστήριον — κληθῆναι] Suid. s. ἐπὶ Παλλαδίῳ: e Pausaniae lexico rhetorico haec descripta esse Eustathius l. c. extra omnem dubitationem ponit: eidem auctori sua debent Poll. VIII, 118. Harpocr. 81, 27. Etym. M. 362, 43. Suid. s. Ἐφέται. Phavorinus. Φανόδημος] fr. 12 Muell. ὅτι — ἢ] Suid. s. Ἐφέται. ἢ διὰ τὸ κτλ.] Suid. s. ἐπὶ Παλλαδίῳ. De re cf. Pausan. I, 28, 9: e recentioribus C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 154 sq., Schoemannus Antiq. iur. publ. Graec. 290.

- ματι ἔδιναζον· ἢ διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων, Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων, ἀφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.
- 35 Ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους ῥαπί-
ζονται, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφα-
νοῦσιν: ἐξ ἀποφθεγμάτων δυοῖν· ἐνὸς μὲν ὄντος Εὐρυ- 5
βιάδου Λακεδαιμονίου, ἐτέρου δ' Ἀθηναίου Θεμιστοκλέους.
- 36 Ἐν τριόδῳ εἰμί: ἐπὶ τῶν ἀθῆλων πραγμάτων· ἐπεὶ
ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποία χρῆσεται ὁδῷ.
- 37 Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια: παρόσον οἱ οἴνῳ χρώμενοι τὰ
ἀπὸ καρδίας λαλοῦσιν. 10
- 38 Ἐν ψύλλας δῆξει θεὸν ἐπικαλεῖται: ὅτι οὐ δεῖ
ἐπ' ἐλαχίστων τοῦ θεοῦ δεῖσθαι καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπι-
καλεῖσθαι.
- 39 Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον: τουτέστιν, ἐν ἀλλοτρίοις
σώμασι. λέγεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς εἰς τὰ ἑαυτῶν 15
σώματα πολεμουμένων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Καρῶν· ἐπεὶ,
ὡς τινες φασί, πρῶτοι ἐμισθοφόρησαν· ἄλλοι δὲ Ἀρκάδας
φασίν· ἐπεὶ δὲ Κᾶρες ἐμισθοφόρουσιν, προέταττον αὐτοὺς
τῶν πολέμων. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία. ἀληθέστερον δ' εἰπεῖν,
- 38a Ἐν τῷ πίνεσθαι ἢ τ' ἀδοξία ἢ τ' ἀνασθρία ἢ τ' ἀτιμία βίον. 20
Ἔνεστ' Ἀπόλλων τῷ χορῷ· τῆς λύρας ἀκούσθαι.
- 38b καὶ τῶν Ἐρώτων ἡσθόμην, ἔστι δ' Ἀφροδίτα:· Καλλιμάχου.

1. ἢ Suidas non agnoscit. Ἀργείων κ. Ἀθ. a Suida absunt.
2. ἐφεθῆναι, Suidas. 3. ἐν] ὃ Θεμιστοκλής, ἐν Plutarchus. ραπί-
ζουσι. Ναὶ εἶπεν ὁ Θεμιστοκλής idem. 5. ἀποφθεγμάτων WZ. 7.
εἰμί λογισμῶν. παροιμία: Suidas. ἀθῆλων καὶ ἀμφιβόλων πραγμά-
των· ἐπιεῖδῃ γὰρ ὁ Suidas. 11. ψύλλης Z. 16. ἐκεῖ — Ἀρκά-
δας φασίν] πρῶτοι γὰρ λέγονται βαρβάρων μισθοφορῆσαι· ὅθεν καὶ ὁ ποιη-
τῆς φησὶ· Τίω δὲ μιν ἐν Καρῶς αἴσῃ. Ἑλλήνων δὲ πρῶτοι Ἀρκά-
δες ἐμισθοφόρησαν codd. Aristidis BD. 18. ἐκεῖ δὲ κτλ.] novum hic
incipit Scholium, cuius initium deest. ἐκεῖ δὲ] ἐπειδὴ δὲ Z. ἐκεῖ—
παροιμία] cod. bomb. p. 81 Fromm.: Κᾶρες γὰρ πρῶτοι ἀνθρώπων ἐμισθο-
φόρησαν, οὓς καὶ προέταττον [ἐν Frommelius inseruit] τῷ πολέμῳ: Scholl.
ad Plat. 322 Bekk.: Κᾶρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ
εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέταττον. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τοὺς μικροὺς στρατιώτας
τινὲς Καρίωντας προσηγόριον. 22. ἔστι κ' Hephaestio.

35. Plut. Themist. 11: Arsen.
XXIII, 70. Habet etiam Plut.
Arophth. Duc. cett. 185 B, ubi
male pro Eurybiade Adimantus no-
minatur, uti Sintenis ad Plut. Them.
l. c. docuit.

36. Suidas: Arsen. XXIII, 71.
GC M III, 14.

37. Diog. IV, 81: Arsen. XXIII,
72. Macar. VI, 26.

38. Arsen. XXIII, 73. Tractum
ab apologo: v. Aes. fabb. 194 Fur.,
230 Schneid.

38a. Arsen. XXIII, 74.

38b. Arsen. XXIII, 75. IX, 97:
Hephaest. 94 Gsf. Callim. fr. 116
Bendl.

39. Arsen. XXIII, 76: cf. sup. 25.
Greg. Cyr. M II, 45. τουτέστιν
— πολέμων] Scholl. ad Aristid. Pan-

εἶρηται ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῖς τὰς πολεμικὰς πρωτοπειράς ὑφισταμένων· εἰσάγονται δὲ οἱ Κᾶρες καὶ ὡς εὐτελεῖς, διὰ τὴν μισθοφορίαν· ἀφ' οὗ καὶ Ὁμηρος,

40 ἔτιω δέ μιν ἐν Καρὸς μοίρα.
'Ἐν φρέατι κυνομαχεῖν: ἐπὶ τῶν ἀποφυγεῖν οὐκ 5
ἔχόντων καὶ μοχθηρῶ τινι προσπαλαιόντων.

41 Ἐνθα περιτετὴ τροφή, πολλοὶ μύες καὶ γαλαί.

42 Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις: ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὑπνηλῶν. ἐπειδὴ ὁ Ἵπνος ἔρασθαις μισρακίου Ἐνδυμίωνος ἔτι καὶ νῦν κατέχειν αὐτὸν λέγεται κοιμώμενον. 10

43 Ἐν πυρὶ βέβηκας: ἢ ἐπὶ αἰσχίστου ἢ ἐπὶ τάχους.

39a Ἐν τι χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλή: παρόσον τῷ μὲν βουλή λόγων, τῷ δὲ πολέμῳ δυνάμεως.

39b Ἐν γὰρ ἀμηχανῇ καὶ καρκίνος ἔμμορε τιμῆς: φανερά.

39c Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται. 15

39d Ἐν ἀχύροις πῦρ ἐγγεῖ: ἐπὶ τοῦ ῥαδίως γινομένου.

4. μοίρα] αἴση Z, et sic Homerus: Z addit: ἤγουν ἐν δούλου τάξει· Κᾶρες γὰρ αἰεὶ δούλοι: eadem leguntur in argumento ad Aristoph. Plutum. Aliter Hesych. s. ἐν Καρὸς αἴση: ἐν θανατηφόρῳ μοίρα· Κῆρες γὰρ αἱ θανατηφόροι μοῖραι: cf. Scholl. Ven. ad Hom. l. c. 5. καὶ μάχεσθαι Suidas: cum Apostolio concordat Hesychius. 6. μοχθηρῶς Zenobius. προσμαχομένων Suidas. 7. περιτετὴ] πλείστη Stobaeus. 11. αἰσχίστου] ἀπίστου Emperius. 12. τ.] γὰρ Homerus, Ab: τοι WZ. βουλή] Ab addit: τῷ οὔτι χερῶ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι παρόσον κτλ.] Ab om. 13. λόγων δεῖ WZ.

ath. 163 Iebb., T. III, 245 Dind. ἀληθιότερον κτλ.] etiam haec ex Scholl. ad Aristid. l. c. descripta esse, ipso Aristidis loco demonstratur: sic enim ille: καὶ μὴν οἱ μὲν .. ἀντετάξαντο παντὶ τῷ ναυτικῷ τῶν πολεμίων, ὥσπερ ἄλλου μὲν τινος αἰεὶ παρῆχτος σφίσι τὰς τρήρεις, ἐν δὲ τῷ Καρὶ καὶ οὐκ ἐν τοῖς αὐτῶν σώμασι τὰς πείρας ποιούμενοι: eodem fere modo Polyb. X, 32, 11, proverbio usus est. ἀφ' οὗ κτλ.] Scholl. ad Arist. l. c.: φέρεται δὲ καὶ ἑτέρα παροιμία, ἐν Καρὸς μοίρα, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ δουλοπρεπῶν ταυτομένη: usurpat Synes. Epist. 79, p. 225 Petav.: ἐφ' οὗ πῶς μὲν μέτριος καὶ πρῶτος τὸν τρόπον, ἐν Καρὸς μοίρα καὶ ἄτιμος: or. ad Paeon. p. 306 B: οἱ δὲ ἀληθεύοντες ἀπιστοῦνται, καὶ ἐν Καρὸς μοίρα τιμῶνται: quos locos Pantinus attulit. Ὁμηρος] Il. I,

378: de cuius loci scriptura et explicatione v. Eustathius et Bachmannus ad Lycoph. Cass. 1104: add. Apost. XIII, 85. et annot. ad App. Provn. II, 60.

39a. Arsen. XXIII, 77.97: Hom. Il. II, 630, ubi V: καλή καὶ βραχύλογος ἢ γνώμη.

39b. Arsen. XXIII, 78: cf. sup. 16.

39c. Arsen. XXIII, 79: cf. sup. 16.

39d. Arsen. XXIII, 81, Plut. Coniug. Praec. 4, p. 138 F: ὥσπερ τὸ πῦρ ἱσπνεται μὲν εὐχερῶς ἐν ἀχύροις καὶ θρυαλλίδι καὶ θρεῖ λαγώαις: add. Zenob. V, 69.

40. Suidas: Arsen. XXIII, 82. Greg. Cyr. M III, 16.

41. Arsen. XXIII, 83. Est Diogenis Cynici dictum: v. Stob. Flor. 6.4.

42. K in not. ad Diog. IV, 40: Arsen. XXIII, 84. DV II, 48.

43. Diog. IV, 52: Arsen. XXIII, 85.

- 44 Ἐν ἄλλω δρασκάζεις: ἤτοι κρύπτη· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.
- 45 Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις: ἐπὶ τῶν ἡδουπαθεῖν διωκόντων.
- 46 Ἐν σκότει ὀρχεῖσθαι: ἐπὶ τῶν ἁμαρτύρων μο-
χθούτων.
- 47 Ἐν νυκτὶ βουλή: ἐπειδὴ ἡ νύξ παρρησίαν δίδωσι
βουλεύεσθαι.
- 48 Ἐνδύεται τὴν λεοντήν: ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπι-
χειροῦντων. 10
- 47a Ἐν νυκτὶ λαμπρὸς, ἐν φάει δ' ἀνωφελής: ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν
ἐν οἷς οὐ χρή· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νυκτερίδος.
- 48a Ἐνιοὶ πόλεων μὲν δεσπόζουσι, γυναῖξί δὲ δουλεύουσι:·
Δημοκρίτου.
- 48b Ἐν Πέρσαις μὲν γεννηθεῖς, οὐκ ἔσπενδεις οἰκεῖν τὴν Ἑλ- 15
λάδα, ἀλλ' αὐτόθι διάγων εὐτυχεῖν· ἐν πενία δὲ γεννηθεῖς, τί
σπεύδεις πλουτεῖν, ἀλλ' οὐκ αὐτόθι μένων εὐτυχεῖν; Μοσχίωνος.
- 48c Ἐν μὲν ταῖς μέθαις παροινῶσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις πα-
ρανοῦσιν οἱ ἀνόητοι:· Πλουτάρχου.
- 48d Ἐν δὲ τῷ αὔριον ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος καὶ μνησικακεῖν καὶ 20
ἔσθλόν τινα μνήμηρ διαφυλάττειν, ἄπαγε, οὔτε θεοῖς πρόπον οὔτε
ἄλλως βασιλικόν.
- 48e Ἐνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
εὗροις ἄν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός:· Εὐριπίδου.
- 48f Ἐν δ' ἐγ' τιμῇ ἡμῶν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός. 25

3. καταπλάττεις DV. 5. σκότῳ Z Suidas. μοχθούτων]
ὦν τὸ ἔργον ἀφανὲς Suidas addit. 7. παρρησίας K. 9. ἐνδύεται]
ἐνδύεται με Ds, ἐνδύου Apost. XVI, 52. ἐνδύεται μοι DV. 13. πο-
λίῳ Mullachius. 17. Μοσχίωνος Stobaeus non agnoscit. 19. Πλου-
τάρχου Stobaeus om. 20. ἐν δὲ τῷ] ἐς δὲ τῇ Lucianus.

44. Greg. Cyr. L I, 97: Arsen.
XXIII, 86.

45. Diog. IV, 53: Arsen. XXIII,
87. DV II, 71.

46. Suidas: Arsen. XXIII, 88.
DV II, 69.

47. K in nott. ad Diog. V, 95:
Arsen. XXIII, 89. DV II, 46.
Apost. IX, 48.

47a. Arsen. XXIII, 90. Macer.
III, 87.

48. Diog. IV, 54: Arsen. XXIII,
91. DV II, 73.

48a. Arsen. XXIII, 92: Stob. Flor.
6, 11. Democr. fr. 181 Mullach.

48b. Arsen. XXIII, 93: Stob.
Flor. 5, 88.

48c. Arsen. XXIII, 94: Stob. Flor.
4, 59. Max. Conf. Serm. 18, p. 589
Comb. Plut. fr. 66 Wyt.

48d. Arsen. XXIII, 95: Lucian.
Prometh. 8.

48e. Arsen. XXIII, 96: Eurip.
Heracl. 327 sq.

48f. Arsen. XXIII, 98: Hom. II.
I, 319.

Τὸ ε̄ μετὰ τοῦ ξ̄.

- 49 Ἐξ ἐνὸς πάνθ' ὀρῶν: ἐπὶ τῶν παρορώντων.
- 50 Ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 51 Ἐξ ἴσου δίδου πᾶσιν: ἐπὶ τῶν ὀρθῶς διανεμόντων καὶ δικαίως κρινόντων. 5
- 52 Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἔλκει τὸ γένος: ἐπὶ τῶν εὐγενῶν. γένος γὰρ πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀπὸ Βούτου. ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησιν.
- 53 Ἐξὸν φυγεῖν μὴ ζητεῖ δίκην: Ἀλκιβιάδης καλούμενος ἐπὶ κρίσιν ὑπὸ Ἀθηναίων ἀπὸ Σικελίας, ἐκρυσεν 10 ἑαυτὸν, εἰπὼν τοῦτο. εἰπόντος δὲ τινος, οὐ πιστεύεις τι,
- 48g Ἐνθα δ' ἔπειτα πείσεται, ὅσα οἱ αἴσα κακάκλωθέν τε βαρεῖα γεινομένη νήσαντο λίνφ, ὅτε μιν τέκε μητηρ.
- 48h Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται. 15
- 48i Ἐν πέντε δὲ τῶν νομοφυλάκων τοῖς νεωτάτοις εἶναι τὴν κρίσιν: Πλάτωνος.
- 48k Ἐν Σκώλφ μὴτ' αὐτὸν εἶναι, μὴθ' ἐτέρφ ἔπεσθαι: ἐπὶ τῶν κακῶν ἀνθρώπων, παραγῶδους ὄτους τοῦ τόπου.
- 51a Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων: ἀντὶ τοῦ ηπιόθεν. 20
- 51b Ἐξ ἡμῶν τέμνεται ὁ ἰμάς: ἐπὶ τῶν ἐξ οἰκείων κακῶν εὐπασχόντων· φασὶ γὰρ, βούν ἰδόντα μάλιστα, τοῦτο εἰπεῖν.

2. ὀρῶ Suidas. 7. γένος πολὺ λαμπρὸν Photius, γ. πῦνν λαμπρὸν Hesychius: γένος Ἀθηναίους πολὺ λαμπρὸν Suidas. 8. καθίστανται Zonaras. 10. κρίσιν θανατικὴν Plutarchus. τῶν Ἀθηναίων idem. 11. τοῦτο] ἐξὸν φυγεῖν, δίκην οὐ χρηζήτειν Z: εὐήθη εἶναι τὸν δίκην ἔχοντα, ζητεῖν ἀποφυγῆν, ἐξὸν φυγεῖν Plutarchus. 13. ἄσσα Homerus. Κατακλωθεῖς idem. 18. Scribe εἰς Σκῶλον, αὐτὸς ἴμεν. ἐτέρφ] ἄλλφ Ds.

48g. Arsen. XXIII, 99: Hom. Od. H, 196.

48h. Arsen. XXIII, 100: Suidas. Zenob. III, 64.

48i. Arsen. XXIV, 1.

48k. Arsen. XXIV, 3: cf. Apost. VI, 81.

49. Suidas: Arsen. XXIV, 4. App. Provv. II, 69.

50. Suidas: Arsen. XXIV, 5. Greg. Cypr. M III, 46.

51. Arsen. XXIV, 6. Est dictum Agesilai: Plut. Apophth. Lac. 208B.

51a. Arsen. XXIV, 7: cf. annott. ad Diog. V, 15.

51b. Arsen. XXIV, 8. Natum

est ex apologo: simile v. apud Marcar. III, 69.

52. Arsen. XXIV, 9. γένος γὰρ κτλ.] eadem fere leguntur in Eustathio ad Hom. Od. K, 2, p. 1644, 44. Phot. et Suida s. Ἐτεοβουτάδης. Zonar. 889. Ulpian. ad Demosth. in Mid. 573, 10: alia attulit Bosslerus de gent. et famil. Att. sacerdot. 1. Proverbialiter nomen Ἐτεοβουτάδης adhibuit Synesius de insomniis p. 146 C: διαφέρει, δὲ οὐδὲν τῷ θεῷ, τίς ὁ Ἐτεοβουτάδης καὶ τίς ὁ Μάνης ὁ νεώγητος.

53. Arsen. XXIV, 10. Ἀλκιβιάδης κτλ.] Plut. Apophth. Reg. cett. 186 E: similia habent Plut. V. Alcib. 22. Aelian. V. Hist. XIII, 38.

πατρίδι τὴν παρὶ σαυτοῦ κρίσιν; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, οὐδὲ τῆ μητρὶ, μὴ πως ἀγνοήσασα τὴν μέλαιναν βάλην ψήφον ἀντὶ τῆς λευκῆς.

- 54 Ἐξω βελῶν καθήσθαι: παραινετικὴ ἢ παροιμία.
 55 Ἐξηκαστίδης ἐγένου: ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων· τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον· οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδοὺς. ἐξαπορησάντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες, εἶπον· οὐδ' ἂν Ἐξηκαστίδης εὐροὶ τὴν εὐθείαν ὁδόν. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀμυγᾶνων.
 56 Ἐξ οὐρίας πλεῖ τρις: καὶ, ἐξ οὐρίας τῷ δεῖνι τὰ 10 πρᾶγματα φέρεται: ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων.
 54a Ἐξελε τὴν κόρυζαν τῆς ῥινόρος: ἐπὶ τῶν θογγίλων καὶ ἰσχυρογνωμόνων.
 54b Ἐξ ἄξιου γοῦν ξύλου ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσεται: Ἀριστοφάνους. 15
 56a Ἐξῶθεν εἰσὶν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν τὰ δ' ἔνδον εἰσὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι: Μενάνδρου.

4. παροιμία] A addit: Ὅμηρος· Ἐκ βελῶν μήπου τις ἐφ' ἔλαι ἔλαος ἄρηται: Il. E, 130: v. not. ad Zenob. III, 89. 5. Ἐξημ. — τοῦτον] Ἐξ. εἰς ὁδὸν C, Ἐξηκαστίδης N, omisso v. ἰγένου: Ἐξηκαστίδης, καὶ κλί- νεται Ἐξηκαστίδου. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἀμυγᾶνων. τοῦτον Suidas. 9. ἀμυγᾶνων] ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων Suidas. 11. εὐτυχοῦντων] A pergit: ὅθεν καὶ τὸ συνεπορεύειν· ἀπὸ τῶν ὀπισθεν πνεόντων καὶ τὴν ταῖν ὠθεύον- τῶν ἀνέμων μεταίληπται· οὐς διὰ τοῦτο οὐρίους καλοῦσιν, ὡς κατὰ τὸ οὐ- ραῖον τῆς τοῦ πνεύματος μήποτε δὲ καὶ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λιόντων λέγε- ται· οὐς φασὶ τῆ ἑαυτῶν οὐρᾶ ἀντὶ μάλιστα πληττοτάτας ἑαυτοὺς εἰς δρό- μον ἰλαύνειν. 14. τοῦ ξύλου et δοκῆσεται Aristophanes. 17. λαμ- προί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν Valckenarius.

54. Diog. IV, 71: Arsen. XXIV, 11. DV II, 62.

54a. Arsen. XXIV, 12.

54b. Arsen. XXIV, 13: Aristoph. Ran. 749. Cf. Apost. III, 34.

55. Suidas: Arsen. XXIV, 14. App. Provn. II, 70. οὐδ' ἂν κτλ.] Greg. Cyp. M IV, 77: cf. Apost. XIII, 60.

56. Arsen. XXIV, 15. Etym. M. 348, 57: ἐξ οὐρίας πλεῖς: ἀντὶ τοῦ καλῶς: Zonar. 761: ἐξ οὐ- ρίας: τὸ πλεῖον ἐπιτηδείως; Eustath. ad Hom. Od. B, 420, p. 1452, 43: ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐξ οὐρίας πλοῦς, ἦγον ὁ ἐκ προῆς εὐδαιμονῆς· ὁ καὶ πληθυν- τικῶς λέγεται ἐξ οὐρίων [Soph. Aiac. 1063.] ἦγον ἐξ εὐδαιμονῶν πνευμάτων·

ἑκείθεν καὶ οὐρίαι, τὸ ἀποκαταστῆ- ναι εἰς οὐρίον, ὡς φασὶν οἱ παλαιοί· καὶ κατουρίζειν ῥήμα τραγικῶς: He- sych. s. v. Eustath. ad Hom. Il. H, 4, 661, 44. καὶ ἔξ — φέρεται] est ex Libanii Decl. 1, T. IV, p. 12 R. desumptum: v. Apost. XIII, 46c. Simile a Suida s. ἐξ οὐρίων affertur: κᾶν ἐξ οὐρίων φέρεται τὴν ἄκραν ἔχων εὐμερίαν, κατακίειν τοῦτον χορῆ: add. Arist. Equitt. 435. Theocr. XIII, 52 et quae Wolfius ad Poet. octo fragm. p. 20. Lobeckius ad Soph. l. c. colleguerunt. Proprio sensu adhibuerunt Polyb. I, 47, 2. Poll. I, 107 alii.

56a. Arsen. XXIV, 16. XXXII, 92: Stob. Flor. 104, 14. Menand. fab. inc. fr. 122 Mein.

- 57 Ἐξ ὀνύχων λέοντα ἐνεσι μαθεῖν, καὶ ἐκ μικρᾶς γεύσεως πηγῆν: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος μανθανόντων τὸ πᾶν.
- 58 Ἐξω γλαυκῆ: χειμῶνα γὰρ σημαίνει: Ὁ θαλάσσιος ὁ ἰχθύς ὁ γλαυκός τὰ γεννώμενα ἐκ τῆς συννόμου 5 παραφυλάττεται ἰσχυρῶς, ἵνα ἀνεπιβρούλευτά τε καὶ αἰσινῇ ἤ. καὶ ἔως μὲν φανερά καὶ ἔξω θέους διανήχεται, ὁ δὲ τὴν φρουρὰν οὐκ ἀπολιμπάνει· ἐὰν δὲ τι θείσῃ τῶν νηπιῶν, ὁ δὲ χανῶν εἰσαδέξατο τὸ βρέφος. εἴτα τοῦ φόβου παραδραμόντος τὸν καταφυγόντα ἀνεμεῖ ὅλον ἐδέξατο, καὶ ἐκείνος 10 πάλιν νήχεται.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ὀ.

- 59 Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγῆν μολεῖν.
- 57a Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔκρινε καὶ πόλιας θνητῶν θούρος Ἄρης ἐφέπει, 15 οὐδενὶ πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν, ἔργον ἐν ἠπειρῷ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ. οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μῆδων πολλοὺς ὀλέσαντες Φοινίκων ἑκατὸν ταῦς ἔλον ἐν πελάγει ἀνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστεινεν Ἀσις ὑπ' αὐτῶν 20 πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσί, κράτει πολέμου: Σιμωνίδου ἐλεγεία περὶ Ἀθηναίων.
- 59a Ἔοικεν ὁ τοῦ φιλαργύρου βίος νεκροῦ δείπῳ· πάντα γὰρ ἔχων τὸν εὐφρανθησόμενον οὐκ ἔχει.

4. Γλαυκῆ Suidas. ὁ θαλ. — γλαυκός] As non agnoscit. 7. φανερά] φαιδρά As. 8. ἰάν] ἀλλὰ πῆ μὲν εὐρυγεῖ, πῆ δὲ οὐ, ταύτην δὲ παρανήχεται τὴν πλεωρὰν ἢ ἐκείνην· ἰάν As. 9. βρέφος] καὶ συνείδε τὴν αἰτίαν As addit. 13. ἔοικε R. 14. τ'] γ' Diod. XI, 62, Schol. ad Aristid. p. 70 Fromm. Εὐρώπην Schol. Frommellii. ἔκρινε] ἔνευε Diod., Schol. Fr. 15. πόλιας Diodorus. θνητῶν Schol. Fromm. ἐπέπει Diodorus. 16. οὐδενὶ πω τοιοῦτον idem. 17. ὁμοῦ] ἕμα idem. 18. γαίῃ M.] Κύπρῳ Μήδους idem. 21. Σιμωνίδου κτλ.] εἰς τὰς αὐθήμερον ταύτας νίκας Σιμωνίδης ἔμνησε λέγων Schol. Fromm. et Dindorfii. Plenius criticis instrumentum ex Iacobssii ann. ad Anth. Pal. VII, 296 et Gaisfordi in Poet. Gr. Min. T. I, p. 374 Oxon. et ex Schneidewini disputatione Diar. Hal. a. 1843, T. IV, n. 69, p. 563 inserta peti licet.

57. Arsen. XXIV, 17: cf. Apost. VI, 90. 92. Macar. III, 95.

57a. Arsen. XXIV, 18: Scholl. ad Aristid. T. III, p. 209 Dind. Simon. fr. 109. Bergk.

58. Suidas: Arsen. XXIV, 19. Cf. App. Provn. II, 72. ὁ ἰχθύς κτλ.] Aelian. N. A. I, 16.

59. Suidas: Arsen. XXIV, 20: App. Provn. II, 73. Aesch. Agam. 1298: πῶς θεηλάτου Βοός δίαπν πρὸς βωμόν εὐτόλμως πατεῖς; Lucian. Demosth. Encom. §. 40: βοῦν ἄν ἐπὶ σφαγῆν ἤγομεν.

59a. Arsen. XXIV, 21: Anton. Mel. 42, p. 65 Fabr. Plutarch. fr. 22 Wyt.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ἦ.

- 60 Ἐπειδὴ τῶν Ταυτάλου λίθον τῆς κεφαλῆς
- 59b Ἐοικεν ὁ βίος θείατος, διὸ πολλὰν κίς χεῖριστοι τὸν κάλλι-
στον ἐν αὐτοῖς κατέχουσι τόπον.
- 59c Ἐοικεν ἡ κολακεία γραπτῆ παροπλία· διὸ τέρψιν μὲν ἔχει, 5
χρεῖαν δὲ οὐδεμίαν παρέχει· Πλουτάρχου.
- 59d Ἐοίκασιν ἅπαντες ἐν ταῖς ἐτέρων εὐημερίας ἀκριβέστερον
τὰς οἰκίας καταμανθάνειν συμφοράς.
- 59e Ἐοικεν ἡ ἄμαρτία παραβλήματι κωλύοντι τὴν εὖνοιαν τοῦ
θεοῦ ἐν ἡμῖν γενέσθαι· Θεοτίμου. 10
- 59f Ἐοικεν ὁ μὲν ἐλεγχος τέλος ἔχειν τὴν διόρθωσιν τοῦ ἄμαρ-
τάνοτος, ὁ δὲ ὄνειδισμὸς ἐπὶ ἀσχημοσύνη τοῦ ἐπταικότος γίνεσθαι.
- 59g Ἐοικεν ἡ τύχη φάυλα ἀγνωσθέντη· πολλὰν κίς γὰρ καὶ τὸν
οὐδὲν πράσσοντα στεφανοῖ· Πλουτάρχου.
- 59h Ἐβδόματη δ' ἡοὶ τετελεσμένα πάντα τέτυκται. 15
ἑβδομάτη εἰν ἀγαθοῖς, καὶ ἑβδόμη ἐστὶ γενέθλη,
ἑβδόμη ἐν πρώτοισι, καὶ ἑβδόμη ἐστὶ τελείη·
ἑπτὰ δὲ πάντα τέτυκται ἐν οὐρανῷ ἀστεροέντι,
ἐν κύκλοισι φανέντ' ἐπιτελλομένοις ἐνιαυτοῖς· Διουῦ περὶ
ἑβδόμης ἡμέρας τῶν μηνῶν. 20
- 59i Ἐάσατ' ἤδη γῆ καλυφθῆναι νεκροῦς·
ὄθεν θ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν, οὗ τι γὰρ κεκτημέθα
ἡμέτερον αὐτὸ, πλὴν ἐνοικῆσαι βίον· 25
κάπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν· Μοσχίουνος.
- 59k Ἐγγροσίζον ἔθος, φύσεως κραταιότερον ἐστὶ καὶ μικρὰ

2. τὸν A Suidas. 4. αὐτῷ Gaisfordus. Ἐκ τῶν Ἀριστοτάνων
Τομαρίων praefigit Stobaeus. 14. μηδὲν Maximus. 15. τετελεσμένα
κτλ.] καὶ οἱ τετύκοντο ἅπαντα Clemens. 16. ἀγαθοῖς idem. 18.
τέτυκτο idem. 19. φανέντα, περιπλομένων ἐνιαυτῶν Bentleyus. περὶ ἑβδόμης
κτλ.] Clemens et Eusebius ignorant. 22. ὄθεν δ' Stobaeus et Euripides.
23. ἀπῆλθε Euripides. 27. ἡθός ms. Baroccianum. τὰ μικρὰ idem.

59b. Arsen. XXIV, 22: Stob.
Flor. 106, 14.

59c. Arsen. XXIV, 23: Maxim.
Conf. Ser. II, p. 565 Comb. So-
crati adscribitur a Stob. Flor. 14, 24.

59d. Arsen. XXIV, 24.

59e. Arsen. XXIV, 25: Max.
Conf. Ser. 26, p. 610 Comb.

59f. Arsen. XXIV, 26.

59g. Arsen. XXIV, 27: Max.
Conf. Ser. 18, p. 589 Comb. Plut.
fr. 64 Wyt.

59h. Arsen. XXIV, 28: Aristo-
bulus in Euseb. Praepar. Evang.

XIII, 12. A Clem. Alex. Stromm.
V, 14, 108, p. 256 Sylb. iidem
versus Callimacho [fr. 145 Bentl.]
tribuuntur.

59i. Arsen. XXIV, 29. L, 95:
Stob. Flor. 123, 3. Exstant iidem
versus in Eurip. Suppl. 531 sqq.:
explicare hoc studet Wagnerus de
Mosch. poet. trag. Rell. p. 7. Cf.
Apost. VIII, 78^a.

59k. Arsen. XXIV, 30. XXXVII,
75: Philon. Opp. T. II, 674. fin.
Mang.

60. Arsen. XXIV, 31. ἰπεσθῆ—

ἀπειναξάμεθα: λέγεται ἐπὶ κινδύνου τινὸς ἐπιηρη-
μένου καὶ παρελθόντος: Ὁ δὲ Τάνταλος υἱὸς ἦν τοῦ
Διὸς· οὗτος ἠξιώθη τῆς τραπέζης τῶν θεῶν, καὶ ἀξιοθεῖς
ἐδημοσίευσεν τὰ μυστήρια αὐτῶν· καὶ κολάζεται κόλασιν
διὰ τοῦτο τοιάνδε· ἔστιν ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιοηθίοις 5
ἔχων πέτραν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ κάτω ὕδωρ πολὺ, καὶ βλα-
σιτήματα καρποφόρα, καὶ ἤρηται ὁ λίθος κατ' αὐτοῦ· ἐάν
οὖν θείῃ πιεῖν ἐκ τοῦ παρακειμένου ὕδατος, πίπτει ἢ πέ-
τρα ἐπάνω αὐτοῦ καὶ τιμωρεῖται ἐκ τούτου, ὅτι λιμῶ καὶ
δίψει τῆκεται. ὁρῶν μὲν ἄφ' ὧν δεῖ φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ 10
δυναμένος δὲ διὰ τὴν ἐπιηρμένην πέτραν.

μὴ κωλύμενα ἁμαρτήματα φύεται καὶ ἐπιδίδοται πρὸς μέγεθος
συναυξάνοντα: Φίλωνος.

- 60a Ἐπίτασις κακίας μὴ μόνον αὐτὸν ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ
συναυξοῦν ἄλλοις: Διδύμων. 15
- 60b Ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῆς ἀλλοτρίῳ προτερήματι· εἰ ὁ ἵππος
ἔλεγεν ἐπαιρούμενος, ὅτι καλὸς εἰμι, ἀνεκτὸν ἦν· σὺ δὲ ὅταν λέ-
γῃς, ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω, ἴσθι ὅτι ἐφ' ἵππῳ ἀγαθῷ μέγα φρο-
νεῖς. Τί οὖν ἔστι σόν: χρήσις φαντασιῶν, ἃς ὅταν κατὰ φύσιν
ἔχῃς, τότε ἐπάρθητι· τότε γὰρ ἐπὶ τῷ σῶ πλεονεκτῆματι ἐπαρ- 20
θήσῃ: Ἐπικτήτου.

2. παρελθόντος] Suidas addit: ἢ ἐπὶ ἀρξάμενου τινὸς πράγματος, εἴτα
ὀλιγορήσαντος. 3. οὗτος] ὡς φασιν Nonnus addit. 5. δικαιοηθίοις A.
9. τιμωρεῖται αὐτὸν] ἐκ τούτου, φησί, ὅτι Nonnus. 11. δε, μετασχῆν
διὰ idem. 12. ἁμαρτήματα om. Philo. 13. αὐξάνοντα idem. 17.
ἔλεγεν ἂν Epictetus. ἀνεκτὸν ἂν Stobaeus, οἰστὸν ἂν Epictetus. 18.
μέγα φρονεῖς] ἐπαύρη Epictetus. 19. ἃς — ἐπαρθῆσῃ] ἦν κτλ. Stobaeus,
ὡσθ' ὅταν ἐν χρήσι φαντασιῶν κατὰ φ. σχῆς, τηρικαῦτα ἐπαρθῆσῃ· τότε
γὰρ ἐπὶ τῷ σῶ τινι ἀγαθῷ ἐπαρθῆσῃ Epictetus.

παρελθόντος] Suidas. Incertum
proverbii auctorem Pindari [Ol. I, 57]
imitatorem esse Porso ad Eurip.
Orest. 5 monuit, ubi de Tantalii
lapide testimonia veterum exprom-
sit: add. Osannus in Welckeri et
Naekii Mus. Rhen. I, 62 et v. Apost.
XIII, 11. XVI, 1. 9. 16. Proverbium
de Tantalii lapide post Archilochem
[fr. 46. Schneid.] adhibuerunt multi:
v. quos Schol. ad Pind. Ol. I, 81
citat: add. Pind. Isthm. VII, 10.
Plat. Cratyl. 395 D: Sopater apud
Stob. Flor. 46, 52: ἔνια δ' οὐκ ἔστιν
ἀναγκασθῆναι φησιν Ἀριστοτέλης,
οὐδ' εἰ, τὸ λεγόμενον, Ταντάλου λίθον

ἐπιηρημένον τις ἔχει, ἀλλ' ὑπομενε-
τίον πάντα ἰσοίμως τὸ θῆναι κενῶς
πρὸ τοῦ παθεῖν κενῶς εὐλαβουμένην:
Liban. Oratt. T. III, p. 210 R.: ἀλλ'
ὅτι Ταντάλου ἀπαντας ἐποίησε [scil.
ἢ λύπη] τοὺς ὑπὸ τῷ λίθῳ: λίθος
γὰρ ὁ φόβος ἐρήσθω μοι. ὁ δὲ κτλ.]
Nonn. ad Greg. Naz. 171 Mont.:
ex eodem fonte hausert Suid. s.
Τάνταλος et Eudoc. 390.

60a. Arsen. XXIV, 32: Anton.
Mel. 171, p. 283 Fabr.

60b. Arsen. XXIV, 33, XVII, 34:
Stob. Flor. 21, 17. Epict. Encheir.
c. 6.

- 61 Ἐπὶ θυοῖν ὄρμηι: δηλονότι ἀγκύραιν· λέγεται ἐπὶ τῶν ἀσταμφῶς ἐχόντων.
- 62 Ἐπακτός ὄρκος: ὃν ἕτερος ἐπάγει. οἶον βίαιος, οὐκ αὐθαίρετος.
- 63 Ἐπ' ἄκρα γλώττη τὸ φιλεῖν ἔχεις: ἐπὶ τῶν λόγῳ 5 μὲν, ἔργῳ δ' οὐ φιλοῦντων ἀλλήλους.
- 64 Ἐπὶ κεφαλῇν ὡσθέντα: ἐπὶ τῶν κακῶς πασχόντων. μᾶλλον δ' ἐπὶ ὀλέθρου· δεινὸν γὰρ τὸ κατὰ κεφαλῆς ὡσθέντα πληγῆναι.
- 60c Ἐπὶ προγόνων εὐγενεῖα μηδεὶς ἐγκανχάσθω· πηλὸν γὰρ 10 ἔχουσι πάντας τοῦ γένους προπάτορα· καὶ οἱ ἐν πορφυρᾷ καὶ βύσσφ τρεφόμενοι καὶ οἱ ἐν πενίας ἀβύσσφ δαπανώμενοι:· Θεσπίδου.

1. διὰ Ζ. λέγεται κτλ.] Scholiasta om. 12. πενίας Maximus, quod Schaeferus in Orelli Opusc. Sent. T. II, 630 defendit.

60c. Arsen. XXIV, 34: Max. Conf. Serm. 63, p. 675. Comb.

61. Arsen. XXIV, 35: cod. Schellersh. Scholl. ad Aristid. 30 Fromm. Usurpat Aristid. Panath. 110 Iebb.: καὶ πάντες ἐπὶ θυοῖν ὄρμηι ἔδοξαν οἱ Ἕλληνες, ubi Scholia T. III, 76 Dind. sic explicant: παροιμία τὸ ἐπὶ θυοῖν ὄρμηι ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς πρὸς τι χωρῶντων· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορῆς τῶν πλειόντων, ὅταν ἢ θυοῖν ἀγκύραις ὀρμίζονται ἢ ὅταν ἰλλμενίσωσι μὲν, προσχωρῶνται δὲ καὶ ἀγκύρα διὰ πλειίστην ἀσφάλειαν. Respexit Pind. Ol. VI, 100: ἀγαθαὶ δὲ πύλοισι ἐν χειμερῷ νυκτὶ θεῶς ἐκ τοῦ ἀπεικνίμφοι δὲ ἀγκύραι, ad quem locum v. Dissenius: add. Liban. Epist. 223. Apost. XIII, 55 et quae Hertzbergius Propert. II, 22, 41 adscripsit.

62. Diog. IV, 60: Arsen. XXIV, 36.

63. Arsen. XXIV, 37. Max. Tyr. Diss. I, 6, 7, p. 93 R.: κολάκων ἰσμοὶ καὶ θίασοι, σασηρότων καὶ σαυόντων, καὶ ἐπ' ἄκρα τῆς γλώττης τὸ φιλεῖν ἐχόντων: cf. Apost. II, 51^a.

64. Arsen. XXIV, 38: explicatio manavit e Scholl. ad Aristid. p. 91 Fromm.: ἴσθι δὲ καὶ παροιμία ἐπ' ὀλέθρου ταπτομένη, παρὰ οἱ ἐπὶ κεφαλῇν φερόμενοι κινδυνύουσιν. §. παροιμία ἴσθιν ἐπὶ τῶν κακῶς πα-

σχόντων καὶ ἀπολωλῶτων ταπτομένη· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κακούργων τῶν δικαιομένων ἐκ κρημοῦ ὀπίσθεσαι κατὰ κεφαλῆν: explicatio huius auctor in mente habuit harathrum, locum Ciriadarum pago adiacentem, in quod Atheniensies coniciebant eos, qui mortu adiuicati essent: Lex. Rhet. Bekk. Anecd. I, 219, 10. Arist. Equitt. 1367. Ran. 582. Nub. 1450: cf. Lelyveldi de infamia Comment. p. 49 sqq. Ex Hyperide locutionem Poll. On. II, 42 notavit: usus est ea iam Herodotus VII, 136: alios indicant Hemsterhusius ad Luc. Dial. Deor. V, 2 et C. Fr. Hermannus ad Luc. quom. hist. conscr. op. 12, quibus add. Luc. de Stoic. repugn. 20, p. 1043 E. Aristid. Panath. 174 Iebb. Comparari possunt etiam haec: Demosth. c. Phaenipp. 1042, 11: μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλῇν πρὸς τὸ δικαστήριον βαδίζειν: Phoenix apud Athen. XII, 531 A: πάντα κατὰ πετρῶν ᾄθει: Luc. de morte Peregr. §. 24: ἐπὶ κεφαλῆς συμπεσόν ἐς τὸ πῦρ, de quo v. Lobeckius ad Phrynich. 440. Neque aliter Latini: Terent. Phorm. IV, 3, 20: amici ... uno ore auctores fuere, ut praecipitem hanc darent: Senec. Benef. VI, 1: aīa deīnebo dūtius, aīa

- 65 Ἐπαύλια δῶρα φέρειν ἤκεις: ἐπὶ τῶν πολλὰ δωρουμένων. Ἐπαύλια δὲ καλεῖται τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῆς οὐκ ἔστι· παῖς γὰρ ἤγγεται χλανίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπάδα καὶ 5 ομιένην, ἔπειτα μετὰ τοῦτον κληφύρορος· εἶθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς, φέρουσαι χρυσία, λεκανίδας, σμήγματα, φορτία, κτένας, κοίτας, ἀλαβᾶστρους, σακτάλια, μυράλιτρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῶν νυμφίων φέρουσιν. 10
- 66 Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα, χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης: ἐπὶ τῶν εἰρωνευομένων ἐπὶ σμικροῖς.
- 67 Ἐπὶ τοῖς ὄπλοις ἀκκίζεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐπαιρομένων ταῖς ὕβρει καὶ τοῖς ἀκκισμοῖς· ἀπὸ Ἀκκοῦς τινός, Σα- 15 μίας μυράς οὔσης.
- 64a Ἐπὶ ῥιπὸς ὡς ἡ παροϊμία φησὶ τὸν Αἰγαῖον ἢ Ἴόνιον διαπλῦσαι θελοῦντας: Λουκίανου.
- 64b Ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν.

1. φέρων Z. 2. τα] καὶ τὰ: v. Suidas. 8. σακτάλια, θήκας, μυράλειπτρα Suidas. 9. τῷ νυμφίῳ idem.

επελάσσειν et capite agam: v. Burmannus ad Phaed. fabb. V, 7, 39.

64a. Arsen. XXIV, 39: Lucian. Hermot. 28. Cf. Macar. IV, 3, 69.

64b. Arsen. XXIV, 40: cf. Mant. Provn. s. ἐπὶ θύραις.

65. Arsen. XXIV, 41. Ἐπαύλια δὲ κτλ.] Suidas, qui Pausaniam descripsit: v. Eustath. ad Hom. II. Ω, 29, p. 1337, 44: ex eodem auctore sua repetierunt Hesych. s. ἐπαύλια, Etym. M. 354, 1. Zonar. 808. De re dixit Prællerus in libro, quem inscripsit Demeter und Persephone 123.

66. Arsen. XXIV, 42. Sunt Aristoph. Ran. 92. Schol. ad Arist. I. c.: τὸ χελιδόνων μουσεῖα παροϊμία ἐπὶ τῶν πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ταυτομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῶν χελιδόνων γένος [v. annot. ad Macar. V, 49], πλὴν διὰ τὸ πολὺ τῆς ψδῆς ἀνῶν τοὺς ἀκούοντας ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφρατον. καὶ ἐν τοῖς ἔξῃς [680] τοῦ περιβρέμεται Θρηγίτικα χελιδόνια: quibuscum consentit fere explicatio

grammatici a Boissonado Anecd. Nov. 283 publici iuris facta: add. Eustath. ad Hom. Od. Φ, 411, p. 1914, 32. Ansam proverbio dedit Euripides: v. Alomen. fr. II, apud Scholl. ad Arist. I. c. et Helen. 174: adhibuit Plato Phaedr. 267 C: τὰ δὲ Πάϊλου πῶς φράσσομεν αὐτὸ μουσεῖα λόγων, de quo loco v. quae Franc. Ritterus in Zimmermanni Diar. Scholast. 1831, p. 125 disputavit: add. Eustath. Opusc. 321, 3: ἀλλ' ἐπιπεμπὸν ἡμῖν ἔτιραν χελιδόνα καὶ αὐθις ἄλλην· καὶ ποιήσαν ἡμῖν τὸν οἰκίσκον — οὐ λέγω χελιδόνων μουσεῖα, μαινόμεν γὰρ ἄν, ἀλλὰ μουσειῶν ἄντικρυς, καὶ ἀψδόνων λόγηται ἢ νῆσον Σειρήνων ἢ καταγωγὸν εὐφρανικόν, et cf. Davisius ad Max. Tyr. Diss. XXXI, 3, p. 104. Iacobus ad Philost. Iun. Imag. 3, p. 595.

67. Arsen. XXIV, 43: Etym. M. 49, 3: ἀκκίζεσθαι, τὸ μωραίνειν ἢ προσποιεσθαι ἐνῆθαι. εἰρηται ἀπὸ Ἀκκοῦς τινός, ἧτις ἱστορεῖται μωρο-

- 68 Ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ: ἐπὶ ἀδυνασία φευγόντων ἢ δειλία τοὺς κρείσσους.
- 69 Ἐπειοῦ δειλότερος: οὕτως ἔλεγε Κρατῖνος ὁ κωμικός. ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνυτίδος φυλῆς, καὶ δειλότερος φανῆναι· καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν. 5
- 70 Ἐπὶ λειψυδρίῳ μάχη: ἐπὶ τῶν ἀνδρείως ἀγωνιζομένων· τὸ δὲ λειψύδριον χωρίον ἦν ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν μὲν οἱ φρυγάδες τῶν τυράννων· οἱ δὲ Ἀλκμαι-

3. ἐλλέγετο Suidas. 5. καὶ δειλότερος] δειλότερός τε Suidas: Bernhardius veterem scripturam suspicatur fuisse banc: διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι ... δειλότερος ποτε φανῆναι. 6. λειψυδρίῳ μάχη Suidas cum reliquis. 7. τὸ δὲ Α. Suidas om. ὑπὸ τῆν Πάρνηθον Etym., Σπύργης Eustathius: Hesych. s. λειψύδριον: χωρίον τε ὑπὲρ Πάρνηθος, ἢ ἐτείχισεν Ἀλκμαίων. Quibus locis fretus Kusterus Herodoti V, 62 verba: λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Παιονίης in Α. τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος mutanda esse censuit: cuius impetum quamquam Larcherus et Schweighaeuser ad Herod. l. c., Leaskius de pagis Attic. Comm. 37 Westerm. repellere studuerunt, omnis tamen nondum sublata est dubitatio: v. Rossius de pagis Attic. diss. p. 89. 8. μὲν Suidas om. οἱ δὲ Ἀλκ.] δὲ οἱ Ἀλκμαιωνίδαι Suidas, οὐ οἱ Ἀλκ. Etymologus.

τάτη γενέσθαι, ὡς καὶ τῷ κατόπιρῳ διαλίγεσθαι. Ἐπὶ τοῖς ὀπλοῖς ἀκκίεταί· ἐν τῆς ἕβρωσ ἔχεται, ἐπαίρεται, γυναικίζεται, θρύπτεται. ἢ μωραίνει. σημαίνει δὲ καὶ τὸν θέλοντα μὲν, προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν. ἀκκισμοὶ γὰρ προσποιήσεις εἰσι καὶ ὑποκρίσεις· ἀπὸ Ἀκκοῦς τινος Σαμίας: Bekk. Anecd. I, 365, 1. Suid. s. ἀκκίεσθαι. Cf. Zenob. I, 53: add. Lobeckius Ῥηματ. 325. ann. ad Apost. I, 51.

68. Arsen. XXIV, 44. Ἦσυχῆ δὲ ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ de leone Aelian. N. An. IV, 34 dixit: de paguris idem ib. VI, 31. Explicatio falsa: Eustath. ad Hom. II. Α, 546, p. 862, 2: ἴσται δὲ ἀμείβεσθαι γόνου γουνοῦς τὸ βραχὺ προποδίζειν καὶ μὴ μακρὰ βιβάζειν κατὰ τοὺς ἢ θρασείως δαικοντας ἢ ἀμεταστρεπτι φεύγοντας· ... Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τὸ μὲν προίεμαι ἥρημα ὀλίγον γόνου γουνοῦς ἀμείβεσθαι εἶπεν Ὀμηρος, τὸ δὲ οὕτως ἀναποδίζειν ἐπὶ σκέλος χωρεῖν [Eur. Phoen. 1400] ἢ ἀνάγειν [Arist. Av. 383 ubi v. Scholl.] εἶπον οἱ μετ' αὐτῶν, ἥρουν ἥρημα ὀπίσω χωρεῖν. ἐν δὲ κατὰ στοιχείον λεξιῶν καὶ ὀπίσω μβῶ [Plut. Prov. I, 3.] εὔρηται ἢ εἰς τοῦπίσω ἀναχώ-

ρησις: quae in brevius contracta iterantur ab Eustathio ad Hom. II. Α, 110. Od. P, 453: add. Scholl. ad Eur. l. c.: ὁμοῖον τὸ γόνου γουνοῦς ἀμείβεσθαι· τοῦτο δὲ ἐν ταῖς ναυμαχίαις προύμνησεν κρούεσθαι [cf. Apost. XIV, 78.] φασὶν οἱ συγγραφεῖς. Et saepe Polybius ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, ὑποχωρεῖν, τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι dixit, v. II, 30, 4. Schweighaeuser ad Polyb. T. VIII, 495: add. Lucian. Piscat. 12. Scyth. 3. Pseudolog. 17, unde numerum singularem in hac formula multo frequentiore esse plurali apparet.

69. Arsen. XXIV, 45. Ἐπειοῦ ἀσθενέστερος legitur in Max. Tyr. Diss. I, 7, 5, p. 109. Epeum Panopei filium timidissimum bellatorem fuisse memorias prodiderunt Lycoph. Cass. 943. Quint. Smyrn. IV, 326. Anon. in Orellii Opusc. Sentent. II, 232: cf. Zenob. III, 81. De Cratino cf. Meinekius Com. Gr. Fr. I, 46.

70. Arsen. XXIV, 46: Eustath. ad Hom. II. Α, 171, p. 461, 23: ἦν δὲ καὶ παροιμαζομένη ἢ ἐν λειψυδρίῳ μάχη. τὸ δὲ κτλ.] Suidas: differunt paulum Eustath. ad Hom. II. Α, 171, p. 461, 21. Etym. M.

ονίдай προσίτησαν· ἐκπολιορηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισιστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ἤθετο· Αἱ αἱ λειψύδριον προδοσέταιρον, οἴους ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθ' ἀγαθούς γε καὶ εὐπατρίδας, ὅποτ' ἔδειξαν οἴων πατέρων ἔσαν.

5

71 Ἐπὶ πυγῆν τρέχει: ἤτοι ἐς τοῦπίσω.

72 Ἐπὶ καλάμης ἀροῖ: ἐπὶ τῶν εὐ καὶ καλῶς γεωργούντων.

73 Ἐπιμενίδειον δέριμα: ἐπὶ τῶν ἀποθέτων· οὗτος γὰρ ὁ Ἐπιμενίδης ἔζησεν ἑκατὸν πενήντηντα ἔτη, τὰ δὲ 10 ἔξ ἐκάθευδα.

74 Ἐποπος Ἰνδοῦ στοργή: ἐπὶ τῶν ἀγὰν φιλοῦντων προσγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ὑπὲρ τούτων θανεῖν αἰρουμένων.· Περὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἔποπος μῦθόν φασι οἱ Βραχμῆνες. Ἐγένετο παῖς Ἰνδῶν βασιλεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν, οἷπερ οὖν 15 ἀνδρωθέντες ἐκδικώτατοι τε γίνονται καὶ λωρογότατοι, καὶ τούτου μὲν ὡς νεωτάτου καταφρονοῦσι, τὸν δὲ πατέρα

72a Ἐπ' ἀμφοτέρα καθεύδεις τὰ ὄτα: ἐπὶ τῶν μεριμῶν καὶ φροντίδων ἔξω ὄντων· ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ λαγῶου, παρόσον ἐκεῖνος θάτερον οὐς ἔχει ἀνατεταμένον ὡς ἐρηγηρός. 20

1. προσετήκεσαν Suidas, Etymologus: προεστήκεισαν Eustathius. 2. ἤθετο] ἤγουν μέλος τι ἐψάλλετο παροίον τοιοῦτον inserit Eustathius. aiat Dindorfius. 3. προδωσέταιρον G. Hermannus de metris poet. Gr. et Rom. 416. 4. μάχεσθαι Athenaeus cum reliquis. ἀγαθούς τε καὶ Athenaeus, Suidas, Etymologus, τ' ἀγαθούς καὶ Eustathius: τ' ἀγαθούς, γένει τ' G. Hermannus EL. D. Metr. 695. Apostolii scriptura e Suidae codd. VB enotata est. Quartum versus Eustathius om. ὅποτ' οἱ τὸτ' Athenaeus, Suidas. 5. ἔσαν] κύρησαν Athenaeus, Suidas, Etymologus: v. Igenius. Versus finiant in γγ. προδωσέταιρον, μάχεσθαι et εὐπατρίδας. 6. τρέχειν Suidas, qui explicat: εἰς τοῦπίσω τρέχειν. 7. ἐπὶ καλάμη ἀροῦν Suidas. γεωργούντων] λεγόντων N. 13. καὶ ὑπὲρ . . αἰρ. A om. 14. περὶ — βασιλεῖ] admodum libere haec ex Aeliano excerpta sunt.

361, 32. Phavorinus. De pugna ad Lipsydrium commissa v. Meierus ind. lectt. un. Halens. aest. 1837, p. VI: accurate post Herodotum de ea Aristotelem in Atheniensium republica egisse e Scholl. ad Arist. Lysist. 666 elucet: add. Apost. X, 91. σκολιόν] Athen. XV, 695 F: v. Igenius Scol. Graec. 98.

71. Suidas: Arsen. XXIV, 47: Phavor., Bachmanni Anecd. I, 231, 22.

72. Greg. Cypr. M III, 51: Arsen. XXIV, 48.

72a. Arsen. XXIV, 49. Cf. App. Provv. II, 78.

73. Suidas: Arsen. XXIV, 50: Diog. VIII, 28. Cf. Apost. XVII, 9.

74. Arsen. XXIV, 51. »De upupa parentes decrepitos nutriende v. Creuzeri Symbol. I, 371.« Walz u. s. Περι πτλ.] Aelian. N. An. XVI, 5.

ἐκατόμιοι καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαυλίσαν-
τες· ἀναινοῦνται οὖν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τούτοις διατριβήν,
καὶ ὄχοντο φεύγοντες ὃ τε παῖς καὶ οἱ γέροντες. συντόνου
δὲ ἄρα αὐτοὺς πορείας διαδεξαμένης, οἱ μὲν ἀπειπον καὶ
ἀποθνήσκουσιν, ὃ δὲ παῖς οὐκ ὀλιγώρησεν αὐτῶν, ἀλλ' 5
ἔθαψεν αὐτοὺς ἐν ἑαυτῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτεμῶν.
ἀγασθέντα δὲ τὸν πάντ' ἐφορῶντα Ἥλιον τῆς εὐσεβείας
τὴν ὑπερβολήν, ὄρνιν αὐτὸν ἀποφῆναι, κάλλιστον μὲν
ὄψει, μακροαῖωνα δὲ τὸν βίον· ὑπανέστηκε δὲ οἱ καὶ λόφος
ἐκ τῆς κορυφῆς, οἷον ἐμνημειῶν τοῦτο τῶν πεπραγμένων 10
ὅτε ἔφυγε· τοιαῦτα ἄλλα καὶ Ἀθηναῖοι περὶ κορυθοῦ τε-
ρατεύονται· ὧ καὶ Ἀριστοφάνης ἀκολουθεῖ ἐν Ὀρνισι λέγων·
Ἄμαθ' ἡς γὰρ ἔφυς καὶ πολυπράγμων, οὐδ'
Δῖσωπον πεπιάτηκας·

ὃς ἔφασκε λέγων κορυθὸν πάντων πρώτην 15
ὄρνιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς· κἄπειτα νόσφ' τὸν πατέρα
αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκείσθαι πεμ-
πταίον, τὴν δὲ ἀπορουῶσαν 20
ὑπ' ἀμυχανίας τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κε-
φαλῇ κατορύξει·

δοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνι-
θας, ἐπιφύευσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλήσιν· ὠγύγιον γὰρ τι
χρόνου μῆκος λέγουσι Βραχμῖνες, ἐξ οὗ αὐτῷ τῷ ἔποσι 25
τῷ Ἰνδῷ, ἔτι ἀνθρώπων ὄντι καὶ παιδὶ τὴν γε ἡλικίαν, ἐς
τοὺς γειναμένους πέπρακται.

75 Ἐπὶ βύρσης ἐκάθητο· ἐπὶ τῶν δεομένων συμμα-
χίας· τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς Σκύθαις ἐτελεῖτο· ἐπειδὴν τις
ἠδικαίτο πρὸς ἑτέρου, ἀμύνασθαι δὲ βουλόμενος ἑαυτὸν 30
οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ᾤετο, βοῦν οὖν ἱερεύσας τὰ μὲν κρέα

7. ἀγασθέντα] ἀναγασθέντα E, ἀγαγνωσθέντα Z. Ἥλιον] οἱ αὐ-
τοὶ φασ· As addit. 9. λόφος As. 11. ἔφυγεν As. καὶ οἱ As.
περὶ] ὑπὲρ τοῦ As. τερατεύονται — ἐν] τερατευόμενοι προσείχον μῦθον
τινί, ὧπερ οὖν ἀκολουθεῖται μοι δοκεῖ καὶ Ἀριστοφάνης ὁ τῆς κωμῆδίας
ποιητῆς ἐν As. 13. καὶ] κοῦ As. 17. πατέρ' As. 19. δ' οὐκ
As. 20. τὴν δ' As. 21. πατέρ' As. 25. μῆκος χρόνου As. αὐτῷ]
ταῦτα As. 28. ἐκατέλετο Suidas. ἐπὶ — συμμαχίας] in Suida
desunt. 29. δὲ Suidas om. τοῖς Suidas om. 31. οὖν Suidas om.

Ἄρνισι] 471.

75. Suidas: App. Provn. II, 80.

κατακόψας ἤψει, αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς εἰς τοῦπίσω παραγαγὼν τὸ χεῖρ· καὶ τοῦτό ἐστι Σκύθαις· ἡ μείγιστη ἰασηρία. τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοῦς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τῷ δεξιῷ ποδὶ ὑπὸσχνητεο κατὰ δύναμιν ἕκαστος συμ- 5 μαχῆσιν· καὶ ἔστιν αὐτοῖς τοῦτο ὄρκων ὁ βεβαιοτάτος.

76 Ἐπηλυς τὸν θυοικον· λείπει τὸ ἐξέβαλλον.

77 Ἐπὶ ὄλμου ἐκοιμήσω· ἐπὶ τῶν μαντείας· ποριζομένων ἐκ τινῶν ἐνυπνίων· τὸν ὄλμον γὰρ συμβάλλεσθαι ἔλεγον πρὸς μαντείας. 10

78 Ἐπὶ μανδραβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα· ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον. Μανδραβόλας γάρ τις τὰς αὐτὰς θυοίας ὄρκοις ἑαυτὸν καταθήσας τοῖς θεοῖς κατ' ἔτος προσάγειν, τὸ μὲν πρῶτον δέκα βοῦς ἔδυσσε, τὸ δὲ δεύτερον παρ' ἑνα, ἦτοι ἐννέα· περιελθόντος δὲ τοῦ τρίτου ἀφαίλεν ἕτερον· 15 καὶ οὕτως ποιῶν διὰ τῶν ἐξῆς ἐνιαυτῶν κατέστη εἰς ἐπιορκίαν· ὁ δὲ Ἐφορος οὕτως· ὁ Μανδραβόλας ἐν Σάμῳ γεωφάνιον εὐρών, πρῶτον μὲν κριὸν χρυσοῦν ἀνέθηκεν, ἔπειτα ἀργυροῦν, ἔπειτα χαλκοῦν ἐλάττονα, εἶτα οὐκέτι.

79 Ἐπὶ ὄνου πόκας· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· ἀπ' ὄνου γὰρ 20 οὐκ ἔστι πόκον λαβεῖν.

80 Ἐπιχώριοι οὖρον ἴσασι· τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον. ὁμοία τῇ· Ἀπὸ χοέως σπάσον.

81 Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις· ἐπὶ τῶν

5. τὸν δεξιὸν πόδα ὑπὸσχνητεο Suidas. 11. ἐπὶ τὰ Μαυδ. Zenobius. Formam Μανδραβοῦλου praeferit Kayserus Hist. crit. tragg. Gr. 229. Utamque formam probam esse docent Welckerus ad Theogn. prolegg. p. X sq. Lobeckius ad Phryn. 652. Engerus ad Aristoph. Lysist. 63. 15. δὲ] καὶ N. 16. οὕτω N. 17. ὁ δὲ κτλ.] Gregorius om. ὁ δὲ — οὕτως] Suidas om. ὁ M. — εὐρών] ἀπὸ Μανδραβόλου τινὸς τὸ ἐν Σάμῳ γ. εὐρόντος καὶ Suidas. 18. ἀναθίντος idem. 19. οὐκέτι, ὡς Ἐφορος Suidas: add. Harpoor. 49, 17: γεωφάνιον χωρίον ἐν ᾧ γῆς μεταλλόν. περὶ δὲ τοῦ ἐν Σάμῳ γεωφανίου ὃν τρόπον ἐξευρέθη, Ἐφορος δεδήλωκεν ἐν τῇ θ', ubi Ἐφορος δ. ἐν Ἐπιχωρίῳ corrigendum esse Boissonadius ad Herod. Epimer. 209 vidit. 20. πόκας ZDs. ἐπὶ τῶν εἰς ἀδύνατα ἀναβαλλομένων Ds.

76. »Usus fuerit, cum alienae professionis quispiam alium in propria vincit arte:« Erasmus III, 5, 100.

77. Greg. Cyr. M III, 52.

78. Greg. Cyr. M III, 50. ὁ δὲ κτλ.] Suid. s. ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου:

add. Bachmanni Anecd. II, 339, 18. Phavor. s. v.

79. Diog. IV, 85.

80. Diog. IV, 80. ἀπὸ κτλ.] cf. Apogt. III, 67.

81. Suidas: Zenob. IV, 1.

ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων. αἱ γὰρ τὴν οὐλήν καθέλκουσαι θετταλίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στερίσκεισθαι.

- 82 Ἐπινοίαις θηράται τὰ θήρατα.
- 83 Ἐπίσταμαι τε καὶ πεπειράμαι λίαν, ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι. 5
- 84 Ἐπὶ σπείρα σχοινίον: ἐπὶ τῶν θαρουμένων τισὶν οὐκ ἔτερα, ἀλλ' οἷς κέκτηνται ὅμοια. σπείρα γὰρ καὶ σχοινίον τὸ αὐτό.
- Τὸ ἔμετὰ τοῦ ρ̄.
- 85 Ἐρῶ εἰ τὰ καλὰ: ἐπὶ τῶν κακῶν τι βουλομένων δηλώσαι συντόμως. Ἰπποκράτης γὰρ ἤετηθείς Μινδάρω ταύτην ἐπεμψε τὴν ἐπιστολήν.
- 86 Ἐρως θάλλει μὲν εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δ' ἀπορῶν: Διοτίμας ἀπόφθεγμα. 15
- 87 Ἐρήμη δίκη: ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν διαιτηθῇ.
- 88 Ἐρμῶνιος χάρις: ἡ κατὰ ἀνάγκην δεδομένη.
- 88a Ἐρχομαι κύων ὀπισθεν ἄρματα λελυμένος: ἐπὶ τῶν ἐκουσίως τοῖς δεινοῖς ἐγκατερούντων. 20

5. δὲ καὶ Stobaeus. 16. ἰρήμη, μονομερὴς δίκη, ὅταν Hesychius. 17. διαιτηθῇ] καταδικασθῇ Zenobius. 18. Ἐρμῶνιος Zenobius. A: Ἐρμῶνιος χάρις: ἐπὶ τῶν κατὰ χάριν ἔκτενα δίδόντων, ὡν ἀσμένως ἀπαλλάττονται. Ἐρμων γὰρ ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἧς ἤχευ τῆσού, ἦν δὲ αὐτῆ Ἀἴμωνος, καὶ πρότερον αὐτὴν ἐκλείπειν βουλόμενος διὰ τὴν τῶν Περσῶν ἔξοδον, εἶπε πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην [scr. Μιλτιάδην], ὡς χαρίζομαι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν χώραν: paulo aliter Hesychius: Ἐρμῶνιος χάρις: παροιμία ἀπὸ Ἐρμωνος, τοῦ Ἀἴμωνος τυράννου, ὃς ἐπελθόντων τῶν Ἀθηναίων μὴ δυνάμενος αὐτοῖς ἰνατιοῦσθαι, ἔφη τὰ προστυσόμενα ὑπ' αὐτῶν διὰ χάριν ποιῆν. τάσσεται ὁ γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι ποιούντων καὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι: v. annott. ad Macar. l. c. 19. λελυμένος] ἐκλόμενος Pantinus coniecit.

82. Philo de spec. legat. T. II, p. 307, 16 Mang.: τὸν δὲ [Daedalum] πάνυ δεινὸν ὄλον τακτὴ ἐπινοίαις ὄντα τὰ ἀθήρατα θηρῶν.

83. Stob. Flor. 91, 7. Eurip. Cressar: fr. 8 Matth.: cf. Welckerus Trag. Gr. II, 681.

84. Greg. Cyr. M III, 47.

85. Diog. IV, 89: Macar. IV, 9.

86. Max. Tyr. Diss. XXIV, 9. p. 479 R.: ἡ Διοτίμα λέγει, ὅτι θάλλει μὲν ἔρως εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν: cf. Plat. Symp. 203 E. De sententia dixit Davisius ad Max.

Tyr. l. c.: add. adnott. ad Apost. IV, 58. Mant. Provn. s. ἔρωτα.

87. Hesychius: Zenob. III, 84, quocum fere faciunt Scholl. ad Plat. 330 aliique, quos in annot. ad Zenob. l. c. citavi. Aliter Lex. Rhet. in Bekk. Anecd. I, 245: ἰρήμην: δίκη ἰστίν, ὅταν μὴ παρόντων ἀμφοτέρων τῶν προσόντων ὁ δικαστὴς τὴν ψῆφον ἐπιτέγκῃ κατὰ τοῦ ἕποντος: v. infr. 91.

88. Suidas: Arsen. XXIV, 54. Macar. IV, 17.

88a. Arsen. XXIV, 55.

- 89 Ἐρετριέων ῥῶ: ἐπὶ τῶν κατακόρωσ τισὶ χρωμένων.
κατακόρωσ γὰρ οὗτοι χρῶνται τὸ ῥῶ.
- 90 Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων: τοῦτο Ἰπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀντοκλείουσι Ἡσιόδου
- 88b Ἐρῶ δὲ δῆτα κοῦκ ἐρῶ· καὶ μαινομαι κοῦ μαινομιαι. 5
Ἀνακρέοντος.
- 88c Ἐρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατῆξας ἀπ' οἰνηρῆς Χίου:·
Καλλιμάχου.
- 88d Ἐργον συνηγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῶ χρόνῳ,
ἐν ἡμέρᾳ δὲ διαφορῆσαι ῥάδιον:· Διφίλου. 10
- 88e Ἐργων ἐκ πολλοῦ μελέτη πλείον σώζει, ἢ λόγων δι' ὀλίγον
καλῶς ῥηθεῖσα παραινέσεις:· Θουκυδίδου.
- 88f Ἐρωτος ὅστις μὴ πεπειραται βουτῶν
οὐκ οἶδ' ἀνάγκης θεσμόν· ᾧ πεισθεὶς ἐγώ,
οὕτω κρατηθεὶς τάσδ' ἀπεστάλην ὁδούς. 15
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν
τίθεισι, καὶ τὸν ἀπορον εὕρισκειν πόρον:· Εὐριπίδου.
- 88g Ἐρῶ' ἀπ' ἐμεῖο·
βωκόλος ὦν μ' ἐθέλεις κύσαι, τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστυκὰ χεῖλεα θλίβειν. 20
μὴ τὺ γε μεν κύσῃς τὸ καλὸν στόμα, μὴδ' ἐν ὄνειροις.
- 88h Ἐργατεύονται δὲ τοὶ μὲν πόνοι τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις,
ταὶ δὲ ἡδοναὶ τὰ κακὰ:· Ἰπποδάμου Πυθαγορίου ἢ γνώμη.
- 88i Ἐργον εὐρεῖν συγγενῆ πένητος ἐστίν. Οὐδεὶς γὰρ ὁμο-
λογεῖ αὐτῷ προσήκειν τὸν βοθηταίαν τινὸς δεόμενον· αἰτεῖσθαι γὰρ 25
ἅμα τι προσδοκᾷ.

2. τῷ ῥῶ. Ds. 3. ἔργα — γερόντων] ἔργα νέων Harpocratio. 4. τοῦτο καὶ idem. 5. δῆτα] δῆτε Bergk. 7. διατῆξας Hephæstio: v. Gaisfordus. 11. εἰδότες ἔργων Thucydides. μελίτην idem. πλείον σώζεισαν idem. 12. ῥηθεῖσαν παραινέσεις Thucydides, ῥηθίντων παραινέσεις Stobæus. 15. ἀπεστάλην] ἐπιστάλην Ab. 17. Εὐριπίδου] Ἀριστάρχου Stobæus cum Arsen. X, 7. 19. ἐθέλεις με Theocritus. 21. γὰ μὲν κύσῃς idem. 23. ἀδοραὶ Stobæus. 24. οἶδ' εἰς Grotius, qui versus recte distinxit.

88b. Arsen. XXIV, 56: Hephæst.

29 Gsf. Anacr. fr. 89 Bergk.

88c. Arsen. XXIV, 57: Hephæst.

35 Gsf. Callim. fr. 115 Bentl.

88d. Arsen. XXIV, 58. IX, 89:

Stob. Flor. 15, 3. Diphil. fr. inc. fab. 19 Mein.

88e. Arsen. XXIV, 59: Stob. Flor. 29, 62. Thucyd. V, 69.

88f. Arsen. XXIV, 60. X, 7: Stob. Flor. 63, 9. Attigit locum Kayserus Hist. crit. Tragg. Graec. 210.

88g. Arsen. XXIV, 61: Theoc. Id. XX, 2.

88h. Arsen. XXIV, 62: Stob. Flor. 43, 94, p. 126 Gsf.

88i. Arsen. XXIV, 63: Stob. Flor. 10, 24. Menand. Adelph. fr. 8 Mein.

89. Diog. IV, 57: cf. nott. critt. ad DV III, 93.

90. Harpocr. 85, 14: App. Provn. IV, 6, ubi add. Phot. s. ἔργα νέων: παροιμία τις ἐστίν οὕτως προσγορευομένη· Ἔργα νέων .. γερόντων: 27*

φησὶν εἶναι παροιμίαν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός.

- 91 Ἐρήμην ἀλῶναί: ὅταν μὴ παρόντος τοῦ εὐθυνομένου καταδικασθῇ ὁ διακόμενος.
- 92 Ἐρημον ἐμβλέπειν: ἀκίνητον καὶ νεθρόν. οἶον 5 ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαιος μέγα καὶ ἀχανές βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυεῖδω.
- 93 Ἐρηῆς ἀμύητος: ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἐν τισιν ἐμπείρων. χλευαστικὴ δὲ ἡ παροιμία, ὁμοία τῇ· Βάλλ' ἐς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.
- 94 Ἐρμαῖον κοινόν: καὶ Ἐρηῆς κοινός: ἐπὶ τῶν εὐρόντων τι κέρδος ἀπροσδόκητον καὶ κοινόν ποιησαμένων.

10

1. εἶναι — ἦν] εἶναι· παροιμία τις ἰστίη, ἦν idem. 2. γραμματικός] addit Harpocratio: οὕτως ἔχουσαν ἔργα τῶν — γερύτων κ. 5. ἐρήμην Bergk. 7. Πολυεῖδω Suidas, Dindorfius. 9. Βάλλ' Da.

cf. Macar. IV, 11. Ὑπερίδης] v. Kiesslingius de Lycurgi deperd. Oratt. fr. p. 242. [Ἡσιόδου] fr. 179 Goettl.: ad Hesiodum nihil potest referri nisi vv. ἔργα τῶν. Ἀριστοφάνης] v. Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 237.

91. Scholl. ad Luc. Iov. trag. 25: ἐρήμη λέγεται, ἥτινα ἐρισθείς τῆς κατὰ τὴν δίκην ἡμέρας, ἐν ἧ' χρητὸς δικαιζόμενος εἰς τὸ δικαστήριον ἀπατήσῃ, ὁ εἰς μὴν αὐτῶν ἔλθω, ὁ δὲ ἕτερος ἀπολεσθεῖη, τότε οἱ δικασταὶ καταδικάζουσι τὸν ἀπολεσθέντα ἐρήμην: cf. DV II, 73.

92. Suidas: Phot. Etym. M. 373, 19. Aristoph. fr. 393 Dind., fr. 6 Bergk.

93. Diog. IV, 63: Greg. Cyr. M III, 19. Βάλλ' κτλ.] Apost. IV, 85.

94. Ἐρμαῖον — κοινός] haec in proverbii consuetudinem venisse Schol. ad Aristid. 272 Fromm. in nott. ad Diog. V, 38 exscriptus doct.: add. Theod. Metoch. Miscell. Philos. 8, p. 66 Kiessl.: πολὺς δ' ὄμως ὁ ἐν Πλάτωνι Σωκράτης, ἦ ὁ ἐν Σωκράτει Πλάτων, εἰ δ' οὖν, ὡς ἔφη, ἴστω γε κοινός ἀμφοῖν ὁ Ἐρηῆς κατὰ τὴν παροιμίαν, πολὺς δ' οὖν κτλ.: peperit hoc Mercurii communis indoles atque munus, de quo v. Cornut. de N. Deor. 16 ibique Osannum: add. Cramerii Anecd.

Pariss. IV, 258: οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸν Ἐρηῆν ὡς ἔφορον τῶν ἰδῶν παρὰ τὰς ὁδοὺς ἔγραφον, ὥστε εἰ τι εὐρίσκοιτες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας τῶ Ἐρηῆ ἀντιθῶν, καὶ ἀπο τοῦ Ἐρημοῦ παρωνόμαζον Ἐρμαῖον καὶ Ἐρημοῦ: Apost. X, 1. ἐπὶ — ποιησαμένων] congruit fere cum nostro Etym. M. 376, 16: Ἐρμαῖον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς . . . κατεσθίουσιν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ἴδει λεγόμενου Κοινός Ἐρηῆς, ἐπὶ τῶν εὐρισκόντων τί, οἶον κοινόν τὸ εἶρημα. παρὰ τὸ οὖν κτλ. ἢ — κατεσθίουσιν] eadem fere deprehendimus in Scholl. ad Plat. Conv. 176 C, p. 377 Bekk., ad ei. Phaedon. 107 C, p. 896 ed. Turic., Phot. s. Ἐρμαῖον, Suid. s. v., Scholl. ad Luc. Somn. 9. ἦ — ἀνέκνευτο] Suidas; uberius rem Hesych., Scholl. ad Hom. Od. II, 471. Schol. ad Nicand. Ther. 149. Etym. M. 375, 55 explicant; optime vero Eustath. ad Hom. I. c., p. 1809, 32. De usu proverbii v. annot. ad Diog. V, 38, cui add. loci e Platone supra allati, et Heliod. V, 15, Liban. Epist. 580: αὐτός δὲ τὸ μὲν σῶμα τοῖς πόνοις ἴδωκε, . . . προθύμοις μὲν διδασκαλίας ἔρμαῖον ἔν, οὐ τοιοῦτος δὲ ἄχθος: eiusd. Ep. 672b: ἐγὼ δὲ Ἐρημοῦ δῶρον τὸν ἀνθρώπον ἠγοῦμην: alia Boissonadus ad Arist. Ep. I, 19, p. 498, ad Aen.

ἢ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατασθίουσιν· ἢ ἀπὸ τῶν σωρῶν, αἷ τῷ Ἑρμῇ ἀνέκειντο.

- 95 Ἑργίνου πολιαί: ἐπὶ τῶν προπολιῶν· οὗτος ἦν παῖς Κλυμμένου, εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν· Τυμπύλης δὲ τῆς θυγατρὸς Θόαντος βασιλέως Ἀημινίων ἐπιτάφιον ἀγῶνα τοῦ πατρὸς προθεδικίας, Ἑργίνος νέος μὲν ὦν τῇ ἡλικίᾳ, προπόλιος δέ, παρῆλθεν ἀγωνισόμενος, καὶ ἐγέλᾳτο ὑπὸ τῶν Ἀημιναίων γυναικῶν διὰ τὰς πολιάς· κάλλιστα οὖν τὸν ἀγῶνα διενεγκῶν καὶ τοὺς συνάθλους νικήσας Βορεάδης Ζῆθον καὶ Κάλαϊν, εἰς ὑπερβολὴν ἐθανυμάσθη. περὶ οὗ καὶ ὁ Πίνδαρος εἶπε, διὰπειρά νοι βροτῶν εὐλεγχος.

Τὸ ἔ μετα τοῦ ᾠ.

- 96 Ἐς κόρακας: Βοιωτοῖς ὁ θεὸς ἐχρησεν, ὅπου ἂν λευκοὶ κόρακες φανῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν· περὶ δὲ τὸν Παγασητικὸν κόλπον ὑπὸ παιδῶν ἀκάκων γυνωσθέντας κόρακας· ὕστερον δὲ Αἰολεῖς, ἐκβαλόντες αὐτούς, τοὺς φυγαδευμένους εἰς αὐτὸ ἐπεμπον. οἱ δὲ, ὡς τοῦ ζῶου ἀναιδοῦς καὶ θυροϊωνιστικοῦ ὄντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησί, λοιμοῦ κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων τοὺς ἀνθρώπους
- 94a Ἐρις ἔριν τικτούσα προςμνᾶται λόγον: ἐπὶ τῶν ἀδολεσχοῦντων, ἧτοι ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐρίζονταν.

2. κατασθίουσιν] Scholl. Plat. addunt: καὶ γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔθος ἦν ἰδρῦσθαι τὸν Ἑρμῆν, κατ' ὃ καὶ Ἐνόςιος λέγεται. 5. Ἀργοναυτῶν] ὅτε οὖν εἰς Κόλχους διὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἡ Ἀργὴ ἐπέλει, ἐβῆλθεν ἐν παρόφῳ οὗτος ὁ Ἑργίνος μετὰ τῶν ἄλλων Ἀργοναυτῶν ἐν τῇ Ἀἴμῳ, addit Scholiasta. Ὑψιπυλείας Scholiasta. 7. προθεδικίας Θόαντος idem. 9. κάλλιστα] καλῶς idem. 11. περὶ κτλ.] Scholiasta ignorat. 15. φανῶσιν] ὁφθῶσιν Photius. 16. κόρακας ἰδόντες περιπετομένους· τοῦ Ἀπόλλωνος φῆκῃσαν χωρίον κόρακας· ὕστερον Photius. 21. ἔρις δ' ἔριν metri causa Bernhardius. προςμνᾶται: G. Dindorfius in Steph. Thes. L. G. VI, 1780 B. ἐπὶ τῶν ἐκ φιλίας ἀδολεσχοῦντων Suidas, ubi vv. ἐκ φιλίας ἐν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ mutanda esse Bernhardius vidit. 22. ἧτοι κτλ.] Suidas om.

Gaz. 165, intt. ad Etym. Magn. l. c. p. 1080 Gaisf. indicant.

94a. Arsen. XXIV, 52: Suidas. Cf. Mant. Provn. s. ἔρις.

95. Arsen. XXIV, 53. Alludit Liban. Epist. 303: οὐχ ὅτι σοι τὸ τοῦ Ἑργίνου συμβέβηκεν, ἐν νεότητι πολιά, ἀλλ' ὅτι ζῆς κατὰ τοὺς γέ-

ροντας, πρὶν ἐκ παιδῶν ἐξελεῖν. οὗτος ἦν κτλ.] Schol. rec. ad Pind. Ol. IV, 26. Πίνδαρος] Ol. IV, 18, ubi v. Boeckhium.

96. Arsen. XXIV, 64. ἐς — ἐπιμ-
πον] Photius. οἱ δὲ κτλ.] Suidas: v. Zenob. III, 87. Apost. VI, 65. Λίσωπος] fab. 101.

θραυόντας αὐτούς καὶ παρακαθαίροντας ἕαν ζῶντας, καὶ ἐπιλέγειν τῷ λογμῷ, Φεῦγ' ἐς κόρακας. ὁ δὲ Αἰσωπος μυθικῶς κολοῖόν μέγαν, νομίσαντα τοῖς κόραξιν ὅμοιον εἶναι, πρὸς αὐτούς πολευθῆναι· ἤτηθέντα δὲ πάλιν εἰς τοὺς κολοῖους ὑποστρέψαι· τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας παίειν 5 αὐτὸν λέγοντας, φεῦγ' ἐς κόρακας. Ἀριστοίδης δὲ ἀποδίδωσι, διὰ τὸ ἐν τρεχέσι τόποις καὶ κρημνώθειι νεοσσοποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς, Φεῦγ' ἐς κόρακας, ἤγουν εἰς ακότας, εἰς ὄλεθρον.

- 97 Ἔστι καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας. 10
 98 Ἐσκιμαλίχθαι σε χρῆ: ἐπὶ τῶν ἀξίων ὕβρεως· σκιμαλίσαι δὲ λέγεται, ὅταν βουλόμενος ἐνυβρίσαι τινα τὸν μέσον δάκτυλον ἐντειναντες καὶ τοὺς λοιποὺς συνάγοντες ἐνδείξωσιν αὐτῷ· κυρίως δὲ λέγεται τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν. 15
 98a Ἔσο καὶ λέων ὀπηχρῆ, καὶ πίθηκος ἐν μέρει: ἐπὶ τοῦ πρὸς τὰ πράγματα μεταβαλλομένου καλῶς.

3. ὅμοιον] ἴσον Suidas. 4. πορευθῆναι. Z Suidas. 7. τραχίσαι. NRZ Suidas. 8. κόρακας, ἤγουν] κόρακας. ἐς κόρακας οὖν Suidas. 9. εἰς τὸ ακότας idem. 10. σιγῆς Schncidewinus. 12. βουλόμενοι Suidas. ἰνυβρίσαι Scholiasta. 13. ἐντεινοντες Scholiasta et Suidas. 14. δείξωσιν idem. τὸν δάκτυλον] τὸν μέσον τῶν δακτύλων Suidas. 15. ἰμβαλεῖν idem. Aliter proprium verbi significatum expedit Schol. ad Aristoph. Acharn. 443: ἐλέγτο δὲ σκιμαλίξιν τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἀποπειραῖσθαι εἰ ὄστοκοῦσιν.

97. Arsen. XXIV, 65. Sunt Simonidis verba, ut Schol. ad Arist. 190 Fromm. memoriae prodidit: Stobaeus quidem Flor. 33, 5 Athenodorum sententiae auctorem esse perhibet; sed erroris origo ex Plutarchi Apophth. Reg. cett. 207. C perspicitur, ubi Caesar Augustus Athenodoro Tarsensai respondens huius versus meminit. Silentii virtutem post Simonidem praedicaverunt plurimi: Horat. Carm. III, 2, 25: *est et fidei tuta silentio Merces*, ubi v. intt.: add. Schneidewinus ad Simon. Rell. p. 112. Iacobsius Annot. ad Anth. II, 2, 433. G. Hermannus Opusc. IV, 282. Lobeckius Aglaoph. I, 67. Simonidis dictum in proverbium fere abiit: v. Clem. Alex. Paedag. II, 7, 58, p. 75 Sylb.: *σιγῆ μὲν γὰρ ἀρετῆ γυναικῶν ἐστίν, ἀκίνδυνον δὲ τῶν νίων γέρας, λόγος δὲ ἀγαθὸς ἡλικίας*

δεδοκισμαμένης, ubi Scholiasta versum Sophoclis ab Arsenio supr. V, 78^a allatum comparat: id. Strom. II, 15, 68, p. 168 Sylb.; Arist. ὑπερ τ. τετε. 143 Iebb.: *καὶ φανῆ τι καὶ δειλίας, εἰ δὲ βούλει, σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας, ὡς τις τῶν Κελίων ἔφη ποιητής*, ubi v. Scholia: Iulian. Orat. I, p. 3 B: Liban. Apol. Demosth. T. IV, 291 R.: *ἔστι δὲ καὶ τῶν ποιητῶν ἀκούειν ποτὲ λεγόντων, ὡς ἀκίνδυνον εἶη γέρας τὸ τῆς σιωπῆς*: Greg. Nazianz. Epist. 51, p. 812 A: *τὴ μὲν καθ' ἡμᾶς ἔχει ὡς ἔχει. ἀνευ πολέμου καὶ πραγμάτων καθήμεθα, σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας ἀντὶ πάντων τιμῆσαντες*.

98. Arsen. XXIV, 66. ἔταν κτλ.] Scholl. ad Arist. Pac. 548, Suidas: Zonar. 883. De gesta isto v. O. Iahnus ad Pers. Sat. II, 31: add. Apost. XV, 84.
 98a. Arsen. XXIV, 67: Macar. IV, 18.

- 99 "Εσχατα ἰσχύων κακὰ διαπέπρακται: ὁμοία ἰσὶ τῆ· Δεινότερα Δεινίου. καί· Κύντερα Κύντωνος: ἐπὶ τῶν ἄκρων κακῶν.
- 100 'Εστία θύειν: οἱ γὰρ 'Εστία θύοντες οὐδὲν ἐξέφερον τῆς θυσίας. ὁμοία τῆ· Αὐτῷ κανῶ κατέφαγες πάντα. 5
- 1 'Εσχατος Μυσῶν πλεῖν: οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠπόρουσαν, αὐθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς ἰσχύοις τῆς Μυσίας εὐρον. ἔνιοι τὴν παροιμίαν χρησὸν λέγουσι Τηλέφῳ μαντευομένῳ γεγονέναι παρὰ γονείων, ἐπὶ τίνας τόπους ἐλθῶν, εὗροι τοὺς γονεῖς· τὸν δὲ θεὸν προστάξει πλεῖν ἐπὶ τὸν ἰσχατον Μυ- 10 σῶν· ἀφικόμενον δὲ εἰς Τεθρανίαν, νέμεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ χωρία τοὺς Μυσοὺς, ἐπιτυχεῖν τῆ μητρὶ αὐτοῦ. τάσσειται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῆ ἐπιτασσομένων.
- 98b "Εστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδεία τέφρις.
- 98c "Εστι γυνὴ λέγουσα χρηστὰ ὑπερβάλλων φόβος. 15
- 98d "Εστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδῶσα μυθήσασθαι πολλὰ μάλ' οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιο:· Πιάδος ὕ.
- 98e "Εστι δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὄρα.
- 98f "Εστι τόκος πρὸ τόκοιο· τόκος γε μὲν ἐστὶ καὶ ἄλλος.

2. Κύντος Ζ. 3. ἄκρων κακῶν Suidas, ἄκραν κακῶν N. 4. Suidas haec habet: 'Εστία θύομεν: ἰφ' ὧν οὐα ἀποφίρονται ἀπὸ τῆς θυσίας: quae corrupta esse iam Kusterus intellexit. Restituenda videntur e Diog. IV, 68: 'Εστία θύει: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἰσχυόντων· παρόσον οἱ ταύτη θύοντες οὐδὲν τῆς θυσίας ἐξέφερον. ὁμοία τῆ· Αὐτῷ κανῶ κτλ. 6. πλεῖν DV om. οἱ δὲ] Suidas RZ praemittunt: "Ελλῆσι· λοιμῶν κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐπὶ τὸν ἰσχατον Μυσῶν πλεῖν. 8. χρησὸν] τοῦ χρησμοῦ Suidas. 9. παρὰ] περὶ idem. 10. γονίας W. 11. Τεθρανίαν Suidas. 12. τοὺς] in Suida deest. 15. ἴστι δὲ] Stobaeus. χρῆσθ' Stobaeus. 17. ἑκατόζυγος Homerus.

98b. Arsen. XXIV, 68: Theocr. XXVII, 4.

98c. Arsen. XXIV, 69: Stob. Flor. 73, 2. Menandr. fab. inc. fr. 197.

98d. Arsen. XXIV, 70: Hom. II, γ, 246.

98e. Arsen. XXIV, 71: Menand. Monost. 179. A patribus modo Diphilo modo Philemoni adscribitur: v. Meinekias ad Philem. Fr. p. 433 ed. maior.

98f. Arsen. XXIV, 72. Parodia oraculi: Steph. Byz. s. Κορυθαίσιον ibiq. v. intt., Arist. Eq. 1059.

99. Suidas: Arsen. XXIV, 74. Simili modo dixit Aristid. ὑπὲρ τῶν τεττ. 196 Iebb.: ἀλλ' ἰσχατα ἰσχύων πρᾶιτοτας καὶ πρῶτα καὶ τε-

λευταία κινδυνεύοντας: Procop. Hist. Arcan. 148: ἰσχατα δὲ ἰσχυάτων κακί: alia congresserunt intt. ad Soph. Philoct. 65: add. annott. ad Provn. App. IV, 1. Δειν. Δ.] Macar. III, 28. Κ. Κύντωνος] «simili modo Iulianus ad Heraclium Cynicum Or. VII in st.: ἔμμελλον δὲ ἵκετο πρὸς ἱμαντὸν ἀπειν. Τίτλαθε δὲ κραδίη, καὶ κύντερος ἄλλο ποτ' ἔτλης [Odys. E, 18.]· ἀνίσχου κυνὸς ληρούντος ὀλίγον ἡμέρας μόριον.» Walz. ius. Κυνῶν κύντερος Anonymus apud Suid. in γ. Διονυσίων σκωμμάτων.

100. Suidas: Arsen. XXIV, 73: DV II, 95.

1. Suidas: Arsen. XXIV, 75. DV II, 47.

2. Ἔστω ταμίας· τὰ δ' ἄλλ' εἰ βούλει κύων· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων καὶ μάλιστα εὐνούχων.

Τὸ ἔμετὰ τοῦ τ̄.

- 3 Ἐτερόγναθος εἰ· ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀπληστίᾳ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθιόντων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπειθῶν ἵππων. 10
- 4 Ἐτερομόλιος δίκη· εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον.
- 5 Ἐτρεχέ τις μὴ βρεχθεῖη, καὶ εἰς βόθρον ἀπενίγη· ἐπὶ τῶν μικρὰ φευγόντων κατὰ καὶ περιπιπτόντων μίξοισιν.
- 1a Ἔστω δέ σοι καὶ αἰσχρὸν εἰπεῖν τὸ αἰσχρὸν. 10
- 1b Ἔστι δὲ ἀνθρώποις καὶ θρῆνων χάρις, καὶ ταύτην ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἢ φύσις ἐν ταῖς τύχαις.
- 1c Ἔστι ποτὲ ἡδονῆς λύπη τιμωτέρα καὶ κατήφεια παρηγύρεως καὶ γέλωτος οὐ καλοῦ δάκρυον ἐπαινετόν.
- 5a Ἐτεκές με, μήτηρ, καὶ γένοιτό σοι τέκνον ὄνησις, ὥσπερ καὶ δίκαιον ἔστι σοι·· Φιλήμονος. 15
- 5b Ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε, οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' εἰάσει, ὅτι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλει· δύναται γὰρ ἅπαντα.
- 5c Ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς· 20 δεῖ γὰρ μνηθῆναι με, πρὶν τεθνηκέναι·· Ἀριστοφάνης. Οἱ μνυόμενοι γὰρ εἰώθεσαν χοῖρον θυσιάζειν.

4. Suidas: ἑτερόγναθος: ἐπὶ ἵππων, ἀπειθῆς, ἢ ἀπληστος καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. ἀμφοτέραις γνάθοις] hanc interpretationem v. ἑκατερόγναθος convenire post Stephanum Thes. L. G. s. v. notavit Kusterus ad Suid. l. c.: etiam Walkio ad h. l. minus recta videtur: dicit enim: »quamvis ἑσθίων frequens parasitorum nomen sit apud Alciphronem (Lucian. Tim. 45: ἑσθίωνος ὁ κόλαξ), et ab hac parte nihil obstat huic explicationi, tamen analogia aliorum compositorum cum ἑτερος, ut ἑτερόφθαλμος, Plut. Lucull. 12. de Educ. 14, χιτων ἑτερομάσχαλος opp. ἀμφιμάσχαλος (cf. Millingen Vases gr. p. 11) suadet interpretari: ἐτέρᾳ τῇ γνάθῳ ἐσθίων. 6. εἰς ἦλθον A. 10. σοι Stobaeus om. 11. Ὀβριμὸν ὑπὲρ Πρωτοτόνου Stobaeus praemittit. 14. ἐκαινούμενον Georgides. 15. μῆτερ Stobaeus.

1a. Arsen. XXIV, 76: Charondas in Stob. Flor. 44, 40, p. 223 Gaf.

1b. Arsen. XXIV, 77: Stob. Flor. 122, 15.

1c. Arsen. XXIV, 78: Georg. in Boiss. Anecd. I, 39.

2. Greg. Cypr. M II, 99: Arsen. XXIV, 79.

3. Arsen. XXIV, 80: Suidas. Phot. Etym. M. 385, 51. Zonar. I,

889. οἱ δὲ κτλ.] cf. Xenoph. Hipparch. 1, 9. Hesych. s. v.

4. Suidas: Arsen. XXIV, 81. DV II, 75.

5. Arsen. XXIV, 82.

5a. Arsen. XXIV, 83: Stob. Flor. 79, 8. Philem. fr. fab. inc. 64 Mein.

5b. Arsen. XXIV, 84: Hom. Od. ̄, 443.

5c. Arsen. XXIV, 85: Arist. Pac. 374, ubi v. Scholia.

Τὸ ἔμετὰ τοῦ ὕ.

- 6 *Εὐγενέστερος Κόδρου: τοῦ υἱοῦ Μελάγχου τοῦ Μισσηνίου, πατὴρ δὲ Μίδωντος καὶ Νηλέως· οὗτος ὁ Κόδρος Λωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίους, ἐπεὶ τοὺς εἰς Πλοπονησον φυγάδας προσεδέξατο, ἐν οἷς καὶ Μέλαν-5 θον, χρησιμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος, αἰρήσειν τὴν πόλιν, ἐὰν ἀπόσχονται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως, νοήσας τὸν χρησιμὸν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα καὶ ἐντυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν Λωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνείλε· διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἀνείλον, ὡς Εὐδήμος.* 10
- 6a *Εὐμένης ὁ βασιλεὺς ἔλεγε τοῖς ἀδελφοῖς διαπατὸς, ἐὰν μὲν ὡς βασιλεῖ προσφῆρησθε, ὡς ἀδελφοῖς ὑμῖν χρῆσομαι· ἐὰν δὲ ὡς ἀδελφῷ, ἐγὼ ὑμῖν ὡς βασιλεὺς.*
- 6b *Εὐδαιμονίαν δὲ τάντην εἶναι φασὶν ἀληθινήν, τὸ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν ψυχὴν αἰεὶ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἰλαρότητι διατριβεῖν· 15 Διογέτους.*
- 6c *Εὐδαίμων ἐστὶν ὁ θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν ὁμοίος, τέλειος, ἀπλοῦς, καθαρὸς, ἐξηρημένος ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς· Ἰαμβλίχου.*
- 6d *Εὐδαίμων γὰρ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τεγεάτης.* 20
- 6e *Εὐδαίμων μὲν ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων. εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας, τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.*
- 6f *Εὐδαίμων εἶην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι, Κύρῳ, ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιᾶς ἴραμαι· Θεόγνιδος.*
- 6g *Εὐκαταφρόνητόν ἐστι, Γοργία, πένης, 25 κἂν πάνν λέγη δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν*

5. εἰς] ἐκ Suidas. προσεδέξατο N Suidas, ἰδέξατο Photius. 7. ἀπόσχονται N. 10. Εὐδήμος] ex eiusdem libro περὶ λίξεων ἠγορησάντων aliam de Codri morte narrationem Suidas subiungit. 12. χρῆσομαι] χαρίσομαι Antonius. 16. Διογέτους] τοῦ αὐτοῦ Ab, i. e. Diogenis. 18. ἐξηρημένος vel ἐξηρμένος legendum suspicatur Wytttenbachius Plut. 113 B: ἐξηρημένος item Wakefieldus: Gaisfordus. Ἰαμβλίχου] Σωπάτρω περὶ ἀρετῆς Stobaeus addit. 20. γε] ὁ Zenobius. Τεγεάτης idem. 21. εὐδαίμων πρῶτον μὲν Automedon. 23. ἀθανάτοισιν Theognis. 24. οὐδεμιᾶς Ab.

6. Suidas: Arsen. XXIV, 86. Macar. IV, 20.

6a. Arsen. XXIV, 87: Anton. Mel. 103, p. 175 Fabr.

6b. Arsen. XXIV, 88. XXV, 95: Stob. Flor. 103, 21.

6c. Arsen. XXIV, 89. XXV, 96: Stob. Flor. 103, 23.

6a. Arsen. XXIV, 90: Zenob. III, 96.

6c. Arsen. XXIV, 91: Anth. Palat. XI, 50.

6f. Arsen. XXIV, 92. XXV, 82: Stob. Flor. 103, 12. Theogn. 653.

6g. Arsen. XXIV, 93. XLIV, 85: Stob. Flor. 96, 5. Menand. Γιωργ. fr. 2 Mein.

- 7 *Εὐτυχία πολύφιλος.*
- 8 *Εὐμεταβολώτερος κοθόρνον: κόθορνος ὑπόδημα ἀριόζον δεξιῶ τε καὶ εὐανύμῳ ποδί. ὅταν καὶ Θηραμένην τὸν ἐπὶ τῶν τριακοντὰ κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι. ἐπὶ τῶν μετατρεπομένων οὖν συνεχῶς ἡ παροιμία.* 5
- 9 *Εὐδοντι κύρτος: ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων. συμβαίνει γὰρ κοιμωμένων τῶν ἀλιέων τὸν κύρτον αἰρεῖν ἰχθύας.*
- ἕνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτος τοῦ λαβεῖν. καὶ συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον ἔχων καλεῖται, κἂν ἀδικούμενος τύχη. Μενάνδρου.* 10
- 6h *Εὐσέβειαν δεῖ φυλάσσειν· πολίταις τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν ἤδοῆς κρατεῖν· βία μὴδὲν πράττειν· τὸν τοῦ δήμου ἐχθρὸν πολέμιον νομίζειν· οἰκέτας μεθύοντας μὴ κολάζειν· εἰ δὲ μὴ, δόξης παροινεῖν· Αἰνδου.*
- 6i *Εὐπραξίης γὰρ οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις οὐδὰ μίῃ πληθώρα· 15 Ἡροδότου.*
- 7a *Εὐτε κισσοχαῖτ' ἀναξ χαιρ', ἔφασκ' Ἐκφαντίδης. πάντα φορητὰ, πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ χορῷ. πλὴν Ξενίου νόμοισι καὶ Χοινίωτος· Κρατίου.*
- 7b *Εὐάγωγον γὰρ ἔστιν εἰς πίστιν γυνή καὶ μάλισθ' ὅταν 20 τὸ ἀτυχεῖν προσῆ· Γαίου.*
- 7c *Εὐποιήσεις σὺ τὰ μέγιστα τὴν πόλιν, εἰ μὴ τοὺς ὀρόφους ὑψώσης, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς αὐξήσεις. ἀμεινον γὰρ ἐν μικροῖς οἰκίμασι μεγάλας οἰκεῖν ψυχάς, ἢ ἐν μεγάλας οἰκίαις ταπεινὰ φωλεύειν ἀνδράποδα· Ἐπικτήτου.* 25
- 7d *Εὐρήσεις δέ με πᾶσι ἐπ' ἐργασίαι ὡσπερ ἀπεφθὸν ἐρυθρὸν ἰδυῖν τριβόμενον βασάνῳ· Θεόγγιδος.*
- 8a *Εὐδαιμονίας τοῦτ' ἔστιν υἱὸς νοῦν ἔχων· Μενάνδρου.*

5. μετατρεπομένων] ουστρεφομένων Photius. παροιμία κειται idem.
 6. κύρτος αἰρεῖ Z Ds. 10. Μενάνδρου Γεωργῷ Stobaeus. 11. δεῖ Stobaeus om. 12. ἤδοῆς] γλώττης Stobaeus. 14. δόξης παροινεῖν] δόξεις καὶ αὐτὸς μεθύειν idem. Αἰνδίου Ἰση idem. 15. ἔστι ἀνθρώποις Herodotus. 19. Σχοινίωτος, ὁ Χάρον Hephaestion. 20. μάλιστα Stobaeus. 21. Γαίου ἱπὲρ Δουκίλλης idem. 23. ὑψώσεις Stobaeus. αὐξήσης Ab. 27. χρυσὸν ἐρυθρὸν Theognis.

6h. Arsen. XXIV, 94: pleniora leguntur Cleobuli praecepta apud Stob. Flor. 3, 79, 1. Arsen. XXXIII, 35. 6i. Arsen. XXIV, 95: Herod. VII, 49.

7. Arsen. XXIV, 96. Cf. Tafelius Dilucc. Pind. Pyth. V, 4.

7a. Arsen. XXIV, 97: Hephaest. 96 Gsf. Crat. fab. inc. fr. 52 Mein.

7b. Arsen. XXIV, 98: Stob. Flor. 73, 63.

7c. Arsen. XXIV, 99. IX, 8: Stob. Flor. 46, 81. Epict. fr. 81 Schweigh.

7d. Arsen. XXIV, 100: Theogn. 449.

8. Photius: Arsen. XXV, 1. Greg. Cypr. L II, 12. Apost. VIII, 91.

8a. Arsen. XXV, 2: Stob. Flor. 77, 4. Menand. Ἀνεπιῶν fr. 2 Moïn.

9. Diog. IV, 65 ibiq. K: Arsen. XXV, 4. Greg. Cypr. M III, 7.

- 10 *Εὐήθει δάκτυλον μὴ δείξης, ἵνα μὴ καὶ τὴν παλάμην σου καταπίη: ὅτι οὐ χρὴ θάρβος δίδουαι τοῖς ἀνόητοις.*
- 11 *Εὐχου τῷ πλησίον εἶχειν, ἐπὶ πλέον δὲ τῇ χύτρα: παρόσον τὸ οἶκοι εἶχειν βέλτιον τοῦ παρὰ τοῦ γεί-
5
τονος δέχεσθαι.*
- 12 *Εὐρύβατος: ἦτοι πονηρός. ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξηνολογίαν μετὰ χρημάτων, ὡς φησὶν Ἐφορος, εἶτα μεταβαλλομένου πρὸς Κύρον· ἦν δὲ Ἐφέσιος· οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον. Διότιμος Ἡρακλέους ἐν ἄθλοις· 10
Κέρκωπιές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες Βοιωτῶν σίνοντο· γένος τ' ἦσαν οἱ χαλκῆες,*
- 11a *Εὐκαταφρόνητος ὁ θάνατος· ἄπρακτον γὰρ τὸ ποιοῦν, τοῦ πάσχοντος ἀνηρημένου:· Ἐρμάρχου.*
- 11b *Εὐ ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι ὁ φιλότεκνος ἀξιάταιον πάθος 15
ἔστι καὶ οὐκ ἔοικε τῷ φιλοχρημάτῳ ἢ τῷ φιλαργύρῳ. ἐκεῖνα μὲν γὰρ τὰ ὀνόματα εἰκότως παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ὀνειδῆ λέγεται καὶ ἔστιν· οὐ γὰρ ποιεῖ ἀντὰ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ μοχθηρία ἢ ἡμετέρα. τοῦτο δὲ ἀνωθεν αὐτῇ ἐνδέχεται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξῆπται ἐκείνης ἀτεχνῶς τῆς χουσῆς καὶ ἀρρήκτου σειρᾶς, ἣν ξυρόραπτουσα 20
αἰεὶ καὶ συγκολῶσα τῷ φθίνοντι τὸ φυόμενον, οὐκ ἀπολισθάνει εἰς τὸ μὴ εἶναι. ὥστε οὐκ αἰσχύνεται ὁ φιλόσοφος τῇ φιλοτεκνίᾳ, ὡσπερ οὐδὲ τῇ φιλοσοφίᾳ τε καὶ φιλολογίᾳ.*
- 11c *Εὐ γ' ὦ μων, ὁ μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ οὐ χαιρών ἐφ' οἷσιν ἔχει. Δημοκρίτου.* 25

7. ἦτοι in Suida deest. 8. Ἐφορος A. 10. ἐν Suidas ignorat.
11. τοῖ Meinek. Com. Gr. Fr. II, 1, 24, θ' οἱ Bergk. 12. δ' ἴσαυ Suidas. οἱ χαλκῆες οἱ δὲ [sic] D, οἶδε χαλκῆες m, οἶδε χαλκῆες ZW, οἱ χαλκῆες N: Οἱ χαλκῆες Iacobsius Ann. ad Anthol. T. III, 3, 888. Tertium versum Schol. ad Lucian. Alex. 4 sic affert: Σύλλος [Σωλλος ed. Amstelod.] τε Τριβαλός τε δύο βαρυδαίμονες ἄνδρες: unde pro ἄλλος reponi iusserunt Σίλλος Osannus in libro, cui titulum fecit: *Beiträge zur Griech. u. Röm. Liter.* I, 302 sqq. et Iacobitzius ad Luc. l. c. Apostolii lectionem Meinek. tuetur. 14. Ἐρμάρχου Stobaeus. 19. αὐτῇ ἰσθιδεται Ab, Stobaeus, αὐτῇ ἰσθιδεται Themistius. 20. ἦ] δ' ἦς Themistius. 21. ἐνγκολῶσα Stobaeus, Themistius. ἀπολίσθαι-
νειν ἐφ' Themistius. 24. 25. ἐπ' οἷσι Mullachius.

10. Arsen. XXV, 5.
11. Arsen. XXV, 6. »Opus ut proximum habeat, magis autem ut olla. Potissimum est habere domi, quibus est opus: proximum, vicinum habere divitem, a quo possis petere «: Erasmus III, 5, 6.
11a. Arsen. XXV, 7: Stob. Flor. 118, 31.

11b. Arsen. XXV, 8. XVI, 20: Stob. Flor. 83, 24. Themist. Orat. 363 C.
11c. Arsen. XXV, 9: Stob. Flor. 17, 26. Democr. fr. 29 Mull.
12. Suidas: Arsen. XXXV, 16. Eurybati nomen ad convicia traductum esse attestatur Hesych. s. *Δημοκρίτου*: οἱ εἶνοι καὶ μοχαῖ

Ἔσλος τ' Εὐρύβατος δὺν βαρυδαίμονε ἄνδρε.
 Νικάνδρος· Αἰγίνεον Εὐρύβατον πανουργότατον·
 οὐ μνημιονεῦσι Ἀριστοτέλης ἐν πρώτῃ περὶ δικαιοσύνης.
 Δοῦρις δὲ ἐν τετάρτῳ παρὰ Ἀγαθοκλέα, ἀπὸ τοῦ Ὀδυσ-
 σείως ἑταίρου. Λέγεται δὲ, τὸν Εὐρύβατον κλέπτην ὄντα,⁵
 εἰρχθέντα καὶ παραφυλαττόμενον, ἐπειδὴ συμπίνοντες εἶλον
 αὐτὸν οἱ φυλάττοντες, ἐκέλευσαν ἐπιδείξασθαι τὴν ἐπὶ τοὺς
 οἴκους ἀναρρήξῃσιν, τὸ μὲν πρῶτον διωθῆσθαι· δεομένων
 δὲ ὡς οὐ βουλόμενον, ἐπεὶ μόλις ἀνέπνευσαν, περιθέρμενος
 τοὺς σπόγγους καὶ τὰς ἐγκεντρίδας ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς
 τοίχους· ἀναβλέποντες δὲ ἐκείνοι καὶ θαυμάζοντες τὰς τέ-
 χνας, λαβεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον καὶ ὑπερβαλόντα, πρὶν ἐκεῖ-
 νοὶ κύκλῳ περιέλθωσι, διὰ τοῦ τέγους καταπατήσαι.

- 12a Εὐφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοῦς
 ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει· Σοφοκλέους. 15
- 12b Εὐτοχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος· ἀπορήσας, μὴ ταπεινοῦ·
 τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν· Φαβωρίνου.
- 12c Εὐπαθοῦσι τοῖς φίλοις οἱ πολλοὶ ἦδονται, δυσπαθοῦσι

1. τε, δὺν βαρυδαίμονε ἄνδρε· Suidas. 2. Αἰγίνεον N.
 »Fortasse Αἰγινάτον sc. λέγει· Hemsterhusius. 3. πρώτῃ] α' Sui-
 das. 4. παρὰ] τῶν περὶ Suidas. 5. ἑταίρου] addit Suidas: καὶ
 Ἀριστοφάνης Δαιδάλω [fr. 233 Dind.] ὑποθήμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαν-
 τὸν μεταβάλλοντα καὶ πλουτοῦντα καὶ πανουργοῦντα, Εἰ δὲ τις ὑμῶν
 εἴδεν Εὐρύβατον Δία, δὲ Suidas om. 6. εἶλον] ἔλυσαν Suidas.
 7. ἐκέλευσαν idem: v. Bernhardius. 8. τῷ] καὶ τὸ ΖW. 12. ὑπερ-
 βαλόντα Suidas. 13. καταπατήσαι· N Suidas.

ἀπὸ Δημοκλείδου ταιούτου ὄντος·
 καθάπερ καὶ τοὺς ἠταιρηκότας Τι-
 μάρχους ἔλεγον· τοὺς δὲ ποιητοὺς
 Εὐρυβάτους· Κιλλίκωνας [Greg. Cyrp.
 M I, 5] δὲ τοὺς προδότας: alia v.
 in annott. ad Diog. IV, 76: add.
 Apost. XIV, 13. Adhibuit Liba-
 nius Oratt. T. I, p. 123 R.: καὶ οὖν
 ταυτὸν ἀπὸ γλώττις ἀπίσης ἐστὶ λε-
 γόμενον, νενικῆσθαι τὸν Εὐρύβατον:
 add. Apul. Apolog. c. 81, p. 564
 Oud.: quis Palamedes, quis Sisyphus,
 quis denique Eurybates aut Phrynon-
 das [cf. Apost. XVIII, 2.] talem
 excogitavisset? Omnes isti, quos no-
 minavi, et si qui praeterea fuerint
 dolo memorandi, si cum hac una
 Rufini fallacia contenduntur, maces
 prorsus et buccones videbuntur: ubi
 v. Colvius, cuius copias Meinekias

Com.Gr.Fr.III,p.305 auxit. Ἐφορος]
 p. 207 Marx. Κίρκωνα] cf. Apost.
 I, 18. Διότιμος] de hoc poeta v.
 Bergkiius Com. de Rell. Com. Att.
 Ant. 24. Δοῦρις] fr. XL Hullem.
 ἀπὸ — ἑταίρου] Duris quo pacto
 ab Homericō Eurybate [de quo v.
 Eudoc. 161] rem repetierit, in-
 dagare studet C. Muellerus ad
 Fragm. Hist. Gr. T. II, p. 479.
 Λέγεται κτλ.] banc narrationem ver-
 sibus inclsuit Tzetzes in Cram.
 Anecd. Oxon. IV, 140.

12a. Arsen. XXV, 17: Stob. Flor.
 108, 55. Soph. Ai. 362.

12b. Arsen. XXV, 18: Max. Conf.
 Serm. 18, p. 590 Comb.

12c. Arsen. XXV, 19: Theoct.
 Sent. 5.

- 13 *Εὐρηκα ὃ οὐκ ἐζήτουν: ἐπὶ τῶν εἰς οὐκ ἤθελον περιπεσόντων.*
- 14 *Εὐρυκλῆς πᾶς ἐγγαστρίμυθος: ἀπὸ Εὐρυκλείους τοιοῦτου τινὸς μάντιως.*
- 15 *Εὐγενής ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγε- 5
τῶν εἶναι δοκούντων.*

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ Φ̄.

- 16 *Ἐφυγον κακὸν, εὐρον ἄμεινον: ὅτε τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν διαίταν φηοῖν ἀπεῖσθαι, εὐρήσῃαι δὲ τὴν ἡμερον τροφήν. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν πέμματα 10
κακὸν ἔλεγον. Νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἀμφιθαλῆ παιδα ἰσοτε-
μένον ἀκάνθαις μετὰ δρυῶν καρπῶν, λεικνον βασιτάζοντα
ἄρτων πλείων, τοῦτο λέγειν, αἰνισσομένον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖτ-
τον μεταβολήν.*
- 17 *Ἐφέσια γράμματα: ἐπωδαί τινες ἦσαν, ἅπερ οἱ 15
δὲ, ἐναρίθμητοι συμπάσχουσι, κακῶ τὸ κακὸν παρηγοροῦντες:.
Θεοκτίστου.*
- 13a *Εὐτέλεια σωφροσύνης ἔκγονος.*
- 14a *Εὐάνδρος εὐρε κημίδα καὶ ἀσιπίδα.*
- 14b *Εὐρύδαμος εὐρε θώρακα πολισμικόν.*
- 14c *Εὐρήσομεν γὰρ τοὺς φιλοτίμους καὶ μεγαλοψύχους τῶν 20
ἀνδρῶν οὐ μόνον ἀντὶ τῶν τοιούτων ἐπαινεῖσθαι βουλομένους,
ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀποθνήσκειν εὐκλεῶς αἰρουμένους, καὶ μᾶλλον
περὶ τῆς δόξης ἢ τοῦ βίου σπουδάζοντας καὶ πάντα ποιοῦντας,
ὅπως ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην καταλείψωσιν: Ἰσοκράτους. 25*

3. *Εὐρυκλῆς: πᾶς ὁ ἐγγαστρίμυθος recte Suidas.* 4. *μάντιως πολυλόγον AZ.* 8. *ἄμεινον: ἐπὶ τῶν μεταβολῆν κρεῖττονα αἰωνίζομένων AZ e Diog. IV, 74.* 9. *φηοῖν — εὐρήσῃαι] ἔφυγον, εὐρον AZ.* 10. *τροφήν, τοῦτο ἔλεγον AZ.* *πέμματα] στέμματα Suidas: notaverat Schaeferus Appar. Demosth. T. II, p. 336.* 11. *νόμος δὲ Z.* 12. *λεικνον Photius.* 13. *πλείων idem.* 15. *ἅπερ Da.* 23. *εὐκόλως Isocra-tes.* 25. *αὐτῶν idem. καταλείψωσιν idem.*

13. Diog. IV, 90: Arsen. XXV, 11.

13a. Arsen. XXV, 12: sumptum est e Cratetis philosophi epigrammate, quod in Anthol. Palat. X, 104 existat: *εὐτέλιη, κλεινῆς ἔργου σωφροσύνης: dixit de eo Iacobsius Ann. ad Anthol. I, 1, 381.*

14. Suidas: Arsen. XXV, 13. Cf. Apost. VI, 46.

14a. Arsen. XXV, 14: cf. Apost. III, 60c.

14b. Arsen. XXV, 15: cf. Apost. III, 60c.

14c. Arsen. XXV, 20: Stob. Flor. 51, 29. Isocr. Euag. 189 B.

15. K in not. ad Greg. Cyr. P II, 51: Arsen. XXV, 10. Greg. Cyr. M III, 24. Apost. V, 33.

16. Arsen. XXV, 21. *ἔφυγον — τροφήν] Zenob. III, 98. τὸ—ἔλεγον] Suidas. νόμος κτλ.] Photius. Cf. Apost. XVI, 49 et v. Prelleri librum, Demeter und Persephone, p. 349.*

17. Diog. IV, 78: Arsen. XXV, 22. Macar. IV, 23. Apost. XI, 29. *Δαφνίην κτλ.] Apost. V, 87.*

φωνοῦντες ἐνίκων ἐν παντί. ταυτὸν τῆ, Δα φνίνην φορῶ βακτηρίαν.

- 18 Ἐφ' ὕδαρ: ἐν ταῖς δίκαις ὁ ἐπιμαλξομένους τινος ἐλάλει πρὸς ὕδαρ.
- 19 Ἐφημέρου ζωῆ: ἐπὶ τῶν ἀκυμύρων, ἢ καὶ αὐθιμε- 5 ρὸν θνησκόντων: Ἐστὶ ζωῆ ἀφῆμερα εὐτὼ καλούμενα λαβόντα τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ μέτρου τοῦ κατὰ τὸν βίον. τί- κεται γὰρ ἐν τῷ οἴνω, καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ σκεύους τὰ δὲ ἐξέπη καὶ εἶδε τὸ φῶς καὶ τέθνηκεν. οὐκοῦν παρελθεῖν μὲν αὐτοῖς ἐς τὸν βίον ἔδωκεν ἡ φύσις, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς 10 κακῶν ἐρύσατο τὴν ταχίστην, μήτε τῶν ἰδίων συμφορῶν ἡσθημένοις, μήτε μὴν τινος τῶν ἀλλοτριῶν μάρτυσι γεγε- νημένοις: Ἐστὶ καὶ ἄλλο ζῶον, μονήμερον λεγόμενον, περὶ τὸν Ἰπτανιν ποταμὸν, τιτόμενον μὲν ἄμα τῷ κνήφα, ἀποθνήσκον δὲ ἐπὶ δυσμῆς ἡλίου τρεπομένου, ὡς Ἀριστο- 15 τέλης φησίν.
- 17a Ἐφὸδιον τῆς ἀσιτίας τὴν ἀπερίαν ἔχουσι: Πλουτάρχου ἐκ τῶν ὑγιεινῶν ἀποφθεγμάτων. Ἐπὶ τῶν φειδωλῶν.
- 19a Ἐφησέ τις πού τῶν φιλοχρύσων τάδε·
θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον.

20

2. βακτηρίαν] ARZW quae addunt: ὁ δὲ Διογενεσιανὸς λίγεται, φησίν, ἐπὶ τῶν ἀνεπιγνώστα λεγόντων, παρόσον ἐπὶ τοῖς ποσὶ τῆς Ἐφραίας Ἀρτίμιδος τὴ γερραμίνα ἀσύντα, e Pausaniae lexico excerpta sunt: v. Eustath. in annott. ad Diog. IV, 78. 3. ἐν — ὕδαρ] ἐν τ. πρὸς ὕδαρ δίκαις ἐλάλῃαν ἐπὶ ἐπιμ. τοῦτου Suidas. 6. ἔστι — καλούμενα] ζωῆ ἀφῆμερα οὕτω κέκληται As. 8. μὲν γὰρ As. 10. αὐτοῖς ἡ φ. ἔδ. ἐς τὸν β. As. αὐτῷ As. 11. ἐρύσατο As. μήτε τ. τῶν As. 13. ἔστι κτλ.] verba aliter collocat As. λεγόμενον] καλούμενον As. 20. πίθον] Antonius addit: ἢς μὴ παροῦσης δυστυχοῦν αἱ φρένες.

17a. Arsen. XXV, 23: Plut. de sanit. tuend. c. 7. 125 E, ubi v. Wyttenbachius.

18. Suidas: Arsen. XXV, 24. Suid. s. εἰτ' ἐφ' ὕδαρ κακός: ἐπὶ τῶν δυσκλήρουτων ἡ παροιμία εἴρηται, ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ φουλότατον ἔργον ἦν ἕδαρ διαμί- τρειν τοῖς ἀκούλτροις. ἰγίνετο δὲ ὁ τοιοῦτος ἀκούλτρος: cf. nott. ad Plut. Provv. II, 17. App. Provv. II, 92. Dicebatur iste homo ὁ ἐφ' ὕδαρ, non ἐφ' ὕδαρ, ut diu Schaeferus ad Boss. Ellips. 503 docuit. Unde corrige, quae in annotatione ad Plut. l. c. scripsi.

19. Arsen. XXV, 26. Max. Tyr. Diss. I, 12, 1, p. 209 R.: Θεοῦ μὲν γὰρ ζωῆ αἰώνιος, ἀνθρώπου δὲ ἐπι- μερος: Asterius Homil. de Oecono- nomo iniusto p. 21 Rub.: προσῆκεν ὡς ἐφημέρος ἡμῶς διαίτην, ἀναμνησ- τας τῆς ἐξόδου τοῦ σίνθημα: add. loci ab Athen. VIII, 336 allati, Plut. Consol. ad Apoll. 17, p. 111 C ibiq. ann. Wyttenbachii. Ἐστὶ — γε- γενημένοις] Aelian. N. An. II, 4. Ἐστὶ κτλ.] Aelian. l. c. V, 43. Ἀριστοτέλης] Hist. An. V, 19, quem contra Athen. VIII, 353 F disputat.

19a. Arsen. XXV, 27: Anton. Mel. 23, p. 36 Fabr. Est Gre-

- 20 Ἐφ' ἐνὶ παιδὶ σαλεύει: ἦτοι ἔχει τὰς ἐλπίδας τοῦ γένους. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῆ ὤρμει· τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἐπεσάλευεν. 5

Τὸ εἰ μετὰ τοῦ ἤ.

- 21 Ἐχίνος τὸν τόκον ἀναβάλλει: λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται· καὶ γὰρ εἰ χερσαῖοι ἐχίνοι δοκοῦσι κεντούμενοι ἀνέχειν τὸν τόκον, εἰδ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ· Τοὺς ἐχίνοους ἐτι ζῶντας καὶ ἐν τοῖς ὀστράκοις ὄντας καὶ προβεβλημένους τὰ κέντρα εἴ τις συντριψας καὶ διαρρήξας ἐς τὴν θάλασσαν ἄλλο ἄλλη τρύφος καταλίποι, τὰ δὲ ἄρα συνέρχεται αὐθις καὶ ἐνούται, καὶ τὸ συγγενὲς θρύμμα ἀνέγνω, καὶ προσπλατὴν συνέφνυ· Ὁ χερσαῖος 15 ἐχίνος ὅταν ἀλίσκηται, παραχρῆμα ἐνούρησι τῷ δέριματι,

πρὸς ὃν τις ἀπέψησε τῶν φιλοφρόνων·

ῥάνις φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βύθος τύχης.

- 19b Ἐφ' εἰαυτῆς τὰ κέρατα: ἐπὶ τῶν ἐπιβουλάς ἐκ τῶν οὐκαίων ὑψισταμένων· αἶγα γὰρ φασὶ τοξενθεῖσαν καὶ ἰδοῦσαν τὸ 20 τόξον τεύτο εἰπεῖν.

1. Suidas: ἐσάλευε, καὶ ἀπεσαλενε. τοῦτο καὶ ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπ' ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς Δ. . . ἀπεσάλευεν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τό, Ἐφ' ἐπὶ δὲ τῶν παιδῶν ἀπεσάλευεν. σημαίνει δὲ ἡ λήξις τὸ τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις εἶχειν. 7. ἀναβάλλη Suidas. 13. διαρρήξας As. 15. συνέφνυ] καὶ ὀλοκλήροι γίνονται φύσει τινὶ θαυμαστῇ καὶ ἰδίᾳ αὐθις As addit. ὁ — ὅταν] differt paulum As.

gorii Nazianzeni carmen: v. T. II, p. 156 Bill: cuius partem Arsen. X, 94 et Max. Conf. Serm. 18, p. 590 Comb. afferunt.

19b. Arsen. XXV, 28. Ab apologo natum recte iudicat Erasmus I, 1, 66. Cognata sunt quae leguntur apud Apost. I, 60. XV, 88a. Macar. VIII, 57.

20. Suidas s. ἰσάλευε: Arsen. XXV, 25: Phot. Etym. M. 381, 3. Bachmanni Anecd. I, 236. Apposite citat Walz in Hippocr. Epist. 9, T. III, 845 Kuehn.: καὶ τοῦτο ἰλάσσει τῶν μελλόντων ἕθνησθαι· προείλετο γὰρ μᾶλλον ὁ πατήρ ἐν ἰμοὶ τῷ νίει καὶ ἐν γῆ ὀθνεῖα σαλεύειν, καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ

κινδύνους καὶ κατὰ ἀήθροστας: Heliod. Aeth. I, 19: πρὸς δευτέρους ἀπεκλίνετο γάμους, ἐπὶ μόνῳ μοι παιδί σαλεύειν ἐπιμεφόμενος: add. ibid. I, 13, II, 33. Alciph. Epist. III, 28: βύθιζε παρὰ τινι λημῶσαν ἄγροικον γραβὴν ἐπὶ ἐνὶ γομφίῳ σαλεύουσαν. πλοίων] tangunt hunc usum Scholl. ad Soph. Elect. 1074. Oed. Tyr. 23. Poll. I, 114. Δίων] p. 1519 R.: aliud eiusdem usus exemplum idem praebet l. LII, 15, p. 672 R.: add. Synes. Epist. 4: ἡ μὲν οὖν ναῦς ἰσάλευεν ἐπὶ μετεωρῶν· λιμὴν γὰρ ὁ τύπος οὐδ' ἦν καὶ ἰσάλευεν ἐπ' ἀγκύρας μᾶς.

21. Suidas: Arsen. XXV, 31. Macar. IV, 25. τοὺς — σπινθίφνυ]

- καὶ ἀχρεῖον ἀπέφηνεν αὐτό· δοκεῖ δὲ εἰς πολλὰ ἐπιτήθειοι γ·
 Ἐχλινος ὁ θαλάττιος στομάχῳ ἐστὶν ἀγαθός· τὸν τέως
 γὰρ κακόςτιον ὄντα καὶ πᾶν ὅτιον βδελυττόμενον ὄδε
 ἀναρρώωνυσιν· ἐστὶ δὲ κύστεως κενωτικός· Εἰ δὲ αὐτοῦ
 ἐπιχρίσας σώματι ψωριῶντι, ὁ δὲ σῶν ἐργάζεται τὸν τέως 5
 νοσοῦντα ταύτην τὴν νόσον· καυθαίς δὲ ἄρα ὀστράκοις
 αὐτοῖς ἐκκαθαίρει τὰ ῥυπῶντα τῶν τραυμάτων· χερσαίου
 δὲ ἐχίνου καυθέντος ἢ ὀποδιὰ πίτην προσανακραθίσια εἶτα
 μέντοι καταχρίεται τῶν λειψοτριχῶν μαρῶν, καὶ οἱ τέως
 φυγάδες, ἵνα τοὶ καὶ παίξω, ὑπαναφύονται· πινομένη δὲ 10
 οἶνω νεφροῖς ἀγαθὸν ἐστί, σῴζει δὲ καὶ ὕδαριῶντας ποθεῖσαι·
 Ὁ χερσαῖος ἐχλινος μέλλων ἀλίσκεσθαι, εἰαυτὸν συνειλή-
 σασ ἄληπτον ἐργάζεται, εἶτα μέντοι καὶ πιέζει τὸ πνεῦμα,
 καὶ ἀκίνητος ἀτρεμῖαι, καὶ τὸν τεθνεῶτα ὑποκρίνεται.
- 22 Ἐχθρῶν ἄθωρα δῶρα κούκ ὀνήσιμα· δῆλον ἐπὶ 15
 τίνε· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.
- 23 Ἐχομεν σύμμαχον θεὸν Ἡφαιστον· ἐπὶ τῶν
 ἐλπιζόντων πυρὶ νικῆσαι τοὺς πολεμίους.
- 24 Ἐχομεν κύνα τῷ πτωχῷ βοηθοῦντα· ἐπὶ τῶν
 τοῖς οἰκείοις θαρρόντων, ὑπ' ἐκείνων δὲ ἐπιβουλευομένων. 20
- 21a Ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὔ ποτ' ἂν πάθοις βλάβην.
 24a Ἐχθροὶς περὶ τῶν, τοῦτο γὰρ τοῦτ' εὐγενές
 καὶ τοὺς γάμοις δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν.
 ἂν τῷ πίνεσθαι δ' ἐστὶν ἢ τ' ἀδοξία,
 κἂν ἢ σοφός τις, ἢ τ' ἀτιμία βίου·· Εὐριπίδου Ἐρεχθίδος. 25

2. ἀγαθόν As. 4. καὶ κύστεως As. εἰ] ὡς οἱ τούτων λόγοι
 σοφοί, εἰ As. αὐτοῦ καὶ As. 6. ταύτην τ. ν.] τ. ν. τὴν προειρημένην As.
 7. ῥυπῶντα As. 9. αἱ τέως As. 10. ἵνα τ. A As. καί τω
 R. 11. δὲ ἄρα As. ποθεῖσαι] ὡςπερ δὴ καὶ προείπον As addit. 12.
 ὁ — μέλλων] initium As aliter habet. 16. Σοφοκλεῖ] A addit: καὶ
 Εὐριπίδου [cf. Macar. IV, 87]· κακοῦ γὰρ ἀνδρός δῶρ' ὄνησιν οὐκ
 ἔχει. Ἐκτὼρ [Anth. Palat. VII, 151] Ἄϊαντι εἶπος ὤπασεν· Ἐκτορι δ'
 Ἄϊας Ζωστήρ· ἀφοσίτων ἢ χάρις εἰς θάνατος. 19. κύων τῷ πτωχῷ
 βοηθῶν Erasmus. πτωκὶ A h, πλωκὶ N. 22. γὰρ τοῦτ' μὲν τὸ τ' Ab,
 γὰρ τὸ τ' Stobaeus. 25. βίου] μένε Ab.

Aelian. N. An. IX, 47. ὁ — ἐπι-
 τήθειον] ib. IV, 17. ἐχλινος — πο-
 θεῖσαι] ib. XIV, 4. ὁ χερσαῖος κτλ.]
 ib. VI, 54.

21^a. Arsen. XXV, 32: Menand.
 Monost. 164.

22. Diog. IV, 82: Arsen. XXV,
 30. Greg. Cypr. L II, 15.

23. Arsen. XXV, 33. Cf. Mant.
 Provv. s. ἐπίτησει.

24. Arsen. XXV, 34. »Nam can-
 nes sunt infestis mendicis, velut
 ὄμοιχνοις, nisi si quando frusto
 panis corrumpuntur«: Erasmus
 IV, 2, 88.

24^a. Arsen. XXV, 35. XLV, 13:

25 Ἐχει καὶ οἱ μυία σπλήνα: Ἐχει καὶ χολήν ὁ μύρμηξ: ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων.

Τὸ ε̄ μετὰ τοῦ ψ̄.

26 Ἐψεσθαί σοι πείρα λίθου: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

5

Ἄρχῃ τοῦ ζ̄ στοιχείου.

Τὸ ζ̄ μετὰ τοῦ ᾱ.

27 Ζαλεύκου νόμος: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λοκρῶν νομοθέτης ὠμότατος. Ὅμοιον τῷ Τενέδιος πέλεκυς.

10

24b Ἐχεις μὲν ἀλγεινὰ, οἶδα, πειρᾶσθαι δὲ χρῆ, ὡς ῥᾶστα ἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν: τοῦ αὐτοῦ.

24c Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους τὸν ζῶντα θρηγεῖν εἰς ὅς ἐρχεται κακὰ. τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπανμένον

15

χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων: Σοφοκλέους.

24d Ἐθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς Αἶδαο πύλησιν,

ὅς χ' ἔτερον μὲν κεύθει ἐν φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπη: Ὅμηρον.

24e Ἐθρὸς τὰ ληθῆ εἶπα ὦν τοῦ πρὸς χάριν φίλου ἐστὶ παντὸς αἰρετώτερος: Εὐσεβίου.

20

27a Ζαράτας ὁ τοῦ Πυθαγόρου διδάσκαλος τὴν δυνάδα ἔλεγε

1. καὶ ἡ μ. ARO, καὶ μυία E. 4. ἀδυνάτων A. 9. ἐνομοθέτησεν ὠμότερα Ds. 11. ἀλγεινὸν Stobaeus. 12. τοῦ αὐτοῦ] Σοφοκλέους Θυσίᾳ Stobaeus. 13. μὲν] γὰρ Matthiae. 14. τοὺς ζῶντας Ac, τὸν φῶντα Matthiae. ἔρχεται Ac. 16. Σοφοκλέους] Εὐριπίδου Ac, Stobaeus; Ab auctoris nomen omisit. Ex Euripidis Cresphonte versus petitos esse docet Cic. Tusc. Q. I, 48, ubi v. Davisius. 18. κεύθει ἐν: Homerus. 19. τοῦ — παντὸς] τοῦ προσποιουμένου φίλου πρὸς χάριν εἰπόντος παντὸς Stobaeus. 21. τὴν δυνάδα] ταύτην μὲν Plutarchus.

Stob. Flor. 91, 22. Eurip. Erechth. fr. 20, 14 Matth.

24b. Arsen. XXV, 36: Stob. 108, 21. Soph. fr. 236 Dind.

24c. Arsen. XXV, 37. XXX, 54. XLIV, 25: Stob. Flor. 120, 22. Eurip. Cresphont. fr. 13 Matth.

24d. Arsen. XXV, 38: Hom. II, 1, 312.

24e. Arsen. XXV, 39: Stob. Flor. 13, 45.

25. Arsen. XXV, 29. ἔχει κ. χ.

ὁ μ.] Apost. VII, 18: Greg. Cyr. M III, 8.

26. Arsen. XXV, 40. Macar. V, 63. Apost. XIV, 20.

27. Diog. IV, 94: Arsen. XXVII, 23. Macar. IV, 29. Τενέδιος κ.] Apost. XVI, 26.

27a. Arsen. XXVII, 24: Plutarch. de animae procr. e Tim. 2, p. 1012 E. Zoroastrem intellegit: de variis huius nominis apud recentiores formis post Fabricium B. Gr. I, 305

Τὸ ζ' μετὰ τοῦ ε'.

- 28 Ζεὺς ἀετὸν εἴλετο: ἐπὶ τῶν λυσιτελῆ καὶ καλὰ ἐκλεγομένων· λέγεται γὰρ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς γέννησιν τὸν ἀετὸν γεννηθῆναι, ἐν δὲ τῇ πρὸς Γίγαντας μάχῃ παραπτῆναι· διόπερ ἐν τῇ διανεμήσει τῶν πτηνῶν Ζεὺς ἀετὸν εἴλετο, ὧ καὶ προστάσσει καὶ ἀγγέλω χρῆται πρὸς ἐκείνους, οὓς ἐπιφανείας ἀξιοί.
- 29 Ζεὺς γὰρ Κροβύλου: λέγεται ἐπὶ πόρνων· οὗτος γὰρ δύο ἔχειν κατηγορεῖτο πορνοβοσκὸς ὧν ἑταίρας· ἄλλοι δὲ, ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλούσῃ πονηρίᾳ χρωμένων. 10
- μητέρα, τὸ δὲ ἐν πατέρα· διὸ καὶ βελτίονας εἶναι τῶν ἀριθμῶν, ὅσοι τῇ μονάδι προσεοικασιν.
- 28a Ζεὺς γὰρ τοι τὸ τάλατον ἐπιφύσσει ἄλλοτε ἄλλω· ἄλλον τε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε δ' οὐδὲν ἔχειν· Θεόγνιδος.
- 28b Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε, ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάριςτος ἀπάντων· Ἰλιάδος ὕ. 15
- 28c Ζεὺς αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀσθράποισιν, ἐσθλοῖς ἢ δὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκασταρ.
- 29a Ζευχθεῖς γάμοισιν οὐκίτ' ἐστ' ἐλευθέρως· Ἰπποθόου.
- 29b Ζεφυρήν πνεῖουσα, τὰ μὲν φύνει, ἄλλα δὲ πῖσσει· ὄγχητ' ἐπ' ὄγχη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλω, αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σῦκω. 20
- 29c Ζεῦ πάντων ἀρχά, πάντων ἀγῆτωρ Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

2. κατὰ Ν. 4. τοὺς γίγαντας Scholiasta. 5. τὸν ἀετὸν idem. 8. Κροβύλου Ν: Κρωβύλου ζεύγος Photius. πορῶν Photius. 9. ἄλλοι κτλ.] Phot. om. Melius Suidas: Κροβύλου ζεύγος: ἐπὶ τῶν ἐπὶ κινίᾳ καὶ πονηρίᾳ σπενδομένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κροβύλου τινὸς πορνοβοσκῆ, δύο ἔχοντος ἑταίρας ἐπὶ ὀλίθω πολλῶν. Κροβύλου οὖν ζεύγος ἐπὶ διαστροφῇ δύο ὁμονοούντων. οὓς πρότερον τοῦ ἀναπτέειν φασιν ἢ τοῦ κακοῦργεῖν παύσασθαι. 11. τοῦ ἀριθμοῦ μητέρα Plutarchus. 13. ἄλλοι κτλ.] Schneidewinus. 14. ἄλλοι κτλ.] ἄλλοτε Theognis. 16. ὅπως Homerus. 17. δ' αὐτὸς Homerus. 19. Ἰπποθόου] Εὐριπίδου Ἀντιγόου Ab, Εὐριπίδου Ἀντιγόνης Stobaeus. 24. τ. τῶν ὕμνων Ritschlius in Mus. Rhenan. 1841, p. 277.

Harl. egit Gesenius de inscript. Phoenicio-Graeca p. 19 sq. 28c. Arsen. XXVII, 28: Hom. Od. Z, 188.

28. Arsen. XXVII, 25. λέγεται κτλ.] Scholl. Ven. ad Hom. II, Θ, 247: eandem fabulam Eustathius de aquila Iovis ministro agens ad Hom. II, Ω, p. 1351, 26 tetigit. 29a. Arsen. XXVII, 34. XV, 66: Stob. Flor. 67, 13, 1. Eurip. Antig. fr. 8.

28a. Arsen. XXVII, 26. XLIV, 93: Theoga. 157. 28b. Arsen. XXVII, 27: Hom. II, Y, 242. 29b. Arsen. XXVII, 35: Hom. Od. H, 119. 29c. Arsen. XXVII, 36: Clem.

30 Ζεὺς κατείδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: ὅτι οὐκ ἀπρονόητος· τὸν γὰρ Δία φασὶν εἰς διφθέρας τὰ πρακτόμενα τοῖς ἀνθρώποις γράφειν· λέγεται ἐπὶ τῶν βραδείως τιμωρουμένων.

Τὸ ζ̄ μετὰ τοῦ ἥ̄.

5

31 Ζῆ χύτρα, ζῆ φιλία: ἐπὶ τῶν δαινῶν οὐνιόντων εἰς φιλίαν.

32 Ζήνωνος ἐγκρατέστερος: οὗτος γὰρ ἀκριβῆ διαίταν εἶχε καὶ λιτήν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι· ἑβδομήκοντα γὰρ πρὸς τοῖς ἕξ βιούς ἐτη κατέστρεψε τὸν βίον 10 ἄνοσος καὶ ὑγιῆς διατελέσας.

33 Ζητῶν ὄψον θοιματίον ἀπώλεσα: ἐπὶ τῶν ἀτυχεσάτων.

30a Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δι' ἔρωτα 15
Ἀήθης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

30b Ζεὺς δ' ἐφορᾷ γονέων ὅποσοι τίουσι θέμιστας, 15
ἡδ' ὅσοι οὐκ ἀλέγουσιν ἀναίδεια θυμὸν ἔχοντες.
καὶ τοῖς μὲν πρόφρων τε καὶ ἦπιος ἐσθλά δίδωσι,
τοῖς δὲ κακὰ φρονέων νευσιζέται Εὐμενίδεσσι·
δειναὶ γὰρ κατὰ γαῖαν ἐριννύες εἰσὶ τοκῶν: Ὀρφείως. 20

30c Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεὶν μεδέων κύνιστε, μέγιστε,
Ἡέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ Ποταμοὶ καὶ Γαῖα, καὶ ὃς ὑπέναρθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνοσθον, ὅτις κ' ἐπίσθρον ὁμόσῃ,
ἡμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά: Ὀμήρου ὄρκος. 25

1. κατεῖχε N. 3. λέγεται κτλ.] Gregorius om. 6. Ζεῖ χύτρα
AZ, Suidas. Addit in fine Suidas: καὶ ζῆ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει, βιοῖ. 8.
ἀκριβῆ] ἄκραν Suidas. 9. ἑβδομήκοντα — τὸν] φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ
οὗτος ἐφιλοσόφει· τῷ γὰρ ἔντι πάντας ὑπερεβάλετο τῷ τε εἶδει καὶ σπουδή-
τητι καὶ ἢ Δία μακαριότητι· κατέστρεψε δὲ τὸν Suidas. 12. Ζητῶν
γὰρ Ds. 19. Εὐμενίδεσσι] ἰν μὲν ἰς δεῖ codex A Stobaei, unde ἰμ-
μὲνς αἰε coniecit Elmsleius in Tyrwhittianis 110 probante Gaisfordo.
Vulgatam defendit Lobeckius Aglaoph. II, 950. 23: ὅς] οἰ Homerus.

Alex. Stromm. VI, 2, 87, p. 279
Sylb. Terpand. fr. 4 Schneidew.

30. Greg. Cyr. L II, 19: Arsen.
XXVII, 29. λέγεται κτλ.] Diog.
IV, 95.

30a. Arsen. XXVII, 30: Anth.
Pal. IX, 48.

30b. Arsen. XXVII, 31: Stob.
Flor. 79, 28. Orphei fr. XI Herm.

30c. Arsen. XXVII, 32: Hom.
II, Γ, 276.

31. Suidas: Arsen. XXVII, 37.
DV II, 79.

32. Suidas: Arsen. XXVII, 38.
App. Provn. II, 98a: add. Meine-
kian Com. Gr. Fr. IV, p. 518.

33. K in not. ad Diog. IV, 97:
Arsen. XXVII, 39. Greg. Cyr.
M III, 58.

- 34 Ζητεῖς τὸν οὐ παρόντα: ὁ Ἑρακλῆς συμπλέων τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τινα κρήνην ἀποστέλλει τὸν Ὕλαν ὑδρεύσασθαι. Νηρηίδες δὲ τὸν νεανίαν λαβοῦσαι τοῖς ὕδασιν ἀπεδέωσαν. Ἑρακλῆς δὲ, μηκέτι τοῦ μαιρανίου ὑποστρέφοντος, πᾶσαν ὕλην καὶ κρήνην περιτρέχων τὸν οὐ 5 παρόντα ζητῶν κατεφαίνετο· περὶ οὗ φησι καὶ Θεόκρητος·
Κῶχεθ' Ἔλας ὁ ξανθὸς ὕδας ἐπιδόρπιον οἴγων.
- 34a Ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλεῖστα κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν κακὸν σφίσι αὐτοῖς συνειδότας· μετὰ γὰρ τῆς τοιαύτης τύχης ἥδιστα ἂν τις δύναιτο τὸν βίον διαγαγεῖν· Ἰσοκράτους ἢ ὑποθήκη. 10
- 34b Ζημίαν αἰροῦ μᾶλλον, ἢ κέρδος αἰσχροῦ· τὸ μὲν γὰρ ἄπαξ σε ληψήσει, τὸ δὲ διαπαντός· Χίλωνος.
- 34c Ζητεῖν δεῖ καὶ ἄνδρα καὶ τέκνα καὶ φίλους, τοὺς κατὰ τῆν ἀπαλλαγὴν τοῦ βίου παραμένοντας· Πυθαγόρου.
- 34d Ζῆν κρείττον' ἐστὶν ἐπὶ σπιβάδος κατακείμενον καὶ θαψ- 15 ρεῖν, ἢ ταράττεσθαι χροσῆν ἔχοντα κλίην· Τοῦ αὐτοῦ.
- 34e Ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος· τίμιον μέντοι καὶ θανμαστὸν ἢ δικαιοσύνη· Λυκούργου.
- 34f Ζῆν αἰσχροῦν αἰσχροῦς τοῖς καλῶς πεφνηόσι· Σοφοκλέους.
- 34g Ζῆνός δ' ἐγὼ κεραυτὸν οὐ φοβίσσω, ξέτε, 20 οὐδ' οἶδ' ὅτι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
- 34h Ζηλωτὸς ὅστις εὐτύχησεν εἰς τέκνα καὶ μὴ πίσήμους συμφορὰς ᾠδύρατο· Δικαιογέτους.

1. ζητεῖς] ποθεῖς Aristophanes, Suidas. παρόντα] οὐ μάτην καλεῖς addunt Aristophanes, Suidas, Z. Explicationem Suidas om. Ἐπὶ τῶν μάτην προσδοκούντων dici in Scholio novitio ad Arist. l. c. legimus. 7. ὕδαρ Theocritus. οἰσῶν idem. 9. ψυχῆς ἡδίστ' ἂν Isocrates. 10. ἢ ὑποθήκη] Νικολῆς ἢ Κύπριος Stobaeus. 14. Πυθαγόρου Stobaeus om. 16. τοῦ αὐτοῦ in Stobaeo deest: Εὐαγρίου Maximus. 19. πεφνηόσι· cum Sophocle Stobaeus. Σοφοκλέους] Ἠλέκτρας Stobaeus apponit. 22. ἴς τ. Euripides, ἐν τέκνοις Stobaeus. 23. πίσήμους συμφορὰς Stobaeus. ἐν συμφορὰς Euripides. ᾠδύρατο Stobaeus, ἐκτύρατο Euripides. Δικαιογ.] Διογέτους Stobaeus.

34. Arsen. XXVII, 40. ζητεῖς . . παρ.] Arist. Plat. 1127, ubi v. Scholl.: add. Suid. s. ποθεῖς. De tragodia hunc verum derivatum esse Hemsterhusius ad Ar. l. c. sine certa causa conciecit. Ὁ Ἑρακλῆς κτλ.]. Unde explicationem Apostolius mutuatus sit, non liquet: vide tamen Zenob. VI, 21. Suid. s. Ὕλαν κραιναίειν. Apost. XVII, 9. Θεόκρητος] XIII, 36.

34a. Arsen. XXVII, 41: Stob. Flor. 24, 16. Isocrat. Nicocl. 39 A.

34b. Arsen. XXVII, 42: Stob. Flor. 5, 31.

34c. Arsen. XXVII, 43: Stob. Flor. 1, 21.

34d. Arsen. XXVII, 44: Stob. Flor. 5, 28. Max. Conf. Serm. 21, p. 599 Comb. Sententia simillima a Georgida in Boissonadi Anecd. 1, 36 ex Aristippo affertur.

34e. Arsen. XXVII, 45. XIX, 71: Stob. Flor. 9, 50. Lyc. Fr. 97 Saupp.

34f. Arsen. XXVII, 46: Stob. Flor. 17, 1. Soph. Elect. 989.

34g. Arsen. XXVII, 47: Eurip. Cycl. 320.

34h. Arsen. XXVII, 48: Stob. Flor. 75, 10. Eurip. Orest. 542.

Τὸ ζ̄ μετὰ τοῦ ω̄.

- 35 Ζωπύρου τάλαντα: Κρατῖνος περὶ Φίλιππον Πέρσην ὄντα ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ μαστιγῶσαι ἑαυτὸν· καὶ τῆς ῥιγῆς καὶ τῶν ὄτων ἀποστραφῆσαντα εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ ταύτην 5 τὴν κακουχίαν καταλαβεῖν τὴν πόλιν· καὶ ἐκ μεταφορᾶς εἰπεῖν, τάλαντα καὶ ζυγά, οἶονεῖ ἔργα καὶ πράξεις.
- 36 Ζωῆ πίθου: ἐπὶ τῶν μετρίως ζῶντων· ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἡδίστη διατριβή.
- 37 Ζωὸς γενήση προμύου μοῖραν λαβῶν: ἐπὶ τῶν 10 ἐκ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην καρπουμένων.
- 34i Ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον.
- 34k Ζηλωτὸν οὐδὲν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ φνόμενον.: Πλάτωνος.
- 34l Ζηὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κῦδιμον Ἐρμῆν, 15 κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέγος εἰσαναβάσα. Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον νῖον, μυχθεῖσ' ἐν φιλότῃ, Διόνυσον πολυγηθῆ.: Ἡσιόδου Θεογονία.
- 34m Ζῆλου μὴ τοὺς μεγίστην ἀρχὴν κτησάμενους, ἀλλὰ τοὺς ἄριστα τῇ παρούσῃ χρησαμένους.: Ἰσοκράτους.
- 34n Ζῆθι ὦ ἄνθρωπε, μὴ μόνον ἵνα φάγης καὶ πίης, ἀλλ' 20 ἵνα τὸ ζῆν πρὸς τὸ εὖ ζῆν καταχρήσῃ.: Ζήνωνος.
- 34o Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν: ἀπὸ τοῦ· τὸ δίκαιον μὴ παραβαίνειν. Ἀνδροκύδου Πυθαγορικοῦ.
- 37a Ζῶνῃ περίβαλε τὴν γαστέρα: ἐπὶ τῶν εἴτε ἰσχνῶν εἴτε

2. Κρατῖνος-Πέρσην] Κρατῖνος ἐν Πυλαιᾷ· τοῦτόν φησι Θεόπομπος ἐν τῇ ἀγδῶν τῶν περὶ Φίλιππον, Πέρσην Photius. 5. εἰς τὴν] τὴν Photius om. 6. καὶ ἐκ] καὶ abest a Photio. 7. οὐν εἴπε Photius: scil. Cratinus. 9. τοῦ φιλοσόφου K om. 11. μεγάλην δόξαν κ. Z. 17. Διόνυσον πολυγηθῆ Hesiodus. 23. Ἀνδροκύδου Πυθ. Z om.: de hoc nomine passim corrupto dixit Nauckius in Ritschlii et Welckeri Mus. Rhen. VI, 432. 480. 24. περίβαλε A.

34i. Arsen. XXVII, 49: Menand. Monost. 195.

34k. Arsen. XXVII, 50.

34l. Arsen. XXVII, 51: Hesiod. Theog. 938.

34m. Arsen. XXVII, 52: Isocr. Nicocl. 20 A.

34n. Arsen. XXVII, 53: Max. Conf. Serm. 26, p. 610 Comb.

34o. Arsen. XXVII, 54: Tryphon in Walzii Rh. Gr. VIII, 734. Moschop. Opusc. 75 Titz.: afferunt etiam Diog. Laert. VIII, 18. 17. Clem. Alex. Stromm. II, 18, 79,

p. 170 Sylb. Iamblich. Exhort. ad Philos. 340 Kiessl. aliiq. in adnot. ad Mant. Provv. κ. ἐπὶ χοίνικος citati.

35. Photius: Arsen. XXVII, 55. Cf. Apost. X, 14. Macar. IV, 32. Κρατῖνος] T. II, 1, 115 Mein.: add. Bernhardius ad Suid. κ. Ζωπύρου.

36. K in nott. ad Diog. IV, 98: Arsen. XXVII, 57. Greg. Cypr. L II, 20.

37. Greg. Cypr. M III, 56: Arsen. XXVII, 58. DV II, 80.

37a. Arsen. XXVII, 59. οἱ γὰρ

38 Ζῶμεν οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα:
ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων.

Ἄρχῃ τοῦ ἡ στοιχείου.

Τὸ ἡ μετὰ τοῦ α̅.

39 Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥήσις: ἐπὶ τῶν εἰμώζειν τινα λε- 5
γόντων· τοῦτο γὰρ πρὸς Λαρεῖον τὸν Πέρσῃν ἀπεκρίναντο
οἱ Πέρσαι. Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα. Αἶδεις ἐχθρ.

40 Ἡ ἀφύη πῦρ: ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων· παρό-
σον ἡ ἀφύη ταχέως ἐψεύεται.

41 Ἡ ἄμαξα τὸν βούην: λείπει τὸ ἔλαι. ἐπὶ τῶν ἀντε- 10
στραμμένως τι ποιούντων.

παχέων. Οἱ γὰρ Ἰβηρες ὁ τι ἂν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐξυφάνω-
σιν ἡ ἴθωσιν, ἐν τῷ κοινῷ δεικνύουσι· χειροτονητοὶ δὲ τινες ἄν-
δρες κρίνουσι τὰ ἔργα τῶν γυναικῶν καὶ τὴν πλείστα ἐργασαμέ-
νην προτιμῶσιν. Ἐχουσι δὲ καὶ μέτρον τι ζώης, ἡ τὴν γαστέρα 15
ἂν μὴ περιλαβεῖν δυνήσῃσιν, αἰσχρὸν ἡγούνται.

37b Ζῶν μὲν ἐπαίσιον, ἀποθανόν δὲ μακαρίζουσι. Κυρῆλλον.

37c Ζῶν ἀτιμάσαντες ἀποφθίμανον ποθέουσι·
καὶ ποθ' ὑπὲρ τύμβοιο καὶ ἀπρόου εἰδώλοιο
ἄσταα νεῖκος ἐπῆλθεν, ἔριν τ' ἐστῆσατο λαός. Δημητρίου 20
ἐπῶν ποιητοῦ.

41a Ἡ ἀνθρώπων ἴδιος ἰσχύς ὁ ψυχῆς ἐστὶ λογισμὸς, ὃ καὶ
ἐλέφαντας ὑπὸ δρυμὸν εἰς ποδάργαις καὶ ἵππους ἐχαλίνωσε καὶ
βόας ἀρότροις ὑπέβησε καὶ τὰ ἐναέρια κατέσπασε καλάμοις καὶ

2. Suidas in fine adiicit: κίχρηται Πλάτων ἐν Ἰακίᾳ: p. 301 C, ubi Scholiasta p. 394 Bekk. haec habet: παρομοίᾳ ἐπὶ τῶν λεγομένων ἡ πραγματικῶν κατὰ δύναμιν ἢ ἐκαστοῦ λεγομένη· τὰ ἡμέτερά οὐχ ὅλα βούλεται τις, ἀλλ' ὅλα δύναται. 12. οἱ γὰρ κτλ.] ἐκ τῆς Νικολάου Ἐδώρ συναγωγῆς Stobaeus praemittit. Ἰβήρων αἱ γυναῖκες κατ' ἔτος ὁ τι ἂν ἐξυφάνωσιν ἐν κοινῷ δεικνύουσι· ἄνδρες δὲ χειρ. κρίναντες τὴν πλείστα ἔργα. προτιμῶσιν Stobaeus. 16. περιβαλεῖν A. 17. Κυρῆλλον] Ἀντάγρους v. Ἀνταγόρου Anton. Mel. 51, p. 77 Fabr. 18. ἀτιμῆσαντες Diogenes. 22. ἡ] ἡ δὲ Stobaeus. 23. ποδ' ὑγρῶν idem.

κτλ.] Stob. Flor. 5, 121. Cf. Co-
raius Prodr. Bibl. Graec. p. 374.

37b Arsen. XXVII, 60: Max.
Conf. Serm. 43, p. 639 Comb. Pe-
riandro dictum tribuitur in Stob.
Flor. 3, 79, η.

37c Arsen. XXVII, 61: Diog.
Laert. V, 85. De Demetrio poeta
aliunde non noto dixit Iacobsius
Ann. ad Anth. III, 3, 382/

38. Suidas: Arsen. XXVII, 50.
DV II, 81.

39. Diog. V, 11: Arsen. XXVIII,
17. Macar. VIII, 22. Εἰ μὴ κτλ.]
Apost. VI, 78. Ad. Ex.] Apost. I, 32.

40. Greg. Cyrp: M III, 65: Arsen.
XXVIII, 18.

41. Arsen. XXVIII, 19. Cf. Apost.
II, 55. Macar. IV, 33.

41c. Arsen. XXVIII, 21: Stob.

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ δ.

42. Ἡδὴ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν: τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ τὰ βύθια δεδυνότα δικτύοις ἀνήγαγε· τοῦτ' ἐστὶν ἰσχύς. ἢ δ' ἐτι μείζων, ὅταν γῆς περιόδους καὶ οὐρανοῦ μεγέθη καὶ ἀστέρων 5 κύκλους διώκουσα μὴ κάμη· ταῦτ' ἦν Ἡρακλέους ἄξια· τίς γὰρ οὐκ ἂν βούλοιο μάλλον Ὀδυσσεὺς εἶναι ἢ Κύκλωψ;·. Πλουτάρχου ἐκ τοῦ κατὰ ἰσχύος.
- 41b Ἡ αὐτάρκεια καθάπερ ὕδὸς βραχεῖα καὶ ἐπιτερητῆς χάριν μὲν ἔχει μεγάλην, πόνον δὲ μικρὸν··· Ἐπικτητοῦ. 10
- 41c Ἡ βραχυλογία ἰγγύς ἐστὶ τοῦ σιγᾶν··· Λυκούργου ἀπόφθεγμα.
- 41d Ἡ βαρὺ φόρημα ἀνθρώπος εὐτυχῶν ἄφρων.
- 41e Ἡβῶν ἐγκρατῆς ἴσθι, μέσος δίκαιος, πρῶβύτερος εὐλογος. τελευτὰ ἀλύπως··· Σωσιάδου ἐκ τῶν ὑποθηκῶν τῶν ζ' σοφῶν.
- 41f Ἡβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρῶν. 15 πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην··· Θεόγγιδος.
- 41g Ἡ Βοιωτία πρότερον ἐκαλεῖτο Ἀονία, ὑπὸ τῶν κατοικούντων αὐτὴν Ἀόνων· μετωνομάσθη δὲ Βοιωτία κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀρητῆς· καθ' ἑτέρους δὲ ἀπὸ τῆς ἐλαθείσης κατὰ Πυθόχρησιν ὑπὸ Κάδμου βοός. 20
- 41h Ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος··· Σοφοκλέους ἡγεώμη.
- 41i Ἡ γὰρ Κύπρις πέφικε τῶν σκότων φίλη. τὸ φῶς δ' ἀνάγκη προστίθῃσι σωφρονεῖν··· Εὐριπίδου.
- 41k Ἡ γὰρ σπάνις πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά.

2. ἡδὴ] ἢ δειτ Suidas: eadem corruptela laborat Hesychius: ἡδὴ Phothus. 12. *Αισχύλου* Stobaeus praeposuit. Scribē φόρημ'. 13. ἡβῶν — ἰσθι] πατὴρ ὧν κόσμος ἰσθι, ἡβῶν ἐγκρατῆς Stobaeus. 17. ὑπὸ] ἀπὸ Etymologicum. 18. κατὰ μὲν τινος ab Etymologico abest. 19. Ἀρητῆς] addit Etymologus: ἔτι δὲ καὶ οἱ Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν προπάτορα αὐτῶν Βοιωτόν. 20. ἱλασθείσας idem. κατὰ τὸ πυθόχρηστον idem. 22. τῷ σκότῳ Stobaeus. 23. Εὐριπίδου ἐκ Μιλεάργου idem.

Floz. 53, 14. Plat. Opp. Mor. T. V, 3, p. 847 Wyttēnb.

41b. Arsen. XXVIII, 22: Stob. App. Florent. T. IV, p. 74 Gaisf. Pythagorae tribuitur a Georgida in Boiss. Anecd. I, 41, Socrati s Stob. Flor. 5, 37, Demophilo in Orellii Op. Sentent. I, p. 6.

41c. Arsen. XXVIII, 23: Stob. Flor. 35, 9.

41d. Arsen. XXVIII, 24. IX, 51: Stob. Flor. 4, 16. Aesch. fr. 272 Dind.

41e. Arsen. XXVIII, 25: Stob. Flor. 3, 80 fin.: add. Arsen. XLVIII, 28.

41f. Arsen. XXVIII, 26: Stob. Flor. 52, 12. Theogni. 629.

41g. Arsen. XXVIII, 27: Etym. M. 203, 17.

41h. Arsen. XXVIII, 28: Stob. Flor. 12, 9, 2. Soph. fr. 667 Dind.

41i. Arsen. XXVIII, 29. X, 34: Stob. Flor. 64, 10. Eurip. Meleag. fr. 21 Mauth.

41k. Arsen. XXVIII, 30: Stob. Flor. 96, 7. Philemoni adscribitur: v. Meinekii Com. Gr. Fr. T. IV, p. 56.

42. Suidas: Arsen. XXVIII, 35. DV II, 82.

καθαίρει· ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν πρᾶ-
γμα, στρατευομένων δέ. φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι.

- 41l Ἡ γὰρ τῶν ἱρωτικῶν ἀντίβλησις ὑπόμνησις τοῦ πάσχοντος
γίνεται, καὶ ἀναφλέγει τὴν ἰδιάνοιαν ἢ θία καθάπερ ὕλη πυρὶ
γιγνομένη·: Χαρικλείας. 5
- 41m Ἡγοῦμαι μεγίστην εἶναι τῶν λειτουργιῶν τὸ καθ' ἡμέραν
βίον κόσμον καὶ σώφρονα παρέχειν·: Ἰσαίου ἢ γνώμη.
- 41n Ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφθ.
- 41o Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάγ' ἔδωκαν
ἀπ' εὐεργεσίας καὶ μεγάλης ἀρετῆς. 10
μᾶλλον τις τὰδ' ἰδὼν καὶ ἔπεσομένον ἐθελήσει
χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν·: Ἐπίγραμμα.
- 42a Ἡδοτήν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τὸ καλὸν αἰρεῖσθαι δεῖ·:
Ἰσοκράτους.
- 42b Ἡδύ γε φίλον λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις·: Μεγάλανδρον. 15
- 42c Ἡ δὲ ἐξουσία παραλαβοῦσα τὴν κακίαν νεῦρα τοῖς πάθεσι
προστίθειν·: Πλουτάρχου ἢ γνώμη.
- 42d Ἡ δ' αὐθάδεια ἐρημίας ξύννομος·: Πλάτωνος ἢ γνώμη.

1. ὅθεν τὴν παροιμίαν εἰρησθαι Ἀθήμων· ἔτιρο δὲ ἐπὶ Suidas: vid.
DV. τὸ πρᾶγμα Suidas. 2. στραγγενομένων Z: saepissime στρα-
γεύεσθαι in στρατεῖσθαι librorum negligentia commutatum esse A.
Jahnus docet in Symbolis Crit. Plat. Reip. a Baiero 1848 editae prae-
missis p. 5. 4. γίγνεται: Heliodorus. 5. γινομένη] quae post hanc
vocem Maximus addit: ὑπέκτανμα· ὑπέκτανμα γὰρ ἐπιθυμίας λόγος ἱρω-
τικῆς, apud Achillem Tatium I, 5, exstant. 6. τῶ] τὸν Schoemannus
ad Isaei Oratt. p. 497. 9. τὰδ' Aeschines cum reliquis. 10. μεγά-
λων ἀρετῶν Plutarchus. 12. χαίρων ἀμφὶ] hanc lectionem in Aeschi-
nis codicibus reperiri Iacobsius ad Anth. Pal. T. III, 930 adnotat;
ἀμφὶ περὶ Plutarchus, ἀμφὶ cod. b Aeschinis; ἀμφὶ πάτερης Iacobsius
l. c. coniecit. ξυνοῖσι codex b Aeschinis. 13. ἐπὶ τῷ καλῷ Sto-
baeus. αἰρεῖσθαι Mullachius. δεῖ] χρεῖν Stobaeus. 14. Ἰσοκρά-
τους] Δημοκρίτου A Stobaei m. p., Δημοσθένους idem a m. secunda,
Ἐπιστήτου Antonius. »Fortasse hoc fragmentum inter collectas Epictoti,
Isocratis et Democriti sententias reperiebatur:» Mullachius l. c.
p. 255.

41l. Arsen. XXVIII, 31: Max.
Conf. Serm. 3, p. 540 Comb. Ho-
liod. Aethiop. IV, 4.

41m. Arsen. XXVIII, 32: Stob.
Flor. 5, 54.

41n. Arsen. XXVIII, 33: Stob.
Flor. 49, 9. App. Prov. II, 99.

41o. Arsen. XXVIII, 34: Aeschin.
c. Ctesiph. §. 184, p. 574 R.: ha-
bet etiam Plut. V. Cimon. 7, unde
Iacobsius in Anth. Pal. Append.
191 recepit.

42a. Arsen. XXVIII, 36: Anton.
Mel. 64, p. 105 Fabr.: Stob. Flor.
5, 77. Democr. fr. 3. Mull., Epict.
fr. 110 Schweigh.

42b. Arsen. XXVIII, 37: Stob.
Flor. 113, 11. Men. fabb. inc. fr.
266 Mein.

42c. Arsen. XXVIII, 38: Plut.
ad princ. inerud. 6, p. 782 B.

42d. Arsen. XXVIII, 39: Plat.
Epist. 4, p. 321 B.

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ κ̄.

- 43 Ἡ κάμηλος ἐπιθυμήσασα κεράτων καὶ τὰ ὄτα
- 42e Ἡδονὰς τὰς μετὰ τοὺς πόρους διωκτέων, ἀλλ' οὐχὶ τὰς
πρὸ τῶν πόρων· Ἀντισθένης ἢ ὑποθήκη.
- 42f Ἡ δ' ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρίπος· οὐνεκα πάσαις 5
πολλὸν ὑπεκπροθείει· φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴσαν.
- 42g Ἡ δὴ νοσοῦσες τοῦτο τοῖς ἀμείνοισιν,
ὅταν ποτηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ
γλώσση κατασχῶν δῆμον, οὐδέν ὦν τὸ πρῖν·. Εὐριπίδου.
- 42h Ἡ δομαὶ γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ 10
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα·. Ἀριστοφάνους Βιρήνης.
- 42i Ἡδονῆς γὰρ ὁ μὲν ἐκὼν εἰργόμενος σοφὸς, ὁ δὲ μὴ θεό-
μενος μακάριος· τὸ δὲ γῆρας εἰς ἀμφοτέρω ἐπιτήθειον, καὶ γὰρ
φρονιμοτέρους τοὺς ἀνθρώπους ἀπεργάζεται καὶ τῶν ἡδέων ἀμ- 15
λαστέρους·. Φαβωρίνου.
- 42k Ἡ δὴ γὰρ ὁ βίος οὐμὸς ἐσπέραν ἄγει·. Ἀλέξιδος.
- 42l Ἡ δὴ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
κύμασι καὶ πολέμοι· μετὰ καὶ τότε τοῖσι γενέσθω.
- 42m Ἡ δειὸν οὐδὲν οὐδὲ μουσικώτερόν ἐστιν 20
ἢ δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν.
ὁ λοιδορῶν γὰρ ἂν ὁ λοιδορούμενος
μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται ὁ λοιδορῶν·. Φιλήμονος ἢ ὑποθήκη.
- 42n Ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενήτη τῆς παρὰ τοῖς δυνατοῖσι καλο-
μένης εὐδαιμονίης τοσοῦτόν ἐστιν αἰρετωτέρη, ὅποσον ἔλενθερίῃ 25
δουλείῃς.

6. πάσας et αἴαν Homerus. 7. ἢ δὴ Euripides. 9. Εὐρ.
'Ἰνείδων Stobaeus. 14. εἰς] πρὸς Stobaeus. 15. φρονιμοτε-
ρους idem. 16. Φαβ.] ἐκ τῶν Φαβ. περὶ γῆρας Stobaeus. 17.
'Αλ. Τιτθῆς Stobaeus. 18. γὰρ μάλα Homerus. 20. ἴστιν absent a
Stobaeo, Ab. 21. ἦ] ἴστι Ab, ἔστ' ἢ Stobaeus. 23. ὁ abest a Ab.
Φιλ. ἢ ὑπ.] Φιλήμονος ἰαδικαζομένων Ab, Φιλήμονος Ἐπιδικαζομένου Sto-
baeus. 24. Δημοκρίτου praemittit Stobaeus. δυναστῆσι Gaisfordus.

42e. Arsen. XXVIII, 40: Stob.
Flor. 29, 65.

42f. Arsen. XXVIII, 41: Hom.
II, 1, 505.

42g. Arsen. XXVIII, 42: Stob.
Flor. 106, 4. Eurip. Suppl. 422.

42h. Arsen. XXVIII, 43: Arist.
Pac. 335.

42i. Arsen. XXVIII, 44: Stob.
Flor. 115, 22.

42k. Arsen. XXVIII, 45: Stob.
Flor. 116, 19. Cf. Meinekii Com.
Gr. Fr. III, p. 488.

42l. Arsen. XXVIII, 46: Hom.
Od. E, 223.

42m. Arsen. XXVIII, 47. VIII,
34: Stob. Flor. 19, 2. Cf. Meinek-
ius Com. Gr. Fr. T. IV, p. 9.

42n. Arsen. XXVIII, 48: Stob.
Flor. 43, 42. Democr. fr. 211
Mullach.

43. Arsen. XXVIII, 56. XXXII,
34. Habet idem proverbium Pu-
blius Syrus Sent. 122: *Camelus cu-
piens cornua aurea perdidit*. Natum
est ex Aesopi apologo: v. Aesop.

προσαπώλεσεν: ἐπὶ τῶν τὰ ξένα ἐπιθυμούντων καὶ
προσαποβαλλόντων τὰ ἴδια.

- 42o Ἡ ἥλιος πυρόεντα μύθρον ποτ' ἔφασκεν ὑπάρχειν
καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν Ἀναξαγόρας.
ἀλλ' ὁ φίλος Περικλῆς ἐρήψατο τούτον· ὁ δ' αὐτὸν 5
ἐξήγαγεν βίοντον μαλθακῆ σοφίης· Διαγέροντος Λαερτίου
ἐπίγραμμα εἰς Ἀναξαγόραν.
- 42p Ἡ εὐκαιρος χάρις λιμῶ καθάπερ τροφή ἀρμόττουσα τὴν
τῆς ψυχῆς ἔνδειαν ἰαταί· Ἡρακλείτου.
- 42q Ἡ ἕριον μετὰ φέγγος ἀπειρίον ἀστεροσπηθῆς,
ἄχρακτον πολὺ δῶμα θεοῦ λίπον· ἡδ' ἐπιβαίνω 10
γαίης ζωοτρόφοιο τῆς ὑποθημοσύνης,
πειθοῖ δ' ἀρρήτων ἐπιών, οἷς δὴ φρένα τέρπειν
ἀθανάτων ἔαδε θνητὸς βροτός· Πυθαγορίου Ῥοδίου.
- 42r Ἡ δὴ δ' ἐπτά τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐναντοί 15
βληστορίζοντ' ὑμῖν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὰ τότ' ἦσαν εἴκοσι πέντε πρὸς τοίς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶν οἶδα λέγειν ἐτύμως· Ξενοφάνους
Δεξιού.
- 42s Ἡ θος φυσικὸν μὴ θετὸν στέργειν φίλει, 20
ἦν μὲν γὰρ ἔσχες, τίς ἐπιπλάστον χάρις;
ἦν δ' αὖ ἀμάρτης φύσεως δυσκληρία,
ἤνεγκεν οὐδὲν τὸ πεπλασμένον πλεον.
- 42t Ἡ θ εἰλες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν, Ἡρακλείδη,
ὡς δὴ θανῶν ἐγένον ζωὸς ἅπασι Δράκων. 25
ἀλλὰ διεμψύσθης σεσοφισμένε· δὴ γὰρ ὁ μὲν θῆρ

3. ποτὲ φάσκειν Diogenes. 5. ἰρύσατο idem. αὐτὸν idem. 6.
ἐξάγαγεν idem. 13. τέρπει. Eusebius. 14. ἐαδῆ] ἀδαῆ idem. Cor-
rige Πυθαγόρον. 16. βληστορίζοντες ἐμῶν Diogenes. 17.
πέντε τε πρὸς idem. 18. τῶν δ' idem. 22. αὖ ἀμάρτης] ἱφαιμύ-
της u. 25. δῆ] φ α. Diogenes.

fab. 116 Schneid., 152 Fur., 197
Cor.: Aphth. f. 15. Gabriae f. 34.
Fabulae pulchre mentionem fecit
Libani. Decl. T. IV, 212 R.: ἰγὼ δὲ
κατὰ τὴν ἐν τῷ μύθῳ κἀμῆλον, ἐγ-
γῶν τὸ πλεον, ἐν οἷς εἶχον ἐβλάβην:
add. Theoa. Progymn. c. 3, T. I,
p. 177 W.: τὸ μὲν διήγημα πρότε-
ρον, ὕστερον δὲ τὸν μῦθον, ὡς πε-
πλασμένον, ὡς κἀμῆλος ἐπιθυμῆσασα
κεράτων καὶ τῶν ὠτων ἰστρεφῆθαι:
Doxop. ad Aphthoni: T. II, p. 137
Walz. Similem de mīno fabulam
narrat Iulian. Misop. 366 A.

42o. Arsen. XXVIII, 49: Diog.
Laert. II, 15. Anth. Pal. VII, 95.

42p. Arsen. XXVIII, 50: Max.
Conf. Serm. 8, p. 557 Comb.

42q. Arsen. XXVIII, 51: Euseb.
Praep. Evang. V, 8. Edidit ex
Arsenio Bandinius Catal. Codd. Gr.
Bibl. Laur. I, 549.

42r. Arsen. XXVIII, 52: Diog.
Laert. IX, 19. Xenoph. fr. 7
Schneidew. De Dexto s. Dextinoo
Xenophanis philosophi patre dixit
Karstenius ad Xenoph. Rell. p. 1.

42s. Arsen. XXVIII, 53. XXXII,
100.

42t. Arsen. XXVIII, 54: Diog.
Laert. V, 90. Anth. Pal. VII, 114.

- 44 Ἡ κύων ἐν φάτῃ: πρὸς τοὺς μήτε ἑαυτοὺς χρομέ-
 ρους μήτε ἑῶντας· παρόσον ἢ κύων κριθὴν οὐκ ἐσθίει μέ-
 νουσα ἐν φάτῃ, καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἐᾷ: Ἐδῶκε δὲ ἄρα
 ἢ φύσις ταῖς κυσὶ τραυματίων ἀντίπαλον πόαν. οἱ δὲ ἔλμιν-
 θες αὐτὰς λυποῦσι, τοῦ σίτου τὸ καλούμενον λῆϊον ἐσθί- 5
 οῦσαι ἐκκρίνουσιν αὐτάς. λέγωνται δὲ καὶ ὅταν δέωνται
 τὴν γαστέρα ἐκατέραν κενῶσαι πόαν τινα ἐσθίειν, καὶ τὸ
 μὲν τι τῆς τροφῆς τὸ ἐπιπολάζον ἀνεμαῖν, τὰ δὲ περιττὰ
 κάτωθεν ἀποκρινεσθαι· ἐντεῦθεν καὶ τὸ συρμαῖζειν Αἰ-
 γύπτιοι λέγωνται μαθεῖν. Πέρδιές τε καὶ πελαργοὶ τρα- 10
 θέντες καὶ φάτται τὴν ὄριγανον, ὡς λόγος, διατραγόντες,
 εἶτα τοῖς τραύμασιν ἐντιθέντες ἀκούνται τὸ σῶμα.
- 45 Ἡ κρίνον, ἢ κολοκύντην: τὸ τῆς κολοκύντης ἄν-
 θος καλεῖται κρίνον· ἔκαττον οὖν τὸ μὲν κρίνον ἐπὶ τοῦ
 τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑγιούς. 15
- 46 Ἡ κέρκος τῆ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ: ἐπὶ τῶν δει-
 κνόντων ἀπὸ μικρῆς πράξεως τὸ ἦθος.

ἦε δράκων· σὺ δὲ θῆρ, οὐ σοφὸς ὢν, ἰάλωσ: Διογίονος ἐπι-
 γραμμα εἰς Ἡρακλείδην.

- 42a Ἡ ἰσχὺς τοῦ σώματος μὴ γενέσθω τῆς ψυχῆς ἀσθένεια· 20
 ἰσχὺν δὲ ψυχῆς φρόνησιν νόμιζε:· Κλειτάρχου.
- 43a Ἡ κακὴ κρίσις παντὸς κακοῦ αἰτίον: Ἰαμβλίχου γνώμη.
- 46a Ἦκετε ὦ Λυκόεργε ἔμὸν ποτὶ πόνα τῆν,
 Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.

1. ἑαυτοὺς Gregorius. 2. ἄλλους ἑῶντας idem. παρόσον —
 ἐᾷ] v. nott. critt. ad Greg. Cypr. l. II, 22. 4. οἱ] εἰ A. 6. λέγον-
 ται As. 9. ἀποκρινεσθαι] ἐκκρίνεσθαι· ἀνταρξ φασιν As. 11.
 ὄριγανον As. διατραγόνουσιν As. 12. σῶμα] καὶ μένος τῆς
 ἀνθρώπων ἰατρικῆς θένται· οὐδὲν As. 13. κολοκύντην R. 17. AZ
 addunt: ὡς, ἐκ κρασίθου τὸ ὕψασμα [Apost. VI, 90]. Ἐκ τοῦ γένματος
 γενέσθαι τὸ ἄριστον. Τὸν Λιδίονα ἐκ τῆς ὄριγας. Ἐκ τῶν ἐνύχων τὸν
 λόντα [Apost. VI, 93]. Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον. 21. Κλειτάρχου] Δη-
 μόνακτος [sic] Antonius p. 38 Fabr.: cf. Boissonadus Anecd. T. I, 132.
 22. αἰτία Stobaeus. 23. VV. ἦκει — θίον a fragmentorum Diodo-
 reorum codice Vaticano absunt. Λυκόεργε Herodotus, Iacebatus
 Anth. Pal. XIV, 64.

42a. Arsen. XXVIII, 55: Max.
 Conf. Serm. 2, p. 534 Comb.

43a. Arsen. XXVIII, 57: Stob.
 Flor. 46, 73.

44. Arsen. XXVIII, 60: DV II,
 83. Ἐδῶκε κτλ.] Aelian. N. An. V, 46.

45. Diog. V, 10.

46. Diog. V, 15: Arsen. XXVIII, 58.

46a. Arsen. XXVIII, 59: Theo-
 doret. Graec. affect. Cur. disp. IX,
 X. F. IV, 926. 960 ed. Schultz.,
 quocum consentit fere Euseb. Praep.
 Evang. V, 27: ex alio fonte hau-
 serunt Herod. I, 65. Diod. Exc.
 Vatic. I. VII, 1. Themist. Oratt.
 225 D: fait autem Pythiae respon-

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ Ἄ.

- 47 Ἑλικίαν σὴν οὐκ ἔχω: ἐπὶ τοῦ καταφρονουῦντός
τινος ὡς ἀνοήτου.
- 48 Ἡ λέγε τι σιγῆς κρείττον, ἢ σιγῆν ἔχει: παραι-
νετική. 5
- 49 Ἡ Λύκου: ὁ Λύκος Ἀθήνησι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ
ἦρος, μορφήν ἔχων θηρίου.
- 50 Ἡλιε ἤλικι πρέπει:
- 51 Ἡλίῳ φῶς δανίζεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- δίξω ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢδὲ καὶ ἄνδρα· 10
ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι ὧ Ἀνκόραγε.
ἦκεις εὐνομίην διζήμενος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
δώσω· Χρησμός Ἀπόλλωνος.
- 49a Ἡ Λάκαινα πρὸς τινα Ἰωνικὴν δεῖξασαν αὐτῇ τὸν κόσμον
ἀνταπέδειξε τὰ τέκνα εἰπόνσα· ὁ δὲ ἑμὸς κόσμος τοιοῦτος·: Ἐκ 15
τῶν Σαρίνου.

6. Λύκου δέικας: παροιμία. Λύκος Suidas. 8. ἤλιε ἤλικι
τέρπει: παλαιὸς λόγος· ἢ γὰρ ἰσότης τοῦ χρόνου, φησὶν ὁ Πλάτων
[Phaedr. 240 C, ubi ἢ γὰρ οἶμαι χρόνον ἰσότης ἐπ' legitur] ἐπὶ ἰσας
ἡδονὰς ἄρουσα, δι' ομοιότητα φιλίας παρέχεται AZ. Ἡλιε ἤλικι
τέρπει, ὁ νέος τὸν νέον u. 9. δανίζεις Plutarchus, AR. 10.
ἢ σε] ἢ Themistius, εἰ σε idem Or. 193 C. ἢδὲ κ. ἄνδρα] ἢ κ. ἄν-
δρα Theodoretus, ἢ κειρ ἄνδρα Iacobsius: ἢ ἄνθρωπον Herodotus, Max.
Tyr. Diss. XIX, 2, p. 71 R., Themistius, Eusebius, eandemque lectio-
nem ante oculos aut in mente habuisse Plutarchus videtur in V. Lyc.
5: . . . χρησμένον κομίζων, ἃ θεοφιλή μὲν αὐτὸν ἢ Πυθία προσεῖπε καὶ θεὸν
μᾶλλον ἢ ἄνθρωπον, εὐνομίας δὲ χρῆζοντι διδόναι καὶ καταναίειν ἔφη
τὸν θεὸν ἢ πολὺ κρατίστη τῶν ἄλλων ἴσται πολυτεσιῶν. 11.
θεὸν ἔλπομαι] ετοιμας Diodorus. 12. ἦκεις κτλ.] Herodotus, Themis-
tius, Anthologia ignorant. εὐνομίαν Diodorus, Eusebius. διζήμε-
νος] αἰτεῦμενος Diodorus. ἐγὼ τοι] ἐγὼγε Diodorus. 13. δώσω]
Diodorus addit: τὴν οὐκ ἄλλη ἐπιχθονίη πόλις ἔξει: v. Plut.
Lyc. l. c. 15. ἀνταπέδειξε Stobaeus. ἐκ τῶν Σαρίνου ἀπομνη-
μονευμάτων idem.

sum celeberrimum, quod si Plutar-
cho adv. Colot. 17, p. 1116 F fides,
ἐν ταῖς παλαιωτάταις ἀναγραφαῖς
Spartanorum insertum erat.

47. Arsen. XXVIII, 61. Factum
est, ut mihi videtur, ex Plut. Apophth.
Regg. 198 A: ἐμβαλεῖν [Aemilius
Paulus] δὲ διὰ τῶν ἄκρων εἰς Μανε-
δονίαν, καὶ συντεταγμένους ἰδὼν τοὺς
πολεμίους, τοῦ Νουικᾶ παρακαλοῦν-
τος αὐτὸν εὐθὺς ἐπιχειρεῖν, Ἐγγε
τὴν σὴν, εἶπεν, ἤλικίαν εἶχον·

αἱ δὲ πολλοὶ με πέτρας κωλύουσιν ἐκ
πορείας πρὸς φάλαγγιν συντεταγμένην
μάχεσθαι: v. Plut. Aem. Paul. 17.

48. Greg. Cypr. M III, 61.
49. Suidas: Arsen. XXVIII, 66.
Cf. Apost. X, 93.

49a. Arsen. XXVIII, 67: Stob.
Flor. 75, 11.

50. Cf. nott. ad Diog. V, 16:
Arsen. XXVIII, 62. DV II, 88.

51. Plutarch. Boiss. 16: Arsen.
XXVIII, 63.

- 52 Ἥλος τὸν ἥλον· καὶ Πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουσεν· ἐπὶ τῶν ἰωμένων δι' ἀμαρτήματος ἀμαρτημα.
- 53 Ἥλιθιώτερος ἄδωνιδος τοῦ Πραξιτέλους· ἄδωνις γὰρ τις Πραξιτέλους υἱὸς ἀποθανὼν καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τῶν ἐν ἄδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν; ἀπεκρίνατο, ἥλιον, σελήνην, σῦκα καὶ μῆλα· ἔδοξε γοῦν ἥλιθιος ταῦτα ἐξισῶν τῷ ἥλιῳ.

Τὸ ἦ μετὰ τοῦ μ̄.

- 54 Ἡμίενι πελειάς· ἐπὶ τῶν ἀπλουστάτων ταττομένη· Αἱ περισσότεραι ἐν μὲν ταῖς πόλεσι τοῖς ἀνθρώποις συναγελάζονται καὶ εἰλοῦνται περὶ τοῖς ποσίν, ἐν δὲ τοῖς ἐρήμοις χωρίοις ἀποδιδράσκουσι. θαρραῦσι μὲν γὰρ τοῖς πλήθει, ὡς οὐδὲν πείσονται δυσχερές· ὅπου δὲ ὄρνιθοθήρες καὶ ἐπιβουλεύται κατ' αὐτῶν, ἄτρεστα οἰκοῦσιν οὐκέτι· Καὶ τὰς φάττας δέ φασι, τὸν τε ἄρρανα καὶ τὸν θηλυκὸν συνδυασθέντας, καὶ οἰονεὶ συμπεράσαντας, εἰς γάμον ἀλλήλων ἔχουσαι, καὶ σωφρονεῖν, καὶ οὐκ ἂν ὄθνηιου λέγους οὐθ' ἕτερος ἄφηται. ἐὰν δὲ ἐπιφθαλμίσωσιν ἑτέροις, τὸν μὲν ἄρρανα οἱ ὁμογενεῖς διασπῶσιν, αἱ θήλειαι δὲ τὸν

3. Ἀδώνιδος A Gregorius. Πραξιλλης ΑΒ, Πραξιλλης ΖΡ: ἡλ. τοῦ Πραξιλλης Ἀδωνιδος Suid. s. ἡλιθιάζω, Zenob. IV, 21. Ἀδωνις Ζ. 4. Πραξιλλης ΑΒ, Πραξιλλης ΡΖ. 7. ἥλιψ] mZW addunt: ὁμοία τῇ ἀνοητέτερος Ἀδύκου [scr. Ἰβύκου: v. Apost. III, 84.] καὶ Κορύκου [scr. Κοροίβου: v. Diog. V, 12. Apost. X, 3. XI, 93.] καὶ Μελιτίδου: Apost. V, 27. 9. Ἡμίενη Suidas. ἀπλουστάτων, κατὰ ἀντιπαρεξίτατον τῆς πλουτερίας. αἱ γὰρ ἐξπτάμενα ἀπατῶσιν ἑτέρας. καλεῖσθαι γὰρ τὸ ἀπατῆσαι σημαίνει Suidas. 10. αἱ As om. μὲν A om. 11. καὶ εἰς· προόταται καὶ εἰλοῦντας περὶ αἱ τοῖς As. 12. ἀποδιδράσκουσι] καὶ τοὺς ἀνθρώπους οὐχ ὑπομέτρουσι. As addit. 13. εἰς οὐδὲν] καὶ ὅτι μηδὲν As. δυσχερές ἴσως, κάλλιστα As. ὄρνιθοθήραι καὶ δίκτυα καὶ ἐπιβουλαὶ As. 14. οὐκέτι] ἵνα εἴπω τὸ ἐπ' αὐτῶν ἰκείνων λεχθὲν Εὐροπίδῃ [Ion. 1196.] As addit. 15. καὶ τὰς — ἄφηται] σωφρονίσταται ὄρνιθων αἱ φάτται ἄδονται. Ὁ γοῦν ἄρρανος καὶ ὁ θηλυκὸς συνδυασθέντες καὶ οἰονεὶ συμπερῶσιν εἰς γ. ἀλ. ἔχονται καὶ σωφρονεῖσιν καὶ οὐκ ἂν ὁ. λ. οὐθ' ἕτερος ἄφαιετο τῶν ὄρνιθων τῶνδε As. 18. ἐπιφθαλμίσωσιν ἑτ., περιέρχονται αὐτοὺς οἱ λοιποὶ καὶ τὸν As.

52. K in nott. ad Diog. V, 16: Arsen. XXVIII, 65. Greg. Cypr. M III, 60. Πάτταλος κτλ.] Apost. XIV, 1.

53. Greg. Cypr. M III, 64: Arsen. XXVIII, 64. Ἐπὶ τῶν ἀνασθῆτων dici Suid. s. ἡλιθιάζω an-

notat. Similia in nott. critt. allata sunt.

54. Suidas: Arsen. XXVIII, 68. Cf. App. Provn. III, 11 et v. Bochartus Hieroz. II, 522 Res. Αἱ — οὐκέτι.] Aelian. N. An. III, 15. Καὶ τὰς κτλ.] id. ib. 44.

θηλυκόν. Οὗτος ἄρα ὁ νόμος καὶ ἐς τὰς τραγῳδας ἀφικνεῖται.

- 55 Ἡ μένοντα ἀποθανεῖν, ἢ νικᾶν: ἐπὶ τῶν ἐμψύχων.
- 56 Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες: ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων· τοῦτο δὲ εἶπεν ἡ Δημήτηρ πρὸς Τριπτόλεμον.
- 57 Ἡ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο: ἐπὶ τῶν ἀποβλήτων καὶ διαβεβλημένων.
- 55a Ἡμίονος κανθήλιος: ἐπὶ τῶν οὐδενὸς ἀξίων.
- 55b Ἡ μὲν γὰρ τύχη πᾶσι κοινόν· ὁ δὲ ἀργὸς καὶ ἀκρατὴς βίος 10 κακοῖς ἀνδράσιν ἴδιος.
- 55c Ἡ μὲν μάχαιρα τέμνει· ἡ δὲ διαβολὴ χωρίζει φίλους: Δημοκρίτου.
- 57a Ἡ μὲν γὰρ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν· ἡ δὲ μάθησις διὰ φύσεως ἑλλιπὲς· ἡ δὲ ἄσκησις χωρὶς ἀμοιβῶν ἀτελής· ὥσπερ 15 δ' ἐπὶ τῆς γεωργίας πρῶτον μὲν ἀγαθὴν ὑπάρχει δεῖ τὴν γῆν, εἶτα δὲ φυτουργὸν ἐπιστήμονα, εἶτα τὰ σπέρματα σπονδαῖα, τὸν αὐτὸν τρόπον γῆ μὲν εἰσὶν ἡ φύσις· γεωργῶ δὲ ὁ παιδεύων, σπέρματι δὲ αἱ τῶν λόγων ὑποθῆμαι καὶ τὰ παραγγέλματα: Πλουτάρχου. 20
- 57b Ἡ Μήδων ἄδικον παύσασ' ὕβριν ἦδε Σόλωνα τόνδε τεκνοῖ Σάλαμις θεσμοθέτην ἱερόν.

1. ὄθλων As. ὁ τῆς σωφροσύνης As. 2. Addit As nonnulla in fine. 3. ἐμψύχων A. 21. τὴν Μήδων Iacobsius. 22. τεκνοῖ] ἐπίχει Iacobsius: sed codd. lectionem idem bene defendit in Anth. Pal. T. III, p. 237.

55. Arsen. XXVIII, 69: Calli-
cratidae Spartani effatum: Plut.
Arophth. Lacon. 222 E. Cic. Off.
I, 24, 84.

55a. Arsen. XXVIII, 70. Plat.
Symp. 221 E: εἰ γὰρ ἐθίλει τις τῶν
Σακρατόνους ἀποιεῖν λόγων, φανεῖν
ἂν πάντων γελοῖοι τὸ πρῶτον· τοιαῦτα
καὶ ὀνόματα καὶ ἡμίματα ἔχουσι πε-
ριαμπεύονται. Σατιροῦ ἂν τινα ὕβρι-
στοῦ δορᾶν. ὄνονος γὰρ κανθῆ-
λίους λέγει καὶ χαλκίας τινὰς καὶ
συντοτόμους κτλ., ubi Scholl. 378
Bekk. haec proferunt: κανθηλίους]
τοὺς βραδείς νοῆσαι ἢ ἀφνεῖς, ἀπὸ
κάνθωνος, ὃς ἴσται ὄνος, εἰρημένος,
ὃς πάλιν ἀπὸ τῶν κανθηλίων, τῶν
ἐπιτιθεμένων αὐτῶ ἐπικλύπτων ξύ-
λων, τουτῆστι σαγμάτων, ὀνομάζεται
οὕτως: v. Suid. s. κανθήλιος et
Schefferus de re vehicul. II, 2.
Hinc Lysippus comicus ap. Dicae-

arch. Descr. Gr. 22 Buttm. dixit:
εἰ δ' εὐαριστῶν ἀποτρίχης [Athenis],
κανθῆλιος: et Lucian. Ion. trag.
31: ῥοι γὰρ τὸ λόγιον .. εἶναι ..
ἡμῶς δὲ ὄνονος κανθηλίους νῆ
Δία καὶ ἡμίονος, τοὺς πιστεύον-
τας αὐτῶ, οὐδ' ὅσον ἀριδος τὸν
τοῦν ἔχοντας.

55b. Arsen. XXVIII, 71.

55c. Arsen. XXVIII, 72: Max.
Conf. Sermon. 10, p. 563 Comb. De-
mocr. fr. 154 Mull.

56. Diog. V, 18: Arsen. XXVIII,
73. τοῦτο κτλ.] haec pertinent ad
proverbium 58: cf. Diog. V, 17.

57. Suidas: Arsen. XXVIII, 74.
Est Arist. Ran. 151, ubi interpre-
tes Graeci de Morsimo agunt.

57a. Arsen. XXVIII, 75: Plut.
de educand. lib. 4, p. 2 B.

57b. Arsen. XXVIII, 76: Diog.
Laert. I, 62. Anth. Palat. VII, 86.

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ ὦ.

- 58 Ἦν μὴ καθάρης καὶ ἀλείψης, οὐ φάγης: ἐπὶ τῶν σὺν μόχθῳ ποριζομένων τὴν ἀναγκαιάν τροφήν.
- 59 Ἦν ἔλαγες σπάρταν, ταύτην κόσμει: παραινεὶ γὰρ, μὴ τοῖς ὑπὲρ ἀξίαν ἐπιπιδῶν.
- 60 Ἦν ποτε κάμοι πρῶρα καὶ πρῦμνη: ἐπὶ τῶν ἐν διαφοροῖς πράγμασι ποτε εὐτυχούντων.
- 58a Ἦν μὴ πολλῶν ἐπιθυμῆς, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει· μικρὰ γὰρ ὄρεξις πενίαν ἰσοσθενῆ πλοῦτον ποιήσει.
- 58b Ἦν ἄρα τρανώς αἰνος ἀνθρώποις ὄδα· ὡς τὸν πέλας μὲν νοσθεῖν βραχὺς πόνος, αὐτοὶ δ' ἐνεργεῖν ὕβριν ἡδικημένοι, πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος:· Μοσχίωνος.
- 60a Ἦν ὁ πατήρ ἐφίλησεν οὐδεπώποτε, παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἢ κύων οὐ λαμβάνει, μέλαινα δ' οὕτως, ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος.
- 60b Ἦ Νέμεσις παρὰ πόδας βαίνει.
- 60c Ἦ Νέμεσις προλέγει τῷ πήχει τῷ τε χαλινῷ, μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.
- 60d Ἦ Νέμεσις πήχυν κατέγω· τίος οὐνεκα; λέξεις; πᾶσιν ἐπαγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

2. κάλισης Ds. οὐ μὴ Ds. 4. ταύτην Ds om. 5. τοῖς] excidit nomen. 8. ἐπιθυμῆς Ab. τοι Ab om. μικρὰ κτλ. A om. σμικρὰ Stobaeus, σμικρῆ Mullachius. 9. περὶ τὴν idem. ἰσοσθενεῖα πλούτῳ ποιεῖ Stobaeus. 10. ἄρα Halmius Lectt. Stob. II, 57. τρανός Ab, Stobaeus. Malim τρανός. ἀνθρώπων Ab, Stobaeus. 12. αὐτὸν Ab, Stobaeus, αὐτὸν Halmius. ἡδικημένον Ab, Stobaeus. 14. ἦν οὐδ' ὁ Blomfieldus. 21. πᾶσι παρυγγίλλω Anthologia.

58. Diog. V, 17: Arsen. XXVIII,

77. Cf. Apost. III, 23a.

58a. Arsen. XXVIII, 78. 81: Stob. Flor. 97, 24. 25. Democr. fr. 24 Mull.

58b. Arsen. XXVIII, 82. XLVI, 57: Stob. Flor. 114, 9. Mosch. fr. 7 Wagn.

59. Diog. VIII, 46: Arsen. XXVIII, 83. Cf. Apost. X, 39. Greg. Cypr. M III, 82.

60. Arsen. XXVIII, 79. Usurpat Dio Chrysost. Or. 37, p. 120 R.: ἡμεῖς γὰρ ἴστε εἶναι τὸ δὴ λεγόμενον πρῶρα καὶ πρῦμνα τῆς Ἑλλάδος, ὄλβιοι μὲν καὶ ἀφνειοὶ . . . ὀνομαζόμενοι: Cic. Epist. ad Famil. XVI, 24, 1: mihi prora et puppis, ut Graecorum proverbium est, fuit a me tui

dimittendi, ut rationes nostras explicares; alium vero in eo sensum invenit Philestr. Heroic. 671 Ol.: ἢ δὲ ἐμπορία οὐ ἐυχωρεῖ τοσοῦτον ἀποφοιτῶν ταυτῆς, ἀλλὰ δεῖ προσδεῖσθαι τῇ νηϊ, καθὼς τὸν Ὀδισσία, εἰ δὲ μὴ, καὶ τὰ ἐκ πρῶρας, φασί, καὶ τὰ ἐκ πρῦμνης ἀπολείπει.

60a. Arsen. XXVIII, 80: Diphilus apud Tryphon. π. τρώπων T. VIII Rh. Gr. p. 746 Walz. s. Moschop. Opusc. 80 Titz. Diph. fr. fab. inc. 6 Mein.

60b. Arsen. XXVIII, 84: cf. Apost. XII, 6.

60c. Arsen. XXVIII, 85: Anth. Planud. IV, 223.

60d. Arsen. XXVIII, 86: Anth.

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ ὀ.

- 61 Ἡ οὐ πεττεύω: ἐπὶ τῶν κρύπτειν πειρωμένων τὰ οἰκεία ἐλαττώματα.

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ π̃.

- 62 Ἡ παναγαία Ἀρτεμις: ἐπὶ τῶν ἀγύρτων καὶ πενή- 5
των. παρόσον καὶ ἡ θεὸς ἀγίρειν καὶ πλανᾶσθαι λέγεται.

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ β̃.

- 63 Ἡρακλῆς ἐξνίξεται: ἐπὶ τῶν βραδυνόντων· οἱ γὰρ
ὑποδεχόμενοι τὸν Ἡρακλῆν βραδύνουσι· πολυφάγος γὰρ ὁ
ἀνήρ. 10
64 Ἡράκλειος νόσος: ἡ ἰσρά· εἰς ταύτην γὰρ περιέπι-
σεν Ἡρακλῆς.

- 62a Ἡ που χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ψευδῆ λέγειν· Μενάνδρου.
62b Ἡ πατρίς, ὡς εἰκοι, φίλτατον βροτοῖς,
οὐδ' ὀνομάσαι δυναίμην ἂν ὡς ἐστὶ φίλον· Εὐριπίδου. 15
63a Ἡρατο μὰν καὶ τῆρος, ἐμὴν δοκαί, ὅπως ἀλύρω.
64a Ἡράκλειον ἄμμα: ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἰσχυροῦ δεσμοῦ
λέγεται.

2. ἡ ΑΟ: ἡ ψελλῆ VB Ab Suidas. πεττεύω Ab, πεττεύω
Suidas, πεττεύω V: Nauckius ad Aristoph. Byz. Fr. p. 228 genuinam
formam putat fuisse hanc: A. εἰ ψελλῆ; B. Οὐ πεττεύω, et probat
Erasmii explicationem in ann. ad App. l. c. propositam. Explicatio-
nem Ab om. ἀποκρύπτειν Suidas. 5. Περὶ γὰρ ΑΝ. 8. παροιμία
ἐπὶ Suidas. 9. Ἡρακλῆς idem. 11. Ἡρακλῆς Ds. 15. δν-
ναίμ' ἂν Stobaeus, δ'ναί' ἂν Euripides. ἰστί' Euripides. Prior
versus Iocastae, alter Polynicis est. 17. ἄμμα W, ἄμμα A.

Planud. IV, 224. ὑπερ κτλ.] Greg.
Cypr. L II, 79.

61. Suidas: Arsen. XXVIII, 87.
XXIX, 25. App. Provn. III, 17.

62. Diog. V, 6: Arsen. XXVIII,
88. Macar. IV, 51.

62a. Arsen. XXVIII, 89: Stob.
Flor. 12, 9. Men. fab. inc. fr.
271 Mein.

62b. Arsen. XXVIII, 90. XLIV,
50: Stob. Flor. 39, 3. Eurip.
Phoen. 406.

63. Suidas: Arsen. XXVIII, 91.
Alludit Arist. Lysist. 928: ἀλλ' ἢ
τὸ πῶς τὸδ' Ἡρακλῆς ἐξνίξεται, ubi
Scholia eadem praebent, quae h. l.
leguntur. Nota est Herculis vora-

citas: v. Welckerus ad Arist. Ran.
p. 143, id. ad Philostr. Imagg. 532.
O. Muellerus Dor. I, 456. II, 356:
ante omnes comici poetae in hac
optimi herois indole festive exor-
nanda ingenium exercuere: cf. Arist.
Pac. 741. Av. 1657. Ran. 551.
Strattis Athenaei XIV, 656 B,
Alexis ib. IV, 164 B, Eubulus ibid.
XIII, 567 C.

63a. Arsen. XXVIII, 92: Theocr.
14, 7.

64. Diog. V, 8: Arsen. XXVIII,
93. Macar. IV, 56.

64a. Arsen. XXVIII, 94. Athe-
naeus XI, 500 A describens Hera-
cleotica sive Boeotica pocula, σκυ-

- 65 Ἡρακλῆς καὶ πίθηςος: ἐπὶ τῶν ἀεὺρβόσκων.
 66 Ἡράκλεια λουτρά: ἐπὶ τῶν δῶρα λαμβανόντων.
 κατὰ θωρακὴν γὰρ ὁ Ἡρακλῆος ἀνίδωκε λουτρά τῷ Ἡρακλεῖ.
 67 Ἡράκλειος λίθος: ταύτην ἔνιοι μαγνίτην λέγουσι.
 68 Ἡράκλειος ψάρα: ἢ Ἡρακλείων θερμῶν δεομένη 5
 πρὸς θεραπεύειαν.
- 68a Ἡρων τὸ μαινέσθαι δ' ἄρ' ἦν ἕως βροτοῖς: Εὐριπίδου.
 68b Ἡράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν ἄτε πάλαι πόκα: Σαπφούς.

1. ἀσυνβάτων NA. 2. ἐπὶ — λαμβανόντων] τὰ θερμὰ Suidas.
 3. λουτρά] αὐτὰ Suidas. 4. μαγνίτην Ds. 5. ἢ] ἢ δυσίατος, ἢ
 καὶ τῶν Ἡρ. Ds, ἢ δυσθιράπιεντος, ἢ Ἡρ. Suidas. θερμῶν] λουτρῶν
 Ds. τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ πολλαγῆ ἀνήκε θερμὰ λουτρά, ἢ Ἀθηνᾶ in fine
 EZ ex Diogeniano spronunt. 7. Εὐριπίδου Ἀντιγόνη Stobaeus. 8.
 ἄτε] Ἀτθὶ Bentleius.

φοι Βοιωτίαι a Graecis nominantur, dicit: ἔχουσι μέτρος τοῦς ἄλλους διαφορὰν· ἔπειτα γὰρ ἐπὶ τῶν αὐτῶν αὐτοῖς ὁ λεγόμενος Ἡράκλειος δεσμός: qui nodus qualis fuerit, elucet ex Macrobo. Sat. I, 19 fin.: in Mercurio solem colit etiam ex caduceo claret, quod Aegyptiis in specie draconum maris et feminae coniunctorum figuraverunt Mercurio consecrandum. hi dracones parte media voluaminis sui invicem nodo, quem vocant Herculis, obliquantur; primaeque partes eorum reflexae in circulum pressis oculis ambitum circuli iungunt: et post nodum caudae revocantur ad caputem caducei ornanturque aliis ex eadem capuli parte nascentibus: de quo loco v. Plinius ad Pers. Sat. I, 113. Adhibuerunt homines nodum in medicina: Plin. N. H. XXVIII, 17, 63: vulnera nodo Herculis praehigare, mirum quantum oclior medicina est. Atque etiam quotidiani cinctus tali nodo viam quandam habere utilem dicuntur, quippe quoniam Hercules eum prodiderit: et in nuptiis Paul. Diacon. p. 63: cingulo nova nupta praecoingebatur, quod vir in lecto solvebat, ... Hunc Herculeo nodo vinotum [sc. cingulum] vir solvit omnis gratia, ut sic ipse felix sit in suscipiendis liberis, ut fuit Hercules, qui septuaginta liberos reliquit. Sed iam antequam

natus esset Hercules, Rheam matrem Iuppiter nodo isto vinxit: Athenag. legat. pro Christ. c. 16, 5: δρακαινης δ' αὐτῆς γενομένης [Rheae] καὶ αὐτοῦς [Iuppiter] εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, συνδήσας αὐτῆν τῷ καλονμένῳ Ἡρακλειωτικῷ [scribe Ἡρακλείῳ] ἄμματι ἐπιγῆ τοῦ σχήματος τῆς μίξεως σύμβολον ἢ τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδος. Ex his satis, ni fallor, apparet, qui factum sit, ut nodum Herculeanum pro vinculo arcuissimo, non tamen indissolubili, veteres dicerent. Senec. Epist. ad Lucil. 87, 33: bonum animum habe. Unus tibi nodus, sed Herculeanus, restat. Cf. Apost. VIII, 76. X, 1. Zenob. IV, 46. Diog. V, 44.

65. Greg. Cypr. M III, 66: Arsen. XXVIII, 95.

66. Suidas: Arsen. XXVIII, 96. De balneis Herculeis cf. Pind. Ol XII, 14. Athen. XII, 512'E. Arist. Oratt. T. I, p. 64 Cant. et annot. ad Zenob. VI, 49.

67. Diog. V, 2: Arsen. XXVIII, 97. Macar. IV, 54. Apost. XIII, 86^b.

68. Diog. V, 7: Arsen. XXVIII, 98. Macar. IV, 57.

68^a. Arsen. XXVIII, 99: Stob. Flor. 64, 4. Eur. Antig. fr. 7 Matth.

68^b. Arsen. XXVIII, 100: Hephaest. 42 Gzf. Sapph. fr. 37 Bergk.

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ ὄ.

69 Ἦσαν ποὶ ἦσαν ἀλκιμοὶ Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν ποτε εὐπόρων γεγονότων.

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ ῥ.

70 Ἦτε ἠθῆς τινὸς ἀλεατρονόος: ἐπὶ δούλων ἢ θε-
ραπόντων ἐπομένων τοῖς δεσπόταις.

71 Ἦ τὰν ἢ ἐπὶ τὰς: Λάκαινα, προσαναδιδοῦσα τῷ παιδί τὴν ἀσπίδα τοῦτ' ἔφη τὰπόφθεγμα.

68c Ἦρίστῃσα μὲν ἱερίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς.
οἶνον δ' ἐξέπιον κάδδον· νῦν δ' ἀβρῶς ἐρέεσσαν ψάλλω: 10
Πριάπιον.

69a Ἦσαν κάκεινοι ταλακάρδιοι, οἳ ποτα Μίδων
παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥόας,
λιμὸν τ' αἰθῶνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα
πρῶτοι δυσμενέων εὐρον ἀμμηχαίην.

69b Ἦ σιγὴν καίριον, ἢ λόγον ωφέλιμον: Πυθαγόρου. 15

3. εὐπόρων] εὐ εἶθ' ἐτέρως Ds, Suidas. 5. τῶν δούλων Suidas.
7. ἢ — τὰς] ἢ ταύταν ἢ ἐπὶ ταύταν Stobaeus, ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην
Aristaenetus Epist. II, 17, ubi v. intt. τὰς] τῶν Schol. Thuc., He-
sychius, Suidas, Photius. Explicationis causa Hesychius addit: ἢ ταύ-
την ἢ ἐπὶ ταύτην: similiter Suidas et Photius. 8. τοῦτ' κτλ.] καὶ
παρακλεινομένη Τίανον, ἔφη, ἢ κτλ. Plutarchus. ἀπόφθεγμα R. 10.
κάδδον Hephaestio. ψάλλω tertium versum incipit: Arsenius enim
omisit verba haec: πηκίδα τῇ φίλῃ κωμάζων παιδί ἀβρῆ. 12. ἦσαν] ἦσαν ἡ
[sic] A: ἦν ἄρα Aeschines cum Plutarcho. 14. κρατερόν
Plutarchus. 16. ωφέλιμον ἔχει Stobaeus.

68c. Arsen. XXIX, 1: Hephaest.
59 Gsf. Anacr. fr. 16 Bergk.

69. K in nott. ad Diog. V, 3:
Arsen. XXIX, 2. Greg. Cyr. M
III, 63. Apost. XIII, 85. Profecit
ex hoc proverbio Aeschines perso-
natus Epist. 11, 10: τὸ δὲ τὴν μὲν
τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, οὗς ἐπιχει-
ρεῖτε, ἐκ τῆς προσθεν ἰσχύος ἔχειν,
τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ποτ' ἰσχημένα
μυγᾶλην, ὁμοίᾳ γε φαίνεται κτλ.

69a. Arsen. XXIX, 3: Aeschin.
c. Ctesiph. 573 R. Ex Aeschine et
Plut. Cim. 7 edidit Iacobsius Anth.
Pal. Append. 205.

69b. Arsen. XXIX, 4: Stob. Flor.
34, 8. Cf. sup. 48.

70. Suidas: Arsen. XXIX, 5.
ἦν. τ. ἀλ.] sunt Aristophanis verba:
v. Av. 70, ubi cf. Berglerus ad

Aloiph. Ep. I, 27. De gallorum
certaminibus v. Aelian. V. Hist. II,
28 c. intt., Arist. Av. 1355. Equitt.
603. Plat. Lys. 211 E. Legg. VII,
789 B. Lucian. de Gymn. 37. Elma-
leius ad Ar. Acharn. 166: add.
Apost. XIII, 48.

71. Plut. Apophth. Lacon. 241
F: Arsen. XXIX, 6. Hesych., Phot.
Suidas s. ἢ τὰν, 2. Λακωνικός. Λά-
καινα] Gorgo, Leonidae uxor, ab
Aristotele apud Stob. Flor. 7, 31
nominatur. Profecit ab hoc dicto
Cyrill. Alex. adv. Julian. IV, 134C:
φρονήμασι δὲ μᾶλλον ἀνεκτότοις τε
καὶ ἰλευθίροις ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν
λένα περὶκαμεν: de virtute loquitur.
Alia laudant Wyttenbachius
ad Plut. I. c. et intt. ad Scholl.
Thucyd. II, 39.

- 72 Ἡ τρεῖς εἶ, ἢ τρεῖς κύβοι· ἐπὶ τῶν κινδυνεύοντων·
τὸ μὲν τρεῖς εἶ, τὴν πανταλὴ νικῆν δηλοῖ· τὸ δὲ τρεῖς κύ-
βοι, τὴν ἦταν· πάλαι γὰρ τρεοῖκ ἐχρῶντο, πρὸς τὰς παι-
διάς κύβοις.
- 73 Ἦτοι τέθηκετ, ἢ διδάσκει γράμματα· τῶν εἰς 5
Σικελίαν στρατευομένων οἱ μὲν ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι, οἱ
δ' ἀπώλοντο· οἱ αὖν διαφυγόντες ἔλαγον τοῦτο.

Τὸ ἢ μετὰ τοῦ Φ̄.

- 74 Ἡ Φάνου θύρα· τὸν Φάνον φασὶ δῆμου ὀβολοστά-
την εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλὸν· ὑπανοιγομένης δὲ τῆς θύρας 10
τοῦ ταμείου αὐτοῦ κατασκευάσαι τοιαύτην, ἣν οὐκ ἂν τις
ἦνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας. ἐπίουσι δὲ λέγειν ὡς μοιχευομέ-
νης αὐτοῦ τῆς γυναικὸς τὴν αὐλὴν θύραν εἰργάσατο, ὡς
μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι· τῆς δὲ κατὰ τοῦ τέγουσ δεχομέ-
- 71a Ἡ τύχη καθ' ἅπερ τοξότης ποτὲ μὲν ἐπιτυγχάνει βάλλουσα 15
ἐφ' ἡμᾶς ὡσπερ ἐπὶ τινα σκοπὸν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ ἀνεγγυς πα-
ρακείμενα ἡμῖν· Πλουτάρχου.
- 71b Ἡ ταπεινὴ ψυχὴ τοῖς μὲν ἐνημερήμασι ἐχανώθη, ταῖς
δὲ συμφοραῖς καθηρέθη· Ἐπικούρου.
- 71c Ἦτε ἰτέα αὐτῆ τὸν καρπὸν ἀποβάλλει πρὶν ἐκθρέψαι· διὸ 20
ὄλεσίκαρπον ὁ ποιητὴς αὐτῆς ὀνομάζει· Καὶ μέντοι ἰσθόρηται,
ὡς μετὰ οἶνον δοθεὶς ὁ αὐτῆς καρπὸς ἀρόνους ποιεῖ τοὺς πίνον-
τας καὶ κατασβέννυσι τὸ σπέρμα καὶ μαρναίνει τὴν γόνιμον ὀρμὴν·
Πορφυρίου.
- 71d Ἡ τῶν περιστάσεων ἀνάγκη τοὺς μὲν φίλους δοκιμάζει, 25
τοὺς δὲ ἐχθροὺς ἐλέγχει· Ἰσοκράτους.

5. ἦτοι τιθέντα διδάσκει τὰ γράμματα, ἢ οὕτως, ἢ τίθεται. ἢ
διδάσκει γράμματα A et codex Pantini. 9. Φανίου DV, φασί, δῆ-
μου] φησι Δῆμος Suidas. 10. ἄλλως] lege ἄλλως. δὲ αὐτῶ
τῆς τοῦ τ. θύρας Suidas. 13. αὐτῶ idem. αὐλῆσιν idem. 14.
σιγούς idem. 20. αὐτῆ Stobaeus. 21. ὄλεσίκαρπον αὐτῶν idem.
21. αὐτῆ a Stobaeo abest. 24. Πορφυρίου ἐκ τοῦ περὶ Στυγῆς Stobaeus.
26. Ex dictis et sententiis Isocratis, Epicteti et Democratis locum An-
tonius citat.

71a. Arsen. XXIX, 7: Max. Conf.
Serm. 16, p. 589. Comb. Plut. fr.
ἐδ' Wyt.

71b. Arsen. XXIX, 8: Max. Conf.
Serm. p. 590. Comb.

71c. Arsen. XXIX, 9: Stob. Flor.
100, 21.

71d. Arsen. XXIX, 10: Ant. Serm.
135, p. 214. Fabr. Epictet. fr. 154,
ubi cf. Schweighauser: add. Georg.

in Boiss. Anecd. I, 42. Apost.
XII, 87b.

72. Diog. V, 4: Arsen. XXIX, 11.
DV II, 85.

73. Diog. V, 9: Arsen. XXIX,
12. Hoc proverbium fabulae de
Dionysio ludimagistro ansam de-
disse Dahlmannus de Primord. eo-
moed. disp. 42 putat.

74. Suidas: Arsen. XXIX, 13.
DV II, 84.

- νης τὸν μοιχόν, κλευάζοντας τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν τὴν Φάνου θύραν εἶναι λέγειν.
- 75 Ἡ φρονεῖν ἐλασσοῦ ἢ δύνασθαι δεῖ μίξον.
- 76 Ἡ φαίστετος δεομός: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.
- 77 Ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐ-
δέν: ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν πειρωμένων· ἐφησε
γὰρ ὁ θεὸς Σπαρτιάταις τότε ἀπολεσθῆναι, ὅταν ἀργύριον
καὶ χρυσίον τιμήσωσιν.
- 74a Ἡ φύσις τεκνοποιίας ἔνεκεν οὐκ ἀκολασίας ἐποίησε τὴν
σποράν. 10
- 74b Ἡ φύσις ἐκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶ πατρίς.
- 77a Ἡ Φίλωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων ἐν
συνόδῳ οὐ φορεῖ χρυσῶν κόσμον, ἐφη· Ὅτι αὐτάρκης κόσμος
μοι ἐστὶν ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή.
- 77b Ἡ χάρις πρὸς εὐνώμονας οὐδέποτε θνήσκει. 15
- 77c Ἡ χάρις ὡσπερ ἡ σελήνη, ὅταν τελεία γένηται, τότε καλὴ
φαίνεται.
- 77d Ἡ χάρις, ὡς οὐδὲν ἄλλο ἐν βίῳ, παρὰ τοῖς πολλοῖς τά-
χιστα γηράσκει.
- 77e Ἡ χαλκείην μοι μύθην ἢ κύθρην παίζει· 20
ἢ ταῖσι μηλολόνοθαις ἄμματ' ἐξάπτων
τοῦ κερσκίου μοι τὸν γέροντα λωβήται:· Ἡρώδου.
- 77f Ἡχοὶ θαλάσσης ἀνδρὸς ἀφρονος λόγοι,
βρίθοντες ἀκτὰς, οὐ παιίνοντες χλόας.
- 77g Ἡὼς ὀρεῶσα τὰ τυκτὸς ἔργα γελᾷ. 25

3. *Εὐριπίδου* Z addit. 5. *Ἡ]* A Ds. 7. *ἀπολεσθαι* W: sine causa: v. Lobeckius ad Phrynich. 732. 9. ἢ γὰρ φύσις Stobaeus. 11.

Εὐριπίδου Stobaeus praemittit. *ἐκάστῳ* A. *ἐστὶν* Stobaeus. 15. Catoni Antonius tribuit. 16. Ex Philone aut Plutarcho Maximus, ex Democrito Georgides sumptam esse scribit. 18. *παρὰ* Maximus om. 20. *χαλκείην* Stobaeus. *μύθην* idem. 21. *ἢ τ' ταῖσι* Schneidewinus, ἢ τ' ἡσ. Meimkiaus. *μηλολόνοθαις* Gaisfordus. 22. *κερκίου* Salmasius.

74a. Arsen. XXIX, 14: Charondas in Stob. Flor. 44, 40, p. 223 Gsf.

74b. Arsen. XXIX, 15: Stob. Flor. 87, 8. Eurip. fr. inc. 13 Matth.

75. Arsen. XXIX, 17. Eurip. fr. inc. 217 Matth.

76. Suidas: Arsen. XXIX, 16. Cf. sup. 64a. App. Provv. III, 16.

77. Diog. II, 36: Arsen. XXIX, 18. Cf. Apost. IV, 54b.

77a. Arsen. XXIX, 19. XVI, 8: Stob. Flor. 74, 54.

77b. Arsen. XXIX, 20: Anton. Serm. 58, p. 95 Fabr., Georg. in Boiss. Anecd. I, 41.

77c. Arsen. XXIX, 21: Max. Conf. Serm. 8, p. 556 Comb., Georg. apud Boiss. Anecd. I, 41. Plut. fr. 36 Wyt.

77d. Arsen. XXIX, 22: Max. Conf. Serm. 8, p. 557 Combef., qui Lysandro tribuit.

77e. Arsen. XXIX, 23: Stob. Flor. 78, 6. Herod. fr. 4 Schneidew., 1 Mein.

77f. Arsen. XXIX, 24: Max. Conf. Serm. 60, p. 670 Comb. Greg. Nazianz. Dist. 44, T. II, p. 154 Bill.

77g. Arsen. XXIX, 26.

Ἀρχὴ τοῦ § στοιχείου.

Τὸ § μετὰ τοῦ α̅.

- 78 Θάμυρις μαίνεται: ἐπὶ τῶν συνειτῶς βιούτων, δοκούντων δὲ τισι μαίνεσθαι. Θάμυρις γὰρ τις ἰδοὺν μαστιγούμενον οἰκίτην παρὰ δεσπότου αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ μὴ 5 τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντας, τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δούς ἀπεδήμησεν· ὃν ὁρῶντες ἔλεγον, μαίνεται Ἐνάμυρις.
- 79 Θάνατον παρδάλεως ὑποκρίνεται: ἐπὶ τῶν βλαπτόντων ἢ διαφθειρόντων τινας πανουργίας: Οἱ γὰρ ἐν τῇ Μαυρουσίᾳ γῆ πιθήκοι τὴν ἐκ τῶν παρδάλεων ἐπι- 10 βουλήν φυλαττόμενοι, ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναθέουσι, καὶ ἐκεῖ κάθονται· ἦν δὲ ἄρα πάρδαλις καὶ τοῦ πιθήκου σοφώτερον, οἷας γοῦν ἐπ' αὐτοῖς παλαμιάται καὶ ῥάπτει τὰς πάγας· ὅπου τὸ πλήθος πιθήκων κάθεται, ἐνταῦθα ἐλθοῦσα 15 ἑαυτὴν ὑπερῆψε τῷ δένδρῳ, καὶ κείται κατὰ τοῦ σταπέδου ὑπτία, καὶ τὴν μὲν γαστέρα διώγκωσε, παρήκε δὲ τὰ σκέλη, τῷ δὲ ὀφθαλμῷ κατέμυσε, πιέζει γὰρ μὴν καὶ συνέχει τὸ ἄσθμα, καὶ κείται νεκρὰ δῆ· οἱ δ' ἄνωθεν τὴν ἐχθίστην ἰδόντες τεθνάναι νομίζουσι αὐτήν, καὶ ὁ μάλιστα βου- 20 λονται τοῦτο καὶ οἶονται· οὐ μὴν θαρρόουσιν ἤδη, ἀλλὰ 20 πείραν καθιᾶσιν. Ἐνα γὰρ ἑαυτῶν τὸν δοκούντα ἀδεέστερον πέμπουσι κατασπεσόμενον τὸ τῆς παρδάλεως πάθος· ὁ δὲ κάτεισιν οὐ παντελῶς ἀδεής, ἀλλὰ ὀλίγον καταδραμῶν εἶτα ὑπέστρεψε τοῦ φόβου ἀναστείλαντος αὐτόν· καὶ
- 78a Θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα: Μοσχίωρος. 25

3. συνειτῶς μὲν Gregorius. 5. παρὰ τοῦ idem. 7. ὃν οἱ idem. 9. οἱ γὰρ As om. 10. πιθήκοι — κάθονται] αἱ παρδάλις τοῖς πιθήκοις οὐ κατὰ τὸ καρτερόν, οὐδὲ ὅπως ἂν ἔχωσιν ἀληθῆς τε καὶ ῥώμης, οὕτως ἐπιτίθενται· τὸ δὲ αἷτιον, οὐ χωροῦσιν ὁμοσε, ἀλλὰ ἀποδιδάσκουσιν αὐτάς, καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναθ. καὶ ἐ. κάθ. τὴν ἐξ ἐκείνων ἐπιβ. φυλ. As. 12. ἄρα ἢ As. 13. σοφώτερον As. 14. τε καὶ As. 15. τὸ As om. κάθεται. As. 18. οἱ δὲ As. 21. καθιᾶσιν καὶ ἴστιν ἢ πείρα, ἔνα ἑαυτῶν As. 22. καταπέμπουσι, βουανίσοντα καὶ As. 25. Μοσχίωρος ἢ ὑποθήκη Z.

78. Greg. Cypr. L II, 27: Arsen. XXIX, 63.

78a. Arsen. XXIX, 64: Stob. Flor. 13, 13, ubi Εἰρηπίδου ἐν τῷ Δικτύῳ praemittitur, fr. II, Matth.

Aliud eiusdem discrepantiae exemplum v. in annot. ad Apost. VII, 59i.

79. Arsen. XXIX, 65. οἱ γὰρ κτλ.] Aelian. N. A. V, 54.

κατῆλθε πάλιν καὶ πλησίον ἀλόμενος ἀνεχώρησε· καὶ τὸ ὀφθαλμῶ κατεσκέψατο, καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἄσθμα εἰ μεδίησιν ἐξήτασεν. ἡ δὲ ἀτρεμούσα καὶ μάλα ἐγκρατῶς ἐν-τίθησιν οἱ τὸ κατὰ μικρὰ ἀδεῖς· προσελθόντος δὲ καὶ μένοντος ἀπαθοῦς, καὶ οἱ μετέωροι πύθηκοι θαφροῦσιν ἤδη 5 καὶ καταβάντες περιέρχονται τε καὶ περιχορεύουσιν αὐτήν· εἶτα ἐμπηδήσαντες κατεκυβίστησαν καὶ κατωρχήσαντο κέρτομόν τινα καὶ πιθήκοις πρέπασαν ὀρχησιτικῆν, καὶ ποικίλως ἐνυβρίσαντες, ἦν ἔχουσι ὡς ἐπὶ νεκρῶ χαρὰν ἐμαρτύρατο. ἡ δὲ ὑπέμεινε πάντα, μὴ δεομένη εἰπεῖν, τὴ 10 θλαθεῖ κραδίη· εἶτα ὅταν ἐγνωσῆν πενηκταίην ὑπὸ τῆς χορείας αὐτῶς καὶ τῆς ὕβρειος ἀδοκίτως ἐπιπηδήσασα τοὺς μὲν τοῖς ὄνθε διεξῆγε, τοὺς δὲ ταῖς ὁδοῦσι διεσπάσατο, καὶ τὴν ἐκ τῶν πολεμίων πανδοιονίαν τε καὶ πανδαισίαν ἀφθονώτατα ἔχει. 15

- 80 Θαλάττιον ἐκ χαράθρας ὕδωρ: ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλαις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων.
- 81 Θάσος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνα καὶ λαμπρῶν δεῖξαι τινα ἐπαγγελλομένων.
- 82 Θᾶττον ὑπὸ μάλης πέντε ἑλάφους κρύψειας ἢ 20 ἓνα κίναιδον: ἐπὶ τῶν ἀναισχύντων.
- 83 Θαλάττιος ὦν μὴ πως χερσαῖος γένη: ἐπὶ τῶν καταλιμπανόντων τὰ οἰκία ἐπιτηδεύματα καὶ τοῖς μὴ προσήκουσιν ἐπιχειρούντων.

1. ἀλόμενος . . . καὶ] γενόμενος ἀνεχώρησε, καὶ ὑπέστρεψεν αὐτὸς καὶ As. 2. τε καὶ ἄσθμα As. 4. παραμένοντος As. 6. καταβάντες] καταδραμόντες As, addens: ἐκ τε ἐκείνου τοῦ δένδρου καὶ τῶν ἄλλων ὅσα πλησίον παρατίθεται ἀθροῖς γενόμενοι. 7. ἐμπηδήσαντες καὶ ἐκβάντες Z As. 9. χαρὰν καὶ ἡδονήν As. 10. πάντα] post hoc vocabulum As vv. εἶτα ὅταν — ἔχει posuit, adiungens tum: τλημόνος δὲ ἔχει καὶ καρτερῶς καὶ γενικῶς ἢ φύσις κατέχει τὴν πέρδαλον, ὑπὲρ τοῦ τῶν πολεμίων ἐνυβρίσάντων περιγίνεσθαι καρτερικώτατα ἵναθλοῦσαν καὶ μὴ διομένην εἰπεῖν· Τέτλαθε δὴ κραδίη. 11. τε τῆς As. 12. ἀναπηδήσασα καὶ ἐκθοροῦσα τοὺς As. 16. Θαλάττη Suidas. 19. ἀποδεῖξαι Suidas. 20. ἑλάφους] scribe ἐλάφας.

τέτλαθε δὴ κρ.] respicit Hom. Od. Y, 18.

80. Suidas: Arsen. XXIX, 66. Greg. Cyr. L II, 24.

81. Suidas: Arsen. XXIX, 67. DV II, 90.

82. Arsen. XXIX, 68. Lucian.

adv. Indoct. §. 23: μῦθια γὰρ ἐστὶν... οἷς ἡμεῖς κοσμοῖσθε, καὶ ὅπως κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν πέτε ἑλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας ἢ ἓνα κίναιδον.

83. Arsen. XXIX, 69. Natum est ex apologo: cf. Aesop. fab.

247 Fut.

Τὸ 9 μετὰ τοῦ 8.

- 84 *Θαγένους χρήματα: ἐπὶ τῶν ἐπιηρμένων πτωχῶν.*
οὗτος γὰρ ὢν πένης ἔλαγεν ἑαυτὸν εἶναι πλούσιον.
- 85 *Θετταλικὴ γυνή: ἐπὶ τῶν φαρμακίδων.*
- 83a *Θάρσει· λέγων τάληθες οὐ σφάλῃ ποτέ:·* *Εὐριπίδου.* 5
- 83b *Θαρόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει·*
ἤξεις, ἐπειγὸν μηδὲν εἰς τὸ μόρσιμον:· *Σοφοκλέους.*
- 83c *Θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικῶν τέλος*
ἔχει· τί γὰρ τοῦδ' ἐστὶ μῖζον ἐν βροτοῖς;
τίς γὰρ πατραῖον σκόπελον οὐτάζων δορεῖ 10
ὀδύνασι· δώσεις; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυσ,
εἰ μηδὲν αἰσθάνοιτο τῶν παθημάτων; *Εὐριπίδου.*
- 83d *Θαρόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ὄλντ' ἀνθρώπων χάρις:·* *Σησιγόρου.*
- 83e *Θάρσος ἐδ' πρὸς τὰ φοβερά σὺν λόγῳ, αἶνεε· ἀνδρῆϊα γὰρ.*
ἦν δὲ μετὰ ἀλογίης ἐπ' αὐτὰ ὀρμὴν θράσος νόμιζε καὶ ἀποστύγεε. 15
- 83f *Θαρώων δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχίστερος,*
ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος:· *Εὐριπίδου.*
- 83g *Θαρώων καθ' ὑπνοῦς φροστίδων ἴση δίχα.*
- 83h *Θάρσει μαῖ', ἐπεὶ οὐτὶ ἀνευθεοῦ ἦδε γε βουλή.*
- 83i *Θαρσαλέος γὰρ ἀνήρ ἐν πᾶσιν ἀμεινῶν* 20
ἔργοισι τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
- 84a *Θειότερον εὐφημία κακῆγορίας.*
- 84b *Θεὸς δὲ τοῖς ἀργούσῳ οὐ παρίσταται:·* *Σοφοκλέους.*

2. *Θεογόνους* Aristophanes. *χρήματα]* τὰ τ' *Λισαίνου* Suidas
 ex Aristophane adiecit. *ἐπὶ — πτωχῶν]* ἐπὶ τῶν *πενήτων*, ἀλαζονικο-
 μίνων δὲ Suidas. *ἀπαρηρημένον* Z. 4. *Θετταλῆ* RAO Suidas. 5.
Εὐριπίδου] *Σοφοκλέους* Τηρεστ Stobaeus. 12. *Εὐριπίδου* *Ἀντιγόνη*
 Stobaeus. 13. *πᾶσ' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρώπων χάρις* Kleinus. 21.
ἔργοισιν Homerus. 23. *ἀργούσῳ* Menander. *Σοφοκλέους* *Ἰσχυ-*
ρίας Stobaeus.

- 83a. Arsen. XXIX, 70: Stob. Flor. 13, 5. Soph. fr. 513 Dind.
- 83b. Arsen. XXIX, 71: Stob. Flor. 122, 11. Soph. fr. 690 Dind.
- 83c. Arsen. XXIX, 72. Lf, 5: Stob. Flor. 125, 6. Eur. Antig. fr. 17 Matth.
- 83d. Arsen. XXIX, 73: Stob. Flor. 126, 5. Stesich. fr. 80 Klein.
- 83e. Arsen. XXIX, 74: Stob. Flor. 53, 17. Aliorum de vv. *θράσος* et *θάρσος* discrimine sententias v. in Scholl. Ven. ad Hom. H. E, 2. Cf. Elmsleius ad Eur. Med. 456.
- 83f. Arsen. XXIX, 75: Stob. Flor. 121, 20. Eur. Hec. 377.
- 83g. Arsen. XXIX, 76.
- 83h. Arsen. XXIX, 77: Hom. Od. B, 372.
- 83i. Arsen. XXIX, 78: Hom. Od. H, 51.
84. Suidas: Arsen. XXIX, 79. Arist. Av. 822, ubi interpretes de Theagene, homine inepte ambitioso, exponunt.
- 84a. Arsen. XXIX, 80: Charondas apud Stob. Flor. 44, 40, p. 290, 54 Grot.
- 84b. Arsen. XXIX, 81: Stob. Flor. 30, 6, 2. Menand. Monost. 242. Soph. fr. 288 Dind.
85. Suidas: Arsen. XXIX, 82. Fluxit ex Arist. Nub. 749: *γυναικα*

- 86a Θεὸς ἀναίδεια: ἐπὶ τῶν ἀναίσχυντια ὠφρυνμένων.
- 87] Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.
- 88 Θεεταλικὰ πτερά: ἐπὶ τῶν παρασχῆμα ἐσθῆτας ἐν-
μιμένων· αἱ γὰρ Θεεταλικαὶ ἐσθῆτες πτερωταὶ ἦσαν.
- 89 Θεῶν ἀγορά: ἐπὶ τῶν χρησίμων καὶ δικαίων. 5
- 89a Θεοῦ θέλοντος κἄν ἐπὶ ῥιπὸς πλοῖος.
- 89b Θεῶ μάχεσθαι δεινὸν ἐστὶ καὶ τύχη.
- 89c Θεοῦ δὲ πληγῆν οὐχ ὑπερπηθᾶ βροτός.
- 89d Θεοῦ δ' ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαμονεῖν.
- 89e Θεοὶ δὲ τε φέρτεροι ἀνδρῶν. 10
- 89f Θεὸς μὲν πάντα καὶ μετὰ Θεοῦ τύχη καὶ καιρὸς τὰ θρω-
πινα κυβερνῶσι ξυμπαντα· ἡμερώτερον μὲν τρίτον συγχωρῆσαι
τούτοις ἔπισθαι δεῖν, τέχνη: Πλάτωνος.
- 89g Θέλει μᾶλλον τοὺς συνότας σοὶ αἰδεῖσθαι σε ἢ φοβεῖσθαι·
αἰδοὶ μὲν γὰρ πρός σε σέβας, φόβω δὲ μῖσος:· Πνθαγόρου ἢ 15
ὑποθήκη.
- 89h Θεράπεια τὸ φοβεῖσθαι καὶ οὐ φοβηθήσῃ περὶ αὐτῶν· Τυραίων.
- 89i Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος·
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει κόπος.
- 89k Θεὸς μὲν αἰτίαν φέει βροτοῖς,
ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη:· Μενάνδρου. 20

1. θεὸς ἢ recte A. ὠφρυνμένων] ὠφελουμένων ARO, τινὰ ὠφελούν-
των u. 3. παρασχῆμα Z Ds. Cf. Suid. Θεεταλικαὶ πτέρυγες.
τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτερώγιον ἔχειν τὰς Θεεταλικὰς χλαμύδας, αἵπερ εἰσὶν
αἱ ἐκατέρωθεν γυνίαι διὰ τὸ κομίναι πτέρυξαι. 9. θεοῦ δ'] δ' Menan-
der om. 11. Ὡς θεὸς Plato, ὁ θεὸς Maximus. 12. διακυβερνῶσι
Plato, Stobaeus. ἡμερώτερον κτλ. Maximus om. συγχωρῆσαι Plato.
13. δεῖν ἔπισθαι idem. 16. ἢ ὑποθήκη Abc om. 19. Δημοκρίτου
Z in fine addit. 21. Μενάνδρου] Stobaeus auctorem non nominat.

φαρμακίδ' εἰ προῖμενος Θεεταλῆν,
Καθίλοιμι συντωρ τὴν σελήνην κτλ.,
ubi v. Scholl. coll. Zenob. IV, 1.
Mant. Provv. a. Θεεταλιόν.

86. Greg. Cyp. L II, 28: Arsen.
XXIX, 83.

87. Aesch. Sept. c. Theb. 625:
Arsen. XXIX, 84.

88. Diog. V, 20: Arsen. XXIX, 85.

89. Diog. V, 21: Arsen. XXIX, 86.
Macar. IV, 68.

89a. Arsen. XXIX, 87: Macar.
IV, 69.

89b. Arsen. XXIX, 88: Menand.
Monost. 247.

89c. Arsen. XXIX, 89: Menand.
Monost. 251. Sophoclis esse con-
stat ex Theophilo: v. Soph. fr. 656
Dind.

89d. Arsen. XXIX, 90: Menand.
Monost. 255.

89e. Arsen. XXIX, 91: Hom. II
Φ, 264.

89f. Arsen. XXIX, 92. XL, 13:
Stob. Flor. 60, 8. Max. Conf. Serm.
48, p. 649 Comb. Plat. Legg. IV,
709 B.

89g. Arsen. XXIX, 93. VII, 36.
XIII, 46: Stob. Flor. 48, 20.

89h. Arsen. XXIX, 94: Stob.
Flor. 95, 20.

89i. Arsen. XXIX, 95: Greg.
Nazianz. Sent. dist. 63, T. II, p.
155 Bill.

89k. Arsen. XXIX, 96: Stob. Flor.
2, 7. Aesch. fr. 151 Dind. Cf.
Schneiderus ad Plat. Roip. T. I,
p. 194.

Τὸ § μετὰ τοῦ η̄.

- 90 Θηρικλείου φίλος: ἐπὶ τῶν μεθύνοντων· ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον· ὁ γὰρ Θηρικλῆς πρῶτος εὔρει τὸ ἐκπώμα, ὡς φησιν Εὐβουλος:
Καθαρώτερον δὲ τῶν κεράμων εἰργάσμεν,⁵
ἢ Θηρικλῆς τὰ ἐκπώματα.
- 91 Θηραμένης ἀνὴρ: ἐπὶ τῶν πανούργων.
- 89l Θεοῦ ἄξιόν σε ποιήσει τὸ μηδὲν ἀνάξιον αὐτοῦ πράττειν.
- 89m Θεὸς μέγιστος τοῖς φρονούσιν οἱ γονεῖς. Δικαιογέτους.
- 89n Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις. Σοφοκλέους Ἀττιγόνη. 10
- 91a Θεσεὺς Πισιρίθου: συναποκρούεται τὸ φιλεῖ. Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀλλήλους φιλοῦντων.
- 91b Θηρεύουσι τοῖς μὲν καὶ τοὺς λαγῶν οἱ κνηγοί, τοῖς δὲ ἱππαινοῖς τοὺς ἀνοήτους οἱ πολλοί. Πλουτάρχου.
- 91c Θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ Θεοῦς. Δημώνακτος. 15
- 91d Θνητὸς πεφνκὸς τάπι σοὶ πειρῶ βλέπω. Εὐριπίδου.
- 91e Θνητῶν δὲ μηθεῖς μηδέτ' ὄλιβίον ποτε

Versus ex Aeschyli Nioba desumptuos esse ex Plat. Reipubl. II, 380 A aliique veterum locis G. Hermannus Opusc. III, 47 demonstravit.

2. Θηρικλῆος Ζ. 5. δὲ] γὰρ Athenaeus. εἰργασμένη] Athenaeus: v. Piersonus ad Moer. Att. 188. Lugd. 6. τὰ ἐκπώματα] τὰς κύλικας, ἣν ἴα' ἦν νόος Athenaeus. 8. πράττειν] Δημοκρίτου Maximus addit. Hanc sententiam cum doctrina Democritea conciliari non posse monuit Mullachius Democr. Fragm. p. 327. 14. Stobaeus Socrati, Maximus Clementi, Antonius Plutarcho tribuit.

89l. Arsen. XXIX, 97: Max. Conf. Serm. I, p. 532 Comb.

89m. Arsen. XXIX, 98: Stob. Flor. 79, 33.

89n. Arsen. XXIX, 99: Soph. Antig. 89, ubi v. G. Hermannum.

90. Arsen. XXIX, 100. Videntur haec sumpta ex Schofiasta Platonico, de quo Harlesius in Fabr. B. Gr. II, 444 narrat. μεθύνοντων] homines bibaces Thericleis libenter usos esse Athen. XI, 470 E, Plut. Quaest. Conv. I, 3, p. 619 D aliique demonstrant. Εὐβουλος] Athen. XI, 471 D: Meinekiius Com. Gr. Fr. III, 220. Θηρικλῆς] de poculis Thericleis egit Welckerus in Mus. Rhen. T. VI, 1839, p. 404 sqq.

91. Arsen. XXX, 1. Decerptum est sine dubio ex Arist. Ran. 968: Θηραμένης; σερός γ' ἀνὴρ καὶ δε-

σός ἐς τὰ πάντα, ubi v. Scholk. add. Apost. VIII, 8.

91a. Arsen. XXX, 2. Lucian. de Sakt. § 60: τὴν Πισιρίθου καὶ Θεσεῖος ἄρε τοῦ Ἄδου ἐταιριῶν: Dio Chrysost. -Or. 11, p. 336 R.: Θεσεῖα . . Ἐρακλίτου ἐταιρῶν καὶ Πισιρίθου: Liban. Epist. 385 in: ibid. 401: οὐ κίρην γίγνη Θεσεῖος εἰς Πισιρίθου: alia Iacobus ad Luc. Toxar. Prolegg. III sqq. suppeditabit: add. Zenob. V, 33 et Apost. XIV, 19.

91b. Arsen. XXX, 3: Stob. Flor. 14, 22. Georg. in Boisa. Anecd. I, 44. Max. Conf. Serm. 43, p. 638 Comb., Anton. Serm. 52, p. 77 Fabr. Plut. fr. 32 Wyt.

91c. Arsen. XXX, 4: Stob. Flor. 22, 16.

91d. Arsen. XXX, 5: cf. infr. 91b.

91e. Arsen. XXX, 6. XXVI, 6: Stob. Flor. 105, 2.

Τὸ 9 μετὰ τοῦ 8.

92 Θριξ ὕστριχος· ἐπὶ τῶν εὐστόχως βαλλόντων· Ὁν ὕ-
χων ἀκμαίς καὶ ὀδόντων διατομαίς θαρρόυσι καὶ ἄρκοι
καὶ λύκοι καὶ πάρδοι καὶ λέοντες· τῆν δὲ ὕστριχα ἀκούω
ταῦτα μὲν οὐκ ἔχειν, οὐ μὴν ὄπλων ὑπὸ τῆς φύσεως ἀμυν- 5
τηρίων ἀπολελειφθαι ἐρήμην. τοῖς γοῦν ἐπισύσιν ἐπὶ λύμη
τὰς ἄνωθεν τρίχας οἰονεὶ βέλη ἐκπέμπει, καὶ στοχῶς βάλ-
λει πολλάκις τὰ νῶτα φρίζασα· καὶ ἐκείνῃ γε πηδαῖον,
ὡσπερ ἐκ τινος ἀφαιμέναι νευρᾶς.

κρίτη, πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδη·

10

ἐν ἀσφαλεὶ γὰρ τὸν θανόντ' ἐπαινεῖσαι· Διονυσίου τυράννου.

91f Θνητὸς γὰρ ὢν θνητὰ πείσεσθαι δόκει· Εὐριπίδου.

91g Θνητὸς πεφνκῶς μὴ εὐλαβοῦ τεθνημέναι· Διφίλου.

91h Θνητὸς πεφνκῶς τὰ ἐπίσω πειρῶ βλέπει· Ἰσιδώρου.

91i Θραῦκες ὄργια οὐκ ἐπίσταται· ἐπὶ τῶν ἀνόμων. 15

91k Θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω πόμφω δὲ καὶ γενναιοῦτητι καὶ
ἐπιεικείᾳ ἀρετὴν ἐπεκτήσατο· Θεοκρίτου.

91l Θραῖξ εὐγενῆς εἰ πρὸς ἄλ' ἠγορασμένος· Θεοκρίτου.

92a Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας ὡς τυ φάγοιτι.

92b Θριξ ἀνὰ μέσον.

20

7. εὐστόχως RNZW, στοχῶ As. 9. ὡσπερ οὖν As. 12. καὶ
θνητὰ Stobaeus. 17. Θεοκρίτου] Εὐριπίδου Maximus et Antonius.
Varios de hoc loco VV. DD. conatus v. apud Mathiaeum ad Eur. fr.
inc. trag. 88. Theocritum Chium intellige. 18. Θεοκρίτου] scribe
Μενάδρου. 19. καὶ Appendix om. v. Appendix φάγοιται
eadem, φάγοιται Theocritus.

91f. Arsen. XXX, 7: Stob. Flor.
108, 15. Eariip. fr. incert. trag.
70 Math.

91g. Arsen. XXX, 8: Stob. Flor.
118, 15. Diphill fr. inc. com. 35
Mein.

91h. Arsen. XXX, 9: Stob. Flor.
22, 27. Max. Conf. Ser. 67, p. 684
Comb. Etiam inter Men. Monest.
versus relatus est: v. 249.

91i. Arsen. XXX, 10: Diog. V,
25. Macar. IV, 70.

91k. Arsen. XXX, 11: Max. Conf.
Ser. 40, 634 Comb., Anton. Ser. 79,
p. 137 Fabr.

91l. Arsen. XXX, 12: cf. Apost.
11, 27.

92. Arsen. XXX, 13. Ὀνίχων
κτλ.] Aelian. N. An. 1, 31.

92a. Arsen. XXX, 14: Stob. Flor.

Append. Florent. T. IV, p. 31 Gaf.
Est Theocr. V, 38, ubi Scholia:
παρομοία ἐπὶ τῶν καθ' αὐτῶν
ποιούντων τι, ἀπὸ Ἀκταλῶνος τοῦ
ὑπὸ ἰδίων κυνῶν βρωθέντος· τάσθη-
ται δὲ ἐπὶ τῶν ἀχαρίστον τοῖς εὐεργ-
γίταις, ἥτοι τῶν μὴ ὁμολογούντων
χάριν τοῖς εὐεργίταις. Ad senten-
tiam cf. Apost. XII, 66.

92b. Arsen. XXX, 15. Theocr.
Id. XIV, 9: λαῶν δὲ μακρῆς ποικί-
θριξ ἀνὰ μέσον, quod sic ex-
plicant Scholia: διὰ μέσου τὸ θραῖ,
ἦγουν ὀλίγου δέεται τὸ μεταξὺ τοῦ
κάρη με μαῖνας: doctus Eustath.
ad Hom. Il. K, 173, p. 796, 57:
ἐπὶ δὲ ὀξυρὸς ὡς τὰ πολλὰ ὄργα-
νόν ἔστιν ἢ σκῆψόν τοιγὰς ἢ τραχῶν,
ἰννοῦσθε τὸ μεταλαβόντες εἰ νεώτεροι
ἐπὶ νεώτερον εἰς αὐτοῦ παρομοίως

Τὸ \S μετὰ τοῦ Υ .

- 93 Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει: λέγεται διὰ τοὺς προ-
βυτέρους· ὅσον γὰρ γηράσκουσι τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον
ἔχουσι.
- 94 Θύραζε Κῆρας, οὐκίετ' Ἀνθειστήρια: διὰ πλη-⁵
θος οἰκετῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθειστηρίοις εὐωχουμένων καὶ
αὐτῶν.
- 95 Θυμόσοφος ἐστίν: ἐπὶ τῶν ὀξυμαθῶν καὶ εὐφωῶν.
- 96 Θυρνίξιν: ἀντὶ τοῦ κεντῶν. τριαιναις γὰρ τοὺς θύν-
νους κεντούσιν. ἐξ οὗ καὶ Λουπιανὸς, θυρνῶδες τὸ ἐν-¹⁰
θύμημα, ἀντὶ τοῦ ἀπότομον καὶ σκληρόν.· Φασὶ δ'
ὅτι τῆς τῶν ὠρῶν μεταβολῆς ἔχουσιν ἀσθητικῶς οἱ θύν-
νοι, καὶ ἴσασι τροπὰς ἡλίου ὀξύτατα, καὶ δέονται τῶν τὰ
οὐράνια εἰδέναι προσποιουμένων οὐδέν· ὅποι γὰρ αὐτοὺς
χειμῶνος ἀρχὴ καταλάβῃ, ἀτρεμοῦσιν ἀγαπητῶς· ὅτι δὲ¹⁵
τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὀρῶσι, καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ λέγων,
τὸ σκαιὸν ὄμμα βαλὼν θύρνου δίκην.
παρίας τε εἰς τὸν Πόντον, καὶ κατὰ τὴν δεξιὰν αὐτῶν
πλευρὰν τὴν γῆν λαμβάνουσι, καθ' ἣν καὶ βλέπουσιν·
ἐξιόντες τε αὐτὰ κατὰ τὴν ἀντίπεραν νέουσι τῆς γῆς ἐχόμενοι,²⁰
τὴν φρουρὰν τοῦ σώματος κατὰ τὸν ὀρῶντα τῶν ὀφθαλ-
μῶν λαμβάνοντες.
- 96a Θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς.· Εὐριπίδου.

5. Κῆρες Ds. 6. οἰκετῶν] post hanc vocem excidisse voces
nonnullas ad Diog. l. c. monui. 9. Θυρνίξιν Aristophanes aliique
θυρνίξιν R. κεντῶν A. 11. φασὶ δ' ὅτι As em. 12. ἀσθητῶς
As. 14. ποιουμένων As. γὰρ ἄν As. 15. ἰταῦθα ἡσυχάζουσι τε
καὶ ἀτρεμοῦσιν As. ἀγαπητῶς] eodemque in loco eos permanere usque
ad verbum æquinoctium ex Aristotele docet in sqq. As. 16. ὀρῶσιν, τῷ
δὲ ἄλλω οὐκίετ As. 17. παραβαλὼν Z As. 18. εἰαυτῶν As. ἀν-
τίπερα Ak. 21. τὴν τοῦ As. 22. λαμβάνοντες προρηθίστατα As.

ἑτέρας δύο, ποτὲ μὲν πῆματα λέγον-
τες τομῶντα τὰ τομῆς θέμενα, ποτὲ
δὲ τριχὸς φύσκοντες ἤρτῆσθαι
[DV II, 63] τὰ πράγματα· ἐξ οὗ
παραποιήσας ὁ Θεοφύλιος ἔφη τὸ
θρηξέ ἀναμίσην.

93. Greg. Cyr. l. II, 23: Arsen.
XXX, 16.

94. Diog. V, 23: Arsen. XXX, 17.

95. Greg. Cyr. l. II, 26: Arsen.
XXX, 18.

96. Arsen. XXX, 19. Θυρνίξιν
— σκληρόν] Diog. V, 22. Λουπι-
ανός] Iov. trag. 25. φασὶ κτλ.] Ae-
lian. N. An. IX, 42. Aesch. fr.
284 Dind.

96a. Arsen. XXX, 20: Stob. Flor.
20, 38. Eus. Med. 107A.

Ἀρχὴ τοῦ ἰ στοιχείου.

Τὸ ἰ μετὰ τοῦ ἄ.

- 97 Ἰαλέμου ψυχρότερος: Ἰάλεμον τὸν θρήνον φασί.
λέγουσι δὲ αὐτὸν υἱὸν Καλλιόπης γενέσθαι κακοδαίμονα
καὶ ὑστερούμενον καὶ ὄρφανόν. 5
- 98 Ἰαννος ἄλλος: ἐπὶ τῶν διπροσώπων. τοιοῦτος γὰρ ὁ
Ἰαννος.
- 96b Θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν, ἀνδρὸς δὲ τὸ κρατεῖν εὐ-
λογίστου.
- 96c Θυγάτηρ ἐπίγαμος κἂν ὅλος μῆθην λαλή, 10
διὰ τοῦ σιωπᾶν πλείστα περὶ αὐτῆς λέγει:· Μενάνδρου.
- 96d Θυμοῦ λόγος ἰατρός.
- 96e Θύνοι τοὺς ναυαγήσαντας φιλανθρωπίως δεχόμενοι φίλους
ποιούνται· τῶν δὲ ξένων τοὺς μὲν ἐκουσίως ἐλθόντας σφόδρα τι-
μᾶσι, τοὺς δὲ ἀκουσίως κολάζουσιν. 15
- 96f Θύοι μ' ἄν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
πρὸς κέντρα λακτιζοιμι θνητὸς ὢν θεῶν·· Εὐριπίδου Βάκχαις.
- 97a Ἰατρὸν καὶ φίλον ἦγον τοὺς ἐν ἀνάγκαις σπονδαίους:·
Ἰέρανος.

4. γενέσθαι] quomodo sequentia emendanda sint, dixi ad Greg. Cyr.
l. c. 6. Scribe Ἰανος. 10. μῆθην Meinekius. 13. Θύνοι Maxi-
mus. ναυαγούς idem. 14. ἐκουσίως] ἀκουσίως Orellius in Supplem.
ed. Lips. Nicolai Dam. p. 66. 15. ἀκουσίως] ἐκουσίως Orellius l. c.
Addit Maximus: ἐκ τῶν Νικολαίου ἰδῶν.

96b. Arsen. XXX, 21: Stob. Flor.
20, 56. Max. Conf. Serm. 19, p. 594
Comb. Democr. fr. 77 Mull.

96c. Arsen. XXX, 22: Stob. Flor.
77, 2. Men. fr. inc. com. 114 Mein.

96d. Arsen. XXX, 23. Fluxit
ex Aeschylī versu, Prom. V, 377:
γενέσθαι, ὅτι Ὀργῆς [ψυχῆς v. l.
antiquis: cf. Porro ap. Blomfeldum
ad h. l.] νοσήσας εἰς ἰατρὰν λόγος:
sententiam expressit Philem. fr. inc.
112 Mein.: ψυχῆς πόνος γὰρ ὑπὸ
λόγον κουφίζεται: add. Menand. in
Stob. Flor. 20, 20: οὐκ ἔστιν ὄργῆς,
ὡς ἔστιν, φάρμακον, Ἄλλ' ἢ λόγος
σπονδαῖος ἀνθρώπου φίλου: Mono-
stich. 37: ἀρ' ἔστι θυμοῦ φάρμα-
κον χρηστὸς λόγος: ib. 550, 674 s.
Apost. X, 76: Euripides in annot.
ad Apost. X, 76: Isocrates orat.

de pace 167 Steph., Themist. Orat.
VII, 98 C: alia Davisius ad Cic.
Tusc. Q. III, 31, Wyttienbachius
Consol. ad Apoll. 6, p. 103 F, intt.
ad Hor. Ep. I, 1, 34 collegerunt.
96e. Arsen. XXX, 24: Max. Conf.
Serm. 55, p. 661 Comb.
96f. Arsen. XXX, 25: Eurip.
Bacch. 794.

97. Suidas: Arsen. XXXI, 33.
Georg. Cyr. l. II, 32.

97a. Arsen. XXXI, 34: Anton.
Mel. 146, p. 233 Fabr.

98. Arsen. XXXI, 35. Eustath.
ad Hom. Od. E, p. 1533, 5 ex
Athen. XV, 692 D: ὅτι δὲ διαφορά
ἔστι πλοίου καὶ σχεδίας, δηλοῖ ὁ
γράφας [Draconem Corcyraeum in-
telligit], ὡς λόγος Ἰανόν διπροσώπων
γεγονῆναι.

- 99 Ἰαίνεταιαι τῇ διηγῆσαι τῶν τοιοῦτων λόγων:
ἐπὶ τῶν διαχειομένων τὴν ψυχὴν καὶ χαίρόντων ἐπαίτοις.

Τὸ ἴ μετα τοῦ δ.

- 100 Ἰδοῦ Ῥόδος, ἰδοῦ καὶ πῆδημα: ὅτι πᾶς λόγος
πέριττος ἐστίν, ἂν μὴ πρόχειρος ἢ ἀπόδειξις τοῦ πράγματος. 5

99a Ἰαμα γλώττης, ἐγκράτεια κοιλίας.

99b Ἰαμβος ἔστι πούς σγκαίμετος ἐκ βραχείας υ καὶ μακροῦς
— οἷον Σόλων. ἐκλήθη δὲ ἰαμβος τοιοῦτω τρόπῳ· ὅταν ἡ Δη-
μήτηρ περιλυκος ἦν ἐπὶ τῇ ἀρκαγῇ τῆς κόρης, παρεξενώθη τινὶ
Καλεῶ καὶ Μεταρίῳ τῇ γαμετῇ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ· καὶ ταύτης 10
ἢ Θεράπαινα Ἰαμβὴ λεγομένη παρεμυθεῖτο τὴν Δήμητρα τοιοῦτω
ὄρχουμένη μέτρῳ:· Ἡ ἀπὸ Ἰαμβῆς τινὸς κόρης αἰσχροῦς ὕβρι-
σθείσης καὶ διὰ τοῦτο ἀγχόνῃ χρησαμένης. ἢ ἀπὸ γραῶς τινος
Ἰαμβῆς καλουμένης, ἢ πλουσίῳ συντυχῶν ὁ Ἰσπῶναξ καὶ ἀπά-
μενος τῆς σκάφης, ἐφ' ἧς ἐπλυνεν ἡ γραῶς τὰ ἔρια, ἤκουσε 15
λεγούσης·

Ἄνθρωπ' ἀπαλθε, τὴν σκάφην ἀνατρέψεις.

ἢ ὅτι τὸ λοιδορεῖν ἰαμβίζειν ἐλέγετο.

100a Ἰδοῦ χρυσοῦν ἀνδράποδον: Σωκράτης εἶπε τουτί, ἰδὼν
μενιράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον. 20

100b Ἰδρὼς μὲν ὁ ἐκ τῶν γυμνασίων ἐσχημονέστερος· πλοῦτος
δὲ ὁ ἐκ τῶν ἰδίων πόρων:· Σωκράτους.

4. ἰδοῦ — ἰδοῦ] αὐτοῦ — αὐτοῦ Gregorius. 8. ἐκλήθη — ὅταν] ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι Moschopulus. ὅταν] ὅτι W. 9. ἦν] οὕσα Mo-
schopulus. 10. Μεταρίῳ idem. 12. ὄρχουμένη ἐν τοιῷδε μέτρῳ
idem. 21. ὁ ἐκ] Stobaeus om.

99. Arsen. XXXI, 36. Quanta
negligentia ei, qui seniore aetate
proverbia collegerat, in negotio
suo versati sint, hic locus abunde
docet, modo contuleris Etym. Gud.
18, 54: αἴνος, ὁ ἔπαινος, παρὰ
τὸ ἱάνω, ἀποβολῇ τοῦ ἰ. Ιαινος γάρ
ἴσσι καὶ αἴνος. παρὰ τὸ διαχτεῖν καὶ
χαίρειν [sic] τὴν ψυχὴν· τοῦτο δύναιται
καὶ ἐπὶ τοῦ μυθώδους καὶ παροι-
μιακοῦ λόγου· λαίνόμεθα γάρ τῇ
διηγῆσαι τῶν τοιοῦτων λόγων: cf.
Apost. praef. §. 6.

99a. Arsen. XXXI, 37.

99b. Arsen. XXXI, 38. Ἰαμβος—
Σόλων] similiter multi: v. Drac.
Straton. de Metr. 127. ἐκλήθη —

μέτρῳ] Moschop. Opusc. p. 44 Titz.:
eodem auctore usus est Moscho-
pulus, quem Eustath. ad Hom. Od.
Λ, p. 1684, 54 ante oculos habuit.
ἦ — χρησαμένης] simili modo Mo-
schopulus l. c. narrat: add. Drac.
l. c. 164. ἦ — ἀνατρέψεις] pseu-
lum differt Drac. l. c. 162. ἢ ὅτι
κτλ.] idem tradunt Moschop. l. c.,
Drac. l. c. 164., Scholl. ad He-
phaest. 168 Gsf. aliique multi.

100. Arsen. XXXI, 39. Greg.
Cypr. M I, 86.

100a. Arsen. XXXI, 40: Stob.
Flor. 4, 85.

100b. Arsen. XXXI, 41: Stob.
Flor. 94, 33.

Τὸ ἰ. μετὰ τοῦ ε.

- 1 Ἰερὰ ἄγκυρα: ἡ μεγάλη βοήθεια. ἄγκυρά ἐστὶν ἐν τῇ νηϊ ἱερὰ καλουμένη, καὶ ὅτε μέγας καταλαμβάνει κίνδυνος τελευταία βάλλεται.
- 2 Ἰερόσουλός θεοσεβεί: ἐπὶ τῶν κλεπτόντων μὲν, λειψουργίας δὲ καλὰς ποιουμένων.

Τὸ ἰ. μετὰ τοῦ λ.

- 3 Ἰλιὰς κακῶν ἐπήγει: ἐπὶ ταῖς μεγίσταις συμφορῶν κερημένων λέγεται.
- 100c Ἰδέα δὲ ἐστὶν οὐσα ἀσώματος, αὐτὴ μὲν ὑφ' ἑστώσα καὶ 10 καθ' αὐτήν, εἰκονίζουσα δὲ τὰς ἀμόρφους ὕλας καὶ αἰτία γιγνομῆν τῆς τούτων δείξεως. Σωκράτης καὶ Πλάτων χωριστὸς τῆς ὕλης δείξεις, τὰς δὲ ιδέας ἐν τοῖς νοήμασι καὶ ταῖς φαντασίαις τοῦ θεοῦ, τουτέστι τοῦ νοῦ. Ἀριστοτέλης εἶδη μὲν ἀπέλιπε καὶ ιδέας, οὐ μὴν κερχωρισμένης τῆς ὕλης, ἔξω γενοῦσας ὑπὸ τοῦ θεοῦ. 15 οἱ ἀπὸ Ζήνωνος Στωϊκοὶ ἐννοήματα ἡμέτερα τὰς ιδέας. Περὶ ιδεῶν. ἐκ τῶν Πλουτάρχου.
- 2a Ἰχθὺς ἀποκείμενος: ὁ ὑπὸ τῶν φεδαλωῶν εἰς τὴν αὐρίον φυλαττόμενος. Πλουτάρχος ἐν συμποσίοις: ὦ. ἀκαίρε, τὸν ἐκ τῆς παροιμίας ἀποκείμενον ἰχθὺν. οὐχ ἔλκομεν εἰς μέσσην, μετὰ 20 τῆς Πυθαγορικῆς χοίνικος.
- 2b Ἰκανότης ἐστὶν ἕξις ἐξικνουμένη πρὸς τὸ οἰκεῖον πέρας ἀνελλιπῶς καὶ ἀπαρίτως· μήτηρ δὲ αὐτῆς ἡ δικαιοσύνη, τιθηρὴ δὲ ἡ ἀντάρχεια.

2. γὰρ ἴστιν K. 3. ὅταν — καταλαμβάνῃ K. 8. ταῖς] τῶν AZ. 10. δὲ Plutarchus om. οὐσία Plutarchus. μὲν μὴ idem. καὶ Plutarchus om. 11. γιγνομῆν Plutarchus. 13. δείξεις] οὐσίας idem. δὲ idem om. ἐν ταῖς idem. 14. τοῦ ὑφ' ἑστώσας Plutarchus. δ' εἶδη idem. 15. κερχωρισμένης idem. ἔξω — ὑπὸ] τὸ ἐξ ὧν γενοῦσας τὸ ὑπὸ idem. 16. ιδέας ἔφασαν idem. 20. διὰ τί οὐχ Plutarchus. 21. χοίνικος] pergit Plutarchus: ἰφ' ἧς ἀπηγόρευε καθῆσθαι, διδάσκων ἡμᾶς αἰεὶ τι τοῦ παρόντος εἰς τὸ μέλλον ὑπολείπειν, καὶ τῆς αὐρίον ἐν τῇ σήμερον μνημονεύειν. 23. αὐτῶν Clemens.

100c. Arsen. XXXI, 42: Plat. de Plac. Philos. I, 10, p. 882 D.

1. K in nott. ad Diog. V, 29: Arsen. XXXI, 43. Greg. Cyp. M III, 77.

2. Arsen. XXXI, 44. Conflictum est ex Plutarchi loco, quem vide in Apost. XII, 53d. Sententiae causa afferō Porphy. ad Mareell. 14 [Orelli Op. Sent. T. I, p. 296]: ὥστε κἂν ἐκυτόμβας θόη, καὶ πᾶ-

ρίοις ἀναθήμασι τοὺς νεοὺς ἀγᾶλλη; ἀσεβῆς ἴστι καὶ ἄθεος καὶ τῇ προαιρέσει ἱερόσυλος.

2a. Arsen. XXXI, 45. Πλοῖταρχος] Sympos. Q. VII, 4, 6. p. 703 E. Apte Walz. Arist. Ran. 982 contulit: add. infr. 18.

2b. Arsen. XXXI, 46: Clem. Alex. Paedag. II, 12, 128, p. 91 Syll.

3. Arsen. XXXI, 47. Cf. Greg. Cyp. I, H, 29 et DV II, 93.

Τὸ ἰ μετὰ τοῦ μ.

- 4 Ἰματιῶ πῦρ περιστέλλεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνατῶν.
 5 Ἰματισμὸς Διονυσίου: ἐπὶ τῶν ἀχρηστῶν πεμπόντων. ταῖς γὰρ θυγατράσι τοῦ Ἀρχιδάμου ἰματισμὸν πολυτελεῖ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας: πέμψαντος, οὐκ ἔδξετο εἰπῶν, φοβουμαι μὴ περιθέμεναι αἱ κόραι φανῶσι μοι αἰσχραί.

Τὸ ἰ μετὰ τοῦ ν.

- 6 Ἴνα γὰρ δέος, ἐνθά καὶ αἰδώς.

Τὸ ἰ μετὰ τοῦ π.

- 7 Ἰππομένους ἀσβεστέρως: διὰ τὸ ἐπὶ θυγατρὶ μιτος· καὶ γὰρ αὐτὴν μοιχευθεῖσαν Ἰππῶ συγκατέλειπεν εἰς Θοῖνην· διὰ τοῦτο καὶ τὴν Κοδριδῶν ἀρχὴν φασὶ καταλυθῆναι, ἐξ ὧν ἦν ἐκείνος.
 8 Ἰππῶ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε: 15 ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ἡστώνης.
 9 Ἰππόλυτον κειμήσομαι: ἐπὶ τῶν σφραγιστῶν βουλομένων.
 6a Ἴνους ἄχη: ἐπὶ τῶν ἄκρως δυστυχησάντων.
 6b Ἴομεν εἰς Σαλαμίνα μαχησόμενοι περὶ νῆσον 20 ἡμερτῆς χαλεπὸν ἔ' αἰσχος ἀπωσάμενοι.
 7a Ἴππου γῆρας: ἐπὶ τῶν ἐν εὐδότητι εὐδοκησάντων; ἐν γῆρα δὲ ἀτιμαζομένων.

4. γὰρ] δι Plutarchus. τοῦ Ἀρχιδάμου] αὐτοῦ idem, i. e. Ἀρσάνδρου: cf. Plut. Coniug. Praec. 141 D ibiq. v. Wyttenbachius. 9. γὰρ Ds om. 11. ἀσβεστέρως Ἰπ. Ds. 12. μύσος Ds: μιτος τῆ Λεωνίδει A: de puellae nomine v. Heckerus Comm. Callim. 62. 19. Explicationem Suidas non adiecit. 21. ἀπωσόμενοι Diog. Laert. I, 47. 22. εὐδοκησάντων] εὐδαιμονούντων W.

4. Arsen. XXXI, 48. Socrates in Stob. Flor. 6, 31: οὔτε κῆρ ἰματιῶ περισσεῖται δυνατόν, οὔτε αἰσχρὸν ἀμάρτημα χρόνον.

5. Arsen. XXXI, 49. ταῖς γὰρ κτλ.] Plut. Apophth. Lac. 218 E.

6. Diog. V, 30: Arsen. XXXI, 50. Cf. Mant. Provn. s. ἴνα γὰρ. De sententia dixerunt intt. ad Thucyd. I, 84, 3. Schoemannus ad Plut. Cleom. 9, p. 202. Welckerus Opuse. T. II, p. 316.

6a. Arsen. XXXI, 51: Suidas. Zenob. IV, 38.

6b. Arsen. XXXI, 52: Ulpian. ad Demosth. de falsa leg. 152 Dohn. Solon. fr. I, 7 Schneidew.

7. Diog. III, 1: Arsen. XXXI, 53. Cf. Apost. XIV, 10.

7a. Arsen. XXXI, 54. Macar. IV, 80.

8. Diog. V, 27. Cf. Obbarius ad Horat. Epist. I, 1, 8.

9. Diog. V, 32: Arsen. XXXI, 56. Greg. Cypr. M III, 74; add. Heliud. Aeth. i, 10: ἡ δὲ . . . περιβαλοῦσα, Ὁ κίος Ἰππόλυτος, ὁ Θρησῆς ὁ ἴμος, Ἰλγυ.

- 10 "Ἴππου μὲν ἀρετὴ ἐν πολέμῳ, φίλου δὲ πίστιν ἐν ἀτυχίᾳ κρίνομεν· λέγει Εὐδήμος Ἴππου νέας καὶ τῶν νεομομένων τῆς ἀρίστης ἐρασθῆναι τὸν ἵπποκόμον, ὡσπερ καλῆς μείρακος, καὶ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ ὠρικωτέρας· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐγκατερεῖν, τελευταῖα δὲ ἐπιτολμῆσαι 5 τῷ λέγει τῷ ξένῳ καὶ ὀμιλεῖν αὐτῇ· τῇ δὲ εἶναι πῶλον, καὶ τοῦτον καλόν, θεασάμενόν γε τὸ πρατόμενον ἀλλῆσαι, ὡσπερ οὖν τυραννομένης μητρὸς ὑπὸ τοῦ δεσπότου καὶ ἐμποδίσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα· εἶτα μίεντοι καὶ φυλάξαι ἐνθα ἐτάφη, καὶ φοιτῶντα ἀνορύττειν αὐτὸν καὶ 10 ἐνυβρίζειν τῷ νεκρῷ· Μόνας δὲ φασὶ τῶν ζῶντων τὰς Ἴππους καὶ κύουσας ὑπομένειν τῶν ἀρρένων μίξιν· εἶναι γὰρ λαγνιστάτας· διὰ ταῦτά τοι καὶ τῶν γυναικῶν τὰς ἀκολάστους ὑπὸ τῶν σεμνοτέρως αὐτὰς εὐθυνοῦντων ἵππους καλεῖσθαι. 15
- 11 "Ἴππον εἰς πεδίον διδάσκεις τρέχειν· ταχύτερος γὰρ ἐστὶν ἐν προσομάλῳ τόπῳ.
- 12 "Ἴππος με φέρει καὶ βασιλεύς με τρέφει· Κορφαῖόν φασιν ὑπὸ Φίλιππον στρατευσάμενον ἵππεία τῆς μητρὸς δεομένης αἰτήσασθαι ἄφεισιν τῆς στρατείας, εἰπεῖν τοῦτο. 20
- 13 Ἴππείας εἰς πεδίον προκαλῆ· ὅπερ ἐστὶ, τοὺς εὐδαιμονοῦντας εἰς ἅπερ εὐδαιμονοῦσιν ἔργα.
- Τὸ ᾿ μετα τοῦ ᾿.
- 14 Ἴσως Ἐριννύς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας· τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει. 25

4. ὡσπερ οὖν As. ὠρικωτέρας πασῶν As. 7. γε μὴν As. 9. ἐμποδίσαι] ἐμπηδῆσαι As. 11. νεκρῷ] καὶ λυκαίνεσθαι λύμην ποιήσασθαι, οὐκ ἀλοθανομένην ἀλγούντα αὐτόν As addit. 12. τῇ δὲ φασὶ] ἀκούω As. 12. τῇ δὲ φασὶ As. 15. καλεῖσθαι ἵππους As. 16. διδάσκεις τρέχειν Ds om.: addidit Apostolius, ut proverbium simile redderet ei, in cuius comparationem a Diogeniano appositum erat, αἰετῶν ἵπτασθαι διδάσκεις. 18. καὶ recte Ds om. 19. Φίλιππον Ds. στρατευόμενον Z Ds. 20. καὶ εἰπεῖν Z.

10. Arsen. XXXI, 5. Ἴππου — κρίνομεν] Plutarchus ap. Max. Conf. Serm. 6, p. 548 Comb.: fr. L Wyttenb. λέγει — νεκρῷ] Aelian. N. An. IV, 8. Μόνας κτλ.] Aelian. l. c. 11.

11. Diog. I, 65.

12. Diog. V, 31. Nomen Κορφαῖως reperitur etiam in inscriptione Spartana, quam Sauppis in Ritschlil

et Welckeri Mus. Rhen. IV, 159. publici iuris fecit. Ad mediam comœdiam haec referenda esse Meinekius Com. Gr. Fr. IV, 699 censet: causam non video.

13. Greg. Cyr. M III, 78: Arsen. XXXI, 56. DV II, 96. not. ad Macar. III, 40.

14. Greg. Cyr. L II, 30: Arsen. XXXI, 57.

- 15 Ἴστων ἀράχνης: ἐπὶ τῶν εὐπετῶς διαλυομένων καὶ φθειρομένων: Ὁ δὲ ἀράχνης λέγεται καὶ φάλαγξ· οὗτος δῶρα Ἐργάνης δαίμωνος οὐκ οἶδε· τὸ δὲ γινόμενον αὐταῖς πάγη ἐστὶ καὶ οἶον κύρτες τοῖς ἐμπίπτουσιν· ἐν-
 τεύθειν ἔχει καὶ τὴν δαῖτα. ἐμπίπτει δὲ ὅσον καὶ τὸ ὕφα-
 5 σμα κατέχει καὶ ἐκείνῳ δεῖπνεῖν ἀπόχη: Οὐ μόνον δὲ ἡ φάλαγξ ἐστὶν ὑφαντικὴ καὶ εὐχειρ· κατὰ τὴν Ἀθηναίαν, τὴν Ἐργάνην τε καὶ Πηνελόπειαν θεῶν, ἀλλὰ πέφουκε καὶ γεω-
 μετρίαν δεινὴ· τὸ γοῦν κέντρον φυλάττει καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ κύκλον καὶ τὴν περιφέρειαν ἀκριβοὶ ἰσχυρῶς, καὶ Εὐκλεί-
 10 δου δέεται οὐδέν· κἀθήται δὲ ἐν τῷ κέντρῳ μέσῳ ἑλλοχῶσα τὴν ἐαυτῆς ἄγραν· ἐστὶ δὲ ὡς ἰδόντι εἰπεῖν καὶ ὑφάντρια γενναία καὶ ἀκροστικὴ εὐπάλαμος. καὶ ὅτι ἂν διαδρόμῃ τῆς εὐπῆγρου τε καὶ εὐμίτου σοφίας ἐκείνης, ἦδε ἀνακοῦ-
 ται, καὶ ἀπαθὲς καὶ ὀλόκληρον αὐθις ἀποδεικνύεται. 15
- 16 Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ.
- 17 Ἴσοτης φιλότης.

2. ὁ δὲ — ἀπόχη] in Aeliano haec ita leguntur: ὑφαντικὴν καὶ ὑφαίνειν καὶ δῶρα Ἐ. δ. οὔτε ἴσασιν αἱ φάλαγγες οὔτε εἰδέναι βούλονται. "H [scribe ἦ] τί ποῖ ἂν καὶ χρῆσαιτο τῷ τοιῷδε ἰσθῆματι τὸ τοιοῦτον θηρίον; τὸδε ἄρα πάγη [corrige: τὸ δὲ ἄρα γινόμενον αὐταῖς πάγη ἐστὶ] καὶ οἶον κ. ἰστί [dele ἰστί] τ. ἰμπάπτουσι. καὶ ἡ μὲν ἀρμονορεῖ, πάντων σφόδρα ἀτρεμοῖσα καὶ ἰσικεν ἀκινήτω, καὶ τὸ μὲν ἔπειθε ὅτι ποιεῖ ἰστί τὸ ἰμπασόν, ἢ δ' [insere ἐντεῦθεν et post ἴχτι v. καὶ τῆ] ἴχτι δαῖτα· τοσοῦτον δ' ἰμπάπτει, ὅσον κ. τὸ ὕφ. κατέχειν δύνατόν ἐστι καὶ ἐκείνην δεῖπνεῖν ἀπόχη. 6. οὐ μόνον δὲ ἄρα ἦσαν ὑφαντικαὶ αἱ φάλαγγες As et sic semper in plurali numero. 8. ἀλλὰ πέφουκε] πεφύ-
 κισαν δὲ ἄρα As. 11. κἀθηνται γὰρ As. 12. ἐστὶ] ἦσαν As. 13. ἀκροστικὴν As. 14. ἐκείνην τῆς As. ἐκείνης As om. 17. Ἴ. φιλότητα ἀπεργάζεται: Πλάτων φησὶ τὸν λόγον τοῦτον παλαιὸν εἶναι καὶ πληθῆ, ἐν τῷ 5 [p. 757 A] τῶν νόμων EZ: ἰ. σφιλότητα ἀπεργάζεται: μάλα μὲν ὀρθῶς εἰρηται καὶ ἰμμιλῶς u.

15. Ἀραχνῶν ἰστί Bacchylides Stob. Flor. 55, 3 proprie de ipsis araneorum telis posuit secutus Homerum Od. II, 35: inde deflectus per comparationem sensus h. l. ab Apostolio designatus: Solon apud Diog. Laert. I, 58: τοὺς δὲ νόμους τοὺς ἀραχνίους ὁμοίους: Plato comicus Suid. s. φάλαγξ: εἴασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τούτοις τοῖς λεπτοῖς Ἀραχνίους: Aristo Stob. Flor. 82, 15 sive Arsen. XI, 85. Basil. in Hexaem. VI, p. 76 D, Ignatius apud

Apost. XV, 30^a: alios indicat Meimnecius Com. Gr. Fr. II, 2, 620. Neque plane aliena sunt ab his, quae Stanlejus ad Aesch. Supplic. 894, Valckenarius in Distr. Eurip. 168 C, Boissonadus ad Aen. Gaz. 356 excitaverant. ὁ δὲ — ἀπόχη] Aelian. Var. Hist. I, 2. οὐ μόνον κτλ.] id. Nat. An. VI, 57.

16. Greg. Cyr. M III, 79.

17. Greg. Cyr. M III, 92: Arsen. XXXI, 58. DV II, 94.

Τὸ ἰ μετὰ τοῦ ḫ.

- 18 Ἰχθὺς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄξειν ἄρχεται: ἐπὶ τῶν ἐπιστάτας φαύλους ἐχόντων.
 19 Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν διδασκόντων τινὰς ἄ ἐπίστανται. 5

Ἄρχῃ τοῦ ḫ στοιχείου.

Τὸ π μετὰ τοῦ ᾱ.

- 20 Κακοῦ κόρακος κακὸν ὄν: Κόραξ τις ουνετόρ ἀνῆρ κεχρησθαι πράγμασιν ἱκανός, ουνιδῶν ὅτι οὐχ ὅμοιον τυράννῳ διακονεῖσθαι καὶ δήμου γνώμην χειρώσασθαι, ἀπελθῶν ουνέθηκε τέχνην περὶ προσιμίων καὶ διτηγήσεων καὶ ἀγώνων καὶ ἐπιλόγων, δι' ὧν τὸν δῆμον ἐπειθεν. ἐντεῦθεν προῆει βοῶν καὶ παρακαλῶν τὸν βουλόμενον μαθεῖν ἐπὶ ῥητῶ μισθῶ χιλίων δραχμῶν· ὁ τοίνυν Σιτίας προσῆλθε μαθεῖν καὶ μαθὼν ἠγνωμόνησεν αὐτῷ περὶ τὸν μισθόν. 15 καὶ ἐπὶ τούτῳ ουνέστη δικαστήριον, καὶ τῶν κριτῶν ουνελθόντων ἔφη ὁ Κόραξ διλημμάτω χρησάμενος· ὡς εἰ μὲν
 17a Ἴσον δὴ κακὸν ἐσθ', ὃς οὐκ ἐθέλοντα νείσθαι ξείνον ἐποτρύνει, καὶ ὃς ἐσύμενον καταρύνει.
 19a Ἴσχυς καὶ εὐμορφία νεότητος ἀγαθὰ, γῆρας δὲ σφραγὶς 20 οὐνης ἀνδρός:· Δημοκρίτων.
 19b Ἰκανὸν ἂν εἶη μοι τό, οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδη.
 19c Ἰκανὸς βιώσεις γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς.
 19d Ἴερὸν ἀληθῶς ἐστὶν ἡ συμβουλία.
 19e Ἴερὸν χρῆμα σύμβουλος ἀνῆρ. 25

4. τῶν et τινὰς L om. 8. οὐν τις Planudes. 14. Τισίας idem.
 18. δῆ] τοι. Homerus. 19. ἐσύμενον idem.

17a. Arsen. XXXI, 59: Hom. Od. O, 72.

18. Arsen. XXXI, 60. Cf. Apost. IX, 2a.

19. Greg. Cyr. L II, 31: Arsen. XXXI, 61.

19a. Arsen. XXXI, 62: Stob. Flor. 115, 19. Max. Conf. Serm. 41, p. 636 Comb.

19b. Arsen. XXXI, 63: Lucian. Apol. pro merc. Cond. fin. Cf. Apost. XIII, 70.

19c. Arsen. XXXI, 64: Men. Monost. 270.

19d. Arsen. XXXI, 65: Men. Monost. 256. DV II, 92.

19e. Arsen. XXXI, 66: Fluxit e Plat. Theag. 122 B: ἀλλὰ μὲν δὴ, ὡς Ἀηπόδοκ, καὶ λέγεται γε συμβουλή ἱερὸν χρῆμα εἶναι: cf. DV II, 92.

20. Arsen. XXXII, 5. Κόραξ — αἰώ] Max. Planud. Prol. Rhet. in Walzii Rhet. Gr. T. V, 215. Simile dictum a Protagora contra Euathlum discipulum in lite iactum Diog. Laert. IX, 56: aliiq̄ue tradiderunt: accurate de eo egit Freitas

νικήσει ὁ Σιτίας, ὤφειλε παρασχεῖν, ὠφίληται γάρ· εἰ δὲ μὴ νικήσει, καὶ οὕτως ὤφειλε παρασχεῖν, ἤττήθη γάρ. Ὁ δὲ Σιτίας πρὸς ταῦτα λέγων ἀπεκρίνατο· ὡς εἰ μὲν νικήσω οὐκ ὤφειλον παρασχεῖν, νενίκηκα γάρ· εἰ δὲ μὴ νικήσω οὐκ ὤφειλον παρασχεῖν, οὐ γὰρ ὠφελήθημ. ἀπορήσαντες οὖν 5 αἱ δικάσται ἀναβόησαν λέγοντες, κακοῦ κόρακος κακὸν ὄον. Ἡ ὅτι τὸ ζῶον ὁ κόραξ ἄβρωτόν ἐστι καὶ τὸ ὄον αὐτοῦ· ἢ ὅτι ὁ κόραξ ἤδη γέρον ὦν ὅταν μὴ δύνηται τρέφειν τοὺς νεοτιούς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ ἐσθίουσι τὸν πατέρα· κἀντεῦθεν ἡ παροιμία· 10 Λέγεται καὶ τοῦτο περὶ κοράκων· ὅτι ὀρνίθων πολυκλαγγότατος τε καὶ πολυφωνότατος ἐστὶ· μαθῶν δὲ ἀνθρωπίνην πρόεισι φωνήν. φθέγμα δὲ αὐτοῦ παίζοντος μὲν ἄλλο, σπουδαζόντος δὲ ἕτερον· εἰ δὲ ὑποκρίνοιτο τὰ ἐκ θεῶν, ἱερὸν ἐνταῦθα καὶ μαντικὸν φθέγγεται· οἶδε δὲ 15 καὶ διὰ τοῦ θέρους ἐνοχλούμενος ῥύσιν γαστρός, καὶ διὰ ταῦτα ἑαυτὸν ὑγρᾶς τροφῆς ἄγιστον φυλάττει· Οἱ Λίβυες δὲ κόρακες, ὅταν οἱ ἄνθρωποι πρόβη δίψους ὑδρασάμενοι πληρώσωσιν ἄγγεα ὕδατος, καὶ κατὰ τῶν τεγῶν θέντες ἑάσωσι τῷ ἀέρι τὸ ὕδωρ φυλάττειν ἄσηπον, ἐνταῦθα 20 εἰς ὅσον μὲν αὐτοῖς τὰ ἑάμρη κάτεισιν ἐγκύπττοντες, χρῶνται τῷ ποτῷ· ὅταν δὲ ὑπολήξῃ, ψήφους κομίζουσι καὶ τῷ στόματι καὶ τοῖς ὄνυξι, καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν κέραμον· καὶ αἱ μὲν ἐκ τοῦ βάρους ἀθροῦνται, καὶ ὑφίζανουσι, τότε μὴν ὕδωρ θλιβόμενον ἀναπλεῖ· καὶ πίνουσιν εὐ μάλᾳ 25 εὐμηχάνως εἰδότες φύσει τινὶ ἀπορρήτῳ δύο σώματα μίαν χώραν μὴ δέχεσθαι· Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης εἶδέναι αὐτούς διαφορὰν γῆς εὐδαιμονός τε καὶ λυπηρᾶς, καὶ ἐν τῇ

4. οὐκ] καὶ οὕτως οὐκ Planudes. 7. ὄον] τοῦτοστι. δεινοῦ διδασκάλου δεινός ὁ μαθητής Planudes subiungit. 8. ἢ — ὦν] ὁ κόραξ ὁ ἤθη γέρον As. ὦν As om. 10. κἀντεῦθεν ἡ παροιμία] καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν φησὶ τὴν γένειον λαβεῖν τὴν λιγούσαν, Κακοῦ κ. κ. ὄον. 11. λέγεται κτλ. ANO om. λέγεται — ὅτι] ἢν δὲ ἄρα As. 12. ἐστὶ As om. δὲ] γὰρ καὶ As. 13. προήση As. 15. τῶν θεῶν As. οἶδε] ἴσασι et in sqq. pluralem Asposuit. 16. δὲ καὶ] καὶ As om. 17. οἱ As om. 18. ὑδρασάμενος As. 19. τὰ ἄγγεα As. σιγῶν As. 20. ἄσηπτον As. 26. εὐμηχάνως] οἱ κόρακες As. 27. φησὶ δὲ] λέγει ὁ As. αὐτοῦ] τοῦς κόρακας As. 28. λυπηρᾶς As. ἐν τῇ As.

Quaest. Protag. 146. ἢ — αὐτοῦ] Greg. Cyr. L II, 34. ἢ — παροιμία] Aelian. N. An. III, 43. Λέγεται — φυλάττει] id. ib. II, 51. Natum e corvi voce. etiam proverbium,

quod infr. XI, 89^a. proferetur, ubi v. annot. Οἱ δὲ — δίχεσθαι] Aelian. N. A. II, 48. φησὶ δὲ κτλ.] id. ib. 49. Ἀριστοτέλης] Histor. Anim. IX, 21.

παμφόρῳ καὶ πολυφόρῳ κατὰ γε ἀγέλας καὶ πλήθη φέρο-
σθαι, ἐν δὲ τῇ ἀγόνῳ καὶ στερίφῃ κατὰ δύο.

- 21 Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον: ἦτοι, ἀπ' ἀρχῆς βάλλει.
- 22 Καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ τὸν ἐπίβουλον: λείπει, χερῶν 5
κτείνειν. Ἀγασικλῆς ὁ Λαυδαίμωνίων βασιλεὺς ἐφροστῶς
ποτὶ τῷ βωμῷ τῆς Χαλκιοίκου καὶ βουθυτῶν, ἐπειδὴ φθειρ
αὐτὸν ἔδρακεν οὐ διετράπη, λαβὼν δὲ περιφανῶς ἐναντίον
πάντων ἀπέκτεινε προσειπῶν, νῆ τοὺς θεοὺς ἡδέως τὸν
ἐπίβουλον καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ. 10
- 23 Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλίᾳ φρένες.
- 24 Καὶ βαίτυλον ἄν κατέπιε: ἐπὶ τῶν ἄγαν λιμβῶν.
Βαίτυλος δὲ ἐστὶν ὁ ἰσπαργανωμένος λίθος, ὃν Κρόνος
κατέπιεν ἀντὶ τοῦ Διός.
- 20a Κακοῖς ὁμιλῶν καὶ τὸς ἐκβήσῃ κακός. 15
- 20b Κἀγὼ ἄμαυτῷ βάλανεύσω: ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ταῖς ἑμαν-
τοῦ χρεῖαις ὑψηρατήσω.
- 20c Καθεσῶδων γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος: Πλάτωνος.
- 24a Καὶ σύ, φίλος, μὴ δητὰ δόμων ἀπὸ τῆλ' ἀλάλησο,
κτῆματά τε προλιπῶν ἀνδρας εἰ ἐν σοῖσι δόμοισι. 20
- 24b Καίπερ γέρον ὦν, ἀλλὰ τῷ γῆρα φιλεῖ
χῶ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλευεῖν ἄδει: Σοφοκλέους.
- 24c Καίρω δουλεύει καὶ θεὸς ὦν ἔμαθον.

1. τε καὶ As. κατὰ τε As. 3. γραμμῆς Theocritus. 6.
Ἀγασικλῆς Plutarchus. 7. καὶ Plutarchus om. 11. φρένες] κατέ-
σον ἐν τοῖς φρεσὶ τοῖς δεῖ φρονεῖν τὰ δέοντα EZ explicationis causa addunt.
20. δόμοισι] Homerus. 22. Σοφοκλέους Θύεστη Stobaeus.

20a. Arsen. XXXII, 6: Menand.
Monost. 274.

20b. Arsen. XXXII, 7: Arist.
Pac. 1103: ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ,
κἀγὼ ἄμαυτῷ βάλανεύσω. Greg.
Cypr. M III, 5.

20c. Arsen. XXXII, 8: Plat. Legg.
VII, 808 B.

21. Theocr. VI, 18. Suid. s. ἀπὸ
γραμμῆς. Apost. III, 48.

22. Arsen. XXXII, 9. Ἀγασικλῆς
κτλ.] Plut. Apophth. Lac. 208 E.

23. Diog. V, 89.

24. Arsen. XXXII, 10. Βαίτυ-

λος κτλ.] Haec procul dubio ex
aliquo interpretum Gregorii Na-
zianzeni descripta sunt: v. Pasinus
Catal. Codd. Taurin. I, 72 et Non-
nus Montacutii p. 158: nonnihil
discrepant explicationes Etym. M.
192, 58 et Etym. Gud. 102, 46.
De re cf. Hoeckius Rer. Cretic.
T. I, 167.

24a. Arsen. XXXII, 11: Hom.
Od. γ, 313.

24b. Arsen. XXXII, 12: Stob.
Flor. 115, 16. Soph. fr. 238 Dind.

24c. Arsen. XXXII, 13: Palladas
in Anth. Palat. IX, 441, 6.

- 25 Καταφρόνει θανάτου: ὅτι οἱ τοιοῦτοι μεγίστην ἑαυτοῖς δόξαν περιποιούσι. Παιραιντικῆ.
- 26 Κανθάρου μελάντερος: καί· Κανθάρου σοφώτερος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοῦθων· Κάνθαρος γὰρ τις πονηρὸς ἐγένετο· Κάνθαρος ἄθηλυ ζῶον ἐστὶ, 5 σπειρίαι δὲ εἰς τὴν σφαιραν ἦν κυλίει· ὁπερὶ δὲ καὶ εἰκοσι μερῶν τοῦτο δράσας καὶ θάλασσαν αὐτὴν, εἶτα μέντοι τῇ ἐπὶ ταύταις προάγει τὸν νεοττόν. Αἰγυπτίων δὲ οἱ μάχιμοι ἐπὶ τῶν δακτυλίων εἶχον ἐγγεγλυμένον κάνθαρον αἰκιστομένου τοῦ νομοθέτου, δεινὸν ἄρθενας εἶναι πάντας 10 πάντη τοὺς μαχομένους ἐπὶ τῆς χώρας, ἐπεὶ καὶ ὁ κάνθαρος θηλείας φύσεως οὐ μεταίληχεν.
- 27 Καρκίνος λαγῶν αἰρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 28 Κατὰ μὺς ὄλεθρον: ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν ἀποφθεόντων καὶ ὑπεκχωρούντων τοῦ βίου· Οἱ γὰρ μὺς 15 ἀποθνήσκοντες καθ' ἑαυτοὺς ἐκ μηδεμιᾶς ἐπιβουλῆς, ἀποφθεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν, κατὰ μικρὸν ἀπέρχονται τοῦ βίου. λέγουσι δὲ αὐτοὺς καὶ λαγνιστάτους εἶναι· καὶ μαρτυρεῖ Κρατίνος ἐν Δραπέτεσι·
- 24d Καὶ κηρωρὸν μισῶ τὸν ἐκ ῥιζῶν ἐκτέμνοντα τὰ 20 λάχανα: Ἀλέξανδρος εἶπε τοῦτο πρὸς τὸν συμβουλευόντα λαμβάνειν τέλη πλείονα ἐκ τῶν πόλεων.

2. παιραιντικῆ AN om. 5. κάνθαρος ἄθηλυ] ἰ κάνθαρος ἄθ. As Z. 6. εἰκοσι ἡμερῶν As: μερῶν etiam EM praebent. 9. ἐγγεγλυμένον RZ As. 11. ἐπὶ ὑπὲρ As. 15. γὰρ μὺς] μὺς As. 16. καὶ ἐκ As. 17. μικρὰ As. 18. βίου] pergit As: ἔθεν καὶ ἡ παρομοία λέγει, Κατὰ μὺς ὄλεθρον· μέμνηται δὲ αὐτῆς Μέταστροφος ἐν τῇ Θαῖδι. [fr. IV Mein.]. Τρυγόνος δὲ λαλίστηρος ἔλεγον: nunc sequitur huius proverbii explanatio. αὐτοὺς καὶ] τοὺς μὺς As. καὶ μαρτυρεῖ Κρατίνος ἐπάγονται, εἰπόντα ἐν ταῖς Δραπέτεσι As. 20. εἰπόντος αὐτῶ τισος τῶν δοκούντων ἵπποισιν εἶ: δύνανται αἱ πόλεις σου πλεον παρῆεν ἐξούδους, ἔφη Κηπουρὸν κτλ. Maximus.

24d. Arsen. XXXII, 14. Alexandri Magni dictum: v. Max. Conf. Serm. 13, p. 575 Comb. Cf. Tiberii imperatoris dictum in Mant. Provv. s. τὸν πόκον περικίρησθα. illustratum.

25. Arsen. XXXII, 29. Plut. Apophth. Lacon. 210 F: ἰρωτώμενος [sc. Agesilaus] δὲ πῶς μεγάλην δόξαν περιποιήσατο, Θανάτου καταφρονήσας, ἔφη. Idem serm de Agide narratur ibid. 216 C.

26. Κανθάρου — κακοῦθων] Greg.

Cypr. L II, 41: Arsen. XXXII, 22. Κάνθαρος — ἰγένετο] Diog. V, 40. Κάνθαρος ἄθηλυ κτλ.] Aelian. N. An. X, 15.

27. K in nott. ad Diog. V, 96: Arsen. XXXII, 26. Greg. Cypr. M III, 93.

28. Mant. Provv. s. μούλεθρος. Οἱ γὰρ κτλ.] Aelian. N. An. XII, 10. Κρατίνος] fr. IV, p. 46 Mein. Ἐπικυρῆτης] v. Meinekii Com. Gr. Fr. III, 369. Φιλήμων] fr. inc. 32 Mein.

Φέρε νῦν σοι

ἐξ αἰθρίας καταπυγοςύνην μνός ἀστράψω
Ξενοφώντας.

Ὁ δὲ θῆλυς εἰς τὰ ἀφροδίσια λυττικὸς, ὡς Ἐπικράτης φησί·
Τελείως δ' εὐ με ὑπῆλθεν ἢ κατάρατος μα- 5
στροπός.

ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἀρτεμιν,
τὰν Φαρφαάτταν, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος,
ὡς πῶλος ἀδμής· ἢ δ' ἄρα ἦν μωωρία·

Εἰς ὑπερβολὴν δὲ λαγνιστάτην αὐτὴν εἰπεῖν θέλων, μω- 10
νίαν ὄλην ἀνόμασε· καὶ Φιλήμων·

μῦς λευκός ὅταν τις αὐτὴν, ἀλλ' αἰσχύνομαι
λέγειν, κέκραγεν τηλικούτον εὐθύς ἢ
κατάρατος μαστροπός ὥστ' οὐκ ἔστι πολλά- 15
κις λαθεῖν.

29 Κακῶν πανήγυρις: ἐπὶ πλήθους κακῶν.

30 Καθμερία νίκη: ἢ ἐπὶ κακῶν νίκη. Ἐπεικλῆς γὰρ
καὶ Πολυνείκης υἱοὶ Οἰδίποδος, τινὲς δὲ Κάδμου, πῦ τὴν
βασιλείαν οἱ υἱοὶ διεδέξαντο, συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους
ἓνα καὶ ἓνα χρόνον βασιλεύειν αὐτούς· βασιλεύσας δὲ ὁ 20
Ἐπεικλῆς οὐκ ἐβούλετο Πολυνείκην κατὰ τὸ δόξαν βασι-
λεύσαι, καὶ τῷ πολέμῳ ἀλλήλους διεχειρίσαντο, καὶ ἐπὶ
κακῷ νενικήκασιν, ὅτι ὁ ἕτερος ἀνείλε τὸν ἕτερον.

31 Καὶ τίς ἀνταύτην τὴν πόλιν ἐπαινοίη δεόν- 25
τως, ἣν οὐδεὶς ἔστραξε γανόμενος βελτίων; εἴρη-
ται διὰ τὸ φθόνῳ τοὺς βελτίστους ὑπερορῖζεσθαι.

1. Versus non distinxit Apostolius. 4. ὁ δὲ θῆλυς] καὶ ἴσθι μᾶλλον τὸν θῆλυν ἔλεγον As. εἶναι λυττικόν As. ὡς — φησί] pluribus As utitur verbis. 5. τελείως δὲ μ' ὑπῆλθεν As, τ. μ' ὑπῆλθεν Meinshius. 8. Φαρφέφατταν As. 9. ἄρα As. 10. θείων] ἠθείησι As. 11. ὀνομάδας As. 12. αὐτὴν τις As. 13. κέκραγε As. 14. μαστροπός recte Bentleius deletit. 17. κακῷ R Gregorius. 19. οἱ υἱοὶ dele. καὶ συνέθεντο RNO. 20. καί] scribe κα δ'. 24. δέοντως ἐπαινοίη Plutarchus, qui explicationem hoc loco propositam non habet. Sensum dicti paulo obscuriorem explanare studet Wyttenbachius ad Plut. l. c.

29. Greg. Cyr. l. II, 43: Arsen. XXXII, 15.

30. Greg. Cyr. l. II, 45: Arsen. XXXII, 19.

31. Arsen. XXXII, 20. Dictum a Plutarcho Apophth. Lac. 220 F ad Eudamidam, Archidami filium, refertur.

- 32 Κακῶς ἀποείν προς σέ ἐστι καὶ ἄλλως: ἀντι τοῦ, οὐ εἰ σαυτῷ καὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι καὶ τοῦ φέγεσθαι αἴτιος.
- 33 Καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῶν ἀναισθήτων ἰσχὺν ἐλάβρανον: ὅτι καὶ ἀπ' ἐλαχίστων ἐστὶν εὐρεῖν τι ἀγαθόν. 5
- 34 Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιοῦντων.
- 35 Κἂν αἰξ δάκνη ἄνδρα πονηρόν.
- 36 Κακὸν ἄγρος οὐ κλάται: παραπλησία τῇ· Κακὸς ἀνὴρ μακρόβιος. 10
- 37 Κατὰ θεὸν ἤκει: ἀντι τοῦ, ἐγκαίρως.
- 38 Κατὰ βοῆς εὐχου: ἐπὶ τῶν μετὰ βοῶντων.
- 39 Καύνητος ἔρωτος: ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Κάνου γὰρ ἐρασθείσα ἢ ἀδελφὴ καὶ μὴ τεχούσα τοῦ ἔρωτος ἀνείλεν ἑαυτήν. 15
- 40 Καυθάρου σκιά: ἐπὶ τῶν φοβουμένων ἐνθα οὐ δεῖ.
- 41 Κἂν ἐπὶ νεκροῦ κερθαίνειν: ἐπὶ τῶν κερθαινόντων ἐν πενήτων ἢ τεθνεώτων.
- 42 Καιρὸς ψυχῆ πράγματος.

1. καὶ ἄλλως notum est ex καὶ καλῶς. Plutarchus: πάλιν οὖν τοῦ Σμικύθου λόγοντος, ὅτι θυμαστέα περὶ αὐτοῦ [Philippum innuit] προς ἅπαντας ἰγκώμια λέγων ὁ Νικάνωρ διατελεῖ, Ὁρᾶτε οὖν, εἶπεν, ὅτι προς ἡμᾶς αὐτοὺς ἴσται καὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν: ubi προς ἡμᾶς recte Baguetus ad Chrysipp. frg. p. 222 in παρ' ἡμᾶς mutandum esse contendit: eodem modo παρὰ adhibitum videbimus Apost. XIII, 26. 7. ποιούντων] ἢ ἱστορία ἐν Ἰλιάδι R addit: cf. Hom. II, 2, 170 et v. Diog. V, 45. 9. ἄγρος] ἄγγελος N. 12. βοῶντων] ἢ ἐπὶ τῶν εὐχομένων ἐφ' ὧν οὐ δεῖ in Z additur. 17. κερθαίνει N: κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρη Z. 19. πράγματος] Γλαύκωνος Z addit.

32. Arsen. XXXII, 16. Dictum Philippi regis, quod servavit Plut. Arophi. Reg. cett. 177 D.

33. »Fabula quae tangitur ignoro. An illa, qua Hercules, ut infr. XIII, 1 exponitur, mortuus ex nidore coturnicis assae revixisse dicitur? Pantinus.

34. Greg. Cypr. L II, 46: Arsen. XXXII, 21.

35. Diog. V, 87.

36. Arsen. XXXII, 17. »Simili metaphora dicunt et hodie vulgo, malam herbam non perire: Erasmus III, 2, 99. Κακὸς κτλ.] admovit Boissonadus Constantino Man. de Dros. amor. IV, 66: ὁ μὲν γὰρ

κακιστος ἀνὴρ τῷ βίῳ συγγορήσει Καὶ ἐξ μακρῶς λυκάβαντας ἔως τριχὸς πολέμου [f. πολιοῦ] κτλ.

37. Philostr. Heroic. 665 Ol.: ἀλλ' οὐκ ἄλλως, βέλτιστε, κατὰ θεὸν, νῆ την Ἀθηναίων, ἦνω: ibid. 666: κατὰ θεὸν ἦκει: ἀληθῶς, ἔπει, ubi v. Boissonadum.

38. Greg. Cypr. L II, 48: Arsen. XXXII, 31.

39. Diog. V, 71.

40. Greg. Cypr. L II, 50: Arsen. XXXII, 23.

41. Greg. Cypr. M III, 92: Arsen. XXXII, 24.

42. Isocr. ad Demon. 8 Steph.: τὸ γὰρ ἀκαιρον πανταχοῦ λυπηρόν:

- 43 Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν κατῶς: Κράτνωος.
- 44 Κατόπιν ἐορτῆς ἤκεις: ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος ἀπολιμπαρομένων.
- 45 Κατὰ πυρὸς ξαίσεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ὁμοία 5 τῇ, Κατὰ πετρῶν σπείσεις.
- 46 Κασσιωτικὸν ἄμμα: ἐπὶ τῶν σχολιῶν τοὺς τρόπους· οὔτοι γὰρ ἄμματα τινα δύσλυτα ἐπιτεχνάζονται.
- 47 Κακὴ πρόσδος: ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν μίξιν τὸν συγκαί- 10 μνον μισθὸν κομιζομένων.
- 48 Κατὰ ποδὸς βάσις: ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν τι πρα- τόντων καὶ μετὰ τέχνης. ὁμοίωσ τῷ, Ἐν νυκτὶ βουλή.
- 49 Καὶ δρυὲς μαινάς ἐγένετο: ἐπὶ τῶν μόχθῳ κηλου- μένων βία ἤτιμιον· φασὶ γὰρ καὶ δρῦν ἱρασθῆναι Ὀρφείας 15 ᾧδῆς ἐνεκεν.
- 50 Καρκίνος ὀρθὰ βαδίζειν οὐ μεμάθηκεν: ἐπὶ τῶν αἰετῶν εἰσαύτως ἔχόντων περὶ τὴν φαῦλον. Ἡ πίννα, θαλάττιον ζῷον, καὶ ἐστὶ τῶν ὀστρακῶν· κέχηκε δὲ τῇ διαστάσει τῶν περικειμένων ὀστράκων, καὶ προτίνει σαρκίον ἐξ ἑαυτῆς οἰοῦντι δέλεαρ τῶν ἰχθύων τοῖς παρανηχομέ- 20 νοις· ὁ καρκίνος δὲ αὐτῇ παραμένει σύντρυφός τε καὶ σύννομος. οὐκοῦν ὅταν τὴν ἰχθύων προσεῖχῃ, ὁ δὲ ὑπένηξεν ἡουχὴ αὐτῆν. καὶ ἐδέξατο ἔσω τοῦ ἐπιόντος ἰχθύος τὴν κεφαλὴν — καθίησι γὰρ ὡς ἐπὶ τροφῇ — καὶ ἐσθίει αὐτήν.

2. Κράτνωος] Ἀντιγράφους Stobaeus: compara Apost. VII, 27. 7. Κασσιωτικὸν Ζ. 9. πρόσδος] πρόσδοσις male Diogenianus. ἐπὶ τῶν] ἐπὶ τῶν ἀπὸ καλοῦ πράγματος ἀπολιμπαρομένων. ἢ Ζ praemittit. 10. οὐ κομιζομένων recte Meinekins in Com. Gr. Fr. II, 1, 416. 17. φαῦλον c. seqq. N om. πίννη As. 21. ὁ As om. 22. ἐπένηξεν RZ As. 23. αὐτῆν.] καὶ ἡ πίννη μᾶλλον ἀπέφην ἑαυτὴν addunt As Z.

id. ad Nicool. 21 Steph.: κράτνωος μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν: add. Blas Arsenii XIV, 18 et infr. 57. 59d.

43. Stob. Flor. 97, 1. Antiph. fab. inc. fr. 62 Mein.

44. Greg. Cypr. M III, 89: Arsen. XXXII, 30. Cf. Apost. XIV, 10.

45. Cf. Apost. VI, 72. Κατὰ π. os.] Plut. Boiss. 1: cf. adnot. ad DV II, 61.

46. Diog. V, 44.

47. Diog. V, 74.

48. Diog. V, 95. Macar. IV, 97. Ἐν ν. β.] Apost. VII, 47.

49. Max. Tyr. Diss. XXXVII, 6, p. 210 R.: ἀλλ' εἰκοστό γε Ὀρφείας εἰόντες ἡγήμενοι Ὀρφεῖ, καλῶς κηλουμένοι τῇ φθῆ· τοῦτο τὸ· ἀρα καὶ δρυὲς μαινάς ἐγένετο, ἀρ' ἦν, εἰκαζόντων τὸ ἀγνώστου τοῦ κηλουμένου τρόπου ἀφύχως οἰκισαί: ita dedi locum ex emendatione R. Ungerii: v. Theb. Parad. I, 443.

50. Arsen. XXXII, 27. Natum est ex apologo: v. Aesop. Fab. 205

- 51 Καὶ μία μείζων βία τῶν Μηνιαίων: ἐπὶ τῶν ἀφορητοῖς περιπεσόντων δαινοῖς. Εὐφορίων λέγει τὴν Σάμον ἐν τοῖς παλαιωτάτοις χρόνοις ἐρημὴν γενέσθαι, φανῆναι γὰρ ἐν αὐτῇ θηρία μεγάλα μὲν μέγιστα, ἄγρια δὲ προσπαλαῖσαι, καλεῖσθαι δὲ Μηνιαίους, ἅπερ οὖν καὶ μόνη 5 τῇ βοῖ ἐρήγγυ τὴν γῆν· κἀντεῦθεν διαφέρειν λέγεται τὴν παροιμίαν ἐν Σάμῳ.
- 52 Καρικὸς τράγος: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.
- 53 Καρικὸς τάφος: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν.
- 54 Κακὰ τοι φάμα κακκέχυται. ταύτην ἀπόθεν 10 ἢ μὴ ἔσο: Δάκαινά τις ἀκούσασα περὶ τοῦ υἱοῦ ὡς κακῶς ἐπὶ ζήτησ ἀναστρέφοιτο; τοῦτ' ἔγραψεν.
- 55 Καθ' ὅσπερ αἱ τίτθαι σιτίσεις κακῶς: ἐπὶ Κλείωνος ἐρήθη, ὃς ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος τὰ πλείω ἐκέρδαινε. λέγεται δὲ, ὅταν προφάσαι τινὸς λαμβάνων τις χρή-

1. καὶ — Μηνιαίων] quo modo haec emaculanda sint, v. infr.: similiter corruptum in quibusdam Aeliani codd. proverbium existare, Iacobsius in notat. ad Aeliani l. c. docet. ἐπὶ — δαινοῖς] in Aeliano non leguntur. 2. Εὐφορίων δὲ ἐν τοῖς ἱπομήμασι. Av. 3. παλαιωτάτος τοῦ χρόνου ἐρημὴν, γενέσθαι δὲ ἐν αὐτῇ Av: Apostolii lectionem probat Meinekius: assensum retinet Iacobsius. 5. προσπαλαῖσαι] καὶ προσπελάσαι τῶ δινά Av. δὲ [γε Meinekius] μὴν νηάδας Av: id quod Μηνιαίους vocat Apostolius belluas istas pro νηάδας vel νηίδας, id fluxit ex vitioso, quo usus est, Aeliani codice, in quo scriptum invenerat καλεῖσθαι γε μηνιαίους pro καλεῖσθαι γε μὴν νηάδας: Meinekius. 6. βοῖ ῥήγγυται. Av. κἀντεῦθεν κτλ.] παροιμίαν οὖν ἐν τῇ Σάμῳ διὰ τὴν λέγουσαν. Μείζον βοῖ τῶν νηάδων Av. 9. Explicationem Eudocia ignorat. πολυτελῶν] ὁ δὲ τάφος ἦν Μανωλίου Z addit. 10. τοῖ] τευ Valckenaerius ad Theocr. Adon. 260 A. ταύτην Plutarchus. ἀπόθεν Valckenaerius. Teles sic refert: κακὰ φάμα τεῦ κακέχυται: τὴ δ' ἢ ταύταν ἀπότρωψαι, ἢ μὴ δ' ἄμην φάνην. 12. ἐπὶ τῆς Valckenaerius.

Fur.: alludit Aristoph. Pac. 1063, quem affert Apost. XIII, 46^a: add. Basil. Epist. ad Calligr. 334 (180): μηδὲ βία τὸν κάλαμον λοβὰ βαδίζον ἕως περ τὸν παρ' Αἰώνου κερκίον. [Ἡ πίνα κτλ.] Aelian. N. Av. III, 29.

51. Aelian. N. Av. XVII, 28. Εὐφορίων] v. Meinekius Anal. Alex. 61: add. Schneidewinus ad Heracl. Polit. 10, p. 71 sqq.

52. Diog. V, 48: Arsen. XXXII, 28. Cf. DV II, 98. III, 2.

53. Eudoc. 286. De Mausoli sepulcro nota omnia: v. Strabo XIV, 2, 656. Pflugkius de Theop. Chii

v. et script. 25. Proverbialiter eo usus est Ioann. Sicel. in Walzii Rhett. Gr. T. VI, 265: τί μοι πρόσ τευτο τὸ ἔργον αἱ ἐκπίπυλοι Θῆβαι καὶ οἱ Λιγυτῶν καὶ Μανωλίου Καρικὸς τάφος καὶ πυραμίδες; add. Greg. Naz. Epigr. 57, T. II, p. 1188 Caill. et Μανωλίου Θησαυροὶ apud Maxim. Tyr. Dissert. XXXV, p. 167 R.

54. Plut. Apophth. Laesen. 241 D: adhibet Teles apud Stob. Flor. 108, 83.

55. K in nott. ad Greg. Cypr. P. II, 82: Arsen. XXXII, 25. Greg. Cypr. L II, 35.

ματα κατεσθίει αὐτά. αἱ γὰρ τίτθαι διαμασάμεναι τὰς τροφάς, ἐξαιρούσαι τοῦ στόματος τοῖς τῶν παιθῶν ἐπιθεσίαισιν· εἴτα συμβαίνει αὐτὰς ὀλίγα μὲν τοῖς παιδίοις δίδόναι, τὰ πλείω δὲ κατεσθίειν.

- 56 Καρκίνον θασύποδι συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνό- 5
μοια παρατιθεμένων.
- 57 Κακὸν τὸ καλόν, ἦν τι μὴ καιροῦ τύχη.
- 58 Κακὸν δῶρον, ἴσον ζημίᾳ.
- 59 Κατὰ ῥοῦν φέρεται: ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων καὶ εὐ-
τυχούντων. 10
- 60 Καὶ τὸ ἄμεινον εἰς τοῦναντίον ἀποτελεῖται.
- 61 Κατ' αἰγας ἀργίας: ὁμοία τῆ, Ἐς κόρυνας.
- 62 Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δὲ ἴπες: ἄμφω γὰρ λυ-
μαντικοί· καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ τὰ κρέατα ἐσθίουσι.
- 59a Καπνὸν φεύγων εἰς πῦρ περιέπασον. 15
- 59b Κάμηλος ἐπιθυμήσασιν κεράτων καὶ τὰ ἄτα φρο-
σῶσι: οἱ τὰ ξενὰ ζητούντες ἀπαλλοτριούνται καὶ τῶν
οἰκείων.
- 59c Κάτοπτρον εἶδος χαλκός ἐστιν, οἶθος δὲ τοῦ: Εὐρηπίδου.
- 59d Καλόν τι καιροῦ πατὸς εἶδέναι μέτρον. 20

1. κατεσθίει ταῦτα K. 3. ὀλίγας K. 5. Explicationem De non agnoscit. 7. Scribe κακὸν γι. 8. κακὸν γι δῶρον Erasmus IV, 3, 4. 14. κρέατα Gregorius: cf. nott. ad Diog. V, 78. 19. ἄ-
[θους] οἴνου Ab. [ιστ' Stobaeus, Maximus. Εὐρηπίδου] Λισχύλου
Z Stobaeus, Λισχίνου Maximus. 20. καλόν τὸ Menander.

56. Diog. I, 56.

57. Cf. nott. ad Apost. IX, 42.

58. Arsen. XXXII, 17. Cf. ad-
nott. ad Mant. Provv. s. κέρθος
αἰσχρόν.

59. Diog. V, 82: Arsen. XXXII,
32. Greg. Cyp. L II, 38.

59a. Arsen. XXXII, 33. Cf. Ma-
car. VIII, 42.

59b. Arsen. XXXII, 34. Apost.
VIII, 43.

59c. Arsen. XXXII, 35. VII, 93:
Stob. Flor. 18, 13. Max. Conf. Serm.
30, p. 618 Comb. De altera ver-
sus parte v. Macar. VIII, 40. Diog.
VII, 28. De sententia cf. Apost.
XII, 49. Est Aesch. fr. 274 Dind.

59d. Arsen. XXXII, 36: Men.

Monost. 273. Cf. Apost. IX, 42.

60. Similes sunt has formulae:
Plat. Theaet. 162D: οὐν δὲ τοῦναν-
τίον ταχὺ μεταπέπταται: id. Menon.
70 C: ἐσθίει δὲ . . . τὸ ἐναντίον πε-
ρισσώμενον: Luc. pro lapsu int. salut.
§. 16: τὸ σφαῖμα . . . περιετραῖνη
καὶ εἰς τὸ ἄμεινον παρῶσιθον: Anon.
in Craméri An. Oxon. III, 211:
εἰς τὸ ἐναντίον τὰ πρῶγμα περιετραῖ-
νηται: ibid. 218, 1: alia habet Iacob-
sius Lect. Stob. 27 sqq. : add. Apost.
V, 90b.

61. Diog. V, 49. Macar. III, 59.
'Ἐς κόρ.] Apost. VI, 65.

62. Greg. Cyp. M III, 98: Ar-
sen. XXXII, 18.

63 Κατὰ βῆμα τῆς ἀρετῆς μέμνησο: Λάκαινα ἐπ' ἀδικήματι τῷ παιδί κρινομένῳ τούτ' εἶπε τάποφθεγμια.

Τὸ κ̄ μετὰ τοῦ ε̄.

- 64 Κερκωπίζειν: ἀντὶ τοῦ, ἀπατᾶν καὶ δολιεύεσθαι· μετῆνεκται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων οὕτω λεγομένων ἀνδρῶν.⁵ ὧν τὰ ὀνόματα ἀναγράφει Αἰσχίνης ὁ Σαρδιανὸς ἐν τοῖς ἰάμβυσι, Ἀνδοῦλον καὶ Ἀτλαντον αὐτοὺς ὀνομάζων. Ξεναγόρας δὲ Πιθήμους αὐτοὺς καλεῖ, ἐξ ὧν κληθῆναι καὶ τὰς Πιθηκίους νήσους.
- 65 Κένττει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν: ἦτοι πρὸς¹⁰ τὸ προκείμενον ἐπάνημα. νύσσα δὲ ἔστιν ὁ καμπτός, καθ' ὃν οἱ ἰππεῖς δρόμῳ φθάνοντες ἐκαμπτον καὶ εἰς τὴν ὑσπληγκα ἐπανήρχοντο. ὁ δὲ πρῶτος φθάσας ἐταινιοῦτο.
- 66 Κενὰ κενὰ βουλεύονται.

1. Quae explicationis gratia adduntur, per errorem huc ex apophthegmate undecimo posita sunt. 5. μετενηνεκται Gregorius. οὕτω κτλ. A om. 7. αὐτῶν ὀνομάζων ab Harpocrateione absunt. 8. δι—καλεῖ] δι' εἰς πιθήμους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησὶ Harpocrates. 9. Πιθηκίους etiam in codd. AB Harpocrateionis legitur: scribe Πιθηκούσσας cum Bekkero. νήσους] τούτους ἱμωρήσατο Ἡρακλῆς διὰ τὴν κλοπὴν τῶν βοῶν τοῦ Γηρύονου EZ. ex Scholl. ad Aeschin. or. II, §. 40, p. 29^b, 27 addunt: cf. Zenob. V, 10. 10. Explicationem Suidas non affert: nam quae apud Kusternum leguntur: οὐκ οὐδὲ δηλοῦται ἐπὶ τὸ προκείμενον, ea optimos codd. secutus Bernhardius deleuit. Ceterum cum nostro proverbio cōhaerere videntur quae exstant in Etym. Gud. 314, 56: κέντριον τὸ βούκετρον. κέντρι τὸν πῶλον, κεντρίσας τὸν πῶλον. 11. καμπτός] Pantinus καμπτήρ corrigendum putat: sine causa: v. Etym. M. 609, 29. Zonar. Lex. 1409. 12. ὑσπληγκα ZW. 14. Κενὰ κενὰ λογίζονται u. Explicat A: ἐπὶ τῶν ματαιῶς βουλευομένων.

63. Plut. Apophth. Lacaen. 14, p. 241 E.

64. Κερκωπίζειν — ἀνθρώπων] Greg. Cyr. L II, 47: Arsen. XXXII, 37. οὕτω — ὠδῶν] e Diog. V, 51 fluxere. ὧν κτλ.] Harpocr. 110, 2 Bekk. Cf. DV II, 100.

65. Suidas: Arsen. XXXII, 38. Usurpat Greg. Naz. Or. 38, p. 618 A: ἀλλὰ τί τούτων ἡμῶν τάχα ἂν εἶποι τις τῶν λίαν φιλόφρων καὶ θερμοτέρων, κέντρι τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν: add. eiusd. Or. 20, p. 332 C: ἀλλ' ἐπὶ τὴν νύσσαν ἐπαναγίσθω πάλιν ἡμῶν ὁ λόγος: Esagr. Hist. Eccles. I, 11: ἐπὶ τὴν νύσσαν τὸν πῶλον ἐκεντήσωμεν. Explicatio sine

dubio ex interprete aliquo Gregorii Nazianzeni descripta est: quae nunc notae sunt nonnihil discrepant: v. tamen Tzetzen' ad Lycophr. Cass. 15. ὑσπληγκα] hoc loco inter vv. ὑσπληγξ̄ et νύσσα s. ἀρετηρία distinguitur: idem fit apud Eustath. ad Dion. Perieg. 117 et Schol. ad Theocr. VIII, 57: quum etiam de eodem hippodromi loco dicerentur, factum est, ut in proverbii fere consuetudinem veniret ἀπὸ ὑσπληγγος θίω, de quo v. Lucian. Catapl. §. 4. Timon. 20., intt. Hesych. s. v. et Coraes ad Heliod. Aeth. II, 2.

66. Greg. Cyr. M III, 96: Arsen. XXXII, 41.

- 67 *Καναΐσιν ἑλπίσι θερμαίνεσθαι: ἐπὶ τῶν μίτην ἑλπιζόντων.*
- 68 *Κέρδος αἰσχύνῃς ἄμεινον: ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος αἰσχύνῃν προσποριζόντων ἑαυτοῖς καὶ μὴ ἐπιστροφόμενων ταύτης.* 5
- 69 *Κερκυραία μάστιξ: ἐπὶ τῶν μεγάλων μαστίγων τοιαύτας γὰρ εἶχον οἱ Κερκυραῖοι.*
- 70 *Κέσκων πόλις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων· οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες τῇ πόλει τοιοῦτοι.*
- 71 *Κεραμῆς πλούτος: ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ ἀβαβαίων 10 καὶ εὐθράστων.*
- 72 *Κεραμεὺς ἄνθρωπος: ἐπὶ τοῦ σαθροῦ.*
- 73 *Κενταύρων ὕβριν μεμίμηται: ἐπὶ τῶν ἐπὶ πλούτῳ γαυριώντων καὶ ὑβριζόντων:· λέγεται δὲ τοὺς Κενταύρους, ὡς θηρία ἐγένοντο, καὶ ἵππον μὲν εἶχον ὅλην 15 τὴν ἰδέαν πλὴν τῆς κεφαλῆς· εἷς οὖν πείθεται τοιοῦτον θηρίον γενέσθαι, ἀδυνάτοις πιστεύει· οὔτε γὰρ ἡ φύσις σύμφωνος ἵππου καὶ ἀνδρός, οὔτε ἡ μορφή ὁμοία, οὔτε διὰ στόματος καὶ φάρυγγος ἀνθρωπείου δυνατὸν ἵππου τροφήν διαλθεῖν· εἰ δὲ τοιαύτη ἰδέα τότε ἦν, καὶ νῦν ἂν 20 ὑπῆρχε. τὸ δὲ ἀληθές ἐστι ὡς· Ἰζίωνος, βασιλέως ὄντος Θεσσαλίας, ἐν τῷ Πηλῷ ὄρει ἀπηγριώθη ταύρων ἀγέλη,*
- 66a *Κεῖνὰ τὰ τέχης: πρὸς ἀνεπιτηδείους.*

3. δ. τ. κέρδος Ds. Ceterum v. quae de hoc proverbio in Schneidewini Philologo III, 570 disputavi. 7. οἱ Κερκυραῖοι Ds om. 10. κεράμιος πλ. Erasmus I, 10, 56. 11. εὐθράστων R Ds. 12. κερμαεὺς] κέρμας ex codd. affert Erasmus II, 10, 90. 13. τῶν ἐπὶ A om. 14. λέγεται — Κενταύρους] φασὶν Ps. 15. ἵππῶν [sic] A, ἵππου ZR, ἵππων Ps. 16. κεφαλῆς] ταύτην δὲ ἀνδρός Ps addit. 17. ἀδύνατον πεπιστεύκει Ps Fischeri: ἀδυνάτοις πεπ. Westermannus. ἄλλως αἱ φύσεις σύμφωνοι Ps Westermanni. 18. μορφή] τροφή AN Ps. 19. φάρυγγος RANZ Ps. 21. Ἰζίωνος A. 22. Πηλεῖω RNZ. 23. Scribe κενὰ τὰ τῆς τέχης.

66a. Arsen. XXXII, 42.

67. Soph. Aiac. 477: οὐκ ἄν κριμὴν οὐδενὸς λόγου βροτῶν Ὅστις κενάσθιν ἑλπίων θερμαίνεται, ubi v. Lobeckius. Sententia illustratur in ann. ad Prov. App. I, 59.

68. Diog. V, 42. Macar. V, 13. VI, 98.

69. Diog. V, 50. De explicationis uocatore Naneckius ad Aristoph. Byz. fr. p. 239 disputat.

70. Diog. V, 52.

71. Diog. V, 97.

72. Diog. V, 98. Verrem Cicero *luteum hominem dixit* in Verr. III, 14, 35, Epicurum id. in or. c. Pison. 25, 59 *homulum ea argilla et luto factum.*

73. Arsen. XXXII, 39. Ὑβριν Centaurorum notant Theogn. 541, Lucian. Iov. Trag. 21. de Sakt. 48 aliique, quos recenset Boettiger

καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀρῶν ἄβασα ἐποίει· εἰς γὰρ τὰ οἰκούμενα
κατιόντες οἱ ταῦροι ἔσκον τὰ δένδρα καὶ τοὺς καρποὺς
καὶ ὑποζύγια διέφθειρον. ἐκίρυξεν οὖν ὁ Ἴξιος, ὡς εἶτις
οὖν ἔλοιτο τοὺς ταύρους, δαψή χρημάτων ἀμύπολλα. νεανίσκοι
δὲ τινες ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐκ κόμης τινὸς καλουμένης Νε- 5
φέλης ἐπινοοῦσιν ἵππους κέλητας διδάξαι· πρότερον γὰρ
οὐκ ἠπίσταντο ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἄρμασιν
ἐχρῶντο. οὕτω δὲ ἀναβάαντες τοὺς κέλητας ἤλαυνον ἐφ' οὐ
οἱ ταῦροι ἦσαν, καὶ ἐπαισβάλλοντες ἐν τῇ ἀγέλῃ ἠκόντιζον·
καὶ ὅτε μὲν ἐδιώκοντο ὑπὸ τῶν ταύρων, ἔφευγον οἱ νεανίαι· 10
ποδοκίστεροι γὰρ ἦσαν οἱ ἵπποι· ὅτε δὲ ἔσθησαν οἱ ταῦ-
ροι, ὑποστρέφοντες ἠκόντιζον· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον
ἀντίλον αὐτοῦς, καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλαβον οἱ Κέν-
ταυροι, ὅτι τοὺς ταύρους ἐκέντουν· οὐδὲν γὰρ πρόσσοι
ταύρου τοῖς Κενταύροις, ἀλλ' ἵππου καὶ ἀνδρὸς ἰδέα ἐστίν 15
ἀπὸ τοῦ ἔργου· λαβόντες οὖν οἱ Κένταυροι τὰ Ἰξίους
χρημάτων καὶ γαυριῶντες ἐπὶ τῇ πράξει καὶ τῷ πλοῦτι,
ὑβριστὰι ὑπῆρχον καὶ ὑπερήφανοι καὶ πολλὰ κακὰ ἐργά-
ζοντο, καὶ δὴ καὶ κατ' αὐτοῦ Ἰξίους, ὃς ἦκει τὴν καλουμένην
Λάρισσαν πόλιν· οἱ δὲ τότε τοῦτο τὸ χωρίον οἰκοῦντες Λα- 20
πίθαι ἐκαλοῦντο· κεκλημένοι δὲ οἱ Κένταυροι παρὰ τῶν
Λαπίθων ἐπὶ θοίνην, μεθυσιέντες ἀρπάζουσι τὰς γυναι-
κας αὐτῶν, καὶ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτὰς
ᾤχοντο εἰς τὴν οἰκίαν φεύγοντες, ὄθεν ὠρμώντο. ἐπολέ-
μουν οὖν τοῖς Λαπίθαις, καὶ καταβαίνοντες διὰ νυκτὸς 25
εἰς τὰ πεδία ἐνέδρας ἐποίουν. ἡμέρας δὲ γενομένης ἀρπά-
ζοντες ἀπέτρεχον ἐπὶ τὰ ὄρη. οὕτως δ' ἀπερχομένων αὐ-
τῶν ἵππων οὐραὶ καὶ ἀνδρῶπων κεφαλαὶ μόνον ἐφαίνοντο·
ξένην οὖν ὀρῶντες θέαν ἔλεγον, Οἱ Κένταυροι ἡμᾶς κατα-
τρέχοντες ἐκ Νεφέλης πολλὰ κακὰ ἐργάζονται. ἀπὸ δὲ 30

2. *ισίοντο* Westermannus. 3. τὰ ὑποζ. RZ Ps. *συνδιεφθειρον*
Fischerus. 4. οὖν ἔλοιτο] ἀνέλοι. Ps. *τοῦτω δάσειν* Ps, *τοῦτω*
δάψη Z. 5. ὑπερορίας AN Ps. 8. οὕτως RZ. 9. *ἐν* Ps *recte*
om. 10. *διέφθειρον* Westermannus. *ἀπέτρεχον* Ps. 11. *σταίη-*
σαν Westermannus. 14. *κατεκέντουν* Fischerus. 16. ἀπὸ] ὑπὸ N.
γούν Ps. τὰ] παρὰ Ps. 19. καὶ κατ'] κατ' Westermannus. τοῦ
Ἰξίους Ps. τὴν νῦν Ps. 20. Λάρισσαν RNZ Ps. 24. φεύγον-
τες. post ᾤχοντο Ps *collocat.* ὠρμώντο A. 26. ἐποιῶντο Ps. 27.
ἀπέτρεχον Z. οὕτω Ps.

Pictur. Vas. fasc. 3, p. 99: add. τὰς κτλ.] Palaeph. Incred. 1, ubi v.
Scholl. ad Arist. Ran. 38. *Αίγα-* Fischerus.

ταύτης τῆς ἰδέας καὶ τοῦ λόγου ὁ μῦθος ἐπλάσθη, ὡς ἐκ νεφέλης ἵππος τε καὶ ἀνὴρ ἐγεννήθη ἐν τῷ ὄρει.

- 74 *Κεκύλισται ὁ πῖθος: ἐπὶ τῶν κατὰ μίμησιν ἐτέρων μάτην τι ποιοῦντων.*
- 75 *Κερκιῶνων ἐλευθερία: ἐπὶ τῶν ἀδεσπότως ζῆν ἐθελόντων: Γίνεται ἐν τοῖς Ἰνδοῖς ὄρνις ὄνομα κερκίων, μέγεθος κατὰ ψάρας, καὶ ἔστι ποικίλον καὶ μουσῶθεν ἀνθρώπων φωνήν. εἶτα μέντοι τῶν ψιττακῶν ἔστι λαλίστερόν τε καὶ θυμοσοφώτερον. οὐ μὴν τὴν ἐξ ἀνθρώπων τροφήν ἠδέως ὑπομένει, ἀλλὰ ἐλευθερίας πόθῳ καὶ παρρησίας κατὰ τὴν συντροφίαν ἐπιθυμία, ἀσπάζεται λιμὸν μᾶλλον ἢ δουλείαν μετὰ τροφῆς, καὶ καλεῖται κερκίων, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς διασεύει τὸν ὄρνιν, ὡσπερ οὖν καὶ οἱ κύκλοι.*
- 76 *Κεστρέυς νηοτεύει: ἐπὶ τῶν λαιμαύρων ἀπληστον γὰρ τὸ ζῶον.*

Τὸ κ̄ μετὰ τοῦ ἦ.

- 77 *Κηρὸν τοῖς ὤσιν ἐπαλείφεις: ἐπὶ τῶν παρακτομένων ἀκούσαι τινων εἴτε φαύλων εἴτε σπουδαίων.*
- 76a *Κέρδους ἔκτητι κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλοῖοι: Ἀριστοφάνους Εἰρήνη.*
- 76b *Καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς εὐχῆς ἀποτείνοντε τὸ πόδε καθεύδειν.*
- 77a *Κισσὸς μετ' Ἀνθεστήρια: ἐπὶ βραδείων.*

1. τοῦ Ps om. μῦθος ἀπίστος Ps. ἐκ τῆς Ps. 4. τι μάτην Gregorius. 6. ἐν — ψάρας] ἐν Ἰ. καὶ ἄλλο ὄρνιν, καὶ ἔχει τὸ μέγεθος κατὰ τοὺς ψάρους As. 8. σιττακῶν As. 9. τῆν] τε R. 11. τῆς κατὰ As. 12. καὶ κ. K.] pluribus hoc ipsum As exponit. 19. ἔκατε Aristophanes. 22. μεθ' O.

74. Greg. Cypr. L II, 52: Arsen. XXXII, 40.

75. Γίνεται κτλ.] Aelian. N. An. XVI, 3.

76. Greg. Cypr. M III, 95: Arsen. XXXII, 43. DV III, 1.

76a. Arsen. XXXII, 44: Arist. Pac. 699. Macar. IV, 60.

76b. Arsen. XXXII, 45.

77. Philostr. Heroic. 717 Ol.: .. καὶ ὁποῖα αἱ Σαρῆνες ἤδον, οὐδὲ ἀκούειν ἐγγυχεῖ ὁ Πρωτοσίλωσ, ἀλλ'

ἐπαλείφειν ἡμᾶς κηρὸν τοῖς ὤσιν καὶ παρακτεῖσθαι αὐτὸ οὐχ ὡς οὐ πλῆθ ἠδονῆς .., ἀλλ' ὡς ἀπίθανα. Natum est a cera, qua Ulixes sociorum aures adversus Sirenum cantilenas illeverat: Hom. Od. M, 177: ἔξισθς δ' ἐτάρασαν ἐπ' οὐατα πᾶσιν ἔλεψα: Alcman in Scholl. Ven. ad Hom. II. II, 236: καὶ ποτ' Ὀδυσσῆος ταλωσίτερονος ὠαθ' ἐταίρων Κίρκη ἐναλείψασα.

77a. Arsen. XXXII, 46: Apost. praef. §. 5.

Τὸ ἔ μετα τοῦ ἱ.

- 78 *Κιλίκιοι τράγοι: οἱ θασεῖς· ὄθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν κιλίκια λέγεται.*
- 79 *Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον: ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ ὁ ἀνάγυρος ἄνθος, ὃ τριβόμενον ὄξει, καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, καὶ ὄνομα κύριον ἤρωος. τούτου δὲ τις ἔκοψε τὸ ἄλλος· ὃ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἀπέμηνε τὴν παλακὴν. ἦτις μὴ δυναμένη συμπαῖσαι τὸν παῖδα, διέβαλλεν ὡς ἀσελγὴ τῷ πατρί· ὃ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατωκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν, ἢ δὲ παλακὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἐβρίψεν· ἱστορεῖ δὲ Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγωδιοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐρπίδου Φοῖνικα. ὅταν οὖν ἐπὶ οικείοις κακῶς πράσῃ τις, λέγεται, Κινήσεις τὸν ἀνάγυρον.*
- 80 *Κινήσω τὴν ἀφ' ἰερᾶς: ἐπὶ τῶν τὰ ἔσχατα κινδυνεύόντων.*
- 79a *Κιχάνει τοι βραδὺς ἀκύν: ἐπὶ τῶν ἠττωμένων παρὰ τῶν ὑποδεστέρων.*
Ὡς καὶ τῶν Ἡφαιστῶς, ἐὼν βραδὺς, εἶλεν Ἄρρα, ἀκύντατον περ' ἰόντα θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι, χωλὸς ἐὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρι ὀφέλλει.

20

4. ἐπὶ — ὄξει.] in Suida singula membra aliter se excipiunt. 6. καὶ — ἤρωος] pluribus Suidas exponit. 7. τούτου] Ἀναγυράσιος δαιμον, ἐπὶ τὸν παροιουχία πρῆσβυτην καὶ ἐκτέμνοντα τὸ ἄλλος ἐκμωρήσατο Ἀνάγυρος ἤρωος. [Ἀναγυράσιος δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς] τούτου Suidas. ἔξικοψε idem. ἐπέμηνε idem. 8. παλακὴν idem, A. 9. διέβαλεν AZ Suidas. 11. παλλάκην AZ Suidas. 12. τραγωδιοποιῶν Suidas Kusteri. 14. κινήσεις τ. ἀν.] Suidas s. κινήσον τὸν ὀνόγυρον ὁ ὀνόγυρος εἶδος λυγῶδους φυτοῦ. ὄθεν δηλοῦς ὅτι τὰς μαστίγας κινήσον: hanc proverbii formam Suid. v. ἀνάγυρος respicit, quum dicit: οἱ δὲ ὀνόγυρον αὐτὸ [sc. τὸ φυτὸν] φασίν. Ceterum de hac planta disserit Galenus de simplic. medicam. temperam. VI, 40, T. XI, 829 Kuehn.: add. intt. Hesych. s. ἀναγυράσιος. 18. ὑποδεστέρων] Ὀμηρος in margine ab alia manu additum est in A.

78. Greg. Cyr. M III, 86: Arsen. XXXII, 47.

79. Arsen. XXXII, 48. κινεῖς — ὄξει.] Suid. s. ἀνάγυρος: add. Zenob. II, 55. Diog. III, 31. Suid. s. κινεῖς. Apost. II, 96. IX, 98. καὶ—Φοῖνικα] Suid. v. Ἀναγυράσιος. Ἰερώνυμος] v. Vossius de Histor. Gr. 454 Western. ὅταν κτλ.] v. Diog. l. c. ibiq. narrationem e C exscriptam.

79a. Arsen. XXXII, 49. ὡς κτλ.] Hom. Od. Θ, 330. Bene Walz. citat Aristid. ἑστέρ τ. τεττ. 259: ἔταν ἐκπύνη μὲν τοῦ ἤρωτος ὁ ἠρώτος, ἐν ᾧ πρόσθεν εἰσῆλθε βαβαίως ... ἰλιγγίᾳ δὲ ὃ κρείων ὑπὸ τοῦ χιρῶτος, κυχάνη δὲ βραδύς ἀκύν, πάντα δ' ἄνω καὶ κάτω περιχωρή τὸτ' ἂν τις κτλ.

80. Diog. V, 41. Cf. Apost. IV, 55.

- 81 *Κινδυνώδης ἢ ἐν πρώτῃ σελίς: οἱ γὰρ πολέμιοι πρῶτα τὴν πρῶραν κατέχουσιν.*
- 82 *Κίγκλου πενήσετος: ὁ κίγκλος ζῶν ἐστὶ πετητὸν ἀσθενὲς τὸ κατόπιον· καὶ διὰ τοῦτο φασὶ μὴδὲ ἰδίᾳ μὴδὲ καθ' ἑαυτὸν δυνάμενον αὐτὸν νιοτιᾶν συμπλέξαι, ἐν τοῖς ἄλλοις τίπτειν· ἐνθεν καὶ τοὺς πτωχοὺς κίγκλους ἐκάλουν· κινεῖ δὲ οἱ τὰ οὐρατα πτερὰ, ὡσπερ οὖν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχιλόῳ κηρύλος.*
- Τὸ ἔξ μετά τοῦ λ.
- 83 *Κλαίει ὁ νικῆσας· ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν: 10 Ἀθηναῖοι νικηθέντες ἀπώλοντο· Φίλιππος νικῆσας, ὑπὸ Πausανίου ἀνηρέθη.*
- 84 *Κλιτοριάζειν: ἐπὶ τῶν παιδρασιῶν ἢ ἐπὶ τῶν γυναιξὶν ἀκολάστων.*
- Τὸ ἔξ μετά τοῦ ν.
- 85 *Κνήψ ἐν χώρας: ἐπὶ τῶν τάχῃ πηδώντων· ὁ γὰρ κνήψ τὸ θηρίον τοιοῦτον.*
- Τὸ ἔξ μετά τοῦ ο.
- 86 *Κόσμε σπάρταν, ἣν ἔλαχε: ἐπὶ τῶν κοσμοῦντων τὸ κληρονομιαῖον γέδιον· σπαρτίῳ γὰρ ἐκληροδοτοῦντο. 20*
- 86^a *Κόγχης ἄξιτος: ἀπὸ τοῦ, οὐδενὸς λόγον ἄξιτος.*

1. κινδυνώδης] κίνδυνος A, Zenobius. σελίς AZ. In A haec legitur explicatio: ἐκεῖ γὰρ οἱ κινεῖται πρῶτον ἀναβαίνοισι μαχηόμενοι. 3. κ. πενήστ.] πτωχότερος κίγκλου· παροιμία, ἢ κίχρητι Μένανδρος Θεᾶδι Suid. s. κίγκλος, Photius: v. Meinekil Menandr. p. 76: πτωχότερος λιβηρίδος καὶ κίγκλου Suid. s. κίγκλος. ὁ δὲ As. 5. νιοτιᾶν As. 6. ἄλλοις] ἄλλων δὲ As. ἐκάλουν αἱ τῶν ἀγροίκων παροιμίαι As. 8. κηρύλος] postarum locos, in quibus commemoratur motacilla, As subiungit. 10. νικῆσας] νικηθεὶς Plutarchus. νικηθεὶς] νικῆσας idem. 13. Κλιτοριάζειν Ds. Scribe ἐν γυναιξίν. 16. ὁ κνήψ ἐν χώρῃ Zenob. V, 35: de hac lectione cf. Apost. XII, 54. ταχυπόδων Ds, ταχίως μεταπηδώντων Zenobius. 19. κ. ἂν ἐλαχε σπάρταν Suidas. 21. ἄξιτον bis Suidas. ἀπὸ τοῦ et λόγον Suidas om.

81. Diog. V, 55: Arsen. XXXII, 50.

82. Suid. s. κίγκλος, s. κίγκλος, s. πτωχοῦ, Phot. s. κίγκλος: v. Apost. X, 49. XV, 4. Ὁ κίγκλος κτλ.] Aelian. N. An. XII, 9. Ἀρχιλόῳ] fragm. 130 Bergk., de quo vid. quae monui in Schneidewini Philol. II, 22.

83. Diog. V, 75. Sibyllae oraculum ex quo versus petitus est, Plutarch. V. Demosth. 19 affert.

84. Diog. V, 77. Macar. V, 16.

85. Diog. V, 91. Cyrillus in Gram.

Anecd. Paris. IV, 190: Σκνίπες: ζῶν ὁμοιον κύνωπος, ὡς φησὶν Διογενιανός.

86. Arsen. XXXII, 51: cf. Apost. VIII, 59. σπαρτίῳ] Hesych. s. Σπάρτη: πόλις· καὶ στάθμη τεκτονική. Cf. Greg. Cyr. M III, 82.

86^a. Arsen. XXXII, 52: Suidas: add. Hesych., ubi v. int. Simili modo Pherecrates Tyrannidis fr. 1, 3 ap. Athen. XI, 481 A vocem adhibuit: ποτήριμα . . . κοίχι χωροῦν· οὐδὲ κόγχη.

- 87 Κορώνη γράμματα κομίζει: ἐπὶ τῶν ἀγγελίας ταχείας φερόντων: Τῷ γὰρ βασιλεὶ τῶν Ἰνδῶν, Μάρης οὗτος ἐκαλεῖτο, ἦν κορώνη θρέμμα πάνυ ἡμερον· καὶ τῶν ἐπιστολῶν ἄς ἐβούλετό οἱ κομισθῆναι που θᾶττον ἐκόμιζεν αὕτη, καὶ ἦν ἀγγέλων ὠκίστη, καὶ ἀκούσασα ἤδει, ἐνθα ἰδύναι χρῆ τὸ πτερόν καὶ τίνα χρῆ παραδραμῆν χώρον, καὶ ὅπου ἤκουσαν ἀναπαύσεσθαι, ἀνθ' ὧν ἀποθανοῦσαν αὐτήν ὁ Μάρης ἐτίμησε καὶ στήλη καὶ τάφω: Λέγεται καὶ τοῦτο περὶ κορωνῶν, ὅτι ἀλλήλαις εἰσὶ πιστόταται, καὶ ὅταν εἰς κοινωρίαν συνέλθωσι, πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσιν ἀλλήλας· καὶ οὐκ ἂν ἴδοι τις μιγνύμενα ταῦτα τὰ ζῶα ἀνέδην καὶ ὡς ἔτυχε· κἂν ἀποθάνῃ τὸ ἕτερον, τὸ λοιπὸν χηρεύει. ἐπεὶ δὲ ἡ γλαυξ ἐστὶν αὐτῇ πολέμιον, καὶ νύκτωρ ἐπιβουλεύει τοῖς ὦσις τῆς κορώνης, ἡ δὲ μεθ' ἡμέραν ἐκείνην ταυτὸ θρᾶ. 15
- 88 Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.
- 89 Κοσκίνω μαντεύεται: ἐπὶ τῶν εἰτελῶν μάντεται.
- 90 Κόρακες ἀηθρόνων αἰδουσιμώτεροι: ἐπὶ τῶν ἀνομοίων.
- 91 Κοσκίνω ὕδωρ φέρει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 20
- 92 Κορυδέως εἰδεχθίστατος: ἐπὶ θυμορροφίᾳ οὗτος διεβάλλετο.
- 86b Κολακευτικώτερος πιθήκω.

1. γράμματα Z. 2. γὰρ As om. τῶν Ἰνδῶν] τῷ τῶν Λιγυκίων As. Μάρης δὲ As. 3. κορώνης As. 4. πο. As. 7. ἀναπαύσεσθαι As. 8. αὐτῇ As om. Μάρης As. ἰτίμησεν αὐτῇ As. λέγεται — ἀλλήλαις] κορώναι ἀλλήλων As. 10. ἀγαπῶσι σφᾶς As. 12. κἂν] λέγουσι δὲ οἱ τὰ ἐπιρρ τούτων ἀκριβοῦντες, ὅτι κἂν As. 13. χηρεύει] adiangit alia de fido eoripicium coniugio As. 15. θρᾶ τοῦτο, οἰδύνα ἔχειν τῇ ὅπου ἀνηκαῖτα τῇ γλαυκᾷ ἀσθενῇ As.

86b. Argem. XXXII, 53: v. Lucian. Piscat. 34.

87. Τῷ — τάφω] Aelian. N. An. VI, 7. Αἰγεται, κτλ.] id. ibid. III, 9.

88. Greg. Cyr. L II, 54: Argem. XXXII, 54.

89. Greg. Cyr. M IV, 12: Argem. XXXII, 56. Cf. Apost. XV, 95.

90. Usurpat Greg. Nazianz. Ep. 155 (12): τῶν γὰρ ἔγνω ὅτι φηγῆ μετρεῖται καὶ ἀρετῇ ταλαντεύεται καὶ τιμωτέρως τῶν μαργάρων αἱ πέτραι καὶ κόρακις ἀηθρόνων αἰδουσιμώτεροι.

91. Plat. Provn. 50 Boiss. Dionys. Halic. Antt. Rom. II, 69, p. 383

Ἡ: γενομένην δὲ τοῦ ποταμοῦ πλησίον [Tucciam, virginem Vestalem] τὸ παρομοιαζόμενον ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἀδυνάτων τόλμημα ὑπομείνας, ἀρυσάμενην ἐν τοῦ ποταμοῦ κενῷ κοσκίνω καὶ μέχρι τῆς ἀγορᾶς ἐπέγκασεν παρὰ πόδας τῶν ἱεροφαντῶν ἱεργῆσαι τὸ ὕδωρ: cf. Klausenius de Aen. et Pen. II, 629.

92. Greg. Cyr. L II, 51: Argem. XXXII, 57.

- 93 Κολοφῶνα κακῶν ἐπέθηκας: ἤτοι τὰ τέλειον καὶ πλῆρες.
- 94 Κολοφῶνια ὕβρις: ἐπὶ τῶν πλουσιῶν καὶ ὕβριστικῶν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κολοφῶνιοι.
- 95 Κουρήτων στόμα: ἐπὶ τῶν μαντεύεσθαι ὑπισχνουμένων· μαντικοὶ γὰρ οἱ Κρήτες.
- 96 Κοινὸν ναγάριον τοῖς πᾶσι παραμύθειον: ὅτι ῥαδίως φέρουσιν ἄνθρωποι τὰς συμφορὰς, ὀρῶντες καὶ ἄλλους τάντὸ παθοῦντας.
- 97 Κόκκος σίτου προξένησε θάνατον: ἐπὶ τῶν 10 διὰ κέρθος εὐτελὲς μέγαν ὑφισταμένων κίνδυνον.
- 97a Κουφότερος φελλοῦ: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων.

3. ὕβριστῶν Ds. 6. μαντικοὶ κτλ.] τοιοῦτοι γὰρ οὗτοι Ds. Κρη-
 τες] Κουρήτες Z. 8. οἱ ἄνθρωποι AZ. 9. ταυτοπαθοῦντες AN.
 10. κ. ὁ μικρὸς τὸν θάνατόν μοι προξένησεν Aesopus. ἐπὶ τῶν] ὁ μῦ-
 θος πρὸς τοὺς . . . ὑφισταμένους idem.

93. Greg. Cypr. P II, 86: Arsen. XXXII, 58. Greg. Cypr. L II, 17. Apost. XVI, 92.

94. Diog. V, 79: Macar. V, 24.

95. Diog. V, 60: Arsen. XXXII, 59.

96. Arsen. XXXII, 60. Eadem sententia pronuntiatur in Achill. Tat. VII, 2: ἐπὶ φάρμακον αὐτῷ τοῦτο τῆς ὧν ἴσθασι λύπη ἢ πρὸς ἄλλον εἰς τὸ παθεῖν κοινωνία: Helioid. Aeth. I, 9: μεγίστην ἠγοῦμενοι παρῶντιν τὴν τῶν ὁμοίων ἀκοήν: Theodos. Monach. de Expugn. Syracus. 180 A Has.: πέφυκε γὰρ δεηγοῦμενοι τὸ λυποῦν παρμυθεῖσθαι τὸ ἀνώμενος: add. Mant. Provn. s. φέρει locique ab Ioanne Damasceno in Sacr. Parall. Opp. T. II, 679 C allatū: sed proprius ad nostrum proverbium accedit Nicophor. Chum. Ep. 82 fin.: καὶ τῆς ἀληθείης πάντως ἐκοινησάμεν παροιμίας, ἥτις ἐν κοινῇ συμφορᾷ βοῦλονται κοινήν εἶναι παρμυθειῶν, ad quem locum v. Boissonadus, cui adiungas Valckenaerium ad Callim. Eleg. p. 206 et Wytttenbachium ad Plut. Consol. ad Apolk. p. 106 B. Expressit Publ. Syr. Sent. 139: Commune naufragium omnibus solatio est.

97. Arsen. XXXII, 61. Ex Aesopi fab. 228 Fur. sumptum est.

97a Arsen. XXXII, 62. Commemoratur a Strab. 1, 36: καὶ καθ' ἕνα ἐστὶν ὑπερβολαὶ ἐπὶ ὑπερβολαῖς ὡς τὸ Κουφότερον εἶναι φελλοῦ [hic excidit ἢ aut adiectivum] σκιάς, δειλότερον δὲ λαγῶ Φρυγός [cf. Apost. V, 90a], ἐλάττω δ' ἔχειν γῆν τὸν ἄγρον ἐπιστολῆς Λακωνικῆς· οὕτως ἐξοχὴ ἐπὶ θεοῦς συντρέχει ἐπὶ τοῦ δωπετῆ τὸν Νίλον λέγεσθαι: dicitur autem in homines leves atque inconstantes, ut docet Horat. Carm. III, 9, 22: tu levior cortice, ubi v. intt. Hanc corticis levitatem respiciens Pindarus scripsit Pyth. II, 79: ἄτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἰχοίους βαθὺ Σεινῆς ἔτιρας, ἀβάντιστος εἶμι, πολλὰς ὡς ὑπὲρ ἔρας, ἄλλας: ubi de subere cogitandum, quod ad nassas indicandas piscatores solent adhibere: v. Berglerum ad Alciph. Epist. I, 1. Wytttenbachium ad Plut. Praec. Sanit. tuend. 127 C et Boeckhium ad Pind. l. c. Ceterum notat Plin. N. H. XVI, 40, 76: in aquis non fuitat suber, si dematur cortex.

- 98 *Κόττου ισχυρότερος και Βριάρεω: φασί περι τούτων ως βαχον εκατόν χείρας άνδρες όντες. πως δε ούκ ευήθεις τó τοιοούτον; τó δ' αληθές ούτως έχει· τῆ πόλει όνομα ἦν Έκατονταχειρία, εν ἣ ᾤκουν. ἦν δε πόλις τῆς καλουμένης Όρσειάδας. έλεγον ούν οι άνθρωποι, Κόττος 5 και Βριάρεως οι εκατοντάχειρες βοηθήσαντες τοις θεοις, εξέλασαν τους Τιτάνας εκ του Όλύμπου.*
- 99 *Κορώνη τόν σκορπίον: επί των έαυτοις λαγθανόντως κακόν τι επισηπωμένων. όμοία ταις· Κόνιν φυσᾶς. Ευ κείμενον κακόν κινείς. Λέοντα νύσσεις. 10 Ανάγυρον κινείς.*
- 100 *Κόρχορος εν λαχάνοις: επί των ευτελών μεν όντων, μεγάλοις δε παραβαλλόντων έαυτούς· είδος γάρ έστι βοτάνης ό κόρχορος ευτελουός.*
- 1 *Κοινός Έρμηής: οίον, κοινόν τó ευρημα· κλεπτίστα- 15 τος γάρ ων ό Έρμηής κατέδειξε κωνά είναι τά φώρεια.*
- 2 *Κομπᾶς Μάξιμος: επί των υπέρ τó δέον φρονειν οιομένων· ούτος γάρ ό Μάξιμος αλαζών έγένετο.*
- 3 *Κοροίβου ήλιθιώτερος: ούτος γάρ τά κύματα τῆς θαλάσσης ήρίθμει. 20*

4. Έκατοχειρία WZ Westermannus. ἦν δε τῆς Μακεδονίας τῆς νῦν Όρσειάδος καλουμένης. τεκμηρίωμα δε ότι μετὰ τῶν Όλυμπίων έμαχίσαντο τῆν πρὸς Τιτάνους μάχην· ταῦτα γάρ τὰ χωρία όμορά έστι τῶ Όλύμπῳ Ps e recensione Westermanni. 6. Βριάρεως και Γύγης Ps. εκατόνταχειρες Ps. 8. Κορώνη τ. οκ.] Αἰξ τῆν μάχισαν Ds. 9. ταις] Κορώνη τόν σκορπίον Ds addit. 12. κόρχορος his Ds. 15. ευρημα RDs. 16. γάρ Ds om. 17. Κομπᾶς] Κοττᾶς Macarius. 18. οιομένων] τοούτων Ds. γαρ ε] articulum R om.

98. Argem. XXXII, 63. Nominis Briarei fortissimos et praevalidos homines significare solebant: Timocles Athen. VI, 224 A: όποιος; Βριάρεως, Ό τοις καταπίτας τας τε λόγους ισθίων κτλ., de quo loco v. Meinekias Com. Gr. Fr. III, 390: Posidippus ib. IX, 376 F, vs. 7: ξεναγός ούτος όστις άν θώρακ' έχη... Έρώνη Βριάρεως· άν τήχη δ', ιστιν λαγώς: Greg. Naz. Or. 18, p. 290 A: καίτοι γε τοις άλλους έρων τας Βριάρεω χείρας επιβάλλοντες τοτε θημοσίους. Φωδι κτλ.] Pa-laeph. Incred. 20.

99. Diog. I, 52. Greg. Cyrp.

M III, 85. Ανάγ. κ.] sup. 79. Ευ — κινείς] Apost. XI, 45.

100. Diog. V, 36.

1. Diog. V, 38. Apost. VII, 94.

2. Diog. V, 46. Macar. V, 17.

3. Diog. V, 56: cf. nott. crñt. ad Apost. VIII, 53. V, 27. Macar. V, 77: add. Suid. s. Βουταλίωv: Βουτ. και Κόρσιβος και Μελιτιάρη. Usurpat Aristocles in Euseb. Praep. Evang. XIV, 761 D: ού γάρ μάλλον Πέφωνα θαναμάσαι τις άν ἦ τόν Κόρσβον [sic] έαυτον ἢ τόν Μελιτιάρη, οί δῆ δοκοῦσι μωρώς [cf. Apost. XI, 93] διατηρεῖν: Zenob. IV, 38.

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ῥ.

4 Κραδίην δ' ἐλάφοιο: δηλονότι ἔχει ἐπὶ τῶν ἄγαν δειλῶν: Ἡ γὰρ ἐλαφος τῇ δειλίᾳ παρὰ τὰς ὁδοὺς τίκει, σοφία τοῦτο δρῶσα. δέδοικε γὰρ τὰ θηρία καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ἐπιβουλὰς, τοὺς δὲ ἀνθρώπους μᾶλλον θαρῶσει, ὅτι 5 ἐκείνων μὲν πέφυκεν ἀσθενεστέρα οὖσα, τούτους δὲ ἀποδρᾶναι δύνασθαι οὐκ ἀμφιβάλλει. καταπιανθεῖσα δὲ οὐκ ἂν ἔτι τέκοι παρὰ τὰς ὁδοὺς· οἶδε γὰρ ὅτι δραμεῖν ἐστὶ πωθευτέρα· τίκει οὖν ἐν τοῖς ἄγγεσι καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς: Οἱ ἐλαφοὶ τὰ κέρατα ἀποβάλλοντες, εἰςδύνονται παρελ- 10 θόντες εἰς τὰς λόχμιας, τοὺς ἐπιόντας σφίσι φυλαττόμενοι· ἔρημοι γὰρ τῶν ἀμυντηρίων ὄντες, ἀφηρησθαι καὶ τὴν ἀλήην πεπιστεύκασιν ἐν τῷ τέως· φυλάττονται δὲ, μήποτε ἄρα νεαροῖς οὖσιν αὐτῶν τοῖς ἔλκεισιν, εἶτα προσπίπτουσα ἢ ἀκτίς, πρὶν ἢ παγήναι καὶ τοὺς καλουμένους χόνδρους 15 λαβεῖν, ἧδε τὴν σάρκα ὑποσῆψη: Οἱ ἐν Σύροις ἐλαφοὶ, ὅταν βουληθῶσι περαιώσασθαι θάλασσαν, ἐπὶ τὰς ἡϊόνας ἀφικνοῦνται ἢ ἀγέλη, καὶ ἀναμένουσι τοῦ πνεύματος τὴν φύσιν, καὶ ἡνίκα ἂν αἰσθάνται πρῶτον αὐτὸ καὶ ἦσυχον καταπνεόν, τηρικαῦτα ἐπιθαβρόουσι τῷ πελάγει· 20 νέουσι δὲ κατὰ στοιχόν καὶ ἀλλήλων ἔχονται, τὰ γένεια αἱ ἐπόμεναι τῶν προηγουμένων τῇ ὀσφύϊ ἐπηρείδουσαι· ἡ τελευταία δὲ γενομένη τῇ πρόσθεν ἐπὶ πόσις ἐαυτὴν ἐπαναπαύουσα, εἶτα οὐραγεί. στέλλονται δὲ ἐπὶ τὴν Κύθηρον. λέγεται γὰρ εἶναι βαθεῖα, καὶ νομιάς ἀγαθὰς ἔχειν: Ἐλα- 25 φοὶ ἐκ Σικελίας ἐπὶ Ῥηγίου περαιουῦνται, νηχόμεναι ὦρα θέρους ἐπιθυμία καρπῶν· ἄτε δὲ ἐν μακρῷ πλῶ περαιουμένη ἐξασθενεῖ ἢ ἐλαφος ἀνέχουσα τὴν κορυφὴν ὑπὲρ τοῦ ὕδατος· κουφίζονται δὲ τὸν κάματον ὡδὲ πως· νήχον-

3. ἡ — δρῶσα] τίκει δὲ ἐλαφος παρὰ τ. δ. καὶ τοιαῦτε σοφία τοῦτο δρᾶν Αβ. 5. ὅτι] καὶ Αβ. 6. πέφυκεν] περιέστυκεν Αβ. 9. ἄγγεσι. Αβ. ἐν οἴμ. Αβ. κ.τ. δρυμοῖς καὶ [ἐν] τοῖς αὐλώσιν Αβ. 11. φυλαττόμενοι, καὶ ἐκόντως Αβ. 13. φυλάττονται δι] λίσονται δὲ καὶ φυλάττεσθαι Αβ. 16. Οἱ] αἱ Αβ. Ἐλαφοὶ] addit locos Libyae Αβ, in quibus cervi nascuntur. 17. θάλατταν Αβ. 18. ἡϊόνας Αβ. 23. τῇ uncia Iacobusius circumdedit. ἐπαναπαύσασα Αβ. 24. Κύθηρον πόθω τῆς πόας τῆς ἐκεῖ· λίσονται γὰρ εἶναι βαθεῖται Αβ. 27. περαιουμένη Maximus om.

4. Hom. II. A, 225: Οἰνοβαρεῖς, δρυμοῖς] Aelian. N. Αβ. VI, 11. πρὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλα- Οἱ — ὑποσῆψη] ibid. VI, 5. Οἱ φοιο: Greg. Cyr. L II, 14. Ἡ — ἐν — ἔχει] id. ib. V, 56. Ἐλαφοὶ —

ται ἐπὶ μιᾶς τεταγμέναι, ἀλλήλαις ἐπόμεναι, ὥσπερ στρα-
τόπεδον ἐπὶ κέρας βαδίζον· νήχονται δὲ, ἐπιθεῖσα ἐκάστη
τὴν κορυφὴν τῆ τῆς ἡγουμένης ἰξυί· ἡ δὲ στρατηγοῦσα
τῆς τάξεως ἐπειδὴν κάμη, ἐπὶ τὸ οὐραϊον μεθίσταται, καὶ
ἡγείται ἄλλη, καὶ οὐραγεῖ ἄλλη· ὡς ἐν τοῖς στρατοπέδοις 5
Ξενοφῶν μὲν οὐραγεῖ, ἡγείται δὲ Χειρίσοφος· ὥστε καὶ
στρατηγίας τακτικῆς μεταποιεῖται ταυτὶ τὰ θηρία·: Δημό-
κριτος αἰτίαν λέγει τοῖς ἐλάφοις τῆς τῶν κερῶτων ἀνα-
φύσεως ἐκείνην εἶναι· ἡ γαστήρ αὐτῆς ὡς ἐστὶ θερμιότατη
ὁμολογεῖ· καὶ τὰς φλέβας δὲ αὐτῶν τὰς διὰ τοῦ σώματος 10
πεφυκίας παντὸς ὥραιοτάτας λέγει· καὶ τὸ ὀστέον τὸ κατ-
εληφὸς τὸν ἐγκέφαλον λεπτότατον εἶναι καὶ ὑμηνῶδες καὶ
ἀραιόν, φλέβας τε ἐντεῦθεν καὶ ἐς ἄκραν τὴν κεφαλὴν
ὑπανίσχειν παχυτάτας· τὴν γοῦν τροφήν, καὶ ταύτης γε
τὸ γονιμώτατον, ὠκιστα ἀναδίδόσθαι· καὶ ἡ μὲν περιελή 15
αὐτῆς ἐξωθεν, φησί, περιχεῖται, ἡ δὲ ἰσχύς τῆς τροφῆς ἐς
τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν φλεβῶν ἀναθόρνεται, ἐνθεν οὖν τὰ
κέρατα φύεσθαι διὰ πολλῆς ἐπαρδόμενα τῆς ἰκμάδος· συνε-
χῆς οὖσα ἐπιρρέουσα τε ἐξωθεῖται· προτέρα· καὶ τὸ μὲν
υπερίσχον ὑγρὸν τοῦ σώματος ἐξω σκληρὸν γίνεται, πηγνύν- 20
τος αὐτὸ καὶ κρατοῦντος τοῦ αἵματος· τὸ δὲ ἐνδον ἐτι με-
μικρὸς ἀπαλὸν ἐστί· καὶ τὸ μὲν σκληρύνεται ὑπὸ τῆς ἐξωθεν
ψύξεως, τὸ δὲ ἀπαλὸν μένει ὑπὸ τῆς ἐνδον ἀλέας· οὐκοῦν
ἢ ἐπίφυσις τοῦ νέου κέρατος τὸ προεβύτιον ὡς ἀλλότριον
ἐξωθεῖ, θλίβοντος τοῦ ἐνδοθεν καὶ ἀνωθεν τοῦτο ἐθέλον- 25
τος, καὶ ὀδυνῶντος καὶ σφύζοντος, ὥσπερ οὖν ἐπειγομένων
τεχθῆναι καὶ προσελθεῖν· ἡ γὰρ τοι ἰκμᾶς πηγνυμένη καὶ
ὑπανατέλλουσα ἀτρεμῖν ἀδύνατος ἐστί· γίνεται γὰρ καὶ
αὐτὴ σκληρὰ καὶ ἐπωθεῖται τοῖς προτέροις· καὶ τὰ μὲν πλείω
ἐκθλίβονται ὑπὸ τῆς ἰσχύος τῆς ἐνδον· ἤδη δὲ τινα καὶ 30
κλάδοις περιοχεθέντα καὶ ἐμποδίζοντα εἰς τὸν ὠκὺν δρόμον
ὑπὸ βώμης τὸ θηρίον ἀθούμενον ἀπήραξε· καὶ τὰ μὲν
ἐξώλισθε, τὰ δὲ ἐτοιμα ἢ φύσις ἐκκύπτειν προάγει.

4. τὸ οὐραϊον] articulum Maximus om. Maximi locum R om.
8. αἰτίαν δὲ ὁ αὐτὸς λέγει As. 9. αὐτοῖς As. 11. ἀραιοτάτας As.
16. αὐτοῖς As. 18. ἐκφύεσθαι As. 19. οὖν οὖσα As. ἐξωθεῖ-
τά As. 20. ἐξω τοῦ σ. As. 21. κρατοῦντος As. 24. προεβύ-
τιον As. 26. ἐπειγομένου R As. 30. ἐκθλίβεται As. 33.
ἐξώλισθεν As. ἐκκύπτειν ἢ φύσις As.

θηρία] Max. Tyr. Dissert. 12, 3, Han. N. An. XII, 18. Democr. fr.
p. 215 R. Δημόκριτος κτλ.] Ac- 5, p. 226 Mull.

- 5 *Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος, ἵνα μὴ τὰ Κράτητος κρατήσῃ τὸν Κράτητα: οὗτος γὰρ ἐκ Βοιωτίας ἔλκων τὸ γένος, φιλοσοφῆσαι θέλων τὴν Κυνικήν φιλοσοφίαν, λαβὼν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἔβριψε τῷ δήμῳ εἰπὼν τὰν παροιμιώδη τοῦτον λόγον.* 5
- 5a *Κράτηρ τρίτος Διὸς σωτήρος: εἰδῶσαι γὰρ ἐν συμποσίοις οἱ παλαιοὶ κινῶν κρατήρα πρώτον Ὀλυμπίῳ Διὶ, δεύτερον τοῖς ἡρώσι, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτήρος· Σοφοκλῆς τοῦτο μαρτυρεῖ ἐν Ναυπλόῳ.*
- Ζεῦ πανσίλῃης καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδαὶ τρίτον κρατήρος.* 10

2. οὗτος — γένος] Κράτης Θηβαῖος ἦν τῆς Βοιωτίας τὸ γένος· οὗτος Nonnus. 5. εἰπὼν — λόγον] κηρύξας οὕτως· Κράτης κτλ. Nonnus. 9. Ναυπλίῳ Boeckhius. 10. σπονδῆ idem: Arsenii lectionem commendat Welckerus de trag. Gr. I, 190.

5. Nonnus Exp. Narrat. 137 Mont. s. Cosmas in A. Maii Spicil. Rom. T. II, 233: Arsen. XXXII, 64. Quam dicti Cratetei formam quamquam St. Hieronymus ante oculos habuisse videtur c. Iovian. II, c. 9 scribens: *abite, inquit, pessima malae cupiditates: ego vos mergam, ne ipse mergar a vobis: saepius tamen occurrit versus a Suida in v. Κράτης adscriptus: ἡλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτην, quem ab ipso Cratete factum atque pronunciatam esse Boissonadus probare conatus est in libro, qui inscribitur: Notices et Extraits cett. T. X, 164: v. Origen. Comm. in Evang. Math. XV, 15: Κράτητα γὰρ τὸν Θηβαῖον ... φουοῖν ἀποδομεν πᾶσαν τὴν οὐσίαν τῷ Θηβαίῳ δήμῳ δωρησάμενοι μετὰ τοῦ εἰρηναίου· ὅτι σήμερον ὁ Κράτης Κράτητα Θηβαῖον ἡλευθεροῖ id. adv. Celsum II, 41: Isidor. P. Pelus. Epist. II, 146, p. 173 Rittersh.: Κράτης Κράτητα Θηβαῖον ἡλευθεροῖ eundem Apuleius Flor. II, 14 latinisate donavit: Crates ... rem familiarem abiicit velut onus stercoreis magis labori quam usui. dein coetu facto maximum exclamat, Crates; inquit, Crateta manumittet: sic enim ex cod. Florentini primi auctoritate locus constituendus est. Paulum recedit ab his forma a Simplicio in Comm. ad Epict. Man. 10, p. 64 C prolata: Κράτης Κράτητα χρημάτων*

ἀποστρεφ. Cratetem tranquillae et philosophicae vitae desiderio captum opes magnas a patre relictas ultro abiecit et civibus distribuisse a veteribus saepe, sed nulla de ipsis Cratetis verbis mentione iniecta commemoratur: v. Plut. de aere al. 8, p. 831 E, Aelian. V. Hist. III, 6. Iulian. Or. VI, 201 A: Greg. Nazianz. Or. III, p. 78 D: *μήνας ἡμῖν ὁ Κράτης, καὶ γὰρ ὄντως φιλόσοφος, τὸ μηλόστονον ἀφῆκεν τὴν οὐσίαν καὶ τοὺς παρ' ἡμῶν φιλοσόφους ὅμοιον*: Scholl, ad Lucian. Nigrin. 26. Hieron. Epist. ad Paulin. 58, 2. id. Ep. ad Licin. 71, 3. id. Epist. ad Pammach. 66, 8. Vallars., unde venit in morem, inter probatissima vitae frugalitatis atque severae exempla Cratetem nominare: Apul. Apol. c. 22: Ioann. Chrysost. ad viduam iunior. T. I, 346 B Montf.: *ἀλλ' ἀρξάτερον ἡμῶν εἶδας τὸν Ἐπαμεινῶδαν, τὸν Σωκράτην, τὸν Ἀριστοτέλην, τὸν Διογένην, τὸν Κράτητα, τὸν μηλόστονον ἀνέντι τὴν χεῖραν τῆς αὐτοῦ*: add. id. in or. adv. Oppugnat. vitae Monast. T. I, 95 E, Simplic. ad Epict. Man. 16, p. 112 B. A quibus diversa Philostr. Vit. Apoll. T. I, 13 profert: *τὸν δὲ Θηβαῖον Κράτητα καταποντώσαντα τὴν οὐσίαν οὔτε ἀνθρώποις γενέσθαι ἐπιτήδειον οὔτε πρῶβίτους, quibus affinia Diog. Laert. VI, 87 narrat.*

5a. Arsen. XXXII, 65: excerpta sunt e Scholl. ad Pind. Isthm. V,

- 6 Κρής πρὸς Αἰγινήτην: ἐπὶ τῶν πανουργία πρὸς ἀλλήλους χρωμένων.
- 7 Κρητίζειν: ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι· ἀπατητικοὶ γὰρ οἱ Κρηῖτες.
- 8 Κριὸς τροφεία ἀπέτισεν: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· οἱ 5 γὰρ κριοὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς τρέφοντας· Ἀκούω τὸν κριὸν τὸν ζῶον ἕξ μηνῶν χειμεριωτάτων κατὰ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς κείσθαι καὶ καθύψθαι, ἀπὸ δὲ τῆς ἐαρινῆς λομηρίας ἐμπαλιν ἀναπαύεσθαι καὶ κατὰ τῆς δεξιᾶς κείσθαι. 10
- 9 Κριὸς ἀσελόγκερος: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀσελγῶν.
- 10 Κρεῖσσον ἅ παρέλιπες: ἐπὶ τῶν μωρολογούντων. Θεόκριτος τοῦτ' εἶπεν ἀφνουῖς ποιητοῦ ἀκρόασις ποιούμενος, εἶτα ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ ποῖα ἐστὶ τὰ καλῶς εἰρημένα.
- 11 Κρόνου πυγῆ: τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας. 15
- 8a Κρίνει φίλους ὁ καιρὸς, ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.
- 8b Κρεῖσσον τὸ δοκεῖν, κἄν ἀληθείας ἀπῆ.

2. χρωμένων πρὸς ἀλλήλους λέγεται Ds. 7. τὸ ζ. As. μηνῶν τῶν As. 8. καθύψθαι, ὅταν αὐτὸν αἰρή καὶ περιλαμβάνῃ ὑπὸς As. 9. καὶ κατὰ] κατὰ δὲ As. 12. κρεῖσσον — μωρολογούντων] Maximus om. 13. τοῦτ' ὁ Χίος Maximus. 14. εἶτα abest ab Maximo. εἰρημένα, ἰση, Ἄ παρέλιπες Maximus. 15. πυγῆ R. 17. δὲ τὸ Euripides.

10; eadem fere in Hesych. s. τρι-
τος κρατῆρ leguntur et in Apost.
X, 77a. XVII, 28, ubi v. annot.
Poculum vini aqua temperatū in
honorem Iovis Serratoris mensa
sublata et exhausto ἀγαθοῦ δαιμό-
νος poculo ministrare solebant: v.
Apost. I, 10. Wichersius ad Theo-
pompi Fr. p. 280. Osannus Symb.
ad Lit. Graec. et Rom. Hist. I, 102.
Σοφοκλῆς] fr. 375 Dind.

6. Diog. V, 92; Macar. V, 28.

7. K in nott. ad Diog. V, 58;
Arsen. XXXII, 66. Greg. Cypr. M
III, 87. Apost. XV, 1a. Zenob. IV, 62.

8. K in nott. ad Diog. V, 62;
Arsen. XXXII, 69. Greg. Cypr.
M III, 97. Ἀκούω κτλ.] Aelian.
N. An. X, 18.

8a. Arsen. XXXII, 70; Menand-

Monost. 276. Sententiam illustrat
Boissonadus ad Nicet. Eugen. T. II,
414 et 431 sq.

8b. Arsen. XXXII, 71; Eurip.
Orest. 236. De sententia cf. Schnei-
dewinnus ad Simon. Rell. p. 122.

9. Diog. V, 61. Hesych. s.
κριὸς ἀσελόγκερος: ἦν ἐν τῇ
ἀκροπόλει κριὸς ἀναστειμένος μίγας
χαλκοῦς· ἀσελόγκερων δὲ αὐτὸν εἶπε
Πλάτων ὁ κωμικὸς [fab. inc. fr. 24
Mein.], διὰ τὸ μίγας εἶναι καὶ συν-
αριθμεῖ αὐτῷ τὸν τε Λούριον ἵππον,
ubi in fine vv. καὶ τὸν βοῖν τὸν
χαλκοῦν addenda esse Meinekius
Exercc. Phil. in Athen. Sp. I, p. 30
monuit. Cf. Greg. Cypr. L I, 70.

10. Maxim. Conf. Serm. 17, p. 586
Comb.: Arsen. XXXI, 10. Stob.
Append. Florent. p. 66 Oxf.

11. Diog. V, 64.

- 12 Κρείσσον ἐστὶ πολλοῦ ἀξίον εἶναι ἢ κεκτῆ-
σθαι πολλοῦ ἀξία: ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων τοῦ Πανσανίου.
- 13 Κρείσσον ταῖς ἀλγηδόσι τελευτᾶν ἢ περιφω-
ρον γενόμενον, διὰ μαλακίαν τὸ ζῆν αἰσχυρῶς
περιποιήσασθαι: ἐξ ἀποφθέγματος. 5
- 14 Κρείσσων Ζώπυρος ἑκατὸν Βαβυλώνων: ἐπεὶ
γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸν αἰκισάμενος ὁ Ζώπυρος καὶ τὴν ῥίνα
καὶ τὰ ἄλλα περικόψας ἐξηπάτησε Βαβυλωνίους, καὶ πι-
στευθεὶς παρ' αὐτῶν παρέδωκε Λαρείῳ τὴν πόλιν· πολλὰ-
κις οὖν ὁ Λαρείος εἶπεν, οὐκ ἂν ἐθελήσαιμι λαβεῖν ἑκατὸν 10
Βαβυλώνας ἐπὶ τῷ μὴ Ζώπυρον ἔχειν ὁλόκληρον.
- 15 Κρείσσον ὀλίγον φωτίζεσθαι, ἢ παντελῶς
σκοτίζεσθαι.
- 16 Κριτῆς κάκιστος ὑπάρχεις, καὶ φίλων καὶ πο-
λεμίων: ὑπατεύοντι τῷ Φαυρικίῳ, προσέπεμψεν ἐπιστο- 15
λὴν ὁ τοῦ Πύρρονος ἰατρός, ἐπαγγελλόμενος, ἐὰν κελύξῃ,
φαρμάκοις τὸν Πύρρον ἀποκτενεῖν. ὁ δὲ Φαυρικός τὴν
ἐπιστολὴν πρὸς Πύρρον ἐπεμψεν, αἰσθένουσα κελύσας διότι
καὶ φίλων κάκιστός ἐστι καὶ πολεμίων· ἐπεὶ δὲ φωράσας
τὴν ἐπιστολὴν ὁ Πύρρος, τὸν μὲν ἰατρὸν ἐκρέμασε, τῷ δὲ 20
Φαυρικίῳ τοὺς αἰχμαλώτους ἄνευ λύτρων ἀπέδωκε, μὴ δόξῃ
λαμβάνειν μισθόν. οὐδὲ γὰρ χάριτι Πύρρονος μεμηνημέναι
τὴν ἐπιβουλὴν, ἀλλ' ὅπως μὴ δοκῶσι Ῥωμαῖοι δούλω κτεί-
νειν, ὡς φανερῶς νικᾶν οὐ δυνάμενοι.
- 17 Κροκοδείλου δάκρυα: ἐπὶ τῶν ἐθελόντων τινὸς θά- 25

1. ἐστὶ] Ἰση, αὐτοὺς εἶναι Plutarchus. ἀξίους idem. εἶναι
Plutarchus om. 2. ἢ κεκτ.] Plutarchus ignorat: praemisit vero apo-
phthegmati: θαυμαζόντων δὲ τινῶν ἐν τοῖς λυφύροις τῶν βαρβάρων τὴν πο-
λιτέλειαν τῆς ἰσθῆτος. κρεττοσεν κτλ. 7. γὰρ] δὲ Plutarchus, καὶ W.
9. παρ'] ὑπ' Plutarchus. 10. οὐκ δεest in Plutarcho. ἐθελῆσαι Plu-
tarchus. 11. ἐπὶ μὴ τῷ N. 15. ὑπατεύοντι. [sic] A. δὲ τῷ Φα-
βρικίῳ Plutarchus. 17. Φαυρικός Plutarchus. 18. πρὸς τὸν
Πύρρον Z. 19. καὶ N om. ἰσθὶ κριτῆς καὶ AN Plutarchus. 20.
ἐπιστολὴν] ἐπιβουλὴν Plutarchus. 21. Φαυρικίῳ idem. ἀπέδω-
κεν, οὐκ ἐδέξατο δωρεάν, ἀλλ' ἴσους ἀπέδωκε, μὴ AN Plu-
tarchus.

12. Plut. Apophth. Lacon. 230 E.
13. Plut. Apophth. Lacon. 234 A:
Arsen. XXXII, 67. Cf. Plut. V.
Lycurg. 18.

14. Plut. Apophth. Reg. cett. 173 A.
Cf. Apost. VIII, 35.

15. Arsen. XXXII, 72.

16. Plut. Apophth. Reg. cett. 195
A: Arsen. XXXII, 73. Cf. Plut.
V. Pyrrh. 21. Aelian. V. Hist. XII, 33
et quos Wyttenbachius ad Apophth.
l. c. citat.

17. Mazaris in Boiss. Anecd.
III, 179: αὐτοκράτωρ . . . τὰς ἐκ-

νατον, κλαιόντων δ' ὁμῶς ἐπιτηθευῶς: Ὁ γὰρ κροκό-
 δειλος ὕδατος ἐμπλήσας τὸ στόμα ἔχει κατὰ τῆς ἀτρα-
 που, δι' ἧς οἶδε κατιόντα ἐς ποταμὸν ἢ ἐφ' ὕδρϊαν ἀν-
 θρωπὸν τε καὶ ἄλλα ζῶα ὀλισθηρὰν αὐτὴν ἐργάσασθαι θέ-
 λων· τὰ γὰρ τοι κατολισθαίνοντα αὐ κρατεῖ τῆς ἐπιβά- 5
 θρας, ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν κατηνέχθη, ὁ δὲ ὑπεπῆδησεν ὑπο-
 λαβὼν καὶ δεσπνεῖ: Ἐπ' αὖν δὲ καταφάγη πάντα τὸν
 ἀνθρωπον χεῖε δάκρυα κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ ψιλωθείσης
 τῆς κεφαλῆς τῇ θερμότητι τῶν δακρῶν κατεσθίει καὶ
 ταύτην: Ὅταν οὖν οἱ κροκόδειλοι τέκωσι, τὸν δὲ τὸν 10
 τρόπον ἐλέγχουσι τὸ γνήσιον καὶ τὸ νόθον. εἴν τι παρα-
 χρῆμα ἐκρῖφεις ἀραίασθ, ταλεῖ τὸ λοιπὸν εἰς τὸ γένος καὶ
 πεπίστευται κροκοδείλων εἰς εἶναι· εἴν δὲ ἐλινύσθ καὶ
 βλακεύσθ καὶ μὴ λάβθ ποθὲν ἢ μυῖαν ἢ σέρφον ἢ ἐντερον
 γῆς ἢ σαύρων τῶν νεαρῶν, διέσπασεν αὐτὸν ὁ πατῆρ ὡς 15
 κίβδηλον: Ἰστορήται ὅτι γυναικὶ Αἰγυπτίᾳ Θρέμμα
 ἦν κροκόδειλος σκύλαξ. ἐμακάριζον οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυ-

1. ὁ γὰρ . . τὰ γὰρ] κροκοδείλου δὲ κροκοδείλου καὶ ἐπισημ. εἰς ἀν-
 θρωπὸν τε θῆραν καὶ ζῶον ἐπέρου [ἐκράτη] τὴν ἀτραπὸν δι' ἧς οἶδε κατι-
 όντας ἐς ποταμὸν ἢ ἐφ' ὕδ., ἢ ἵππου τινὸς ἀρδϊαν ἢ καμήλου, ἢ καὶ
 τῇ Δία ὅστε ἐπιβῆναι πλοῖον, ταύτην τοι νύκτωρ καὶ πολλῶ τῷ ὕδατι
 καταφάσκει ἐμπλήσας τὸ στόμα καὶ ἔχει κ. τ. ἀ. πολλάκις, ὀλισθηρὰν
 αὐτὴν ἐργ. θλίον, καὶ ὑπολωτῆραν ταύτῃ τὴν ἕγγρα ἀποφαίνων· τὰ γὰρ
 As. 5. κατολ.ισθ.ά.ν.οντα As. 10. ὅταν — νόθον] οὖν om. et
 verba aliter collocat As. 12. ἐκρῖφεις] ἐκγλυφεις As. γένος καὶ
 φ.ε.λ.ε.ι.τ.α.ι. τοῖς γειναμένοις καὶ As. 13. εἶναι, καὶ ἠρῖθ.μ.η.τ.α.
 As. ἐλινύσθ As. 15. σαύρων As. 16. ὡς ἀδύκιμὸν τε καὶ
 κίβδηλον καὶ προσήκοντά οἱ οὐδέτ. As. ἰστορήται ὡς. Maximus
 om. 17. κροκοδείλου Maximus.

δρομάς καὶ ἐπίθρας καὶ ἰσκρατείας,
 ἔτι τε τὸ κροκοδείλου τοὺς λόγους.
 τοὺς ἀπάτης καὶ δόλου μετούτοι: id.
 ib. 130: καὶ νῦν μὲν ὡς κροκόδειλος
 δακρῶν, νῦν δ' ὡς χαμαιῶν στε-
 νάζων, νῦν δὲ, ὡς Πρωτεύς μάλλον
 . . εἰλυσέ με κτλ. ὁ γὰρ . . δεσ-
 πνε] Aelian. N. An. XII, 15. ἐπ' αὖν —
 ταύτην] eandem rem refert Aste-
 rius in Phot. Bibl. c. 271, p. 503
 Bekk.: ἢ τοὺς Νειλώφους κροκοδεί-
 λους μιμῆσθαι, οὓς φασὶ ταῖς κε-
 φαλαῖς ἐπιθρήνεν τῶν ἀνθρώπων ὡν
 ἔφαγον καὶ δακρῶν ἐπι τοῖς λειψά-
 νοις τῶν φόνων, οὐ μετάνοιαν τῶν
 γεγενημένων λαμβάνοντας, ἀλλὰ τὸ

ἄσαρμον τῆς κεφαλῆς, ἵμοι δοκεῖν,
 ὀδυρομένους ὡς εἰς βρῶσιν οὐκ ἐπι-
 τήθειον; add. Eustath. Opusc. 165,
 54 Taf.: ψευδόμεθα τὸ κλαιεῖν, ὅτε
 καὶ κροκοδειλίκοι, ἐφ' οἷς μὴ ἔχο-
 μεν κατεσθίειν ὀλοκλήρως τοὺς ἀδελ-
 φούς, καὶ γὰρ τοι καὶ κροκοδείλος
 ποτάμιος ἀνθρώπου περιγεγόμενος,
 καὶ τὸν ὅλον κατασπῶσας ἄρρη καὶ
 εἰς κεφαλὴν, ἔδρα μαθὼν ἄσαρμον
 αὐτὴν εἶναι καὶ ἀρρηίαν εἰς βρῶσιν,
 κλαιεῖν ἰθίλει, οὐ πρὸς οἶκτον, ἀλλ'
 ὅτι μικρὰ κερδαίνει τοῦ ἰγκαταλείμ-
 ματος. Ὅταν — κίβδηλον] Aelian.
 N. An. IX, 3. Ἰστορήται κτλ.]
 Max. Tyr. Diss. VIII, 5, p. 137.

ναίκα ὡς ἐπιτιθηνομένην θεῶν· τινὲς αὐτῶν καὶ προσ-
 ἔρριπτον καὶ αὐτὴν καὶ τὸν τροφίμον. ἦν αὐτῇ παῖς ἡβά-
 σκων, ἡλικιώτης τοῦ θεοῦ, συναθύρων αὐτῷ καὶ συντρε-
 φόμιμος· ὁ δὲ τέως μὲν ὑπὸ ἀσθενείας ἦν τιθασός, προσελ-
 θῶν δὲ εἰς μέγισθος ἤλεγξε τὴν φύσιν καὶ διέφθειρε· τὸν 5
 παῖδα· ἡ δὲ δύστηνος Αἴγυπτία ἐμακάριζε τὸν υἱὸν τοῦ
 θανάτου, ὡς γενόμενον δῶρον ἐφαστίμ θεῶν.

Τὸ κ̄ μετὰ τοῦ ῡ.

- 18 *Κύκνειον ἄσμα*: ἐπὶ τῶν ἐγγύς θανάτου ὄντων. οἱ
 γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ἄδουσι·· Καὶ ἴσασι ὁπότῃ 10
 τοῦ βίου τὸ τέρμα ἀφικνεῖται αὐτοῖς, καὶ μέντοι καὶ εὐ-
 δύμως φέρουσιν αὐτὸ προσίον. ἄνθρωποι δὲ ὑπὲρ οὗ οἶκ
 ἴσασι δεδοίκασι καὶ ἡγούνται μέγιστον εἶναι κακὸν αὐτό.
 ἀναγερύονται δὲ ἐπὶ τῇ τελευτῇ οἶον ἐπικηδεῖόν τι μέλος.
 ὁ δὲ ἀετός ἀδίκων ἄρχων πρὸς αὐτὸν οὐδέποτε ἐκράτησεν, 15
 ἡττήθη δὲ αἰεὶ.
- 19 *Κυλώνειον ἄσος*: ἐπὶ τῶν μεμυασμένων·· *Κύλων*
 εἰς ἣν τῶν ἐνδόξων Ἀθηναίων, ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης, ἐπι-
 θυμήσας τυραννῆσαι τῶν Ἀθηναίων, παρεγένετο ἐπὶ θεοῦ
 χρηστήριον καὶ ἐπηρεῶτα· τοῦ δὲ θεοῦ ἐπιχρήσαντος, ἐν τῇ 20
 μεγάλῃ ἑορτῇ ἐπιθεῖσθαι τῇ τυραννίδι, ἀγομένων τῶν
 Ὀλυμπίων, δόξας ταύτην εἶναι τὴν μεγάλην ἑορτήν, ἐπέ-
 θετο καὶ κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηναίων. Περι-
 κλῆς ἔχων σὺν αὐτῷ τοὺς συμπεράττιοντας ἐπανέστη· ὁ δὲ
 Κύλων δεισας τὸν Περικλέα συνέθετο ὅπως ὑπόσπονδος 25·
 σὺν ἀδείᾳ κατέλθοι, καὶ γενομένων τῶν σπονδῶν κατῆι.

1. τιθηνομένην Maximus. τινὲς δὲ idem. προσἔρριπτον] προσ-
 ἐρρίπτοντο idem. 2. παῖς ἄρτι idem. 9. θανάτῳ M. 10. καὶ
 ἴσασι] οὐδὲ τε γὰρ As. 11. αὐτῷ As. 12. φέρειν As. προσίον,
 ὑπὸ τῆς φύσεως λαβῶν ἔχει δῶρον τὸ κάλλιστον· πεπίστευκε γὰρ ὅτι μη-
 δενὸς ἀλγεῖνου μηδὲ λυπηροῦ μέτεστι θανάτῳ As. 14. ἀναγερύονται
 κτλ.] permuta Apostolius omisit. 17. Κυλώνων R. 23. Περικλῆς]
 hunc in hac re etiam Suid. s. κυλώνειον et s. Περικλῆς nominat: mihi
 nomen ex Μεγακλῆς corruptum videtur, de quo v. Plut. Solon. 12.

18. Greg. Cyr. M III, 84: Ar-
 sen. XXXII, 74. Καὶ—αἰεὶ] Ae-
 lian. N. An. V, 34.

19. Κυλώνειον ἄσος sine explica-
 tione Hesychius et Zonar. 1268

commemorant: breviter explicatur
 a Suida. Narratio ex integriori-
 bus quam nunc sunt Scholiis
 ad Arist. Equitt. 443 transcripta
 videtur.

ἐκδησάμενοι ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνῶν μήρινθον, ὡς δὴ
ἐκατῆς τοῦ θεοῦ, οἱ περὶ τὸν Περικλῆα οὐ κατασχόντες τὴν
ὀργὴν ἀπέπεινον αὐτὸν καταρχόμενον. τοῦτο ἐστὶ τὸ Κυ-
λώνειον ἄγος.

- 20 Κυπαρίττου καρπός: ἐπὶ τῶν καλῶ καὶ ὑψηλῶ λε- 5
γόντων, ἄκαρπα δέ.
- 21 Κυρνία γῆ: ἐπὶ τῶν χωρῶν τῶν λησταίς ἐχουσῶν
τοιαύτη γὰρ ἡ Κύρνος πρῶτη.
- 22 Κυνόσαργος: ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ κόθοι ἐξεκρίνοντο.
Κύνα γάρ τινα λέγεται ἀρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μη- 10
ρία αὐτοῦ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς
λαβεῖν χρησὶμόν, Ἡρακλέους ἰδρῦσαι ἐκεῖ ἄγαλμα· ἐξ οὗ
καὶ τοὺς νόθους συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν
ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. λέγεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν νόθων.
- 23 Κύων ἐπισοπεύδουσα τυφλὰ γεννᾷ. 15
- 24 Κυζικηνοὶ στατηῆρες: ἐπὶ τῶν εὐ κεχαραγμένων
στατήρων· διαβόητοι γὰρ οὗτοι.
- 20a Κύκλωπος δωρεά: ἀπὸ τοῦ ἀνωφελῆς.

1. ἐκδησάμενοι R: ἐκδησάμενοι antiqua lectio est et vñ: ἐκατῆς, αὐ-
τὸν καταρχόμενον ab Apostolio contra historiae fidem mutata: v. Thucyd.
I, 126 sq. Ἀθηνῶν] Furiarum templum Suidas nominat. μήριν-
θον] κρίκην κλωστήν Plut. l. c. 3. αὐτὸν] Cylonem ab Atheniensibus
interfectum esse etiam Suidas l. c. narrat; sed v. Meierum de bonis
dama. 4. Κυλώνειον R. 9. ὁ — ἀρπάσαντα] εἰρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ
ἀφ. ἴσκι δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾗ τοὺς νόθους τῶν παιδῶν ἔταπτον.
ἐνωμασται δὲ ὄντως ἀπὸ κινὸς ἀργού, τουτίσκι λευκοῦ ἢ τάχισ. καὶ γὰρ
Ἡρακλεῖ θύοντας [sic] κύνα λευκὸν ἢ ταχύν ἀπὸν ἀρπάσαντα Suidas.
12. ἱερὸν Ἡρακλέους Suidas. ἐκεῖ ἄγαλμα] τῷ τόπῳ Suidas. 13. νό-
θους ἐκεῖ idem. 14. λέγεται κτλ.] Suidas om.

20. Arsen. XXXII, 75. Fructus
cupressi inutilēs: cf. Plin. N. H.
XVI, 60, 139. Proverbium attigit
Cael. Rhodiginus V. L. XXV, 2.

20a. Arsen. XXXII, 76. Fluxit
ex Hom. Od. I, 369: adhibuit Luc.
Catapl. 14: ἀκουσον, ὦ βελτίστη
Μοῖρῶν. οὐ γὰρ με ἡ τοῦ Κύκλω-
πος εὐφραίνει δωρεά, τὸ ὑπασχεῖσθαι,
ὅτι πνύματον ἰγὼ τὸν ὄντιν κατῆδο-
μας: ubi v. Scholia. »Cuiusmodi
sunt ferme tyrannorum et latronum
beneficia, qui solent hoc ipsum
magni beneficii loco imputare, quod
aut minus aut serius noceant. In
hanc sententiam Cic. Philipp. II,
[3, 5]: quod est aliud, P. C., bene-
ficium latronum, nisi ut commemo-

rare possint, eis se dedisse vitam,
quibus non ademerint?« Erasmus
I, 4, 5. Add. Xenoph. Anab. II,
6, 27: ἐνεργεταίς δὲ καταλίγειν [Me-
nonem], ὁπότε εἰς αὐτοῦ ἀφίστατα,
ὅτι χρωόμενος αὐτῷ οὐκ ἀπέλειπον
αὐτόν, et quae Abramius ad Cic.
l. c. attulit.

21. Diog. V, 35.

22. Suid. s. εἰς Κινόσαργος: Ar-
sen. XXXII, 77. Greg. Cyrp. L
II, 56. Apost. VI, 66: similiter rem
narrat Nonnus ad Gregor. Naz.
p. 146 Mont. s. Cosmas in A. Maii
Spicil. Rom. II, 147.

23. Macar. V, 32.

24. Diog. V, 66. Respexit Eu-

- 25 *Κύων παρ' ἐντέροις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπο-
λαύειν τῶν προκαιμένων.*
- 26 *Κύων ἐπὶ θεσμά: ἐπὶ τῶν ἐαυτοὺς εἰς θεσμὰ ἐμβαλ-
λότων.*
- 27 *Κύρβεις κακῶν: ἐπὶ πλήθους κακῶν· κύρβεις γὰρ 5
ξύλα τινὰ πινακοειδῆ, ὅπου τοὺς νόμους ἔγραφον.*
- 28 *Κύκλος τὰ ἀνθρώπινα: σαφῆς ἢ παροιμία· καὶ
προσέτι σοφῆ.*
- 29 *Κύνα δέρειν δεδαρμένην: ἐπὶ τῶν μάτην τι ποι-
ούντων.* 10
- 30 *Κύων εἰς τὸν ἴδιον ἐμετον: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν
ἀγαθῶν εἰς τὰ κακὰ ἐπανακαριπτόντων:· λέγεται ὡς
ἐν πολέμῳ Κάλβου τοῦ Ῥωμαίου σφαγέντος οὐδὲς τῶν
ἐχθρῶν τοῦ ἀνδρός τὴν κεφαλὴν ἠδυνήθη ἀποτεμεῖν, καί-
τοι μυρίων ἀγώνισμα τιθεμένων τοῦτο, πρὶν ἢ παροσιῶτά 15
οὶ κύνα ἀποκτείνειν, ὑπ' αὐτοῦ τραφέντα καὶ μέντοι ὑπερ-
μαχοῦντα τοῦ κειμένου, ὡσπερ ουστρατιώτην καὶ σύσκηνον
ἀγαθόν. * * * οἶον δ' αὐ καὶ τότε ἐβόησεν οὐκ ἀνῆρ μὰ
Δι', ἀλλ' ἀγαθὸς κύων καὶ τὴν γνώμην καρτερός. ὁ Ἡπει-
ρώτης Πύρρος ἀδοιοῦρει, καὶ περιτυγχάνει νεκρῶ πεφονευ- 20
μένῳ καὶ κυνὶ παροσιῶτι καὶ φρουροῦντι τὸν δεσπότην,
ἵνα μὴ πρὸς τῷ φόβῳ καὶ τῷ νεκρῷ λυμιαληταὶ τις. εὐτυχῆ
δὲ ἄρα τρίτην ἔχων ὁ κύων ἀπόσιτος τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῇ
φιλοπόρῳ καὶ καρτερωτάτῃ φρουρᾷ. τὸν μὲν οὖν ᾤκτειρε*

12. λέγεται — πολέμῳ] Ἐν τινι τῶν ἐμφύλων πολέμων ἐν τῇ Ῥώμῃ As.
13. οἰδεὶς μέντοι As. 14. ἠδυνήθη τὴν κ. As. 15. τοῦτο] σφίσι
καὶ καλλώπισμα τοῦτο As. ἢ τὸν As. 16. μέντοι καὶ τὴν εὐνοσίαν
οἱ πιστότατα ἀποσιῶντο καὶ ὑπερμ. As. 17. ὡσπερ οὖν As. τι καὶ
As. 18. ἀγαθόν] post hanc vocem pars versus dimidia vacua relicta
est: ἀγαθόν καὶ ἐς τὰ ἴσχυα φίλον As. δ' αὐ] δὲ αὐ R. τότε]
τὸ δὲ R As. 19. Δία As. καρτερός, μαθεὶν ἄξιον As. 20. καὶ]
εἶτα μέντοι As. 22. φόβῳ καὶ μέντοι καὶ τῷ As. λυμιαληταὶ As.
24. καρτερωκωτάτῃ As. τὸν] ὅπερ οὖν διδαχθεὶς ὁ Πύρρος τὸν
μὲν ᾤκτ. As.

polis in Scholl. ad Arist. Pac. 1176:
ἦδὲ Κύκλιος πλῆτα στατήρων.

25. Diog. V, 67.

26. Diog. V, 68: DV III, 3.

27. Diog. V, 72.

28. Aristot. Probl. 17, 3: ὡσπερ
ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκάστου τῶν
ἄστρων φορᾷ κύκλος τις ἴσκι, τί
κωλύει καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἀπώ-

λειαν τῶν φθορῶν τοιαύτην εἶναι,
ᾧστε πάλιν ταῦτα γίνεσθαι καὶ φθί-
ρεισθαι; καθ' ἑπὶ καὶ φασὶ κύκλος
εἶναι τὰ ἀνθρώπινα: cf. Soph. Electr.
917 et v. notf. ad Apost. XVII, 33.

29. Diog. V, 85.

30. Arsen. XXXII, 78. Greg.

Cypr. L II, 36. λέγεται καὶ.]

Aelian. N. H. VII, 10.

καὶ ταφῆς ἤξιωσε, τὸν γε μὴν κύνα προσέταξε τυχεῖν κηδε-
 μοκίας, καὶ εἰδίδων ὅσα κυνὶ παρόντι ἐκ χειρὸς καὶ μάλα
 γε ἱκανὰ καὶ ἐφοικαῖ. οὐ μετὰ μικρὸν ἐξέτασις ὀπλιτῶν
 ἦν, καὶ ὁ βασιλεὺς ὄν προαίπων ἐθεάτο καὶ οἱ παρῆν ἐκαί-
 νος ὁ κύων, καὶ τὰ μὲν ἄλλα θαυτὸν σιγῇ κατείχεν. ἐπεὶ 5
 δὲ ἄρα τοὺς τοῦ δεσπότητος φονέας ἐν τῇ τῶν στρατιωτῶν
 εἶδεν ἐξέτασε, ὁ δὲ οὐκ ἐκαρτέρησεν, ἀλλὰ εἰς αὐτοὺς
 ἐπήθε καὶ ὑλάκει ἀνάστων τοῖς ὄνυξι καὶ ἐς τὸν Πύρρον
 ἄμα ἐπιστροφόμενος, ὡς οἶός τε ἦν ἐπήγετο μάρτυρα, ὅτι
 ἄρα τοὺς ἀνδροφόνους ἔχει. οὐκοῦν ὑπόνοια εἰσερχεται 10
 καὶ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς περιεστῶτας αὐτόν, καὶ ποιούν-
 ται ἐνθύμιον τῆν τοῦ κυνός ὑλακὴν τῆν ἐς τοὺς προειρη-
 μένους. καὶ σὺλληφθέντες στραβλοῦνται καὶ κατεῖπον ὅσα
 ἐτόλμησαν.

31 Κυνὶ δίδως ἄχυρα, ὄνω δ' ὀστέα: ἐπὶ τῶν τάναν- 15
 τία ποιούντων.

32 Κύνας Ἰνδικοί: θηρία δὲ εἶδε τὴν ψυχὴν θυμοει-
 δέστατα· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ζῴων ὑπερφρονοῦσι, λείοντι
 δὲ ὁμόσοι χωρεὶ κύων Ἰνδικός καὶ ἐγκείμενον ὑπομένει καὶ
 βρυχαμένῳ ἀνθυλακεῖ καὶ ἀντιδάκει δάκνοντα· καὶ πολλὰ 20
 λυπήσας τελευτῶν ἠτάταται ὁ κύων. εἶη δ' ἂν καὶ λίων ἠτη-
 θεῖς ὑπὸ κυνός Ἰνδοῦ, καὶ μέντοι καὶ θακῶν ὁ κύων ἐγε-
 ται καὶ μάλα ἐγκρατῶς· κἄν προσελθῶν μαχαίρα τὸ σκέλος
 ἀποκόπησεν τοῦ κυνός, ὁ δὲ οὐκ ἄγει σχολὴν ἀλγήσας ἀνεί-
 ναι τὸ δῆγμα, ἀλλ' ἀπεκόπη μὲν πρότερον τὸ σκέλος, τε- 25
 κρὸς δὲ ἀνήκε τὸ στόμα:· Ἀνθρώπου μόνου καὶ κυ-
 νός κοροσθέντων ἀναπλεῖ ἢ τροφή. καὶ τοῦ μὲν ἀνθρώπου

30a Κύων ταῦτ' ἄρα οὐκ ἐσθίει.

3. ἐφοικα εἰς τὴν ταυτοῦ φιλίαν τε καὶ εὐνοίαν, κατὰ μικρὰ ὑπὲρ
 τὸν κύνα ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοσοῦτον. εἶτα μέντοι οὐ μετὰ μα-
 κρὸν ἐξέτασις As. 5. κατείχεν] ἔχει καὶ προσέταξε ἦν As. 7. ἐκαί-
 νησεν ἰταῦθα ἀπορμῶν As. ἰς As. 17. θηρία] θουρία R. δὲ —
 καὶ τῶν] καὶ οἶδε εἰσὶ, καὶ ἀλεῖν ἄλλοι καὶ ψυχὴν θυμ., καὶ τῶν παν-
 ταχόθεν κυνῶν μάλιστα. Καὶ τῶν As. 20. βρυχαμένῳ R. 21. αὐ-
 τὸν λυπήσας καὶ κατεκτόησεν τελευτῶν As. 22. Ἰνδοῦ, καὶ διαφθερῆν
 δ' ἂν ἐν θηροφ. Καὶ As. 24. ἀποκόπησεν As. 26. στόμα, καὶ
 κίττα βιασθείς ἀποστῆναι τῷ θανάτῳ As. 27. ἀναπλεῖ] ἀπλή As.

30a. Arsen. XXXII, 79: cf. Apost.
 XIII, 23.

31. Arsen. XXXII, 80. Dictam
 in eos, qui muthera praepostera
 atque incongrua largiantur: ossa

enim canum, asinorum paleae sunt
 esca. Attigit Gatacker Advers. Post.
 43, p. 872.

32. Κύνας — στόμα] Aelian. N.
 An. IV, 19. Ἀνθρώπου — ἐτίρας]

ἡ καρδία τῷ μαζῷ τῷ λοιῷ προσήρτηται, τοῖς γε μὴν ἄλλοις ζῳοῖς ἐν μίῳ τῷ στήθει προσέπλασται. γαμφώνυμον δὲ ἄρα οὐδὲ ἐν οὔτε πίνει, οὔτε οὔρει, οὔτε μὴν συναγλάσσεται ἑτέροις. **Νικίας** τις τῶν κνηγούτων ἀπροσπικτος φερόμενος εἰς ἀνδρακιστῶν κάμινον κατηνέχθη, οἱ δὲ κύ- 5 νες οἱ σὺν αὐτῷ τούτο ἰδόντες οὐκ ἀπέστησαν, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα κνιζόμενοι περὶ τὴν κάμινον καὶ ὠρῶμενοι διέτριβον, τὰ δὲ τελευταῖα μονοουχί τοὺς παριόντας ἤρεμα καὶ πεφεισμένως κατὰ τῶν ἱματίων δάκνοντες, αἶτα εἶλκον ἐπὶ τὸ πάθος, αἶον ἐπικούρους τῷ θεσπότη παρακαλοῦντες 10 τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι. καὶ γούν εἰς ὄρων τὸ γενόμενον ὑπώπειπυσε τὸ συμβάν, καὶ ἠκολούθησε καὶ εὔρε τὸν **Νικίαν** ἐν τῇ καμίῳ καταφλεγέστα, ἐκ τῶν λειψάνων συμβαλὼν τὸ γενόμενον.

Τὸ κ' μετὰ τοῦ ὦ.

15

- 33 **Κωφότερος** κίχλης: παρόσον ἄφωνον τὸ ζῷον.
 34 **Κωφότερος** τοῦ **Ταρωναίων** λιμένος: λιμὴν τις ἦν στενὰς ἔχων τὰς εἰσβάσεις.
 35 **Κῆος** πρὸς **Χιον**: ὅταν ἐλάττω πρὸς μίζω τις παραβάλλει. 20

- 33a **Κωφὸν** γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκιδος οὔτιδαοῦ.
 33b **Περί** τῶν ἐννέα **Μουσῶν**
 καὶ ποίας τέχης ἐκάστη ἐπικρατεῖ καὶ τίς ἀκριβέστερον ἐκάστη τέχνη ἐχρήσατο.
Κλειὸ ἱστορίας· **Ἡρόδοτος**. **Θάλεια** κωμῳδίας· **Μένανδρος**. 25
Μελοπομένη τραγωδίας· **Εὐριπίδης**. **Εὐτέρπη** αὐλῶν· **Στησίχορος**.
Τερψιχόρη λύρας· **Πίνδαρος**. **Ἐρατώ** κνυβάλων· **Ἐρημῆς**.
Καλλιόπη ποιήσεως· **Ὀμηρος**. **Οὐρανία** ἀστρονομίας· **Ἄρατος**. **Πολυμνία** γεωμετρίας· **Εὐκλείδης**.

2. προσέπλασται. **As.** γαμφώνυχον **R As.** 4. δὲ τις **As.** κνηγεούτων **As.** 7. κνιζόμενοι **As.** 9. εἶκοντες **As.** 11. γενέσθαι] οἱ κύνης **As.** γινόμενον **As.** 13. καταφλεγέστα **As.** 19. ἐλάττωσα **Ds.** μίζωσα **Ds.** παραβάλλη **Ds.** 23. ἐπικρατεῖ — ἐχρήσατο] ἐκωστάει· καὶ τίς ὁ ταύτης ἐν βίῳ ἱερωτικῆς **Moschopolus**.

- id. ib. IV, 20. **Νικίας** κτλ.] id. 33b. **Arsen.** XXXII, 83: **Moschop.**
 ib. I, 8. **Opusc.** p. 59 **Titz.**
 38. **Greg. Cyr.** L II, 49: **Arsen.** 34. **Diog.** V, 43. **Cf. nott. critt.**
 XXXII, 81. **ad Apost.** XVII, 18.
 33a. **Arsen.** XXXII, 82: **Hom.** 35. **Diog.** V, 70. **Cf. ann. ad**
 II. A, 390. **Apost.** XVIII, 26a.

- 36 Κωφῶ ὁμιλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
 37 Κώνωπος ἐλέφας Ἰνδός οὐκ ἀλεγίξει.

Ἄρχῃ τοῦ ᾧ στοιχείου.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ α̅.

- 38 Λάβρακας Μιλησίους: ἐπὶ τῶν λαιμάργων. ἔστι δὲ 5
 ὁ λάβραξ εἶδος ἰχθύος· τὴν δὲ προσηγορίαν πεποιήται, διότι
 κέχηεν αὐτοῦ τὸ στόμα καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ
 καταπίνει· ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἀλίσκεται. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς
 Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακες καὶ πλεῖστοι διὰ τὴν
 ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες 10
 τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσι ἐκ τῆς θα-
 λάττης καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ Μιλησίοις:· Λάβραξ
 καρίδων ἄπτεται· καὶ εἴη ἂν εἰ καὶ πτασας ἐρῶ ἰχθύων
 ὀψοφαγίστατος· αἱ δὲ ἀμύνασθαι αὐτοὺς ἀδυνατοῦσαι, αἰ-
 ροῦνται συναποθνήσκειν· ὅταν γοῦν αἰσθωνται λαμβανό- 15
 μεναι, τὸ ἐξέχον τῆς κεφαλῆς, ἔοικε δὲ τριήρους ἐμβόλω
 καὶ μάλα γε ὀξεῖ· τοῦτο τείνουσιν αἱ γενναῖαι σοφῶς ἐπι-
 στρέψασαι, πηδῶσι τε καὶ ἀναθόρουνται κοῦφα καὶ ἀλτικὰ.
 κέχηεν δὲ ὁ λάβραξ καὶ μέγα, καὶ ἔστιν οἱ τὰ τῆς δέξιός
 ἀπαλά. οὐκοῦν ὁ μὲν συλλαβῶν τὴν καρίδα καμουῦσαν, 20
 οἴεται δειπνον εἶχειν· ἡ δὲ ἐν ἐξουσίᾳ τε καὶ εὐρυχωρίᾳ
 σικριτῶ, τῆς φάρυγγος, ὡς ἂν εἴποις, καταχορεύουσα· εἴτα
 ἐρηπύγνυται τῷ δειλαίῳ θηρατῇ τὰ κέντρα καὶ ἐλκοῦται

5. Λάβρακας . . ἰχθύος] Λάβραξ. εἶδος ἰχθύος. Καὶ παροιμία.
 Λάβρακας Μιλησίους Suidas. 9. δμῖ] Μιλήτος δὲ πόλις Ἀσίας, ἐνθα
 πολλοὶ γίνονται λάβρακες, διὰ Suidas. 12. ὁ λάβραξ καρίδος ἡ ττη-
 τ α: As. 14. ὀψοφαγίστος R As. αἱ δὲ ἀμύνασθαι] οὐκοῦν ἔλλιοι
 ὄντες τὰς ἐλείους ἰλλοχῶσι. εἰσι γὰρ τῷ γένει τριτταί· καὶ αἱ μὲν αὐτῶν,
 οἷας προείπον, αἱ δὲ ἐκ θυκίων, πετραῖαι γε μὴν αἱ τρίται. ἀμύνασθαι
 δὲ As. 15. ὅταν] καὶ τότε σόφισμα εἰπεῖν οὐκ ὀνήσω αὐτῶν. ὅταν As.
 17. τοῦτο] καὶ ἄλλως ἰστομάς ἔχει δειπνὴν πρίονος, τοῦτο As. 19. δέριος
 As. 21. ἔξειεν As.

36. Plut. Prov. 43 Boiss. Greg.
 Cypri. M IV, 89.

37. Phalar. Epist. 29: πολλὰ λέ-
 γειν ἰχθῶν καὶ κατὰ σοῦ, καὶ περὶ ἧς
 κατ' ἰμοῦ περιλάρημας ἐν Λιουτίνους
 δημοκοπίας, οὐδὲν ἐρῶ περισσώτερον,

πλὴν ὅτι κώνωπος ἰλλφας Ἰνδός οὐκ
 ἀλεγίξει: ubi v. Lennepius: add.
 annot. ad Apost. VII, 8.

38. Suidas: Arsen. XXXIII, 50.
 Append. Prov. III, 57. Λάβραξ
 κτλ.] Aelian. N. An. I, 30.

οὐ τὰ ἔνδον καὶ ἀνοιδθήσαντα αἷμα ἐκβάλλει πολὺ καὶ ἀπε-
πνίγη καὶ καινότερα δῆπου ἀποκτείνασα ἀνήρηται.

- 39 Λάβωμεν τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ Εὐρώπῃ: ἐπὶ τῶν
ἐνὶ πόσῳ δύο κατωρθωκότων· ἐκ τῶν Θεμιστοκλέους ἀποφθε-
γμάτων. 5
- 40 Λαγωγὸς καθεύδων: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύ-
δειν, ἢ πανουργουμένων.
- 41 Λαγωγὸς περὶ τῶν κρεῶν τρέχει: δειλὸν τὸ ζῶον·
ὄθεν καὶ Ῥηγίνος λαγῶς ἐλέχθη: καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγι-
νοὺς ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῶδουν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διακινδυνευ- 10
όντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο καρτερώς ἀγωνιζομένων·.
Εἰς τὴν κοίτην τὴν συνήθη οὐ πάρεσιαι, ὁ λαγῶς πρὶν ἢ
ταράξῃ τὰ ἴχνη, πῆ μὲν εἰσιῶν, πῆ δὲ ἐξιῶν, ἵνα ἀφανίσῃ
τὴν ἐκ τῶν θηρατῶν εἰς αὐτὸν ἐπιβουλὴν·. Λέγεται καὶ
τάδε περὶ αὐτῶν· τίπτειν καὶ ἄρθενας λαγῶς καὶ ἔχειν παι- 15
δοποιεῖσθαι τε ἅμια καὶ ὠδίνειν, ὡς τῆς φύσεως μὴ ἀμοι-
ρεῖν ἐκατέρας·. Ἔστι δ' ὁ λαγῶς καὶ ἀνέμων τε καὶ
ὠρῶν ἐπιστήμων· ἐν χειμῶνι οὖν κοίτην ἐν τοῖς προσηλίοις
τίθεται· δῆλα γὰρ δὴ ὅτι θάλλεται μὲν ἀσμένως, κρύει
δὲ ἐχθρῶς ἔχει· θέρους δὲ πρὸς ἄρκτον ἀποκλίνει πόσῳ 20
ψύχους· τῆς δὲ τῶν ὠρῶν διαφορᾶς αἱ ὄλινες αὐτῷ γνώμων.
οὐ μὴν ἐπιμύει καθεύδων ὁ λαγῶς, καὶ τοῦτο αὐτῷ ζῶον
μίονῳ περισσῆται, οὐδὲ νικάται τῷ ὕπνῳ τὰ βλέφαρα· Φασὶ
δὲ αὐτὸν καθεύδειν μὲν τὸ σῶμα, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς
τηγνικάδε ὄραν. 25

1. ἀνοιδθήσαντα As. ἀποπνίγει As. 2. ἀποκτείνουσα
As. 7. ἢ πανουργουμένων Ds om.: v. K in nott. cr. ad Diog. l. c.
8. λαγῶς τὸν περὶ τ. κ. τρίγῳν Zenobius. ἄγαν τὸ idem. 10. λέγε-
ται δὲ] παροιμία δὲ τις ἰστίη Ὁ λαγῶς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, Zeno-
bius. 11. ἀγωνιζομένων τασσομένη idem. 13. ταράξει As. 14.
ἐπιβουλῆ] de leporis sapientia nominata As addt. λέγεται — ἴχνη]
τίπτειν γὰρ δὴ καὶ ἄρθενας λαγῶς ἔλεγε, καὶ ἔχειν As. 17. ἴσθι δ'] ἦν
δὲ ἄρα As. 18. ἐν — κοίτην] σοφῶν γὰρ τι χρῆμα αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ
εἴχαρι ὄν. χειμῶνος οὖν κοιτῶν As. 25. τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς As.

39. Plut. Themist. c. 16.

40. Diog. VI, 1: Arsen. XXXIII,
51. DV III, 6.

41. Zenob. IV, 85: Arsen. XXXIII,
52. DV III, 8: add. Apost. XVI,
99c. δειλόν] cf. Apost. V, 90c.
Ῥηγίνους] cf. Apost. XV, 22. λέγε-
ται κτλ.] Anonym. apud Hasium
ad Leon. Diac. p. 257 D: ὡς δ'

ἄρκτη καθυρῶς ὁ κίνδυνος, ... ὡς
τὰ περὶ ψυχῆς οὖν ἡμῶν κινδυνεύεται,
τὸν μὲν τότε ὀλεθρὸν σοφῶν] ὡς
ἔχον ἀπειροσάμην] add. Boettiger
in Amalth. I, 48 a Walzio ad h. l.
laudatus. Εἰς — ἐπιβουλῆ] Ae-
lian. N. An. VI, 47. λέγεται —
ἐκατέρας] id. ib. XIII, 12. Ἔστι κτλ.]
id. ib. XIII, 13.

- 42 Λακωνικὸν τρόπον: περαίνειν ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· ἤμισα γὰρ τὰς γυναῖκας ἐφύλασσον οἱ Λάκωνες. καὶ Λακωνίζεῖν, τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι.
- 43 Λακκόπλουτος εἶ κατὰ τὸν Καλλίαν: οὕτως ἔλεγον Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ξέρξην⁵ ἤτεθνεντα ἐν τῇ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν· ἑσταθμικῶτος δὲ τινος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότες, τῶν δὲ βαρβάρων ὄξειαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, ἐμβαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντας ὕστερον ἀνασῶσιν ἐπανελθόντας. οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν.
- 44 Λαμίας δυσμορφότερος: αὐτήν ἐν τῇ Λιβύῃ Δοῦρις ἐν δευτέρᾳ Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι,
- 43a Λάμβδα ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον,¹⁵ ὡσπερ οἱ Μεσσηνιοὶ μ. Εὐπολις· Ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα. οὕτως καὶ Θεόπομπος.

1. τρόπον περαίνει N: τρόπον, τὸ περαίνειν καὶ παιδιστοποιεῖν, τὸ παρέχειν κτλ. Hesychius. 2. φύλασσουσιν Photius cum Suida, φυλίτουνσιν Hesychius. 3. καὶ κτλ.] s. Λακωνίζεῖν haec afferunt Suidas et Hesychius. χρῆσθαι] Ἀμοινοφάνης Θεομοφορμιαζούσις β Photius et Suidas addunt: fr. 322 Dind. 4. λακκόπλουτος — Ἀθηναῖον] Λακκόπλουτος. Καλλίαν τὸν Ἀθ. οὕτως ἔλεγον Suidas. 6. τῇ περὶ Suidas. 10. πολὺν] πολλὴν N. ἐλπίζοντες Suidas. 13. δυσμορφότερος RZ. 14. δευτέρᾳ Suidas. Λιβυκῶν] Ἀιβυκῶν vereor ne compendioso debeat, cum Λιβύης vel ἰν Λιβίῃ esset significatum: Bernhardius. De Libycis enim a Duride scriptis altum apud veteres silentium.

42. Phot. Suid. Hesychius: Arsen. XXXIII, 53. Saepissime comici poetae libidinosos Lacaeuarum mores perstrinxerunt: cf. O. Muelเลอร์ Dor. II, 287. 296.

43. Arsen. XXXIII, 54. οὕτως κτλ.] Suidas, Photius: Hesych. s. λακκόπλουτος: ὁ Καλλίας, ὑπὸ τῶν κωμικῶν, διὰ τὸ περιτεχνεῖν χρυσὸν εἰς φερίαν βεβλημένῳ. De difficultatibus, quibus laboret narratio, Bosslerus de gent. Att. sacer. diap. p. 33 et Bernhardius ad Suidae l. c. exposuerunt. Lemmatis causa appono Alciph. Ep. I, 9: βοῦλομαι δὲ πρὸς ἕνα τῶν λακκοπλουτῶν . . . οἰκίως ἔχιν: Max. Tyr. Diss. XI, 7, p. 202: τί τοῖς θεοῖς ἰσχυλεῖς; μηδὲν τὸ παρὰ τὴν αἴτιαν φοβηθῆς,

καὶ πλουτήσεις, κἂν Ἰππώνιος ἦς: add. Themist. Or. 294 A.

43a. Arsen. XXXIII, 55: Photius. Idem narrat Eustath. ad Hom. II. B, 581, p. 293, 39: ἱστορεῖται δὲ ὅτι Λακεδαιμόνιοι λάμβδα ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν εἰς παράσημον ἔγραψον ἐν τοῦ κατάρχοντος στοιχείῳ χαρακτηριστικῶς ἑαυτοῖς, ὡσπερ οἱ Μεσσηνιοὶ, πλησιόχωροι ὄντες αὐτοῖς καὶ πολλοὶ τὸ μ. Εὐπολις· Ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν τὰς κωμικὰς ἀσπίδας. Εὐπολις] fr. inc. fab. 37 Mein. Θεόπομπος] fabb. inc. fr. 16 Mein.: historico vindicat Wichersius: cf. fr. 325.

44. Arsen. XXXIII, 56. αὐτήν κτλ.] haec e Photio aut Suida s. Λαμία transcripta sunt, qui Scholl.

μιχθέντος δὲ αὐτῆ τοῦ Διὸς, ὑφ' "Ἡρας ζηλοτυπουμένην
 ἃ ἔτι κτεν ἀπολύσαι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον
 γεγονέναι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθεί-
 ρειν. "Ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὀρμηθέντες οἱ
 "Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον Ἀθηναίων ἡγου- 5
 μένων τῆς ἐλευθερίας ἀντιποισάμενοι τὸν Ἀντίπατρον
 ἐνίκησαν. Μένανδρος ἐν Ἀνδρογύνῳ·

πλήσας γὰρ ἐφθειραν ἐκ παρατάξεώς ποθεν τὰς
 ἐν Λαμῖα πάσας.

45 Λαρινοὶ βόες: ἐπὶ τῶν εὐτραφῶν. ἀπὸ Λαρίνου 10
 βουκόλου τοῦ ἐν Ἠπειρῷ κλέφαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς,
 ὡς Λύκος ὁ Ῥηγίως, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε·

1. τοῦ in Suida deest. ζηλοτυπουμένης Z, quod Hullemannus
 defendit. 2. ἀπολλύσαι RWZ Suidas. 5. μετὰ] κατὰ m. 7.
 Ἀνδρογύνῃ Z. 8. πλήσας] πάσας A, πλήρας N. ἐφθειραν] ἔφθειραν
 Photius, ἐφθειρ Bernhardius. 10. ἐπὶ τῶν εὐτραφῶν] absunt a Suida:
 sumpta sunt ex Scholl. ad Aristoph. l. c.: λαρενῶ βοῖ] ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ
 καὶ εὐτραφεῖ. ἀπὸ — κλέφαντος] οἱ ἐν Ἠπειρῷ, ἀπὸ Λαρίνου βου-
 κόλου, κλέφαντος Suidas.

ad Arist. Pac. 751. Vesp. 1030 in
 angustum deduxerunt. Similia in
 Scholl. ad Aristid. p. 19 Fromm.
 leguntur. Λοῦρις] fr. 37 Hullem.:
 in secundo de rebus Agathoclis li-
 bro Duris haec exposuit. "Ἔστι κτλ.]
 cf. Etymol. M. s. Λαμῖα et v. Grauert
 Anal. I, 250 sqq. Ἀνδρογύνῳ] fr.
 5 Mein. Lamiae nomine non solum
 mulieres deformes turpesque
 notabantur: Apul. Metam. I, c. 17.
 V, c. 11: sed etiam infantes a nu-
 tricibus territabantur: Dio Chrysost.
 Or. 55, p. 285 R.: θαιμάζεις τοὺς
 λαινας . . . οἷς ἐκείνος ἐκίλει τοὺς
 ἀναισθητοὺς, ὡπερ αἰ τίθηται τὰ
 παιδία δειματοῦμενα τὴν Λαμῖαν: add.
 Strab. 1, p. 19. Scholl. ad Arist.
 Equitt. 693 et Choerobosc. in Cra-
 meri Anecd. Oxon. T. II, 239, 13:
 Λαμῖα [cod. Λομῖα]: ὄνομα κύριον·
 γίγονεν δὲ ἡ γυνὴ Δημητρίου τοῦ
 Φυλῆρεως [cf. Ostermannus de Demet.
 Phal. Comm. I, p. 8]: ἴστιν
 δὲ καὶ πρόσρηρικόν, τὰ φάσματι
 [cod. χύσματα]. οἷτω Λοργενσα-
 νός: affinia terriculamentorum no-
 mina peti possunt ex annot. ad
 Zenob. I, 53. III, 3: add. Apost.

X, 89. Fluxit autem hic usus e
 fabulis, quas multas et miras Graecorum
 ferax rerum fictarum ingenium de
 Lamia emisit: v. Diod. XX, 41. Klausenius
 de Aen. et Pen. I, 207.

45. Suidas: Arsen. XXXIII, 57:
 Photius. Quae h. l. leguntur, e
 Scholl. ad Arist. Pac. 925 descripta
 sunt, quibuscum consentit enarra-
 tor Pindari in Nem. IV, 82. Aliam
 viam institit Eustathius ad Hom.
 Il. Φ, 392, p. 1243, 11: καὶ ὅτι
 ἀπὸ τοῦ φόνου καὶ βόες λαρινοὶ καὶ
 ταῦροι οἱ μέγα καὶ παρὰ δέμα ἐχοί-
 τες: suo denique more ineptit
 Tzetzes Chil. VIII, 270, et in Schol-
 liis a Cramero Anecd. Ox. III, 362
 editis. Λίκος] ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέ-
 ξανδρον, ut Scholl. ad Aristoph.
 l. c. docent. Egit de Lyco Unge-
 rus Parad. Theb. I, 383. Πηόε-
 νος] ἐν Ἠπειρωτικοῖς, ni fallor: v.
 Vossius Hist. Gr. 493 West. Ἀπολ-
 λόδωρος] p. 450 Heyn. Epirotici
 boves et maximi erant et praepin-
 gues ob pascua eximia: Aelian. N.
 An. XII, 11. Oppian. Cyneg. II,
 109: hinc saepe cum laude memo-

*Πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλῆα ἀνεῖναι τινὰς τῷ Λαδω-
ναίῳ Διῖ· Ἀπολλόδωρος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς λαρινοὺς
καλεῖ· λαρινεῦσιν γὰρ τὸ οἰτεῦσιν.*

- 46 *Λάρος κεχηνώς: ἐπὶ τῶν ἀρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν.*
47 *Λακωνικὰς σελήνας: ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλως συνθήκας 5
ποιουμένων· οὗτοι γὰρ βοήθειαν αἰτούμενοι ἀνεβάλλοντο,
τὴν σελήνην προφασίζόμενοι.*
48 *Λάρος ἐν ἔλεσιν: ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.*

Τὸ ἄ μετὰ τοῦ ἔ.

- 49 *Λεβηρίδος γυμνότερος καὶ κινδύλου: ἔστι δὲ 10
λεβηρίς τὸ δέρμα ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφτις· ὁ δὲ κινδύλος εἶδος
ὄρνειου ἀσάρκου.*

1. Πρόξενος κτλ. nunc non comparent in Schol. Arist. l. c. τὸν RZ om. 2. αὐ τοῖς] αὐτοῖς NRZ. 3. καλεῖ Suidas om. 4. λεπτῶν N: Suidas addit: ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνειόν ἐστιν ἀρπακτικὸν καὶ ἀδμήριον. 8. λάρος ἐν Νημίῳ Photius. παροιμία ἐπὶ Photius et Suidas. 10. Suidas: λεβηρίς, τὸ γῆρας, ὁ . . . ὄφτις, καὶ παροιμία: Τυφλότερος λεβηρίδος κ. κ. ἔστι δὲ εἶδος ὄρνειου ἀσάρκου καὶ λεπτοῦ, ἄλλως δὲ γυμνό-τερος. φασὶ γὰρ ὅτι Λεβηρίς πίνης ἰγνίετο, ἔξ οὗ καὶ ἡ παροιμία μετήχθη.

rantur: Aristoph. Pac. 925. Aristot. H. An. III, 16, 7. Varr. R. R. II, 5, 10: plura praebent Schneiderus ad Aristot. et Varr. ll. cc., et O. Muellerus Dor. I, 424.

46. Suidas: Arsen. XXXIII, 58. Arist. Equit. 956: λάρος κεχηνώς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν. Larus, avis praedae avida et vorax, quom facile inescari patiat: Hom. Od. E, 51. Aristoph. Av. 567. Schneiderus ad Arist. H. An. V, 8, 4: eius nomine a Graecis non solum homines rapaces ac lucro furtisque dediti appellantur: Aristoph. Nub. 591: ἦν Κλίωνα τὸν λίρον δώρον ἰλιότες καὶ κλοπῆς: Matron apud Athen. IV, 134 E: Χαιρεφῶν, πεινῶντι λάρῳ ὄρνειο ἰοικώς, Νήσσης, ἄλλοτριῶν εὐ εἰδώς δειπνοαγνῶν: Timocles apud eundem VIII, 342 A: ὥστε τοῖς λάροις εἶναι Σύρονος: Lucian. de Merc. Conduct. 3: καθάπερ ὁ λάρος ὅλον περιχαρῶν τὸ δίλεαρ: Aelian. Epist. Rust. 18, p. 421 Cuiac. : Λάχης . . . λάρου βίον ζῆ καὶ

ἀνίμοις μάχεται: sed etiam fatui atque stulti: Eustath. ad Hom. l. c. p. 1522, 56: ἰοτίον δὲ, ὅτι τὸν λά-ρον, τῇ εἰρηθείᾳ ἢ ἰοτίον προσοχῇ παροιμιακῶς ἀποκλήροι· ὕθιν καὶ λίρους τοὺς εὐήθεις φημὲν: Luc. Timon. 12, ubi v. Hemsterhusius, cui add. Huschkius de Annio Cimbr. disput. 32.

47. Diog. VI, 30.

48. Suidas: Arsen. XXXIII, 59: Photius.

49. Suidas: Arsen. XXXIII, 60. De cindalo cf. Apost. IX, 82: cf. Diog. III, 73. App. Provn. III, 58. Apost. V, 67^a. Dici ἐπὶ τῶν πύρρῳ πτωχῶν refert Diogenianus. Usurpaverant ut videtur Aristophanes et Strattis: Erotian. Lex. Hippocr. 244 Fr.: Λεβηρίδος ὑμενώ-δους ἀποσύρματος, ὅπερ ἰστί τὸ τῶν ὄφτων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαρῶν καὶ Στράτι-τις ἐν Φοινισσαίς: v. Meinekius Com. Gr. II, 2, 782.

- 50 *Λειβηθρίων ἀνοητότεροι: Θουκυδίδης ταύτη ἐχρή-
σατο. οἱ γὰρ Λειβηθριοὶ ἔθνος ἦν μωρόν, ἀπὸ τόπου Λει-
βηθρα καλουμένον, ἐν ᾧ κατώκουν, οὕτω παρωνομαζόμενον.*
- 51 *Λέγειν μὲν τὰ ἄριστα, πράττειν δὲ τὰ κάλλι-
στα: τοῦτο ἐξ ἀποφθέγματος.* 5
- 52 *Λευκώλενον λίνον κέρδει γαμεις: ἐπὶ τῶν αἰ-
σχροῦς ἐπὶ κέρδει γαμούντων.*
- 53 *Λεωκόριον οἰκεῖς: ἐπὶ τῶν λιμωτόντων· ἔστι δὲ
τόπος τῆς Ἀττικῆς ἐλιμωξέ ποτε ἢ Ἀττικὴ καὶ λύσις ἦν
τῶν δεϊνῶν παιδὸς σφαγῆ· Λεῶς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ θυ- 10
γατέρας ἐπιδίδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν·
καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον. ὁ Λεῶς δὲ ἦν
υἱὸς Ὀρφείως· οὗτος δ' ὁ Λεῶς ἔσχεν υἱὸν Κύλανθον· ἦν*
- 52a *Λέγεις· ἃ δὲ λέγεις, ἕνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις:· Μένανδρος.*
- 52b *Λευκῶνης ζῆλος: ἐπὶ τῶν ζήλων κακῶς ἀποθαρόντων. 15
Κυάνιππος τῷ γένει Θεσσαλὸς γήμας Λευκῶνην τὰ πολλὰ διὰ
φιλοκύνηρον ἐνέργειαν ἐν ὕλαις διετριβεν. ἡ δὲ τόνυμφος ὑπο-
λαμβάνουσα συνήθειαν αὐτὸν ἔχειν μεθ' ἑτέρας γυναικός, κατ'
ἔχρος ἠκολούθησε τούτῳ καὶ ἐν τινι κατακρυβεῖσα συνδέσθω τὸ
μέλλον ἀπεκαρᾶσκει· τῶν δὲ περίξ κλάδων αἰφνιδίως σεισθέν- 20
των, οἱ σπιβενταὶ κύνες, δόξαντες καὶ αὐτὴν, ἀλόγου ζῴου δίκην*

1. *Λειβηθρίων — μωρόν]* *Λειβηθριοὶ, ἔθνος μωρόν Zonaras. ἀνοη-
τότεροι] ἀμειψότεροι Zenob. I, 79. 3. κατώκουν κτλ.] κατοικοῦσι ἀνή-
τοι ἄνθρωποι. Θουκυδίδης· Α. ἰν., ubi Θουκυδίδης in Θουγυιδης mu-
tandum esse Tittmannus coniecit: cf. nott. critt. ad Diog. II, 26. παρ-
νομοζόμενον WZ. 4. Plutarchus: ἱστωρητικὸς δὲ πῶς ἂν τις μάλιστα
παρ' ἀνθρώποις εὐδοκμοίη, Εἰ λόγοι, εἶπε, τὰ ἄμωτα, πράττειν δὲ τὰ
κάλλιστα. 5. τοῦτο ἐξ] ἐκ τοῦ Z. 6. κερδογαιμεις Z Ds. 8. Λεω-
κόριον — ἐλιμωξέ] Λεωκόριον, τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ ἱστορίας. ἐλιμωξέ
Suidas. 12. ὁ Λεῶς κτλ.] apud Suidam haec sic leguntur: Λεωκόριον.
ἡρώων ἐν μίση τῷ Κερραμικῷ· Λεῶς γὰρ ὁ Ὀρφείως υἱὸν μὲν ἔσχεν Κύλαν-
θον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φουσιθίαν [Πραξιθίαν Aelianus], Θεσίην,
Ἐἰβούλην· ἃς ἔπαρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἐτι παρθένους ἐτίμησαν
Ἀθηναῖοι τῷ ἠρώφω. 15. Λευκῶνης — ἀποθαρόντων] Stobaeus om.
19. τούτῳ] τῷ προσηρημένῳ Stobaeus. 21. »leg. θηρίον δὲ ἔαυτες
εἶνα e Plutarch. II, p. 310 E: a Gaisfordus.*

50. Zonar. 1294: Arsen. XXXIII,
61. Apost. II, 67.
51. Plut. Apophth. Lac. 213 C.:
Arsen. XXXIII, 62. Est Agesilai.
52. Diog. VI, 22. DV III, 4.
52a. Stob. Flor. X, 6. Max. Conf.
Serm. 12, p. 571 Comb.: Arsen.
XXXIII, 64. Men. fr. inc. fab.
284 Mein.

52b. Arsen. XXXIII, 65. X, 44:
Stob. Flor. 64, 33.
53. Suidas: Arsen. XXXIII, 63:
add. Phot., Scholl. ad Thuc. I, 20.
Aelian. V. H. XII, 28. De re
post Meursium Ceram. Gem. c. 17
dixerunt Lobeckius Aglaoph. I, 326
et C. O. Muellerus ind. lectt. univ.
Gotting. aest. 1840, p. 7.

δὲ τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων τούτου, ἃς ὑπὲρ τῆς χώ-
 ρος δίδωκεν εἰς σφαγὴν, Φρασιθεῖα, Θεόπη καὶ Εὐβούλη.

- 54 Λέοντα ξυρᾶν, ἢ κολωνὸν κυρίττειν: ἐπὶ τῶν
 μὴ παιδομένων περὶ τι:· Λέγει Εὐδήμιος νεανία θηρα-
 τικῶ συντρόφους εἶναι κύνα καὶ ἄρκιον καὶ λέοντα· καὶ 5
 ταῦτα μὲν χρόνου πρὸς ἄλληλα εἰρήνην ἄγειν καὶ σφίσι
 φίλα νοεῖν. μιᾶς δὲ τυχεῖν ἡμέρας τὸν κύνα προσπαιξάντα
 τὴν ἄρκιον καὶ ὑπαικάλλοντα καὶ ἐρεσσελοῦντα, τὴν δὲ οὐκ
 εἰωθότως ἐκθηρωθῆναι καὶ ἐμπροσθὶν τῷ κυνὶ καὶ λαυρῦξαι
 τοῦ δαιλαίου τὴν γαστέρα καὶ διάσπασασθαι αὐτόν. ἀγα- 10
 νακτῆσαι δὲ τῷ συμβάντι τὸν λέοντα καὶ μισῆσαι τὴν ἄρκιον
 καὶ τὰ αὐτὰ δρᾶσαι αὐτήν, ἅπερ οὖν ἐκείνη τὸν κύνα
 ἐργάσατο. Ὅμηρος μὲν οὖν φησὶν·

ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λι-
 πέσθαι· 15

ἔοικε δὲ ἡ φύσις δεικνύναι, ὅτι καὶ φίλον ἑαυτῷ τιμιωρὸν
 καταλείπειν, ὡς φίλος Ὅμηρος, κέρδος ἐστί.

- 55 Λεπτὴ τις ἔλπις ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα: ἐπὶ τῶν
 ἀμυγᾶνων.

- 56 Λεπτὴν πλέκει: λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν πινητίων, 20
 οἶον ἀκριβῆ, στενήν, ἀσθενῆ.

δισπάραξαν· τῆς δὲ πράξεως ἀτόπτης γινόμενος Κυνάκιπος
 ἑαυτὸν σγκατιέσφαξεν:· Σώστρατος ἱστορεῖ ἐν β' Κυνηγετικῶν.

4. τι] ἢ ματαιοποοῦντων. Ἀριστιδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ [Γ. II, 192 Dind.] ὡσθ' ὄρε, μὴ λέοντα ξυρεῖν ἐπιχειρῶμεν, οὐ Θρασύμαχον σποφαστεῖν [cf. Plat. Reip, I, 341 C.] ἐπιχειροῦντες, ἀλλὰ κωμῶδειν Περικλέα καὶ ταῦτα διελίας A addit. Λέγει — κύνα] prolixius haec As descripsit. 7. φίλα τ. σφ. λέγει δ' Εὐδήμιος As. προσπαιξόντα As. 8. ἄρκιον As. 11. λέοντα — καὶ τὰ] leonis animum atque cogitationes pluribus As exornavit. 17. ἰστίον R As. 19. ἀμυγᾶνων] εἰρηται ἢ πυρομία Suidas addit. 23. ἐγκατιέσφαξεν Stobaeus, κατιέσφαξεν Ab.

54. Arsen. XXXIII, 66. Λέοντα ἔ.] DV II, 61. Κολωνὸν κ.] Aliud proverbium ab arietis cornibus ductum commemorat Greg. Nazianz. Epist. 62 [191]: ἀνδρα σοφιστὴν ἰουδιτίστου . . . καὶ οὐδὲ ὑπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἰουδαϊκῆς ἐκασθεύθη, φαλακρὸς ὢν κατὰ κριεῦ μὴ νιστάζειν ἀπὲρ προσώπου μηδὲ σφηκιῶν ἰγείθην κατ' ἔμμαντοῦ [cf. Macar. VII, 94], γλώσσαν πρὸς τὸ κακῶς λέγειν ἐτοιμοῖμαν. Λέγει κτλ.]

Aelian. N. An. IV, 45. Ὅμηρος] Od. γ, 196.

55. Suidas: Arsen. XXXIII, 67. Est versus Arist. Equit. 1249, de quo v. Porso ad Eurip. Orest. 68. Respexit comici versum Aristid. ἐπ. τ. τιτ. p. 193 Iebb.: τὸ μὲν γὰρ μέλλον ἅπασιν ἦν ἐν ἀφανεί, λεπτήν καὶ ἀπιστον ἔχον τὴν ἔλπίδα.

56. Suidas: Arsen. XXXIII, 68. Greg. Cypr. L II, 59.

- 57 *Λέρινη θεατῶν: καὶ Λέρινη κακῶν: ἀντὶ τοῦ, κακὸν θέατρον· Κρατίνος. οἱ μὲν διὰ τῆν Ἰθραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργεῖους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. ὁ γὰρ Δυναὸς ἐν τῇ Λέρινη τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν ἀπέθετο καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσε τὰ δυσκοῖνισι 5 ἐκεῖ ῥίπτειν· ἦν δὲ ἡ Λέρινη πηγῆ.*
- 58 *Λεσβίων ἀξία: ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.*
- 59 *Λέσχη ἐγκάθη: ἐπὶ τῶν διαλεγομένων καὶ φιλοσοφούντων· τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ καθέθραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθησαν ἀθροίζομεναί φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο. 10 οὕτω φησὶ καὶ Ἰεροκλῆς ἐν πρώτῃ Φιλοσοφουμένων.*
- 57a *Λεσβιάζειν: τὸ τῷ στόματι αἰσχρὸν τι ποιεῖν· Θεόπομπος· ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλλούμενον δι' ἡμετέρων στομάτων εἶπω σοφισμα, ὃ φασὶ παῖδας Λεσβίων εὐρεῖν. 15*
- 58a *Λέριοι κακοί, οὐχ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ, Πάντες πλήν Πατροκλέους, καὶ Πατροκλῆς Λέριος· ἐπὶ τῶν ποτηρῶν καὶ κακοῦθων.*

1. καὶ — κακῶν] Suidas N om. 2. κακῶν θέατρον Suidas. 4. Αἰγυπτιαδῶν RAZW. 6. ἦν κτλ.] οἱ δὲ, Λέρινη κακῶν Suidas. πηγῆ] λίμνη Gregorius: utrumque recte: v. Paus. II, 36. 37. Scholl. ad Pind. Ol. VII, 60 et Rossii Jüner. Gr. I, 150. 7. παροιμία ἐπὶ Suidas. 9. γὰρ] δὲ Suidas. 10. ἀθροίζομενοι NZ Suidas. 11. πρώτῃ] ἀ Suidas. 13. θρυλλούμενον Scholiasta. 14. σοφισμ', ὁ idem. De metro dixit Meinekius. 16. Λέριοι] Καὶ τὸδε Φωκνυλίδεω· Λέριοι Strabo: est Phocyl. fr. 1 Schneidew. 17. Πατροκλέους et Πατροκλῆς vitia sunt ex compendio orta: v. Tzschuckius ad Strab. l. c. Simile mendum in nott. critt. ad Apost. I, 19 monstravi. Vera lectio Πατροκλέους et Πατροκλῆς, quam Erasmus II, 4, 48 primus commendavit, non solum libris manu exaratis et Eustathii testimonio, sed etiam Demodoci imitatione defenditur. ἐπὶ κτλ.] διεβίβλητο γὰρ ὡς κακοῦθεις οἱ ἐνθίνδε ἄνθρωποι Strabo l. c.

57. Suidas: Arsen. XXXIII, 69. Greg. Cyr. M IV, 23. Κρατίνος] Com. Gr. Fr. II, 1, 201 Mein.

57a Arsen. XXXIII, 70: Scholl. ad Arist. Vesp. 1337. Pertinet huc Aristoph. Eccles. 920: δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους, de quo cf. Iacobsius Ann. ad Anth. II, 3, p. 77: add. annott. ad App. Provn. IV, 73. Θεόπομπος] Com. Gr. II, 2, p. 805 Mein.

58. Suidas: Arsen. XXXIII, 71. Zenob. IV, 88. Phot. Epist. 185 init.: σὺ δὲ, ὡς ἱκετον ὄραν ἰστί,

κᾶν λέγει, Λεσβίαν ἀντὶ δεξιᾶν προταίνεις.

58a. Arsen. XXXIII, 72: Strab. X, 5, 12, p. 487. Eustath. ad Dion. Perieg. 530. Phocylidem imitatus est Demodocus: v. Anth. Pal. XI, 235. 236. Aristot. Eth. ad Nicom. VII, 9.

59. Arsen. XXXIII, 74. τὸ γὰρ κτλ.] Suid. s. Phot. v. λέσχη. Attigit Zellius, Ferienschriften I, 12. De Hierocle cf. Apost. VII, 12. Ceterum comparari poterit Apost. I, 52.

- 60 *Λευκὴν μάζαν φυρῶσιν: ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.*
- 61 *Λέων τὴν τρίχα, ὄνος τὸν βίον: ἐξ ἱστορίας ἢ παροιμία· Καρχηδόνιον φασὶ νεανίαν ἀγρεύσαι λέοντα ἄρει ἐκ γάλακτος καὶ ἡμερῶσαι τοῦτον παρανόμῳ τροφῇ καὶ τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐξελεῖν διαίτη νόθῳ, ὥστε ἐπιθεῖς αὐτῷ φορτίον ἤλαυνε δι' αὐτοῦ ὄνου δίκην. ἀλλὰ ἀπέκτεινάν γε αὐτὸν Καρχηδόνιοι μισήσαντες τῆς παρανομίας, ὡς τύραννον μὲν τῇ φύσει, ἰδιώτην δὲ τῇ δυστυχίᾳ.*
- 62 *Λευκὴ ψῆφος: ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως βιούντων.* 10
- 63 *Λέων εὐθύς εἰς ἀγῶνας: ἐπὶ τῶν ἀνδρείως ἀγωνιζομένων. Τὴν ὕαιναν τῆτες μὲν εἰ θεάσατο ἄρξεν, τὴν αὐτὴν εἰς νέωτα ὄψει θῆλυν· εἰ δὲ θῆλυν νῦν, μετὰ ταῦτα ἄρξεν· κοινωνοῦσι τε καὶ γαμοῦνται, ἀνὰ ἔτος πᾶν ἀμβίβουσαι τὸ γένος. οὐκοῦν τὸν Καινέα καὶ τὸν Τειρυσίαν ἀρχαίους ἀπέδειξε τὸ ζῶον τοῦτο, οὐ κόμπους, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς. Φοιτᾶ δὲ νύκτωρ καὶ πρὸς τὰ αὐτὰ καὶ μιμεῖται τοὺς ἐμοῦντας. ἀκούοντες δὲ οἱ κύνες προσίσιν ὡς ἐπ' ἀνθρώπων· ἢ δὲ αὐτοὺς συλλαμβάνει καὶ ἐοθεῖ.*
- 64 *Λευκὴ στάθμη λευκῷ λίθῳ: ἐπὶ τῶν τὰ ἀθλά 20 ἀθλοῖς σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων.*

Τὸ ἄ μετα τῷ ἦ.

- 65 *Λήμνιον κακόν: ἐκ γὰρ Ἀθηναίων ἀρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν, κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων· ἔπειτα δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσείχον, ἀνείλον ἅμα ταῖς τῶν Θερακῶν γυναίξιν, ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ· ἦν Μυρσίλος μὲν διὰ τὸν τῆς Μηδείας ἐπὶ Ῥησιπύλῃ ζῆλον κα-*

1. φυρῶ σοι Suidas. παροιμία ἐπὶ idem. 4. φασὶ δὲ καὶ Καρχηδόνιον Maximus. 12. τὴν κτλ.] A om. ἄρξεν εἰ θ. As. 14. κοινωνοῦσι τε ἀφροδίτης ἑκατέρως καὶ γαμοῖσι τε καὶ γαμοῦνται As. 20. λευκῷ λίθῳ Suidas om.; cf. Greg. Cypr. M IV, 19. 21. συνιέντων] Ab addit: Σφοκλῆς· Τοῖς μὲν λόγοις τοῖσιν [sic] οὐ τεκμηρίομαι. 25. ἔπειτα] ἐπὶ Suidas. 27. Μύρσιλον W.

60. Suidas; Arsen. XXXIII, 75. Diog. VI, 12.

61. Arsen. XXXIII, 77. Καρχηδόνιον κτλ.] Max. Tyr. Diss. II, 3, p. 23.

62. Diog. VI, 9; Arsen. XXXIII, 78. Macar. V, 57.

63. Arsen. XXXIII, 76. τὴν — αὐτοῖς] Aelian. N. An. I, 25. φοιτᾶ κτλ.] id. ib. VII, 22.

64. Suidas; Arsen. XXXIII, 79. 73. Greg. Cypr. I II, 67.

65. Arsen. XXXIII, 80. Λήμνιον — Καύκισσος δὲ] Suid. s. λήμνιον,

τασχειν. Καύκασος δὲ φησίν, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις κατ' ἔτος θύειν τῇ Ἀφροδίτῃ. παριδόντες οὖν τὸ τοιοῦτον ἐτήσιον ἔθος σχεδὸν οὐ μνήμην ἐποιοῦν αὐτῆς. αὕτη δὲ ὀργισθεῖσα ἐπέβαλε ταῖς γυναῖξιν αὐτῶν δυσωδίαν, δι' ἣν οἱ ἄνδρες αὐτὰς ἀπεστρέφοντο· αἱ δὲ ὀργισθεῖσαι ἀνείλον τούς ἐαυτῶν ὀμεινέτας· μόνῃ δὲ ἡ Ἰψιπύλῃ ἔσωσε τὸν 5 ἐαυτῆς ἄνδρα Θόαντα. ὅθεν τὰ μεγάλα κακὰ Ἀθήμια λέγεται.

66 Ἀθήμια χειρὶ: ὠμῆ καὶ παρανόμῳ, ἀπὸ τῶν συμβάντων.

1. Καύκαλος Reinesio praeunte emendavit Meinekii Philol. Exerc. in Athen. Sp. II, 18. δι] h. l. signa lacunae ponendae essent: scripsit enim Suidas: Καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγοῦσθαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Ἀθήμιας· ἔθεν τὰ μεγάλα κακὰ Ἀθήμια λέγεται. Ceterum WZ vñ. τενοποιήσασθαι — inl. omittunt pro eis haec substituentes: ἔτενοποίησαντο ἐξ αὐτῶν· αἱ δὲ τοὺς παῖδας τὴν πάτριον φωνὴν καὶ τὰ ἔθῃ ἐδίδαξαν· οἱ καὶ ἠβήσαντες συνήρχοντο ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἦσαν καὶ τοὺς ἀδικούντας αὐτοὺς ἠμύναντο, καὶ εἴ τις ἔτυπτε τινα αὐτῶν, ἰβήθησαν ὑπὸ πάντες καὶ τέλος ἄρχοντας ἀπίστους ποιήσαντες ἀπέστησαν· ἐφ' οἷς ἀγανακτῆσαντες οἱ πατέρες αὐτοὺς τε [τε Z om.] καὶ τὰς μητέρας τὰς Ἀττικὰς ἀνείλον· μετὰ δὲ ταῦτα αἱ Ἀθήμια γυναῖκες ἀνείλον τοὺς ἐαυτῶν ἄνδρας πάντας, καὶ τοὺς οὖν Θόαντι ἄμα ταῖς τῶν Θρακῶν γυναῖξιν. ὅτι αὐταῖς οὐ προσέτιγον inl: eadem A in margine exhibet. Descripta sunt e Scholiis Euripideis: cf. Matthiae ad Eur. Hecub. 870. φησίν, ὅτι] haec verba neque Suidas neque Scholiasta agnoscit. 3. δι] οὖν Scholiasta. 7. ὅθεν κτλ.] διὰ ταῦτα οὖν καὶ ἡ παροιμία ἰδὲσθαι τὰ Ἀθήμια κακὰ ΖW: Scholiasta om. 8. συμβάντων] AZ addunt: Ἀθήμια τὰς ἐξ ἔθους θυσίας τῇ Ἀφροδίτῃ μὴ ὑποδιδόντες, καθ' ἑαυτῶν θύσαντες ἰσομοθέτησαν. τὴν γὰρ θεὸν ὀργισθεῖσαν λέγεται τοῖς μὲν ἀνδράσιν ἰμῆρον τινα

qui Didymum sequitur: v. Scholl. ad Eur. Hecub. 870 coll. Herod. VI, 138. Didymi et Asclepiadis [de quo v. infr. 66] de mulierum Lemniarum raptu narrationes valde inter se discrepantes ab epitomatore male hic confusae sunt. Μυρσίλου eius sententia in πρώτῳ Λεμβικῶν proposita accuratius a Scholl. ad Apoll. Rhod. I, 615 refertur. Dixerunt de Myrsilo Plehnus Lesb. 205. et Meinekii Anal. Alex. 82. Ἔθος — Θόαντα] Scholl. cod. Flor. 33 ad Eurip. Hecub. 870. De foetore isto gravissimo aut a Venere aut a Medea mulieribus Lemniis iniecto v. facetam Beckmanni disputatiunculam in Antig. Caryst. Hist. mirab. c. 130. ὅθεν κτλ.] Suid. s. Ἀθήμια. Zenob. IV, 91. App. Provn. III, 66: Greg. Cypri. M IV, 13: add. Eustath. ad Hom.

II. A, 591, p. 158, 14: ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ἄγριοι δηλοὶ καὶ παροιμία Ἀθήμιαν χεῖρα [cf. infr. 66] εἰπούσα τὴν ἀπαμύκτητον, καὶ Ἀθήμια βλέπειν [infr. 67] ἀντὶ τοῦ θεῖον καὶ πυρῶδες. καὶ ἐθεν δὲ καὶ Ἀθήμια κακὸν ἢ ἀπὸ τῆς κατὰ στόμα δυσωδίας τῶν Ἀθηναίων ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῶν θυμολοιμῶν φόνων. δηλοὶ δὲ τι περὶ τούτου καὶ Ἡρόδοτος: VI, 138. Proverbium saepe a scriptoribus usurpatum: v. annot. ad Zenob. I. c. et Bamberger ad Aesch. Choeph. 598: add. Synes. Epist. IV, p. 168 B: δυστυχοῦσι γοῦν ὅσοι αἱ Ἀθήμια: Niceph. Gregor. Hist. Byzant. p. 28, 6 Bonn. et ea, quae Rhodius Rer. Lemnic. 31. 45 collegit. 66. Diog. VI, 10: Arsen. XXXIII, 82. De Asclepiadis narratione ab Arsenio allata v. Heynius ad Apollod. I, 9, 17.

67 *Λήμνιον βλέπεις: ἤγουν πυρῶδες· ἐπειδὴ τὸ Λήμνιον πῦρ ἀπὸ τοῦ Ἡφαίστου.*

Τὸ ἰ̅ μετὰ τοῦ ἰ̅.

- 68 *Λίθον Ξψεις: ἐπὶ τῶν ἐπιχειροῦντων τὰ ἀδύνατα ποιῆσαι:· Ἰστίον ὅτι αἰθάλην λέγομεν τὸν ἀπὸ λίθων⁵ καπνὸν· ἀτμὸν δὲ τὸν ἀπὸ ὕδατος· θβέλος δὲ τὸν ἀπὸ λύχνων· λιγνὸν δὲ τὸν ἀπὸ ἐλαίου καὶ κηροῦ· κνίσσαν δὲ τὸν ἀπὸ τῶν κρεῶν· καπνὸν δὲ κυρίως τὸν ἀπὸ ξύλων.*
- 69 *Λιμοῦ πεδίων: ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων. Λιμοῦ γὰρ ποιε ὄντος ἔχρησεν ὁ θεὸς Ἀθηναίοις ἀνεῖναι¹⁰ τῷ λιμῷ παιδίον, εἰ μέλλοιεν ἀπαλλαγῆναι τοῦ λιμοῦ· διὸ καὶ ἐποίησαν.*
- 70 *Λιμὸς Μηλίων: ἐπὶ τῶν χαλεπῶν· ἐν γὰρ τοῖς*
- 66a *Λήθαργος εἰ: ἐπὶ τῶν πρᾶννομένων, κρυφίως δὲ δακνόντων.*
- 68a *Λίαν φιλῶν ἑαυτὸν οὐχ ἔξεις φίλον.*
- 68b *Λιμὸν θόριξιν λύει: ἤγουν ἡ μέθη.*

Θρακίων ἐμβαλεῖν γυναικῶν, τῶν δὲ ἰδίων ἀμειλῆσαι καὶ καθέξισθαι ἐφ' ἡουχίας. Διέβαινον οὖν εἰς τὴν Θράκην, διαπέμποντες καὶ σημειούμενοι [περιέμποντες καὶ σημῶμενοι τὰ Scholl. Ven.] τὰς ἰταῦθα· ταῖς δὲ γυναιξὶ τῶν Ἀημνίων ἔκτοπον λύσαν ἀναπνοῖν [ἐμπνοῖν Scholl.], ὥστε ψηφίσασθαι πᾶσας ἀνδροκτανεῖν, καὶ μὴ [δὴ Scholl.] τῆς ἐπιβουλῆς ταύτης ἀποτηχεῖν· γινομένου δὲ τούτου τοῦ ἀτυχήματος περὶ τοὺς ἄνδρας, λέγεται τὸν Ἰάσονα μετὰ τῆς Ἀργοῦς ἐξοκίλαντα [ἐξοκίλαντα Scholl.] τῇ κρατίστῃ πασῶν Ὑψιπύλῃ μῆγῆραι. ἔξ ἧς φασὶ γενέσθαι τὸν Εὐήνον [Εὐήνον Scholl.]. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσπλημαῖδῃ [cf. Mant. Provn. s. γράμματα] ἐν τοῖς τραγωδομένοις: quae e Scholl. Venet. ad Hom. II. H fin. descripta sunt.

6. βδ ὁ λ ος Etymologicum M. 9. παιδίον ARZ. ἰνδῶ ἐπὶ RZ.

11. πεδίοις RZ. Da. 13. Μηλιατός Suidas, Μηλιῶταος A in margine, Μηλιναίος N: λιμῷ Μηλίω Zenobius. 14. εἰ̅ πων Z. 15. σεαντιὸν Menander. 16. θώρηξ Foesius: Eustath. ad Hom. II. B, 12, p. 166, 19: ἰστίον δὲ ὅτι τε τὴν ἠθήσιαν θώρηξιν διὰ τὸ ὀ μικροῦ καὶ ἰῶτα γραφομένη τις, ὡς ἀπὸ τοῦ θέρω τὸ πηδῶ, διὰ τὸ θούρου εἶναι τοὺς μεθύοντας καὶ ὅτι χηῖσις αὐτῆς ἐν τῷ Λιμὸν θόριξιν λύει: quae iterum ponit p. 242, 32.

66a. Arsen. XXXIII, 83. Greg. Cyrp. I II, 62.

67. Greg. Cyrp. M IV, 22: Arsen. XXXIII, 81. Cf. Schneidewinus ad Soph. Philoct. 799.

68. Arsen. XXXIII, 84. Cf. Apost. VIII, 26. XIV, 20. Ἰστίον κτλ.] similia leguntur in Scholl. ad Aesch. Sept. c. Theb. 500, cod. V in Gaisfordi Etym. M 192, 34. Etym. M. et Gudian. s. λιγνός.

68a. Arsen. XXXIII, 85: Men. Monost. 310.

68b. Arsen. XXXIII, 86. Est ex Aphorismis Hippocratis huc relatum: v. Hippocr. T. II, 1244 Foes. De re dixit Hippocr. περὶ φύσιος ἀνθρώπου T. I, 228 Foes.

69. Diog. VI, 13: Arsen. XXXIII, 87.

70. Suidas: Arsen. XXXIII, 88. Zenob. IV, 94.

Πελοποννησιακοὶς κατὰ πάντων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρχησαν αὐτούς, ὥστε λιμῶ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μήλον παρεστήσατο, οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῶ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν πρώην ὑποτελῆ οὖσαν. Μήλος δὲ πόλις Θέσσα- 5 λίας. οἱ δὲ Μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπέισθησαν καὶ προδεδώκασιν ἑαυτούς.

- 71 Λίνδιοι τῆν θυσίαν: ἐπὶ τῶν σκαπτόντων καὶ δυσ-
φήμως ἱερουργούντων. Ἡρακλῆς γὰρ ἤρπασε τὸν βούν-
τινος τῶν Λινδίων, καὶ ἐθουίνισατο· ὁ δ' ἐλοιδορεῖτο αὐτῷ. 10
- 72 Λίθος κυλιόμενος φύκος οὐ ποιεῖ: ἐπὶ τῶν διὰ
τὰς συνεχεῖς μετασπάσεις πλοῦτον μὴ κεκτημένων.
- 73 Λίνον λίνφ συνάπτειν: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν
αὐτῶν δρώντων ἢ λεγόντων.
- 74 Λιτυέραν ᾠδὴν ἄδεις: ἐπὶ τῶν ἐπιβούλων. Μέ- 15
νανδρος Χαλκηδονίῳ·

ἄδοντα Λιτυέρσην, ἀπ' ἀρίστου τέως.

Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος υἱός, κατοικῶν δὲ ἐν Κα-
λαιναῖς τοὺς παριόντας ὑποσχόμενος ἡνάγκαζε μετ' αὐτοῦ

- 72a Λιπαρώτερος λύχνου καὶ ληκυθίου: ἐπὶ τῶν ὑπερβο- 20
λικῶν ὡς τό· Ἀκόστην σιτίζεις.
- 73a Λιμῶ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀνταπεινῶν ἔπος.
- 73b Λιβυκὸν ὄρεον: ἤγουν μέγα.

1. Πελοποννησιακοὶς Suidas. 5. οὖσαν] ἢ ἀπὸ τοῦ μεγίστου
addit Suidas. 9. τὸν A om. 10. ἐθουίνισατο Ds. 13. συνά-
πτεις Scholiasta. 14. δρώντων κτλ.] ἢ λεγόντων ἢ δρώντων, ἢ τὰ
ὅμοια εἰς φίλων σκαπτόντων idem. ἢ] καὶ RZ. 15. Λιτυέραν —
ἐπιβούλων] Λιτυέρσης εἶδος ᾠδῆς Suidas. 16. Καρχηδονίῳ Meine-
khus. 19. ὑποσχόμενος] ὑποσχεόμενος Suidas. 23. ὡς ἐν Λιβύῃ
πολλῶν ὀρέων καὶ εὐτραπίλων ὄρων Suidas addit.

71. Diog. VI, 15: Arsen. XXXIII, 89.

72. Arsen. XXXIII, 90. Senec. Epist. 2: non convalescit [v. l. coalescit] planta, quae saepe transfertur.

72a. Arsen. XXXIII, 91: Diog. VI. 31. Ἄν. σ.] Apost. II, 8.

73. Scholl. ad Plat. Euthyd. p. 369 Bekk.: Arsen. XXXIII, 92. Greg. Cyrp. M IV, 16.

73a. Arsen. XXXIII, 93: Me-
naud. Monost. 321.

73b. Arsen. XXXIII, 94: Suidas.

74. Arsen. XXXIII, 95. Μέ-
νανδρος κτλ.] Suidas, Photius: Cramer. Anecd. Gr. Oxon. III, p. 412: doctiora praebet Schol. ad Theoc. X, 41 ex Apollodoro: καθάπερ ἐν μὲν Θρήνοις ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις ἰούλες, ἀπ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς καλοῦσαν, οὕτω καὶ τῶν Θρησιῶν ᾠδῆν φησὶ quae illustrantur ab Muel-
lero Dorr. I, 347. Welckero Opusc. I, 11. Panofka in Gerhardi Diar. Archaeol. II, 392. Μένανδρος] Com. Gr. Fr. IV, p. 146 Mein.

θερίζειν. εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς τὸ ἄλλο σῶμα συν-
εἶλει ἐν τοῖς δράμασιν. εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου θερικὸς
ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετίσθη.

- 75 Λιβυκὸν θηρίον· ἐπὶ τῶν πολυτρόπων καὶ πολυει-
δῶν καὶ ποικίλων· διὰ τὸ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶναι· 5
καὶ πολλὰ ζῶα συνιέντα ἀλλήλοις καὶ ἐπιβαίοντα ἐξηλ-
λαγμένα ἀποτελεῖν καὶ σύμμικτα ζῶα· Λέγει ὁ Εὐ-
δημος τὰ ἐν Λιβύῃ ζῶα, ὅτι ἂν θηράσῃ, ποιεῖν μοί-
ρας ἔνδεκα, καὶ τὰς μὲν δέκα σιτεῖσθαι, τὴν δὲ ἔνδεκάτην
ἀπολείπειν· (ὅτω δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καὶ ἐννοία τινὶ σκοπεῖν 10
ἄξιον). οὐκοῦν ἐκπλαγῆναι δίκαιον τὴν αὐτοδίδακτον σο-
φίαν· τὴν γὰρ τοι μονάδα καὶ δυάδα καὶ τοὺς ἐξῆς ἀρι-
θμοὺς ζῶον οἶδεν ἄλογον· ἀνθρώπων δὲ δεῖ πόσων μὲν τῶν
μαθημάτων, πόσων δὲ τῶν πληγῶν, ἵνα ἢ μάθη ταῦτα
εὐ καὶ καλῶς, ἢ πολλάκις μὴ μάθη. 15

Τὸ ἅ μετα τῶ δ.

- 76 Λοκρῶν συνθήματα· τάσσεται ἐπὶ τῶν παρακρου-
ομένων· οἱ γὰρ Λοκροὶ τὰς συνθήκας παρέβαινον.

- 76a Λόγῳ μὲ ἐπεισας, φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.
76b Λόγος μὲν ἐστὶ φάρμακον λύπης μόνος. 20
76c Λόγος ἰατρὸς τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους.
76d Λόγος μὲν ἐστὶ ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,

1. ὑποκόπτειν RZ. 2. δράμασιν Suidas: τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς
δράμασι συνεῖων ἦδεν Schol. Theocr. l. c. εἰς] ἀπίθανε δὲ ὑπὸ Ἡρακλεῶς.
εἰς συντετίθη Suidas. 6. ζῶα] de uno animalium Libycorum genere haec
ab Eudemo affirmari Aelianus dicit. 7. λέγει — ζῶα] pluribus, haec
As exponit. 10. ἀπολείπειν As. 11. ἄξιον] ἀπαρχὴν γε τὰ ἢ
δεκάτην, ὡς ἂν εἴποις As addit. 12. γὰρ τοι] δὲ γε As. 17. σύν-
θημα Ds. 18. παραβαίνουσιν A. 19. με πέισον Menander. 20.
λόγος μὲν] λογισμὸς idem. 21. ἰατρὸς ὁ λόγος idem.

75. Arsen. XXXIII, 96. ἐπι —
ζῶα] videntur e Diog. VI, 11 deri-
vata. λέγει κτλ.] Aelian. N. An.
IV, 53.

76. Diog. VI, 17: Arsen. XXXIII,
97. Macar. V, 65.

76a. Arsen. XXXIII, 98: Menand.
Monost. 313.

76b. Arsen. XXXIII, 99: Menand.
Monost. 315. Comparetur Men.
Monost. 610: λέγει δὲ λύπην παντός
ἀνθρώπου λόγος: ib. 319: λύπη

γὰρ εἴνεος οἶδεν ἰδοῦαι λόγος: qui-
buscum ex Euripide similia Mei-
nekus ad Com. Gr. Fr. T. IV,
p. 708 composuit. Respexisse vi-
detur Diphilus, cuius locum v. in
Mant. Provn. s. λύπης: add. Theoph.
Simoc. Epist. 25 et annot. ad Apost.
VIII, 96d.

76c. Arsen. XXXIII, 100: Me-
nand. Monost. 674.

76d. Arsen. XXXIV, 1: Stob.

- 77 Λούσαιο τὸν Πελίαν: ἀπὸ τῶν τῷ Πελία συμβάντων παρήχθη.
- 78 Λοκρικὸς βοῦς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Λοκροὶ γὰρ ἀπορῶντες βοῶν πρὸς θυσίας ξύλα σχηματίζαντες εἰς βοῦν οὕτω τὸ θεῖον ἱεώσαντο.

5

Τὸ ἧ' μετὰ τοῦ ὕ.

- 79 *Λυγγέως ὀξύτερον ὄρα*: ἐπὶ τῶν ὀξυδορκούντων: *Λέγουσι τὸν Λυγγέα ὡς τὰ ὑπὸ γῆν ἑώρα*. τοῦτο δὲ ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοι βροτῶν, πρὶν ἂν θάνοι τις, οὐτ' εἰ χρηστός, οὐτ' εἰ τῷ κακός: Σοφοκλέους 10 *Τραχινίαις*.
- 77a *Λοιβᾶς μὲν πρῶτον ὠραῖον γάμον Ἦρας τε* εἶτα. *Τὴν δευτέραν κρᾶσιν Ἦρωσιν νέμω.*
- 77b *Λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποθ' ἠγήσῃ φίλον.*
- 78a *Λουτρά ἀνθρωπογενεῖα*: οὕτως ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ 15 τὰ λουτρά, ἐπεὶ θάττον ἢ προσῆκε ῥακοὶ τὰ σώματα καὶ προγηράσκειν ἀναγκάζει.
- 78b *Λόγος πάντα ποιεῖ καὶ διδάσκει καὶ παιδαγωγεῖ*. ἵππος ἄγεται χαλιῶν, καὶ ταῦρος ἄγεται ζυγῶν, θηρίον βρόχῳ ἀλίσκεται, ὁ δ' ἀνθρωπος μεταπλάσσεται λόγῳ, ᾧ θηρία τιθασσεύεται 20 καὶ ηἰκτὰ δαλεάζεται καὶ πτηνὰ κατασύρεται. οὗτος ὡς ἀληθῶς τεχνάζεται ἵππῳ χαλιόν, ταῦρῳ ζυγόν, θηρίῳ βρόχον, κάλαμον ἰχθύϊ, πάγῃ ὀρνέῳ, οὗτος πολιτεύεται καὶ γεωργεῖ, καὶ τὰ ἄλλα δημιουργεῖ.
- ἐν μὲν γαίαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν,* 25 *ἐν δὲ τὰ τέιρα πάντα τάτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.*

1. λούσαις R. 7. Λυγγέως C. ὄρα] βλέπει C. 8. Λυγγέα λέγουσι ὡς Ps. 9. ἐκμάθοις Sophocles. 10. θάττ Stobaeus. 12. Λοιβᾶς ἐν Ἐπιγόνους. Λοιβᾶς Λοῖος μὲν Scholiasta. 13. δευτέραν γε idem. 17. ἀναγκάζει] καθέποντα κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ οὐδῆρῳ μυλυσσομένης τῇ θερμότητι τῆς σαρκός Clemens addit. 18. πάντα ὁ λόγος καὶ ποιεῖ Clemens. 23. γεωργεῖ] ἄρχει καὶ ὑπουργεῖ addit Clemens. 25. ἠδὲ] ἐν δὲ Clemens, Homerus.

Flor. 105, 38. Est Soph. Trach. 1, ubi v. Hermannus.

77. Diog. VI, 6: Arsen. XXXIV, 4.

77a. Arsen. XXXIV, 6: Scholl. ad Pind. Isthm. VI, 10. Aesch. fr. 49 Dind.: cf. Apost. X, 5a.

77b. Arsen. XXXIV, 7: Menand. Monost. 325.

78. Diog. VI, 23: Arsen. XXXIV, 3.

78a. Arsen. XXXIV, 2: Clem. Alex. Paed. III, 9, 46, p. 103 Sylb.

Attigit Hemsterhusius ad Arist. Plut. p. 395.

78b. Arsen. XXXIV, 8: Clem. Alex. Paed. III, 12, 99, p. 114 Sylb. [Ἐν μὲν κτλ.] Hom. II, Σ, 483, 485.

79. Arsen. XXXIV, 9. Λυγγέως — ὀξύτ.] App. Provn. III, 71: v. Greg. Cypr. L II, 61. Lucian. Hermot. §. 20: σὺ δὲ ὑπὲρ τῶν Λυγγέων ἡμῖν δίδορκας καὶ ὄρας τὰ ἑσθον, ὡς ἴομαι, θεῦ τοῦ στήθου καὶ

ψεύδος· τὸ δ' ἀληθές ἔχει ὧδε. *Λυγγεύς* πρῶτος ἤρξατο μεταλλεύειν χαλκὸν καὶ ἄργυρον καὶ τὰ λοιπὰ· ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λύχνους μεταφέρων ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλειπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν τὸν σίδηρον καὶ χρυσόν· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι ὅτι *Λυγγεῖς* 5 καὶ ὑπὸ γῆν ὄρα, καὶ καταδύνων ἄργυριον περιφέρει.

80 *Λύκου* πτερά ζητεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων: *Αἰλια-* νόσ φησιν, ὅτι λύκοι βοὸς εἰς τέλμα βαθύ ἐμπεισόντος ἐάν πως περιτύχῃσι, ταραττοῦσι μὲν αὐτὸν ἔξωθεν καὶ ἐκφοβοῦσι, διανήξασθαι καὶ ἐπιβῆναι τῆς γῆς οὐκ ἐπιτρέ- 10 ποντες, ἀναγκάζουσι δὲ τῷ χρόνῳ στρεβλοῦμενον καὶ ἰλυοπώμιον ἀποπνιγῆναι. εἶτα εἰς αὐτὸς ὁ τελειώτατος ἐμπηδῆσας τῷ ὕδατι, ἐλάβετο τὸ στόματι τῆς οὐρᾶς τοῦ βοὸς καὶ ἔλκει εἰς τὸ ἔξω. καὶ ἕτερος τῆς ἐκείνου λαβόμενος αὐτὸν ἔλκει, καὶ τὸν δεύτερον ὁ τρίτος, καὶ τοῦτον ὁ τέ- 15 ταρτος· καὶ οὕτως ἐξαγαγόντες τὸν βοῦν ποιοῦνται δεῖπνον.

81 *Λυθὸν* εἰς πεδίον ἴσθι προκαλούμενος: ἐπὶ τῶν θῦττον βουλομένων τι δρᾶσαι καὶ προθύμως.

82 *Λυθὸς* ἐν μεσημβρίᾳ παιζει: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων. 20

1. ψευδῶς R. 3. καταφέρων Ps. 4. [ἰκίσι] ἐπὶ τοῦ τόπου Ps. 5. καὶ τὸν σίδηρον Ps, vñ. καὶ χρ. omisiss. *Λυγγεῖς* Z. 6. καὶ τὰ.. ἀναφέρει Ps. Westermanni codd. cum Apostolio concordant. 7. ζητεῖς pars codd. Diogeniani om. 8. βοῦ: As. ἐμπεισόντι: As. 10. φοβοῦσι As. 12. αὐτῶν As. 13. ὕδατι καὶ προσνέουσι As. τῷ As. 15. τέταρτος, καὶ δρᾶται τὸ ἐρημίον μέχρι τοῦ τελευταίου, ὅπερ [οἶν] ἔξω τοῦ ὕδατος ἐστῆκεν. καὶ τὸν τρόπον τοῦτον ἐξαγαγόντες As. 18. θῦττον καὶ προθύμως βουλομένων τι δρᾶσαι A. 20. ὡσαύτως κτλ.] rectius Suidas: ὡς ταῦταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων. In AEZ e Suida additur: τοιαύτη γὰρ ὥρα οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι ἐκεῖ.

ἀνέμκται σοι τὰ πάντα: id. pro Imagg. 20: Nazarii Panegy. 11: non hinc tecum *Lyncæus ille certaret, qui, ut poetae ferunt, parietum septa et arborum truncos visis facile traiecit*: ubi v. Baunius et Livineius: add. Hemsterhusius ad Luc. Timon. 25. λέγουσι κτλ.] Palaeph. Incr. c. 10.

80. Arsen. XXXIV, 11. *Λύκου* — ἀδυνάτων] Diog. VI, 4: DV III, 7. λύκοι κτλ.] Aelian. N. An. VIII, 14.

81. Arsen. XXXIV, 12. Lemma e Liban. Epist. 532 sumptum vide- tur: ἰσθί δὲ πλήθους ἐπιθυμῆς, *Λυ-*

θὸν εἰς π. ἰ. προκαλοῦμενος: idem proverbium adhibet Manuel. Palaeol. in Combesii Auct. Patr. II, 1107: εἰ γὰρ φαῦλον ἐπὶ φαῦλα κηλίσας τις ἢ καὶ χρηστὸν ἐπ' ἀγαθὰ, *Λυθὸν* εἰς πεδίον, φασί: add. Theodor. Hyrtac. in Boiss. Anecd. II, 413: μετρεῖ δ' οὕτω σπουδαίως, ὥστ' ἀμφοτέρων παρεμίαν τήν τε *Λυθὸς* εἰς πεδίον, τήν τε φυτὸν αὐτίκα μέλλον κάρπιμον ἔσεισθαι [Diog. V, 15], ἔργω μᾶλλον ἢ λόγῳ οἰνιστάμεν τοῖς φησίουσι et qui in ann. ad Diog. I, 65 et Apost. XI, 1 allati sunt.

82. Suidas: Arsen. XXXIV, 10. Greg. Cyrp. L II, 63.

- 83 *Αυδὸς καπηλεύει: λέγεται Κύρον περιγεγόμενον τῶν Αὐδῶν, καπηλείειν προστάξει.*
- 84 *Λύκος ἀετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων: Οὐ ῥα-
δίως οἱ λύκοι τὴν ᾠδίνα ἀπολύουσιν, ἀλλὰ ἐν ἡμέραις
δώδεκα καὶ νυξὶ τοσαύταις, ἐπὶ τοσοῦτω χρόνῳ τὴν Λητῶ⁵
εἰς Δῆλον ἐξ Ἑπερβορέων ἐλθεῖν Δῆλοι φασί.*
- 85 *Λύκος ἔχανε: λέγουσι τὸν λύκον, ἐπειδὴν ἐρπάσαι
τε βούληται, κεχηνότα παραγίνασθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν
μὴ λάβῃ, ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασίν.
ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματισθῆναι, διαμαρτανόντων δέ. 10*
- 86 *Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: ἐπὶ τῶν πονούτων
περὶ τι μᾶτην. καὶ ὅτι ἄπρακτοι περίεισιν, ὅταν διψήσῃ
μὴ δυνάμενος πιεῖν. καὶ ἐπὶ ἀνὴρ διώκωντος αὐτοῦ τὸ διακό-
μιμον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.*
- 87 *Λύκω συννόμω καὶ ἵππῳ, λέοντέ γε μὴν οὐκ- 15
έτι: ἐπὶ τῶν μὴ συναγελαζομένων· λέαινα γὰρ καὶ λέων
οὔτε τὴν αὐτὴν ἴασιν, οὔτε ἐπὶ θήρας, οὔτε πιόμενος·
τὸ δὲ αἷτιον, τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ θαρρόυντες ἄμφω·
οὐ γὰρ δεῖται θατέρου ὁ ἕτερος: Τῷ λύκῳ ὁ τραχὺλος
εἰς βαθὺν συνηῖται· οὐκ οὖν οἶός τε ἐπιστραφήναι, ὀρᾶ δὲ 20
εἰς τὸ πρόσω αἰεῖ· εἰ δὲ βούλοῖτό ποτε εἰς τὸν ἵππῳ θεά-
σασθαι, πᾶς ἐπιστρέφεται. ὄξυωπέστατον δὲ ἐστὶ ζῶον, καὶ
μῆντοι καὶ νύκτωρ, καὶ σελήνης οὐσης, ὀρᾶ. ἔνθεν τοι καὶ
λυκόφως κέκληται ὁ καιρὸς οὗτος τῆς νυκτός, ἐν ᾧ μόνος
ἐκείνος τὸ φῶς ὑπὸ τῆς φύσεως προσλαβὼν ἔχει. δοκεῖ δέ 25*

2. προστάξει αὐτοῖς καπηλείειν Ds, αὐτοῖς προστάξει AZ. 5.
ἐπὶ] ἐπὶ As. 7. ἔχανεν] ἐπὶ τῶν τῆς ἐλπίδος ἀποτυγχανόντων· οἱ γὰρ
λύκοι τὰ θηρία [ἀθηρία Ds] περιπεσόντες χαινοῦσι διαχόμενοι λέγουσι
κτλ.] AZ: sunt Diogen. VI, 20. 10. διαμαρτάνων R. δὲ] δὲ λέ-
γουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β' addunt Suidas et Photius:
v. Macar. V, 76. 12. ἄπρακτος Suidas, ἄπρακτα A. 13. καὶ A
Suidas om. τὸ Suidas. Sensus est mutilus: suppleri potest
e Zenob. IV, 100. 16. ἐπὶ τ. μὴ σ. As. om. 17. οὐ τὴν As.
πιόμενος As. 19. οὐ γὰρ] εἴτα οὐ As. ἕτερος, ὡς φασίν οἱ περὶ-
βίτεροι As. 20. βραχὺ συνηῖται As. τε ἴστιν As. 23. οὐκ
οὔσης A As. ὁ δὲ ὀρᾶ· καὶ ὅτε πᾶσιν ἴσται σκότος, ἐκείνος βλέπει As.

83. Diog. VI, 3: Arsen. XXXIV, 13. 86. Suidas: Arsen. XXXIV, 17.
84. Arsen. XXXIV, 14. Λύκος—
ἀφύκτων] Greg. Cyr. M IV, 17:
cf. Apost. X, 92. 98^a. Οὐ κτλ.]
Aelian. N. An. IV, 4. 87. Arsen. XXXIV, 18. λύκω—
ἕτερος] Aelian. N. An. IV, 3. τῷ
λύκῳ κτλ.] id. ib. X, 26. Ὀμηρος]
Il. H, 433.

85. Suidas: Arsen. XXXIV, 15.
Greg. Cyr. M IV, 15.

μοι και Ὅμηρος λέγειν ἀμφιλύκην νύκτα, καθ' ἣν ἦδη βλέποντες λύκοι βαδίζουσι.

88 Λύειν δ' οὐκ ἔστιν, ἀγνοοῦντα τὸν δεσμόν: σαφής.

89 Λύκον εἶδες: ἐπὶ τῶν ἀφνίδιον ἀχανῶν γενομένων: 5
'Ὁ λύκος ἐμπλησθεὶς εἰς κόρον οὐδ' ἂν τοῦ βραχίστου τὸ λοιπὸν ἀπογεύσαιο· περιτίθεται μὲν γὰρ ἡ γαστήρ τῷδε, οἰδαίνει δὲ ἡ γλῶττα, καὶ τὸ στόμα ἐμφράγνυται· καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλεύσαιο ἢ ἀνθρώπῳ ἢ θρέμμασιν, οὐδὲ εἰ τῆς ἀγέλης βαδίζει μέσος. μισοῦται δὲ ζουχῆ κατ' ὀλίγον ἢ 10 γλῶττα ἀντῷ, εἶτα εἰς τὸ ἀρχαῖον οχτῆμα ἐπάνεισι καὶ λύκος γίνεται αἴθρις.

90 Λύχνου ἀρθέντος γυνή πᾶσα ἢ αὐτή: τοῦτο πρὸς τοὺς μοιχικοὺς καὶ ἀκολάστους εἴρηται καλῶς. τὴν δὲ γα-

2. βαδίζουσαν Ζ. 5. γενομένων Suidas. 7. ἐπιγεύσαιο As. 8. πρῶτατος δὲ ἔστιν ἔστιν ἀμνοῦ δίκη, καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλεύσαιο ἢ As. 10. καὶ κατ' As. 13. λύχνου — αὐτῆ] γυνή τις πρὸς τὸν Φιλίππον ἔκοισαν ἐφελκόμενον αὐτήν, Ἄφρις με, εἶπε· πᾶσα γ. τοῦ λύχνου α. ἢ αὐτῆ ἰστί Plutarchus. αὐτῆ ἰστί A.

88. Arsen. XXXIV, 19.

89. Arsen. XXXIV, 22. Λύκον — γενομένων] Suidas: cf. Diog. IV, 64 s. Apost. VI, 50. Docte Donatus de proverbio egit ad Terent. Ad. IV, 1, 21: *silentii indicio est in hoc proverbio: atque eiusmodi silentio vel in ipso verbo, ut ipsa fabula conticescat. quia lupum vidisse homines dicimus, qui repente obmutuerint. quod fere iis evenit, quos prior viderit lupus: ut cum cogitatione in qua fuerint, etiam voce et verbis careant. Sic Theocritus [XIV, 22]: οὐ φθιγέῃ; Λύκον εἶδες, ἱπαιξέ τις, ὡς σφοδρὸς εἶπεν]. Et Virgilius [Ecl. IX, 53]: . . . vox quoque Moerin Iam fugit ipsa, lupi Moerin videns priores. Alii putant ex nutricum fabulis natum, pueros ludificantium terrore lupi, paulatim Capua venientis usque ad limen cubiculi [cf. annot. ad Apost. X, 44]. Nam falsum est quod dicunt, intervenisse lupum Naeviana e fabulae Alimoniae Remi et Romuli [cf. Klusmannus ad Naev. Rell. p. 129], dum in theatro ageretur: Scholl. ad Theocr. l. c.: παρ-ομῖα δὲ ἰστί τὸ Λύκον εἶδες,*

ὅτι οἱ λύκον ἰδόντες δοκοῦσιν ἄφρονι γίνεσθαι Themist. Oratt. 21, p. 253 C: καὶ μικροῦ γίνεσθαι ἀναιδούς, καθάπερ φασὶ τοὺς ὑπὸ λύκου πρότερον ὀφθέντας: idem de lupis dicit Anon. in Crameri Anecd. Oxon. IV, 268. Palcre hac vulgi opinionem usus est Plato Reip. I, 336 D, ubi v. Muretus. Pertinet huc Latinorum proverbium *lupus in fabula*, de quo haec habet Serv. ad Verg. l. c.: *hoc etiam Physici [v. Plin. N. H. VIII, 22, 80.] confirmant, quod voce deseratur is, quem prior viderit lupus. Unde etiam proverbium hoc natum est: Lupus in fabula: quotiens supervenit ille, de quo loquimur, et nobis sua prudentia amputat facultatem loquendi: v. Plaut. Stich. IV, 1, 71: atque ecce tibi lupum in sermone: Terent. l. c., Cic. Epist. ad Attic. XIII, 33, 4. Ceterum quod hic de lupis relatum est, id Solinus, si verba eius non corrupta sunt, miro errore in solos Italiae lupos cadere contendit Polyhist. 2, 35. Ὁ λύκος κτλ.] Aelian. N. An. IV, 15.*

90. Plut. Praec. Coniug. 46, p. 144 E: Arsen. XXXIV, 23.

μετην δει μάλιστα του φωτός ἀρθέντος είναι μη τήν αὐ-
τήν ταῖς τυχοῦσαις γυναίξιν, ἀλλὰ φαίνεσθαι του σώματος
μη βλεπομένου το σώφρον αὐτῆς καὶ ἡδίων τῷ ἀνδρὶ καὶ
τεταγμένον καὶ φιλόδοξον.

- 91 Λυκόπους εἰ: ἤρουν τῶν τυράννων οἰκίτης· τοὺς γὰρ 5
δορυφόρους τῶν τυράννων οὕτως ἐκάλουν· διὰ τὸ τοὺς ἀ-
κμαζοντας τῶν οἰκειῶν ἐπὶ τῆ τοῦ σώματος φυλακῆ βάλ-
λειν. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διὰ παντός εἶχον τοὺς
πόδας λύκων δέρμασι κακαλυμμένους, ὥστε μὴ ἐπικαισθαι
ἐκ τοῦ περιέχοντος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῆν ἀσπίδα ἐπίση- 10
μιον λύκον.
- 92 Λύκον εἶδες, βέβηκε ταῦρος ἀν' ὕλαν.
- 93 Λύκου δεκάς: ἐπὶ τῶν καλῶς δεκαζόντων. ἐπεὶ Λύκος
ὁ ἦρας ἴδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἐνθα προσήδρευον
οἱ συκοφάνται. ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας. 15
- 93a Λυπηρότερον σταλαγμοῦ: διὰ τῆν ἐν τῷ συνεχῶς κα-
ταστάζεσθαι δυσχέρειαν λέγεται.

3. ἴδιον Plutarchus. 4. ὑποτεταγμένον Reiskius suspicatur. 5.
Λυκόπους — οἰκίτης] Λυκόποδες Suidas. γὰρ Suides om. 6. δμ
τὸ τοῖς] τοὺς γὰρ Suidas. 7. βάλλειν] corrige λαβεῖν: ἔλαβον Sui-
das; ἔβαλλον Schol. Arist. c. codd. nonnullis Suidae. 11. λύκον] Sui-
das addit: ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀνοιστράτῃ τοὺς Ἀλκμαϊωνίδας φησὶν.
οἷτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἰππίας τὸν τύραννον καὶ τοὺς Πεισι-
στρατίδας, ἐτείχισαν Αἰψύδριον [cf. Apost. VII, 70.] τὸ ὑπὲρ Πύργου
ἐἰς ὃ συνῆλθον τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεος, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν
Ἀθηναίων πολιτείᾳ. 13. ἐπὶ . . δεκαζόντων] παρομοιωδὲς Suidas. 16.
λυπηρότεροι Suidas. καταστάζεσθαι] κατωδικάζεσθαι Photius, κατα-
οικειῶσθαι N, καταστοχάζεσθαι W.

91. Suidas. Scholl. ad Aristoph.
Lysist. 665: Arsen. XXXIV, 24:
Phot. Hesychius.

92. Theocr. XIV, 43: αἴθος θῆν
λέγεται τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν:
ubi Scholia: παρομία ἰσθὶν ἐπὶ τῶν
μὴ ἀναστρεφόντων διὰ τὸ τοὺς ταῦ-
ρους ἦλης ἐπιλαμβάνομένους ἀλήτους
εἶναι: rectius derivabitur a tauris
ἀτιμαγίλας, iis scilicet, qui tum
demum, cum coeundi tempus ad-
fuerit, cum vaccis prata pascere
incipiunt: ante id tempus solitarii
per nemora vagantur nullo femi-
narum desiderio tacti: Aristot. Hist.
An. VI, 18. Suid. s. ἀτιμαγίλον:
cf. I. H. Vossius ad Verg. Georg.
III, 209. Iacobus ad Philost. Imagg.
588: de eiusmodi tauro cogita-
vit Sophocles in Oed. Tyr. 476:

φοιτῆ γὰρ ἴπ' ἄγριαν ὕλαν, ἀνά
τ' ἄντρα καὶ πέτρας εἰς ταῦρος.
Quadrabit igitur proverbium ἔβα τ.
ἀν' ὕλαν in amantem, qui abiit
fessus libidine neque curat ad pri-
stinam redire consuetudinem.

93. Suidas: Arsen, XXXIV, 25.
Macar. V, 74. Rem illustrat Schol.
ad Aeschin. or. c. Timarch. §. 84:
δεκάσαι ἰσθὶ τὸ διαφθεῖραι τινος
χρήμασι παραδικάσαι ἢ τι τοιοῦτον
ποιῆσαι. ἰδικάζειν οὖν διαφθεῖρειν ἀγ-
γυρίων τοὺς δικαστάς. ἤρξατο δὲ τοῦ
τοιοῦτου πρῶτος Ἄντυος. ἀνομάσθη
δὲ τὸ δικάζειν ἀπὸ τοῦ εἶνα συν-
σταμένους μισθαρνεῖν ἐν πόλει: cf.
Zenob. V, 2, ubi v. annot., et Apost.
VIII, 49.

93a. Arsen. XXXIV, 26: Suidas.
Photius.

- 94 *Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει: ἐπὶ τῶν ὑπερσπευδόντων. καὶ γὰρ τὸ θηρίον ἀρπάσας φεύγει.*
- 95 *Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἄπτειν: ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν τι ποιοούντων.*
- 96 *Λυσιζωνος γυνή: ἐπὶ τῶν παρθένων τῶν πρώτως 5 πλησιαζουσῶν ἀνδρὶ· αἱ γὰρ παρθένοι, μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἐρχομαι, ἀντίθεσαν τὰς παρθενικάς αὐτῶν ζώνας τῇ Ἀρτέμιδι.*
- 97 *Λυσικράτης ἕτερος: ἐπὶ τῶν μελανοτρίχων· οὗτος γὰρ φαρμάκῳ τιμὴ ἐμίλαινε τὰς ἐαυτοῦ τρίχας, σιμὸς ὦν 10 καὶ μέλας, αἰσχρὸς καὶ κλέπτῃς.*
- 98 *Λυσιστράτου πλοῦτον πλουτεῖς: ἐπὶ τῶν λίαν πεινῆτων· οὗτος γὰρ πένης ἦν λίαν.*
- 99 *Λύσιοι τελεταὶ καὶ λύσαν ἀλλήλους: ἐπὶ τῶν διὰ μέθην ἐλευθερωθέντων· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ ἀλόντες ὑπὸ 15*
- 96a *Λύε λέσχας: Πλάτων φησὶ λέγειν, ὅποταν περὶ τὰ ἔργα ἐξήρχοντο.*
- 96b *Λύκος ποιμήν: ἐπὶ τῶν μετὰ σχήματος φιλικῶ ἐπιβουλευόντων τισί.*
- 98a *Λύκος ἀετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἐκφυγεῖν 20 τὸν κίνδυνον.*

2. γὰρ] ὁ λύκος Z addit. ἀρπάξας Ds, ἀρπάσας Z. 3. ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηθεῖω ποιοούντων τί N e Suida. 4. ποιοούντων. ὡς καὶ τὸ· Ἐν θέρει τὴν χλαίναν κατατρίβεις AZ: v. Apost. VI, 19. 5. ἐπὶ — ἀνδρὶ] ἢ ἀνδρὶ πλησιάζουσα Suidas. 9. ἕτερος — μελανοτρίχων] Suidas om. ἕτερος] εἰ AN. 11. μέλας Suidas om. κλέπτῃς] Suidas addit: καὶ ἄσχημος. κατὰ παροιμίαν· Λυσικράτης δωροδοκῶν στρατηγὸς Ἀθηναίων: cf. Aristoph. Av. 513 c. Scholiis. 13. γὰρ N om. 14. καὶ — Βοιωτοὶ] αἱ Λιόνισσον. Βοιωτοὶ γὰρ Suidas. 16. λέσχων Ds. περὶ] ἐπὶ Ds.

94. Diog. VI, 26. DV III, 11.

95. Diog. VI, 27: Arsen. XXXIV, 32. DV III, 12.

96. Suidas: Arsen. XXXIV, 27. De virginum zona explicat Etym. M. s. ζώνη. Ἀρτέμιδι] hinc λυσιζωνος dicebatur; v. Hesych. s. λυσιζωνος ibiq. Albertius. Locutiones poeticas a zona virginali deductas collegit Spanhemius ad Callim. h. in Iovem 21 et Schraderus ad Mus. Carm. de H. et Leand. p. 340 Lugd.

96a. Arsen. XXXIV, 16: Diog. VI, 32.

96b. Arsen. XXXIV, 20. Natum est ex apologo: cf. Aesop. fabb.

105 Fur. et v. ann. ad Diog. V, 96. Ad similibus argumenti fabulam Leo Diacon. p. 45 B Has. respexisse videtur.

97. Suidas: Arsen. XXXIV, 28: add. Suid. s. φάρμακον et Scholl. ad Aristoph. Eccl. 630. 736.

98. Arsen. XXXIV, 29. Lysistratus extremae paupertatis homo ab Arist. Equitt. 1268 carpitur: v. ibi Scholia et cf. Suid. s. Λυσιστράτος et s. ἀνίστιος.

98a. Arsen. XXXIV, 30. Cf. Apost. X, 84.

99. Suidas: Arsen. XXXIV, 31: Photius. Narrationem tangit Pau-

Θρακῶν καὶ φυγόντες εἰς Τροαωνίου, κατ' ὄναρ ἐπεινον Διόνυσον εἰσεσθαι βοηθὸν γήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξὶ καὶ διελέθησαν· οἱ καὶ Διονύσου Λυσίου ἰερὸν ἰδρῶσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον. 5

100 *Λυδοὶ πονηροί, δεῦτεροι Αἰγύπτιοι, τρίτοι δὲ πάντες ὧν Κᾶρες ἐξωλέοτατοι.*

1 *Λύδιον ἄρμα: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων. ὁ γὰρ Πέλωψ Λύδιος ὧν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἄρματι· καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία, παρα- 10 λύδιον ἄρμα θείει· ἡ πᾶρα πρόθεσις σημαίνει καὶ πλησιότητα, ὡς τὸ ἔξετο, παρῆετο, καὶ τὴν πλείονα σχέσιν, ὡς τὸ ὀρμᾶ, παρορμᾶ· σημαίνει καὶ τὴν ἐκτὸς σχέσιν, τὴν ἔξω τοῦ πρέποντος· ὡς τὸ ἄνομος, παράνομος· ὥστε, ὡς περὶ οἱ ἤμεν· ἡμεῖς παραλύδιον ἄρμα θείοντες. 15 ἀντὶ τοῦ, ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ Λυδικοῦ ἄρματος τρέχοντες κατὰ σύγκρισιν. τάχιστα γὰρ τὰ Λύδια ἄρματα.*

99a *Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον: ἤγουν ἡ λίθος· ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων, εἰ εἰσὶν ἀληθῶς οἶοι λέγονσιν εἶναι.*

3. καὶ διελέθησαν] καὶ ἐλύθησαν N, ἦλυσαν ἀλλήλους Suidas: ex hoc loco caput glossae datum est. οἱ καὶ] καὶ Suidas. 6. Scribe δ' Αἰγύπτιοι. πάντες ὧν] πάντων Ds. 8. ἄρμα] Z addit: καὶ, Παριλύδιον. 9. Πέλωψ Λυδὸς L. 10. παρὰ Λύδιον L. 11. καὶ τὴν L. 13. ὀρμᾶ, παρορμᾶ L. 14. ὡς τὸ, ὡς L. 15. παρὰ Λύδιον L. Proverbium ipsum sic profert Moschop. περι σχεδῶν 179: ὡς περὶ παρὰ Λύδιον ἄρμα. 18. ἤγουν] λείπει Z.

san. IX, 16, 4: v. de ea deque Baccho Liberatore Wytenbachius ad Plut. Opp. Mor. 68 D et C. O. Muellerus Orchom. 386. Ἀριστοφάνης] ad glossas Atticas retulit Meierus ind. lectt. univ. Hal. 1842, p. X, n. 90, ad proverbium Nauckius Arist. Byz. fr. p. 240. Nulla adest causa, cur ab Meieri iudicio recedamus.

99a. Arsen. XXXIV, 21. Geminus in Crameri An. Oxon. III, 223: οὐκ ἔρα οὐδὲ σοὶ ἀποχρῶν ἔσται τὸ λέγειν εἶναι γυμνασιακῶν, εἰς ἔνδειξιν τοῦ εἶναι τοιοῦτῶ· μὴ καὶ δοκιμασθῆντι γε πρότερον· τάχα γὰρ ἡ Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον καὶ τὸν νόθον ὁ Ἔηρος [v. Apost. XIII, 1^b]

καὶ τὸν οὐκ ἀτιδία [Apost. XII, 32] ὁ ἤλιος: Gemini enim esse disputationem a Cramero l. c. editam ex Iriartis Catal. Codd. Matrit. 388 L. Dindorfius in Stephani Thes. L. Gr. v. Λυδὸς docuit. Similia v. in ann. ad Greg. Cypr. L I, 64. Macar. V, 74. Apost. I, 3.

100. Diog. VI, 24: Arsen. XXXIV, 33: Eustath. ad Dion. Perieg. 839: διαβάλλονται δὲ οἱ Λυδοὶ ἐπὶ πονηρίᾳ, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία Λυδοὶ πονηροί, δεῦτεροι δ' Αἰγύπτιοι· καὶ τρίτοι Κᾶρες Attingit Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 180.

1. Greg. Cypr. L II, 58: Arsen. XXXIV, 33.

Τὸ λ μετὰ τοῦ ω̄.

- 2 Λωτοῦ ἔφαγες· ἐπὶ τῶν σχόντων λήθην τῶν οἴκοι, καὶ βραδυνόντων ἐπὶ ξένης. ἔστι δὲ πῶα τὸ λωτόν, λήθην ἐμποιοῦν τῷ γαρόντι.

Ἀρχὴ τοῦ μ̄ στοιχείου.

3

Τὸ μ̄ μετὰ τοῦ ᾱ.

- 3 Μᾶλλον ὁ Φρύξ· ἡ παροιμία ἐνθένδε· οἱ ἐπὶ σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου, τίς τῶν σοφῶν εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἄγρια ζῶα· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ, πελαργούς· δίχα γὰρ νόμου 10 τῆ φρίσει τὸ δίκαιον ἔχουσι. Σόλων δὲ οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστῶς δὲ Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς Φρύξ τὸ γένος, τοσοῦτον, εἶπεν, ὑπερέχειν τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν· ἀκούσας δὲ Κροίσος εἶπε· Μᾶλλον ὁ Φρύξ. 15

- 3a Μακαρεὺς, ὁ τοῦ Αἰόλου υἱός, ἐφθειρε τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν Κατάκη.

3. πῶα R om. 7. ὅ] ὄ u. 8. τίς — σοφῶν] τίς τῶν ὄντων Suidas· τί τῶν ζῴων WZ. 10. πελαργοὶ Photius. δίχα γὰρ] γὰρ Photius om. 13. ὑπερέχεις Z Photius.

2. Arsen. XXXIV, 34. Natum est ex Hom. Od. I, 94: τῶν δ' ὅστις λωτοτο φάγοι μελιθρία καρπόν, Οὐκίτ' ἀπαγγελίας πάλιν ἤθελεν, οὐδέ νησθαι: ad quem locum Eustathius sic disserit: τὸ δὲ Λωτοτο φαγεῖν, τὸ αὐτίον ἴσθαι τῆς τῶν Λωτοφάγων κλήσεως· ποιητικώτερον δὲ τὸ Λωτοτο πασασθαι [Hom. l. c. 93]. καὶ ἐτι πλέον τὸ Λωτόν ἐρεπτεσθαι: Hom. l. c. 97: locum Homericum respiciunt Lucian. de merc. cond. 8. Max. Tyr. Diss. XX, 4. Vim dioti explicationis auctor non recte percepit: meliora docebant Plut. de Repugn. Stoic. 2, p. 1033 B: ἀλλ' ἐπὶ ξένης, ὥσπερ τινὲς λωτοῦ, γευσάμενοι σχολῆς, τὸν πάντα βίον ... διήγαγον ἐν λόγος: Lucian. Nigrin. fin.: ἰλελήθεις τέ με πολλῆς ὡς ἀληθῶς τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ λωτοῦ κεκορησμένος: Liban. Epist.

277: ἔρμινας δὲ, καθάπερ λωτοῦ γευσάμενος: ibid. 1228: εἰ δ' εὐρήσῃ λωτόν ἐν Ἑλλάδι, δῆλον δὲ ὡς εὐρήσει, σὺ δὲ κτλ.: ib. 1354: Βιθῆσαν γὰρ ἰδοὶν ἐπελάθετο τοῦ μείζονος. καὶ εἰ μὲν λωτόν ἐφυσεν ἡ γῆ, συγγνώμη: Anon. in Crameri An. Paris. T. IV, 420: δευτέραν δὲ ὅτι ταῦτα ἡδῶς μανθάνομεν, πύσχοιτες τὸ τῶν λωτοφάγων· γευσάμενοι γὰρ αὐτῶν, οὐ θέλομεν αὐτῶν ἀποστῆναι, ἀλλ' ἐχόμεθα αὐτῶν ὡς λωτοῦ: Mich. Acumin. 84 Ellias. De arbore exponunt Scholl. ad Plat. 416 Bekk. Eustath. l. c. et Plin. N. H. XIII, 17, 104, unde vv. λήθην κτλ. inepte addita esse apparet.

3. Photius: Arsen. XXXV, 12. Zenob. V, 16.

3a. Arsen. XXXV, 13: ex Scholl. ad Arist. Nub. 1374 sumptum videtur.

- 4 *Μασχαλισθήσῃ ποτε: ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς οὐσίε φρονέουσιαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινά, τὸ ἔργον ἀφροισιυμένοις ἀκρωτηριάζειν τὰν νεκρόν, καὶ τῶν μορίων ὀρμαθὸν ποιήσαντες, κρημινῆναι κατὰ τραχῆλου κατὰ τῶν μασχαλῶν διάρρατας· ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν* 5
 αὐτὰ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἡλέκτρῳ καὶ Τρωϊλῷ.
- 5 *Μαχητῆς ἐπέμφθη, οὐκ ἀγγελιαφόρος: ἐπὶ τῶν μὴ φυλατιόντων τὴν ἑαυτῶν τάξιν.*
- 6 *Μαρσύας κομπάζων ἐρῶζει: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι, καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων:· Ὁ γὰρ Μαρσύας* 10
ἀγροῖκος ἦν· γίνεται δ' οὕτω μουσικός. ἐμίσησεν Ἀθηνᾶ τοὺς αὐλοὺς· οὐκ ὀλίγον γὰρ ἀφηροῦντο τοῦ κάλλους, ἡ πηγὴ τὴν εἰκόνα δεξαμένη τὸ συμβᾶν ἐδίδαξεν καὶ οὕτω δὲ ἐρῶμιμένων τῶν αὐλῶν ὁ Μαρσύας ὑφίσταται· προσάπτει
- 5a *Μαχαίρα μὴ πῦρ σκαλεύειν: τουτέστι, τὸν θυμούμενον* 15
λόγοις μὴ ἐρεθίζειν.

1. Caput glossae unde sumpserit Apostolius, incertum est. 3. ποιήσαντας Suidas. 4. τοῦ τραχῆλου idem. 5. δειροφρατας idem. 6. καὶ Σ. κτλ.] Σοφοκλῆς ἐν Τρωϊλῷ πλήρη μασχαλισμάτων εἶρηκε τὸν μασχαλισμὸν καὶ ἐν Ἡλέκτρῳ Suidas: tentaverunt haec verba post Brunckium aliosque Bernhardius, Welckerus Trag. Gr. I, 126 et Nauchius ad Arist. Byz. p. 222. 7. ἐπέμφθη Plutarchus. ἐπὶ κτλ.]

Plutarchus ignorat. 9. κομπάζων A. 10. γὰρ Ps non agnoscit. 12. ἡ δὲ πηγὴ Ps Z. 13. καὶ Ps om. 15. σκαλεύειν] ἐν οἰκίῃ addit Plut. de Is. et Osir. l. c.

4. Suid. s. *μασχαλισθη*: Arsen. XXXV, 14. Locum ex Aristophanis Byzantii Commentariis derivatam esse, docent Phot. et Suid. s. *μασχαλισματα*. De verbo dixit Stanley ad Aesch. Choeph. 437, de more C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 144.

5. Plutarch. Apophth. Lae. 221 C: Arsen. XXXV, 15. Leonidae adscripsit Plut. de Malign. Herod. 32, 866 C, Megistiae Herod. VII, 221, ubi cf. Valckenaerius.

5a. Arsen. XXXV, 16. Copiose dicti vim enucleat Iamblichus Adhort. ad Philos. 334 Kiessl.: paucis docet Plutarchus, qui proxime ad Arsenium accedit, de educ. liber. 17, p. 12 E: ἀντὶ τοῦ, μὴ ἐρεθίζειν θυμούμενον, οὐ γὰρ προσήκεν, ἀλλ' ὑπέκειν τοῖς ὀργιζομένοις:

non multum differant Demetrius ap. Athen. X, 452 D. Diog. Laert. VIII, 18. Porphy. de Vit. Pythag. §. 42. Procl. ad Hesiod. Op. et D. 742. Eustath. Opusc. p. 192, 96 Taf. Deridetur symbolum ab Hor. Serm. II, 3, 275: *adde cruorem Stultitiae atque ignem gladio scrutare modo, inquam*: a Luc. Ver. Histor. II, 28: *πυρρῆσαι δὲ καὶ ἔμποι ἀρκομένη ἐς τήνδε τὴν γῆν μήτε πῦρ μαχίρα σκαλεύειν μήτε θέρμους ἰσθίειν μήτε παιδί ἐπὶ τὰ ἐκτωκαίθεικα ἐτη πληροῦσιν*: et ab aliis, quos indicat Rittershusius ad Porphy. V. Pyth. p. 226 Kiessl.: add. Apost. VII, 33: cum veneratione contra saepius commemoratur a Plutarcho: v. V. Num. 14. Quaest. Rom. c. 72, p. 281 A, de Is. et Osir. 10, p. 354 F.

6. Arsen. XXXV, 17. ἐπι—ἀπο—

οὐν τοῖς χεῖλεσιν ἀνελὼν αὐτοῦς ὁ ποιμήν, οἱ δὲ ἦδον
 θεῖα δύναμι καὶ ἀκοντος τοῦ χρωμένου. τέχνην ὁ Μαρ-
 ούας ἐνόμισεν εἶναι δύναμιν, καὶ χωρεῖ μὲν κατὰ Μουσῶν,
 χωρεῖ δὲ κατὰ Ἀπόλλωνος, λέγων οὐδὲ θέλειν εἶναι λοιπὸν.
 ἂν μὴ πλεονεκτῆσθαι τοῦ δαίμονος. ἐν ἐκείνῃ τῇ φιλονεικίᾳ 5
 νικᾶται καὶ τὸ δέριμα μετὰ ἦταν ἐκδύεται. εἶδον ἐγὼ πο-
 ταμὸν ἐν Φρυγίᾳ· Μαρσύας ὄνομα τῷ ποταμῷ· καὶ ἔλε-
 γον οἱ Φρύγες ὅτι τὸ ῥεῦμα τοῦτο ἐξ αἱματός ἐστι τοῦ
 Μαρσίου.

7 Μαργίτης εἰ: οὗτος μωρὸς ἦν· καὶ ἐμίττει τὰ κύ- 10
 ματα, οὐ πλεον τῶν ἑκατὸν δυνάμενος ἀριθμεῖν.

8 Μανίαι οὐ πᾶσιν ὅμοιαι: τῶν μανιῶν αἱ μὲν εἰ-
 σιν ἄστοποι, αἱ δ' ἀρετῆς καὶ εὐχῆς ἀξίαι, ὡς αἱ τῶν χρη-
 σμολόγων.

7a Μακρὰι τυράντων χεῖρες: ἐπὶ τῶν ἄγαν δυναμένων. 15

8a Μάστιξ ἐλαύνει: ἐπὶ τοῦ ῥαδίου.

8b Μασχάλην αἴρειν: ἀπὸ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίπειν.

3. τὴν δύναμιν Z Ps. 4. ἰθίλειν Z. 6. μετὰ τῆν Ps Z. 16.
 μία μύστιξ Ds.

λμπ.] huc Apostolius ex XI, 1
 translulit. ὁ γὰρ κτλ.] Palaeph.
 Incr. 48.

7. Arsen. XXXV, 18. De Mar-
 gite Suid. a. Μαργίτης haec habet:
 ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμωδοῦμενος· ὅν
 φασὶν ἀφιθμῆσαι μὴ μὴ πλείω τῶν
 εἰ δινηθῆναι· εὐμωρὸν δὲ ἀγόμενον
 μὴ ἄψοσθαι ἀντῆς, ἀλλὰ φοβεῖσθαι
 λόγοντα, μὴ τῆ μητρὶ αὐτῶν διαβῶλην
 ἀγροεῖν δὲ νεανίαν ἦδη γενημένον
 καὶ πυνθᾶσθαι τῆς μητρὸς, εἰ γε
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐπέχθη, quae
 e Tzetzae Chil. IV, 837 et Eusta-
 thio in adnot. ad Apost. V, 27 ex-
 scripto augeri possunt: add. per-
 breves explicationes Hesychii s. v.,
 Phot. a. Μελισσιδης, Etym. M. 577,
 34, Etymol. in Cramerii Anecd.
 Paris. IV, 11, Zonar. 1329 et of.
 annot. ad Macar. V, 76. Apost. V,
 27. VIII, 53. X, 3. 50, ad Zenob.
 IV, 58. Diog. V, 56. Carmine Ho-
 merico factum est; ut Margitae
 nomen in proverbii consuetudinem

veniret: Harpocr. 123, 19: Μαργί-
 τῆς: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησο-
 φώτους [§. 160]· „ἰπωννμῖαν δὲ
 Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἴθετο.” καὶ
 Μαροῖας ἐν εἰ τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου
 ἱστορεῖ λίγων Μαργίτην ὑπὸ Δημο-
 σθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον:
 Lucian. Hermot. 17: οἷα Μαργίτη
 διαλέγεσθαι τινι: Basil. de legend.
 libris gent. 6, p. 180 E: ἡ καὶ ὁ Μαργί-
 τῆς, εἰ βούλει, ὅν οὐτ' ἀφοτῆμα,
 οὔτε σκαπτήμα οὔτε ἄλλο τι τῶν κατὰ
 τὸν βίον ἐπιτηδείων εἶναι Ὀμηρος
 ἔφησεν, εἰ δὴ Ὀμήρον ταῦτα, ubi
 v. docta Fremionis disputatio.

7a. Arsen. XXXV, 19. Alexan-
 der, rex Macedoniae, apud Herod.
 VIII, 140: καὶ γὰρ δυναμὶς ἐπιτη-
 ἄθροπον ἢ βασιλέως ἐστὶ καὶ χεῖρ
 ἐπιτημῆκη.

8. Diog. VI, 47: Arsen. XXXV, 20.

8a. Arsen. XXXV, 21: Diogen.
 VI, 65.

8b. Arsen. XXXV, 22: Diog. VI,
 33. Greg. Cypr. L I, 6.

- 9 *Ματιολοιχὸς τυγχάνεις: ἐπὶ τῶν περὶ τὰ μικρὰ πανούργων καὶ λίγων· μάτιον γὰρ τὸ μικρόν· ἢ ἐπὶ τῶν μικροφάγων· ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστον φασι· καὶ τοῦ λοχῶ τὸ ἐπιβουλεύομαι, ματιολοιχός· ἢ ἐπὶ τῶν κρουσιμέτρων· μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου· οὐκ ἐπιτόμως δὲ ἀναγνωστίον, ὡς 5 φησιν Ἡρωδιανός.*

Τὸ μ̃ μετὰ τοῦ ε̃.

- 10 *Μεγαρέων δάκρυα: ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φύεται· εἴρηται ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρύνοντων· ἄλλοι δὲ φασι, ὅτι τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀποθανόντος, 10 ἠναγκάσθησαν πάντες ὑπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς δακρῦσαι.*
- 11 *Μένε βοῦς ποτε βοτάνην: ἐπὶ τῶν βραδείων.*
- 12 *Μένε γραῦ ἐμόν σε παιδα φιλήσονται: ὁμοία τῇ προτέρᾳ.*
- 13 *Μεδίμνω ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύ- 15 ριον: ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθρόαν προσδοκῶντων ὠφέλειαν.*
- 9a *Μάρτυς ἐκ Διὸς δέλτων: ἤγουν ἀναμφίβηλος καὶ πιστός.*
- 10a *Μέλει μοι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἦττον τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.*

1. ματιολοιχός G. Hermannus in Arist. Nub. 450 edidit Brunckio Bentleioque obsecutus. Praeter codd. obstat etiam Athenaeus, qui XIV, 663 A in perdocta de v. ματιή διαputatione Aristophaneum locum vix omisisset, si in libris ματιολοιχός scriptum exstitisset. τυγχάνεις — λίγων] ὁ περὶ . . πανούργος καὶ λίγος Suidas. 2. γὰρ, ὡς βέλτιον τῶ τῶν, τὸ idem. ἢ ὁ μικροφάγος idem. 3. καὶ — κρουσιμέτρων] καὶ ἐκ τοῦ κτλ. Z: ἢ ὁ μάταια βουλευόμενος καὶ λοχῶν· ἢ ὁ κρουσιμέτρων] Suidas. 9. εἴρηται — δακρύνοντων] εἰς παρομιάν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποιητῶς καὶ πρὸς βίαν δακρύνοντων, καὶ μὴ ἐπὶ οἰκίῳ πάθει Suidas. 10. ἄλλοι — ὅτι] Ds om. 11. δακρῦσαι] ZA add.: ὁμοία τῇ· Πρὸς σῆμα μητριαῖς θρηνητῶν: cf. Apost. XIV, 99. 12. ποτ' ἐν βοτάνῃ Ammonius. 16. προσδοκῶντων N, προσδοκῶντων R, προσδοκούντων B. 18. οὐδὲν Iulianus et Stobaeus om. τῶν] ἢ τῶν Iulianus, Suidas: ἦττον ἢ βατράχων τῶν ἐν τοῖς τέλμασι Stobaeus.

9. Suidas: Arsen. XXXV, 23: breviter nec satis castigat Photius et Hesychius. Fluxerunt haec ex Scholl. ad Aristoph. Nub. 450.

9a. Arsen. XXXV, 24. Macar. III, 68.

10. Arsen. XXXV, 27. Μεγαρέων — δακρύνοντων] Suidas. ἄλλοι κτλ.] Diog. VI, 34. Macar. V, 87.

10a. Arsen. XXXV, 28: Suid. s. μέλει, s. τέλμα: Stob. App. Florent.

21 Gaisf. Adhibuit Iulian. Miso- plog. 357 D.

11. Ammon. de diff. verbb. 8 Lugd.: Arsen. XXXV, 32. Cf. Apost. praef. §. 5. Erasmus III, 4, 80 comparavit Ovid. Her. 17, 263: et adhuc tua messis in herba est, ubi v. Heinsius et Burmanus. 12. Arsen. XXXV, 33.

13. Suidas: Arsen. XXXV, 31. App. Provn. III, 83. Usurpat Lu-

- 14 *Μέγας κηληκτὰς ἐν μικρῷ πράγματι: ἐπὶ τῶν πλουτησάντων τέχνη οὐ τιμιά· ψάλτου γὰρ τινος εὐημερήσαντος, Εὐδαμίδας ἔφη πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, ποδαπίος τις αὐτῷ δοκεῖ εἶναι.*
- 15 *Μεγαρικά καὶ Σφίγγες: πόρνας τινὰς οὕτως ἐκάλουν.*
- 16 *Μείζονα βοᾶ δάφνης χλοερᾶς καιομένης: ἐπὶ τῶν μέγα βιώντων.*
- 17 *Μείζον φρονεῖ ἢ Πηλεὺς ἐπὶ μαχαίρα: σωφροῦντες γὰρ δῶρον αὐτῷ ἐδόθη.*
- 15a *Μέγιστα ἀδικήματα εἶναι φησὶ Λυκοῦργος, θεῶν καταφρόνησις, γονέων κάκωσις ἐκούσιος καὶ ἀρχόντων καὶ νόμων ὀλιγωρία καὶ ἐκούσιος ἀτιμία δικαιοσύνης. δικαιοτάτον δὲ εἶναι καὶ ὀσιώτατον τὸν ταῦτα τιμῶντα καὶ ἐμφανίζοντα πρὸς τὰς πολίτας καὶ ἀρχοντας κατὰ τῶν καταφρονούντων.*
- 17a *Μεμνηθεῖσθαι θεῶν ὡς ὄντων καὶ δίκας ἐπιπεμπόντων. καὶ τίθεσθαι πρὸ ὀμμάτων τὸν καιρὸν τούτων, ἐν ᾧ γίνεται τὸ τέλος ἐκάστου τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ζῆν. Ζαλεύκου τοῦ νομοθέτου ὑποθήκη.*
- 17b *Μεμψιμοιρία ἐστὶ λάθριος ψόγος.*
- 17c *Μέμψις ἐστὶ ψόγος ὀλιγορούντων. ἢ ἀμελούντων.*

20

1. κελύτης Ζ, κηλότης G. Dindorfius in Stephani Thes. L. Gr. s. v., δεικηλεκτὰς Wyttenbachius, Ahrensius de Dial. dor. 92: cf. Apost. XIII, 66. ἐπὶ — τιμιά] Plutarchus ignorat. 2. γὰρ] δὲ Plutarchus. 3. Εὐδαμίδας — ἐρωτήσαντα] ἠρώτησαν αὐτὸν idem. 5. αἱ πόρνας οὕτως εἰρηται Suidas cum Photio. 10. ἔστω δὲ μέγιστα Stobaeus. εἶναι — Λυκοῦργος] desunt in Stobaeo. 11. καὶ γονέων Stobaeus. 12. δικαιοτάτος δὲ ἔστω κ. ὀσιώτατος πολίτης ὁ τ. τιμῶν κ. ἐμφανίζων πρὸς π. κτλ. Stobaeus. 13. τὰς] scribe τοὺς. 15. ἐπιπεμπόντων τοῖς ἀδικοῖς Stobaeus. 16. τοῦτον idem. 17. ἐκάστω idem. 19. ψόγος] τεχνικῆ βοήθεια καὶ αὐτῆ σωτηρίαν οικονομουμένη ἐν παρακαλιμμυτι Clemens addit. 20. ψόγος ὡς Clemens.

cian. Dial. Meretr. 9, 2: τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μὴδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν ἀλλὰ μέδιμνον ἀπομεμετρημένον πολλοῖς μέδιμνον. Latinorum similes locutiones Salmasius de usur. p. 307 et int. ad Petron. Sat. c. 37 contulerunt. Ceterum vere dixit L. Dindorfius in Stephani Thes. L. Gr. v. μέδιμνος explicationem absurdam esse.

14. Plut. Apophth. Lac. 220 F: Arsen. XXXV, 29.

15. Suid., Photius: Arsen. XXXV, 35. Hesych.: *Καλλιὸς πόρνος τινὰς οὕτως εἰρηται*: Callias, poeta comicus, perstrinxit hoc dicto Megarensis, quorum urbem receptacu-

lum quasi quoddam scortorum fuisse verisimile est: Arist. Ach. 524. Reinganum Megar. 148 coll. p. 58.

15a. Arsen. XXXV, 36: Charondas in Stob. Flor. 44, 40, p. 290 Grat.

16. Diog. VI, 52: Arsen. XXXV, 37. DV III, 22.

17. Diog. VI, 44: Arsen. XXXV, 38. Macar. V, 86.

17a. Arsen. XXXV, 38. XXXVII, 61: Stob. Flor. 44, 20.

17b. Arsen. XXXV, 39: Clem. Alexand. Paedag. I, 9, 80, p. 54 Syllb.

17c. Arsen. XXXV, 40: Clem. l. c. I, 9, 77, p. 53 Syllb.

- 18 *Μελανίωνος* σαφρονέστερος: ἐπὶ τῶν πάντῃ σαφρόνων· ἦν δὲ ὁ *Μελανίων* σάφρων.
- 19 *Μελαμπύγων* τύχοις: μελάμπιγγοὶ ἐγένοντο πέριπροι, *Λίμνης* υἱοί· ἀκολασταιόντιων δὲ αὐτῶν πολλὰ ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεισόντες οὖν εἰς Ἑρακλέα, ἐν ἀναφόρῃ ἐδείθησαν· εἶτα ὄρων αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύντονας ἐπυθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ ἔλεγον ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεισεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελᾶσυντα τὸν Ἑρακλέα ἀφαιναὶ αὐτοὺς τῶν δεσμῶν. 10
- 20 Μέχρι τούτου κρείσσων σοῦ ἐστίν ὁ πατήρ, μέχρις αὖ καὶ σὺ γεννήσης: *Κλειόμβροτος* ὁ *Πανσανίου* τοῦτ' ἔφη πρὸς *Ξέρον* διαφερόμενον περὶ ἀρετῆς πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα.
- 21 *Μεταβλητότερος* *Μήτρας*: τῆς *Ἐρσιχθονος* 15 φασίν, ὡς ὁ ποιητής, ὅτε βούλοιο, ἀλλάσειν τὴν ἰδέαν· ὁ δὲ μῦθος καταγέλαστος· πῶς γὰρ εἰκὸς ἐκ κόρης γενέσθαι βούν, καὶ αὐτὸς κύνα ἢ ὄρνεον; τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὡδε. *Ἐρσιχθων* ἦν ἀνὴρ *Θετταλός*, καὶ διαφθείρας τὰ χρήματα πένης ἐγένετο. ἦν δὲ θυγάτηρ αὐτῷ καλὴ καὶ 20 ὠραία, *Μήτρα* ὄνομα. ὅστις δὲ εἶδεν αὐτὴν ἦρα ταυτίς. ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐμνηστεύοντο, ἐδίδοσαν δὲ οἱ μὲν ἵππους, οἱ δὲ βούς, τινὲς δὲ πρόβατα ἢ ὁ αὖ ἐθέλη ἡ *Μήτρα*· ἔλεγον οὖν οἱ *Θετταλοὶ* ὁρῶντες ἀθροίζομενον τῷ *Ἐρσιχθονι* τὸν βίον ὅτι, ἐγένετο ἡ *Μήτρα* 25 αὐτῷ, καὶ ἵππος καὶ βούς καὶ τᾶλλα. ἀφ' ὧν ὁ μῦθος.
- 17d *Μετὰ τῆς* ἰσχῦος τὴν πραότητα σῶζε, ἵνα μὴ φοβερός, ἀλλ' αἰδοὺς ἄξιός φαινη τοῖς ἐντυγχάνουσι.· *Φίλωνος* ἡ ὑποθήκη.

1. *Μελανίωνος* A, *Μελανίωνος* Suidas. Explicatio a Suida abest.
 2. ἦν κτλ.] A om. Scribe *Μελανίων*. 3. *Μελαμπύγων* Suidas.
 μη τύχοις E, μη τύχης Z. 6. ἀναφόρῃ Suidas. ἐδείθησαν N
 Suidas. 13. πρὸς — περὶ] ξένου τινός διαφερομένου περὶ Plutarchus.
 15. *Μήτρας*] *Μήστρας* Prellerus de Cer. et Proserp. 334. τῆς]
 περὶ *Μήτρας* τῆς NOZ Ps. 16. ὡς — βούλοιο] ὡς ὅποτε βού-
 λοίτο Ps. 20. δὲ N om. 21. τὸ ἔνομα Ps. 24. ἐθέλοις Ps.
 οὖν] δὲ Ps. 25. *Ἐρσιχθων*. Ps. ἐκ *Μήτρας* Ps. 26. Scribe
 αὐτῷ πάντα. μῦθος προσανεκλάσθη Ps.

17d. Arsen. XXXV, 41. 20. Plut. Apophth. Lac. 223 A :
 18. Suidas: Arsen. XXXV, 30. Arsen. XXXV, 43. Atwigit Wyt-
 tenbachius ad Plut. l. c.
 19. Suidas: Arsen. XXXV, 34. 21. Arsen. XXXV, 43a. τῆς κτλ.]
 Greg. Cypr. l. II, 73. Palaeph. Incr. 24.

- 22 *Μέλος ἀγρεύς: ἐπὶ τῶν τῆ εὐμουσία κηλόντων: Ὁ δὲ ἀγρεύς ἐστὶ ζῶον πτηνόν, τὸ γένος κοσύφων φράτωρ καὶ οὐγγενής, μέλας τὴν χροάν, μουσικὸς τὴν γλῶτταν. κέκληται δὲ ἀγρεύς δικαίως· τῷ γὰρ τοι μέλει αἰρεῖ τῶν ἄλλων ὄρνείων τὰ ἀπαλὰ προσπετόμενα τῆ τῆς εὐμουσίας 5 θίλλει. εἰδὼς οὖν τὸ συμφυὲς αὐτῷ πλεονέκτημα, ἀκούων μὲν ἑαυτοῦ εὐφραίνεται, θηρῶν δὲ τὰ προσιόντα ἐμπίπλαται. τοῦτον εἰ τίς ποτε ἐθήρασε καὶ ἐν οἰκίῳ καθείρξεν, ἔχει ἄφωνον τὸν ὄρνιν, ὡσπερ οὖν τὸν θηράσαντα ἄμυνόμιμον ὑπὲρ τῆς δουλείας τῆ σιωπῆ.* 10
- 23 *Μεθυσοκόταβος ἐγένου: πλαταξ χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δειπνοῦ ἐτίθεισαν οἴνου πεπληρωμένην, εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβalόντες οἴνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν ἐπὶ τῷ ψόφῳ ἐκτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κόταβος. ἐπηρεῖτο δὲ ὁ μαιζονα ψόφον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν 15 μεθυσοκόταβος.*
- 24 *Μελιτηροὶ κύνες: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τέρψει καλῶς τρεφομένων· τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχνευταί· οἱ δὲ ὁμοίως τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημιμάτων οἰκουροί· οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει.* 20

1. κηλούντων ZAW. ὁ δὲ — δικαίως] λέγεται δὲ Ἀγρεύς δικαίως Z. ὁ δὲ — τῷ] Ἀγρεύς τὸ ὄνομα, τὴν φύσιν πτηνός, τὸ γ. κοσύφων As. 4. καὶ δικαίως As. 6. πλεονέκτημα, εἶκοι χρῆσθαι τῷ παρὰ τῆς φύσεως ὄρφῃ καὶ εἰς ἡδονὴν ἄμα καὶ τροφὴν As. 7. μὴ γὰρ As. 8. καθείρξεν, οὐδὲν αὐτῷ πλέον τὸ τῆς σπουδῆς· ἔχει γὰρ ἄφωνον ὄρνιν As. In fine As verba aliter collocat. 11. μεθυσοκότ. ἰχίνου] μεθυσοκόταβος Suidas. λάταξ idem, N. 14. κόταβος Suidas. 16. μεθυσοκόταβος idem. 17. Μελιτηροὶ] Μελιτηροὶ Holsteinius Castig. in Stephan. p. 203, Boissonadus Anecd. V, 4M: Μελιτήσιοι Uliūus ad Grat. Cyneg. 404, Μελιταῖοι W. Μελιτηροὶ — τῶν] Μελιταῖον κυνίδιον. Τῶν Suidas. 20. τέρπει] pergit Suidas: ὡς τὰ Μελιταῖα κυνίδια, quibus codd. nonnulli adiungunt: καὶ Μελιτηροὶ

22. Arsen. XXXV, 42. ὁ δὲ κτλ.] Aelian. N. A. VIII, 24.

23. Arsen. XXXV, 46. πλαταξ κτλ.] Suid. s. μεθυσοκόταβος: v. Scholl. ad Arist. Ach. 525. De cottabo v. Athen. XV, 667 E.

24. Suidas s. Μελιταῖον: Arsen. XXXV, 45. Callimachus aliique canes Melitenses a Melita insula, quae Epirum inter et Italiam locatur, appellatos censent: Plin. N. H. III, 26: v. Heckerus Comm. Callim. 41: a Melita vero Africae adiacente

Strab. VI, 277. Scholl. ad Clem. Alex. Paed. III, 4, 30. aliique, quos Boettiger Sabin. II, p. 40 recenset. Saepe commemorantur ab scriptoribus: v. Boissonadus ad Herod. Epim. 82, cui add. Aristot. Problem. X, 12: καὶ ἰσίους ἰδίον ἐστὶ μικροῦς μὲν σφόδρα, συμμετρους δὲ, ὡσπερ τὰ Μελιταῖα κυνίδια: Diogenes Cynicus apud Diog. Laert. VI, 55: ἰρωτηθεὶς ποταπὸς εἶη κύνων, ἔφη, Πεινῶν Μελιταῖος, χορτασθεὶς δὲ Μολοιτικὸς.

- 18 *Μελανίωνος* σφρονέστερος: ἐπὶ τῶν πάντων σφρονῶν ἦν δὲ ὁ *Μελανίων* σφρονῶν.
- 19 *Μελαμπύγων* τύχοις: μελαμπύγαι ἐγένοντο πέριπυροι, *Λιμνης* υἱοὶ· ἀκολασταϊόντων δὲ αὐτῶν πολλὰ ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεισόντας οὖν εἰς Ἡρακλία, ἐν ἀναγόμενῳ ἔδειξαν· εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ ἔλεγον ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεισθῆναι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γιλάσαντα τὸν Ἡρακλία ἀφείναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν. 10
- 20 *Μέχρι* τούτου κρείσσων σοῦ ἐστίν ὁ πατήρ, *μέχρι* ἂν καὶ σὺ γεννήσῃς: *Κλειόμβροτος* ὁ *Παυσανίου* τούτου ἔφη πρὸς *Ξέρων* διαφερόμενον περὶ ἀρετῆς πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα.
- 21 *Μεταβλητότερος* *Μήτρας*: τῆς *Ἐρσιχθονος* 15 φασίν, ὡς ὁ ποιητής, ὅτι βούλοιο, ἀλλάσειν τὴν ἰδέαν· ὁ δὲ μῦθος καταγέλαστος· πῶς γὰρ εἰκὸς ἐκ κόρης γενέσθαι βούν, καὶ αὐθις κύνᾳ ἢ ὄρνειν; τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ἕδε. *Ἐρσιχθων* ἦν ἀνὴρ *Θετταλός*, καὶ διαφθειράς τὰ χρήματα πένης ἐγένετο. ἦν δὲ θυγάτηρ αὐτῷ καλὴ καὶ 20 ἀραία, *Μήτρα* ὄνομα. ὅστις δὲ εἶδεν αὐτὴν ἤρα ταύτης· ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐμνηστεύοντο, ἐδίδοσαν δὲ οἱ μὲν ἵππους, οἱ δὲ βούς, τινὲς δὲ πρόβυτα ἢ ὁ ἂν ἐθέλῃ ἢ *Μήτρα*· ἔλεγον οὖν οἱ *Θετταλοὶ* ὁρῶντες ἀφροζόμενον τῷ *Ἐρσιχθωνι* τὸν βίον ὅτι, ἐγένετο ἢ *Μήτρα* 25 αὐτῷ, καὶ ἵππος καὶ βούς καὶ τᾶλλα. ἀφ' ὧν ὁ μῦθος.

17d *Μετὰ* τῆς ἰσχύος τὴν πραότητα σῶζε, ἵνα μὴ φοβηρὸς, ἀλλ' αἰδοῦς ἀξίος φαίη τοῖς ἐντυγχάνουσι. *Φίλωνος* ἢ ὑποθήκη.

1. *Μελανίωνος* A, *Μελανίωνος* Suidas. Explicatio a Suida...
 2. ἦν κτλ.] A om. Scribe *Μελανίων*. 3. *Μελαμπύγων* S...
 4. μή τύχοις E, μή τύχης Z. 6. ἀναγόμενῳ Suidas. 1d18...
 Suidas. 13. πρὸς — περὶ] *Ξέρων* τινὸς διαφερόμενον περὶ P...
 15. *Μήτρας*] *Μήστρας* Prellerus de Cer. et Proserp. 3...
 16. ὡς — βούλοιο] ὡς...
 17. αὐτῷ Ps. 20. δι N om. 21. τὸ ὄνομα Ps. 2...
 25. *Ἐρσιχθων* Ps. 1a *Μήτρας*...
 αὐτῷ πάντα. μῦθος προκαταλήθη Ps.

17d. Arsen. XXXV, 41. 20. Plat. A
 18. Suidas: Arsen. XXXV, 30. Arsen. XXXV
 Cf. Arist. Lysistr. 786. tenbachius
 19. Suidas: Arsen. XXXV, 34. 21. Ar...
 Greg. Cypri. I, II, 73. Palaeogr...

- 22 *Μέλος ἀγρέως: ἐπὶ τῶν τῆ εὐμουσία κηλούντων: Ὁ δὲ ἀγρέυς ἐστὶ ζῶον πιτηνόν, τὸ γένος κοσύφων φράτωρ καὶ οὐγγενής, μέλας τὴν χροάν, μουσικός τὴν γλωτταν. κέκληται δὲ ἀγρέυς δικαίως· τῷ γὰρ τοι μέλει αἰρεῖ τῶν ἄλλων ὄρνέων τὰ ἀπαλὰ προσπετόμενα τῆ τῆς εὐμουσίας 5 θέλξει. εἰδὼς οὖν τὸ συμφυτὲς αὐτῷ πλεονέκτημα, ἀκούων μὲν ἑαυτοῦ εὐφραίνεται, θηρῶν δὲ τὰ προσιόντια ἐμπίπλονται. τοῦτον εἰ τις ποτὲ ἐθήρασε καὶ ἐν οἰκίσκῳ καθείρξεν, ἔχει ἄφωνον τὸν ὄρνιν, ὥσπερ οὖν τὸν θηράσαντα ἀμυνόμενον ὑπὲρ τῆς δουλείας τῆ σιωπῆ.* 10
- 23 *Μεθυσσοκόταβος ἐγένου: πλάταξ χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δεῖπνου ἐτίθεισαν οἴνου πεπληρωμένην, εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν ἐπὶ τῷ ψόφῳ ἐκτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κόταβος. ἐπηνεῖτο δὲ ὁ μαιζονα ψόφον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν 15 μεθυσσοκόταβος.*
- 24 *Μελετηροὶ κύνες: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τέρψει καλῶς τρεφόμενων· τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἴχνευται· οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροὶ· οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει.* 20

1. κηλούντων ZAW. ὁ δὲ — δικαίως] λέγεται δὲ Ἀγρέυς δικαίως Z. ὁ δὲ — τῷ] Ἀγρέυς τὸ ὄνομα, τὴν φύσιν πιτηνός, τὸ γ. κοσούφων As. 4. καὶ δικαίως As. 6. πλεονέκτημα, ἵσκει χρῆσθαι τῷ παρὰ τῆς φύσεως δώρῳ καὶ εἰς ἥδονὴν ἄμα καὶ τροφὴν As. 7. μὲν γὰρ As. 8. καθείρξεν, οὐδὲν αὐτῷ πλέον τὸ τῆς σπουδῆς· ἔχει γὰρ ἄφωνον ὄρνιν As. In fine As verba aliter collocat. 11. μεθυσσοκότ. ἰγίνου] μεθυσσοκόταβος Suidas. λάταξ idem. N. 14. κόταβος Suidas. 16. μεθυσσοκόταβος idem. 17. μελετηροὶ] Μελετηροὶ Holste-nius Castig. in Stephan. p. 203, P. Anecd. V, 411: Μελετή-σοι Ulitius ad Grat. Cyneg. 404. W. Μελετηροὶ — τῶν] Μελεταῖον κυνίδιον. Τῶν Suidas. [μελεταῖον] pergitt Suidas: ὡς τὰ Μελεταῖα κυνίδιον. Suidas. Suidas. ungunt: καὶ Μελετηροὶ

ὁ δὲ — δικαίως] VI, 277. Scholl. ad Clem. Aed. III, 4, 30. aliique, quos ger Sabin. II, p. 40 recen- saepe commemorantur ab scri- bus: v. Boissonadus ad Herod. n. 82, cui add. Aristot. Pro- n. X, 12: καὶ ἰνίοις ἰδεῖν ἔστι φρούς μὲν σφόδρα, συμμέτρους δέ, περ τὰ Μελεταῖα κυνίδιαι: Dio- genes Cynicus apud Diog. Laert. VI, 55: ἰσθηθῆτις ποταπὸς εἰς κί- ῆφῃ, Πτενῶν Μελεταῖος, χορτασ- δὲ Μολοτικός.

- 18 *Μελανίωνος* σωφρονέστερος: ἐπὶ τῶν πάντων σωφρόνων· ἦν δὲ ὁ *Μελανίων* σάφρων.
- 19 *Μελαμπύγων* τύχοις: *μελάμπιγγοι* ἐγένοντο πέριπροι, *Αἰμυγῆ* υἱοί· ἀκολασταϊόντων δὲ αὐτῶν πολλὰ ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύ- 5 πρῶκτον. ἐμπεισόντες οὖν εἰς *Ἡρακλῆα*, ἐν ἀνωφόρῳ ἐδετήθησαν· εἶτα ὄρων αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακλύπτοντας ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ ἔλεγον ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεισθῆναι ἡμᾶς εἰς δασύπρῶκτον· καὶ γελᾶσαντα τὸν *Ἡρακλῆα* ἀφείναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν. 10
- 20 *Μέχρι* τούτου κρείσσων σοῦ ἐστίν ὁ πατήρ, μέχρις αὖ καὶ σὺ γεννήσης: *Κλεόμβροτος* ὁ *Πανσανίου* τοῦτ' ἔφη πρὸς *Ξέρον* διαφερόμενον περὶ ἀρετῆς πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα.
- 21 *Μεταβλητότερος* *Μήτρας*: τῆς *Ἐρσιχθονος* 15 φασίν, ὡς ὁ ποιητής, ὅτι βούλοιο, ἀλλάσσειν τὴν ἰδέαν· ὁ δὲ μῦθος καταγέλαστος· πῶς γὰρ εἰκὸς ἐκ κόρης γενέσθαι βούν, καὶ αὐτὴς κύνα ἢ ὄρνεον; τὸ δ' ἀληθές ἔχει ὡδε. *Ἐρσιχθων* ἦν ἀνήρ· *Θετταλός*, καὶ διαφθείρας τὰ χρήματα πένης ἐγένετο. ἦν δὲ θυγάτηρ αὐτῷ καλὴ καὶ 20 ἀραία, *Μήτρα* ὄνομα· ὅστις δὲ εἶδεν αὐτὴν ἤρα ταύτης· ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐμνηστούνοντο, ἐδίδουσαν δὲ οἱ μὲν ἵππους, οἱ δὲ βούς, τινὲς δὲ πρόβια ἢ ὁ αὖ ἐθέλη ἢ *Μήτρα*· ἔλεγον οὖν οἱ *Θετταλοὶ* ὁρῶντες ἀθροίζομενον τῷ *Ἐρσιχθονι* τὸν βίον ὅτι, ἐγένετο ἢ *Μήτρα* 25 αὐτῷ, καὶ ἵππος καὶ βούς καὶ εἴλλα. ἀφ' ὧν ὁ μῦθος.
- 17d *Μετὰ* τῆς ἰσχύος τὴν πραότητα σῶζε, ἵνα μὴ φοβερός, ἀλλ' αἰδοῦς ἄξιος φαίη τοῖς ἐντυγχάνουσι:· *Ψίλωνος* ἡ ὑπόθηκη.

1. *Μελανίωνος* A, *Μελανίωνος* Suidas. Explicatio a Suida abest.
 2. ἦν κτλ.] A om. Scribe *Μελανίων*. 3. *Μελαμπύγων* Suidas.
 μη τύχοις E, μη τύχης Z. 6. ἀνωφόρῳ Suidas. ἐδετήθησαν N
 Suidas. 13. πρὸς — περὶ] ἔτινου τινὸς διαφερομένου περὶ Plutarchus.
 15. *Μήτρας*] *Μήστρας* Prellerus de Cer. et Proserp. 334. τῆς] περὶ *Μήτρας* τῆς NOZ Ps. 16. ὡς — βούλοιο] ὡς ὅποτε βούλοιοτο Ps. 20. δὲ N om. 21. τὸ ὄνομα Ps. 24. ἐθέλοις Ps. οὖν] δὲ Ps. 25. *Ἐρσιχθονι* Ps. ἐκ *Μήτρας* Ps. 26. Scribe αὐτῷ πάντα. μῦθος προσανεπίσθη Ps.

17d. Arsen. XXXV, 41.

18. Suidas: Arsen. XXXV, 30.
 Cf. Arist. Lysistr. 786.

19. Suidas: Arsen. XXXV, 34.
 Greg. Cypr. L II, 73.

20. Plut. Apophth. Lac. 223 A:

Arsen. XXXV, 43. Atwigit Wyttenbachius ad Plut. l. c.

21. Arsen. XXXV, 43a. τῆς κτλ.] Palaeph. Incr. 24.

- 22 *Μέλος ἀγρεύς*: ἐπὶ τῶν τῆ εὐμουσία κηλόντων: Ὁ δὲ ἀγρεύς ἐστὶ ζῶον πετηνόν, τὸ γένος κοσύφων φράτωρ καὶ συγγενής, μέλας τὴν χροάν, μουσικὸς τὴν γλῶτταν. κέκληται δὲ ἀγρεύς δικαίως· τῷ γὰρ τοι μέλει αἰρεῖ τῶν ἄλλων ὄρνέων τὰ ἀπαλὰ προσπετιόμενα τῆ τῆς εὐμουσίας 5 θέλει. εἰδὼς οὖν τὸ συμφυὲς αὐτῷ πλειονέκτημα, ἀκούων μὲν ἑαυτοῦ εὐφραίνεται, θηρῶν δὲ τὰ προσιόντα ἐμπίπλαται. τούτον εἰ τίς ποτε ἐθῆρασε καὶ ἐν οἰκίῳ καθείρξεν, ἔχει ἄφωνον τὸν ὄρνιν, ὡσπερ οὖν τὸν θηράσαντα ἄμυνόμενον ὑπὲρ τῆς δουλείας τῆ σιωπῆ. 10
- 23 *Μεθυσοκόταβος ἐγένου*: πλάταξ χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δαίπνου ἐτίθεισαν οἴνου πεπληρωμένην, εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβalόντες οἴνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτον ἐπὶ τῷ ὕφον ἐκτελέσαι, ὃς ἐκάλετο κόταβος. ἐπηρείτο δὲ ὁ μείζονα ὕφον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν 15 μεθυσοκόταβος.
- 24 *Μελιτηροὶ κύνες*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τέρψει καλῶς τρεφόμενων· τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχνευταί· οἱ δὲ ὁμοίως τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῆ τῶν κτηριάτων οἰκουροὶ· οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει. 20

1. κηλούντων ZAW. ὁ δὲ — δικαίως] λέγεται δὲ Ἀγρεύς δικαίως Z. ὁ δὲ — τὸ] Ἀγρεύς τὸ ὄνομα, τὴν φύσιν πετηνός, τὸ γ. κοσύφων As. 4. καὶ δικαίως As. 6. πλειονέκτημα, εἶμαι χρῆσθαι τῷ παρὰ τῆς φύσεως ὄρω καὶ εἰς ἡδονὴν ἡμῶν καὶ τροφὴν As. 7. μὴ γὰρ As. 8. καθείρξεν, οὐδὲν ἀντὶ πλέον τὸ τῆς σπουδῆς· ἔχει γὰρ ἄφωνον ὄρνιν As. In fine As verba aliter collocat. 11. μεθυσοκότ. ἰχίνου] μεθυσοκόταβος Suidas. λάταξ idem, N. 14. κόταβος Suidas. 16. μεθυσοκόταβος idem. 17. Μελιτηροὶ] Μελιτηροὶ Holsteinus Castig. in Stephan. p. 203, Boissonadus Anecd. V, 4M: Μελιτηροὶ Ulitius ad Grat. Cyneg. 404, Μελιταῖοι W. Μελιτηροὶ — τῶν] Μελιταῖον κυνίδιον. Τῶν Suidas. 20. τέρπει] pergit Suidas: ὡς τὰ Μελιταῖα κυνίδια, quibus codd. nonnulli adiungunt: καὶ Μελιτηροὶ

22. Arsen. XXXV, 42. ὁ δὲ κτλ.] Aelian. N. A. VIII, 24.

23. Arsen. XXXV, 46. πλάταξ κτλ.] Suid. s. μεθυσοκόταβος: v. Scholl. ad Arist. Ach. 525. De cottabo v. Athen. XV, 667 E.

24. Suidas s. Μελιταίων: Arsen. XXXV, 45. Callimachus aliique canes Melitenses a Melita insula, quae Epirum inter et Italiam locatur, appellatos censent: Plin. N. H. III, 26: v. Heckerus Comm. Callim. 41: a Melita vero Africae adiacente

Strab. VI, 277. Scholl. ad Clem. Alex. Paed. III, 4, 30. aliique, quos Boettiger Sabin. II, p. 40 recenset. Saepe commemorantur ab scriptoribus: v. Boissonadus ad Herod. Epim. 82, cui add. Aristot. Problem. X, 12: καὶ ἰνίους ἰδεῖν ἐστι μικροῦς μὲν σφῆρα, συμμετρους δὲ, ὡσπερ τὰ Μελιταῖα κυνίδια: Diogenes Cynicus apud Diog. Laert. VI, 55: ἰρωθηθεὶς ποταπὸς εἰς κύνων, ἴφη, Πεινῶν Μελιταῖος, χορτασθεὶς δὲ Μολοιτικὸς.

- 25 Μετάδος μοι πηγάνου, ἵνα μὴ βασκάνης με: τὸ γὰρ πηγανὸν φασὶ βασκανίας φάρμακον εἶναι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς προβλήμασιν.
- 26 Μερὶς οὐ πνίξ: τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεσιτέρων καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγο- 5 μένων, ἐπεὶ ἄρα αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ μερισμός· καὶ ἕκαστος ἕκαστῷ τὸ ἴσον λαμβάνων ἐπιφώ- νει· Μερὶς οὐ πνίξ· ἢ καὶ οὕτως· Μερὶς οὐ πνιγή.
- 27 Μετὰ Λέσβιον ᾧ δὸν: παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λε- 10 γομένη, ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαι- μόνιοι τοὺς Λέσβιους κιδαρῶδους πρῶτους προσεκαλοῦντο. ἀκαταστατοῦσθαι γὰρ ποτε τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησιμὸς ἐγένετο, τὸν Λέσβιον ᾧ δὸν μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεριψάμενοι, ἤκου- 15 σαν αὐτοῦ ἐν ταῖς οὐσοιτίαις καὶ κατεσάλλησαν. ἢ διότι Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον, ὃς ἔηρυσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὴν στάσιν ἐπαυσεν· εἶποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικῷ τι- νος ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔλεγον, Μετὰ Λέσβιον ᾧ δὸν. 20
- 28 Μετὰ Μουσῶν Κόρυδος: ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου· ἢ κοινῇ ἐπὶ τοῦ συνόντος ἀπαιδευτοῦ τοῖς πεπαιδευμένοις. καθ' ὑπόκριον δὲ ἀναγνωστόειον. ὁμοία τῇ· Καρικῆ Μοῦσα.

κίνεος· οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι. Ceterum Suidae locus ex Artemid. Oneirocr. II, 11, p. 95 sumptus est.

1. βασκάνης Ζ. 7. διαμερισμός Suidas. 8. καὶ οὕτως] οὕτως γράφει idem. πνίγει idem. 14. ἤκουον Photius. 15. ἢ διότι] οἱ Suidas. 18. μετὰ] ἐπὶ Ζ. 21. κόρυδος AN Suidas om. ἐπὶ — κοινῇ] N om. 23. καθ' ὑπόκριον] ut per ironiam effertur: Erasmus III, 6, 89. ὁμοία κτλ.] NA Suidas om.: adiecta sunt e Diogeniano.

25. Aristot. Probl. 20, 34: διὰ τί τὸ πηγανὸν βασκανίας φασὶ φάρμακον εἶναι; ἢ διότι βασκαίνεσθαι δοκοῦσι λαβρῶς ἐσθιοντες; ἢ ὑποφώμενοι τινος δυσχερείας καὶ περὶ τὰ προσφερόμενα ὑπέπτως ἔχοντες; ἐπιλέγουσι γοῦν, ὅταν τῆς αὐτῆς τραπέζης ἰδίᾳ τι προσφέρωνται, μεταδιδόντες, ἵνα μὴ βασκάνης με: rutam vario modo a veteribus in fascinationibus adhibitam esse Palladius docet R. R. IV, 9, 14, ubi cf. Schneiderus.

26. Suidas: Arsen. XXXV, 47. Macar. V, 83.

27. Arsen. XXXV, 48. μετὰ — κατεσάλλησαν] Photius. ἢ κτλ.] Suidas. Κρατίνῳ] Chiron. fr. 19 Meib. V. Schneidewini de hoc proverbio disputationem in annot. ad Heracl. Polit. p. 51 sq. Cf. Zenob. V, 9.

28. Suidas: Arsen. XXXV, 50. Diog. VI, 50. Καρ. Μ.] Mant. Provn. s. Καρικῆ.

- 29 Μετὰ γραμμῶτων Ἐφεσίων παλαιεῖς: ἐπὶ τῶν ἐπωδαῖς ἰσχυρότων. ταῦτα δὲ ἦσαν ἐπωδαὶ τινες δυσπαρακολούθητοι· ἄς καὶ Κροῖσος ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἶπεν. καὶ ἐν Ὀλυμπίοις Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαιῖν διὰ τὸ τὸν ἕτερον παρὰ τῷ⁵ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα· φανεροῦ δὲ γενομένου καὶ λυθέντων αὐτῶ τριάκοντα ἐξῆς πρῶσιν τὸν Ἐφέσιον.
- 30 Μετὰ πόλεμον ταραχὴ ἢ συμμαχία: καὶ, μετὰ Μαραθῶνα μάχη: ἐπὶ τῶν μετὰ ὑπόθεσιν τινα ἐπικίνδυνον, ἕτερά ἐντυχόντων οὐκ ἐλάττωσι τῆς προτέρας. 10
- 31 Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρία δὲ μάζαν ἔδοντες: οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἐκ τινος χρησμοῦ, ὃν ἀνείλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις. ὕβρισται γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπότοι ἀπῶλοντο ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν· τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη. 15
- 32 Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδίων.
- 33 Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνταυτοῦ: οἶον, πολλὴ παρρησία πάντων εὐφορίας γενομένης.
- 31a Μέχρι βωμοῦ φίλος εἰμί.
- 31b Μεταβολὴ πάντων γλυκύ. 20
- 31c Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

1. μετὰ — ἦσαν] Suidas om. 3. Κροῖσον. Suidas. εἶπεν Z. 4. Ὀλυμπία Suidas. 5. περὶ idem. 7. τὸ ἐξῆς idem. 8. μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, sc. ἢ συμμαχία S. 11. ἀμετρί AN, Suidas s. ἀμετρί: cf. Schaeferus ad Phocyl. 130 in Brunckii PP. Gnom. Gr. p. 164 s. in Iacobitzii edit. min. Lucian. Char., Vit. Auct. et Piscat. 299 sq. 14. τῶν Suidas-om. 17. τὸ N om. 19. πρὸς δὲ φίλον τινὰ μαρτυρίας ψευδοῦς δεόμενον, ἢ προσῆν καὶ ἄρκος, ἔφησε Μίχρη τοῦ β. φ. εἶναι Plutarchus.

29. Suidas s. Ἐφέσια: Arsen. XXXV, 49. Apost. VIII, 17.

30. Arsen. XXXV, 51. Macar. V, 85. Cf. Apost. XV, 95d.

31. Suidas: Arsen. XXXV, 52. Zenob. V, 19.

31a. Arsen. XXXV, 53: Pericles in Plut. Apophth. Regg. cett. 186 C, ubi v. Wytttenbachius.

31b. Arsen. XXXV, 54: Eurip. Orest. 234: de sententia v. Porsonem ad Eur. l. c. et Wytttenba-

chium ad Plut. Apophth. Lac. κβ, p. 210 B.

31c. Arsen. XXXV, 55: Hesiod. Ἔργ. κ. Ἡμ. 694, ubi Scholl. afferunt Plat. Legg. IV, 709 B: ὡς θεὸς μὲν πάντα καὶ μετὰ θεοῦ τύχη καὶ καιρὸς ἀνθρώπων διακρίβρωσι ἐμπερντα. Cf. ann. ad Greg. Cypr. l. II, 79.

32. Suidas: Arsen. XXXV, 44. DV III, 20.

33. Suidas: Arsen. XXXV, 43. Diog. VI, 48.

Τὸ μ̃ μετὰ τοῦ ἤ.

- 34 *Μητραγύρτου θάνατος: οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμίμει τὰς γυναῖκας τῆ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοι φασί. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐμβالόντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλῆν· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον 5 χρυσιὸν ἰλάσασθαι τὸν πεφανευμένον. καὶ διὰ τοῦτο ἠκοδόμησαν δικαστήριον, ἐν ᾧ ἀνείλον τὸν μητραγύρτην, καὶ παραφράττοντες αὐτὸν καθιέρωσαν τῆ μητρὶ τῶν θεῶν, ἀνασιτήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχαίῳ καὶ νομοφυλακείῳ, καταχῶσαντες καὶ 10 τὸ βάραθρον.*
- 35 *Μὴ προσοβήσης τὴν θήραν: ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν πρατιόντων τι.*
- 36 *Μὴ σπεῦδε γῆμαι πρὶν τελευτήσαντ' ἰδης:*
- 34a *Μήτε κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταίρον: ἀπὸ τοῦ 15 μὴ προτίμα τοὺς φίλους τῶν ἀδελφῶν.*
- 34b *Μηδὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἔστω τὸ ὑπόδημα: ἤγουν μηδὲν ἔξω τοῦ μέτρου ποίει καὶ τῆς δυνάμεως.*
- 34c *Μηδέ μοι αὐτῆ ὄρνις κακὸς ἐνὶ μεγάροισι πέλεν.*
- 34d *Μηδέ πολὺ ξεινον μῆδ' ἄξιον καλέσθαι.*
- 34e *Μηδ' Ἡρὰ κληῖς πρὸς δύο.*

2. *Μητρ. θ.] Μητραγύρτης Suidas. οὗτος ἰλθὼν] ἰλθὼν τις idem.*
 7. *δικαστήριον] βουλευτήριον idem.*
 14. *μῆ — τι] Plutarchus ignorat.*
 19. *μεγάροισι κακὸς Homerus.*

34. Suidas. Arsen. XXXV, 56. Consentit Photius: paulo aliter rem narrat Suid. v. βάραθρον: v. Lobeckius Aglaoph. I, 659.

34a. Arsen. XXXV, 57: Hesiod. *Egy. 705, ubi v. Scholia et Goettlingium.

34b. Arsen. XXXV, 58. Lucian. pro imagg. §. 10: οὐδὲ τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα ἵπαινε αὐτῆν, μηδὲ ὑπερ τ. κ. ἴ. τὸ ὑ, μῆ καὶ ἐπιστομίσῃ με, φησὶν, ἐμπεριπατοῦσαν αὐτῆς, ubi Scholl. T. IV, 165 Iacob.: παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπερταίνων ἀξιοῦντων τὰ καθ' ἑαυτοῖς πράγματα, ὃ ποιῶν φιλοῦσιν οἱ ἀίχματιαι. »Cfr. Plut. Apophth. Lacon, 208 C: ἵπαινοῦντος δὲ τινος ἤμερον ἐπὶ τῷ δυνατῶς αἰξίον τὰ μικρὰ πράγματα, οἷδὲ σμικροτόμον, ἔφησιν [Agesilaus], ἡγοῦμαι οπουδῆτον, ὡς μικρῷ ποδὶ ἔπο-

δήματα μεγάλα περιτόθησι: Clem. Paedag. III, 8, p. 277, 16: καθάπερ ὁ ποῦς τοῦ ὑποδήματος, οὔτω καὶ τῆς κτήσεως ἐκείνου τὸ σῶμα, ubi v. Potterus. Walz ius.

34c. Arsen. XXXV, 59: Hom. II. II, 218 sq.

34d. Arsen. XXXV, 60: Hesiod. *Egy. 715. Cf. Aristot. Eth. ad Nicom. IX, 10.

34e. Arsen. XXXV, 61: Apost. XIII, 29.

35. Synes. or. de Regno 3 A: σφόν γὰρ ἂν εἴη μῆ προσοβῆσαι τὴν θήραν: in quo loco Petavius a Synesio respici monet Plat. Lysid. 206 A: ποῖς τις ἂν ἦ σοι δοκεῖ θηρευτὴς εἶναι, εἰ ἀνασσοβοὶ θηρεῖσιν καὶ δυσκολωτοῦσιν τὴν ἄγρην ποιοῖ;

36. Plut. Apophth. Reg. 184 A: Arsen. XXXV, 75: eadem paucis

ἐπὶ τῶν ἀκαίρως καὶ ῥαθύμως ποιούντων τι. Εὐμενῆς γὰρ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Πελοπίδου ἐδοξε τεθνήσκειν· τῆς δὲ φήμης εἰς Πέργαμον κομισθείσης, Ἄιταλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ περιθήμενος τὸ διάδημα καὶ τὴν γυναῖκα γήμας ἐβασίλευσε· πυθόμενος δὲ προσιόντα ζῶντα τὸν ἀδελφὸν ἀπήν- 5
τησαν ὡπερ εἰώθει μετὰ τῶν σωματοφυλάκων δοράτιον ἔχων. Ὁ δὲ Εὐμενῆς φιλοφρόνως ἀπασάμενος αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ οὖς εἰπὼν τοῦτο, οὐδὲν ἄλλο παρὰ πάντα τὸν βίον οὐτ' εἶπεν ὑποπτον, οὐτ' ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ τελευ-
τῶν ἐκείνῳ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιλείαν ἀπέλιπε. 10

37 Μὴ τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακίαν πέσῃς.

38 Μὴ κακούργει τὴν μουσικὴν: ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀσύμ-
φωνα λέγε· Ἐμμερπῆς εἶπε τοῦτο Φρύνιδος τοῦ μουσικοῦ
σκεπάρῳ τὰς δύο τῶν ἐννέα γε ἐκτεριῶν.

39 Μηχανικώτερος κόκκυκος: σοφώτατος ὁ κόκκυξ καὶ 15
πλέκειν εὐπόρως ἔξ ἀπόρων μηχανὰς δεινότητος. ἐαυτῷ μὲν
γὰρ συναπίσταιται ἐπαφάζειν οὐ δυναμένῳ καὶ ἐκλείπειν, διὰ

36a Μὴ μνησικακῆσης εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.

38a Μὴ μεγάλα λέγε: τοὺς μεγαλαυχούντας ἔλκει πρὸς μετρι-
ότητα ἢ παροικία· ὡς καὶ Θεόγνις· 20
μήποτε Κύρον ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ὅτι νῦν χημέρα ἀνδρὶ τελεῖ.

1. γὰρ a Plutarcho abest. 8. τοῦτο] μὴ οὐεὺδε γ. π. τ. ζ. Plutarchus. 10. ἀπέλιπε] Plutarchus pergit: ἀνθ' ὃν ἐν ἐκείνῳ οὐδὲν εἰς ἐαυ-
τοῦ τίκων εἶρησε, πολλῶν γενομένων, ἀλλὰ τῷ Εὐμενέως πρὸς τὴν βασι-
λείαν ἔτι ζῶν ἐνηλίφθη γενομένην παρῆδωκε. 11. εἰς τὴν Ds. ἰμπί-
σης Ds. 12. μὴ — μουσικῆν] in fine Plutarchus posuit. κακοῦργει]
κακηγόρει W. ἀντὶ — λέγει] Plutarchus ignorat. 13. Ἐμμερπῆς
ἔφορος Plutarchus: Ἐμμερπῆς idem V. Agid. 10. εἶπε τοῦτο] Plutar-
chus om. Φρύνιδος] Terpendrum nominat Plut. Institt. Lacon. c. 17.
14. γε ἐκτεριῶν] ἔξετεριμεν, εἰπὼν, μὴ π. τ. ρ. Plutarchus. 15. Scribe
κόκκυκος. 16. εὐπόρους As. 22. χημέρη Theognis.

mutatis in eiusd. l. de frat. amor. 18, p. 489 D leguntur. Senarius ad versus Sophoclei imitationem compositus est: Stob. Flor. 105, 21: μήπω μὲν εἴπης πρὶν τελευτήσαντι ἴδης, quem in proverbium abiisse Porphyrio in Scholl. Ven. ad Hom. II. Θ, 5 monet, addens: ἦγον· μὴ θανατίσῃς τὸν μεγάλη ἐπαγγελλόμενον. Usurpavit Cic. Epist. ad Attic. IV, 8, 1.

36a. Arsen. XXXV, 76: Arist. Plut. 1146.

37. Diog. VI, 68: Arsen. XXXV, 78: Suid. s. τεφρώσας. Cf. Apost. XVI, 41.

38. Plut. Apophth. Lacon. 220 C: Arsen. XXXV, 66: add. Plut. de sent. profect. in virt. 13, p. 84 A. De re dixerunt C. O. Muellerus Dor. II, 322 et Schoemannus ad Plut. Agid. l. c. p. 130.

38a. Arsen. XXXV, 67: Macar. V, 92. Theogn. 159.

39. Σοφώτατος κτλ.] Aelian. N. An. III, 30.

ψυχρότητα τῆς ἐν τῷ σώματι κράσεως. οὐκοῦν ὅταν τίττη, οὔτε αὐτὸς νεοττιᾶν ὑποπλέκει, οὔτε τιθνηταί τὰ βρέφη· φυλάττει δὲ ἄρα τοὺς τῶν νεοττιῶν δεσπότας καὶ πλανωμένους, καὶ παρελθὼν εἰς καταγωγὴν ὀδυσίαν, ἐντίκτει οὐ πάντων δι' ὀρνίθων καλλιαις ἐπιπηδᾷ οὗτος γε, ἀλλὰ 5 κορύδου καὶ φάβης καὶ χλωρίδος· τούτους γὰρ συνεισισται ὅμοια ψὰ τίκτειν. καὶ κενῶν μὲν αὐτῶν οὐσῶν, οὐκ ἂν παρέλθῃ· ῥῶν δὲ ἔνδον ὄντων, εἶτα μέντοι τὰ ἑαυτοῦ παρενέμιξεν· ἐὰν δὲ ἦ πολλὰ τὰ ἐκείνων, τὰ μὲν ἐκυλί- 10 σὰς ἠφάνισε, τὰ δὲ ἑαυτοῦ κατέλιπε φωραθῆναι δι' ὁμοιότη- 10 τος μὴ δυνάμενα. καὶ οἱ μὲν ὀρνίθες οἱ προειρημένοι τὰ μηδὲν σφίοι προσήκοντα ἐκλέπουσιν· ὑποπηγνύμενα δὲ ἐκεῖνα, ἑαυτοῖς συνεγνωκότε τὴν νοθεῖαν ἐπιπέταται τε, καὶ παρὰ τὸν γενιάμενον στέλλεται. ἤρος δὲ ὑπερχομένου ἐμφανῆς 15 ἔστιν ὁ κόκκυξ εἰς ἀνατολὰς σειρίου, εἶτα τῆς τῶν πολλῶν 15 ὄψεως ἀνεχώρησαν.

- 40 Μὴ πρίω μικρὰν ἠδορὴν μεγάλου κενδύνου.
 41 Μὴ νεκρῶν θήκας κίνει: ἐπὶ τῶν φυλαργύρων.
 ἡ γὰρ Σεμίραμις ἑαυτῇ κατασκευάσασα τάφον, ἐπέγραψεν· ὅστις ἂν χρημάτων δεθῆ βασιλεὺς διελὼν τὸ μνημεῖον, 20 ὅσα βούλεται λαμβανέτω· Λυρῆιος οὖν διελὼν χρήματα μὲν

1. συγκράσεως, ὡς φασιν As. 3. νεοττιῶν R As. δεσπότας ἀφιστῶτας καὶ As. 5. καλιας As R. 6. φάττης As. καὶ παμπον· τούτους As. 7. ὅμοια αὐτῷ As. τίκτικοι As. 8. παρέλθοι As. 10. κατέλιπε, διαγνωσθῆναι τε καὶ As. ὁμοιότητα R As. 12. ἐκλέπουσιν] ἐκυλύφουσιν As. 13. ἐπίκτειται As. τε] γε R. 14. στέλλεται] causas cur ad parentem accedant addit As. δὲ ὑπερχ.] γὰρ ὑπερχομένου καὶ αὐτὸς As. 15. ὁ κόκκυξ As om. 16. ἀνεχώρησεν As. 18. φυλαργύρων A. 19. ἡ γὰρ κτλ.] A om. ἡ — ἑαυτῇ] Σεμίραμις δὲ ἑαυτῇ Ab Stobaeus. Σεμίραμις iidem.

ὄντα
 20. ἂν iidem om. διελὼν cod. A Stobaei, διελόντα Ab. 21. λαβεῖν Stobaeus Ab. οὐ] δὲ Ab.

40. Xanthus in St. Max. Conf. Serm. 3, p. 540 Comb.: Ἐάνθος ὁ σοφὸς Θεοσάμενος ἐπὶ θυραῖς ὑπηρεποῦς γυναικὸς ἄνδρα οἰκοφθόρον ἔφη, οὗτος ἠδορὴν μικρὰν ἀπέταται μεγάλῃ κενδύνῃ: Arsen. XXXVIII, 36.

41. Arsen. XXXV, 68. ἡ κτλ.] Arsen. VII, 84. Stob. Flor. X, 53: Plut. Apophth. Regg. 173 A. Fons narrationis est Herod. I, 187. Semiramidis dictum respicit Max. Tyr. Diss. 27, 8, p. 30 R.: φήμη δὲ αὐ-

τὸν [regem Persarum] ἐπιστάτο χρυσοῦ κατορωμηγμένου σὶν τῷ νεκρῷ, καὶ ἐπιβρωρῆχει ὁ μέγας βασιλεὺς, ὁ τὴν τῶν ἔχων, καὶ τὸν μὲν χρυσοῦ οὐκ εὐρεῖν, ἐπιγράμμα δὲ ἔνδοθεν ἐπὶ τῷ τάφῳ, ὁ νεκρὸς λέγει· Ὡ πάντων ἀνθρώπων ἀπληροτάτε, ὅς ἔτλης νεκροῦ θιγῆν δι' ἔργα χρυσοῦ: sententiae causa v. Apost. II, 3, DV III, 23 et inscriptionem a Welckero in Mus. Rhen. a. 1841, p. 206 editam.

οὐκ εὖρος, γράμμασι δὲ ἐνέτιγχε τάδε γράζουσιν· εἰ μὴ
κακὸς ἦσθα ἀνὴρ καὶ χρημάτων ἀπληστος, οὐκ ἂν νεκρῶν
θήκας ἐκίνεις. ἐνθεύτεον οὖν ἡ νομιστικὴ παροιμία αὕτη
παρήχθη.

- 42 Μὴ ὦν Σύρος, μὴ σύριζε: ἐπὶ τῶν παρ' ἄξιαν τις
ποιούντων.
- 43 Μηδικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν εὐπόρων· ἀβροδιαίτοι·
γὰρ οἱ Μῆδοι.
- 44 Μὴ κίνει κακὸν εὖ κείμενον: ἐπὶ τῶν παρακινούν-
των τινὰ ἐπὶ σφετέρᾳ βλάβῃ. 10
- 45 Μῆτε μέλι, μῆτε μελίσσας: ἐπὶ τῶν μὴ βουλομέ-
νων παθεῖν τι εὐκαταλον μετὰ πόνου.
- 46 Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης: ἐπὶ
τῶν κατ' ἰσχὺν ἀνίστων.
- 47 Μὴ κάρφος κινεῖν: ἐπὶ τῶν ἡσυχῶν. 15
- 48 Μὴ μάχαιραν αἶρει θῆλυ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων βοηθεῖν.
- 49 Μὴ κίψει Καμάριναν: λίμνη ἦν, ἣν μετοχτεῦσαι
βουλόμενοι ἐχρήσαντο τῷ θεῷ, ὃ δὲ εἶπε· μὴ κίνει Καμάρ-
ριναν· οἱ δὲ παρακούσαντες ἐβλάβησαν. οἱ δὲ γασί βοτάν-
ην δυσωδίαν ἀποπέμπουσαν ἐν τῷ κινεῖσθαι. 20
- 50 Μῆτε τυφλὸν ὀδηγόν, μῆτ' ἀνόητον ἐύμβου-
λον: παραινετικὴ ἰοτί.
- 50^a Μῆτις ἔτι πρόφρων ἀγαθὸς καὶ ἡπιὸς ἔστω

1. δὲ ἐτέροις Ab, Stobaeus. 2. ἦσθα] ἦς iidem. 3. θήκας
Ab. ἐνέτιγχε κτλ.] Ab, Stobaeus om. 7. ἀβροδιαίτοι κτλ.] DV
om. 11. μηδὲ his KNA. 12. ἀπενκαταλον μετὰ ἀγαθοῦ KNA.
14. κατ' τὴν Ds. 15. μὴ] μηδὲ Ds. 16. αἶρει Ds. 17. Zeno-
bius uberior rem exponit. 19. οἱ δὲ κτλ.] AN om. 22. παρμαρ.
ἰ. A om.

42. Σερβικὸν de eo, qui barbaro
atque inculto sermone utitur, a
Luc. de Merc. Cond. §. 10 aliis-
que dicitur. Cf. Apost. XV, 71.

43. DV III, 14: Arsen. XXXV, 63.

44. Arsen. XXXV, 72. Greg.
Cypr. L II, 78: add. Sappho apud
Elym. M. 808, 35: μὴ κίνει χερμέ-
δας, et cf. sup. 41.

45. K in nott. ad Diog. VI, 58:
Arsen. XXXV, 62. DV III, 25.

46. Diog. VI, 59: Arsen. XXXV,
73. DV III, 26.

47. Diog. VI, 67.

48. Diog. VI, 72. DV III, 28.

49. Zenob. V, 18: Arsen. XXXV,
69. Greg. Cypr. M IV, 41.

50. Arsen. XXXV, 79. E Plu-
tarcho Max. Conf. Serm. 60, p. 670.
Comb. assert: ὀδηγόν τυφλόν λυβτὴν
καὶ οὐμβουλον ἀνόητον ἴσον ἰοτί:
Plat. fr. 18 Wytt: similiter idem
Coniug. Praec. 139 A: αἱ βουλ' με-
ναι μᾶλλον ἀνόητων κρατεῖν ἀνδρῶν
ἢ φρονίμων ἀκούειν, ἰοίκασι τοῖς ἐν
ὀδῷ βουλομένοις μᾶλλον ὀδηγεῖν τυ-
φλοῖς, ἢ τοῖς γενώσκουσιν ἀκολουθεῖν
καὶ βλέπουσι.

50^a. Arsen. XXXV, 80: Hom.
Od. B, 230.

51. *Μὴ παιδὶ μάχαιραν: μὴ τοῖς ἀπέριτοῖς ἐγγιρίζειν πράγματα μεγάλα, μὴ πως καθ' ἑαυτῶν χηρῶνται.*
52. *Μὴ εἰκὴ τὴν Ἀβυδὸν: λείπει, παραπλεῖν. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.*
53. *Μῆτε νεῖν, μῆτε γράμματα: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν· 5 ταῦτα γὰρ ἐκπαιδόμενοι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐμίανθανον.*
54. *Μηδέποτε μηδεὶς Μεγαρέων γένοιτο σοφώτερος: ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου. χαριεντιζόμενοι δὲ τοῦτο ἔλεγον.*
55. *Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων: ἐπὶ τῶν τινος ἀξιούντων τυχεῖν. 10*
56. *Μηδέποτε ἔρδειν γέροντα· μηδὲ γυναῖκα μηδὲ παιδα βύσκανον μηδὲ κύνα τινὸς μηδὲ λάλον κωπηλάτην: παραινῆ εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν.*
57. *Μῆλα Ἑσπερίδων μοι ἐδώρησθε: ἐπὶ τῶν πολυτελεῖ χαριζόντων. Λέγουσιν ὅτι γυναῖκας τινες ἦσαν 15 Ἑσπερίτιδες· ταύταις δ' ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέας, ἃ*

σχηπτῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσμα εἰδώς, ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἶη καὶ αἴσνυλα ῥέζοι.

- 53a. *Μηδ' ἕτερον κεύθης κραδίη νόον, ἀλλ' ἀγορεύων· μηδ' ὡς πετροφύης πόλυπος κατὰ χώραν ἀμείβου.· Φω-20 κυλίδου.*

2. *μεγάλα κτλ.] AN om.* 3. *παραπλεῖν ἢ διαφορῶν· λέγεται δὲ Suidas.* 7. *γένοιτο Μεγαρέων Meinekus Com. Gr. Fr. IV, p. 700.* 11. *μηδέποτε — βύσκανον} μηδέποτε' εἰ ἔρ. γυναῖκα Suid. s. μηδέποτε: μήποτε' εἰ ἔρ. γέροντα μηδὲ παιδα μηδὲ γυναῖκα Suid. s. μήποτε: μήποτε' εἰ ἔρ. γέροντα, μὴ παιδα βύσκανον Suid. s. ἄχρηστα: μήποτε' εἰ ἔρδειν γέροντα, μηδὲ παιδα βύσκανον Meinekus Com. Gr. Fr. IV, 699. μήποτε' εἰ A. ἔρδειν R. γέροντας A. 12. βύσκανον A om. μηδὲ — τινός} μήτε γυναῖκα λάλον, μήτε παιδα νήπιον μήτε γείτονος κύνα Suid. s. ἄχρηστα: μηδὲ γείτονος κύνα Suid. s. μηδέποτε' et μήποτε': μηδὲ θυφίλη γυναῖκα μηδὲ γείτονος κύνα Meinekus. μηδὲ — κωπ.] μὴ λ. κωπ. Suid. s. ἄχρηστα: μηδὲ κυβερνήτην φιλυπνον μὴ λ. κ. Suid. s. μηδέποτε': μήτε κωπ. φιλυπνον μὴ λ. κωπ. Suid. s. μήποτε: μὴ κυβερνήτην φιλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην Meinekus. 13. μὴ εἰς Ds. 15. ἦσαν αἰ· Ps. 16. Ἑσπερίδες Ps: Apostolii lectionem L. Dindorfius in Steph. Thes. I. Gr. III, 2096 comparata forma Ἑλικωτίτις defendit. ἃ ἦν Ps. 20. χῶρον Phocylides.*

51. Diog. VI, 46: Arsen. XXXV,

74. Greg. Cyr. I, II, 70.

52. Suid. s. εἰπῆ: Diog. VI, 53. Cf. Macar. III, 50.

53. Diog. VI, 56: Arsen. XXXV,

64. DV III, 18.

53a. Arsen. XXXV, 65: Pseudo-phocyl. 48. Cf. Greg. Cyr. I, I, 4.

54. Diog. VI, 57.

55. Diog. VI, 60. Macar. V, 97.

56. Diog. VI, 61: Arsen. XXXV,

77. Cf. Apost. V, 35a.

57. Arsen. XXXV, 71. *Μῆλα*

Ἑσπερίδων memorat Poll. VI, 47: add. Plin. N. H. XIX, 4, 49: *antiquitas nihil prius mirata est, quam Hesper-*

ἐφύλασσε δράκων· ἐφ' ἃ μῆλα καὶ Ἡρακλῆς ἰστροατεύσατο·
 ἔχει δὲ ἡ ἀλήθεια ὧδε. Ἐσπερος ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς
 ὤκει ἐν τῇ Καρίᾳ, καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἱ ἐκαλοῦντο
 Ἐσπερίτιδες· τούτῳ δὲ ἦσαν ὄϊς καλά καὶ ἔγκαρποι, οἵαι
 καὶ νῦν αἱ ἐν Μιλήτῳ. ἐπὶ τούτῳ δὴ ὀνομάζονται χρυσαῖ· 5
 κάλλιστον γὰρ ὁ χρυσοῦς· ἦσαν δὲ ἐκτείναι κάλλιστα. μῆλα
 δὴ καλεῖται τὰ πρόβατα· ἄπερ ἰδῶν ὁ Ἡρακλῆς βοσκομένα
 περὶ τὴν θάλατταν, περιλάσας ἐπέθετο εἰς τὴν ναῦν, καὶ
 τὸν ποιμένα αὐτῶν ὀνόματι Δράκοντα εἰσῆγαγεν εἰς οἶκον,
 οὐκέτι ζῶντος τοῦ Ἐσπερου, ἀλλὰ τῶν παιδῶν αὐτοῦ. ἔλε- 10
 γον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ἐθεασάμεθα χρυσαῖ μῆλα, ἃ Ἡρα-
 κλῆς ἤγαγεν ἐξ Ἐσπερίδων, τὸν φύλακα ἀποκτείνας δράκοντα.

- 58 Μὴ θεᾶς ἄνθρωπον ὡς Ἀθάμας· λείπει τὸ ἐλοῦ.
 ἐπὶ τῶν αἰρουμένων τῶν κριεττόνων τὰ ἤγετονα· Ἀθά-
 μας ἐκ Νεφέλης δύο παιδας ἔσχε, Φρύξον καὶ Ἑλλην· 15
 ἀφῆκε οὖν τὴν Νεφέλην θεῖαν οὖσαν, θνητῇ γυναικὶ ἐμίγη·
 ζηλοτυπήσασα οὖν ἡ Νεφέλη, ἀπέπηγε εἰς οὐρανὸν καὶ τὴν
 τοῦ ἀνδρὸς χώραν ἀύχμῳ ἐκόλυζε. πέπομφε δὲ θεωροῦς εἰς
 Ἀπόλλω Ἀθάμας ἐρεῖσθαι περὶ τοῦ αὐχμοῦ· ἡ οὖν του-
 του γυνὴ θέλουσα Φρύξον καὶ Ἑλλην ἀπολωλέναι, πέπεικε 20
 διὰ δώρων τοὺς θεωροῦς εἰπεῖν Ἀθάμαντα, ὡς οὐκ ἂν
 ἄλλως παύσασθαι τὸν αὐχμὸν ἔχρησεν ὁ Πύθιος, εἰ μὴ
 τοὺς τῆς Νεφέλης θύσειε παιδας. ἀκούσας οὖν ὁ Ἀθάμας
 μεταπέμπεται τοὺς παιδας ἐκ τῶν ποιμνίων· εἰς οὖν κριὸς
 ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος λέγει Φρύξῳ καὶ Ἑλλῆ 25
 τῆς σφαγῆς. φευγόντων οὖν τούτων μετὰ τοῦ κριοῦ, ἡ μὲν
 Ἑλλη ἐν τῷ περαιούσθαι τὸν ἐν Ἀβύδῳ πορθμὸν ἀπε-
 πνίγη πεισοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ. ὅθεν καὶ ἀπ' ἐκείνης Ἑλ-

4. Ἐσπερίδες Ps. εἴκαρποι Ps. 7. δὲ Ps. ἄπερ — οἱ
 ἰδῶν δ' ὁ Z. 8. παρὰ τῇ θαλάττῃ Ps. περιγράφας Z. 12. τὸν
 Δράκοντα Z. 14. τῶν κριεττόνων Ἰ om. ἤττω RNAZ. 16. ἐπι-
 μίγη Z. 18. ἀχμῶ N. πέπομφεν οὖν ARZ Scholiasta. 19. Ἀπόλ-
 λωνα Scholiasta, Ἀπόλλωνος Z. 20. Φρύξον A: v. Lobeckius Paralipp.
 Gr. Gr. 404. 21. Ἀθάμαντα Z Scholiasta. 22. ἡ Πύθια Scho-
 liasta. 23. θύσειεν idem. ὁ ANO Scholiasta om. 24. μεταπέμ-
 πει R, μεταπέμπισθαι Z. 25. Φρύξῳ A. τὰ περὶ Scholiasta.

ridum hortos ac regum Adonis Semiramis sive Assyriae rex Cyrus
 [DV I, 12] et Alcinoi [v. Firmi fecit. Ἀλκίνοιοι κτλ.] Palaeph. de
 Ep. 35 in Muratori Anecd. Gr. Incr. 19.
 313], itemque pensiles, sive illos 58. Arsen. XXXV, 70. Ἀθά-

λήσποντος κέκληται. Φρύξος δὲ ἐποχούμενος τῷ κριῶ εἰς τὴν τῶν Κόλγων γῆν περισώζεται. ἐνθα καὶ τὸν κριόν, ὃς ὑπὸ θεῶν χρυσόμαλος γέγονε, θύει τῷ Ἄρει ἢ τῷ Ἐρμῆ καὶ κατοικήσας αὐτόθι τοῦνομα καταλέλοιπε τῷ τόπῳ· ἐκ τούτου γὰρ ἡ Φρυγία οὕτως ἐκλήθη· Ἀθάμαντα δὲ ἡ 5 Νεφέλη δίκην αὐτῆ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε· προσ-αχθεὶς οὖν στεφανηφορῶν, ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγιαζόμενος ὑπὸ Ἡρακλείους σέσωσται· οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε κατὰ τὸν μῦθον. τὰ δὲ ἀλλήθες οὕτως ἔχει. Ἀθάμας ὁ Σιόλου τοῦ Ἑλληνος βασιλεύσας τῆς Φθίας· 10 ἦν δὲ αὐτῷ ἀνὴρ ἐπίτροπος τῶν χρημάτων, ὃν μάλιστα πιστὸν ἤγειτο, ὀνόματι Κριόν. ὃς αἰσθόμενος τὸν Ἀθάμαντα ἀποκτείνειν ἐθέλοντα τὸν Φρύξον, δηλοὶ τούτο τῷ Φρύξῳ· ὁ δὲ Φρύξος κατεσκευάσας ναῦν, καὶ ἔσθετο ἐν αὐτῇ χρήματα πάμπολλα, ἐν ἧ νηϊ καὶ ἡ μήτηρ Πέλοπος· ὄνομα 15 δ' αὐτῆ Ἥως· καὶ αὐτῆ ἐκ τῶν αὐτῆς χρημάτων εἰκόνα ποιησαμένην χρυσῆν ἐνέσθετο. σὺν τοῖς χρήμασι γοῦν καὶ Φρύξον καὶ Ἑλλῆν ὁ Κριὸς ἐν ταύτῃ ἐνθεὶς ὤχετο ἀπιῶν· ἡ μὲν οὖν Ἑλλῆ κατὰ τὸν πλοῦν ἀσθενήσασα ἀπέθανεν· ἐξ ἧς καὶ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη· αὐτοὶ δὲ ἀφικόμενοι εἰς 20 τὸν Φάρον κατοικοῦσιν αὐτοῦ, καὶ γαμει Φρύξος τὴν τοῦ τῶν Κόλγων βασιλέως θυγατέρα Αἰήτου, δούς ἔδνα ταύτη τὴν χρυσῆν εἰκόνα τῆς Ἥως, ἀλλ' οὐχὶ δέρμα κριοῦ· οὕτως ἡ ἀλήθεια ἔχει.

Τὸ μὲτα τοῦ ἰ.

25

- 59 Μικρὸν κακὸν μέγα ἀγαθόν· πολλάκις μικρὸς πόνος καὶ κακὸν τι δοκοῦν μεγάλων γίνεσθαι πρόξενον καλῶν.
 60 Μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος· ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας νεάζειν λεγόντων.
 61 Μίνθην ἐν πσιλέμῳ μήτ' ἔσθεις, μήτε φύττει· 30

1. Φρύξος A. 3. ὑπὸ τῶν θεῶν NAZ Scholiasta, ἀπὸ τῶν θ. R. χρυσόμαλλος R Scholiasta. 7. σφαγιαζόμενος Scholiasta. 8. τοῦ Ἡρακλείους RNAZ. σέσωσται Scholiasta. 9. κατὰ τ. μῦθον Scholiasta om. ἀλλήθες RANZ Ps. 10. Σιόλου Ps. 12. Κριός Ps. 14. ἐνέσθετο O Ps. 16. αὐτῆς R om. 20. εἰς] κατὰ R. 21. τ. Φάρων] τοὺς Κόλγους Ps. Φρύξος semper Ps. 28. αἰὶ ὁ σὸς Z Diog. VI, 64.

μας — μῦθον] Scholl. ad Arist. Nub. 258. τὸ δὲ κτλ.] Palaeph. Incr. 31. Cf. Zenob. IV, 38.

59. Diog. VI, 62.

60. Suidas. Mac. V, 99.

61. Aristot. Probl. XX, 2: διὰ τι

ἐπὶ τῶν φθειρόντων, μηδὲν δ' ἀνδρείον ἢ θυμῶδες ἐνδεικνυμένων.

- 62 Μίτος ἔριδος τότ' ἦν: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων καὶ διατεινομένων.
- 63 Μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ: βούλεται δὲ εἰπεῖν, μία 5 ἡμέρα οὐ πρὶς τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβάλεῖν: Ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ τοῦ Πύρρου παιδὸς σκηνῇ χελιδὼν νεοττεύουσα εἶτα μέντοι ἀτελῆ τὴν πράξιν αὐτῷ ἐφ' ἣνπερ οὖν ὥρμητο ὑπεσήμηνεν, οὐ πάνυ τοι οὐσαν ἀγαθὴν. καὶ Ἀντιόχῳ δὲ νεοττεύουσα ἐν αὐτοῦ τὰ μέλλοντά οἱ 10 ἀπαντήσεσθαι ὑπηγάξατο· ἀναλθὼν δὲ ἐς τοὺς Μήδους εἶτα μέντοι οὐκ ἐπανήλθεν ἐς τοὺς Σύρους, ἀλλ' ἑατὸν κατὰ τινα ἕως κρημινόν ὥρμητο δὲ ἄρα ἐπὶ πράξιν οὐ χρηστὴν καὶ οὗτος. ἦνίκα δὲ ἐξέλιπε τὴν ἀκρόπολιν τὸ πρότερον Διονύσιος, συνανήχθησαν οἱ καὶ αἱ νεοττεύουσαι χελιδόνες 15 ἐκεῖθι, καὶ ἐμαντεύοντο τὴν ἐπάνοδον: Ἔτι φασὶ τὰς χελιδόνας ὑπὸ τῶν μητέρων τὴν παρ' αὐταῖς ὥδῃν ἐκδιδάσκεσθαι.
- 64 Μία μάστιξ ἐλαύνει: ἐπὶ τοῦ ῥαδίου.
- 65 Μίδας ὄνου ὄτα: ὅτι ὠτακουστάς εἶχεν. οἱ δὲ χωρίον 20 αὐτοῦ φασὶν οὕτω καλεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ ληφθὲν ἀνάλωτον.
- 66 Μισθὸς ἀρετῆς ἐπαινος, κακίας δὲ ψόγος.
- 67 Μίδου χρήματα: ἐπὶ τῶν ἄγαθ. πλουσίων: Οὗτος

5. δέ τι Suidas. 6. ἐμβάλεῖν, καὶ διημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν idem. 7. Ἀλεξάνδρου Ζ Αξ. 9. πάνυ τι Αξ. 11. δέ] γάρ Αξ. 16. ἔτι κτλ.] v. Boissonadus ad Theoph. l. c. p. 166. 20. ὄτα εἶχεν Ζ. 22. κακίας κτλ.] Antonius om. κακοῦ Ζ.

λέγεται « μὲν θ ἦν — φύ τε νεα; ἢ ὅτι καταφύγει τὰ σώματα; δηλοῖ δὲ ἢ τοῦ σπέρματος φθορά. τοῦτο δὲ ὑπεραντίον πρὸς ἀνδρείαν καὶ θυμὸν ταῦτόν ἐν τῷ γένει: Pantinus.

62. Tertull. adv. Iudaeos 1: *proxime accidit, disputatio habita est Christiano et proselyto Iudaeo: alternis vicibus contentioso fume uterque diem in vesperam traserunt*: id. adv. Marcion. IV, 4: *funis ergo ducendus est contentionis, pari hinc inde nisu fluctante*: id. de Pudic. 2: *sed non decet ultra de auctoritate scripturarum eiusmodi funem contentiosam alterno ductu in diversa distendere*: comp. Apost. III, 47.

63. Suidas: Arsen. XXXV, 81. Greg. Cyrp. L II, 71. Apost. XVII, 20^b. ἐν — ἐπάνοδον] Aelian. N. An. X, 34. ἔτι δὲ κτλ.] Theophyl. Simoc. Dial. init.

64. Diog. VI, 65.
65. Diog. VI, 73. DV III, 29.
66. Cyrillus in Anton. Mel. p. 5 Fabr. Isocrat. ad Demon. 9 Steph.: ἀρχὴ γὰρ φιλίας μὲν ἐπινοῦς, ἔχθρας δὲ ψόγος.

67. Arsen. XXXV, 82. Μίδου — πλουσίων] cf. Diog. VIII, 53. Apost. XVII, 17. οὗτος — πραττόμενα] Scholl. ad Arist. Plat. 287. Respexit Midæ fortunam Lucian. Navig. 21: ὅρα μόνον μὴ ὡσπερ τῷ

ὁ Μίδαε σφόδρα πλούσιος ἦν. ἤτησε δὲ, ὡς φασί, τοὺς θεοὺς, ὅ τι αὐτὸν εἰς χεῖρας λάβη χρονοῦν γενέσθαι. καὶ τυχὼν τῆς εὐχῆς, λιμαγγοηθεὶς ἀπέθανεν· ὅσα γὰρ ἐλάμβανεν εἰς χρυσὸν μεταβάλλετο· μυθεύονται δὲ αὐτὸν καὶ ὡτα ὄνου ἔχειν, ὅτι τὰ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν, 5 οἷάπερ ὄνος. τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ὠτακουστάς, ὡς πάντι ἔχειν γινώσκειν τὰ ἐν τῇ ὑπὲρ αὐτὸν χώρα λεγόμενα καὶ πρατιόμενα·. Μάξιμος δὲ ὁ Τύριος περὶ αὐτοῦ ὡδέπως ἰστόρηκεν. Ἄνηρ Φρυξὲ ἀργὸς τὸν βίον, ἐραστὴς χρημάτων, λαμβάνει τὸν Σάτυρον, ὡς φασὶν ὁ 10 μῦθος, δαίμονα φιλοῖνον, κεράσας οἴνω κρήνην, εἰς ἣν φοιτῶν διψήσας ἔπινεν. εὐχεται ὁ ἀνόητος Φρυξὲ δαίμονι κίχμαλῶτι, εὐχεται δὲ εὐχὴν, ὅταν εἰκος ἦν καὶ τοῦτον αἰτεῖν καὶ ἐκεῖνον τελεσιουργεῖν, γενέσθαι αὐτῷ τὴν γῆν χρυσὴν καὶ τὰ δένδρα χρυσαῖα καὶ τὰ λήϊα καὶ τοὺς λειμῶνας 15 καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἄνθη. δίδωσι ταῦτα ὁ Σάτυρος. ἐπεὶ δὲ αὐτῷ ἐχρῦσωτο ἡ γῆ, λιμὸς εἶχε Φρύγας· καὶ ὁ Μίδαε ὀδύρεται τὸν πλοῦτον καὶ ποιεῖται παλινοψιδαν τῆς εὐχῆς καὶ εὐχεται Σατύρω μὲν οὐκέτι, θεοῖς δὲ καὶ θεαῖς, ἐλθεῖν αὐτῷ τὴν ἀρχαίαν πενίαν, τὴν εὐφορον ἐκείνην καὶ πᾶμ- 20 φορον καὶ καρποφόρον, τὸν δὲ χρυσὸν ἀπελθεῖν εἰς ἐχθρῶν κεφαλὰς. ὁ μὲν ταῦτα εὐχετο ποτηριώμενος, ἐτελεῖτο δὲ οὐδὲν μᾶλλον. ἐπαινῶ τὸν μῦθον τῆς χάριτος καὶ τῆς πρὸς τὰληθές ὁδοῦ. τί γὰρ ἄλλο αἰνίττεται, ἢ ἀνοήτου ἀνδρὸς εὐχὴν ἐπ' οὐδενὶ χρηστώ, εὐχομένου μὲν ἵνα εὐχῇ, μετα- 25 γινάσκοντος δὲ ἐπειδὴν τύχῃ; τὴν δὲ θήραν τοῦ Σατύρου καὶ τὰ δεσμὰ καὶ τὸν οἶνον ἤνιξατο ὁ μῦθος· ὅτι οἱ μὲν ἀπαιτήσαντες, οἱ δὲ καὶ βιασάμενοι, τυχόντες ὧν ἐπεθύμουν, οὐχ ὧν εὐξάντο, ἀνατιθέασι θεοῖς τὴν δωρεάν, οὐ παρ' ἐκείνων λαβόντες. οὐδὲν γὰρ τῶν μὴ καλῶν δίδωσιν 30

2. γίνεσθαι Scholiasta. 3. ἐλάμβανεν] εἰς τροφήν Iuntina addit.
7. αὐτῷ Scholiasta, αὐτῶν Z. 8. τι καὶ Scholiasta. Μάξιμος κτλ.]
AR om. 17. ἐκεχρῦσωτο Maximus. Μίδαε idem. 24. γὰρ]
δὲ idem. 28. ἀπαιτήσαντες idem.

Μίδαε καὶ ὁ ἄρκτος σοὶ καὶ τὸ ποτὸν
χρυσὸς γένηται καὶ πλουτῶν ἄθλιος
ἀπόλη λιμῷ διαφθαρεὶς πολυτελεῖ:
add. Dion. Chrys. Or. 64. Greg.
Nazianz. Carm. 18, 407, p. 210 D.

ὄνος] de Mida eiusque imagine in
vasis et nummis expressa dixit Pa-
nofka in Gerhardi Diar. Archaeol.
T. II, 385 sqq. Ἄνηρ κτλ.] Max.
Tyr. Diss. 11, 1, p. 186 R.

ὁ θεός. ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα δωρεὰ τύχης, ἄλογος ἀλόγου, οἷαι αἱ παρὰ τῶν μεθύνοντων φιλοφροσύναι.

- 68 Μία λόχημι δύο ἐριθᾶκους οὐ τρέφει: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐριθᾶκος δὲ ἐστὶν ὄρνειον μονῆρες καὶ μονότροπον. 5
- 69 Μικρὸς ἤλικος Μόλων: ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων.
- 70 Μικρὸν τὸ ὄβολοῦ τίμιον: λέγεται ἐπὶ τῶν πονηρῶν.
- 71 Μικροῦθεν ἡ ἀγαθὴ ἀκανθα φαίνεται: ἐπὶ τῶν ἐκ πρώτης ἡλικίας φαινομένων ἀγαθῶν γενέσθαι.
- 69a Μιᾶς γὰρ χειρὸς ἀσθενῆς μάχη: ὁμοία τῇ· Εἷς ἀνὴρ 10 οὐδεὶς ἀνήρ.
- 71a Μισῶ πονηρὸν χρηστὸν ὅτ' εἶπη λόγον.
- 71b Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα, χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.
- 71c Μισῶ μνήμονα συμπότην. 15

1. ὁ θεός] articulus in Maximo deest. 2. καὶ αἱ Maximus. 6. Suidas in fine addit: δύο δὲ γίνοντο Μόλωνες, εἰς ἵπποκρητῆς καὶ ὁ λωποδότης. 7. Suidas: ὄβολοῦ: τίμιον. λέγεται δὲ ἰ. τ. π. Εὐπόλις Μυρική [fr. 20 Mein.]· τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἐπὶ τοῦ ὄβολοῦ, ubi cum Porto legendum μικρὸν ἐστὶ τοῦ βολοῦ. »Μικρὸν τοῦ βολοῦ de levissima re, quae obolo constet vel equiparetur verissime dici demonstrat Antiphan. ap. Ath. IV, 161 A: τῆς πλείστης τοῦ βολοῦ μάχης. Itaque τίμιον refertur ad interpretationem genitivi. Ceterum vereor ne pristinam explicationem obliterarint inverta de versu continuo τῶν πονηρῶν α: Bernhardius ad Suid. I. c. 10. στείχω. μιᾶς κτλ. Euripides. 12. ὅτ' ὅταν Stobaeus.

68. K in nott. ad Diog. VI, 39: Arsen. XXXV, 83. DV III, 15.

69. Suidas: Arsen. XXXV, 84. Est Aristoph. Ran. 57, ubi γ. Scholl. Contrarium docet Eustath. ad Hom. Od. Σ, in., p. 1834, 32: καὶ Μόλωνες [sc. καλοῦνται] οἱ πολυμυθέθεις, ἀπὸ τοσούτου Μόλωνος.

69a. Arsen. XXXV, 85. Est Eurip. Heracl. 275. εἷς κτλ.] Apost. VI, 55b.

70. Suidas: Arsen. XXXV, 86: Photius.

71. Arsen. XXXV, 87.

71a. Arsen. XXXV, 88: Stob. Flor. 2, 5. Menand. Monost. 352. Anton. Serm. 170, p. 278 Fab.

71b. Arsen. XXXV, 89: Pallas in Anth. Palat. X, 95. Cf. Zenob. III, 23 et Iacobus Annou. ad Anth. III, 2, p. 247.

71c. Arsen. XXXV, 90: Mant.

Provn. s. μισῶ. Explicatur a Plut. Q. Sympos. I, praef. init.: Τὸ μισῶ μν. σ., . . ἔτι μοι πρὸς τοὺς ἐπιστάθμους ἐρῆσθαι λέγονται, φορτικὸς ἐπιεικὴς καὶ ἀναγωγὸς ἐν τῷ πίνειν ὄντας· οἱ γὰρ ἐν Σκελίᾳ Δωριεῖς, ὡς εἶπτε, τὸν ἐπιστάθμον μνάμονα προσηγόρουν. ἔτι μοι δὲ τὴν παρεμίαν οἴονται τοὺς παρὰ πότον λεγομένους καὶ πρῶτον μὲν ἀνησίου ἐπιπύειν· διὸ τὴν τε λήθην οἱ πάτριος λόγοι καὶ τὸν νόρθημα τῷ θεῷ συγκαθιμῶσιν, ὡς ἡ μηδὲν δὴον μνησκονεῖται τῶν ἐν αἴματι ἀνημμεληθέντων ἢ παντελῶς ἰλαφρῆς καὶ παιδικῆς νοουθεσίας δευμένων· ἐπὶ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ τῶν μὲν ἀτόπων ἡ λήθη τῷ ὄντι σοφῇ κατ' Ἐνυπιδίην [Orest. 213] εἶναι: quorum partem idem repetiit in libro de mulierum educatione: v. Stob. Flor. 18, 28 s. Plut. fr. 22, 4 Wyt.: add. Eustath.

Τὸ μ̄ μετὰ τοῦ ν̄.

72 Μνήμην καμήλου: ἐπὶ τῶν μνημονικωτάτων· μνημονικωτάτων γὰρ τὸ ζῶον ἢ κάμηλος. Δότε μοι τοὺς τραγωδοὺς, πρὸς τοῦ πατρῷου Διός, καὶ πρὸ γε ἐκείνων τοὺς μυθοποιοὺς ἐρέσθαι, εἰ βουλόμενοι τοσαύτην ἀγνοίαν 5 τοῦ παιδὸς τοῦ Λαῖου κατέχουσι καὶ τοῦ Γηλέφου τοῦ συνελθόντος τῇ μητρὶ τὴν δυστυχῆ σύνοδον, τοῦ μὴ πειραθέντος μὲν τῆς ὀμιλίας, συγκατακλιθέντος δὲ τῇ γειναμένη καὶ πρᾶξαντος ἂν τὰ αὐτά, εἰ μὴ πολλαίς θείᾳ πομπῇ διείρεξεν ὁ δράκων· εἰ γε ἡ φύσις τοῖς ἀλόγοις ζῴοις 10 τοιαύτην μίξιν καὶ ἐκ τοῦ χρωτὸς προσαναμεινοῖς διδῶσι κατανοῆσαι, οὐποτε οὖν τῇ τεκούσῃ ὀμιλήσει ὁ κάμηλος. ὁ δὲ τοι νομιεὺς τῆς ἀγέλης κατακαλύψας τὸν θῆλυον, ὡς οἶόν τε ἦν, καὶ ἀποκρύψας πάντα πλὴν τῶν ἄρθρων, ἐπάγει τῇ μητρὶ τὸν παῖδα καὶ ἐκείνος λάθριος ὑπὸ ὀρμῆς 15 τῆς πρὸς μίξιν ἔδρασε τὸ ἔργον καὶ συνῆκε· καὶ τὸν μὲν αἴτιον τῆς ὀμιλίας οἱ τῆς ἐκθέσιμου δάκνων καὶ πατῶν καὶ τοῖς γόνασι παιῶν ἀπέκτεινεν, ἑαυτὸν δὲ κατεκρήμνισεν. ἄμαθῆς δὲ καὶ κατὰ τοῦτο Οἰδίπους, οὐκ ἀποκτείνας, ἀλλὰ πηρώσας τὴν ὄψιν. 20

71d Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐκ αὐτῷ σοφός.

6. κατέχουσι As. 7. τοῦ μῆ] καὶ μῆ As. 8. συγκατακλιθέντος As. 11. τὴν τοιαύτην As. 12. οὐποτε — τῇ] καὶ οὐ δίδται γνωρισμάτων, οὐδὲ τοῦ ἐκθέτης εἰς τὸν Κισθαῖωνα, ὡς ὁ Οἰδίπους ὁ τοῦ Σοφοκλέους. οὐκ ἂν γοῦν ποτε τῇ As. ὀμιλήσαι κάμηλος As. 15. λαθρίως R. 18. τοῖς] ἐν τοῖς R. ἀπέκτεινεν ἀλγεινότερα As. 19. ἄμαθῆς As.

ad Hom. II. I, p. 770, 13: τὸ μὲν μνημαί . . . καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιμελεῖσθαι λαμβάνεται . . . καὶ ἐν τῷ μισῷ μν. σ. οὐ δεῖ γὰρ, φησὶ, δίχεσθαι τευτέτοι μοῖν νμάμονα, ὡς ἔνιοι, τὸν μνημῆμον χριζῶν ἀμαρτημάτων ομμοποιῶν, ἀλλὰ τὸν ἄγαν ἐπιμελητὴν τοῦ ομμοποιῶν· μισοῦμεν γὰρ τὸν ἐν τοιοῦτοις ἐπιμελούμενον καὶ ἐπιτάσσοντα: id. ad Od. Γ, 332, p. 1470, 40: χρῆ τὰ ἐν ομμοποιῶν σιγῶν ὄθεν καὶ παροιμία· μισῶ μν. σ., ὅ ἐστι τὸν τὰ ἀξια σιγῆς ἐν μνήμῃ ἔχοντα καὶ ἐκκαλύπτοντα. ἄλλως γὰρ, ἐπιμετέος ὁ τῶν ἀξίων σπουδῆς μνημῆμον συμπότης. καὶ ἀντὶ τῆς χριζῆς ἰσλοκρασίας [cf. Apost. XVIII, 70.], σπουδαίους λό-

γους ἐξεργεζόμενος οὐς χριζῆς τὸ συμποσίον εἶχε τῷ κρατῆρος ομμομιγῆτους: eadem in Scholl. ad Od. I. c. et in Phavor. s. ἀλλ' ἄγε p. 53 leguntur. Adhibetur a Luc. Conviv. §. 3: μισῶ γὰρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, νμάμονα σ.: Martial Epigr. I, 27 fin.: add. Antipater in Anth. Pal. XI, 31, 4: καὶ μύθων μνάμονας ὑδροποιίας.

71d. Arsen. XXXV, 91: Menand. Monost. 332. Publ. Syr. 604: odī sapientem, qui sibi ipsi non sapit. Versu usus est Alexander: Plut. V. Alex. 53: add. poeta Christianus in Cramer Anecd. Paris. IV, 343, 21.

72. Δότε κτλ.] Aelian. N. An. III, 47.

- 73 *Μνησικακία καμήλου*: ἐπὶ τῶν ἄγαν μνησικακῶν. φασὶ γὰρ αὐτὴν πάνυ τοι μέγρι πολλοῦ διαμνημονεύειν ὧν ἂν τύχοι παθοῦσα κακῶν, καὶ ἀνιστορεῖν τοὺς ταῦτα πεπραχότας, εἴ που ἐντύχοι:· Ὁ δὲ στρουθοκάμηλος ὡς μὲν ἀποτίκτει πολλά, καὶ πάντα δὲ τρέφει, ἀλλὰ ἀποκρίνει τὰ ἄγοντα, τοῖς ἐγκάρποις δ' ἐπιφάξει· καὶ ἐκ μὲν τούτων τοὺς νεοττοὺς ἐξέλεψεν, ἐκείνα δὲ τὰ ἐκφυλισθέντα τούτοις τροφὴν παρατίθησιν. εἰ δὲ διώκοιτο καὶ ἀλίσκεσθαι μέλλοι τοὺς παραπίπτοντας λίθους εἰς τοῦπίσω σφαινονδῶ τοῖς ποσίν:· Ἐπιτέρωται δὲ λαίοις μὲν τοῖς πτεροῖς, ἀρθῆναι δὲ καὶ εἰς βαθὺν αἴρα μετεωρισθῆναι φύσιν οὐκ ἔχει· θεῖ δὲ ὄκιστα, καὶ τὰς παρὰ πλευρὰν ἑκατέραν πτέρυγας ἀπλοῖ, καὶ ἐμπίπτον τὸ πνεῦμα κολποῖ δικὴν ἰστίων αὐτάς.

Τὸ μ μετὰ τοῦ ὀ.

15

- 74 *Μόσχος ἄδων Βοιωτίων*: Μόσχος φαῦλος κιθαρωδός, πολλὰ ἀπνευσὶ ἄδων. τὸ δὲ Βοιωτίον οὕτω καλούμενον εὗρε Τέρπανδρος, ὡσπερ καὶ ὁ Φρύξ τὸν Φρύγιον.
- 75 *Μοριῶν μὴ θίγγαντες*: ἐπὶ τῶν ἱεροσύλων· μορίαί γὰρ ἐλέγοντο αἱ ἐλαίαι, αἱ ἦσαν ἱεραὶ τῆς Ἀθηναίας· ἐξ ὧν τὸ ἐλαιον ἐπαθλον ἐδίδοντο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθη-

4. ὁ στρουθοκάμηλος] ἢ στρουθός· ἢ μεγάλη As. 5. καὶ] οὐ As. 6. τοῖς δὲ As. δ' As om. 8. δὲ αὐτὴν διώκοι τις, ἢ δὲ οὐκ ἐπιτολμῆ τῆ κτήσει, θεῖ δὲ τὰς πτέρυγας ἀπλώσασα· εἰ δὲ ἀλίσκεσθαι μέλλει As. 10. σφενδονῆ R As. ἐπιτέρωται — πτεροῖς] νν. As aliter collocat. 12. παρὰ τῆν As. 18. ὡσπερ — Φρύγιον] ὡσπερ καὶ ὁ Φρύγιος AN, ὡσπερ καὶ τὸ Φρύγιον Suidas. 19. μοριῶν — ἱεραὶ] Μορίαί· ἐλαίαι ἱεραὶ Suidas. 21. ἐδίδοτο idem.

73. Basil. Hexaem. Hom. 8, 1, p. 71 A: τὸ δὲ τῶν καμήλων μνησικακῶν καὶ βαρύνῃ καὶ διαρκῆς πρὸς ὀργὴν, τί ἂν μιμησασθαι τῶν θαλαττίων δύναται; Πάλας ποτὲ πληγῆσα κάμηλος μικρῶ χρόνῳ ταμειωσάμενη τὴν μῆνιν, ἐπειδὴν εὐκαιρίας λαβήσται, τὸ κακὸν ἀντιδίδωσιν: quae a Bocharto Hieroz. T. I, p. 4 Ros. et Suicero Thes. Eccles. II, 28 illustrantur. ὁ δὲ — ποσίν] Aelian. N. An. IV, 37. ἐπιτέρωται κτλ.] id. ib. II, 27.

74. Suidas: Arsen. XXXV, 92. Arist. Acharn. 13: ἀλλ' ἔτιρον ἦσθην,

ἦνί' ἐπὶ μόνῳ ποτὲ διετίθειος εἰς-ἦλθ' ἠσόμενος Βοιωτίων: ubi Scholl.: ὁ Μόσχος κιθαρωδός· Ἀκραγαντινος, τῆς οὕτως, ὅτι ὁ νικῆσας ἄθλον ἐλάμβανε μόνον. De nomo Boeotio v. an. ad Plut. Provv. I, 77, Greg. Cypr. M II, 47: add. Plehnius Lesb. ac. 161.

75. Cf. legem Atticam in Demosth. or. in Macart. 1074 R. ἱεροσύλων] cf. Meierus Proc. Att. 302. μορίαί κτλ.] Suidas: Photius. Fabulam illustrent Burmannus de Iove Fulgur. 279. C. O. Muellernus de Min. Poliad. Com. 30.

ναια· ἦσαν δὲ πρῶται δώδεκα τὸν ἀριθμὸν, αἱ μεταφνευ-
θεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδήμειαν. ἦτοι ἀπὸ μύρου
καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀλιβρόδιου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἥ ὅτι
ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι
ἅπαντες.

5

76 Μόνος γὰρ θεῶν θάνατος οὐ δώρων ἐργ.

77 Μολῶν λάβε: Λιωνίδας Ξέρξου γραψαντος αὐτῷ·
πέμψον τὰ ὄπλα· ἀντέγραψε τοῦτο, δηλῶν, ὅτι ἐκὼν εἶναι
οὐ δώσει.

78 Μόναι Λάκαιναι ἄνδρας τίκτουσι: παρόσον ἐκεί- 10
ναι γενναιοτάτους παῖδας τίκτουσι.

77a Μόλις τὸ πρῶγμ' ἔγνωσαν ἀγαμασσώμενοι. Ἀριστοφάνης
ἐν Σφιγξί.

77b Μουσικὴν δ' ἔρωσ διδάσκει, κἂν ἄμουςος ἢ τὸ πρίν.

2. τοῦ μύρου Suidas. 6. γὰρ Suidas om.: recte id. s. θανατῶν
scribit: θεῶν μόνος γὰρ. Suidas adiicit: *Αισχίλος φησί*: in Nioba:
v. G. Hermannii Opusc. III, 54. 7. *Λιωνίδας* et αὐτῷ Plutarchus om.
8. *πέμψαι* Z. τοῦτο κτλ.] Plutarchus ignorat. *εἰνῶς*] *ἰκεῖνα* Z. 12.
ἀγαμασσώμενοι Aristophanes. 13. *Σφίγξι*. 14. *μουσικὴν*]
μουσικόν Bentleius Epist. ad Mill. 469 Lips., *ποιητὴν* Valckenacrius
Diat. Eurip. 206 Lugd., Winckelmannus ad Plut. Erot. p. 196. *δ'*
δ' ἄρα Plutarchus. Cum n. ἔρωσ alter incipit versus.

76. Suidas s. μόνος, s. θανατῶν.

77. Plat. Apophth. Lacon. 225 C:
Arsen. XXXV, 94.

77a. Arsen. XXXV, 95: Arist.
Vesp. 783.

77b. Arsen. XXXV, 96: Plut. Q.
Sympos. I, 5, 1, p. 622 C: πῶς
ἔφηται τὸ Μουσικὴν . . . πρίν, ἐξη-
τεῖτο: . . . Σαφειῶν τινῶν ἀσθέντων,
ὅπου καὶ τὸν Κικλῶνα μουσικῶν εὐ-
φώνους ἰασθῆαι φησι τὸν ἔρωτα Φι-
λόξενος [v. Bergleinius de Philox.
Cyth. 52], ἐλέχθη μὲν οἷον, ὅτι πρὸς
πάντα τόλμαν ὁ ἔρωσ καὶ κεινοτο-
μίαν συγχωρῆσαι θεῖνός ἐστιν, ὡσπερ
καὶ Πλάτων [Tim. 69 D] τὸν αὐτὸν
καὶ παντὸς ἐπιχειρητὴν ἀνόμασε.
Versus comicorum Atticorum tem-
pore celeberrimus: cf. Aristoph.
Vesp. 1071: εἰ τις ἡμῶν . . . τὴν
ἡμῶν ἰδῶν φησὶν ἔστα θαυμάζει . . .
Ῥαδίως ἐγὼ διδάσκω, κἂν ἄμουςος ἢ
τὸ πρίν: ubi Scholl.: *Εὐριπίδου ἐν*

Σθηνεβοδίας [fr. 3 Matth.]: Me-
nander apud Suid. s. *χρεία*: *χρεία*
*διδάσκει κἂν ἄμουςος ἢ σοφὸν Καμ-
χιθόνιον*, de quo v. Meinekii Men.
et Phil. Rell. p. 93: add. Plat.
Symp. 196 E: *πῶς γοῦν ποιητὴς*
γίγνεται, κἂν ἄμουςος ἢ τὸ πρίν, οὐ
ἂν ἔρωσ ἄφηται: mansitque haec
eius celebritas apud seniores: Plut.
de Pyth. orac. 23, 405 F: *ὁ δ' Ἐν-
ριπίδης εἰπὼν ὡς ἔρωσ ποιη-
τὴν διδάσκει, κἂν . . . πρίν, ἰνερόη-
σεν, ὅτι ποιητὴν καὶ μουσικὴν ἔρωσ*
δύναμιν οὐκ ἐπιθήσειν, ἐνυπάρχουσαν
δὲ κινεῖ καὶ ἀναθερμαίνει λανθάνουσαν
καὶ ἀργοῦσαν: id. Amat. 17,
p. 762 B: Aristid. Oratt. p. 30 Iebb.:
καὶ ποιεῖ [Bacchus] χορευτὴν κἂν
ἄμουςος ἢ τὸ πρίν: id. ib. 198.

78. Arsen. XXXV, 93. *Μόνα*
γ' ἔρ τίκτομεν ἄνδρας Gorgo, Leoni-
dae uxor, dixit auctore Plut. V.
Lycurg. 14. Apophth. Lac. 227 E.

Τὸ μ̃ μετὰ τοῦ ὕ.

- 79 Μυκῶνσιος γείτων: αὐτὴ τάττεται κατὰ τῶν διαβηβλημένων ἐπὶ σμικροπρεπείᾳ· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν.
- 80 Μυκωνείων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμ-5 πόσια: διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι, διεβέβληντο ἐπὶ αἰσχροῦτηι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.
- 81 Μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικὸς δοκιμάζει: ἔστι δὲ ὁ μύδας λίθος ἐν Ἰνδία, διττὰ ἀφίεις τὰ σέλα, τοῖς μὲν πονήρως ἔχουσι τῶν ὀμμάτων δριμύ καὶ πυρῶδες καὶ ἐπιει-10 κῶς φλογωπόν, τοῖς δὲ κατὰ φύσιν καὶ ῥωστικὸν καὶ σωτήριον.
- 82 Μῦς ἔδηξε Βρασιίδα ν ἐν ἰσχάσιν: ὅτι δεῖ καὶ τὸν μικρὸν φυλάττεσθαι. Οἱ μῦες εἰσὶ μὲν καὶ ἄλλως πολίγωνα ζῶα, καὶ ἀθρόα τῆ ᾧδιτι πολλὰ τίκτουσιν· εἰ δὲ 15 πως καὶ ἄλλοις γευσάμενοι τύχοιεν, ἐνταῦθα δῆπου καὶ πᾶμπολλα ἀποκύνουσιν. Οἱ μὲν κατὰ τὴν οἰκίαν μῦς, δειλὰ ζῶα, καὶ φοβοῦνται κτύπον, καὶ γαλῆν πεφρίγμοι κριξασαν. δεῖλοι δὲ καὶ οἱ ἀρουραῖοι. θρασύτατοι δὲ οἱ θαλάττιοι. μικρὸν δὲ αὐτῶν τὸ σῶμα, τόλμα δὲ ἄμαχος 20 καὶ θαρρόσυι δύο ὄπλοις, δορᾶ τε εὐτόνῳ καὶ ὀδόντων κράτει· μάχονται δὲ καὶ τοῖς ἰχθύσι τοῖς ἀδροτέροις, καὶ τῶν ἀλίων τοῖς μάλιστα θηρατικοῖς.

2. Μυκῶνσιος Suidas, Μυκῶνσιος W: scribe Μυκῶνσιος. 3. ἐπὶ σμικρότητι καὶ σμικροπρεπείᾳ N: ἐπὶ γλισχροῦτητι καὶ σμ. Suidas. 4. Scribe Μυκῶνσιος. 5. Μυκωνείων W Suidas. 6. διεβέβλητο N: Suidas hoc proverbium cum antecedente coniunxit. αἰσχροῦτητι] γλισχροῦτητι Suidas. 8. Μινδάρ, lapidis nomen, in Plut. de Fluv. 24, 2 et Aristot. Auscult. Mir. c. 170 legitur. Ἰνδικούς Z. 10. ὀμμάτων] σωματίων ma. 14. οἱ κτλ.] A om. πολίγωνα Z. 17. ἀποκύνουσιν] καὶ πλείω τῆς συνηθείας πολλῶ As addit. οἱ μὲν οὖν μῦς, οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν δεῖλον καὶ ἀσθενὲς ζῶον ἴσται, καὶ φοβοῦνται As. 18. καὶ τὴν γαλῆν πεφρίγμοι As. 19. θρασύτατοι δὲ] τῶν γε μὴν οἰκῶν θρασύτεροι As. 20. δὲ αὐτῶν] μὲν αὐτῶν As.

79. Suidas: Arsen. XXXV, 97. De Myconos eiusque insulis cf. Strab. X, 5, 9. Zenob. V, 17, 21. Apost. XIV, 5.

80. Suidas: Arsen. XXXVI, 1. Ex Archilocho fluxit: cf. annot. ad Zenob. V, 21.

81. Arsen. XXXV, 98.

82. Arsen. XXXV, 99: Plut. de profect. virt. sent. 79 E: ὁ Βρυσί-

δας δὲ μὲν τινα συλλεβῶν ἐν ἰσχάσι καὶ δηχθεῖς ἀφῆκεν. εἶτα πρὸς ἑαυτόν, Ὡς Ἡράκλειος, ἔφη, ὡς οὐδὲν ἴσται μικρὸν οὐδ' ἀσθενὲς, ὃ μὴ ζῆται τολεῶν ἀμύνασθαι: Arophth. Lacon. 219 C. Et hic locus docet, quanta neglegentia haec si Dis placet proverbialia collecta sint. Οἱ — ἀποκύνουσιν] Aelian. N. An. IX, 3. οἱ μὲν κτλ.] id. ib. IX, 41.

- 83 *Μυσῶν λείαν*: ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ληστοὶ καὶ ἀστυγείτονες τοὺς Μυσοὺς ἐληγίζοντο μετὰ τὴν τοῦ Τηλέφου ἀποδημίαν, ὡς φησι Δήμων ἐν πρώτῃ παροιμιῶν.
- 84 *Μυσὴ κανθαρίς*: ἐπὶ τῶν μηθενὸς ἀξίων. 5
- 85 *Μύλος πάντ' ἀκούει*: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν μὴ ἀκούειν, ἀκουόντων δέ· ὁ δὲ Μύλος ἦν ποιητῆς κωμωδιῶν, ὃς μὴ ἀκούειν ὑπεκρίνετο.
- 86 *Μυρρίνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆις*: μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. 10
- 87 *Μῦς λευκός*: ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται· οἱ γὰρ κατοικίδιοι μῦες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεινῆνται, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί· οὗτοι δὲ εἰσι θῆλεις.
- 88 *Μῦς δακῶν παιδ' ἀπέφυγε*: παρόσον καὶ οἱ μικροὶ 15 τοὺς μεγάλους λυποῦσιν ἐνίοτε.

2. κατ' — χρόνον ante vv. τοὺς Μυσοὺς Z collocat. 3. ὡς — παροιμιῶν post v. ἀστυγείτονες in Z posita sunt. 5. Μυσι Ds Z. κανθαρίς Z. 6. Μυλλός Ds. 7. ὁ — ἦν] Μύλλος γὰρ Ds. 9. μυρρίνων [sic] ἐπιθυμῆις: τούτῳτι ἀρχῆς. μυρρίναις κτλ. Z. Scribe μυρρίνων: ἀρχῆς ἐπιθυμῶν, cum Suida ac Photio: v. Scholl. ad Arist. Vesp. 857: μυρρίναις: μυρρίναις γὰρ ἰσπεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες. καὶ μυρρίνων, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν: Hesych. μυρρίνων: ὃ δηλοῖ ἐπὶ τινα ἀρχὴν παρασκευάζομενον. οὕτως δὲ φαίνεται ἰσχηματισθαι, διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ταῖς μυρρίναις στέφεισθαι: add. Suid. v. φωλός. 11. περι] ἐπὶ Z. VV. ἐπὶ — εἴρηται Suidas post v. θῆλεις posuit. 12. γὰρ Suidas om. 14. θῆλεις] EZ addunt: τῶν δὲ μῶν ὁ φωλός μνωξία λέγεται, quibuscum convenit Lex. Schedogr. in Boiss. Anecd. IV, 393: ἀπ' οὗ καὶ μνωξία τε, ἡ φωλεῖα τις τούτων: aliter vero Suid. et Phot. et Bachmanni Anecd. I, 305 s. μνωξία: ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μῶν χηραμοῖς: add. Moschop. p. σχιδ. 141: μνωξία, ἡ κατάδουσις αὐτοῦ, sc. τοῦ μῆος. Quum in Epicrate apud Aelian. N. An. XII, 10 μνωξία legatur, in locis modo citatis eadem forma restituenda videtur.

83. Cf. Mant. Provn. s. Μυσῶν. Harpocr. 130, 3 Bekk.: Μυσῶν λείαν Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος [S. 72]. παροιμία τις ἴσιν οὕτω λεγομένη, ἣν φησι Δήμων ἐν μ' [α' cod. Harpocr. B: v. Dem. fr. 19 Muell.] περὶ παροιμιῶν τὴν ἀρχὴν λαβεῖν ἀπὸ τῶν καταδραμοντων ἀστυγείτων τε καὶ ληστῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. κέρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράτις ἐν Μηδικῇ [fr. 3 Mein.] καὶ Σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις [fr. 32 Bergk.]: cf. DV III, 16.

84. Diog. VI, 49.

85. Diog. VI, 40 ibiq. v. K: Arsen. XXXV, 100.

86. Suidas: Arsen. XXXVI, 2: Photius. Magistratus apud Athenienses myrto coronatos fuisse ex Poll. VIII, 86. Scholl. ad Arist. Equitt. 960 aliisque docui in Schneidewini Philol. I, p. 477.

87. Suidas: Arsen. XXXVI, 3. DV III, 17.

88. Arsen. XXXVI, 4. Procum videtur e Plut. Apophth. Lacon. 208 F: ἄλλοτε ἰδῶν [Agesilaus] μὲν ἰλκόμενον ἐκ θυρίδος ὑπὸ πα-

- 89 *Μῦς πίσησης γεύεται: ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλασσόντων.*
 90 *Μῦς εἰς τρώγλην οὐ χωρῶν, κολοκύνταν ἔφ-
 ρεν: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς μὴ δυναμένων καὶ ἄλλοις θελόντων
 βοηθῆσαι καὶ περιποιήσασθαι.*
 91 *Μωρότερος Μωρύχου: ἐπὶ τῶν εὐθές τι διαπρα- 5
 τομένων· οὗτος γὰρ ὁ Μωρύχος τὰ ἔνδον ἀφείς, ἐξω τῆς
 οἰκίας ἐκάθητο. λέγεται δὲ παρὰ Σικελιώταις Μωρύχος καὶ
 Διόνυσος· διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τοῦ πρόσωπον ἐν τρυγί.*
 92 *Μωρὸς αἰωπῶν οὐ δύναται.*
 93 *Μωρότερος Κορύβου: καὶ οὗτος ἀρχαῖος μωρὸς. 10*
 89a *Μῦς γαλῆν ἐλέγξει τὴν τέως νύμφην: ἐπὶ τῶν μεγάλα
 ἐπαγγελιομένων καὶ τῷ χρόνῳ ἐξελεγχόμενων. ὁμοία ἐστὶ τῆ·
 Ἐπὶ τῆ λσοντῆ πάλιν ὄνος ὀγκήσεται· καὶ τῆ· Φωνή-
 σασ ὁ κόραξ πονήσεται.*

1. μῦς ἄρτι. EAZ. *εἰσὶν]* ERAZ addunt: πασχόντων κακῶς καὶ μετὰ κόπον Suidas in fine adiecit. 5. Μωρύχου hic et in seqq. Suidas. 6. ὁ — ἐκάθητο] μωρότερος εἰ Μωρύχου, ὅς τὰ ἔνδον . . . κάθηται proverbium Polemone auctore Siculum fuit, quod Ahrensius Dial. Dor. 467 sine causa ad Sophronem rettulit. 7. καὶ] scribe ὁ. 8. τοῦ] τὸ AEN. τρυγί] τῆ τρύγη γλέυκει τε καὶ σίκους Suidas. 10. Κορύβου φλιθιώτερος Diog. V, 56: de homine v. Boissonadus ad Nicet. Eugen. IX, 23. ἀρχαῖος] scribe ἀρχαῖος καὶ.

δαριον κρατοῦντος, ἐπεὶ ὁ μῦς ἐπι-
 σταφείας ἔδανε τὴν χεῖρα τοῦ κρα-
 τοῦντος καὶ ἔφυγεν, ἐπιδείξας τοῖς
 παροῦσιν ἔπειν. Ὅταν τὸ ἐλάχιστον
 ζῶον οὕτως ἀμύνηται τοὺς ἀδικούν-
 τας, τί τοὺς ἀνδρας προσήκει ποι-
 εῖν λογίζεσθαι;

89. Suidas: Arsen. XXXVI, 5.
 Apost. III, 81.

89a. Arsen. XXXVI, 6. Gemi-
 nus in Cram. Anecd. Oxon. T. III,
 223: ποῦ δὲ οἶδα εἰ ὑπὸ τῆ λσοντῆ
 καὶ πάλιν ὄνος ὀγκήσεται, καὶ ὁ μῦς
 γαλῆν ἐλέγξει τὴν τέως νύμφην· καὶ
 φωνήσας ὁ κόραξ πονήσεται; ἢ πότε
 τις καὶ παρὰ τίνι πυγμακὸς ἢ καλα-
 στρακὸς οἰονμάσθη, μὴ πῦξ ἀθλήσας,
 μὴ πάλην. Μῦς — νύμφην] na-
 tum est ex apologo: cf. Diog. III,
 82. Zenob. II, 93. ὑπὸ — ὀγκή-
 σεται] Apost. XII, 84. φωνήσας
 κτλ.] e fabula ortum: v. Aesop.
 fab. 87 Fur., Aphthon. fab. 40.
 Cf. Apost. IX, 20.

90. Arsen. XXXVI, 7. Eras-

mus III, 3, 79 ex apologo natum
 esse censet.

91. Neglegenter excerpta sunt e
 Suida, quem v. in nott. critt. ad
 Macar. VI, 8: Arsen. XXXVI, 8.
 Zenob. V, 13: add. Vaterus Rer.
 Andocid. Spec. I, p. 26.

92. Arsen. XXXVI, 9. Decur-
 tatum est e Solonis dicto, quod
 posuit Stob. Flor. 34, 15: Σύλων
 ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Περιάνδρου παρὰ
 πότον, ἐπεὶ σιωπῶν ἐτυγχάνει, πό-
 τερα θεῶν λόγων σπάνιον ἢ θεῶν μωρίας
 σιωπῆς· Ἄλλ' οὐδεὶς ἄν, εἴπε, μωρὸς
 ἐν συμποσίῳ σιωπῶν δύναίτο. Simile
 responsum a Biante datum Plutar-
 chus refert de Garrul. 4, p. 503 F.
 Cf. Greg. Cypr. P III, 69.

93. Arsen. XXXVI, 10. Cf.
 Apost. X, 3. Etym. in Cramer
 Anecd. Paris. IV, 41: Κόραξ βροσ:
 ὁ εὐθής. Usurpant Geminus in
 Cram. Anecd. Oxon. III, 227, inc.
 auct. apud Suid. s. οὐδὲν πρὸς Διό-
 νυσον, alii.

- 94 Μωμήσεται μάλλον ἢ μιμήσεται: ἐπὶ τῶν ἀπαι-
δεύτων, καὶ ὅτι τὸ ψέγειν τοῦ μιμῆσθαι ῥαότερον.

Ἄρχῃ τοῦ ὤ στοιχείου.

Τὸ ὤ μετὰ τοῦ ἄ.

- 95 Ναῦς ἰκετεύει πέτραν: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναιοθί- 5
των καὶ ἀδυσωπίων, ὡς τὸ Ἄνδριάντι πρῶτον
σωμεν.
96 Ναῦς δὲ παλαιὰ πόντω οὐχὶ πλωτήρη: ἐπὶ τῶν
μιθῶν συντελούντων.
97 Νάνος ὧν ὕπαικε: ἐπὶ τῶν μικρῶν· οὕτω Νεοκλει- 10
93a Μωρὰ μωρὸς λέγει.
94a Μῶσά γε, Καλλιόπα, θύγατερ Διὸς, ἀρχὴ ἐρατῶν ἐπέων
ἐπὶ δ' ἡμερον ἔμνω καὶ χαρίεντα τίθει χορόν: Ἀλκμᾶνος.
96a Ναῦς ἢ μεγίστη κρείσσον ἢ μικρὸν σκάφος:· Εὐριπίδου.
96b Ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ:· Εὐριπίδου 15
ἢ γνάμη.

1. μωμήσεται τες u, Ds. 2. καὶ ὅτι κτλ.] N Ds ignorant. 5.
πίτρου Z Ds, Suidas. σφόδρα — και] Ds om. σφόδρα] πάνυ Sui-
das. 6. καὶ κτλ.] Suidas om. τὸ] τῷ A. 8. δι] Ds om.: ἢ Pau-
linus: ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλωτῆρη Suidas. πλωτήρη Ds. 10.
νάνος — ἐπὶ] νάνος: ἐπὶ Suidas. οὕτω] παρὰ Suidas et nominum pro-
prietorum dativum exhibet. 12. Μῶσ' ἄγε: Hephaestio. 13. ἔμνω
Ursinus. 14. Εὐριπίδου Ἐρχθῆως Ab, Stobaeus. 15. Εὐριπίδου κτλ.]
τοῦ αὐτοῦ A.

93a. Arsen. XXXVI, 11. Est
Eurip. Bacch. 369, quod Sophocli
adscript Stob. Flor. 4, 24.

94. Diog. VI, 74: Arsen. XXXVI,
12. Greg. Cypr. M IV, 42.

94a. Arsen. XXXVI, 13: He-
phaest. p. 40 Gsf. Alcman. fr.
29 Bergk.

95. Diog. VI, 79 et Suidas: Ar-
sen. XXXVI, 91. Greg. Cypr. M
IV, 49. Pleniore forma a Suida
s. ἀνήρ affertur: ἀνήρ ἔοικε ναῦς
ἰκετεύειν [ἰκετεύμεν Nauckius in
Schneidewini Philol. II, p. 156]
πέτραν: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναι-
σθήτων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐποκει-
λοῦσθαι νείως.

96. Diog. VI, 78: Arsen. XXXVI,
92. Macar. VI, 9.

96a. Arsen. XXXVI, 93. XXXVII,
85: Stob. Flor. 59, 13. Eurip.
Erechth. fr. VII Matth.

96b. Arsen. XXXVI, 94: Stob.
Flor. 43, 3. Eur. Phaeth. fr. XVI,
Matth. Sine causa ad Euripidis
Phaethontem versus relatus est.

97. Arsen. XXXVI, 95. ἐπὶ κτλ.]
Suidas: Phot. Hesych. Zonar. 1384.
Νεοκλειδης] nisi mendum subeat,
de oratore cogitandum erit: v.
Scholl. ad Aristoph. Plut. 665. Ἀρι-
στοτέλης] π. ζῶων μορίων IV, 10:
Problem. X, 12, ubi qui fiat ut
nani orientur, exponere studet.
Θεόφραστος] Lucian. de Dea Syr.
16: ἔστι δὲ καὶ τότε ἐν τῷ ἰσῷ, ἐν
δεξιῇ τοῦ θεοῦ κἀθηται σμικρὸς
ἀνήρ χάλκεος ἔχων οὐδὲν μέγας

δης καὶ Ἀριστοτέλης· ὁ δὲ Θεόφραστος ὡς γάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γοῦν γάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ ε̄.

- 98 Νέα χελιδών: ἐπὶ τῶν ἑξαπατώντων τινάς.
- 99 Νεοκλείδου κλεπτίστερος: οὗτος τυφλὸς ὦν τοὺς 5 βλέποντας ὑπερηκόντιζε.
- 97a Ναὶ μὴν Ἐμπεδοκλία θανεῖν λόγος ὡς ποθ' ἀμάξης ἔκπασε καὶ μηρὸν κλάσασατο δεξιτερὸν· εἰ δὲ πυρὸς κρατῆρας ἐρήλατο καὶ πῖε τὸ ζῆν, πῶς ἂν εἴ' ἐν Μεγάροις δείκνυτο τοῦδε τάφος; Διογέ- 10 νους Λαερτίου ἐπιγράμμου εἰς Ἐμπεδοκλία.
- 98a Νεανίαν γὰρ ἀνδρα χεῖρ τολμῶν αἰεῖ. οὐδεὶς γὰρ ὦν ῥάθυμος εὐκλεῆς ἀνήρ, ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν.· Εὐριπίδου.
- 98b Νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τοῦ τοῦ πλέον.· τοῦ αὐτοῦ. 15
- 98c Νεανίας τε καὶ πένης σοφὸς θ' ἅμα, ταῦτ' εἰς ἐν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως.· Εὐριπίδου.
- 98d Νεῶν γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπτονται φρένες.· Ἀγάθωνος.
- 98e Νεὸς φιλοδοξῶν πρῶμος πόνηρία: ἡ Μητροδώρου γνάμη.
- 98f Νεῖος δὲ ζηλωτὴς τοὺς γέροντας κατὰ Σιμωνίδην, ἄθῃ- 20 λος ἱππὼ πῶλος ὦν ἅμα τρέχειν. καθάπερ φησὶν ὁ Πλάτων ἐπὶ τοῦ μιγνυμένου πρὸς ὕδωρ ἀκράτον, μαιόμενον θεὸν ἐτέρῳ θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι.

7. Ἐμπεδοκλίῃ Diogenes. ποτ' ἀμάξης idem. 13. οὐδεις κτλ.] Ab om. 14. Εὐρ. Ἀρχελάφ Stobaeus. 15. Εὐρ. Ἀνδρομέδης idem. 17. Εὐρ. Ἀρχελάφ idem. 20. Πλουτάρχου Stobaeus praemittit. 21. ὦν] ὡς Stobaeus.

Aristot. Hist. Anim. VI, 24: καὶ λοχι δέ, ὡσπερ οἱ πῖνοι, ὁ γίντος το αἰδοῖον μέγα: de nannorum membris permagnis quaesivit O. Iahnus Symbol. Archaeol. 430 sqq.

97a. Arsen. XXXVI, 96: Diog. Laert. VIII, 75.

98. Append. Provv. IV, 4: Arsen. XXXVI, 97.

98a. Arsen. XXXVI, 98. L, 53: Stob. Flor. 51, 4. Eurip. Archel. fr. VIII Matth.

98b. Arsen. XXXVI, 99: Stob. Flor. 52, 2. Eurip. Andromed. fr. XIX Matth.

98c. Arsen. XXXVI, 100: Stob. Flor. 52, 4. Eurip. Archel. fr. XX Matth.

98a. Arsen. XXXVII, 1: Stob. Flor. 52, 6.

98c. Arsen. XXXVII, 2: Stob. Flor. 52, 7.

98c. Arsen. XXXVII, 3: Stob. Flor. 115, 18. Plutarch. fr. inc. 2 Wyttenb.

Σιμωνίδην] Simonid. Amorg. fr. 6 Welck. Πλιτών] eadem verba Platoni Plutarchus adscribit in libello, cuius index est an seni sit gerenda resp., 13, 79f B: sumpta sunt e Plat. Legg. VI, 773 C. Ceterum hic Plutarchi locus corrupte in Mant. Provv. s. μαιόμενον existat.

99. Arsen. XXXVII, 9. Suidas: Νεοκλείδου κλεπτ.: οὗτος κερκωμψή- ται ὡς ῥήτωρ ἦν καὶ τυφλὸς καὶ

- 100 *Νεκρῷ μῦθον εἰς οὓς ἔλεγεν: ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαίον-
τος. καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.*
- 1 *Νέους φίλους ποιῶν, λῶστε, τῶν παλαιῶν μὴ
ἐπιλανθάνου.*
- 2 *Νεκρὸν Ἀφροδίτη Διονύσου δίχα καὶ Δῆ-
μητρος.*
- 3 *Νεκρὸν μυρίζεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
- 4 *Νεκρὸς κείται βδέων: ἐπὶ τῶν ἀπόρων, εὐπορεῖν
δὲ προσποιουμένων.*
- 5 *Νεφέλας ξαίνειεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.* 10
- 6 *Νέμεσις δὲ γε παρὰ πόδας βαίνει: παρόσον
μείσει ταχέως ἢ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότες.*
- 7 *Νεοττοῦ οὐδὲν μοι δίδως: ἐπὶ τῶν ἀμεταδότων.
νεοττὸς γὰρ λέγεται ἢ τοῦ ψοῦ λέκιθος καὶ τὸ πυρρόν.
οὕτω Μένανδρος καὶ Κλέαρχος. ὃ διαδίδεται ἀρχῇ ὑπὸ τὸν 15*
- 4a *Νεκρὸς οὐ δάκνει: διότι οἱ τοὺς ἐχθροὺς φθειράντες οὐ
λυποῦνται.*
- 4b *Νεκροὺς ὄρων νέκρωσιν ἔξεις πραγμάτων.*
- 6a *Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγεν ἡρία. σιγαλόεντα.*

2. καὶ ἢ K. 7. ἐπὶ τῶν ἀνηντών Pantinus coniectat. 11. πὰρ
πόδα Suidas. 13. Νεοττοῦ — λέγεται Νεοττός. Suidas. 14. νεο-
ττός νεότερον attice dici Hesych. s. v. contendit: v. Schneiderus ad Ari-
stot. H. An. T. III, p. 417. 15. οὕτω — ὃ Μένανδρος Ἀνδρία [fr.
II Mein.]. καὶ τεττάρων ὧν μετὰ τοῦτο, φιλία τῆ, Τὸν νεο-
τόν. Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴων [θινῶν Menagius, ὧν Toupius: verum
videtur παροιμιῶν.] συγγράμματι φησὶν ὃ Suidas. ὃ φ' Z. ἀρχῇ
Suidas, ἢ ἀρχῇ Photius.

σποκόντης καὶ κλέπτης. Ἀριστοφά-
νης [Plut. 665]. Νεοκλειδης, ὅς
ἴσται μὲν τυφλός, Κλέπτων δὲ τοὺς
βλέποντας ὑπερηκόντισε: ad quem
locum v. Scholl. et intt.

100. K in nott. ad Diog. VI, 82:
Arsen. XXXVII, 4. DV III, 34.

1. Arsen. XXXVII, 11.

2. Arsen. XXXVII, 10. Cf.
Apost. IV, 58.

3. Arsen. XXXVII, 5. Adhi-
buit Socrates: v. Apost. IV, 68a.

4. Arsen. XXXVII, 6. »Apud
unum Apostolium reperio, et haud
scio, an ipsi vulgoque relinquen-
dam: Erasmus III, 3, 31.

4a. Arsen. XXXVII, 7. Plut.
V. Pompeii 77 fin.: προσπέπειε [Theo-

dotus Chius] δὲ διαμειδιάσας, ὅς
φασιν, ὅτι νεκρὸς οὐ δάκνει.

4b. Arsen. XXXVII, 8: Suidas.
Est versus Astrampsychi, cuius
sensum recte sic exponit H. Ste-
phanus in Thes. L. Gr. v. νέκρωσις:
mortuos videns emoriatur et lan-
guescet ardor peragendi quod in-
stitueras.

5. K in nott. ad Diog. VI, 83:
Arsen. XXXVII, 14. DV III, 35.

6. Greg. Cyr. L II, 81: Arsen.
XXXVII, 12. Apost. VIII, 60b.

6a. Arsen. XXXVII, 13: Hom.
II. Θ, 137.

7. Suidas: Arsen. XXXVII, 15:
Photius. Κλέαρχος fr. 74 Muell.

ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ
καλουμένῳ νεοτῷ· διαψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτως τοῦτο
φῆσαντες· καὶ ἐστὶ τὸ ἄχρον περίττωμα τοῦ σπέρματος.
ὅτι δὲ τὸ ἄχρον νεοττὸν ἔλεγον, μαρτυρεῖ Χρῦσιππος ἐν
τῷ περὶ χρησιμῶν· ὄναρ γὰρ τινὰ φασὶ θασάμενον ἐκ τῆς 5
κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ψά, προσαναθίσθαι ὄνειροκρίτη·
τὸν δὲ εἰπεῖν, ὀρύττων θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον
ἐκείνον. εὐρόντα δὲ σταμνίον, ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυ-
σίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει, τὸν δὲ μάντιν,
εἰπεῖν, Τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδὲν μοι δίδως; καὶ Δίφι- 10
λος κέχρηται·

ὡὸν δ' ἐν αὐτῇ διέτρεφε νεότητια.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ ἦ.

8 Νῆϊα καὶ κωπέας ἄνθ' ὄπλων ἠλλάξαντο· ἐπὶ
τῶν μὴ τηρούντων τὰς ἑαυτῶν τέχνας δόξης ἐπιθυμία. 15
νήϊα δὲ λέγονται τὰ τῆς νηὸς σχοινία, κωπέαι δὲ τὰ πρὸς
κώπας ἐπιτήδεια ξύλα.

8a Νῆπιος, ὃς πατέρα κτείνας παῖδας ἐγκαταλίποι.

8b Νῆ τὴν Ἀθηναῶν, μακάριον ἢ χρηστότης
πρὸς πάντα, καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον τῷ βίῳ. Μετάνδρου. 20

2. πρῶτος Suidas. 4. καὶ Χρῦσιππος idem. 5. φησι idem,
φαοῖν Photius. 11. κέχρηται τῇ λέξει Suidas. 12. ὡὸν idem. δι-
τρέφειν idem. 16. κωπέαι] corrige κωπέες. 18. κτείνων Clemens.
παῖδας] υἱὸς Polyb. XXIV, 8, 10. Suidas. καταλείπει pars codd.
Aristot.: καταλείπει Aristoteles, Clemens, Suid. s. νῆπιος, s. Φιλίπ-
πος, Polybius. 19. μακάριόν γ' Clericus. 20. τῷ Stobaeus om.
Μετάνδρου Ὑγνίς Ab, Stobaeus.

Χρῦσιππος] eandem ex Chrysippo
historiam narrat Cic. de Divin. II,
65: cf. Baguetus de Chrys. Comm.
p. 229. Δίφιλος] fr. inc. fab. 40 Mein.

8. Arsen. XXXVII, 16. Respexit
Aristid. ὑπ. τ. τεττ. 205 Iebb.: ἀρ-
χὴν δ' ἔργασι οὐκ ἐπινοῦ πού δια-
κέρχεται κατὰ γῆν μὴν κηῖσαι καλὸν
εἶναι, ἐν θαλάττῃ δ' αἰσχροῦ· ἢ
τῆν μὲν κρανίαν καὶ τῆν βύρσαν
πολλοῦ τινοῦ ἀξίαν εἶναι, τὰ δὲ νῆϊα
καὶ τοῖς κωπέαις τοῦ μηδενός: ubi
Scholl. 247 Fromm.: νῆϊα δὲ τὰ
σχοινία, κωπέαις δὲ τὰ ξύλα πρὸς
κώπας ἐπιτήδεια, eademque fere de
his vocabulis Suid. s. νῆϊα, Eustath.
ad Hom. II. Γ, 60. Bekk. Anecd.
I, 274 afferunt.

8a. Arsen. XXXVII, 17: Arist.
Rhet. I, 15. II, 21. Clem. Alex.
Stromm. VI, 2, 19, p. 265 Sylb.:
πάλιν Στρουσίου ποιησέντος· Νῆ-
πιος... καταλείπει, ἕροφῶν λέγει·
ὁμοίως γάρ μοι νῦν φαίνομαι πεποιη-
μένος, ὡς εἴ τις πατέρα ἀποκτείνας
τῶν παίδων αὐτοῦ φείσεται: ubi me-
moriae vitio ad Xenophontem re-
feruntur, quae sunt Herodoti I,
115. Doctae de proverbii, nam
hunc versum proverbii locum olim
tenuisse Aristoteles tradidit, Hen-
richsenius egit in disp. de Cypr.
carm. p. 72.

8b. Arsen. XXXVII, 18. LIV,
65: Stob. Flor. 37, 18. Men.
Hymn. fr. 1 Mein.

- 9 *Νηφάλια ξύλα: τὰ μὴ ἀμπέλεια μὲδὲ σύκινα μὲδὲ μύρσινα· ἐκείνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.*
- 10 *Νῆ τῷ Σιῶ, τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἤφθαι, οὐτ' ἔστιν οὔτε μὴ ποτε γένοιτο: Δύκων εἶπε, μεγαλυνομένου τινὸς ῥήτορος ἐπὶ ῥητορικῇ.* 5

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ ἱ.

- 11 *Νιόβης πάθη: ἐπὶ τῶν μέγιστα παθόντων κακά:· Αὕτη γὰρ ζῶσα λίθος ἐγένετο ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παιδῶν· ὅστις δὲ παιδεται ἐκ λίθου γενέσθαι ἀνθρωπον ἢ ἐξ ἀνθρώπων λίθον, εὐήθης ἐστί. τὸ δ' ἀληθές ἐχει ὡδε· 10*
- 9a *Νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστιῶν:· Ἐπιχάρμου.*
- 9b *Νῆπιος εἰς ξεῖν' ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας, ὅς με θεοὺς κέλειαι ἢ δευιδίμεν ἢ ἀλέασθαι.*
- 9c *Νῆπιοι οὐδ' ἴσα σιν ὄσφ πλέον ἤμισιν παντός: Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις ὡσπερ ἐξηγουμένους τοῦτο φησὶν· Ἄρα 15 οὐκ ἀγνοήσαντες τὸν Ἡσίοδον ὀρθότατα λέγοντα ὡς τὸ ἡμισιν τοῦ παντός πολλάκις ἐστι πλέον; ὁπόταν ἢ τὸ μὲν ὄλον λαμβάνειν ζημιῶδες, τὸ δὲ ἡμισιν μέτριον, τοῦ ἀμέτρου πλέον ἡγήσατο, ἄμεινον δὲ τοῦ χείρονος.*
- 9d *Νῆπιος οὐκ ἐνόησεν, ὄσφ πλέον ἡμισιν παντός.* 20
- 9e *Νίκη δ' ἐπαμαίβεται ἀνδρας.*

2. λίγρια. Ds. 3. ἀλλὰ τῇ Plutarchus. 5. ῥητορικῇ τέχνη idem. 8. αἴτη γὰρ] φασιν ὡς Νιόβη Ps. παιδῶν] addunt AZW: οὐς Ἀπέλλων καὶ Ἄρτιμις ἰφρονεύσαντο διὰ τὸ ἰπαρθῆναι ἐπὶ τῷ πλήθει καὶ κἀλλεῖ τῶν παιδῶν αὐτῆς καὶ εἰπεῖν Εὐτεκνοσίταν εἶναι τῆς Ἀθήνας. Αἰητοῦς recte Burmeister de Nioba diss. 10. Sumpta sunt e Scholl. Ven. ad Hom. II. Ω, 602. 10. ἰξ ἀνθρώπου Ps. 12. ὡ ξεῖν' Homerus. 15. ἀφ' Plato. 19. τοῦ χείρονος] τοῦ Plato om.

9. Diog. VI, 76: Arsen. XXXVII, 20.

9a. Arsen. XXXVII, 21: Lucian. Hermot. 47. Epich. fr. 119 Ahrens. Integrum versum: *νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστιῶν· ἀφθρα ταῦτα τῶν φρονῶν afferunt permulti: v. Polyb. XVIII, 23. XXXI, 21, Cic. Epist. ad Attic. I, 19, 8, Dio Chrys. Or. 74 in., Clem. Alex. Stromm. IV, 3, 8, p. 204 Sylb.: add. Stob. Flor. 3, 97. Suid. s. νῆφε, s. πρόχειρος et Q. Cicer. de petit. consul. 10, 39: quambrem Ἐπιχαρμῶν illud temeto: «nervos atque artus esse sapientiae non temere credere.» 9b. Arsen. XXXVII, 22: Hom. Od. I, 273.*

9c. Arsen. XXXVII, 23: Hesiod. *Egy.* 40. Append. Provn. IV, 7: Greg. Cypr. I II, 89. Ἄρα κτλ.] Plat. Legg. III, 690 E.

9d. Arsen. XXXVII, 24: Aelian. apud Suid. s. ἡμίσιαι. Cf. DV I, 83.

9e. Arsen. XXXVII, 25: Hom. II. Z, 339.

10. Plut. Apophth. Lac. 233 B: Arsen. XXXVII, 19. Cf. Apost. XVI, 29. Narrationculam ex Plat. Phaedr. 260 E confictam esse Stallbaumius ad Plat. I. c. contendit.

11. Arsen. XXXVII, 26. Νιόβης — κακά] Poet. inc. in Cram. Anecd. Pariss. IV, p. 271: ἄλλος Νιόβης δουτοχοῦς ἔλιμβιον: Theoph.

Νιόβη ἀποθανόντων τῶν ἑαυτῆς παιδῶν ποιήσασα ἑαυτῇ εἰκόνα λιθίνην, ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παιδῶν. καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα αὐτήν, οἷα καὶ λέγεται.

Τὸ ᾤ μετὰ τοῦ ὀ.

- 12 Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις: ἐπὶ τῶν ἐπιλησίωνων 5 καὶ πλεονεξιῶν· παρόσον ὑπὸ πλεονεξίας ἀπώλοντο.
- 13 Νοῦς ὄρη, καὶ νοῦς ἀκούει: ὁ γὰρ νοῦς κρείσσων πασῶν δυνάμεων τῶν τε ψυχῆς τῶν τε σώματος.
- 14 Νοῦν τὸν ξένον: ἐπὶ τῶν ὑφορμημένων τινάς.
- 14a Νόμος καὶ χῶρα: δήλη. 10
- 14b Νόμοις ἐπισθαι τοῖς ἐγχωρίοις καλόν: Μενάνδρον.

1. Νιόβης ἄ. τ. παιδῶν ποιήσασα τις Ws. 2. παιδῶν] addit e codd. Westermaunus: ἔλεγον οὖν οἱ παριόντες, «Νιόβη λιθίνην ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ.» καὶ κτλ. 7. Epicharmi versus Ahrensianus Dial. Dor. 436 sic restituit: νόος ὄρη καὶ νόος ἀκούει· τὰλλα κωφά καὶ τσφλά: locos veterum, ubi versus affertur, P. Krusemanus ad Epich. fr. p. 82 collegit. 9. νοῦν] νοῦ Α. 11. Μενάνδρον] Σφοδαλίους Stob. Flor. 43, 25: recte: quum inter Menandri Monosticha legeretur, Apostolius pro Menandri versu habuit. Fallitur Meinekius Com. Gr. IV, p. 368 sq. ἰπικωρίοις Benseius.

Simoc. Epist. 25: μὴ γένοιτο τοίνυν τῇ Νιόβῃ ἐπάμυλλος: Achill. Tat. III, 15 fin. Ἀὐτὴ κτλ.] Palaeph. Incred. 9.

12. Diog. VI, 84: Arsen. XXXVII, 27. Macar. VI, 12. Apost. XVI, 2.

13. Arsen. XXXVII, 30. Hanc versus Epicharmeī partem saepe veteres in orationis ornamentum advocaverunt: Aristot. Probl. IX, 33. Iulian. Oratt. VIII, 247 A. Philostr. Epist. 3 fin. Plin. N. H. XI, 54, 156, unde factum, ut etiam Scholiastae eo uterentur: Scholl. Ven. ad Hom. Il. X, 25: ἕλλως τε ποστρίχει τῶν αἰσθησίων ὁ νοῦς· καὶ νοῦς ὄρη καὶ νοῦς ἀκούει: Scholl. ad Aesch. Prom. V. 438. ad Aristoph. Plut. 48. ad Lycoph. Cass. 17. Sententiam Plato respexit Phaed. 65 B: ἄρα ἔχει ἀλήθειαν τινα ὄφρις τε καὶ ἀκοή τοῖς ἀνθρώποις, ἢ τὰ γε τοιαῦτα καὶ οἱ ποιηταὶ ἤμιν αἰεὶ θυμλλοῖσαν, ὅτι οὐτ' ἀκούομεν ἀκριβῆς οὐδὲν οὔτε ὁμῶμεν; ubi Olympiodorus: ποιητὴς λέγει

Παρμενίδην, Ἐμπεδοκλή, Ἐπίχαρμον· οὗτοι γὰρ οὐδὲν ἀκριβῆς λέγουσιν ἀδύναται τὴν αἰσθησίων καθήκειν Ἐπίχαρμος φησὶ· Νοῦς κτλ., quem locum Wyttenbachius ad Plat. l. c. p. 151 Lugd. docte illustrat: add. Welckerus Opusc. I, 353. L. Schmidtus Quaest. Epicharm. Spec. I, 33. Ubiore disputatione Max. Tyr. Diss. XVII, 10, p. 331 R. vim dicti declaravit: brevi disputatione idem praestare tentavit Tzet. Chil. V, 52. VII, 874. XII, 438, quocum non sine fructu conferentur Plut. de Fort. 3, p. 98 B et Cic. Quaest. Tusc. I, 20, 46, ubi v. Davisius. Latine fecit Publ. Syr. 121: caeci sunt oculi, cum animus ahas res agit.

14. Diog. VI, 85: Arsen. XXXVII, 29. DV III, 36.

14a. Arsen. XXXVII, 28: Diog. VI, 77. Macar. VI, 11: of. Apost. XVIII, 46.

14b. Arsen. XXXVII, 31: Menand. Mon. 372. Soph. fr. 674 Diind.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ ὦ.

- 15 *Νυμφίου βίον ὑμεῖς ζήτε: ἐπὶ τῶν εὐτυχῶς ζώντων· οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐπιφανοῦντο οἰσὺμβροῖς καὶ γυτοῖς τισι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.*
- 16 *Νῦν εἰς χώραν ἤλθετε: ἐπὶ τῶν ὅπου ἀπληροῦντο 5 μὴ ἔλθειν ἐλθόντων.*
- 14c *Νόμος γογεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς τίμειν: Σοφοκλέους.*
- 14d *Νόμος βούλεται μὲν ἐνεργετῆν βίον ἀνθρώπων, οὐ δύναιται δέ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν. ἐν τοῖς γὰρ πειθομένοις ἐνδείκνυται τὴν ἰδίαν ἀρετὴν: Ἰσοκράτους. 10*
- 14e *Νόμιζε μὴδεὶν τῶν ἀνθρώπων βέβαιον· οὕτω γὰρ οὐτ' εὐτυχῶν ἔση περιγὰρ, οὔτε δυστυχῶν περίλυπος: τοῦ αὐτοῦ.*
- 14f *Νόσος φιλίας ἢ κολακεία.*
- 14g *Νοσοῦντος διαίτα καὶ ἀφρονος εὐτυχία, δυσάρεστον: Πλουτάρχου. 15*
- 14h *Νόσον πολὺν κρεῖτταν ἐστίν, ἢ λύπην σφραῖν: Φιλήμονος.*
- 14i *Νόσος δειλοῖσιν ἐόρτη· οὐ γὰρ ἐκπορεύονται ἐπὶ πρᾶξιν: Ἀντιφάνου.*
- 14k *Νουθετήσεις δὲ καὶ παραιτήσεις τὸ δικτὸν εἶδος, πῆ μὲν σφοδρῶς καθαπτόμενον, πῆ δὲ προσηρῶς θεραπεῦον, γινώσκοντα ἔμοι δοκεῖν ἐπιεικοῦς ἀρχοντος: Σωπάτρου. 20*
- 15a *Νύξ ὑγρὰ: ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν.*
- 16a *Νύκτα δασεῖαν: τὴν χειμεριῖν φασίν.*

2. *Νυμφίον — ζώντων*] *Νυμφίου βίον*, παροιμία. Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζήτε *νυμφίου βίον* Suidas. 4. πρὸς] ἢ ὅτι ἡδυπαθεῖσθε πρὸς Schol. ad Arist. l. c. 7. *Σοφοκλέους*] *Μενάνδρου* Stobaeus, Φιλήμονος Z: W nomen auctoris om. 10. *Ἰσοκράτους*] *Ἐπιπέτρου* Maximus. 11. *μὴδεὶν εἶναι* Isocrates. 12. *ἔσση* idem. 14. τὰ *δυσάρεστον* Maximus. 16. *Φιλήμονος* Stobaeus om. 17. ἢ *τόδος* Ab. ἐπὶ] εἰς W, Ab. 18. *Ἀντιφάντος* Stobaeus.

14c. Arsen. XXXVII, 32: Stob. Flor. 79, 26. Menand. Monost. 378.

14d. Arsen. XXXVII, 33: Max. Conf. Serm. 58, p. 667. Comb. Epict. fr. 122.

14e. Arsen. XXXVII, 34: Isocr. ad Demon. 11 Steph. Recopit Georgid. in Boiss. Anecd. I, 62.

14f. Arsen. XXXVII, 35: Max. Conf. Serm. 11, p. 565 Comb., ubi Clementi adscribitur.

14g. Arsen. XXXVII, 36: Max. Conf. Serm. 18, p. 589 Comb. Plut. fr. 68. Wyt.

14h. Arsen. XXXVII, 37: Stob.

Flor. 99, 6. Philem. fr. fab. isc. 110 Mein.

14i. Arsen. XXXVII, 38. XIX, 34: Stob. Flor. 8, 18. Antiph. fr. 125 Saupp.

14k. Arsen. XXXVII, 39: Stob. Flor. 46, 56.

15. Suidas: Arsen. XXXVII, 40. Ex Arist. Av. 16f, ubi v. Scholia.

15a. Arsen. XXXVII, 41: Diog. VI, 89. Macar. VI, 13. Apost. XVII, 48.

16. Diog. VI, 86: Arsen. XXXVII, 42. D'V III, 39.

16a. Arsen. XXXVII, 43: Diog. VI, 89. Apost. V, 81.

- 17 *Nūn ὁσπρίων ἄμνητος: ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν πρα-
τόντων πάντα.*
- 18 *Nūn θεοὶ μῦκαρες: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων,
ἐφ' οἷς ἔπραξαν.*
- 19 *Nūn γένοιτο τὸ σωθῆναι: αἰτός γελώντην ἀρπιάσας 5
ἠβούλετο ἀφ' ὑπους καταβαλεῖν· ἢ δὲ, τὴν γένοιτο,
φησί, τὸ σωθῆναι· τοῦ δὲ λοιποῦ αὐτῆ μελήσει.*
- 20 *Nūn ἄμμις, πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλεον, αὐτίκα
δ' ἄλλοι,
Ἦν ἄμμις γενεὴν οὐκέτ' ἐποψόμεθα: 10
ἐξ ἀποφθέγματος γενναίου Λακωνικοῦ.*

- 18a *Nūn μὲν δαινύμενοι· τερπόμεθα μὲν δὲ βοητὸς ἔστω.*
- 18b *Nūn εὐ πεπλόηκα ὅτε νεανώγηκα.*
- 18c *Nōn σωθείην, ἐν ᾗ μοι δίδαγμα τοῦ λοιποῦ χρόνου.*
- 19a *Νόμιζε δεῖ τὴν εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τῷ πολλῷ κητεῖσθαι 15
γίγνεσθαι, μᾶλλον δὲ ἐν τῷ τῆ ψυχῆ εὐ διακίεσθαι. καὶ γὰρ τὸ
σῶμα αὐτὸ τὸ λαμπρῶ ἐσθῆτι κεκοσμημένον φαίη τις ἂν εἶναι
μακίριον, ἀλλὰ τὸ τὴν ὑγίαν ἔχον, καὶ σπουδαίως διακείμενον,
κἂν μὴδὲν τῶν προειρημένων αὐτῷ παρῆ· τὸν αὐτὸν δὲ κρῖνον
καὶ ψυχῆ ἐὰν ἢ πεπαιδευμένη, τὴν τοιαύτην καὶ τὸν τοιαύτου 20
ἄνθρωπον εὐδαιμονα προσαγορευτῆον εἶσιν· ὅτι ἂν τοῖς ἐκτός ἢ
λαμπρῶς κεκοσμημένος, αὐτὸς μὴδὲς ἀξίος. Οὔτε γὰρ ἵππου
ἐὰν ψέλλια χρυσᾶ καὶ σκευὴν ἔχη πολυτελεῖ φαῦλος ὢν τὸν τοιοῦ-
τον ἀξίον τιμω νομίζομεν εἶναι· ἀλλ' ὅς ἂν διακείμενος σπου-
δαίως, τοῦτον μᾶλλον ἐπαινοῦμεν. Ἔσπερ γὰρ εἰ τις τῶν οἰκτετῶν 25
αὐτοῦ χείρων εἴη καταγέλαστος ἂν γένοιτο· ἐπεὶ αὐτὸν κρῖνον
οἷς πλείονος ἀξίαν τὴν κτήσιν εἶναι συμβέβηκε τῆς ἰδίας φύσεως,
ἀθλίους τούτους εἶναι δεῖ νομίζειν. Ἀριστοτέλους.*

8. ἐθάλεον Plutarchus. 10. γενεὴν idem. 11. ἐξ κτλ.] γεν-
ναίον δὲ καὶ τὸ Λακωνικὸν recte Plutarchus. 13. εὐπλόηκα Suidas,
qui addit: ἐπὶ τῶν καθ' ἰλιπὶδα εὐτηχησάντων. 14. τοῦτου τοῦ Suidas,
qui addit: παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μαθανούσης γελώνης ἔπα-
σθαι παρὰ τοῦ αἰτοῦ καὶ πεσοῦσα. 15. νόμιζε δεῖ] νόμιζε A, νόμιζε
Stobaeus. 16. μᾶλλον δὲ] ἀλλ' idem. τὸ — τὸ] οὐδὲ τὸ σῶμα
αὐτὸ τὸ Stobaeus. 17. ἂν Stobaeus om. 22. ἀξιος ὢν Stobaeus. 23.
εἴη] κἂν idem. 24. διακείμενος ἢ idem.

17. Diog. VI, 87: Arsen. XXXVII, 48; Suidas.
44. DV III, 38.
18. Diog. VI, 88: Arsen. XXXVII,
45.

18a. Arsen. XXXVII, 46: Hom.
Od. A, 369.

18b. Arsen. XXXVII, 47: Suidas.
Zenonis Cñieí spophthegma, de quo
v. Menagius ad Diog. Laert. VII, 4.

18c. Arsen. XXXVII, 48: Suidas.
Cf. infr. 19.

19. Diog. VI, 90: Arsen. XXXVII,
49.

19a. Arsen. XXXVII, 50: Stob.
Flor. 3, 54. Cf. Apost. XIII, 51.

20. Plut. Consol. ad Apoll. 15,
p. 110 B.

Τὸ ὃ μετὰ τοῦ ᾠ.

21 Νῶ πείθου: ὁμοία τῆ· Τῶ θεῶ ἔπου.

Ἄρχῃ τοῦ ἔ στοιχείου.

Τὸ ἔ μετὰ τοῦ ε.

22 Ξένος ἔλθοι ὅστις ὀνήσει: Θεταλῶν καταστρέψας 5 πόλεις ὁ Φίλιππος καὶ τοὺς ξένους πωλήσας, εἶρηκε τοῦτο.

20a Νῦν ἔγγων τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἡ ἴα λαιῆς μαςτὸν ἐθῆλαξεν, δρυμῶ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ ὃς με κατασμώνων καὶ ὄστιον ἄγρις ἰάπτει:· Θεοκρίτον.

21a Ξανθίππης Σωκράτει τῶ ἀνδρὶ ἐπιτιμώσης διότι λιτῶς 10 παρασκευάζετο ὑποδέξασθαι φίλους, ᾧ γύναι, εἶπεν, εἰ μὲν ἡμέτεροι εἰσιν, οὐδὲν ἐκείνοις μελήσει, εἰ δὲ ἄλλότριον, ἡμῖν περὶ αὐτῶν οὐδὲν μελήσει.

21b Ξένοις μεταδίδου καὶ τοῖς δεομένοις ἐκ τῶν ἐνότων· ὁ γὰρ μὴ δίδους δεομένην οὐδὲ αὐτὸς λήγεται δεόμενος:· Δημο- 15 κρίτον.

21c Ξένη ἐν γῆ τὸ μὲν ᾧνιον, σπάνιον τοῖς ἀγροῦσι:· εὐδὲ αἰτούμενον, εὐμετάδοτον τοῖς ἰλεοῦσι:· Χαρικλείας.

21d Ξένον σιγαῶν κρεῖττον ἢ κεκραγέει.

21e Ξένον σεαυτὸν ἴσθι καὶ τίμα ξένους. 20

21f Ξένος ἀγῆρ δίκαιος οὐ μόνον πολίτου, ἀλλὰ καὶ συγγενῆς διαφέρει:· Πηθαγόρου.

22a Ξίφος τιτρώσκει σάρκας, τὸν δὲ τοῦν λόγος.

2. τῆ Suidas om. 7. λαιῆς Theocritus. 8. μισθὸν idem. ἰθῆλαξε Ab, Theocritus. μιν Theocritus. 9. κατασμώνων Ab. καὶ ἔς cum Theocrito Stobaeus. 11. ᾧ γύναι Maximus om. 14. ὄντων Maximus, ἰόντων Mullachius. 19. ξένου δὲ Menander. 23. σάρκας] σῶμα Menander.

20a. Arsen. XXXVII, 51. X, 29: Stob. Flor. 64, 23. Theocr. III, 15.

21. Suidas: Arsen. XXXVII, 52. Greg. Cypr. L II, 80.

21a. Arsen. XXXVIII, 16: Max. Conf. Serm. 13, p. 575 Comb.

21b. Arsen. XXXVIII, 17: Max. Conf. Serm. 7, p. 555 Comb. Democr. fr. 243 Mullach.

21c. Arsen. XXXVIII, 18: Max. Conf. Serm. 7, p. 555 Comb. Hehod. Aethiop. VI, 10 fin.

21d. Arsen. XXXVIII, 19: Menand. Monost. 401.

21e. Arsen. XXXVIII, 20: Greg. Nazianz. Monost. 14, T. II, p. 186 Bill. Exstat idem in Ioann. Damasc. Sac. Parall. I, 707 B. Imitatus est Gregorius Menand. Monost. 400: ξένους ἔταξε, καὶ οὐ γὰρ ἔτνος γ' ἔση.

21f. Arsen. XXXVIII, 21: Stob. Flor. 9, 37.

22. Diog. IV, 73: Arsen. XXXVIII, 22. Cf. Apost. VII, 5a.

22a. Arsen. XXXVIII, 23: Menand. Monost. 393.

Τὸ ἕξ μετὰ τοῦ ὕ.

- 23 *Ἐυρεὶ ἐν χρῶ:* ἐπὶ τῶν ποιούντων τι εἰς τινὰ λίαν ἐπίπονον.
- 24 *Ἐυρὸς εἰς ἀκόνην:* ἐπὶ τῶν προσηκόντων τιῶν. ἢ ἐπὶ τῶν ὧν βούλονται τυγχάνουτων. Ὅμοια τῆ· Ὅνος εἰς ἄχυρα.
- 25 *Ἐύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὄρθάν:* ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθὰ ἀπεργάσασθαι.
- 26 *Ἐὺν τῷ θ εῶ πᾶς καὶ γελᾶ κ' ὀδύρεται:* ἀντὶ τοῦ, θεοῦ βουλομένου καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν. 10
- 27 *Ἐὺμβολος ἀγαθὸς ἢ καὶ φαῦλος:* ἐπὶ τῶν οἰωνοζομένων διὰ ξυμβόλων. ξυμβόλους δὲ ἐκάλουν τοὺς διὰ τῶν πταρμιῶν οἰωνισμούς. ἀνετίθετο δ' οὗτοι Δίμητρι. καὶ ξύμβολον ὄρωσιν φασίν, ἐπειδὴ ξυμβόλους ἤγουν σημεῖα ἐποιοῦν τοὺς πρῶτα συναντιῶντας. 15
- 26a *Ἐὺν τόφ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξυνῷ πάντων:* Ἡρακλείτου.

8. ἀγαθούς Ds. 9. κ' ὀδύρεται. Gregorius. 12. δὲ ἐκάλουν] οὕτω *Ἐλεγον* Suidas. 13. καὶ] Suidas om. 14. ὄρωσιν] ὄρωνεν Suidas. ἤγουν σημεῖα] Suidas ignorat. 15. καὶ ἐξ ἀπαντήσεως προσημαίνοντες in fine Suidas addit.

23. Arsen. XXXVIII, 29. Est pars versus Soph. Aiac. 786: *Ἐυρεὶ γὰρ ἐν χρῶ τούτο, μὴ χεῖρην τινά, ubi Scholl.: ἀπτεται τῶν ἀναγκυίων τοῦ χωρίου· καὶ ἴσως παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων, Ἐυρεὶ ἐν χρῶ· ἴσως γὰρ καὶ τοῦ αἵματος ἐρύπτεται ὁ οἰδηρός:* cf. Lobeckius ad h. l. et Eustathius in ann. ad Diog. IV, 41 exscriptus. Respexit Plaut. Bacch. II, 3, 8: *itaque tondebo auro usque ad vitam citem: Captiv. II, 2, 18: sed utrum strictim ne attonsurum dicam esse ap per pectinem,* ubi cf. Turnebus: add. Phot. Epist. 170: *καὶ μοι δοκεῖ τοῦτον οὐκ ἀκόμμως ὁ αἰνιγματιότης ἀπινύκων λόγος, ἐμπροσθεν μὲν ἀπρωεκόμην, ὄρωσιν δὲ κοῦριαν ἐν χρῶ διαγράψασθαι.*

24. K in nott. ad Diog. VI, 91: Arsen. XXXVIII, 29. Greg. Cypr. M IV, 51. Ὅνος κτλ.] Apost. XII, 78.

25. Diog. VI, 92: Arsen. XXXVIII, 24. Greg. Cypr. M IV, 50.

26. Greg. Cypr. M IV, 52: Arsen. XXXVIII, 30.

26a. Arsen. XXXVIII, 31: Stob. Flor. III, 84. Heracl. fr. 18 Schleierm.

27. Arsen. XXXVIII, 25. *Ἐμβόλους κτλ.] Suid. s. Ἐμβόλους et s. ξύμβολον. Sternutamentum ab antiquissimo inde tempore pro omine habebatur: Hom. Od. P, 541, ubi haec scribit Eustathius 1831, 28: ὄρων γὰρ ποτε ἦν τοῖς πύλαιος καὶ ὁ πταρμός, ἐπεὶ καὶ ἡ νεφαλὴ τιμῖα, ἐξ ἧς τὸ τσοῦτον σύμβολον· διὸ καὶ προσημαίνετο ὁ πταίρων· καὶ τὴν αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοί, ἐν οἷς καὶ Ἀριστοτέλης: inde explicandi sunt Aristoph. Av. 725. Ran. 662. Herod. VI, 107, 4. Xenoph. Anab. III, 2, 9. Cic. de Divin. II, 40, 84: alia praebent intt. ad Theocr. 18, 16. Δίμητρι] ὡς φησι Φιλόχορος*

- 28 *Ἐνὸς Ἐνυάλιος καὶ τὸν καταπίοντα κατέκτα :*
ἐπὶ τῶν ἐπ' ἰσῆς κινδυνευόντων.
- 29 *Ἐυγγνώμη πρωτοπέριφ :* *ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις τε*
διαμιάρτανόντων.

Ἄρχῃ τοῦ ὁ στοιχείου.

5

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ὁ.

- 30 *Ὁ Διὸς Κόρινθος :* *ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγῶν-*
των, ὕστερον δὲ οὐ καλῶς ἀπαλλαζάντων.
- 31 *Ὁδὸν ὀρθῆν βαδίζει :* *ἐπὶ τῶν ὀρθῶς καὶ ἰσῶς*
βιούντων.
- 32 *Ὁ Ἥλιος τὸν οὐκ ἀετιδέα :* *λείπει τὸ ἐλέγχει. Ἐπὶ*
δοκιμῆς.
- 30a *Ὁ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει :* *ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ πα-*
θεῖν μανθανόντων.
- 30b *Ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.*
- 30c *Ὁ δ' ἀνὴρ κἀνόματος πιστεύειν ἄξιος.*
- 31a *Ὁδοῦ καὶ ἀληθείας χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι. Πλου-*
τάρχου.
- 31b *Ὁβολὸς καλλιχέλωνος :* *οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ χελῶνῃν*
εὐτύπων ἐν τοῖς νομίσμασιν ἔθεν λέγεται. Τὰν ἀρετῶν καὶ
τῶν σοφίαν νικᾶντι χελῶναι.
- 31c *Ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως παντὸς ἔχει κορυφάν. Πινδάρου.*

15

1. καὶ τὸν] καὶ τε Hoth. II, Σ, 309. 16. καὶ ἀνόματος Suidas. 17. καὶ ὁδοῦ Wyttenbachius. γὰρ καὶ Z. 19. Ὁβολὸν τον καλλιχέλωνον ex Eurolidis Helotis Pollux I. c. affert. 20. ἔθεν λέγεται] ἔθεν καὶ παροιμία Pollux.

addit Schol. ad Arist. Av. I. c., quem Suidas. expilavit: Philochori verba servavit Schol. ad Pind. Ol. XII, 10. Cur Cereri sacra haec auspicia dicantur Prellerus in libro de Cerere et Pros. 88 quaerit.

28. Arsen. XXXVIII, 26. Macar. VI, 16.

29: Diog. VI, 93: Arsen. XXXVIII, 27. Apost. XV, 83.

30. Suidas: Arsen. XXXVIII, 53. Cf. Apost. VI, 17.

30a. Arsen. XXXVIII, 49. Apost. II, 22.

30b. Arsen. XXXVIII, 50. Eur. Suppl. 331.

30c. Arsen. XXXVIII, 51: Suid. s. ἀνόματος.

31. Arsen. XXXVIII, 52: Cf. Macar. IV, 74.

31a. Arsen. XXXVIII, 53: Anton. Mel. 45, p. 69 Fabr. Plut. fr. 12 Wyt.

31b. Arsen. XXXVIII, 54: Poll. IX, 74. Hesych. s. καλλιχέλωνος. De Peloponnesiorum nummis testudinibus imagine insignitis v. C. Muellerus Aegin. 95.

31c. Arsen. XXXVIII, 55: Pind. Pyth. IX, 78.

32. Arsen. XXXVIII, 63: sunt verba Gemini: v. adnot. ad Apost.

33 Ὁ δύο πτώκας διώκων οὐδέτερον καταλαμ-
βάνει: αὐτῆ δημώδης καὶ δῆλη.

34 Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: ἐπὶ τῶν
καταλιμπανόντων τὰ δῆλα καὶ ζητούντων τὰ ἀφανῆ.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ε̅.

3

35 Ὁ ἔχων ἴππου χρήματα ταχύτατα ἰππεύει:
καὶ αὐτῆ δημώδης.

36 Ὁ ἔχων παλὺ πέπερι τίθησι κἂν λαχάνοις:
ἐπὶ τῶν εὐπόρως καὶ ἀφθόνως βιοιούντων.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ἴ.

10

37 Οἴκοι τὰ Μιλῆσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε: ἐπὶ τῶν ὄπου
μὴ προσήκει τὴν τρυφήν ἐπιδεικνυμένων. Μιλῆσιοι γὰρ

32a Ὁ θυμὸς γὰρ ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει. Εὐριπίδου.

32b Οἱ δ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.

33a Ὁ δυοῖν ἐπιθυμήσας οὐδέτερου ἔτυχεν. ὁμοία τῇ ὁ δύο 15
πτώκας.

33a Ὁ Ζεὺς κολαστής τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων. Εὐριπίδου.

3. ἰπὶ — ἀφανῆ] τὸ λεγόμενον Suidas. 9. εὐπόρως καὶ N om. 12.
τρυφῆν bis N: v. nou. critt. ad Greg. Cypr. M l. c. 13. γὰρ Stobaeus
recte om. 14. οἱ δ'] ἀλλ' οἱ δ' Sophocles. μάλισθ' ἀδεῖν idem.

X, 99^a. Scholl. Ven. ad Hom.
II, P, 675: φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης
[Hist. An. IX, 34.] ὡς τοὺς πρῶ-
σοὺς πρὸς τὸν ἥλιον ἴσθαι ὁ αἰετὸς
ἀναγκάζων βλέπειν. καὶ ὁ μὲν δινη-
θῆς ὄψαν τοῦ αἰετοῦ ἴσθαι νῆος, ὁ δὲ
μὴ ἐμβέβηται καὶ γίγνεται ἀλκίαιτος:
alios veterum de hac re locos
Schneiderus ad Arist. l. c. et La-
cobsius ad Aelian. N. An. II, 26,
collegerunt: add. Cosmas in A.
Maii Spicil. Rom. II, 147 et Ter-
tull. de anima c. 8: solem . . .
aquilae ita sustinent, ut natorum
suorum generositatem de pupillarum
avidacia iudicent, alioquin non edu-
cabunt, ut degenerent, quem solis
radius averterit. Cf. Apost. I, 45.

32^a. Arsen. XXXVIII, 64: Stob.
Flor. 20, 39. Eurip. fr. inc. 180
Dind.

32^b. Arsen. XXXVIII, 65: Soph.
Antig. 89.

33. Arsen. XXXVIII, 57. Publ.

Syr. Sent. 404: lepores duo qui in-
sequitur, is neutrum capif. Cf. infr.
33^a et 97c.

33^a. Arsen. XXXVIII, 58. Cf.
Apost. VI, 40.

34. Suidas: Arsen. XXXVIII, 59.

App. Prosv. IV, 12. . .

35. Arsen. XXXVIII, 61.

35^a. Arsen. XXXVIII, 62: Stob.
Flor. 22, 16. Eur. Heracl. 389.

36. Arsen. XXXVIII, 60. Publ.

Syr. Sent. 646: piperque qui abundat,
oleribus miscet piper. Non dubito
quin huius proverbii haec sit sen-
tentia: qui re quāpiam abundat,
nullum in eius usu delectum ad-
hibet: H. Stephanus in Erasmi
Ad. Anim. 54. A divitum victa
fluxit proverbium: Mart. Epigr.
XIII, 13: ut sapiant fatuae, fabro-
rum prandia, betae, O quam saepe
petei vina piperque coctus.

37. Greg. Cypr. L II, 82 coll. M
IV, 59: Arsen. XXXVIII, 66.

παρὰ Δακτυδαίωνιους δημηγορῶν καὶ τῶν οἴκων κρυφῶν ἐπαινῶν ἤκουσε ταῦτα.

38. Οἴκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγῶν τὰ δεινὰ εὐχομένων.
39. Οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος. 5
40. Οἴκοθεν ὁ μάρτυς: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας.
41. Οἱ Κρηῆτες τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν ταρασσόντων τοὺς θύοντας καὶ περιποπιόντων· τοιοῦτον γὰρ τι συνέβη τῷ Ἀγαμέμνονι παρὰ τῶν Κρητῶν θύοντι. 10
42. Οἴκατος δαίμων: ὃς ὕβριν καὶ περιφάνειαν ἐμίσησεν.
- 39a. Οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίω ὑπομονὴν ἐλαφροτέρων παρασκευάζουσιν.
- 39b. Οἶα παρ' ἄλλου μὴ παθεῖν ὅπως θέλεις, τοιαῦτα καὶ σὺ μὴ δρᾶν ἀθρώπων θέλει. 15
- 40a. Οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται ἐλεύθεροί· οἱ πονηροὶ ἐλεύθεροί, δοῦλοι πολλῶν ἐπιθυμιῶν.
- 42a. Οἶους ἂν ἐράνοους ἐνέγκης τοῖς γονεῦσι, τούτους αὐτοὺς ἐν τῷ γήρατι παρὰ τῶν παιδῶν προσδέχου. Πιττακοῦ.
- 42b. Οἱ τὸ σῶμα εὖ διακείμενοι καὶ καύματα καὶ ψυχὴ ὑπομένουσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ τὴν ψυχὴν καλῶς διακείμενοι, καὶ ἀργὴν καὶ λυπὴν καὶ περιχάρειαν καὶ τᾶλλα πάντα φέρουσιν. 20
- 42c. Οἶος ὁ τρόπος, τοιοῦτος ὁ λόγος.

11. περιφάνειαν] ὑπερηφανείαν Ds. 13. Δημοκρίτου Ab et Stobaeus addunt. 16. Δίονος ἐν τῷ περὶ Δουλείας Stobaeus praemittit. 18. αὐτὸς Antonius. 19. παιδῶν] τεκνόντων idem. Πιττακοῦ] Μηληρίου idem.

38. Greg. Cyr. L II, 88: Arsen. XXXVIII, 67.

39. App. Prov. IV, 15: Arsen. XXXVIII, 68. Aesopi dictum adhibuit oraculum Delphicūm: v. adnot. ad Zenob. III, 26: item Philoxenus, poeta dithyrambicus: cf. nott. critt. ad Apost. VI, 68: et Cercidas in Mimiambis apud Stob. Flor. 58, 10, de quibus dixit Meinekus Anal. Alex. 391 sq.

39a. Arsen. XXXVIII, 69. LII, 92: Stob. Flor. 29, 63. Democr. fr. 86 Mull.

39b. Arsen. XXXVIII, 70.

40. Greg. Cyr. M IV, 64: Arsen. XXXVIII, 71.

40a. Arsen. XXXVIII, 72: Stob. Flor. 62, 42.

41. Diog. VII, 5: Arsen. XXXVIII, 75. Ex hac Agamemnonis in insula Creta commoratione natum et hoc proverbium: *οἶατ, Περγάμιοι παρὰ τοῖς κακῶν ἤρσαντο*, ut in Diodori Exc. Vatic. 33, 4 legitur. 42. Diog. VII, 23: Arsen. XXXVIII, 82.

42a. Arsen. XXXVIII, 83: Anton Mel. 128, p. 202 Fab.

42b. Arsen. XXXVIII, 84. IX, 79: Stob. Flor. 4, 95. Epicteti fr. 18 Schweigh.

42c. Arsen. XXXVIII, 85: Aristid. Rhet. T. II, 99 lebb.: *οὐκ ἀποστατῆ δὲ οὐδὲ ἡ παροιμία τούτων ἢ λέγουσα ὅλος ὁ τρόπος, τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸν λόγον· καὶ πάλιν τὸ εἶμεν ὡσαύτως*: Senec. Epist. 114:

- 43 Οἱ φιλομεμφέες εἰς φιλίην οὐκ εὐφυέες: Δημοκράτους.
- 44 Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ: δύο ἐγένοντο ἄγεμόνες, Νίκων καὶ Σίμων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Σίμων κακοποιρώτατος ὢν, ὥστε καὶ τὴν ἐπὶ Νίκωνα φήμην ἀπαλείψαι: 5 λεχθεῖη δ' ἂν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κυρία γινωσκόντων.
- 45 Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.
- 46 Οἱ φῶρες τὴν βοήην: ἦτοι δαδοίκασι.
- 47 Οἱ φῶρες πρὸς εἰγκαλοῦσιν. 10
- 42d Οἶμοι σὺ δ' οὐδὲν εἷς ἀμαξουργοῦ λέγεις;
- 42e Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
- 42f Οἶνον δὲ μὴ παρόντος οὐκ ἔστι Κύπρις.
- 45a Οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνή ἐσθλή παρασκευθεῖσα καὶ σώζει δόμους: Εὐριπίδου. 15

13. μὴ παρόντος] μηκέτ' ὄντος Euripides. ἔστιν idem.

hoc quod audire vulgo soles, quod apud Graecos in proverbium cessit: talis hominibus fuit oratio qualis vita. Alludit Aristid. in λόγ. α', T. I, p. 284 Iebb.: λέγων ἔτι ἀκαλουθῆναι τῷ τρόπῳ καὶ τὰ τῶν λόγων. Sententiam simili modo Enpolis Eustath. ad Hom. II. B, 333, p. 231, 19 expressit: ἐπιφανοῦσι δὲ καὶ τὸ τοῦ Εὐπόλιδος οἶον γέ που ὅτι γλώσσα κἀνθρώπου λόγος, ut Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 554 locum scripsit, qui nollem neglexisset Schoha Bachmanni ad Hom. I. c. Propius autem ad proverbium nostrum accedit Socratis dictum a Iohanne Siceliota ad Hermol. T. VI Rhett. Gr. 395 Walz. prologus: καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης εἰσέθει λέγειν, ὅλος ὁ βίος τοσοῦτος καὶ ὁ λόγος, ὅλος ὁ λόγος, τοσαῦται καὶ αἱ πράξεις, καὶ ἀναστρέφον τὰ αὐτὰ ἔλγειν, quae verbis paulo mutatis ibid. 394 et T. IV, 87 repetuntur: add. Cic. Tusc. Q. V, 16, ubi cf. Davisius. Neque alienum ab his locis est quod Menander dixit apud Stob. Flor. 37, 19, Hymnid. fr. 1, 7 Mein.: τρεῖς εἰσὶν ὁ πείθων τοῦ λόγουτος, οὐ λόγος, de quo v. Wyt-

tenbachius ad Plut. de Aud. poet. 33 F.

42d. Arsen. XXXVIII, 86: Arist. Equitt. 464.

42e. Arsen. XXXVIII, 87: Hom. II. H, 358.

42f. Arsen. XXXVIII, 88: Eurip. Bacch. 772. Cf. Apost. IV, 58.

43. Democr. in Orellii Opusc. Sent. I, p. 88: Arsen. XXXVIII, 79. Democriti fr. 146 Mull.

44. Diog. VII, 26: Arsen. XXXVIII, 76. De Simone ab Eubulo comico commemorato v. Meinekius Com. Gr. Fr. III, p. 233.

45. Diog. VII, 35: Arsen. XXXVIII, 73. Publ. Syr. Sent. 199: domi manere virum fortunatum decet.

45a. Arsen. XXXVIII, 74: Stob. Flor. 67, 8. Eurip. fr. inc. fab. 48.

46. Diog. VII, 36: Arsen. XXXVIII, 80.

47. Arsen. XXXVIII, 81. Aristid. Or. 51, p. 418 Iebb.: πρότερον μὲν οὖν ἔγωγε οἶα ἦδειν πρὸς τί ποτ' εἶη λεγόμενον τὸ προσεγμυλεῖν τοῖς φῶρας, νυνὶ δὲ μοι δοκῶ γιννώσκειν: . . . ἀλλ' οἶμαι, ταῦτα μὲν ἔστιν αὐτοῖς ἑκαταῶντων, δοκούντων δὲ ἑτέρους.

- 48 "Οἷς τὴν μάχαιραν: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφισιν αὐ-
τοῖς χρωμένων.
- 49 Οἶνος καὶ παῖδες ἀλήθεις: ἐπὶ τῶν ἀπλοιοζομένων
καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. Εὐάνδρος παρὰ τοῖς Πέρσαις
ἡρῶν οὐ βυσάνοις ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ μεθυσοκομένους. 5
- 50 Οἴνατοι τὴν χαράδραν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀφελαιῖα παρα-
καλουμένων, βλαπτόντων δέ. τῶν γὰρ Οἴναιων παροχστευ-
όντων τὴν χαράδραν, ἐπιρῶραγιν ὕθωρ πολὺ κατέκλυσε
πάντας.
- 51 Οἱ Ἴωνες ἐλεύθεροι μὲν κακοί· δοῦλοι δὲ 10
ἀγαθοί: ὅτι χρῆ τοὺς ὑπὸ χεῖρα μὴ ἐλευθεροῦν θράσεις
ὄντας καὶ μᾶλλον.
- 52 Οἶψ μεὶ δ' αἰμάτων τέρατι συγκαθειρξέν: ἐπὶ τῶν
δυσανασχετιόντων· ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος καὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς.
- 53 Οἶος πέπνυται· τοὶ δὲ σκιά ἀΐσσοουσιν: ἐπὶ 15
τῶν ἄγαν φρονιμῶν λέγεται.
- 52a Οἶμαι δὲ καὶ τῶν σαββάτων ἑορτὴν μὴ παντάπασιν ἀpros-
διόνουσιν εἶναι. Πλουτάρχου.
- 53a Οἱ πεπαιδευμένοι, καθάπερ οἱ ἐκ τῆς παλαιστρας, κἄν

3. οἶνος — ἐπὶ] Οἶνος· ἀνεὶν παῖδων. ὁμο παροιμία, ἢ μὲν Οἶος καὶ ἀλήθεια, ἢ δὲ Οἶος καὶ παῖδες ἀλήθεις. λαμβάνεται ἐπὶ Suidas. 5. μεθυσοκομένοις R. 9. πάντα Suidas. 11. μῆ] μὴ Z. 13. συγκαθειρξέν Z. 14. δυσανασχετιόντων Ds. ἀπὸ τοῦ Finckhii in Bergkij et Caesaris Diar. phil. a. 1844, p. 948. 15. οἶψ πεπνύσθαι Homerus; οἶος τοῖ Α. 17. τὴν τῶν Plutarchus.

48. Suidas s. οἶος Arsen. XXXVIII, 78. Cf. App. Provn. IV, 16.

49. Arsen. XXXVIII, 77. οἶος — λεγόντων] Suidas. [Εὐάνδρος κτλ.] Diog. VII, 28. Greg. Cyrp. L II, 83: add. Apost. IX, 55°.

50. Suidas s. Οἴνατοι: Arsen. XXXVIII, 91. Zenob. V, 29.

51. Arsen. XXXVIII, 92. Callicratidas tribuitur in Plut. Apophth. Lac. 222 E, Agesilao ibid. 213 C et in Apophth. Regg. cett. p. 190 F.

52. Diog. VII, 19: Arsen. XXXVIII, 89. Imitatione expressit Theognetus Comica Athen. III. 104 C: οἶψ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνάκεισιν, ut monuit, Meinekijus Com. Gr. Fr. IV, 550. Varias VV. DD. de hoc Philoxeni versu sententias Bergleinius expendit de Philox. Cyth. diss. 53 sqq.

52a. Arsen. XXXVIII, 90: Plut. Sympos. IV, 6, 2, p.

53. Hom. Od. K, 495, ad quem locum Eustathius scribit 1665, 27: ταῦτο δὲ ποτε ἀμύσσει ἐπιλέγεσθαι τινε διαφέρειται τῶν κατὰ νοῦν, ὃ καὶ δέεται τότε ἀπροαετοῦ ἀπράγμων· οὐ γὰρ ἀπλῶς οἰκίαν τοῦτο ἐπὶ πάντῳ συνετοῦ τινοσ λέγεσθαι· εἰ μὴ κατὰ τινα παρεκδοχὴν ἑρμηνείας: Arsen. XXXVIII, 93. Ex eis, qui versiculum orationi applicuerunt, Scipionem Africanum minorem affero ap. Plut. Apophth. Regg. 200 A, et Chrysippum Arsen. LIV, 98 s. Diog. Laert. VII, 183: alios indicavit Baguetius ad Cbrys. Fragu. 35.

53a. Arsen. XXXVIII, 94: Max. Conf. Serm. 18, p. 590 Comb. Epict. fr. 161.

Τὸ ὀ μετὰ τοῦ κ̄.

54 Ὁ κνίξ ἐν χώρᾳ: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων·
κνίξ γὰρ θηρίον ξυλογάγον.

πέσωσι, ταχέως καὶ ἐπιδηξίως ἐκ τῆς ἀτυχίας ἐξανίσταται:·
Ἰσοκράτους. 5

53b Οἱ θυμικοί, καθάπερ αἱ κόνες, τυφλὰ τίκτουσιν ἐγκλή-
ματα:· Πλουτάρχου.

53c Οἱ μὲν τραχεῖς ἵπποι τοῖς χαλινοῖς, οἱ δὲ ὄξεις θυμοὶ
μετάγονται τοῖς λογισμοῖς: τοῦ αὐτοῦ.

53d Οἱ ἀπὸ τῶν αἰσχροῶν κερδῶν εἰς τὰς καλὰς ἀναλίσκοντες 10
λαειτουργίας ὁμοίον τι ποιῶσι τοῖς ἀπὸ ἰεροσυλίας θεοσεβῶσι:·
τοῦ αὐτοῦ.

53e Οἱ μὲν τέττιγες μουσικοί, οἱ δὲ κοχλῖαι ἄφωνοι· χαίρουσι
δὲ οἱ μὲν ὑγραινόμενοι, οἱ δὲ θερμαινόμενοι· ἔπειτα προσκαλεῖ-
ται τοὺς μὲν ἢ δρόσος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ ἐκδύρουσι· τοὺς δ' αὖ 15
διεγείρει ἀκμάζων ὁ ἥλιος καὶ ἐν ἀετῷ ἄδουσι. τοιγαροῦν εἰ βού-
λει μουσικός καὶ εὐάριστος ὑπάρχειν ἀνήρ, ἥνικα μὲν τοῖς πό-
τοις ὑπὸ τοῦ οἴνου δροσισθῆ ἢ ψυχῇ, τότε αὐτὴν μὴ ἔα προιοῦ-
σαν μρλύνεσθαι· ἀλλ' ἥνικα ἂν ἐν τοῖς συναδρῖοις ὑπὸ τοῦ λό-
γου διαπυρωθῆ, τότε τὰ τῆς δικαιοσύνης κέλεις λόγια:· Ἐπικτήτου. 20

53f Οἱ μὲν ζῶντες ἐκ τῶν φίλων, οἱ δὲ τεθνεώτες ἐκ τῶν
ἐπιτρόπων διαγιγνώσκονται:· Πλουτάρχου.

53g Οἱ φιλόμουσοι τῶν βασιλέων πολλοὺς μουσικοὺς ποιοῦσιν,
οἱ φιλόλογοι λογίους, οἱ φιλαθλητὰὶ γυμναστικοὺς· οὕτως ἀνήρ
φιλοσώματος καλλωπίστρα γυναικα ποιεῖ, φιλήδονος ἑταιρικὴν 25
καὶ ἀκόλαστον, φιλάσθεος καὶ φιλόκαλος σώφρονα καὶ κοσμίαν:·
Δίωνος τοῦ Ῥωμαίου.

2. κνίξ Ds. ἐκ χώρας Apost. IX, 85: «etiam in χώρα recte ha-
bet, si per interrogationem efferas: quid? iste volaticus homo immobilis
remansit?» Meinekius Com. Gr. Fr. II, 2, 791. 5. ἐκ τῶν Ἐπι-
κτήτου καὶ Ἰσοκράτους Maximus: v. Schweighaeuser ad Epict. l. c. 6.
θυμοὶ Maximus. 11. ἀπὸ τῆς idem. 13. μὲν Stobaeus et Maxi-
mus om. 14. θερμαινόμενοι] ἀλεινόμενοι Stobaeus, ἀλεινώμενοι [sic]
Maximus. προσκαλεῖται Stobaeus et Maximus. 19. ἂν Maximus
om. 20. τότε θεοπίξιν καὶ ἄδειν τὰ Stobaeus et Maximus.
Ἐπικτήτου Stobaeus om. 22. Πλουτάρχου] Πλάτωνος Antonius. 25.
καλλωπίστρα Plutarchus et Stobaeus.

53b. Arsen. XXXVIII, 95: Max. Flor. 5, 102. Max. Conf. Serm. 30,
Conf. Serm. 19, p. 593 Comb. p. 617 Comb. Epict. fr. 36.
Plut. fr. 40. 58f. Arsen. XXXVIII, 99: An-
ton. Mel. 155, p. 248 Fabr.

53c. Arsen. XXXVIII, 96: Max. 53g. Arsen. XXXVIII, 106: Plut.
Conf. Serm. 19, p. 593 Comb. Praec. Coniug. 17, p. 140 C. VV.
Plut. fr. 41. ἀνήρ κτλ. v. ap. Apost. II, 100c.

53d. Arsen. XXXVIII, 97: Max. 54. K in nott ad Diog. VII, 25:
Conf. Serm. 22, p. 602 Comb. Plut. fr. 21. Arsen. XXXIX, 3. Greg. Cypr.
L. II, 87.

53e. Arsen. XXXVIII, 98: Stob.

- 55 Ὅκνη κνάμους κατάβρεξον· εἰ φάγοις ὤμους
οὐδέποτε ἐπιλάθοιο· ἐπὶ τῶν πάνυ ῥαθύμων.
- 56 Ὁ ἀργύρου ἢ πάντα θεί καλύπτεται· ὃ ἔστιν
οὔτε ἀνέμοις οὔτε κύπαις πλείομεν.
- 57 Ὁ Κρηῆς δὴ τὸν πόντον· ἐπὶ τῶν εἰδότην μὲν, 5
προσποιουμένων δὲ ἀγνοῖν, ἀντὶ τοῦ ὃ νησιώτης ἀγνοῖ
τὴν θάλασσαν.
- 58 Ὁ κόσμος σκηνή, ὃ βίος πάροδος· ἤλθες, εἶδες,
ἀπῆλθες.
- 59 Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλα- 10
πτόντων. οἱ γὰρ Καρπάθιοι νῆσον οἰκούντες καὶ λαγῶν
οὐκ ἔχοντες, ἐπηγάγοντο· οἱ πολλοὶ γενόμενοι ἐλυμαίνοντο
τοὺς καρπούς.
- 60 Ὁ καλῶς ἄγων ἐμποιεῖ τὸ καλῶς θπεσθαι· ἐπὶ
τῶν ἐπισταμένων ἄρχειν. 15
- 55a Ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος· Φιλιππίδου.
- 58a Ὁ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν οἰκείων οὐδέποτε καλῶς
βουλεύεται περὶ τῶν ἄλλοτρίων· Ἰσοκράτους.

1. *Αἱ ὀνημί?* 2. *οὐδέποτε ἐπιλάθοιο* R. 3. *ὄκ' ἀργύριον* Bent-
leius: *ἀλλ' ὕταν ἀργύριον* Suidas. 5. *πόντον*] *ἀγνοῖ* Scholiasta addit.
10. *λαγών* A. 16. *Φιλιππίδου*] Z om. De auctore versus Meine-
kian Com. Gr. Fr. I, 342 disputat. 18. *βουλεύεται* Isocrates.

55. Arsen. XXXIX, 4.

55a. Arsen. XXXIX, 5: Stob.
Flor. 124, 21.

56. Schol. ad Arist. Eccles. 109.
Suid. s. *θει*. Alludit Arist. l. c.:
*ἦν μὲν γὰρ οὔτε θίονεν οὔτ' ἐλαύ-
νομεν*: add. Aristaeon. Epist. I, 14
fin.: *τοῖτῳ πειθεσθε τῶν περιττῶν
οργάνων ἀφίμενοι· τότε ἡμέτερον ὄ
κλήσοι· ἀλλ' ἰάν ἀργύριον ἢ, πάντα
θεὶ καλύπτεται*: Petron. Satyr. 137:
*quisquis habet nummos, secunda na-
vigeat aura; Fortunamque suo tem-
peret arbitrio*, ubi cf. intt.: add.
annott. ad Diog. II, 81. Apost.
XIII, 86.

57. Schol. ad Aristid. 185 Fromm.:
Arsen. XXXIX, 8. Zenob. V,
30. DV III, 41.

58. Democrat. Sent. 84 Orell.:
Arsen. XXXIX, 6. Democrito
haec vindicare studet Mullachius

Dem. Fr. p. 328. Alludit auctor
inc. in Boiss. Anecd. I, 163: *ἤλ-
θες, παρῆλθες, τῶν κάτω περιφρό-
νι*. Ceterum amant veteres vitam
humanam cum tragoedia et theatro
comparare: Socrates Stob. Flor. 3,
85: *ἐν τῷ βίῳ, καθύπερ ἐν δρά-
ματι, χορῆ τὰ πρῶτα λήγειν οὐ τὸν
πλουσιώτατον, ἀλλὰ τὸν φρονιμώτα-
τον*: id. ib. 131, 39, Aristonymus
ibid. 106, 14. Demoph. Sent. 51
Orell., Palladas in Anth. Palat. X,
72: *alia praebent Iacobsius An-
nott. ad Anth. II, 3, 247. Boisso-
nadus ad Theophyl. Simoc. Epist.
p. 219.*

58a. Arsen. XXXIX, 7: Isocrat.
ad Demon. 9 D.

59. Suid. s. *λυγίς* περὶ τῶν κριῶν:
Arsen. XXXIX, 1. Macar. IV, 94.

60. Arsen. XXXIX, 2. Ex Plut.
Lycurg. 30.

- 61 Ὁ Κρηθὸς τὸν Κρηθῆτα: ἐπὶ τῶν ὁμοιοτρόπων.
 62 Ὁ Κλεομένης τῆς κοίτης ὑπερέχει: ἐπὶ τῶν ἐὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων πεκτημένων.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ἕ.

- 63 Ὁλω ποδί: ἐπὶ τῶν ταχέως ποιοῦντων. ὁμοία τῆ' 5
 Ὁλω ῥυτῆρι.
 64 Ὁλύμπου φανείται παντὸς ἐπαχθεότερος:
 δῆλη.
 62a Ὅ καὶ σίδηρον ἀγγῶνας ἔφελκεται,
 χρηστῶν πενήτων ἂν τις αἰσχύνῃ τέκνα.

10

5. ἐπὶ κτλ.] ὄλη δυνάμει Suidas, Photius. τὴ ποιούντων NAZ.
 9. VV. καὶ — ἐφελκεται Z in fine proverbii 60 exhibet. 10. ἂν] ἦν
 Matthiae ex Stob. Flor. 17, 7.

61. Diog. VII, 31: Arsen. XXXIX, 9. Plut. Aemil. Paul. 28: τοὺς μὴ οὖν ἐπισταμίτους ἀκριβῶς αὐτὸν οὐκ ἔλαθε κρητίζων πρὸς Κρηθῆτα: eiusd. Lysand. 20. De Cretensium fraudulentia v. Apost. X, 6. 7. Baehrius ad Plut. Philopoe. 13 extr., adnot. ad Zenob. IV, 62.

62. Arsen. XXXIX, 10. »Ductum apparat a quoriam, corpore quam pro lectuli modo maiore.« Erasmus IV, 3, 53.

62a. Arsen. XXXIX, 11: Stob. Flor. 3, 18, 38, 17, 7, 3. Eurip. Erechth. fr. 20, 26 Matth.

63. Suidas: Arsen. XXXIX, 12. Apoll. Rhod. IV, 1166: τερπώλης ἐπιβήμεν ὄλω ποδί: Liban. Oratt. T. IV, 1085 R.: καὶ παντὶ ποδί φαίνεται [Antaeus] τῆς γῆς, ὥσπερ οὐκ εἰσῆς τῆς τεκτοῦσης αὐτὸν καθάπερ ἀλῶναι νικώμιον, ubi π. π. pro ὄλω ποδί dictum esse Ruhnkentius Epist. Crit. II, 225 Lugd. monuit: Cantacuz. Hist. I, 15, p. 49 B: πάση δυνάμει καὶ ὄλω ποδί χρησόμεναι πρὸς ἐνγῆν: Niceph. Gregor. Hist. III, 3, 5: ἐργον ὄλοις ποσὶν ὅποι ἐνγῶν ἑκάστος: Terent. Andf. I, 1, 134: quem ego credo manibus pedibusque obnixe omnia facturam, ad quem locum Dornatus haec scribit: manibus pedibus-

que] proverbiale. id est omnibus membris: Quint. I. O. XII, 9, 18: itaque in his actionibus omni, ut agricolae dicunt, pede standum est, ubi Spaldingius, postquam ineptam Apostoli explanationem rēcit, »ductum credo«, inquit, »a vitio standi, quo vel digitis vel calci vel alteri pedis lateri maxime inniuntur nonnulli. Sed neque hoc satis explanatum est, cur agricolae potissimum hoc verbo utantur. Credo autem hoc fieri, cum demonstratur parum proficere rusticum, qui uni alterive parti, ut frumento, hortis, pomis, apibus, pecori soli operam det: nullam negligendam esse; non ideo tantum ut, cum per tempora iaceat una, sustententur tamen ceteris, sed quoniam nulla est, quae non ex ceteris utilitatem capiat, nulla quae ceteris non impertiat aliquid, quod sine illis tanquam inutile abiiciendum est.« Aliter Victorius V. Lect. IV, 19. Turnebus Advers. VII, 19. Add. Macar. VI, 27. Ὁλω ῥ.] opposita sunt ἀντὶ ἐντῆμι, ἀπὸ ἐντῆμος ἰλιούνην: Nicet. Alex. I, 4. Phrynichus in Bekk. Anecd. I, 24. intt. ad Themist. Or. 21, p. 261 C. Masgravius ad Soph. Oed. Col. 900.

64. Arsen. XXXIX, 13.

- 65 Ὁλέθρου πείρατ' ἐφῆπται: ἀπιδίδεται γὰρ τῷ τρέ-
πισται τοῦτο ὀλέθρου ἡμῶν πείρας.
- 66 Ὁ λύκος τὴν τριχὰ οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.
- 65a Ὅλους Ἄθως κατατοξεύεις τῆς κορυφῆς: ἐπὶ τῶν
πασχόντων ἀνύποιστα. 5
- 65b Ὁ λόγος, ὡσπερ πλάστης ἀγαθός, καλὸν τῆ ψυχῇ περιτί-
θησι σχῆμα.: Πλάτων.
- 65c Ὁλβιος ἀνὴρ ὃς φρονῶν ὄλβον τύχη.
- 65d Ὁλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἐκκαταβαίνει,
Κύπελος Αἰακίδης, βασιλεὺς κλεινοῦ Κορίνθου. 10
- 65e Ὁλβιος ᾄτινι θεὸς μοῖρᾶν τε καλῶν ἔπορε,
σύν τ' ἐπιζήλω τύχα ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν.
- 66a Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλάτνει: ἐπὶ τῶν παρ' ἄξιαν τι
πρᾶττότων· παρόσον ἰσπικώτατοι οἱ Λυδοί.
- 66b Ὅλος τὸ κρεῖσσον οὐκ ἔᾶ φρονεῖν μέγα.: Χαιρήμων. 15
- 66c Ὅλας ἀμάξας βλασφημῶν κατεσκεδάσας ἀλλήλων.
- 66d Ὁλιγαρκῆ γὰρ καὶ μέτριον χρῆ εἶναι τὸν φιλοσοφοῦντα
καὶ μηδὲν ὑπὲρ τὴν πῆραν φρονεῖν.: Λουκιανῶ.

1. ἡντρέπισται] ἐφῆπται Suidas. 2. τοῦτο] τὸ τοῦ AR Da. πεί-
ρας] ὄλον, δίδεσθε τῷ ἄλλω Suidas addit. 4. κατατοξεύεις Z. 7.
Πλάτων] Ab om., τοῦ αὐτοῦ id est Σωκράτους Stobaeus. 10. Ἡ-
τίδης Herodotus. κλεινοῦ idem. 11. ἔπορεν Stobaeus. 12.
ἐπιζήλω Nevius. Ab Stobaeus addunt: οὐ γὰρ τὸς ἐπιχθονίαν παν-
ταδαίμων [πανταχ' εὐδαίμων Stob. Flor. 98, 26.] ἴσθι: Βακχολίδου
Ἐπικυῶν [ἐπικυῶν Stobaeus], 16. βλασφημῶν Lucianus. 17.
γὰρ] δὲ Lucianus.

65. Diog. VI, 96: Arsen. XXXIX, 14.

65a. Arsen. XXXIX, 15. Usurpavit Theod. Prodr. Amar. 433 Gaulm., quem locum v. in ann. ad Greg. Cypr. P I, 73. Similiter Anon. in Cramerī Amecdd. Ox. III, 206: τὸν Ἄθω με, ὃ φίλ' ἔταίρω, ἀνορτίτων κλεῖνους ἢ τὴν στεφανῆν τῆς γῆς διαμετρῆν τὸν ἡμῶν: Constant. Manass. VIII, 16.

65b. Arsen. XXXIX, 16. XVII, 46: Stob. Flor. 81, 13.

65c. Arsen. XXXIX, 17.

65d. Arsen. XXXIX, 18: Euseb. Praep. Evang. V, 35, p. 233. Cf. Herod. V, 92, ubi v. intt.

65e. Arsen. XXXIX, 19. XXV, 86: Stob. Flor. 103, 2. Bacchyl. fr. 1 Nev.

66. Arsen. XXXIX, 20. Dicti sententiam illustrant Ritterhusius et Schwabius ad Phaedr. Fabb. IV, 18: add. Horat. Epist. I, 10, 24: naturam expellas furca; tamen usque recurret Et mala perumpet furkim fastidia victrix, ubi v. Lambinus: Anth. Pal. IX, 47, 4: ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται: Apost. VIII, 92a.

66a. Arsen. XXXIX, 21; Append. Provv. IV, 8.

66b. Arsen. XXXIX, 22: Stob. Flor. 22, 10.

66c. Arsen. XXXIX, 23: Lucian. Eunuch. 2. Cf. ann. ad Diog. III, 41, ad App. Provv. IV, 80. Macar. VII, 98. Apost. XVI, 21.

66d. Arsen. XXXIX, 24: Lucian. Timon. 57.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ μ̄.

- 67 Ὅμολώϊος Ζεὺς: ἐπὶ τῶν ὁμονοοῦντων, ἀπὸ Ὅμο-
λώϊας προφήτιδος, τῆς Ἐννέως· ἦν προφήτιν εἰς Δελφοὺς
πεμφθῆναι, ὡς Ἀριστοφάνης. Ἰστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ
τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν καὶ ὁ
εἰρηνικὸν ὁμολον λέγσθαι. ἔστι δὲ καὶ Δερμῆτηρ Ὅμολωϊτα
ἐν Θύβαις.
- 68] Ὅμοιος ὁμοίω: δηλονότι συναγορεύει· ἢ φαῦλος
φαῦλω, ἢ ἀμαθὴς ἀμαθεῖ.
- 69 Ὅμπνιος χεῖρ: ἢ πλουσία. 10
- 70 Ὅμπνιον νέφος: τὸ μέγα καὶ πολὺ ἠΰξημένον.
- 68a Ὁ μὲν δειλὸς καθ' ἑαυτοῦ τὰ ὄπλα ἔχει, ὁ δὲ ἀνόητος
τὰ χροήματα.
- 70a Ὅμιλίας τε τὰς γεραιτέρους θέλει.
- 70b Ὅμοίως ἐπισφαλὲς μαιωμένω· δοῦναι μάχαιραν, καὶ 15
πονηρῶ δύναμιν: Ἰαμβλίχου ἢ γνώμη.
- 70c Ὅμφακας βλέπει: ἐπὶ τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ πλησιαζόντων
σοφοῖς πειρωμένων.
- 70d Ὁ μὲν οἶνος μεταβάλλει τοῖς ἀγγείοις· ὁ δὲ πλοῦτος τοῖς
τῶν κακτημένων τρόποις: Σωκράτους. 20

2. ἐπὶ τ. ὁμον. Suidas et Photius om. 4. Ἀριστοφάνης ἐν δοντήρῳ
Θηβαϊκῶν idem· Ἀριστόδημος Reinesius: v. Bernhardius ad Suid.
et Nauckius ad Arist. Byz. Fr. p. 240. 11. τὸ Δσ om. καὶ Δσ
om. 13. Σωκράτους Stobaeus addit. 14. δὲ τὰς γεραιτέρων
φίλει Menander. Ὅμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρας φίλει ex Euripidis Erechtheo
Stob. Flor. 115, 3 citat: v. Eur. Erechth. fr. 20 Matth. 16. πονηρῶ]
μοχθηρῶ Stobaeus. Ἰαμβλίχου ἢ γν.] Ἰαμβλίχου ἐν τῶν Προτρεπτικῶν
εἰς φιλοσοφίαν λόγων Stobaeus. 17. πλησιάζειν W. 19. συμ-
μεταβάλλει Stobaeus. 20. κακτημένων idem.

67. Suid. Photius: Arsen. XXXIX,
25. Ἰστρος] fr. 10 Mull. De
Iove Homoloio v. C. O. Muellera
Orchom. 233 et Ungerus Parad.
Theb. 324: de Cerere Prellerus de
Cer. et Proserp. 357.

68. Arsen. XXXIX, 26. Plat.
Gorg. 510 B: φίλος μοι δοκεῖ ἴκα-
στος ἰκάστω εἶναι ὡς οἶον τε μάλ-
στα, ὅπερ οἱ παλαιοὶ τε καὶ σο-
φοὶ λίγουσιν, ὁ ὁμοῖος τῷ ὁμοίω:
Porphyr. Ep. ad Marcell. 19 in
Orellii Opusc. Sent. I, 300: χωρεῖν
γὰρ ἀνάγκη τὸ ὁμοῖον πρὸς τὸ ὁμοιον:
cf. ann. ad DV H, 88, infr. 74a,
Mant. Provn. I, 5 et s. ὁ ὁμοῖος.

68a. Arsen. XXXIX, 27: Stob.
Flor. 4, 115.

69. Diog. VI, 97: Arsen. XXXIX,
28.

70. Diog. VI, 98: Arsen. XXXIX,
29.

70a. Arsen. XXXIX, 30: Stob.
Flor. 3, 18, 21: Menand. Monost.
421.

70b. Arsen. XXXIX, 31: Stob.
Flor. 2, 40.

70c. Arsen. XXXIX, 32. Recte
ab Macar. VI, 30 explicatur: ex-
plicatio, quae hic legitur male ex
proverbio Ὅνος εἰς Ἀθήνας hic
relata est: v. App. Provn. IV, 22.

70d. Arsen. XXXIX, 33: Stob.
Flor. 94, 12.

- 71 Ὁ μὲν λόγος θαυμαστός, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μείζω ἢ δύναται.
- 72 Ὁ μὲν Ἐκατερός ἀμφοτέρως· ὁ δὲ Ἀμφοτερός οὐδέτερος: τούτοις ὁ μὲν εἰς ἤν ἐμμετρῶν καὶ πρακτικὸς ὁ Ἐκατερός· ἄτερος δὲ εὐήθης καὶ ἀβέλτερος ὁ Ἀμφοτερός· τούτω ἰδὼν ὁ Φίλιππος εἶρηκε τὴν παροιμίαν.
- 73 Ὁ μοιότερος σύκου: τούτω παραπαιῖζει διὰ τὴν ἐμμετρίαν τῶν σύκων.
- 74 Ὁ μὲν Ὀμφάλη Ἡρακλῆς λατρεύει: ἐπὶ τῶν ἁπίστων· Λόγος ἦν μάταιος, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐλάτρευε τῇ Ὀμφάλῃ, 10 καίτοι γε ἐξὸν Ἡρακλεὶ κακείνης καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῇ δεσπόζειν. τὸ δ' ἀληθὲς τοιόνδε τι· Ὀμφάλη ἦν Ἰορδάνου θυγάτηρ Λυδῶν βασιλείως· αὕτη ἀκούσασα τὴν ἰσχὺν
- 73a Ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει ἀνέμους, ἥλιον, γῆν, ὕδωρ, πῦρ, ἀστέρας· 15 ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεοὺς τὸ ἀργύριον ὑμῶν καὶ τὸ χρυσίον. ἰδρυσάμενος τούτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν, εὕξει· εἰ βούλει, πάντα σοι γενήσεται, ἀγρός, οἰκίαι, θεραπείες, ἀργυρώματα, 20 φίλοι, δικασταί, μάρτυρες, μόνον δίδου. αὐτοὺς γὰρ ἔξεις τοὺς θεοὺς ὑπηρετάς.
- 73b Ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῆν ἀγαθὸς ἀδελφὸν εἰ μεταβαλεῖται πρὸς τὸ χειρόν. αἱ τυχαὶ γὰρ ἀνθρώπων. οὐχ αἱ γνώμαι κρατούσιν· ὁ δὲ τελευτήσας ἀκατηγόρητος ἐν τῷ καλλίστῳ σχήματι τῆς δόξης 25 καθίδρυσται.

3. Ἐπίτερος et Ἀμφοτέρως ZW: v. Goettlingius de Accént. p. 207.

10. λόγος — Ἡρακλεῖ] περὶ Ὀμφάλῃς. λέγεται ὡς λατρεύει Ἡρακλῆς ταύτην· ὁ δὲ λόγος μάταιος. Ἰδὼν γὰρ Ps. 12. τὸ δ' ἀληθὲς] ἰγνέτο οὖν Ps. Ἰορδάνου Ps. 13. Λυδῶν βασιλ. N om. 15. ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν, ἥλιον Grotius. 17. ὑμῶν] ἡμῶν Ab: τὰ ἀργύρια ἡμῶν Grotius. χρυσίον μόνον Grotius: Simonis nomen excidisse Meinekius coniecit. 19. εὕξει τί βούλει Stobaeus, εὕξει εἶτε βούλει Plutarcho duce Meinekius. 23. μεταβαλεῖ Phalaris. 24. ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον idem.

71. Arsen. XXXIX, 34. Eudamidae dictum: Plut. Apophth. Laccon. 220 E: ἀκούσας δὲ φιλοσόφου διαλεχθέντος ὅτι μόνος ἀμφοτέρως στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἴστί, Ὁ μὲν — ἄπιστος· οὐ γὰρ περισσεύουσιν: id. Apophth. Regg. cett. 192 B.

72. Arsen. XXXIX, 35. Ex Plut. Apophth. Regg. cott. 177 F, ubi v. Wyttensbachius.

73. Diog. VII, 37: Arsen. XXXIX, 36. DV III, 53.

73a. Arsen. XXXIX, 37. XLV, 18: Stob. Flor. 91, 29. Menand. fr. fabb. inc. 10 Mein.

73b. Arsen. XXXIX, 38: Phalar. Epist. 55 fin.

74. Arsen. XXXIX, 39. Λόγος κτλ.] Palaeph. Incred. 45.

Ἡρακλείους προσεποιήθη ἐργᾶν αὐτοῦ· Ἡρακλῆς πλησιύσας ἔρωτι ἑάλω αὐτῆς· γεννᾶ δὲ ἐξ αὐτῆς υἷον Λαομήδην· ἠδόμενος δ' αὐτῇ ἐποίει ὅ τι προστάττει ἢ Ὀμφάλη· οἱ δὲ ἐνήθεις ὑπέλαβον λατρεύειν αὐτὸν αὐτῆ.

- 74a Ὅμοιον ὁμοίῳ δεῖ πλησιάζειν· παλαιὸς λόγος καὶ εὖ 5
ἔχων ἰστί.
- 74b Ὁ μὴ δουλεύσας οὐδ' ἂν δεσπότης γένοιτο ἄξιος ἐπαίνου·
Ξενοφῶντος.
- 74c Ὅμοίου τοὺς φιλαργύρους ταῖς ὑδροπικοῖς· ἐκείνους μὲν
γὰρ πλήρεις ὄντας ἀργυρίου ἐπιθυμεῖν πλείονος· ἄμφοτέρους δὲ, 10
πρὸς κακοῦ· ἐπιτείνεσθαι γὰρ μᾶλλον τὰ πάθη, ὅσα τὰ ἐπιθυ-
μούμενα πορίζεται· Διογένης.
- 74d Ὁ μὲντοι φόβος οὐ μόνος αὐτὸς ἐστὶν ταῖς ψυχαῖς λυπη-
ρὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἡδέων συμπαραμαρτῶν λυμα-
τῆρ ἐστί· Ξενοφῶντος. 15
- 74e Ὅμοιότατον ἄνθρωπος οἶον τῆν φύσιν
τρόπον τι' ἐστί· τὸν γὰρ οἶον τὸν νέον
πολλή γ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀπολέσει
πρωτίστον ἀφνέρισαντ' ἀποιήσαντα δὲ
σκληρὸν γενέσθαι καὶ καταστήναι πάλιν,
ἡδὺν θ' ἄπασι τοῦπίλοιπον διατελεῖν. 20
- 74f Περὶ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἅμα ὅτι σημαίετον ποτὲ μὲν τό-
πον, ποτὲ δὲ χρόνον·
Ὅμοῦ τοπικὸν καὶ χρονικὸν ἴσθ' ὅτε·
ἅμα χρονικὸν, ὡς λέγει Πανσατίας.
δείγματα σαφῆ τῆς ὁμοῦ σημασίας·
ὁμοῦ νεῶν πίνακα καὶ βροτῶν δέμας.
σαφεῖς τοπικόν· εἰς τὸν αὐτὸν γὰρ τόπον· 25

1. Ἡρακλῆς δὲ Ps. 9. Διογένης ὁμοίου Stobaeus. ἰδρωπι-
κοὶς idem. 10. πλείονος, τουτὸς δ' ὕδατος idem. 16. ὁμοιώ-
τατον Ab, ὁμοιότατος Meinekium. 17. τὸν γὰρ] καὶ γὰρ Meine-
kium. 18. πολλή 'στ' Dindorfius. 19. ἀφνέρισαι τ', ἀπαρτήσαντα
δὲ Valckenaerius. 20. γενέσθαι] signa lacunae post hanc v. ponenda
sunt: v. Athen. II, 36 E. 21. Ἀλιέδος Ab, Ἀλιέδος ἐκ Δημητρίου
Stobaeus.

74a. Arsen. XXXIX, 40: Plat. Sympos. 195 B: ὁ γὰρ παλαιὸς λό-
γος εὖ ἔχει, ὡς ὁμοιον ὁμοίῳ αἰ-
πέλας: cf. Apost. XII, 68.

74b. Arsen. XXXIX, 41: Stob. Flor. 62, 50. Est Plat. Legg. VI, 762 E.

74c. Arsen. XXXIX, 42: Stob. Flor. 10, 46.

74d. Arsen. XXXIX, 43.

74e. Arsen. XXXIX, 44. XVII,

13: Stob. Flor. 115, 7. Alex. De-
metr. fr. 6 Mein.

74f. Arsen. XXXIX, 45. Παν-
σατίας] huius copiosam de his ad-
verbiis expositionem ex parte Eu-
stath. ad Hom. II. A, 878, 13, ad
Od. M, 1713, 30 et in Ammon. de
diff. vocabb. 13 Lugd. in suos li-
bros transtulerunt. νεῶν—δέμας]
Hom. Od. M, 67: ἀλλὰ θ' ὁμοῦ
πίνακός τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ἦ.

- 75 Ὅνος ἄγει μυστήρια: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τιπρα-
τόντων· τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλενοῖνα διὰ
τῶν ὕων ἔφερον τὰ εἰς χρεῖαν· ὄθεν καὶ ἡ παροιμία, διὰ
τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ἔτους ἀχθοφοροῦντας. ὡς ἂν
οὖν ὅμοια πάσων τῷ πιεῖσθαι τῷ ὑποκειμένῳ ἀχθεῖ,
τὴν παροιμίαν μίγνυσιν ὁ Ἀριστοφάνης.
- 76 Ὅν ἡ τύχη μέλανα γράψει, τοῦτον ὁ πᾶς
χρόνος οὐ δύναται λευκᾶναι: ἐπὶ τῶν δυστυχῶν ἄγα.
πόλις θ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
αἰαγμάτων ὁμοῦ τε καὶ στεναγμάτων.
τοῦτο χρονικῶν· ἐς τὸν αὐτὸν γὰρ χρόνον.
δειγμα δὲ σαφές τῆς ἅμα σημασίας·
αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμα κοιρανίους.
καὶ πάλιν ἅμα σὺν ἱμοὶ βαδιστέον.
- 74g Ὁ μὲν γὰρ ἑνός, ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιός ἐταίρων: Πλάτωνος.
- 74h Ὅμως ἐπειδὴ τὸν ὄλων ἠξίους
πίπειν, συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
- 75a Ὅνος πεινῶν οὐ φροντίζει ῥοπάλου: ἐπὶ τῶν διὰ τὴν
γαστέρα καὶ πληγὰς καὶ ὕβρεις ὑπομενόντων· ἐπεὶ καὶ ὄνος πει- 20
τῶν δυσκόλως ἀπαλλάττεται τῆς φορβῆς καὶ λίαν τυπτόμενος·
πρὸς τοῦτο ἀποβλέψας ὁ θεῖος Ὅμηρος καὶ τήνδε τὴν χαριεστά-
την παραβολὴν ἐποίησατο·
Ἵς δ' ὄτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἰβήσατο παῖδας
ρωθῆς, ψ δὴ πολλὰ περὶ ῥοπαλ' ἀμφὶς ἔαγῃ,
κίρρει τ' εἰσελθὼν βαδὺν λήϊον· οἱ δὲ τε παῖδες 25
τύπτουσι ῥοπάλοισι· βίη δὲ τε νηπιή αὐτῶν·
σπονδῆ δ' ἐξήλλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσατο φορβῆς.

2. ἄγων Suidas. 4. τὴν χρεῖαν Suidas. καὶ Suidas om. 6.
ὁμοιότητα Suidas. παρόντων ZRW. πιεῖσθαι Suidas. ἐπιει-
μένῳ N Suidas. 7. ὁ Suidas om. In fine AZW adiciunt: ὅμοια
τῆ· Γαλιῆ προκωτὸν [π. ἐκστῶ A: cf. Apost. V, 21.], καὶ Μιθῆκος
ἐν πορφύρῃ [Apost. XIV, 32]. 11. αἰαγμάτων ὁμοῦ] ὁμοῦ δὲ πικρῶ-
νων Sophocles. 16. ἐταίρων] ἐτέρων Plato. 17. ὁμως δ' Aristophanes.
καὶ τὸν idem. 18. συνεκποτέ' idem. 28. ἐξήλασαν
om. Homerus. ἐκορέσατο idem.

πόλις — στεναγμάτων] Soph. Oed.
Tyr. 4. αὐτῶν — κοιρανίους] Hom.
Il. Γ, 1: αὐτὰρ ἱμοὶ κόσμηθεν ἅμ
ἡγμόνοισιν ἕκαστος.

74g. Arsen. XXXIX, 46: Plat.
Legg. V, 730 D.

74h. Arsen. XXXIX, 47: Arist.
Plut. 108A. Cf. Macar. VII, 86.
Apost. XV, 66.

75. Suidas: Arsen. XXXIX, 48.

Greg. Cyr. M IV, 55. Ἀριστο-
φάνης] Ran. 159.

75a. Arsen. XXXIX, 49. Ὅμη-
ρός] Il. A, 558: respicit Aristot.
Eth. ad Nicom. III, 11: ἐπεὶ οὕτω
γε κἂν οἱ ὄνοι ἀφρατοὶ εἴην πτωχῶ-
ν· τυπτόμενοι γὰρ οὐκ ἀφίσταται
τῆς νομῆς: add. Macar. IV, 14.

76. Arsen. XXXIX, 54.

- 77 Ὅν οὐ τύπτει λόγος οὐδὲ ῥάβδος: ἐπὶ τῶν μὴ παιθομένων τοῖς εἰρηγοιμένοις τὰ βέλτεστα.
- 78 Ὅνος εἰς ἄχυρα: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐρηπιπτόντων καὶ τούτοις ἀπολυσιτικῶς χρωμένων.
- 79 Ὅνου κεφαλὴν μὴ πλύσειν νίτρον: ἐπὶ τῶν ἀνάμμοστα ποιοούντων.
- 80 Ὅνος ἐν μελίτταις: ἐπὶ τῶν κακοῖς περιπεσόντων.
- 81 Ὅνον τις ἔλεγε μῦθον, ὃ δὲ τὰ ἄτα ἐκίνει: εἰς ἀναισθησίαν τινῶν.
- 82 Ὅνος λύρας ἀκούων κινεῖ τὰ ὦτα: ἐπὶ τῶν ἀπειθεύτων ἢ ἐπὶ τῶν συγκαταθεμένων μῆδ' ἐπαινούστων: Πέπυσμι ὄνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττονας ἵππων τὰ με-
- 78a Ὅνου πληγῶν ἄξιος.
- 78b Ὅνειράτά μοι λέγεις: ἐπὶ τῶν ἄπιστα καὶ ἀδύνατα διηγομένων ὅθεν καὶ ἡ κοινὴ καὶ δημώδης παροιμία· τούτο κατ' ὕναρ εἶδες.
- 81a Ὅν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος: Μενάνδρον.
- 81b Ὅνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι, οἱ μὴ πὶ ταῖς συμφοραῖς ὄντες φίλοι.

7. ἐν κακοῖς Ds. 10. κινεῖ τὰ ὦτα Ds om. 11. μὴ συγκατατιθεμένων Suidas. ἐπαινούστων] ἐπαιόντων RZ. 17. Μενάνδρον] Δις ἐπαναθέντος Stobaeus addit. 19. ταῖς Euripides.

77. Similiter formatum est proverbium apud Eustath. ad Hom. II. 5, 255, p. 983, 30: ἔν [insulam Coum] καὶ ἐνναυομένην καλεῖται διὰ τὸ τῆς ἡῶσου εἶδαιμον. οὐ χύμιν ἐπιπολάζει παροιμία οὐ παλαιὴ τὸ Ὅν οὐ θρέψει Κῶς, ἐκεῖνον οὐδὲ Αἴγυπτος.

78. Suidas: Arsen. XXXIX, 50. Greg. Cyrp. M IV, 61.

78a. Arsen. XXXIX, 51. Cic. or. in Pison. 30, 73: quid nunc te, asine, hieras doceam? Non opus est verbis, sed fastidiis.

78b. Arsen. XXXIX, 52. Plat. Legg. V, 746 A: πάντη σχεδὸν ὅσον ὀνείρατα λέγων ἢ πλύτων καθύπερ ἐκ κηρῶν τινα πόλιν καὶ πόλιντας: Suid. s. ταῦτ' ἐν πικροῦθα τῷ τῆς παροιμίας, τὸ σὲν ὅναρ οὐκ ἀπαιτούμενος. τούτο κτλ.] Suid. s. κατ' ὕναρ οὐ χρὴ λέγειν· βυρβαρὸν γὰρ παντελῶς· ἀλλὰ ὅναρ καὶ κατὰ τοὺς ἵππους καὶ ἰνέπνιον: cf. Lobeckius ad Phrynich. 421: add. Apost. XII,

88. XIII. 15i. Mant. Provv. s. τὸ ἐμόν.

79. Arsen. XXXIX, 53.

80. Diog. VII, 32: Arsen. XXXIX, 55. Greg. Cyrp. M IV, 65.

81. Diog. VII, 30: Arsen. XXXIX, 56. Greg. Cyrp. M IV, 67.

81a. Arsen. XXXIX, 57. XXX, 48: Stob. Flor. 120, 8. Men. Monost. 425. Cf. Menand. Rell. p. 48 ed. mai. Mein.

81b. Arsen. XXXIX, 55: Eur. Orest. 454.

82. Arsen. XXXIX, 59. Ὅνος — ἀπαιδέσιον] Diog. VII, 33: Greg. Cyrp. M IV, 66. ἢ — ἐπαινούστων] Suid. s. ὄνος πρὸς ἀλλόν, s. ὄνος λύρας. Hieron. Epist. 61, 3, p. 530 T. I, Vall.: verum est illud apud Graecos proverbium, ὄνος λύρας: Michael. Acumium. 48 Ellise. Usurpavit Ὅνος λύρας etiam Cosmas Pragensis II, 23 [Monum. Germ. T. IX Scriptt. p. 81], de cuius loco v. quae dixit Dombrowskij in libro qui inscri-

γέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι· κέρασ δὲ ἔχειν ἐπὶ τῷ μετώπῳ, ὅσον πῆχως τὸ μέγεθος καὶ ἡμίσιος προσέτι, καὶ τὸ μὲν κάτω μέρος τοῦ κέρατος εἶναι λευκόν, τὸ δὲ ἄνω φοινοκούν, τὸ γὰρ μὴν μίσην μέλαν δεινωῖς. εἰσὶ δὲ ὄπισθοι καὶ διώκειν ἐκείνους, τοῦτο δὴ τὸ ποιητικόν, μεταθεῖν τὰ ἀκίχνητα ἐστίν. Ὁ δὲ ἰχθυὺς ὁ ὄνος τὰ μὲν ἄλλα ὅσα ἐντός προσπέφυκιν, οὐ πάντη τῶν ἐτέρων διωσθηκότα κέκτηται, μονότροπος δὲ ἐστὶ καὶ σὺν ἄλλοις βιοῦν οὐκ ἀνέχεται.

- 83 Ὅνος ἀκροῖται σάλπιγγος: ὁμοίᾳ τῆ· προτέρᾳ.
 84 Ὅνος εἰς Κυρμαίαν: ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων. 10
 85 Ὅνος ὕεται: ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστατρεφόμενων.
- 83a Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα πυνθάνεται: ἐπὶ τῶν ἐναντίως γινομένων.
 83b Ὅνος κάθου: ἐπὶ τῶν ἐν πράγματι ἠττωμένων.

1. ἐν A om. γίνεσθαι] sequitur in Aeliano coloris, capitis oculorumque accuratior descriptio. ἔχειν] ἔχει As. 2. πῆχως A. 3. ἄνω τέρῳ As. 4. δεινωῖς] multa h. l. de asinorum natura epitomator omisit. δὲ] δὲ καὶ ὄπισθοι οὐδὲ οὐ μόνον τῶν ὄνων, ἀλλὰ καὶ ὕπων καὶ ἰλάφων· καὶ ὑπάρχοντα μὲν ἡουχῆ τοῦ δρόμου, κατὰ μικρὰ δὲ ἐπιφύωννται καὶ διώκον ἐπιτῶν τοῦτο As. 6. ὁ δὲ] δὲ As om. 6. ὄνος] ὁ A om. 7. διωσθητότα As. Ceterum hi Aeliani loci in A proverbio 83, in Z 80 appositī sunt. 9. ὁμοίᾳ τ. πρ.] Εὐπολις Ταξιάρχικος Suidas addit: fr. X Mein. 10. Κυρμαίους Z Suidas. 11. Suidas cum Photio in fine addit: Κηρισόθωρος Ἀμαζόσι [II, 2, 883 Mein.]· σκώπτεισ μ'· ἰγὼ δὲ τοῖσ ἰδίοισ ὄνος ὄμοιᾳ. Κρατινὸς Ἀραπείτιν [fr. 7 Mein.]· οἱ δὲ πυνθάνονται περιτρίχοντες, ὁ δ' ὄνος ὕεται. 14. ἠττωμένων] addit Scholiasta: ἰσθηται δὲ ἀπὸ τῶν παιδῶν τῶν σφαιρίζοντων καὶ τὸν νεκθέρτα εἰς ὄνον καθίζοντων· ἰμνησθη δὲ ταύτης ἐνταῦθα Ἰλλιάων.

bitur: Monatschrift des vaterl. Museums in Bochemen T. I, m. Jun. p. 48. Natum proverbium e fabula: v. Phaedr. fab. ab lanellio edit, 13, p. 124 Orell. Πίνυομαι — ἰσθίν] Aelian. N. An. IV, 52. μεταθεῖν .. ἰσθίν] Homeri versus respicitur, de quo v. Iacobsius et annot. ad Plut. Boisa. 13. ὁ δὲ πτλ.] Aelian. l. c. VI, 30. 83. Suidas: Ars. XXXIX, 60. Cf. adnott. ad Diog. VII, 33 et v. infr. 91^a. 83^a. Ars. XXXIX, 61. DVIII, 42. 83^b. Arsen. XXXIX, 62: Scholl. Plat. 358 Bekk., quae Eustath. ad Hom. Od. Θ, 1601, 46 excerpit. Natum est proverbium e puerorum ludo, quem praeter Scholl. Plat. describit Poll. IX, 106, ubi v. intt.: add. Lambinus ad Horat. Epist. I, 1, 59. Scholl. Plat. § l. c. post

ludi descriptionem pergunt: τῶν οἶν παίζοντων ταῦτα τοῖσ μὲν νεκθέρτασ βασιλεῖσ ἐκάλων καὶ ὅτι ἄν προσέτασων τοῖσ ἄλλοισ ὑπῆκουσ, τοῖσ δ' ἠττωμένους ὄρους. Κρατινὸς δὲ Χείρωσι [fr. 6 Mein.]· χυρῖντος ὁμοῦ ἰγκακαμίζεσ καὶ τὴν ὄνος λῖφον [cf. sup. 82] παροισμῖν ἐπαλεῖσ [v. quae de Stratidie moqui in snn. ad Macar. VII, 83.] τὸν λόγον οὔτως· εἰς ὄνος ἀπωτέρω [ὄνοσ δ' ἀπωτ. Meinekius] κάθηται τῆσ ἄνωσ: Plat. Theast. 146 A.

84. Suidas: Arsen. XXXIX, 63. De fabula, quae proverbio ansam dedit, v. Apost. XVI, 19^a. XI, 89^a.

85. Suidas. Photius: Arsen. XXXIX, 64. »Dictum apparet in eos, qui maledictis nihil omnino commoverentur. Quomodo asinus ob

- 86 ὄνου θανάτους: ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.
- 87 ὄνου παρακύψεως: ὄνου παρακύψαντος ὄρνιθες πτοχθεῖσθαι ἰσὶν ἀνιέρθησαν· ὁ δὲ δεσποότης τοῦ ἰστού τῷ τοῦ ὄνου δεσποῖν ἐνεκάλεισεν.
- 88 ὄναρ λέγεις ἢ γρίφον: ἐπὶ τῶν αἰνιγματωδῶς λε- 5 γόντων τινά. Διαφέρει δὲ γρίφον αἰνίγματος, ὅτι τὸ μὲν αἰνίγμα ὁμολογεῖ τις ἀγνοεῖν, τὸ δὲ γρίφον ἀγνοεῖ δοκῶν ἐπίσταςθαι· οἷον αἰνίγμα μὲν ἴσθι τό· ἀδελφὲ ἐμὲ καὶ υἱὲ τῆς ἐμῆς γυναικὸς ἀπελθε καὶ εἰπὲ γῶ ἐμῶ καὶ σῶ πατρὶ, ἦλθεν ὁ υἱός σου ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς σου· ἐνταῦθα γὰρ 10 ἀθλον ὃν ὁμολογεῖ τις ἀγνοεῖν τὸ αἰνίγμα. γρίφον δὲ, οἷον· Ἐκτορα τὸν Πριάμου Διομήδης ἔκταναν ἀνὴρ· ἐνταῦθα δοκεῖ μὲν εἶδέναι τὸ ῥηθῆναι, ἀγνοεῖ δὲ, ὅτι τῆς Διομήδης γυναικὸς ἦν ἀνὴρ ὁ Ἀχιλλεύς· ἐκείνην γὰρ ἔσχε μετὰ τὴν Βροσιῖδα. 15
- 89 ὄνου πόκαι: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται.
- 87a ὄνον χρειαν ἐλέγχε τραχύτης ὁδοῦ, καὶ φίλον εὔνον αἰ συμφοραὶ διακρίνουσιν:· Μετάνδρου.
- 87b Ἡ γὰρ περιστάσεων ἀνάγκη τοὺς μὲν φίλους δοκιμάζει· τοὺς δὲ ἐχθροὺς ἐλέγχει:· Δημοσθατος. 20
- 87c ὄν ἢ τύχη προσηλακίζει καὶ παρὰ τῶν πρώων οὗτος μάστιγας εὐρίσκει.
- 87d ὄνος εἰς μάρτυν ὀγκᾶται: ἐπὶ τῶν ἐγκαίρια ποιούντων. 15

1. θάνατος Photius. 4. ὄθεν ἢ παροιμία Suidas et Photius in fine addunt. 5. λέγεις R. om. γρίφον Aristides. 8. ἀδελφὲ — αἰνίγμα τί δίκουν, τί τρίπου, τί τετράπου [Anth. Pal. XIV, 64]; ἐνταῦθα δὲ ὄθλον τὸ ἰσότημα Scholiasta Frommellii. 16. λέγεται ἢ παροιμία ἰσὶν τῶν Ἀττικῶν Suidas: οὐ [οὐδὲ A] γὰρ κίεταται ὁ ὄνος AZ e ἀπτιν
Diog. VI, 99 addunt. 23. μάρτυν] μίτην A. ποιούντων ἢ καπυ-
ώντων A.

cutis duritiem adeo pluvia nihil offenditur, ut vix etiam sustem sentiat:· Eras mus III, 2, 59.

86. Suid. Photius: Arsen. XXXIX, 65.

87. Suid. Photius: Arsen. XXXIX, 66. Macar. VI, 36.

87a. Arsen. XXXIX, 67: Anton. Mel. 135, p. 214 Fab.

87b. Arsen. XXXIX, 68: cf. Apost. VIII, 714.

87c. Arsen. XXXIX, 69: cf. Aesopi Provn. 13.

87d. Arsen. XXXIX, 70. For-

tasse respexit Theopompus comicus apud Schol. ad Arist. Plut. 179, Com. Gr. II, 2, 793 Mein.: ὄνος μὲν ὀγκᾶθ' ὁ Μελιτεῖς Φιλωνίδης.

88. Arsen. XXXIX, 71. Aristid. v. τ. τεττ. 148 lebb.: ἢ γὰρ ὄναρ λέγεις, ἢ γρίφον, ἢ οὐκ ἔχω τί φῶ. διαφέρει κτλ.] Scholl. ad Arist. I c. p. 509 Dind., 193 Fromm. Ἐκτορα — ἀνὴρ] Anth. Pal. XIV, 18: cf. Iacobsii Ann. ad Anth. III, 2, p. 211.

89. Suidas: Arsen. XXXIX, 72. Macar. VI, 35.

- 90 "Ονου αὐρὰ τηλίαν οὐ ποιεῖ: ἐπὶ τῶν ἀναγγελῶν.
- 91 "Ονου γνάθος: εἰς πολυφάγον.
- 92 "Ονου σκιά: ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων πλοῦσια καὶ λαμπρά, καὶ ἀρκουμένων ἐξ ἀνάγκης τοῖς μικροῖς τε καὶ εὐτελεῖσιν. ἢ ἐπὶ τῶν ἐνεκεν εὐτελεστάτου τινας ἐριζόντων. εἰς 5
Μέγαρα ἀπιῶν τις ἐμισθώσατο ὄνον· ταῦτον καὶ λαβὴ καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου ἀναπαύεσθαι δέον ἀήθη· οὐ παρῆν γὰρ οὔτε δένδρον οὐδ' ἄλλο κρισύτον οὐδέν. τὸν δὲ ὀνηλάτην καλύειν φάσκοντα, ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον αὐ μὴν καὶ σκίαν. ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλο- 10
 τεκίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι.
- 91a "Ονος λύρας ἦκονε καὶ σάλπιγγος ὄς.
- 91b "Ονοσκελίαις θυγάτηρ: ἐπὶ τῶν εὐειδιστάτων: *Νεανίας τῶν ἐπισήμων, Ἐφέσιος τῶ γενέαι, υἱὸς Δημοστράτου, ταῖς δ' ἀληθείαις Ἄρεως, τοῦτο τὸ θῆλυ μισῶν γένος τυκτός βαθείαις 15*
 εἰς τὰς πατρώϊας ἔτρεχεν ἀγέλας, καὶ ὄνη συνεγένετο θηλείαι. ἢ δὲ ἔγκνος γενομένη ἔτεκε κόρην εὐειδιστάτην "Ονοσκελίαν τούνομα, τὴν προσηγορίαν λαβοῦσαν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος: Ἀριστοκλῆς ἐν β παραδόξων.

11. γενέσθαι] A addit: Πλουτάρχου ἐν τῷ βίῳ τοῦ Δημοσθένους [Vitt. X Oratt. 848 A]. Δημοσθένης λέγειν κολυόμενος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν ἱακκησίμῳ βραχὺ ἔφη βούλεσθαι [πρὸς αὐτοὺς Plutarchus addit] ἔπειτα· τῶν δὲ ἀμικρατῶν, νεανίας, εἴπει, τίθους ὥρα ἐμισθώσατο εἰς ἄσπιος [ἕτοιμος Plutarchus] ὄνον Μέγαράδῃ· μισούσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφοδρῶς φλίγοντος τοῦ ἡλίου ἑκάτερος αὐτῶν ἰβούλετο ὑποδυσθεῖν ὑπὸ τῆν σκίαν· εἶλον δὲ ἀλλήλους, ὁ μὲν μεμισθωκέναι τὸν ὄνον, οὐ τὴν σκίαν λέγων, ὁ δὲ μεμισθωμένος τὴν πῦσαν ἔχειν ἔχουσαν· καὶ ταῦτα ἐπιπὼ ἀπῆει τῶν δὲ Ἀθηναίων ἐπισχόντων καὶ δεομένων πέρασ ἐπιθῆναι, εἰδ' ὑπὲρ μὲν ὄνου σκίαις [ἔφη Plutarchus addit] βούλεσθε ἀκοῖεν, λίγοντος δὲ ὑπὲρ σπουδαίων πρυγμάτων οὐ βούλεσθε; 13. νεανίας] Ἀριστῶν α Plutarcho nominatur. 15. τοῦτο] οὗτος ZW Westermannus Paradoxogr. 161. 17. γενομένη Ab. εὐειδιστάτην Ab. Ὀνόσκιαν Plutarchus. 18. Ἀριστοτέλης ἰβδόμῳ Z, Ἀριστοτέλης ἐν διντήρῳ Plutarchus, Ἀριστοκλῆος ἐν α Stobaeus: Aristoclem hic retinendum esse Westermannus ad Paradoxogr. praef. XXIV docte demonstrat.

90. Arsen. XXXIX, 73. Pro-
 verbii explicatio ab explicatione
 vocis τηλίαι pendet, de cuius signi-
 ficatione cf. Suid. s. v., Berglerus
 ad Alciph. Epist. III, 53, Meinekius
 Com. Gr. Fr. II, 1, 321. 503.

91. Diog. VI, 100: Arsen. XXXIX,
 74. Greg. Cypr. M IV, 56.

91a. Arsen. XXXIX, 75: Suidas.
 Macar. VI, 38. Dixi de hoc pro-
 verbio in Schaejdewini Philol. III,
 567.

91b. Arsen. XXXIX, 76. Νεανίας
 κτλ.] Arsen. X, 45: Stob. Flor. 64,
 37: narrationem breviam Plut.
 Parall. Graec. 29, p. 312 E.

92. Arsen. XXXIX, 77. 78. ἢ—
 ἐριζόντων] haec explicatio e Diog.
 VII, 1 fluxit: prior Apostolio pro-
 pria est: add. Macar. VI, 37. εἰς
 Μέγαρα κτλ.] Suid. s. ὄνον σκίαι,
 quem v. in not. crit. ad Macar.
 VII, 8: aliter Apost. XIV, 22a,
 XVII, 69: add. DV III, 43. Usur-

Τὸ ὁ μὲτὰ τοῦ ἡ.

- 93 Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον: ἐπὶ τῶν μῆτε κατέχειν
δυναμένων, μῆτε μεθεῖναι βουλομένων.
- 94 Ὅπιοθεν κεφαλῆς ὄμματ' ἔχει: ἐπὶ τῶν πάν-
ούργων. 5
- 95 Ὅπου μὴ ἐφικνύεται ἡ λεοντῆ, προσραπτέον
τὴν ἀλωπεκὴν: ὅτι οὐδὲ ποιεῖν ἕκαστον κατὰ δύναμιν.
- 96 Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι:
ἐπὶ τῶν ἐργάσις τὰς διατριβὰς ποιουμένων· αἱ γὰρ ἔλαφοι
ἐν δυσβάτοις καὶ τραχεῖς τόποις τὰ κέρατα ὑποβάλλουσι. 10
- 97 Ὁ πηλὸς ἦν μὴ θαρῆ κεραιμὸς οὐ γίνεται:
ὅτι ἐκ τῶν πόρων καὶ παθημάτων οἱ ἄνθρωποι τελειότεροι
γίνονται.
- 92a Ὅξυ ἡ κακία τῆς ἐξουσίας δρόμον ἔχουσα, πᾶν πάθος
ἐξωθεῖ, ποιούσα τὴν ὀργὴν φθόνον, τὸν ἔρωτα μοιχείαν, τὴν 15
πλεονεξίαν δήμευσιν, ἐὰν μὴ βάρος ἔχον ὁ λόγος ἐπιβλήθῃ καὶ
πιεζῇ τὴν ἐξουσίαν: Πλουτάρχου.
- 94a Ὅπου τις ἀλγεῖ, κείσε καὶ τὸν τοῦν ἔχει: Ἀμφιδος.
- 97a Ὁ πλεῖστα πράσων πλεῖστ' ἀμαρτάνει βροτῶν.
- 97b Ὅπου γυναῖκες εἰσι πάντ' ἐκεί κακίαι: Μενάνδρου. 20

2. κρύσταλλον Ds.

6. Explicationem Plutarchus non agnoscit.

9. ἐπὶ κτλ.] τουτίστιν ἐν δυσβάτοις καὶ τραχεῖς τόποις. φασὶ τὰς ἔλαφοις
καταρραφθεύσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνον: ὅθεν ἐπὶ τῶν ...
ποιουμένων εἰρησθαι τὴν παρομίαν Suidas. 11. ἦν] ἢν Ab. 12. οὐ
κτλ.] ὅτι χωρὶς πόρου οὐδὲν ἔργον ἐς τέλος ἔρχεται A. 14. ὅξυ] Plu-
tarchus. δ. ε. α. τῆς ἰδεν. 15. φθόνον] φόνον malit Gesnerus. 16.
ἐὰν κτλ.] Plutarchus om., affert e Plutarcho Stob. Flor. 46, 102 fin.
18. Ἀμφιδος] παρομία Stobaeus, in quo Amphididis locus praecedit:
Ἀμφιδος ἡ παρομία EZ. 19. κλειστοδ' Stobaeus. Ἐνρπίδου Οἰ-
νύμιος idem.

pat Dio Chrysost. Or. 34, p. 59 R.:
περὶ ὅσων σκωῖς, φασὶ, διαφύρονται:
alia v. in annot. ad Zenob. VI, 28
et apud Krabingerum ad Synesii
Narr. Aegypt. 159.

92a. Arsen. XXXIX, 79: Plut.
ad Princ. ineredit. 6, p. 782 C.

93. Diog. VII, 11: Arsen. XXXIX,
80. DV III, 47.

94. Arsen. XXXIX, 81. Plaut.
Aulul. I, 1, 25: quae in occipitis
quoque habet oculos pessima: add.
Homericum ὄρῳν πρῶτον καὶ ὀπίσσω,
quamquam id de tempore ponitur: v.
Eustath. ad Hom. Il. A, 343. E, 250.

94a. Arsen. XXXIX, 82: Stob.
Flor. 99, 25: Plut. n. ἀδολεαχ. 22,
p. 543 E.

95. Plut. Apophth. Lacon. 229 B:
Arsen. XXXIX, 83. Cf. Apost.
III, 24. Zenob. I, 93.

96. Suidas: Arsen. XXXIX, 87.
DV III, 48.

97. Arsen. XXXIX, 84. 88.

97a. Arsen. XXXIX, 85. XXIX,
29: Stob. Flor. 58, 5. Eur. Oe-
nom. fr. 1.

97b. Arsen. XXXIX, 86. XVI,
55: Menand. Monost. 694. Stob.
Flor. 73, 58.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ρ̄.

- 98 Ὅρκοις ἄνδρας, ἀστραγάλοις δὲ παιδῶν ἐξ-
απατώσιν.
- 99 Ὁρέσσης ἐν ὄρσει διαιτώμενος: ἐπὶ τῶν λωπο-
δουίντων. οὗτος ὁ Ὁρέσσης προσποιούμενος μανίαν τοὺς 5
παριόντας ἀπέδυνε· ἦν γὰρ λωποδύτης· ἢ κατὰ προσω-
μίαν ἀπὸ τοῦ, μαινόμενος ὡς Ὁρέσσης.
- 97c Ὁ πλειόνων ἐρῶν καὶ τῶν προσόντων ἀποστερεῖται: Αἰ-
σώπον.
- 97d Ὅποιοὶ γὰρ ἄν τις ἀσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ 10
πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι· καὶ φρονεῖσι τοὶ ἄοικοι οἷς ἐγκυ-
ρέωσιν ἐργασίαν.
- 97e Ὁ πένης ἐλείπει, ὁ δὲ πλούσιος φθονεῖται·
ὁ μέσος δὲ βίος κεκραμμένος δίκαιος ἐστίν·
ἀντάρχεια γὰρ πᾶσιν ἡδογὴ δίκαια.
- 97f Ὁ πλοῦτος ἐστὶ παρακάλυμμα τῶν κακῶν, 15
ὡ μῆτερ, ἢ πενία περιφανές τε καὶ
ταπεινόν. Ἀντιφάνους.
- 97g Ὁ Πλάτων φησὶν εὐδαιμόνα καὶ μακαρίαν εἶναι πόλιν, ἐν
ἣ τὸ ἐμὸν τε καὶ τὸ οὐκ ἐμὸν ἦκιστα φθεγγόμενων ἀκούουσι, 20
διὰ τὸ κοινοῖς ὡς ἐνὶ μάλιστα χρῆσθαι τοῖς ἀξίοις σπουδῆς τοὺς
πολίτας· πολὺ δὲ μᾶλλον ἐν γάμφει δεῖ τὴν τοιαύτην φωνὴν ἀκη-
ρῆσθαι.

4. Ὁρέσσης ἐν — προσποιούμενος] Suidas: Ὁρέσσης. ὁ ἐν ὄρσει
διαιτώμενος [caput glossae corruptum: scribe ὄρεσσης coll. Eustath. ad
Hom. II. X, p. 1259, 40.]. Ἀριστοφάνης [Ach. l. c.]. Εἶπε κατὰξίαι τις
αὐτὸν τῆς κεφαλῆς Ὁρέσσης Μαινόμενος. Ὁρέσσης. οὗτος προσποιούμε-
νος Suidas. 7. ὡς ὁ Suidas, ὁ A. 8. Αἰσώπου Georgides om. 11.
εἶναι] καλῶς θ', ἐφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου [fr. 62, 3 Schnei-
dew.] πεποιῆσθαι, καὶ φρ. τοῖ ὀκείοις ἐ. ἐργμ. Plato addit. Eudem
in Archilochi versu corruptelae in Stob. Flor. 94, 21 inveniuntur. 14.
κεκραμμένος Stobaeus, Ab. ἰστί Ab. 15. πρὸς πᾶσιν Ab, Sto-
baeus, G. Hermannus El. D. M. 447. δίκαια] Σωκράτους Stobaeus
addit, 17. πενία δὲ Grotius. 18. Ἀντ. ἐν Νευρίων Stobaeus. 20.
τε καὶ] τε Stobaeus om. 23. Πλουτάρχου ἐν τῶν Γυμνῶν παραγγελ-
μάτων apposuit Stobaeus: est p. 140 D.

97c. Arsen. XXXIX, 89: Georg.
in Boiss. Anecd. I, 73. Cf. Ac-
sopi fab. 209 Cor., Apost. XII, 33.

97d. Arsen. XXXIX, 89a: Plat.
Eryx. 397 E.

97e. Arsen. XXXIX, 89b. XXV,
83: Stob. Flor. 103, 13.

97f. Arsen. XXXIX, 89c: Stob.
Flor. 97, 8. Antiph. Νευρίων
fr. 2 Mein.

97g. Arsen. XXXIX, 90: Stob.
Flor. 74, 43. Πλάτων] Reip. V,
462 B.

98. Arsen. XXXIX, 91. Lysan-
dri dictum: Plut. Apophth. Lacon.
229 B, ubi v. Wytttenbachius.

99. Suidas: Arsen. XXXIX, 92.
Orestes, Timocratis filius; noctu
homines extra urbem progressos
insaniam simulans vestibus spoliare

- 100 Ὅρνις ζητεῖς, ἀνέμους θηραύσεις: ἐπὶ τῶν μά-
 2, γ κοπιόντων.
- 1 Ὅρτηξ ἔσωσεν Ἡρακλῆ: ἐπὶ τῶν παρ' ὧν οὐκ ἤλ-
 πισαν σωζομένων.
- 99^a Ὅργιλότερος τῶν κυνιδίων. 5
- 100^a Ὅρθου οὐδὲν ὀρθότερον καὶ δικαίον οὐδὲν δικαιοτέρον.
 Ἐπικητόν.
- 1^a Ὅρασις μὲν ἔρωτος ἄρχαι, αὔξει δὲ τὸ πάθος ἐλπίς, τρέ-
 φει δὲ μνήμη, τηρεῖ δὲ συνήθεια.
- 1^b Ὁ Πῆγος ἐλέγχει τὸν νόθον: ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων 10
 εἰ τοιοῦτοί εἰσιν, οἳ φαίνονται εἶναι.

2. κοπιόντων AZ. 3. ὄρτηξ A Da. Ἡρακλία τὸν καρ-
 2 ερδῶν A. 6. καθάπερ ὀρθοῦ Stobaeus. καὶ] οὐτως οὐδὲ idem.

solebat: Aristoph. Av. 1487. 497, Acharn. 1167 c. Scholl.: hinc pro-
 verbum ortum Ὅρτιοτη χλατ-
 ταν ἔφαίνεον, quod commemo-
 ravit Suid. s. Ὅρτιοτης et respexit,
 ut videtur, Aristoph. Av. 713.
 Etiam ab aliis comicis hominis fa-
 mosi fallaciae atque vitia exagitata
 sunt: v. Suid. s. βομβοίσι, Meine-
 kius Com. Gr. Fr. II, 1, 490 coll.
 T. I, 432.

99^a. Arsen. XXXIX, 93: Lucian.
 Piscat. 34: ex eodem Luciani loco
 sumpta erant Apost. III, 80^a. V,
 90^a. Eadem figura iam Homerus
 usus est: Il. K, 437: item Alcaeus
 Bekkeri Anecd. III, 1340: Ἄρτιος
 στρατιωτικοῖς: alios nominant De-
 metr. de eloc. 127. 162. Gregor.
 Corinth. ad Hermog. in Walzii Rh.
 Gr. VII, 1236, quorum copiae a
 Wernsdorffo ad Himer. 362 et Ne-
 nio ad Sapph. fr. p. 90 auctas sunt.

100. Arsen. XXXIX, 94. Clem.
 Alex. Stromm. 1, 19, 95, p. 137
 Syll.: ὅς δὲ ἰφειδότης ἐπὶ ψευδεῖσι,
 οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους καὶ θώϊναι
 ὄρνια περιωτά, quem locum rece-
 perunt Anton. Mel. 47, p. 70 et
 Georg. in Boiss. Anecd. I, 72.
 Dixit de loco Duportus ad Solom.
 Prov. 10, 4. Simili modo Pers.
 Sat. III, 61: an passim sequeris
 corvos testaque lutoque, Securus quo
 pes ferat —? neque alienum est
 quod dixit Aristot. Metaph. III, 5:
 τὸ γὰρ τὰ κειόμενα διώκειν τὸ ἕρ-

τεῖν ἂν εἴη τὴν ἀλήθειαν: aliorum
 scriptorum locos indicavi in ann.
 ad Apost. XVI, 60^b.

100^a. Arsen. XXXIX, 95: Stob.
 Flor. 9, 48. Epict. fr. 66 Schweigh.
 1. Diog. VII, 10: Arsen. XXXIX,
 96. DV III, 49.

1^a. Arsen. XXXIX, 97.
 1^b. Arsen. XXXIX, 98. Pro-
 verbum ex Gemino sumptum est,
 cuius locum v. in annot. ad Apost.
 X, 99^a. Quid ansam praeberit ad
 proverbium inveniendum patet ex
 Iuliani Epist. 16, p. 383 D: πάν-
 τως οὐδὲ ὁ Πῆγος ἰδίαιε τοὺς Κελ-
 τοὺς, ὡς τὰ μὲν τόθα τῶν βρωτῶν
 ὑποβρῆχια ταῖς δίαιαις πέμπει καθύ-
 περ ἀκολούστου λίχους τριμῆρος πρί-
 πων ὄσα δ' ἂν ἐπιγρῶν καθυραῖ
 οπέρματος, ὑπερῶν τοῦ ἕδατος αἰω-
 ρεῖ καὶ τῆ μητρὶ τριμύσῃ πύλιν εἰς
 χεῖρας δίδωσιν, ὥσπερ ἀδίκουστὸν τοσα
 μαρτυρίαν αὐτῆ ἀθαυῶν καὶ ἀμί-
 πτων γάμων τὴν τοῦ παιδὸς σωτη-
 ρίαν ἀντιδομοῖμιτος: eadem fere
 memoriae mandaverunt Liban. Oratt.
 T. IV, p. 1110 R. Anonym. in Anth.
 Pal. IX, 125. Cosmas in A. Maii
 Spicil. Rom. T. II, 147: Celtis vero
 et Rheno Phasin Scythasque Valer.
 Flacc. Arg. VI, 336 substituit, quo-
 cum quibusnam conveniat Cerda
 ad Verg. Aen. IX, 603 exponit:
 add. Lipsius ad Tac. German. 19.
 Saepe senioris aetatis scriptores
 huius barbarorum moris mentio-
 nem fecerunt: Iulian. Oratt. II, 81

2. Ὁ ρος ὄρει οὐ μίγνυται, ἄνθρωπος δ' ἀνθρώ-
πω: ἐπὶ τῶν κούμπαθῶς πρὸς τιμας διακειμένων.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ὁ.

3. Ὁσγράκου μεταστροφή: ἐπὶ τῶν ῥαδίως εἰς φυγὴν
ἄρμημένων· καὶ Πλάτων· Ὁσγράκου μεταπεσόντος 5
ἴεται φυγῇ μεταβαλῶν. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ πρετι-
τόνων εἰς τουναντίον μεταπεσόντων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν
κίβελόντων· ὄστρακίνοις γὰρ τὸ πάλαι χρώμενοι βώλοισι.
ἢ μεταβολῇ τούτων πολλὰς ἤτεάντιο ἢ εἰκίων.
- 4 Ὁσοῦν ἐνεσι τῷ λόγῳ: Ἐμπειδοκλῆς εἶπεν, αἰ-
10 νιτόμενος τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος.
- 2a Ὁ ρῶς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα,
καὶ γῆν περίξ ἔχοντα ὑγραῖς ἀγκύλαις.
τούτον σύμμιξε Ζήνα, τόνδ' ἤγρου θεόν. Ἐυραπίδου.
- 2b Ὁ ρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλήρ
15 εἶδωλ' ὄσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν. Σοφοκλέους.
- 2c Ὁρος τοῦ μεγέθους τῶν ἡδονῶν ἢ πατὸς τοῦ ἀλογοῦντος
ὑπέξαιρισις. Πλούταρχος εἶπε.

4. περιστροφή AZ. [ραδίως] δαὶ τάχοις Scholiasta. 13.
ἔχονθ' Stobaeus. ὑγραῖς ἐν idem.

D, Gregorius Nazianzenus, cuius loci huc spectantes a Naekio Opusc. T. I, 239 tractantur, Anon. in Cramerii Anecd. Oxon. III, 158: ἢ τὸν βαρβαρικὸν ποταμὸν τὰ νόθῳ τῷ ζείματι παραπίροισι: Tract. ad Hesiod. Op. et D. Proll. p. 10 Gaisf.: κρίνατε γοῦν ἀφιλέχθους, καὶ τοῦ Κελτικῆς Πήρον δικαστικώτεροι γί-
γνεσθε, καὶ τὰ βεῖρη τῶν λέγων ἀκριβῶς δοκιμάσατε, ὁπότερον ἤρα μορφῆς πατρικῆς φέρει ἐμπίμπαν, καὶ ποῖον νόθον ἰατὶ τῆς Ησίοδου γοῆς: Claudian. in Rufin. II, 112, aliique, quos Iacobus ad Anth. Pal. T. III, 479 et Boissonadus ad Theophyl. Simoc. Epist. p. 236 recensent. Ceterum Aristoteles, qui Polit. VII, 15, 2 primis quod sciam a Cektis aliisque barbaris infantulus modo editos flumini immergi retulit, de flumine verae atque legitimae prolis arbitro incorrupto tacet: idem valet de docto huius moris vituperatore Galeno, quem v. in libro I de sa-

nit. tuenda c. 10, T. VI, p. 51 Kuhn.

2. Arsen. XXXIX, 99.

2a. Arsen. XXXIX, 100: Stob. Eccl. Phys. 1, 3, 2, p. 26 Heer. Eur. inc. fab. 1 Matth.

2b. Arsen. XL, 1: Stob. Flor. 22, 20. Soph. Aisc. 125.

2c. Arsen. XL, 2: Plat. non p. suan. vivi sec. Epic. 3, p. 1088 C: καὶ γὰρ εἰ μὴ χρόνῳ μῆδὲ μεγέθει τῶν πόρων ἀποδιόισιν, ἀλλὰ περὶ πόρους ἔχουσι καὶ πέρους αὐταῖς [ἡδοναῖς] κοινὸν Ἐπίκουρος τὴν πατ-
τός τοῦ ἀλογοῦντος ὑπέξαιρισις ἐπιτίθειται.

3. Arsen. XL, 3. ἐπὶ — αἰρη-
μένων] Scholl. ad Plat. Phaedr. 314 Bekk. Πλάτων] Phaedr. 241 B. ἐπὶ τῶν ἐν κτλ.] Diog. VI, 95. DV III, 54.

4. Arsen. XL, 4: Aristot. Me-
taph. I, 10 fm.: φιλλειομένη γὰρ τοικεῖν ἢ πρώτη φιλοσοφία περὶ πάν-
των, ἄτε οὐ τε καὶ ἀρχὴς οὐρα

- 5 "Ὁς αὐτοῖς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμιον θέλει: ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεία μὴ δυναμένων ὦσαι, ἄλλα δὲ ζητοῦντων· Λακεδαιμόνιοι γὰρ Ἀθηναίων ἀξιούντων, ὅτε παρῖδωκαν τὸ ἄστυ, Σάμιον αὐτοῖς μόνην ἔασαι, εἶπον, ὅταν αὐτῶν οὐκ ἦτε, τότε καὶ ἄλλους ἔχειν ζητεῖτε. 5
- 6 Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν: Σικελὸς τις σῦκα ἄγων ἐναυάγησεν· εἶθ' ὁρῶν τὴν θάλασσαν ἀγριουμένην ἐπὶ πέτρας καθήμενος, οἶδα, φησὶν, ὃ θέλεις· σῦκα θέλεις. Ἀλκυῶν δὲ ὁ λυρικός μέμνηται τῆς παροιμίας.
- 7 Ὁ Σκύθης ἵππον: ἐπὶ τῶν κρύφα τιτὸς ἐπιειμένων, 10 φανερώς δὲ ἀποπεινῶν αὐτό· διὸ καὶ Πίνδαρος·
Ἄτυζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ, κρύφα δὲ σκολοῖσι γάνυουσιν, ἀναδέρουσι πόδας.
- 8 Ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται, ἐκείνου ἐστὶ δούλος, κῆν ἐλεύθερος μὴ γένηται. 15
- 7a Ὅστις δὲ δούλῳ φασὶ πιστεύει βροτῶν, πολλὴν παρ' ἡμῖν μοχλίαν ὀφλισκάνει. Εὐριπίδου.
- 7b Ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσι βροτῶν, ἐσθλῶν ὅταν τύχῳσι τῶν ἐρωμένων, οὐκ ἐστὶ ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς: Εὐριπίδου. 20
- 7c Ὅστις στρατηγῆν μὴ στρατιώτην γενόμενος, οὗτος ἑκατόμβην ἐξαγει τοῖς πολεμίοις: Μεγάστρου.
- 7d Ὅστις γὰρ εὐ βουλεύεται πρὸς τοὺς ἀντιπάλους κρείσσειν ἐστὶν ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιών: Θουκυδίδου.

1. ἐπὶ — ζητούμενον] De non agnoscit. 4. μόνον Plut. Apophth. Lac. 233 D. 7. ἰναυάγει De. 9. Ἀλκυῶν κτλ.] De om.: infuisse aliquando in eo Scholl ad Aristid. 185 Fromm. demonstrant. 14. κείνου ἔστι Macarius. 17. Εὐρ. Ἀλκυῶντος Stobaeus. 18. πίπτουσι Stobaeus. 20. ἔσθ' ὀποῖα Pflugk in Zimmermanni Diar. Schol. 1831, p. 19. Εὐρ. Ἀνδρομάδας Stobaeus. 23. ἀντιπάλους] ἐναντίους Thucydides.

καὶ τὸ πρῶτον, ἐπὶ καὶ Ἐμπίδο- κλῆς ἐσκοῖν τῷ λόγῳ φησὶν εἶναι, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἡ οἰσία τοῦ πράγματος. Cf. Karstenius ad Emped. Reil. p. 450.

5. Diog. VII, 34: Arsen. XL, 5. Dio Chrysost. Or. 74, 5, p. 395 R.: ἢ πῶς ἂν ἐμὲ ἀγαπήσειεν ὁ μὴδ' αὐτὸν ἀγαπᾶν; τὸ γὰρ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἦρθεν, ὅτε ἐν ἰσχυτοῖς ὄντες ἤξιον τι περὶ Σάμου, καλῶς ἂν οἰκμὴ λεχθῆναι πρὸς τοὺς φίλων ἀπερχομένους τῶν φίλων; ὅς αὐτοὺς αὐτὸν οὐ φιλεῖ, πῶς ἄλλων φιλεῖ, ἢ εἶνον ἢ πικρὸς ἢ ἀδελφόν; add. Diogenis Cynici apophthegma apud

Arsen. XX, 62 s. Maxim. Conf. Serm. 12, p. 571 Comb.

6. Diog. VII, 6: Arsen. XL, 6. 7. Diog. VII, 12: Arsen. XL, 7. Cf. Zenob. V, 59.

7a. Arsen. XL, 8: Stob. Flor. 62, 22. Eur. Alecm. fr. 14 Matth.

7b. Arsen. XL, 9: Stob. Flor. 63, 22. Eur. Androm. fr. 14 Matth.

7c. Arsen. XL, 10. XLVII, 54: Stob. Flor. 54, 23. Men. fabb. inc. fr. 94 Mein.

7d. Arsen. XL, 11: Stob. Flor. 54, 54. Thucyd. III, 48.

8. Macar. VI, 50: Arsen. XL, 12.

- 9 Ὁς δὲ Κόρινθον ἔναιε, χόλου κρατεῖεν Περ-
ρίανδρος.
- 10 Ὅστις κύνα τρέφει ξένον, τούτῳ μόνον λινοῦς
μένει: ἐπὶ τῶν ματαιῶς πονούντων περὶ ἐκεῖνα, οἷς οὐ
μόνον κερδανούσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπολέσουσιν. 5
- 10a Ὅστις νέμει κάλλιστα τοῖς αὐτοῦ φίλοις,
οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον.
- 10b Ὅστις γὰρ ὁμνῶντι μηδὲν πείθεται,
αὐτὸς ἐπιπορεῖν ῥαδίως ἐπίσταται: Ἄμφιδος.
- 10c Ὅστις ὑπέχει χροσίῳ τὴν χεῖρα, κἂν μὴ φῆ, ποτηρὰ βου- 10
λεύεται: Μενάνδρου.
- 10d Ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν
πράσσωσιν ὁμιλεῖ, τὴν παραντίχ' ἡδονὴν
ἔχθραν καθίστησιν εἰς τὸν ὕστερον χρόνον: Κριτίου.
- 10e Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἰμείρει βίον, 15
ἢ δειλὸς ἐστὶν ἢ δυσάληγτος φρένας: Σοφοκλέους.
- 10f Ὅστις δ' ἐρυθριᾷ τηλικούτος ὢν ἐπι-
πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονεάς, οὐκ ἐστὶ κακός. —
ὅστις γὰρ ὁμολογῶν τι μὴ ποιεῖ πατρί,
πάντων ἂν οὗτος κατεφρόνησε τῶν θεῶν. — 20
τοῦ γὰρ πατρὸς κραταῖν μὲν αἰσχύνῃ φέρει,
ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος: Ἀττιφάνους.
- 10g Ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα καὶ αἰσχύνεται,
οὗτος πολίτης ἀγαθὸς ἐστὶν κατὰ λόγον,
καὶ τοὺς πολεμίους δυνάμενος κακῶς ποιεῖν: Τιμοκλέους. 25

3. ξένον — *μειν*] ἀλλότριον, ὁ λινοῦς αὐτῷ μόνος λείπεται N. For-
tasse λινοῦ. 5. ἀπολέσουσιν] ἀποβαλεῖσιν N. 6. τοῖς α. φ.] τὴν αὐτοῦ
φύσιν Matthiae. 7. πέφυκεν εἰς τὰ Stobaeus. Εὐραπίδου Πολυεῖδου
idem. 10. τὴν alterum versum incipit. βούλεται Stobaeus. 11.

Μενάνδρου Λευκα Ab, M. Λευκαδία Stobaeus. 14. καθίστη' Sto-
baeus. 18. ἐστὶν Stobaeus. 22. ἡττημένῳ Meinekius. Tria in
unum locum fragmenta coniuncta esse Meinekius perspexit. 23. κἂ-
σχύνεται Meinekius.

9. Anth. Pal. IX, 366, 4: Arsen.
XL, 13. Cf. Wagneri de Periamd.
Cor. tyr. disput. 37 et Apost. XIV, 30.

10. Arsen. XL, 14. Isocr. ad
Demon. 8: τοὺς κακοὺς ἐν ποιῶν ὁμοί-
α πείσαι τοῖς τὰς ἀλλοτρίας κύνας
οιτιζοῦσιν· ἐκεῖναί τε γὰρ τοὺς δι-
δύνας ὥσπερ τοὺς τυχόντας ἑλα-
κτοῦσιν οἷ τε κακοὶ τοὺς ὠφελούντας
ὥσπερ τοὺς βλέποντας ἀδικοῦσι.

10a. Arsen. XL, 15: Stob. Flor.
III, 20. Eur. Polyid. fr. 3.

10b. Arsen. XL, 16. XLII, 52:
Stob. Flor. 27, 4. Com. Gr. Fr.
T. III, p. 319 Mein.

10c. Arsen. XL, 17. VII, 64:
Stob. Flor. 10, 20. Men. Leuc.
fr. 2 Mein.

10d. Arsen. XL, 18: Stob. Flor.
14, 2. Crit. q. supers. p. 88 Bach.

10e. Arsen. XL, 19. XXVII, 80:
Stob. Flor. 121, 21. Soph. fr.
689 Dind.

10f. Arsen. XL, 20: Stob. Flor.
79, 7. Antiph. fr. fab. inc. 58
Mein.

10g. Arsen. XL, 21: Stob. Flor.
79, 17. Com. Gr. Fr. T. III, p.
612 Mein.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ᾤ.

- 11 Ὁ Ταντάλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταλαν-
τεύεται: ἀντὶ τοῦ φόβος ἡμᾶς ἔχει διηνεκῆς.
- 12 Ὅταν φακῆν ἔψητε, μὴ ἐπιχειρῆν μύρον: Σιγά-
τις ἔφησε σκώπτων τὸν Εὐριπίδην· ἐπὶ τῶν φιληθῶνων. 5
- 13 Ὅταν Νίβας κοκκύση, τόθ' ἔξεις πλοῦτον:
ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Θεσσαλονίκη τῇ Μακεδονίῳιδι χῶ-
ρός ἐστι γεινιῶν καὶ καλεῖται Νίβας· οὐκ οὖν οἱ ἐνταῦθα
ἄλεκτρούνες ᾤδῃς τῆς συμφορῆς ἀμοιροῦσι καὶ οἰωπῶσι
- 10h Ὅσα δ' ἄν τις τοὺς φίλους ἰσχυροτέρους ποιῆ, οὗτος ἰσχυ- 10
ρότερος αὐτὸς γίνεταί. Πισωνιατοῦ Λίωνος.
- 10i Ὅστις δις ναυαγήσει μάτην μέμφεται Προσιδῶνα:
παρόσον δεῖ τὸν ἀπαξ ἀπατηθῆναι μὴ ἀπατηθῆναι δις.
- 10k Ὅσα κρείττων ψυχῇ σώματος, τοσάτω καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ
τῶν ψυχῶν ἢ τῶν σωμάτων ἀξιοσπουδαστότεροι. Ξενοφῶντος 15
τοῦ Γρύλλον ἢ γνώμη ἐκ τῆς Λακωνίων πολιτείας.
- 10l Ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει,
ὁδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανῶν θεοῖς φίλος. Εὐριπίδου.

10. ὅσα — τις] scribe ὅστις δὲ. 11. αὐτῶν Maximus. 14.
ὅσα οὖν κρείττων Xenopho. ἢ οἱ τῶν idem. 18. Εὐριπίδου
Ἡρακλειδῶν Stobaeus: sed ex incerta fabula versus petitos esse post
Grotium monuit Valckenaerius Diatr. Eurip. 229 Lugd.

10h. Arsen. XI, 22: Max. Conf.
Serm. 6, p. 550 Comb.

10i. Arsen. XI, 23. «Hieronymus
Epistola quadam: frustra Neptu-
num accusat, qui iterum naufragium
facit.» Pautinus. *

10k. Arsen. XI, 24: Xenoph.
Reip. Laced. 4, 9.

10l. Arsen. XI, 25: Stob. Flor.
79, 2. Eur. fr. inc. trag. 241
Matth.

11. Greg. Cypr. M IV, 78: Ar-
sen. XI, 26. Cf. Apost. VII, 60.
XVI, 9.

12. Arsen. XI, 27. Athen. IV,
160 B: κατὰ τὴν Σιγάτιδος τοῦ
κωμωδιοποιοῦ Ἰοάστου, ἡ τις ἐν ταῖς
ἐπιγραφομέναις Φουρίσαις [fr. I Mein.]
φησὶ Παλαισίαις δὲ σφῶν τι
βούλομαι σοφόν. Ὅταν φα-
κῆν ἔψητε μὴ πῆχτε μύρον.
καὶ ὁ Σώπατρος [v. Welandus de
parod. Homeric. scriptt. 46] δὲ,

..., ἐν Νεκτίᾳ μνημονεύει οὕτως·
Ἰθακὸς Ὀδυσσεὺς τοῦ πὶ τῇ
φακῆ μύρον [cf. Mant. Provn. s.
τὸν ἐπὶ τῇ] Πάρτοι. Θύροισι
θυμῆ. Κλέμχος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ
πικριῦτον ἐν τοῖς περιπαρομιῶν
[Paroem. Gr. T. I, praef. IV.] ἀνα-
γράφει τὸ ἐπὶ φακῆ μύρον. ἢς
μῆνεται καὶ ὁ ἴμος προπάτωρ Οὐιδῶ-
νων [Gell. N. Att. XIII, 28. Oehler-
ns ad Varr. Sat. Menipp. Rell. p.
228.], ὁ Μελίππιος καλούμενος. Εὐ-
ριπίδην] Phoen. 460. Usurpat Ari-
stot. p. αἰσθήσθαι. 5: αἰσθήσθαι γὰρ ἔφη
Εὐριπίδην σκώπτων εἶπε Σιγάτις
ὅταν... μύρον· οἱ δὲ εἴν μῆνῆ-
τες δις τὰ νόματα τοιαύτας δινῆ-
μεις βιάζονται τῇ συνηθειᾷ τῆν ἰδο-
τήν· ἕως ἂν ἐκ δὴ αἰσθήσεων γίνη-
ται τὸ ἡδὺν ὡς ἐν καὶ ἀπὸ μῆς:
add. Cic. Epist. I, 19, 2, ubi cf.
Manutium.

13. Arsen. XI, 28. Θεσσαλο-
νίκη κτλ.] Aelian. N. An. XV, 20.

πάντη πάντως. καὶ διαφέρει λόγος περιοριστικῆς ἐπὶ τῶν

- 13a Ὅταν ἕτερός σοι μὴδὲ ἐν πλείον διδῶ,
δέξαι τὸ μόριον· τοῦ λαβεῖν γὰρ μὴδὲ ἐν
τὸ λαβεῖν ἕλαττον πλείον ἔσται σοι πολὺ. *Μενάνδρου.*
- 13b Ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῆ γένους
ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐγγόνους·
φεῦ, φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει,
οὐκ ἂν γένοιτο χρηστός ἐκ κακοῦ πατρός. *Εὐριπίδου.*
- 13c Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῆ, πεποιδέναι
τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐραῖν τύχης. *Λισγύλον ἐν Πέρσαις.* 10
- 13d Ὅ τῳ λογισμῳ πάντα παρ' ἐναντῷ σκοπῶν
τὸ κακὸν ἀφαιρεῖται, τὰγαθὸν δὲ λαμβάνει. *Φιλίμοτος.*
- 13e Ὅ τῶν ἀσώτων βίος ὡς περ καθ' ἡμέρας ἀποθνήσκων ἐκ-
φέρεται. *Πλουτάρχου.*
- 13f Ὅταν βούληται θεὸς εὖ πράξει πόλιν, ἀνδρας ἀγαθοὺς 15
ἔποιησεν· ὅταν δὲ μέλλῃ κακῶς πράξειν πόλεις, ἐξεῖλε τοὺς ἀν-
δρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ θεός· οὕτως ἔοι-
κεν οὕτε διδασκὸν εἶναι οὕτε φύσει ἀρετῆ, ἀλλὰ θεῖα μοῖρα πα-
ραγίνεται κτωμένοις. Ὅ θεὸς γὰρ πάντα καὶ μετὰ θεοῦ τύχη
καὶ καιροὺς τὰνθρώπινα διακυβερωσὶ σὺμπαντα. *Πλάτωνος.* 20
- 13g Ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεδῶμεν ἄρκοι,
θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα,
ἢ τοῖς ἀνάγκης ἐν γένει πεφυκόσι. *Δικαιογένης.*
- 13h Ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις,
οὐχ, ὡς δοκεῖ, γυναῖκα λαμβάνει μότον·
ὁμοῦ δὲ τῆδέ τ' εἰσκομίζεται λαβῶν
καὶ δαίμον' ἢ χρηστόν ἢ τοῦναντίον. *Θεοδέκτου.* 25

1. πάντα πάντη Ab. 6. ἐγγόνους Stobaeus, Euripides. 7. φεῦ] *Εὐριπίδου Δίκτυ* Stobaeus praemittit. 11. ὁ δὲ τῳ Stobaeus. 12. ἀφαιρεῖ Ab Stobaeus. 16. ἐνέποιησεν Plato. πόλεις] πο-
λις Maximus, Plato. 17. ὁ θεός in Ab et Maximo deest. 19. ὁ θεός
γὰρ] γὰρ Maximus, Ab. om., ὡς θεός μὲν Plato. 20. ἐμπαντα
idem. 22. οὕτων Ab. 23. Δικαιογένης Stobaeus. 27. ἢ τοῖς χερ-
στόν Stobaeus.

13a. Arsen. XL, 29: Stob. Flor.
3, 23. Men. fr. inc. fabb. 45 Meis.

13b. Arsen. XL, 30: Stob. Flor.
75, 5, 90, 4, 5. Eur. Herc. fur.
1262. φεῦ, φεῦ κτλ.] Enr. Diot.
fr. 15 Matth.

13c. Arsen. XI, 31: Aesch. Pers.
601.

13d. Arsen. XL, 32. XXXIV, 92:
Stob. Flor. 108, 33, 10. Philem.
fr. inc. fabb. 5 Meis.

13e. Arsen. XL, 33: Max. Conf.

Serm. 61, p. 672 Comb. Plat. fr.
35 Wyt.

13f. Arsen. XL, 34. XLVI, 8:
Max. Conf. Serm. 48, p. 640 Comb.
Plat. de Virtute 379 D. ὁ θεός
γὰρ] Plat. Legg. IV, 709 B. Apost.
VIII, 89c.

13g. Arsen. XL, 35. X, 16: Stob.
Flor. 64, 1. Welckerus Trag.
Gr. III, 1039.

13h. Arsen. XL, 36: Stob. Flor.
69, 1. Welckerus Trag. Gr. III,

ἀδυνάτων, ὅς λέγει, τότε ἂν ἔχητε τόδε τι, ὅτιαν Νίβας κοκκύση.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ ὕ.

- 14 Οὐδ' ἀπὸ γῆς ἄνησεν: ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.
- 15 Οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης εὐροὶ τὴν εὐθείαν ὁδόν: 5
- 13i Ὅταν γυνὴ ὁμοιοῖας τῆς πρὸς ἄνδρα στερηθῆ, ἀβίωτος ὁ καταλειπόμενος γίνεται βίος: Λυκούργου.
- 13k Ὅ τῶν φιλαργύρων πλοῦτος, ὥσπερ ὁ ἥλιος καταδύς εἰς τὴν γῆν, οὕδενά τῶν ζώτων εὐφραίνει.
- 13l Ὅ τῶν ἄλλοτριῶν ἔρων μετ' οὐ πολὺ θρηνησεῖ τῶν ἰδίων 10 ἀποστερούμενος: Πορφυρίου.
- 13m Ὅ τὰ φαῦλα τοῖς φίλοις ἐπιτελῶν οὐκ ἂν ποτα τῶν ἀγαθῶν γένοιτο προσφιλής.
- 13n Ὅταν εὐπορῶν τις αἰσχρὰ πράττει πράγματα τί ταῦτον εὐπορήσαντα πράξειν προσδοκᾷ; Ἀκτιφάνους. 15
- 13o Ὅ τοῖς φίλοις χαριζόμενος ἅμα μὲν ὡς χαριζόμενος ἤδεται διδούς, ἅμα δὲ ὡς αὐτὸς κτώμενος: Πεισωνιατοῦ Δίωτος.
- 13p Ὅ τῷ κατὰ φύσιν ἀρκέομενος πλουτέω, τοῦ πολλὰ κεντημένον, πλείονα δὲ ἐπιθυμούντος πολὺ ἔστι πλουσιώτερος τῷ μὲν γὰρ οὐδὲν ἑλλείπει, τῷ δὲ καὶ ὧν κεντηταὶ πολλῶν πλείονα. 20
- 15a Οὐδὲν γὰρ οὕτω γένοιτ' ἂν ἔξω τοῦ νόμου τῶν Μοιρῶν, οὐδὲ ὑπὲρ τὸ λίνον.
- 15b Οὐδὲν πρὸς ἔπος.
- 15c Οὐ γὰρ καλὸν ἀνίστασθαι δόσιν ἰταίρου.
- 15d Οὐ γὰρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς. 25

4. οὐδ' ἀπὸ γείτων δασί Photius: v. Bernhardius ad Suid. l. c. 8. τοῦ φιλαργύρου Stob. Flor. 16, 26. 9. Σωκράτους Stobaeus et Antonius addunt. 12. Scribe τοῖς ἀγαθοῖς. 15. Nomen auctoris Stobaeus ignorat. 17. Auctoris nomen in Maximo deest. 21. γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο Lucianus. 22. οὐδὲν idem. 24. δέξασθ' οὐ Homerus. ἰταίρου] ἰστίν idem.

1081. Meinekius ad Com. Gr. Fr. IV, p. 690.

13i. Arsen. XL, 37: Stob. 68, 35. Lyc. fr. 99 Saupp.

13k. Arsen. XL, 38: Anton. Mel. 42, p. 65 Fab., Max. Conf. Serm. 12, p. 570 Comb.

13l. Arsen. XL, 39.

13m. Arsen. XL, 40.

13n. Arsen. XL, 41: Stob. Flor. 2, 3.

13o. Arsen. XL, 42: Anton. Mel. 135, p. 213 Fab., Max. Confess. Serm. 6, p. 551 Comb.

13p. Arsen. XL, 43: Max. Conf. Serm. 12, p. 570 Comb.

14. Suidas: Arsen. XL, 44: Photius.

15. Greg. Cypr. M IV, 77: Arsen. XL, 45.

15a. Arsen. XL, 46: Lucian. Iov. Confut. §. 2.

15b. Arsen. XL, 47: Suidas. Exstat in Arist. Eccles. 751, ubi v. Scholl.: add. Luc. Hermot. 36. Philops. 1.

15c. Arsen. XL, 48: Hom. Od. Σ, 287.

15d. Arsen. XL, 49: Hom. Od. Π, 161.

ἐθρουλλεῖτο ὁ Ἐξερκεσιτίδης ὡς πᾶσαν ὁδὸν γυνώσκων διὰ τὴν χρόνιον πλάτην.

- 15e Οὐ γὰρ ἂν ἀνὴρ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύοντα
ἄκμητος οἴοιο δυνήσεται ἅπτα μίχρσθαι.
- 15f Οὐ γὰρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο 5
ἐπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη,
καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
- 15g Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει ἰδὲς ἠδὲ φαρέτρῃ,
ἀλλ' ἴστοι καὶ ἐρετμὰ νεῶν καὶ νῆες εἶσαι.
- 15h Οὐδ' ὄβολόν ἔχει πρίασθαι βρόχον. 10
- 15i Οὐδ' ὄναρ λευκοῦ ποτε ἄρτου ἐμφορηθεῖς.
- 15k Οὐ γὰρ εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὰ γυναικίους,
πρὶν ἂν πειραθείης ὥσπερ ὑποζυγίου.
- 15l Οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης·
μῆ μ' ἄφροτα κρίνης, ἣν διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ. 15
- 15m Οὐδὲν πρὸς τὴν χορδὴν: ἐπὶ τῶν ἀσύμφωνα τῇ φήμῃ
βιούντων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ χρωμένων τοῖς ποσὶ πρὸς λύραν
ἐμμέτρως.
- 15n Οὐδεὶς ἐραστῆς ὄστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
- 15o Οὐδεὶς ἐπλούτησα ταχέως δίκαιος ὦν: . Μενάνδρον. 20

3. γὰρ ἀνὴρ Homerus. 8. βίος, οὐδὲ Homerus. 10. ἰγὼ
δέ τοι πολλοὺς ἂν εἰπεῖν ἔχοιμί σοι χθὼς μὲν οὐδὲ ὄβολόν ὥσπερ π. βγ.
λοχηκότας Lucianus. 12. γὰρ ἂν Theognis. 13. πρὶν πειρη-
θεῖης idem. 15. ἦ] ἦ Plutarchus. 19. οὐδεὶς] οὐκ ἔσται Euripides.
20. Μενάνδρον κολα^{ns} Ab, M. Κολαμεία Stobaeus, Κόλα κ. Meinekus.

15c. Arsen. XL, 50: Hom. II. T, 162.

15f. Arsen. XL, 51: Hom. Od. H, 216.

15g. Arsen. XL, 52: Hom. Od. Z, 270.

15h. Arsen. XL, 53: Luc. Timon. 20.

15i. Arsen. XL, 54: Luc. de merc. Conduct. 17. «Plut. Philop. 18: ὄναρ χρωμένοι πολλῇ καὶ λοιδωρία κατ' ἐνθρὸς οὐδ' ὄναρ ἂν ποτε παθεῖν ἐπὶ Διονυκράτους ταῦτα προσδοκῆσαντος: Clem. Alex. Stromm. V, 9, 58, p. 245 Sylb., Julian. Or. I, 24 D. III, 127 C: cf. de hac formula negandi Schaeferus ad Dion. Hal. de comp. verb. 4, 42. Walz. Add. Eurip. Alop. fr. 2 ap. Eustath. ad Hom. Od. Φ, 1902 in.: ἀλγιστος δὲ νηδὴν οὐδ' ὄναρ κατ' ἐμφρόνην Φίλιππος ἰδεδίκεν αὐτόν,

et quae Boissonadus ad Theoph. Simoc. Ep. p. 271 collegit.

15k. Arsen. XL, 55: Theogn. 125.

15l. Arsen. XL, 56: Plut. de i. Delph. I, p. 384 D. De Euripide versuum auctore cf. Matthiae ad Eur. Trag. T. IX, p. 94. Pflugkius Eurip. Trag. T. I, p. VIII.

15m. Arsen. XL, 57: Greg. Cypr. M IV, 73. Lucian. de Saltat. 80: οἱ μὲν ἄλογα κινούμενοι καὶ μηδὲν, ὡς φασὶ, πρὸς τὴν χορδὴν: ubi Scholia: τοῦτο οὐ παροιμία, ἀλλ' ἐκ παροιμίας μετεληφται τῆς οὐδὲν φασὶ πρὸς τὸν Διόνυσον: cf. Apost. XIII, 42.

15n. Arsen. XL, 58: Eur. Troad. 1051. Adhibetur versus ab Aristot. Rhet. II, 21. Ethic. ad Eudem. VII, 2.

15o. Arsen. XL, 59. VII, 63: Stob. Flor. 10, 21. Men. Col. fr. 6 Mein.

16 Οὐ δαίμι μισεῖσθαι τὸν Πασιφάης τρόπον: παρ-
 ὄσον οὐ δαί τὰς γυναίκας ἔξοκίλλειν εἰς ἀλλοκότους ἔρω-
 τας: Μυθεύεται, ὅτι ἤρασθη ταύρου νεμομένου ἢ Πυ-
 σιφάη, Λαίδαλον δὲ ποιῆσαι βούν ξυλίην καὶ ἐγυλίσαι
 τὴν Πασιφάην εἰς αὐτήν· οὕτω τε τὸν ταύρον ἐπιβάντα 5
 μιγῆναι τῇ γυναικί, τὴν δὲ κηῆσαι παιδα ἔχοντα μὲν ὄμμα
 ἀνδρός, κεφαλὴν δὲ βοός. ἐγὼ δὲ οὐ φημι τοῦτο γενέσθαι.
 πρῶτον μὲν γὰρ ἀδύνατον ἔρασθῆναι ζῶον ἕτερον ἕτερον·
 οὐ γὰρ δυνατὸν κύνα καὶ πίθηκον, λύκον τε καὶ ὕαιναν
 ἀλλήλοισι συμμιγῆναι, οὐδὲ βούβαλον ἐλάφῳ· ἕτερογενῆ 10
 γὰρ εἰσί. ταύρος δὲ οὐ δοκεῖ μοι βοῖ ξυλίην ἀναμιχθῆναι·
 οὐκ ἂν δὲ ἠνέσχετο καὶ γυνή ταύρου ἐπιβαίνοντος, οὐδὲ
 φέρειν ἠδύνατο γυνὴ ἔμβριον, ἔχοντα κέρατα· τὸ δ' ἀλη-
 θές ἔχει οὕτως. Μίνωά φασιν ἀλγοῦντα τὰ αἰδεῖα θερα-
 πευθῆναι ὑπὸ κριδὸς τοῦ Πανδίοτος· κατ' ἐκείνον δὲ τὸν 15

15p Οὐ δαί φιλεῖν ὡς μισήσοντα, ἀλλὰ μᾶλλον μισεῖν
 ὡς φιλήσοντα: Ἀριστοτέλης ἐν ῥητορικῇ ὡσπερ ἐπιδιορθού-
 μενος τὸν Βίαντα οὕτω φησί.

15q Οὐδέποτε κληθεῖς ἐπὶ δεῖπνον ὕστατος ἀφικόμεν:
 τοῖς τρεχπεδιπίπνοισι τοῦτο ἀρμόδιον. 20

15r Οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδον κεφαλὴν τοῖς ἀφητοῖσι δίδωσι.

15s Οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα: Ἰλιάδος Ψ.

15t Οὐδ' ἄρα πως ἦν ἐν πάντεσσι ἔργοισι δαίμονα φῶτα γε-
 νέσθαι.

2. ἔξοκίλλειν N, ἔξοκίλλειν Z. 13. ἔμβριον ἔχον γε κέρατα
 Ps. 14. οὕτω Ps. 15. Πρόκριδος τῆς Ps, Bastius Epist. crit. 204.
 16. μιγῆσαντας et φιλήσαντας Aristoteles. 20. Scribe τρεχπεδιπίπνοισι.
 22. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Homerus.

15p. Arsen. XL, 60. Apost. V, 90m. Ἀριστοτέλης] Rhet. II, 21.

15q. Arsen. XI, 61. Plut. Sym-
 pos. VIII, 6, 2, p. 726 B: Πολύ-
 χυμος, ἐν Ἀθήναις δημαγωγῶν καὶ
 τοῦ βίου διδοῖς ἀπολογισμὸν ἐν ἐκ-
 κλησίᾳ, ταῦτ' εἶπεν· . . . οὐδέποτε . .
 ἀφικόμεν. δημοτικὸν γὰρ εἶ μᾶλα
 δοκεῖ τὸ τοιοῦτο καὶ τοιαντίον εἶ
 ἄνθρωποι τοῖς ἐπὶ παραγωγισμῶν
 ἀνεγκλιόμενοι περιμένειν, ὡς ἀφθεις
 καὶ ὀλιγαρχικοὺς βαρύνονται. Anti-
 quorem proverbii formam cognos-
 scimus ex Schol. ad Theocr. VII,
 24: ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροι-
 μία· Ὅστις ἐπὶ δεῖπνον ὄψι
 κληθεῖς ἔρχεται, Ἦ χωλός

ιστιν ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς:
 versum priorem etiam Apoll. de
 Construct. 106 Bekk. affert. Cete-
 rum hoc proverbium in mente ha-
 bet Poll. VI, 8: καὶ κληθῆναι δὲ
 ἐπὶ δεῖπνον ἢ τε παροιμία λέγει καὶ
 Μίνωδος [T. IV, p. 179 Mein.]
 καὶ Δημοσθένος [de falsa leg. 402,
 15]. κληθίντες κτλ.

15r. Arsen. XL, 62: Arist. Vesp.
 679.

15s. Arsen. XL, 63: Hom. II,
 Σ, 117.

15t. Arsen. XL, 64: Hom. II,
 Ψ, 670 sq.

16. Arsen. XL, 67. Liban. Oratt.
 T. III, 375 R.: ἵνα μὴ παραφθός

τῆς θεραπείας καιρὸν ἠκολούθει τῷ Μίνωϊ νεανίας εὐειδής, ὄνομα Ταῦρος, οὗ Πασιφάη ἔρωτι ἀλούσα, μίγνυται αὐτῷ καὶ γεννᾷ παιδα. Μίνως δ' ἐπιλογοσάμενος τὸν φόρον τῆς ἀλγηδόνοσ τῶν αἰθοίων καὶ γρούσ ὡς οὐκ ἔστιν ἐξ αὐτεῦ ὁ παῖσ διὰ τὸ μὴ συγκοιμᾶσθαι αὐτὸν τῇ Πασιφάη. ἔγνω ὡς ἐκ τοῦ Ταύρου ἐστὶ τὸ κηθέν· ἀπεκτείναι μὲν οὐκ ἤθελε τὸν παιδα διὰ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῶν ἑαυτοῦ παιδῶν, ἀποπέμπει δὲ αὐτὸν εἰς ὄρος, ὡς ἐν θεραπείοντοσ μοῖρα ὑπάρχει τοῖσ ποιμασίω· ὁ δὲ οὐκ ὑπετάσσετο τοῖσ βουκόλοισ. πυθόμενοσ δὲ ὁ Μίνωσ τὰ κατ' αὐτόν, 10 ἐπέλευσεν αὐτόν παρὰ τῶν πολιτῶν κρατηθῆναι· καὶ εἰ μὴν ἔποιτο λελυμένον ἐλθεῖν, εἰ δὲ μὴ, δέσμιον· αἰσθόμενοσ δ' ὁ νεανίασ ἀφίσταται εἰς τὰ ὄρη καὶ ἀρπάζων βροκῆματα οὕτω διέζη. πέμψαντοσ δὲ Μίνωσ καὶ ἕτερον ὄχλον πλείονα διὰ τὸ συλλαβεῖν αὐτόν, ὁ νεανίασ ὄργημα 15 ποιήσασ βαθῦ καθειρξεν ἑαυτόν εἰς ἐκεῖνο· ἔνθα ὄντοσ τοῦ Μινωταύρου, εἶποτε παρὰ τοῦ Μίνωσ ἐκρατήθη τισ ἀδικῶν, παρὰ τὸν Μινώταυρον ἐπέμπετο, ὡσ αὐτόν τιμωρήσαιτο. λαβῶν οὖν ποτε Μίνωσ τὸν Θησεῖα πολέμιον, ἐπὶ τὸν Μινώταυρον ἀπίστευεν ὡσ ἀποθανούμενοσ· γρούσα 20 δὲ τοῦτο ἡ Ἀριάδνη, πρρησιπέμπει ξίφοσ τῷ Θησει εἰς τὴν εἰρηκτῆν, δι' οὗ ἀναιρεῖ τὸν Μινώταυρον.

- 17 Οὐκ ἀσφαλὲσ σπουδαῖον χρονίζεῖν, ἔνθα μὴ εἰσιν ὅμοιοι.
 18 Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεισ: ἐπὶ τῶν 25 ἀπαιδεύτων.
 16a Οὐδεῖσ ἀνὴρ τέλειοσ ἀρετῆσ ἄνευ.
 16b Οὐδὲ ῥοῖαν γλυκεῖαν ἐκ τῆσ δεξιᾶσ δέξαιτο ἄνθρωπον παρὰ ποτηρῶν οὐδὲ χρηστὰ λαμβάνειν.

1. Μίνωϊ N. 2. ὀνόματι NZ Ps. 3. φόρον] χρόνον N Ps. 9. ὑπάρχειν Ps. 10. πεθόμενοσ N. 17. Μινωταύρον] Ταύρου Ps. Μίνωσ N. 18. Μινώταυρον] Ταύρου Ps. αὐτόν] ὁ Ταῦροσ αὐτόν Ps. 19. καὶ λαβῶν Ps. 20. Μινώταυρον] Ταύρου Ps. 21. τῷ Θησει Ps om. 22. οὗ ὁ Θησεύσ Ps. 28. Alexidis versum esse et οὐδ' ἄν ῥοῖαν γλυκεῖαν ἐκ τῆσ δεξιᾶσ δέξαιτο ἄν αὐτῶν scribendum in Schneidewini Philol. I, 159 docui. Οὐδὲ ῥοῖαν praelulit Meineke Com. Gr. Fragm. T. I, p. XVIII ed. min.

ἐκλεθῶν Πασιφάην μιμῆσται τὴν ἐκκεῖλασαν εἰσ ἀλλόποτον ἔρωτα. Μνησθεῖται κτλ.] Palaeph. de Incred. 2.

16a. Arsen. XL, 68.

16b. Arsen. XL, 69. Cf. Alexis Athen. XIV, 650 E.

17. Arsen. XL, 86.

18. Diog. VII, 14; Arsen. XL, 70.

- 19 Ούτε ποτ' ἀγαθὸς γένοιτ' ἂν ποιητῆς παρὰ μέλος ἔδων, οὐτ' ἀστειὸς ἄρχων παρὰ νόμον χαριζόμενος: Θιμιστοκλέους ἀπόφθεγμα.
- 20 Οὐδὲν ἔγγυς ἰππικοῦ δρόμου: ἐπὶ τῶν τραγῶν βουλομένων. 5
- 21 Οὐκ ἐμὸν τὰ φύτευμα: Λάκαινα τὸν υἱὸν λιποτακῆσαντα ὡς ἀνάξιον τῆς πατρίδος ἀνείλεν εἰπούσα τοῦτο. ἐφ' ἧς τὸ ἐπιγράμμα τόδε·
 Ἐρῆε κακὸν φήτημα διὰ σκότος, οὐ διὰ μίσος
 Εὐρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι. 10
 Ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὰ μέρις, ἔρῆε ποι' Ἄιδαν,
 Ἐρῆε· τὸ μὴ Σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκον.
 ὅμοιον τῷ τῆς Λαματρίας ἐπιγράμματι·
 Τὸν παράβαντα νόμους Δημίτριον ἔκτανε μύτης,
 ἃ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον. 15
- 19a Οὐτεῖνα μαῖράν φημι πεφνημένον ἔμμεται ἄνδρα.: Ὀμήρου.
- 19b Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἔστω, εἰς βασιλεύς, φ' ἔδωκε Κρόνον παῖς ἀγκυλομήτεω σκῆπτρον ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύη.: Ὀμήρου.
- 19c Οὐ γὰρ δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ οὐ προσδίδεται δίκαιος ἔρωσ 20 ποτηρίαν.: Διοσχοίου.
- 19d Οὐτε λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἃ δ' ἀρετὰ καὶ θανούσι λάμπει.: Εὐριπίδου.
- 21a Οὐκ ἀνδρῶν ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ.: Ἀλεξίς. 25
- 21b Οὐκ ἔστιν ἀναιδοῦς ζῶν εὐθαρσέστερον.: Διοφίλου.
- 21c Οὐκ ἐκ χρημάτων ἡ ἀρετὴ γίνεται, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς τὰ χρήματα καὶ τὰλλ' ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις.

7. τοῦτο] οἰκτῆρὸν τὸ φήτημα Plutarchus. 9. φήτημα idem: φύτευμα R. 12. τὸ μὴ] τὸν οὐ Tymnis Anth. Pal. VII, 433, 6. 16. μοιραν δ' οὐτεῖνα Homerus. ἀνδρῶν idem. 19. σκῆπτρον τ' ἠδὲ idem. 20. οὐ γὰρ προσδίδεται Aeschines. 22. οὐτος Stobaeus. 24. Εὐρ. Ἀνδρομάχης idem. 25. ἀνδρὸς Stobaeus. πίστις idem. Ἀλεξίς.] Διοσχοίου idem.

19. Arsen. XLI, 68. Cf. Plut. Themist. 5 ibiq. v. Simtenis. Simonidi Themistocles hoc dixerat: v. Schneidewinus ad Simon. Rel. p. XVII.

19a. Arsen. XLI, 69: Hom. II. Z, 488.

19b. Arsen. XLI, 70: Hom. II. B, 204: cf. Stob. Flor. 47, 1.

19c. Arsen. XLI, 71: Aeschin. π. παραπροβ. §. 166, p. 50 Steph.

19a. Arsen. XLI, 72: Stob. Flor. 1, 2. Eur. Androm. 774.

20. Diog. VII, 17: Arsen. XL, 71.

21. Plut. Apophth. Lacens. 241 A. 240 F: Arsen. XL, 87. Cf. Iacobus Ann. ad Anth. 1, 2, 411, ad Anth. Pal. T. III, 328.

21a. Arsen. XI, 88: Stob. Flor. 27, 2. Aesch. fr. 276 Dind.

21b. Arsen. XL, 89: Stob. Flor. 32, 3. Diph. fr. fabb. inc. 29 Mein.

21c. Arsen. XI, 90.

- 22 Οὐδὲ πυρφόρος: λείπει τὸ ἀπελείφθη. ἐπὶ τῶν παν-
αλεθρία φθαρίντων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας,
τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν πολέμοις
εἰσάσαι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεῖσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν
παντελῶς ἤττηθέντων καὶ ουμιπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ 5
εἰσάσαι ὑπερβολῇ, χρώμενοι οὕτω λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώ-
λοντο, ὡς οὐδὲ πυρφόρος· ταῦτόν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς ἀπε-
λείφθη τῷ στρατῷ· οἶον, οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πό-
λιν· καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ ἢ τις τῶν
παραπλησιῶν. 10
- 23 Οὗτος ὁ κύων τεῦτλα οὐ δάκνει: τοῦτ' εἶπε Διο-
γένης ὁ κυνικός πρὸς τινα μειράκια θρυπτόμενα καὶ κύνα
αὐτόν καλοῦντα.
- 24 Οὐδὲν ἦν τᾶλλα πάντα πλὴν χρυσός.
- 25 Οὐ τὸ οὔρον καθαρὸν, ἀποκρίνει τὸν ἰατρόν. 15
- 26 Οὐ παρ' ἑνα τᾶ Σπάρτα: εἰς γὰρ ἀποθανῶν, τι
βλάβος τῇ πατρίδι;
- 27 Οὐκ εἶ μὲ καθεύθειν οὐδὲ φάθουμειν τὸ Μιλ-
τιάδου τρόπαιον: ἐπὶ τῶν διὰ μίμησιν τῶν καλῶν
ἀποβαλλομένων τὴν ἑαυτῶν κακίαν. Θεμιστοκλῆς γὰρ ἔτι 20
μειράκιον ὦν ἐν πότιοις ἐκυλιόδειο καὶ γυναιξίν· ἐπεὶ δὲ
Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους,
οὐκέτι ἦν ἐντυχίαν ἀτακτοῦντι Θεμιστοκλεῖ· πρὸς δὲ
τοὺς θανυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγε τοῦτο.

2. διαφθιρομένων Da. 3. τοὺς τὸ Scholiasta. 5. ἤττημένων idem.
6. ὅτι Scholiasta om. 7. ἀπελείφθη Scholiasta. 15. οὐ Z. δῆλη Z
in fine apponit. 16. τὰ Σπάρτα Z. 19. ἐπὶ — κακίαν] Plutarchus
ignorat. 24. ἔλεγε τοῦτο] ἔλεγον ὡς, οὐκ εἶψ κτλ. Plutarchus.

22. Arsen. XL, 72. Οὐδὲ πυρφό-
ρος] Suidas. ἐπὶ — φθαρίντων]
Diog. VII, 15. πυρφόρους — στρα-
τῷ] Scholl. ed Greg. Nazianz. 92
Mont. eadem fere in Cramerii
Anecd. Paris. IV, 174 leguntur.
οἴων κτλ.] Suid. s. οὐδὲ πυρφόρος.
Cf. Apost. XIII, 34a. XIV, 12:
DV III, 50.

23. Diog. Laert. VI, 45: πρὸς τὰ
περιστάνα μειράκια καὶ ἐπίοντα·
βλέπομεν μὴ δάκνη ἡμᾶς, Φαθήετε,
ἔφη, παιδία· κύων τ. οὐκ ἰσθίει
ibid. 61: ἀριστότατοι αὐτῶ ἐν ἀγορῇ
οἱ περιετότατοι συνεχῆς ἔλεγον, Κύων.
ὁ δὲ, ἡμεῖς, εἶπεν, ἰσθί κύων, ὡ

με ἀριστότατοι περιετότατοι. Διὸ
μαλικῶν περιετριπτόμενων [περιθρυ-
πτόμενων Menagius] αὐτόν ἔφη, Μὴ
ἐνλίβισθε· κύων τεῦτλα οὐ τρώει.
Cf. Apost. X, 30a.

24. Diog. VI, 94: Arsen. XL, 73.

25. Urina pura signum valetu-
dinis: Cels. de Medic. II, 5: add.
Plin. N. H. XXVIII, 6, 68.

26. Plut. Apophth. Lac. 222 F:
οὐ π. ἑνα τᾶ Σπ., ἀποθανόντος γύμ-
νον, οὐδὲν ἢ πατρίς ἠλαττωθήσεται·
εἶξαντος δὲ τοῖς πολεμίοις, ἠλαττω-
θήσεται: eiusd. Pelop. 2.

27. Plut. Apophth. Regg. cett.
184 F: Arsen. XL, 91. Cf. Wyt-

- 28 Οὐ δύνη Φωκίῳσι φίλω χρῆσθαι καὶ κόλακι.
- 29 Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο: τοὺς γὰρ Μολιονίδας ἔφυγε. Δίων δὲ ἐν δευτέρῃ τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλῆα τὸν Ἰθαῖον δάκτυλον καταδείξαντα Ὀλυμπία, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα ἠττηθῆναι· οὕτω δ' ἔσχε τοῦ γένους 5 ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ Ἰοῦς Ἐπαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναός, οὗ Τυερμνήστρα ἢ μὴ κτείνουσα τὸν ὁμόζυγον Λιγγέα, ἧς Ἄβας, οὗ Προίτος, οὗ Ἀρξίσιος, οὗ Δανάη, ἧς Περσεύς, οὗ Ἡλεκτρῶν, οὗ Ἀλκμήνη, ἧς Ἡρακλῆς.
- 30 Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεὶ κρέας. 10
- 31 Οὐδεὶς κορήτης ὅστις οὐ περαίνεται: λέγουσι ἀψηφίζεται, ἄλλη βηνιᾶ.
- 32 Οὐδ' ἴκταρ βαλεῖν ἔχεις: ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων τισὶ καὶ μὴ ἐξομοιωμένων μηδὲ βραχὺ ἴκταρ γὰρ ἔστι τὸ ἔγγυς· ἄλλοι δὲ φασὶν αὐτὴν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἀποτίγ- 15 χανόντων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν, τῶν οὐχ ὅπως τοῦ σκοποῦ τυγχανόντων, ἀλλ' οὐδ' ἔγγυς βαλλόντων.
- 33 Οὗτος ὁ καθήμενος ἰσταμένῳ ἔοικεν: ἐπὶ τῶν σπουδαίων καὶ διὰ τὸ σπεύδειν μὴ βουλομένων ἀμεριμνῶς καθῆσθαι. 20
- 34 Οὐδὲν ἰερόν: Ἡρακλῆς εἶπεν ἀδώνιδος ἰδὼν ξύονον.

1. δύνασαι καὶ φίλω Φωκίῳσι Plutarchus. ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς καὶ ἀδόλως φιλοῦντων ANZ addunt. 8. Scribe *Λιγγία*: quamquam forma *Λιγγίης* saepe in codd. invenitur: Scholl. ad Hesiod. Sc. Herc. 327, ubi v. Rankius, Palaeph. de Incred. 10 ibiq. Fischerus, Apost. X, 79. 11. ANR explicationem nullam habent: ἐπὶ τῶν διαβεβλημένων [cf. Maccar. l. c.]· ἄλλοι δὲ λέγουσι ψηφίζεται, ἄλλοι βηνιᾶ Z. 12. lego οὐ μὲν ψηφίζεταί, ἄλλοι δὲ βενητιᾶ. 13. οὐδ' ἴκταρ βάλλεις Suidas c. reliquis: Scholl. Plat. p. 418 Bekk.: καὶ πυρομμία, οὐδ' ἴκταρ ἦκει, ὡς περὶ καὶ τὸ οὐδ' ἴκταρ βάλλεις, τουτέστιν οὐδ' ἔγγυς ἔστιν· εἰρημῶν δὲ κατὰ γλῶσσαν, ὡς περὶ τὸ διωλέγιον κικόν σημαίνει τὸ μέγα, de quo v. Apost. VI, 25. 15. ἄλλοι — ἐπὶ ἐπὶ Thomas. 16. λιγόμενον ἐκ idem. 19. τὸ μὴ σπεύδειν βουλ. R. 21. Ἀδώνιδος Suidas.

tenbachius ad Plut. l. c., Sinentis ad Plut. Themist. 3.

28. Arsen. XL, 92. Plut. Apophth. Regg. cett. 188 F: v. Schoemannus ad Plut. Agid. 2, 4.

29. Arsen. XL, 93. οὐδὲ — ἠττηθῆναι] Suid. s. οὐδὲ Ἡρ. DV III, 44. Apost. XI, 34c. οὕτω κτλ.] Scholl. ad Aesch. Prom. V. 773.

30. Suidas: Arsen. XI, 74. Cf. adnot. ad App. Provr. IV, 35.

31. Arsen. XL, 75. Macar. VI, 74.

32. Arsen. XL, 96. ἐπὶ — βραχὺ] Suid. s. οὐδ' ἴκταρ explicat: οὐδὲ μικρὸν ἐξισούει: Eustath. ad Hom. Od. Ψ init.: οὐδ' ἔγγυς τοῦ σκοποῦ γίνεται: DV III, 46. ἄλλοι δὲ κτλ.] Thom. Magist. 189 R.

33. Arsen. XLI, 73.

34. Arsen. XL, 95. οὐδέτις — εἶχον] Suidas. Ἀίρεται κτλ.] Scholl. ad

ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι. ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δούλοι ἄδελφον οὐκ εἶχον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μηδανὸς ἀξίων, ὡς φησι Κλιάνδρος ἐν δευτέρῳ παροιμιῶν.

- 35 Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος: ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. 5
 36 Οὐτε γὰρ πιστεύουσιν ἀπιστεῖν χρεῶν, οὐδ' ἀπιστοῦντων ἐφη βασιλεύειν Νομᾶς.
 37 Οὐτε παρὰ νεκροῦ ἄμιλιαν, οὔτε παρὰ φιλαργύρου δεῖ χάριν ἐπιζητεῖν.
 38 Οὐ μάλα κυκᾶς: ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων. 10
 39 Οὐ νυκτὶ πλοῆς: ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι ποιοῦντων, ὡς πελαγοδρομοῦντων διὰ τὰς τῶν ἀστέρων σημειώσεις.
 34a Οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη: κατὰ τὸ παλαιὸν μηδέπω σάλπιγξος εὐεργεσίας ἐχρῶντο ἐν τοῖς πολέμοις ἀπὸ σάλπιγγων πυρφόροις: οὗτοι δὲ ἱεροὶ ἦσαν Ἄρτος, ἑκατέρως στρατιᾶς προηγούμενοι μετὰ λαμπάδος, ἦν ἀφιέντες εἰς τὸ μεταίχιμον ἀνεχώρουν ἀκίνδυνοι. καὶ οὕτως συνίβαλλον αἱ στρατιαί. ἐσώζοντο δὲ οἱ πυρφόροι ὡς ἱεροὶ τοῦ θεοῦ, εἰ καὶ πάντες ἀπώλοντο. ὅθεν παροιμία ἐπὶ τῶν ἄρδην ἀπολλυμένων, οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη.
 36a Οὐ τοῖς ἀθύμοις ἢ τύχη συλλαμβάνει: Μενάνδρου. 20
 39a Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς δειλὸς δεδοικὸς νόμον: Φιλονίδου.
 39b Οὐ τῆ φροσῆσαι, τῆ τύχη δ' ἀπαρῶν.
 39c Οὐ νέμεσις καὶ ψεῦδος ὑπὲρ ψυχῆς ἀγορεύειν: Πισάνδρου.
 39d Οὐκ ἔστι τῆν ἐνεστηκίαν ἡμέραν καλῶς βιῶναι, μὴ προσθέμενον αὐτῆν ὡς ἐσχάτην βιωσάει: Μενσωνίου. 25

1. μόνων N. 3. λέγεται κτλ. N om. 4. Κλιάνδρος Scholiasta, ad quem v. Hemsterhusius. 5. ὄφελος] ὄφελος ἢ οὐκιστομεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελοῦντων. παρόσον οἱ μίλωνες τῶν λευκῶν λυσιστελισσοειρο Suidas. In Photio post v. ὄφελος lacuna est, quam Apostolus pro viribus explevit. 9. χ. δεῖ ζητεῖν Stobaeus. 11. νυκτὶ πλοῆτι Ds. 20. συλλαμβάνει Stobaeus. Μενάνδρου] Σοφοκλέους idem. 21. ὁ θεοδουκὸς Stobaeus. 22. ἐπηγίον] ἐπιβλήθη Stobaeus. Addit Ἀγιάθου idem. 23. Πισάνδρου Stobaeus. 24. προσθέμενον Stobaeus, Maximus.

Theocr. V, 21, quae v. in ann. ad Zenob. V, 47.

34a. Arsen. XL, 95a; Scholl. ad Eur. Phoen. 1377. Apost. XIII, 22.

35. Photius: Arsen. XL, 76. Macar. V, 55.

36. Plat. Num. 7: Arsen. XLI, 74.

36a. Arsen. XLI, 75; Stob. Flor. 8, 11. Cf. ann. ad Zenob. V, 93. Soph. fr. 666 Dind.

37. Stob. Flor. 10, 56.

38. Diog. VII, 4: Arsen. XL, 97. DV III, 55.

39. Diog. VII, 20: Arsen. XL, 98.

39a. Arsen. XL, 99; Stob. Flor. 9, 14. De Philonide auctore dubitat Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 425.

39b. Arsen. XL, 100; Stob. 3, 16.

39c. Arsen. XLI, 1. LV, 32; Stob. Flor. 12, 6.

39d. Arsen. XLI, 2; Stob. Flor.

- 40 Οὐδ' ἐπιτέτης φράτορας ἐφυσας: ἐπὶ τῶν ἀνοι-
των ἢ ἀνάρθρων.
- 39e Οὐκ ἔστιν, ὃ μάταιε, σὺν ῥαθυμίᾳ
τὰ τῶν πονούτων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.: Φιλίσκου.
- 39f Οὐ βίβηλος ὃ τελευτᾷ τοῦ νέου Διονύσου· 5
κατὰ δὲ ἐξ εὐεργεσίας ἀργισμένος ἦμα
ὀδύων Πηλοσιακὸν κρηφαῖος παρὰ λαῖμα.: Εὐφορίωνος.
- 39g Οὐκ ἔστι κρεῖττον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορὶ.
τολμᾶν δὲ χρωῶν· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθος
πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκει θνητοῖσι τελευτῶν.: Εὐριπίδου. 10
- 39h Οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δις ἀμαρτάνειν: Λάμαχος ἐπι-
τίμα τινὶ τῶν λοχαγῶν ἀμαρτάνουσι· τοῦ δὲ φήσαντος μηκέτι
τοῦτ' ποιήσειν εἶπε ταύτην τὴν γνώμην.
- 39i Οὐ γὰρ τὸ μὴ λαβεῖν τάχαθ' οὕτω χαλεπὸν, ὡς τὸ λα-
βόντα στερηθῆναι. 15
- 39k Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίας ἀνθρωπίνης
παραμύθιον γλυκύτερον ἐν βίῳ τέχνης·
ἐπὶ τοῦ μαθήματος γὰρ ἐστηκὸς ὁ νοῦς
αὐτοῦ, ληληθε παραπλέων τὰς συμφοράς.: Ἀμφίδος ἐξ Ἀμφίλου.
- 39l Οὐδὲν γαίᾳ κλειῶ γυναικὸς βαρύτερον 20
οἶδ' ὁ συντυχῶν· μακάριος δ' ὅς ἀγνοῖ.: Ἐπιχάρμου.
- 39m Οὐχ ὁ λόγος αὖξει τὴν τέχνην περισσοῦς ὢν·
ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.: Ἐρμοδότου.
- 39n Οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν,
ἀλλ' ὁ τρόπος ἐπίων ἐστὶ τῇ φύσει γέρον.: Μενάνδρου. 25

5. τελευτᾷ: Hephaestio. 6. δ' ἐξ idem. 7. λαῖμα] τέλμα idem.
8. δορὶ] Εὐριπίδου Τημενιδῶν Stobaeus addit. 9. τολμᾶν] Εὐριπίδου Τη-
μῖνῳ Stobaeus praemittit. Versus sunt anapaestici. 14. οὕτω γ' Xenophou.
Ἰσπερ idem. 15. στερηθῆναι λυπηρόν idem. Ἐπιφρόντος
in fine Ab, Ac Stobaeus addunt. 19. Ἀμπελουργοῦ Stobaeus. 21.
συντυχῶν τοιαύτη Ahrensus.

1, 83. Max. Conf. Serm. 36, p. 627
Comb. Muson. fr. p. 254. 398
Peerlk.

39c. Arsen. XLI, 3: Stob. Flor.
29, 40.

39f. Arsen. XLI, 4: Hephaest.
de Met. 105 Geisf. Meinekius
Anal. Alex. 341.

39g. Arsen. XLI, 5: Stob. Flor.
51, 2. 3. Οὐκ — δορὶ] Eurip. Te-
menid. fr. 7 Matth. [τολμᾶν κτλ.]
id. ib. fr. 8.

39h. Arsen. XLI, 6: Stob. Flor.
54, 45. Cf. Apost. II, 64: DV II, 32.

39i. Arsen. XLI, 7. 51. IX, 94:
Stob. Flor. 15, 13. Xen. Cyrop.
VII, 5, 82.

39k. Arsen. XLI, 8: Stob. Flor.
60, 1. Com. Gr. Fr. III, p. 302 Mein.

39l. Arsen. XLI, 9: Stob. Flor.
68, 9. Epich. fr. 138 Ahr.

39m. Ars. XLI, 10: Stob. Flor. 60, 3.
39n. Arsen. XLI, 12: Stob. Flor.

52, 10. Men. fr. sabb. inc. 92
Mein.

40. Arsen. XL, 77. Arist. Ran.
420: ὡς ἐπιτέτης ὢν οὐκ ἔφουε φρά-

τορας: ubi Scholia: ἀπὲ τοῦ εἰπεῖν,
οὐκ ἔφουε ὀδύνας, εἶπε φράτορας,
ἵνα ὡς ἔτινον διαβαλῆ. ἢ δὲ παροί-
μια, ἐπιτέτης ὢν ὀδύνας οὐκ ἔφου-
ε: cf. Solo apud Apost. XIV, 94,
1. Bergkiius Comm. de Com. Att.
ant. Rell. 108.

- 41 Οὐκ ᾤραν τὰν εὐχὰν ἄλλας μείζονος εὐχᾶς
δεισθαι: Λυκαδαίμωνιος εὐξάμενος ἀπὸ τοῦ Λευιάτα
ρίπτειν ἑαυτὸν ἀνέβη καὶ ὑπέστρεψεν ἰδὼν τὸ ὕψος· ὄνει-
διζόμενος δὲ τούτ' εἶπεν.
- 42 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον: ἐπὶ τῶν μὴ τὰ πρὸς- 5
ἴκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαροῦντων. Ἐπιγέμους τοῦ
- 39ο Οὗτε συμπόσιον χωρὶς ὀμιλίας, οὔτε πλοῦτος χωρὶς ἀρε-
τῆς ἠδονὴν ἔχει: Φωκίανος.
- 39ρ Οὐ ποτε σὸν μῆμα Εὐριπίδης ὄλετο.
- 39q Οὐκ ἦν ἂν ἀνθρωποισιν ἐν βίῳ φθόνος, 10
εἰ πάντες ἦμεν ἐξίσου παφνοῦτες.
εἰς τὰπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾷ φίλοι: Ἀγάθωνος.
- 39r Οὐκ ἔστιν ἄφοβον εἶναι φοβερόν φαινόμενον: Ἐπικούρον.
- 39s Οὗτε σύμφορόν ἐστι γυνὴ γεία ἀνδρὶ γέροντι, 15
οὐ γὰρ πηδαλίφ παιδεται, ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασαι δὲ δεσμά
πολλάκις ἐκ τυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα: Θεόγγιδος.
- 39t Οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων
ὄπως γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης: Ἀλέξιδος.
- 39u Οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν θηρίον 20
γυναικός, ἀπ' ἐμαντῆς ἐγὼ ταυμαίρομαι: Ἀλέξιδος.
- 41a Οὐκ ἔστιν κραιττοῦ τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἐν: Ἀμφιδος.
- 41b Οὐ δεῖ φιλογέλωτα εἶναι σχέδον ὅταν τις φλέγη ἰσχυρῶ
γέλωτι, ἰσχυρὰν καὶ μεταβολὴν ζητεῖ τὸ τοιοῦτον: Πλάτωνος.

5. ἐπὶ — φλυαροῦντων] Suidas in fine posuit. 8. Φωκίανος] Ἀ-
ριστοθέωνος Stobaeus. 9. Εὐριπίδη ὄλετο Gellius. 10. ἄν] ἐν Ab. 12.
Tertius versus est Euripidis: Stob. l. c. 13, Eur. Belleroph. fr. 5 Matth.
14. οὔτος Stobaeus. 16. ἀπορρήξασαι idem. 19. ὄπως] πάν-
των Meinekus coniecit. ὄπως κτλ.] γυναικὸς εἰ μὴ τὰς φορέας χρηστικῆς
ἐγγ Ab, versus Euripidis ex Stob. l. c. 8 huc casu translatus. Ἀλέξ-
ιδος] Ἀντιφάνους Ab, Stobaeus. 20. οὐθὲν Stobaeus. 21. εἰς-
ορᾶν γυναικὸς Ab, quod eiecto v. θηρίον Meinekus recepit. 22. ἴσται
οὐδὲν A, sed οὐθὲν delevit: ἴσται Stobaeus. 23. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ φιλο-
γέλωτάς γε δεῖ εἶναι· σχέδον γὰρ ὅταν Plato.

39s. Arsen. XLI, 13: Stob. Flor.
1, 30. Antisth. fr. 6 p. 57 Winkelm.
39r. Ara. XLI, 14: Gell. N.A. XV, 20.
39q. Arsen. XLI, 15. LIII, 2:
Stob. Flor. 38, 12.
39t. Arsen. XLI, 16: Max. Conf.
Serm. 24, p. 606 Comb.
39s. Arsen. XLI, 17: Stob. Flor.
71, 2. Theogn. 457.
39t. Arsen. XLI, 18. XV, 86:
Stob. Flor. 72, 9. Antiph. fabb.
inc. fr. 53 Mein.

39s. Arsen. XLI, 19. XVI, 45:
Stob. Flor. 73, 39. Alex. fr. inc.
fabb. 39 Mein,
41. Plat. Apophth. Lacon. 236 D:
Arsen. XLI, 76.
41a. Arsen. XLI, 77: Stob. Flor.
33, 6. Com. Gr. Fr. T. III, p. 319
Mein.
41b. Arsen. XLI, 78: Plat. Reip.
III, 388 E.
42. Suidas: Arsen. XL, 78. Ze-
nob. V, 40: add. annot. ad Greg.

Σικωνίου τραγωδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο. ὄθεν ἢ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντας τοῦτοις ἡγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικά ἐλέγοντο. ὕστερον δὲ καταβάντες εἰς τὸ τραγωδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας 5 ἐτραπήσαν, μήκετι τοῦ θεοῦ μνημονιύοντας· ὄθεν καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θεοπίδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. Θεαίτητος ἐν τῷ περὶ παροιμίας Παράσιόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίους ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον, τοὺς δὲ ὀρῶντας τὰ τε τῶν 10 ἀγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρσίου Διόνυσον ἐπιφωνεῖν, *Τι πρὸς Διόνυσον;*

- 43 Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις: ἤγουν οὐδὲν ἄγροικον.
 44 Οὐκ ἐν δέοντι χρῆ τῷ δέοντι: ἐπὶ τῶν ἀλόγως τι ποιούτων. 15
 45 Οὐτ' ἰχθύς φωνήν οὔτ' ἀπαίδευτος ἀρετήν.
 43a Οὐδ' ἀπομύξασθαι σύνοιδεν: ἐπὶ τῶν ἐπιαικῶς ἀνοήτων.
 45a Οὐδεὶς ἔπατρον ἦδομαις ἐκτήσατο.
 οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥάθνημος ἐνκληῆς ἀνήρ,
 ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τῆν εὐανδρίαν. *Εὐριπίδου.* 20

1. αὐτὸν] τὸν Διόνυσον Suidas: "Ἀδραστον C. O. Muellers coniecit Dor. II, 367. οὐ ποιήσαντος coniecit Thierachius ad Pind. T. I, 151: vulgatam Friebelius ad Graec. Satyrogr. Fr. p. 3 defendit probante M. Schmidio Diatr. in Dithyr. p. 191. A. ἔλλεγο Suidas. μεταβάντες idem. 6. θεοῦ] Διονύσου idem. ὄθεν τοῦτο idem. 7. δὲ ἐν idem. 8. Παρῥάσιον idem, N. 11. ἀνταγωνιστῶν Suidas. Παρῥάσιον N, Suidas. 12. πρὸς τὸν Suidas. 13. ἀπὸ τοῦ, οὐδὲν ἐν κληῆς ἢ κοινόν Suidae explicatio est. 16. Πλουτάρχου A praemittit ex Maxim. Conf. Serm. 17, p. 584 Comb., Ἐπιποίου Ant. Mel. 134, p. 209 Fabr. ἐν ἰχθύσι Stobaeus. ἐν ἀπαίδευτοις idem. ἀρετήν δὲ ἰζητεῖν idem: διδασκτῆρ εἶναι τῆν ἀρετήν u. 18. οὐδεὶς] Καρκίνου Stobaeus praemisit: v. Matthiae ad Eurip. Trag. T. IX, p. 43. 19. οὐδεὶς γὰρ] Εὐριπίδου Ἀρχιλάω Stobaeus praemisit: fr. 8, 2 Matth. γὰρ ὢν Ab om.

Cypr. M IV, 73. Χαμαιλέων] v. Westermannus ad Voss. Histor. Gr. 413. Θεαίτητος] v. Paroem. Gr. T. I, XI: idem Theaetetus videtur afferri a Scholl. ad Theocrit. I, 118. 147. Παρῥάσιον] de Parrhasii victoria Corinthiaca Welckerus dixit in libro qui inscribitur *Annales de l'institut archéologique* T. IV, 385. Ceterum Polybius non Parrhasium, sed Aristidem pictorem in hac re nominavit: v. Strab. VIII, 381.

43. Suidas: Arsen. XL, 79.
 43a. Arsen. XL, 80.
 44. Dictum Anaxandridae adscriptum in Plut. Apophth. Lac. 216 F, Leonti ibid. 224 F, Leonidae in eiusd. V. Lycurg. 20.
 45. Ioann. Damasc. in: Gaisfordi Stob. IV, p. 65: Arsen. XLI, 79. Plut. fr. 8, ubi v. Wytttenbachius.
 45a. Arsen. XLI, 80. LII, 86: Stob. Flor. 29, 31. 32.

- 46 Οὐκέτ' ἐμὸν τὸν πράγμα· πολλὰ χαίρετέω· παρ-
 ὄσον τῶν ξένων οὐδαίς φροντίζει.
- 47 Οὐδ' ἐν σελίνοισι· ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐφθακό-
 των· ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα,
 τοὺς λεγομένους παρακλήτους, σέλινα καὶ πήγωνα κατεφύ- 5
 τεινον· βούλεται οὖν λέγειν ἢ πυρομρία, οὕτω οὐδὲ ἀρχὴν
 ἔχεις τοῦ πράγματος· καθύπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰς-
 ἰόντες ἐν τοῖς σελίνοισι εἰσίν.
- 48 Οὐδ' αἰδοῦς σοι πέρδικος· δηλονότι ἔνεστιν· ἐπὶ
 τῶν ἀνάνδρων καὶ μὴ αἰδουμένων ἐν τοῖς πολέμοις·· Οἱ 10
 γὰρ πέρδικες τῶν θηλειῶν ἐρωσι· δριμύτατα· οὐκοῦν οἱ
 τρέφοντες τοὺς ἀθλητὰς πέρδικας, ὅταν αὐτοὺς εἰς τὴν
 μάχην τὴν κατ' ἀλλήλων ὑποθήγῃωσι, τὴν θήλειαν ἐκάστῳ
- 46a Οὐποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
 οὐδ' ἐπὶ τῷπραχθέντι ποιήσεις ὑστερον οὐδέν·· Ἀριστοφά- 15
 νους ἐν Εὐϊήνῃ.
- 46b Οὔτοι ἐγὼ θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις;
 τοῦτο πᾶς τις ἐχέτω ἀπόκρισιν πρὸς τοὺς κλόκακας.
- 46c Ὅρνιθες δὲ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγᾶς ἡλίου
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἀνείσιμοι. 20
- 46d Οὐδ' εἰοικε Ληθὰ θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαασέμεν, ἀλλὰ εἶεσθαι.
- 46e Οὕτω γνώμης ἔχουσιν, ἐξ οὐρίας φιλεῖ τὰ πράγματα φέ-
 ρεσθαι·· Λιβανίου.
- 46f Οὕτω τὸ λίαν γ' ἤσσον ἐπαινω τοῦ μὴδὲν ἄγα.

3. μηδὲ] μὴ δ' ἐπὶ Photius. πεφθακότων Suidas. 4. εἰς] ἐπὶ
 Photius. τοῖς Z om. 5. παρακλήτους Suidas, Photius: eadem
 forma Hesychius utitur: v. G. Diendorfius ad Steph. Thea. L. Gr. T. VI,
 844 D. 7. ἐν τοῖς κήποις] εἰς τοὺς κήπους VB Hesychius. 9.
 αἰσθῶς Z. 10. ἀνδρῶν A. οἱ — οὐκοῦν] ἀκολουσάτατοι τῶν ὀρνί-
 θων οἱ πέρδικες εἰσὶν. ταῦτά τοι καὶ τῶν θηλειῶν [θηλειῶν Z] ἐρ. θρ.,
 καὶ τῆς λαγνείας ἡττώμενοι συνηχίατά εἰσιν οἱ γρ. οὐκοῦν As. 17.
 οἷτοι ἐγὼ] οὔτως τοῖς Homerus. 22. τοῖς γὰρ οὕτω Libanius. 24.
 γ' Euripides om.

46. Diog. VII, 9: Arsen. XLI, 25.

46a. Arsen. XLI, 26: Arist. Pac.
 1083. 1085. Apost. IX, 50.

46b. Arsen. XLI, 27: Hom. Od.
 II, 187, ubi Eustath. 1799, 8 haec
 annotavit: ἰστίον δὲ ὅτι, οὔτε τοι
 θεός εἰμι καὶ τὸ εἶης, ἔχει ἂν ποτε
 πυρομριακῶς ῥηθῆναι, ὅτι τις οἷα
 εἶθιλε οὐκοῦν ἐπαίτους τοῖς ἐπὶ
 ταῦτον.

46c. Arsen. XLI, 28: Hom. Od.
 B, 181.

46d. Arsen. XLI, 29: Hom. Od.
 Γ, 335 sq.

46e. Arsen. XLI, 30: Liban. Oratt.
 T. IV, p. 12 R. Cf. Apost. VII, 56.

46f. Arsen. XLI, 31: Eur. Hip-
 pol. 263. Greg. Cypr. L II, 79.

47. Suidas: Arsen. XL, 81: Pho-
 tius. Append. Provn. IV, 38.
 Apost. XVII, 19.

48. Arsen. XL, 82. οἱ γὰρ κτλ.]
 Aelian. N. An. IV, 1. Cf. adn. ad
 Apost. VIII, 70.

- παριστάναί ποιοῦσιν. οὐ γάρ τί που ἰστώμενος φανῆναι
ἢ τῆ ἱρωμένη ἢ τῆ γαιμετῆ ὁ πέρδιξ ὑπομένει· τεθνήξεται
δὲ μᾶλλον παιόμενος, ἢ ἀποστραφεὶς ἰδεῖν τολμήσει ταύ-
την ἀσχημίως, παρ' ἧ βούλεται εὐδοκίμειν· ἀκούω δὲ
Κρητικῆ τινα ἱραστήν, ἀγαθὸν τὰ τε ἄλλα καὶ τὰ πολέμια,⁵
εἶναι δὲ παιδικὰ μισράκιον ὄρα διαπρεπές. μάχης δὲ γενο-
μένης; καὶ ἀθρόας ὠθουμένης εἰς αὐτὸν τῆς τῶν ἐχθρῶν
φάλαγγος, προσπταῖσαι νεκρῷ κειμένῳ, καὶ περιτραπήναι
λέγουσιν αὐτὸν. τῶν οὖν τις πολεμίων παίειν ἔμαλλε κατὰ
τῶν μεταφρένων τὸν ἄνδρα· ὁ δ' ἐπιστραφεὶς, μηδαμῶς,¹⁰
εἶπεν, αἰσχρὰν καὶ ἀναλκῆ πληγὴν ἐπαγάγης, ἀλλὰ κατὰ
τῶν στέρνων ἀντίαν παῖσον, ἵνα μὴ μου δουλίαν ὁ ἐρώμι-
νος καταψηφισῆται καὶ φυλάξῃται περιστείλαί με νεκρόν.
αἰδοσθῆναι μὲν οὖν ἄνθρωπον ὄντα φανῆναι κακόν, οὐπω
θυμαστόν· πέρδικι δὲ μετεῖναι αἰδοῦς, ὑπέροσμνον τοῦτο¹⁵
ἐκ τῆς φύσεως τὸ δῶρον. Κλιώκυριος δὲ ὁ ῥίψασπις καὶ ὁ
δουλὸς Πάισανδρος οὔτε τὰς πατρίδας ἠδούντο, οὔτε τὰς
γαμητάς, οὔτε τὰ παιδιά.
- 49 Οὐδὲ κῦων παύσαιτ' ἂν ἄπαξ σκυτοτραγεῖν
μαθῶν: ὅτι τὸ ἔθος σχεδὸν ἀμετάβλητον. 20
- 50 Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀστυκὸς ἀνὴρ: ἐπὶ τῶν
ἀδικῶν.
- 51 Οὐ τὸν στρατηγόν, ἀλλὰ τὸν τρώσαντα: Τιμό-
- 49a Οὐδ' ἂν χρέονος ὁ πάντων πατὴρ δύνατο θέμεν ἔργων τέλος.

1. παριστάναί Α. ποιοῦσιν ἐκείτω τὴν σύννομον, σύφισμα τοῦτο
δουλίας καὶ κήκης τῆς κατὰ τὴν ἀγωνίαν ἀντίπαλον αὐτοῖς ἐφόντες. οὐ Αs.
3. ἢ ὁμόσε χαροῦντος ἀποστρ. Αs. 4. εὐδοκίμει] τοῦτο τοι καὶ
Κρητικῆς ὑπὲρ τῶν ἱρωμένων ἱεροῦσιν Αs. addit. δι] γὰρ Αs, δι καὶ Α.
5. τινα Αs ignorat. 6. δι] μὲν Αs. εὐγενὲς μισράκιον Αs. De
amassii virtutē uberius Αs egit. μάχης γέ. apud Aelianum non legun-
tur. 9. πολεμίων, ὁ μάλιστα πλησίον, ἀνταγωνιστὴς, παίειν Αs. 13.
νεκρῶν, καὶ μάλα γε ἀσχημονοῦντε προελθεῖν οὐ τολμῶν. αἰδοσθ. Αs. 16.
δῶρον. Ἀριστοδόμος δὲ ὁ τρώσας καὶ Κλ. ὁ ῥίψας τὴν ἀσπίδα Αs. 20.
Ab M explicationem om. 21. φρονεῖ δίκαιον] μέγα φρονεῖ Suid. s.
ιστυκός. ἀστυκός] ἰστυκός Suidas cum reliquis. Explicationem
Suidas cum reliquis om. 23. ἀλλὰ τὸν τῶν στρατηγῶν τὰ στρα-
ματι κομίζοντα Plutarchus: Apostolius corrupto Plutarchi codice
usus est. 24. δύναται Pindarus.

49. Greg. Cyr. M IV, 74: Ar-
sen. XL, 83. 65.

49a. Arsen. XL, 66: Pind. Ol.
II, 16.

50. Suidas: Arsen. XL, 84: Pho-
tius, Eustath. ad Hom. Il. A, 141,

quem in ann. ad App. Provn. IV,
35 proposui. Dicebatur in eos, qui
inconsiderate ac temere agunt.

51. Plut. Apophth. Regg. ceti.
187 C: Arsen. XLI, 81. Paulum
differt Plut. de republ. seni ger. 8,

θεος εἶπε τῶν ῥητόρων προαγόντων τὸν Χάρητα καὶ ἀξιούντων τοιοῦτον εἶναι τὸν Ἀθηναίων στρατηγόν.

- 51a Οὐχὶ καὶ αἱ χελῶναι διὰ μιᾶς πᾶσαι πλέαι: ἐπὶ τῶν διὰ τινος εὐεργετουμένων· φασὶ γὰρ ὁπόταν μία χελώνη πίη, αἱ λοιπαὶ ἀπὸ τοῦ ὄρου αὐτῆς ποτίζονται. 5
- 51b Οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος ποτηροῦ τρόπου περιεργίετο· καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορίζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδύνων.
- 51c Οὐ γὰρ αἰρετέον πάντως τὸ ῥαδίως ἀλισκόμενον: Πλουτάρχου. 10
- 51d Οὐκ ἂν πρῆαιμην οὐδ' ἂν ἰσχύωδος μᾶς: Ἀριστοφάνους Εἰρήνη. 15
- 51e Οὐκ ἔκλεψα τῶν σῶν ἀξίον τι καὶ τραχός.
- 51f Οὕτως οὐ πάπτεσσι θεοὶ χαρίετα διδοῦσιν ἀνδράσιν, οὔτε φνὴν οὔτ' ἄρ φρένας οὔτ' ἀγορητήν. 15
ἄλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πῆλει ἀνήρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεισι στρέφει: Ὀδυσσεΐας Θ.
- 51g Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας: Εὐριπίδου.
- 51b Ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλεῖσθαι. 20
ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολυμηΐα ἔργα·
ἄλλω δ' ὄρχηστᾶν, ἑτέρω κίθαριν καὶ αὐδὴν.
ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεὶ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
ἑσθλόν, τοῦ δ' ἐπαυρίσκοντ' ἀνθρώποι: Ἰλιάδος Ν.
- 51i Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει, 25
φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
ἑσθλὸς δ' αὖ κἀκείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
ὃς δὲ κε μῆθ' αὐτῷ νοήη μήτ' ἄλλον ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλλεται, ὃ δ' αὐτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.

1. προαγόντων Plutarchus. 3. οὐ καὶ C. 5. οἴρου W, οἴρου Z, οἴρου C. κίνουοι C. 6. τρόπου ποτηροῦ Aeschines. 8. ἡμετέρων idem. 13. οὐκ ἔκλεψα] ἢ κλεψα Aristophanes. 15. ἀγορητὴν Homerus. 18. αὐτὸς Euripides. βροτῶν] χρι Stobaeus: v. Vaterus ad Eur. l. c. 20. δυνήσεται Homerus. 22. ὄρχηστῶν idem. 24. τοῦ δὲ τε πολλοὶ idem. 25. νοήση Hesiodus. 26. Versus secundus in Boissonadi codice deest. 28. μήτ' αὐτὸς Hesiodus.

789 D, quem Stob. Flor. 54, 43 secutus est.

51^a. Arsen. XLI, 82: App. Provn. IV, 43.

51^b. Arsen. XLI, 83: Aeschin. c. Ctesiph. §. 173, p. 564 R.

51^c. Arsen. XLI, 84: Plat. de amic. mult. 4, p. 94 E.

51^d. Arsen. XLI, 85: Arist. Pac. 1223.

51^e. Arsen. XLI, 86: Arist. Ran. 614.

51^f. Arsen. XLI, 87: Hom. Od. Θ, 167.

51^g. Arsen. XLI, 88: Stob. Flor. 54, 9. Eur. Rhes. 106.

51^h. Arsen. XLI, 89: Hom. II. Ν, 729.

51ⁱ. Arsen. XLI, 90: Boiss. Anecd. I, 115. Hesiod. ἔργ. 293.

- 52 Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώσουσιν: ἐπὶ τῶν ἀγρο-
- 51k Οὐ μόνον εἰς Πέρσας ἀνέβη Ξενοφῶν διὰ Κῦρον,
ἀλλ' ἀνοδὸν ζητῶν εἰς Διὸς ἦτις ἄγει.
παιδείης γὰρ εἴης Ἑλληνικὰ πρᾶγματα δείξας,
ὡς καλὸν ἢ σοφίῃ μῆσατο Σωκράτους: Διογένης 5
ἐπιγράμμα εἰς Ξενοφῶντα.
- 51l Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἵπος μερόπων τιγὶ λήθη,
ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.
δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος εἰς ἐπὶ οὐ μὲν ἄπυρος
ἦν δέμας, εἰτ' ἀνεθείς κάθεται πηρομελής: τοῦ 10
αὐτοῦ εἰς Θεόφραστον.
- 51m Οὐ ποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπαῖν.
πολλοὺς δὲ πλοῦτω καὶ γίνεαι γαυρουμένους
γυνὴ κατέσχεν ἐν δόμοισι νηπία: Εὐριπίδου.
- 51n Οὐ πάντας οὔτε δυστυχούσιν ἐν γάμοις 15
οὐτ' εὐτυχούσι: συμφορὰ δ' ὅς ἂν τύχη
κακῆς γυναικός, εὐτυχίᾳ δ' ἰσθλῆς τυχῶν.
- 51o Οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνήρ ληΐται ἄμαινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὐτῆς κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχον ἦτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμὸν περ ἴοντα 20
εἴνε ἄτερ δαλοῦ καὶ ἐν ὠμῶ γήραι θῆκε: Ἡσιόδου.
- 51p Οὐκ ἔστιν οὔτε ταῖχος, οὔτε χρήματα,
οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή: Ἀλέξιδος.
- 51q Οὐ πάνυ εἰσθ' ἀληθὲς οὐδὲ ἐν λέγειν γυνή: Μενάνδρου.
- 51r Οὐχ οὕτω τοῖς ὀρφανοῖς παισὶν ὡς τοῖς ἀνοήτοις ἀνδράσιν 25
ἐπιτρόπους χρὴ παρτείνειν: Πλουτάρχου.

1. ὅσον Kusterus. ὑπνώσουσιν Suidas. 2. εἰς Diogenes.
3. ἄγοι idem. 7. τιν' ἐλήθη Iacobsius Anth. Pal. VII, 110. 12.
Εὐριπίδου Ἀλεησις. Οὐ ποτε — λυπαῖν. Εὐριπίδου Σθεν-
βοίας. Παλλοῦς κτλ. Stobaeus. 14. κατέσχεν' ἐν idem. 16.
εὐτυχούσιν Stobaeus. 17. Εὐριπίδου Stobaeus addit. 20. δε-
πνολόχης Hesiodus. 21. ἐν abest ab Hesiodo. δέμας Hesiodus.
23. Ἀλεξιδος] Εὐριπίδου, Ab, Stob. Flor. 74, 13, Eurip. Danaes fr. 12
Matth. Recte Fritzschius ad Arist. Thesm. p. 151 statuit, ab Alexide
integros Euripidiam versus in comoediam receptos esse. 25. ὡς κτλ.]
ἢ ἀνασθῆτοις ἀνδράσι ἐπιτρόπων ἴσται χρεια Georgides. 26. χρὴ] δι
Maximus.

51k. Arsen. XLI, 91: Diog. Laert. II, 58.

51l. Ars. XLI, 92: Diog. Laert. V, 40.

51m. Arsen. XLI, 93: Stob. Flor. 68, 14, 15. Οὐ ποτε — λυπαῖν] Eur. Alceste 239. πολλοὺς κτλ.] Eur. Sthenob. fr. 8 Matth.

51n. Arsen. XLI, 94: Stob. Flor. 69, 3. Eur. fr. fabb. inc. 49 Matth.

51o. Arsen. XLI, 95: Hesiod. Epy. 702.

51p. Arsen. XLI, 96. XVI, 46: Stob. Flor. 73, 42. Alex. fr. inc. fabb. 40 Mein.

51q. Arsen. XLI, 97. XVI, 56: Stob. Flor. 73, 59. Menand. fr. fabb. inc. 198 Mein.

51r. Arsen. XLI, 98: Anton. Mel. 28, p. 41 Fabr.: Max. Conf. Serm. 60, p. 670 Comb., Georg. in Boiss. Anecd. I, 73. Est Plat. fr. 20 Wyt.

52. Arsen. XL, 85. οὐδ' —

πρῶτον· παρόσεν ἢ ἀηδὼν ἀγροικεὶ διὰ τὸν Ἰτυν. μάλ-
λον δὲ διὰ δειλίαν·: Ἔστι δ' ὁμοίως ἢ ἀηδὼν φιλόμου-
σος καὶ φιλοξενος. ἐν γούν ταῖς ἐρημίαις ὅταν ᾄδῃ πρὸς
ἑαυτὴν ἀπλοῦν τὸ μέλος καὶ ἀνευ κατασκευῆς ᾄδει, ὅταν
δὲ ἀλῶ, καὶ τῶν ἀκουόντων μὴ διαμαρτύνη, ποικίλα τε 5
ἀναμιέλπει καὶ τακρῶς ἐλίττει τὸ μέλος.

53 Οὐ γανήση ἰδὼν ἐς Ἀρβέλας· ἐπὶ τῶν εὐεξαπαιήτων.

54 Οὐδὲν Ὁρέστης πρὸς ἡμᾶς καὶ Πυλάδης· ἐφ'
ἑταίροιν ἄγαν ἀλλήλων φιλοῦντοιν· τούτω γὰρ ἐπὶ φιλία

51a Οὐ γὰρ τὸ μὴ λαβεῖν τάγαθὰ οὕτω χαλεπὸν, ὡς τὸ λα- 10
βόντα στερηθῆναι·: Ξενοφῶντος.

51b Οὐθεὶς ἐπ' αὐτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ, Πάμφιλε,

σαφῶς· ἐτέρου δ' ἀσχημονοῦντος ὄψεται·: Μερόνδρου.

51c Οὐ πρότερον ἀληθινούς φίλους κτήση, πρὶν ἂν τοὺς φαν- 15
λους ἀποδιώξῃς·: Ἰσοκράτους.

51d Οὐτε ἱππος εὐγενὴς κρίνοιτ' ἂν πελυτελῆ σκετὴν ἔχων, ἀλλ'
ὁ τῆ φύσει λαμπρός· οὔτε ἀνήρ σπουδαῖος ὁ πολῖτιμον οὐσίαν
κεκτημένος, ἀλλ' ὁ τῆν ψυχὴν γενναῖος·: Πλουτάρχου.

51e Οὐκ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων
τοὺς λόγους δεῖ κρατεῖν· οὐ γὰρ ἔνευσεν τῶν λόγων τὰ πράγματα 20
συντελεῖται, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι·: Σωκράτους.

51f Οὐτε ὕδωρ θολερὸν οὔτε ἀπαίδευτον ψυχὴν ταράσσειν
δεῖ·: Πλουτάρχου.

1. παρόσεν] locus apud Suid. s. οὐδ' ὅσον qui exstat in edd. anti-
quis, ab interpolatore profectus est: v. Bernhardius. 2. ἴστι — ἰρ]
Χάριμος ἀκοίσι τοῦ Μανουιλίου τοῦ λιγόντος φιλόμουσον μὴ εἶναι τὴν ἀηδῶνα,
ἦδη δὲ καὶ φιλόδοξον· ἐν As. 4. ᾄδει] τὴν ὄρνις ᾄδειν As. 6. ἀνα-
μιέλπειν As. ἐλίττειν As. 7. οὐ] τί οὐ Z. 12. οὐθεὶς Meine-
kias. ἐφ' αὐτοῦ Stephanus. 14. κτήσαι Maximus. 15. Auctoris
nomen abest ab Maximo. 16. ἂν ὁ Stobaeus. 18. Πλουτάρχου]
Σωκράτους Stob. Flor. 1, 37. 23. Πλουτάρχου] Ἐπικουρίου Anton. Mel.
209 Fab., Ἰσοκράτους Georg. in Boiss. Anecd. I, 93.

ἀγροικεῖν] Suid. s. ἀηδῶν: cf.
App. Provn. IV, 41 et Macar. VI,
69. Ὀρέσθης — δειλίαν] Suid. codd.
p. 1206 Bernh. Ἔστι κτλ.] Ae-
lian. N. An. V, 38.

53. Arsen. XLI, 45: cf. Apost.
XVI, 75.

54. Arsen. XLI, 46. Greg.
Nazianz. Or. 20, p. 332 B: καὶ
ἐννοεῖς οὐκ ἀνώγειός καὶ ὄντες παρ'
αὐτοῖς καὶ ἀκείοντες οὐδὲν τοιοῦτον
αὐτοῖς οἱ Ὁρέσται καὶ οἱ Πυλάδαι,
οὐδὲν οἱ Μολωνδαί, τῆς Ὀμηρικοῦ
δύλου τοῦ Θαιῖμα, οὗς κοινωρία συμ-
φορῶν ἰγνώρισε κτλ.

51a. Arsen. XLI, 99: cf. Apost.
XIII, 39.

51b. Arsen. XLI, 100: Stob. Flor.
23, 3. Men. fr. fabb. inc. 85 Mein.

51c. Arsen. XLII, 1: Max. Conf.
Serm. 6, p. 549 Comb.

51d. Arsen. XLII, 2: Max. Conf.
Serm. 12, p. 569 Comb. Plut. fr.
57 Wyt.

51e. Arsen. XLII, 3: Max. Conf.
Serm. 15, p. 580 Comb.

51f. Arsen. XLII, 4: Max. Conf.
Serm. 17, p. 584 Comb.

διαβεβήθησαν. ὁμοία τῇ· οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς οἱ Μολιονίδαι.

- 55 Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμῆι τοῖς πολλοῖς· Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ Κτησιφώντος· παροιμία ἐστὶν ἑλληνικῶς λεγομένη· προσυπακουστίον οὐν ἔξωθεν τῆς ἀγκύρας. 5
- 56 Οὔτε χθὲς τὸ χρυσίον οὔτε σήμερον τὸ θηρίον ἐξέπληξε τὸν Φαυρίκιον· ἐπὶ τῶν κραιπνῶν χρημάτων καὶ γενναιοτάτων.
- 57 Οὐκ ἔνστι συκοφάντου δῆγματος· ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων. Λαίπει φάρμακον. 10
- 58 Οὐκ ἐπαινεθεῖης, οὐδὲ ἐν περιδείπνοις· ἐπὶ τῶν μηθενὸς ἀξίων· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, εἰ καὶ φαῦλος ἦν.
- 59 Οὐκ ἂν κινήσης οὐδεμίαν ἀσπίδα, ἀλλ' ἀπὸ σκυτάλλης μόνον καὶ τρίβωνος· ἐπὶ τῶν πειθηρίων. 15
- 60 Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς· διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὐξασθαί φασιν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείβωλον εἶναι τὸν πλοῦν. ἢ ἐπει πολλὰ ἦσαν ἑταῖραι καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς· 20

3. ὁμῆς Z. 4. περὶ] ἴσθρ Harpocratio. ἑλληνικῶς Bekkerus: sed optimi Harpocratiois libri cum Apostollo faciunt. 5. τῆς] τὸ Harpocratio, AZ. 7. Φαυρίκιον Z. 8. χρημάτων ZR om. 9. ἀλλ' οὐκ Suidas: ἀλλ' omissum est in glossa novicia Suidae p. 1314 Bernh. 10. λαίπει δὲ τὰ φ. Suidas. 15. σκυτάλλης A. 20. μόνων Suidas, A.

55. Harpocr. 141, 15: Arsen. XLI, 47: Phot. Suidas. Κτησιφώντος] §. 281. De ellipsea genere cf. Disseuias ad Demosth. L c., Blomfieldus ad Aesch. Agam. gl. 488: add. Apost. VII, 61.

56. Arsen. XLI, 55. Plut. Apophth. Regg. cett. 195 A, V. Pyrrh. 20.

57. Suid. s. ἀλλ' οὐ: Arsen. XLI, 48. App. Provn. I, 21. Est Arist. Plut. 886.

58. K in nou. ad Diog. VII, 24: Arsen. XLI, 49. Greg. Cypr. L II, 85.

59. Arsen. XLI, 50. Conglutinatum est e Plut. V. Lycurg. 30: οὕτως ἢ πόλις [Sparta] ἀπὸ σκυτά-

λλης μιᾶς καὶ τρίβωνος ἄρχοντα τῆς Ἑλλάδος ἀγκύρα καὶ βουλομένης κατέλας τὰς ἀσπίδας θναστικῆς καὶ τρυφνίδας ἐν τοῖς πολιτεύμασι καὶ πολέμοις ἐβήθησε καὶ οὐσίαις κατέπαυε, πολλὰς οὐδ' ἀσπίδα κινήσασα μίαν, ἀλλ' ἐν πύμψουα περισβήτην, φ πάντες εὐθὺς ἐποίησαν τὸ προστασσόμενον.

60. Suidas: Arsen. XLI, 51. Diog. VII, 16. Quam ultimo loco posuit explicationem, ea ex Aristophane Byzantio fluxit: Hesych. s. οὐ παντὸς ἀ. εἰς K. ἴσθ' ὁ πλ.: Ἀριστοφάνης. ἐπει δοκεῖ τοῖς ἐς Κόρινθον ἐκπλοῦσι ξίνας χαλεπὴ τις ἢ πόλις εἶναι διὰ τὴν τῶν ἑταίρων γοητίαν: v. Nauckius ad Arist. Byz.

- 61 Οὐκ ἔστι πρὸς δαιμόνια φωτὶ μάχεσθαι: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 62 Οὐχ ὁ τόπος τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ αὐτὸν ἐντιμον ποιεῖ: ὅτι ἡ ἀρετὴ, ἀλλ' οὐχ ἡ πατρὶς τὸν γενναῖον τιμᾷ. 5
- 63 Οὐκοῦν ἐν ψυχρῷ τούτους ἐψήσωμεν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Χαρμίδης γὰρ ὁ Λαρισσαῖος ἀκούσας διηγουμένου τινὸς ἐν ὕδατι ζώσας ἰδεῖν ἐγγέλως, ἔφησε ταυτί.
- 61a Οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας: ἐπὶ τῶν μὴ πολυπραγμονούντων καὶ ἀμαθῶν. 10
- 61b Οὐ θεομαχῆσω, σῶν λόγων πεισθαῖς ὕπο: Εὐριπίδου.
- 61c Οὐ δύναμαι τὴν ἀγα φέρω κάμπιθεται μοι βεῖν.
- 61d Οὐ μέλει τῇ χελώνη μυῶν: ὁμοία τῇ Ἐλέφας μῦν οὐ δάκνει.
- 63a Οὐ τὰ χρήματα φίλον, ἀλλ' ὁ φίλος χρήματα: καὶ χρή- 15
ματα μὲν φιλίαν οὐδέποτε ἀν ἐργάσαιο, ὥσπερ οὐδὲ γῆ θεόν, φιλία δὲ χρήματα ῥαδίως ἀν κτήσαιο, καθάπερ καὶ θεὸς γῆν: Μοσχίωνος.

1. οὐκ ἔστι] ὀππότε' ἀνὴρ ἰδίῃ Homerus. δαιμόνια idem. 6.
ἐψήσωμεν Plutarchus. 8. ἐγγέλως idem. 11. κοί Euripides. 12.
ἐπιθετε Plutarchus: ἐπὶ μοι θέτε τὸν βεῖν metri causa Reiskius. 15.
φίλον] φίλοι Maximus. ὁ φίλος] οἱ φίλοι idem. 16. ἡ γῆ idem. 17.
ἀν ab Maximo abest. 18. Μοσχίωνος] Κάτωπος Maximus.

Rell. p. 237. Usurpat Aristid. Or. περι τοῦ μὴ δεῖν κωμῶσαι T. I, 508 Iebb.: ἡ τὸν μὲν τις Κόρινθον πλοῦν οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἶναι πιστεύομεν, τὴν δὲ τοῦ βίου τοῦ παντὸς πορίαν ἦντινα καὶ δεῖ ἀν δεῖ τῶν ἐπιτηδευμάτων ποιήσασθαι πῶς ἀνὴρ εἴπεται καὶ πᾶς ἐπὶ τούτοις τοῖς οἰαῖ. καθιθεταί τῆδε κἀκίτοι νομίλων τοὺς νέους ἄς ἂν αὐτῷ δοῦν; add. artifex ignotus, qui vasculo figuris ornato inscripsit: οὐ παντὸς ἔστι Κόρινθος: v. Panofka in Gerhardi Ephem. Archaeol. 1847, p. 22. Parodia proverbii exstat in Nicolao comico apud Stob. Flor. 14, 7, 26: οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζαν ἰσθ' ὁ πλοῦς.

61. Hom. II. P. 98, ubi v. Eustathius: Arsen. XLI, 20^a.

61^a. Arsen. XLI, 21. Est ex Arist. Av. 471 desumptum: ἀμαθῆς γὰρ ἔφης καὶ πολυπραγμῶν οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, quem versum ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν dici Suid. s. ἀμά-

θγτος et s. καίηου annotavit. Cf. Diog. II, 95.

61^b. Ars. XLI, 22: Eur. Bacch. 325.

61^c. Arsen. XLI, 23: Plutarch. de vit. sere alieno 6, p. 830 A: ἐπὶ τὸ τῆς παροιμίας ἔσται γέλοιον. οὐ . . . βεῖν' πενίαν φέρω μὴ δυνάμενος, δυνιστὴν ἰπιτίθης στανιῶ, φορτίον καὶ πλουτοῦντι δέχοιστον.

61^d. Arsen. XLI, 24. Greg. Cypr. L III, 33. Apost. XVIII, 19.

62. Arsen. XLI, 20. De hoc apophthegmate eiusque auctore v. Wytttenbachius ad Plut. Apophth. Lac. 208 D: add. Scholl. ad Ioann. Climac. 252: οὐχ ὁ τόπος τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' ἡ ἀρετὴ πέφυκε τὸν νόμον σεμνύνειν, quae ab Ioann. Damasc. Sacr. Parall. 438 B Opp. T. II Ioanni Chrysostomo adscribuntur.

63. Arsen. XLI, 64. Xenophani dictum Plut. adv. Stoic. 46, p. 1084 E adscripsit.

63^a. Arsen. XLI, 65: Max. Conf. Serm. 6, p. 549 Comb.

- 64 Οὐ δύνασαι Θέτιδος καὶ Γαλατείας ἐρῶν: ἐπὶ τῶν ἀνόμοια ζητούντων.
- 65 Οὔτε Ῥώμη πασεῖται Σκηπίονος ἐσώτορ, οὔτε Σκηπίων ζήσει τῆς πόλεως πεσοῦσης: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἤρημένων ἀποθανεῖν. 5
- 66 Οὐ τὺ ἔσσι Καλλιπίδης ὁ δεικλιτίας: ἐπὶ μίμων καὶ ὑποκριτῶν σοβαρῶν. οὕτω γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς μίμους καλοῦσι. Καλλιπίδης γὰρ ὁ τῶν τραγωδοποιῶν ὑποκριτής, ὄνομα καὶ δόξιν ἔχων ἐν τοῖς Ἕλλησι καὶ σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων, εἰπὼν πρὸς βασιλεῖαν τὸν Ἀγησίλαον, 10 οὐκ ἐπιγινώσκεις με, ὦ βασιλεῦ; ἤκουσέ παρα' Ἀγησίλαου τουτοῖ.
- 67 Οὐκ ἔστι διθύραμβος ἂν ὕδωρ πίνῃ: ὁ γὰρ θεὸς εὐρετῆς οἴνου, ᾧ τινι ἐορτάζουσιν.
- 63b Οὐ δοκεῖ μοι χρῆναι παῖδας κτᾶσθαι: ἐροῶ γὰρ ἐν παῖ- 15 δων κτήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, πολλὰς δὲ λύπας, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθνηλέστα, καὶ ταῦτα λεπτά τε καὶ ἀσθενεία: Δημοκρίτου.
- 63c Οὐθ' ἂν σιωπῆς ἔστι χρησιμώτερον: Μενάνδρου.
- 65a Οὔτε ἀρρώστον πληγὴν οὔτε ἀνοήτου ἀπειλὴν δεῖ εὐλα- 20 βῆσθαι.
- 67a Οὐκ ἀεὶ ποταμὸς ἀξίνας φέρει: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀεὶ τὰ αὐτὰ δωρομένων. Γεωργὸν γάρ φασι παρὰ ποταμὸν βαδίζοντα ἀποβαλεῖν ἀξίνην: κατοικτιέροντα δὲ τὸν ποταμὸν ἀνεῖναι αὐτῷ ἀργυρᾶν. τοῦ δὲ φήσαντος οὐκ εἶναι ταύτην αὐτοῦ, ἀνεῖναι αὐ- 25 θις χρυσῆν. ἀργησαμένου δὲ καὶ ταύτην, τὸν ποταμὸν τὴν ἰδίαν αὐτῷ ἀναδοῦναι καὶ τὰς ἄλλας δωρήσασθαι ἀγαστέρινα αὐτῶν

3. Σκηπίωνος Plutarchus. 4. Scribe Σκηπίων. 6. Καλλιπίδης Plutarchus. δεικλιτίας A, δεικλιτίας Plutarchus. *ἐπὶ — σοβαρῶν*] Plutarchus non agnoscit. 8. Καλλιπίδης Plutarchus. 13. *πίνῃ* ex Meinekii emendatione Da. Nunc pro scazonte versum habet Meinekii Com. Gr. Fr. II, 1, 119. 15. *δοκεῖτε* Mullachius. *ἰσορῶ* idem. 16. *κτήσει* idem. 17. *εὐθνηλέστα* Gesnerus. 19. *οἶδ' ἐν* Meinekii. 21. *Φίλωνος* Maximus addit.

63b. Arsen. XLI, 66: Stob. Flor. 76, 15. Democr. fr. 185 Mull.

63c. Arsen. XLI, 67: Stob. Flor. 33, 2. Men. fr. inc. fabb. 288.

64. Arsen. XLI, 52. Usurpat Theophyl. Simoc. Epist. 39.

65. Arsen. XLI, 53. Ex Plut. Apophth. Regg. celt. 201 F. Ex

oratione, qua Scipio legem Papiam dissuasit, haec sumpta esse,

Meierus Oratt. Rom. Fr. p. 190 coniecit.

65a. Arsen. XLI, 54: Max. Conf. Serm. 60, p. 670 Comb. Philon. Opp. T. II, p. 671 Mang.

66. Arsen. XLI, 57. Ex Plut. Apophth. Lacon. 212 F: add. eiusd. V. Ages. 21.

67. Diog. VII, 39: Arsen. XLI, 35.

67a. Arsen. XLI, 36. Macar. VI, 68.

68. Οὐ πατρικὰ ἀύλει μέλη: ἐπὶ τῶν οὐχ ὁμοίως τοῖς πατράσι βιούντων.
69. Οὐ φελλίας ὁ ἀγών: οἶον οὐ στεφανίτης, ἀλλὰ χρηματίτης· ἔλεγον δὲ ἐπὶ τῶν ἀργύριον τελούντων.
70. Οὐ φροντίς Ἰπποκλείδης: ὁ Τιῶνδρος Ἰπποκλείδης μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθέτους τοῦ Σικυω-
 τῆς δικαιοσύνης. ἕτερον δὲ γεωργὸν βουλόμενον τῶν αὐτῶν τυχεῖν, ἐκόντα καταβαλεῖν τὴν ἀξίην ἐν τῷ αὐτῷ ποταμῷ· τὸν δὲ ποταμὸν τὴν ἰδίαν αὐτῷ ἀναπέμψαι· τὸν δὲ πρότερον γεωργὸν παρατυχόντα εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν τὸ προκειμένον. 10
- 68a. Οὐδ' ὅσον κνήσασθαι τὸ οὐς σχολὴν ἄγει: ἐπὶ τῶν πράγμασι πολλοῖς συμπεπλεγμένον.
- 68b. Οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίην μόνον τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἠδονὰς ἔχει, ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει:· Πολυίδου. 15
- 68c. Οὐτὲ τὸν ἄρβῶστον ἢ χρυσὴ ὠφελεῖ κλίη οὔτε τὸν ἀνόητος ἢ ἐπίσημος εὐτυχία:· Ἀκούργου.
- 68d. Οὐ τὸ πλουτεῖν καλόν, ἀλλὰ τὸ ἐκ καλῶν πλουτεῖν:· Ἀπολωλύκου.
- 68e. Οὐ τὸ πένεσθαι κατὰ φύσιν αἰσχρόν, ἀλλὰ τὸ δὲ αἰσχρὰν 20 αἰτίαν πένεσθαι ὄνειδος.
- 68f. Οὐκ ἀντιλέγοντα δεῖ τὸν ἀντιλέγοντα παύειν, ἀλλὰ διδάσκειν· οὐδὲ γὰρ τὸν μαινόμενον ἀντιμαϊνόμενός τις ἰᾶται:· Ἀισχίνου.

3. Οὐ φελλίας] οὐφελίας Ds, οὐ φελλίνας Finckhius in Bergkii et Caesaris Diar. philol. 1844, p. 949, 1846, p. 421, probante C. F. Hermann in Compend. Antiq. Gr. II, p. 374. 5. ο — μέλλων] παροιμία, ἥς μνηστὴς Ἐμμίππος ἐν Δημότιος [fr. 6 Mein.]. Ἰπποκλείδης ὁ Τιῶνδρος μέλλων Suidas. 9. οὐδὲ τὴν ἰδίαν Coraes συναγ. Αἰσικ. μύθ. p. 29. 13. κρατῆρα Stobaeus. 15. Πολυίδου] Εὐρυπίδου Ab, τοῦ αὐτοῦ [i. e. Εὐρυπίδου] Πολυίδου Stobaeus. 16. ἀρβῶστον ἢ χρυσόπους Maximus. 17. Ἀκούργου] τοῦ αὐτοῦ, i. e. Σικυώτου Stobaeus, Πλουτάρχου Maximus. Ἀκούργου ad sequens dictum pertinet. 19. Ἀπολωλύκου] Ἀνεούργου Stobaeus. Quod praebet A, sententiae sequenti apponi debet: natum enim est ex Ἀπολωλύκου Ἀἰσκου: v. Gaisfordus ad Stob. Flor. 95, 9. 24. Ἀισχίνου] Ἀντισθέτους Stobaeus: Ab auctoris nomen om.

68. Diog. VII, 40: Arsen. XLI, 57. Macar. VI, 66.

68a. Arsen. XLI, 58: Macar. VI, 59.

68b. Arsen. XLI, 59. XLIV, 100: Stob. Flor. 91, 8. Eur. Polyid. fr. 9 Math.

68c. Arsen. XLI, 60: Stob. Flor. 94, 13. Max. Conf. Ser. 18, p. 589 Comb. Plut. fr. 60 Wyt.

68d. Arsen. XLI, 61: Stob. Flor. 94, 17. Lycurgi fr. 100 Saupp.

68e. Arsen. XLI, 62: Stob. Flor. 95, 9.

68f. Arsen. XLI, 63. XVII, 54: Stob. Flor. 82, 8. Antisth. fr. 16 Winkelm.

69. Diog. VII, 41: Arsen. XLI, 6. 70. Suidas: Arsen. XLI, 7. Ze-

νίου θυγατέρα τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἀπωρήσατο περιττῶς· μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἴπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρηται τὸν γάμον τῆς Ἀγαρίστης, ὑποτιχῶν ἔφη· οὐδ' ἄρα φροντὶς Ἴπποκλείδῃ.

- 71 Οὐποτε δουλείη κεφαλὴ εὐθελι πέφυκεν, ἀλλ' αἰεὶ σκολιὴ καὶ χένα λοξὸν ἔχει.
- 72 Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας· ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλευέσθαι καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν, ὡσπερ καὶ τὰ ἱερὰ προσάγοντες οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλεύονται.
- 73 Οὐκ ἂν αὐθις ἀλώπηξ· λείπει τὸ ἀλώσασθαι· αὐτὴ γὰρ ἀπαξ διαφυγούσα τὰς πάγας οὐδέτερον ἀλίσκεται·· Σὺ μὲν μοι λέγεις πανούργον εἶναι ζῶν ἀλώπεκα τὴν 15 χερσαίαν· ἄκουε δὲ καὶ τῆς θαλαττίας μηχανάς· ἢ γὰρ οὐ πρόσεισι τῷ ἀγκίστρῳ τὴν ἀρχὴν, ἢ καταπίνουσα ἑαυτῆς
- 72a - Οὐδὲν ἢ εὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα· τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει·· Εὐριπίδου.
- 72b Οὐτε σίτον ἄριστον ἐκ τοῦ καλλίστου πεδίου κρίνομεν, 20 ἀλλὰ τὸν εὐθιτον πρὸς τὴν τροφήν· οὔτε ἄνδρα σπουδαῖον ἢ φίλον εὖνον, τὸν ἐξ ἐπιφανοῦς ὄντα γένους, ἀλλὰ τὸν ὑπάρχοντα τῷ τρόπῳ κρείττονα·· Δημοσθένους.
- 72c Οὐδὲν γὰρ ἄλλος οἶον ἢ πολλὴ ζωὴ· πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακροῦ γήρα κακὰ, 25 νους φροῦδος, ἐργ' ἀχρεία, φρονητὶδες κεναί.

2. ἐπωρήσατο Suidas: cum Apostolio Photus concinit. 7. ἰθιτα Theognis. 8. αἰεὶ Stobaeus. 11. ἱερετα Gregorius. 14. τὰς M om. οὐδέτερον] οὐ δευτέρως M. 16. χερσαίαν] ταύτην δὴ τὴν ἐκ τῆς γῆς τροφὴν Ἀσ. μηχανάς, καὶ ἴποτα δρῆ καὶ ἱετὴν πυθάνου Ἀσ. 17. καταπιούσα, παραχρημα ἱαντῆς τὸ ἱετος Ἀσ. 18. ἀλλ' οὐδὲν Stobaeus. ἡ εὐγένεια Mathiae. 19. Εὐριπίδου Ἀλκμήνη Stobaeus. 23. Δημοσθένους] Σωκράτους Stobaeus. 24. γὰρ Ab om. ζοῦ Porso. ζωῆ] Ab addit: Ἡρώδου. 25. πάντ'] praefigit Ab Σοφοκλέους.

nob. V, 31: add. Apost. IX, 19^b. XVIII, 62^d.

71. Stob. Flor. 62, 36: Arsen. XLI, 11. Est Theogn. 535, de quo v. Welckerus ad vs. 843.

72. Greg. Cypr. M IV, 53: Arsen. XLI, 41.

72^a. Arsen. XLI, 42: Stob. Flor. 92, 1. Eur. Alcma. fr. 8.

72^b. Arsen. XLI, 43: Stob. Flor. 86, 23.

72^c. Arsen. XLI, 44. XVI, 90. 91: Stob. Flor. 116, 28. 29. Soph. fr. 500 Dind.

73. Arsen. XLI, 37. οὐκ—ἀλί-σμεται] Greg. Cypr. M IV, 54: Apost. II, 45. Σὺ κτλ.] Aelian. N. An. IX, 12.

ἐν τῷ μετακδῦσα ἐτροπεν οὕτως ἔξω, ὡσπερ οὖν χιτῶνα τὸ
ὠῶμα ἀνελίξασα, καὶ οὕτως ἐξεώσατο τὸ ἀγκιστρον.

74 Οὐθ' ὕεται οὐθ' ἠλιούται: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων,
ἢ ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ἐστώτων.

75 Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀγαθὰ ἀγγελ- 5
λόντων.

76 Οὐ ποτε ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐθ' ὑάκινθος.

77 Οὐδ' ἴσασιν ὄσω πλέον ἤμισὺ παντός: ὅτι οἱ
τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες καὶ ἄ εἰχουσιν ἀποβάλλουσιν.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ Φ̄.

10

78 Ὁ φεύγων μύλον ἄλφικα φεύγει: ἐπὶ τῶν ἐκου-
σίως ἀποβαλλομένων τὰ σφίσι πρόσφορα.

79 Ὅφεις ἦν μὴ φάγη ὄφιν δράκων οὐ γενήσεται.

77a Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, παρέχειν ἄρμενα πάντα.

τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὐ σὺ μόνος ἐρᾷς.

15

77b Οὐκ ἔστ' ἀπ' ἐργῶν μὴ καλῶν ἔπη καλά.

78a Ὁ φθαλιῶν ἀνθρώπος ἰσχυρῶς, κακὰ
πάμπολλα πάσχων, ἐν ἀγαθὸν πάσχει μόνον,
ὅσα οὐχ ὄρᾳ γυναῖκα τουτον τὸν χρόνον: Ἀντιφάνους.

78b Ὁ φθόνος, ὡσπερ φαῦλος δημαγωγός, ταῖς καλαῖς ἀντι- 20
πολιτεύεται πράξεισι: Ἀριστοτύμου.

79a Ὅφιν τρέφειν καὶ πονηρὸν εὐεργετεῖν ταῦτόν ἐστίν· οὐδε-
τέρου γὰρ ἡ χάρις εὐνοίαν γεννᾷ: Πλουτάρχου.

2. οὕτως] τοῦτον δῆπου τὸν τρόπον As. 3. ἐπὶ — ἦ]. DV igno-
rat. 7. οὐ ποτ'] οὐτε γὰρ Theognis. 8. ὅτι. Gregorius om. 13.
ἦν] εἰ Z. φάγοι. Z. 14. παρὰ σφίσι Stobaeus. 15. οἱ] οἱχί Sto-
baeus, ὅτι: Theognis. 19. ὅταν] ὅτ' Stobaeus. 21. ἐκ τῶν Ἀριστ.
Τωμαρίων idem.

74. DV III, 45: Arsen. XLI, 38.

75. Greg. Cypr. L II, 94: Arsen.
XLI, 39.

76. Theogn. 537: Arsen. XLI, 40.

77. Greg. Cypr. L II, 89: Arsen.
XLI, 32.

77a. Arsen. XLI, 33: Stob. Flor.
19, 11. Theogn. 695.

77b. Arsen. XLI, 34: Stob. Flor.
5, 5. Soph. fr. 664 Dind.

78. Arsen. XLII, 8.

78a. Arsen. XLII, 9. XVI, 53:
Stob. Flor. 73, 52. Antiph. fabb.
iac. fr. 55 Mein.

78b. Arsen. XLII, 10: Stob. Flor.
38, 36.

79. Arsen. XLII, 11. Idem
significat quod ἰχθύων βίος: Po-
lyb. XV, 20, 3: οἱ τύραννοι... ἀπίθην
καὶ θημιδῶς οὕτως, ὡστε προσόφειν
τὸν λεγόμενον τῶν ἰχθύων βίον, ἐν
οἷς φασὶν ὁμοφύλοισι οἷσι, τῆς τοῦ
μεινός ἀπάλειαν τῷ μείζονι προσήν
γίεσθαι καὶ βίον: de quo loco Bo-
chartus disputat Hieroz. T. III, 225
Rosenm.

79a. Arsen. XLII, 12: Anton.
Mel. 58, p. 96 Fabr. Legitur lo-
cus etiam in Demoph. Sent. 55:
auctor Aesopum ante oculos ha-
buit: Aesop. fab. 170 Cor., Phaed.
fabb. IV, 19.

- 80 Ὀφεις ὄμμα: ἐπὶ τῶν ὀξὺ καὶ καταπληκτικὸν ὄρων-
ταν:· Φασὶ τοὺς ὄφεις συνγνωκῶτας ἑαυτοῖς, ὅτι τὸν
στόμαχον λεπτὸν καὶ μακρὸν ἔχουσιν, ὅμως ὄντες ἀδηφά-
γοι καὶ παμφορώτατοι, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ἀνίστανται
ὀρθοὶ καὶ ἐπ' ἀκρας τὰς οὐράς ἐστᾶσι, καὶ ἡ τροφή κατο- 5
λισθαίνει αὐτοῖς εἰς τὸν ὄγκον τοῦ σώματος· ἀποδες δὲ
ὄντες εἶτα ἐρπουσιν ἄκιστα· ἤδη δὲ καὶ ἀκοντίων δίκην
ἑαυτὸν τις μεθίησι, καὶ τό γε ὄνομα ἐξ οὗ δραῖ ἔχει· κέ-
κληται γὰρ ἀκοντίας.
- 81 Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ: ἐπὶ τῶν ἀπονεμόντων ἐνίοις τὰ 10
εἰκότα καὶ πρόσφορα.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ χ.

- 82 Ὀχλεῖς μάτην με κῦμα ὅπως: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶς
ἐχόντων ἢ παροιμία. ὡς γὰρ κῦμα προσκρούον ἀεὶ παρα-
λίαις πέτραις οὐδὲν ἀνύει, εἰ μὴ μάτην ποιεῖ, οὕτως οὐ 15
δ' αὐτὸς ὀχλῶν μοι ἀνύσεις τι, ὡςτε ἂ χηρῆσις ἀκούσαι.
- 79b Ὁφθαλμὸς φιλίας πρόξενος καὶ τὸ ἀνήθες τῆς κοινω-
νίας εἰς χάριν αἰδουσιώτερον:· Λευκίππου.
- 79c Ὁφθαλμοὶ ἀλλήλων ἀπτανακλώμενοι ἀπομάττουσιν ὡς
ἐν κατόπτρῳ τῶν σωμάτων εἶδωλα. 20
- 82a Ὁ χηρῆσιμ' εἰδὼς οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.
- 82b Ὁ χληρὸν ὁ χρόνος ὁ πολὺς· τὸ γῆρας βαρὺ,

2. φασί—ὅτι] οἱ ὄφεις ἑαυτοὺς συνγνωκῶτες As. 3. ἀδηφάγοι, A,
ἀδηφάγοι As. 4. παμφορώτατοι As. 6. καὶ εἰς τὸν ὄ. τ. ο. ἀπο-
χωρεῖ As. 8. μεθίησι Z, μεθίησι καὶ ἐπιφίηται As. 17. ὀφθαλμὸς
γὰρ Maximus. 18. Λευκίππου] Λευκίππου idem: Apostolius hic ut
saepius pulcherrimam puellam in philosophum morosum mutavit. 19.
γὰρ ἀλλήλοισ Maximus. 22. τῷ ὁ recte Stobaeus. βαρῶν] βαθῶν
Meinecio praestare videtur.

79b. Arsen. XLII, 13: Max. Conf.
Serm. 44, p. 640 Comb. Est Achill.
Tat. I, 9.

79c. Arsen. XLII, 14: Max. Conf.
Serm. 44, p. 640 Comb. Est Achill.
Tat. I, 9.

80. Arsen. XLII, 15. Horat.
Serm. I, 3, 26: cur in amicorum
vitiis tam cernis acutius, quam aut
aquila aut serpens Epidaurius? ubi
v. intell. φασί κτλ.] Aelian. N. An.
VI, 18. Ἀριστοτέλης] Hist. An.
VIII, 6, 2, ubi v. Schneiderus.

81. Diog. VII, 22: Ars. XLII, 16.

82. Arsen. XLII, 17. ὀχλεῖς—
ὄρας] Aesch. Prom. V, 1001. ἀναι-
σθητῶς] ad verba Lycoph. Cess.
1452: εἰς κῦμα κρούον .. βῆξον Scho-
liasta a Bachmanno editus annotat:
εἰς κῦμα ἀναισθητῶν: alia Ga-
tacker ad Anton. IV, §. 49 et Val-
ckenarius ad Eur. Hippol. 304 at-
tulerunt.

82a. Arsen. XLII, 18: Stob. Flor.
3, 1. Aesch. fr. 271 Dind.

82b. Arsen. XLII, 19. XVI, 69:
Stob. Flor. 116, 8. Menand. fabb.
inc. fr. 26 Mein.

Τὸ ὀ μετὰ τοῦ ψ̄.

83 Ὁ ψ̄ ἤλθες, ἀλλ' ἐς Κολωνὸν ἴσσο: ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς καιροὺς ὑβρίζοντων.

84 Ὁ ψον ἄριστον πόνος τῷ γηρά: ὅτι δοὶ πονεῖν ἐν νεότητι, ἵνα πρὸς γῆρας ἔχη. 5

Ἀρχὴ τοῦ π̄ στοιχείου.

Τὸ π̄ μετὰ τοῦ ᾠ̄.

85 Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν πρὶν μὲν εὐπραγούντων, ὑστερον δὲ δυσπραξάντων· ταῦτα 10
 τεταί δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν χρωμένων τισὶν ὅπως
 δῆποισι, ὑστερον δὲ μὴ φροντιζόντων αὐτῶν· ὡς ὁ ἐν Ἀρι-
 στοφάνει νεὸς μεμήνηκε τῇ γραῖ· ἦτοι πάλαι ποτέ μοι
 ἄκοιτι χρησίμη ὑπήρχες διὰ τὴν ἔνδειαν, νῦν δ' οὐκέτι
 σου φροντίδα ποιοῦμαι. ἡ δὲ τῶν Μιλησίων ἱστορία τοι-
 αῦτη· πρῶτοι Κᾶρες καὶ Μιλήσιοι μισθοῦ ξυμμαχεῖν ἔρ- 15
 ξαντο. καὶ εἴ που πόλεμος ἀνερόγγυτο, τοὺς ἄνδρας συμ-
 μάχους μισθῷ μετεπέμποντο. καὶ πρῶτους αὐτοὺς ἀπάν-
 των ταῖς οὐράγαῖς τῶν πολεμίων τοῖς πολιοῦσιν ἀντί-

ὡς οὐδὲν ἀγαθόν, δυσχερῆ δὲ πόλλ' ἔχεις

τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά· πάντες εἰς σὲ δὲ

ἔλθεῖν ὁμως εὐχόμεθα καὶ σπονδάζομεν. 20

84a Ὅσα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφεῖς βασιλῆες.

2. ἴσσο CVB. Scribe ὑστεριζόντων: Suidas explicat: ἐπὶ τοῖς καθυστερέουσιν τῶν καιρῶν καὶ ἐπὶ τῶν μισθουμένων. 9. δυσπραγούντων sive δυσπραξάντων Hemsterhusius ad Arist. Plut. 1002. 18. Dele τοῖς πολιοῦσιν.

83. Arsen. XLII, 20. Respexit Pherecrates in Argum. ad Soph. Oed. Colon. p. 7 Herm., de quo v. Meinekii Comm. Gr. II, 1, p. 321 sqq.: alia in ann. ad Append. Provr. IV, 49 indicavi.

84. Arsen. XLII, 21. Natam videtur e dicto, quod Orioni Orion Ritschelii p. IV tribuit, Democrito Anton. Mel. 89, p. 149 Fabr., Isocrati Arsen. XXXI, 90: ὁ αὐτός ἰδῶν νεανίαν φιλοπονοῦντα ἔρη· κάλλιστον ὄψον τῷ γηράτι ἀρτίεις.

84a. Arsen. XLII, 22: Hom. Od. Γ, 480.

85. Arsen. XLII, 89. πάλαι — Μιλήσιοι.] versus Aristophanis e Plut. 1002. 1075, de quo v. Zenoh. V, 80. Macar. VII, 3. Greg. Cypri. M III, 63. Apost. VIII, 69: add. Publ. Syr. Sept. 777: quondam fuerit strenui Milesii. ἐπὶ — ποιῶμαι.] haec e Scholl. ad Arist. Plut. 1002 hausta sunt. ἡ δὲ κτλ.] ex quo fonte haec derivaverit Apostolius, Hemsterhusius ad Ar. Plut. 1002

τατιον· και ει τε λυπηρον εκ του πολέμου συγκύρωσις,
πρώτοις αυτοις ἐγινώσκετο· ὅθεν φασὶ τό·

τιώ δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ.

τοιούτοι μὲν ἦσαν πρὶν οἱ Κάρες καὶ οἱ Μιλήσιοι. Ἐπὶ
Δαρειοῦ δὲ τοῦ Ἰστιάσπειος, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος, παρ' 5
Ἰστιάου καὶ Ἀρισταγόρου τῶν Μιλησίων ἀναπεισθέντες οὐ
μίονον ἐκοσῆναι Περωῶν, ἀλλὰ ἀντάραι πολέμοις, ἄρθῃ
ὑπὸ Περωῶν κατακόπησαν· καὶ κατασφάγη ἡ Μίλητος, καὶ
οἱ περιλειφθέντες αὐτῶν γυναιξὶν ὁμοῦ καὶ παισὶν ἀχθέν-
τες εἰς τὴν Παροίδα αἰχμάλωτοι περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασ- 10
σαν μετακίσησαν περὶ τινα πόλιν Περωῶν Ἀμβην τῇ
κλήσει· καὶ οὕτως ὑστερον ἡ παροιμία ἐβλήθη.

86 Πάντα θεῖν ἐλαύνεται: ἐπὶ τῶν εὐπόρων.

87 Παραξοροῦσιν: Ἀριστοφάνης Ταγηνιοταίς: ἀπέδω-
καν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδος τι· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιω- 15

86a Πάντα τὸν βούν ἐφαγε κεῖς τὴν οὐράν ἀπέκαμεν:
ἐπὶ τῶν τελειάντων τὸ πλεῖον μέρος τιὸς ἔργου, τοῦ λοιποῦ δὲ
καὶ βραχέος ὀλιγορούτων.

86b Πάμπαν δ' ἄμωμος οὐτις οὐδ' ἀκήριος.

86c Πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς φῶς φέρει. 20

86d Πάντας ὑφέλκεις οἶα μαγνήτις λίθος.

86e Παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

7. καὶ ἀντάραι AR. 8. κατασφάγη Pantinus. 11. Ἀμβλην R:
Ἄμπη nominatur ab Herod. VI, 20, ubi cf. Wesselingium. 13. θεῖν
καὶ ἐλαύνεται Photius. 14. παραξοροῦσιν Suidas, παραξοροῦσον [sic]
Photius: παρεξίρει Lambecius apud Boissonadum ad Aristaeon. Ep. I,
14 fin., ἐπιπόρων παριστοροῦσιν. Ἀριστοφάνης πτλ. Toupius Op. Crit. II,
26, Πάρι ἐξοροῦσον ex Hom. II Γ, 325 G. Diadorfus ad Arist. Fr. p. 184,
παρεξοροῦσον Bernhardus ad Suid. l. c., παρξέ δρεῖσον Meinekius apud
Bergkium in Com. Gr. Fragm. II, 2, p. 1157. 15. εὐφρόνιος Z. 19.
Σιμωνίδου Ab in fine addit. 20. πρὸς] εἰς τὸ Meinekius.

ignorare se fatetur. De Carum
militia mercenaria cf. annot. ad
Apost. VII, 39: mercede Milesios
militasse Byzantinae doctrinae doc-
umentum. Δαρειον] Herod. VI,
20. Tzetz. Chiliad. VIII, hist. 156.
Ceterum plane singulari modo Schol.
ad Ar. Plut. 1075: τινὲς τοῖς Κι-
πρίοις φασὶ τοῦτο ἠθῆναι βουλομέ-
νοις ἔχιν σνμμάχους.

86. Photius: Arsen. XLII, 90.
Cf. Apost. XII, 56.

87. Suidas. Photius: Ars. XLIII, 3.
86a. Arsen. XLII, 91. Cf. Apost.
XIII, 97.

86b. Arsen. XLII, 92. XXVI, 10:
Stob. Flor. 105, 7. Simon. Amorg.
fr. 3 Schneidew.

86c. Arsen. XLII, 93: Menand.
Monost. 459, ubi cf. Meinekius.

86d. Arsen. XLII, 94: Georg.
Pisid. ap. Suid. s. Ἡρακλῆια. Cf.
Macar. IV, 54. Apost. VIII, 67.

86e. Arsen. XLII, 95: Theogn. 74.

ὡς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακληνομένων ταχίως ἦκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

- 88 Πάντα κάλων σεσίειν: ἐπὶ τῶν πύση προθυμίας χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἄρμενα χαλόντων.
- 89 Πάναβρος Σαρδανάπαλος: ἐπὶ τῶν τρυφώντων 5 καὶ πολυόλβων.
- 90 Παρὰ τὰ δεινὰ φρονιμώτερος: ὁμοία τῆ· Ἐξ ὧν ἔπαθεσ ἔμαθεσ.
- 91 Πάντα λίθον κινεῖν: Πολυκράτει τῷ Θρηβαίῳ χρησμός ἐξέπεσε, πριαμίνῳ τόπον ἐνθα Μαρδώνιος ἐσκήνωσεν, 10
- 86f Πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων, πόθεν αὔξεται ἀδρεῖ ἄργυρον· οὐδέ κεν ἰδὼν ἀποτρέψας τινὶ δοίη· ἀλλ' εὐθύς μυθαῖται, ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμης.
- 87a Παρεξηλημένος τὸν νοῦν: οἷον ἀμυδρὸν βλέπων· ἢ 15 ὑπὸ γήρας διεφθορότα ἔχων τὸν νοῦν.
- 88a Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ἔκνου καὶ φιλόττος μολαῖς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.

3. σεσία Ν. 4. τὰ ἄρμενα RNZ Suidas. χαλόντων] A addit: λλ

ἀπο Τριαν πάντα φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σεσίειν: Apoll. Epist. ad Euphrat. VII, p. 387 Olear. 7. παρὰ] μετὰ male Erasmus I, 3, 99. 11. κόλπῳ Theocritus. 12. ἄργυρος idem. 13.

κνήμα idem. 14. παρεξηλημένος. A. βλέπων Ds om.: βλέπειν Z.

86f. Arsen. XLII, 96: Theocr. Id. 16, 16. ἦγ. κ.] Apost. V, 59.

87a. Arsen. XLIII, 4: Diog. VII, 44. Suid. v. παρεξηλημένον νοῦν. οἷον διεφθομένον καὶ ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρας. μετήνεται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αἰλοῖς· οἱ γὰρ κατατετριμμένοι ἐξηλησθαι λίσονται. Ἀριστοφάνης [Ach. 681]: Οὐδὲν ὄντας ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλημένους: v. DV I, 100.

88. Suidas: Arsen. XLII, 97. Greg. Cyr. L III, 4.

88a. Arsen. XLII, 98: Hom. II, N, 636.

89. Arsen. XLII, 99. Luc. Rhetor. Praec. 11: εὐρήσεις· πάντα βρόν τινα Σαρδανάπαλλον ἢ Κινύραν: cf. Macar. VII, 57.

90. Arsen. XLII, 100. παρὰ τ. δ. φρ.] Darii Hystaspis dictum: Plut. de republ. sen. gerenda 16, p. 792 C: Λυρῆος ὁ Ἐίρξου πυτῆρ

ἔλγειν, αὐτὸς αὐτοῦ παρὰ τὰ δεινὰ γίνεσθαι φρονιμώτερος: idem referatur a Plut. Apophth. Regg. cett. 172 F, ubi v. Wyttenbachius, et Stob. Flor. 7, 28. Ἐξ — ἔμαθεσ] Herod. I, 207: τὰ δὲ μοι παθήματα, ἴοντα ἀχάριτα, μύθηματα γίνονται: VII, 11: Aesch. Agam. 177. 250. Soph. Trach. 141: alia contuli in ann. ad Macar. III, 44. Apost. VI, 67a. XVII, 91. Mant. Provn. s. τὴ παθήματα: add. Westenius ad Nov. Test. T. II, p. 401. »Frequenter Graeci hac paronomasia utuntur: Xenoph. Cyrop. III, 1, 17: πάθημα τῆς ψυχῆς λίγος εἶναι τὴν σωφροσύνην, οὐ μύθημα: Achill. Tat. IV, 14: ἐφθασε τὸ παθεῖν πρὸ τοῦ μαθεῖν, ubi v. Iacobsius: Synes. Dion. pag. 48 A: καθάπερ Ἀριστοτέλης αἰεὶ τοὺς τελουμένους οὐ μαθεῖν τί δεῖ ἀλλὰ παθεῖν καὶ διαιθεῖναι: a Walz ius.

91. Suidas: Arsen. XLIII, 1. Diog. VII, 42. Macar. VII, 4.

- ὅτε Πέρσαι ἐφυγον, καὶ εὖρε χρυσόν· οἱ δὲ εὐρησθῆναι φασιν ἀπὸ θηρευόντων.
- 92 Πᾶν μοι τὸ χρέος πρόμμυα καὶ τὸ τίμημα σκόροδα: ἐλλείπει τὸ εἶη. ἐπὶ τῶν ὀλίγα ὀφειλόντων καὶ εὐτελεῖ. 5
- 93 Πᾶντα ὀκτώ: οἱ μὲν Σησιγορόν φασιν ἐν Κατάνη ταφῆναι πολυτελεῶς πρὸς ταῖς ὑπ' αὐτοῦ Σησιγορειαῖς πύλαις λεγομέναις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας καὶ ὀκτὼ βαθμούς καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησιμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων ὀκτὼ φυλάς ἐποίησε 10 τοὺς πολίτας καὶ ὀκτὼ μέρη τῆν πόλιν.
- 93a Παντὸς καλοῦ κτήματος πόνος προηγείται ὁ κατ' ἐνέργειαν: Πυθαγόρου.
- 93b Πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, εἴαν μὴ τὸν πόνον φεύγη τις, ὃς πρόξεσι τοῖς ζητουμένοις. 15 ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν γίνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν: Φιλήμονος.
- 93c Παρθενικήν δὲ γαμεῖν, ὡς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξῃς: πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδῶν, μὴ γείτοσι χάσματα γήμης: Ἡσιόδου.
- 93d Πᾶν τὸ τιμώμενον αὐξάνεται, ἐλαττοῦνται δὲ τὸ ἀτιμαζό-

2. ἀπὸ τῶν ZA, ἀπὸ τῶν τοῖς καρτείνους θ. Suidas. 8. λεγο-
 μέναις καὶ] Bornhardius καὶ delendum esse censet. 9. Ἀλήτης Z. 11.
 πόλιν] εὐρηται δὲ ἐπὶ τῶν παγίων καὶ βεβύλων AZ addunt. 12. ἐντε-
 γειαν] ἐγκράτιαν Stobaeus cum Demophilo. 16. ἐκ τοῦ — κρατεῖν]
 versus ab antecedentibus separandus. Φιλήμονος] Φ. Καταφειδομένον
 Stobaeus, Φ. Καταφειδομένον Ab. Ceterum nomen Φιλήμονος post v.
 ζητουμένοις collocari debet. 17. ὡς κ'] ἴνα Goettlingius. διδάξῃς]
 in Hesiodi carmine sequitur versus: τῆν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἧτις οἶδεν
 ἰγγυθεῖ ναιίε. χύμμη Ab. 19. πᾶν γαίρ Stobaeus, Ab.

92. Arsen. XLIII, 2. Erasmus III, 3, 66: «nonnihil vereor, ne et hoc Apostolus hauserit non ex auctoribus priscis, sed e suis comibonibus.»

93. Suidas: Arsen. XLIII, 5. Zenob. V, 78. Ab his recedunt, quae leguntur apud Theon. Smyrn. p. 165 Bulliard: Τιμοθιός φησι καὶ παρομιμν ἴδων τῆν, πάντα ἦ, δαὶ τὸ τοῦ κόσμου τῆς πάσας ὀκτὼ σφαι-
 ρας περὶ γῆν κύκλιτοθαι, καθύψησι καὶ Ἐρατοσθένους [fr. LV, p. 165 Bernh.]. ὀκτὼ δ' ἡ τίθε πάντα οὖν ἀρμονίαν ἀνήγει, Ὀκτὼ δ' ἐν σφαι-
 ραῖσι κυλίθθαι κύκλω ἰόντα: et in Theol. Arithm. p. 56 Ast.: ἡ ὀγδοῖς ἀσφάλεια κλεῖτε ιε καὶ ἰθυσμα, ἀγω-

γὸς οἶσα παρὰ τὸ διὸ ἄγειν σπέρμα αὐτῆ· ὁ πρῶτος ἄρτιος· τετραδι πολλοκλυσιασθείσα ποιτὸν λβ', ἐν ᾧ φασὶ χρόνῳ τὰ ἐπιτάμηνα διατυ-
 ποῖσθαι· ἢ περιχούσα τὴ πάντα σφαῖρα ὀγδοῦ, ὅθεν ἡ παρομιμία πάντα ὀκτὼ φησί, ad quem locum v. Astium p. 196.

93a. Arsen. XLIII, 6: Stob. Flor. 17, 8. Demoph. Sent. Pythag. 33.
 93b. Arsen. XLIII, 7. XXXVI, 36: Stob. Flor. 29, 28. 29. Philem. Cataps. fr. 1 Mein.
 93c. Arsen. XLIII, 8. XXXVI, 45: Stob. Flor. 70, 8. Hesiod. Op. et D. 699.

93d. Arsen. XLIII, 9. VIII, 100: Stob. Flor. 46, 62.

- 94 Πάσχοι κορυθαλῆσι χροὴ λόφον ἐγγενέσθαι: τοῦ Σιμωνίδου ἐστίν. ἐπὶ τῶν ζηλοτυπούντων καὶ φιλονεικούντων.
- 95 Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή: ἐπὶ τῶν ἀνικάνων τῆ μοιγήτια. Μισογήτη γάρ τις ἐστὶ καὶ μισήτη· καὶ ὁ Κρατινὸς πού τοῦτ' ἔφη· 5
- Μίσηται δὲ γυναῖκες ὀλίσβωσι χρῆσονται.
- 96 Πάντες Ἕλληνας ἐπίστανται τὰ καλὰ, χρῶντας δ' αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι.
- 97 Πάντ' ἐντραγῶν τὸν βούν εἰς τὴν οὐρὰν ἀπέκαμαν: ἐπὶ τῶν εἰς τὰ τελευταία ἀπειρηκότων. 10
- 98 Πάντα εἶσω πίπτει: ἐπὶ τῶν μὴ περὶ τιῶν πλείοτου ἀξίω κατ' ἀξίαν ἐλπόντων· τὸ γὰρ εἶσω πίπτον 15
- μενον· καὶ τοῦτο ἐστὶ διαφανέστατον σημεῖον ἀρχῆς εὐδαιμονίας. Προτρέπει τε γὰρ τοὺς ἀρχομένους ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τὴν ἐπιβάλλουσαν ἐκάστοις ἀξίαν διανεμίαι καὶ πληροῦς τὰς πόλεις τῶν ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων. Ἰαμβλέχου ἡ γνώμη.

3. παρὰ] περὶ Scholl. ad Aristoph. Av. 1619. Eustath. ad Hom. Od. K, 113, p. 1650, 63. 4. Corrige μισήτια: μοιγήτια enim et μοιγήτη ficta esse a grammaticis vocabula recte contendit Brunchius ad Arist. Plut. 990. 6. ὀλίσβωσι Hesych. s. μοιγήτην. 7. ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληνας Plutarchus. 13. ἴστω τὸ Stobaeus. τῆς εὐδαιμονίας. 15. ἀξίαν ἐκάστοις idem. 16. ἡ γνώμη Ab Stobaeus om.

94. Plutarch. de util. ex hostib. cap. 10, p. 91 E: ἐπι δὲ πύσσει κορυθαλῆσι [κορυθαλλίαι Schneidewinus] χροὴ λ. ἔγγ., κατὰ τὸν Σιμωνίδην· καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φύσει φιλονεικίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον κτλ. Simon. fr. CX, ubi cf. Schneidewinus. Natum est ex hoc versu proverbium, quo utitur Eunapius V. Orib. 181 Commel.: ἀλλ' οὔτε κορυθαλλίς, ἢ παροιμία φησί, ἄνευ λόφου, οὔτε Οὐράϊδιος ἢ ἄνευ φθίονου. De alauda cassidis causa saepe celebrata v. Scholl. ad Theocr. Z, 23. Galen. de simplici. medic. XI, 37, T. XII, 360 Kuehp.: plura praebebit Knoechius ad Babr. fabb. fr. p. 131.

95. Suid. s. μισήτη: τὴν κατωφερῆ μισήτην ἔλεγον, οὐ κατὰ τὸ μέτρον, ἀλλὰ παρὰ τὸ μέγεθος· τὸ γὰρ μέτρον ἄνωθεν ἴστω τοῦ μαινεσθαι, ὃ γὰρ μισεῖται, μεμόνηται καὶ ἀμύγλις ἐστίν· ἀλλ' οἰοῦνται μισογήτην

εἶνα οἴσων [probat hanc rationem Etym. M. 588, 54]. ὃ καὶ βέλτιον· καὶ τὸ ἐν παροιμίαις δὲ μέρει λεγόμενον, Παρὰ σφυρὸν . . . γυνή, κατὰ τοῦτο εἰρησθαι δόκει· καὶ ὁ Κρατινὸς πού τοῦτο ἔφη· Μίσηται . . . χρῆσονται. τὸν δὲ ἀπλῶς μισήτην τὸν ἀνικάνων λέγει: Photius s. μισήτη. De v. μισήτη egit Valckenarius Anim. ad Ammon. 150 sq. Versum proverbialem Archilocho [fr. 173 Bergk.] vindicaverunt Iacobsius Annot. ad Anthol. Gr. T. I, 169. et Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 202, quorum iudicium Horatii imitatione firmatur Ep. 8, 9: et femur tumantibus Ezile suris additum, ubi v. Mitscherlichius.

96. Plut. Arophth. Lacon. 235 C: Arsen. XLIII, 10.

97. Arsen. XLIII, 11. Cf. Apost. XIII, 86.

98. Arsen. XLIII, 12.

περιέχεται, καὶ τὸ περιεχόμενον ἅπαν μικρότερον τοῦ περιέχοντος.

99 Παρὰ κωφὸν ἀποπαρθεῖν: ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν.

100 Πατροκλέους φειδωλότερος: ἐπὶ τῶν πλουσίων μὲν, φειδωλῶν δὲ καὶ σμικροπρεπειῶν· οὗτος γὰρ ἐξ ὅτου 5 περιεγένετο πλούσιος, ἢ καὶ ἐγεννήθη, οὐκ ἐλούσατο. Ἀριστοφάνης. ἢ ἐπὶ ῥυπῶντων καὶ αὐχμηρῶν.

99a Πᾶσι γὰρ ἐμπίπτει μεταμέλειαι τοῖς μελλουσι τελευτᾶν μεμηγμένοις ὧν ἡδικήκασιν, καὶ ὄρμη τοῦ βούλεσθαι πάντα πεπράχθαι δικαίως αὐτοῖς: Ζαλεῦκου ἢ γνώμη. 10

99b Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, ἀλλ' οὐ σοφία φαίνεται: Πλάτωνος.

99c Παπαῖ, νόσος καὶ σκαιός, οἷος ἐστ' ἀθήρ: Εὐριπίδου.

99d Παρὰ χελῶν ἄστρακον: ἐπὶ τοῦ μὴ μεταδιότου, ὡς οὐδὲ ἡ χελῶν μεταδοίη ἂν τοῦ ὄστράκου. 15

99e Παντὸς φυτοῦ ἢ πρώτῃ βλάστῃ καλῶς ὀρμηθεῖσα πρὸς ἀρετὴν τῆς αὐτοῦ φύσεως κυριωτάτη τέλος ἐπιτείνει τὸ πρόσφορον, τῶν τε ἄλλων φυτῶν καὶ τῶν ζῴων ἡμῶν καὶ ἀγρίων καὶ ἀνθρώπων. ἄνθρωπος δέ, ὡς φαμεν, ἡμερον, ὅμως μὴ παιδείας μὲν ὀρθῆς τυχῶν καὶ φύσεως εὐτυχοῦς θειότατον. ἡμερώ- 20 τυτόν τε ζῶον γίνεσθαι φιλεῖ, μὴ ἰκανῶς δὲ ἢ μὴ καλῶς τραφὲν ἀγριώτατον ὀπόσα φύει γῆ: Πλάτωνος ἢ γνώμη ἐν 5^ω νόμῳ.

99f Πατρὸς ἐπιτίμησις ἢ δὴν φάρμακον· ἔχει γὰρ πλεον τὸ ὠφελῶν τοῦ δάκνοντος: Σωκράτους.

5. φειδωλῶν] φειδωλοτέρων Z. 11. πᾶσά τε Stobaeus cum Platone.

12. ἀλλ' in Platone deest. 13. νόσος ὧν καὶ Ab. 14. χελῶνα A, χελῶνα E, χελῶν Z. 15. παντὸς γὰρ δὴ Plato. 20. τυχόν idem. 21. γίγνισθα. idem. 24. ἐπιδάκνοντος Stobaeus.

99. Photius: Arsen. XLIII, 13. Macar. VI, 89.

99a. Arsen. XLIII, 14: Stob. Flor. 44, 20.

99b. Arsen. XLIII, 15: Stob. Flor. 9, 30. Plat. Menex. 246 E.

99c. Arsen. XLIII, 16. XXXVII, 82: Stob. Flor. 52, 3. Eurip. Melan. fr. 22 Maub.

99d. Arsen. XLIII, 17: Macar. VI, 88.

99e. Arsen. XLIII, 18: Plat. Legg. VI, 765 E.

99f. Arsen. XLIII, 19: Max. Conf. Serm. 23, p. 604 Comb., Stob. Flor. 83, 22.

100. Arsen: XLIII, 20. Suidas: Πατροκλήης. ὄνομα κύριον. Καὶ παροιμία· Ἐκ Πατροκλήους. ἐπὶ τῶν ῥυπῶντων καὶ αὐχμηρῶν. Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος, πλούσιος σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιος τις καὶ φιλοχρημάτος καὶ σκικπός· ὅστις ἐνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἰς προσέειπε, φιλικῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλισχροῦ βίου. ὁ Πλούτος οὖν ἐρωτώμενος [Arist. Plut. 84, ubi v. Scholia], πόθεν βαδίεις; Ἐκ Πατροκλήους, ἔφη. οὗτος — ἰλοῦσατο] Arist. Plut. 85: ὡς οὐκ ἰλοῦσαι' ἐξ ὅτου κερ ἐγένετο. De Patrocle cf. Fritzschiun Quaest. Arist. I, 80.

- 1 Πάτταλος παττάλω προσκρούεται: ὅταν τὸ κακὸν ὑπὸ κακοῦ θεραπεύεται.
- 2 Παύσινος πτωχότερος: οὗτος ζωγράφος ἦν καὶ ἐπὶ πηνία διατεθρύλλητο.
- 3 Πάντα χρήματα: ἐπὶ τῶν συγκεχυμένων πραγμάτων· 5 ἐλίγηθη δὲ ἐκ τοῦ Δημοκρίτου τοῦ φυσικοῦ.
- 4 Παμφίλου νοσοφισμός: ἐπὶ τῶν κλεπτόντων· ὁ γὰρ Πάμφιλος δημαγωγὸς ἦν Ἀθηναίσις καὶ ἐνοσοφίζετο τινα
- 100a Παλαιὸς αἴνος: ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γραιτέρων κράτος:· Εὐριπίδου. 10
- 100b Πᾶσα πρακτικὴ ἀρετὴ ἐν τῷ γίνεσθαι οὐκ ἐν τῷ γηρονίαι τὸ εἶναι ἔχει:· Διδόμου.
- 100c Πάθος γὰρ ἅπαν τὸ μὲν ὀξέως γιγνωσκόμενον, εὐβοήθη- 10 τον· τὸ δὲ χρόνῳ παραπεμπόμενον, ἐγγὺς ἀνίατον:· Ἡλιοδώρου.
- 100d Πᾶσὶ τοὶ κίονδυνος ἐπ' ἔργασιν, οὐδέ τις οἶδε 15 ποῖ σήσαι μὲλλει πρήγματος ἀρχομένου. ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκίμειν πειρώμενος, οὐ προνοήσας εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπήν ἔπεσεν. τῷ δὲ καλὸν ποιοῦντι θεὸς καλὰ πάντα τίθησι, στυγίην δ' ἀγαθῶν, ἐκδυσιν ἀφροσύνης:· Θεόγνιδος. 20

4. διετεθρύλλητο Suidas. 7. γὰρ Scholiasta om. 8. ἐν Ἀθή-
ναις Scholiasta. 10. Εὐριπίδου Μελανίπλης Stobaeus. 11. οὐκ] καὶ
οὐκ ἐν Maximus. 13. γὰρ Ab om. 15. πᾶσιν Stobaeus. οἶδεν
Theognis. 16. πῆ Ab, Theognis. 18. ἐς Theognis. 19. καλῶς
ποιοῦντι Theognis: κακῶς ποιοῦντι Bergkiius. καλῶ] κατά Ab, περι
Theognis. τίθησιν Theognis. 20. δ' ἀγαθῶν] ἀγαθῶν Ab, ἀγα-
θῶν Theognis. ἐκδυσιν Theognis.

100a. Arsen. XLIII, 21. XXXVII, 81: Stob. Flor. 115, 5. Eurip. Melan. fr. 23 Matth.

100b. Arsen. XLIII, 22: Maxim. Conf. Serm. I, p. 531 Comb.

100c. Arsen. XLIII, 23. XXXI, 75: Georg. in Boiss. Anecd. I, 75. Heliod. Aethiop. IV, 5 fin.

100d. Arsen. XLIII, 24. XXVI, 29: Stob. Flor. 111, 16. Theogn. 585 sqq.

1. Arsen. XLIII, 25. Cf. Greg. Cyr. M III, 60, Apost. VIII, 52, C in nott. ad Diog. V, 16.

2. Suidas: Arsen. XLIII, 26. Manavit ex Aristophane: v. Plut. 602 ibiq: Scholl. et Fritschius ad Ar. Thesm. 949.

3. Schol. ad Arist. Panath. 130, 7 Iebb., p. 356 Fromm.: Δημοκρί-

του τοῦτο τοῦ φυσικοῦ, ὃς πάντα ἐν πᾶσιν ἀεὶ εἶναι τὰ τῶν ἑλικῶν αἰτίων ἴθασκεν ὁμοῦ πάντα χρήματα ἐν τούτῳ ἐξέτασεν, ὥστε παρομοιωθεὶς ἐπὶ τ. συγκ. πρ. τοῦτο λέγεσθαι: Arsen. XLIII, 27. Est libri Anaxagorei initium [v. Simplic. in Phys. Aristot. 33, 6, Arsen. XI, 6], quod in proverbium cessit: v. Schol. Arist. l. c., Schol. Plat. 345 aliorumque veterum locos a Clemente in dissertatione, quam edidit de Anaxag. Philos. p. 25 sqq. dispositos: add. Eustath. Opusc. 312, 30: ἀπ' αὐτοῦ γὰρ παρεβλήθη ὡς εἶναι τὸ περιθίματα πάνθ' ὁμοῦ χρήματα ταῦτα χίτηρα, πυρρῆσπον, ἄρτον, προσόψημα.

4. Arsen. XLIII, 28. ὁ γὰρ κτλ.] Scholl. cod. Paris. ad Arist. Plut.

τῶν δημοσίων χρημάτων· ἐπὶ οὖν ἔμελλε φωραθῆσθαι καὶ δάσειν δίκην ὡς κελοφῶς τὰ δημοσία, κωμωδεῖται ὑπὸ τῶν ποιητῶν. εἶχε δὲ οὗτος ὁ Πάμφιλος καὶ τινα κόλακα παράσιτον Βελονοπώλην καλούμενον, ὃς ἔμελλε συναπολαύσειν τῷ Παμφίλῳ τῶν κακῶν. 5

5 Πάνθ' ὑπὸ μιᾶς Μύκονος: ἐπὶ τῶν μιᾶ δίκῃ καταδικασθέντων.

6 Παναθηναίων κατόπιν: ἐπὶ τῶν βραδυνόντων. Παναθηναία Ἀθήνησιν εορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θεσείως γινόμενῳ συνοικισμῷ· πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαιστοῦ 10 καὶ τῆς Ἀθηναῖς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θεσείως τοῦ συναγαγόντος τοὺς δῆμους εἰς ἄστυ. γίνεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πάντα εἰῶν. καὶ ἀγωνίζεται παῖς ἰσθμια οὐ προσβύτερος καὶ ἀγένειος καὶ ἀνῆρ· τῷ δὲ νικῶντι δίδονται ἄθλον, ἔλαιον ἀμφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ. 15

7 Παρθένους ἕξ ἐφάμιλλος: ἐπὶ τῶν εὐψύχων καὶ σμφρόνων· τὰς Ἐρεχθίδας θυγατέρας οὕτως ἔλεγον, καὶ ἐτίμησαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ. προσβυτάτη μὲν ἐκαλεῖτο Πρω-

5a Πᾶσα γῆ πατρὶς.

2. κωμωδεῖται — ποιητῶν] κωμῶδει αὐτὸν Scholiasta. 3. δι Scholiasta om. 4. βελοπώλην N. παραπολαύσειν Scholiasta. 11. τοῦ Suidas om. 12. ἄστυ] ἀγομῆν s. γινόμενη post hanc vocem excidisse suspicatur Meierus in Ersch. et Grub. Encycl. univ. III, 10, 283: rectius post v. πρῶτον e Schol. Plat. ἐτίθη inseretur. γίνεται] ἄγεται Suidas. 13. παῖς] κῆς N. παῖς Ἰσθμικοῦ προσβύτερος Photius probante Bernhardio: n. Ἰσθμια οὐ προσβύτερος Suidas, Schol. Plat.: παῖς εἰς ἐτη ἰδ' οὐ προσβ. Letronnius Observ. sur les noms des vases Gr. p. 23, παῖς ἰσθμια, οὐ προσβύτερος μόνον Panofka Rech. sur l. vérif. noms des vases Gr. p. 44, παῖς μικρότερος, προσβύτερος καὶ ἄγνιος Meierus l. c. 284. 14. ἀγένειος Photius. καὶ ἀνῆρ] καὶ Scholl. Plat., Photius om. 15. ἀμφορεῦσι Suidas, Photius, ἐν ἀμφορεῦσι Z, Scholl. Plat. probante Bernhardio, ἔλαιον ἀμφορεῖς s. ἐλαίου ἀμφορεῖς i. Meierus l. c.: v. Schol. ad Pind. Nem. X, 64: τοῖς γὰρ ἀθληταῖς τοῖς τὰ Μανυθήναιμ νικηκόσι δίδονται ὕδριον ἐλαίου πλήρη. 17. ἐτίμων Suidas, ἐτίμων ἦσαν Photius. In voce ἐτίμων desinit Hesychius. 18. ἐκαλεῖτο Suidas ignorat.

174. De Pamphilo dixit F. Ranzkius in Ersch. et Grub. Encycl. univ. III, 10, p. 238.

5. Greg. Cypr. L III, 1: Arsen. XLIII, 29.

5a. Arsen. XLIII, 30: Macar. VII, 1.

6. Arsen. XLIII, 31. Cf. Apost. IX, 44. XVI, 10. Μανυθήναιμ κτλ.]

Suidas: add. Photius, Scholl. Plat. 329 Bekk., Harpocr. 144, 15.

7. Arsen. XLIII, 32. τὰς κτλ.]

Suidas s. παρθένος: Phot. Hesychius. Varias geterum de Erechthei filia-bus fabulas persequitur Lobeckius Aglaoph. I, 210. οὕτως] i. e. παρθένος, V. οὕτως indicium, ni fallor, facit, e Suida hanc narratio-

τογένεια, δευτέρα δὲ Πανδώρα, τρίτη Πρόκρις, τετάρτη Κρέουσα, πέμπτη Ὀρειθίαια, ἕκτη Χθονία. τούτων λέγεται Πρωτογένειαν καὶ Πανδώραν δοῦναι αὐτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐν Βοιωτίας· σφαγιασθῆσαν δὲ ἐν τῷ Τακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῆς Σφεν- 5 δονίων· διὸ καὶ οὕτω καλοῦνται παρθένοι Τακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος.

8. Πάτροκλος πρόφασις: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων διὰ φόβον θρηνεῖν τὰς αἰκίας συμφορὰς, ἐξ ἑτέρων δὲ θλίψεων αὐτὰς ἀποκλαίειν. 10
9. Πᾶς δεσπότης δούλῳ μονοσύλλαβον· τὸ δ' ἰκετεύειν μακρόν.
10. Πάθος κόρης ἱππομανοῦς: ἐπὶ τῶν διαφθειρομένων καὶ ἀφόρητα δῆσαν ὑφισταμένων· οὗτος γὰρ τοῦ γένους τῶν Κοδριτῶν ὢν, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυ- 15 γατέρα καθείρεξεν ἐν χωρίῳ τιμὴ μισθ' ἵππου μαινομένου· διὸ λαθραίῳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο, καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βίαν ἐποίησατο· ἀφ' οὗ Πάριππος καὶ Κόρη ὁ τόπος ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη καλεῖται.
11. Πανίδου ψῆφος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ψηφιοζομένων· ὁ 20 γὰρ Πανίδης Χαλκίδος τῆς ἐν Ἐυρίπῳ βασιλεὺς ὢν Ἡσιόδῳ κατὰ Ὀμήρου ἐψηφίσατο.

2. Ὀρειθίαια Suidas. 3. Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα idem. ἐὰν τὰς AN Suidas. 5. τῆς] τῶν Suidas. Σφενδονῶν Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1. p. 592. 7. Φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι, μνησθέντος τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ Φυρίχου Μονοτρόφῳ addit Suidas. 8. Πάτροκλος Ds. 9. θλίψεων] σκήψεων Emperius. 10. ἀποκλαίωντων Z Ds. Excidit participium. 14. οὗτος — ὅν] ἰκτιδῆ τις τοῦ γένους τῶν Κοδριτῶν, Ἰππομάνης [corrigere Ἰππομένης] ζώνουμα Suidas. 17. διότι AN Suidas. λαθραίῳ Suidas. 18. βίαν] βοῶν Photius, βορᾶν Z, edd. Suidae antiquae. 21. Πανξίδης G. Hermannus apud Goettlingium ad Hesiod. p. 315.

nem proverbio subiunctam esse: v. infr. 10. Τακινθίδης] hae ab Erechthei filiiabus plane diversae sunt: v. Heynius ad Apollod. T. II, 346. Φανόδημος] fr. 3 Muell.

8. Diog. VII, 47.

9. Demet. de Elocut. 7: καὶ τὸ μὴ ἱκτάσιον σύντομον καὶ βραχὺ καὶ πᾶς δ. δ. μονοσύλλαβος· τὸ δὲ ἰκ. μ. καὶ τὸ ὀδύρασαι.

10. Arsen. XLIII, 33. Cf. Apost. IX, 7. ὁδός κτλ.] Suid. s. πάρ-

ἵππον. Dixit de Hippomene eiusque filia Schneidewinus ad Heracl. Polit. p. 35.

11. Philostr. Heroic. 18, p. 727 Olear.: ἰμοῦ δὲ τὸν φαυλότατον ἱπανίστατος ... γελίαιος ὁ Πρωτοσίλωος, καὶ Πανίδης, εἶπεν, ἀμπελοφυγί, ταῖ- τόν σοι κέποιθεν· Χαλκίδος γὰρ τῆς ἰκ. Ε. β. ὢν, ἰκτιδός Ἡ κ. Ὁ. ἰψ. καὶ ταῦτα τὸ γένειον μέλλον ἔχων ἦ σὺ: cf. Welckerus de Cyclo edp. 269. Ueberius de Panidae indicio

- 12 Πάρες τὸν μάντιν: ἔθος ἦν πρὸ τῆς φάλαγγος ὀδεύειν τὸν μάντιν ἐστεμμένον· παρεγγυᾷ οὖν τούτου φείδουθαι.
- 13 Πατακίωνος συκοφαντικώτερος: οὗτος ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων 5 τοῖς εὐδοκίμοις τῶν πολιτῶν τέλος φωραθεὶς ἀνῆρτήθη.

Τὸ π̃ μετὰ τοῦ ε̃.

- 14 Πεισάνδρου δειλότερος.
- 15 Πελαργικοί νόμοι: καί· Ἀντιπελάργωσις: ἡ διὰ τὸ τρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ Ἀριστο- 10 τέλης φησὶ τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον ἀληθῆ. ὁμοίως
- 13a Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται. οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δὲ τε πατρὸς ἀμείνους.
- 13b Παύροις δ' ἀνθρώπων ἀρετῇ καὶ κάλλος ὀπρθεῖ· ὄλβιος ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχε. 15
- 13c Πάντες θεῶν χατίουσ' ἀνθρώποι.

1. πάρης] πάρας E. μάντιν ἰστημμένον EZ. 4. Παντακίωνος Z: corrige Πατακίωνος. οὗτος ἀπὸ Πατακίων. ἀνῆρ ἀπὸ Suidas. 6. τῶν — ἀνῆρτήθη] τῶν τῶν Suidas, addens: διαβάλλετο δὲ καὶ ὡς κλέπτης καὶ τοιχωρῆχος· ὥστε καὶ κωμωδίσθαι ἐπὶ τούτοις. 8. Expiationis gratia addunt EZ: ἐπὶ τῶν πάντα τρόπον ἐπινοούτων ὥστε ποιῆσαι ὃ βούλονται, ἡ παροιμία λέγεται. 9. καὶ ἀντιπελάργωσις Suidas om.: e Suida s. ἀντιπελαργεῖν huc translata sunt. ἡ Suidas om. 10. τρέφειν] ἀντεκτρέφειν Suidas. 11. ἀληθῆ εἶναι idem. 13. ἀμείνους] ἀμείνους Homerus. 14. δ' Theognis ignorat. 15. ἔλαχε] Theognis. 16. δὲ θεῶν Homerus.

exponunt Tzetz. ad Hesiod. *Ἔργ. Proll.* 6. 15 Gsf. et Auct. Certam. Hes. et Hom. 315 Goettl.

12. Diog. VII, 90. Cf. Apost. XIII, 22.

13. Arsen. XLIII, 34. οὗτος κτλ.] Suidas: de homine breviter exponunt Phot. s. v., Harpocr. 149, 7. Etym. M. 636, 13. Bekk. Anecd. 193, 5. 298, 5. Patacionis mentionem fecit Aeschin. or. c. Ctesiph. 189, p. 81 R., nec non Diogenes Cynicus apud Plut. de poet. aud. 4, p. 21 F et Diog. Laert. VI, 39: τί λέγεις; ἔφη, κρείττονα μοῖραν ἔξει Πατακίων ὁ κλέπτης ἀποθανὼν ἢ Ἐπαμινώδας, ὅτι μμύχται; add. Dion. Chrysost. Or. 52, p. 270 R.

13a. Arsen. XLIII, 35: Hom. Od. B, 276.

13b. Ars. XLIII, 36: Theogn. 933.

13c. Arsen. XLIII, 37: Hom. Od. Γ, 48.

14. Suidas: Arsen. XLIII, 38: παροιμία nominatur a Suid. s. δειλότερος. Manavit e comicis: v. Arist. Av. 1553. Pac. 394 c. Scholl. et locos a Cobetio tractatos in Observev. critt. in Plat. Com. Rell. p. 127 sqq. Cf. Apost. XIII, 48.

15. Arsen. XLIII, 40. πελαργικοί — Ἀριστοφάνης] Suid. s. πελαργικοί: Phot. Hezychius. Macar. VII, 10. Ἀριστοφάνης] Ar. 1353. V. ἀντιπελάργωσις explicat Anon. in Crameri An. Oxon. IV, 402: καὶ λέγεται ἢ παρ' αὐτῶν [sc. πελαργῶν] ἀμοιβῇ καὶ ἀπόδοσις ἀντιπελάργωσις: usum scriptorum Bois-

δὲ αὐτοῖς φησι ποιεῖν καὶ τοὺς αἰρόποδας. διὸ ἐν τοῖς
 σκηπτροῖς ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ
 ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτίτανται ἢ βία τῆ δι-
 καιοπραγία. οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγίαις ὄντες, ἐπὶ τῶν
 πτερόγων βασιάζουσι τοὺς γεγηρακότας. οἱ δὲ ἵπποπότα- 5
 μοι ζῶα ἀδικώτατα. Λέγεται περὶ πελαργῶν καὶ
 τοῦτο· ὅτι τρέφουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας, καὶ αὐτοὶ
 δὲ τὰ ἑαυτῶν ἔχονα φιλοῦσιν· ὅταν γὰρ ὁ τέλειος ἐνδείξῃ
 ἢ τροφήν ἀπειθῶσιν ἔτι καὶ ἀπαλοῖς τοῖς νεοττοῖς ἐν τῇ
 καλλιᾷ παραθεῖναι, γενομένης αὐτῷ κατὰ τύχην ἀπορίας, 10
 ὁ δὲ τὴν ἑαυτοῦ χθιζῆν ἀνεμίσσας ἐκαίνους τρέφει· καὶ τοὺς
 ἐρωδιούς ἀκούω ταῦτόν ποιεῖν, καὶ τοὺς πελακᾶνας μέντοι
 οὐ ἐν τοῖς ποταμοῖς κόγχαις περιχαίνοντες, εἴτα καταπί-
 νουσιν, ἐνδον δὲ καὶ ἐν μυχῷ τῆς γαστροῦς ὑποθάλαψαντες,
 ἀνεμοῦσι, καὶ τὰ μὲν ὄστρακία ἐκ τῆς ἀλέας διέστη, ὡσπερ 15
 οὖν τῶν ἐφθῶν, οἱ δὲ ἐξορύττουσι τὰ κρέα καὶ δειπνον
 ἔχουσιν. Ἔτι καὶ τοῦτο λέγουσι περὶ αὐτῶν· ὅτι τῶν
 πελαργῶν οἱ μὲν γηραιοὶ καταμίνουσιν ἐν ταῖς νεοττοῖς
 ἀδυνατοῦντες ἵπτασθαι, οἱ δὲ τοῦτων παῖδες ὀλίγω δέω
 φάναί γῆν καὶ θάλατταν ἐπιπετώμενοι, πανταχόθεν ἐκ- 20
 πορίζουσι τοῖς γονεῦσι τὰ ἐπιτήδεια· καὶ οἱ μὲν ἀξίας τῆς
 ἡλικίας ἤρεμοῦντες ἐν ἀφθονίᾳ διατελοῦσι τῇ πάσῃ τρυ-
 φῶντες, οἱ δὲ τὰς εἰς τὸν πορισμὸν κακοπραθείας ἐπελα-

6. ζῶον ἀδικώτατον Suidas. In v. ἀδικώτατα AN desinunt. 7.
 ὅτι — αὐτοῖ] haec uberius As tractavit. 8. φιλοῦσιν· καὶ τοῦτον μαρ-
 τύριον· ὅταν ὁ As. 9. τροφῆς As. 10. καλλιᾷ As. 12. ποιεῖν
 ταῦτόν As. 13. οἱ] οἱ πελακᾶνες As. περιχαίροντες R. 16. κρέατα Z.
 17. ἔχουσι δειπνον As. VV. ἔτι — παραχομένων R om. 19. ὀλίγων
 Philo. 20. ἐπιπετώμενοι idem: corrige ἐπιπετώμενοι.

sonadus illustrat ad Babr. fabb. p.
 32: add. Basil. in Hexaem. Hom.
 8, p. 75 C. ὁ δὲ — ἀδικώτατοι]
 Suid. s. ἀντιπελαργεῖν: cf. Apost.
 II, 100. διὸ — δικαιοπραγία] de
 his nihil apud Aristotelem; rem
 tangit Plut. de solert. anim. 4; 962
 E: ὁ δὲ καὶ δῆλόν ἐστι παραβαλλο-
 μένων πελαργῶν ἵππων ποταμίων· οἱ
 μὲν γὰρ τρέφουσι τοὺς πατέρας, οἱ
 δὲ ἀποκτείνουσιν, ἵνα τὰς μητέρας
 ἐχθίσαι. De ciconia in Deorum
 sceptris sedente v. intt. ad Arist. Av.
 510: 515: add. Hammerus in Boet-
 tigeri Amalth. II, 119. ἵπποπότα-

μοι] Damasc. in Phot. Bihl. c. 242,
 p. 342 Bekk.: ὁ ἵπποπόταμος ἀδικῶν
 ζῶον, ὅθεν καὶ ἐν τοῖς ἱερογλυφικοῖς
 γράμμασι ἀδικίαν δηλοῖ· τὸν γὰρ
 πατέρα ὑποπτεύσας βιάζεται τὴν μη-
 τέρα: alia peti possunt e Leemansii
 annot. ad Horapoll. Hierogl. I, 56.
 ὅτι τρέφουσι — μέντοι] Aelian. N.
 An. III, 23. πατέρας] de pietate
 ciconiarum nota omnia: v. Soph.
 Electr. 1058 et quae Leemansius
 ad Horap. Hier. II, 58 citavit: add.
 sanott. ad Zenob. I, 94. οἱ ἐν —
 ἔχουσαι] Aelian. N. An. III, 20. τῶν
 πελαργῶν — παραχομένων] Philo de

φριζόμενοι, τῷ εὐσεβεῖν καὶ τῷ προσδοκᾶν ἐν γῆρα τὰ
αὐτὰ πείσεσθαι ὑπὸ τῶν ἐγκόνων, ἀναγκαῖον ὄφλημα ἀν-
εκτίουσιν ἐν καιρῷ, λαβόντες αὐτὸ καὶ ἀποδιδόντας·
οὐδ' ἕτεροι γὰρ τρέφειν αὐτοὺς δύνανται, παῖδες μὲν ἐν ἀρχῇ
τῆς γενέσεως, γονεῖς δ' ἐπὶ τελευταίῃ τοῦ βίου· ὄθεν αὐτο- 5
διδάκτω τῇ φύσει νεοττοτροφηθέντες γηροτροφοῦσι χαίρον-
τες· ἀρ' οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτοις ἀνθρώπους, ὅσοι γονέων
ἀμελοῦσιν, ἐγκαλύπτεσθαι καὶ κακίσειν ἑαυτοὺς ὀλιγορη-
κότας, ὧν ἡ μόνων ἢ πρὸ τῶν ἄλλων ἀναγκαῖον ἦν περι-
φροντικέαι, καὶ ταυτ' οὐ δίδοντας μᾶλλον ἢ ἀποδιδόντας· 10
παίδων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, ὃ μὴ γονέων ἐστίν, ἢ οἰκοθεν
ἐπιδεδωκότων ἢ τὰς αἰτίας τῆς κηρύσεως παρασχομένων·.
Ἔτι φασί, ἐν Κράνωνι τῆς Θεσσαλίας, ὅτι Ἀλκινόην
ὄνομα γυναῖκα ὠραίαν ὁ γῆμας ὑπολιπῶν οἶκοι εἰς τινα
ἐστίατο ἀποδημίαν· ἢ τοίνυν Ἀλκινόη ὠμίλει τῶν θερα- 15
πόντων τινί· τούτο συνιδὼν πελαργὸς οἰκίτης οὐχ ὑπέμει-
νεν, ἀλλ' ἐτιμώρησε τῷ δεσπότῃ· προσπηδῶν γούν ἐπήρωσε
τῆς ἀνθρώπου τὴν ὄψιν.

16 Πελλήναιος χιτών· ἐπὶ τῶν παλαιᾶ φορούντων
ἱμάτια. 20

16a Πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι· ἐπὶ τῶν μετ-
ερχομένων τὰ μικρὰ, πειρᾶν δ' οὐκ ἐχόντων ἐν τοῖς μεγάλοις.

3. καὶ λαβόντες Philo. ἀναποδιδόντας Z, ἀποδιδόντες Philo.
9. μόνον idem. περιφροντικέαι idem. 13. ἔτι — Κράνωνι] ἐν
γούν Κράνωνι As. ὅτι As om. 16. ὁ πελαργὸς ὁ οἰκί-
της As. 19. παλαιᾶ] παχέα Iacobsius Ann. ad Anth. II, 1, 151:
legitur enim apud Schol. ad Pind. Nem. X, 82: τιθεταὶ δὲ παχέα ἱμά-
τια ἐν Πελλήνῃ ἄγνυφα: add. Nonn. Dionys. XXXVII, 149: Πελλήνην ..
ὅπῃ .. ἄνδρες ἀθλεύουσι ... χεῖμερῶν σφίγγοντες ἀθαλία γυτα χιτῶνι,
et Boeckhii disputatio in Comm. ad Pind. Ol. IX, 104. 21. Ἐτυμ.
Magn. 604, 48: πεζῇ πορεύου· ν. γ. οὐκ ἐπίσταμαι. ἐπὶ — μεγάλοις]
Suidas ex Scholl. Aristoph. II. cc.: ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναμαι.

decem orac. T. II, 200 Mang. ἔτι
κτλ.] Aelian. N. An. VIII, 20.

16. Suidas: Arsen. XLIII, 41.

16a. Arsen. XLIII, 42: Suidas.
Saep̄ hoc proverbio leviter inflexo
utitur Aristophanes: Vesp. 959:
ἔγγνωθι· κισθαρίων γ. ο. ἐπίστα-
μαι, ubi Schol.: παρὰ τὴν παροι-
μίαν, πεζῇ κτλ.: Av. 1432: τί γὰρ
πάθω; σκαπτει γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι·
Suid. τ. ἐπίστω: Ἀριστοφάνης· οὐγ-
γνωθὶ μοι· σκαπτει γὰρ οὐκ ἐπίστα-

μαι, de cuius quidem loci integri-
tate scrupulum iniecit G. Dindor-
fius ad Arist. Fr. p. 45. Quibus
locis adiungendus est Epicharmus
apud Athen. III, 91 C: ἔχνοι θ',
οἱ καθ' ἄλμυρᾶν ἄλα Νειν μὲν οὐκ
ἴσταντι, πεζῇ δ' ἰμπορεύονται μόνον:
et comicus in Phot. s. πεζῇ: ..
παῖσαι μελφδοῦσ', ἀλλὰ πεζῇ μοι
φράσον, quem versum tractat Mei-
nekus Com. Gr. Fr. IV, p. 659:
denique oraculum Macar. VII, 11.

- 71 Πέρδικος ἱερόν: ἐπὶ τῶν ἀνδρείων· Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ· ἦς υἱὸς Κάλλυς· ὃ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης ἐξόριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ εαυτὴν ἀνήρησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς ὑπὸ Δαίδα-
λου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τούνομα φησί.
- 18 Περιαιγερόμενος φύλλοις βάλλεται καὶ ἀνθε-
σιν: ἐπὶ τῶν νικῶντων ἐν ἀγῶσι· περιαιγερομένους δὲ ἔλεγον τοὺς ἀθλητάς. οἱ μετὰ τὴν νίκην περιαιγερόμενοι καὶ περιπορευόμενοι ἐλάμβανον οἱ μὲν ζῶνας, οἱ δὲ χιτῶνας. 10
οἱ δὲ πετάσους, οἱ δὲ ἄλλα γε ἅττα. Ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀετύλου φησιν οὕτως·
- Τίς δὴ τῶν νῶν, τοσαύτῃ
πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων
ἀνεδήσατο νίκας 15
ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;
- 16b Πίπτωκεν εἴξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ Κίος.

1. ἐπὶ τ. ἀνδρείων] παρὶ τῇ ἀκροπόλει Suidas. 2. »Κάλλυς Pau-
san. I, 20, 4: Καλὸς Photius. Reponendum Τάλλως auctore Sturzio,
Fr. Hellan. p. 128. Gaisfordus ad Suid. l. c. 5. Κωμικίους
Fabricius B. Gr. III, 295 Harl., Welckerus Trag. Gr. T. I, 433. τὸν
ὑπὸ NZ Suidas. 6. φησί Suidas om. 7. περιαιγερόμενος — ἅττα]
Suidas: περιαιγερόμενοι. Ἰσπερ οἱ νικηφόροι περιαιγερόμενοι ἀθληταί.
Πολιτείας πέμπτη ἐπὶ τίλει [X, fin.]: λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς
ἄθλα προετίθεισαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν τροπὸν καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι
ποιεῖται ἰστοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνιζέσθαι, τοὺς νικη-
σαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκουσις στεφάνους ἀνίδουν·
τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύγγενος καθήμνοι καὶ πλησιάζοντες πλείους ἔβια
ἠπετίθεισαν· οἱ δὲ ποθέτερον ἀνθεσι καὶ φύλλοις ἐβύλλον περιπορευόμενοι·
ὡς καὶ τῶν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζῶνας,
οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ τούτου σύνηθες ἵκνεται κυκλῶ περιπορευόμενοις τοῖς
ἀθληταῖς ἱαγερίων καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. 12. Ἀετύλου Suidas.
13. τίς δὲ δὴ Bergkiius. 13. τοσαύτῃ Portus. 14. πέταλοις Bern-
hardius: v. de hac forma Scholl. Ven. ad Hom. II. X, 28 et Lobeckius Para-
lipp. Gr. Gr. I, 177. 16. περικτιόνων A Suidas. 17. Κίος W contra codd.:
male: v. Astii Ann. ad Plat. T. I, 44. Welckeri Scripta Minor. II, 459.

Attigerunt proverbium intt. ad Lu-
cae Euang. 16, 3. Valckenarius in
Scholiis in N. T. I, 522. Fritzschius
de Ar. Daetal. Comm. 75.

16^b. Arsen. XLIII, 43: Arist.
Ran. 970. Cf. ann. ad App. Provv.
V, 28. Apost. XVIII, 26^a.

17. Suidas: Arsen. XLIII, 44:
Photius. De Talo v. Apollod. III,
15, 9 ibiq. Heynius.

18. Suidas: Arsen. XLIII, 45:
Photius, Scholl. ad Eur. Hecub.
569: qui quae afferunt debentur
omnia Eratosthenis Olympionicis:
v. Bernhardius Eratosth. 248. οἱ—
ἅττα] explicatur his ἱαγερίως, de
quo Ruhnkenius ad Tim. Lex. Plat.
215 veterum testimonia collegit.
Σιμωνίδης] fr. 28 Schneidew., fr. 22
Bergk.

ἐνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεί-
νον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μι-
νώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθρωποι καὶ φύλλοις ἐβαλον
καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

- 19 Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενία: ἐπὶ τῶν πολυ- 5
τελῶς φιλοξενηθέντων καὶ φιλοξενούντων· νόμος δ' ἦν
Ἀθηναῖοι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλή-
νων· Θεσσαλοὺς δ' ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο διὰ τὴν Πειρίθου
καὶ Θησέως φιλοξενίαν. τοῖτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν
ἐκάλεσαν Πειριθοῖδα ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος. ὅθεν καὶ 10
Πειριθοῖδαι, δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. Ἐφορος ἱστορεῖ
ἐν τρίτῃ.
- 20 Πέτρας ἔψεις: Πέτρας σπεῖρεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 21 Περισιτίαρχος ἐγένου: ἐπὶ τῶν καθαιρόντων· καὶ
γὰρ οὗτοι περιεκάθαιρον τὰς ἐστίας καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ 15
τὰς πόλεις. Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀιτικοῖς, περισιτία, φησί,
προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθάιροντες
περισιτίαρχοι· ἔβωθεν γὰρ περιέρχονται μαχαιοφοροῦντες,
ἐκάστου τῶν ἱερῶν, οἰκίας περιλημμένοι δημοσίας καὶ περι-
δρομιον ἔχοντες. 20
- 22 Περίψημα ἡμῶν ἐγένου: ἦτοι κάθασμα· ἢ ἀπολύ-

1. ἀπὸ] ὑπὸ A. 3. καὶ φύλλοις] καὶ A om.: φύλλοις NO, φύλλοις Z.
ἔβαλλον Z. Suidas. 5. Πειρίθου — νόμος] Πειριθοῖδαι. δῆμος
τῆς O. φυλῆς ἀπὸ Π. τ. Ἰξίονος. νόμος Suidas. 10. πειριθοῖδα A, Πει-
ριθοῖδας Suidas: cf. C. O. Muellerus Orchom. hist. 203. ἀπὸ —
φυλῆς] Suidas om.: posuerat in initio glossae. 12. τρίτῃ Suidas. 13.
ἔβωθεν] ἔβωθεν ἐπιχειρεῖς AN. π. σπ.] AN om. 14. Περισιτίαρχος —
πόλεις] Περισιτίαρχος· ὁ περιεκάθαιρον τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν
καὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς ἐστίας, ἢ τοῦ περισιτίαιου Suidas. 16. περι-
σιτία Z. 18. περισιτίαρχοι Z. μαχαιοφοροῦντος Suidas; χαιροφο-
ροῦντας Photius, χαιροφοροῦντος Bernhardius: v. Bekk. Anecd. I,
269, 16: χοῖρος βραχὺς ἦν τὸ καθάρσιον, ᾧ ἐκάθαιρον τὴν ἐκκλησίαν οἱ
λεγόμενοι περισιτίαρχοι: add. Harpocr. 104, 10. 19. ἱερῶν Z. οἰ-
κίας Suidas, Photius. περιελημμένοι A. Suidas, περιλημμένοι
Photius. δημοσίας Photius, Suidas. 21. ἡμῶν ἔγένου Suidas om.
ἦτοι — ἢ] κατάγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἔγνη· ἢ Suidas cum Photio et Lexico
Bachmanni: varios VV. DD. de hoc loco conatus recenset Bernhardius
ad Suid. l. c.: ego assumpto glossae sine hic scribendum puto: ἦτοι
καταπύ[γμα πάντων ὑπὸ τὰ ἔγνη· ἢ ἐμπύ]γμα. ἢ ἀπολύτρωσις.

19. Suidas: Arsen. XLIII, 46:
Photius. Ἐφορος] p. 138 Marx.
De Thesei et Pirithoi amicitia cf.
ann. ad Apost. VIII, 91^a.

20. Arsen. XLIII, 52. Apost.
VIII, 26. X, 68. DV III, 71.

21. Suidas: Arsen. XLIII, 47:
Photius. Ἰστρος] fr. 32 Muell.
De re v. Poll. VIII, 104 et intt.
Suidae.

22. Suidas: Arsen. XLIII, 48:
Phot. Bachmanni Anecd. I, 341.

- τρωοις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν συνέχοντι τῶν κακῶν· περιψήματα ἡμῶν γενοῦ, ἤγουν σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θαλάσῃ ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες. λέγεται καὶ περιψήματα τὸ καταπάτημα πάντων ὑπὸ τὰ ἔγχη, ἢ ἔμπαιγμα. 5
- 23 Πέμπτε εἰς ἔσχατον τῆν ἐπιστήμην: παραινετικὴ πρὸς τὸ σπουδάσειν ἀσί.
- 24 Πεύκης τρόπον: ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων· ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπέισα οὐκ ἀνήθισιν ἔτι βλαστόν.
- 25 Πενίη σοφίη ἔλαχεν: ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς 10 τέχνας ἐπιτηδεύουσι.
- 26 Πεινώσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται: ἐπὶ τῶν πανούργων· ἢ ἐπὶ τῶν πονητῶν τῶν δι' ἀπορίαν τροφῆς ὑπνούστων. ἀλώπεκα δὲ εἶπε, παρόσον οἱ πένητες πολλὰς 15 τέχνας ἐπιτηδεύουσι.
- Τὸ π̃ μετὰ τοῦ ἦ.
- 27 Πῆ με φεύγεις δις ἀποθανουμένη ψυχῇ: Λακδαιμόνιος νυκτὸς μνήμα παριῶν καὶ φαντασιωθεὶς δαιμόνιον τι, ἐπέδραμε τῇ λόγῃ διαράμενος· καὶ ἀπερσιδῶν 20 εἶπε τουτί.
- 28 Πηγᾶσου ταχύτερος: Φασὶν ὅτι Βαλλεροφόνητην ὀπότερος ἵππος Πήγματος ἔφερεν· ἐμοὶ δὲ ἵππος οὐδέποτε
- 22a Περὶ ὄνου σκιάς: περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίσις.

1. ἐνιαυτὸν συνέχοντι τῶν] locum lacuna laborare vidit Toupius: quo modo explenda sit, Photius et Lex. Bachmanni ostendunt: ἐνιαυτὸν ἐπεβαλλομένη τῇ θαλάσῃ νεανία ἐπὶ ἀναλλαγῇ τῶν συνεχόντων. 3. καὶ A om. 4. λέγεται κτλ.] in Suida, Phot. et Lex. Bachmanni desunt. 5. ἔμπαιγμα] ἔμπασμα coniecit Pantinus; Suid. s. κωμῳδία: ἔβρεις, διασχυροί, ἐμπαιγμάτα. 6. παραινετικὴ κτλ.] Ds om. 10. πενίη σοφίην A, πενία δὲ σοφίαν Suidas Ab. ἐπειδὴ] παρόσον Suidas. 11. ἐπιτηδεύουσι] A addit: ὁμοίᾳ τῇ· πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται διδάσκαλος: cf. Macar. VII, 24. 19. ἐναπερσιδῶν R Plutarchus.

De ritu, qui hic tangitur, v. C. Fr. Hermannus Antiq. Gr. T. II, § 27 et § 60, 17.

22a. Arsen. XLIII, 49; Suidas. DV III, 43. Apost. XII, 92.

23. Diog. VII, 85.

24. Suidas: Arsen. XLIII, 50. DV III, 60.

25. Suidas: Arsen. XLIII, 52a. 39. DV III, 59.

26. Diog. VII, 91; Arsen. XLIII, 53. Greg. Cyr. M V, 4.

27. Plutarch. Apophth. Lacon. 236 D.

28. Arsen. XLIII, 54. Catull. 58, 7: non si Pegaseo ferar volatu:

δοκεῖ δύνασθαι ἵπτασθαι, εὐδ' εἰ πάντα τὰ πετηνῶν πετραὶ
 λάβη· εἰ γὰρ ποτε τοιοῦτον ζῶον ἦν, καὶ νῦν ἂν εἶη.
 τοῦτον δὲ φασὶ καὶ τὴν Ἀμισσοδάρου Χίμαιραν ἀνελεῖν·
 ἦν δὲ ἡ Χίμαιρα, ὡς φασίν, ἔμπροσθεν μὲν λέων, ὀπι- 5
 σθεν δὲ δράκων, μέση δὲ Χίμαιρα. ἐνιοὶ δὲ δοκοῦσι τοιοῦ-
 τον γενέσθαι θηρίον τρεῖς ἔχον κεφαλὰς· ἀδύνατον δὲ
 λέοντα καὶ αἶγα ὁμοίᾳ τροφῇ χρῆσθαι· καὶ τὸ θνητὴν
 ἔχον φύσιν πῦρ ἀποπνέειν εὐήθες. ποίαις δὲ τῶν κεφαλῶν
 τὸ σῶμα ἐπηκολούθει; τὸ δὲ ἀληθές οὕτως. Βελλεροφόν-
 της ἦν Φρύγιος ἀνὴρ τὸ γένος Κορίνθιος, καλὸς καὶ ἀγα- 10
 θός, ὃς πλοῖον κατασκευάσας μακρὸν ἐληξίετο τὰ παρα-
 θαλάσσια χωρία. ὄνομα ἦν τῷ πλοίῳ Πήγασος, ὡς καὶ
 νῦν ἕκαστον τῶν πλοίων ὄνομα ἔχει· ὅμοιον δὲ δοκεῖ πλοῖον
 μᾶλλον ἢ ὄνομα ἵππῳ εἶναι Πήγασος. Βασιλεὺς δὲ Ἀμι-
 σοδάρος ᾤκει ἐπὶ τῷ Ξάνθῳ ποταμῷ. ὄρος δὲ ἦν ὑψηλὸν 15
 ὑπ' αὐτῷ, ᾧ ὄνομα Τελμισός· πρὸς ὃ δὴ ὄρος προβάσεις
 εἶσι δύο ἔμπροσθεν ἐκ πόλεως τῶν Ξανθίων, τρίτη δὲ ὀπι-
 σθεν τῆς Καρίας, τὰ δ' ἄλλα κρημνοί· ἐν δὲ τῷ μέσῳ
 αὐτῶν χάσμα ἐστὶ τῶν τῆς γῆς μέγα, ἐξ οὗ δὴ καὶ πῦρ
 ἀναδίδεται. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐστὶν ἕτερον ὄρος, ᾧ ὄνομα Χί- 20
 μαιρα· τότε δὲ ἦν, ὡς λέγουσιν οἱ προσχώριοι, κατὰ μὲν
 τὴν πρόβασιν οἰκῶν λέων ἔμπροσθεν, ὀπισθεν δὲ δράκων·
 οἱ δὲ καὶ εἶνον τοὺς νομέας καὶ τοὺς ὑλότομους· τότε δὲ
 καὶ Βελλεροφόντης ἐλθὼν τὸ ὄρος ἐνέπηρσε καὶ ἡ Τελμι-
 σὸς κατεκᾶ καὶ τὰ θηρία ἀπώλετο. ἔλεγον δὲ οἱ προσχώ- 25
 ριοι, Βελλεροφόντην ἀφικόμενον μετὰ Πεγᾶσσαν τὴν Ἀμι-
 σοδάρου Χίμαιραν ἀπολέσαι. τούτου δὲ γεγονότος προσ-
 ανεπλάσθη ὁ μῦθος.

1. τὰ τῶν Ps. 2. εἰ — εἶη Z om. 3. Scribe Ἀμισσοδά-
 ρου: v. nott. critt. ad Diog. V, 45, Meinekius ad Com. Gr. Fr. III,
 p. 540. 7. ὀφιν καὶ λέοντα Ps. 8. ποίαις Ps. 9. οὕτως ἔχει Ps.
 12. δὲ ἦν Ps. 13. ὅμοιον — ἦ] μᾶλλον δὲ δοκεῖ πλοῖον ἢ Fischerus,
 εἰμοὶ δὲ δοκεῖ πλοῖον μᾶλλον ἢ Westermannus. 14. ἵππῳ εἶναι N
 om.: εἶναι ἵππῳ Ps. 16. Τελμισός Ps. προβάσεις Ps. 17.
 δύο μὲν Ps. ἐκ τῆς Ps. 19. τῶν recte Ps om. 21. ἦν om. Ps.
 κατὰ μὲν — δράκων] mira est hic in Palaephati codd. lectionis varietas:
 v. Fischerus. Bene Westermannus: ἦν κατὰ μὲν τὴν ἔμπροσθεν πρὸς-
 βασιν οἰκῶν λέων, κατὰ δὲ τὴν ὀπισθεν δράκων. 23. τότε δὲ Ps.
 25. δὲ] οὗν AN Ps. 26. Βελλεροφόντης ἀφικόμενος Ps, Βελλεροφόντη
 ἀφικόμενοι Aa N. 27. ἀπέλασε Ps.

Pind. Ol. IX, 24: ἀγάνορος ἵππου οἶν κτλ.] Palaeph. Incred. 29, ubi
 ὄμοιον: cf. Apost. XVIII, 24. Φυ- v. Fischerus.

- 29 Πηνικίζειν μοι δοκεῖς: ἀντὶ τοῦ ἀπατᾶν. πηνίκη δὲ ἐστὶ περικεφαλαία τριχαστὴ καὶ περιθετὴ κόμη· τῆς δὲ περιθετῆς κόμης τὸ μὲν ἐντριχόν, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνίην καλοῦσι.

Τὸ π̃ μετὰ τοῦ ἱ.

5

- 30 Πιττανὸς, οὐδὲν ἄγαν, ὅς ἐην ἐκ Μιτυλήνης.
 31 Πικρὸν με ἀπαιτεῖς ἐνοίκιον: ἐπὶ τῶν βυρεία ἐπιπατόντων.
 32 Πίθηκος ἐν πορφύρα: οἱ φαῦλοι κᾶν καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως διαφαίνονται πονηροί.
 33 Πίθηκος ὁ πίθηκος κᾶν χρῦσα σύμβολα ἐχῆ.

10

Τὸ π̃ μετὰ τοῦ λ̃.

- 34 Πλίνθον πλύνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
 35 Πλείους προσκυνοῦσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα ἢ δύνοντα: ἐπὶ τῶν δι' ἀρετὴν τιμωμένων ἐν τῇ νεότητι ἢ τῷ γῆρα.
 30a Πίθ' ἠλλέβορον: ἐπὶ τῶν ἠλλέβορον δεομένων ὥστε ἰαθῆναι μαριωδῶν ὄντων. Λουκιανὸς ἐν τῷ Μενίππου διαλόγῳ· ληρεῖς, ὃ Τάνταλα, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἠλλεβόρου νῆ Δία.
 30b Πίστει χρῆματ' ὄλεσα, ἀπιστία δ' ἐσάωσα:· Θεόγνιδος.

20

1. μοι δοκεῖς Suidas om. 2. τριχαστὴ Suidas. Ceterum Suidas cum reliquis singula explicationis membra aliter collocat. 4. καλοῦσι] ἐκάλουε Suidas. 6. ἐην γένος ἐκ Anthologia. 11. χρῦσα Lucianus. ἐχῆ σύμβολα A Lucianus. 21. ὄλεσσα Theognis. ἀπιστία idem.

29. Suidas: Photius, Lex. in Bachmanni Anecd. I, 342, 20.

30. Anth. Pal. IX, 366, 5: Arsen. XLIII, 55. Cf. Greg. Cyr. L II, §9.

30a. Arsen. XLIII, 56. πῖθ' ἠλλ.] Aristoph. Vesp. 1489. Λουκιανὸς] Dial. Mort. 17, 2. Menand. Atheneaei X, 446 D [Ἀδελφῶν. fr. V Mein.]: ἠλλέβορον ἤδη πώποτε' ἐπιεῖ Σωσία; B ἄπιστοι. A πάλιν οὖν πῖθ'· μαίνετε γὰρ κακῶς. De hellebori usu apud veteres v. Plat. Euthyd. 299 B. Plut. de discern. adul. ab am. 16, p. 55 B. Lucian. Ver. Hist. II, 7: add. quae Baguetus ad Chryssippi fr. p. 39 collegit.

30b. Ars. XLIII, 57: Theogn. 831.

31. Anton. Mel. 128, p. 202 Fab. ὁ αὐτὸς [Alexander magnus] βαρὺ τι ἐπιπατόντης αὐτῷ τῆς μητρὸς Ὀλυμπιάδος ἐφη, ὃ μητρεῖ, πικρὸν με ἐνοίκιον τῆς ἐννεαμηναίου ὑπαιτιεῖς.
 32. Diog. VII, 94. Cf. nott. critt. ad Apost. XII, 75.

33. Lucian. adv. Indoct. 4: Arsen. XLIII, 58. Macar. VII, 12.

34. Greg. Cyr. M IV, 80: Arsen. XLIII, 59.

35. Arsen. XLIII, 60: excerptum est ex Plut. Apophth. Reg. cent. 203 E: v. Plut. V. Pomp. 14, Praecept. Pol. 10, p. 804 F. Fontem dicti Lipsius ad Tac. Ann. VI, 46. Hist.

- 36 Πλατάγη δοκιμάσει: ἔστι δὲ φύλλον τῆς μήκωνος· δι' αὐτῆς γοῦν ἰσημιοῦντο τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν, τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λικανοῦ, καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐοιτέργοντο· εἰ δ' οὖν, τὸ ἀνάπαλιον. 5
- 37 Πλατάγη Ἀρχύτου: ἐπὶ τῶν ἡσυχάζειν οὐ δυναμένων. ὁ γὰρ Ἀρχύτας τέκτων ὦν ἐπενόησε πλατάγην, ἣν ἐδίδοσαν τοῖς παιδίοις, ἵνα μηδὲν τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν σκευῶν διασαλεύσῃσι.
- 38 Πλόκιον Γοργόνης: ὅτι φόβον ἐνεποιεῖ· ἦν δὲ πλόκιμος τῆς Γοργόνης, ὅς ἐδόθη Ἀστερόπῃ τῆς Κηφείως, καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνιστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν, ἵνα τούτου ἀποδημιούντος ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ. 10
- Τὸ π̄ μετὰ τοῦ ὀ.
- 39 Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσῃς: ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν. ἢ ἐπὶ τῶν ολομένων τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.
- 40 Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον: ἐπὶ τῶν πολλὰ ποιούντων, ὀλίγα δὲ καρπούμενων. 20
- 41 Πολλὰ ψεύδονται αἰοιδοί.
- 40a Πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται διδάσκαλος.

1. Suidas: πλαταγόνιον. τὸ μηδὲν. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φ. καὶ τὸ τῆς ἀνιμώνης. ἀπὸ τοῦ πλατίσσειν, τοῦτίστιν ἤχειν. καταχρηστικῶς δὲ ὅτι μῖον πλάτος ἔχοντι. ὅθεν καὶ ἡ πλαταγή, ἰσημιοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν κτλ.: unde neglegentia patet, cui caput glossae originem debet. πλατάνη A: corrige πλαταγόνιον. δοκιμάζει Z. μύκωνος ἢ ἀνιμώνης AN. 4. εἰ δ' οὖν] εἰ δὲ μὴ Suidas. 10. Γοργάδος Suidas. ὅτι — Ἀστερόπῃ] τὸν θεόντα πλόκιμον τῆς Γοργόνης Ἀστερόπῃ Suidas. 19. Ἐκ πολλῶν Suidas. ἀνήγαγον idem.

III, 24 in eo invenit, quod plerisque populis religione receptum, salutare solem orientem. In comparationem appono Tiberii dictum a Cass. Dione LVIII, 28 traditum: εἰ γὰρ τὸν δνόμενον ἱμακαλιπὼν πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἱερίῃ, Caligulam innuens: et Antoninum Philosophum ibid. LXXI, 34 dicentem: ἀπέθετο πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἱεῖ γὰρ ἦδη δύομαι: add. Stat. Theb. I, 170: *veniturus amatur*.

36. Suidas: Arsen. XLIII, 61:

Photius. Accuratius rem exponunt Scholl. ad Theocr. XI, 57. III, 29 et intt. Heaych. s. ἐπλατάγησι.

37. Diog. II, 98.

38. Suidas: Photius. Rem accuratius Apollod. II, 7, 3 refert, ubi v. Heynium.

39. Diog. I, 70. VII, 78.

40. Suid. s. ἐκ πολλῶν: Arsen. XLIII, 62. Greg. Cypr. M IV, 88. 40a. Arsen. XLIII, 63: Macar. VII, 24.

41. Greg. Cypr. M V, 2.

42 *Πολύποδος κεφαλῆ ἔνι μὲν κακῆ· ἔνι δὲ καὶ ἐσθλῆ· διότι ἐστὶ μὲν αὐτῷ ἰδῶδιμος ἢ κεφαλῆ, ἐστὶ δ' αὐτῷ καὶ ὁ πρωκτός· οἱ δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ὄντων συμμίκτων καὶ μετεχόντων κακότητος καὶ ἀγαθότητος· τοῦ γὰρ πολύποδος ἢ κεφαλῆ ζῶσα μὲν δά- 5 κνει τοὺς προσιόντας, θανοῦσα δὲ ἐστὶν ἰδῶδιμος·.* Ὁ πολύπους ἐστιᾶται μὲν καὶ ἄλλαις τροφαῖς· ἐστὶ γὰρ καὶ φαγεῖν δεινὸς καὶ ἐπιβουλεύσαι σφόδρα πανούργος. τὸ δὲ αἴτιον, παμβορώτατον θηρίων θαλαττίων ἐστὶ· καὶ ἀπό- 10 δειξις, εἴτις αὐτῷ γένηται ἀθηρία, τῶν ἑαυτοῦ πλοκάμων παρεύραγε καὶ τὴν γαστέρα κορέσας τὴν σπάνην τῆς ἄγρας ἠκέσαστο· εἶτα ἀναφύει τὸ ἐλλείπον, ὥσπερ οὖν τῆς φύσεως καὶ τοῦτο οἱ ἐν τῷ λιμῷ παρασκευαζούσης ἔτοιμον τὸ δει- 15 πνον·. Πολύπους ποτὲ ἐρπύσας εἰς πέτραν προήκουσαν, οὐ μὴν ἄγαν ὑψηλὴν, εἶτα ἤπλωσε τὰς πλεκτάνας. οὐ μὴν ἑαυτὸν εἰς τὴν χροᾶν τῆς πέτρας ἐκτρέψας ἦν· πεφύκασι δὲ ἄρα θρᾶν τοῦτο οἱ πολύποδες, καὶ τὰς εἰς ἑαυτοὺς ἐπιβουλάς φυλαττόμενοι, καὶ μέντοι καὶ αὐτοὶ 20 τοὺς ἰχθύς ἐλλοχῶντες. ἰδὼν οὖν ὄξυ μὲν, ἑαυτῷ δὲ οὐκ ἀγαθὸν τὸ θῆραμα ἀετός, ὥσπερ οὖν ὀρμῆς τε ἅμα καὶ 20 πτερῶν εἶχεν ἐμπηδᾶ τῷ πολύποδι, καὶ μέντοι καὶ δειπνον ἔξιν ἔτοιμον ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ κατέγραφε. πλόκαμοι δὲ ἄρα ἰχθύος ἐκείνου περιβάλλουσι τῷ ἀετῷ σφᾶς ἑαυτοῦς, καὶ ἀπριξέ ἐχόμενοι εἶτα ἔλκουσι κάτω τὸν ἰχθυστον· καὶ χανῶν λύκος, ὡς ἂν εἴποις, εἶτα μέντοι 25 νεκρὸς ἐπενήγητο τῇ θαλάττῃ ὁ ἀετός ὑπὸ τοῦ δειπνου. μυρία μὲν δὴ τοιαῦτα πάσχουσιν ὄρνιθες, πλείω δὲ ἀνθρώποι· ἐν δὲ τοῖς ἀδομένοις ὑφ' Ἡροδότῃ Μασσαγέταις ὁ

1. πολύποδος Z Ds. κεφαλῆ Ds. κακὸν AN Ds. ἐσθλῆ Z. 2. ἐσθλὸν AN Ds. διότι — πρωκτός] Ds om.: habent VB. αὐτοῦ VB. αὐτῷ καὶ αὐτῆ καὶ N, αὐτῆ καὶ VB. 3. οἱ δὲ κτλ AN om. οἱ δὲ — λέγεσθαι] Ds. om. 4. συμμίκτων ὄντων Ds. 9. παμβορώ- 5. τωτος As. 10. γένοιτο As. 11. τὴν αὐτοῦ γ. Z. 14. πολίπους — 15. εἶτα] pluribus As haec exponit. ἀνερπύσας As. εἰς — ὑψηλὴν] hic As om., quum in antecedenti. lus collocasset. 15. πλεκτάνας] πλ., καὶ μάλα γε ἀσμένως ὑπεθάλητο· καὶ γὰρ οὖν καὶ χειμῆρια ἰδοὺσι πῶς· οὐ As. 16. ἦσθ ἦν As. 24. αὐτοῦς As. 26. ὑπὲρ Z As. 28. Ἡροδότου Μασσαγέταις ὁ Καμβύσου As.

42. Πολύποδος — ἰδῶδιμος] Diog. I; 27. πολύπους κτλ.] Aelian. l. c. VII, 76: Arsen. XLIII, 72. ὁ πολύ- VII, 11. χανῶν λύκος] Apostol. 17. λύπους — δειπνον] Aelian. N. An. X, 85, ubi v. annot.

Καμβύσης Κύρος ὁ ἕτερος, καὶ μέντοι καὶ Πολυκράτης εἰς Ὀροΐτου σπεύσας ὡς τὸν χρυσὸν ἀρπασόμενος, καὶ ἄλλος

Τεύχων ἐτέρῳ κακὸν ἐφ' ἧπατι τεύχει·

καὶ ταῦτα μὲν οὐκ αἶδε τὰ ἄλογα, ἀνθρώποι δὲ οἱ εἰδότες οὐ φυλάττονται.

- 43 *Πολλαῖς πληγαῖς θρῦς δαμάζεται: πρὸς τοὺς δυσκαλῶτους.*
- 44 *Πολυμαθειή κάρτα μὲν ὠφελεί· κάρτα δὲ βλάπτει· ὠφελεί μὲν τὸν ἀξιὸν ἰόντα, βλάπτει δὲ τὸν ῥηιδίως φωνέοντα πᾶν ἔπος, κέν παντὶ δῆμιφ· χεῖρ δὲ καιροῦ μέτρα 10 εἰδέναι, σοφίης γὰρ ὄρος οὗτος. Ἀναξάρχου.*
- 45 *Πολλὰ κυνὸς ἄρρενος εὐναί: ἐπὶ τῶν καταφερῶν εἰς τὰ ἀφροδίσια.*
- 46 *Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γενήσεσθαι μελλόντων· ἄμπε- 15 λον γὰρ τινος φυτεύοντος, εἰς τῶν οἰκειῶν εἶπε τὸν στίχον τοῦτον: Ὁ δὲ Διογενιανός, Ἀγκαῖος ἄμπελον φυτεύσας, φησί, βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις· εἰς δὲ τῶν οἰκειῶν ἔφη μὴ γεύσασθαι αὐτὸν τῆς ἀμπέλου. ἐπεὶ οὖν ὁ καρπὸς ἐφθάκει, τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κερᾶσαι αὐτῷ· μέλλων δὲ 20 προσφέρειν τὴν κύλικα τῷ στόματι, ὑπεμίμνησεν αὐτὸν τοῦ στίχου. καὶ τούτων λεγομένων ἄλλος οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων, ὡς οὖς τὴν χώραν λυμαινεται· ὁ δὲ ὀρμίσας ἀνῆρέθη.*

3. ὡς ἐτέρῳ τις ἐφ' ἧπατι κακὸν As. 6. ἐπὶ τῶν δυσκαλῶτων καὶ δυσκατεργάστον Z, πρὸς τοὺς δυσκαλῶτους καὶ δυσκατεργάστους Suidas. 8. πολυμαθειή Stobaeus, πολυμαθειή Iacobus Lectt. Stobena. 70. βλάπτει τὸν ἔχοντα Stobaeus. 9. ἀξιὸν ἰόντα] δέξιον ἄνδρου idem. φωνεῖντα idem. 10. κέν] καὶ ἐν idem. 11. οὗτος ὄρος idem. 14. μεταξὺ πίλει Z Ds: πολλὰ μ. χεῖλους καὶ ποτηρίου Eustath. ad Hom. Il. I, 773, 66. 15. ἄμπελον κτλ.] L om. 16. φυτόντος RZ: v. Bastius Epist. crit. 249. 17. φυτεύον RZ Ds. 23. λυμαινεται] EZ addunt: ἀφείς οὖν τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος καὶ θεράτων εἰς τὸν οὖν, ἀναιρεται ἐπ' αὐτοῦ. Ἰωάννης δὲ ὁ Στιβαῖος [l. Στοβαῖος: Flor. 111, 14.] στίχον Ὀμήρου εἶναι λέγει.

43. VK in nott. critt. ad Diog. VII, 77: Arsen. XLIII, 73. Greg. Cypr. M IV, 91.

44. Stob. Flor. 34, 19. De auctore v. Mullachius ad Democr. Rell. p. 326.

45. K in nott. critt. ad Diog. VII, 77: Arsen. XLIII, 74. DV III, 67.

46. πολλὰ — τοῦτον] Greg. Cypr. L II, 95: Arsen. XLIII, 75. Ὁ δὲ κτλ.] Diog. VII, 46. Historia ex Aristotelis politia Samiorum transcripta est: v. Scholl. ad Apoll. Rhod. I, 188, Schneidewinum ad Heraclid. Polit. p. 72 et C. Muel-lerum ad Histor. Gr. Fr. II, p. 159.

- 47 Πόνον σπείρεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων.
- 48 Ποταμῶ μεγάλῳ ὄχετων ἐπάγει: ἐπὶ τῶν ματαιο-
λογούντων.
- 49 Ποικιλώτερος: ἐπὶ τῶν δολερῶν.
- 50 Ποταμός τὰ πόρθω ποτίζων τὰ ἔγγιον κατα- 5
λείπει: ἐπὶ τῶν τοὺς ξένους εὐεργετούμετων, τῶν οἰκίαν
δὲ ἀμελοῦντων.
- 51 Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπόλεσαν: ἐπὶ τῶν
μὴ ὁμογνωμονούντων.
- 52 Πόλεμος Κόνωνι μελήσει: ἐπὶ τῶν περὶ ἄλλο- 10
τριῶν φροντιζόντων.
- 53 Πολλά κεν ἀπὸ πολέμου: ἦτοι διὰ τὸ πολλά καθ'
ὑπόνοιαν φέρειν· ἢ ὅτι Λακεδαιμόνιοι κεναῖς σφενδόταις
καὶ νευραῖς ἐνόφουν πρὸς ἐκπληξιν τῶν πολεμίων.
- 54 Πολλοὶ βουκένται, παῦροι δὲ τε γῆς ἀροτῆρες. 15
- 55 Πολλοὺς ἄνδρας Λακεδαιμίων ἔχει τήνου κάρ-
θονας: Ἀργιλιωνὶς ἢ Βρασιδίου μήτηρ, τελευταῖαντος
αὐτῆ τοῦ υἱοῦ, ὡς παραγενόμενοί τινες τῶν Ἀμφιπολιτῶν
εἰς Σπάρτην, ἦγον πρὸς αὐτήν, ἐρώτησεν, εἰ καλῶς καὶ
ἀξίως τῆς Σπάρτης ὁ υἱὸς ἐτελεύτα· μεγαλυνόντων δ' ἐκείνων 20
καὶ λεγόντων, ἄριστον ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἔργοις ἀπάντων
Λακεδαιμονίων εἶναι, εἶπε τοῦτο τὸ ἀπόφθιγμα.
- 56 Ποιήσω τὴν οἰκίαν σου Δούρειον ἵππον: ἦτοι
ἀφανίσω αὐτήν· ἵπποκόμος εἶρηκε τοῦτι Θεμιστοκλέους·

1. Scribe πόντον, σπείρειν Suidas. 2. ὄχετὸν R Da. μι-
γάλῳ Z om. ἐπὶ τῶν ματαιοποιούντων ἢ ματ. Da. 4. Ποικιλώτερος]
post hanc vocem excidit ὕδρα. 10. δὲ Κόνωνι. Da. περὶ τῶν Da.
12. Πολλά κ. ἀπὸ] πολλά κενὰ τοῦ Da. 16. πολλοὺς — κάρθονας]
hoc loco Plutarchus non habet. 19. ἐρώτησεν R Plutarchus. 20.
ἐκείνων Plutarchus, τῶν δ' ἐκείνων R. 22. εἶπε κτλ.] ὁ ξένος, κα-
λὸς μὲν ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ παῖς μου, πολλοὺς δὲ ἄ. A. F. τ. κάρθον-
ας Plutarchus. 24. Corrige ἵπποκόμῳ. Scribe Θεμιστοκλέους.

47. Suidas. Cf. Diog. VII, 67. Φιλίδης ὁ ἵπποτρόφος αἰθηθεὶς ἐπ'
48. Diog. VII, 68. αὐτοῦ πᾶλον οὐκ ἴδωνεν, ἠπίλησε
49. Cf. Apost. XIV, 67. τὸν οἶκον αὐτοῦ ταχὺ ποιήσειν
50. Diog. VII, 70. δούρειον ἵππον· αἰσιχάμενος ἐγ-
51. Diog. VII, 72. κλήματα συγγενικά καὶ δίκας τῶ
52. Diog. VII, 75: Ars. XLIII, 64. ἀνθρώπων πρὸς οἰκίαν τινὰς ταρά-
53. Diog. VII, 80. ξεν: v. Sintenis ad h. l. Similitur
54. Diog. VII, 86. Alexis Athen. IX, 383 F: Δούρειον
55. Plut. Apophth. Lacaen. 240 C. ἐπάγει χῆνα τῶ φροσηματι, quod
Cf. Apost. V, 16. recte Meinekius Com. Gr. Fr. T.
56. Plutarch. Themist. 5: καὶ δὲ IV, p. 419 de anseris delicatissimis

- εἰληπται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Τροίᾳ Δουρείου ἵππου, ὃ
 Ὀδυσσεὺς τὴν Τροίαν ἐπόρθησεν.
- 57 Που γῆς ἢ θαλάττης ὑπῆρχε; ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.
- 58 Πόντος ἀγαθῶν: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀγαθὰ ἐχόντων.
- 59 Πολλοὶ σε μισήσουσιν ἂν σαυτὸν φιλήσῃς: τοῦτό 5
 φασὶ Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς
 πηγὴν καὶ τὴν οἰκίαν ποθοῦντα μορφήν.
- 60 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ· ἀλλ' ἐχλινος ἔν μέγα.
- 61 Πολλοὶ τοὶ ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βάκ-
 χοι: ἐπὶ τῶν δοξαζόντων εἶναι λαμπρῶν, μὴ ὄντων δέ. 10
- 62 Πόλεμός τις ἀσίδητος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κει-
 νηται: ἐπὶ τῶν λόγοις μαχομένων· οὕτω γὰρ ἔθος τοῖς
 σοφοῖς μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους.
- 63 Πονηρὰ κατὰ τρυγὸνα ψάλλεις: ἐπὶ τῶν ἐπιπό-
 νως ζώντων. 15
- 64 Ποταμὸς θάλατταν ἐρίζει: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ
 ἀδυνάτων.
- 59a Πολλὰς φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσε.
- 59b Πολλὰ μοχθήσαντες ὁμοίως ἐσμέν: ἐπὶ τῶν μηδὲν
 ἐκ σπουδῆς ὀφελιθέετων καὶ διὰ παιδείαν οὐδὲν πλέον τῶν ἄλ- 20
 λων προτιμωμένων.

5. τιμήσουσιν Ab. ἐν Suidas. Explicationem Ab om. 6. πρὸς
 τὸν AN Suidas. Νάρκισσον AN. 7. τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκίαν μορ-
 φῆν Suidas. 16. πρὸς θάλατταν P. ἀνοήτων καὶ M om. 18.
 δ ἢ φιλίας Aristoteles. δ. ἐλύσειν idem.

farciminibus distento explicat: add.
 Cicer. or. p. Murena 37, 78. Ver-
 sus Aristophanis Av. 1128: ἵππων
 ἵππων μέγεθος ὅσον ὁ δούρειος,
 huc non pertinet, quippe qui equum
 athenicum in Athenarum arce col-
 locatum respiciat, de quo v. Paus.
 I, 23, 10, not. ad Greg. Cyr. L
 I, 70. Ceterum δούρειος ἵππος in
 imitationem Homericī ἵππου δουρα-
 τίου dictum est: v. Od. Θ, 493, ubi
 Eustathius 1606, 56: δουράτειον δὲ
 ἵππον τὸν ἔϋλωνος λέγει, τὸν κοινό-
 τερον δούρειον: exposuit de his
 formis Schroeterus ad Aurel. Vict.
 de orig. gent. Rom. p. 11.

57. Soph. Electr. 922: οὐκ οἶσθ'
 ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.

58. Suidas: Arsen. XLIII, 78.
 Cf. Apost. I, 5.

59. Suidas: Arsen. XLIII, 76. 65.
 Greg. Cyr. L II, 96.

59a. Arsen. XLIII, 66: Aristot.
 Eth. ad Nicom. VIII, 5, 1.

59b. Arsen. XLIII, 67. Lucian.
 Hermot. 69: τὸ δὲ πολὺ παρῴμιον γι-
 γόναμεν ἢ πρότερον ἦμεν καὶ κατὰ τοὺς
 παροιμιαζομένους πολλὰ κτλ.

60. Suidas: Arsen. XLIII, 72.
 Greg. Cyr. M IV, 98.

61. Arsen. XLIII, 77. Macar.
 VII, 20.

62. Proverbium in Theoph. Simoc.
 Dial. p. 6 Boiss. exstat. Ἀσίδη-
 ρος πόλεμος etiam Max. Tyr. Diss.
 I, 6, 7 p. 96 R. dixit.

63. Greg. Cyr. L III, 2: Arsen.
 XLIII, 79.

64. Greg. Cyr. M IV, 86: Ar-
 sen. XLIII, 80.

- 65 Πόρρω Διός τε καὶ κεραυνοῦ: ἐπὶ τῶν ἐπιβούλων τοῖς συνοῦσι χρωμένων· ἡ γὰρ μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλεια τῶν ἐν ἐπιφανεί βίῳ κινδύνων ἀδειοτέρα· οὐ γὰρ ἐφθασέ τις μακαρισθῆναι τῆς τοῦ τυράννου φιλίας, καὶ ἡλεῆθη τῆς ἐχθρας. 5
- 66 Πολλῶν πανηγύρεων Διὸς βαλάνους ἔφαγαν: ἐπὶ τῶν ἐμπείρων.
- 67 Ποικιλώτερος ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶν.
- 68 Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκτίκω ψόφους: ἐπὶ τῶν πεπειραμένων ἐν πράγμασιν· ἢ ἐπὶ τῶν φοβούντων οὐ 10 δεόντως.
- 69 Πολλάκις καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν: ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως καὶ σπανίως εἰπόντων τι συνετόν.
- 70 Πολύποδος ὁμοιότης: ἐπὶ τῶν ἐξομοιούντων ἑαυτούς τισιν ἢ χρηστοῖς ἢ φαύλοις:· Τούτου φασὶ χῆρον 15 εἶναι τὸν πόντον διὰ τὸ ἀπεχθάνεσθαι τῷ ψυχρῷ καὶ γλυκεῖ, τὸ δὲ βόρειον πέλαγος ψυχρότερον πέφυκε καὶ γλυκύ·
- 68a Πολλοὶ τοι χρωῖται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῶ, οἷς τὸ κακὸν δοκεῖν γίνεται εἰς ἀγαθόν:· Θεόγγιδος.
- 68b Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δὲ τε μάντις ἄνδρες. 20

1. διὰ τοῖς Synesius, Suidas. 2. χρωμένους, ἀδειοτερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' α. ἀσφάλειαν Synesius, Suidas. 3. κινδυνεύοντων Suidas. ἀδειοτέρα Synesius et Suidas om. οὐ κτλ.] Suidas om. 4. μακαρισθῆσεται Z. 6. βαλάνων Erasmus IV, 2, 49. ἔφαγον A. 8. ἦτοι θανατοζομένων in fine Suidas addit. 9. θρίων Ab. 10. πράγμασιν] ἢ ἐπὶ τῶν φοβούντων [ἐκφοβούντων Ds] οὐ δεόντως Z e Diog. VII, 92 addit. Ab hanc explicationem proponit: ἐπὶ τῶν μὴ ποιούντων λόγον τῶν εἰς αὐτοὺς γενομένων ἀπειλῶν· ἀπὸ μεταφορῆς τῶν τῆς σέκου φύλων, ἀποτελούντων μὲν ἐν τῷ καίεσθαι κτύπον, ταχὺ δὲ σβεννυμένων. 12. πολλάκις μωρὸς AN: πολλάκις τοι καὶ Ds. DV explicationem ignorat. 14. ἐπὶ — φαύλοις] πρὸς τοὺς ἐξομοιούντας ἑαυτοὺς οἷς βούλονται Ds. 15. τούτου κτλ.] ὁ γαῖον πολυπόους τῇ ποτικῇ θαλάττῃ ἀπεχθάνεται· ψυχρότερον γὰρ τὸ βόρειον πέφυκε πέλαγος, ἀλλὰ καὶ τῆς λοιπῆς θαλάττης γλυκύτερον· ὑπὸ π. γ. κ. π. ἐπιψέεται· ἐναντία δὲ τῷ πολυπόδι τὸ τε ψυχρὸν καὶ τὸ γλυκύ· Ἰανὸν δὲ ἐρῶ σοὶ τε πρὸς ἀπόδειξιν. Πέτρα συμπλακεῖς ὁ πολυπόους δυσκαποσάστως ἔχεται· διὸ γλυκύ ἐπιχέουσαν ὕδωρ τῇ πέτρῃ οἱ πρὸς ἄγαν θεινοὶ· καὶ οἱ μὲν κτλ. Theophyl. 19. γίνεται Theognis.

65. Synes. de regno p. 11 C Petav., Suidas: Diog. VII, 77^b. Contrarium habet Aesopus Provn. 7. 66. Arsen. XLIII, 81. 67. Suidas: Arsen. XLIII, 82. Diog. VII, 69: add. Apost. XIV, 49. 68. Arsen. XLIII, 83. 68. Greg. Cyp. L II, 99.

68a. Arsen. XLIII, 69: Theogn. 161. 68b. Arsen. XLIII, 70: Suidas. Zenob. V, 75. 69. DV III, 68: Ars. XLIII, 84. 70. Diog. VII, 73: Arsen. XLIII, 85. Τούτου κτλ.] Theophyl. Simoc. Dial. c. 9, p. 17 Boiss.

ὑπὸ πολλῶν γὰρ καὶ μεγάλων ποταμῶν ἐπιζέεται. διὸ οἱ πρὸς ἄγραν δεινοὶ γλυκὺ ὕδωρ ἐπιχέουσι τῇ πέτρᾳ, ἣ ἂν ἐκεῖνος περιπλακῆ. καὶ οἱ μὲν ἔχουσι τὸ ζητούμενον θήραμα, ὃ δὲ τῆς ἑαυτοῦ ἄκων ἐξανίσταται βάσεως.

- 71 Ποηφάγου δειλότερος: τουτὶ τὸ ζῶον ἐν Ἰνδοῖς 5 ἔστι, καὶ πέφυκέν γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος· οὐρὰν δὲ ἔχει θαυμάσιον καὶ μελαίνης ἀκράτως χροῆς· καὶ εἰσιν αὐταὶ αἱ τρίχες τῶν ἀνθρωπίνων λεπτότεραι ἂν καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γὰρ τοὶ παραπλέκονται μάλα ἐξ αὐτῶν καὶ κοσμοῦνται ὡραίως, 10 ταῖς πλοκαμίαι ταῖς συμφύτοις καὶ ταύτας ὑποδέουσαι. προήκει δὲ καὶ εἰς δύο πῆχας ἐκάστης τὸ μήκος τριχός, ἐκ μιᾶς δὲ ῥίξης ὁμοῦ καὶ τριάκοντα θυσσηθδὸν ἐπιεσύνουσι· ζῶων δὲ ἄρα τοῦτο ἀπάντων δειλότατον ἦν· ἐὰν δὲ ὑπὸ τινος ὀφθῆ καὶ αἰσθηταὶ βλεπόμενον, ἣ ποδῶν ἔχει 15 φεύγει καὶ πρόεισι καὶ κέχρηται προθυμία μᾶλλον ἢ σκελῶν ὠκύτητι· καὶ διώκεται μὲν ὑπὸ ἰππέων καὶ κυνῶν ἀγαθῶν δραμῖν· ἐὰν μέντοι συνίδη ὅτι ἄρα ἀλίσκεσθαι μέλλει, τὴν οὐρὰν ἀπέκρυψεν ἐν τινι δάσει, αὐτὸ δὲ ἀντιπρόσωπον ἔσθηκε, καὶ δοκεῖε τοὺς θηρευτὰς, καὶ ὑπο- 20 θαρῆει πως, καὶ οἶεται μηκέτι φανῆναι περισπούδαστον, τῆς οὐρᾶς μὴ βλεπομένης· ἐκείνην γὰρ οἶδεν εἶναι τὸ κάλλος. κινήσῃ δὲ ἄρα ἴσχει τὴν ὑπὲρ τούτου φαντασίαν· βάλλει γὰρ τις αὐτὸ βέλει πεφαρμαγμένῳ, καὶ ἀποκτείνας ἀποκόψει τὴν οὐρὰν, τὸ ἄθλον τῆς ἄγρας· καὶ δείρας τὸ 25 πᾶν σῶμα (ἀγαθὴ γὰρ καὶ ἡ δορά) ἀφῆκε τὸν νεκρόν·· Λέγεται καὶ ἑτέρα δημῶδης περὶ αὐτοῦ παροιμία· Ὁ λος φαινόμενος τὴν οὐρὰν ἀποκρύπτει.

- 72 Πόα λίθον ἐκβάλλει: ἐπὶ τῶν ἀναντία τοῖς ἐπιβούλοις ποιούντων·· Ὁ γὰρ θρυνοκολάπτῃς τὸ ζῶον, 30 ἔχει μὲν ῥάμφος ἐπίκυρτον, κολάπτει δὲ ἄρα τούτῳ τὰς δρῦς, καὶ ἐνταυθοὶ κοιλάνας τὸν τόπον, ὡς εἰς καλλιᾶν

5. τουτὶ — Ἰνδοῖς] ποηφάγου Ἰνδοῖς ζῶον As. 7. ἀκροτάως Z. 8. καὶ τῶν ἀνθρωπίνων As. 10. μάλα As om. μάλα ὡραίως As. 13. ὁμοῦ τι As. 14. ἀπάντων τοῦτο As. δὲ] γὰρ As. 20. θηρευτὰς As. 21. φανεῖσθαι As. 23. τούτου] τοῦτε As. 30. ὁ — ῥάμφος] ζῶον δὲ ὁ δρ. ἐξ οὗ δρᾶ καὶ κέληται. ἔχει μ. γὰρ ῥάμφος As. 32. οἱ κοιλάνας As. καλλιᾶν As.

71. Τὰ δεξιὰ ποηφάγα Max. Tyr. — νεκρόν] Aelian. N. A. XVI, 11. Diss. XXIX, 4, p. 78 R dixit. Τουτὶ 72. Ὁ γὰρ κτλ.] Aelian. N. A. I, 45.

τοὺς νεοιτούς ἐντίθησιν, οὐ δεγθεῖς καρπῶν καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν πλοκῆς καὶ οἰκοδομίας οὐδέν. οὐκοῦν εἰτις λίθον ἐνθεῖς ἐπιφράξειε τούτῳ τὴν εἰσδυαίν, ὁ δὲ συμβαλῶν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτοῦ, κομίζει πῶαν ἐχθράν τῷ λίθῳ, καὶ κατ' αὐτοῦ τίθησιν· ὁ δὲ οἷα βαρούμενος καὶ μὴ φέρων 5 ἐξάλλεται, καὶ ἀνέωγεν αὐτίς τῷ προειρημένῳ ἢ φίλῃ ὑποδρομῇ.

Τὸ π̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

- 73 *Πρεσβύτερος Κόδρου: ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου.* 10
- 74 *Πράμνιον οἶνον ἐπιεῖς: Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον πράμνιον ἔλεγε. τινὲς τὸν ὄνιον οἶνον, παραμόνιμον. τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου πρᾶμνίας ὀνομαζομένης· οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἐνιοὶ τὸν πρᾶϋνοντα τὸ μένος, ὃν καὶ φαρμακίτην φασίν· ἕτεροι πράμνιον πέτραν εἶναι, 15 ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.*
- 75 *Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα: καί· Πρὶν τοὺς*

2. οὐδὲ ἐν As. 3. τούτῳ] τῷ ὀρθῷ τῷ προειρημένῳ As. τὴν ἐπιβουλὴν As. 9. ἐπὶ] ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. παροιμία ἐπὶ Suidas. 11. Πράμνιον — ἐπιεῖς] Πράμνιος οἶνος Suidas. Ἀρίσταρχος . . ἡδὺν] scribe Ἀριστοφάνης . . σκληρόν: Athen. I, 30 C: Ἀριστοφάνης [fr. 563 Dind.] . . λέγων τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὕτε ποιηταῖς ἡδίσθαι σκληροῦς καὶ ἀστεροῦς, οὕτε πρᾶμνίους σκληροῦς αἰῶνι, συναγοῦς τὰς ἀφ' ἧς τε καὶ τὴν κοιλίαν: Hesych. α. Πράμνιος οἶνος . . σκληρός οἶνος: v. de adi. σκληρός vini aut aquae vocabulis appposito Eustath. ad Hom. II. A, 781, 26. Nomina autem Ἀρίσταρχος et Ἀριστοφάνης saepe a scribis inter se permutata esse docet Nauckius ad Aristoph. Byz. Fr. p. 229. 12. ἢ παραμόνιμον Suidas: veterem scripturam fuisse: τινὲς τὸν παλαιόν, οἶον παραμόνιον Bernhardius ad Suid. I. c. coniecit: Athen. I, 30 E: ἐνιοὶ δὲ . . τὸν πρὸς παραμόνην ἐπιτήθειον, οἰοῦσι παραμόνιον ὄντα: Apoll. Soph. Lex. Hom. α. πρᾶμνίῳ: . . οἱ δὲ τῷ παλαιῷ καὶ παραμνηστικῷ, οἰοῦσι παραμνίῳ τινὶ ὄντι. 13. τινὲς . . ὀνομαζομένης] Didymi sententia: Athen. I, 30 D. 14. ἐνιοὶ — μένος] Apionis sententia: Apoll. Soph. I. c. 15. φαρμακίτην Suidas. ἕτεροι] Σῆμος ὁ Ἀήλιος ἐν τρίτῃ, ἐν Νικίᾳ Πράμνον Suidas: accuratius Semi iudicium apud Athen. I, 30 C proponitur: εἶναι γὰρ ἐν Ἰκάρῳ φησὶ Σῆμος Πράμνον [consentit Lex. Bachm. Anecd. I, 357.] πέτραν καὶ παρ' αὐτῆ ὄρος μέγα, ἀφ' οὗ τὸν Πράμνιον [formam Πράμνιον tueri studet Eustath. I. c. 18. 56.] οἶνον, ὃν καὶ φαρμακίτην τινὲς καλεῖν: add. Scholl. Ven. ad Hom. II. A, 639. Scholl. ad Arist. Equitt. 107.

73. Suidas: Arsen. XLIII, 86. DV III, 56.

74. Suidas: Photius. Dixit de vino Pramnio Perizonius ad Acliani

Var. Historiar. XII, 31.

75. Suidas: Arsen. XLIII, 87: Photius. πρὶν — ἄλευρα] cf. annot. ad Diog. VII, 93. πρὶν —

- ἰχθῦς ἔλειν, σὺ τὴν ἄλμην κυκᾶς: καί· Πρὶν ἐσφάχθαι δέρεϊς: ἐπὶ τῶν πρῶτύτερόν τι ποιοῦντων.
- 76 Προδίκου σοφώτερος: οὗτος ἦν καὶ σοφὸς λίαν καὶ ἀκριβῆς δικαστῆς καὶ διαιτητής.
- 77 Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἔστι τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δείξωσι μὴ φανερώς φεύγειν· ἵνα μὴ τὸ νῶτα δόντας τοῖς πολεμίοις τιτρώσκωνται.
- 78 Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίγνεται: ἐπὶ τῶν ἀνωφε- 10
λῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγγο· οἱ γὰρ παχύπρωκτοι καὶ προγαστορες οὐ δύνανται ἑαυτοὺς ἀπονήσασθαι εὐπετῶς.
- 79 Προφάσεως οὐ δεῖ πρὸς φίλους.
- 80 Πρόβατον μὲν ἀεὶ τὴν αὐτὴν φθέγγεται φω-

2. ἐπὶ κτλ.] ἐπὶ τῶν τοῖς καιροῖς προλαμβάνοντων Suidas. 3. Προδίκου] τοῦ Κίου Z addit. 8. δόξωσι Suidas. φεύγειν] κατ' ὀλίγον ὑπανιόντες, ἢ Suidas addit. 10. πρῶτην A, περιγίγη Suidas.

κυκᾶς] Greg. Cypr. M IV, 92: infr. 87. XVI, 53.

76. Arsen. XLIII, 88: Suidas. VV. καὶ ἀκριβῆς κτλ. ex his Suidae verbis nata sunt: Προδίκου. δικαστὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητὴν: quae quo modo corrupta sint, Photius declarat: Προδίκου δίκη: τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν: add. Hesyech. s. δίκη πρόδικος: ἢ πρὸ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη, cf. v. Welckerus Oper. Min. II, 395. Proverbium legitur in Epist. Socratic. 13, p. 18 Orell.: οὐκ ἰγὼ σε κωμῶδῶ, ἀλλὰ Φαίδων, λέγων γεγενῆσαι σε κρείσσονα καὶ σοφώτερον Προδίκου τῷ Κίῳ, ὅς ἴσα ἀπείληξαι σε αὐτὸν περὶ τὸ ἰγνώμιον τὸ εἰς τὸν Ἡρακλίτα γενόμενον αὐτῶ: de quo loco idem Welckerus l. c. 405 commentatus est.

77. Suidas: Arsen. XLIII, 89: Photius, Suid. s. ἰπανάκρουσαι, s. ἐπὶ πρύμνην, Scholl. ad Thucyd. I, 50, 5. Aristid. Panath. 153 lebb.: καὶ ὑποχωρεῖ τῇ πόλει τοσοῦτον ἐκ γῆς καὶ θαλάττης, οἷχ ὅσον, φοιοί, πρύμναν κρούεσθαι οὐδ' ὡς ἐπὶ πόδα [cf. Apost. VII, 67] ἀναχωρήσαι, ubi Schol. p. 213 Dind. ex-

plicat: τὸ πρ. κρ. παρομομία ἴστιν ἐπὶ τῶν πρὸς ὀλίγον μεταχωρούντων: Greg. Naz. Epist. 21 [40], p. 785 A: ἰγὼ μὲν οὐκ δυνάμει ταῖτα πρύμναι ἐκρούσασθαι καὶ ἀναδιόμασι: eiusd. Or. 20, p. 329 A: ἰκαίφνης μεταβαλὼν πρύμναν τ' ἐκρούσασθαι ἰκείφθαι θίμνος, ad quem locum pertinet Scholium a Gaisfordo ad Suid. s. πρύμναν publici iuris factum: πρύμναν ἐκρ.] παρομοιωδῶς τοῦτο· πρύμναν δὲ κρούεσθαι ἴστι τὸ κατὰ τὴν πρῶταν καὶ εἰς τοῦμπροσθεν ἐλαύνοντά τινα μεταβαλόντα κατὰ πρύμνην καὶ εἰς τοῦπίσω αὐτῆς ἐλαύνειν. προσορμούντες δὲ μάλιστα τοῦτο ποιοῦσιν. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἐκίνοισ τοῖτον ὑπεκείδεν καὶ αὐνηγορεῖν μεταβαλεῖν ἰκαίφνης καὶ εἰς αὐνηγορίαν τραπέσθαι Βασίλειου, τοῦτο πρύμναν κρούεσθαι ἴση: add. eiusd. Epist. 59, p. 824 A. Praeivit Aristophanes: v. Av. 649. Vesp. 399 ibiq. Scholia.

78. Arsen. XLIII, 90. DV III, 58.

79. Phalar. Epist. 65 init. Cf. Apost. XIV, 90.

80. Arsen. XLIII, 91. Archidami dictum: Plut. Apophth. Regg. cett. p. 219 A, ubi v. Wytenbachius.

νήν, ἄνθρωπος δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας: ἐπὶ τῶν ἐναντία φθαργγομένων καὶ ἄνισα.

- 81 Προβατίου βίον λέγεις: ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων-
τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον ἀπλούστατον ὄν, τοῖς παρατυχοῦσι τρέ-
φεται καὶ οὐ ζήτησιν τῆς τροφῆς ποιεῖται; ὡσπερ τὰ ἄλλα 5
ζῶα· ὡστε ὁ τοῦτου βίος μαλακὸς καὶ φαῦλος ἐστί.
- 82 Προσῆκει τοῖς τέκνοις ἐν τὸς θυρῶν λοιδορεῖ-
σθαι: ἐπὶ τῶν τὰς οἰκίας ἀλοχύνας μὴ ὀρώντων, ἀλλ'
ἐτέροις λοιδορουμένων. Ἰέρου γὰρ υἱὸν ἔχοντος, οὐ εὖ κε-
χρημένον ἐφ' ὧρα τῷ σώματι, τὸν δὲ Κικέρωνα λοιδοροῦν- 10
τος εἰς μαλακίαν καὶ κίμαιδον ἀποκαλοῦντος, εἶπε τοῦτο
Κικέρων.
- 83 Προμέρου κύνας: τοῦτον οἰκέτην ὄντα βασιλικὸν
μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν τῶν τραγωδιῶν τὸν ποιητὴν Εὐ-
ριπίδην ἐπαφεινᾶί τε αὐτῷ κύνας ἀγρίους, οἱ τὸν Εὐρι- 15
πίδην κατεδοιγήσαντο.
- 84 Πρόκριδος ἄκοντα: ἐπὶ τῶν πάντα νικῶντων· τοῦ-
τον γὰρ ἔχων ἢ Πρόκρις πάντα ἐνίκα.
- 85 Πρὸ τοῦτου σε ῥιμην κέρατα ἔχειν: ἐπὶ τῶν ἀν-
δρίας ὑπόληψιν ἔχόντων. 20

1. ποικίλας] ἕως ἂν τὸ δόξαν ἐπιτελέσῃ Plutarchus addit. ἐπὶ κτλ.]
ἐπὶ τῶν ἐναντιῶν AN. 7. προσῆκει — λοιδορουμένων] Plutarchus non
agnoscit. 9. Ἰέρου γὰρ] Οὐτέρου δὲ Plutarchus. οὐκ idem. 11.
εἶπε τ. Κικέρων] ἀγνοεῖς, εἶπεν, ὅτι προσῆκει κτλ. idem. 13. τοῦτον φασί.
Ds. 15. τὸν Εὐριπίδην] τοῦτον Ds. 17. ἀκόντια Pantinus coniecit.
τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα Ds. 18. ἐνίκα] ἐθήρα Suidas.

81. Suidas: προβατίου βίον
ζῆν: ἐπὶ τῶν μικρῶν καὶ ἀνοήτων:
recte: cf. annott. ad Macar. VI, 8.
Sed transferebatur etiam ad mites
et lenes: Plutarch. V. Fab. Max. 1:
ὁ δὲ Ὀουκουλὰς σηκίαις μὲν τὸ
προβάτιον, ἐκείθι δὲ πρὸς τὴν πραΰ-
τητα καὶ βαρύτητα [scribe βαρύ-
τητα: v. Sintenis ad Plut. Pericl.
p. 61] τοῦ ἡθους ἔτι παιδὸς ὄντος:
Dio Cass. LIX, 8: ὁ δὲ δὴ Γάιος
τὰ τε ἄλλα ἰσχυρῶς προσηλάκιζε,
. . . ὥστε καὶ χρυσοῦν αὐτὸν [Sila-
num] πρόβατον ὀνομάζειν, ubi v.
Reimarus p. 986, 79: Luc. Asia.
33: τοῦτον σωφρονέστερον προβατίου
παρέβη τῇ τομῇ: Phot. Epist. 15,

p. 76 Mont.: ἐγὼ μὲν γὰρ εἶδον
προβάτου σε δορὴν περιεμένον, καὶ
ἐδόκουν ἀπλοῦν καὶ ἄκονον: fortasse
tamen rectius hic Photii locus ex
Plutrum usu explicatur, de quo v.
Suicerus Thes. Eccles. s. πρόβατον
et s. προβατόσχημος. Τοῦτο κτλ.]
ovium indolem atque naturam e
Graecis scriptoribus illustrat Bo-
chartus Hieroz. I, 591 Ur.

82. Arsen. XLIII, 92. Ἰέρου κτλ.]
Plut. Apophth. Regg. cett. p. 204 F:
add. Plut. Cic. V. 7.

83. Diog. VII, 52. Macar. VII, 43.

84. Diog. VII, 55.

85. Diog. VII, 89.

- 86 *Πρὸς κώρυκον γυμνάζεται: ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούτων.*
- 87 *Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον: ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. ὁμοία τῇ, "Ἄλμην τοι κυναῖς πρὶν τοὺς ἰχθύας εἰλοῖς.* 5
- 88 *Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*
- 89 *Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, εἰὰν ποιμὴν ἀπῆ: ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου.*
- 90 *Προφάσεως δαίται μόνον ἡ πονηρία.* 10
- 91 *Πράγματα ἐξ ἀπραξίας: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ ἐλπίδα συμβαινόντων.*
- 92 *Πρὸς κενὸν ψάλλεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.*
- 93 *Πρὶν κεν δύο ἐχίνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον· ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δ' ἐκ χερσαίου: ἐπὶ τοῦ ἀδυνά- 15 του καὶ ἀνομοίου.*
- 94 *Πρὸ τῆς γενειάδος διδάσκεις τοὺς γέροντας:*
- 88a *Πρὸς στάθμην πέτρον τίθεσθαι, μή τι πρὸς πέτρῳ στάθμην: ὅτι δεῖ ἕκαστον ἑαυτὸν ἐπιδιορθοῦν, πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανόνας ἀποβλέποντα παραίνει.* 20
- 89a *Πρὸς οὓς κοινολογεῖται.*

1. *γυμνάζεσθαι* Suidas. 4. *ὁμοία κτλ.*] AN om. τῇ] addit Ds proverbium ab Apost. I, 88 allatum. τοι] τί Ds. 5. Scribe *ἐλθῆς* τοὺς ἰχθύας; 8. *γὰρ οὐδὲν* Erasmus. ἀπῆ] μὴ παρῆ W. 9. ἐπὶ τοῦ ἀν.] ὅτι πακὸν ἢ ἀναρχία A. 11. καὶ ἐλπίδα H om. 13. κενῆν Ds. Suidas: πρὸς κενὴν ἄδεις. Πρὸς ἰψῶνυταν ἄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονούντος. 14. κε Ds. ἰς Suidas. 15. χίρσου Ds. 19. ὅτι δεῖ κτλ.] Plutarchus ignorat.

86. Suidas. DV III, 70.
87. Diog. VII, 56: Arsen. XLIII, 100. DV III, 62. *Ἄλμην κτλ.*] Apost. XIV, 75.
88. Diog. VII, 57: Arsen. XLIII, 97. DV III, 63. Apost. V, 82.
88a. Arsen. XLIII, 98: Plutarch. de sent. profectu in virt. 2, p. 75 F.
89. Diog. VII, 58: Ars. XLIII, 95.
89a. Arsen. XIII, 96. Lucian. Gall. 25: *Δίων πρὸς οὓς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενος*: id. Callumn. 2: add. nou. ad DV III, 34.
90. Diog. VII, 87. Cf. Apost. XIV, 79. 100: Greg. Cypr. M V, 1.
91. Diog. VII, 59. DV III, 64.

92. Diog. VII, 60. Cf. Macar. III, 34. V, 12. VIII, 91.
93. Diog. VII, 61.
94. Arsen. XLIII, 99. Dictum in imberbem senes docentem: simili figura Gregor. Nazianz. Or. 20, p. 332 C dixit: *τίς μὲν ἦν οὕτω πολλὸς σίνεσιν καὶ πρὸ τῆς πολιᾶς*: ex eodemque Gregorio alia id genus exempla collegit Cassaubonus ad Persii versum Sat. IV, 4: *scilicet ingenium et rerum prudentia velocius* *Ante pilos venis*: add. Pind. Pyth. IV, 281: *κείνος γὰρ ἐν παισὶν νείος*, *Ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς*: *ibid.* V, 103: Callim. h. in Iov. 57: *ἀλλ' ἔτι παι-*

ἡ μὲν παροιμία ἐπιδηλοτάτη· ἰστέον μέντοι γε, ὡς ὅτι κατὰ μὲν Σόλωνα τὸν Ἀθηναίων δέκα ἡλικίαι εἰσίν. οὕτω γὰρ ἀνέγραψεν ἐλεγεία ποιήσας τάδε·

Παῖς μὲν ἄνηθος ἐὼν ἔτι νήπιος ἔρκος ὀδόντων
 φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἔπτ' ἔτσει· 5
 τοὺς δ' ἐτέρους ὅτε δὴ τελέσει θεὸς ἐπὶ ἑνιαυτούς,
 ἤβης ἐκφαίνει σήματα γινομένης·
 τῇ τριτάτῃ δὲ γένεια ἀεξομένων ἐπὶ γυῖων
 λαχνοῦται, χροίης ἄνθος ἀμειβομένης.
 τῇ δὲ τετάρτῃ παῖς τις ἐν ἑβδομασίῳ ἀριστος 10
 ἰσχύν, ἧτ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετᾶς.
 πέμπτῃ δ' ὄρη ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι
 καὶ παιδῶν ζητεῖν ἐξοπίσω γενεῆν.
 τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύνεται νόος ἀνδρός,
 οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμν' ἐθέλει. 15
 ἐπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλώσσαν ἐν ἑβδομασίῳ μετ' ἀρίσταις,
 ὀκτὼ δ' ἀμφοτέρω τεσσαρακαίδεξ' ἔτη·

1. ἡ μὲν κτλ.] A om. ἰστέον — τάδε] τὰς ἡλικίας ταύτας ἀνέγραψε καὶ Σόλων ὁ τῶν Ἀθηναίων νομοθέτης, ἐλεγεία ποιήσας τάδε Philo; Ἡμελεγεία Σόλωνος πρὸς περιήσιασιν ἡλικιῶν Parisinus, τὰς τε [ὅτι αἰ Ab] τῶν ἡλικιῶν μεταβολῆς [μεταβολαὶ Ab] κατὰ ἑβδομάδα γίνεσθαι [γίνονται Ab] Σόλωνος αἰ [αἰ Ab om.] ἐλεγεία δηλοῦσιν ὡς πῶς Clemens Ab; Ab in margine: περὶ τῶν καθ' ἡλικίαν ἡμῶν ἑβδοματικῶν μεταβολῶν Σόλωνος. 5. ἔτσει in Philo cum rell. 6. τελέσει· Clemens. 7. ἐκφαίνει] δὲ φαίνει Parisinus, φανίσσης ed. Clementis Parisina, Ab. σπέρματα Clemens Ab. γινομένης Philo, Parisinus; in Clemente libri manuscripti variant; γινομένων Ab. 8. τρίτῃ Parisinus. γίνε Parisinus, γίνεσιον, Ab Philo, Clemens. 9. γένειαν Ab; cod. Clementis Parisinus: ἔτι γυῖων Bergk. 9. χροίης Schneidewinus. 10. παῖς [sic] Parisinus, πᾶς Clemens Ab. ἐν ἑβδομασίῳ Philo, ἐν ἑβδομίδεσσι Parisinus: ἐν ἑβδομάδι μετ' ἀριστος Ab Clemens, Mangeius et recentiores: ἐν ἑβδομάδι ἰστέον ἀριστος Sylburgius. 11. ἧτ' ἢ τ' Parisinus, ἧν τ' Ab Clemens, οἱ τ' Philo. ἀρετῆς Philo cum reliquis. 12. ὄρη Philo cum reliquis: ὄριον Bergk. 13. εἰς ὀπίσω Ab Clemens. 14. καρτύνεται Ab, καταρτύνεται Philo, Parisinus, Clemens. 15. οὐδ' ἔρδειν] ἐν δ' ἔρδειν Parisinus, οὐδ' ἔρδειν Clemens Ab. ὁμοίως Ab, editio Clementis Florentina, ὁμῶς Parisinus. ἔργα μύταμα θέλει Clemens, A: ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει Philo, Parisinus. 16. ἑβδομάσι Philo, Clemens Ab. μετ' ἀριστος Clemens Ab. 17. ὀκτὼ τ' Clemens, Philo. ἀμφοτέρων Clemens Ab, ἀμφοτέρον Parisinus, Sintenis in Seebodii, Jahni

δὸς ἐὼν ἑρᾶσσο πάντα τέλεια: Choricus in Villosis. Anecd. II, 19: τὰς ἀπάντων ἐχώρησεν ἀρετᾶς αἰετῆς παρούσης ἡλικίας ἀμείνω κεντημένος τὸν νοῦν, ἐν παισὶ μὲν νέος τῆν φρόνησιν, ἐν δὲ μερικαίους ἀνῆρ,

ἐν ἀνδράσι δὲ γέρον, et cf. annot. ad Apost. VII, 29. Ἰστέον κτλ.] Phil. Iud. de mundi orific. Opp. T. I, p. 25 Mang., Cod. Parisinus in Cramerii Anecd. Pariss. I, 46. Οὕτω γάρ — θανάτου] Clem. Alex.

τῆ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
 πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλῶσσά τε καὶ σοφίῃ·
 τῆ δεκάτῃ δ' εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἴκοιτο
 οὐκ ἂν ἄσρος ἔων μοιραν ἔχει θανάτου.

Οὕτω μὲν οὖν ὁ Σόλων· ὁ δ' ἱατρὸς Ἱπποκράτης οὕτω 5
 φησίν· Ἐν ἀνθρώπου φύσει ἐπτά εἰσιν ὥραι, ἃς ἡλικίας
 καλείουσι· παιδίον, παῖς, μειράκιον, νεανίσκος, ἀνὴρ, πρεσ-
 βύτης, γέρον. καὶ παιδίον μὲν ἐστὶν ἄχρι ἐπτά ἐτῶν,
 ὀδόντων ἐκβολῆς· παῖς δ' ἄχρι γονῆς ἐκφύσιος, ἐς τὰ δὶς
 ἐπτά· μειράκιον δὲ ἄχρι γενείου λαχνώσιος, ἐξ τὰ τρις 10
 ἐπτά· νεανίσκος δ' ἄχρι ἀξήσιος ὅλου τοῦ σώματος, εἰς
 τὰ τετράκις ἐπτά· ἀνὴρ δ' ἄχρι ἐνὸς θεόντος πενήτηκοντα,
 εἰς τὰ ἐπτάκις ἐπτά· πρεσβύτης δ' ἄχρι πενήτηκοντα ἕξ,
 εἰς τὰ ἐπτάκις ὀκτώ· τὸ δ' ἐντεῦθεν, γέρον.

95 Προβάλλοντες κυσὶν ἄρνας: ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπρά- 15
 γμονας παραδιδόντων συκοφάνταις.

96 Πρὶν κεν λύκος ὄν ποιμαίνῃ: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

et Klotzii Ann. Philol. et Paedag. XXVII, p. 30. τέτταρα καὶ δέκα
 Ab, τσσαρηκαίδεκα Parisinus, τσασερακαίδεκα Schneidewinus in cen-
 sura, quam de Bergkii Poet. Lyr. Gr. edidit, p. 75.

1. μαλακώτερα] μετρώτερα Clemens Ab. 2. γλῶσσα — σοφίῃ]
 σῶμά τε καὶ δύναμις Clemens Ab, σῶματι καὶ σοφίῃ Brunckius, σῶμά
 τε καὶ σοφίῃ Schaeferus: Clementis lectionem Schneidewinus et Bergkii
 praetulerunt. 3. δ' εἰ — ἴκοιτο] δ' ὅτι δὴ τέλεσῃ [τέλεσει Clemens]
 θεὸς ἐπ' ἰναυτοῦς Ab Clemens: Philonis lectionem recte Bachius com-
 mendat. 4. ἔχοι Parisinus, Philo. 5. ὁ δ' — φησίν] Ἱπποκράτης
 δὲ ἡλικίας ἐπτά εἴδω φησὶ Parisinus: desinit hic Cramerii collatio. Philo
 antequam ipsam Hippocratis verba affert, in universum de iis disputat.
 7. νεανίσκος — γέρον] καὶ αἱ λοιπαὶ Philo. 9. τουτίστω τῆς τῶν ὀδόν-
 των Ioannes. ἐκφύσιος Philo, Ioannes. ἐς] εἰς iidem. 10. μει-
 ράκιον δὲ] δὲ Ioannes om. λαχνώσιος Philo, Ioannes. εἰς] εἰς iidem.
 13. εἰς τὰ ἐ. ἐπτά Ioannes om.: εἰς κτλ. Philo. 14. εἰς τὰ Philo, Ioannes.
 17. προμάνη R. Ds: scribe ποιμαίνου.

Stromm. VI, 16, 154, p. 291 Syll.,
 Arsen. XLVII, 95: Solon. fr. 23
 Schneidew., 25 Bergk. De vitae
 humanae pro aetates distributione
 diversas veterum auctorum senten-
 tias composuit Wyttenbachius ad
 Plut. Opp. Mor. VII, 1, 291. ὁ
 δ' ἱατρὸς κτλ.] e Philone accurate
 Hippocratis verba descripsit Ioann.
 Damasc. S. Parall. Opp. T. II, 314
 Paris.: breviter medici summi sen-
 tentiam Poll. On. II, 4 et Censor.
 de D. Nat. 14 referunt. ἐν ἀνθρώ-

που κτλ.] haec hodie non legun-
 tur in editis Hippocratis operibus: =
 Mangeius. Cf. Valckenarius de
 Aristob. 103 sqq.

95. Diog. VII, 62.

96. Diog. VII, 63. Arist. Pac.

1076: πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμενιοῦ,
 ubi Scholiasta: τὸ ἀδυνάτου δὲ εἴπε
 παρὰ τὸ [Hom. Il. X, 262]· ὡς οὐκ
 ἔστι λύκος καὶ ἀνδραῶν ὄρακα πο-
 στά, Οὐδὲ λύκος τε καὶ ἄρνας ὁμό-
 φρονα θυμὸν ἔχουσιν: cf. ann. ad
 Diog. V, 96.

- 97 *Προότερος περιστερός: ἐπὶ τῶν ἐπεικίων.*
 98 *Πρὸς Κᾶρα καρίζεις: ὡς καὶ· Πρὸς Κρη̅τα κρη-
 τίζεις.*
 99 *Πρὸς σῆμα μητριᾶς κλαίει: ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου.
 ἢ προσποιουμένου.* 5
 100 *Πρὸς κέντρα λακτίζεις. Προφάσεως δαίται
 μόνον ἢ παροιμία: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων.*
 1 *Πρὸς λείοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας: ἐπὶ
 τῶν ἐριζόντων πρὸς κρείττους.*

Τὸ π̅ μετὰ τοῦ τ̅.

10

- 2 *Πτερυγίζεις: ἐπὶ τῶν ἐπηρεζόμενων καὶ ἀνύσαι τι μὴ
 ἰσχυόντων· εἴληπται ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπιβαλλομένων μὲν
 πέτεσθαι νεοσσῶν, μὴ δυναμένων δὲ καὶ εἰς γῆν πιπτόντων.*
 3 *Πτολεμαῖς διικη: ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων· προσβύ-
 τῆς δὲ ἦν ἡ Πτολεμαῖς, ἄχρῃς οὐ ἀποθάνοι δικας λέγουσα, 15
 καὶ αἰεὶ ὑπερτιθεμένη· διὰ τὸ μηδέποτε βούλεσθαι ἀπαλλα-
 γῆναι τοῦ δικάζεσθαι.*
 4 *Πτωχότερος κίγγαλου: κίγγαλος πτηνὸν γυμνόν.*
 5 *Πτερὸν ἄετοῦ πτεροῖς ἄλλων μιγνύεις: ἐπὶ*
 1a *Πρὸς Κρη̅τα κρητίζεις: ἀπὲ τοῦ πρὸς ψεύστην ψεύδει 20
 κρη̅ται.*

2. καὶ τὸ Z Ds. 6. Προφάσεως — παροιμία] delenda sunt. 7. παροιμία] debebat ποιηθῆαι. 8. ἄπτουσι. Suidas. 11. πτερυγίζεν A. Suidas: πτερυγίζεις: ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἀνύειν. ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτων· . . . ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. Quo modo huc venerit, Scholii ad Arist. l. c. aperit lectio et codice Veneto enotata: παροιμία ἀπὸ μεταφορᾶς κτλ. . . 14. ἐπὶ τ. ἀναβ. Suidas om. προσβύτης N Suidas. 15. ἀρχαία; ἄχρῃς Suidas. ἔχουσα Hemsterhusius. 16. καὶ κτλ.] διὰ τὸ αἰεὶ ὑπερτίθεσθαι καὶ μήποτε βούλεσθαι κτλ. Suidas. 18. Corrige κίγγαλου. Κίγγαλος κτλ.] Suidas et Photius ignorant.

97. Diog. VII, 64. Macar. VII, 37.
 98. Diog. VII, 65. Macar. VII, 36.
 99. Suidas: Arsen. XLIII, 93.
 DV III, 65. nott. cr. ad Apost. XI, 10.
 100. Arsen. XLIII, 94. Πρὸς κ. λ.]
 Greg. Cyr. M IV, 100. Apost. VI,
 56. Προφάσεως — παροιμία] Apost.
 XIV, 90.
 1. Suidas: Arsen. XLIV, 1. DV
 III, 57.

- 1a. Arsen. XLIV, 2. Macar. VII,
 35. Apost. X, 7.
 2. Arsen. XLIV, 3. Cf. Suidas
 s. v. et Scholl. ad Aristoph. Plat. 575.
 3. Suidas: Arsen. XLIV, 4. Diog.
 VII, 53.
 4. Suid. s. κίγγαλος et Photius.
 Cf. Apost. IX, 82.
 5. Plut. Sympos. V, 7, p. 680 E:
 καὶ καθάπερ τὰ τῶν ἄλλων ὀρέντων

τῶν τὰ ἄμικτα μιγνύοντων. Τὸν ἀετὸν οὐ μόνον παρ-
 όνια καὶ ζῶντι δέδοικα τὰ ὄρνεα καὶ καταπτήσσει φανέν-
 τος, ἀλλὰ καὶ τὰ πτερὰ ἐκείνου ἐάν τις τοῖς τῶν ἄλλων
 συναναμίξῃ, τὰ μὲν τοῦ ἀετοῦ μένει ὀλόκληρα καὶ ἀνεπι-
 βούλευτα, τὰ δὲ ἕτερα κατασῆπεται, τὴν πρὸς ἐκεῖνα ποι- 5
 νωρίαν οὐ φέροντα.

6 Πτίσσε πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον· οὐ
 γὰρ πτίσσεις Ἀνάξαρχον· οὗτος συσχεθεῖς ὑπὸ Ἀρ-
 χελίου τοῦ τυράννου καὶ βληθεῖς ἐν ὄλμῳ, ἐπίσσοτο
 μοχλῶ ξυλίῳ. πτίσσεσθαι δὲ ἔστι τὸ δίκην πτιοάνης τύπτει- 10
 σθαι· ἐνθεν καὶ πτιοάνη παρὰ τὸ πτίσσεσθαι· πτιοσόμι-
 νος δὲ οὕτως ἔφη, αἰνιτιόμενος οἷα φιλόσοφος δῆθεν, τοῦ
 σώματος μηδένα λόγον ποιῆσθαι.

7 Πτωχοῦ φίλοι οὐδ' οἱ γενητόρες.

8 Πτωχοῦ πῆρα οὐ πίμπλαται· ἐπὶ τῶν ἀπλήστων. 15

Τὸ π̃ μετὰ τοῦ υ̃.

9 Πύθια καὶ Δήλια· ἐπὶ τῶν ταχέως ἀπολλυμένων.

8a Πτωχοῦ βέλτιόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἢ κατ' ἀργούς
 δαῖτα πτωχεύειν.

1. αετὸν τὸν τῶν ὀρνίθων βασιλεῦς As. 7. πτιοαι, πτιοαι Anon.
 in Crameri Anecd. Paris. IV, 413. θύλακον] ἀσόν Philo Opp. T. II,
 462 Mang.: vocem θύλακος pro corpore positam post Eustath. ad Hom.
 Od. B, 354, p. 1450, 15 illustravit Gatacker ad Marc. Anton. Comin.
 p. 251 sq. οὐ — Ἀνάξαρχον] αὐτὸν γὰρ Ἀνάξαρχον οὐ μὴ πτίσης
 ποτὶ Anon. sp. Cramerum l. c. 8. Ἀρχελίου] Nicocreon nominari
 debebat: v. Cic. Tusc. Q. II, 22, Plutarch. de virt. moral. 10, p. 449 E,
 inscriptio graeca a Rossio in Gerhardi Ephem. Archaeol. a. 1844, p.
 346 sqq. edita. 10. μοχλῶ ξυλίῳ] ὑπέρους σιδηροῦς Plutarchus, Anon.
 in Crameri Anecd. Oxon. IV, 251, alii. πτιοάνης Z. 17. ἐπὶ τ. τ.
 ἀπολλ.] Suidas ignorat. 18. πτωχῶ βέλτερόν Homerus. ἀγροῦς idem.

πτερὰ τοῖς τοῦ ἀετοῦ συντεθέντα
 διέλλεται φιλούμενα καὶ ἀπανθεῖ τῶν
 πτίλων μισῶντων, οὕτως κτλ.: Plin.
 N. H. X, 4, 15: aquilarum pennas
 miclas reliquarum alitum pennas de-
 vorant. τὸν ἀετὸν κτλ.] Aelian. N.
 An. IX, 2.

6. Nonnus ad Greg. Naz. Or. 132
 Mont.: Arsen. XLIV, 5: paulum
 differunt Scholia a Gaisfordo in
 Catal. Codd. Clark. p. 53 sq. edita.
 Pluribus rem Diog. Laert. IX, 58
 narrat. Anaxarchi dictum saepe
 a veteribus memoratur: v. Cic. Nat.
 Deor. III, 33, Plin. N. H. VII, 23,

87, Dio Chrysost. Or. 37, p. 126 R.
 et 88. Patres, quorum locos Men-
 gius ad Diog. Laert. l. c. indicat:
 add. nott. critt. et Greg. Nazianz.
 Or. 3, p. 77 B, Epigr. 4 T. II,
 p. 1164 Caill. Ceterum cf. Brucke-
 ras Hist. crit. phil. I, 1208, qui
 hanc de Anaxarchi morte narratio-
 nem omni fide carere contendit.

7. Arsen. XLIV, 6.

8. Suidas: Arsen. XLIV, 7. DV
 III, 61.

8a. Arsen. XLIV, 8: Hom. Od.
 P, 18.

9. Suidas: Arsen. XLIV, 9: Pho-

Φασι Πολυκράτην τὸν Σάμιου τύραννον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα ἐν Δήλῳ πέμψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὠρισμένον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν· ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια, βουλομένη δηλοῦν, ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπο- 5 λείσθαι συνέβη. Ἐπίκουρος ἐν τινι τῶν πρὸς Ἴδομενεία ἐπιστολῶν ταῦτα φησί.

- 10 Πυθίων ὑστερον ἦκες: ἐπὶ τῶν ὑστεριζόντων· τὰ δὲ Πύθια ἐτελείτο ἐν Δελφοῖς. Δελφοὶ δὲ λέγονται διὰ τὸ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ ἀναιρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ 10 Ἀπόλλων· διὰ δὲ τὸ σαπηθῆναι ἐκεῖ τὸν Δελφύνην λέγονται οἱ Δελφοὶ καὶ Πυθῶ· πύθω γὰρ τὸ σήπω· Πυθῶ οὖν καὶ Πύθια καὶ Πυθία.
- 11 Πυθαγορικὸς κνῆμας μὴ εἶδος: ἀντὶ τοῦ μὴ ἀδίκει. οὗτοι γὰρ δι' αἰτιγμάτων τὰ τῆς φιλοσοφίας ἐμάν- 15 θανον δόγματα· παρεδίδοτο δὲ μετὰ τὰ ἄλλα καὶ τοῦτο

2. εἰς Δήλον ZR. 6. δὲ ἐν N Suidas. 7. φησι Suidas om. 8. ἦκες] A pergīt: Πλάτων [Gorg. init.]· ἀλλ' ἢ τὸ λέγόμενον κάτοικον ἰορ- τῆς ἦκουεν καὶ ὑστεροῦμεν: cf. Diog. V, 73. ἐπὶ καλ.] A om. 10. ἀναιρεθῆναι] εἰρεθῆναι Suidas. 11. διὰ δὲ] scribe Πυθῶ δὲ διὰ. σαπηθῆναι Suidas. VV. λέγονται . . . καὶ Πυθῶ delenda sunt. 13. x. Πουθια x. Π. Z, quam formam per Placidi glossam p. 492 ed. Mai.: Ρυθίωμ, ρυθίωμ Απολλίνεω, defendi posse Ungerus Parad. Theb. I, 361 opinatur. Cf. Steph. Byz. s. Πυθῶ. 15. οὗτοι] Πυθαγόρειοι γένος φιλοσόφων ἐκ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου. οὗτοι Nonnus. 16. τῶν ἄλλων Nonnus.

tius. Cf. infr. 10 et XVI, 17^a. Oraculi sententiam esse brevī peribis et putresces, recte monuit Dobreus Adversa. II, 607.

10. Arsen. XLIV, 10. Cf. Apost. IX, 44. Δελφοὶ — ἐκεῖ τ. Δελφ.] Suid. s. Δελφοὶ et s. πύθω. De Delphyna dracone et de nominis Πυθῶ originatione cf. C. F. Hermannus de sacris Coloni disput. 41 sqq.

11. Arsen. XLIV, 11. οὗτοι καλ.] Nonnus ad Greg. Naz. p. 132 Mont., id. in Maii Spicil. Rom. II, 309: Eudoc. Viol. 368. Cum Nonno de causa cur Pythagorei fabulo abstinissent, convenit Plutarcho de Educ. puer. 17, p. 12 E et Iamblichō de Pythag. Vita 35, 260; cui rationi quantum subsistit veri Kriechschus de societ. Pyth. scopo polit. 34 et Claussenius de Aen. et Penat. II, 929 optime docuerunt. Alio-

rum de hac re sententias congestis Diog. Laert. VIII, 34: φησι δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ κνῆμων [v. de hoc libro Brandisius Hist. Philos. Gr. et Rom. I, 498] παραγγέλλειν αὐτὸν [Pythagoram] ἀπέχεσθαι τῶν κνῆμων ἦτοι ὅτι αἰδοῖσιν ἰοῖον ὄμοιοι ἢ ὅτι Ἰδίου κνῆλαις· ὀργάνου γὰρ μόνον ἢ ὅτι φθίρει ἢ ὅτι τῆ τοῦ ὄλου φύσει ὄμοιοι ἢ ὅτι ὀλιγαρχικόν· κληροῦνται γοῦν αὐτοῖς: nec non Clem. Alex. Stromm. III, 3, 24, p. 187 Sylb.: μυστικῶς ἀπαγορευνοὶ κνῆμοις χρῆσθαι, οἷχ ὅτι πνευματοποιὸν καὶ δύσκειτον καὶ τοὺς ἐνείφους τεταρταγμένους ποιεῖ τὸ ὄσκηρον, εὐδὲ μὴν ὅτι ἀνθρώπου κεφαλῇ ἀπέκασται κνῆμος κατὰ τὸ ἐπύλλιον ἐκεῖνο· Ἰσὸν ται κνῆμοις τριγώνω κεφαλῆς τε τοκῆων· μᾶλλον δὲ ὅτι κνῆμοι ἰσθμόμοι ἀτόκους ἐργάζονται τὰς γυναῖκας: quibuscum cf. Gellii

τὸ αἶνιγμα· κυάμους μὴ ἐσθίειν· τουτέστι μὴ προ-
διδόντας τὸ δίκαιον δωροδοκῆσθαι χορήμασιν. οἱ γὰρ Ἀθή-
νησι δικάσται τὸ παλαιὸν ἀντὶ ψήφων κυάμους ἐχρῶντο
πρὸς κατάκρισιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. φασὶν οὖν ἐκ τῶν
κυάμων τῶν ἐκ τοῦ δικαστηρίου μὴ δεῖν ἐσθίειν. 5

12 Πυγμαλία ἀκροθίνια κολοσσῶ ἐφαρμόξεις: ἐπὶ
τῶν ἀνόμοια ποιούντων.

13 Πυλωρὸς κακός: ἐπὶ τῶν μὴ καλῶς φυλασσόντων·
Θυρικίων γὰρ ἐκ Δελφῶν παραγενόμενος, ἰδὼν τὸ Φιλίπ-
που στρατόπεδον ἐν Ἰσθμῷ τὰ στενὰ κατειληφότας, κα- 10
κούς, ἔφη, πυλωροὺς ὑμᾶς, ὧ Κορίνθιοι, ἢ Πελο-
πόννησος ἔχει.

14 Πύθου Χελιδόνος: ἀντὶ τοῦ, ἐγκαίρως ποιεῖ τὰ
σαυτοῦ. ἀπὸ τινος Χελιδόνος θεολόγου καὶ τερατισκόπου,
περὶ τελῶν διελεγμένου· ὡς Μνασείας ὁ Πατρὺς ἐν τῷ 15
Περίπλῳ. οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ
προσημαίνει.

15 Πῦρ ἐπὶ πυρί: Κακὸν ἐπὶ κακῷ: ταύτης μέμνη-
ται καὶ Πλάτων καὶ Λιβάνιος· πῦρ ἐπὶ πῦρ ἡσθόμην.

2. Ἀθηναίων κάλας δικάσται idem. 3. κυάμοις idem. 4.
φῆσιν idem: Gregorium dicit. 9. Θηρουκίων Plutarchus. γὰρ
Plutarchus om. 10. κατειληφόςτος Plutarchus. 13. ἀντὶ — σαυ-
τοῦ] παροιμία Photius. 14. ἀνδρός καὶ idem. 15. τελειῶν Pho-
tius, ἱερῶν Z. 18. κακὸν ἰ. κ.] Suidas om. ταύτης] παροιμία ἧς
Suidas. 19. Πλάτων] κακὸν ἐπὶ κακῷ Suidas addit. καὶ Λιβάνιος
κτλ.] Suidas ignorat.

collectanea N. Att. IV, 11, Plutarch.
Sympos. VIII, 10, p. 734 F, Quaest.
Rom. 91, p. 286 D, Iamblich. Ad-
hort. ad philos. 376 Kiessl. alios-
que, quos Menagius ad Diog. Laert.
l. c. et Niclas ad Geopon. T. I, 180
laudant. αἶνιγμα] hoc nomine
veteres Pythagorae symbola insignire
solebant: v. Plut. de pueror. educ.
l. c., Demetrius Phal. apud Athen.
X, 452 D. οἱ γὰρ — δικαστη-
ρίοις] v. Suid. s. κιαμοτροῦ.

12. Eustath. ad Hom. Od. T, 205,
p. 1862, 35: φέρεται δὲ, φασί, καὶ
παροιμία ἐπὶ τινῶν μάτην κοπιούντων
τὸ, ἀκροθίνια Πυγμαλίων κολο-
σσῶ ἐφαρμόξεν, ὅπερ ἐστὶν
ἀνδρὶ μάλιστα μικροῦ τὸ κέρδος εἶναι:
Suid. s. ἀκροθίνια. Adhibuit Phi-
lostr. V. Sophist. I, 19, p. 512 Ol.:
τὸν δὲ ἄνδρα τοῦτον [Nicetam] χρο-

νοῖς ὑστερον Ἡρακλείδης ὁ Λίκιος
σοφιστής [de quo v. intt. Suidae s.
Ἡρακλείδης et s. Νικητῶν] διορθού-
μενος ἐπέγραψε Νικητῆν τὸν κικα-
θυρμένον, ἡγνῶσι δὲ ἀκροθίνια πυγ-
μαλία κολοσσῶ ἐφαρμόξεν, ubi v.
Kaysersam.

13. Arsen. XLIV, 12. Θυρικίων
κτλ.] Plut. Apophth. Lacon. 221 F.

14. Photius: Arsen. XLIV, 13:
Suidas: differt paulum Hesychius
s. πύθου [sic] Χελιδόνος: παροιμιώ-
δες· διότι ὀδυρτικὸν τὸ ζῶον· θρη-
νεῖ γὰρ ἡ χελιδὼν καὶ ἀηδὼν· τὸ δὲ
ἀληθές, ὑπὸ Χελιδόνος τινος θεολό-
γου ἢ τερατισκόπου. Cf. App. Provn.
IV, 63.

15. Suidas: Arsen. XLIV, 14.
Macar. VII, 48. Πλάτων] Legg.
II, 666 A. Λιβάνιος] Oratt. T. IV,
146 R. Κακὸν ἰ. κ.] Macar. IV, 100.

- 16 Πυρόρανδρου μηχανήμα: οὗτος ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης.

Ἄρχῃ τοῦ ῥ̃ στοιχείου.

Τὸ ῥ̃ μετὰ τοῦ ᾱ̃.

- 17 Ῥαδαμάνθυνος ὄρκος: ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη μαρ- 5
τυρουμένων. ὁ δὲ ὄρκος ἦν κατὰ χηνὸς ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου
ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιοῦτον· οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος
ἅπαντι λόγῳ κύων, ἔπειτα χῆν. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκρά-
τους ὄρκοι.
- 18 Ῥᾶον ἢ τὸ ὄρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί: 10
ἐπὶ τῶν τοὺς ὄρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαίνοντων· ὄρειον
γὰρ ὄρος ἐστὶ, εἰς ᾧ οἱ ὄροι τῶν Βοιωτῶν ὠρίζοντο.
- 19 Ῥανὶς ἐνδελεχοῦσα κοιλαίνει πέτραν: ὅτι οἱ
ἐπιμόνως πρὸς τι σπουδάζοντες αὐτὸ καθορθεῖν δύνη-
17a Ῥᾶδια πάντα θεῶν τελέσαι καὶ ἀνήντων οὐδέν·. Λίον. 15

1. Πυράνδρου μηχανήματα Suidas. 5. ὄρκος] κρίσις Suidas.
6. ὁ δὲ ὄρκος ἦν] Ῥαδαμάνθυνος ὄρκος. ὁ Suidas. 8. χῆν] addit
Suidas: θεοῦς δ' ἰσίων. Κρατίνος Χείρωσι: Crat. Chir. fr. XI Mein.
9. ὄρκοι] λέγεται καὶ Ῥαδαμάνθυνος κρίσις Z e Diog. VII, 98 adiecit.
10. Ὀνειον bis VB. 12. ἔστιν ὄρος, πρὸς ὃ Suidas.

16. Suidas: Arsen. XLIV, 15. Fluxit ex Aristoph. Equit. 901, ubi cf. Scholia.

17. Suid. s. Ῥαδαμάνθυνος κρίσις et Ῥαδ. ὄρκος: Arsen. XLVI, 40. DV III, 74. Σωκράτους] v. Plat. Phaedon. 99 A et adnott. ad Zenob. V, 81.

17a. Arsen. XLVI, 41. XXVI, 21: Stob. Flor. 110, 1.

18. Suidas: Arsen. XLVI, 42. App. Provn. IV, 64. Illustratur proverbium iis, quae C. F. Hermannus in disput. de terminis eorumq. relig. apud Graecos p. 18 sqq. exposuit.

19. Ῥανὶς — πέτραν] Ioann. Dammasc. Parall. Sacr. 36, T. II Opp. 677 C: Arsen. XLVI, 43. Hanc proverbii formam iudice Naekio [de Choer. Reliq. p. 172] non admodum veterem Constantinus Mannasses, Theodorus Prodromus alii- que aevi Byzantini scriptores re-

spicere solent, quorum recensum Boissonadus egit ad Aristaeum. Epist. I, 19, p. 474 et in Anecd. Gr. V. 61: exempli causa adscribo Gregorii Presb. V. Greg. Nazianz. p. 19 Bill.: αἶψα οὖν τῷ δήμῳ προσκαθεζομένων τῶν φοιτητῶν Ἀπολιναρίου· καὶ ταῦτα τοῦ ὁσίου κατηγοροῦντων ἰσχυροῦσιν ἢ ἐπήρεια· ῥανὶς γὰρ ἐνδελ. κ. π. Aliam formam Apostolius infr. 44 posuit, ubi v. annot.: antiquissimam a Choerilo Samio profectam servavit Simplicius ad Aristot. Physic. Auscult. VIII, 2, p. 429 Brand.: τὸ γὰρ λέγειν, φησὶν, ὅτι κινεῖται μὲν αἶψα πάντα, λαθάνει δὲ ἡμῶς τῷ κατ' ὀλίγον, ὅμοιον ἴστιν ἐκείνῳ τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ τὸν συνεχῆ τοῦ ὕδατος σταλαγμῶν κοιλαίνειν τὴν πέτραν· “πέτρην κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελείη,” φησὶν ὁ Χοιρίλος, ὡς ἰφ' ἐκείνου μὲν σταλαγμοῦ μειομένης τῆς πέτρας, δδῆλου δὲ ἡμῖν οὐσος τῆς κατ' ὀλί-

σονται. διαφέρει δὲ ἐντελέχεια ἐνδελεχείας· ἐντελέχεια μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ συνέχεια· ἐντελέχεια δὲ ἡ τελειότης καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὑποκειμένου· τουτέστι, τὸ εἶδος τὸ ἐπιγιγνόμενον ἐκ τῆς τοιαύδα συνθέσεως τῶν στοιχείων τῆς ὕλης· ἦτοι τὸ ἀχώριστον εἶδος τοῦ σώματος. καὶ γὰρ ἐντελέχεια ἐστὶ τὸ 5 εἶδος καὶ ἡ τελειότης τοῦ σώματος. λέγεται δὲ καὶ ἐντελέχεια τὸ κερωρισμένον τοῦ σώματος, ὡς ὁ πλωτὴρ τοῦ πλοίου· ἦτις ἐντελέχεια ἐξωθέν τε οὐσα τάττει καὶ διακοσμεῖ καὶ τελειοὶ τὸ ὑποκαίμενον. ὅταν οὖν ἐντελέχειαν λέγῃ τὴν ἄλογον καὶ φυσικὴν ψυχὴν, τὸ ἀχώριστον εἶδος τῆς ἐντε- 10 λείας λέγει· ὅταν δὲ τὴν λογικὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὸ κερωρισμένον.

20 Ῥάκος πολυσχιδὲς ἐργασάμενος, ἐξέωσον· τουτέστιν, ἀπόθου παλαιὰ πράγματα.

19a Ῥᾶστον δ' οἴμαι, τοῦτο κατὰ τὴν παροιμίαν, μόνον θεόντα 15 κρατεῖν. ὁμοιον τῷ, Ἐρήμην νικᾶν, καὶ, Ἀκονιτὶ κρατεῖν, καὶ τῇ, Μόνος θεῶν ἐκράτει.

4. τῆ ὕλη Suidas. 6. δὲ καὶ] καὶ Suidas om. 13. ἔξωσι Lucianus. 15. τοῦτό ἐστι idem.

γον μειώσεως. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἐκτροπῆς ἐν βραχί τοῦ λίθου συκῆς, εἰ τῆνοι, διότι καὶ ποτε ὁ λίθος καὶ ἄγνυται: hic versus (Chorilius tam claro apud veteres rumore fuit, ut non solum a scriptoribus saepe in orationis ornatum adhiberetur: v. Bion. Stob. Flor. 29, 52: ἐκ θυμῆς ἐνδύμιγγος, ὅπως λόγος, αἰὲς ἰοίσας Χύ λίθος εἰ ὄψυχῶν κοιλαίνεται: Isid. Pelus. Epist. II, 284. Greg. Nazianz. Orat. 19, p. 293 C, Zonar. Anal. praef. 7 Pind.: εἰ γὰρ κοιλαίνεν τὸ τῆς πέτρας σκληρὸν καὶ ἀπόκροτον βραχίος ἐνδελέχεια δύνεται, μᾶλλον ἂν θνήσκειται λόγος ἐνδελεχῆς τὸ ὅσα θυροκοπῶν γνώμης διεγίγται ἕσπετοῖν καὶ ἀνεμένη προαιρίσιν: Lucret. I, 314: stillicidæ casus lapidem cavat: IV, 1282: nonne vides, etiam guttas in saxa cadentes Humoris longo in spatío pertundere saxa, aliique quos Naekius I. c., Iacobsius Ann. ad Anthol. III, 2, p. 208 et Hertzbergius ad Propert. IV, 5, 19 indicant: sed etiam a Galeno verbosa interpretatione instrueretur: v. lib. I de locis affect.

c. 2, T. VIII, 27 Kuehn.: add. id. de Temperam. III, 4, T. I, 676 Kuehn. Sententiam illustravit Gatacker ad Marc. Ant. Comm. 351. διαφέρει — συνέχεια] attigit Naekius I. c. 177. ἐντελέχεια κτλ.] Suidas s. ἐντελέχεια: de cuius vocis usu post Naekium I. c. accurate Trendelenburgius egit ad Aristot. de anima p. 295 sqq.

19a. Arsen. XLVI, 44. Ῥᾶστον — κρατεῖν] verba Luciani: v. Pseudolog. 15. Ἐρήμην νικᾶν] ἐξ ἐρήμης κρατεῖν dixit Lucian. Ion. Trag. 25. Alia v. in annot. ad Apost. VII, 1. Ἀκονιτὶ κρατεῖν] Suid. s. ἀκονιτὶ: . . ἐνμαρῶς, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἀθλητῶν τῶν οἴπως ἐνμαρῶς περιγυρομένων, ὥστε μὴδὲ κοπίσασθαι: Bekk. Anecd. I, 365. Ἀκονιτὶ ἐπικρατεῖν dixit Polyb. I, 20, 5; ἀκονιτὶ κρατεῖν Diod. XV, 51 fin., Lucian. D. Mort. 29, 1, id. Navig. 32: add. Horat. Epist. I, 1, 50: dulcis sine pulvere palma, ubi cf. interpp.

20. Exstat apud Lucian. Pseudol. 18, de Merced. Cond. 39.

- 21 'Ραχίας λαλίστερος: ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων· ταῖς γὰρ
ῥαχίαις συνεχῶς εἰσβάλλοντα τὰ κύματα ψόφον ἀποτελοῦσι.

Τὸ ῥ μετὰ τοῦ ε̄.

- 22 'Ρεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.
'Ομήρου.

Τὸ ῥ μετὰ τοῦ ἦ.

- 23 'Ρήματα ἀντὶ ἀλφίτων: ἐπὶ τοῦ προειρημένου φω-
νᾶς μόνον.
- 24 'Ρηγίνου δειλότερος: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δει-
λῶν. καὶ· Δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος· Ξέναρ-
χος γὰρ ὁ Σώφρονος ἐκωμῶδει τοὺς 'Ρηγίνους ὡς δειλοὺς
ὑπὸ Διονύσου τοῦ τυράννου πεισθεῖς.

Τὸ ῥ μετὰ τοῦ ὀ.

- 25 'Ροδίων χρησμός: ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανο-
μένων. 'Ρόδιοι γὰρ τῆ Λινδία 'Αθηναῶ θύοντες καθ' ἐκά-
στην ἡμέραν ἐνδιετέλουν τῷ ναῷ εὐαχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ
αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν· συγκαταινέσαντος δὲ πάλιν
ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῆν ἢ ὄστρακίνην; ὃ δὲ ὀργισθεὶς ἀπε-
φήνατο, μηδὲ ἐτέραν.

- 22a 'Ραῖα θεός κ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι. 20
- 24a 'Ρηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
ἡμῶν κυδῆναι θνητὸν βροτῶν ἡδὲ κακῶσαι.

2. ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα καὶ Suidas. 8. μόνος Z Ds. 11. Σώ-
φρονος τοῦ μιμογράφου νῆος Suidas. 12. Διονυσίου idem. 16. ἐπιτετέ-
λουν A. 17. εἰσφέρειν] addunt EZ e Diogeniano: ἤρωτησαν οὐκ
εἰ τοῦτο θεοὶ ποιῆσαι: v. VB in nott. critt. ad Diog. I. c. 19.
μηδ' ἐτέραν Suidas. 20. θεός γ' Homerus.

21. K in nott. ad Diog. VII, 99:
Arsen. XLVI, 45.

22. Greg. Cyr. P. III, 61: Ar-
sen. XLVI, 46: Suidas explicat:
εἰρηται παρ' Ὀμήρῳ [Il. P, 32], ὅτι
ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρῶγμα
ἐπιγινώσκει: v. Zenob. II, 14 ibiq.
annott., quibus add. Schol. ad Pind.
Isthm. I, 56.

22a. Arsen. XLVI, 47: Hom. Od.
Γ, 231.

23. Diog. VII, 100. Macar.
VII, 52.

24. Suidas: Arsen. XLVI, 48.
Zenob. V, 83: add. Hullemani
disputatio, Durid. Sam. q. supers.
p. 132. δειλότερος τ. παρ.] Apost.
V, 93.

24a. Arsen. XLVI, 49: Hom. Od.
II, 211.

25. Suidas: Arsen. XLVI, 50.
Diog. VIII, 4. Macar. VII, 53.

- 26 Ῥόδον ἀνεμίωνη συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων καὶ συγκρινόντων.
- 27 Ῥόδα μ' εἶρηκας: ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἶρημένα ῥόδα ἐστὶ.
- 28 Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν: ἐπὶ τῶν 5 κυδαινόντων τινας, ἣ ἐπὶ τῶν μεταμιελομένων περὶ τι καὶ μὴ δυναμένων τι ἀνύσαι.
- 29 Ῥόδιοι τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασφημούντων.
- Τὸ ῤ μετατὸ ῶ.
- 30 Ῥωπικὸν ὄνιον: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν πολοῦ πιπρασκομένων.

Ἄρχῃ τοῦ ὁ στοιχείου.

Τὸ ὁ μετατὸ ᾠ.

- 31 Σαλαμινία ναῦς: ἐπὶ τῶν ταχέων· δύο δὲ ἦσαν νῆες 15 παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὑπηρέτιδες ταχυδρομοί, ἣ Πάρα-
- 25a Ῥοιαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι εὐθυμῶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας: Πίνδαρος.
- 30a Ῥευστὸν τὸν κόσμον ὡς ἀραχτῶδη νόει.
- 30b Ῥεῖται γὰρ καὶ παρέχεται ὡς χόρτος πᾶσα φύσις. 20
- 30c Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμáίνεται· ἀγνὸς δὲ ῥήτωρ εὐκρατος ἀρμονία.

1. τῶν τὰ ΝL. 2. συμβαλλόντων] συμφρονόντων N. καὶ συγκρινόντων Suidas cum reliquis om. 5. ἐπὶ τ. κνδ.] Ds. om. 6. ἣ ἐπίπκλ.] Suidas ignorat. μεταμιελομένων Ds. Explicationem ad antecedens adagium pertinere ad Greg. Cypr. L III, 6 monuimus. 8. τοῖς ἱεροῖς Ds. 11. καὶ πολλοῦ Ds: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν, πολλοῦ δὲ π. VB: cf. intt. Suidae. 15. δὲ Suidas om. 17. ῥοιαί Pindarus. 18. ἄνδρας ἴβαν idem. 20. Scribe ῥεῖ γὰρ καὶ παρετρέχεται. 21. τοῖς νόμοις Menander.

25a. Arsen. XLVI, 51: Pind. Ol. II, 33.

26. Suidas: Arsen. XLVI, 52. Greg. Cypr. L III, 7.

27. Greg. Cypr. L III, 8: Arsen. XLVI, 53.

28. Diog. VIII, 2. Suidas: Arsen. XLVI, 54.

29. Diog. VII, 96: Arsen. XLVI, 55. DV III, 72.

30. Diog. VIII, 3.

30a. Arsen. XLVI, 63: Ignatius

apud Boisson. Anecd. IV, 437. Cf. adnott. ad Apost. IX, 15.

30b. Arsen. XLVI, 64. Similiter Basilius Exhort. p. 149 E in Banduri Imper. Orient. T. I: τὴν ἐκίθεν βασιλείαν τὸ ἀθάνατον· ἐκίχεται . . . τὰ δὲ ἄλλα ῥεῖ κ. π.

30c. Arsen. XLVI, 65: Greg. Nazianz. Sent. Distich. c. 66, 32, p. 154 C. Prior versus legitur etiam in Menand. Monost. 709 Mein. 31. Arsen. XLVI, 69. δύο κτλ.]

λος καὶ ἡ Σαλαμινία ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐγκαλου-
μένους εἰς κρίον ἤγειν ἦν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμ-
φθῆναι Θουκυδίδης· ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἐπέγε,
τουτέστι, τὰ εἰς θεωρίαν πεμπόμενα.

- 32 Σαμίων ὁ δῆμος ὡς πολυγράμματος: ἦτοι μα- 5
στιγίας. ἐπὶ τῶν περιδείλων· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους,
ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονη-
θέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτευομένων ἐπέ-
γραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν,
ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. ἡ ὅτι παρὰ Σα- 10
μίοις εὐρέθη πρώτοις τὰ εἴκοσι τέσσαρα γράμματα ὑπὸ
Καλλιστράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους
ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνου δι'
Ἀθηναίου ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους
ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔπειτα πρὸ τοῦ Εὐ- 15
κλείδου καὶ Ἐπικλείους· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ
Θεόπομπος. οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν
πολέμῳ Σαμίους ἐστίζον γλευκισάμενοι. τῆς Σαμιαίνης ἐστὶ

2. Ἀλκιβιάδου Suidas. 3. ἀπῆγε idem. 4. θεωρίας] θυσίαν
idem. 5. δῆμος ἴσστιν· ὡς Plut. Pericl. 26. Heysych. s. Σαμίων: est
enim lemma versus ex Aristophanis Babylonius, de quo post Fritzschiem
de Babyl. Ar. disp. p. 20 docte quaesivit Sintenis ad Plut. l. c. p. 189.
ἦτοι. — περιδείλων] Suidas et Photius ignorant. 13. ἄρχειν· οἱ δ'
Ἀθηναῖοι Photius, Ἀρχίνος ὁ Ἀθηναῖος Z, Ἀρχίνου δ' Ἀθηναῖος Sui-
das, δι' Ἀρχίνου τοῦ Ἀθηναίου R: VV. DD. coniecturas v. apud
Bernhardum. 14. καὶ ἐπὶ Εὐκλείδους Suidas, Photius: καὶ ἐπὶ Εὐ-
κλείδους Corsinus F. A. VIII, 235, Clintonus F. H. II, p. 71 Krueg.:
καὶ ἐ. E. Bouherius diss. de Gr. et Latin. Liter. 573. 16. Ἐπικλείους
κ'. περὶ ZR. 17. ληφθέντας μὲν A. 18. γλευκί· Σάμιοι δὲ Ἀθηναί-
ους τῇ σαμιαίνῃ· σαμιαῖνη δὲ ἴσστι ZE, fortasse R: γλευκισάμενοι τῆς σα-
μαίας. ἴσστι A, γλευκισάμιοι τῆς σαμιαίνης ἴσστι codex A Suidae, γλευκι-
οῦμοι τῇ σαμιαίνῃ ἴσστι Photius: scribendum videtur: γλευκί, Σάμιοι

Suid. s. Σαλαμινία ex Scholl. ad
Arist. Av. 147. Θουκυδίδης] VI, 53.

32. Suidas: Arsen. XLVI, 70:
Photius. Βαβυλωνίους] fr. I Dind.
Ἀριστοτέλης] fr. 181 Muell. De
hac explicatione disputat Panofka
R. Samior. 46. Ἄνδρων] fr. 7,
p. 348 Muell. Rem confirmat
Schol. Ven. ad Hom. II. H, 185:
Καλλιστράτος δὲ ὁ Σάμιος ἐπὶ τῶν
Πελοποννησιακῶν ταύτην μετένευσε
τὴν γραμματικὴν καὶ παρέδωκεν Ἀθη-
ναίους ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου, ὡς

φησιν Ἐφοροσ: quae quid valeant
docet Franzius Elem. Epigr. Gr. 24.
148: add. Marzius ad Ephori Fr.
p. 240. Θεόπομπος] fr. 169 Wi-
chers. οἱ δὲ — σαμιαῖνη] aliter
Plutarch. l. c.: cf. Apost. XVI, 14.
Ceterum de notarum servis inusta-
rum apud veteres usu v. Lipsius
Elect. II, 15: add. Arist. Av. 760.
Lysist. 331. Diphil. Athenaei VI,
225 B. Herod. VII, 223. Poll. III,
79. σαμιαῖνη] de hoc navium ge-
nere v. Naekius ad Choeril. Sam.

πλοίων δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθέν
τοῦ Σαμίου τυράννου, ὡς Λυσιμαχος. τὸ δὲ πλάσμα Δού-
ριδος. οἱ δὲ τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι. κἀττεται δὲ ἐπὶ
τῶν δεδιότων τινὰς ἀνημέστους κακῶν συμφορὰς, παρῶσαν
Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἔστιξαν. 5

33 Σαρδαναπάλου βίος: Καλλισθένης ἐν δευτέρῳ τῶν
Περαικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Σαρδαναπάλους, ἓνα μὲν
δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνῳ δ'
ἐπὶ τοῦ μηνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Σαρδανά-
παλος ὁ Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀρχιάλην 10
ἔδειμεν ἡμέρη μῆ· οὐ δ' ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τὰ γε
ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια· τοῦτίσι, τοῦ τῶν δακτύλων
ἐπικροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μηνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ
τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιήται, ὡς ἀνακροτεῖν
τοῖς δακτύλοις. ταῦτόν καὶ ἐν Ἀρχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσόν 15
ἐπιγέγραπται, ἧτις νῦν καλεῖται Ζαφύριον.

34 Σάρωνος ναυτικώτερος: οὗτος ὁ Σάρων δαίμων
ἦν ναυτικώτατος· ἐξ οὗ καὶ πέλαγος Συρωνικὸν ἐπικέκλη-
ται. ἔστι δὲ τῆς Παλαιστίνης· ᾧ πρόσκειται ἄλλαι τε πό-
λεις πολλαί, καὶ Ἰόση καὶ Λύδα. 20

δὲ τῆς σαμαίνης· ἴσθι δὲ: v. Bernhardius ad Suid. et Bergkiius in
Meinekii Com. Gr. Fr. II, 2, 972.

2. Σαμίον Suidas, Photius. Λυσιμαχος ἐν δευτέρῳ τόστῳ
Z Suidas, Photius. τὸ — Δούριδος] τὸ δὲ πλάσμα Δούρις Bergkiius
l. c.: vulgatam defendit Bernhardius explicans, ἰσχυρίαται τοῦτο Δούρις.
Quamquam etsi restant, quae creent difficultatem: v. Hullemanus Dur.
Sam. Fr. p. 161, Eckertziius de Duride Sam. diss. p. 8. 3. Σαμαίην
Z. κἀττεται κτλ.] a Photio absunt. 6. Σαρδ. βίος Suidas om.
δευτέρῳ N. 9. Σαρδανάπαλος ὁ AN Suidas om. 11. οὐ δ' AN
Suidas om. 13. ἀποκροτήματος AN Suidas. 14. ὡς ἀνακρο-
τεῖν] ὡς ἂν ἀποληκοῦν Suidas. 15. ταῦτό idem. 19. Scribe
Παλαιστίνης. πρόσκεινται Scholiasta. 20. Scribe Λύδα.

155 sqq. Panofka R. Samior. 14.
Λυσιμαχος] v. Vossius de Histor.
Gr. 464 Westerm. Δούριδος] fr.
59 Muell.

33. Suid. s. Σαρδανάπαλος: Arsen.
XLVI, 71. Macar. VII, 57. Ap-
pend. Provv. IV, 68. Καλλισθέ-
νης] fr. XII Geier., apud quem v.
Westermanni doctissimam de hoc
loco disputationem p. 244. ἴσθι,
πίνε] Amphis apud Athen. VIII, 336
C: πίνε, κνίξο· ὀνητός ὁ βίος, ὀλι-
γος οὐκὶ γῆ χρόνος.

34. Arist. ὑπὲρ τ. τεττ. 208 Iebb.:
οὐδ' ἓνα τὸν πάντα χρόνον τῆν θά-
λατταν οἰκῶσιν, ὡπιορ τὸν Γλαϊκὸν
φασι [cf. Apost. V, 49.] τὸν Ἀνθη-
θόνιον ἢ τὸν Σύρωνα τὸν ἐπώνυμον
τοῦ πελάγους, ἀλλὰ τούαντιον πάν.
οὔτος κτλ.] Scholl. ad Aristid. 248
Fromm. De Sarone heroe v.
Paus. II, 30, 7 coll. Meinekii Ana-
lect. Alexand. 148. De mari Sa-
ronico ad Palaestinam sito fallitur
cum Scholiasta Apostolius: v. Rau-
merus Geogr. Palaest. I, p. 44 sq.

- 35 **Σαρδώνιος γέλως**: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶ σφῶν αὐτῶν γελώντων. Καθήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδῶνα κατοικοῦντες αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους καὶ πρῆβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη τῶ Κρόνω ἔθνον γελώντας ἔγραφα τοῦ τὸ ἑπανδρον ἐμφῆναι, τουτίστιν ἀνδρείον. 5 ἢ ὅτι σαρδώνιον βοτάνη ἐστὶ δηλητήριος, ἣτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῶ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων συσταλέντων γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέχειν τοῖς ὀρώσιν· ὅθεν ἔνιοι ἐφ' ὕβρει ὀνομάζουσι τὸν Σαρδώνιον γέλωτα. ἔστι δὲ καὶ λίθος 10 οὕτω καλούμενος.
- 36 **Σαυτὸν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτιέ**: Ἀστυδάμα τῶ Μοροσίμου εὐήμερήσαντι ἐπὶ τραγωδίας διδασκαλίᾳ Παρθανοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνας

1. Σαρδόνιος Photius, Σαρδάνιος Suidas. 2. Καθήμων] ἦν Δῆμων Photius, Suidas, καὶ Δῆμων Z: scribe καὶ Δῆμων μὲν φησι. Σαρδῶνα Photius. 3. τε τοὺς Photius, Suidas. 5. ἑπανδρον Suidas. ἐμφῆναι O, ἱμφῆναι Z. τουτίστιν ἀνδρείον in Photio deest. 6. ἢ ὅτι σαρδώνιον] ἢ ὅτι σάρδιον ANZER, σάρδιον Hesychius, Cyrillus. ἔστι Hesychius et Cyrillus om. 7. καθυποβάλλει Etymologicum Parisiense. 8. χειλέων τοῦ στόματος Hesychius. ἐκ τοῦ τοσούτου σπασμοῦ γυμνοῦσθαι τοὺς idem. 9. φαντασίας idem. παρέχειν] δεικνύσθαι idem. ὀρώσιν] ἀνθρώποις Cyrillus. ὅθεν κτλ.] ἔθεν τό, Σαρδόνιος γέλως Hesychius. ἐν ὕβρει AZ, ἐφ' ὕβρειον Etymol. Parisiense. 10. σάρδιον Cyrillus. ἔστι κτλ.] Etym. Parisiense om. 11. καλούμενος] λεγόμενος Cyrillus. 12. σαυτὴν Suidas. ποτιέ] γύναι Zenobius, alii. 14. ἐπ' Ἀθηναίων A om.

35. Arsen. XLVI, 72. Σαρδώνιος — ἀνδρείον] Suid. Photius. DV III, 75. Macar. VII, 59. ἢ ὅτι κτλ.] Cyrill. Lex. apud Cram. Anecd. Paris. IV, 189: add. Etymol. ibid. 174 et Hesych. s. σάρδιον. ἢ ὅτι — ὀρώσιν] est Lucilii Tarrhaei explicatio, quam Hesychius sine dubio debet Diogeniano: cf. annot. ad Zenob. V, 85: add. Paul. Aegin. de Medic. p. 172 Basil.: ἢ σαρδώνιος λεγομένη ποσά βατραχίου εἶδος ἐστὶ· ποθεῖσα δὲ ἢ βρωθεῖσα παραφορῶν ἐπιφέρει διανοίας καὶ ἀπάσματα μετὰ συνολῆς χειλέων ὥστε γέλωτος φαντασίαν παρέχειν· ἀφ' ἧς διαθεσεως καὶ ὁ σαρδώνιος γέλως οὐκ εὐφήμως ἐν τῶ βίῳ καθωμίληται: et Scholl. ad Greg. Naz. in Gaisfordi Catal. Codd. Clark. 52.: σαρδανία

νῆσός ἐστι περὶ τὴν Ἰταλίαν· ἐν ταύτῃ παρὰ τὸν ποταμὸν σπατική βοτάνη ἀναφύει ἐν φμοσίματι σέλιου. οἱ οὖν ἀγροῦντες αὐτὴν οἰόμενοι σέλιον εἶναι ἐσθίουσι καὶ ἀποσπῶμενοι θνήσκουσι. φαίνονται δὲ ὡς γελῶντες σπασθέντων, αἰμίους τῶν παρειῶν καὶ τῶν ὀδόντων ἀπογυμνωθέντων. καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ λεγόμενον τὸ σαρδάνιον ἰγλάσις, τουτίστιν τὸν κακὸν καὶ ὀλέθρῳ γέλωτα. λίθος] sarda, etiam nōn solum lithos dicta, accurate describitur a Cyrillo in Lex. apud Cram. Anecd. Paris. IV, 200: alia H. Stephanus in Thes. L. Gr. s. σάρδος indicavit.

36. Suidas: Arsen. XLVI, 73: Photius. Zenob. V, 100. De Astydamate scripsit Koeppius in Bergkii et Caesaris Ephem. philol.

ἀνάθειον ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο·

Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἧ κείνοι ἄμ' ἤμην,

Οἷ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν· 5
Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθη ἄφεθεις παρά-
μιλλος·

Νῦν δὲ χρόνῳ προσέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἔπεται.

διὰ οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονεῖαν παραιτήσασθαι τὴν 10
ἐπιγραφὴν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς
παρὰ Φιλίμονι.

Τὸ σ μετὰ τοῦ ε̅.

37 Σελίνου στέφανος πένθειμος: τὸ γὰρ σέλινον πέν-
θειος προσήκει, ὡς ἔφη Δούρις ἐν τῷ Παρὶ ἀγώνων. 15

38 Σειρῆν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεινον δὲ μέ-
λισσα: σειρῆν δὲ ζῷον ἐστὶ κηροποιόν, μελίσση παραπλή-
σιον. οἱ δὲ μέλη τινά, ὧν ὁ ἀκούσας οὐ ζήσεται· ἃ καὶ
Σειρήνια καὶ Σειρήναι λέγονται. οἱ δὲ μυθεύονται γυναι-
κάς τινας εὐφάνους γεγενῆσθαι, αἵτινες ἐν νησίῳ καθέξο- 20
μεναι οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας,
ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ
θῶρακος εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ κάτω, γυναικῶν. οἱ δὲ
μηχανήματά τινα κατὰ γῆς μέλος ἀρῆκτον ἀναπέμποντα.

3. ἐνθ' N. ἐν κείνοις] ἐκείνοις R. 6. ὡς δ' ἐπ' R. ἀληθείας
Suidas. 8. προσέχουσ' R, παρῆχουσ' Suidas, Photius. οἷς] φ̅ Bent-
leius Emendd. Menandr. p. 135. 10. γοῦν Suidas, Photius. 12.
Φιλίμονι] Suidas cum Photio addit: λέγεται δὲ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τὸ
Σαυτὴν ἱπαιεῖς. 15. καὶ Δούρις Suidas. ἀγώνων] addit A: καὶ
Πλοῦταρχος ἐν ἀνακτοσίῳ [Sympos. V, 3, 2, p. 676 D]· καὶ τοῖς ἐπισημα-
σῶς πόσειντας δεῖσθαι τοῦ σελίνου φαρμάκον. 17. δὲ Suidas om. 19.
Σειρήναι] σειρήνης Z: scribe σειρήνια, quae forma passim apud se-
riores invenitur: v. Zonar. 1636. Boissonadus ad Theophyl. Sim. Epist.
p. 179. οἱ — γεγενῆσθαι] γυναικάς τινας εὐφάνους γεγεν. μῦθος
πρὶν Ἑλληνικός Photius, Suidas, Et. Parisiense. 23. θῶρακος] καὶ ἄνω
Phot. Suid. Etym. Parisiense addunt. στρουθῶν] γυναικῶν Suidas. κάτω
— δὲ] Z om. γυναικῶν] στρουθῶν Suidas. οἱ δὲ] σειρήνης Moscho-
pulus. 24. γῆς] ἐμυθεύοντο οὕτως ὀνομαζόμενα idem addit. μέλος]

1840, p. 477 sqq. Φιλίμονι] fr. das, Photius. Zenob. V, 97. οἱ
inc. fabb. 95 Mein. δὲ — γυναικῶν] Photius: Suid.,

37. Suidas: Arsen. XLVI, 74: Etym. Parisiense in Cramerii Anecd. Paris. IV, 175. Cf. annot. ad
Photius. Macar. VI, 75. Δούρις] Macar. V, 49. οἱ δὲ κτλ.] Mo-
fr. 76 Hullem. schop. περὶ σχεδῶν p. 54 sq.

38. Σειρῆν — παραπλήσιον] Sui-

- 39 *Σεισάχθεια* σοι μηδέποτε γένοιτο: τοῦτ' ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς ὀφείλοντας καὶ εὖπω τὸ δάνειον ἀποδόντας· λέγεται δὲ σεισάχθεια χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἣν ἠγγάζατο Σόλων. εἴρηται δὲ παρόσον ἔθος ἦν Ἀθηναῖοι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι 5 τοῖς χρεῖσταις· ἀποδόντας δὲ οἰοῦναι τὸ ἄχθος ἀποσεισασθαι, ὡς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.
- 40 *Σειος ἀνήρ*: Λάκωνες φασίν, ὅταν ἀγασθῶσι τινός.
- 41 *Σεσελλισαί* κατ' *Αἰσχίνην*: ἀντὶ τοῦ μάλιστα ἐπήρσαι· ἀπ' *Αἰσχίνου* τοῦ Σέλλου, ὅς ἦν κομπαστῆς καὶ ἀλαζών ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. *Λυκόφρων* δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.
- 42 *Σὲ δ' οἰωνίσαι* ἄν τις ἰδῶν: ἐπὶ τῶν εἰδεχθῶν· παρόσον οἱ παλαιοὶ οἰωνίζοντο ἐκ τοῦ συναντῆσαι πρώτην 15 ἐν τῇ ὁδῷ εἰδεχθεῖ ἢ εὐεῖδει καὶ σκοτενδύτῃ ἢ λευχειμονοῦντι.
- Τὸ ὄ μετα τῷ ἦ.
- 43 *Σήπινον γερόντιον*: ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

μῖνος Moschopolus. ἀναμίλποτα Z. ἀφ' οὗ σειρήνια μέλη Moschopolus in fine addit.

3. χρεωκοπία Suidas. 4. εἰσηγγήσατο Z Suidas. 7. Φιλοχόρῳ Suidas. 9. κατ' — τοῦ in Suida desunt. 12. *Λυκόφρων*] in commentariis de Phrynicho comico: Bernhardius. ψελλίζεσθαι N. 14. ἐπὶ τ. εἰδεχθῶν N om. 15. πρώτην Z. 16. καὶ εὐεῖδει Z. λευχειμονοῦντι m. 18. *Σήπινον*] scribe στυππίνον.

39. *Σεισάχθεια χρεωκοπία κτλ.*] Suidas, Photius. *Φιλοχόρῳ*] fr. 57 Muell.

40. Aristot. Eth. ad Nicom. VII, 1: ἐπεὶ δὲ σπάνιον καὶ τὸ θεῖον ἄνθρωποι εἶναι, καθάπερ οἱ Λάκωνες εἰδῶσαι προσκαγορεύειν, ὅταν ἀγασθῶσι σφόδρα καὶ τοῦ [εἰτος ἀνήρ φασίν], οὕτω καὶ ὁ θρησκείας ἐν τοῖς ἀνθρώποις σπάνιος. Similia leguntur in Plat. Menon. 99 D et Aeschin. Dial. I, §. 13, ubi v. Fischerus. Attingit Ahrens Dial. Dor. II, 67.

41. Suidas: Arsen. XLVI, 75: Photius. «Falluntur veteres grammatici, qui τ. σελλίζεσθαι ab Aeschine illo, quem Selli filium Aristoph. Vesp. 325 dicit, repetendum putant. Nomen Σέλλος, sive Σέλλιος, Σελλεύς Σέλλιος et Σελλεύς,

antiquitus ad notandam importunorum pauperumque hominum (πρωχυλαζόνων) ostentationem et iactantiam usitatum fuit. Ita Archilochus Batusiadem hariolum Sellei filium dixerat: Hesychius: Σελλήδεω: Σελλεύς υἱός, ὁ μάλιστα Βατούσιαδης τὸ ὄνομα. Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 585. Quae applicanda erunt etiam Aristoph. Av. 126: καὶ τὸν Σελλίου βδελύττομα.

42. Arsen. XLVI, 76. Σὲ — ἰδῶν] sunt verba Pa. Demosth. or. in Aristog. 80, p. 794 R.: οὗτος οὐκ αὐτὸν ἐξαιτήσεται ὁ φαρμακός, ὁ λοιμός, ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις μάλλον ἰδῶν ἢ προσεπιπνέοντο κτλ.: Greg. Cypr. P III, 70.

43. Greg. Cypr. I. III, 9: Arsen. XLVI, 77. Cf. Apost. XV, 64.

44 Σήψει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδή-
ρον φεῖδεται· ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη·
ἐξ ἐπιγράμματος.

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ ῖ.

- 45 Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπευό- 5
μενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ
τῶν τὰ ἀραιότερα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι.
- 46 Σίδηρον πλεῖν διδάσκει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- 47 Σικελὸς στρατιώτης: διότι ξένους ἐχρῶντο αἰεὶ.
- 48 Σικελικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν. 10
- 49 Σίλφιον Βάττου: ἐπὶ τῶν ἄγαν τιμωμένων· ἔστι
βοτάνη πολὺτιμος· ἢ δὲ αἰτία αὕτη· Βάττος, ὁ καὶ Ἀρι-
στοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην λεγομένην ἐκτίσεν·
οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας
χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις 15
αὐτῶν προφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ
αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὄπλος πολλῆς ἄξιος
τιμῆς.
- 50 Σινωπιζεις: ἀντὶ τοῦ ἀπολασθαινεῖς· τοῦτο πεποιή-
ται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμωδαίτο γὰρ ἐπὶ τῷ 20
κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἀλεξίς.
- 43a Σηκοῖς ἐστρέφη Τροφονίου.

1. οὔτε Z. σιδήρον ARZ. 3. ἐξ ἐπιγράμματος AN om. 5.
ὀμφακίζεται RNO. 9. διότι Ds om. 11. Βάττου — ἔστι] in Suida
desunt. 12. πολυτίμητος Suidas. 13. λεγομένην Z. om. 14. τῆς
Z om. 16. προσφέρει Suidas. 17. πολλῆς τιμῆς ἔστιν ἄξιον
idem. 19. Σινώπη· πόλις. καὶ ἑταῖρα Σινώπη, ἣτις καὶ Ἄβυδος ἰλέ-
γεται, διὰ τὸ γραιῖς εἶναι· καὶ παροιμία σινωπίσαι. τοῦτο κτλ. Sui-
das: σινωπίσαι: τοῦτο κτλ. Photius: add. Harpocr. s. Σινώπη. 21.
Ἀλεξίς ἔφη Suidas. 22. σηκοῦς δ' ἐστρέφει Euripides.

43a. Arsen. XLVI, 78: Eur. Ion.
300. Cf. Apost. VI, 82.

44. Arsen. XLVI, 79. Cf. Ma-
car. VIII, 90. Apost. XV, 19.

45. Suidas: Arsen. XLVI, 80.
Macar. VII, 64.

46. Plut. Boiss. 14.

47. Diog. VIII, 6. Macar. VII,
65. Mant. Provn. s. Σικελός.

48. Diog. VIII, 7: Arsen. XLVI,
81. Apost. I, 4. Zenob. V, 94:
add. Epist. Socrat. 8 Or.: οὐκ ἔστι

τοῦτο φιλοσοφεῖν, τὸ παρὰ τυράννοις
εἶναι καὶ Σικελικαῖς προσανέχειν τρα-
πέζαις: Basil. Epist. 4, p. 76 D:
Σικελικὴν ἢ Ἰταλιῶν τρυφήν ἀπο-
δεικνύει τὰ πρότερα.

49. Suidas: Arsen. XLVI, 82.
Apost. IV, 76. Hausta sunt ex
Aristotelis politia Cyrenaeorum: v.
Schol. ad Arist. Plut. 925 et Thir-
sius R. Cyren. 105.

50. Suidas, Photius. App. Provn.
IV, 72. Ἀλεξίς] v. Meinekii Fragm.
Com. Gr. III, p. 427.

Τὸ ὁ μετὰ τοῦ κ̄.

- 51 Σκια ἀντι τοῦ σώματος: ἐπὶ τῶν δοκούντων κρα-
τειν τι, οὐδὲν δ' ὁμῶς κρατούντων.
- 52 Σκόπει μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν φίλος: τοῦτ' ἔφη Τεῦκρος Ἀγαμέμνονι· ὄνειδιζόμενος γὰρ ὑπ' 5
αὐτοῦ ὡς νόθος εἶναι τὸ γένος, ἀντωνειδίξει καὶ αὐτός, ὡς
καὶ αὐτοῦ τὸ γένος τὸ πατρῶον ἔχοντος μαλακὸν ἀπὸ
Κλεισθέους.
- 53 Σκεδάσου κατὰρα: ἐπὶ τῶν ἐπιτυχῶς καταρωμένων
τισί. Σκεδάσος γὰρ Λευκτραῖος ὧν εἶχε τρεῖς θυγατέρας. 10
τινὲς δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πάσαι παρ' αὐταῖς ἐπιξενω-
θέντες μιξέει τὰς κόρας ἐνίβρυσαν· καὶ φοβηθέντες οἱ
Λακεδαιμόνιοι, μὴ πως δημοσιεύσῃσι τῷ οἰκίῳ πατρὶ τὴν
ἀσέλγειαν, ἀναιροῦσιν αὐτάς· ἐπανελθὼν δὲ ἐν τῇ οἰκίῳ
πόλει τοῖς Λευκτροῖς ὁ Σκεδάσος καὶ μαθὼν τὸ γεγονός 15
κατηράσατο πᾶσι Λακεδαιμονίοις, παρ' αὐτὸν τὸν τάφον
τῶν θυγατέρων αὐτοῦ ἀνυχῆσαι· διὸ καὶ ἡ ἀνυχία ἐφθασεν
ἐν Λευκτροῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι
ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ μετὰ τὸ κατὰ κράτος νικῆ-
σαι τοὺς Ἀθηναίους ἠβουλήθησαν καὶ τοὺς ἰδίους συμ- 20
μάχους πολεμῆσαι. καὶ ὀρησαντες κατὰ Θηβαίων, πρὶν
προσεγγῆσαι τῇ πόλει, γενόμενοι ἐν Λευκτροῖς· πόλις δὲ

4. φίλος ab Aristide abest. 5. τοῦτ' — Ἀγαμ.] ἀνιτίττω εἰς τὸν
Ἀγαμέμνονα Scholiasta. 6. νόθος — ὡς] νόθος, εἰς τὸ γένος ἀντωνι-
δίξειν, ὡς idem. 8. Πλεισθένης idem. 10. γὰρ Nonnus om.
Λευκτραῖος ἐν Λευκτροῖς Maius: corrige Λευκτραῖος. 12. ἐνίβρυσαν
RNAZ Nonnus. καὶ Z Nonnus om. δὲ οἱ Z, οὐδ' οἱ Nonnus.
13. οἰκίῳ] ἰδίῳ Nonnus. 14. δὲ] οὐδ' Maius. οἰκίῳ] ἰδίῳ Nonnus.
18. οἱ γὰρ κτλ.] haec Nonnus antecedentibus praeposuit. γὰρ] Non-
nus ignorat. 19. Πελοποννησιακῷ Nonnus. 22. προσεγγί-
σαι. A Nonnus.

51. Arsen. XLVI, 83. Fluxit e
fabula: v. Aesop. fab. 339 Fur.
Usurpavit Greg. Nazianz. Epist. 185,
p. 886 D: καὶ τοῦτο ἔχομεν ἀντι
σοῦ σκιᾶν, ὃ δὴ λήγεται, ἀντι σώ-
ματος.

52. Aristid. ὑπ. τ. τεττ. 237 Iebb.:
πρὸς ταῦτα σκοπεῖ μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ
καὶ τὸ σὸν, Τεῦκρος ἔφη τινί, καὶ μὴ
βούλου πάντα ἀκριβῶς λεγέσθαι, ad
quem locum v. Scholl. p. 684 Dind.
In mente habuit Aristides Soph.

Aiac. 1313: πρὸς ταῦθ' ὄρα μὴ
ταῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν, ubi v.
Scholia. De Plisthene dixit Wel-
ckerus Trag. Gr. II, 677 sqq.

53. Arsen. XLVI, 84. Σκεδα-
σος κτλ.] Nonn. ad Greg. Naz. 131
Mont., id. in Maii Spicil. Rom. II,
309: Eudoc. Viol. 376: Arsen. XXXI,
30. Scedasi eiusque filiarum hi-
storiam breviter perstringit Xenoph.
Hist. Gr. VI, 4, 7: prolixè narrat
Plut. Narrat. Amat. 3, p. 778 C, V.

αὕτη Θηβῶν συμβαλόντες ἠτύχησαν, Ἐπαμινώνδου στρατηγού Θηβαίων εὐδοκίμησαντος· καὶ οὕτως ἀπέβη ἡ κατάρα τοῦ Σκεδάσου, καὶ γέγονε τὸ πάθος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Λεύκτροις, ἐνθα ἐφθίμεραν καὶ ἀπέκτειναν τὰς θυγατέρας αὐτοῦ. 5

54 Σκυθῶν ἐρημία: παρόσον οὐκ εἰσι γῆς ἐγκρατεῖς, ἀλλ' αἰεὶ φεύγουσι τὴν οἰκίαν.

55 Σκορπίοις ὀκτάπους ἀνταγείρεις: ὅλον ἱκανὸν ἀμύνασθαι εἰς πληγὴν παροξύνεις.

56 Σκάνδιξ: λαχανὸν ἄγριον· διὸ καὶ σκανδοπώλης ὁ 10 Εὐριπίδ' ἦς.

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ μ̄.

57 Σμικρῶ ποδὶ μεγάλα περιτίθης ὑποδήματα: λέγεται ἐπὶ τῶν ἡττόρων μᾶλλον τῶν τὰ μικρὰ αὐξανόντων.

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ ὀ.

15

58 Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνοουσία.

59 Σοὶ μὲν κακῶς λέγεις, ἐμοὶ δὲ κακῶς ποιεῖν: Κλοσμένους πρὸς τοὺς τῶν Ἀργαίων λοιδοροῦντας αὐτὸν ὡς ἐπιόρκον καὶ ἀσεβῆ.

53a Σκύτους ἔνεκα δέρεται κύων, κεῖνος δὲ σκυτο- 20 τραγεῖ: ἐπὶ τῶν γευσάμενων κακίας τινὸς καὶ οὕτω μὴ ἀποπανομένων ἐκείνης.

1. Θηβαίων Maius. ἠτύχησαν] ἠτήθησαν Nonnus. 2. καὶ — καὶ] in Nonno desunt. 3. τὸ δὲ πάθος τ. Α. γέγονεν Nonnus. 4. ἐνθα κτλ.] ἔξ αιτίας τοιαύτης idem. 8. σκορπίον Ds. ἀνταγείρεις Da. 11. Εὐριπίδης Da.

Pelop. 20 sqq., de malign. Herod. 11, p. 856 F, a quo differunt alios auctores secuti Diod. Sic. XV, 54 et Paus. IX, 13, 3. Fabulae originem explicare conatur C. O. Muellerus Orchom. 419.

53a. Arsen. XLVI, 85. Similia composita sunt in ann. ad Greg. Cypr. P III, 97: add. Antiphanes in Meinekii Com. Graec. Fragm. III, p. 160.

54. Cf. Macar. VII, 66.

55. Diog. VIII, 8. E Cratino sumptum: v. Meinekii Com. Gr. Fr. II, 1, p. 65: add. ann. ad Macar. VII, 72.

56. Diog. VIII, 20.

57. Arsen. XLVI, 86. E Plut. Apophth. Lacon. 208 C: ἐπαινοῦντος δὲ τινος ἡττορα ἐπὶ τὸ δυνατῶς αὐτεῖν τὰ μικρὰ πράγματα, Οὐδὲ σκυτοτόμον, ἔφησεν [Agesilaus], ἡγοῦμαι σπουδαῖον, ὡς μικρῶ ποδὶ ὑποδήματα μεγάλα περιτίθησι.

58. Suidas: Arsen. XLVI, 87. Macar. VII, 76.

59. Ars. XLVI, 88: Plut. Apophth. Lac. 223 C: πρὸς δὲ τοὺς λοιδοροῦντας αὐτὸν τῶν Ἀργείων ὡς ἐπιόρκον καὶ ἀσεβῆ, Τοῦ μὲν κακῶς λέγεις, ἔφη, ὑμεῖς κύρσοι, τοῦ δὲ κακῶς ὑμᾶς ποιεῖν ἐγώ.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ π̃.

- 60 Σπάνιον εἶσαγε σὸν πόδα πρὸς σὸν φίλον, ἵνα μὴ πληθθεῖς σου μισήσῃ σε.
- 61 Σπερμολόγος ὧν οὐ λαυθά νειεῖς: λέγεται ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ εὐκαταφρονητῶν ἀνθρώπων· καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν 5 ἄλλοτριῶν διαζώντων· ἔστι τι μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν· οὗ μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισίῳ· ἐντεῦθεν οὖν ἡ παροιμία.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ τ̃.

- 62 Στελαγμός οἴνου μυρσίαις χοεῦσιν ὕδατος οὐ μίγνυται: ἐπὶ τῶν διαλυομένων καὶ μεταβαλλομένων. 10
- 59a Σοφοὶ δὲ τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον:· Σοφοκλέους.
- 59b Σοφὸν γε τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἐστὶ τὸ γῆρας, ὡς δὲ πόλλ' ἰδὸν τε καὶ μαθόν. 15

3. Σόλωνος addit Antonius. Est Solomonis: v. Prov. Solom. 25, 17. 4. λέγεται — διαζώντων] λ. οὐν ἀπὸ τοῦτον ὁ εὐτελής κ. εὐκαταφρονητος ἄνθρωπος κ. ἱ. ἀ. τ. ἀλ. διαζῶν σπερμολόγος Harpocratio. 6. ἴστι κτλ.] haec ante λέγεται — διαζώντων in Harpocracione leguntur. ἴστι] λέγεται Harpocratio. 7. ὠνομασμένον, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ idem. 9. ἐντεῦθεν κτλ.] Harpocratio om. 11. Scribe στελαγμός. 13. δὲ μίλλοντα τρ. Pindarus. Corrige Πινδάρου. 14. τοῖ τε Stobaeus. ἴστι] ἔχει idem. 15. μαθόν] παθόν idem. Praemittit Stobaeus: Ἀντιφάνους ἐκ Φιλοκτήτου: dubitat de huius lemmatis integritate Meinekius Com. Gr. Fr. III, p. 129.

59a. Arsen. XLVI, 89: Pind. Nem. VII, 17, ubi v. Scholia.

59b. Arsen. XLVI, 90: Stob. Flor. 115, 15.

60. Anton. Mel. 135, p. 215 Fabr., Georgid. in Boiss. Anecd. I, 79.

61. λέγεται κτλ.] Harpocr. s. σπερμολόγος p. 169, 1: Suid. Phot. Hesychius: add. Eustath. ad Hom. Od. E, 490, p. 1547, 52: ἴστιον δὲ ὅτι ὥσπερ ἐντεῦθεν τροπικῶς ἐρρήθη σπέρμα πηρὸς, οὕτω τέτραπται καὶ τὸ σπερμολογεῖν, ἐπὶ τῶν ἀλαζονισμένων ἀμεθόδως ἐπὶ μυθήμασι ἐκ τινῶν παρακοσμημάτων· . . . ὁ δὲ κυρίως φασὶ σπερμολόγος καὶ σπερμολόμος, εἶδος ἴστιν ὀρνίθου λωβώμενον τὰ σπέρματα [alia de hac avi veterum testimonia Suicerus Thes. Eccl. s. v. diligenter collegit: add. Aristot.

H. An. VIII, 3, quem Pantinus adscripsit]. ἔξ οὗ οἱ Ἀντικοὶ σπερμολόγος ἐκάλουσαν τοὺς περιεμπόριον καὶ ἀγορᾶς διατρίβοντας, διὰ τὸ ἀναλίγεισθαι τὰ ἐκ τῶν φορτίων φασὶ ἀποθήζοντα καὶ διαζῆν. ἐκ τούτων δὲ τὴν αὐτὴν ἐλάττανον κλησὶν καὶ οἱ σπυρῆος λόγον ἄξιοι: monuerunt de hoc metaphorico vocis usu post Albertium ad Hesych. l. c. intt. ad Act. Apostol. XVII, 18: add. Clem. Alex. Stromm. I, 12, 56, p. 128 Sylb.: ἔπως ἂν λάθοι τοὺς διατηροῦσιν σπερμολόγους. Ὀρνισίῳ] 234. 579. ἐντεῦθεν κτλ.] fallitur Apostolius.

62. Respici videtur Chryssippi dictum, quod legitur in Plut. de Commun. Notit. 37, p. 1078 E: οὐδὲν ἀπείχειν, φάμετος, οἴνου στα-

- 63 Στρατηγοῦ παρόντος πᾶσα ἀρχὴ παυσάσθω.
 64 Στύππινον γερόντιον: ἦτοι ἀσθενές.
 65 Στέαρ γαλῆ: ἐπὶ τῶν οἷς χαιρούσι ταῦτα λαμβανόντων.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ ὕ.

- 66 Συνεκποτίειν ἑστί σοι καὶ τὴν τρύγα: ἐπὶ τοῦ 5
 ἀρξαιμένου τινὸς πράγματος, εἴτα ὀλιγορήσαντος.
 67 Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄρχυρον αἰτεῖς: λέγεται
 κατὰ φιλαργύρων.
 68 Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα: ἐπὶ τῶν πάντα
 ἀπολωλεκότων. 10
 69 Σῦκον αἰτεῖς: ἐπὶ τῶν κολακούντων· Ἀθηναῖοι γὰρ
 ἐκολάκυστον τοὺς γαργυροῦς· οἱ δὲ πρὸς τούτους ἔλεγον ταῦτα.
 70 Συρακουσίων τράπεζα: ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ
 οἱ Συρακούσιοι ἀβροδίατοι εἶναι μᾶλλον πάντων.
 66a Σὺ δ' οὖν εἰὰν μὴ ἐπαινῆς ἐς τὰς λιθοτομίας τὰς Διονυ- 15
 σίου εὐθύς ἀφίξῃ: Λουκιανοῦ.
 70a Σῦκα φίλ' ὀρεῖθεσσι φντεῦειν οὐκ ἐθέλουσιν.

5. συνεκποτέ' Suidas. 7. γηγαντολέταν A, γαγενέταν Meinekus Anal. Alex. 86. αἰτεῖς Plutarchus. 9. Explicatio in Suida et Photio deest. 13. Συρακουσία Photius, Συρακουσία Suidas. 14. Συρακούσιοι. Σικελιώται Suidas, Photius. πάντων] A addit: Πλάτων ἐν Πολύτ [III, 400 D]· συρακουσίαν δὲ [δὴ Plato], ἢ φίλε, τράπεζαν καὶ Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψων [ὄψων Plato] ὡς ἴσικας οὐκ αἰτεῖς.

λαγμὸν ἓνα κερᾶσαι τὴν θάλατταν. Etiam in aliis proverbiiis v. οταλαγμός comparet: Polyb. XII, 25^a: καθύπερ γὰρ ἐκ τῶν πυρομυῶν ἱκανὸν εἶναι φασὶ οταλαγμὸν ἓνα τοῦ μεγίστου τύχους εἰς τὸ γνῶναι τὸ πᾶν ἔγγυμα: Phot. Patr. Epist. 165, p. 233 Mont: τί ἂν τις πελάγη θαλάσσης οταλαγμοῖς μετρεῖν ἐπιχειροῖη.

63. Cf. Apost. XIII, 19^b.

64. Diog. VIII, 14. Phrynich. in Bekk. Anecd. I, 33: γέρον στύππινος: ἦτοι λευκὸς καὶ πολὺς, ἰπειδὴ τὰ στύππινα λευκὰ εἰσιν· ἢ τὸν ἀσθενῆ δηλοῖ, ἰπειδὴ ἀσθενίστιμά ἐστι τὰ στύππινα τῶν λιπῶν. Cf. Apost. XV, 43.

65. Diog. III, 58. Cf. Apost. IV, 86.

66. Suidas: Arsen. XLVI, 91. Cf. Macar. VII, 86. Apost. XII, 74^b.

66^a. Arsen. XLVI, 92: Lucian. de merced. cond. 35.

67. Arsen. XLVI, 97. Plut. Apophth. Regg. 177 B: ἰπεί δὲ Τιμόθεος ὁ κισσαρῶδης ἐλπίσας πλείονα, λαβῶν δὲ ἱλάττονα, δηλὸς ἦν ἐγκαλῶν αὐτῷ [Archelao], καὶ ποτε ἤδον τουτὶ τὸ κομμάτιον, Σὺ δὲ — αἰτεῖς, ἀπεσήμανεν εἰς ἑκείνον· ὑπέκρουσεν ὁ Ἀρχίλλος αὐτῷ, Σὺ δὲ γε αἰτεῖς: id. de Virt. et Fort. Alex. 2, 1, p. 334 B. Cf. M. Schmidius Diatr. in Dithyr. p. 108.

68. Suidas: Arsen. XLVI, 99: Photius.

69. Diog. VIII, 9.

70. Suidas: Arsen. XLVI, 100: Photius. Macar. VII, 92.

70^a. Arsen. XLVII, 1: Athen. III, 80 E. Eustath. ad Hom. Od. 12, p. 1984, 19.

- 71 Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανούργα· ἢ ὅτι ἐκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.
- 72 Σύλλου φιλία καὶ Μετέλλου τοῦ Πίου: ἐπὶ φίλων ἀκραιφνῶς καὶ ἀδόλως φιλοῦντων ἀλλήλους. Σύλλας 5 γὰρ ὁ εὐτυχῆς ἀναγορευθεὶς τῶν μεγίστων εὐτυχιῶν ἐποίητο δύο, τὴν Πίου Μετέλλου φιλίαν καὶ τὸ μὴ κατασκάψαι τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ φείσασθαι τῆς πόλεως.
- 73 Συρβηγνέων μύστης: ἀντὶ τοῦ ταραχώδους· ἀπὸ τῶν αὐλοῦντων μετὰ θορυβῶν· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέρτρας κενὰς εἶναι. καὶ, Συρβηγνέων χορός, ὁ τεταραγμένος καὶ σωῆδης· ἀπὸ τῶν τοῖς ὕσιν ἐπιφωνουμένων.
- 74 Σὺ ἐν σεαυτῷ τὰ φάρμακα ἔχεις: ἐπὶ τῶν δι' ὄραν ἐπισπωμένων τοὺς ἄνδρας ἐφ' ἑαυτὰς. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν· Φίλιππος γὰρ ἦρα Θεσσαλῆς γυναικὸς αἰτίαν ἐχούσης καταφαρμακεύειν αὐτόν· ἐσπούδασεν οὖν ἢ Ὀλυμπιάς λαβεῖν αὐτὴν ἄνθρωπον ὑποχείριον· ὡς δὲ εἰς ὄψιν ἔλθοῦσα τό τε εἶδος εὐπρεπὲς ἐφάνη καὶ διήλεχθη πρὸς αὐτόν οὐκ ἀγεννῶς οὐδ' ἀσυνέτως, χαιρέτωσαν, εἶπεν ἢ Ὀλυμπίας, αἱ διαβολαί· σὺ γὰρ ἐν σεαυτῇ τὰ φάρμακα ἔχεις.
- 75 Συστομώτερος σκάφης: τύσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς οἰωπῶντων, ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθηναίους ἐν
- 70b Σὺ κον μετ' ἰχθύν, ὄσπερον μετὰ κρέα.
- 70c Σὺ μὲν οἶδ' ὁ κρῶζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος ζητεῖς μεταλαβεῖν.

9. Συρβ. μύστης] συρβηγνέως Suidas. ἀντὶ τοῦ] ὁ idem. 10' θορυβοῦ· ἢ πένης, διὰ idem. 12. τοῦ idem. ἐπιφωνουμένων. διὸ τάττεται ἡ παροιμία Συρβηγνέως χορός ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν idem. 17. αὐτὴν] τὴν Plutarchus. 18. εὐπρεπὲς AR Plutarchus. δ. ἐλέχθη Plutarchus. 19. αὐτὴν A Plutarchus. 22. συστομώτερον Suidas. 23. ἀπὸ] Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ Νομῶν εἰρησθαι ἀπὸ idem. 24. ὄσπερον Athenaeus.

70b. Arsen. XLVII, 2: Athen. III, 80 E: Eustath. ad Hom. Od. Ω, 1964, 19. Attigit Foesus Ocean. Hippocr. s. ὄσπερον.

70c. Arsen. XLVII, 3: Aristoph. Plut. 369.

71. Suidas. Diog. VIII, 19. Apost. XI, 42.

72. Arsen. XLVII, 4. Σύλλας γὰρ κτλ.] Plut. Apophth. Regg. 202

E, ubi v. Wyttensbachium.

73. Suidas. Usurpavit Cratinus: v. Hesych. s. συρβηγνέως coll. Meinekio Com. Gr. Fr. II, 1, p. 66 sq. Zenob. VI, 1. Macar. VII, 91.

74. Arsen. XLVII, 5. φίλωνος κτλ.] Plutarch. Praec. Coniugal. 23, p. 141 B.

75. Suidas: Arsen. XLVII, 6. Diog. VIII, 12.

- ταῖς δημοτελεῖσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλεντο μέτοικον δηλώσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον. διὰ δὲ τὸ ἀπαρξήσιαστον εἶναι, συστομώτερον ποιήσιν ἀπειλεῖν σκάφης.
- 76 Σύντομος ἢ πονηρία, βραδεία ἢ ἀρετή: παρό- 5
σον τὰ μὲν καλὰ δυσχερῆ, τὰ δὲ κακὰ πρόχειρα.
- 77 Συβαριταιὶ διὰ πλατείας: ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πο-
ρευομένων.
- 78 Συνῆλθον Ἀτταβὰς καὶ Νουμήνιος: ἐπὶ δύο
κλεπτῶν τοῦτο. 10
- 79 Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρας κίνει: χρησιμὸν τις ἔλαβε,
τὴν χεῖρα προσφέροντα θεὸν καλεῖν.
- 80 Συγκρητισμὸν ἔχεις: εἴρηται ἐπὶ τῶν δι' ἀνάγκην
συμμάχων γινομένων ἀλλήλοις· οἱ Κρήτες γὰρ καθ' ἑαυ-
τοὺς στασιάζοντες ὅτε στρατὸν ξενικὸν ἑώρων ἐπιστρατεύ- 15
οντα τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, συμμαχίαν καὶ ὀμαιχιμίαν ἠσπά-
ζοντο· ὅπερ συγκρητισμὸς ἐκλήθη.
- 76a Σὺν μυριάσι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις: Εὐριπίδου Ἀρ-
χελᾶφ.

2. ὁπότε δὲ] δι recte Bernhardius deleri iussit. 4. σκάφης] addit A: πομπῶν σε συστομώτερον σκάφης. 7. E addit e Stob. Flor. 29, 96: Συβαριτῆς ἐκδημήσας Λακεδαιμόνι καὶ τὰ ἴδη ἰδὼν καὶ τὰς καρτερήσας ὡς ἐκ παιδῶν ἀνατρέφεται, οὐδὲν ἔφη θανάσιμὸν αὐτοὺς ποιεῖν, φηδίας ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ὑπὲρ τοῦ μὴ οὕτω ζῆν. Stobaeus praemisit: ἐκ τῶν Σερρών. 9. Ἀτταβᾶς AZ Ds. τε καὶ νομήνιος Macarius. 12. προσφέροντα τὸν θεὸν Ds. 18. γίγνεται Ab. Ἀρχελᾶφ Stobaeus om.

76. Ars. XLVII, 8. Plut. Apophth. Lacon. 223 D: πειρατοῦ δὲ καταδραμόντες τὴν χώραν καὶ ὡς ἔαλε λέγοντος, Ὅτι τρωπὴν οὐκ εἶχον τοῖς στρατιώταις παρῆκιν, πρὸς τοὺς ἔχοντα αὐν, ἰσχυρὶ δ' οὐκ ἂν δόντας, βίαι ληφόμενος ἦλθον, ἔφη [Cleomenes Anaxandridae filius], Σύντομος ἢ πονηρία.

76a. Arsen. XLVII, 9. XXXVI, 24: Stob. Flor. 29, 44. Eur. Archel. fr. 12 Matth.

77. Diog. VIII, 10. Macar. VII, 87.

78. Diog. VIII, 18: Arsen. XLVII,

7. DV I, 96. Macar. VII, 90.

Τὴν χεῖρα κτλ.] cf. Apost. XV, 92.

79. Diog. VIII, 11: Arsen. XLVII,

9. Macar. VII, 84. Apost. XV, 92.

80. Arsen. XLVI, 93. Suid. συγκρητίσαι: τὰ τῶν Κρητῶν φρονήσαι: cf. Apost. XIV, 98 et annoti. ad Macar. V, 18: sicut Etym. M. 732, 55: συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ Κρήτες, ὅταν ἔωθεν αὐτοῖς γίνηται πόλεμος· ἰσχυροῦσιν γὰρ αἰεὶ: proxime vero ad nostrum accedit Plut. de frat. amore 19, p. 490 B: μιμούμενον αὐτὰ γούν τοῦτο τῶν Κρητῶν, οἱ πολλὰν στασιάζοντες ἀλλήλοις καὶ πολεμοῦντες, ἔωθεν ἰπύοντων πολεμίαν δειλύοντο καὶ συνίσταντο. καὶ τοῦτο ἦν ὁ καλούμενος ἰπ' αὐτῶν συγκρητισμός. De foedere isto Crentensium dixerunt Hoeckius Cret. IH, 470 et Boeckh in Corp. Inscr. Gr. T. II, p. 415 sq.

- 81 *Συκίνη ἐπικουρία: ἀντι τοῦ ἀσθενῆς καὶ ἀνωφελῆς ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς· ἡ γὰρ συκὴ χαῦνον φυτὸν ἔσται καὶ ἀνωφελῆ ξύλα ποιεῖ.*
- 81a *Σὺν τοῖς δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς:· Εὐριπίδου.*
- 81b *Σὺ τὴν εὐγένειαν ἐν τοῖς ἀστραγάλοις ἔχεις: τοῦτ' 5 εἶπεν Ἡρώδης πρὸς Βραδοῦαν τὸν ἀδελφὸν τῆς Ῥηγίλλης γυναικὸς αὐτῆς οὖσης, ὅτε ἐκρίνετο περὶ φόνου· σύμβολον γὰρ εὐγενείας ἔφερον ἐπηρητημένον τῷ ὑποδήματι ἐπισφύριον ἰλεφάντινον μνησοειδές.*
- 81c *Σὺ δ' ὦ κάκιστα πάντων θεῶν τε κἀνθρώπων 10 ἢ μὴ δίδασκει τὰ κακὰ φαίνεσθαι καλὰ, ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐμενῆς παρίστασο:· Εὐριπίδου.*
- 81d *Συγχαίρειν χρὴ τοῖς φίλοις καλῶς πράττουσιν, ὡς καὶ συναλγεῖν λυπουμένοις:· Λιβανίου.*
- 81e *Σύρα, Σύρα. Τί ἐστί; Πῶς ἡμῖν ἔχεις; 15 ἔπᾶν γέροντ' ἴδης ἢ γραῦν τινά; ἴσθι δ' εὐθύς δαί κακῶς:· Φιλῆμονος.*
- 81f *Συμφέροι δ' ἀκνεσθαι διὰ τῶν ὀρημάτων ἀλγηδόνας τοὺς ἀμαρτάνοντας, ἵνα τῆς διὰ τῶν πραγμάτων ἀσχημοσύνης ἀπαλλαγῶσι.*
- 81g *Σύφαρ θανεῖται, πόντιον φυγῶν σκέπας.*
- 81h *Στρώχρον ἔπινεν: ἀντι τοῦ μανιώδης ἐγένετο· ἔσται δὲ 20 βοτάνη, ἧς οἱ γενοσάμενοι εἰς μανίαν τρέπονται.*

2. ἀπὸ — συκῆς Z om. 3. ποιεῖ] Z supplet: ὁμοία τῇ, συκίνη βακτηρία, καὶ συκίνη· μάχαερα, quae A ex errore ad finem pro-
verbii 81b posuit. 4. τοσο Stobaeus. 9. πάντων Stobaeus om.:
πᾶς θεῶν τε καὶ βροτῶν Scaliger. κἀνθρώπων Ἐρωσ Stobaeus; εὐ δ'
ὦ κ. θεῶν τε κἀνθ. Ἐρωσ Fritschius ad Arist. Thesmoph. p. 507. 10.
κακὰ] καλὰ Ab. 11. Εὐριπίδου] poetam comicum horum versuum
auctorem esse videntur Matthiae et Fritschius ll. cc. 15. ἐπᾶν] prae-
mittuntur in Stobaeo: μῆθ' ἐποτ' ἐρώτα τοῦτ'. τ.σ. Stobaeus.
16. κακῶς ἔχει idem. 17. δ.α. τῆς Maximus. 18. Χρυσοστόμου
Maximus addit.

81. Arsen. XLVII. 10. Macar. VII, 82. 83.

81a. Arsen. XLVII, 11: Stob. Flor. 51, 6. Eurip. fr. fab. inc. 46 Mauh.

81b. Arsen. XLVII, 12: Philostr. Vit. Soph. II, 1, 8, p. 555 Ol.: ἐπὶ τοῦτοις ὡς ἀληθῆσι γράφεται αὐτὸν τοῦ φόνου Βραδοῦας, ὁ τῆς Ῥηγίλλης ἀδελφός, εὐδοκίματος ὢν . . . καὶ τὸ εὐμβολον τῆς εὐγενείας περιηρητημένος τῷ ὑποδήματι, τοῦτο δὲ ἐστὶ ἐπισφύριον ἰλεφάντινον μνησοειδές, καὶ παρεθῶν . . . πιδυκόν μὲν οὐδὲν διήκει περὶ τῆς αἰτίας, ἣν ἐπῆρην, ἐκτουθὸς δὲ ἐπι-
ον ἰμαρηγόρει περὶ τοῦ γένους;

ὅθεν ἐπισφύριον αὐτὸν ὁ Ἡρώδης, αὐ, ἔφη, τὴν εὐγένειαν κτλ., ad quem locum v. Kayserum.

81c. Arsen. XLVII, 13. X, 32: Stob. Flor. 64, 6. Eur. Androm. fr. XI.

81d. Arsen. XLVII, 14: Anton. Mel. 135, p. 215 Fabr.

81e. Arsen. XLVII, 15: Stob. Flor. 116, 17. Philem. fr. fab. inc. 30 Mein.

81f. Arsen. XLVII, 16: Maxim. Conf. Serm. 16, p. 581 Comb.

81g. Arsen. XLVII, 17: Lycoph. Cass. 793, ubi v. Bachmannus.

81h. Arsen. XLVII, 18: Dixerunt de solano Schol. ad Theocr.

- 82 Σύμβουλος ἔστιν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων.
 83 Συγγνώμη πρωτοπέρω: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις ἁμαρτανόντων.

Τὸ ὄ μετα τοῦ Φ.

- 84 Σφάκελός σοι: ὁ διὰ τοῦ μέσου τῶν δακτύλων τῆς 3
 χειρὸς γενόμενος χλευασμός· σφάκελον δ' ἔνιοι λέγουσι τὴν
 σῆψιν τῶν ὀστέων.
 85 Σφενδόνη Γύγου: ὁμοία τῆ· Κυνη Ἄιδος. ἐπὶ
 τῶν ἀφανῆ τινα καὶ ἀπόκρυφα ποιούντων· Πλάτων ὁ φι-
 λόσοφος ἐν ταῖς πολιτείαις εἰσφέρει τὸν μῦθον τοῦτον 10
 οὕτω λέγων· ὅτι Γύγης ἦν τις ποιμὴν περὶ τὴν Λυδίαν·
 οὗτος ποιμαίνων ἐν τινὶ ὄρει τὰ πρόβατα περιέτυχε σπη-
 81i Στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν· πολλές δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι.
 83a Συβαριτικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν· Ἄρι- 15
 στοφάνης·
 ἦδη δ' ἔξεσται τόθ' ἡμῖν
 πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
 εἰς παηγύρευσ θασυρεῖν,
 ἐστιαῖσθαι, κοτταβίζειν, συβαρίζω· 20
 ἀντὶ τοῦ, πολυτελεῖ διαίτη χρῆσθαι [καὶ τρυφᾶν ὡς οἱ Συ-
 βαρίζται.
 84a Σφραγίζε τοὺς μὲν λόγους σιγῇ, τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ·
 Σόλωνος.
 84b Σφηκιὰν ἠρέθικας: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ κινούντων. 25

3. τὴ δὲ ἁμαρτανόντων Da. 10. πολιτείας] ἔστι δὲ οὕτως αὐτοῦ
 λεγομένη πραγματεία Nonnus inserit. 17. δ'] γὰρ Aristophanes: ὁ μὲν
 idem. 23. σφραγίζειν Z, σφραγίζου Stobaeus, σφράγιζε τοὺς E.
 24. Σόλωνος τοῦ Ἐξηκιστοῦ Z.

X, 87. Schneiderus ad Theophr.
 Opp. T. V, 511. Aliud prover-
 bium ab huius plantae natura de-
 rivatum attulit Suid. s. τρέχωνι ...
 καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν Ἀπα-
 λώτερος τρέχωνι παρωθέν ὁ πω-
 μικός [fr. anon. comic. 235 Meim.] φη-
 σίν· Ἦδη εἰμι μουσικώτερος τρέχωνι.
 81i. Arsen. XLVII, 19: Hom. II.
 Y, 248.

82. Append. Provn. IV, 78.
 83. Cf. Apost. XII, 29: Arsen.
 XLVI, 94.
 83a. Arsen. XLVI, 95. Zenob.
 V, 87. Apost. I, 4. Ἀριστοφάνης]

Pac. 340, ubi v. Scholia. Usur-
 pat Theod. Hyrtac. in Boiss. Anecd.
 III, 37: τράπεζαν μὲν Συβαρικὴν
 παραβάλλουσι τοῖς ἐστιασμοῖς.

84. Arsen. XLVII, 20. De var-
 riis v. σφάκελος significacionibus v.
 Scholl. ad Plat. p. 428 Bekk., intt.
 ad Hesych. s. v. σφάκελον δ' ἐπὶ λ.]
 Suid. s. σφρακλισμός.

84a. Arsen. XLVII, 21: Stob.
 Flor. 34, 9. 3, 79 β.

84b. Arsen. XLVII, 22: Macar.
 VII, 94.

85. Arsen. XLVII, 23. Κυνη
 Ἄιδος] DV I, 16. Πλάτων κτλ.]

λαίῳ τινί· καὶ εἰς λαθῶν ἐν αὐτῷ εὖρον ἔπιπον χαλκοῦν καὶ ἔνδον τοῦ χαλκοῦ ἔπιπου νεκρὸν ἄνθρωπον καὶ δακτύλιον· οὗ δακτυλίου ἡ κεφαλὴ στρεπτή ἦν καὶ ἐστρέφετο, ἣν παλουσί σφενδόνην. ἔλαβεν οὖν ὁ Γύγης τὸν δακτύλιον καὶ ἐξῆλθε. καὶ ἦν ἵκα μὲν ἦν ἐν τῇ τάξει ὁ δακτύλιος, ἐωρᾶτο 5 ὑπὸ πάντων, ἦν ἵκα δὲ τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου ἐστρέφεν, ἀφανῆς ἐγένετο πᾶσιν. Ὁ οὖν Πλάτων εἰσφέρει τὸν μῦθον τούτου, ὅτι φησὶν, ὁ δίκαιος ἀνὴρ, κἄν τοῦ Γύγου λάβῃ δακτύλιον, ἵνα μὴ ὁράται ὑπὸ τινος, οὐδ' οὕτως ὤφειλεν ἀδικεῖν· δεῖ γὰρ τὸ καλὸν δι' αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἐπι- 10 τηθεύειν καὶ μὴ δι' ἄλλον τινὰ τρόπον.

- 85a Σφόδρα τί ἐστὶν ὁ βίος ἡμῶν οἴῳ προσφερέῃς· ὅταν ἡ τὸ λοιπὸν μικρὸν ὄξυς γίνεται· Ἀντιφάνους.
- 85b Σφῆξ βομβῶν τάττειος ἐναντίον· ἐπὶ τῶν ἐριζότων τοῖς κριίτοις τάττεται. 15
- 85c Σχῆμα καὶ τριώβολον· ἐπὶ τῶν διὰ μικρὸν κέρδος σεμνότηα ὑποκρινομένων.

3. ἦν κ. σφενδόνην] ἦν τινὰ κεφαλὴν καλεῖ σφενδόνη σαφῶς ὁ θεὸς Γρηγόριος Nonnus. 4. Γύγης, φησί, τὸν idem, 11. δι' α. τινὰ τρόπον] δι' ἄλλους τινάς idem. 12. σφόδρ' ἐστὶν Meinekius. ἡμῶν ὁ βίος Stobaeus. 13. ὄξυς γίνεται Stobaeus. 14. σφῆξ βομβῶν Theocritus. 16. Scribe τριώβολον. 17. ὑποκρινόμενον Z.

Nonnus ad Greg. Naz. 145 Mont.: paulum differunt Cosmas in A. Maii Spic. Rom. II, 304, cod. Mon. in Cruzeri Mel. Crit. I, 72 sq., Eudoc. Viol. 99. Cf. DV II, 20. Apost. V, 71. Πλάτων] Resp. II, 359 C.

85a. Arsen. XLVII, 24: Stob. Flor. 116, 13. Antiph. fab. inc. fr. 68 Mein.

85b. Arsen. XLVII, 25. Proverbum usurpat Theocr. Id. V, 29, ubi v. iaterpp.

85c. Arsen. XLVII, 26. Doctus Eustath. ad Hom. II. IV, 636, p. 951, 49: ἰστίον δὲ ὅτι ἐπικειμένης ἀρχῆσις εἶδη οὐ μόνον τὰ ἐν τοῖς περὶ Κουρήτων ἰστορηθέντα, ἀλλὰ καὶ τὸ τραγικόν, ὃ περισπούδαστον ἦν τοῖς τραγωδοῖς, ὡς παροιμιακῶς δηλοῖ καὶ τὸ σχῆμα καὶ τριώβολον. Φρύνυχον γάρ, φασί, τὸν τραγωδιοποιὸν οὕτω σπουδῆσαι περὶ τραγικὴν ἔρχοισιν [cf. Welckerus de

trilog. Aesch. Append. 266 et quae ego in Compendio metrico p. 388 sq. composui.], ὥστε τῷ καινῷ οὐκ ἔπιπον εὐρύντι δίδοται τριώβολον. καὶ οὕτω μὲν τινες τὴν παροιμίαν συνειβίβασαν ταύτην. οἶδα μὲν δὲ ἐκ τῶν Ἰαμβλίου [V. Pyth. 5, p. 56 Kiessl.] καὶ ὅτι ἀπὸ Πυθαγοροῦ εἰληπται αὕτη, ὃς μαθητῆν δεξιῶ μὲν, ἀκνηρῶ δὲ εἰς μάθησιν, καθ' ἕκαστον μαθηματικὸν σχῆμα τριώβολον ἰδίδου, ἔθετο μῆτρος οὕτω τὴν τοῦ παιδευομένου μάθησιν: hinc perspicitur, quo iure cum Macar. II, 73, ubi v. annot., composuerim. Simili denique modo v. σχῆμα adhibetur in proverbio ab Elym. M. 197, 38 servatum: σχῆμα καὶ βῆμα θηλοῦσα ὅτε οὐκ ἔπιπον δὲ οὐτε τινὸς τῶν μαθημάτων, ἀλλ' οὕτε τινὸς τῶν χωρίων, ὑπεράλλισθαι, κατὰ βαθμὸν δὲ τινὰ καὶ τὰς προῖνας, καὶ μὴ τὰ μὲν προηγούμενα παρατρέχειν, ὑπὲρ δὲ τὰ ἰσοκείμενα ἄλλισθαι.

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ χ̄.

- 86 Σχοίλον διατρώγειν: ἐπὶ τῶν καλλοπιζόντων ἐαυτούς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι εἰώθασι σχοίλον διατρώγειν ἔνεκα τοῦ λευκοῦς ὀδόντας ἔχειν· παρὸ καὶ τοὺς τοιοῦτους σχοινοτρόφους ἐκάλουν. 5

Τὸ σ̄ μετὰ τοῦ ω̄.

- 87 Σώματος κάλλος ζωῶδες, ἦν μὴ νοῦς ὑπείη: ἀπόφθιγμα Δημοκράτους.
- 87a Σωρὸς κακῶν ἀνεφάνη: ἐπὶ τῶν δυσπραγούντων.
- 87b Σώφρονος δ' ἀπιστίας οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον 10 βροτοῖς:· Εὐριπίδου.
- 87c Σωφρονίστατος οἶμαι τοῦ μετὰ τὸ παθεῖν ἐγκλιεῖν τὸ πρὶν παθεῖν φυλάσθαι τὸ μὴ παθεῖν:· Γαῖον ἢ ὑποθήκη.
- 87d Σώφρονος γυναικὸς ἀρετὴ τὸν συνόντα μὴ ἀδικεῖν ἀνδρα:·· Ἐπιχάρμου. 15
- 87e Σῶμά μοι δότε καὶ μετεμβήσομαι: μέχρι Πολέμωνος τὰ Πολέμωνος. τοῦτ' εἶπεν ὁ Τιμοκράτης πρὸς τοὺς οἰκείους, ὀλοφυρομένους αὐτὸν ἀποθνήσκοντα· λαμβάνεται ἰδ' ἐπὶ τῶν ἀδύνατα ζητούντων.

2. σχίλον Ds. καλλοπιζόντων Ds, καλλοπιζομένων Suidas.
3. σχίλον Ds. 4. παρὸσον ARZ. σχινοτρόφους Ds. 7. ἦν] εἰ Democrates. 12. δὲ οἶμαι Stobaeus. 13. ἢ ὑποθήκη] ὑπὲρ δεσποτῶν idem. 14. ἀρετὰ Ab Stobaeus. συνόντα Ahrens. Dele v. ἀνδρα cum Valckenario ad Eur. Hippol. 996 et Ritterhusio ad Porphyg. de V. Pyth. 29. 16. μελετήσομαι Philostratus. μέχρι II. τὰ II.] Philostrati verba sunt narrationis de Polemonis vita finem impo-
nentis. 17. Τιμοκράτης] Polemonis praceptor, hic ex errore nominatus.

86. Diog. VIII, 13: Arsen. XLVII, 27. Νανίσκον σχινοτρόφους legi-
tur in Luc. Lexiph. 12, ubi v. Schol.:
alia afferunt intll. Theocr. VII, 133.
87. Democr. Sent. 71 Orell.:
Arsen. XLVII, 28. Democr. fr.
129 Mull.

87a. Arsen. XLVII, 29. Arist.
Plut. 270: πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κα-
κῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρῶσι cf. Apost. I, 5.

87b. Arsen. XLVII, 30: Eurip.
Helen. 1617.

87c. Arsen. XLVII, 31: Stob.
Flor. 3, 64.

87d. Arsen. XLVII, 32. XVI, 6:
Stob. Flor. 74, 37. Epich. fr. 140
Ahrens.

87c. Arsen. XLVII, 33: Philostr.
V, Sophist. I, 25, 11, p. 543 Ol.:
ταρῆναι δὲ αὐτὸν [Polemonem Lao-
dicenum] ζῶντα ἔτι, τουτὶ γὰρ καὶ
τοῖς φιλότατοις ἐπισκῆψαι, κείμετόν
τε ἐν τῷ σήματι παρακλιθεῖσθαι
τοῖς συγκλείουσι τὸν τάφον, ἔπαγε,
ἔπαγε, μὴ γὰρ ἴδοι με σιω-
πῶντα ἥλιος. Πρὸς δὲ τοὺς οἰ-
κείους ὀλοφυρομένους αὐτὸν ἀνεβόησε,
δότε μοι σῶμα καὶ μελετήσο-
μαι. Μέχρι Πολέμωνος τὰ Πολέ-
μωνος, εἰ γὰρ ἐν' αὐτῷ κτλ.: eadem
ferre narrat Suid. s. Πολέμων, Eu-
doc. p. 354. Cf. Kayserus ad
Philost. I. c.

Ἀρχὴ τοῦ ἑ στοιχείου.

Τὸ ἑ μετὰ τοῦ ἄ.

- 88 Τὰ δ' ἐκ τρίποδος: τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένη μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν ἀδελφὸν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευομένων παρασημειοῦσθαι ὡς ἐκ τρίποδος. 5
- 89 Τὰ Νικησίου δρᾶ: ἐπὶ τῶν μαλακῶν· τοιοῦτος γὰρ ὁ Νικησίας ἦν.
- 90 Ταῦρος ὑπερκύψας τὸ Ταῦγετον ἀπὸ τοῦ Εὐρώατα ἐπιεν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· Γεράδας γὰρ τις Σπαρτιάτης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ξένου τινός, εἰ πάσχοι παρ' αὐτοῖς οἱ μοιχοί, εἶπεν, ὡ ξεῖνε, οὐδαὶς γίνεται μοιχὸς παρ' ἡμῖν. ἐκείνου δὲ ὑπολαβόντος, ἐὰν οὖν γένηται, ταῦρον, ἔφη ὁ Γεράδας, ἐκτίνει μέγαν, ὃς ὑπερκύψας τὸ Ταῦγετον ἀπὸ τοῦ Εὐρώατα πίεται· θανυμάσαντος δ' ἐκείνου καὶ 15
- 88a Τὰ δ' οὐκ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεσθα.
- 88b Τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ πάνθ' ὁ παγκρατῆς χρόνος. φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία, καὶ πνεῦμα ταῦτόν οὐ ποῖ οὐκ ἐν ἀνδράσι φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει. τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρω χρόνῳ τὰ τετραπὰ πικρὰ γίνεται καθύπερ φίλα:· Σοφοκλέους Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῶν. 25

3. ἐκ τοῦ Photius. 4. Ἀριστοκλεία] Themistocleam nominat Diogenes Laertius. Πυθαγόραν] in Suida excidit, ut videtur. 5. τὸν ἀδελφὸν Photius cum Suida: idem vitium ab Aldobrandino e Diog. Laert. VIII, 8 sublatum, ubi v. Huebnerus. μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἐν θεοῖς γενομένη· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι. Photius, Suidas. 6. τοῦ τρίποδος iidem. 7. Κινησίου K. τοιοῦτος κτλ.] K om. 8. Scribe Κινησίας. 10. Γεραδάτας dicitur Apophth. l. c. 11. τινός Plutarchus om. εἰ] τί Plutarchus. 12. ξεῖνε idem. 21. οὐκ] οὔτ' Sophocles. ἀνδράσιν idem. 24. γίγνεται idem.

88. Photius: Arsen. XLVIII, 40: Suidas. Macar. VII, 97. Ἀριστοκλεία κτλ.] conficta haec esse e commenticia Aristoxeni narratione apud Diog. Laert. VIII, 8. 21 et Porphy. V. Pyth. §. 41 docuit Lobeckius Aglaoph. I, 619.

88a. Arsen. XLVIII, 41: Suid. s.

ταυτί. Macar. VIII, 57. Apost. IV, 98a. VIII, 19b.

88b. Arsen. XLVIII, 42: Soph. Oed. Colon. 609.

89. K in App. Provv. IV, 81: Arsen. XLVIII, 43.

90. Arsen. XLVIII, 44. Γερά-

- φήσαντος· πῶς δ' ἂν γένοιτο βουῆς τηλικούτους; γαλίσας ὁ Γεράδας, πῶς δ' ἂν, ἔφη, ἐν Σπάρτῃ μοιχὸς γένοιτο;
- 91 Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει. 5
- 92 Τὰν χεῖρα ποτιφέροντα τὰν τύχαν καλεῖν: ὡς δέον ἐπικαλεῖσθαι τοὺς θεοὺς μετὰ τοῦ ἐγγχειρεῖν τι καὶ πράττειν, ἄλλως δὲ μή.
- 93 Τὰς μὲν κόρας ἄνδρας εὐρεῖν δεῖ, τὰς δὲ γυναῖκας σώζειν τοὺς ἔχοντας: Λάκων τοῦτ' ἔφη ἐρωτηθεῖς· διὰ τί τὰς μὲν κόρας ἀκαλύπτους, τὰς δὲ γυναῖκας ἐγκεκαλυμμένας εἰς τοῦμφανῆς ἄρουσιν. 10
- 94 Ταινάριον κακόν: ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ παράνομον εἰς ἰκέτας· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς Εἰλωτας εἰς τὸ Ταίναρον ἀπέκτειναν. 15
- 95 Τὰ πὶ κοσκίνῳ: λεγόμενόν τι, οἶον ἀλήθῃ πάντα.
- 94a Τὰ Κινύρου τάλαντα: ἐπὶ τῶν τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον φυλαττόντων.
- 95a Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον, καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ. οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῶ γένει, ὃ περιέτρεψεν ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος, ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δρᾶμῃ· ἢ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα, τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῶ τῆς ψυχῆς μέρει φέρεσθαι, μήτ' ἐν ὑψηλῶ πάλιν εἶναι. 20
κἂν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάττονος μέτρου, εὐπερικάλυπτον ἔσχε τὴν δυσπραξίαν. 25
ὄγκου δὲ μεγάλου πτώμα γίγνεται μέγα.

10. Λάκων — διὰ] πυθανομήτρου δὲ τινος διὰ Plutarchus. 13. ἀντὶ τοῦ] τὸ Suidas. παρανομοῦμενον idem. 14. οἰκέτας Z. 21. θνητῶν Ab. 24. μεσότης] ποσότης Ab. 25. τῶ μήτε Stobaeus. ψυχῆς] τύχης idem. 26. εἶναι recte Ab, Stobaeus om. 29. γίνεται Ab.

δασ κτλ.] Plut. v. Lycurg. 15. Apophth. Lac. 228 B.

91. Suidas: Arsen. XLVIII, 45. Zenob. VI, 16.

92. Plutarch. Inst. Lacon. 239 A: Arsen. XLVIII, 46. Cf. Apost. XV, 79 et Suid. s. τὴν χεῖρα, qui explicationis causa Babrii fab. 20 adscripsit.

93. Plut. Apophth. Lacon. 232 C:

Arsen. XLVIII, 47.

94. Suidas: Arsen. XLVIII, 48:

Macar. VII, 99.

94a. Arsen. XLVIII, 49: Macar.

VII, 100.

95. Suidas: Arsen. XLVIII, 50.

Cf. Apost. IX, 89. Greg. Cypr. M. IV, 12.

95a. Arsen. XLVIII, 51. XXVI,

18: Stob. Flor. 105, 51.

- 96 Ταμίαις ἀγαθός: ἐπὶ τῶν ἀκριβῆς φυλατιόντων τὰ τε ἴδια τὰ τε δημόσια· ταμίαι δὲ ἦσαν ἄρχοντες ἐν Ἀθῆναις κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμων, οἱ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια ἐφύλαττον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς
- πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται;
σφάλλαι δ' ἐκείνους, οὓς ἂν ὑπόσῃ τύχη: Ἀπολλοδώρου.
- 95b Τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγει.
- 95c Τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς: ἀντὶ τοῦ μὴ ζῆτει 10
τὰ ὑπὲρ δύναιμι.
- 95d Τὰς μηχανὰς μετὰ τὸν πόλεμον κομίζει: ἐπὶ τῶν προθυμονομένων βοηθεῖν ὅτε οὐ χρεία.
- 95e Τὰς δὲ τῶν κακῶν συνουσίας φῶγῃ ἀμεταστρεπτί: Πλάτων.
- 95f Ταῦτα γὰρ ἀ γράϊα με κοτυταρὶς ἐξεδίδαξε. 15

2. ἄρχοντίς εἰσι Suidas, ἄρχοντίς εἰσι δέκα Hemsterhusius. ἐν Ἀθῆναις] Ἀθῆναι Suidas. 5. φυλάττουσι idem. 6. ἦσαν] εἰσι idem. 8. σφάλη Ab. Ἀπολλοδώρου] τραγικὸν ἐπιπέδιον Ab, Stobaeus: monuit de his verbis Meinekius Com. Gr. Fr. II, 2, p. 756. 14. ξυνουσίας Plato. 15. »Vera scriptura Κοτυταρὶς erit habenda, si nomen a Κοτυτῷ sit formatum, ut Theocriti interpretes coniecerunt: « G. Dindorfius in Steph. Thes. L. Gr. IV, 1887 C.

95b. Arsen. XLVIII, 52. Similia affert Apost. I, 24^a. XVI, 10. Auctor versus ignoratur. Usurpatur a Lucian. de hist. conscrib. 41: τοιοῦτος οὐν μοι ὁ συγγραφεὺς ἔστω, ἄφοβος, . . . ὡς ὁ κωμικὸς φησί, τὰ σῦκα, σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάζων, ubi v. C. Fr. Hermannus: Demetr. de Eloc. 229: τὸ γὰρ δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν «τὰ σῦκα σῦκα» λεγόμενον, ἐπιστολαὶς τοῦτο ἐπιτηδεύει: Iulian. Oratt. 8, p. 208 A: ἀλλ' ἄμεινον ἔν τις διδαχθεῖν κῆ τὰ πράγματα ἀκούων αὐτὰ, μηδὲ τὰ ἐκ' αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὸν κωμικὸν τὴν σκάφην σκάφην λέγοντα. Denique respexit, ut videtur, Philippus, Alexandri magni pater: Plut. Apophth. Regg. 178 B: σκαιοὺς ἔφη φύσει καὶ ἰσχυροὺς εἶναι Μαντιδίας καὶ τὴν σκάφην [adde σκάφην] λέγοντας.

95c. Arsen. XLVIII, 53. Lactant. Instit. Div. III, 20: celebre hoc proverbium Socrates habuit: quod supra nos, nihil ad nos: Miuuc.

Fel. Octav. 13: eius viri [Socratis] quotiens de caelestibus rogabatur, nota responsio est: quod supra nos, nihil ad nos: Hieronym. Apol. adv. Rufin. 3, 28, T. II, p. 557 Vallars. Fluxit ex Xenoph. Memor. IV, 7, 6. I, 1, 11, ut vidit Sext. Empir. adv. Mathem. VII, 8: formam debet Aristoni philosopho: v. Stob. Flor. 80, 7, de quo cf. Krischii librum: die theologischen Lehren der Griech. Denker, I, 411 sqq. Respexit Xenopho personatus apud Stob. Flor. 80, 12: ἐστὶ μὲν γὰρ τὰ θεία ὑπὲρ ἡμᾶς, παντὶ δῆλον.

95d. Arsen. XLVIII, 54. Usurpatur in Brutii epistola ad Lycios, p. 112 Cuiac.: αἱ μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον, ὡς ἡ παροιμία, ἐκομίσθησαν. Cf. Apost. XI, 30.

95e. Arsen. XLVII, 55: Plat. Legg. IX, 854 C.

95f. Arsen. XLVIII, 56: Theocr. Id. VI, 40.

96. Arsen. XLVIII, 57. ταμίαι κτλ.] Suidas: Photius.

ιερός και δημοσίας τριήρεις, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἀμμωνος.

- 97 Τὰ ἐκ πρῶρας καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπόλλυται: ἐπὶ τῶν πανολεθρία φθειρομένων.
- 98 Τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς οὐ μέμνηται, τὰ δὲ μέσα οὐδ' συνίημι, τὰ δ' ἐπὶ πᾶσιν οὐ δοκιμάζω: ἐπὶ τῶν πολλὰ λεγόντων καὶ πάντα οὐδενὸς ἄξια· ὁμοία τῇ, Τὰ μὲν πρῶτα ἐπιλελάθαστες, τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνήκαμες διὰ τὸ τὰ πρῶτα ἐπιλελεῖσθαι.
- 99 Τὰ μέροπος δρᾶς: ἐπὶ τῶν ἀναντία πάντων ἢ δρώτων, ἢ λεγόντων: Ὁ γὰρ μέροψ τὸ ὄρνειον ἔμπαλιν, φασί, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν πέταται· τὰ μὲν γὰρ εἰς τοῦμπροσθεν ἔται καὶ κατ' ὀφθαλμούς, ὁ δὲ εἰς τοῦπίσω: λέγεται καὶ τοῦτο περὶ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἀναμένει γηράσαντας ἐκτρέφειν τοὺς πατέρας, ἀλλ' ἅμα τῷ φῦσαι τὰ ὠκύτερα τοῦτο ἐργάζεται.
- 100 Τὰ ἀπὸ Τναννάκου ταῦτα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. Τναννακος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν Δευκαλίωνος χρόνων.
- 96a Τὰ ἐπίπονα τῶν ἡδέων μᾶλλον ἡγοῦ συντελεῖν εἰς ἀρετὴν: Ἐξ ἀποφθίγματος.
- 98a Τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται, θνητὸς πεφυκῶς, ὃν τρόπον χρεῶν φέρειν· οὐδ' ἀνδρὸς δύναται ἀνθυποστῆναι βέλος: Εὐριπίδου.

5. Ὡς εἰρήκατε τὰ μὲν Plutarchus. τὰ δὲ] διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὰ idem. 12. πέταται. As. 13. ὁ δὲ] τὸ δὲ As. 14. λέγεται — οὐκ] ὁ μέροψ ὄρνις ταύτῃ τοι δοκεῖ δικαιότερος εἶναι τῶν πελαργῶν· οὐ γὰρ As. 17. Ναννάκου Suidas. ταῦτα] Suidas ignorat. 18. Νάννακος Suidas. 21. ἔξ ἀποφθίγματος in Stobaeo deest. 24. δύναται· ὑποστῆναι Stobaeus. Εὐρ. Ἡρακλεῖ idem.

96a. Arsen. XLVIII, 58: Stob. Flor. 1, 26.

97. Arsen. XLVIII, 59. Huc pertinet Philostr. Heroic. 1, 3, p. 671 Olear.: εἰ δὲ μὴ, καὶ τὰ ἐκ πρῶρας, φασί, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπολείπεται: plane contrario sensu adhibetur a Dion. Chrysost. Or. 37, p. 120 R.: ἡμεῖς γὰρ ἴστε τὴν τὸ δὴ λεγόμενον πρῶρα καὶ πρύμνα τῆς Ἑλλάδος, ὄλβιοι μὲν καὶ ἀφνειοὶ κτλ., quocum componas Cic. Epist. ad Famil. XVI, 24, 1: mihi pro ora et puppis, ut Graecorum prover-

bium est, fuit a me tui dimittendi, ut rationes nostras explicares.

98. Arsen. XLVIII, 60. Τὰ μὲν — δοκιμάζω] Cleomenes Anaxandridae filius apud Plut. Apophth. Lacon. 223 D. τὰ μὲν πρῶτα κτλ.] Plut. l. c. 232 D.

98a. Arsen. XLVIII, 61: Stob. Flor. 108, 12. Eur. Herc. fur. 1348.

99. Arsen. XLVIII, 63. Ὁ γὰρ — τοῦπίσω] Aelian. N. An. I, 49. λέγεται κτλ.] id. ib. XI, 30.

100. Suidas: Arsen. XLVIII, 62. Macar. VIII, 4.

- 1 *Ταντάλου κῆπον τρυγᾶς: ἐπὶ τῶν μάταια ποι-
όντων· παρόσον σκιὰ καὶ ὄνειράτα αἱ ἦδοναι πᾶσαι.*
- 2 *Τὰ δ' οὐ παρὰ τοῖσι Κενταύροισι: λεγόμενον τι
ἦν· Τηλεκλειδίη τισὶ τῶν δυναστῶν.*
- 3 *Τᾶλλα καὶ φιλώμεθα: καὶ τοῦτο λεγόμενον τί-
σιον, τᾶλλα καὶ φίλοι ὤμεν. κατὰ τοῦτο δ', οὐ φημι οὐδὲ
συναίνῳ.*
- 4 *Τὰ ἐξ ἄμαξῶν: ἐπὶ τῶν ἀπερικάλυπτος σκωπτόντων·
Ἀθηναῖοι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἐορτῇ, οἱ κωμῶζοντες ἐπὶ
τῶν ἄμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἐσκωπτὸν τε καὶ ἐλοιδοῦ-
ρουν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ὑστερον ἐποίουν.*
- 2a *Τὰν παροῦσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;*

3. τοῖσι] Suidas et Photius om. Scribe τοῖς Κενταύροις.
4. ἦν· Τηλεκλειδίης Suidas cum Photio. τισὶ] Ἠοίοις Meine-
kius: Porro Advers. 206 vocem desiderat cum poetae oratione cohae-
rentem. Sed τισὶ ex male repetito articulo τοῖσι ortum est. τῶν
δυναστῶν] τῶν δυνατῶν τε κέλευ'. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροις Suidas, Pho-
tius: Phot. s. τῶν δ. τε κ. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροις. Arcte con-
iungendum est cum Apost. XII, 12 s. Diog. VI, 74 et scribendum:
α. τῶν δυνατῶν τε κέλευ'. β. τὰ δ' οὐ παρὰ τοῖς Κενταύροις.
α. τοὺς οὐ παρὰ Κενταύροις; . . .

similiter e versu dactylico in iambicum transit oratio in Arist. Equitt.
1069. Unde ea, quae in ann. ad Diog. l. c. scripsi, ex parte retractanda
sunt. 5. καὶ τοῦτο Suidas om. 6. κατὰ τοῦτο κτλ.] Suidas om.
Ds: Τᾶλλα φιλώμεθα: τᾶλλα μὲν ἀγαπώμεθα· κατὰ τοῦτο, Οὐ συμ-
φημι οὐδὲ σ.: Phrynichus: τᾶλλα καὶ φιλώμεθα: παροιμία ἐπὶ τῶν
ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις συγχωρούντων, ἢ βούλονταί τινες, ἐπὶ δὲ τιμὴν μηδέτι.
σημαίνει δὲ ὅλον τᾶλλα φίλοι ὤμεν, κατὰ δὲ τοῦτο διαφερώμεθα: unde
patet Apostolii locum mutilum esse et hunc fere in modum redinte-
grandum: Τᾶλλα — τι [σημαίνει δὲ] ὅλον, τᾶλλα κ. φ. ὤμεν, [κατὰ
δὲ τοῦτο διαφερώμεθα. ὁμοίον τῷ.] οὐδὲ σύμφημι οὐδὲ συν-
αινῳ. Simili modo Bernhardius ad Suid. l. c. Diogbianum sanavit.
8. ἐξ] ἐκ τῶν Z Suidas. ἄμαξῶν σκώμματα Suidas addit. ἀπα-
καλίπτως Z cum Suida et Photio. 12. παροῦσαν Theocritus.

1. Arsen. XLVIII, 64. Suidas: *Ταντάλου κῆπους τρυγᾶν. Ἰσαίου
τοῦ ἑήτορος νεωτέρου ἀσπετυομένου, ὑστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρτο αὐ-
τόν τις, Τίς ἄριστος τῶν λχθῶν καὶ
τῶν ὀνέων εἰς βρωσίαι; Πέπανμαι,
ἐφη ὁ Ἰσαῖος ταῦτα σπουδαίων· ἐν-
ῆκα γὰρ, τοὺς Ταντάλου κῆπους
τρυγᾶν. ἰνδεικνύμενος δῆπου τῷ ἱερο-
μένῳ ταῦτα, ὅτι σκιὰ καὶ ὄνειράτα
αἱ ἦδοναι πᾶσαι: quae e Philost.
Vit. Sophist. I, 20, 1, p. 513 Ol.
descripta sunt. Ταντάλου κῆπους
idem Philostratus memorat Vit.*
- ApoH. IV, 25. Vitt. Sophist. II,
p. 595 Ol.
2. Suidas: Arsen. XLVIII, 65:
Photius. *Τηλεκλειδίη*] fr. fab. inc.
11 Mein. Cf. Apost. XVII, 45b.
- 2a. Arsen. XLVIII, 66: Theoc.
Id. XI, 75. Cf. Apost. XVI, 45.
3. Suidas: Arsen. XLVIII, 67:
Phot., Diog. VIII, 50: Phryn. in
Bekk. Anecd. I, 65, 25.
4. Suidas: Arsen. XLVIII, 68:
Photius. Macar. VII, 98. Apost.
II, 76. XII, 66c.

- 5 Ταυτόν ἐστι χιλίων προβάτων κρατήσαντα πενήκοντα λύκοις μάχεσθαι: ὅτι δει κρατήσαντα μὴ αὐθις κινδυνεύειν.
- 6 Τὰ ἐν χειρὶ κρατούμενα μείζονά ἐστι τῶν προσδοκωμένων. 5
- 7 Τὰ ἐν ποσὶ οὐκ οἶδαν: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν.
- 8 Τὰ Μαγνήτων κακά: ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν· παρόσον οὗτοι ἀσβήσαντες εἰς θεοὺς μεγάλων κακῶν ἐπειράθησαν.
- 9 Ταυτάλαιοι τιμωρίαι: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐπιτυχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν. φασὶ γὰρ τοῦ Ταυτάλου ἔμπροσθεν εἶναι παντοδαπὰ δένδρα· καὶ ἥνικα ἂν τὴν χεῖρα ἐκτείνη λαβεῖν τι τῶν δένδρων, ἐκκλίνουσιν ἀπ' αὐτοῦ· ἢ ὅτι πηγὴ πλήρης ὕδατος ἐστὶ καὶ ὑπὲρ κεφαλῆς λίθος μεγάλη κρέμαται· καὶ ἥνικα ἂν κύψη 15 τοῦ πειν, πίπτει ἡ πέτρα καὶ οὐκ ἔῃ αὐτὸν πειν. καὶ τοῦτο αἰδιῶς.

2. ὅτι κτλ.] Plutarchus non agnoscit. 8. θεῶν Suidas. 10. ἀγαθῶν Z. ἐπιτυχόντων] ἐχόντων Suidas. 16. τοῦ ποῖν AN, τοῦ πειν Z. αὐτὸν πειν] αὐτὸν ποῖν N.

5. Arsen. XLVIII, 69: Eudamidae dictum apud Plut. Apophth. Lac. 220 F.

6. Arsen. XLVIII, 70: Aesop. fab. 20 Fur., 18 Schn.: ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι αἰρετώτερόν ἐστι τὸ παρὸν κέρδος κρατεῖν, κἂν μικρόν ᾖ, ἢ τὸ προσδοκώμενον, κἂν μέγα ὑπάρχη: similia v. in Aesop. fab. 4. Schneid., 97 Fur., Babr. fab. 6: add. Men. Monost. 18: ἀφείς τὰ φανερὰ μὴ δίδωκε τὰ κρυφά.

7. Arsen. XLVIII, 71. Proverbio notum vetulae dictum in Thales ansam dedisse videtur: v. Plat. Theaet. 174 A, ex quo hausta sunt, quae narrat Serenus apud Stob. Flor. 80, 5: Θαλῆν εἰς τὸν οὐρανὸν ὄρῳντα καὶ ἰμπισόντα εἰς τὸ βέραθρον ἢ θεράπαινα, Θρήττα οὔσα, δίκαια παθεῖν ἔφη, ὅς τὰ παρὰ ποσὶν ἄνθρωπων τὰ ἐν οὐρανῷ ἰσκόπει: eadem fere recurrunt in Max. Conf. Serm. 21, p. 600 Comb., Diogen. Laert. I, 34. Aesop. fab. 40 Schneid. Facete in usum suum convertit Bion Stob. Flor. 80, 3: add. Aristid. Or. 48, p. 354 lebb.

8. Suidas: Arsen. XLVIII, 72: Suid. s. Μαγνήτων. Archilochus proverbii auctor fuisse videtur: v. Strab. XIV, 647 coll. Schneidewino ad Heracl. Polit. 22, p. 88 sqq.: adhibuit Julian. Or. VII, p. 210 Spanh., quem Suidas s. Μαγνήτων adscripsit.

9. Arsen. XLVIII, 73. Ταυτάλαιοι — αὐτῶν] Suidas. Adhibetur a Polyb. IV, 45, 6: ὑπομένουσι τινα καὶ τιμωρίαν Ταυτάλειον, κατὰ τὸν ποιητὴν: add. Theophyl. Simoc. Opusc. p. 21 Boiss. Apost. XIII, 11. φασὶ κτλ.] similia habuimus in Apost. VII, 60, ubi v. annot. δένδρα] hinc exiit proverbium δένδρα Ταυτάλου: Eustath. ad Hom. Od. A, 590, p. 1701, 45: ἰστίον δὲ καὶ ὡς πολλὴ διαφορά κήκου Ἀδώνιδος [v. Apost. I, 34] καὶ δένδρων Ταυτάλου. διὸ τοῦτο μὲν παροιματικῶς ἐπὶ τῶν ἀκερῶν τίθεται, ἕκιστο δὲ ἐπὶ τῶν ἀκέρων καὶ ἠνωμένων. πειν] hinc ortum adagium Ταυτάλου δέψα, quod Schol. ad Pind. Ol. I, 90 commemorat: add. Scholl. ad Eur. Orest. 6: ἐκ τούτου παροι-

- 10 Τὰ σῦκα σῦκα λέγω, καὶ τὴν κάρδοπον: ἐπι
τῶν τὰ ἀληθῆ λέγοντων ἀνεπιφθόνως.
- 9a Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς οὕτω γέγονεν, ὡς ἔδοξε τῷ θεῷ· χρῆ
δὲ μὴ γιγνομένων χαλαπὸν ἡγείσθαι, μηδὲ δυσχερῶς φέρειν, ὥσπερ
ἐν δαινοῖς οὖσι. παραινῶσι δὲ ἄλλοι τε σοφοὶ καὶ οὐχ ἥμισυα 5
Ὅμηρος, μηδαμῆ ἀπόβλητα εἶναι ἀνθρώποις θεῶν δῶρα, καλῶς
ὀνομάζων δῶρα, τὰ ἔργα τῶν θεῶν, ὡς ἅπαντα ἀγαθὰ ὄντα
καὶ ἐπ' ἀγαθῷ γινόμενα:· Δίωνος.
- 9b Ταράσσει τοὺς ἀνθρώπους οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ
περὶ τῶν πραγμάτων δόγματα. θάνατος, οὐ φοβερὸν· ἐπεὶ καὶ 10
Σωκράτης ἂν ἦν· ἀλλὰ τὸ δόξαι τὸν θάνατον εἶναι φοβερὸν·
ὅταν οὖν ἐμποδιζώμεθα μηδέποτε ἄλλον αἰτιώμεθα, ἀλλ' ἑαυτούς·
τοῦτο δὲ ἐστὶ τὰ φαῦλα δόγματα:· Ἐπικτήτου.
- 10a Τὰ τῆς τύχης φέρειν δεῖ ἡπίως τὸν εὐμενῆ·
τὸ μὲν ἀτυχήσαι παντὸς εἶναι μοι δοκεῖ· 15
ἀνδρὸς δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθοῦ τρόπου:· Ἀντιφάνους.
- 10b Τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν ἅπαντα δεῖ
ἀνθρώπων ὅντα· παραμένει γὰρ οὐδὲ ἐν:· Μενάνδρου.

1. Fortasse scribendum: τὰ σ. σ. γὰρ λέγω καὶ κάρδοπον τὴν κάρδοπον. 4. μὴ] μηδὲν τῶν ὑπ' ἐκείνου Dio. ὥσπερ — δι] ὡς παραινῶσιν Dio. 6. Ὅμηρος] addunt λέγων Dio et Stobaeus. τὰ θεῶν Dio, Stobaeus. τὰ δῶρα Stobaeus. 8. γιγνόμενα Dio, Stobaeus. Δίωνος ἐκ τοῦ Χαριδήμου Stobaeus. 10. θάνατος οὐ φ.] οἷον ὁ θ. οὐδὲν θεινόν Epictetus. 11. ἦν] ἰφαίνετο idem. δόγμα idem. τὸν — εἶναι] τὸ περὶ θανάτου ὅτι θεινόν, ἐκεῖνο τὸ θεινόν ἐστίν idem. 12. ἐμποδιζώμεθα ἢ ταρτατώμεθα ἢ λυπώμεθα μ. idem. ἄλλους idem. 13. τουτίστι τὰ ἑαυτῶν δόγματα idem. 14. τὰ τύχης recte Stobaeus. ἡπίως] γνησίως Iacobus. εὐγενῆ Stobaeus. 15. τὸ μὲν κτλ.] novum hic incipit fragmentum. 16. ὀρθῷ τρόπῳ Grotius. 18. Μενάνδρου Ἀνδρογύνου Stobaeus.

μία Ταντάλου φόβον φοβοῦμαι, ἔτι τε πρὸς τὴν ἰεράν ιστορίαν Ταντάλου δίψαν δίψῳ: hinc Ταντάλου δίψος apud Auct. Axioch. 371 E aliosque, quos Boissonadus ad Nicet. Eugen. VI, 588 citat; add. Ταντάλου πόμα apud Achill. Tat. II, 35, ubi v. Iacobus. Propter has poenas in perpetuum Tantalus impositas Τανταλέιος βίος de vita infelicissima dicebatur: Greg. Nazianz. Epist. 7, p. 772 A: ὃς Τανταλέιον ἡμῖν ποιεῖ τὴν ζωὴν. Sed quum Tantalus hominum causa, (immortalitatem enim iis comparare voluit) diris cruciatibus afflicto esset, etiam proverbio benevolentia eius erga mortales celebrata est: Eustath. ad Hom. Od. 4, p. 1701, 11: οἷσι δὲ φιλικώτατος ἀνθρώπων ἦν

Τάνταλος ὁ Φιλόστρατος [V. Apoll. III, 32, p. 123 Olear.] ἰστορεῖ, ἔξ οὗ καὶ παροιμιώδης, φησὶν, εἴρηται τό, ἢ Ταντάλου φιλοστρατία πινέσθω: add. Philostr. l. c. 25, p. 115 sq. Cf. Apost. XVI, 16.

9a. Arsen. XLVIII, 74: Stob. Flor. 124, 33. Dion. Chrys. Or. 30, p. 549 R.

9b. Arsen. XLVIII, 75: Stob. Flor. 118, 20. Epict. Manual. c. 5.

10. Arsen. XLVIII, 76. Cf. Apost. XV, 95b.

10a. Arsen. XLVIII, 77: Stob. Flor. 108, 29. Antiph. fr. fab. inc. 66. 67 Mein.

10b. Arsen. XLVIII, 78: Stob. Flor. 108, 38. Men. Andr. fr. IV Mein.

- 11 *Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἰγιν' ἐκτρέφει· ἐν ἀριτῇ γὰρ μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χειρὸν οἱ Αἰγινήται ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νηοπτολέμου.*
- 12 *Τὰ πέρυσσι ἀεὶ βελτίω: ἐπὶ τῶν κατοπιν ἐν ταῖς χερσὶ γινομένων· ταπεινούμενοι γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰ 5 Μακεδονικὰ ἐπιφάνουν τὸ τοιοῦτον.*
- 13 *Τὰ τῶν φόρων κρέττω: Ἐπιπέδης ἐν τῷ κατὰ Εὐθύη-*
- 10c *Τὰ δυσχερῆ γὰρ καὶ τὰ λυπήσαντά σε ὄρας ἐν αὐτῷ, τάχα δ' οὐκέτι βλέπεις. εὖροις δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἀπάτων, Σιμίλε, ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσσεσι καὶ κακόν: Μενάνδρου.* 10
- 10d *Τὰ μὲν ξύλα ἐὸ πῦρ αὖξοντα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πυρὸς καταναλίσκεται· ὁ δὲ πλοῦτος τρέφων τοὺς κόλακας ὑπ' αὐτῶν τούτων διαφθείρεται: Πλουτάρχου.*
- 10e *Τὰ μέγιστα τῶν κακῶν οἱ πένητες ἐκπαρεύγασιν, ἐπιβου- 15 λήν, φθόνον καὶ μῖσος, οἷς οἱ πλούσιοι καθ' ἡμέραν συνοικου- σιν: Δημοκρίτου.*
- 10f *Ταῖς νόσοις ὁ θάνατος ἀλλήλαις ἐπιλαβανούσαις οὐδ' αὐτὸς παραῖναι ἀναβάλλεται: Μοσχίωνος.*
- 10g *Τὰ γὰρ ἡδέα, κἂν μήπω παρῆ, τέρπει ταῖς ἐλπίσι: Λευ- 20 κίππου.*

2. παροιμία· ἐν Suidas. γὰρ (φασὶ) idem. 4. αἰεὶ τὰ πέρυσσι. Ds. ταῖς χερσὶ τοῖς χείροσι scribendum esse monui ad Greg. Cyrp. l. c. Idem vidit C. Fr. Hermannus in Schneidewini Philol. III, 513. 7. φόρων Bekkerus: scribe φερῶν: fures enim, non speculatores pro- verbio notantur. κρέττω Harpocratio. Εὐθυνογίτους Z, Ἀθη- νογότους Fabric. B. Gr. III, 292 Harl., Bekkerus. 8. λυκήσαντα Meinekius. 9. τὰ δ' ἀγαθ' idem. 11. Μενάνδρου Μοσχίωνου Sto- baeus. 12. αὖξοντα Maximus. τοῦ πυρὸς Stobaeus om. 13. ἐπὶ τρέφων Stobaeus. 14. Πλουτάρχου] Ἀριστωνύμου Τομαρίων Stobaeus. 18. ἀλλήλας Wagnerus. ἐπιλαβανούσαις Maximus. 20. ἡδέα τῶν πραγμάτων Achilles. Λευκίππου] Σήτου Georgides. Scribe Λευκίππου.

10c. Arsen. XLVIII, 79: Stob. Flor. 103, 44. Men. Misog. fr. 1 Mein.

10d. Arsen. XLVIII, 89: Max. Conf. Serm. 11, p. 565 Comb., Stob. Flor. 14, 9. Plat. fr. 26 Wyt.

10e. Arsen. XLVIII, 81: Anton. Mel. 143, p. 229 Fabr., Georg. in Boiss. Anecd. I, 84. Democr. fr. 40 Mull.

10f. Arsen. XLVIII, 82: Max. Conf. Serm. 36, p. 627 Comb. Mo- schion. fr. 21 Wagn.

10g. Arsen. XLVIII, 83: Max. Conf. Serm. 38, p. 630 Comb., Georg. in Boiss. Anecd. I, 91. Est Achill. Tat. V, 22.

11. Suidas: Arsen. XLVIII, 84. Diog. VIII, 38.

12. Diog. II, 84: Arsen. XLVIII, 85. Greg. Cyrp. l. I, 17. Apost. I, 67^a, II, 73.

13. Harpocr. 174, 19: Arsen. XLVIII, 86: Phot. Suidas. Ἐπιπέ- δης] cf. Kiesslingius de Hyper. Comm. p. 226 sq.

νογίνοους δευτέρω· παροιμία λεγομένη· πλείω δὲ φερόμενοι ὦν ἠδίκησαν.

- 14 *Τὰ Σαμίων ὑποπτύσεις*: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηέστους αἰσισμοὺς παθεῖν, ἔνακα προδοσίας· παρῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν γινομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς 5 Σαμίους αἰσισμῶν· ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἐστίζαν τῇ καλουμένῃ σάμῃ, ἣ ἐστὶν εἶδος πάθους Σαμμακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἀλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἐστίζαν.
- 15 *Ταρτησία μύραινα*: ἐπ' εὐμεγέθους· ὡς ἐκεῖ γενο- 10 μένων μεγίστων.
- 16 *Τὰ Ταντάλου τάλαντα*: πλούσιος ὁ Φρύξ Τάνταλος διαβεβήτο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῃ· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται, Ταν- 15 τάλου τάλαντα ταλαντίζεται.
- 15a *Ταῦτα δ' ὅτι μὲν φρονάσιος χωρὶς οὐκ ἂν γένοιτο, δᾶλον. ὅτι δ' ἂ τῷ κόσμῳ φρόνασις ὁ θεὸς ἐπι, φανερόν· συνήχεται*

1. ἰστί λεγομένη Harpocratia. κατὰ τῶν πλείω φερομένων idem. 2. ὦν ἠδ.] »noli mutare breviloquentiam orationis: plura quam pro commissis et malefactis, h. e. non ex merito»: Bernhardius. 4. ἀνηέστους — προδοσίας] ἀνηέστους καπῶν προδοσίας Suidas. 5. γινομένων idem. ὑπὸ τῶν R. 8. πάθους] ἀκάφους Pantinus coniecit probante Kustero ad Suid. l. c. 10. ἐπ' εὐμεγέθους Suidas om. γινομένων Suidas. 12. Τὰ Photius om.: recte: tantummodo verba Ταντάλου τάλαντα Anacreonti vindicari posse Nitra de Tantalii nominis origina disput. p. 9 demonstrat. 14. ἐν γ' Photius, ἐν τρίτῃ Suidas. 16. ταυταλιζεται: Z Photius. VV. Ταντάλου τ. ταλ. hoc loco non commemoranda fuisse, sed Ταντάλου τάλαντα, recte Bernhardius ad Suid. s. τὰ Ταντάλου ταλαντίζεται monuit: v. Suid. s. τὰ Ταντάλου τὰ λαντα ταυταλιζεται: αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοίωσιν τῶν ὀνομάτων εἴρηται· ἐπιπέτρ παιζοντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκυσιν· ὅλον ἀγαθῶν ἀγαθίδες [Apost. I, 14.] καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ' Ἐπιχάρμου: fr. inc. 41 Krus.

14. Suidas: Arsen. XLVIII, 87. App. Provv. IV, 84. Apost. XV, 32.

15. Suidas: Arsen. XLVIII, 88: Photius. Sumptum ex Arist. Ran. 475, ubi v. Scholl. Explicatio falsa: muraena enim inter crudelissimas bestias refertur: v. Athen. VII, 312 B, Aelian. N. A. I, 32. V, 48. IX, 40 c. intt.: hinc usus vocis metaphoricus explicandus, de quo v. Blomfieldus ad Aesch. Choeph.

gloss. 981. Ταρτησία mihi videtur ex imitatione proverbiū γαλή Ταρτησία additam, de quo v. Apost. V, 20 c. annott.

15a. Arsen. XLVIII, 89: Stob. Flor. 48, 66 fin.

16. Photius: Arsen. XLVIII, 90: Zenob. VI, 4. Macar. VIII, 1. Apost. XVI, 9. Ἀνακρέων] fr. 143 Bergk. κωμικῷ] Menandrum Stob. Flor. 118, 10, 2 Bernhardius huc trahit.

- 17 *Τὰς δεσποίνας αἱ κύνας μιμούμεναι: λέγεται ὀπίσταν καὶ οἱ ὑποχείριοι τοῖς ἄρχουσιν ἐπὶ κακῶ συμφωνῶσι.*
- 18 *Τὰς ἐν ἄθου τριακάδας: τιμᾶται ἢ τριακάς ἐν ἄθου διὰ τὴν Ἐκάτην· καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ καὶ Ἀρτεμις καὶ Ἐκάτη ἐν αἰναι δεοῦσι.* 5
- 19 *Τὰ γὰρ Γαδείρων οὐ περατά: ἐπὶ τῶν πορρωτάτω καὶ ἀδυνατών· τὰ δὲ Γάδειρά ἐστιν ἐξω τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης περὶ τὸν ὠκεανόν, ὃν Ἀδρων ὁ Ἀλικαρνασὺς φησι γήμαντα Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην, ἐκ μὲν Παρθενόπης σχεῖν Εὐρώπην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν 10 καὶ Λιβύην· ὅθεν ὠνομάσθαι τὰς ἡπείρους.*
- γὰρ εὐκοσμίᾳ τε καὶ τάξει τῶ δεοῦσα· νόω δὲ χωρὶς οὐκ ἂν ἀντὰ γενόιατο. οὐδ' ὁ βασιλεὺς δὴ χωρὶς φρονάσιος ταύτας ἂν ἔχοι τὰς ἀρετάς· δικαιοσύνην φαιμι καὶ ἐγκράτειαν καὶ κοινωνίαν, καὶ ὅσα τούτων ἀδελφά:· Ἐκ τῶν Ἐκφάντου τοῦ Πυθαγορίου 15 ὑποθηκῶν.*
- 17a *Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια: ἐπὶ τῶν τελευταῖα ποιούντων.*
- 19a *Ταῦτα Κυμαίοις, ἐμοὶ δὲ ὄνος εἶη: ἐπὶ τῶν μετὰ δέους ἀνάξια δεδιότων· φασὶ γὰρ τοὺς Κυμαίους ἄς θηρίον δεδιέναι 20*

1. τὰς — κύνας] αἱ κύνες τὴν δεσποῖναν Ds. 6. γὰρ] πέρα Z: γὰρ ἐπέκεινα N. 8. ὃν — γήμαντα] Ἀδρων ὁ Ἀλικαρνασσεὺς φησὶ τὸν ὠκεανὸν γῆμασι Scholiasta. 9. ἐκ — Εὐρώπην] σχεῖν δὲ ἐκ μὲν Π. E. καὶ Θράκην idem. 11. ὅθεν κτλ.] ἀφ' ὧν τὰς ἡπ. ὠνομασθῆναι συμβέβηκε idem. 14. ἐγκράτην Stobaeus. 17. Καὶ Δήλι' ἴσται ταῦτά σοι καὶ Πύθια scribit et Menandro tribuit Meinekius Com. Gr. Fr. IV, p. 296. 19. Inserere λέων post v. Κυμαίοις.

17. Diog. V, 93: Arsen. XLVIII, 91. Cf. DV III, 51.

17a. Arsen. XLVIII, 92: Diog. VIII, 35. Cf. Apost. XV, 9.

18. Diog. VIII, 39: Arsen. XLVIII, 93. Greg. Cyr. I, III, 14.

19. Arsen. XLVIII, 94. Ex Pindari [Nem. IV, 69] versu, Γαδείρων τὸ πρὸς ζῆφον οὐ περατόν, variae adagii formae ductae sunt, quibus utitur Graeci, quum, ut ait Billius ad Greg. Nazianz. T. II, 776 A, quis ad eum modum finemque pervenerit, ultra quem progredi non sinit natura: Γάδειρα γὰρ, verba sunt Scholiastae ad Pind. l. c., πόλις μέχρι τῶν σπηλῶν Ἡρακλήους, ἔνθα τὸ τέλος ἴσται τοῦ πλεῖν καὶ τοῦ ὀδύειν· περαιτέμω γὰρ λοιπὸν ὁ ὠκεανὸς καὶ πάντι ἀφανῆ ζῆφον

ὄνος: comprobatur hoc Arist. Or. 48, p. 354 Iebb.: πῶς οὐκ ἀληθῶς ἐξω σπηλῶν καὶ Γαδείρων φήσιν . . . ἴσται σοι τὸν νοῦν item Greg. Naz. Or. 20, p. 333 D: τὸ γὰρ ἐπέκεινα Γαδείρων οὐ περατόν: Choric. in A. Maii Spicil. Rom. T. I, 456. Anacreont. 13, 25 Bergk.: Constant. Manass. Comp. Chron. 6733: οὐ γὰρ περαισμί φασὶ τὰ τῶν Γαδείρων πέρα, ad quem locum v. Meursium e Basilio locos huc facientes indicantem. ὃν Ἀδρων κτλ.] Scholl. ad Aesch. Pers. 183: verbis paulum mutatis eadem fere profertur Tzetz. ad Lycoph. 894. 1283, id. Exeges. Iliad. p. 135 Herm., Eudoc. p. 439. Ἀδρων] fr. 1 Muell.

19a. Arsen. XLVIII, 95. Ex Aesopi fabula, quam pulchre enar-

- 20 *Τὰ τρία εἰς τὸν θάνατον: ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς οσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς, καὶ προείρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζημία τῶν τριῶν. ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει σταρηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς ἢ τῆς γλώττης. ἄλλοι δὲ φασίν· ἐπὶ τῶν κατακρινομένων τῷ θανάτῳ προσ- 5 σφέρετο τὰ τρία ταῦτα· εἶφος, βρόχος, κώνισιον.*
- 21 *Ταχυβάμονας ὄρκους: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει, ἀντὶ τοῦ βραδείας. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρῳ τινὶ γενομένους νοσῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπισημασθέντες· ὅθεν καὶ παροιμία, Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποῖνιμος. 10 τὸν ὄνον· ὀηλάτην οὖν φηρόντα ὄνον καὶ σκιρτῶντα παίειν καὶ λέγειν τὸ προκαίμενον.*
- 19b *Ταυτὸν ἐστὶν ἀφώστοῦντι φορτίον ἀναθίσθαι καὶ ἀπαιδεύτοις εὐτυχίας:· Ἐκ τῶν Ἰσοκράτους ἀποφθεγμάτων.*
- 19c *Τὰ χρέματ' ἀνθρώποισι εὐρίσκει φίλους. 15*
- 21a *Ταυτὸν ἐστὶν ἐν γυμνικῷ ἀγῶνι ἡττηθέντα ὑβρεως δίκην τῷ ἀνταγωνιστῇ λαχεῖν καὶ ἐν τῷ ζῆν νικώμενον ὑπὸ τῆς τύχης ἐγκαλεῖν αὐτῇ, ἐφ' οἷς δικαίους εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ζῆν συγκαταβεβήκαμεν:· Σωκράτους.*
- 21b *Ταῖς ἀτυχίαις μὴ ἐπιχαιρε τῶν πῆλας· 20 πρὸς τὴν τύχην γὰρ ζυγομαχεῖν οὐ ἔξιον:· Μενάνδρου.*

1. τὰ εἰς N Suidas. 3. λύσει malit Finckhins Annot. in Zenob. p. 20. *ζημία μία* Suidas. 5. ἄλλοι — ταῦτα] Suid. s. τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον: ὅτι τοῖς εἰς θάνατον κατακρίθεται τρία παρετίθουν, κτλ.: propius tamen ad Apostolii orationem accedit Zenob. l. c. 8. ἐν ἑτέρῳ] scribendum esse in ἔρωτι. post alios in n. crit. ad App. l. c. monui. 9. γινόμενος Suidas. 10. καὶ] ἢ Z. 13. ταυτὸν ἐστὶν Maximus om. ἐπιθίσθαι Ab, ἐπιθῆναι Maximus. 14. εὐτυχίαν Stobaeus, εὐτυχίαν, ταυτὸν ἐστὶ Maximus. Ἐκ τῶν κτλ.] Stobaeus om., Πλουτάρχου Maximus. 18. αὐτῇ, ἀγροῦντα Stobaeus. 20. ἀτυχία· αἰς μὴ πῆλαις Bentleius.

rat Lucian. Piscat. 32: add. Aesopi fabb. p. 169 Cor. et Apost. XI, 90^a. XII, 84. Macar. VIII, 17. Zenob. III, 75. Aliter expedit Suidas s. Ὅνος εἰς Κυρμαῖος: ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων· διότι παρὰ Κυρμαῖος ἰδοῖκε φοβερός εἶναι ὁ ὄνος. Καὶ κατὰ τοιουτοὶ τοὺς καιροὺς πάντες ἦσαν Κυρμαῖος, σεισμοῦ καὶ γαλῆς φοβεράτερον εἶναι τὸν ὄνον ἡγοῦμενοι. Cf. Apost. XVI, 51.

19b. Arsen. XLVIII, 96. IX, 72: Stob. Flor. 4, 64. Max. Conf. Serm. 18, p. 589 Comb. Plut. fr. 67 Wyt.

19c. Arsen. XLVIII, 96: Menand. Monost. 500.

20. Arsen. XLVIII, 98. τὰ — γλώττης] Suid. s. τὰ τρία τὰ. Usurpavit Alexis ἐν Διπέλοις, ut Suid. l. c. tradit: fr. I, p. 385 Mein. ἄλλοι κτλ.] Suid. s. τὰ τρία τῶν: Zenob. VI, 11. DV III, 40.

21. Suidas: Arsen. XLVIII, 99. App. Provy. IV, 86: Aristarchi sententiam explicare studet Lobesckius in Act. Societ. Gr. T. II, 318. Ἀφροδίσιος κτλ.] Apost. IV, 56.

21a. Arsen. XLVIII, 100: Stob. Flor. 109, 9.

21b. Arsen. XLIX, 1: XXVI, 30: Stob. Flor. 112, 1. Men. fabb. inc. fr. 127 Mein.

- 22 Ταυροπόλας Ἀρτέμιδος ταχύτερος: ὡς γὰρ ταῦρος παρίησι πάντα· οὕτως Ἀπολλόδωρος. Ἰστρος δέ, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδάωνος ἐπιπεμφθέντα Ἰππολύτῳ ταῦρον ἔκτανε· καὶ ἡ Ἀθηναῖα δὲ ταυροπόλος ἐν Ἄνδρῳ. ὁ γὰρ Ἄνιος δοῦς ταῦρον τοῖς Ἀτρεΐδαϊς, ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεῶς ἄλῃται ἰδρύσασθαι Ἀθηναῖαν· οὕτως εὐπλοῆσιν. ὁ δ' ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο.

Τὸ τ̃ μετὰ τοῦ ε̃.

- 23 Τελενίκου πενήστερος: ὄθεν καὶ τὸ κενῶσαι τελενικῆσαι λέγουσιν οἱ Σερῖφιοι ἀπὸ τούτου, ὡς τὸ εἰκός, πέ- 10 νητος παντελῶς· λέγεται καὶ Τελενίκιος ἡχῶ μεταφορικῶς. ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν μὴ ἐχόντων ἔνδον τι.
- 24 Τελμισσοὶς οἰκοῦσιν ἐν Κυρίῳ: ἀντὶ τοῦ δοῦλοι παροικοῦσι δούλοις καὶ πένησι πένητας· ἀπέχοντες στάδιον Ἀλικαρνάσου, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν Λυ- 15 κίᾳ ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀνη-

1. Ταυροπόλας — γὰρ] Ταυροπόλον [Ταυροπόλαν cod. Suidae Medicus: Ταυροπόλου Z]. τὴν Ἀρτεμιν. ὅτι ὡς Suidas. 2. οὕτως] ὡς idem. δὲ] δ' ἐν τρίτῳ Ἀτάκτων idem. 4. ἔκτανε] ἰσοίστησεν ἐπὶ πῦσαν γῆν. οἱ δ' ὅτι ἔβαλε, διὸ καὶ ταυροβόλον idem. ταυροβόλος idem. 5. Ἄνιος Z, Ἄνιος A: de accentu monuit Meinekius Anal. Alex. 16. 6. ἄλλῃται idem. καὶ οὕτως idem. 7. ἐξήλατο Z. 9. Τελενίκου — τούτου] Τελενικῆσαι [τελενικῆσαι Phot., Etym. M.] ἐν Σερῖφίῳ [recte Hemsterhusius Κρατίου adiecit]. ἀπὸ Τελενίκου τινός, Suidas, cuius sensum non cepit Apostolius. 11. λέγεται καὶ] καὶ λέγεται τις Suidas. μεταφορικῶς κτλ.] ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων Suidas. 13. Τελμισσοὶς — στάδιον] Τελμισσοὶς [scribe Τελμησοῦς vel Τελμησῆς: cf. G. Dindorfius ad Arist. Frr. p. 186. Bernhardius ad Dion. Perieg. 859.]. οὐ τοὶ οἰκοῦσιν ἐν Κυρίῳ, ἀπέχοντες εἴ σι ἄδεια Suidas.

22. Arsen. XLIX, 2. ὡς κτλ.] Suid. s. Ταυροπόλου: Phot., Etym. M. 747, 52. Philem. Gramm. 153 Os. Ἀπολλόδωρος] T. I, p. 402 Heyn. Ἰστρος] fr. 8 Muell. Vocis ταυροπόλος originationem expendunt Boeckhius ad Corp. Inscr. Gr. T. II, p. 89. Lobeckius ad Soph. Aiac. 172. De Anio dixit Heynius in Excurs. I ad Verg. Aen. III, p. 559.

23. Suidas: Arsen. XLIX, 3: Phot., Etym. M. 751, 5: Hesychius: τελενικῆσαι [sic]: ἀντὶ τοῦ, μὴ κενὸν ποῆσαι. Grammaticorum expli-

cationem iure reiecit Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, p. 139: Telenicus enim quum fuerit Phania apud Athen. XIV, 638 C auctora poeta inutilis, consentaneum est v. τελενικῆσαι idem esse quod Telenici instar carmina incondita atque inanium verborum plena componere. Eundem sensum ἡχῶ Τελενίκιος praebet.

24. Suidas: Arsen. XLIX, 4: Phot. Etym. M. 751, 26. Hesychius. Πολέμων] fr. 35 Prell., quem vide. De Telmisso vate admoquit Lo-

νορος θυγατέρων, ἢ ἐμίγη εἰς κύλικα μεταβαλὼν. διὸ καὶ
 ταρατοσκοπὸν αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσει.

- 25 *Τενέδιος ἄνθρωπος: Κύννον τὸν Ποσειδῶνος, γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητροῦς ὡς πατρῶντα αὐτὴν· πεισθέντα δὲ Κύννον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἐλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν· ἢ δὲ λάρναξ ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκοφόρον ἠνέχθη, ὕστερον δὲ Τένεθρον ἀπ' ἐκείνου· ὅς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὀπισθεν παρεστάναι τὸν δῆμιον πέλεκυν ἐπηρμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχοῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τενέδιος ἄνθρωπος. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.* 15

- 26 *Τενέδιος συνήγορος: ἀντὶ τοῦ ἀπότομος· δύο γὰρ πέλεκυς ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μὲντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πέλεκυος δικάζων τοὺς ἀδικοῦντας εὐθέως ἀνῆρει. ἢ ὅτι Ἀσαρίνα τόπος ἐν Τενίδῳ, ἐνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἔχοντες ἐπὶ πλοῖον* 20

1. κύλικα] σκύλακα Suidas. 2. κτίσειν A. 3. ἄνθρωπος] ἡ Τενέδιος πέλεκυς AZ addunt. 9. Λευκοφόρον Suidas. 14. δι] οὐν idem. 16. συνήγορος Suidas. 17. πέλεκυες idem. 19. τὸν ἀδικοῦντα idem. 20. Ἀσαρίνα idem: scr. Ἀστέρειον cum Reinesio et v. nott. ad h. l. 21. πλετον Portus.

beckius Aglaoph. I, 269. Διονύσιος] est Chalcidensis.

25. Suidas: Arsen. XLIX, 5: Phot., Scholl. Ven. ad Hom. Il. A, 38. Zenob. VI, 9: infr. 26. De fenne dixit Strab. XIII, 1, 46, p. 104, quem docte illustrant Potter id Lycoph. Cass. 232 et Schneidewinus ad Heracl. Polit. p. 64. ἀπ' ἐκείνου] Schol. Ven. ad Hom. Il. Ω, 544: Μάναρος ἔδος ἢ Ἀσθός ... καθὼ καὶ ἡ Λευκοφόρος Τένον ἔδος, ὅθεν εἰς Τένεθρον ἀναγίνεται. ἐπὶ τῶν κτλ.] Eustath. ad Dion. Perieg. 536: ἐπὶ τῶν αὐστηρῶν ψηφισμένων ἄδεται παροιμία.

26. Suidas: Arsen. XLIX, 6. 7: Photius. T. πέλεκυς] Diog. VIII, 58, ad quem locum quae scripsi,

correcta atque aucta sunt a Schneidewino ad Heracl. Polit. p. 66: add. Macar. VIII, 7. Apost. VIII, 27. Siebelis ad Pausan. X, 14, 2. Ἀσαρίνα] Plut. de Pythiae Orac. 12, p. 399 F: καὶ Τενέδιοι [sc. ἀναθίσθαι λίγονται] τὸν πέλεκυν ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γινόμενων περὶ τὸ καλούμενον Ἀστέρειον παρ' αὐτοῖς· μόνοι γὰρ, ὡς εἶπεν, ἐν τῷ χελώνι τύπον πέλεκυος ἔχουσι, quibuscum cf. Hesych. s. Ἀστέρειοι, οἱ πρώτοι τὴν Τένεθρον κατοικήσαντες. Quo sensu ponatur, declarat Hesych.: Τενέθειον βέλος, ἀντὶ τοῦ Τενέδιος πέλεκυος. παροιμία δὲ ἴσθιν ἐπὶ τῶν ἀπότομος τι πραττόμενων. Aludat Alciph. Epist. III, 69: ἐγὼ δὲ τὴν φλαγρὸν γλῶτται ἀποτίμην

καὶ πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ
νιού ἐτήρησε τοῦτο. καθ' ὃ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ
μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος. οἱ
δ' ὅτι γεννηῖσαι ἃ ἐπαθεν ὑπὸ τῆς μητρικῆς, μετὰ πελέ-
κως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας. 5

27 Τερεβίνθου ἀνοητότερος: ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ
ἀναισθητῶν ἔστι δὲ τερεβίνθος ὁ δρυς.

28 Τερμέρια κακά: τὰ μέγала· τερμία γὰρ ἡ ἡμέρα,
ἐφ' ἧς μέλλει τὸ τέρμα τοῦ βίου εὐρήσασιν.

29 Τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἤφθαι οὐτ' ἔστιν 10
οὔτε μήποτε γένοιτο: ἐξ ἀποφθέγματος.

30 Τέρμα δ' ὄραν βιότοιο, Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.

31 Τερθρεία συζῆς: ἀντὶ τοῦ φλυαρία· οἱ δὲ φασὶ
λεπτολογία· ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτόν,

27a Τέκνα μάθε τίπτειν, οὐ τὰ γηροβοσκίσατα τὸ σῶμα, 15
τῆν δὲ ψυχὴν θρέψοντα τῇ αἰδίῳ τροφῇ. Πυθαγόρου.

27b Τέκνον μὴ σύ γε μητρὸς ἀπ' ἀνθερωῶνας ἀμήσης,
ἡελίους ἧεις σε τριηκοσίους ἐφόρησα,
τέκνον, ὑπὸ ζώῃ, φοβεράς δ' ὠδῖνας ἀνέτην,
εἰς φάος ἐρχομένον· λαρόν δ' ἐπὶ χεῖλεσι πρώτῃ 20
μαστόν ἐπισχομένη λευκῷ δὲ σ' ἔλοισα γάλακτι.· Εὐφορίωντος.

1. πελέκει ἐμφερῆ· ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεῖς πελέκει
τοῖς Suidas. 4. γεννηῖσαι ἃ] γεννηῖσαι [sic] ἃ R: Τέτνης δ' ἃ Sui-
das e Porsonis coniectura. 7. ἡ δρυς Z. 8. τερμία κτλ.] Ds ignorat.
γὰρ] Suidas om. 11. γένηται Plutarchus. 13. τερθρεία — ἔστι] τερ-
θρεία. ἢ λεπτολογία. ἔστι Suidas, Photius. συζῆ A. 14. σχοινίον]
ιστίον Schneiderus coniecit. 16. τῆν δὲ] τὰ δὲ τῆν Stobaeus. Πυ-
θαγόρου Stobaeus om. 20. εἰς φάος Meinekius. 21. σ' ἔλοισα] σ'
ἔφησα Stobaeus, σ' ἔψισα Meinekius.

ὄστράκῳ Τινεδῶ τοῖς βουλευμένοις
ἰτοιμάς ἐμὲ παρῆειν, ubi v. Wagne-
rus, cuius interpretatio confirmatur
iis, quae ego de mitione prover-
biorum ad Macar. VII, 83 disputavi.

27. Arsen. XLIX, 8. Suid. s.
τερβίνθος: εἶδος δίνδρου. ἢ δρυς:
meliora praebebat Schneiderus ad
Theophr. Opp. T. V, p. 522.

27a. Arsen. XLIX, 9: Stob. Flor.
1, 25.

27b. Arsen. XLIX, 10: Stob. Flor.
78, 5. Euphor. fr. 51 Mein.

28. Diog. VIII, 24: Arsen. XLIX,
11. Macar. VIII, 8. τερμία κτλ.]
Suid. s. τερμία: incogitanter hic ab

Apostolio illata sunt. Spectant ad
Soph. Oed. Col. 89, ubi v. Reisingium.

29. Plut. Apophth. Lacon. 233 B:
Arsen. XLIX, 12. Respexit Plat.
Phaedr. 260 E.

30. Anth. Pal. IX, 366, 6: Ar-
sen. XLIX, 13.

31. Arsen. XLIX, 14. ἀντὶ κτλ.]
Suid. Photius: auctiora habet Etym.
M. 752, 47. λεπτολογία] videtur
vox hoc sensu apud Pherecrateem
exitisse: Etym. M. l. c., Pherecrat.
fr. fabb. inc. 12 Mein.: add. Hero-
dian. apud Piers. ad Moer. 443:
ἔξουχλεῖν δὲ, τὸ λεπτολογεῖσθαι,
ἔπειρ καὶ τερθρείαν λέγουσιν. ἔστι —

ὁ καλεῖται τέρθριον· φασι δὲ τινες τὰ ἄνω τρημάτια τοῦ ἐπὶ τοῦ ἰστοῦ ὄργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἰστοῦ ἡ κεραία. οἱ δὲ ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίῃ πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκιν- 5
δύνοισι τῆς μάχης· διὸ τὴν στρατιὰν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι· σημαίνει δὲ τὴν ἀπάτην καὶ περιεργίαν.

- 32 *Τέττιγα τοῦ πτεροῦ ξυνείληφας*: ἐπὶ τῶν τὰ στόματα τῶν ἀθυρογλώσσων πυλούντων.
- 33 *Τέττιξ ἀκάνθιος*: ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων· 10
οὐκ ἄδουσι γὰρ οἱ ἐκείσι τέττιγες.
- 34 *Τετράδι γέγονας*: ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυθεῖ προσταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δὲ αὐτὴν ἐπὶ Ἐρμού δύνασθαι

1. *τέρθρον* Suidas. 2. *ἐπὶ τῷ ἰστῷ* Suidas. *κεραία*] addit Suidas: ἄλλοι δὲ *τερθρίαν* φασι τὴν *φλαυρίαν* [hanc vocis significationem Ruhkenius ad Tim. Lex. VV. Plat. 252 et Piersonus ad Moer. Att. p. 364 Lugd. illustraverunt]. καὶ τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλούμεν γέν *μάχην*. 6. *στρατίας* Photius probante Kustero. 7. *σ. καὶ ἀπάτη καὶ περιεργία* Suidas. *περιεργίαν* Z. 12. *ἄλλοις* Suidas. 13. *ταλαιπωρῆσαι* idem. 14. *Φιλόχορος* A. καὶ ἐπὶ A Suidas.

κεραία] Arist. Equit. 440: τοὺς *τερθρίους* *καίρις*, ubi Schol.: οἱ ἰσχυροὶ *καίρις*, οὓς ἐφόρους καλοῦσιν οἱ ναῦται, οὓς, ὅταν ἰδιδῶν τὸ πνεῦμα, πρώτους ἐκ πρώρας χαλῶσι: Erot. Expos. Voc. Hippocr. p. 368 Fr.: οἱ περὶ ναῦν ἔμπειροι *τερθρίους* *κάλους* ἰππομαίουσαι τοὺς ἐπὶ τίλει τοῦ ἰστοῦ: add. Scholl. ad Apoll. Rhod. 1, 567. Hesych. s. *τέρθρον* et v. Schneiderus ad Vitruv. X, 2, 10. Confer etiam quae ad DV I, 88 notata sunt. οἱ δὲ — σημαίνει] aliter expedit Schol. ad Aesch. *περὶ παραπρ.* §. 168: v. Boeckhiius in ind. schol. univ. Berol. 18¹⁹/₂₀, p. 6 sq. σημαίνει κτλ.] Thom. Mag. 348 R.: *τερθρεία* δὲ ὁ μετὰ *φλαυρίας* *τερατώδης* *λόγος*: Hesych. s. *τερθρεία*: *λογομαχία*. *ἀπάτη*. *φλαυρία*. *φληναφία*: Philo de Cherub. §. 12, T. I, p. 146 fin. Mang.: *ἐκείνοις* ... *κατεσχημένοις ἀνάτην* *κακῆ*, *τύφῳ* *ἡμῶν* καὶ *ὀνομάτων* *γλισχρότητι* καὶ *τερθραίας* *ἰδῶν*, ἄλλοι δὲ οὐ-

θενὶ τὸ *εὐαγὲς* καὶ ὅσον *παρὰ* *μετροῦσιν*.

32. Arsen. XLIX, 15. Lucian. Pseudolog. 1: τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου [fr. 132 Bergk.] *ἐκείνο ἦδη σοὶ λέγω*, ὅτι *τέττιγα* τοῦ *πτεροῦ* *συνείληφας* ... *ἐκείνος* [Archilochus] *τοῖσιν* *πρὶς* *τινος* ... *ἀκούσας* *κακῆς*, *εὐκῶν* *ἐαυτὸν* *τῷ* *τέττιγι* ὁ Ἀρχιλόχος *φίσει* *μὲν* *λάλησεν* ὅτι καὶ *ἄνευ* *τινός* *ἀνάγκης*, *ὀπίσταν* καὶ τοῦ *πτεροῦ* *ληφθῆναι*, *γεγονότερον* *βωῶντι*: unde apparet Apostolii explicationem a vero aberrare: v. Huschkius de fabb. Archil. p. 13, cui add. Tzetz. Chiliad. VIII. 68: *κἂν* *τις* *κατάσχη* τοῦτον [cicadam] *Μῦλλον* *ἰστί* *λαλιότερος*. ὅθεν ἡ *παροιμία*· *Τέττιγα* *λέγει* *τῶν* *πτερῶν* *δύεως* *κατεσχημέναι*. Usurpatur a Theod. Hyrtac. in Boiss. Anecd. II, 427.

33. Arsen. XLIX, 16. Cf. Apost. I, 100^a.

34. Suidas: Arsen. XLIX, 17. Zenob. VI, 1. Φιλόχορος] fr. 177

λέγεσθαι. διατεθεισθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

35 Τεττάρων ὀβολῶν ἄξιος: ὁμοίαν τῇ τετρατημορίου ἄξιος· ἦτοι διχάλκου· ἐπὶ τῶν οὐ πολλῆς τιμῆς ἀξίαν.

36 Τέττιγος τρόπον: ἐπὶ τῶν ποιούντων ἂ μὴ ὠφελοῦσιν αὐτούς, ἐόντων δὲ τὰ ὠφελοῦντα:· Ἐγὼ δὲ εἶδον καὶ τέττιγας εἶροντας τινὰς καὶ πιπράσκοντας ἐπὶ δειπνον· τὸ γὰρ τοι ζῶον τὸ πάμβροτον τοῦτο οὐδὲ ὑμῶν φαίνεται, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ταρίχους ἐργάζεσθαι τολμῶσι καὶ

34a Τέττορες αἰτίαι τὰ σύμπαντα περαίνοντι, καὶ ἐπὶ τέλος 10 ἐπιτίθειν φύσις καὶ νόμος καὶ τέχνη καὶ τύχη· καὶ τῶν μὲν ἐξ ἄθεος ποτὶ συμφωνίαν πολιτικῶν φερόντων νόμος ἐπιστάτης καὶ δημιουργός· τῶν δὲ διὰ φρονήσιος ἀνθρωπίνης τελεθόντων τέχνη λέγοιτο δικαίως μάτηρ δὲ καὶ ἡγεμὼν ἡμεῖν· τῶν δὲ εἰκὰ τε καὶ ὡς ἐτυχεῖν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ὁμοίως μεταπιπτόντων τοῖς χρη- 15 στοῖς τε καὶ πονηροῖς τύχην τῶν τοιούτων αἰτίαν φάσκομεν. ταύτων δ' οὐτ' ἐν μέτρῳ οὐτ' ἐν ὄρφ τέταρμέναν καὶ πεφρονηκυῖαν ἕκαστα ποιῶν:· Ἀρχῆτου τοῦ Ταραντινοῦ ἡ γνώμη.

35a Τέττιγας ἐσθίσεις: ἐπὶ τῶν διὰ λιχρείαν καὶ τὰ οὐδενὸς ἀξία ἐσθιόντων. 20

3. ἄξιος Suidas om. ὁμοία — διχάλκου] Suid. s. τετρατημορίου: διχάλκου. ὁ γὰρ χαλκοῦς ὄγκος τοῦ ὀβολοῦ. καὶ τετρατημορίου τινὰ καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιος. τετρατημορίου ARZ. 4. οὐ Suidas om. Addit Suidas in fine locum e Iuliani Epistolis desumptum, de quo v. Apost. XVI, 44g. 5. τρόπον] addendum fortasse ἄδων: cf. Macar. VIII, 12. 7. εἶραντας As. 8. εἶρων, καὶ μάλα γε ἰδεῖσθαι As. τοι] τὸ A. κάμβροτον R. 9. ἐργάζεσθαι As. 12. πολιτικῶν Stobaeus. 13. φρονήσιος idem. 15. πολιτικῶν idem. 16. φασεῦμες idem. 17. πεφρονηκῶν idem. 18. ποιῶν] Stobaeus addicit: γενναθεῖσα δὲ, ἂ ἔξ αὐτῶν τῷ γένει ἄμφω κινεῖται. Ἀρχῆτου — γνώμη] Διωτηγῆτος Πυθαγορείου ἐν τοῦ Περι ὀσιότητος Stobaeus. 20. ἐσθιόντων] huic proverbio A addit Aeliani locum, quem infr. 36 legimus.

Muell. Dixit de proverbio Dryander de Antiph. Vit. p. 23 sqq.

34a. Arsen. XLIX, 18: Stob. Flor. 43, 130.

35. Suid. s. τεττάρων et s. τετρατημορίου: Arsen. XLIX, 19. Simile confert Eustath. ad Hom. II, I, 378, p. 757, 32: τὸ δὲ γε ὀλίγου τιμᾶσθαι τινὰ καὶ ὀβολοῦ τιμᾶσθαι οἱ ὑστερον ἔλεγον Ἀττικοὶ καὶ τοιαῦτα τινά: quo tendit etiam Suid. s. τοῖς πολλοῖς τοῦβόλου: τοῦτίστι τοῖς ἐνίοις, quod ad Arist. Equitt.

951 spectat, ubi v. Scholiastam.

35a. Arsen. XLIX, 20. Aptiorem explicationem petes ex Liban. Oratt. T. I, p. 401 R.: τί δὲ θανμαστόν εἰ σωμάτων ὀλιγώρηται κάλλος, ἐν τεττιγῶν μὲν τροφῇ, λόγων δ' ἀπεργασίᾳ, θείων δὲ συνουσίᾳ, πῶς δὲ συνεχεῖ. Locustas a veteribus esitatas ex Athen. IV, 133 aliisque Bochartus Hieroz. III, 329 docet.

36. Fluxit ex Aesopi fab. 11. 198 Fur. Cf. Macar. VIII, 11. Ἐγὼ κτλ.] Aelian. N. An. XII, 6.

ἐσθίειν ὑμῶν τῶν τέτιγων ἀφειδῶς ἔχουσι καὶ ληθήσασιν
ἐαυτοὺς ταῖς Μούσαις ταῖς Διὸς θυγατράσι ταῦτα ἀπο-
μοῦ θρώντες.

- 37 Τέτιγος εὐφωνότερος: ἐπὶ τῶν μελωδούντων.
38 Τεττιγοφόρος εἰ: οἱ Ἀθηναῖοι τέτιγας ἐφόρουσιν 5
χρυσούς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι ἢ μουσικούς.
39 Τεττιγῶν ἀνάμειστοι: μωροὺς τοὺς τέτιγας παρέ-
λαβεν Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλο-
κὴν τῶν τριῶν χρυσοῦ ἔχωντα τέτιγι, τεκμήριον ὅτι αὐ-
τοχθόνες οἱ Ἀθηναῖοι ὡς οἱ τέτιγες: Ψυχροὶ τινες 10
τὴν φύσιν οἱ τέτιγες: διὸ μετὰ θερινὰς τροπὰς ἀπάρ-
χονται τῆς ὡδῆς, καὶ ἡλίου ἀπαρχομένου τὸν ἐαυτῶν
μεθίαισι κέλαδον ὥστε μωσημβρίας εἶσιν ὡδικώτεροι: τέτιξ
γούν θήλεια, κατὰ πολὺ ψυχρότερα τοῦ ἀρρένου, καὶ γύ-
σις αὐτῇ τὴν σιωπὴν ἐγκελεύεται, ἐπίτασιν ἐντιθεῖσα ψυ- 15
χρότητος: διὸ κώτελλος τέτιξ οὐκ ἐνεσι θήλεια, ἀλλ' οἶά
τις Θεανῶ σιωπῶσα τὰ ἀρρήτα.

1. τῶν] καὶ As. κ. σφῆς αὐτοῖς ληθήσασιν omissio v. ἐαυτοὺς As.
2. ἀπὸ Z. 5. τεττιγοφόρος — τέτιγας] τεττιγοφόροι. οἱ Ἀθηναῖοι.
τέτιγας γὰρ Suidas. 6. ἢ μουσικούς Suidas om.: Scholl. ad Hermog.
T. IV Rhett. Gr. p. 79 W.: σύμβολον δ' ἦν αὐτοῖς ὅ τεττιξ τοῦ εἶναι
αὐτόχθονας καὶ μουσικούς τῷ τέτιγμα καὶ αὐτόχθονα εἶναι καὶ μουσικούς:
add. Scholl. ad Arist. Nub. 980. 7. μωροὺς recte a Suida abest.
10. εἶω οἱ Suidas. ὡς καὶ idem. 12. ἐαυτῶν] ἡδυμνή Theophy-
lactus. μεθίαισι Boissonadus. 13. ὥστε] ὡρ τε Theophylactus.
14. εἶν idem. 16. κωτίλος idem. ἔστι idem. 17. ἀρρήτα]
ὅπερ Ὀμήρῳ μοι δοκεῖ περβαρῆν μῦθος ἀνδρῶσι μιλῆσι διδάσκοντι
Theophylactus addit. Quod in fine Z adiecit Πλουτάρχου, in erro-

37. Arsen. XLIX, 21. In quem
hoc dicitur proverbium, is omni
cumulatur laude, quum Musae ipsae
cicadis cantum donasse ferantur,
ut Plato narrat Pbaedr. 259. Hinc
Theocr. Id. A, 148: τέτιγος ἐπι
τέγα φέρτερον ᾄδεις: Himer. Eclog.
p. 198: ἐνίκησα μὲν ὑπὸ σοι κριτῆ
κατὰ τὴν θερινὴν ὥραν τὸν τέτιγα:
Greg. Naz. Carm. 13, 7, p. 86 Col-
lon.: alia indicant Werasdorfius ad
Himer. l. c., Iacobsius Ann. ad
Anth. I, 1, p. 121. Astius ad Plat.
Pbaedr. 259 A. Nec alienum ab
hoc loco erit de auxilio monere,
quod in certamine musico cicada
Eunomo Locrensi tulit: v. Phot.
Patr. Epist. 93.

38. Suidas: Arsen. XLIX, 22:
Photius: similia inveniuntur in Scholl.
ad Arist. Eq. 1331, Thuc. I, 6.
Hermog. T. IV. Rb. Gr. p. 70. 79
W., in Eustath. ad Hom. Il. Γ, 150,
p. 395, 35 et Tzet. in Gram. Anecd.
Oxon. III, 351. Γηγενῆς cicada
audit in Anacreont. 35, 16 Bergk.:
de cuius epitheti sensu atque origine
quaerit Lobeckius Aglaoph. I, 169.
39. Arsen. XLIX, 23. τεττι-
γῶν — τέτιγας] Suidas. Arist. Nub.
980, ubi v. Scholia. Ψυχροὶ κτλ.]
Theoph. Simoc. Dial. c. 13, ubi v.
Boissonadus. κωτίλος] unde pro-
verbium natum τέτιγος λαλλώτερος,
de quo exponit Tzet. Chil. VIII,
hist. 169. Add. Arist. Av. 39.

- 40 *Τετράζειν βούλει τὸν ἄνθρωπον: ἀντι τοῦ οικου-
ρεῖσθαι. ὁ δὲ Πλάτων ἀντι τοῦ πραγματευέσθαι· οἱ δὲ
ἀντι τοῦ στρατεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν· Δίδυμος δὲ
ἀντι τοῦ φροντίζειν· Ἀνκόφρων ἀντι τοῦ ἐπιστρεφῶς τι
πράττειν ἐκλαμβάνει, σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν καὶ 5
ἡσχάζειν.*
- 41 *Τέφραν φεύγων εἰς ἀνθρακίαν ἔπεισεν: ἐπὶ τῶν
ἀπὸ ἡτιόνων χεῖροσι περιπεσόντων κακοῖς.*
- 42 *Τεμμησία ἀλώπηξ καὶ κύων: περὶ τῆς Τεμμησίας
ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἰκανῶς ἱστορήκασι, 10
καθ' ἑπὶ Χρηστοδῆμος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν
τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέ-
κλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δὲ φασὶ τὸν
Δήϊνος, Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κειτημένον, ὃν οὐδὲν
διέφηνε τῶν θηρίων· ὃς ἀπέκτεινε ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυ- 15
ναῖκα Πρόκριον, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων· διώκειν
τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ
τὸ Τεμμησιὸν λίθους γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα.*
- 39a *Τελευτησάτων τῶν φίλων θρηνηῖν μὲν οὐκ εὐγενές,
προσοῖν δὲ τῶν οἰκείων, ἐπιμελές: Κλειτάρχου. 20*
- 39b *Τετραὰς καὶ νομμητία: ἐπὶ τῶν φύσει ἀργῶν.*

rem induxit Iacobsium in ann. ad Aelian. N. An. I, 20: ex Plutarcho in hoc loco nihil ductum esse iam Wyttenbachius ad Plat. V, 3, p. 904 perspexerat.

3. *στραγγεύεσθαι* Suidas: eandem fere scripturae discrepan-
tiam in DV II, 82 vidimus. *διατρίβειν* ἢ τῷ αἵτι. *Ἀνκόφρων* ὄτιω,
καὶ *Δίδυμος* προσθεῖς, ὅτι ἔτιοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. *Ἡρακλῆτον*
δὲ καταμειψόμενος. *Ἀνκόφρονά* φησιν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν Sui-
das. 9. *Τεμμησία Ζ.* ἀλώπηξ κ. κ.] Suidas ignorat. *Τεμμησίας Ζ.*
11. *Χρηστοδῆμος* Suidas: de corrupta Apostolii lectione monuerunt
Fabricius B. Gr. T. VI, 359 Harl., Valckenarius ad Schoff. Eurip.
Phoen. 1120. Ungerus l. c. 400. 14. *Δήϊνος* Suidas. 17. *μετὰ*
N om. 18. *τὸν Τεμμησιόν* Suidas. ἀλώπεκα] Suidas addit: εἰλήφασι
δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἢ τοῦ ἐπικού κυνίου.

39a. Arsen. XLIX, 24: Anton. Mel. 135, p. 214 Fabr.

39b. Arsen. XLIX, 25: Macar. VIII, 9.

40. Arsen. XLIX, 26. ἀντι κτλ.]
sunt e Suida s. τετράζειν negligentissime excerpta: cum Suida consentiunt Phot. et Etym. M. 755, 38: differunt, sed tamen ita, ut ex eodem fonte derivata esse appareant, Scholl. Plat. 383 Bekk. *Ἰλλάτων*]

et comicum et philosophum Suidas citat: v. Xantr. fr. 2 Mein., Ruhkenius ad Tim. Lex. VV. Plat. 253. Stallbaumius ad Plat. Phileb. 56 E. 41. Arsen. XLIX, 27. Cf. Apost. XI, 37. Macar. VIII, 42.

42. Suidas: Arsen. XLIX, 28: Photius: Hesych. Etym. M. 755, 54. Steph. Byz. s. *Τεμμησίας*. Macar. VIII, 13. Fabulam exposuit Ungerus Thebaic. Parad. I, 399.

43 *Τείχη Σεμυράμιδος: καὶ Τείχη Ἱεριχοῦντια: ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶν καὶ δυσαλώτων ἢ θαυμαστῶν.*

Τὸ τ̃ μετὰ τοῦ ἦ.

44 *Τὴν Ἀκασαίου σελήνην: ἐπὶ τῶν διαμενονόντων καὶ βραδυονόντων· ἦν δὲ Νηλείως κυβερνήτης ὁ Ἀκασαίος.* 5

44a *Τῆς ὄξυθυμίας τὸ ἄνθος μαρία: Ἀπολλωνίου Μακεδό-
νος τὸ ἀπόφθεγμα.*

44b *Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἥπερ νομοθε-
τοῦντας: Ἀσίου ἢ ὑποθήκη.*

44c *Τῆμερον οὐδὲμίαν γραμμὴν ἤγαγον: ἐπὶ τῶν ἀμε-
λούντων τῆς σπουδῆς καὶ τῆς ἑαυτῶν τέχνης· τοῦτο Ἀπελλῆς ὁ
ζωγράφος εἶρηκεν.*

44d *Τῆς ῥίνος ἔλκη: Λουκιανός· οὐδὲν κωλύσει τῆς ῥίνος ἔλ-
κεσθαι ὑπὸ πάντων.*

44e *Τῆ δὲ εὖν τύχη* 15
βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,

1. Σεμυράμιδος Z. 5. Νελλεω Suidas, νελλεω Photius. 6.

Ἀπολλωνίου Μακεδόνης Z, Ἀπολλέ^δ μακε A, Ἀπολλώνιος Μακε-
δόνι Stobaeus. 9. ἢ ὑποθήκη Ab om. 13. σε τῆς Lucianus. 14.
ὑπὸ π.] ὑφ' ἰαώτων idem.

43. Arsen. XLIX, 29. Suid. s. Ἱεριχώ, ὄνομα πόλεως, καὶ Ἱεριχοῦν-
τια τείχη, διὰ τοῦ ἱ. Σεμυράμια δέ:
id. s. Σεμυράμια, Zonar. 1637. He-
rod. Epimer. 122 Boiss. idem prae-
ceptum tradunt. Artificiosissimum
Semiramidis opus memorant Theocr.
Id. 16, 100, ubi v. intt., et Dio
Chrysost. Or. 64, T. II, p. 339 R.:
proverbii vero speciem magis prae-
stat Synes. Epist. 4, p. 162 D: παρα-
πέτασμα γὰρ ἡμᾶς ἀπετείχιζε, . . .
σφραγονοῦσαν ἀνθρώποις τὸ τεῖχος τὸ
Σεμυράμιδος: add. Paul. Silent. in
Anth. Pal. V, 252, 3: Σεμυράμιδος
γὰρ ἑκείνο Τείχος ἱμοὶ δοκίμι λεπτὸν
ἵπασμα σθένι Nicet. Eugen. VI,
680. Etiam Babylonis moenia, quae
inter septem mundi miracula cele-
brantur [v. Pausan. Catal. Codd.
Taurin. T. I, p. 73] in proverbium
abiire: Aristid. ὑπ. τ. τεττ. 192
lebb.: τὶ πλέον τοῦ τείχους ἦν, εἰ καὶ
σημνότερον τοῦ τῶν Βαβυλωνίων ἰστά-
θη καὶ πάσης κρείττον μηχανῆς: Max.
Tyr. Diss. 27, 3, p. 38 R.: add.

Apost. XVIII, 59: Ἱεριχ. τείχη]
Greg. Naz. Or. 40, p. 707 C: ἱερίαι,
ἔξ ὧν καὶ Ἱεριχοῦντια τείχη κατα-
σίσταται, quem locum Ioannes Sicel.
in Walzii Rh. Gr. T. VI, p. 219
explicat.

44. Suidas: Arsen. XLIX, 30.
Photius. Apost. I, 90.

44a. Arsen. XLIX, 31: Stob. Flor.
20, 49. Est Apollonii Tyanensis
epistola ad Maedonem: v. Olearius
ad Philost. Ep. 86, p. 409.

44b. Arsen. XLIX, 32. VIII, 95:
Stob. Flor. 46, 17. Hoelscherus
de V. et fr. Lys. p. 216.

44c. Arsen. XLIX, 33. Plii. N. H.
XXXV, 10, 84: Apelli fuit aliqui
perpetua consuetudo numquam tam
occupatum diem agendi, ut non li-
niam ducendo exerceat artem, quod
ab eo in proverbium venit.

44d. Arsen. XLIX, 34. οὐδὲν κτλ.]
Lucian. Hermot. §. 68.

44e. Arsen. XLIX, 35: Eur. He-
racl. 863.

- 45 Τὴν παροῦσαν ἄμελε· τί τὸν φεύγοντα
διώκεις;
- 46 Τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλει: ἐπὶ τῶν μετεχόντων ἀρίστων
καλῶν· ἔθος γὰρ εἶχόν τινες ἄλλων θυόντων συνεφάπτε-
σθαι τῆς θυσίας καὶ κοινωνεῖν· καὶ Αἰσχίνης δὲ ἔφη· Γι-
νώσκουσιν ὡσπερ τοὺς ἐφαπτομένους τῶν ἱερῶν.
- τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν
θανόντ' ἴδῃ τις, ὡς ἐφήμεροι τύχαι:· Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν.
- 44f Τῆς δὲ ταλαίνης νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος οὐδ'
ἀριθμός:· Καλλιμάχου. 10
- 44g Τὴν παρ' ἐρησίαν τὴν σὴν οἶαι τετάρων εἶναι ὀβολῶν τὸ
λεγόμενον.
- 44h Τῆς τύχης σκοπεῖν δεῖ τὸ μέγιστον ὡς ἔλαττον,
καὶ τὸ μὴ παρὸν μὴ θέλειν· οὐδὲ γὰρ σὸν ἐστίν.
ἀμφοτέρω μείνειν οὐκ οἶδε· ἐσθήκει γὰρ οὐδέν· 15
ἂν πλούσιος ᾖν καθ' ἡμέραν σκοπῆς τὸ πλεῖον,
εἰς τοσοῦτον εἰ πενιχρός, εἰς ὅσον εἰ περισσός.
ὡς πένης θέλεισ σχεῖν καὶ πλούσιος πλεον ἔχειν,
ἴσον ἔχουσιν αὐτῶν αἱ ψυχαὶ τὸ μεριμνᾶν:· Σωτάδου ἡ
ὑποθήκη. 20
- 44i Τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίνεται
γυναικίς· ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
πέφνκ' ἄμεινον· διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις:· Εὐριπίδου.
- 46a Τῆς αὐτῆς κεραιμίας: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίον.

4. καὶ καλῶν Z. 5. γνώσκουσιν τῶν συμμαχῶν τοῖς συνεφαπτομένοις
ὡσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν Aeschines. 9. οὐδ' οὐτ' Callima-
chus. 15. οἶδεν Stobaeus. ἐστήκειν G. Hermannus El. D. M.
446. 16. ἂν idem. 18. θέλων ἔχειν idem. 19. ἴσον Stobaeus.
Versus A non distinxit. 21. γίγνεται Stobaeus.

44f. Arsen. XLIX, 36: Callim.
Epigr. 26, 4. Cf. Zenob. I, 48.
44g. Arsen. XLIX, 37: Iulian.
Epist. 59. Cf. Apost. XVI, 35.
Macar. VI, 19. App. Provn. V, 27.
44h. Arsen. XLIX, 38: Stob.
Flor. 5, 32.
44i. Arsen. XLIX, 39: Stob. Flor.
69, 11. Eur. Melan. fr. 14 Matth.
45. Theocr. Id. XI, 75: Arsen.
XLIX, 40. Scholl. ad Theocr. l. c.:
ὁ νοῦς· τί πρὸς ἀμχανίαν τρέπει;
Ἡσίοδος [fr. 186 Goettl.]: Νῆπιος,
ὃς τὰ ἔτοῖμα λιπῶν τὰ [dele arti-
culum] ἀντόμομα δάσκει. Κατὰ τὴν
παροιμίαν τοῦτο λέγει· τὸν θέλοντα

βοῦν ἔλαυνε [v. Mant. Provn. s.
τὸν θέλοντα]. ἤρουν, τὴν ἀγαπῶσάν
σε φίλει. Cf. Apost. XVI, 60b. 2a.
III, 77b.
46. Arsen. XLIX, 41. ἔθος —
κοινωνεῖν] cf. Diog. II, 39. Apost.
IV, 40. Αἰσχίνης] de falsa legat.
§. 84. Aliter explicat locutionem
Eustath. ad Hom. Od. I, 288, p. 1630,
25: δίδωσι δὲ ἀφορμὴν [Homerus]
τοῖς ὑστερον λέγειν ἐπὶ βίας τὸ, χει-
ρας ἐπιβάλε: quo sensu exstat in
Arist. Lysist. 440. Nub. 933. Lucian.
Timon. 4.
46a. Arsen. XLIX, 42: Macar.
VIII, 15.

- 47 Τὴν ἐξούλης δίκην φεύγεις: οἱ δίκη νικήσαντες, ὥστε ἀπολαβεῖν τι χωρίον ἢ ἀγρὸν ἢ τι τοιοῦτον καὶ μὴ ἐώμενοι, ἀνέτρεχον εἰς δικαστήριον αὐθις καὶ εἰσήγον δίκην, ἣτις ἐκαλεῖτο ἐξούλη. ἐξέλλειν γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ ἀπελαύνειν καὶ κωλύειν ἔλεγον. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξείναι τοῖς 5 ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων.
- 48 Τὴν θύραν ἔχειν τετριμμένην ὥσπερ αἱ ποῖμαι: ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου.
- 49 Τὴν Χάρυβδιν ἐκφυγῶν, τῇ Σκύλῃ περιέπεσον: ὁμοία τῇ· Ἐφυγον κακὸν εὖρον ἄμεινον: 10 λέγουσι περὶ Σκύλης ὡς ἦν Τυρρῆνια, θηρίον τι, γυνῆ

1. οἱ δίκη] Etymologicum. 2. χωρίον — οἱ] χωρίον ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἰμβατεύειν κωλυόμενοι, ἢ ἰμβατεύσαντες ἐξελαυνόμενοι, δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαυνόμενους, ἢ οὐκ ἐώμεντες ἰμβατεύειν. καὶ αὕτη ἡ δίκη ἐξούλης καλεῖται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέλλειν. οἱ γὰρ Suidas. 4. ἐξέλλειν ἔλεγον idem. 6. κτημάτων] κεινημάτων Z. 7. ἔχων τετριμμένην Suidas. 9. Σκύλλη Z. 10. οὐχ εὖρον Pantinus scribendum esse existimat. 11. Σκύλλης Z Ps. ἐν Τυρρῆνίᾳ RZ Ps.

47. Arsen. XLIX, 43. Lemma e Demosth. or. in Mid. 543 R. de promptum esse videtur: ἀλλὰ δίκην ἐξούλης ὑπομένει φεύγειν. οἱ δίκη — ἔλεγον] Suidas: ex Lexico Rhetorico descripta esse Etym. M. 348, 48 testatur: reliquos veterum grammaticorum de vi atque originatione v. ἐξούλη locos excutiant Hudtwalcker de diaetetis disp. 141. et Schoemannus de litt. Alt. 749. ἐξέλλειν] de hac voce Hemsterhusius egit apud Ruhnkenium ad Tim. Lex. VV. Plat. 71 Lugd. οἱ δὲ κτλ.] ex Harpocr. s. οὐσίας p. 141, 21 imperitissime excerpta.

48. Suidas: Arsen. XLIX, 44. Diog. VIII, 56.

49. Arsen. XLIX, 45. Primum de Charybdi monebo. Χάρυβδις quum absorbeat omnia a se prehensa atque interimat: Etym. M. et Suidas: s. Χάρυβδις: . . εἴρηται δὲ (Χάρυβδις) πῦν τὸ εἰς χάος καὶ ἕλεθρον κατὰγον, οἷον εἰς χάος βαττον: Scholl. ad Plat. p. 463 Bekk.: εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος ῥοιβεῖν [cf. Hom. Od. M, 104], ὃ ἴστιν ἀναρροφῆν: nomen veteres ad dirae rapacitatis homines transtulerunt: cibicidam ridens Cratinus

γαστροχάρυβδιν dixit: Phryn. apud Bekk. Anecd. I, 33: unde profecit Diogenes Cynicus τὴν γαστέρα Χάρυβδιν λέγων τοῦ βίου, ut ait Diog. Laert. VI, 51: similia Schweighauser ad Athen. XI, 485 D, Abramius ad Cic. Philipp. II, 27, 67, Mitscherlichius ad Hor. Carm. I, 27, 19 atque in Racemat. Venus. fasc. IV, p. 3 contulerunt, quibus si addiuntur Philostr. Epist. 49, et Alciph. Epist. I, 6 de meretrice dicens: ἀναλοὶ Χαρύβιδως δίκην et Nilus in Ioann. Damasc. Parall. Sacr. 13, T. II, 419 Paris.: φιλήθορος καὶ φιλενδείκτης ὑπάρχων οὐ μακρὰν ἀριστήκασιν τῆς ταρταρείας Χαρύβιδως, non multa opinor supererunt, quae valde desiderentur. Pergo ad Scyllam. Dicebant Scyllam mulierem voracem inprimisque rapacem: Anaxilaus Athen. XIII, 558 C: ἡ δὲ Νάντων τί νυνὶ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ: Liban. Oratt. T. I, 18 R.: ἐπὶ καὶ Σκύλλης κεφαλῆς, ἣ ἐὶ βούλει γε, Σκυρῆων δεινοτάτης γείτονας ἰταίρας μελωδούσας, αἱ πολλοὺς ἐξίδισαν, μάτην ἀδοῦσας ἀπέργα: v. Blomfieldus ad Aesch. Agam. gl. 1204, qui in eo tamen errat, quod Calli-

μὲν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, κυνῶν δὲ ἐντεῦθεν αὐτῇ προσηφύκασι κεφαλαί· τὸ δ' ἄλλο σῶμα ὄφως· τοιαύτην δὲ γύσιν ἐννοεῖν πολὺ εὐήθες· ἢ δὲ ἀλήθεια αὐτῆ· *Τυρρήνιων νησοὶ ἦσαν, αἱ ἐλήξοντο ἐν περὶχωρῶ τῆς Σικελίας καὶ τὸν Ἴόνιον κόλπον· ἦν δὲ ναῦς τριήρης ταχιστα τὸ τε ὄνομα Σκύλα· αὕτη ἢ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα πολλάκις ἐργάζεται βρῶμα, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐτῆς πολὺς· ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὺς σφοδρῶ καὶ λαύρῳ πνεύματι χρησάμενος διέφυγε, διηγήσατο δὲ ἐν Κερκύρα τῷ Ἀλκινόῳ, πῶς ἐδιώχθη καὶ πῶς ἐξέφυγε, καὶ τὴν ἰδέαν 10 τοῦ πλοίου· ἀφ' ὧν προσηνεπλάσθη ὁ μῦθος.*

- 49a Τὴν αὐτοῦ σκίαν δέδοικεν· ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.
 49b Τὴν ἀμίδα σανδάλῳ ἐπιφράττει· ἐπὶ τῶν μικροῖς μεγάλα ἐπιχειροῦντων.
 49c Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν· ἐπὶ τῶν ὁμῶς καὶ περιφανῶς 15 ἀποκριομένων· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ Ἀνάχαρσις, Σκύθης ὢν.

3. Τυρρῆνῶν Ps. 6. Σκύλλα Z Ps. 8. φορῶ καὶ λάβρω Ps. 12. δειλοτάτων L. 15. περιφανῆς] scribe ὑπερηφάνως ex Macario.

machi versum ad Scyllam Nisi filiam pertinentem huc trahit: v. Etym. M. s. ψίδου et Naekius Opusc. T. II, p. 61. Recessit ab hoc usu Synesius Ep. 4, p. 162 quum scriberet: ἄρας ὄλοις ἰσίου ἤξιον πλεῖν ἐπὶ τῷ Τυροσπιδῶς καὶ ἀπειρηθῆτο τῆς Σκύλλης, ἦν ἐν τοῖς γραμματίοις ἀποτροπιαζόμεθα, ubi v. Petavius: add. Iacobsius Opp. Omn. T. IV, 368. Sed Scyllae et Charybdis periculosa vicinitas quum inde ab Homero [Od. M, 235] in omnium ore versaretur, variae inde dictiones ad proverbii speciem a scriptoribus adornatas pullularunt: Liban. Epist. 658: ἀνάγκης δὲ οὐσῆς ἀνασχίθεαι θάτερα, τῇ Σκύλλῃ συμπλένεται μῆλον ἢ τὸ σάφος ἐπὶ τὴν Χάρυβδιν ἄγει: Poeta incert. in Cram. Aneodd. Paris. IV, 288, 1: ἰγγύθει τῆς Σκύλλης χαλεπῇ παρίστηκε Χάρυβδιδος: add. Greg. Nazianz. Carm. 61, 148, p. 143 Colon., eiusd. Oratt. III, p. 92 D, Eustath. Opusc. 305, 80: nullum vero exemplum propius ad Apostolii proverbium accedit quam versus Latinus: *incidit in Scyllam, cupiens vitare Charybdin*, quo pri-

mus quantum scio Gualtherus in Alexandr. V, 301 usus est: similiter Petrus de Riga in historia Susannae nondum edita: *Sirtes incurrit, fugiens mea cymba Charybdin*, qui colorem fortasse ex Cicerone duxit: Orat. III, 41, 163: *Syrtilin patrimonii scopulum libentius dixerim: Charybdin bonorum voraginem potius: or. in Verr. II, 5, 56, 146: non enim Charybdin tam incertam neque Scyllam nautis, quam istum in eodem freto fuisse arbitror.* ὁμοία — ἀμεινον] Apost. VIII, 16: add. Macar. VIII, 42. Apost. XVI, 41, nec non Posidippum elegantem eandem fere sententiam profitentem apud Athen. XIV, 662: A: *ἐν τοῦ πυρός Εἰς τὰς μαχαίρας ἤλθον*: et quique Horatium Serm. I, 2, 24: *dam vitant stultis vitia, in contraria currunt.* Διγνοσι κτλ.] Palaeph. p. ἀπ. 21.

49^a. Arsen. XLIX, 46: Greg. Cypr. L III, 18.

49^b. Arsen. XLIX, 47.

49^c. Arsen. XLIX, 48. Cf. Diog. Laert. I, 101. Macar. VIII, 22. Apost. VIII, 39.

- 50 Τὴν ἀρχὴν οὐ θυνήσῃ τῷ τέλει συνάψαι: ὁ μὲν Ἀλκμαίων τοῦτ' ἔφη, τὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπόλλυσθαι μὴ θυναμένους τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς τῷ τέλει προσάψαι· κύκλος γὰρ ἂν ᾦν· ἐγὼ δ' ἐπὶ τῶν ἡμιτελῆ ἢ ἀτελῆ ἔργα ποιοῦντων.
- 51 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν ἀήθη, ὅς οὐ βούλεται 5 ζυμῶσαι.
- 52 Τὴν λεοντὴν ἐνδύουσι: ἴσον τῷ γενναίῳ.
- 53 Τὴν ἄλμην κυκᾶς, πρὶν τοὺς ἰχθύας ἐλεῖν: ἐπὶ τῶν πρὸ πολλοῦ παρασκευαζομένων.
- 54 Τῆς μητρὸς ὡς αἰξ καλεῖται: οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς 10 αἰπωλοῖς ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.
- 55 Τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε: ἀντὶ τοῦ ἴσαις ὀμίλει. τὶς γὰρ Πιττακὸν ἤρτετο βιαζόμενος ὑπὸ δυὸ γυναικῶν, τῆς

1. τὴν ἀρχὴν — ποιοῦντων] τοῖς γὰρ ἀνθρώπους φησὶν Ἀ. διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ θύνανται τὴν ἀ. τῷ τ. πρ., κομῶδες ἀρρηκῶς, εἴ τις ὡς τύφῳ φμάζοντος αὐτοῦ ἀποθίγειτο καὶ μὴ διακριβοῦν ἰδίῳ τοῦ λεχθέν. εἰ δὲ κύκλος ἴστί, τοῦ δὲ κύκλου μήτε ἀρχὴ μήτε πέρασ, οὐδ' ἂν πρότεροι ἔλεν τῷ ἰγγυτέρῳ τῆς ἀρχῆς εἶναι, οὐδ' ἡμεῖς ἰκτεῖνων οὐτ' ἰκτεῖνοι ἡμῶν Aristoteles. 5. σήθη: Ζ. 7. γενναίῳ Suidas. 8. VV. τὴν ἀ. κυκᾶς in Diogeniano post v. ἔλεν posita sunt. 11. αἰπωλοῖς Suidas. 13. κατὰ σαυτὸν Suidas. 14. τὶς — ἤρτετο] differt pau- lam Scholiasta. τῆς μὲν Scholiasta.

50. Arsen. XLIX, 49. Ex Aristot. Problem. 17, 3. De sensu dicti Unna in Petersemii Diss. histor. et philos. I, 71 seq. disputavit.

51. Arsen. XLIX, 50.

52. Suidas: Arsen. XLIX, 51. Veteres proverbium ab Hercule apud Omphalen degente derivare solent: Plut. an seni sit resp. 4, p. 785 E: ἢ καθ'ἑαυτὸν ἔνοις τὸν Ἡρακλῆα παιζόντις οὐκ ἐδ' γράφουσι, ἐν Ὀμφάλῃς προκωποφόρον ἰδιδόντα Ἀυδαῖς θεραπευτῆρας ἐπέκειν καὶ παραλλέκων ἑαυτὸν· οὕτως τὸν πολιτικῶν ἰκδύσαντες τὴν λεοντὴν καὶ κατακλέσαντες, ἐναγῆσθαι αἰὶ καταπαλλόμενον: alia Wytttenbachius indicavit ad Plut. de Et Delph. 7, p. 387 E: add. ann. ad Zenob. I, 93. Macar. VIII, 16 et Apost. XVI, 19^a, quum etiam ad Aesopicam de asino Cumano fabulam proverbii origo referri possit.

53. Diogen. VII, 93: Ars. XLIX, 52. Apost. XIV, 75.

54. Suidas: Arsen. XLIX, 53: Photius. Quadrat in Lycios aliosque, qui a matre nomen teneant: v. Valesius ad Nicol. Damasc. 519. Wesselingius et Valckenarius ad Herod. I, 173. Em. Kuhnus in libro: Beiträge zur Verfassung des Röm. Reichs, p. 23.

55. Arsen. XLIX, 54. τὴν — ὀμίλει] Suidas: ἀπὸ χρησιμοῦ τινος ἐλήχθη. τουτῆστιν ὁλος εἰ τοιοῦτος καὶ φησὶν καὶ μέγιστος μὴ συμπαρτεῖνον. τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φησὶν ἀπόφθιγμα, εἰ δὲ Σόλωνος [v. Auson. Sept. Sapient. Sent. s. Solon.]. ἔνοι οὐδ' αὐτὸ Χίλωνος εἰπεῖν συμβουλευόμενον τινί, εἰ πλούσιον εἴλωτο γάμον: alia in ann. ad Diogen. VIII, 46 allata sunt: add. Macar. VIII, 24. Apost. XVIII, 32. τὶς γὰρ κτλ.] Scholl. ad Aeschyl. Prom. V. 886. Secutus Pittacus est antiqui temporis doctrinam: Cleobulus apud Diog. Laert. I, 92: γαρμῶν ἐκ τῶν ὀμοίων: Aeschyl. l. c.: Corp. Inscr.

μιας ούσης πλουσίας και ὑπὲρ αὐτόν, τῆς δὲ γένους ἀξίας, και ἀπορῶν ποίας κληθεῖη ἀνὴρ, ἤρτο ποία γυναικὶ χρῆσαιτο, τοῦ δὲ εἰπόντος, μέτει πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῶν τοὺς βέμβηκας παίζοντας, ὃ ἔστιν οἱ στρόμβοι, και παρ' αὐτῶν μαθήσῃ, ποία ἂν χρήσαιο γυναικί· ἀπελ- 5 θῶν ἐκείνος ἠκουάσατο τῶν παίδων λεγόντων πρὸς ἀλλήλους, τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυγε· και αἰσθόμενος τοῦ λόγου τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφήκε, τῇ δὲ πενιστέρῃ ἐχρήσατο γυναικί τῇ και τοῦ γένους ἀξία.

56 Τῆς Ὀρφείως ἀπόξεις κιθάρης ἐν τῷ λέγειν: 10 ὃ Ὀρφεὺς γέγονε μουσικὸς Θραξὲ τὸ γένος, ὃς λέγεται ὅτι οὕτως προσηγῶς ἦδεν, ὥστε ἐπακολουθεῖν τῇ ψῆδῃ αὐτοῦ τὰς δρῦς και τῶν ζῶων τὰ ἄλογα και τοὺς λίθους και τοὺς

1. δι' ἐτέρως πενιστέρως και τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας Scho-liasta. 2. χρῆσεται idem. 3. μέτει] μέτιθι. idem. 4. ἡμῖν ταῖς βέμβηξι idem. ταῖς στρόμβαις idem. 5. παρ'] ἀπ' idem. 6. πρὸς ἀλλήλους] πρὸς τὴν οἰκίαν στρόμβαν idem. 7. κατὰ σαυτὸν idem. λόγου τῶν παίδων idem. 9. ἀξία] A addit: λγεται δὲ ἐπὶ τῶν μείζονα ἢ κατὰ αὐτῶν δύναμιν αἰρουμένων [haec, quae etiam Z habet, exstant apud Macar. l. c.]. φέρτας δ' εἰς τοῦτο και τοῦτὶ τὸ ἐπιγραμμα [Callim. Epigr. 1 Ern., Anth. Palat. VII, 89].

ἄϊνος Ἀταρνεῖτης τις ἀνήγετο Πιττακὸν οἶτω τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑψάδιον· ἄττα γέρον, θεοῖς με καλεῖ γύμος· ἢ μία μὲν δὴ νύμφη και πλοῖτῃ και γενεῇ και ἰμέ. ἢ δ' ἑτέρῃ προβίβηκε. τί λῶν; εἰ δ' ἄγε μοι σὺ [σὶν μοι Callimachus]

βούλευσον, ποτίτην εἰς ὑμέναιον ἄγε.

εἶπεν· ὃ δὲ σαίμπωνα [sic], γεροντικὸν ὄπλον, αἰείρας,

ἦνιδε, κεινοί σοι πῦν ἐρέουσι ἐπος.

οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θεῶς βέμβηκας ἔχοντες

ἔστρεπον εὐρεῖη παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.

κεινὸν ἔρχο, φησί, μετ' ἔχνια, χῶ μὲν ἐπίστη

πλησίον. οἱ δ' ἔλεγον· τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

ταῦτ' ἀκούων [αἴτων Callim. editt.] ὃ ξείνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου

δράξασθαι, παίδων κληθῶν συνθέμενος.

τὴν δ' ὀλίγην, ὡς κεινος, εἰς οἶκον ἐπήγετο νύμφην.

οἶτω και σὺ γ' ἰδὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

11. ὅτι. Nonnus om. 12. προσηγῶς και ἐκμελῶς ἄσαι ὡς Nonnus. 13. μἄλλον δὲ τῇ μαγείᾳ τὰς idem.

Graec. T. III, n. 4310, 5: ἰρῆς δι-
καίων ἰγ γάμων ἰδεῖν ομορῶν; Ovid.
Heroid. IX, 32: si qua volēs apte
nubere, nube pari: cf. C. F. Her-
mannus in tractata de iuris dom-
nest. et famul. apud Plat. de Legg.

cum veteris Gr. . . institutis com-
par. p. 5.

56. Arsen. XLIX, 55. ὃ — πο-
ταμοῖς] Nonnus ad Greg. Nazianz.
154 Mont., Cosmas in A. Maii
Spicil. Rom. II, 149, Eudoc. Viol.

ποταμίους. τούτο δὲ ψευδὲς καὶ μῦθος· δοκεῖ δὲ μοι ταῦτα εἶναι. Βάνχαι μανίσαι πρόβατα διέσπασαν ἐν τῇ Περίᾳ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα βιαίως ἐργάζοντο, τρεπόμεναι τε εἰς τὸ ὄρος διέτριβον ἐκεῖ τὰς ἡμέρας, ὡς δὲ ἔμειναν, οἱ πολῖται θεδιότες περὶ τῶν γυναικῶν καὶ θυγατέρων, με- 5 ταπεριψάμεναι τὸν Ὀρφέα ἰδέοντο μηχανάσθαι ὃν τρόπον καταγάγοι αὐτὰς ἐκ τοῦ ὄρους· ὁ δὲ συνταξάμενος τῷ Διονύσῳ ὄργια κατὰγει αὐτὰς βακχευούσας κιθαρίζων· αἱ δὲ νάρθηκας τότε πρῶτον ἔχουσαι κατέβαινον ἐκ τοῦ ὄρους καὶ κλώνας δένδρων παντοδαπῶν· τοῖς δ' ἀνθρώποις θαν- 10 μαστὰ τότε θρασυμένοις ἐνεφαίνετο πρῶτον τὰ ξύλα καταγόμενα, καὶ ἔφασαν, Ὀρφεὺς κιθαρίζων ἄγει τὴν ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ ἐκ τούτου ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη.

Τὸ ᾿τ̄ μετὰ τοῦ ᾿ῑ.

- 57 *Τιθωνοῦ γῆρας*: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργῆ- 15
ρων τάσσεται· ἱστορεῖται γάρ, ὅτι Τιθωνὸς ἐπαθυρία τοῦ
τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλλε.
- 58 *Τιτᾶνας καλεῖν*: ἐπὶ τῶν κεκραγόντων τινὰς εἰς βοῖ-
θειαν.
- 59 *Τίς ἐν Κύδωνος*: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων 20
τούς ξένους ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος.
- 56a *Τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα*
τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς.
τύχοιμι δ' αὐτῆς, ἥνικ' ἐστὶν εὐμενῆς·: *Εὐριπίδου.*
- 57a *Τίς ἂν φίλοισι μάχοιτο*; 25
- 57b *Τί μ' ὠφελήσουσ' οἱ ὄνθυμοι πρὸς τάλφαιτα*: ἐπὶ
τῶν μανθανόντων τι οὐκ ἀνοῖς χρεῖῳδες.

1. τούτο — μῦθος] pluribus verbis Ps utitur. 3. περιερίξ Ν.
12. ἔφασαν ὅτι Ps. 16. γάρ] δὲ Suidas. ὅτι ὁ idem. 17. μετέ-
βαλεν idem. 20. αἰεὶ τις Suidas. 21. διατεθέντος ὑπερβαλλόντως
idem. 24. Εὐριπίδου Λιόλω Stobaeus. 25. φίλοιτε Homerus.

318. τούτο δὲ κτλ.] Palaeph. π. Θ, 208, ubi Eustathius: ἐπάγει γυν-
απιστ. 34. μικόν.

56a. Arsen. XLIX, 56. X, 3: 57b. Arsen. XLIX, 60. Arist.
Stob. Flor. 63, 1. Eur. Aeol. fr. Nub. 648.

VII Matth. 58. Diog. VIII, 47. Macar.

57. Suidas: Arsen. XLIX, 58. VIII, 38.

Greg. Cyr. L III, 13. 59. Suid. s. τίς: Arsen. XLIX,

57a. Arsen. XLIX, 59: Hom. Od. 57. Diog. VIII, 42, Macar. I, 32.

- 60 *Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν· ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν λόγον.*
- 61 *Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα· ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικῶν ἀνδραγαθῆματα ἀπορία ἰδίων προφερόντων.*
- 60a *Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ· ἐπὶ τῶν ἐν τισὶ χρεῖαις 5 ἀνωφελῶν.*
- 60b *Τί τὸν φεύγοντα διώκεις;*
- 60c *Τί μύξεις; πάντα πεποίηται καλῶς· Ἀριστοφάνους.*
- 60d *Τί τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τοῦ πύργου κρίνετα;*
- 60e *Τί μ' ἔδει μακροῖς ἀύλοις ἀύλειν· ἐπὶ τῶν πονησιάν- 10 των καὶ μὴ ἀπολαβόντων μισθόν.*
- 61a *Τί δ' αἰσχρὸν, ἂν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῆ· τοῦτ' Εὐριπίδου· οὐ ἐναντίον· Αἰσχρὸν τό γ' αἰσχρὸν καὶ δοκῆ καὶ μὴ δοκῆ· τοῦτο Διογέτους.*
- 61b *Τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα· Εὐριπίδου ἢ 15 γνάμη.*

2. πατρίδ' N. 3. ἴσως Ds om. ἀπορία ἰδίων N om. ἰδία Ds.

5. ἐπὶ — ἀνωφελῶν] ἐπὶ τῶν ἀναρμοδιῶν margo cod. A Suidae. 12. ἢ Schol. ad Arist. Ran. l. c. 14. Διογέτους] Platonem nominat et uberius rem narrat Stobaeus.

60. Arsen. XLIX, 61. Macar. VIII, 30.

60a. Arsen. XLIX, 62. Macar. VIII, 34.

60b. Arsen. XLIX, 63: Theoor. Id. XI, 75: cf. Apost. XVI, 2a. 45. Callim. Epigr. 33, 5: χοίμεις ἔμωσ τοῖσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν Οἶδε: Aristaen. Epist. II, 16: ἰκίτην διώκεις, ὅτι σε πτόφωθεν ἀποφύγει: Heracl. Epist. 332 Cuiac. de Deo: διώκει τὰ φεύγοντα: alia suppedabit Jacobsius Ann. ad Anthol. I, 2, p. 264: add. Pind. Pyth. III, 21. Similia percrebuerunt ἀκίχητα διώκειν, de quo v. ann. ad Plut. Boiss. 13 et Apost. XII, 82, τὰ πετόμενα διώκειν Plat. Eutyph. 4 A, ἀρκίδας ζητεῖν, de quo v. ann. ad Apost. XII, 100, aliaque, quae ab Victorio Lect. XI, 13, Dorvillio ad Charit. 309 Lips., Stanleio ad Aesch. Agam. 385 illustrantur: add. Eurip. apud Stob. Flor. III, 1: πηγάς διώκεις, ὡς τίσιον, τὰς ἑλλίδας.

60c. Arsen. XLIX, 64: Arist. Thesmoph. 232.

60d. Arsen. XLIX, 65: cf. Apost. XVI, 71.

60e. Arsen. XLIX, 66. Quam in re sacra Graeci tibiis longis uterentur, dicebatur proprie de eo, qui sacrificium fecisset nec unum inde fructum percepisset, ut recte Erasmus I, 6, 97 statuit: a vero plane aberravit Turnebus Advers. V, 1. XVII, 20. Translatum tum ad alios, ut docet Cass. Dio LXIV, 7: ὅσ' αὐτὸν [Othonem] μεταγόντα ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐκεῖν· Τί γάρ με ἔδει μ. α. αὐλεῖν; ἴσως δὲ τοῦτο δημῶδες ἐς παροιμίαν φέρον ἐπὶ τῶν ἔξω τι τοῦ προσφύρου σφίσι ποιούντων: Suet. Oth. 7: postredie quoque in augurando tempestate ortu graviter prolapsus, itentidem obturpuratus: τί γάρ μοι καὶ μακροῖς αὐλοῖς: prorsus falsa narrat Cedren. Synops. Hist. I, 216 C.

61. Diog. VIII, 46: Arsen. XLIX, 68. Macar. VIII, 29.

61a. Arsen. XLIX, 69: Ioann. Damasc. in nott. Gaisfordi ad Stob. Flor. 5, 82: add. Append. Florent. in Stob. Floril. T. IV, p. 27 Gaisf. Eur. Aeol. fr. 11 Matth.: cf. Fritschius ad Arist. Ran. 1475.

61b. Arsen. XLIX, 70: Stob. Flor. 39, 17. Eur. Phoen. 391.

- 62 *Τιμὴ Γεράνης: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τιμωμένων:.*
Παρὰ τῷ τῶν Πυγμαίων ἔθνη ἐκλιπόντος ποτὲ τοῦ γέ-
ρους τῶν ἀρρένων βασιλείων ἐκράτησέ τις βασιλεὺς Γεράνα
ὄνομα· ἦν περ οὖν καὶ ἐκθειοῦντες οἱ Πυγμαῖοι σαρμωτέ-
ραις ἢ κατ' ἀνθρώπον ἐτίμων τιμαῖς· ἐκ τούτων οὖν ἐκείνη 5
τὴν διάνοιαν ἐξηνεμώθη, καὶ Ἦραν καὶ Ἀφροδίτην καὶ
Ἀθηναίαν οὐδὲ ἵκταρ ἔλεγε βάλλειν πρὸς τὸ αὐτῆς κάλλος.
οὐκοῦν κατὰ χόλον Ἦρας εἰς ὄρνιν αἰσχίνην τὸ εἶδος τὸ
ἐξ ἀρχῆς ἤμειψε, καὶ εἶτι νῦν ἡ γέραςος πολεμῆ τοῖς Πυ-
γμαίοις, ὅτι αὐτὴν ἐξέμηναν τῇ πέρα τιμῇ καὶ ἀπώλεσαν. 10
- 63 *Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο: Θεόκριτος. ἐπὶ*
τῶν ἀνοήτων.
- 64 *Τιτανῶδες βλέπει: καταπληκτικόν, φοβερόν.*
- 65 *Τίττει κόρος ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρσίη: ἐπὶ τῶν*
ἐν εὐτυχίαις ἐπαιρομένων. 15
- 66 *Τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι: ἐπὶ τῶν ῥαδίων.*
- 61c *Τίς δὲ βίος, τί δὲ τεργνὸν ἄτερο χρυσοῦς Ἀφροδίτης;*
τεθναίνη, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι: Μιμνάρμον ἢ γνόμη.

2. παρὰ — ὄνομα] ἀλλὰ τὸ γὰρ τῶν Π. ἴθος αἰνοῦσθαι καὶ ἐκείνο καθ' ἑαυτὸ βασιλευσθαι, καὶ οὐκ καὶ γενέσθαι παρ' αὐτοῖς ἐκλιπόντος τοῦ γ. τοῦ τῶν ἀρρ. βασιλέως βασιλεῖδα τινά, καὶ κρατήσῃ τῶν Πυγμαίων, Γεράναν ὄνομα As. 4. οὖν ἐκθειοῦντες As. 5. ταῖς τιμαῖς As. ἐκείνη, φασί, As. 6. καὶ τὰς θείας παρ' οὐδὲν ἐτίθητο, μάλιστα δὲ τὴν Ἥ. καὶ τὴν Ἀθ. καὶ τὴν Ἀρτεμιν καὶ τὴν Ἀφροδ. οὐδὲ As. 8. οὐκοῦν ἐμείλειν ἀμαρτήσασθαι κακῷ νοσοῦσα τοιαῦτα· κατὰ γὰρ τὸν τῆς Ἦρας χόλον As. αἰσχίστην As. 9. ἔστιν ἢ νῦν γέραςος καὶ As. 13. βλέπειν Suidas. 14. τοῖς κόρος ὕβριν Da. 16. θύρας] θύρας Erasmus I, 6, 36 corrigendum esse existimat provocans ad Aristid. Or. υπέρ τ. τ. 125 Iebb.: καὶ πέπονθας ταυτὸν τῷ Πινδάρου Πηλεῖ, ὅς τῆς τε θήρας διήμωρε: sed plane alienus ab hoc proverbio hic locus est: vide sis Boeckhium ad Pind. T. II, 2, p. 566. 17. χρυσοῦς Brunckius.

61c. Arsen. XLIX, 71: Stob. Flor. 63, 16. Mimn. fr. 1.

62. Παρὰ τῷ κτλ.] Aelian. N. An. XV, 29.

63. Theocr. Id. V, 26.

64. Suidas: Arsen. XLIX, 72. App. Provn. IV, 89.

65. Diog. VIII, 22: Arsen. XLIX, 73. Macar. VIII, 27.

66. Arsen. XLIX, 67. Usurpat Aristot. Metaphys. I, p. 983, b, 4 Bekk.: ὡς εἴπερ ἴσμεν ἔχειν καθάπερ τυγχάνομεν παρομιμζόμενοι, τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι; ταῦτη μὲν ἂν

εἷη ῥαδία: ad quem locum Alexander Aphrod. p. 103 Bonitz. haec commentatus est: ὅτι τοῖς πάντας τὴν ἰγυὲς εἰρηκέναι τοὺς περὶ αὐτῆς [ἀληθείας] λίγοντας σηματοῦν ἂν εἷη τοῦ ῥαδίου αὐτὴν εἶναι, ἰδεῖτε τῇ παρομιμζῇ προσχρησάμενος τῇ τίς — ἀμάρτοι; ἢ λίγεται μὲν ἐπὶ τῶν εὐκόλων καὶ μηδὲν χυλεπῶν καὶ συνεπιρριτον ἰχόντων, εἰληπται δὲ ἀπὸ τῶν τοξωτῶν τῶν ἐπὶ σκοπὸν τοξενούστων. οὗτοι γὰρ, ἂν μὲν στενὸς ὁ προσιμένος ἢ σκοπός, οὐ ῥαδίως αὐτοῦ τυγχάνουσιν, ἂν δὲ ἢ πλατῆς, οὐ

- 67 *Τίς τῆδε: οἱ σπένδοντες ἔλεγον, τίς τῆδε; ἀνι τοῦ, τίς πάρεστιν; οἱ δὲ παρόντες ἐπευφημούμενοι ἔλεγον· πολλοὶ καὶ γὰρ οἱ. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν οἱ σπένδοντες, ἵνα συνειδότες ἑαυτοῖς τι ἄτοπον συγχωροῖεν τῶν σπονδῶν.*
- 68 *Τίς ἀνάγκη σαπραγόρα; προίξ: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ 5 πρέποντα αὐτοῖς ζητούντων.*
- 69 *Τιτανίδα παροικίαι: ἐπὶ τῶν φιλοθέων· οἱ μὲν τὴν πᾶσαν γῆν, οἱ δὲ τὴν Ἀιτικὴν φασίν, ἀπὸ Τιτηνίου, ἐνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου, οἰκῆσαντος περὶ Μαραθῶνα, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος 10 ἐν τραπόλει καὶ Ἰστρος ἐν πρώτῃ Ἀιτικῶν.*
- 70 *Τίθει πυρὰ χρυσοῦν κεραμεῶν ποτήριον: οἱ τὸν εὐτυχῆσαντα δαί μωμῆσθαι τῶν ὅτε ἦν ἐν πεινίᾳ· καὶ γὰρ Ἀγαθοκλῆς, υἱὸς κεραμέως, γενόμενος δὲ κύριος Σακελίας καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς, εἰῶθει κεράμια ποτήρια 15 τιθέναι παρὰ τὰ χρυσᾶ. καὶ τοῖς νέοις ἐπιδεικνύμενος λέγειν, ὅτι τοιαῦτα ποιῶν πρότερον νῦν ταῦτα ποιεῖ διὰ τὴν ἀμέλειαν καὶ ἀνανδρίαν.*
- 71 *Τί τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τοῦ πύργου κρίνεται: ἐπὶ τῶν μὴ δοκιμαζόντων τὰ πράγματα ἀκριβῶς, ἀλλ' ὡς 20 ἐκαίνοι βούλονται.*

2. οἱ δὲ] εἶτα οἱ Suidas. εὐφημιζόμενοι idem. 3. ἵνα οἱ idem.
 4. ἐκχωροῖεν idem. 7. Τιτανίδα — οἱ] Τιτανίδα γῆν· οἱ Suidas.
 8. γῆν Suidas om. φασίν Suidas om. 11. Τετραπόλει Suidas. καὶ Ἰστρος] Ἰστρος δὲ idem. 14. ἦν υἱὸς Α, υἱὸς ἦν Plutarchus. 18. ἐπιμέλειαν Z Plutarchus. τὴν ἀνδρίαν AZE Plutarchus. 19. τί ταῦτα τοῖς Aristides.

χαλεπὸν τὸ τούτου τυγχάνειν, θεὸ καὶ πάντες αὐτοῦ τυγχάνουσι. εἰ οὖν τοῦ ἡμεῶν πάντες κτλ.

67. Suidas: Arsen. XLIX, 74, App. Provn. IV, 90.

68. Plutarch. de cupid. divit. 5, p. 525 A: *Βυζάντιόν τινα λέγουσιν ἐπὶ δυσμύροφθ γυναικὶ μοσχὸν εὐφόντα ἰαπεῖν· ὃ ταλαιπώρη, τίς ἀνάγκη, σαπραγόρα προίξ.* Corrupta Byzantii verba hunc in modum resingenda censet Winkelmannus in Act. Societ. Gr. II, p. 15: τίς σοι ἀνάγκη σαπροῦ γραῖ χρυσοῦσθαι;

69. Οἱ μὲν κτλ.] Suidas: Phot. Hesych. s. Τιτανίδα, s. Τιτανίς, Etym. M. 760, 35. Cf. Voelckerus de myth. gent. Iapetid. 286.

Φιλόχορος] fr. 157 Muell. Ἰστρος] fr. 1 Muell.

70. Arsen. XLIX, 75. Ἀγαθοκλῆς κτλ.] Plut. Apophth. Regg. cett. 176 E: paulum differt Plut. de sui laude 13, p. 544 B. Rem breviter narrans Liban. Orat. T. III, 251 R., Amm. Marcell. XIV, 11 fin.: versibus expressit Auson. Epigramm. VIII.

71. Adhibetur ab Arist. s. x. τ. τεττ. 206 lebb., ubi Scholl. sic explicat: *παροιμία· τάπειται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλω ἀν' ἄλλων ποιούντων ἢ ἰωμένων. παρηγται δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν Πόριμον καὶ τὴν Ἑλένην ἐν τοῦ τείχους θεωροῦντας τοὺς Ἕλληνας περὶ αὐτῶν διαλλεῖσθαι.* v. Phot. Biblioth.

- 72 *Τί οὐκ ἀπήγγεω, ἵνα Θήβησιν ἤρωσ γένη: οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι πολλῆς τιμῆς ἤξιουντο.*
- 73 *Τί μικρῶν πέρι μεγάλα φροσιμάζῃ: ἐπὶ τῶν μακρολογούντων.*
- 74 *Τίς χρεῖα πυθομένου κρομμύου: ἐπὶ τῶν ἀ- 5*
χρήστων.
- 75 *Τίς οὐ γενήσῃ τυγχάνων εἰς Ἀρβέλας: Ἀρβέ-
λαι πόλις Σικελική. εὐεξασπάτητοι δὲ οἱ ἐνοικαῦντες ἐκείσε
ἐδόκουν εἶναι.*
- 76 *Τιτυοῦ σε περιμένει καὶ Ἰξίωνος κολαστήρια: 10*
*ὁ Τιτυὸς ἠράσθη τῆς Λητούς καὶ ἐρασθεὶς ἐκράτησεν αὐ-
τήν ἀπὸ τοῦ κρηδέμνου· εἶτα Ἀρτεμις καὶ Ἀπόλλων παι-
δες ὄντες τῆς Λητούς κατετόξουν αὐτὸν καὶ ἀνείλον· καὶ
νῦν φασιν ἐν τῷ Ἰδιῷ ἔχει τὰ βέλη ἐμπεπαρμένα καὶ κολά-
ζεται ἐκ τούτου. Ὁ δὲ Ἰξίαν ἠράσθη τῆς Ἡρας· ἡ Ἡρα 15*
*προσαγγέλλει τῷ Διὶ· ὁ δὲ Ζεὺς βουλευθεὶς γυνῶναι, εἰ ὄν-
τως ἐρᾷ αὐτῆς, ἔξομοιοι νεφέλην τῇ Ἡρᾷ καὶ ἔστησεν. Ὁ
δὲ Ἰξίαν νομίσας αὐτὴν εἶναι τὴν Ἡραν συμμιγνυται αὐτῇ
τῇ νεφέλῃ· καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς κολάζει αὐτὸν οὕτως·
τροχῶ διατεινας αὐτὸν ἐποίησεν αἰεὶ φέρεσθαι τὸν τροχόν, 20*
*καὶ ἔστιν αἰεὶ οὕτως ἀνακυκλούμενος καὶ καταφροῦμενος
ταύτην τίνων τὴν τιμωρίαν.*

Τὸ τ̃ μετὰ τοῦ ὀ.

- 77 *Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: ἐπὶ τῶν ἄγαν εἰςρεόντων*

7. τί οὐ Suid. s. τί οὐ. τυγχάνων εἰς] ἰὼν ἐς Suidas. 12. κρη-
δέμνου θέλων αὐτῇ συγγενέσθαι. Nonnus. 14. φησι Nonnus, sc.
Greg. Nazianz. Or. IV, 132 A. κολάζεται ἐν τῷ Nonnus. ἔχων idem.
καὶ — τούτου] ἐν τῷ ἧπασι idem. 15. ἡ δὲ idem. 17. ἠράσθη idem.
καὶ ἔστησεν αὐτῇ Cosmas, καὶ πῦμας πρὸς αὐτὸν Nonnus. 22. τίνων
Z om., τινὰ Nonnus. 24. ἐπὶ — φροῖν] ἐπὶ τῶν ἄγαν βερόντων

429 Bekk., Scholl. ad Arist. Oratt. T. III, 636 Dind.

72. Greg. Cyr. P III, 80: Arsen. XLIX, 76. Explicatio falsa: v. Zenob. VI, 17 et C. Fr. Hermannus de vestigiis institutorum vet. per Platonis de Legg. Libros inda-
gand. p. 55.

73. Ars. XLIX, 77. Plut. Apophth. Lac. 224 C: Ἀβωτας μακρολογούν-
τός τινος εἶπε, Τί μοι μικρῶν π. μ.
φρ.· ὅσον γὰρ εἶη πρᾶγμα, τοσοῦτον

καὶ ὁ λόγος ὃ γρήσας.

74. Arsen. XLIX, 78.

75. Suidas: Arsen. XLIX, 79. Plut. Provn. II, 30. Apost. XIII, 53.

76. Arsen. XLIX, 80. Lemma illustratur iis quae Wytenbachius ad Iul. Orat. in laudem Constant. 240 Schaeff. disputavit. Ὁ Τιτυὸς κτλ.] Nonnus Narr. p. 171 sq. Mont., Cosmas ad Greg. Naz. Carm. in A. Maii Spicil. Rom. II, 213. 133.

77. Suidas: Arsen. XLIX, 81.

καὶ εἰσιόντων. φησὶν Ἀριστοτέλης Ἰππότην εἰς ἀποικίαν
στελλόμενον τοῖς μὴ βουλευθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταρά-
σασθαι, μήτε πλοῖα στεγανά αὐτοῖς γενέσθαι ποτιέ, καὶ
ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι αἰεί.

- 78 Τὸν ἀγαθὸν μυθητὰν δεῖν τοῖς πράγμασιν ἴ-
σον τὸν λόγον ἔχειν: Λακεδαιμόνιοι Κηφισοφῶντα εἰ-
πόντα περὶ τοῦ τυχόντος δύνασθαι ὄλην τὴν ἡμέραν λέ-
γειν ἐξέβαλον, φάμενοι τοῦτο τἀπόφθεγμα.
- 79 Τοῦ πατρὸς ἐστὶ τὸ παιδίον: ἐπὶ τῶν πατρῴων
των εἰς τινὰς ἐπιτηδεϊότητας. 10
- 80 Τὸ μέλλον οὐδεὶς ἐκφύγοι: ὅτι δ' ἀληθές, ἔκ τε
ἄλλων κἀντεῦθεν δῆλον: Βαβυλωνίων βασιλεύοντος
Εὐνήχου, Χαλδαῖοι λέγουσι τὸν γενόμενον ἐκ τῆς ἐκείνου
θυγατρὸς τὴν βασιλείαν ἀφαιρήσεσθαι τὸν πάππον· τοῦτο
ἐκείνος πέφρικε, καὶ, ἵνα τι καὶ ὑποπαιξας εἶπω, Ἀκρίσιος 15
γίνεται εἰς τὴν παιδα· ἐφρούρει γὰρ πικρότατα. λάθρα δὲ
ἦ παῖς, ἦν γὰρ τοῦ Βαβυλωνίου σοφώτερον τὸ χρεῶν, τι-
κτει ὑποπλησθεῖσα ἐκ τινος ἀνδρὸς ἀφανοῦς· τοῦτο οἱ φυ-
λάσσοιτες δέει τοῦ βασιλέως ἐρύψαν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως·
ἀετὸς δὲ τὴν ἔτι τοῦ παιδὸς καταφορὰν ὀξύτατα ἰδὼν, πρὶν 20
ἦ τῇ γῇ προσαραχθῆναι τὸ βρέφος, ὑπελθὼν αὐτὸ κατὰ

πλοίων εἴρηται τοῦτο, ἀπὸ ἱστορίας τινός. φησὶ γὰρ Suidas: ἐπὶ τῶν
πλοίων καὶ ἄγαν ἐκρότων πλοίων Suid. s. Μηλιακίς.

2. καταράσασθαι] Suidas addit: ἐπειδὴ γὰρ προφασίζονται οἱ μὲν
τις γυναικας αὐτοῖς ἀφώσταιν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα φέιν, κατέμενον, κατηρά-
σατο μήτε κτλ. 13. Σειηχόνου As. 14. πάππου] καὶ Χαλδαίων μὲν
ἦν τὸ εἰρημένον θέσισμα As addit. 15. ἵνα εἶπω τι As. ὑποπαι-
σας As. εἶπω As om. 18. τοῦτον οὖν οἱ As. 20. ἦν γὰρ ἐν-
ταῦθα ἀφωργμένη ἢ προεργμένη. οὐκοῦν ὁ αἰετὸς τὴν ἔτι τοῦ As. 21.
ὑπέλθεν α. καὶ τὰ πῶτα ὑπέβαλεν As.

DV III, 76. Diog. VIII, 31. Ἀρι-
στοτέλης] Polit. fr. 143 Muell.

78. Plat. Instit. Lacon. 239 C, ad
quem locum de Cephisophonte no-
bis aliunde non noto Wytttenbachius
quaerit.

79. Macar. VIII, 43.

80. Sententia iam ab Homero
similiter expressa Il. Σ, 117: add.
Pind. apud Plat. Marcell. 29: στή-
σαι τὸ περρωμένον οὐ πῦρ, οὐ οἰδά-
μεον τεῖχος: Aesch. Prom. V. 518:
οὐκοῦν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν περρωμέ-
νην: id. fragm. 286 Dind., Soph.

Antig. 951. Elect. 696. Babrius in
Etym. M. 662, 28: τὸ χρεῶν γὰρ οὐ
φενέη: Herod. I, 91: τὴν περρωμέ-
νην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφγεῖν
καὶ θῆ: Plat. Gorg. 512 E: τὴν
εἰμαρμένην οὐδ' ἂν εἰς ἐκφύγοι: Arist.
Oratt. T. II, 193, 10 Jebb.: τὸ μὲν
γὰρ μέλλον ἕπουσιν ἦν ἐν ἀφανεί:
Vit. Aesopi p. 53 Westerm.: ὁ δὲ
Αἰσώπος οὐχ ἐφῶν μηχανῆς τῆς πο-
νηρῆς τύχης, ὡς θεητὸς ὦν δινη-
σεται τὸ μέλλον ἐκφυγεῖν, ἐπέφθει:
alia exscriperunt Gatacker ad Marc.
Anton. p. 173. 223. Mitscherlichius

νώτα ὑπέλαβε, καὶ κομίξει εἰς κήπον τινα· ὁ τοίνυν τοῦ κήπου μιλεδωνὸς καλὸν παιδίον θεασάμενος ἐρᾷ αὐτοῦ καὶ τρέφει, καὶ καλεῖται Γίγαλιμος καὶ βασιλεὺς Βαβυλωνίων.

- 81 Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἐρῆψε μὲν Ἰστιάιος, ἐπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρας· ἐπὶ τῶν σκευωρούμενων καὶ 5 συρραπτόντων μηχανὰς κλειψιστάτας· Ἰστιάιος, Σάμιος μὲν ἦν τὸ γένος, φίλος δὲ γινόμενος Δαρσίου τοῦ Περσῶν βασιλέως, ἐλύθη ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν Περσίδι· ἐκεῖ δὲ διατῶμενος ἐπεθύμει ἰδεῖν τὴν οἰκίαν πατρίδα· μὴ ἀπολυόμενος δὲ γράφει τῷ ἰδίῳ ἀνεψιῷ τῷ Ἀρισταγόρᾳ μιλε- 10 τῆσαι ἀπόστασιν· καὶ πείθει καὶ τινὰς τῶν Ἰώνων ἀποστῆναι· πράττει δὲ οὕτως· λαβὼν πιστὸν οἰκέτην καὶ τούτου τὴν κεφαλὴν ξυρήσας ἐγχαράττει τῇ κεφαλῇ, ὃ ἤβουλετο δηλῶσαι· εἶτα μέλανι ἐγκαντῷ τὴν χάραξιν μελαίνει, καὶ ἀφῆκεν ἀνενεγκεῖν τὰς τρίχας· καὶ μετὰ τὸ κομᾶσαι 15 αὐτὸν ἀποπέμπει, λέγων τῷ οἰκέτῃ, πάλιν ἐκεῖσε ἀποξυρῆθῃναι, ἵνα ἀναγνῷ Ἀρισταγόρας τὰ γράμματα. ἀναγνοὺς τοίνυν ὁ Ἀρισταγόρας καὶ μαθὼν ἐποίησε τὴν ἀπόστασιν σχεδὸν πάντων τῶν Ἰώνων· εἶτα μανθάνει ἐν Περσίδι ὁ βασιλεὺς καὶ σύμβουλος γίνεται τῷ Ἰστιάῳ ὡς Ἕλληني, 20 τί δεῖ ποιεῖσαι· καὶ συμβουλεύεται παρ' αὐτοῦ Ἰστιάιου, αὐτὸν πέμψαι εἰς τὴν Ἀσίαν ὡς ἱκανὸν ὄντα διαλύσαι τὰ περὶ τῆς ἀποστάσεως. ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰστιάιος εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ὡς ὑποπτος γινόμενος ὅλου τοῦ πράγματος παρὰ τοῦ Ἀρταφέρνου τοῦ ὑπάρχου Σάρδεων ἤκουσε ταῦτα. 25 ὑπόδημα δὲ λέγει τὴν ὄλην κατασκευὴν τοῦ πράγματος.

- 82 Τὸν οἴκοι θεσαυρὸν διαβάλλεις· ἐπὶ τῶν τὰ ἴδια διαβαλλόντων.

- 83 Τὸ εὐωνοῦν κρέας οἱ κύνες ἐσθίουσιν· ἐπὶ τῶν διὰ φειδῶ πλείονος διαπάνης φαῦλα ἄνια ἐωνημένων. 30

1. τινα, καὶ τίθησι· πεφισμένως ἐν μίλα As. 2. κήπου] χώρου As. 3. Γίγαμος As. 4. ὑπεδήσατο ARZ Ds, ὑπεδύσατο N. 8. ἐλύθη R, ἐλύθη NAOZ Nonnus. δὲ καὶ Nonnus. 11. συναποστῆσαι idem. 12. πράττει δὲ οὕτως] γράφει δὲ ὡς μὴ φωρηθῆναι τὸν τρόπον τοῦτον idem. 14. ἐγκανστῷ Nonnus. 17. γρῶ idem. 18. ἀποστασίαν idem. 21. παρ' αὐτοῦ] παρὰ τοῦ idem. 22. ἐν τῇ Ἀσίᾳ idem.

ad Horat. Carm. III, 2, 14. Welckerus ad Theogn. p. 28. Βαβυλωνίων κτλ.] Aelian. N. An. XII, 21 ubi v. Iacobinus.

81. Arsen. XLIX, 82. Τοῦτο — Ἀρισταγόρας] Diog. VIII, 49: Ae-

sopi Provn. 17. Ἰστιάιος κτλ.] Nonnus ad Greg. Naz. 162 Mont.

82. Scholl. ad Aristid. 182 Fromm. Utitur Arist. ὑπὲρ τ. τεττ. II, p. 135 Iebb.

83. Hoc proverbium Erasmus IV,

- 84 *Τότε ἄσσονται κύκνοι, ὅταν κολοιοί σιωπήσωσι.*
- 85 *Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν: αὕτη δημιώ-
δης ἐστὶ καὶ φανερά· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διάστροφα ξύλα
ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν καὶ μηδὲν ὠφελούντων.*
- 86 *Τοιοῦτο Θεμιστοκλῆς οὐποτε ἐνόησε: διὰ τὸ 5
τειγῆσαι τὸν Πειραιᾶ, ἢ ὅτι σοφίας δόξαν Θεμιστοκλῆς ἀπη-
ρέγκατο. λέγεται ἐπὶ τῶν ἄγαν ἐπαιρομένων ἐπὶ μικροῖς
κατορθώμασι.*
- 87 *Τὸ καλὸν φίλον εἶναι: ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἰ-
ρουμένων.* 10
- 88 *Τὸ Πάρνου σκαφίδιον: ἐπὶ τῶν μικρὰ ζητούντων·
Πάρνος γάρ τις τὴν σκάφην ἀπολέσας συνεχῶς ἤτει τὸν
δῆμον.*
- 89 *Τοῖς κακοῖς τρεῖς τὰ κακά: ἡ παροιμία σαφῆς·
γέγονε δὲ ἐνταῦθεν. φασὶ τοὺς ἀττάγας ὄρνιθας μετακο- 15
μισθέντας εἰς Αἴγυπτον ἐκ Λυδίας καὶ ἀφεθέντας εἰς τὰς
ὑλάς, τὰ μὲν πρῶτα ὄρνυγος γωνὴν ἀφιέναι, χρόνῳ δὲ
ὑστερον τοῦ ποταμοῦ κοίλου ῥιέντος λοιμὸς ἐγένετο καὶ*
- 85a *Τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς
φρονηῖν τοῖς ἀνόητοις γίνεται.* 20
- 85b *Τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλατ-
τον: Λουκιανοῦ.*
- 85c *Τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ κεκρυμμένον εἶναι.*

1. σιωπήσωσι Z Gregorius. 2. αὕτη ἡ παροιμία Suidas. 3. ἐπι] κατὰ idem. 5. τοιοῦτον P, τοιοῦτον Aristophanes. ἐπι-
νόησε KN, οὐδέποτε ἐπενόησιν Aristophanes. ἢ διὰ K. 7. λέγεται κτλ.] K non agnoscit. 11. τὰ μικρὰ πολλάκις VB. 12. γάρ] ὁ κυβερνήτης Suidas addit. ἤτει] ἠνάχλει Ds. 14. τοῖς — ὄρ-
νιθας] λόγος τις λέγει τοὺς ὄρνιθας τοῖς ἀττάγας As. 18. ῥιέντος As.
20. γίνεται Stobaeus. 23. ἀλλὰ τὸ Homerus. δὲ καὶ idem.

3, 37 vulgus recentiorum temporum sapere opinatur.

84. Greg. Naz. Epist. I fin. p. 768 B. Liban. Epist. 40: εὐρον, ὅτι τότε μὲν ὑπὸ τῆς νεότητος ἐξηκασῶ καὶ κύκνον ἡγοῦ τὸν κολοῖον· τὸ γῆρας γὰρ σε ἠκαιοῖσιν τὸν κολοῖον, ὅπερ ἐστὶν, ἡγεῖσθαι κολοῖον· ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐ καὶ τότε καὶ εὖν κύκνον.

85. Suidas: Arsen. XLIX, 83. Macar. VII, 69.

85a. Arsen. XLIX, 84: Stob. Flor. 106, 12. Demosth. Olynth. I, p. 16 R.

85b. Arsen. XLIX, 85: Lucian. Dial. Mort. 11, 4.

85c. Arsen. XLIX, 86: Hom. Od. A, 443.

86. K in nott. ad Greg. Cypr. P III, 71: Arsen. XLIX, 87.

87. Scholl. ad Plat. Lysid. 321 Bekk.: Arsen. XLIX, 88. Macar. VIII, 41.

88. Diog. VIII, 27.

89. Aelian. N. An. XV, 27, ubi cf. Iacobsius.

- πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀπώλλυντο· οὐ διελίπον οὖν οἱ ὄρνιθες οὗτοι πολλῶ σαφέστερον καὶ ἐναρθρότερον παιδίου μίζον φθέγμα ἀφιέντες καὶ λέγοντες· Τρεῖς τοῖς κακοῖς τὰ κακά. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι καὶ συλλεφθέντες οὐ μόνον οὐ τιθασεύονται, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἄφιασιν ἣν πρότερον ἠφίσαν· ἡ δουλεία δὲ αὐτῶν καὶ ἡ κάθειρξις καταψηφίζεται οἰωπὴν· ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι καὶ ἐλευθερον ἀπλώσωσι τὸ πτερόν πάλιν γίνονται ἔμφωνοι, ὁμοῦ καὶ τὸ φθέγμα καὶ τὴν παρῆρσιαν ἀπολαμβάνοντες.
- 90 Τοσοῦτον σχεδὸν, ὅσον ἐκ Διονυσίων· ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίας τυχόντων. 19
- 91 Τὸν οἴκοθεν βρεχάμενον οὐδὲ θεὸς οἰκτείρει· καὶ αὕτη δημῶδης.
- 92 Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκας· ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ βεβαίου ψήφου τάσσεται· δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συνῆσαν περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι· καὶ εἶποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιτήν τὴν νικῶσαν ἐτίθεντο· Συμυρναίους γὰρ ἐλθόντας συνοίκους ἐπέκτηντο, ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἔθεντο· ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατίστης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται. 20
- 93 Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἔπεσον· ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ τῶν δεινῶν φευγόντων καὶ εἰς μίζονα ἐμπιπτόντων.
- 91a Τὸ γινῶθι σαυτὸν πανταχοῦ ὅτι χηρῖσιμον.

4. δι. συλλεφθ. καὶ ἀγρευθέντες As. 6. ἔτι ἀφιασιν As. δι] γὰρ idem. 8. πτερόν, καὶ εἰς ἦθη τὰ ἰαντῶν ἀφικῶνται, πάλιν idem. 9: ἀναλαβόντες idem. 10. σχεδὸν τοσοῦτον ὅσον Suidas, σχεδὸν τοσοῦτον χῶσον Aristophanes. Διονυσίων] Ἰθος ἦν Ἀττικοὶς λέγειν τὰ ἴη καὶ τὸν περιπίπτοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν Διονυσίων· quem morem respexit Megara in Alciph. Epist. I, 39: κληθῆσα ὑπὸ Γλυκίρας εἰς τοσοῦτον χρόνον, ἀπὸ Διονυσίων γὰρ ἡμῖν ἀπήγγειλεν, οὐχ ἦκεις, ubi intt. errant. 14. τὸν M om. 15. τάσσεται M om. 16. συνῆσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον Suidas. 18. ἐπέκτηντο] εἶχον idem. 19. ἐτίθεντο idem. 20. κρατούσης idem. 22. μίζονα διὰ Ds. 23. πῦσιν ἐστὶ. Menander.

90. Suid. s. Διονύσια: Ars. XLIX, 89. τοσοῦτον — Διονυσίων] Arist. Thesmoph. 747, ubi v. Scholia et annotationem Engeri.

91. Arsen. XLIX, 90. Add. hic locus Lobeckii de v. βρέχασθαι disputationi in ann. ad Phrynich. 291.

91a. Arsen. XLIX, 91: Men. Monost. 584.

92. Arsen. I, 1. τὸν — τάσσεται] Greg. Cypr. M III, 91: Macar. VIII, 54. Apost. IX, 95. δώδεκα κτλ.] Suid. s. τὸν κολοφῶνα ἰπίδες.

93. Diog. VIII, 45: Arsen. I, 2. Macar. VIII, 42. Apost. IX, 59a. XVI, 49. Mant. Provv. s. φήχος.

- 94 Τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο: ἐπὶ τῶν ἡττηθέντων ἀλόγως ἐν τῷ πολέμῳ. Συβαρίτας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ τρυφῆς ἀκούω ποιήσασθαι φροντίδα ὑπερβάλλουσαν, καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἔργων καὶ σπουδασμάτων ἀμαθῶς ἔχειν, πάντα δὲ τὸν ἑαυτῶν βίον διάγειν ῥασιωνεύοντας ἐν ἀργίᾳ 5 καὶ πολυτελείᾳ· ἐκδεδιδαγμένοι γοῦν ἦσαν αὐτοῖς οἱ ἵπποι παρὰ τὸν τῆς εὐχίας καιρὸν ὀρχεῖσθαι πρὸς αὐτὸν τῷ ῥυθμῷ· τοῦτο οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνᾶται, ἐπολέμουν αὐτοῖς· σάλπιγγα μὲν οὖν καὶ ἦχον σύντονον καὶ παρακλητικὸν εἰς ὄπλα κατεσείασαν, αὐλοὺς δὲ καὶ αὐλητὰς παρα- 10 λαβόντες, ἐπεὶ ὁμοῦ ἦσαν καὶ τόξευμα ἐκκνεῖτο ἤδη, ἐπέδοσαν ἐκεῖνο τὸ μέλος τὸ ὀρχηστικόν· ὅπερ οὖν ἀκούσαντες οἱ τῶν Συβαριτῶν ἵπποι κατὰ τὴν οἴκοι μνήμην, ὡς ἐν μέσοις ἄντες τοῖς συμποσίοις, ἀπεσείσαντο μὲν τοὺς ἀναβάτας, ἐσκήριτων δὲ καὶ ἐχόρευον καὶ τῆ τε ἄλλῃ τὴν τάξιν 15 συνέχσαν καὶ τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.
- 95 Τὸ κυνὸς κακὸν ὅς ἀπέτισεν: ἐπὶ ἄλλων μὲν ἀμαρτησάντων, ἄλλων δὲ δόντων δίκην.
- 96 Τοὺς πλείονας κακίους δὲ, Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς. 20
- 97 Τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας: Φιλύμονος·
Τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκίς εἶναι κέρας οἷον γράφουσιν οἱ γραφεῖς κέρας βοῦς; ἀργύριον ἰστί· τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς, λέγε

4. τε καὶ As. 6. πολυτελεία, περιηγεσθαι μὲν οὖν ἕκαστα τῶν ἐν Συβαρίεσσι μακρὸν ἂν εἴη τῶν, ἐκεῖνο δ' οὖν ὑμολογεῖ τρυφῆν ἄμαχον. διδιδάσκόμενοι ἦσαν As. 8. ἐπολέμουν δὲ αὐτοῖς, σάλπιγγα cod. Vaticanus apud Iacobsum ad h. l. 9. οὖν As om. 12. ἐκεῖνο: As. 17. τῶν ἄλλων Z. 21. Φιλύμονος Πιερνγίς Stobaeus, A: scribe Πιερνγίω. 22. Ἀμαλθείας Stobaeus, Ἀμαλθείας A. 24. τοῦτο δ' Stobaeus.

94. Συβαρίτας κτλ.] Aelian. N. An. XVI, 23, ubi v. Iacobsius. Fluxit ex Aristotelis Politicis: v. Aristot. Pol. fr. 233^a Muel.

95. K in nott. ad Greg. Cyrp. P III, 77: Arsen. L, 3. Macar. VIII, 56.

96. Anthol. Pal. IX, 366, 7. Diog. Laert. I, 87: ἔλεγε δὲ [Bias], . . . φιλέειν ὡς μισήσοντας [cf. Apost. V, 90^a]. τοὺς γὰρ πλείστοις εἶναι κακοῖς: Clem. Alex. Stromm. I, 14, 61, p. 129 Sylb.: τὸ πάντες ἄνθρω-

ποι κακοί, ἢ οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων κακοί· διχῶς γὰρ ἐκφείρται τὸ αὐτὸ ἀπόφθεγμα, οἱ περὶ Σωτῆδαν τὸν Βυζάντιον Βιαντος λέγουσιν εἶναι, quibuscum consentiant Demetr. apud Stob. Flor. 3, 72, ζ et Schol. apud Iacobsum ad Anth. Palat. T. III, p. 542. Sententiam Mængeius ad Philon. T. I, 361 illustrat.

97. Cf. Apost. II, 53. τὸ τῆς κτλ.] Stob. Flor. 91, 13: Arsen. XLV, 7. Philem. Pteryg. fr. 1 Mein.

- πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει, πάντα σοι γενήσεται,
 φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες, συνοικίαι.
- 98 Τὸ γὰρ βροτειον σπέερμ' ἐφημέρια φρονει,
 καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ καπνοῦ σικιά. *Αισχύλου.*
- 99 Τοῦ Κροίσου παιδὸς σιγηλότερος: Κροίσος γὰρ 5
 ἐκέκτητο υἱὸν ἄφωνον.
- 100 Τὸν τρέχοντα ἐρέθειζε: πρόδηλος· καὶ οὕτω δεῖ
 τοὺς φρονίμους.
- 99a Τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα,
 τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα.: *Ἀγάθωνος.* 10
- 99b Τοῦτο δὲ ἴστιν ὃ λέγουσιν, ὡς φίλος αὐτῷ πᾶς ἀνθρω-
 πος φύσει τί ἴστι καὶ δρθῶς ἔχει.: *Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις.*
- 99c Τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον τρέχει.

1. τοῦθ' ὁ Stobaeus: v. Meinekius. 3. ἐφήμερα Stobaeus: Apo-
 stolii lectionem post Burmannum commendaverunt multi: v. Meinekius
 Men. et Philem. Rell. p. 376. 13. τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς: οἶον δρό-
 μον Photius: cf. Zenob. IV, 85 ibiq. annot.

98. Stob. Flor. 98, 49. Aesch.
 fr. 282 Dind.

99. Greg. Cypr. P III, 79: Ar-
 sen. L, 4.

99a. Arsen. L, 5: Athen. V, 185 A.
 Cf. Kayserus Hist. Crit. tragg. Gr.
 167 sq.

99b. Arsen. L, 6.

99c. Arsen. L, 7: Phot. s. τρέχειν,
 Suid. s. τρέφισθαι. Explicatur ab
 Eustath. ad Hom. II, X, 161, p. 1264,
 15: τὸ δὲ, περὶ ψυχῆς ἔθρον, παροι-
 μίαν ἀπειλίσει, λέγουσαν τὸ περὶ
 ψυχῆς θείν, ὅτι τας ἀγωνιῶν ἐπὶ
 ἰσχύτῳ κινδύνῳ διαπράττεται τί-
 τοῦτο δὲ καὶ ἀγῶνα θανάσιμον Εὐ-
 ρυπίδης [Orest. 878] φησίν, ἐξ Ὀμη-
 ρικοῦ κερθῆσας τὸ νόημα, ὅς καὶ
 ἄλλως ἱερμηνεύων περιφραστικώτερον
 τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον ἀγῶνα [Orest.
 847, ubi v. Matthiae] φησίν, ἐν φ-
 ζῆν ἢ θανειν χρεῖων. τοῖσι τοῖς ὁμοίον
 καὶ παρὰ Ἡροδότῳ [VIII, 74: add.
 VII, 57, ubi v. Valckenaerius, et
 Schweighaeuser Lexic. Herod. s.
 θείων.] τό, θείοντες τὸν περὶ τοῦ παν-
 τὸς ἤδη δρόμον. Usurpavit Arist.
 Vesp. 375: alia indicata sunt in
 annot. ad Zenob. IV, 85: add.

Greg. Nazianz. Epist. 17 [51], p. 779

D: ὁπότε . . . τὸν περὶ ψυχῆς δρό-
 μον τρέχουσι ἄνθρωποι: Synes. Epist.
 4, p. 164 C: ἐπειδὴ τῶν σαφῶς τὸ
 περὶ ψυχῆς θίσκεν: v. annot. ad
 Macar. VI, 39. Apost. X, 41. XVII, 22.

100. Proverbium e versu Hom.
 II, Θ, 293 derivandum est: τί με
 σπεύδοντα καὶ αὐτὸν Ὀτρύνεις: ad
 quem locum Eustath. p. 713, 57
 ita disserit: τὸ δὲ ἐφθῆν Ὀμηρικόν
 ἦγτόν, . . . παρεποιήθη τοῖς μεθ'
 Ὀμηρον εἰς παροιμίαν ὑποφαντικὴν
 ταύτην· σπεύδοντα ἐτρύνεις,
 quo utitur Lucian. Nigrin. 6: τοῦτο
 γάρ τοι τὸ τοῦ Ὀμήρου, σπεύδοντα
 καὶ αὐτὸν παρακαλεῖς: add. Mant.
 Provn. s. μύωπι. Imitati sunt Ho-
 merum etiam Latini: Cic. Epist.
 ad Famil. XV, 15, 3: curquo . .
 ad pacem currentem, ut aiunt, in-
 citarem: id. Epist. ad Attic. XIII,
 45, 2: quod me hortaris, ut eos dies
 consumam in philosophia explicanda,
 currentem tu quidem: id. de Orat.
 II, 44, 186: facilius est enim cur-
 rentem, ut aiunt, incitare, quam com-
 movere languentem: Plin. Epist. I,
 8, 1. III, 7, 15.

- 1 Τὸ ἀρνίον σου λελάληκεν: ἐν Αἰγίῳ, ὡς φασίν, ἀνθρωπεῖα φωνῇ ἐχρήσατο καὶ εἶπε τὰ μέλλοντα.
- 2 Τὸ βασιλικὸν βοῖδιον: ἐπὶ τοῦ Πτολεμαίου βουῆς ἀπέτεκεν ἐξ βοΐδια· πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τοῖς βασιλείαις μετὰ πάσης ἐπιμελείας προσέταξε τρέφεσθαι· χρῆσιν δὲ τοῦτο, ἢ ἐπὶ τῶν θεραπειᾶς πολλῆς ἀξιουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων.
- 3 Τὸ Δίωνος γρῦ: οὗτος ὁ Δίων, Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, ἐπὶ φιλοσοφίᾳ δὲ περιβόητος· ἔχων δὲ ἀδελφὸν 10 παλαιστῆν, Τόψιον καλούμενον, λοιδοροῦμενος ὑπὸ τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ ἀκούων ἄρῶντα ῥήματα, ἐπακολουθοῦντος καὶ ὄχλου πολλοῦ, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγγετο, κατεσταλμένος τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τῶν ἑντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς 15 ὑπομείνας εἶπε πρὸς τὸν νέον οὐδὲ γρῦ· ὁ δὲ ἀδυμῆσας ἀπήγγετο.
- 4 Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐν τῇ γλώσσει τοῦ μαθύοντος.
- 5 Τὸ Φιλοξένου οὐ: ἐπὶ τῶν μεγάλως ἀρνούμενων. 20 Φιλόξενος ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς λατομίας, εἰς ἃς αὐτὸν Διονύσιος ὁ τύραννος ἐπέβαλεν οὐκ ἐπαινοῦντα τὰς τραγωδίας αὐτοῦ, διέτριβεν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας. πν-

1. σο. Ds, Suidas. Explicatio in Diogeniano excidit. Αἰγίῳ] Ἀγύπτῳ Suidas. 2. ἐχρήσατο κτλ.] ἐλάλησεν· εὐρέθη δὲ ἔχον βασιλείον δρόμοντι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ πτερωτὸν, ἔχοντα μῆκος πήχων θ', καὶ τὸν λελάληκε τὰ μέλλοντα Suidas. 3. Differunt paulum BK. 6. τοῦτο Z. 7. ἢ ἐπὶ τῶν εὐτυχοῦντων] KB non agnoscunt. 8. ἢ πολυτοκῶν in fine Z ex Diogeniano adiecit. 9. οὐδὲ τὸ Zenobius. γρῦ A, γρῦ N. 10. τὸ γένος K om. διαβόητος δὲ ἐπὶ φ. Zenobius. δὲ Zenobius om. 11. ἐπικαλούμενον Zenobius. δὲ ὑπὸ idem. 12. καὶ — ῥήματα in K desunt: κ. ἀκ. ῥήματα καὶ ἀρῶντα Zenobius. καίτοι π. ὁ ἐπακολουθοῦντος idem. 14. κατεσταλμένος — τῶν K om. κατεσταλμένος αὐτὸν κατὰ Wyttenbachius, κατιστημένον Finckhiius annot. ad Zenob. 19. φιλοσοφίας A Zenobius. 15. ἑντὸς δὲ] πρὶν ἢ ἐντὸς K. 16. ὑπομείνας] ὑποφῆσας Zenobius. πρὸς τὸν νέον K om., πρὸς τὸν νεανίαν Zenobius. 18. ἐπὶ τῆς γλώσσει Ds. 19. ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τῆν ἀλήθειαν λεγόντων Z ὁ Diogeniano adiecit.

1. Diog. VIII, 30. Suid. s. ἀρνίον et s. τὸ ἀρνίον: Arsen. L, 8.

2. VK in not. ad Diog. VIII, 41: Arsen. L, 9. De Ptolemaeo Philopatore v. Meinekius Anal. Alex. 342.

3. Zenob. V, 54. App. Provn. IV, 91: Arsen. L, 10.

4. Diog. VIII, 43: Arsen. L, 11. Macar. VIII, 40.

5. Scholl. ad Aristid. 264 Fromm. Append. Provn. V, 16. Apost. VI, 68.

- θόμενος δὲ ὁ Διονύσιος ἤξίου αὐτὸν εἰς Συρακούσας παρα-
γενέσθαι· ὁ δὲ πρὸς ταῦτα λαβὼν χάριτην καὶ κατὰ μέσον
γράψας μικρὸν οὐ περὶ τοῦτο μείζον περιεχάραιτεν, ὥστε
τὸ σχῆμα τοιοῦτον· καὶ πλήσας τούτων πάντων τὸν χάρ-
την ἐπεμψεν, ἐμφαίνων ὅτι πολλάκις καὶ μεγάλως ἀρνεῖται. 5
- 6 Τὸ Πάσης τοῦ ἡμιώβολον: οὗτος μαλακὸς ἦν ὁ Πά-
σης ἐπὶ μαγείᾳ διενηνοχῶς· τὸ γὰρ ἡμιώβολον διδοὺς παρ'
ἐαυτῷ πάλιν εὐρίσκει.
- 7 Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἄμπελον, ἣ τόδε
τι γενέσθαι: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. 10
- 8 Τὸ Ἰνπαρχου τειχίον: ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πρα-
γματίων. Ἰνπαρχος γὰρ ὁ Πισισιράτου παρὰ τὴν Πυ-
θίαν τεῖχος ἀκοδόμησε, πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους ἀναγκάσας
ἀναλῶσαι.
- 9 Τὸν Ἰλλαν κραυγάσεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονού- 15
των καὶ κραυγαζόντων· ἐπὶ τὸν Ἰλλαν ἀφανῆ γενόμενον
Ἡρακλῆς ἀποβάς τῆς νεῶς Ἀργεῦς ζητήσας οὐχ εὔρε.
- 10 Τὸ μὲν νόημα τοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμι ἐμόν:
οὕτω γὰρ οἱ δημιουργοὶ ἀστειζόμενοι ἔλεγον· ὁ μὲν Θεὸς
ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δὲ ἐγώ. 20
- 11 Τοῦ Διὸς τὸν σάνδαλον: ἐπὶ τῶν μεγάλα δὴ τινα
προβαλλομένων καὶ καινῶν.
- 12 Τὸ κανοῦν τῆς Θεοῦ φέρεται: ἐπὶ τῶν ἀγνῶν· αἱ
γὰρ ἀγναὶ ἔφερον.

4. τοιοῦτον γενέσθαι 8 Scholiasta. 7. τὸ γὰρ κτλ.] e comici cu-
iusdam versibus superesse videntur: τὸ γὰρ ἡμιώβολον διδοὺς Πύλον παρ'
ἐαυτῷ τοῦτ' ἀνίλαβε: v. VB in nott. ad Diog. l. c. Ceterum Suidas s.
Πάσης sic explicat: ὁ δὲ Πάσης οὗτος μ. ἦν τὴν φύσιν, πάντας δὲ ἀν-
θρώπους ἐν μ. διενήνοχεν, ὥστε ἐκ τῶν ἱκανῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυ-
τελῆ ὀρεῖσθαι καὶ διακονομένους τινάς, καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι.
εἶχε δὲ καὶ ἡμιώβολον ἐκ μιᾶς [vox suspecta] αὐτῷ πεποιημένον, ὃ διαδι-
δόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πικρῶσμοις, παρ' ὧν ἤθελεν ἀνίστασθαι, εἰ ἤβου-
λιτο, πάλιν παρ' αὐτῷ ἠέρισκετο. καὶ Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεῖται
αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ μύθου. 9. ἣ τόδε τι γενέσθαι] Ds non agnoscit.
12. περὶ τῆν Ἀκαθμίαν Suidas. 15. Ἰλλαν idem. 17. καὶ
ζητήσας idem. 18. τῆς Θεοῦ Suidas, Aristophanes. 21. μεγάλα κτλ.]
ὡς μία δὴ τ. Εὐπάλιος Χρυσῶ γίνε Suidas cum Photio. Cf. Meine-
kian Com. Gr. Fr. II, 1, p. 545. 23. ἐπὶ τ. ἀγνῶν] Ds ignorat.

6. Diog. VIII, 40.

7. Diog. VIII, 44.

8. Suidas: Arsen. L, 12. Greg.

Cypr. P III, 81.

9. Suidas: Arsen. L, 13. Diog.

VIII, 33. Apost. VIII, 34.

10. Greg. Cypr. P III, 83: Ar-
sen. L, 14.

11. Suidas: Arsen. L, 15. Photius.

12. Diog. II, 46. Macar. I, 19.

- 13 Τοῦ Βάϋνος χοροῦ: ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀμα-
θῶν. παρόσον ὁ Βάϋν κακοὺς ἐποίει τοὺς μαθητάς.
- 14 Τὸ Ἐπιμελίθειον δέρμα: ἐπὶ τῶν ἀποθέτων κατ-
έκειτο γὰρ παρὰ τῇ Λακεδαίμονι τοῦτο.
- 15 Τὸ μὲν ἐμὸν ἀπ' ἐμοῦ γένος ἄρχεται, τὸ δὲ 5
σὸν ἐν σοὶ παύεται: παραπλησία τῇ· Ἔμοι μὲν τὸ
γένος ἄτιμον, σὺ δὲ τῷ γένει:· Ἰφικράτης σκυτο-
τόμου υἱὸς πρὸς Ἀρμόδιον τὸν τοῦ παλαιοῦ Ἀρμοδίου
ἀπόγονον εἰς δυσγένειαν αὐτῷ λοιδορούμενον ἔφη τόδα.
- 16 Τὸ Φρυγίχου πάλαισμα: κατὰ τῶν πανούργως σο- 10
φιζομένων· προδότης γὰρ οὗτος γέγονε τῶν Λακεδαιμονίων.
- 17 Τὸν Μίδα πλούτον καὶ Κρόϊσου καὶ Κυνήρου:
ἐν ὑπερβολῇ ταῦτα.
- 18 Τορῶνῃ: Διδυμὸς φησιν, ὅτι παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν
ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἐαντιοὺς πρὸς τὰ ἐναν- 15
τία· Ἰσοκράτης δὲ φησι πόλιν εἶναι ἐν Θράκη.
- 19 Τοῦ σελίνου δεῖται: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς νοσοῦντων·
καὶ γὰρ εἰώθασε στεφανοῦν σελίνοις τὰ μνήματα.
- 20 Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν: ἐπὶ τῶν βλαπτόντων ἢ
ὠφελούντων τινάς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄνων· ἀλλήλους 20
γὰρ ἀντικνήθουσιν.

1. Τοῦ C om. Βάβυος C Suidas. χορός C. 2. παρόσον κτλ.]
Suidas non agnoscit. Scribe Βάβυος et cf. Zenob. IV, 81. 3.
Ἐπιμελίθειον Ds. 6. ἐμοὶ μὲν] μὲν A om. 7. ἄτιμον] ὄντιδος
Stobaeus. 11. οὗτος Ds om. 12. Scribe Κινύρου. 14. Har-
pocraton: Τορῶνῃ Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ [S. 63]. πόλις ἐν Θράκη,
ὡς Ἐφορος ἐν δ' [fr. 75 Muell.] ἱστορικ. Τοὺς ἐξέτριους [ἱταίρους codd.
Suidae et Photii v. τοὺς] τραγωδοὺς ἀγωνιέται· Λυκοῦργος ἐν τῷ
πρὸς Δημόδη. Διδυμὸς φησιν . . . ἐναντία: ex hoc loco patet, ea quae
ad Diog. V, 43 de Toronae spongiis scripsi, prorsus delenda esse.
15. ἀρμοζομένων πρὸς τὰ ἐπιόντα Hemsterhusius ad Luciani Tim. §. 51
coniecit, ἀρμοζομένων ἐνότια Tourpius. 18. εἰώθασεν Ds.

13. Suidas: Arsen. L, 16. App.
Provv. I, 46.

14. Diog. VIII, 28. Apost. VII, 73.

15. Arsen. L, 17. τὸ — παύεται].
Plut. Apophth. Regg. cett. 187 B.
παραπλησία — γένει] Stob. Flor. 90,
12; habet Arsenius etiam XLVIII, 6.
Ἰφικράτης κτλ.] Plut. Apophth. l. c.,
Arsen. XXXI, 95: add. Plut. de No-
bil. 21, Stob. Flor. 86, 15. Simile
adscribitur Sostrato dictum apud
Stob. Flor. 88, 14 et Max. Conf.
Serm. 63, p. 676 Comb.

16. Diog. VIII, 29. Macar. VIII,
75. DV III, 80. Apost. XVIII, 3.

17. Diog. VIII, 53. Greg. Cyrp.
L III, 15.

18. Harpocr. 176, 17 Bekk. Dixit
post Hemsterhusium de hoc loco
Kiesslingius de Lycurgi Or. deperd.
fr. p. 67. Proverbium de To-
rona Apost. X, 34 commemoravit.

19. K in nett. ad Diog. VIII, 57:
Arsen. L, 18. Macar. VII, 75.
Apost. XIII, 47. XV, 37.

20. Greg. Cyrp: P III, 78: Arsen.

Τὸ ἄ μετα τῷ β̄.

- 21 *Τραγικός Θεοκρίνης: ἐπὶ συκοφαντούντων. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδορούμενος Αἰσχίνῃ φησί, Τραγικός Θεοκρίνης, βούλεται δὲ λέγειν αὐτὸν συκοφάντην, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιοῦτος, ὡς εἶσι δῆλον ἐκ 5 τοῦ κατὰ Θεοκρίνου, εἴτε Δημοσθένους εἶστιν εἴτε Δεινάρχου οὗτος ὁ λόγος.*
- 20a *Τὸ τῆς παροιμίας ποιεῖς τῆς ἐν τῇ φάτῃ κοιμένης, ἢ οὔτε αὐτῆ τῶν κριθῶν ἐσθία οὔτε τῷ ἴκῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέψει.* 10
- 20b *Τὸ γὰρ ἕαρ οὔτε μία χελιδὼν ποιεῖ οὔτε μία ἡμέρα. Ἀριστοτέλης Ἡθικῆς.*
- 20c *Τὸν ἐν ἄλλοτριῳ χορῶ πόδα τιθέντα περιέργον ἢ παροιμία καὶ γελοῖον ἀποδεικνυσι. Πλουτάρχου.*
- 20d *Τὸ φῶς δ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπω. Εὐριπίδης Ἴφι- 15 γενεΐα ἐν Ἀυλίδι.*
- 20e *Τὸν γὰρ γυναικὸς ὄρκον εἰς οἶνον γράφει.*
- 20f *Τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκείνον τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον λεγόμενον. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι.*
- 20g *Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ.* 20
- 20h *Τὸν ἑβδομον βοῦν ἢ σοφῆ παροιμία.*

1. τραγικός -- συκοφαντούντων] Θεοκρίνης Harpocrates. 7. λόγος] τὸν γοῦν πάλαι μὲν ὑποκριτὴν τραγικόν, ἵστικρον δὲ συκοφάντην εἰκότως ἀνόμασε τραγικόν Θεοκρίνην Harpocrates addit. 8. παροιμίας] κενός Lucianus. κατωκειμένης idem. 11. τὸ — οὔτε] μία γὰρ χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ οὐδ' Aristoteles. 12. Corrige Ἡθικῶν. 13. τὸν μὲν γὰρ Plutarchus. 15. δ'] τόδ' Euripides. 17. τὸν — ὄρκον] ὄρκον δ' ἰγὼ γυναικὸς Athenaeus. 18. λεγόμενον] γενόμενον Aristophanes.

XLIX, 92. Diog. VIII, 48: add. Λαοσ. Encom. comae p. 50, 22 Mill.: ἡ γὰρ παροιμία μοι συμβεβούλευκεν ἀντιθέειν τὸν ἕοντα.

20a. Arsen. XLIX, 93: Lucian. advers. indoct. 30. DV II, 83. Apost. VIII, 42.

20b. Arsen. XLIX, 94: Aristot. Eth. ad Nicom. I, 6. Apost. XI, 63.

20c. Arsen. XLIX, 95: Plutarch. qua quis rat. se ipse sine invid. laud. 3, p. 540 B. Adhibet Plutarchus etiam Sympos. Quaest. V, 1, 2, p. 673 D: ἰγὼ δὲ, καθὼς ἐν ἄλλοτριῳ χορῶ πόδα τιθέντα, εἶπον κτλ.

20d. Arsen. XLIX, 96: Eurip. Iphig. Aul. 1250.

20e. Arsen. XLIX, 97: Xenarch. apud Athen. X, 441 E. Plut. Boiss. 5. Apost. VI, 56.

20f. Arsen. XLIX, 98: Arist. Equitl. 895.

20g. Arsen. XLIX, 99: Menand. Monost. 506.

20h. Arsen. XLIX, 100: Suid. s. ἑβδοματος. Macar. II, 89. Apost. V, 8. Respexit, ut videtur, Liban. Oratt. T. IV, p. 160 R.: ἀτιχῶς λίθινοί τισες ὄντες, περι ὧν ἡ καλῆ παροιμία, βοῦς ἑβδομος.

21. Harpocr. 95, 14. Κτησιφώντος] §. 313, p. 329 R., ubi cf. Disenius.

- 22 *Τρέχει τὴν ἰσχάτην: ἐπὶ τῶν τὰ λοιπὰ πνεόντων.*
- 23 *Τρικέφαλος Ἑρμῆς: παρόσον ὁ λόγος μέγιστα ἰσχύει· οἱ δὲ φασιν αὐτὸν τρικέφαλον ὡς διδάσκοντα τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχοντα ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέροι ἢ ὁδός, ποῦ δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. 5 ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορος φησί, Προκλείδης Ἰππάρχου ἑραστής.*
- 24 *Τροχίλος θραπέυει κροκόδειλον: ἐπὶ τῶν φρόβω τοῖς κρείττοσι δουλεύοντων, ὅμως καὶ αὐτῶν ὑπὲρ ἐκείνων ὠφελουμένων·. Ὁ κροκόδειλος σήχεται τε ἅμα καὶ 10 κέχηεν· ἐμπύπτουσαν οὖν αἱ βδέλλαι καὶ λυπούσιν αὐτὸν ὅπερ εἰδὼς ἱατροῦ δαίται τοῦ τροχίλου. ἔστι δὲ ὁ τροχίλος ὄρνις τῶν ἐλαίων εἰς, καὶ παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν ἀλάται, καὶ ὃ τι ἂν εὐχὴ πασχυλέων βόσκειται· πλήρης οὖν βδελλῶν γενόμενος ὁ κροκόδειλος, ἐπὶ τὴν ὄχθην 15 προσελθὼν κατὰ τοῦ ἀκτίως κέχηεν· ὁ τοίνυν τροχίλος ἐμβαλὼν τὸ ράμφος ἐξάγει τὰς προσηρημένας· καρτερεὶ δὲ ὠφελούμενος ὁ κροκόδειλος καὶ ἀτραμαί· καὶ ὁ μὲν ἔχει δειπνον τὰς βδέλλας, ὁ δὲ ὀνίναται, καὶ τὸ μηδὲν ἀδιπῆσαι τὸν τροχίλον λογίζεται οἱ μισθός·· Κεῖ μὲν φ 20 δὲ καὶ ὑπνώττοντι τῷ κροκοδαίλῳ ἐπιβουλεύει ὁ ἰχθυόμων καὶ ἐμφύς τῇ δέρῳ, πολλάκις ἀπέπνιξεν αὐτόν· ἀλλ' ὃ γε τροχίλος ὑπεραγρυπῶν τοῦ τροφίως βοᾷ καὶ παίζει κατὰ τῆς ῥινόσ αὐτόν καὶ ἀνίστησι καὶ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ὑποθίγει.*
- 25 *Τρεῖς ἔξ ἧ τρεῖς κύβοι: οἱ μὲν τρεῖς ἔξ νίκην, οἱ δὲ 25 τρεῖς κύβοι κερτοί.*

1. *τρέχειν* Suidas. *ἐπὶ τῶν κτλ.*] horum loco citat Suidas Polyb. XVIII, 35, 6: *ἐὰν τὸ δὴ λεγόμενον τρέχων τὴν ἰσχάτην, ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους καταφεύξονται κτλ.*: v. Schweighauser ad h. l. 2. *Τρικέφαλος* — *διδάσκοντα*] *τρικέφαλος: ὁ Ἑρμῆς, ὡς περ διδάσκων Photius.* 4. *ἔχων* idem. 10. ὁ γούν As. 11. *εἰς αὐτόν καὶ* As. αὐτόν As om. 12. *ἔστι* — ὄρνις] ὁ μὲν τρ. ὄρνις ἰστί As. 15. οὖν] γάρ As. βδελλῶν] αἰτῶν As. ὁ κροκόδ. As om. 16. τῆς As. 17. *ἐμβαλὼν* As. 20. *μισθόν* As. 21. *δὲ καὶ*] μὲν γάρ καὶ ὑπερνωττοντι ἐπιβουλεύει As. 22. *δέρῳ* As. 23. VV. *ὑπεραγρυπῶν* τ. τρ. ex antecedentibus huc Apostolius posuit.

22. Suidas: Arsen. L, 21. Cf. Apost. XVI, 99c.

23. Photius: Suid. Etym. M. 766, 24. Harpocr. 178, 4 Bekk. *Φιλόχορος*] fr. 69 Muell. De Mercurio tricipite v. Sluiterus Lectt. Andoc. 41 Lugd. Cf. Apost. praef. §. 8.

24. *Κροκόδειλος* — *τροχίλου*] Aelian. N. An. III, 11. *ἔστι* — *βόσκειται*] Ael. l. c. VIII, 25. *πλήρης* — *μισθός*] Aelian. l. c. III, 11. *κεῖ μὲν φ κτλ.*] Aelian. l. c. VIII, 25.

25. Suidas: Arsen. L, 22. Append. Provn. IV, 99. Apost. VIII, 72.

- 26 Τριτογενείας ἔφθοναίς: ἐπὶ τῶν ἐνδόξων καὶ φρο-
νίμων. λέγεται δὲ Τριτογενής ἢ Ἀθηναῖα, ἥτοι ὅτι ἐκ τῆς
νυδύος καὶ τῆς μητέρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν·
ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, φθίνοντος,
ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι μετὰ Ἀρτεμιν τρίτη καὶ 5
Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ὅτι ἐπεὶ τρίτῳ τῆν κεφαλὴν Ἀθη-
ναῖοι ἔλεγον.
- 27 Τρεῖς παρ' ἀσπίδα στῆναι βραύτερον ἢ ἄπαξ ἀν-
αγωνίσασθαι τῇ πενίᾳ: τοῦτο ἐκ τῆς τραχυδίας.
- 28 Τρίτου κρατῆρος ἐγτύσω: ἐπὶ τῶν μεμνημένων τὰ 10
τελεώτατα καὶ σωτηριωδέστερα· τρεῖς δὲ ἦσαν κρατῆρες· καὶ

4. φθίνοντος τρίτη Z: hoc loco plura verba excidisse Kusterus ad Suid. l. c. et Mullachius ad Democr. fr. p. 120 monuerunt. Recte: variis autem veterum locis inter se collatis oratio manca sic fere reconcinanda videtur: ἢ ὅτι τρίτη φθίνοντος ἐτίχθη· ἢ ὅτι τῇ τρίτῃ τοῦ μητρὸς ἐγεννήθη· διὸ καὶ ἰορτὴν τῇ τρίτῃ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· v. Scholl. Ven. ad Θ l. c.: ἢ ὅτι τρίτη φθίνοντος ἐτίχθη· καὶ παροιμία κτλ.: Tzetz. ad Lycoph. l. c.: ἢ ὅτι κατὰ Κυλλισθίην [p. 271 Geier.] τρίτη τοῦ μητρὸς ἐγεννήθη· διὸ κατ' Ἀθηναίους ἢ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνῶν: Bekk. Anecd. I, 306, 32: τρεῖς τὸ μῆνες: ἰορτὴ ἀγομένη Ἀθηνῶν τῇ τρίτῃ: add. Harpocr. 178, 15. Cramerii Anecd. Oxon. II, 264 et v. ann. ad Macar. VIII, 9, ad Apost. I, 16. 6. ἐπεὶ ἐπεὶ] ὅτι. om. Suidas, ἐπεὶ Z. τρεῖς τὸ κρατῆρος Suidas. Ἀθηναῖοι] Ἀθαμᾶνες Hesych. s. τρεῖς, Photius; ad eandem lectionem etiam Choeroboscus dicit: v. Schleussnerus ad Etym. Gudian. 1051. 7. ἐλεγον] post hanc vocem Apostolius lacunae signum posuit: aut quae in Suida sequuntur addere voluit: ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο· ἢ τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεσθαι αἰτία· ἢ γιννητικῆ· ἢ ὅτι ἀπελούατο ἐν τῷ Τρίτωνι τῷ Λιβύης ποταμῷ: aut quae EZ habent: ἢ ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς, ἢ πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει [Democriti verba: Diog. Laert. IX, 46. Suid. s. τριτογένεια: accuratius Philo- sophi sententiam, de qua v. Lobeckius Aglaoph. I, 157, refert Schol. Ven. ad Hom. Θ l. c.]. τρία γὰρ ἴσθι, ὅσποτα, | δι' ἃν ἅπαντα γίνεται [γίνετα Stobaeus], ἢ κατὰ τὸν νόμον [τοὺς νόμους Stobaeus, Meinekius], | ἢ ταῖς ἀνάγκαις ἢ [ἢ τὸ Stobaeus] τρίτον ἔδει τινα: sunt Menandri versus ex Stob. Flor. 43, 15, Ἐμπιραμένης fr. II Mein. 10. Τρίτου — Ὀλυμπίων] τρίτου κρατῆρος· τοῦ Σωτήρος· ὃν καὶ τέλειον

26. Integrum proverbium cum proba explanatione exstat apud Schol. Ven. ad Hom. II, Θ, 39: καὶ παροιμία· παῖς μοι τριτογενής εἶη, μὴ τριτογένεια· ἀρῆνός τις γὰρ αὐτοῖσθαι γυναικίς: add. Suid. s. τριτογένεια. φρονίμων] nam Minerva ἢ αὐτῇ ἱασι τῇ φρονήσει, ut explicat Tzetz. ad Lycoph. 519. λέγεται δὲ κτλ.] Suid. s. τριτογενής: Phot., Tzetz. l. c., Eustath. ad Hom. II, Δ, 504, 15. Θ, 696, 38, ad Odys. Γ, 1473, 12 et qui ex eodem fonte

plura addit Choeroboscus in Etym. M. 767, 40: brevissime rem tractant Hesych., Scholl. Ven. ad Hom. II, Δ, 515, Etym. Gudian. 535, 32: add. Cornutus de Nat. Deor. 20, ubi v. Osannus.

27. Ante oculos habuisse videtur auctor incoertus Eurip. Med. 250: ὡς τρεῖς ἂν παρ' ἀσπίδα Στῆναι θίλοιμ' ἂν μῦλλον ἢ τεκεῖν ἄπαξ, quo loco usus est Lucian. Gall. 19.

28. Τρίτου — Ὀλυμπίων] Suidas: Photius. Graecis hominibus in

τὸν μὲν πρῶτον ἔλεγον Ὀλυμπίων, τὸν δὲ δευτέρου Ἡρώων· Πλάτων ἐν πολιτείᾳ· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπιονικῶς τῷ σωτήρι τῆς Ὀλυμπίας. ἐλέγχετο καὶ τρίτος ἢ ἐντελής θυσία ἐκ οὐός, κριοῦ καὶ τράγου, καὶ φυλῆς μέρος τρίτου.

- 29 Τραγικὸν πάθος: ἐπὶ τῶν μιστῶν συμφαρῶν: Οἱ 5
 τράγοι μάχονται πρὸς τράγους ὑπὲρ τῶν θηλειῶν,
 ὡσερ ὠραίων γυναικῶν, καὶ οἱ ταύροι πρὸς ταύρους, καὶ
 ὑπὲρ ὄνων οἱ κριοὶ πρὸς τοὺς ἀντροῦνθας. ἀργῶσι δὲ καὶ
 ἐπὶ τὰς θηλείας καὶ οἱ θαλάττιοι κύνδαροι· γίνονται δὲ
 ἐν τοῖς ἄσπροις καλουμένοις χωρίοις καὶ εἰσὶ ζηλότυποι, 10
 καὶ ἴδοις ἂν μάχην ὑπὲρ τῶν θηλειῶν καρτεράν· καὶ ἔστιν
 ὁ ἀγὼν οὐχ ὑπὲρ πολλῶν, ὡς τοῖς Ἀργείοις ὁ πόλεμος, ἀλλ'
 ὑπὲρ τῆς ἰδίας γαιμετῆς, ὡς τῷ Μενέλαῳ πρὸς τὸν Πύριν.

ἔλεγον τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Ὀλυμπίων φασὶ Suidas. Meliora praebebat Schol. Plat. 325 Bekk.: τὸ τρίτον τῷ Σωτήρι, ἐπὶ τῶν τελείως τε πραττόντων· τὴν γὰρ τρίτος σπονδῶν καὶ τὸν τρίτον κρατῆρα ἐκίοντων τῷ Διὶ τῷ σωτήρι. τέλειος γὰρ ὁ τρίτος ἀριθμὸς [cf. de hac numerorum doctrina Wyttenbachius ad Plat. T. VII, 1, 30.], ἐπισημὴ καὶ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος ἔχει, καὶ πρῶτος οὗτος τῶν ἀριθμῶν ἀρτιοπέριττος. τέλειος δὲ καὶ ὁ Ζεὺς, ὥστε κατὰ λόγον τρίτον τῷ Διὶ σπένδεται τε καὶ ὁ κρατῆρ τρίτος τίθεται. Σοφοκλῆς Νανκλῆται fragmentum v. apud Apost. X, 5^a. Adiciam e Schol. ad Pl. Phileb. 383: τὸ τρ. τῷ σ.] ἐν μεταφορᾷ εἴρηται τοῦ ἐν ταῖς συνοισίαις ἔθους. . . ἔλεγον δὲ αὐτὸν [sc. τρίτον κρατῆρα] καὶ τέλειον, ὡς Ἡρόδοτος Ἀνδρομάδα καὶ Ἀριστοφάνης Τυγνηστούς.

1. Ἡρώων] post hoc verbum v. τὸν δὲ τρίτον Σωτήρος excidisse Gaisfordus recte monuit. 2. τὸ Plato. 3. τε καὶ idem. Ὀλυμπίῳ Διὶ idem. [ἐλέγχετο κτλ.] perverse duos articulos in unum coadunasse et loco plane alieno positos esse docet Suidas s. τριτῆς φυλῆς μέρος τρίτον. αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη τριτύς καὶ ἔθνη καὶ φαίριος, ὡς Ἀριστοτέλης φησί. Τριτῆς ἢ ἐντελής — τράγον. 5. ἐπὶ — συμφαρῶν] ἀμφοῶς μιστῶν Suidas c. reliquis. 7. ὡσερ] ὡς ὑπὲρ As. Ceterum in initio As verba aliter collocavit. 8. δὲ καὶ] καὶ As om. 12. Ἀργείοις] σαργότις As, σκίροις Pāntinus: laudat Oppian. Hal. IV, 375 Iacobusius. 13. ὑπὲρ τῆς ἰδίας συννόμου, ὡς ὑπὲρ γαιμετῆς τῷ As.

proverbio est τὸ τρίτον τῷ Σωτήρι, ut compertum e Platone aliisque habemus: Plat. Charmid. p. 167 A, Phileb. 66 D, ubi v. Stallbaumius, Legg. III, 692 A, Epist. VII, 340 A: dicitur de re nunc tandem finienda et plane absolvenda: hanc enim proverbii vim esse contra Erasmus Heindorfius ad Plat. Charm. l. c. et Astius ad Plat. Reip. IX, p. 603 docuerunt. De secundo poculo uberius egit Plutarchus Instit. Rom. 25, p. 270 A. Et hoc in prover-

bium abiit: Lucian. Pisc. 39: οὐκ οὖν δευτέρου κρατῆρος ἤδη καταρχώμεθα: add. Apost. X, 77^a. Πλάτων] Reip. IX, 583 B, quem locum explanat C. O. Muellierus ad Aesch. Eumen. p. 188: add. annot. ad Apost. X, 5^a. I, 10. Ceterum hunc usum conviviorum praeclare in suam rem convertit Pind. Isthm. V, init., ubi v. Dissenius. ἐλέγχετο κτλ.] Suid. s. τριτῆς.

29. Suidas: Phot. Hesychius. Cf. κτλ.] Aelian. N. An. I, 26.

30 Τροφονίου κατὰ γῆς παίγνια: καὶ παροιμία·
 Ἐς Τροφονίου μεμάντευται. ἐν Λεβαδίᾳ χρηστήριον
 ἦν, ὃ Καταβάσιον ἐκάλουν· στόμιον γάρ τι ἦν, ὡς τὰ
 ἄκρα δύνασθαι μόνον τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ Θεῷ
 χρωόμενοι, ἀγνεύσαντες πρῶτον ἄρισμένως καὶ κοσμήσαν- 5
 τες ἑαυτοὺς ἰερῷ τινι σχήματι, ἀρποτέροις ταῖς χερσὶ με-
 λιτετούτας λαβόντες, οὕτως ἐκάθισον ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ
 αἰφνίδιον ἤρπάζοντο, καὶ κατέδον ἐπὶ τῆς γῆς· τὰς δὲ
 μελιτετούτας, ὃ ἐστὶ μάζας, ἐλάβανον ὑπερ τοῦ μὴ ἀδε-
 κηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντησάντων ὕψων. 10

31 Τρυγόνος λαλίστερος: ἐπειδὴ καὶ αἱ τρυγόνες οὐ
 μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθοῖσι μέλουσιν ἤχουσι,
 καὶ ἐκ τῆς πυγῆς λαλοῦσιν, ὡς Αἰλιανὸς φησὶν· Οἱ τὰς
 θαλασσίους τρυγόνας θηρώντες, ἐσθήκασιν ὀρχούμενοι
 καὶ ᾄδοντες εὐ μάλα μουσικῶς· αἱ δὲ, καὶ τῇ ἀκοῇ θάλ- 15
 γονται, καὶ τῇ ὄψει τῆς ὀρχήσεως κηλοῦνται καὶ προσίασιν
 ἔγγυτέρω· οἱ δὲ ὑπαναχωροῦσιν ἡσυχῇ καὶ βιάθην, ἐνθα
 δῆπου ταῖς δειλαίαις πρόκειται δίκτυα ἐκπεπετασμένα, εἴτα
 ἐμπίπτουσιν εἰς αὐτὰ καὶ ἀλίσκονται· Λέγει Λεωνί-
 δης ὁ Βυζάντιος ἰχθύων φύσεως τε καὶ κρίσεως ἄπειρον 20
 ἄνθρωπον ἀρπάσαντα ἐκ δικτύου τρυγόνα, ᾤετο δὲ ἄρα
 ὁ δυστυχῆς ψῆτταν εἶναι, φέροντα ὡς εἶχον, ἐπὶ κόλπῳ
 βαλεῖν καὶ βαδίζειν, ἵνα λάθῃ, ὡς τι ἀγαθὸν εὐρών, εἴτα
 καὶ εἰς ἐμπολὴν κερδαλέον ἑαυτῷ ἔχη ἄρπαγμα· ἡ δὲ ἄρα
 ἤλγησε πιεζομένη, καὶ παίει τῷ κέντρῳ διαίφρατα, καὶ ἐξέχευε 25
 τοῦ δυστυχοῦς κλέπτου τὰ σπλάγγνα, καὶ ἐσεῖτο παρὰ τῇ
 τρυγόνι νεκρὸς ὁ φῶρ, ἐναργῆς ὄλεγχος ὢν οὐκ εἰδὼς ἔδρασε.

1. Τροφονίου Suidas. καὶ — μεμάντευται.] Suidas ignorat. Ad-
 iecta sunt e Scholl. ad Greg. Naz. l. c., ut ex ann. ad DV l. c. appa-
 ret. 4. μόνα Suidas. 5. ἄρισμένως ἡμέραις idem. 7. λα-
 βόντες] ὃ ἴσπε μάζας μέλιτι δεδιμμένας Suidas addit. 8. κατέδονον
 Suidas. 9. μελιτεούτας — μάζας] μάζας idem. ὄρειον addit non-
 nulla Suidas. 12. καὶ] L om. μέρεσιν L. 13. καὶ — λαλοῦ-
 σιν] ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν, ὡς φασί, κίμπλωστα, sc. φθί-
 γεται As. 14. θαλαττίους] As om. θηρώντες] addit As nonnulla.
 18. δῆπου καὶ ὁ δόλος ταῖς As. 19. ἀλίσκονται, ὀρχήσιν καὶ ψῆ
 ἤρημναι πρῶτον As. 21. τοῦ δικτύου As. 22. ἐπιπόλιον ἐκ-
 βαλεῖν As. 23. εὐρών — καὶ] εὐρόντα, καὶ As. 24. ἐχεῖν As.

30. Suidas: DV II, 50. Lemma ex Cypr. L III, 12: Arsen. L, 23.
 Gregorio Nazianzeno sumptum est: καὶ — φησὶν] Aelian. N. An. XII,
 v. Oratt. 39, 5. ἐς Τρ. μμ.] Apost. 10. Οἱ τὰς — ἀλίσκονται] Aelian.
 VI, 82. l. c. I, 39. ἄγει κτλ.] Aelian. l. c.
 II, 50.

31. Τρυγόνος — ἡγαῖα] Greg.

- 32 Τραγιὸς πίθηκος: ἐπὶ τῶν παρ' ἄξιαν σεμνυ-
νομένων.
- 33 Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα: ἤρουν εὐμετάβηλα.
- 34 Τρικέφαλος Γηρῶννη: ἐπὶ τῶν θηριαγωμένων:·
Φασι γὰρ Γηρῶννην, ὡς τρικέφαλος ἦν· ἀδύνατον δὲ ὁ
σῶμα τρεῖς κεφαλὰς ἔχειν· ἦν δὲ τοιόνδε τοῦτο· πόλις
ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ Τρικαρηνία καλουμένη· ἦν δὲ
Γηρῶννης ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις ὀνομαστός, πλοῦτῳ τε
καὶ ἄλλοις διαφέρων· εἶχε δὲ καὶ βοῶν ἀγέλην θαυμασίην,
ἐφ' ἣν ἔλθων Ἡρακλῆς ἀντιποιούμενον Γηρῶννην ἐπει- 10
ναν· οἱ δὲ θωάμενοι περιελαυνομένας τὰς βοῦς ἐθαύμαζον·
ἦσαν γὰρ τὸ μὲν μέγεθος μικραὶ, ἀπὸ δὲ κεφαλῆς ἐπὶ τῇ
ὄσφρϊ μικραὶ καὶ σιμαὶ, κέρατα οὐκ ἔχουσαι, ὡσὰ δὲ μα-
κρὰ καὶ πλατεῖα, πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν ἔλεγον
τινὲς, Ἡρακλῆς ταύτας περιήλασεν, οὐσας Γηρῶννου τοῦ 15
Τρικαρηνου· τινὲς δὲ ἐκ τοῦ λεγομένου ὑπέλαβον αὐτὸν
τρεῖς ἔχειν κεφαλὰς.

Τὸ ᾤ μετὰ τοῦ ὕ.

- 35 Τυφλότροπος ἀσπάλακος: τοῦτο τὸ ζῷον οὐκ ἔχει
ὀφθαλμούς· φησι δ' αὐτὸ Σησιμίβροτος ὑπὸ τῆς Γῆς τυ- 20
φλωθῆναι διὰ τὸ φθίρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας
μικροτάτους καὶ ῥύγχον ὡσεὶ γαλῆς καὶ ποδας ὡς ἄρτιου.
- 32^a Τράγον ἀμέλγειν: ἐπὶ τῶν ἀνάρμοστων τι ποιούντων καὶ
ἀνόητων· ὅθεν καὶ Διογενιανός· πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων 25
ἢ ὁ τὸ κόσκινον ὑποτιθεῖς ἀφρονέστερος;

2. Suidas in fine addit: Δημοσθένης καὶ ἄλλα πολλὰ ἐκπῶν εἰς τὸν
Λαγίην, φάσκων ὑποκρινόμενον τοῖς ποιηταῖς τραγωδιῶν, εἶτι καὶ πίθη-
κον προσεγόρευσεν· ἦτοι ὅτι βραχὺς ἂν τῷ σώματι εἰσῆι εἰς τὴν σκηνήν,
ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μικρὸν ζῷον ἐστὶ, εἰς τοῦτο ἐπέσκωπε τὸν Λαγίην, ὡς
ἀνθρώπους ὑποκρινόμενος τραγωδίας μιμούμενον. 5. φασι—ἦν] Γηρῶννην
φασὶν εἶτι τρικέφαλος ἐγένετο Ps. 9. τοῖς ἄλλοις Ps. 12. μακρὰ καὶ Ps.
13. τὴν ὄσφρῖν Ps. 19. ταῦτο — ἔχει] διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὰ ζῶον
τοῦτο Suidas: v. K in nolt. ad Diog. VIII, 25. 22. ῥύγχος Suidas.

25. ἐπιτιθεῖς A. ἀφρονέστερος post ἀμέλγων Ds collocat.

32. Greg. Cyr. P III, 85: Ar-
sen. L, 19.

32^a. Arsen. L, 20. Cf. Diog.
VII, 95.

33. Greg. Cyr. L III, 16: Ar-
sen. L, 24. Apost. X, 28.

34. Arsen. L, 25. φασι κτλ.]
Palaeph. n. ἀπίστ. 25.

35. Suidas: Arsen. L, 26. DV
III, 79. Adhibuit Cleomed. κατὰ
θεωρ. II, 1, p. 86 Balf.: κατὰ πολὺ
τῶν σκαλιῶν τυφλότροπος.

- 36 *Τυφῶνος πολυπλοκάτερον: Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραινωθήναι ὑπὸ τοῦ Διός· τούτου ποιικιλότερον.*
 37 *Τυφλὸς τὰ ὄτα, τὸν τε νοῦν, τὰ τ' ὄμματα εἶ.*
 38 *Τυφλὸν ὄνειρον: ἐπὶ τῶν ἀπατηλῶν.*
 39 *Τυφογέρον: ἐπὶ τῶν τυφομανῶν γερότων.* 5

Τὸ τ̄ μετὰ τοῦ ᾠ.

- 40 *Τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονες εἰσιν οἱ συκοφάνται.*
 41 *Τῶν ἀνεφύκτων μὴ ἐπιχειρεῖ.*
 42 *Τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπισρον καλὸν ἐστίν: 10*
*Εὐριπίδης τὸν καλὸν Ἀγάθωνα περιλαμβάνων ἐν τῷ συμ-
 ποσίῳ καὶ καταφιλῶν ἤδη γενειῶντα πρὸς τοὺς φίλους εἶπε,
 Μὴ θαναμάζετε· τὸ παροιμιῶδες τοῦτ' εἰπῶν.*
 43 *Τῶν δ' ὄνων οὐ μοι μέλει*
 41a *Τῷ οἰκείῳ μέτρῳ παραμέτρει.* 15
 43a *Τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεραΐτου παρῴησις ἦτορ ἔμ-
 λεν ἢ χελώνη μυῖων τὸ κῆς παροιμίας.*
 43b *Τῷ γὰρ ποιοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει: Εὐριπίδου ἡ
 γνώμη.*

3. τὰ] τὰ τ' L. 4. τυφλόν — ἐπὶ] τυφλῶν ὄνειρον: ἦτοι
 Ds. 7. συκοφαντοῦντες Suidas. 9. ἀνεφύκτων A. 10. VV. τῶν
 — ἰστίῳ Plutarchus post v. θαναμάσητε posuit. 13. θαναμάσητε Plu-
 tarchus. τὸ κτλ.] Plutarchus om. 15. καὶ παραμετρῆς τῷ ο. μ.
 ἐκείτῳ Lucianus.

36. Suidas: Arsen. L, 27. Greg. Cypr. P III, 72.

37. Greg. Cypr. L III, 17: Arsen. L, 28.

38. Diog. VIII, 26: Arsen. L, 29.

39. K in Append. Provv. V, 1: Arsen. L, 30.

40. Suidas: Arsen. L, 31. »Flosculus opinor Eunapii»: Bernhardus.

41. Arsen. L, 32. Diog. Laert. I, 86: ἔλεγε [Bias] . . . νόσον ψυχῆς τὸ τῶν ἀδυνάτων ἰρᾶν: poeta incert. in Boisson. Anecd. I, 163: τοῖς ἀνεφύκτοις μὴ βαλεῖν χεῖρα σκόπει.

41a. Arsen. L, 33: Lucian. pro Imagg. 21.

42. Plut. Apophth. Regg. cett. 177 A: Arsen. L, 38. Eandem historiolum narrant Plut. Erot. 24,

p. 770 C. Aelian. V. Hist. XIII, 4. Plut. Alcib. 1. Usam v. μετόπισρον metaphoricum Iacobusius Ann. ad Anth. III, 1, p. 129 illustratum dedit.

43. Suidas: Arsen. L, 34: Photius. Est ultima pars proverbii a Suida s. ἀποτίμου allati: ἀποτίμου [μοι: Scaliger Strom. 1196 inseruit] τῆς ἀμαξῆς· τῶν δ' ὄνων οὐδ' ἐν μέλει: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ οἰκία τημελούντων, τῶν δὲ ἀλλοτριῶν ἀμελούντων. παρόσον οἱ ἴδιαν ἔχοντες ἄμαξαν, ὄνους δὲ μισθοῦμενοι ἀμελοῦσιν αὐτῶν.

43a. Arsen. L, 40: Iulian. Epist. 59. Cf. Apost. XVIII, 18.

43b. Arsen. L, 46: Stob. Flor. 29, 34. Cf. Zenob. V, 93: add. Gram. Anecd. Oxon. IV, 255.

- 44 *Τῷ θρίῳ τὴν ἐγγέλων: θρίον τὸ φύλλον τῆς οὐκῆς·
τραχὺ γὰρ ἐστίν· αἱ δὲ ἐγγέλους ὀλισθηραὶ· πρὸς τὸ λαμ-
βάνειν οὖν αὐτὰς κατάλληλον.*
- 45 *Τῶν πλειόνων ἢ ψῆφος νικᾷ.*
- 46 *Τῶν ἀχαριστῶν αἱ δωρεαὶ ἀνατρέπονται.* 5

Ἄρχῃ τοῦ ὕ στοιχείου.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ β̄.

- 47 *Ἔβρις ὕβριν ἐτικτε καὶ ψόγος ψόγον.*
- 45a *Τῶν δυστυχοῦντων οὐδὲ εἰς φίλος.*
- 45b *Τῶν δυνατῶν τι κέλευ· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροις.* 10
- 46a *Τῷ γὰρ ὄντι ἢ νεότης εἰς πᾶν ἐπίδοσιν ἔχει· Πλάτων.*
- 46b *Τῶν δὲ σωμάτων θηλυνομένων καὶ αἱ ψυχαὶ ἐπὶ πολὺ
ἀρῆωσσότεραι γίνονται· Ξενοφῶντος.*
- 46c *Τῶν γὰρ πλούτων ὄδ' ἀριστος γενναῖον λέχος εὐρεῖν·
Εὐριπίδου.* 15
- 46d *Τῶν γὰρ καλῶν παράλειψις οὐχ ἦττον ἢ τῶν βλαβερῶν
ἢ πρᾶξις ἀνιαρόν ἐστι καὶ ταραχώδες· Πλουτάρχου ἢ γνώμη.*
- 46e *Τῷ ποροῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνον κλέος· Αἰσχύλου.*
- 47a *Ἔβριν τε τίκτει πλοῦτος ἢ φειδῶ βίον· Εὐριπίδου.* 20
- 47b *Ἔβρις καὶ οἶνος ἀποκαλύπτειν εἰώθασι φίλοις τὰ ἦθη
τῶν φίλων.*
- 47c *Ἔβρις μικρῶν κρατοῦντα φροῦσθαι μέγα.*

3. κατάλληλον σκοπεῖ Da. 9. οὐδὲ εἰς] εὐτυχῆς εὐδεις Menander.
10. Κενταύροις Suidas. 12. ἐπὶ Xenophon om.: v. Breitenbachium.
13. γίγνεται Xenophon. 20. Εὐριπίδου Ἰππολύτου Stobaeus. 22.
Μενάνδρου in fine addunt Z et auctor incertus Crameri; Πλουτάρχου
Maximus. 23. μέγα] ἄλλου τινός Z addit, θεολόγου Antonius et Georgides.

44. Diog. VIII, 55: Arsen. L, 47.

45. Arsen. L, 35. In senten-
tiam cf. Plat. Legg. I, 627 A.

45a. Arsen. L, 36: Menand. Mo-
nost. 502.

45b. Arsen. L, 37: Suidas. Cf.
Apost. XVI, 2.

46. Arsen. L, 39: X. Oecon. 4, 2.

46a. Arsen. L, 41: Stob. Flor.
52, 13. Plat. Theaet. 146 B.

46b. Arsen. L, 42.

46c. Arsen. L, 43: Stob. Flor.
67, 10. Eurip. Androm. fragm.
20 Matth.

46d. Arsen. L, 44.

46e. Arsen. L, 45: Clem. Alex.

Stromm. IV, 7, 50, p. 211 Sylb.
Aesch. fr. 292 Dind.

47. Greg. Cypr. P III, 86: Arsen.
LI, 29.

47a. Arsen. LI, 30: Stob. Flor.
93, 3. Eur. Hippol. fr. 10 Matth.

47b. Arsen. LI, 31. XXXVI, 64:
Max. Conf. Serm. 30. p. 617 Comb.,
inc. auctor in Cram. Anecd. Oxon.

IV, 254. Plut. fr. 39 Wyt., Me-
nand. fr. fab. inc. 354 Mein.

47c. Arsen: LI, 32: Anton. Mel.
51 Fabr., Georg. Gnom. in Boiss.
Anecd. I, 91.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ γ̃.

48 Ἐγὼ νύξ: ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ δ̃.

49 Ἐγὼ κεφαλὰς τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀμηγάνων. Ἰστορεῖται γὰρ ἡ ὕδρα, ὡς ἐν τῇ Λέρονῃ ἦν ἔχουσα κεφαλὰς 5 ἑκατόν· ὡς δ' ἐξ ἐπιταγῆς Εὐρυσθέως ἐκελεύσθη ὁ Ἡρα-

48a Ἐγὼ αἰνεῖν μὲν ἄριστον ἀνδρῖ. Δεύτερον δὲ φῶν καλὸν γενέσθαι. Τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως. Σιμωνίδου αὐταὶ αἱ παροιμιάδεις γινώμαι.

48b Ἐγὼ εἶ τις ὄλβον ἄρδει 10
ἐξαρκῶν κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθεὶς μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι.

48c Ἐγὼ στερὸς κολοκύντης: παρόσον ἢ κολόκοντα ἐν πολ-
λοῖς χρησιμεύει.

48d Ἐγὼ αἰνεῖν μὲν ἄριστον ἀνδρῖ θνατῶ, 15
δεύτερον δὲ φῶν καλὸν γενέσθαι,
τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
εἶτα τέταρτον ἠβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

48e Ἐγὼ εἶ τις ἠγεῖται, κάλλος δὲ δεύτερον, τὸ δὲ τρίτον 20
ἰσχύς, τέταρτον δὲ πλοῦτος οὐ τυφλός, ἀλλ' ὄξυ βλέπων.

48f Ἐγὼ εἶ τις καὶ νοῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο.

4. ὕδρας — τέμνεις] ὕδραν τέμνειν Suidas. ἱστορεῖται — κα-
τακρίνοντος] haec ab edito Palaephato in multis recedunt. ἱστορεῖται —
ἑκατόν] similiter Suid. s. ὕδραν. 6. εἶ — αὐτὸν] haud dissimilia apud
Zenob. VI, 26 leguntur. ἐκελεύσθη A. 8. τὸ τρίτον Clemens. αὐ-
ται κτλ.] Clemens non agnoscit. 11. ἐξαρκῶν Pindarus. 13. πάρο-
σον κτλ.] Suidas et Photius ignorant. 15. Σιμωνίδου praemisit Sto-
baeus; alii Simonidi adscribunt. 19. ἴστυ δὲ τὰ μὲν ἱλαττονα ἄν ἠγε-
ται μὲν ὑγίαια Plato. 20. ἰσχύς εἰς τε θρόνον καὶ εἰς τὰς ἄλλας πύλας
κρήσεις τῷ σώματι idem. δι δὲ idem. 21. ἐσθλὰ] ἀγαθὰ Menander.

48. Arsen. LI, 33. Cf. Apost.
XII, 15a.

48a. Arsen. LI, 34: Clem. Alex.
Stromm. IV, 6, 23, p. 207 Sylb.:
cf. infr. 48a.

48b. Arsen. LI, 35: Pind. Ol.
V, 23.

48c. Arsen. LI, 36: Suid. Photius.
Adhibuit Epicharm. apud Athen. II,
59 C: ὑγίαια θῆν ἴστυ κολοκύν-
τας πολύ, ut Meinekius Exerco. Critt.
in Athen. I, p. 7 locum correxit:
add. Sophron. Etym. M. 774, 42:
ὑγίαια κολοκύντας: Aelian. Epist.
rust. 10, p. 419 Cuiac.: εἶτα ὑγίαι-

νότερος ἴστυ κρότωνος [cf. Mant.
Provn. s. ὑγίαια] δῆκου καὶ
κολοκύντης. Cf. ann. ad Zenob.
VI, 27.

48d. Arsen. LI, 37: Stob. Flor.
103, 9. Simon. fr. 42 Schnei-
dewin.: v. sup. 48a.

48e. Arsen. LI, 38: Plat. Legg.
I, 631 C.

48f. Arsen. LI, 39: Menand. Mo-
nost. 519.

49. Arsen. LI, 40. ὕδρας —
ἀμηγάνων] Suidas: Macar. VIII, 25.
70. Theophyl. Simoc. Epist. 16:
ἐπειδὴ τοῖσιν τὸ θανάτῳ πολί-

κλῆς φονεῦσαι αὐτήν. καὶ εἰς μάχην σταθεῖς καὶ τέμνων
 τὰς κεφαλὰς αὐτῆς μιᾶς κοπτομένης πολλὰ ἀνεφύοντο·
 καὶ οὐκ ἂν νικητὴς ταύτης ἀνεφάνη, εἰ μὴ Ἴολαίου τυχόν-
 τος ἕκιστος τὰς ἐκφορμώμενας κεφαλὰς κατακαίοντος. τοιοῦ-
 τον δ' εἴ τις πείθεται γενέσθαι μάταιος ἐστί. τὸ δ' ἀλη- 5
 θές ὡςδε ἔχει. Λέρνος ἦν βασιλεύς· ἄκουν δὲ πάντες οἱ
 ἄνθρωποι κατὰ κώμιας· ἦσαν δὲ βασιλεῖς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
 χωρίων τούτων· νόμος δὲ ὁ τοῦ Περσείως εἶχε τὸ μέγιστον
 καὶ πολυανθρωπότατον, τὴν Μυκήνην. Ὁ δὲ Λέρνος οὐκ
 ἤθελεν αὐτῷ ὑποτετάχθαι· ἐπολέμουν οὖν οἱ δύο διὰ τοῦτο. 10
 ἐν δὲ τῇ εἰςβολῇ τῆς χώρας ἦν τῷ Λέρνῳ πολίχμιον τι
 καρτερόν καὶ ἐφρούρουεν αὐτὸ πεντήκοντα τοξόται ἀνδραῖοι,
 οὓς ἐπήεσαν ἐπὶ τῷ πύργῳ ἀδιαλείπτως νύκτα καὶ ἡμέραν·
 ὄνομα δὲ ἦν τῷ πολίχμῳ Ἰθρα. πέμπει οὖν Εὐρυσθεὺς
 Ἡρακλῆα καὶ πολιορκεῖ αὐτὸ τὸ πολίχμιον· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ 15
 πύργῳ ἐπυρπόλουν τοὺς κάτω· ὅπότε δὲ τις πληγὴς πέσοι,
 ἀνέβαινον δύο τοξόται ἀνδ' ἑνός. ἐπειδὴν ἀνδρείος ἦν ὁ
 προαναγγημένος· ἐπεὶ δὲ συνείχετο ὁ Λέρνος ὑπὸ Ἡρα-
 κλέους τῷ πολέμῳ, μισθοῦται ὀθνεῖον στρατόν· ἤλθε δὲ
 αὐτῷ ἄγων τὴν στρατιάν Καρκίνος ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, μέγας 20
 τὴν ἰσχὺν καὶ πολεμικὸς καὶ σὺν τούτῳ ἀντείχον πρὸς τὸν
 Ἡρακλῆα· εἶτα βοηθεῖ ὁ Ἴολαος ὁ Ἰφικλέους, ἀδελφιδούς
 ὢν τῷ Ἡρακλεῖ, ἔχων στρατιάν ἀπὸ Θηβῶν· καὶ τὸν πε-
 ρυκτότα πύργον πρὸς τῇ Ἰθρα προσελθὼν ἐνέπρησε καὶ
 σὺν ταύτῃ τῇ δυνάμει ἐπόρθησεν αὐτούς ὁ Ἡρακλῆς καὶ 25
 τὴν Ἰθραν ἀναιρεῖ καὶ τὴν στρατιάν ἀπόλλυσιν· οὐ
 γενομένου ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη· καὶ γράφουσι τὴν ὕδραν
 ὄφιν καὶ τὸν μῦθον ἀναπλαττουσιν.

50 Ἰθροφορίαν ἄγεις· ἐορτὴ ἦν πένθεμιος Ἀθήνησιν,
 ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολλομένοις· ὡς Ἀπολλώνιος. 30

3. ταύτης N om. Ἰολάου Z. 4. κατακαίοντος AZ. 7.
 δὲ καὶ R Ps. 8. εἶλος] Σθιείλος Z Ps. 13. οὓς] οἱ Ps. 15.
 πολιορκεῖ] ἐκπορθεῖ Ps. οἱ δὲ — κάτω] οἱ δὲ περὶ Ἡρακλῆα ἐπυρπόλουν
 τοὺς ἐπὶ τῷ πύργῳ τοξότας Ps. 17. ἐπεὶ δὲ] ἐπεὶ δὲ δὲ Ps. 18.
 ὑπὸ τοῦ Ps. 21. ἀντείχε Ps. 27. καὶ γράφουσι κτλ.] v. Fischerus.
 29. ἔγεις Suidas non agnoscit. ἦν Suidas om. 30. ἀπολλομένοις
 Suidas.

σχιδίς τι τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ κο-
 κόν, καὶ τῆς μυθικῆς Ἰθρας τοῖς
 αὐτομάτως γενήμασιν ἐστὶ χαλεπώ-
 τερον καὶ ἐν ταῖς καθ' ἕκαστον κτλ.

[Ἱστορεῖται κτλ.] Palaeph. π, ἀπίστ.
 39, ubi v. annot. Fischeri.

50. Suidas: Arsen. Ll, 41, Phot.
 Hesychius.

- 51 Ἐδωρ αὐτοπαγές: τὸ συνειρηγὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.
- 52 Ἐδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἄν τέκοις: τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιήτου φασίν. 5
- 53 Ἐδωρ παραρρέει: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν· ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοια ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ μ̄.

- 54 Ἐμεῖς δαίμονα αἰρήσεσθε, οὐχ ὑμᾶς δαίμων 10 λήξεται: ὅτι ἐκ προαιρέσεως καὶ οὐκ ἐξ εἰμαρμένης τὰ ἀνθρώπινα, κατὰ τὸ Ὀλυμπιόδωρον καὶ Ἀμμώνιον.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ π̄.

- 55 Ἐπερ τὸν καιάλογον: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.
- 53a Ἐτὶν τρέφει τις, κἂν πένης τις ὦν τύχῃ· 15
θυγατέρα δ' ἐκτίθησι κἂν ἢ πλούσιος: Ἐρμαφροδίτου.
- 53b Ἐτλη ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον γενέσει καὶ φθορᾷ καὶ ταῖς ἀλλοίωσι μεταβολαῖς. οἱ ἀπὸ Θάλεω καὶ Πυθαγόρου καὶ οἱ Στωϊκοὶ τρεπτήν καὶ ἀλλοιωτήν καὶ ῥευστήν ὄλην δι' ὄλων τὴν ὕλην. Οἱ δ' ἀπὸ Δημοκρίτου ἀπαθῆ τὰ πρῶτα, τὴν ἄτομον καὶ τὸ κενόν 20 τὸ ἀσώματον. Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων τὴν ὕλην σωματιοειδῆ ἄμορφον ἀνείδειον ἀσχημάτιστον ἄποιον, ὅσον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ φύσει, δόξαι κενὴν δὲ τῶν εἰδῶν, οἷον τιθηρὴν καὶ ἐκμαγεῖον καὶ μητέρα γενέσθαι. οἱ δὲ ὕδωρ λέγοντες ἢ πῦρ ἢ ἀέρα ἢ γῆν τὴν ὕλην, οὐκέτι ἄμορφον αὐτὴν λέγουσιν, ἀλλὰ σῶμα. οἱ δὲ τὰ ἀμερῆ 25 καὶ τὰς ἀτόμους ἄμορφον.
- 53c Ἐμεῖς αὐτε τρίτοι, οὐτα τέταρτοι: ἐπὶ τῶν οὐδενὸς λόγου ἀξίων.

15. τις] πᾶς Stobaeus. 16. Ποσειδίππου Ἐρμαφροδίτου idem.
17. ὑποκείμενον πρῶτον Plutarchus. 19. ἀλλοιωτήν] καὶ μεταβλητήν Plutarchus addit. ὄλον Plutarchus. 21. καὶ τὸ idem. 22. καὶ ἄμορφον idem. ἄποιον μὲν idem. 23. δόξαι κενὴν] δεξάμετην idem.

51. Suidas: Arsen. LI, 42. Photius.

52. Suidas: Arsen. LI, 43: Photius. Zenob. VI, 22. Est versus Cratini, de quo quaerunt Iacobus ad Anth. Pal. XIII, 29, Meinekius Com. Gr. Fr. II, 1, 119 et Lhardy de Demade orat. disp. 82.

53. Suidas: Arsen. LI, 44. DV III, 85.

53a. Arsen. LI, 45: Stob. Flor. 77, 7. Comio. Gr. Fr. T. IV, p. 516 Mein.

53b. Arsen. LI, 46: Plutarch. de Plac. Philos. I, 9, p. 882 B.

53c. Ars. LI, 46. Cf. Apost. I, 59.

54. Arsen. LI, 47. Verba Platonis: v. Reip. X, 617 E: add. id. Phaedon. 107 D, ubi v. Wyttenbachius. Explicatur locus ab Olympiodoro: v. comm. ad Alcib. p. 45 Creuz., ad Phaedon. 197 Finckb.

55. Greg. Cypr. LIII, 21: Arsen. LI, 48.

- 56 Ἐπὲρ τὰ Καλλικράτους: ἐπὶ πλουσίων· πλούσιος γὰρ οὗτος ἐν Κορίνθῳ.
- 57 Ἐπεψημισμένη: ἀκμαία πρὸς τόκον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆγας πεπειρωμένων.
- 58 Ἐποβολιμαίος εἰ: ἐπὶ τῶν εὐτελέων· ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων παιδίων καὶ χαμαιῶρων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν ἢ υποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.
- 59 Ἐπερβερεταίος: ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων· ὁ γὰρ τελευταίος μὴν ἔστιν οὗτος.
- 60 Ἐποζυγιώδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελύσεως· ὡσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα.
- 61 Ἐπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος: λείπει τὸ εὐθεῖ· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐριστικῶν. 15
- 61a Ἐπερήφανόν που γίνεθ' ἢ λίαν τρυφή.
- 61b Ἐπόπετρος δ' ὁ πλούτος· οἷς γὰρ ἦν πιστε, ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπίους ὀρῶν·: Ἐυρπίδου.
- 61c Ἐπέκκαυμα γὰρ ἐπιθυμίας λόγος τρωτικός·: Ἀρικλείας.
- 61d Ἐπ' οὐδενὸς φιλεῖσθαι δοκῆση τις μηδένα φιλῶν·: Ἰσοκράτους. 20

1. ἐπὶ πλουσίων] ἢ πλουσίων K. 3. μεταφορᾶς] Photius om. 5. ὑποβολιμαίος — καὶ] ὑποβολιμαίος, ὑποβαλλόμενος καὶ εἰσποίητος, ἐπὶ τῶν Suidas. 6. χαμαιῶρων idem. ἑαυταὶς ὑποβάλλουσιν] Hesychius. 7. ἢ ὑποβάλλουσιν] in Suida desunt. 13. πρᾶγμα] Ἀριστοφάνης Suidas cum Photio et Etymologico addit. 14. Integram proverbii formam fuisse ἐπὶ παντὶ τοῖς [vel που] λίθῳ καθεύθει σκορπίος in Schneidewini Philol. III, 571 conieci. 14. λείπει — εὐθεῖ] ἰλλείπει ἔπειτα Suidas. 15. καὶ ἐπὶ idem. 16. γίγνεθ' Stobaeus. τοῦ αὐτοῦ, i. e. Μιανδρου Stobaeus praemisit. 19. ἐρωτικὸς Maximus. Χαρικλείας idem. 20. ἐπ' ἀπ' Antonius. δοκῆτω idem.

56. K in nott. ad Diog. VIII, 62: Arsen. LI, 49. Macar. VIII, 68.

57. Arsen. LI, 62. ὑπεψημισμένη — τόκον] Suidas. ἀπὸ κτλ.] Photius. Cf. Suid. s. ψῆγες.

58. Suidas: Arsen. LI, 67. Phot. Hesychius.

59. Diog. VIII, 63: Arsen. LI, 50. Saniora Suidas praebet: Ἐπερβερεταίος, ὄνομα μῆνος, καὶ παροιμία· Ἐπερβερεταίος, ἐπὶ τ. ὄ. εἰρηταῖα. παρὰ γὰρ Μαιεδοῖσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἰναυτοῦ Ἐπ. ἀνεγράφη.

60. Suidas: Arsen. LI, 68. Phot.

Etym. M. 782, 22. Phrynich. Bekk. Anecd. I, 67, 12. Aristoph. fr. 696 Dind.

61. Suidas: Arsen. LI, 69. Macar. VIII, 69.

61a. Arsen. LI, 70: Stob. Flor. 93, 22. Menand. fr. fab. inc. 60 Mein.

61b. Arsen. LI, 71: Stob. Flor. 105, 1, 3. Eurip. In. fr. 22 Matth.

61c. Ars. LI, 72: Max. Conf. Serm. 3, p. 540 Comb. Achill. Tat. I, 5: cf. nott. critt. ad Apost. VIII, 41.

61d. Arsen. LI, 73: Anton. Mel.

- 62 Ἐπεὶ τὰ ἑκαμμύνα πεηδᾶς: ὁμοιον τῷ ὑπὲρ βᾶθμιον πόδα τείνεις. εἴρηται ὑπὸ Πεντάκλου τοῦ Κροτανιάτου, ὃς πενήτημοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν ἑκαμμύνων, πρῶτος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πεηδήμασιν, ὡς τὸ ἐπιγράμμα λέγει. 5
- Πέντ' ἐπὶ πενήτημοντα πόδας πήδησε Φαῦλλος, δίσκουσεν δ' ἑκατόν, πέντ' ἀπολειπομένων.
- 63 Ἐπεὶ τῶν ὄλων ἀναρδίπτεις τοὺς κύβους: οἰοῦναι ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγωνίζη καὶ κινδυνεύεις.
- 64 Ἐπέρου περιστροφῆ: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων. 10
- 65 Ἐπέρου γυμνότερος: καί· Ἐπέρου πολλῷ φαλακρότερος.
- 61e Ἐπὸ πολλῶν διαβάλλεσθαι κακῶν οὔτε ἀληθῆς οὔτε βλαβερὸν· τὸ δὲ ὑφ' ἐνὸς ἀγαθοῦ ψέγεσθαι καὶ ἀληθῆς καὶ λυσιτελής: Μοσχίωνος. 15
- 61f Ἐπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ἕβρις ἂν εἰσάχεται: Δημοκρίτου.
- 64a Ἐπεὶ τὸν Ἐπιμενίδην κεκοίμησαι.

1. ὑπερβάθμιον P. 2. ἀπὸ Φαῦλλου τοῦ πεντάκλου τοῦ Κροτανιάτου Suidas. 3. σκαμμάτων, πρότερος idem. 4. πεηδήμασι ταῦτα idem. 7. δίσκουσι A. 10. περιστροφῆ Suidas. ποιούντων] καὶ μηδὲν πειραζόντων Suidas addit, πολλάκις καὶ οὐδὲν ἀνούντων AEZ. 16. ἂν εἴη] ἀνδρὶ Stobaeus, καὶ ἀναρδίπτῃ ex Democratis sent. 78 Or. Mullachius.

135, p. 215 Fabr. Epict. fr. 156 Schweigh.

61e. Arsen. LI, 74: Max. Conf. Serm. 10, p. 563 Comb. Mosch. fr. 15 Wagn.

61f. Arsen. LI, 75: Max. Conf. Serm. 39, p. 631 Comb.: Stob. Flor. 74, 39. Democr. fr. 179 Mull.

62. K in nott. ad Greg. Cyr. P III, 89: Arsen. LI, 51. Macar. VIII, 67. τῷ — τείνεις] Suid. s. ὑπερβάθμιον πόδα ἕπτων. ἀπὲρ τοῦ ἀνάκτους, ἀπρεπῶς διαπραττόμενος. Οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ἕπτων, κατὰ τὸ λόγιον, εἰς τὴν θιοσβίαν, ἀλλὰ κτλ., locus notante Kustero ex vita Isidori a Damascio conscripta sumptus. »Alii proverbium hoc sic efferunt, ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις. Agathias II, p. 67: ἔπειτα ἡφδιὸν τι ἡγούνται καὶ προχειρότατον, ὑπερβάθμιον, τὸ λεγόμενον, πόδα τείνεις καὶ θολογίας ἡφ-

πιεσθαι. Marinus in Vita Procli c. 13: εἰς τὴν Ἰλιτίαντος [αὐτὸν] ἡγεμισταγωγίαν, ἐν ταῖσι καὶ οὐχ ὑπερβάθμιον πόδα, κατὰ τὸ λόγιον, τείνοντα. Kusterus. Καὶ μὴ κατὰ τὸν χρησιν ὑπερβάθμιον πόδα πέρκειν Ammonius in Categor. p. 12. a. 6. ed. Ven. 1545: Porson. διὰ τὸ μὴ ὑπερηδῶν καὶ ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις Simplificus in Epictet. p. 84 Schweigh. Bernhardina. Epigramma tractatur ab Iacobsio Anth. Palat. T. III, p. 949.

63. Greg. Cyr. P III, 90: Arsen. LI, 52. Apost. II, 93.

64. Suidas: Arsen. LI, 56. DV III, 81.

64a. Arsen. LI, 57: Lucien. Timon. 6. Greg. Cyr. M II, 96.

65. Arsen. LI, 59. 60. Ἐπ. γυμνότερος] Greg. Cyr. L III, 20. Ἐπέρου π. φαλ.] Synes. Calvit. Epicom. 73 B: ἑα δὲ ὃν οὐ κρύπτου-

- 66 Ἐπόχαλκον τὸ χρυσίον: ἐπὶ τῶν κειβδηλευμένων.
- 67 Ἐπηνέμια εἶπται: τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.
- 68 Ἐπὲρ τὸν Ἐπέρβολον: φιλόδικος οὗτος ἦν.
- 69 Ἐπὲρ ὄνου σκιάς: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων. λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ἀπολογούμενος 5 ὑπὲρ τινος κινδυνεύοντος οὐκ ἀνασχομένων τῶν δικαστῶν εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ· Νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφούς ὄνον ἐμισθώσατο· μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας τὸν γόμον ὑπέδου τὴν σκιάν τοῦ ὄνου· ἐβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου 10 μὴ καὶ τὴν σκιάν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον ἀμφότεροι. εἰπὼν ταῦτα ὁ Δημοσθῆνης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος· ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν ἀναβάς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιάς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθ- 15 μαιτε, ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ φωνῆς
- 66a Ἐπηνέμια ὀνειράτα καὶ ἐπαίων σκιάι: ἐπὶ τῶν μάτην ἐλπίζόντων.
- 66b Ἐπὲρ κάρα πτύει: ἐπὶ τῶν ἐπαιρομένων καὶ ὑπερηφανῶν.
- 66c Ἐπὸ τοῦ δικαίου δ' ἐστὶν ἡττᾶσθαι καλόν:. Φιλωτίδου 20 ἢ ὑποθήκη.
- 66d Ἐπέρφ ὕδωρ πλῆττει.

3. ὑπὲρ τὸν] Suidas non agnoscit. 5. Δημοσθῆνης ὁ ῥήτωρ Suidas. 6. ἀνεχομένων idem. 11. τὸ] Suidas om. 12. εἰπὼν δὲ Suidas. 17. ἐπαίων] ἐπὼν coniecit Gesner ad Lucian. T. III, p. 853: v. Lucianum. 18. ἐλπίζόντων] scribe ἐπαίνουμένων: v. Macarius.

σιν, ἀλλ' ἀναδεικνύουσι τὸν Ἀσκληπιόν, τοῦτον ἂν ἴδοις ὑπέρου πολὺ φαλακρότερον: Anon. Encom. Comae p. 45 Mill.: πῶς δὲ οἱ παρῆδραμε καὶ τὸ τῆς πυρομίας ὑπερον, φ' τὰ λίαν ἀπικαύζει γυμνοίμενα, ὥς τούτῳ ἂν καὶ φυλάκτρα λίαν ἔσχε τὸ ἔμφρετις.

66. Greg. Cypr. I, III, 22: Arsen. LI, 61.

66a. Arsen. LI, 62: Lucian. Harmon. 4. Cf. Macar. III, 99.

66b. Ars. LI, 63: Macar. VIII, 68.

66c. Arsen. LI, 64: Stob. Flor. 9, 14, 3. Dixerunt de huius versus auctore Hanovius Exerc. Critt. in Com. Gr. I, p. 18, Meinekius

Com. Gr. Fr. II, 1, p. 425.

66d. Arsen. LI, 65: Lucian. Hermot. 79: μᾶλλον δὲ τὸ ὅμοιον ποιεῖν ὅπερ εἴ τις ἐς ὄλμον ὕδωρ ἐχέας ὑπὲρφ σιδηρῶ πτίττει [v. var. lectt. ad h. v. et Apost. XVIII, 66g.] πράττειν ἀναγκαῖόν τι καὶ προῦργου οἰόμενος, οὐκ εἰδὼς ὅτι ἂν ἀοβάλῃ, φασί, τοὺς ὤμους πτίττων [cf. Suid. s. ἀναπολεῖ ibiq. intt.], ὕδωρ ὅμοιος τὸ ὕδωρ μένει;

67. Greg. Cypr. F II, 97: Arsen. LI, 58.

68. Suid. s. Ἐπέρβολον: Arsen. LI, 53.

69. Suidas: Arsen. LI, 54. DV III, 43. Apost. XIV, 22a, XII, 92.

ἀνέχουθε· τούτω καθαψάμενος τῶν κριτῶν τὸν κατηγοροῦ-
μενον περιέσωσεν.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ δ̄.

- 70 Ἔς ὑπὸ δόπαλον: ἡ πικρομία παρὰ Δεινολόγω. ἐπὶ
τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλόντων: Δημόκριτος πο- 5
λύγωνα εἶναι ὕν καὶ ὕνα· πολλὰς γὰρ ἔχειν λέγει τὰς
μήτρας καὶ τοὺς τόπους τοὺς δεκτικοὺς τοῦ σπέρματος. ὁ
τοῖσιν θεορὸς οὐκ ἐκ μιᾶς ἑρμῆς ἀπάσας αὐτὰς ἐκπληροῖ,
ἀλλὰ δις τε καὶ τρις ταῦτα τὰ ζῶα ἐπιθόρονται, ἵνα ἡ
συνέχεια πληρώσῃ τὰ τοῦ γόνου δεκτικά. ἡμόνους δὲ λέ- 10
γει μὴ τίπτειν· μὴ γὰρ ἔχειν ὁμοίαις μήτρας τοῖς ἄλλοις
ζῴοις, ἑτερομόρφους δὲ, ἥμισυα δυναμέναις γογγὴν δέξασθαι·
μὴ γὰρ εἶναι φύσεως ποίημα τῆν ἡμίονον, ἀλλὰ ἐπινοίας
ἀνθρωπίνης καὶ τὸλμης, ὡς ἂν εἰποῖς μοιχιδίων ἐπιτέχνημα 15
τοῦτο καὶ κλέμμα.
- 71 Ἔς Διαροίδων: ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀπαιδευτῶν·
Κράτης:· Ἐν οὔτε ἄγριον οὔτε ἡμερον ἐν Ἰνδοῖς γενέ-
σθαι λέγει Κτησίας, πρόβατα δὲ τὰ ἐκείνων οὐράς πῆχεως
ἔχειν τὸ πλάτος πον φησὶν.
- 72 Ἔς ἐκώμασεν: ἐπὶ τῶν ἀσέμνως τι ποιούντων καὶ 20
παρ' ἀξίαν ἐπαιρομένων ἐπὶ τισιν εὐπραγίαις.
- 73 Ἔς πότε Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισεν: Θεόκριτος. ἐπὶ
τῶν τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντων.
- 69a Ἐπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι: ἐπὶ τῶν ἄγαν σω-
φρόνων, τοῦτ' ἔφησεν Εὐριπίδης ἐν τραγωδίᾳ Ἐρεχθεϊδῶν, ὧδέ 25
πῆ λέγων·
Ἄλλ' ὃ τέκνον μοι δὸς χειρ', ὡς θίγῃ πατῆρ,
καὶ χαιρ' ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι·
γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

1. τούτω] οὕτω Suidas. 5. ἐμβαλλόντων P. Δημόκριτος —
λέγει] λέγει Δημ. πολύγωνα εἶναι ὕν κ. κ., καὶ τῆν αἰτίαν προστίθησι λέ-
γων, ὅτι πολλὰς ἔχει As. 16. διὰ ῥόδων Suidas. 17. Κράτης
Γεῖτοσιν Suidas: fr. VI Mein. 22. ποκ' Ἀθηναίαν Theocritus.
23. φιλονεικούντων] ἀντιριζόντων cum codd. parte Gaisfordus. 25. Cor-
rige Ἐρεχθεῖ. 27. χεῖρ' Stobaeus. 28. καὶ χαιρ'] EZ om.

69a. Arsen. LI, 55. ἀλλ' κτλ.]
Stob. Flor. III, 18, 32: Eur. Erechth.
fr. 20 Matth.

70. Arsen. LI, 76. ἔς — ἐμβα-
λόντων] K in nott. ad Greg. Cyrp.
P III, 94. Δημόκριτος κτλ.] Ae-
lian. N. An. XII, 16.

71. Arsen. LI, 77. ἔς — Κρά-
της] Suidas: Photius. ὦν κτλ.]
Aelian. N. An. III, 3. Κτησίας]
p. 304 Baehr., quem vide.

72. Diog. VIII, 60: Arsen. LI, 78.

73. Theoc. Id. V, 23 cum Schoh.:
Arsen. LI, 79. Cf. Mant. Provv.

- 74 Ἐπι τῶν ὀρίων: ἐπὶ τῶν βιαιῶν λέγεται καὶ ἐριστικῶν.
 75 Ἐπι τῶν λουσαμένην εἰς κύλισμα βορβόρου: ὅμοιον τῷ Κράτητος· καὶ τῷ ὅς ἐν βορβόρῳ ὑλισπᾶται.

Τὸ ὕ μετὰ τοῦ Φ̃.

- 76 Ἐπι τῶν πταίσματος ὑπήτης ἐτύφθη: ὅτι πολ-
 λάκις ἄλλοι μὲν πταίουσιν, ἄλλοι δὲ ἀπολαμβάνουσιν.

Ἐπι τῶν ἄρχῃ τοῦ Φ̃ στοιχείου.

Τὸ Φ̃ μετὰ τοῦ α̃.

- 77 Φαλλέκιον ποιήμα: αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ γαλλῷ
 ἀδόμενον· ἦν δὲ φαλλὸς δέρμα ἐσχηματισμένον εἰς αἰδολον, 10
 ὃ περιετίθεισαν οἱ Ἕλληνες ἑαυτοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύ-
 76a Ἐπι τῶν μίλαθρον ὑμῆσαν. αἰερα τα
 τέκτορες ἄνδρες· ὑμῆσαν, γαμβρὸς
 ἔρχεται ἴσος Ἄρει:. Σαπφοῦς.

3. καὶ τῷ K om. ἱλυσπᾶται K. 5. πταίσματος NZH Eras-
 mus IV, 3, 63. ὑπήτης E, ὑπηρέτης W: Reinesius Var. Lectt. I, 24
 coniecit ὑπάντου πτ. ἐτύφθη ἐτύφθη. 6. ἀπολαμβάνουσιν] recte πληγῆς
 vel simile quid Panticus desiderat. 9. Φαλαίκιον Suidas: corrige Φα λ-
 λικόν et v. Suid. s. Φαλλικά. ποιήμα: ἦτοι αὐτ. Z. 10. ἀδόμενον]
 λέγεται περὶ τῶν ἰώντων Z addit. 11. ὅπερ ἀμφιετίθεισαν Z, ὅπερ ἐτί-
 θισαν R. 12. ὕψι. Hephaestio, Ἦψοι Schneidewinus. δὴ Hephae-
 stio. ἀτὴρ ἴτε idem. 14. ἰσέρχεται Seidlerus. Ἄρηη He-
 phaestio. Ἄρηη Schneidewinus. Versuum fines imperite positos esse
 sponte apparet.

s. τὸ τῆς. Finitimum est, quod
 contra Demosthenem Demades iecit
 secundum Plutarch. Reip. gerend.
 praec. 7, p. 803 D: καὶ πρὸς Δημάδην
 βούωντα, Δημοσθένης ἐπὶ βούλεται
 διορθοῦν, ἢ ὅς τὴν Ἀθηναίαν add.
 Plut. V. Demosth. 11. Latinorum
 usum explanat Fest. p. 310 Muell.:
 Sus Minervam in proverbio est,
 ubi quis id docet alterum, cuius ipse
 inscius est. Quam rem in medio,
 quod aiunt, positam Varro et Eube-
 merus ineptis mythis involvere ma-
 luerunt, quam simpliciter refert: v.
 Cic. Acad. Quaest. I, 5, 18, Orat.
 II, 57, 233 c. annot. Ellendtii,
 Epist. ad Famil. IX, 18, 3, ubi v.
 Manutius: add. Hieron. Opp. T. II,
 p. 472 Vallars.: sus Minervam.

74. Diog. VIII, 64: Arsen. LI,
 80. Cf. Mant. Provn. s. πάλον.

75. K in nott. ad Greg. Cypr. P
 III, 93: Arsen. LI, 81. Alludit
 Ioannes in Boiss. Anecd. IV, 172:
 καὶ λοιπὸν ὡςπερ ὅς ἐκκυλισθόμενος
 βορβόρῳ ἤσεται: add. Lucian. Anach.
 1: καὶ ἐν πηλῷ συναφύονται κυ-
 λινδοῦμενοι ὡςπερ σίγες: Greg. Na-
 zianz. Or. III, p. 70 C: ὅς ἐν βορ-
 βόρῳ κυλισθεῖς, κατὰ τὴν πυρομίαν.

76. Arsen. LI, 82.
 76a. Arsen. LI, 83: Hephaest. de
 Metr. 129 Gaisf. Sapph. fr. 44
 Schneidew.

77. Arsen. LII, 14. Φαλλέκιον—
 ἀδόμενον] Suidas: Phot., Etym. M.
 786, 56. ἦν δὲ κτλ.] e Scholiis ad
 Greg. Nazianz. excerpta: v. Nonnus

σου καὶ ἦδον· ὁ γὰρ Διόνυσος σύκινον αἰδοῖον πελεκήσας περιῆψεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ τράχηλον, ἀφοσιούμενος τὸν ἔρωτα τοῦ ἐρωμένου, ὃς ἀπέθανε πρὸ τῆς μίξεως.

78 Φαλάριδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου: ἐπὶ τῶν ἀπηνηῶς ἀρχόντων. Ἐχέτος τῆς Ἠπειροῦ ὑπῆρχε τύραννος· οὗτος 5 ὠμότατος ὢν ἐπενόει παντοίας τιμωρίας καὶ κολαστήρια· πρὸς τοῦτον οἱ θέλοντες ἀφειδῶς κολάσαι διέπειμπον· ὡς καὶ ὁ ποιητῆς περὶ αὐτοῦ·

Εἰς Ἐχέτου βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα
πάντων. 10

Ὁ δὲ Φάλαρις τοιοῦτός τις ἦν· καὶ οὗτος καινοτέρων κολαστηρίων γέγονεν εὐρετής· ἦν δὲ τὸ γένος Σικελιώτης· οὗτος Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ χαριζόμενος, ὄντι ὠμοτάτῳ καὶ τιμωρητικῷ, ἐπενόησε βουῆν χαλκοῦν, ἐν ᾗ ἔδει βάλλειν τοὺς κολαζομένους καὶ πῦρ ἀνακαίεσθαι, ἵνα ἔνδον ὄντες καιό- 15 μνοι καὶ βοῶντες, διατρεχούσης τῆς φωνῆς διὰ τοῦ στόματος τοῦ ταύρου, δόξῃ ὁ ταῦρος καιόμενος μυκηθμὸν ἀποτελεῖν. τοῦτου δὲ τοῦ Φαλάριδος τὸ ἀπάνθρωπον θεασάμενος ὁ Διονύσιος αὐτὸν τοῦτον ἐνέβαλεν εἰς τὸν βουῆν καὶ καύσας ἀπέκτεινε ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μηχανήμασιν· Καὶ 20

4. ἀρχαὶ K. καὶ Ἐχέτου K om. B. λέγει περὶ Nonnus. 10. πάντων] AEZ haec ex Anon. Scholl. ad Aphthon. Prog. l. c. [T. II, 48 Walz.] descripta inserunt: τοῦτόν φασὶ τὸν Ἐχέτου τὴν θυγατέρα [Metope aut Amphissa nuncupatur a Schol. et Eustath. ad Hom. l. c.] ὑπὸ τοῦ φθαρῆσαι ἐγνωκότα ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἐκκεντῆσαι τὰς ὄψεις αὐτῆς καὶ σιδηρῆς ἀλήθειν κρηθὰς ἀναγκάσαι εἰρηκότα, τότε αὐτῇ τὰς ὄψεις ἀποδώσειν, ὅταν καὶ αὐτὴ τὸν σίδηρον ἄλευρον πολήσῃ. τὸν δὲ φθορὰ τῆς κόρης Διχμόδημον τὰ τε ἄλλα μέρη περιτεμεῖν τοῦ σώματος καὶ αὐτὰ τὰ αἰδοῦσα: similia apud Hesych. s. Ἐχέτος, Eudoc. p. 163 et in Eustath. Scholiisque ad Hom. l. c. leguntur. De Echeto eiusque facinoribus plurima seriori tempore ficta esse monstrat Boettiger in libro, cuius titulus est: »Ideen zur Kunstmithologie« I, 385. 11. τοιοῦτος — καὶ] Nonnus om. 15. καὶ καιόμενοι Nonnus.

p. 139 Mont., Cosmas in A. Maii Spic. Rom. II, 157, Arsenii Narrationes s. Διόνυσος, XXI, 70: alia monstrant Creuzer Comm. Herod. I, 146 et Lobeckius Aglaoph. I, 659.

78. Arsen. lll, 15. Φαλάριδος — ἀρχόντων] K in nott. ad Diog. VIII, 65: DV III, 87: add. Phot. Epist. 22, p. 83 Mont.: Φάλαρις ἵσως σοὶ καὶ Διονύσιος καὶ οἷς ἐπὶ ὠμότητι μίξον ὄνομα, εἰς ἀγῶνα προ-

κεῖσθαι πεφλοτιμήσαι. Ἐχέτος — πάντων] Nonnus ad Greg. Naz. 143 Mont. ποιητῆς] Hom. Od. Σ, 85. Aphthon. Progym. 9 fin.: τοσοῦτο Φίλιππος Ἐχέτου δεινότερος. ὁ δὲ — μηχανήμασιν] Nonnus l. c.: Basilus ad Gregor. Naz. apud Boissonadum ad Herod. Epimer. 39. Eudoc. Viol. 412. Διονυσίῳ] castigatur Nonnus a Bentleio Opusc. Phil. 160. Καὶ ταύτην κτλ.] haec

ταύτην μὲν οὕτως ἔχουσαν εὖρον τὴν ἰστορίαν καὶ τῇ συναγωγῇ τῶν παροιμιῶν, ὡς εἶχε προσέδηκα, μὴ μέντοι γε ἀληθεύουσαν τοῖς προσώποις· οὐ γὰρ Φάλαρις ἦν ὁ τὸν βοῦν ἐπινοήσας τὸ κολαστήριον, ἀλλὰ Τιμόλαος ὁ Ἀθηναῖος· ὡς ἔστι γε τῷ θέλοντι κατιθεῖν ἐκ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἐπιστολῆς τοῦ Φαλαρίδος ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογουμένου· ὃν ὁ Φάλαρις ἐμβάλων εἰς τὸν βοῦν κατέκασεν ἐλευινῶς καὶ βύζην μυκώμενον· ἢ που γε ἐς τόνδε τὸ τοῦ Ἡσιόδου ἠλήθευσεν· Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων.

10

79 Φασηλιωτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται· Φασηλιώτας γὰρ ἔαριχον τῷ κολάβρω θύειν φησὶν ὁ Καλλιμάχος.

80 Φάων ὑπάρχεις τῷ κάλλει καὶ τὸν τρόπον: ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρα- 15 σθῆναι φασὶ τὴν Σαπφῶ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ τὴν

2. συναγωγῇ τῶν π.] Ἰωνιῶ AEZ. 4. Περιλάος AEZ: v. Ebertus Sicel. I, 49. 7. ἱβαλῶν Z. τὴν AEZ. 8. μυκώμενον] μηκώμενον A. Inserunt EZ haec e Stob. Flor. 49, 49: περι Φαλαρίδος καὶ Δωρόθιος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ Σικελικῶν ὁδῇ πη λέγει· Φάλαρις, Ἀκραγαντίνων τύραννος, ἀπότομος· καὶ ἀπαθῆς ὑπάρχων, ξένιας καὶ παρερημίαις βυσσίνους ἔτριχε καὶ ἰστροβίλου τοὺς ὀμοφύλους. Περιλάος [Περύλλος Stobaeus] δὲ τῇ τρίτῃ χάλκουρος, κατασπεννύσας δάμαλιν, ἴδωνεν τῷ βουσιεῖ θῦρον, ἵνα τοὺς ξένους εἰς αὐτὴν βάλλων κατακυβή ζῶντας. μυκηθμὸν δ' ἢ δάμαλιν ἀνεθίδου τῷ φυσικῷ παρόμοιον. Φάλαρις δὲ τότε μόνον γενομένος δίκαιος αὐτῶν τὸν τεχνίτην πρῶτον ἱβάλεν: similia e Callimacho Plut. Parall. Gr. et Rom. 39 affert: in quam rem inquit et de Dorotheo veterum testimonia expendit Ebertus l. c. 88. ἢ που γε κτλ.] A om. ἰς τόνδε] ἰς τόνδε τὸν Ἀρχελαῶν Ἀθηναῖον EZ. 9. ἠλήθευσεν ἔπος EZ. 11. Φασηλιωτῶν Suidas. εὐτελῶν] καὶ ἀναιμῶν Suidas addit. 12. Φασηλιώτας Suidas. Καλύβρω Suidas, Κολάβρω Photius, Κυλάβρω Toupius et Jablonskius diss. de locis sacri cod. diff. III, 105 ex Athen. VII, 297 E. ὁ Suidas om. 13. ἐν βαρβαρικοῖς τομίμοις ἐν fine Suidas addit. 16. φασὶ τὴν] φ. σὺν πολλοῖς καὶ Suidas.

ipse Apostolius addidisse videtur: res Nonnus l. c. suppeditavit. ἐπιστολῆς] Ep. 5 Lennep. Ἡσιόδου] Op. et D. 265. Phalarin et Eche-tum ubi de summa crudelitate sermonem iniiciunt senioris aevi scriptores conjungere solent: Liban. Or. T. IV, 370 R.: καὶ ἄλλοι τυραννίδες ὠμαὶ καὶ πικραὶ, ἔχεται· καὶ Φαλαρίδες, ἄνθρωποι περιπόττοις καὶ ἀκρωτηριάζουσιν, εἴ τινας ἄρα βούλοιστο κολάσαι: Greg. Nazianz. Or. III, p. 91 A: ὡς μικρὰν εἶναι τὴν

ἔχεται καὶ Φαλαρίδος ἀπάνθρωπος πρὸς τὴν ἐκείνων ὀμότητα: poet. inc. in Cramerī Anecd. Paris. IV, 295: καὶ Φάλαριν τίς ἐῖ, καὶ Ἐχίτου μαριαν: alia Ungerus Eclect. crit. p. 11 collegit.

79. Suidas: Arsen. LII, 18. Zenob. VI, 36.

80. Arsen. LII, 16. Φάων — τρόπον] Liban. Epist. 260 fin.: οὐ δὲ ἴσως ἐκαλλωπίζου, Φάων τις ἔτερος ἡγούμενος εἶναι. ἐπι—πέτρας] Suidas: Photius, Plut. Provn. I, 29.

Λισβίαν· καὶ ἀποτυγχάνουσαν ἵψαι ἐαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας· Τῷ δὲ Φάωνι βίος ἦν περὶ πλοιοῦν εἶναι καὶ θάλατταν· πορθμὸς ἦν θάλασσα. ἔγκλημα δὲ οὐδὲν παρ' οὐδενὸς ἐνομιζέτο. ἐπεὶ καὶ μείτριος ἦν καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον ἐδέχετο· θαῦμα ἦν τοῦ τρόπου παρὰ τοῖς 5 Λισβίοις· ἐπαιεῖ τὸν ἄνθρωπον ἢ θεός, Ἀφροδίτην λέγουσι τὴν θεόν, καὶ ὑποῦσα θεῖαν ἀνθρώπου γυναικὸς ἦδη γεγρακνίας· τῷ Φάωνι δὲ διαλέγεται περὶ πλεῦ. ταχὺς ἦν ἐκείνος καὶ θεραπεύσαι καὶ διακομίσαι καὶ μηδὲν ἀπατῆσαι· τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἢ θεός; ἀμειψαί φασι τὸν 10 ἄνθρωπον, καὶ ἀμειβεταὶ νεότητι καὶ κάλλει γέροντα. οὗτος ὁ Φάων ἐστίν, ἐφ' ᾧ τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἢ Σαπφῶ πολυλάκις αἶμα ἐποίησε.

- 81 Φεραύλας βληθεὶς οὐδαμῆ μετεστράφη· ἐπὶ τῶν σπουδαιοτάτων καὶ ἐπιμονωτάτων, οἷς εἰλόντο κοπιᾶν· 15 Ὁ γὰρ Κύρος μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλώνας ἐξέλασιν καὶ τὴν ἐπὶ τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ὀλοκαύτωσιν, καλοῦ ὄντος τοῦ ἐν ᾧ χωρίου ἐξήλασεν, ἔδειξε τέρμα ὡς ἐπὶ πέντε σταδίων χωρίου, καὶ εἶπε κατὰ φῦλα ἀνὰ κράτος ἐνταῦθα ἀφιέναι τοὺς ἵππους. σὺν μὲν οὖν τοῖς Πέρσiais αὐτὸς 20 ἤλασε, καὶ ἐνίκα πολὺ. μάλιστα γὰρ ἐριμελεῖται αὐτῷ ἵπνικῆς· Μήδων δὲ Ἀρτάβαζος ἐνίκα· Κύρος γὰρ τὸν ἵππον

80a Φασὶ δὲ δυσβουλίας τῆδε τῇ πόλει προσεῖναι.

80b Φέρει καὶ ὄρνις γάλα· ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐδαμώνων.

80c Φεύγειν τὴν ἀδικίαν ὡς δέσποισαν ἀσεβειστάτην καὶ χυλε- 25 πωιάτην, ἰκετεύοντα τοὺς θεοὺς συναποτρέπειν αὐτήν· Ζαλεῦκου.

5. τὸ τοῦ Ps. 8. γεγρακνίας μορφήν Z. 10. ἀπαιτῆσαι Ps.

11. τὸν γέροντα Ps. 12. ἰφ' ὄν Ps. 13. ἄσμα Ps. 14. οὐδαμον A, οὐδέ γε R. 16. ὁ γὰρ — καλοῦ] ἵπνι δὲ ἀφίκοιτο πρὸς τὰ τεμένη, ἔθουσαν τῷ Διὶ καὶ ὀλοκαύτωσαν τοῖς ταύροις, ἔπειτα τῷ Ἥλιῳ καὶ ὀλοκαύτωσαν τοῖς ἵππους· ἔπειτα τῇ Γῇ σφάζαντες, ὡς ἐξηγήσαντο οἱ μάγοι ἐποίησαν, ἔπειτα δὲ ἤρωσι τοῖς Συρίαν ἔχουσι· μετὰ δὲ ταῦτα, καλοῦ Xenophon. 18. ἰφ' et statim ἐξήλασεν Xenophon om. 20. ἀφιέναι Xenophon. 25. φεύγειν] φεύγοντα Stobaeus.

Cf. Welckeri Opusc. II, 110. Τῷ ad Plut. Boiss. 38. Greg. Cyr. δὲ κτλ.] Palaeph. x. ἀπ. 49. M IV, 71.

80a. Arsen. LII, 17: Arist. Nub. 80c. Arsen. LII, 19: Stob. Flor. 587 sq. Cf. Mant. Provn. I, 3, 44, 20 fin.

ubi v. annot. 81. Arsen. LII, 21. ὁ γὰρ Κύρος κτλ.] Xenoph. Cyrop. VIII, 3, 24.

ἐδεδώκει αὐτῷ· Σύρων δὲ τῶν πάντων Γαδάτας· Ἀρμενίων δὲ Τιγράνης· Τρακίων δὲ ὁ υἱὸς τοῦ ὑπάρχου· Σακῶν δὲ ἰδιώτης ἀνὴρ· ἀπέλιπε δὲ τῷ ἵππῳ τοὺς ἄλλους ἵππους ἕγγυς τὸ ἤμισυ τοῦ δρόμου. ἔνθα δὴ λέγεται ὁ Κῦρος ἐρέσθαι τὸν νεανίσκον, εἰ δεῖξαιτ' ἂν βασιλείαν ἀντὶ τοῦ ἵπ- 5 που· τὸν δ' ἀποκρίνασθαι, ὅτι βασιλείαν μὲν οὐκ ἂν δεξαίμην, χάριν δὲ ἀνδρὶ ἀγαθῷ καταδέσθαι δεῖξαιμι ἂν· καὶ ὁ Κῦρος εἶπε· καὶ μὴν ἐγὼ σοὶ δεῖξαι θέλω, ἔνθα, κῆν καμύων βάλῃς, οὐκ ἂν ἀμάρτοις ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. πάντως ὁ Σάκας ἔφη, δεῖξάν μοι, ὡς βαλῶ γε πάντῃ τῇ βάλῃ 10 ἀνελόμενος· καὶ ὁ μὲν Κῦρος δεικνυσὶν αὐτῷ, ὅπου ἦσαν πλείστοι τῶν φίλων· ὁ δὲ καταμύων ἴησι τῇ βάλῃ, καὶ παρελαύνοντος Φεραύλα τυγχάνει· ἔτυχε γὰρ ὁ Φεραύλας παραγγέλλων τι ταπεινὸν ὑπὸ Κῦρου· βληθεὶς δὲ οὐδὲ μεταστράφη, ἀλλ' ᾤχετο ἐφ' ὅπερ ἐτάχθη. ἀναβλέψας δὲ ὁ 15 Σάκας ἐρωτᾷ τίνας ἔτυχεν· οὐ μὰ τὸν Δία, ἔφη ὁ Κῦρος, οὐδενὸς τῶν παρόντων. ἀλλ' οὐ μέντοι, ἔφη ὁ νεανίσκος, τῶν γε ἀπόντων; καὶ μὰ Δία, ἔφη ὁ Κῦρος, οὐ γε ἐκείνου τοῦ παρὰ τὰ ἄρματα ταχὺ ἐλαύνοντος τὸν ἵππον. καὶ πῶς, ἔφη, οὐδὲ μεταστρέφεται; καὶ ὁ Κῦρος ἔφη· μαινόμενος 20 γὰρ τί ἐστιν, ὡς ἔοικεν· ἀκούσας ὁ νεανίσκος ᾤχετο σκεψόμενος τίς εἴη· καὶ εὗρίσκει τὸν Φεραύλαν γῆς τε κατὰ πλεων τὸ γένειον καὶ αἵματος· ἐρήύη γὰρ αὐτῷ ἐκ τῆς ῥινόσ βληθέντι· ἐπεὶ δὲ προσῆλθεν, ἤρειτο αὐτὸν εἰ βληθείη· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὡς ἄρα. δίδωμι τοίνυν σοι, ἔφη, τούτον 25 τὸν ἵππον. ὃ δ' ἐπήρειτο, ἀντὶ τοῦ; ἐκ τούτου δὴ διηγείτο ὁ Σάκας τὸ πρᾶγμα καὶ τέλος εἶπεν· οἶμαι γε οὐχ ἡμαρτεχνῆναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. καὶ Φεραύλας εἶπεν· ἀλλὰ πλουσιωτέρῳ μὲν ἂν, εἰ ἰσοφρόνεις, ἢ ἐμοὶ ἐδίδως· νῦν δὲ

81a Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά. 30

81b Φάτταν ἀντὶ περισσεῶς, εἰταίρην ἀντὶ νύμφης.

1. αὐτῷ post γὰρ in Xenophonte positum. τῶν — Γαδάτας] ὁ προσεταιρῶν Xenophon corrupte. 2. ἱππάρχου Xenophon. 3. δι] ἀρα idem. 4. ἵππους idem. 4. τῷ ἡμίσει idem. 7. δεξαίμην ἂν idem. 8. δεῖξαι σοι idem. 9. μύων idem. πάντως τοίνυν idem. 10. πάντῃ] ταύτῃ AZ Xenophon. βάλῃ ἔφη Xenophon. 14. ταπεινὸν pars codd. Xenophontis. ὑπὸ παρὰ τοῦ Xenophon. 16. Δ' idem. ὁ Κῦρος a Xenophonte abest. 20. οὐδὲ] οὐ Xenophon. 21. τί] τίς idem. 24. ἀνῆλθεν Z. 25. τούτον τὸν Xenophon. 27. εἶπε· Kai idem. 28. καὶ idem. 29. μὲν A om. ἰδίδοις Xenophon. 30. ἱππηγάγι μοι φάτταν Aelianus.

81a. Arsen. LII, 22: Hom. Od. A, 230.

81b. Arsen. LII, 23: Aelian. Epist. rust. 19, p. 421 Cuiac. Respexit

καὶ ὀξέομαι. ἐπιύχομαι δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, οἵπερ με ἐποίησαν βληθῆναι ὑπό σου, δοῦναί μοι ποιῆσαι μὴ μεταμίλειν σοι τῆς ἐμῆς θαλαῆς· καὶ νῦν ἐφη ἀπέλασον ἀνάβας ἐπὶ τόνδε τὸν ἐμὸν ἵππον· αὐθις δ' ἐγὼ παρέσομαι πρὸς σέ.

5

Τὸ Φ μετὰ τοῦ ἱ.

- 82 Φιλοτιμουῦνται ὡς Μερφίται τοῖς τῆς Ἰσιδος πλοκάμοις καὶ Θηβαῖοι τοῖς τοῦ Γηρύνου ὄστοις καὶ Τεγαῖται τῷ τοῦ Καλυδωνίου δέριματι.
- 83 Φίλος ἀνεπίκαρπος χείρων ἐχθροῦ. 10
- 84 Φιλία παρδάλεως: ἐπὶ τῶν πιστότατα φιλοῦντων. Πάρδαλιν γὰρ ἐκ νηπίου θηρατῆρ ἀνῆρ ἡμερώσας οἶα φίλην ἢ ἐρωμένην περιελεν· οὐκοῦν ἐριφον αὐτῇ φέρων ζῶντα ἐδίδου, τροφήν ἐν αὐτῷ καὶ ἡδονὴν τινα ἐπινοήσας τῷ θηρίῳ ἐν τῷ διασπᾶν τὸν ἐριφον, ἀλλὰ μὴ δοκεῖν ἐσθίειν 15 κενέβριον τε καὶ θνησείδιον· καὶ δὴ κομισθέντος ἐριφου
- 81c Φεῦ φεῦ· παλαιὸς αἰὼς ὡς καλῶς ἔχει, οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός.· Εὐριπίδου.
- 81d Φεῦ· ὄσφ τὸ θῆλυ δυστυχίσταρον γένος πέφικεν ἀνδρῶν, ἐν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς 20 πολλῶ λέλθεται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.· τοῦ αὐτοῦ Οἰνεῖ.
- 81e Φιλεῖ γὰρ τὸ δαιμόνιον πολλάκις ἀνθρώποις τὸ μέλλον ἔνκτωρ λαλεῖν, οὐχ ἵνα φυλάξωνται μὴ παθεῖν· οὐ γὰρ εἰμαρμένης δύναται κρατεῖν, ἀλλ' ἵνα κούφωτερον πάσχοντες φέρωσι.· Λευκίππου. 25
- 82a Φιλονεικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενοῦς βλαβερὸν θεωρεῖσα, τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.· Δημοκρίτου.

1. πᾶσι] ἐφη idem. 3. νῦν μὲν idem. ἀπέλα idem. 4. παρέσομαι R. 7. ὡς] καὶ Lucianus, qui orationis seriem aliter instituit. 12. γὰρ As om. θηρατῆρ As. εἶχεν, οἶα δήπου φ. ἢ ἐμ. ἀγαπᾶν καὶ περιελεν ἰσχυρῶς. οὐκοῦν As. 14. ταῦτ' As. 18. Εὐριπίδου Δίκτυρ Stobaeus. 21. Οἰνεῖ] Ἰσοῦς Stobaeus. 25. Scribe Λευκίππου. 26. δυσμενέος Mullachius. 27. ἐμ φέρων idem.

Plat. Theaet. 199 B: ὅτε ἄρα τὰ ἔνδεκα δώδεκα ψήθη εἶναι, τὴν τῶν ἔνδεκα ἐπιστήμην ἀπὸ τῆς τῶν δώδεκα λαβῶν, τὴν ἐν ἑαυτῷ ὄσον φάτταν ἀπὸ περισσεύσεως: ubi v. Heindorfius.

81c. Arsen. LII, 24: Stob. Flor. 90, 5. Eur. Dict. fr. XV Matth. 81d. Arsen. LII, 25: Stob. Flor. 73, 24. Eurip. In. fr. VIII Matth.

81e. Arsen. LII, 26: Maxim. Conf. Serm. 65, p. 679 Comb. Achill. Tat. I, 3, ad quem locum v. Iacobsius.

82. Lucian. adv. Indoct. 14: Arsen. LII, 27.

82a. Arsen. LII, 28: Stob. Flor. 20, 62. Democr. fr. 147 Mullach.

83. Arsen. LIII, 38.

84. Arsen. LII, 29. Πάρδαλιν —

ἦδε ἐγκρατῶς ἔσχε, θεομένη ἀπόσιτος εἶναι διὰ πλησμονήν· ἔδρασε δὲ καὶ τῇ δευτέρᾳ τοῦτο· ἐδεῖτο γὰρ ἔτι ὡς φαρμάκου τοῦ λιμοῦ· τῆς δὲ τρίτης ἐπιστάσης ἡμέρας ἐπεινα μὲν καὶ συνήθως ἐπεδείκνυτο τοῦτο τῷ φθέγματι, οὐ μὴν τοῦ ἐρίφου γενομένου δύο ἡμερῶν φίλου ἔτι προσήψατο, 5 ἀλλὰ ἐκινον μὲν εἴασεν, ἄλλον δὲ ἔλαβεν. ἄνθρωποι δὲ καὶ ἀδελφοὺς προὔδοσαν, καὶ τοὺς γευναμένους, καὶ φίλους ἀρχαίους·: Εὐωδίας τινὲς θαυμαστῆς τὴν πάρδαλιν μετεληφέ- ναι φασίν, ἡμῖν μὲν ἀπορρήτου, αὐτῇ δὲ οἶδε τὸ πλεονέκτημα τὸ οἰκίον· καὶ μέντοι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα συνεπίσταται τοῦτο, 10 καὶ ἀλίσκεται τὸν τρόπον τοῦτον· ἢ πάρδαλις τροφῆς θεο- μένη εἰστένη· ὑποκρύπτει ἢ λόγχῃ πολλῇ ἢ φυλλάδι βαθεῖα, καὶ ἐντυχεῖν ἔστιν ἀφανῆς, μόνον δὲ ἀναπνεῖ. οὐκοῦν οἱ νεβροὶ καὶ δορκάδες καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ζῶων, ὡς ὑπὸ τι- νος ἰύγγος τῆς εὐωδίας ἔλκεται, καὶ γίνεται πλησίον· ἢ 15 δὲ ἐκπηδᾷ καὶ ἔχει τὸ θήραμα·: Πάρδαλις Καρικῆ καὶ Λυκαικῆ οὐκ ἔστι μὲν θυμικῆ, οὐδὲ εἶα σφόδρα ἀλτικῆ εἶναι, τὸ σῶμα δὲ μακρὰ· τιτρωσκομένη δὲ καὶ θόρασι καὶ αἰχμαῖς ἀντίτυπος ἔστι, καὶ οὐ ῥαδίως τῷ σιδήρῳ εἴκει, τοῦτο δὲ τὸ Ὀμηρικὸν δρῶσα, 20

Ἡ ῥά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει.

85 Φιλίππου Ἀλεκτροῦν: ὄνομα στρατηγοῦ. ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευμένων.

86 Φιλέψιος ὁ δὲ τὸν τρόπον: ἐπὶ τῶν φιλοπαιγιόνων· 25 οὗτος γὰρ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους ἔλεγε. κικωμώ- δηται δὲ εἰς πανουργίαν.

86a Φιλοχρηματίη τοῦ κτήσασθαι εὐρεῖν ἀρκιόντα οὐρον οὐκ ὄλθεν·: Εὐσεβίου.

3. ἐπεινῆ As. 5. εἰστένη φίλου As. 7. ἀρχαίους, καὶ πολλοὶ πολλάνης Z As. 8. μετεληχέναι As. 10. τοῦτο τῇ παρδαλί As. 11. τοῦτον ἐπίτη· ἢ π. As. 12. ὑποκρύπτει As. λόγχῃ As. 14. δορκάδες καὶ αἱ αἴγες αἱ ἄγριας As. 21. ἢ ῥά] ἀλλὰ Ho- merus: v. Spitznerus ad h. l. 25. τὸν τρόπον K om.

ἀρχαίους] Aelian. N. An. VI, 2. 86. K in App. Provn. V, 13: Εὐωδίας — θήραμα] id. ib. V, 40. Arsen. LI, 31. Greg. Cyp. L Πάρδαλις κτλ.] id. ib. XVII, 43. III, 29.

Ὀμηρικόν] H. Φ, 577. 86a. Arsen. LI, 32: Stob. Flor. 85. K in App. Provn. V, 14: 10, 28. Euseb. fr. 12, p. 364 Arsen. LI, 30. Macar. VIII, 73. Orell.

Τὸ Φ μετὰ τοῦ δ .

- 87 Φοινίκων συνθήκαι: οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοινίκες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχαρῶν δέξασθαι αὐτοὺς νύκτας καὶ ἡμέρας· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι ὡς συντιθέμενοι 5 νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνιδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια καὶ Δήμων ἐπὶ Μεταιποντιῶν ιστορεῖ.
- 86b Φιλοχρηματίη· ἐφ' ἡμέρῃ ἐκάστη ἐπιφθέων πλοῦτος οὐχ ἴσταιν, ὥσπερ οὐδὲ πνεκαίη· ὕλη ἐπιβαλλομένη· ἐπιγινόμενος δ' 10 αἰὶ εἰς τὸν πλεῦνος τὴν ἐπιθυμίην ἐξάπτει μειζόνως. νόος δὲ μόνος παραστάς καὶ τοῦτο οἶδεν ἀκείουσθαι.
- 86c Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός: Εὐριπίδου ἡ γγώμη.
- 86d Φιλεῖ γὰρ θεός τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολοῦει: Ἡροδότου.
- 86e Φιλάργυρος οὐδεὶς ἀγαθός οὔτε βασιλεὺς οὔτε ἐλευθε- 15 ρος:· Δημοκρίτου.
- 86f Φιλήθορον καὶ φιλοσώματος καὶ φιλοχρήματος καὶ φιλόθεον τὸν αὐτὸν οὐ δύναται εἶναι· ὁ γὰρ φιλήθορος πάντως καὶ φιλοσώματος· ὁ δὲ φιλοσώματος πάντως καὶ φιλοχρήματος· ὁ δὲ φιλοχρήματος ἐξ ἀνάγκης καὶ ἀδικος· ὁ δὲ ἀδικος εἰς μὲν 20 θεὸν ἀκόσιος, εἰς δὲ ἀνθρώπους παράνομος:· Πυθαγόρου.
- 86g Φιλοφεικότερος τῶν ἀλεκτρονίων.
- 86h Φιλεῖ δ' ἐκάστου πλεῖον οὐδαὶς οὐδένα.
- 87a Φοινίκος παλαιότερος: μακρόβιον γὰρ τὸ ζῶον.

4. νύκτα καὶ ἡμέραν Suidas. 10. ἐπιγινόμενος Stobaeus. 11. ξ^x

A: praepositionem cum Orellio dele. ⁷ ἐπιθυμίαν A, ἐπιθυμίαν Stobaeus. 13. Εὐριπίδου κτλ.] Διογύλου Stobaeus. 14. κολοῦει Herodotus. 16. Δημοκρίτου] Ἀριστοθίνους Stobaeus. 18. οὐ δύναται] ἀδύνατον Orellius. φιλήθορος πάντως] πάντως Orellius om. 20. καὶ ἀδικος] καὶ Orellius om. 21. Πυθαγόρου apud Orellium non legitur.

86b. Arsen. LII, 33: Stob. Flor. 10, 29. Euseb. fr. 13 Or.

86c. Arsen. LII, 34. XXXVI, 31: Stob. Flor. 29, 21. Aesch. fr. 277 Dind.

86d. Arsen. LII, 35: Herod. VII, 10, ubi v. Valckenarium.

86e. Arsen. LII, 36. VII, 74: Stob. Flor. 10, 42.

86f. Arsen. LII, 37: Demophili Sent. Pythag. 44, ad quem locum v. Orellius Opusc. Sentent. I, p. 467.

86g. Arsen. LII, 38: Lucian. Pis- cat. 34.

86h. Arsen. LII, 39: Menand. Monost. 528.

87. Suidas: Arsen. LII, 40. Diog. VIII, 67. Δήμων] fr. 15 Mueli. Tetigit Boissonadus ad Psell. de Operat. Daem. p. 221.

87a. Arsen. LII, 41. De avi dixit Lucian. Hermet. 53: εἰ μὴ φοινίκος τῆ βιῶση: add. infr. 91: contra de Achilles praepceptore apud Plut. V. Alex. 24 legitur: ἐξηκολούθησε γὰρ αὐτῷ [Lysimachus Alexandro] λέγων τοῦ Φοίνικος οὐκ εἶναι χείρων οὐδὲ προβύτιερος.

- 88 Φόνου πετρόν: ἤ, θανάτου πετρόν: ὁ οἰστος λέγεται.
- 89 Φοινικήϊα γράμματα: ἤρουν ἀρχαιότατα. *Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος Ἀγήνορος τοῦ εὐρόντος. τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρήτες, ὡς εὐρέθη ἀπὸ τοῦ 5 γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις. Κάμων δ' ἐν δευτέρᾳ τῶν εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίουνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαις, γενέσθαι δὲ αὐτῷ θυγατέρας, Ἀγλαύρην, Ἐροσὴν, Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἐτι παρθένον οὖσαν τελευτήσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα γράμματα τὸν Ἀκταίουνα εἰπεῖν, βουλόμενον τινὸς 10 τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ.*
- 90 Φορμίωνος στιβάς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.
- 91 Φοινίκων αὐθις ἐπιθυμει: ὅτι τὰ παθήματα τοῖς

3. ἤρουν ἀρχαιότατα] Suidas om. 4. εὐρόντος λέγονσι Z. 6. Σκάμρων Suidas: v. Fabricius B. G. III, 288 Harl., Westermannus ad Voss. Hist. Gr. 496. ἐν τῇ Suidas. 7. Ἀκταίουνος Suidas. 9. Ἀγλαύρον idem. 11. τὰ γράμματα idem. Ἀκταίουνα idem. εἰπὲν Suidas om. 14. τοῖς ἀνθρώποις] τοῖς φορμίμοις Aesopua.

88. K in App. Provn. V, 18. DV III, 86.

89. Suidas: Arsen. LII, 42. Phot., Hesych. s. φοινίκια: add. id. s. φοινικίους γράμμασιν. Σοφοκλῆς Ποιμίον [fr. 460 Dind.]. καὶ δοκεὶ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης κεκομμέναι: v. Franzius Elem. Epigr. Gr. 15. 26: add. Scholl. ad Greg. Nazianz. Stelit. 66 Mont. et Cramerī Anecd. Oxon. IV, 318 sq., quibus similia sunt haec a Walzio ad h. l. ex cod. Vatican. 711 fol. 97 B edita: *χαρὴ εἰδίζαι, ὅτι πρότερον οἱ Ἕλληες φοινικοῦς [sic] ἰχρῶντο γράμμασιν. ὕστερον δὲ ἔλθων ὁ Παλαμῆδης, ἀνὴρ εὐειδὼς καὶ πάσης ἐπιστήμης ἐμπλεὺς, ἀεζήμενος ἀπὸ τοῦ α' ἴδμε ἐξ ἑνὸς στοιχείου εἴρε τοῖς Ἕλλησιν" α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ο. π. ρ. σ. τ. και υ. προσέθηκε δὲ αὐτοῖς καὶ Κάδμος Μιλήσιος γράμματα τρεῖς θ. φ. χ. διὸ καὶ πολλῶ τῷ χρόνῳ τοῖς δέκα ἑννία ἰχρῶντο, ὅθεν οἱ ἀρχαῖοι μὴ ἔχοντες τὸ ψ τὴν ψαλίδα πασαλίδα ἔλεγον. ἀλλὰ καὶ πολλὰ ὀνόματα ἄλλως ἐξεφώνουν καὶ ἔγραφον. μετὰ*

ταῦτα Σιμωνίδης ὁ Χίος ἔλθων προσέθηκε δύο, η καὶ ω μέγα. Ἐπίχαρμος δὲ ὁ Σιρακοῖσιος εἴρε τὰ τρεῖς ζ. ξ. φ. καὶ οὕτως ἐληρωθήη τὰ ἑκοσι τέσσαρα στοιχεία ὅθεν μνησόμενος ὁ Ὀμηρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκοσι δύο βιβλίων τῶν παρ' Ἑβραίοις, εἰς τὸν τῶν εἰκοσι δύο στοιχείων τυπωθῆντα ἀριθμὸν, καὶ αὐτὸς τὴν ἰδίαν ποιῆσεν τῆς Ἰλιάδος τῶν εἰκοσι τέσσαρων ἑμφωδιῶν διὰ τῶν εἰκοσι τετηνῶν στοιχείων ἰποίησεν· οὕτω δὲ καὶ Ὀδύσειαν. Πότε τὰ εἰκοσι τέσσαρα στοιχεία λίγονται γράμματα καὶ πότε στοιχεῖα ὅτι μὲν γράφονται, λίγονται γράμματα ὅταν δὲ ἀναγινώσκονται, λίγονται στοιχεῖα. Greg. Naz. Or. III, p. 99 C: *τί δέ; οὐ Φοινίκων τὰ γράμματα, ὡς δὲ τινες Αἰγυπτίων;*

90. Suidas: Arsen. LII, 43. Fluxit ex Arist. Pac. 347: *πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμεν Πράγματὰ τε καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίον, ad quem locum Scholiastae doctissime de Phormione imperatore egerunt.*

91. Arsen. LII, 44. Φοινίκων —

ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται: Ὁ Φοίνιξ τὸ ζῶον ἄνευ
 λογικῆς οἶδε συμβαλεῖν ἀριθμὸν πεντακοσίων ἐτῶν οὐ
 διδεδημένος δακτύλων εἰς ἐπιστήμην ἀριθμητικῆς· καὶ οἱ
 μὲν ἱερεῖς περὶ τῆς ἀφίξεως ἀριθμοῦντες τὰ ἔτη προσδέ-
 χονται· ὁ δὲ πάρεστιν· οἱ δὲ θύουσι καὶ σχολὴν ἄγουσι 5
 τοῦ ἡλίου ἐν ταῖς λέσχαις καταθύοντες, ὅσα δ' ὄρνιθες οὐκ
 ἴσασι. ἐκεῖνα δέ, ὡς πρὸς τῶν θεῶν, οὐ σοφὰ εἶδέναι; ποῦ
 μὲν Αἴγυπτος ἐστὶ, ποῦ δὲ Ἡλιοῦπολις, ἐνθα αὐτῷ πέ-
 πρωται ἦκειν, καὶ ὅποι ποτὲ τὸν πατέρα καταδέσθαι χρῆ,
 καὶ ἐν θήκαις τίσι; ταῦτα δὲ εἰ μὴ δοκεῖ, θαυμαστά, ἄρα 10
 γε τὰ ἐνόπλια καὶ ἀγοραῖα καὶ τὰς κατ' ἀλλήλων ἐπιβου-
 λὰς ἐροῦμεν σοφίαν; ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, ὡς Σισύφων καὶ
 Τελχίνων καὶ Κερκύπων ζηλωταὶ ἀνθρώποι· λέγω δὲ πρὸς
 τοὺς ἀκριβοῦντας ταῦτα.

92 Φοβερόν καὶ τὸ παθεῖν ὑπὸ τυράννου καλῶς. 15

93 Φοβερώτερόν ἐστι στρατόπεδον ἐλάφων ἢ γου-
 μένου λέοντος, ἢ λέοντων ἐλάφου: Χαβρίας εἶπθε
 τοῦτο λέγειν.

94 Φοίβου πότε οὐκ ἐῶντος ἔσπαιραν τέκνα: ἐπὶ
 τῶν ἐχόντων θυγατέρας ἀμορφοτάτας. 20

Τὸ Φ̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

95 Φρουρὰς ἄδων: ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων.

96 Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν: ἐπὶ τῶν καρδαίνειν ἐφιμεμένων.

97 Φράσω σου τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μαγίαν: ἐπὶ
 τῶν ἄξια θανάτου κρατούντων. 25

1. ὁ — ἀριθμητικῆς] ἄνευ δὲ λογιστικῆς οἱ φοίνικες σ. ἐτῶν π. ἴσασι
 ἀριθμὸν, μαθηταὶ φύσεως τῆς σοφωτάτης ὄντες καὶ διὰ ταῦτα τοὶ μῆτε
 δακτύλων διδεδημένοι ἢ ἄλλου τινὸς εἰς ἐπιστήμην ἀριθμητικῆς As. 3.
 διδεδημένος A. καὶ οἱ — ἴσασι] hic epitomator Aelianum pessime
 tractavit. 8. δὲ καὶ As. 11. τὰ ἀγοραῖα καὶ τὰ ἐν. καὶ τὰς ἄλλας
 τῶν ἀνθρώπων εἰς ἀλλήλους τε καὶ κατ' As. 12. σοφὰ As. 14. ταῦτα]
 addit nonnulla As. 15. παθεῖν] ἐπάθεῖν Plutarchus, qui καλῶς non habet.

γίνετα] Aesop. fab. 164 Fur., 203
 Schneid. ὅτι — γίνετα] cf. ann.
 ad Apost. XIII, 90. Ὁ φοίνιξ κτλ.]
 Aelian. N. An. VI, 58: cf. Anon.
 in Cramerii Anecd. Oxoniens. IV,
 260.

92. Plut. Apophth. Regg. cett.
 p. 176 B, ubi v. Wyttenbachius.

93. Plut. Apophth. Regg. cett. 187
 D: eodem fere modo legitur in

Aristid. Or. 69, p. 400 Iebb. Phi-
 lippo datur a Stob. Flor. 54, 61.

94. Arsen. LII, 45. Ciceronis
 dictum: Plut. V. Cicer. 27. Cf.
 Eurip. Phoen. 17 sqq.

95. Greg. Cypr. L III, 26: Arsen.
 LII, 46.

96. Greg. Cypr. L II, 27: Ar-
 sen. LII, 47.

97. Arsen. LII, 48. Arist. Nub.

- 98 Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ: ὅτι λόγος μισθὸς ἐδοδοτο τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσι τῶν ἐπιτηδείων πολλῶν πιπρασκομένων· ἢ ὅτι Φίλιππος ἐλὼν Ναύπακτον Ἀχαιῶν γνώμη τοὺς φρουροὺς αὐτὸς ἀπέκτεινε πάντας.
- 99 Φρούδου γὰρ ἦδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος. 5
- 100 Φρῦξ μὴ δὲν ἦττων Σπινθάρου: οὗτος ὁ Σπινθάρος κωμῶδεται ὡς βάρβαρος καὶ Φρῦξ.

- 98a Φρονεῖ γὰρ ὡς γυνή μέγα: . Εὐριπίδου.
- 98b Φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς: . Σοφοκλῆς Οἰδίποδι.
- 99a Φράζο δὴ σπουδῆν ἐντυνάμενος μύθων δι' ἀκουῆς 10
ἡμετέρων, ἀτραπὸν περὶ παντὸς ἀληθῆ, κήρας ἀπωσάμενος πολυπήμονας, αἱ τε βεβήλων ὄχλον ἀνιστώσαι, ἅτας περὶ πάντα πεδώσι παντοίας ιδέαις, μορφῶν ἀπατήματ' ἔχουσαι. τοὺς μὲν ἀπὸ ψυχῆς εἰργειν φυλακαῖς νόοιο. 15
οὗτος γὰρ σε καθαρμὸς ὄντως δικαίως ὀσιεύσει, εἰ κεν ἀληθεῖ μισθὸς ὀλοὸν γένος αὐτῶν, ἦδη μὲν πρῶτιστα αἰσχροῶν δότεραν ἀπάντων, ἦν ἐπιθυμία ἠνοχεῖ μάργοισι χαλινοῖς.
Ἐκ μὲν τῆς προμαντικῆς πρόνοιαν ἔφασαν δεῖν ἐπιζητεῖν· 20
ἐκ δὲ τῆς ἱατρικῆς τῆς τε προνοίας ἐπανόρθωσιν· ταῦτα γὰρ εἶναι πέρατα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης· ἐκ δὲ τῆς μουσικῆς αἰσθησιν ἀκριβῆ τε καὶ ἐπιστημονικῆν· ἐκ δὲ τῶν μαθηματικῶν ὀνομαζομένων συλλογισμόν τε καὶ ἀπόδειξιν τῶν δι' αὐτῶν νοημάτων: .
Λίνου ὑποθήκη. 25

1. φρουρήσαι N. Corrige ὀλίγος. 2. Scribe πολλοῦ. 3. ὅτι] ἢ ὅτι. Z: ἐνιοῖ δὲ ὅτι. Suidas. 5. Σοφοκλῆς A in fine addit. 10. φράζο — χαλινοῖς] Versus A non distinctit. μύθων ante ἡμετέρων Stobaeus collocat. 13. ἅτας Stobaeus. 14. ιδέαις Stobaeus non agnoscit. μορφῶν χαλεπῶν Stobaeus. 15. τοῖς] τὰς idem. φυλακαῖς idem. 16. ὄντως — ὀσιεύσει] ἀναμπλακίως ὀσιεύσει Grotius, ἀπ' ἀτραπέως ὀσιεύσει Valckenarius. 17. μισθὸς Stobaeus. 18. ἦδη] ἠδὲν idem, ex Valckenarii coniectura. πρῶτιστ' Stobaeus. δότεραν idem. 25. ὑποθήκη in Stobaeo deest. Ceterum Stobaeus et A Λίνου etiam ante v. φράζο collocant.

- 846: ἢ τοῖς σ. τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω; ubi v. Scholia et Berglerum.
98. Greg. Cypr. F apud L III, 28: Arsen. LII, 49.
- 98a. Arsen. LII, 50: Soph. Oed. Tyr. 1078.
- 98b. Arsen. LII, 51: Soph. Oed. Tyr. 617.
99. Greg. Cypr. L III, 25: Arsen. LII, 52.
- 99a. Arsen. LII, 54. Φράζο — χαλινοῖς] Stob. Flor. 5, 22. Receptit Gaisfordus in Poet. Gr. Min. I, 456 Oxon. »Versus dicuntur esse Lini: videntur cuiusdam Pythagorei, quos Lino carmina superposuisse tradit Iamblichus de V. P. 139: Valckenarius Diat. Eurip. p. 281 Lugd. Add. Ambroschius de Lino diss. p. 8. Ἐκ μὲν κτλ.] Stob. Flor. 3, 52.
100. Suidas: Arsen. LII, 55. Arist. Av. 762, ubi v. interpp. Graeci.

- 1 Φρούξ ἀνὴρ πληγῆς ἀμείνων καὶ διακονέσπερος: ἐπὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νοητέστεροι εἶναι οἱ Φρούξες οἰκείται.
- 2 Φρυνώνδας ἄλλος: ἐπὶ τῶν πονηρῶν· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ, Ὡμιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα; καὶ 5 πονηρὲ σύ. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μάγων, ὡς Εὐδήμιος φησί.
- 3 Φρυνίχου πάλαισμοι: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ δολίων. Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων, οὗ στρατηγεύοντος Ἀθηναῖοι ἠττήθησαν καὶ πολλὰ αὐτῷ ὡς προδόντι τὸν πόλεμον προσεκορύσθησαν.

10

Τὸ Φ̄ μετὰ τοῦ ῡ.

- 4 Φυλακὴν γυμνῶ ἐπιτάττεις: φανερὰ ἢ παροιμία. τίς γὰρ γυμνὸς φυλάττων ὑποστὰιη βέλη καὶ λίθους καὶ ξίφη;
- 4a Φύλασσε τρόπον κάλοκαγαθίαν ὄρκου πιστοτέραν: Σόλων.
- 4b Φύσει γὰρ ἐχθρὸν τὸ δοῦλον τοῖς δεσπόταις: Εὐριπίδου. 15
- 4c Φύσει γυνὴ δυσήνιον καὶ πικρόν: Μεγάνθρου.
- 4d Φύσει μὲν γὰρ δυσχαλίωτον ὄρεξις· περὶ λαβύσα δὲ καὶ πλούτου χορηγίαν, ἀχαλίωτον: Πλουτάρχου.

4. ἄλλος Suidas non agnoscit. ἐπὶ τ. πον.] τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβηομένων Suidas. 5. Ἀμφιαράῳ Suidas: fr. 92 Dind. 6. σὺ] Suidas addit: ἐκ τούτου τοῖς πονηροῖς Φρυνώνδας καλοῦσα. Κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος καὶ πανούργος μισθοῦ τινος μηχανῆς πραγμάτων ἐπικουὸς ἡδίας συντιθεῖς, ὡς φησὶν Εὐδήμιος. Καὶ αὐτὸς [Aeschin. c. Ctesiph. 766 R.]· κἀλλ' οἶμαι οἷτε Φρυνώνδας οἷτ' Εὐρήματος οἷτ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος καὶ γόης. α. λέγεται — μάγων] Suidas ignorat. 7. παλαισμοι A. 13. τίς γὰρ κτλ.] Ds om. 14. φύλασσε in Maximo deest. τρόπον Maximus. διὲ πιστοτέραν ἔχειν idem. Σόλων] Εἰσεβίου idem. 15. Εὐριπίδου] Ἐρμολέωνος Antonius. 16. δυσήνιον τι ZW, δυσήνιον ἴστι Stobaeus, δυσάνιον ἴοιι. Meinekus. 18. Πλουτάρχου κατὰ πλάυτου Stobaeus.

1. Suidas: Arsen. LII, 53. Greg. Cyrp. L III, 24.

2. Arsen. LII, 56. Greg. Cyrp. P III, 96 et Suid. s. Φρυνώνδας. Cf. annot. ad Apost. VIII, 12. Liban. Epist. 1038: βοήθησον ἄνδρι χρηστῷ . . . πολλὰς δεκαμῆν προσβολὰς ὑπὸ Φρυνώνδου τωός.

3. Arsen. LII, 57. Φρυνίχου — δολίων] Macar. VIII, 75, ubi v. annot. Φρύνιχος κτλ.] K in nott. ad Diog. VIII, 29.

4. Diog. III, 75: Arsen. LII, 58. Apost. V, 69a.

4a. Arsen. LII, 59: Max. Conf.

Serm. 33, p. 622 Comb. Cf. Isocr. Demonic. 6 fin.: δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθούς ἄνδρας τρόπον ὄρκου πιστοτέραν φαίνεσθαι παρεχομένους προσημῶν ἡγού τοῖς πονηροῖς ἀπιστίαν κτλ.

4b. Arsen. LII, 60: Anton. Mel. 119, p. 193 Fabr. Hermog. π. τ. στάσιων 3, T. III, p. 19 Walz., ad quem locum v. Marcellinus T. IV Rh. Gr. 334 W.

4c. Arsen. LII, 61: Stob. Flor. 73, 46. Men. fr. fab. inc. 259 Mein.

4d. Arsen. LII, 62: Stob. Flor. 93, 32. Plut. fr. XXI, 1 Wytt.

Τὸ Φ̄ μετὰ τοῦ ω̄.

- 5 Φώκου ἔρανος: ἐπὶ τῶν εὐωχίας συνιατιόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμον ἀνεβάλλειο τὸν γάμον· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντες οἱ μνηστῆρες ἀπέκτειναν αὐτόν. 5
- 6 Φωνά τοι τίς ἐντι καὶ οὐδὲν ἄλλο: Τίλλας Λάκων εἶπε τοῦτο ἀηθόνα λαβῶν καὶ βραχίαν σάρκα ὀρών.

Ἄρχῃ τοῦ χ̄ στοιχείου.

Τὸ χ̄ μετὰ τοῦ ᾱ.

- 7 Χαλεπὰ τὰ καλὰ: Πιπτακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρ- 10
χὴν πρὸς τοὺς θαυμάζοντας εἰπεῖν, Χαλεπὸν ἐσθλὸν εἶμεναι· Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγόντα φάσαι, Χαλεπὰ τὰ καλὰ. φαοὶ δὲ Περιάνδρον τὸν Κορίνθιον καταρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα τυραννικὸν γενέσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ 15
δὲ τὰ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν, ὡς μὴδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.
- 4e Φύσις εὐγενῆς μετρίαν ἄσκησιν προσλαβοῦσα ῥαδίως ἐρ-
χεται πρὸς τὴν τελείαν ἀνάληψιν τῆς ἀρετῆς. Ζήνωνος.
- 4f Φύσις ἀνθρώπων ἄσκοι πεφουσημένοι. 20
- 4g Φύρουσιν αὐθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω: πρὸς
τοὺς τὰ πάντα συγγέοντας.
- 6a Ἔστι φωνὴ ἀνήρ πεπληγμένος.
- 7a Χαλεπὸν τὸ εὐ γνῶναι. τὸ ἀπόφθεγμα Πιπτακοῦ.

3. ἐπίγαμος Z Da. 6. τοι] τν Plutarchus. τις ἰσοὶ idem. Τίλλας — τοῦτο] Τίλλας τις idem. 7. λαβῶν Plutarchus om. ὀρών] εἰρών Plutarchus. 13. καλὰ] διὸ καὶ ἐκείτρα παροιμασθῆναι Suidas addit. 18. προσλαβοῦσα ἐπὶ τε τὸν ἀφθόνως διδάσκοντα Diogenes. 20. Ἐπίχαρμος, αὐτὰ φ. ἁ. ἁ. πεφουσημένοι Clemens: ἄσκοι φύσις ἀνθ. πεφουσημένοι Ahrensius. 21. αὐτὰ θεοὶ Euripides.

4e. Arsen. LII, 63: Diog. Laert. VII, 8.

4f. Arsen. LII, 64: Clem. Alex. Stromm. IV, 7, 45, p. 211 Sylb. Epich. fr. 145 Ahrens. Dixit de versu Schneidewinus ad Orion. Anthol. II, 3.

4g. Arsen. LII, 65. Eur. Hecub. 958, ubi v. G. Hermannus.

5. Diog. VIII, 66: Arsen. LII, 66. DV III, 89.

6. Plut. Apophth. Lac. 233 A: Arsen. LII, 67.

6a. Arsen. LII, 67a.

7. Suidas: Arsen. LIII, 67. G 5. Greg. Cypr. L III, 30.

7a. Arsen. LIII, 68. G 3: Stob. Flor. 3, 79, δ.

- 8 Χαίροις Ὑψιπύλη φίλη· τοὺς ἐμοὺς κορὺμβους πλέκω· οὐ σοι λέγω περὶ τούτου· οὐμὸς ἀκοίτις ἐνταῦθα· ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν λεγόντων ἀσύμφωνα καὶ ἀκατάλληλα. ὁμοία τῆ· Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυ' ἀποκρίνη. 5
- 7b Χαλεπὸν ἄρχεσθαι ὑπὸ χείροτος· Δημοκρίτου ἡ γνώμη.
- 7c Χαλεπὸν ὅταν τις ὦν πίνει πλέον λαλῆ, μηδὲν κατειδώς, ἀλλὰ προσποιούμενος· Μετάνδρου.
- 7d Χαλεπὸν τὸ εἶναυτὸν γινῶναι, ἀλλὰ μακάριον ζῆ γὰρ κατὰ φύσιν·· Θάλεω. 10
- 7e Χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
- 8a Χαρτοῖσι χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχαλλε μὴ λίην· γίνωσκε δ' οἷος ἄνθρωπος ἔχει·· Ἀρχιλόχου.
- 8b Χαίρει ταῖς κατάραις τὸ κύμινον· ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀπὸ κατάραις βλαπτομένων. 15
- 8c Χαῖρ, εἰ τὸ χαίρειν ἐστί που κάτω χθονός·· Ἀστυδάμαντος.
- 8d Χαίρετε δαίμονες, οἱ Ἀββάδιαν Βοιωτικὴν οὐδάρ ἀρούρης·· Κρατίνου.
- 8e Χαίρειν χρῆ τοῖς ἐλέγχουσι ἢ τοῖς κολακεύουσιν· οἱ μὲν γὰρ ἡμᾶς λυποῦντες διεγείρουσι, οἱ δὲ χαριζόμενοι ἐκλύουσι καὶ 20 ὑποσκελίζουσι·· Πλουτάρχου.
- 8f Χαῖρε παλαιολόγων ἀνδρῶν θεατῶν ξύλλογε πανσόφων·· Πλάτων ἐν Ξανθρίαις.

3. Scribe ἀκοίτης. 6. χείροτος Democrates. 7. πῆ Stobaeus. 9. τὸ] δὲ Maximus. ζῆ] ζῆν Maximus, τοιοῦτος Z. 12. ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε Stobaeus. ἀσχάλα idem. Hic finis prioris tetrametri. 13. γίνωσκε Stobaeus. 19. τοῖς ἐλέγχοις ἢ τοῖς κολακεῖν Georgides. 21. σκελίζουσι Maximus et Georgides. Πλουτάρχου] Πυθαγόρου Georgides, similisque sententia Pythagorae tribuitur apud Stob. Flor. 14, 18. 22. πανσόφων Hephaestio.

- 7b. Arsen. LIII, 69. G 4: Stob. Theophr. Hist. Plant. VII, 3, 3 ibiq. Flor. 45, 27. Democr. 15 Or. Democ. fr. 192 Mull. Schneiderus.
- 7c. Arsen. LIII, 70: Stob. Flor. 120, 15.
- 7d. Arsen. LIII, 71: Max. Conf. Serm. 56, p. 663 Comb.
- 7e. Arsen. LIII, 72: Hom. Od. P, 189.
8. Arsen. LIII, 79. G 6. Ἐγὼ κετλ.] Apost. VI, 48a.
- 8a. Arsen. LIII, 80: Stob. Flor. 20, 28, 6. Archil. fr. 58 Schneidew.
- 8b. Arsen. LIII, 81. Natum ex ritu superstitioso, quem in cumino serendo veteres observabant: v. I Mein.
- 8c. Arsen. LIII, 82: Stob. Flor. 120, 15.
- 8d. Arsen. LIII, 83: Hephaest. de Metr. 44 Gaisf. Crat. Trophon. fr. III Mein.
- 8e. Arsen. LIII, 84: Max. Conf. Serm. 11, p. 565 Comb., Georg. in Boiss. Anecd. I, 95. Plat. fr. 29 Wyttenb. Boissonadus ad Georg. l. c. confert Salom. Prov. 27, 5. 28, 23.
- 8f. Arsen. LIII, 85: Hephaest. de Metr. 91 Gsf. Plat. Xantr. fr. I Mein.

- 9 Χαμαιλέοντος εὐμεταβολώτερος: Ὁ χαμαι-
λέον τὸ ζῷον εἰς ἰδίαν μίαν χρόαν οὐ πέφυκεν οὔτε ὀρα-
σθαι, οὔτε γνωρίζεσθαι, κλέπτει δ' αὐτὸν πλανῶν τε καὶ
παρατρέπων τὴν τῶν ὀρώντων ὄψιν: εἰ γὰρ περιτύχοις
μέλαν τὸ εἶδος, ὃ δὲ ἐξέτρεψε τὸ μόρφωμα εἰς χλωρότητα, 5
ὡς οὖν μεταμφιασάμενος· ἔτα μέντοι ἄλλοις ἐφανη λευ-
κότητα ὑποδύς, καθάπερ προσωπειὸν ἕτερον ἢ στολήν
ὑποκριθεὶς ἄλλην. φαίη ἂν οὖν τις καὶ τὴν φύσιν μὴ καθ-
έψουσαν μηδὲ ἐπιχρίουσαν φαρμάκοις, ὥσπερ Μήδειαν ἢ
Κίρκην καὶ ἐκείνην φαρμακίδα εἶναι: λέγεται καὶ 10
τοῦτο περὶ αὐτοῦ, ὅτι κάρφος πλατὺ καὶ στερεὸν ἐνθακῶν
ἐαυτὸν ἐπιστρέφει, καὶ ἀντιπρόσωπος ὁμοίως χωρεῖ τῷ ὄφει·
ὃ δὲ αὐτοῦ λαβείσθαι ἀδυνατεῖ, τοῦ κάρφους τὸ πλάτος
οὐκ ἔχων περιχάνειν· οὐκοῦν ἀδειπνος τὸ γὰρ ἐπὶ ἐκείνῳ
μένει ὁ ὄφει. 15
- 10 Χαλάσω τὴν ἰεράν ἀγκύραν: ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις
φευγόντων εἰς τινα δύνατον.
- 11 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύσειν: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μι-
κρῶν κακῶν χωρύντων εἰς μεγάλα. τὸ ἔλτρον τοῦ ἐμβρίου
χόριον καλεῖται· οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου καὶ τοῖς 20
ἐμβρίοις διὰ τὸ λιγνὸν ἐπιβουλεύουσι.
- 8g Χαίρω σ' ὄρων φθονοῦντα, τοῦτ' εἰδὼς ὅτι
ἐν δρᾷ μόνον ἴδιον ὧν ποιεῖ φθόρος·
λυπεῖ γὰρ αὐτὸ τὸ κτῆμα τοὺς κεκτημένους: Καρκίνον.
- 10a Χάους ἀρχαιότερος. 25

1. Ὁ As om. 3. δὲ ἐαυτὸν As. τε ἄμα As. 5. μέλαν. As. 6. ὡς] ὥσπερ
As. 8. ὑποκριτής As. ἐπι τοίνυν ταῦθ' οὕτως ἔχει, φαίη τις ἂν
καὶ As. 9. ὥσπερ οὖν ἢ As. τινι ἢ K. καὶ μέντοι καὶ ἐκείνην As.
10. λέγεται — τί] As om. 12. ὄφει] πολεμῖω As. 14. τὸ γὰρ] τοῖσι G.
17. εἰς τὸν ἀδύνατον Z: explicatio manca: v. Macar. VIII, 77. 18.
γεῦσαι A. ἐπὶ μικρῶν] ἀπὸ μικρῶν N. 19. ἐμβρίου Z. 21.
ἐμβρίοις Z. ἐπιβουλεύονται Z. 23. ἴδιον] δίκαιον Porsonus.
25. X. ἀρχ. καὶ Κρονίων: ἐπὶ τῶν πάντων καλαιῶν Suidas.

8g. Arsen. LIII, 86. 9: Stob. Flor. 38, 18.

9. Arsen. LIII, 87. G 8. Greg. Cyr. L III, 32. Ὁ χαμαιλέον — εἶναι] Aelian. N. An. II, 14. Ἀγεται. κτλ.] Aelian. l. c. IV, 33.

10. Greg. Cyr. L III, 31: Arsen. LIII, 76 G 1.

10a. Arsen. LIII, 77: Suidas. Affert Suidas ad proverbium illu-

strandum locum incerti auctoris hunc: ὃ δὲ φλυαρεῖ καὶ μάτην ἡμῶν λῆρον καταχεῖ τοῦ χάους ἀρχαιότερον καὶ Κρονίων ἀπόκοστα, ubi ultima Arist. Nub. 397 spectant. Cf. Diog. V, 64.

11. Arsen. LIII, 73. G 2. ἐπὶ — μεγάλα] cf. DV III, 94. τὸ κτλ.] DV l. c., K in nott. ad Greg. Cyr. P III, 97.

- 12 *Χαραδριὸς ἕτερος: ἐπὶ τῶν ἀποκρηπτομένων. ἐπεὶ γὰρ οὗτος τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὀφθαίς, τοῦτο οἱ πωλοῦντες κρύπτουσιν, ἵνα μὴ τις πρὸ τοῦ ἀνήσασθαι ἰαθῆ. οἱ δὲ φασιν οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριόν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας τῆς νόσου παύσασθαι. ἀλλ' οὗτοι μὲν οὕτως. ὁ δὲ γε Αἰλιανὸς οὕτω περὶ χαραδριοῦ φυσιολογεῖ. Χαραδριοῦ ἦν ἄρα δῶρον τοῦτο, οὐ μὰ Δι' ἀτιμάζειν ἄξιον· ἦν γοῦν ὑπαναπληρωθεὶς τὸ σῶμα ἰκτέρου τις, εἰτά οἱ δριμύ ἐνοράτ, ὁ δὲ ἀντιβλέπει καὶ μάλα ἀτρέπτως, ὡσπερ οὖν ἀνιδρμιούμενος, καὶ ἡ τοιαῦτα ἀνάβληψις ἴαται τοῦ προειρημένου πάθους τὸν ἄνθρωπον.*
- 13 *Χάρητος ὑπόσχσεις: ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων, μηδαμῶς δὲ ἢ δυσκόλως παρεχόντων. Χάρης γὰρ ὁ στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερῆς τε καὶ ἐτοιμότατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις ἐγένετο μὲν, οὐκ ἐπετέλει δὲ γε.*
- 11a *Χαλεπὸν τύχης τι πᾶγμα, χαλεπὸν· ἀλλὰ δεῖ αὐτὴν φέμειν κατὰ τρόπον ὡσπερ φορτίον. Ἀπολλοδώρου.*
- 11b *Χαλεπὸν θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον. Μενάνδρου.*
- 12a *Χαβρίας εἶπε, φοβερώτερον ἐστὶ στρατόπεδον ἐλάφων ἢ γομένου λέοντος, ἢ λέοντων ἐλάφου.*
- 12b *Χαῖρε δις ἠβήσας καὶ δις τάφου ἀντιβολήσας, Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης. Πίνδαρος εἰ; Ἡσίοδον.*

1. ἕτερος KN om.: recte: nam in Append. l. c. male ἕτερος inserui, quum χαραδριὸν μιμούμενος scribendum esse et Suidas et explicatio abunde docerent; ἕτερος adiecit nescio quis, qui voce sola χαραδριὸς proverbium non effici intellexeret. 2. τοῦτο| τοῦτον G, καὶ τοῦτον Suidas, δὲ αὐ τοῦτο K. 3. ἰαθῆ|περιέργως Suidas, alia in sequentibus de avis natura addens. 5. παύσασθαι] ἀπαλλάττεσθαι Suidas. 7. ὅ εἰ μὰ Δία As. 8. ἐνοράτ As. 9. μάλα γε As. 12. ὑποσχέσεις Suidas. 13. μηδαμῶς — παρεχόντων Suidas ignorat. 15. ἐγένετο κτλ.] λέγεται γεγονέναι Suidas. 16. τύχη|στίς Porsonus, Meinekius Com. Gr. Fr. IV, p. 456. 18. χαλεπὸν γε Menander.

11a. Arsen. LIII, 74: Stob. Flor. 108, 36.

11b. Arsen. LIII, 75: Menand. Monest. 750. Stob. Flor. 87, 6. Menand. Piscat. fr. VI Mein.

12. Arsen. LIII, 88. G 9. ἐπὶ — παύσασθαι] Suidas: App. Provn. V, 23.

Χαραδριοῦ κτλ.] Aelian. N.A. XVII, 13. De avi dixerunt Boissonadus

ad Theophyl. Simoc. Op. 208 et Knochius ad Babr. frr. p. 130.

12a. Arsen. LIII, 89: cf. Apost. XVII, 93.

12b. Arsen. LIII, 90: Tzetz. ad Hesiod. Proll. p. 9 Gaisf. Append. Provn. IV, 92.

13. Suidas: Arsen. LIII, 91. G 10. DV I, 60.

- 14 Χαίρ' ὦ φίλον φῶς: γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταί-
νειν σβέσαν τὸν λύχρον φασι τοῦτο εἰπεῖν ἕτεροι δὲ γραῦν.
- 15 Χαίρεφῶν αὐτόχρομα: ἐπὶ τῶν ὄχρων καὶ ἰσχνῶν·
καὶ ἐπὶ τῶν δισωμάτων ἐκ τῶν ἀδελφῶν σφίσειν· οὗτος γὰρ
σφόδρα ἠχθρὸς τῷ ἀδελφῷ· οὗς ὁ Σωκράτης συνῆγε λέ- 5
γων, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἶη, εἰ μὴ συμφωνοίεν,
οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν.
- 16 Χάρωνος θύρα: δι' ἧς οἱ κατάδικοι ἐπὶ τῷ θανάτῳ
ἐξέρχοντο.
- 17 Χάρης ἄθων ὄρθιον: ἐπὶ τῶν εὐφώνων· ὁ γὰρ Χά- 10
ρης αὐλητῆς Θηβαῖος ἦν· ὄρθιος δὲ αὐλητικὸς νόμος οὕτω
καλούμετος, εὐτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχων· καὶ Ὀμηρος·
"Ἐνθα σταῖσ' ἤυσε θεὰ μέγα δεινόν τ'
ὄρθι' Ἀχαιοῖς.
- 18 Χαράν πυραύστου χαίρεις: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰν 15
ἡδονὴν ἑαυτοὺς φθιμρόντων· Ὁ γὰρ πυραύστῃς ζῶον
ἐστίν, ὅσπερ οὖν χαίρει μὲν τῇ λαμπηδόνι τοῦ πυρός, καὶ
προσπίεταται τοῖς λύχνοις, ἐνακμαζούσῃ ἔτι φλογί, καὶ δο-
- 16a Χάριτας μὲν τὸ δίκαιον ὑπερβαίνουσας οὐδ' ὀνομασίον
ἐμοὶ δοκεῖν χάριτας· τὰς δὲ τῆς δικαιοσύνης φίλας οὐθεὶς ἂν, 20
ὅς οὐκ ἀπὸ δρυός ἐστιν ἢ πέτρας ἐκὼν ἀρρησάμενος τύχοι·.
Σωπάτρου.

1. Χαίρ' ὦ] χαίρε Suidas. 2. σβέσαν GZ Suidas. 3. ἕτεροι
πτλ.] οἱ δὲ ἀλοχρῶν· ἄλλοι γραῦν Suidas. 4. αὐτόχρομα Suidas non
agnoscit. ἰσχνῶν] Suidas pergit: καὶ παροιμία· Οὐδὲν διοίσεις
Χαίρεφῶντος τῆν φύσιν: est Arist. Nub. v. 503. 4. καὶ — σφί-
σειν] in Suida desunt. ἀδελφῶν] scribe παίδων. οὗτος πτλ.] plura
Suidas e Scholl. ad Arist. Nub. 144. 504. Av. 1296 adiecit. 8. Χαρά-
νιος A, Χαράνιος d Suidas. μία τοῦ πομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς Sui-
das. 10. Χαίρεις K Suidas. ἐπὶ τ. εὐφώνων Suidas om.: εὐφώνων
potius scribendum fuisse in ann. ad App. l. c. monui. Χαίρεις K Sui-
das. 11. Θηβαῖος ἄμουσος Suidas. 12. οἷον εὐτονος idem. καὶ
Ὀμηρος πτλ.] K om. 13. μέγα τε δεινόν τε Homerus. 14. Ἀχαι-
οίταιν idem. 17. ὅπερ As. 18. προσπίεταται G, προσπέτεται
As. τῇ φλογί Z As.

14. Suidas: Arsen. LIII, 88. G
11. Zenob. VI, 42. Diog. VIII, 70.
15. Suidas: Arsen. LIII, 89. G
12. Σωκράτης] Xenoph. Memor.
II, 3, 18.
16. Diog. VIII, 68: Arsen. LIII,
92. G 13. DV III, 91.
16a. Arsen. LIII, 93: Stob. Flor.
46, 60. ἀπὸ δρυός] cf. ann. ad
Macar. III, 40.

17. Suidas et K in App. Provv.
V, 21: Arsen. LIII, 94. G 14.
De Chaeride v. Scholl. ad Arist.
Pac. 951. Ὀμηρος] II. A, 10.
18. Arsen. LIII, 95. G 15. Lemma
ex Aeliano factum assumpto loco
Matth. Euang. 2, 10: antiquum enim
de pyrausta proverbum fuit πυραύ-
στου μόρον, de quo v. Mant. Provv.
s. πυραύστου. Ὁ γάρ πτλ.] Aelian.

καὶ τι λήψασθαι· ἐμπεισὼν δὲ ὑπὸ φήμης εἶτα μέντοι κα-
ταπέφλεκται. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ *Δισχύλος* λέγων·
Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μῦθον.

Τὸ *Χ* μετὰ τοῦ *ε*.

- 19 *Χελώνη* μυῶν: ἐπὶ τῶν ἀφροντίστων τινός· τῷ δὲ 5
Ἀγαμέμνονι τῆς *Θερσίτου* παρῆρησίας ἐλαττον
ἐμελλεν, ἢ *χελώνη* μυῶν:· *Φαγοῦσα* ὄφειος *χελώνη*
καὶ ἐπιτραγοῦσα ὠριγάνου ἐξάντης γίνεται τοῦ κακοῦ, ὃ
πάντως αὐτήν ἐκ τῆς τροφῆς ἀναιρεῖν ἐμελλεν:· *Δί* *χε-*
λῶναι αἱ θαλάττιαι ἐν τῇ γῇ τίκτουσι καὶ καταχωννύουσιν 10
ἐν αὐτῇ τὰ ὄα καὶ ὑποστρέφουσιν· εἰσὶ δὲ ἐς τοσοῦτον λογι-
στικαί, ὡς ἀφ' ἑαυτῶν ἐκλογίζεσθαι τὰς ἡμέρας τὰς τεσ-
σαράκοντα, ἐν αἷς τὰ ἔκγονα αὐταῖς τῶν ὄων συμπαγέν-
των ζῶα γίνεται· ἀποστρέψασαι δὲ εἰς τὸν χῆρον, ἐν ᾧ
ἔκρυψαν τὰ ἑαυτῶν βρέφη, ὀρύσσοσι τὴν γῆν ἣν ἐπέβαλ- 15
λον, καὶ κινουμένους ἤδη τοὺς νεοττοὺς καὶ ἐπεσθαι δυνα-
μένους αὐταῖς, ἀπάγουσι.
- 20 *Χειμῶν ὀρνιθίας*: σφοδρός, ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθείρε-
ται. λέγεται καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας.
- 21 *Χειρῶνειον ἔλκος*: ἤτοι ἀνηκεστον. 20
- 18a *Χαίροις* νῦν φιλόττι: περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
τέξεις ἀγλαὰ τέκν'· ἐπεὶ οὐκ ἀποφῶλιοι εὐναί
ἀθανάτων.
- 19a *Χειμῶν* κατ' οἴκους ἐστὶν ἀνδράσι γυνή.

2. *Δισχύλος* ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής As. 5. μυῶν K Suidas.
ἀφροντιστούντων K Suidas. 7. ἐμελλεν K Suidas. μυῶν
idem. 8. ὀριγάνου As. 9. ἀναιρεῖν] ἀνελίεν As. 10. καὶ —
ὑποστρέφουσιν] τεκοῦσαι δὲ παραχρῆμα κατήχουσαν ἐν τῇ γῇ τὰ ὄα, εἶτα
ἐπιστρέψασαι ὁπίσω εἰς ἧθι τὰ ἑαυτῶν νήχοντι As. 12. ὅστε ἐφ'
ἑαυτῶν As. 13. ἔκγονα As. 14. γίνεται As. ὑποστρέψασαι
As. δι] οἷν αὐθις As. 15. ἐκρυψαν] κατέθετο κρύψασαι As. ὀρύσ-
σοσι] ἀναιρεῖαν As. ἐπέβαλον As. 16. καὶ ἐπεσθαι] καὶ As om.
19. δὲ καὶ G Suidas. 21. *Χαίροις* Homerus. νῦν] γύναι idem.
22. τέκνα idem. 23. ἐστὶν ἀνδράσι] ἀνδράσιν κακῇ Menander.

N. An. XII, 8. *Δισχύλος*] fr. 289
Dind.

18a. Arsen. LIII, 96: Hom. Od.
A, 248.

19. Arsen. LIII, 97. *Χελώνη* —
μυῶν] K in App. Provn. V, 27:
G 16. Suidas. Greg. Cypr. L III,
33. τῷ — μυῶν] Iulian. Epist.
59: γ. Apost. XIII, 61d. XVII, 43a.

Φαγοῦσα — *ἐμελλεν*] Aelian. N. An.
III, 5. αἱ κτλ.] Aelian. Var. Hist.
I, 6.

19a. Arsen. LIII, 98: Menand.
Monost. 540.

20. Macar. VIII, 81: Arsen. LIII,
99. G 17. App. Provn. V, 25.

21. Greg. Cypr. L III, 34: Ar-
sen. LIII, 100. G 18.

- 22 *Χειμάσει ποτὲ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἢ ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλη: ἐπὶ τῶν προσδεχομένων τινὰ κακὰ μετ' ὀλίγον ἐλευθησόμενα:.* Φάβιος Μάξιμος Ἀννίβα μάχεσθαι μὴ βουλόμενος, ἀλλὰ τριβειν χρόνῳ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ χρημάτων ἐνδεῶ καὶ οἰτίων οὔσαν, ἐπηκολούθει διὰ 5 τῶν τραχείων καὶ ὄρειων ἀντιπαρεξιών· καταγελώντων δὲ τῶν πολλῶν καὶ παιδαγωγὸν Ἀννίβα καλούντων, μικρὰ φροντίζων ἐχρήτο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς· καὶ πρὸς τοὺς φίλους ἔλεγεν, ὅτι τὸν σκώμματα φοβούμενον καὶ λοιδορίας δαιλότερον ἤγεται τοῦ φεύγοντος τοὺς πολεμίους. 10 ἐπεὶ δὲ τοῦ συνάρχοντος Μινουκίου καταβαλόντος τινὰς τῶν πολέμιων πολὺς ἦν λόγος ὡς ἀνδρὸς ἀξίου τῆς Πάμης, μᾶλλον ἔφη τὴν εὐτυχίαν ἢ τὴν ἀτυχίαν τοῦ Μινουκίου φοβείσθαι· καὶ μετὰ μικρὸν ἐνέδρα περιπεσόντος καὶ κινδυνεύοντος ἀπολέσθαι μετὰ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως ἐπι- 15 βοηθήσας, τῶν τε πολέμιων πολλοὺς διέφθειρε κἀκείνον ἔσωσεν. ὁ μὲν εὖν Ἀννίβας εἶπε πρὸς τοὺς φίλους, οὐ πολλάκις ὑμῖν προὔλεγον ἐγὼ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλην, ὅτι χειμάσει ποτὲ ἐφ' ἡμᾶς;
- 23 *Χεῖρας ἔχει Φιλοποίμην καὶ σκέλη· γαστέρα 20 δὲ οὐκ ἔχει: ἐπὶ τῶν πολλοὺς μὲν ἰππεῖς καὶ ὀπλίτας ἐχόντων, χρημάτων δὲ οὐκ εὐπορούντων. Κόϊντος εἶπε πρὸς Φιλοποίμενα· καὶ γὰρ καὶ τῆ γύσει τοῦ σώματος τοιοῦτος ἐτύγγανεν.*
- 21^a *Χεῖλα μὲν τ' ἐδίηεν, ὑπερφῆεν δ' οὐκ ἐδίηεν: ἐπὶ 25 τῶν σμικρὰ δῶρα διδόντων.*

14. καὶ κινδυνεύοντος] καὶ Plutarchus om. 21. ἰππους G. 24. ἐτύγγανεν] ἦν G. In Aporphthegmatis totum sic refertur: Φιλοποίμενος δὲ τῶ στρατηγῶ τῶν Ἀχαιῶν ἰππεῖς μὲν πολλοὺς καὶ ὀπλίτας ἔχοντι, χρ. δὲ οὐκ εὐποροῦντι, προσπαίζων ἔλεγεν [T. Q. Flamininus], Χεῖρας — ἔχει, καὶ γὰρ καὶ τῆ γύσει ἦν ὁ Φιλοποίμην τοιοῦτος. Ostendit et hoc exemplum, quo modo proverbialia a senioribus procusa sint. 25. ἐδίηεν Homerus.

21^a. Arsen. LIV, 1. G 19. Est versus Hom. II. X, 495, ad quem Eustathius 1282, 61 sic disputat: τὸ δὲ χεῖλα — ἐδίηεν κἀλλους μὲν ἴσσι σῆμα ὁμοιον τῶν ταξ. ἀρχοῦς παρ' ὑμῶν, ἰππάρχους παρ' ὑμῶν, ἐλευσθὲν δὲ καὶ εἰς παρεμῖαν λέγεται ἐπὶ τῶν μικρὰ τινα δωρομένων, δι' ὧν χεῖλη μὲν ὑψαίνεται, εἰς δὲ τὸ κατα στόμα ὑπερφῆεν ὑψότης οὐκ ἔστι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λόγους μὲν ὑποσχητικοῖς

εὐφραινότων, οὐ μὴν καὶ τῆ ἔνδον ἀγαθῆ διαθήσει. δῆλον δὲ ὅτι ὑπερφῆεν λέγει τὸν κατα στόμα οὐρανόν, ἄμφω καλούμενον διὰ τὸ μετὰ ὑψους κωτηρεφῆε καθ' ὁμοίωτα ὑπερφῆου τε οἰκῆματος καὶ οὐρανοῦ. ἀμφιβαλῆς δὲ παῖς κτλ.

22. Arsen. LIV, 2. χειμάσει — ἐλευθησόμενα] G 20. Φάβιος κτλ.] Plut. Apophth. Regg. oett. 195 C: add. eiusd. V. Fab. Max. 8. 12. 23. Arsen. LIV, 3. G 21. Ex

24 *Χελώνην Πηγάσφ κρίνεις: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια συγκρινόντων.*

Τὸ Χ̄ μετὰ τοῦ Ξ̄.

25 *Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα· ἐκόμεζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.* 5

Τὸ Χ̄ μετὰ τοῦ Ἰ̄.

26 *Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαιμονι, γνῶθι σεαυτὸν.*

27 *Χλαμύς Συλώσοντος: ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπιδοθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Λαρεῖα ἰδιωτεύοντα δωρησάμενος ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.* 10

Τὸ Χ̄ μετὰ τοῦ ὀ.

28 *Χόας ἄε χωρήσει: ἐπὶ τῶν παραπλήγων. τουτέστιν ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ· ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμην ἢ ἀσκού· ὅς ἐάν σμηχθῆ, πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακώτων ἀποβεβλημένων.* 15

26a *Χῖος παραστάς οὐκ ἐξ Κῶν λέγειν: παρόσον οἱ Χῖοι λογιώτεροι τῶν Κῶν ἦσαν καὶ δυνατώτεροι.*

1. συγκρίνεις AGZ Da. 8. Συλωσώντος Da. 12. χωρήσεται Suidas ex Arist. Nab. 1238. παραπλήγων] παραληρούτων Suidas. 13. ἀσκού ἔμεινε μεταφορᾶς idem.

Plut. Apophth. Regg. 197 D. Cf. Plat. V. Philop. 2.

24. Arsen. LIV, 4. G 22. Diog. I, 56. De Pegaso cf. Apost. XIV, 28: de testudine affero Liban. Epist. 72: ἀλλ' ὅτι μὲν χελώνην εἰς ἀγῶνα ποδῶν καλεῖ, ὁ παρακαλῶν ὑπὲρ φίλου τι σπουδάζει, καλῶς ἐπίσταται.

25. Suidas: Arsen. LIV, 5. G 23. DV III, 92.

26. Anth. Pal. IX, 366, 3: Arsen. LIV, 6.

26a. Arsen. LIV, 7. G 24. K in App. Provn. V, 28. Explicatio prorsus falsa: Eustath. ad Hom. II, ψ, 88, p. 1289, 64: τῶν δὲ βόλων, φασίν, ὁ μὲν τὸ ἔξ δυνάμενος Κῶς ἐλίγγο καὶ ἔλιγος, ὁ δὲ τὸ ἐν Χῖος καὶ κῶν· ὅθεν καὶ παροιμία [v. Apost. X, 35]: Χῖος παραστάς Κῶν οὐκ ἐύσω καθ' ἣν παρὰ Στράτιδι τῷ κωμικῷ [Λιμνοσ.

fr. 3 Mein.] τό, Χῖος παραστάς Κῶν οὐκ ἐξ λέγειν· ὁ παραλαλεῖ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ [Arist. Ran. 970: v. Apost. XIV, 16b]. οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κετος, ἢ Κῶς: eadem fere leguntur in Scholl. Plat. 320 Bekk. Cf. annott. ad App. I. o., Zenob. IV, 74 et v. Voemelii doctissimam disputationem de Euripide, casu talorum, Francf. 1847 editam.

27. Diog. V, 14: G 25. Suidas. Respexit Iulian. Orat. III, 117 B: add. id. Epist. 29: ὁ Συλωσῶν ἀνήλωσεν, φησί, παρὰ τὸν Λαρεῖον καὶ ἐπίσημον αἰτὸν τῆς χλανίδος καὶ ἤγχευεν αὐτὸν ἐκείνης παρ' αὐτοῦ τὴν Σάμον. εἶτα ἐπὶ τούτῳ Λαρεῖος μὲν ἰμεγαλοφρονεῖτο μεγάλα ἀντὶ μικρῶν νομιζῶν ἀποδιδανέναι· Συλωσῶν δὲ λυπηρὰν ἰλάμβανε χίαν.

28. Suidas: Arsen. LIV, 8: App. Provn. V, 29.

- 29 *Χορός ἀργούντων: ἐπὶ τῶν ἄτοπα τινα διαπρα-
τομένων.*
- 30 *Χοῖνιξ Κνωθάλου: ἐπὶ τῶν μεγάλους μέτροις κεχη-
μένων.*
- 31 *Χορόν δίδωμι: ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκίμειν καὶ νικᾶν· παρὰ 5
γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγχανον κωμωδίας γὰρ καὶ
τραγωδίας ποιηταὶ οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκίμουσιντες καὶ
δοκιμισθέντες ἄξιοι.*

Τὸ χ̄ μετὰ τοῦ ρ̄.

- 32 *Χρήματ' ἀνῆρ, πενιχρός δ' οὐδέ ποτ' ἐσθλός: 10
ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ἀνημερούντων· αὕτη δὲ ἀποφθεγμα-
τικὴ ἐστὶν ὡς καὶ ἡ· Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. καὶ ἡ·
κατὰ σαυτὸν ἔλα. καὶ ἡ, γνῶθι σαυτὸν.*
- 33 *Χρῆ μὴ τὸ κακὸν διὰ κακοῦ ἀμύνασθαι: ὁ
'Αμίλλας τοὺς τὸν ἀδελφὸν ἀνελόντας σὺλλαβῶν, εἰς τε τὸν 15
ἐκάστου πατήσας τράχηλον εἶτα μέντοι ἀπολύσας, ἔφησε
τοῦτο, ἀποχρῶσαν δίκην λαβεῖν· ἐπειπὼν ταύτην ἐπὶ τῷ
τοῦ ἀδελφοῦ φόνῳ.*
- 34 *Χρηστοῖσι κυσὶ συμφορὰ τὰ δεσποτῶν μᾶλλον ἢ
χρηστοῖσι δούλοισιν, ὃ Ἐὐριπίδῃ, κακῶς πιτνῶντα καὶ φρε- 20
νῶν ἀνθάπτεται. ποῦ γὰρ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ δεσποτῷ τέ-
θνηκε, κυνὸς αὐτὸ δούλου θράσαντος. ὅθεν πεκαρομῖα-*
- 31a *Χοροῦ μὲν ἀναρμοστία ποιᾷ γέλωτα, πολιτῶν δὲ ἀναρμο-
στία ποιᾷ δάκρυα.*
- 31b *Χορεῖός ἐστι ποῦς συγκαίμενος ἐκ τριῶν βραχειῶν ΟΥΟΥ, 25
οἶον δόλιος· χορεῖος δὲ ἐκλήθη, ὅτι ἐν χοροῖς τοιοῦτῳ μέτρῳ
ἐχρῶντο.*

3. κοθάλου Suid. s. κοθάλου. μεγάλοις] μείζοσι idem. 6. γὰρ
καὶ] dele γάρ. 10. πενιχρός δ' οὐδ' εἰς πέλετ' ἐσθλός Alcæus. 13.
Scribe τῆν κατὰ. 19. καίτοι δὲ Ἐὐριπίδῃς [Med. 54 sq.] λέγων·

χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν

κακῶς πιτνῶντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.

ποῦ γὰρ ἄ. ἰ. τ. δ. τέθνηκεν κυνὸς δούλου θράσαντος αὐτό; As.

29. Ars. LIV, 9. G 26; Apost. IV, 4.

30. Diog. V, 69; Arsen. LIV, 10. G 27.

31. Suidas; Arsen. LIV, 11. G 28. App. Provn. V, 30.

31a. Arsen. LIV, 12.

31b. Arsen. LIV, 13; Scholl. ad Hephaest. 158 Gaisf.

32. K in nott. ad Greg. Cyr. P

III, 98; Arsen. LIV, 14. Greg. Cyr. M V, 15. ἔρχη ἄ. δ.] Apost.

IV, 1. τῆν κατὰ σ. ἑ.] Apost. XVI, 55. Γν. σαυτὸν] Apost. V, 56.

33. Arsen. LIV, 15.

34. Arsen. LIV, 16. χρηστοῖσι.
— θράσαντες] Aelian. N. An. VII,

σται, κύων δούλος ἀνθρώπου δούλου φιλοδεσπο-
τώτερον. Λέγεται τις ἀνὴρ Κολοφώνιος παραγενέ-
σθαι εἰς Τέων συνωνησόμενος τινα· καὶ γὰρ ἦν ἐμπορι-
κός, καὶ τὴν ἐκ τῶν ἠνίων καπηλείαν τε καὶ μεταβολὴν
πρόσοδον εἶχεν· ἀργύριον δὲ ἐπήγετο καὶ οἰκέτην καὶ κύνα. 5
ἔφερε δὲ τὸ ἀργύριον ὁ δούλος. ἐπεὶ δὲ πρὸ ὁδοῦ ἦσαν, ὁ
οἰκέτης ἐξετάρατο, ἤπειγε γὰρ τι αὐτὸν τῶν κατὰ φύσιν,
ἠκολούθησε δὲ ὁ κύων· τὸ τοῖνον φασκάλιον ἀνέπασσεν ὁ
νεανίας καὶ ἀνελίσθαι πάλιν οὐκ ἐνενόησεν, ἀλλὰ ἔρχετο·
ὁ δὲ κύων κατακλίνας αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ ἔμεινεν ἥσυχος. 10
ἐλθόντες δὲ εἰς τὴν Τέων ὁ τε δεσπότης καὶ ὁ οἰκέτης, εἶτα
μίντοι ἄπρακτοι ἐπανήλθον, ὅτου ἀνήσονται οὐκ ἔχοντες.
τὴν αὐτὴν γε μὴν ἐκτρέπονται πάλιν, ἐνθα ὁ οἰκέτης ἀπέ-
λιπε τὸ βαλάντιον, καὶ καταλαμβάνουσι τὸν σφέτερον κύνα
ἐπικαίμενον αὐτῷ καὶ μόλις ἐμπνέοντα ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. ὁ 15
δὲ ὡς εἶδε τὸν δεσπότην καὶ τὸν ὁμόδουλον, ἑαυτὸν ἀπο-
κλίνας τοῦ φασκαλίου, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ τὴν
φρουρὰν καὶ τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν.

- 34a Χρῆ δὲ καθ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
34b Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι. Ἡσιόδου. 20
34c Χρῆ δ' οὐ ποτ' εἰπεῖν ὄλβιον οὐδένα βροτῶν
πρὶν ἂν θανόντος τῆς τελευταίας ἰδῆς,
ὅπως περᾶσας ἡμέρας ἦξει κάτω. Εὐριπίδου.
34d Χρῆ ψυχὴν λιπεῖν μηδ' ἀνίσχειν θακρούς καὶ θρήνοις· τὸ
δὲ χρεῶν ἀνδρός ἀγαθοῦ φέρειν. Σωκράτους. 25
34e Χρηστότης τυγχάνουσα μὲν χάριτος ἔτι μᾶλλον αὐξεται·
προπηλακισθεῖσα δὲ εἰς ὀργὴν ἐρεθίζεται. Λευκίππου.
34f Χρηῖζων παθεῖσιν ἀκίστορος, ἦν κακὰ κεύθης,
οὐποτε σηπεδῶνα φεύξεται ἀργαλίην.

2. Λέγεται — εἰς] Κολοφώνιος ἀνὴρ παραγίνεται εἰς τὴν Αα. 8.
καὶ ὁ Αα. 9. ἔρχετο ἀπὸ τῶν Αα. 15. ὑπὸ τοῦ] τοῦ Αα om. 19.
κατ' αὐτὸν Pindarus. 21. οὐδέν' ὄλβιον Euripides. 24. ἀν. ἀ-
ζειν Stobaeus. 26. χρηστότης γὰρ Achilles. 27. Scribe Λευκίππου.
28. χρῆζων Billius.

28. Λέγεται κτλ.] Aelian. l. c.
VII, 29.

34a. Arsen. LIV, 17: Pind. Pyth.
II, 34.

34b. Arsen. LIV, 18: Stob. Flor.
91, 25. Hesiod. *Ἔργ.* 686.

34c. Arsen. LIV, 19: Stob. Flor.
105, 14. Eur. *Androm.* 100.

34d. Arsen. LIV, 20: Stob. Flor.
118, 24.

34e. Arsen. LIV, 21: Max. Conf.
Serm. 57, p. 665 Comb. Achill.
Tat. VI, 13.

34f. Arsen. LIV, 22: Georg. in
Boiss. *Anecd.* I, 96. Gregor. Na-
zianz. *Carm.* p. 148 Bill.

- 35 *Χροῖ δῆλα: φασὶ Φαρσκούδην τὸν σοφὸν φθειρισίᾳ τελευτῆσαι· Πυθαγόρου γὰρ παρονομαζομένου καὶ πυνθανομένου πῶς διακείτο, προβάλλοντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν· χροῖ δῆλα. καὶ τοῦντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἢ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται· οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν 5 βελτίστων χρώμενοι διαμαρτάνουσι.*
- 36 *Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργου λόγος: ἐπὶ τῶν πολλὰ λεγόντων.*
- 37 *Χρυσὸς Κολοφώνιος: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάζοντο· καὶ γὰρ πολὺ φασὶ παραλλάττειν τοῦ 10 ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.*
- 38 *Χρυσοῦ λαλοῦντος πᾶς ἀπρακτεῖτω λόγος· πείθειν γὰρ οἶδε καὶ πέφυκε μὴ λέγειν.*
- 39 *Χρυσοχοήσῃσιν ᾧ σου οὐ: κέχηται τῇ παροιμίᾳ Πλάτων· τί δέ, ἢ δ' ὅς, ὁ Θρασυμάχου χρυσοχοῖ; ἔλαβε 15 δ' ἀρχὴν ἐντεῦθεν. ἔπεισέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλήθος τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐν Τριητικῷ χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ φα-*
- 34g *Χρῆ πάντα τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφοντα ἐπισκοπεῖν: Πλάτωνος.*
- 34h *Χρῆ δ' ἐπ' ἀξίοις ποιεῖν σ 20 ψυχὴν προσβάλλου· ἐν κύβοις δαίμονος:· Εὐριπίδου ἐν κροῖ.*
- 34i *Χρῆ μὴ θαναμάζειν εἰ πεπεδημένοι τὴν γλωττίαν τινες καὶ βοῶν ἀφωνίας ἐπ' αὐτὴν βεβλημένοι.*
- 34k *Χρῆ τὴν ἀρατὴν μὴ χωλεύειν καθ' ἕτερον, ἀλλ' ἔργω καὶ λόγῳ ὀρθὴν καὶ ἀπρητυμένην· καθ' ἀμφοτέρω εἶναι. 25*

1. φασὶ — φθειρισίᾳ] οἱ δὲ φθειριάζουσα Diogenes, φθειρισί-
 σι Z. 2. Πυθαγόρου γὰρ] ὅτι καὶ Πυθαγόρου Diogenes. 3. δια-
 βάλλοντα idem. 5. δὲ καὶ] καὶ in Diogene deest. 12. ἀπρακτος
 λόγος Gregorius: Apostolii lectio etiam apud Georg. in Boiss. Anecd. I,
 96 invenitur, qui alterum versum omisit. 13. καὶ] κἄν Gregorius.
 πέφυκεν idem. 15. Θρασύμαχος L. 21. κροῖ] scribe 'Ρῆσω. 22.
 Χρῆ μὴ] καὶ οὐ χρῆ Philostratus. πεπηδημένοι idem. 24. ἕτερον]
 ἰκότερον Maximus. 25. εἶναι] Κυριλλου Maximus apponit.

34g. Arsen. LIV, 23: Plat. Phaedr. 272 B.

34h. Arsen. LIV, 24: Eur. Rhes. 182.

34i. Arsen. LIV, 25. LIII, 30: Philostr. Vitt. Sophist. 515 Olear.

34k. Arsen. LIV, 26: Max. Conf. Serm. I, p. 531 Comb.

35. Diog. Laert. I, 118: Arsen.

LIV, 27. G 29. Greg. Cypr. M V, 17.

36. K in App. Provn. V, 31: Arsen. LIV, 28.

37. Greg. Cypr. L III, 38: Arsen. LIV, 29. G 30.

38. Greg. Naz. Dist. 71, p. 155 T. II Bill.: Arsen. LIV, 30.

39. Arsen. LIV, 31: Greg. Cypr.

L III, 39.

ναίη και φυλάττειτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμηκῶν· οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὄπλα ἐξείθειν ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες καὶ μίτην κακοπαθήσαντες ἐσκωπετον ἀλλήλους λέγοντες, σὺ δὲ ᾧ σου χρυσοχοήσεις· ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾧ σου ψήγμα πολὺ συλλέξας χρυσοχοήσεις, ἤγουν πλουτη- 5 σεις. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν καμικῶν· Εὐβουλος γοῦν φησὶν·

Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κακροπίδας ἐπέισαμεν,
λαβόντας εἰς Ἑμμηττὸν ἐξέλθειν ὄπλα.

40 Χρυσῶ καταπάτιων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις· ἐπὶ τῶν εἰκῇ λοιδορουμένων· ἐπιφέρει γὰρ, νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' 10 ἐστὶ μοι.

41 Χρυσοῦς ἐν Ὀλυμπίοις στήθει· ἤγουν ἐν ταῖς πανηγύρεσι λευχειμόνει.

41a Χρυσὲ, κακῶν ἀρχηγῆ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν· 15

σοῦ γὰρ ἔκητι μάχαι τε, λεηλασῖαι τε, φόνοι τε
ἐχθρά δὲ τέκνα γονεῦσι ἀδελφοί τε συναίμοις· Φωκυλλίδου.

41b Ὁνειδος χρυσοῦ.

χρυσὲ διώκτα, τύραννε, πάντολμα, δολοπλόκα,
πάντων κακῶν ἀκρόπολις, φρούριον ἀπωλείας, 20

ἐλέπολις, ὀψέπαλις, σπαράκτρια τειχῶν,
πόλεων τειχοσειστρία, τινάκτρια δωμάτων,
οἷσις κακοῖς τοῦς γηγενεῖς κρωκοποιῖς καὶ τρύχεις.

οὐδὲν ἀνθαμιλλᾷται σοι πραγμάτων τῶν ἐν βίῳ,
οὐδὲν ἀντιφαρίζει σοι πάντων τῶν ἐπιγείων. 25

μαλθάσσεις τὸν ἀμάλακτον, τὸν μαλακὸν σκληρόντι·
γλώσσαν ἀνοίγεις ἄφωνον, λάλον ἐπιστομίζεις·
ποιεῖς βραδὺν τὸν δρομικόν, πτηνόπουν τὸν ἀργόπουν.

8. ὄπλα] Z addit: καὶ στρον ἐπὶ μίσημας ἡμερῶν τριῶν Ὡς χρυσο-
τείνκτον ψήγματος πηφρότος: v. annot. ad App. Provn. V, 32. 12.
χρυσοῦς] φουσί Lucianus inserit. στήθει. Lucianus: v. vv. lectt. ad
h. l. 16. σε ὕ Etymologicum. 17. ἀδελφοί idem. συναίμοι
τε idem. 25. ἀντιφαρίζει Constantinus. 26. μαλᾶσσεις idem.

40. Suidas: Arsen. LIV, 32.
Greg. Cyr. M V, 19.

41. Arsen. LIV, 33. χρυσοῦς—
στήθει] Lucian. Pseudolog. 15. »Luc.
Timon. 51 χρυσοῦν ἀνασιῆσαι τὸν
Τίμωνα, ubi v. Hemsterh., Theocr.
Epigr. 17. 20. Clem. Protrept. p. 2,
21: χαλκοῦν ἀνασιῆσαι Πυθῶν τὸν
Εὐνομον αὐτῇ τῇ κισθάρη: cf. Berg-
lerus ad Alciph. Ep. I, 30. Boisso-
nadus ad Philost. Heroic. 52. Wel-

ckerus Syll. Epigr. Gr. p. 210.
Reiskius ind. in Demosth. a. v.
χαλκοῦς. Walz. ius.

41a. Arsen. LIV, 34: Etymolog.
Magn. s. ἐκητι, p. 321, 44. Pseudo-
Phocyl. 30 sqq.: tres priores ver-
sus habet etiam Georgides Monach-
us in Boissonadi Anecd. Tom. I,
pag. 97.

41b. Arsen. LIV, 35: Constant.
Manass. Comp. Chron. 3550 sqq.

Τὸ ἤ μετα τοῦ ὕ.

- 42 Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις.
- 43 Χύτραν ποικίλλειν. καὶ· Χύτραν κοσμεῖν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
- πειράζεις μὲν καὶ θεληγητὸν ἐπάγεις τὴν καρδίαν, καὶ γοητεύεις ἴνγην ἀφυκτοὺς τὰς αἰσθήσεις, ἀλλὰ σου τὸ καλλίχροον ὡς ἔχιδνα μαρμάσσει. θεσμούς καὶ νόμους συμπατεῖς καὶ τὴν αἰδῶ διώκεις. τυμβωρνεῖς, τοιχωρνεῖς, ἀπεμπωλεῖς, προδίδως. λῆρος τὸ κομψευόμενον, ὡς εἶμα, καὶ μῦθος, ὡς ἄρα τὸν ἀδάμαντα μόνον αἶμα μαλθᾶσσει· τί γάρ σου δραστικώτερον καὶ λίθους ἀπαλεύει; τί δὲ τὴν ὑπερίσχυον ἰσχύ σου διαφεύγει;
- 41c Χρυσὸς μὲν οἶδα δοκιμάζεσθαι προί, ἢ δὲ πρὸς φίλους εὖνοια καιρῶ κρίνεται:· Μενάνδρου. 15
- 41d Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός:· Δημόνακτος.
- 41e Χρεῖα διδάσκει κἄν βραδύς τις, ἢ σοφόν:· Εὐριπίδου.
- 41f Χρόνος εὐμαρῆς θεός:· ὅτι εὐκόλως πάντα μαλάττει καὶ πάντα δαπανᾷ.
- 41g Χρόνος σοφώτατον ἀπάντων· εὐρίσκει γὰρ τὰ πάντα. 20
- 41h Χρῆ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράμματα ἄ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν:· Ἀριστοφάνους.
- 41i Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσι μόνος· κακὸν δὲ κἄν ἐν ἡμέρᾳ γνοιῆς μόνη:· Σοφοκλέους.
- 41k Χρυσίῳ παρὰ βαρβάροις οἱ κακοῦργοι ἰδάδαντο. 25

2. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωτότων Suidas explicat. 3. Χύτραν κοσμεῖν L om. neque aliunde notum est. Voluit fortasse ὑπερον κοσμεῖν, de quo v. App. Provn. V, 4. 5. πειράζεις Constantinus. τὰς καρδίας idem. 7. φαρμάσσει idem. 9. ἀπεμπωλεῖς idem. 12. ἀπαλεύειν idem. 13. ὑπερίσχυον idem. 14. δοκιμάζεσθαι] ἐξελίχχισθαι Meinekias. 15. ἢ δ' ἐν φίλοις idem. 16. Ἰππώνακτιος Stobaeus. 17. Εὐριπίδου Τηλέφω Stobaeus. 18. Χρόνος γὰρ Suidas ex Sophocle. 21. δράματα Aristophanes. 23. δεῖ κνυσεῖν Sophocles. 24. μόνη] μιᾷ idem. 25. παρὰ τοῖς βαρβάροις φασὶν δεδέσθαι τοὺς κακοῦργους χρυσίῳ Clemens.

41c. Arsen. LIV, 36: Anton. Mel. 135, p. 214 Fabr. Menand. fr. fab. inc. 143 Mein.

41d. Arsen. LIV, 37: Stob. Flor. 29, 42. Hippon. fr. 20 Bergk.

41e. Arsen. LIV, 38: Stob. Flor. 29, 55. Eurip. Teleph. fr. X Matth.

41f. Arsen. LIV, 39: Soph. Electr. 179, ubi v. Scholl.: add. Suid. s. χρόνος.

41g. Arsen. LIV, 40. Thaleti tribuant Plut. Sept. Sapient. Conviv.

9, p. 153 D et Stob. Eclog. I, 9, p. 248 Heer.

41h. Arsen. LIV, 41: Arist. Theomorph. 149.

41i. Arsen. LIV, 42: Soph. Oed. Tyr. 614.

41k. Arsen. LIV, 43: Clem. Alex. Paedag. II, 12, 122, p. 90 Syll.

42. Suidas: Arsen. LIV, 44. DV III, 10.

43. Greg. Cypr. L III, 36: Arsen. LIV, 45. G 31.

- 44 *Χυτρεοῦς θεός· καὶ· Χυτρεοῦς ἄνθρωπος· ὁστρά-
κινος, εὐτελής.*

Τὸ χ μετὰ τοῦ ω .

- 45 *Χωρὶς τὰ Μουσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα· ἐπὶ
τῶν ἐναντιῶν· ὁμοία τῇ· Χωρὶς τὰ Μεθόρας καὶ Σι-
λωὰ μ ρεύματα.*
- 46 *Χώρα καὶ νόμος· ὁμοία τῇ· Πόλις καὶ τύπος.*
- 47 *Χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ καιρία.*

Ἄρχῃ τοῦ ψ στοιχείου.

Τὸ ψ μετὰ τοῦ α .

10

- 48 *Ψάφωνος ὄρνιθες· ἐπὶ τῶν μεγίστην ἑαυτοῖς δόξαν
θηρωμένων·· Ἐν Λιβύῃ ἀνήρ Λίβυς Ψάφων ὄνομα,
ἐραστὴς εὐδαιμονίας οὐ ταπεινῆς μὰ Δία, οὐδὲ τῆς περι-
θειούσης ταύτης, ἀλλὰ ἤθελε γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν· ἐξυλλα-
βῶν οὖν τῶν ᾠδικῶν ὄρνιθων πολλούς, ἐδίδασκεν ἰάθειν 15
τοὺς ὄρνιθας, Μέγας θεὸς Ψάφων, καὶ ἤφις αὐθις
ἐπὶ τὰ ὄρη· οἱ δὲ οἱ αὐτοὶ τε ἕδον καὶ οἱ ἄλλοι ὄρνιθες*

1. καὶ — ἄνθρωπος L om.: v. nott. critt. ad App. Provv. V, 34.
7. τόπος Z. 8. τὰ καιρία K. καιρία] in G hic inseritur: περι ὄρων.
τοῦ Φιλλοῦ. Incipit πῶς ἂν τις, finit παρακείται. Tum nova inscriptio:
Παροιμία. 13. ἐραστής Maximus. 17. εἰ αὐτοὶ] articulum Maximus
ignorat.

44. Greg. Cyr. L III, 37: Arsen. LIV, 46. G 32.

45. Arsen. LIV, 47. G 33. Χωρὶς
— ὀρίσματα] Greg. Cyr. M V, 16:
Macar. VIII, 83, Suidas. Χωρὶς
— ρεύματα] Macar. VIII, 84. Ex-
plicatur versus a Schol. ad Greg.
Nazianz. in Gaisfordi Catal. Codd.
Clarkian. 37, coitus partem priorem
in ann. ad Greg. Cyr. l. c. attuli:
κίχρηται δὲ ὑποδιγμῆτι τὸ τῆς
Μεθόρας ὕδωρ καὶ τοῦ Σιλωὰ· τὸ
μὲν γιὰρ πικρίας ἀνάμιστον ἦν καὶ
πρ ὄν [scribe πικρὸν] ὕδωρ. τὸ δὲ
τοῦ σιλωὰ μ λιαν ἡδύτατον καὶ μέλι-
τος γλυκίον, ὥστε καὶ τόσος ἐπικου-
ρεῖτο: v. Lueckius ad Evang. Ioann.
9, 7 et ann. ad Append. Provv. V,
35. Plura de Merrha disputant Buseb.
Onomast. p. 112 Cler., Proc.

Gaza ad Iesaiæ 8, 6, p. 129 Curt.,
Cosmas in A. Maii Spicil. Rom. II,
p. 50 sq. et p. 205.

46. Arsen. LIV, 48. G 34. X.
καὶ v.] Apost. XII, 14^a. Simile
affert Suidas: ἀλλ' ἔπου χάρα α
τὸ πῶς: ὅτι διε χώρας ἰαύστης,
ἐν ἧ ἂν τις γένηται, μιμῆσθαι τὰ
ἴδη: v. Macar. I, 89: add. Basiliius
apud inc. auct. in Gram. Anecd.
Oxon. IV, 236.

47. Suidas: Arsen. LIV, 49. G
35. App. Provv. V, 36: add Scholl.
ad Soph. Oedip. Colon. 808.

48. Arsen. LV, 8. ἐν Λιβύῃ κτλ.]
Max. Tyr. Diss. 36, 4, p. 172 R.
Similem de Hannone Carthagiensi
historiam narrat Aelianus V. Hist.
XIV, 30.

ἐθιζόμενοι τῇ φωνῇ. Λίβυες δὲ θείαν νομίσαντες εἶναι τὴν φήμην, ἔθυσον Ψάφωσι καὶ ἦν αὐτοῖς θεὸς ὑπὸ ὀρνίθων χειροτονούμενος.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ ε̅.

- 49 Ψευδῶν πλὴ' ἀτράφαξις: ἀντὶ τοῦ, πλήρης ψευ- 5
σμάτων. ἀτράφαξις δὲ ἐστὶν εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς
μέγεθος αὔξεται. εἶρηται δὲ ἐπὶ τῶν μεταωριζομένων καὶ
ὑπομένων.
- 50 Ψευδόμενον οὐ χρὴ ἐλέγξει διὰ τὸ συμβησόμενον· 10
τοῦτο δ' ἐστὶν ἐπισορκία.
- 51 Ψεκάς ἢ θρόσος: οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος πευαλώ-
δης ὧν· οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. αὐτῷ δὲ ἐκαλεῖτο,
διότι προσέρχαινα τοῖς ὀμιλοῦσι διαλεγόμενος. ἐδόκει δὲ
Ἀντίμαχος ψήφισμα πεποιημέναι ὅτι τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ
ἔξεστι φουστῆσαι. δεῖ δὲ κωμῶδειν ἐξ ὀνόματος, ὡς μὴ καθα- 15
ρεύοντα ἀνωρύμωσ.
- 52 Ψεκάδες ὄμβρον γεννώσαι λιμνάζουσιν ὕδατα:
ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν ἐπὶ τὰ μείζω χωροῦντων.
- 53 Ψευδόπυρα, οἶον τὰ σά: ταῦτα διὰ τυκτὸς γίνεται
πρὸς τὴν τῶν πολεμίων κατάπληξιν, ἵνα δείξωσι ὅτι πλη- 20
θος πολὺ σιρατοπέδου ἐστί.
- 49a Ψεύδεσιν Ἄρης φίλος: Εὐριπίδου.
- 50a Ψεύδεσθαι ἀναλεύθερον, ἀλήθεια γενναίων.
- 53a Ψιττακὸς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων θεοῦ τι μέρος
ἔλεγεν ἔχειν. 25
- 53b Ψίθυρον καὶ διάβολον ἄνδρα μὴ προσδέχον· οὐ γὰρ
ἔρεκεν εὐνοίας τοῦτο ποιεῖ· ὡς γὰρ τὰ τῶν ἄλλων ἀπορρήματα

3. χειροτονημένος Maximus. 5. Ψευδατραπέζιος πλὴν
K. πλήρη K. 6. ἀτράφαξις idem. 11. ὁ Ἀντίμαχος NL. 16.
ἀνωρύμωσ] L om. 18. κατὰ] παρὰ A. 22. Ψεύδεσιν δ' Stobaeus. 23.
Ἀπολλώνιος Ἀηλίω Stobaeus praeposit. 24. Ἰτιάχου φιλοσόφου Maxi-
mus, Ἰτιάκου φιλοσόφου Antonius Mel. 1, p. 7 Fabr.: scribe Πιττακός.
25. ἔλεγεν Maximus om. 27. ἀπορρήματα Maximus.

49. App. Provn. V, 37: Arsen.
LV, 9.

51. Greg. Cyrp. L III, 41: Ar-
sen. LV, 13.

49a. Arsen. LV, 10: Stob. Flor.
54, 19, 3. Eurip. Belleroph. fr.
IX, 3 Matth.

52. Arsen. LV, 14.
53. Arsen. LV, 15. Cf. Macar.
VIII, 86.

50. Arsen. LV, 11.

53a. Arsen. LV, 16: Max. Conf.
Serm. I, p. 533 Comb.

50a. Arsen. LV, 12. VII, 24:
Stob. Flor. 11, 20.

53b. Arsen. LV, 17: Max. Conf.
Serm. 10, p. 563 Comb.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ ὠ.

- 54 Ψυχὴ δίδου σύγ' ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελει.
- 55 Ψύρα τὸν Διόνυσον: τὰ Ψύρα εὐτελής νησός ἐστι
καὶ μικρὰ πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. Λέ-
γομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμέ-
νων καὶ μὴ πιόντων. Λέλεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν
σημαινόντων.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ ὦ.

56. Ψωριῶσα κάμηλος πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται 10
φορτία: ἐπὶ τῶν ἐν γῆρῳ μὲν ὄντων ἢ δυστυχίας, πολ-
λῶν δὲ ἄμεινον ἐχόντων.

ἀπεκάλυψε σοί, ὡσαύτως καὶ τὰ ὑπό σου λεγόμενα ἑτέροις ἀνα-
θήσεται.

- 54a Ψυχὴ ταλαεπάτη σκήνωος μοχθηρίαν ὀρθοῖ· σκήνωος δὲ 15
ἰσχύς ἀνευ λογισμοῦ ψυχὴν οὐδὲν τι ἄμεινω τίθησιν: Δημοκρίτου.
- 54b Ψυχῆς μέγας χαλινός ἐστιν ὁ ρους: Βίαντος.
- 54c Ψυχῇ ζῶντας ἡμᾶς, τῇ ταύτης ἀρετῇ ὀρεῖται εὖ ζῆν. ὡς
ὀφθαλμοῖς ὀρῶντας τῇ τούτων ἀρετῇ καλῶς ὀρεῖται: Βίαντος.
- 54d Ψυχῆς γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τιμιώτερον: Ἐθριπίδου. 20
- 55a Ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ ξύμπας κόσμος: Ἐξ ἀπο-
φθέγματος.
- 55b Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι μυθήριου.
- 56b Ὡ ἄνα, Λητοῦς υἱὲ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος, 25

2. Ψυχὴν δίδόντες ἡδονῇ Aeschylus. 4. Διόνυσον ἄγον-
τες: ἢ παροιμία παρὰ Κρατίων [fr. inc. fab. 92, p. 207 Mein]: τὰ δὲ
Ψύρα Suidas. 10. Κάμηλος καὶ ψωριῶσα Ds, ἢ κάμηλος ψ. Suidas.
12. ἄμεινον ἐχόντων] ἀμεινόντων ὄντων Ds. 15. Ψυχὴ μὲν γὰρ Stobaeus.
μοχθηρίην Mullachius. 17. ἴστων] ἀνθρώποις Menander. Dele
Βίαντος. 19. Βίαντος] ἐκ τῶν Ἰαμβλίχων Stobaeus. 23. τοῦ μυθ-
ήριου Aristophanes.

54. Aesch. Pers. 841: Arsen.
LV, 20.

54a. Arsen. LV, 21: Stob. Flor.
1, 39. Democr. Sent. 2. Democr.
fr. 128 Mull.

54b. Arsen. LV, 22: Men. Mo-
nost. 549.

54c. Arsen. LV, 23: Stob. Flor.
1, 58.

54d. Arsen. LV, 24: Stob. Flor.
119, 10. Men. Monost. 552. Eur.
Alcest. 301.

55. Suidas: Arsen. LV, 18. Greg.
Cypr. L III, 40.

55a. Arsen. LV, 19: Stob. Flor.
40, 7. Democr. fr. 227 Mull.
Cf. Apost. II, 84c.

56. Arsen. LV, 25. Cf. Diog.
V, 81, ubi quem attuli Synesii lo-
cum, is legitur etiam apud inc.
suct. in Cram. Anecd. Paris. IV,
p. 254 et in Mant. Provv. I, 88.

56a. Arsen. LV, 26: Arist. Equitt.
973. App. Provv. V, 41.

56b. Ars. LV, 41. G 36: Theogn. 1.

Ἄρχῃ τοῦ ὦ στοιχείου.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ δ̄.

- 57 Ὡδινεν ὄρος, εἶτα μὺν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίσας
τις μεγάλη, μικροῖς ἐντύχη, ταύτην φασμέν.
- ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν 5
ἀείσω· σὸν δέ μιν κλύθι καὶ ἰσθλὰ δίδου· Θεόγνιδος.
- 56c Ὡ βασιλεῦ καὶ τόδα ἐς θυμὸν βάλλε, ὡς τοῖσι μὲν χρη-
στοῖσι τῶν ἀνθρώπων κακοὶ δούλοι φιλέουσι γίνεσθαι, τοῖσι δὲ
κακοῖσι χρηστοί·: Ἡροδότου.
- 56d Ὡ γάμοι, γάμοι: ἐπὶ τῶν δυστυχοῦντων. 10
- 56e Ὡ γῆρας, οἷαν ἐλπίδ' ἠδοῆς ἔχεις
καὶ πᾶς τις εἰς σε βούλει' ἀνθρώπων μολεῖν·
λαβῶν δὲ πείρας, μεταμίλειαν λαμβάνει·: Εὐριπίδου.
- 56f Ὡ γῆρας ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἰ
ποθεινόν, ὡς εὐδαιμόν' εἶδ' ὅταν περῆς
ἄχθηρόν ὡς μοχθηρόν· εὖ λέγει τί σε
οὔδεις· κακῶς πᾶς τις, ὅς σοφός λέγει·: Ἀντιφάνους. 15
- 56g Ὡ γῆρας ὡς ἅπασιν τοῖς ζητοῦσί σε
ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος.
- 57a Ὡ δαιμόνι' ἀνδρῶν μὴ μεγάλα λίας λέγε. 20
- 57b Ὡ δέσποτ', οὔδεις οἶδεν ἀνθρωπος γεγώς
οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς·: Εὐριπίδου.
- 57c Ὡ ζαθέης γεγαῶτες ἐριχθόνιοι γενέθλης,
ἔτλητ' ἐλθέμεναι καὶ ἐμὴν ἐρευνέμεν ὀμφήν,
ὀππόθι δηρωθῆ περικαλλέος ἔδρα σηκού. 25

3. εἶτα μ. ἀπέτεκεν] καὶ ἔτεκε μὺν: ἐπὶ τῶν μεγάλα λεγόντων,
εἶτ' ἀποτελοῦντων μικρὰ. φασμέν δὲ ταύτην τὴν παροιμίαν, ὅταν τις
ἐπιβας μεγάλη ἐτύχη [sic] μικροῖς G. 5. πρῶτόν σε Theognis. 6.
δέ μοι idem. 7. βάλλε Stobaeus, βαλεῦ Herodotus. 8. γίνεσθαι
Herodotus. 10. δυστυχῶν GE. Εὐριπίδου E in fine addit. 13.
Stobaeus versus quartum addit: ὡς οὐδὲν ἴσται χρεόν ἐν θνητῷ γένει.
17. δὲ πᾶς Stobaeus. σοφῶς idem. Ἀντ. ἐξ Ἐπιπλήρου idem.
18. σ] γε Ab. 19. Ἀντιφάνους Ab Stobaeus praemittunt. 22. Εὐριπίδου]
in Χριστίανου Ab et Stobaeus addunt. 23. Ἐριχθόνιοιο Eusebius.

56c. Arsen. LV, 42. G. 37: Stob.
Flor. 62, 51. Herod. VIII, 68.

56d. Arsen. LV, 43. G. 38. Eur.
Androm. 1186.

56e. Arsen. LV, 44. G. 39: Stob.
Flor. 116, 6. Eur. fr. inc. trag.
78 Matth.

56f. Arsen. LV, 45. G. 40: Stob.
Flor. 116, 23. Antiph. Epicl. fr.
I Mein.

56g. Arsen. LV, 46. XVI, 76:
Stob. Flor. 116, 16. Antiph. fr.
fab. inc. 70 Mein.

57. Greg. Cyp. L III, 43: Arsen.
LV, 47. G. 41.

57a. Arsen. LV, 48: Arist. Ran. 835.

57b. Arsen. LV, 49. XXVI, 14.
G. 42: Stob. Flor. 105, 13. Eur.
Chrysa. fr. IV Matth.

57c. Arsen. LV, 50: Porphyrius

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ §.

58 Ὡς θνητῶν ἀνδρῶν καὶ ταλαιπώρων γένος,

κλύτε δαφνηρεφῶν μυχάτων ἀπο θίσκελον ὀμφῆν.
 εὐτ' ἂν ἄνω πνιόττες ὑπ' ἥραιοι κελάδοιτες
 τριβῶνται πατάγοισιν ἐναντία δηριώωτες, 5
 κρυμὸς δ' αὐτὸν περὶ κόσμον ἀπείρονα νήμας ἔσται,
 μηδὲ δὴ ἐξερύγησεν ἔχῃ κεναιωμένος αἰθῆρ.
 αἰθαλδεῖς περὶ γαίαν, διπῆ τύχην, ἔκπασε πυρσός·
 τὸν μὲν δὴ θῆρες τε κατ' ὄρεα δεκμαίνοντες
 φεύγουσι πνύμασις ὑπὸ κεύθεσιν· οὐδὲ μένουσιν 10
 εἰσιδέειν ὅσοισι καταβάσιον Διὸς ἔγχος.
 τοῦ μὲν καὶ τῆσι μακάρων, καὶ δένδρα μακρά,
 ἡλιβάτων δ' ὄρεων κορυφαί, νῆες τ' ἐπὶ πότιν,
 δάμνονται ζωοπύροις ποτήμασις ἰμπελάοιτες·
 καὶ δ' αὐτὴ πληγείσα Ποσειδαῶνος ἑταίρη, 15
 πολλάκις ἠχῆσ' ἀναχάξεται Ἀμφιτρίτη.
 ὑμεῖς οὖν καὶ ἄτλητος ἐνὶ φρεσὶν ἄλγος ἔχοντες,
 τέτλατε Μοιράων ἀμετάτροπα δῆρα θυμῶ·
 ταῖσιν Οὐρανίδαο Διὸς κατένευσε κάρηνον,
 ὅτι κε διήσωσι μένειν ἀσάλευτος ἀεράκτοις. 20
 αἴσια γὰρ ἦν δολιχοῖσι χρόνος περικαλλῆα σηκόν
 πυρσῶν αἰωρήσσει διηπετίεσσι δαμῆναι· Χρησμός Ἀπόλλωνος.

57d Ὡς Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὄραν;
 ἢ δόξαν ἄλλως τῆνδε κειτῆσθαι μάτην,
 ψευδῆ, δοκοῦντας θαιμόνων εἶναι γένος, 25
 τύχην δὲ πάντα τῶν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν.

57e Ὡς Ζεῦ πολυτίμηθ' οἷόν ἐστιν ἔλπις κακόν.

57f Ὡς Ἡράκλεις, τί μαίνη; ἐπὶ τῶν θυμονμένων.

57g Ὡς Ἡράκλεις, ἀπόλωλε ἀνδρὸς ἀρετά; Ἀρχίδαμος ὁ Ἀγῆσι-

2. ταλαιπώρων A. 7. διεξερύγησεν Eusebius. 10. φεύγουσιν idem. 14. ζωοπύροις ποτήμασις idem. 18. τέτλαθι Theodoretus Graec. Affect. Curat. 141, 43, ubi quinque ultimi huius oraculi versus citantur. 19. ταῖσιν] ταῖσι γὰρ Eusebius et Theodoretus. 21. αἴσια idem. χρόνοις idem. 22. αἰωρήσσει Eusebius, αἰωρήσει Theodoretus. διηπετίεσσι Eusebius et Theodoretus. 27. οἷόν ἐστ' Stobaeus. Μενάνδρου Ναύκληρος praeposit Stobaeus. 28. Suidas explicat: τοῦτο λεχθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν φασίν, ἀνακαλοῦντων τὸν Ἡρακλῆα ἀπολιφθέντα αὐτῶν κατὰ βούλησιν τῆς Ἥρας.

apud Euseb. Praep. Evang. VI, 3, p. 238 Viger.

57d. Arsen. LV, 51: Eur. Hecub. 488.

57e. Arsen. LV, 52. G. 46: Stob. Flor. 110, 8. Men. Naucl. fr. V Mein.

57f. Arsen. LV, 53. G. 47: Suidas.

57g. Arsen. LV, 54. G. 48: Plat. Apophth. Regg. cett. 191 E: add. id. Apophth. Lac. 219 A, Stob. Flor. 50, 12.

58. Stob. Flor. 98, 1: Arsen. LV, 56. G. 50. Soph. fr. 682 Dind.

ὡς οὐδὲν ἐσμίην, πλὴν σικαῖς ἐοικότες
βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρεφόμενον.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ μ̄.

- 59 Ὠμητῆς Διόνουτος: ἐπὶ τῶν ὀμώτατα καὶ ἀπανθρω-
πότατα πρατιόντων· τούτῳ γὰρ ζῶντας ἀνθρώπους ἔθνον 5
οὐ πάλαι.
- λάου, ἰδὼν βέλος τότε πρῶτον ἐκ Σικελίας κομισθὲν ἐς Λακεδαί-
μονα ἀναβοήσας ἔφη τούτο. Τί δ' ἂν φαίη, εἰ τὴν νῦν βολίδα
ἑώρα;
- 57h Ὡ θνητὰ πράγματ', ὃ γυναικείαι φρένες, 10
ὅσον τόσημα τὴν Κύπρην κεκτῆμεθα:· Εὐριπίδου.
- 58a Ὡ ἰκανὸν οὐδέν, τούτῳ γὰρ αἰσχρὸν οὐδέν: Τιμόθεος ὁ
Κόνωνος εἶπε τούτο πρὸς Ἀριστοφῶντα τὸν Ἀθηναῖον πάντων
ἀριστα ἔχοντα λόγον, πλὴν γὰρ ἄσωτον ὄντα.
- 58b Ὡ κρονικαῖς λήμαις λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω. 15
- 58c Ὡ κικτεῖρ' ἀκούσας· οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστηχῆ.
- 59a Ὡ μεγίστη τῶν θεῶν νῦν οὐσ' ἀναίδεια
εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ; δεῖ δ' αὖ τὸ κρατοῦν
γὰρ νῦν νομίζεται θεός· ἐφ' ὅσον
βαδιζεις; ἐφ' ὅσον ἤξειν μοι δοκεῖς:· Μεγάνδρου. 20
- 59b Ὡ μῶρε, θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ ξυμφορός:· Σοφοκλέους.
- 59c Ὡ μοσεν ἀλλὰ λέγουσιν ἀλαθῆα, τοὺς ἐν ἔρωτι
δρῶντες μὴ δύνειν οὐατ' ἐς ἀθανάτων:· Καλλιμάχου.

2. ἀναστρεφόμενοι A; ἀναστρεφόμενοι Stobaeus. Σοφοκλέους
G Stobaeus addunt. 4. ὀμητῆς ZW. 7. καταπελιτικὸν ἰδῶν Plu-
tarchus. ἐς Λακεδαίμονα Plutarchus om. 8. τί κτλ.] Plutarchus om. 9.
ἰώραται Z. 14. πλὴν κτλ.] ἐπεὶ γὰρ ἄσωτος ἦν ὁ Ἀριστοφῶν, πικρό-
τατα αὐτοῦ καθίκετο ὁ Τιμόθεος εἰπὼν, ὃ ἰκανὸν κτλ. Stobaeus. 15.
ἀλλ' ὦ Aristophanes. ὄντως λημῶντες idem. 16. ἀκούσας' Eu-
ripides. 17. ἀναίδεια' Stobaeus. Versus vv. θεῶν, σε δεῖ, θεός et
δοκεῖς terminandi sunt. 22. λέγουσι θεῶν Ab.

57h. Arsen. LV, 55. G 49: Stob.
Flor. 73, 25. Eur. Inus fr. IX
Matth.

58a. Arsen. LV, 57. G 51: Stob.
Flor. 13, 38: add. Aelian. V. Hist.
XIV, 3. Vim dicerit Schaeferus
in Schneidew. Philol. I, 208 enu-
cleavit.

58b. Arsen. LV, 58: Arist. Plat.
581.

58c. Arsen. LV, 59: Stob. Flor.
99, 13. Eur. Androm. 421.

59. Arsen. LV, 60. G 54. He-
sych. ὀμητῆς: ὀμῶ κρῖα ἰσθίων:

Baccho homines immolatos esse
vivos notum est tum ex allis tum
ex Plut. Themist. 13, ubi v. Sin-
tenis: add. Or. Iahnus de Penh.
et Maen. disp. 11.

59a. Arsen. LV, 61. VII, 43:
Stob. Flor. 32, 7. Men. Carines
fr. II, Mein.

59b. Arsen. LV, 62: Stob. Flor.
20, 27. Soph. Oed. Col. 592.

59c. Arsen. LV, 63. XLII, 62.
G 56: Stob. 28, 3. Call. Epig.
26, 3. De sententiā cf. Apost.
IV, 56.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ ὀ μικροῦ.

- 60 Ὡ οἶα κεφαλή, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει: ἐπ' αἰ-
δῶν μεγαλοπρεπῶν μὲν τῷ σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλογίστων.
- 59d Ὡ τοῖς θεοῖς ἄνθρωπος εὐχεται τυχεῖν
τῆς ἀθανασίας κρείττον οὐδὲν εὐχεται: Ποσειδίππον. 5
- 59e Ὡ εἰδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα,
ἢ μὴ τυχόντι, θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία,
οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει·
τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρεῖ. 10
- 59f Ὡ ἐνεκα ζῆν ἐθέλεις, τούτων χάριν καὶ ἀποθανεῖν μὴ
κατόκει. 10
- 59g Ὡ πρόχειρος ὁ πορισμὸς, τοίτων ἢ κτήσις εὐκαταφρόνητος.
- 50h Ὡ τοῦ σώματος ἀπαλλαγίς οὐ δεήση, ἐκείνων καταφρό-
νει πάντων· καὶ ὧν ἀπαλλαγίς δεήση, πρὸς ταῦτά σοι ἀσκου- 15
μένῃ τοὺς θεοὺς παρακάλει γενέσθαι σοι συλλήπτορας: Πυθα-
γόρου.
- 59i Ὡ γὰρ τις γλίχεται τυχεῖν, ἐκεῖνα καὶ δοξάζει·
καὶ ταῦτα πᾶσι κατὰ τοῦν, ὅσα καὶ κατὰ γνώμην.
ἄλλ' ἄρα δυσποτμότερον οὐδὲν ἔστιν ἀνθρώπου 20
ἔχοντος τοὺς ἐχθραίνοντας οἰκείους ταυτοστέγους.
ἂν ἔνδον ἔχῃ τοὺς ἐχθρούς, ἂν ἐφῆστιους τρέφῃς,
οὐ φύσσονται κινδύνων σε τὰ Βαβυλῶνος τεῖχη,
οὐ πύργοι Σεμιράμιδος, οὐ πυραμίδων πάχος.
ἂν τὴν προδότριαν ψυχὴν σύννοικον δυστυχήσης, 25
ἂν συνοικοῖς μετ' αὐτῶν ἐν ἀρβυγαίᾳ φρουρίᾳ,
ἀλώσιμον τὸ φρούριον, ἀφύλακτος ἢ πόλις.

2. ὦ οἶα scribit Boissonadus ad Nicet. Eugen. I, 60. II, 437. καὶ
Aesopus om. 3. ἀλογίστων G. 5. εὐθανασίας Stobaeus. Πο-
σειδίππον Ab, ἐκ Μύρμηκος Stobaeus addit. 6. τὸ γῆρας Ab. 7. εἰ
μὴ Gesnerus. Versum ullimum a ceteris recte separavit Grotius; est
enim Sophoclis ex Acrisio: v. Stob. Flor. 119, 7. Ab et Stobaeus in fine
addunt Κράτηςος ἢ Ἀντιφάνους, quae in Κράτηςος ἢ Ἀντιφάνους mu-
tanda esse coniicit Meinekius Com. Gr. Fr. I, 62. 11. τούτων χάριν
Orellius om. 13. Πυθαγόρου G in fine adiciit. 16. Πυθαγόρου]
τοῦ αὐτοῦ G: apud Stobaeum auctoris nomen deest. 26. αὐτῆς
Constantinus.

59a. Arsen. LV, 64. XXX, 39:
Stob. Flor. 118, 17. Posid. Myrm.
fr. I Mein.

59e. Arsen. LV, 65. XVII, 14:
Stob. Flor. 115, 9. Cratet. fab.
incert. fr. I Mein.

59f. Arsen. LV, 66. G 61: sunt
Porphyrii verba ex epistola ad
Marcellam c. 34, p. 312 Orell.,
Opusc. Sent. T. I.

59g. Arsen. LV, 67. G 59: Georg.
in Boiss. Anecd. I, 88. 107. Est
Basil. Hom. mor. de doctr. 32.

59b. Arsen. LV, 68. G 60: Stob.
Flor. 5, 30.

59i. Arsen. LV, 69: Constant.
Man. 6550. Βαβυλῶνος κτλ.] cf.
ann. ad Apost. XVI, 43.

60. Aesop. Fabb. 11 Far., 27
Schneid.: Arsen. LV, 70. G 62.

- 61 Ὡς οὗτος, καὶ θυλαξ γένη οὐ προσελύσομαι
σοι: ἐπὶ τῶν ἄκαξ πειραθέντων μοχθηρίας ἐπίων, οὐκέτι
δὲ ἐξαπατωμένων τῆ πείρα ταῖς αὐτῶν ὑποκρίσεις.
- 62 Ὡς ἐξῆλθεν: ἐπὶ τῶν ὠραιότατων. Ὁ γὰρ Ζεὺς
ὁμοιωθεὶς κύκνω ἐμίγη τῇ Λήδα καὶ ἐγέννησεν δύο ῥά: ἐκ 5
μὲν τοῦ ἐνός φύου οἱ Διόσκουροι ἐγεννήθησαν, Κάστωρ καὶ
Πολυδεύκης, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου ἡ Ἐλένη ἡ πάγκαλος· ὅθεν
τό, Ἐξ ὧ οὐ ἐγεννήθη.
- 62a Ὡς παῖ, σιωπά, πόλλ' ἔχει σιωπὴ καλὰ: Μενάνδρου ἡ
παραίτησις. 10
- 62b Ὡς πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστοὶ βροτῶν,
Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,
ψευδῶν ἀνακτες μηχανορῥάφοι κακῶν
ἔλικτὰ κούδεν ὕγιες.
- 62c Ὡς πάλαί ποτ' ὄντες ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, ἄλκιμοι δ' ἐν 15
μάχαισιν
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον ἄνδρες μαχιμώτατοι,
πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα. τῶν δ' ῥίχεται γὰρ κύκνου πολιώ-
τεροι δῆ: Ἀριστοφάνους Σφιγξί.
- 62d Ὡς παῖ Τισάνδρου, ἀπωρήσασθε γὰρ μὴν τὸν γάμον. 20
- 62e Ὡς πόλις, πόλις, ὡς εὐτυχῆς εἰ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς:
Εὐπόλιδος.
- 62f Ὡς παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθῆς ἦν ἄρα,
ἑσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἑσθλὰ γίνεσθαι τέκνα·
κακῶν δ' ὁμοία τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρὸς. 25

2. ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν τῆς ἐπίων
μοχθηρίας παραδῶσιν, οὐκέτι αὐτῶν τοῖς ὑποκρίσεσιν οὕτως [sic] ἐξαπα-
τῶνται Aesopus Schneideri. 9. σιωπῆ] σιγῇ Stobaeus. Μενάν-
δρου κτλ.] Σοφοκλέους Ἀλέας. Stobaeus: scilicet Menandri est,
qui apud Stobaeum praecedit versus. 15. ὄντες ὕμεις Aristophanes.
17. μόνον τοῦτ' ἄ. ἀνδρικώτατος idem. 18. γὰρ κύκνου] κύκνου
τ' ἔτι idem. 19. Corrige Σφιγξί. 22. Εὐπολις ἐν ταῖς Πόλεσιν
Athenaeus.

61. Aesop. Fabb. 80 Schaeid.,
67 Fur.: Arsen. LV, 71. G 63.

62. Arsen. LV, 72. G 64. Viden-
tur haec e Scholl. ad Eur. Orest.
453 sumpta: similia in Scholl. et
Tzetzae comm. ad Lycoph. 88 com-
parent. De fabula recte Scholl.
ad Hom. Od. A, 298: ἡ δὲ ἱστορία
παρὰ τοῦ νεώτερου: v. Heynius ad
Apollod. T: II, 285. Heinrichsenius
de Carm. Cypr. Comm. p. 43 sq.

62a. Arsen. LV, 73. G 65: Stob.
Flor. 33, 3. Soph. fr. 102 Dind.

62b. Arsen. LV, 74: Eur. An-
drom. 445.

62c. Arsen. LV, 75: Arist. Vesp.
1060.

62d. Arsen. LV, 76: Herod. VI,
129. Cf. Apost. XIII, 70.

62e. Arsen. LV, 77: Athen. X,
425 A. Eur. Πόλ. fr. VII Mein.
Cf. infr. 66a.

62f. Arsen. LV, 78. G 66: Stob.
Flor. 90, 2. 4. Ὡς — πατρός] Eur.
Alcmaeon: fr. VII, Matth. ὅταν κτλ.]
Eur. Here: fur. 1261.

Τὸ ὧ μετὰ τοῦ β̄.

- 63 Ὠραιότερος Ἰάκινθου: οὗτος Ἀμυκλαίων ἦν μειράκιον καὶ καλόν. εἰς τοῦτον εἶδε μὲν ὁ Ἀπόλλων, εἶδε δὲ ὁ Ζέφυρος, καὶ ἄμφω κατεῖχοντο τῇ μορφῇ καὶ φιλότιμος ἦν ἅψ' ὧν εἶχεν ἑκάτερος· ἐτόξευε μὲν ὁ Ἀπόλλων, ἐπιπνεῖ 5 δὲ ὁ Ζέφυρος. μέλη μὲν ἦν τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ἡδονῆ· φόβος δὲ τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ταραχῆ· ῥέπει πρὸς τὸν δαίμονα τὸ μειράκιον, καὶ Ζέφυρον ὑπὸ ζηλοτυπίας ὀπλίζει πρὸς πόλεμον. μετὰ ταῦτα ἦν γυμνασία τῷ μειρακίῳ καὶ τιμωρία παρὰ Ζεφύρου. Δίσκος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν 10 ἐκείνου διακονήσας, ὑπὸ τούτου μὲν ἀφαιεῖς, ὑπ' ἐκείνου δὲ ἐνεχθεῖς· καὶ ὁ μὲν ἐτεθνήκει· τὴν γῆν δὲ οὐκ ἦν ἔρημον ὑπομνήματος ἀφαιναὶ τὴν συμφορὰν, ἀλλὰ τὸ ἄνθος ἀντὶ τοῦ μειρακίου γίνεται καὶ τούνομα δέχεται. λέγουσι δ' ὅτι καὶ ἡ προσηγορία ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται. 15
- 64 Ὠραιότερος πορφυρέωνος: ὁ πορφυρέων ὠραιότατος τε ἅμα καὶ φερανυμώτατος ἐστὶ ζῶων, καὶ χαιρεὶ κοινώμενος· καὶ πρότερον δὲ ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι κοινίστραις καὶ λουτροῖς, πρὶν ἂν βαδίσαι ἀριθμὸν βαδίσεως ἀρκούντ' αἱ·
- ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῆ γένοις 20 ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστοχεῖν τοὺς ἐκτόνους: Εὐριπίδου.
- 63a Ὠρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμῃ ἔχαιν: Εὐριπίδου.
- 63b Ὠραιῶς δὲ γυναῖκα τῶν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι, μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολαίπειν, μήτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλά· γάμος δὲ τοι ὄριος οὗτος, 25 ἢ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώῃ, πέμπτω δὲ γαμοῖσο: Ἡσιόδου.
- 63c Ὠργος ἀρχηγὸς ναυπηγίας.

2. αὐτός] Ἰάκινθος Ps. μειράκιον ὠραιόν καὶ Ps. 3. καὶ εἰς τοῦτο G. δὲ καὶ Ps. 7. φόβος δὲ τὰ παρὰ τοῦτου Ps. 11. ἐπιπνεῖν] αὐτοῦ Ps. 15. τῆς προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον Ps. 16. ὠραιότατος G. 17. κοινώμενος] addit As: ἡδὴ καὶ λούεται τὸ τῶν περισσετέρων λουτρόν. 18. καὶ] οὐ As. τατὲς κοιν. καὶ τοῖς As. 19. βαδίσαι τινά As. 22. Εὐρ. Τηλεφῶν Stobaeus. 26. ἠβώοι idem. 27. Scribe Ὠργος.

63. Arsen. LV, 80. G 67. Liban. Flor. 20, 37. Kur. Teleph. fr. Oratt. T. III, p. 365 R.: οἶδα ἐγνωτέρας ὄρα μὲν ὑπὲρ τῶν Ἰάκινθου, γαστέρας δὲ ἀπρηστημένους κτλ.: id. XXIV Math. 63^b. Arsen. LV, 82: Stob. Flor. 71, 6. Hes. Ἔργ. 695. Epist. 1522: νότος τε γὰρ οἱ πολλοὶ καὶ καλοὶ καὶ μέγαν Ἰάκινθου καὶ τοὺς ἄλλους ἡγούργαι Θεραΐτας. οδ- 63^c. Arsen. LV, 83: G 70. Cf. Apost. III, 60^c et v. de Argo Apoll. I, 9, 16. 64. G 68. δ πορφυρέων κτλ.] 63^c. Arsen. LV, 81. G 69: Stob. Aelian. N. An. III, 42.

σιτούμενος δὲ ἐπὶ μαρτύρων ἄχθεται, καὶ διὰ ταῦτα ἀναχωρεῖ καὶ ὑπολανθάνων ἐσθίει. ζηλοτυπώτατος δὲ ἐστὶν ἰσχυρῶς, καὶ τὰς ἀνέμδρους τῶν γυναικῶν παραφυλάττει; τὸν τῶν μὲν οὖν ὠραῖον ὄντα καὶ καταθύουσι καὶ σιτοῦνται οἱ ἄσῳτοι· τοῦ γὰρ ὄρνιθος τὰ μὲν πτερὰ κόσμος ἐστὶ, 5 τὸ δὲ σῶμα ἦν τι οὐδὲν· πορφυρίωνα δὲ οὐκ οἶδα καταθύσαντα οὐδένα ἐπὶ δειπνον, οὐ Καλλιαν, οὐχ Ὀρτύσιον τὸν Ῥωμαῖον.

Τὸ ᾧ μετὰ τοῦ δ̄.

- 65 Ὡσπερ ἦρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι: λέ- 10
γεται ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἐαντῶν ἐργαῖς εὐεργετούντων.
- 66 Ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί: ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς
διακειμένων.
- 66a Ὡσπερ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν, ἔφη 15
οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν
ἀθάνατον, ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
- 66b Ὡς ἀγαθὸν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
- 66c Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἢ πατρίδος ἠδὲ τοκῆος.
- 66d Ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ἐστὶν ἕγεις οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἤττονος. 20
- 66e Ὡς οὐκ ἐστὶ λέονσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά.
- 66f Ὡς ἠδὲ τῶ φύσαντι παιθεσθαι τέκνα:· Εὐριπίδου.
- 66g Ὡς μέγα τὸ μικρὸν ἐστὶν ἐν καιρῷ δοθέν.
- 66h Ὡς εὐτυχεῖν γε μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖν.
- 66i Ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ 25
στρατηλάτας χρῆ, τῶν θεῶν δὲ μὴ βία:· Εὐριπίδου.

2. ζηλότυπος As. 3. παραφυλάττει] plura hic de avis natura ommissa sunt ab epitomatore. 4. θίουσι G. 6. ἦν τι] ἦ τι ἢ As. 7. ἐπὶ δειπνῶ As. οὐ K., οὐ Κτήσιππον τοὺς Ἀθηναίους, [οὐ Λεύκοιλλον] οὐχ Ὀρτύσιον τοὺς Ῥωμαίους As. 10. Ὡσπερ] ὡς M. 12. ὡς] Ὡσπερ Ds. 14. Ὡσπερ δὲ] Ab Stobaeus. ἔφη] [sic] A, ἔφη Ab Stobaeus. 16. Εὐριπίδου Φιλοκτήτου iidem. 18. ἠδὲ] οὐδὲ Homerus. 19. ἕγεις ἐστὶν Aristophanes. 22. Εὐριπίδου] Ἀγάθωνος Stobaeus. 26. Εὐρ. Ἐρχθίως idem.

65. Greg. Cypr. M V, 23: Arsen. LV, 84. G 72.

66. Diog. VIII, 76: Arsen. LV, 85. G 73.

66a. Arsen. LV, 86. XLII, 32: Stob. Flor. 20, 17. Eur. Philoct. fr. X Matth.

66b. Arsen. LV, 87: Arist. Plut. 1164.

66c. Arsen. LV, 88. XLIV, 49: Stob. Flor. 39, 21. Hom. Od. I, 34.

66d. Arsen. LV, 89: Arist. Plut. 362.

66e. Arsen. LV, 90: Hom. II. X, 262.

66f. Arsen. LV, 91: Stob. Flor. 79, 12. Attigit Kayserus Hist. crit. tragg. Gr. 168.

66g. Arsen. LV, 92: Menand. Monost. 752 Mein.

66h. Arsen. LV, 93. Est versus Eupolidis corruptus: cf. supr. 62e et Mant. Provn. I, 3.

66i. Arsen. LV, 94: Stob. Flor. 54, 12. Eur. Erechth. fr. VI Matth.

- 67 Ὡσπερ παλαιὰν εἰρσιώνην κεύσεται: ἐπὶ τῶν
 ἰοχνῶν καὶ ξηρῶν καὶ φθειρομένων ταχίως. Ἡ δὲ νέα εἰ-
 ρσιώνη θαλλὸς ἦν ἐλαίας, ἐστεμμένοις ἐρίοις, καὶ πρὸς-
 κρεμαμένους ἔχων παντοδαπούς τῶν ἐκ γῆς καρπῶν. τοῦ-
- 66k Ὡς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ. 5
- 66l Ὡς μὲν δ' ὄφελ' ἔκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος-
 τῷ ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δὲ κεν ἐξετάριζε.
 νῦν δὲ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἁλῶναι.
- 66m Ὡς ἐστὶ τὸ γαμεῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν.
- 66n Ὡς τῆν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν σμυνύεται. 10
- 66o Ὡς χρῆ Μεγαρέας μῆτ' ἐν γῆ μῆτ' ἐν ἀγορῇ
 μῆτ' ἐν θαλάττῃ μῆτ' ἐν ἡπαιρῷ μένειν. Ἀριστοφάνους
 Ἀχαρνέων.
- 66p Ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἠδὲ καὶ βραχύν
 χρόνον λαθίσθαι τῶν παρεστῶτων κακῶν. Σοφοκλέους. 15
- 66q Ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα στερηθὲν ψυχῆς πίπτει, οὕτω καὶ
 πόλις, μὴ ὄντων νόμων, οὐχ ἴσταιται. Δημοσθένους.
- 66r Ὡς οὐδὲν ὑγιές φασὶ μητριὰς φρονεῖν
 νόθοισι παισίν, ὧν φυλάξομαι ψόγον.
- 66s Ὡς τὰ κακὰ συνάγει τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν ἢ ταυτὸν βλα- 20
 βερὸν ἀμφοῖν. Ἀριστοτέλης ἐν ῥητορικῇ.
- 66t Ὡστε ὁ λόγος ἡμῖν ὀρθός, ὡς οὐκ εἰσὶν οἱ παμπλοῦσοι
 ἀγαθοί. Πλάτων Νόμοις.
- 66u Ὡς ἡ δὴ δούλοισι δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν,
 καὶ δεσπότασι δούλον εὐμενῆ δόμοις. Ευριπίδου. 25

1. καίεται Z. 2. ἡ — ἦν] εἰρσιώνη, θ. ἐλαίας Eustathius, Suidas.
 3. ἐρίῳ Eustathius. 4. ἔχων διαφορὸς ἐκ γ. καρποὺς idem. 6. γ'
 ἔτραφ' Homerus. 7. τῷ κ' idem. 8. ἐξετάριζε idem. 9. Ἀ-
 ριστοφάνους Ab Stobaeus addunt. 11. μῆτ' ἐν γῆ] μῆτε γῆ Aristopha-
 nes. 14. κακῶς. 15. Σοφ. Μυσῶν Ab Stobaeus. 16. Ἐκ τῶν
 Ἀριστοτέλους Χρησίων. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἔφη, πόλις εἶναι τὴν ψυχὴν
 τοὺς νόμους. ὡσπερ Ab, Stobaeus: vv. ἐκ — χρεῖων Ab om. τὸ σῶμα]
 articulum Ab recte om. 17. Δημοσθένους] Ab Stobaeus om. 20.
 ταὐτὸ Aristotleles.

- 66k. Arsen. LV, 95: Eur. Med. 86.
 66l. Arsen. LV, 96: Hom. II.
 φ, 279.
 66m. Arsen. LV, 97. XV, 84:
 Stob. Flor. 68, 27: Antiph. fab.
 inc. fr. 52 Mein.
 66n. Arsen. LV, 98: Zenob. VI,
 52. Cf. Apost. III, 27.
 66o. Ars. LV, 99: Arist. Ach. 533.
 66p. Arsen. LV, 100. XXXIV, 38:
 Stob. Flor. 26, 4. Soph. fr. 358
 Dindorf.
 66q. Arsen. LVI, 1. XXXVII, 66:
 Stob. Flor. 43, 140.
 66r. Arsen. LVI, 2: Stob. Flor.
 73, 35. Eur. Phrix. fr. V Matth.
 66s. Arsen. LVI, 3: Aristot. Rhet.
 I, 6.
 66t. Arsen. LVI, 4: Plat. Legg.
 V, 743 C.
 66u. Arsen. LVI, 5: Stob. Flor.
 62, 3. Eur. Meleagr. fr. XVIII
 Matth.
 67. Arsen. LVI, 6: G 71. Ὡσπερ
 — κεύσεται] Arist. Plat. 1054, ubi
 v. Schoña. ἡ δὲ νέα κτλ.] Suid. s.
 εἰρσιώνη, qui hausit e Pausanias
 lexico rhetorico: v. Bastath. ad Hom.

τον δὲ ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλῆς καὶ εἶθαι πρὸ τῆς θύρας
 τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ τοῖς Πιναγεσίοις. λέγεται γὰρ Θησεία
 καθ' ὃν καιρὸν εἰς Κρήτην ἐπλεῖ, προσχόντα Δῆλῳ διὰ
 χερμιῶνα, εὐξασθαι τῷ Ἀπόλλωνι, καταστέψασθαι κλάδοις
 ἐλαίας, ὅταν σωθῇ τὸν Μινώταυρον ἀποκτείνας, καὶ θυ-
 οιάσειν, καὶ τὴν ἰκτετηρίαν ταύτην καταστέψας ἐψηῆσαι χύ-
 τρας αἰθάλης καὶ ἔσχεος καὶ βωμὸν ἰδρύσασθαι· διὸ καὶ
 Πιναγεσίου δοκεῖ λέγεσθαι, οἷον κωαρμέψια· τὸ γὰρ πρότε-
 ρον τοὺς κνώμιους πνώμιους ἐκάλεον. ἦγον δὲ ἑαδ' αἶτε ἐπὶ
 ἀποτροπῇ λοιμοῦ· ἦδον δὲ παῖδες οὕτως·

10

Εἰρσειῶν η σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους·

καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, καὶ ἔλαιον ἀποθήσασθαι,

καὶ κύλικ' εὐζωρον· ὅπως μεθύουσα καθεύδης.

Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἐξω τῶν ἀγρῶν τιθέασι παρ' αὐτάς
 τὰς θύρας. Κράτης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ Ἀθήνησι
 θησιῶν, ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης τὴν πόλιν θαλλὸν κα-
 ταστέψαντας ἐρίοις ἰκτετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι.

67a Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρίς εἰς ἐμὸν ἔπιπυσα κόλπουν.

1. δὲ Eustathius om. πρὸ θυρῶν Eustathius. 2. Πιναγεσίοις
 G cum reliquis. γὰρ, φησι Eustathius. 3. καθ' ὃν καιρὸν] ὅτε idem.
 Δῆλῳ τῇ νήσῳ idem. 4. τῷ in Eustathio deest. 5. ὅταν — ἀπο-
 κτείνας] εἰ τὸν Μ. κτείνας σωθῇ Eustathius. 6. καὶ τὴν] τὴν G om.
 7. αἰθάλης] ἀθάρατος G, ἀθάρας Eustathius. 8. κωαρμέψια G. δοκεῖ
 in Eustathio deest. τὸ γὰρ — ἐκάλεον] διὰ τὸ πνώμιους πρότερον τοὺς
 κνώμιους καλεῖσθαι Eustathius. 9. πνώμιους Suidas. ὅτε ταῦτα καὶ
 Eustathius. ἐπὶ τῇ Suidas. 10. λοιμῶν A Suidas, λιμοῦ Eustathius.
 11. φέρεις cod. Venetus Scholl. ad Ar. Plut. l. c., φέρειν Plut. Thest. 22.
 12. μέτρον κοτύλη Venetus, μέτρος κοτύλην Eustathius et Etym. M. 303,
 26. ἀποθήσασθαι Z Suidas, Etym. M., Venetus, ἀναψήσασθαι.
 Clem. Alex. Stromm. IV, 2, 7, p. 204 Sylb., Plutarch. l. c., Scholl. ad
 Arist. Equitt. 725: ἐπισησασθαι Eustathius, ἄμ' ὀψήσασθαι l. Vossius
 Observ. in Pomp. Melam I, 15, ἐποψήσασθαι Coraes ad Plut. l. c.,
 ἐπιγρῖσασθαι Kusterus not. ad Aristoph. p. 16. 13. κύλικα Eustathius,
 εὐζωρο Etymologicum. ὅπως] ὡς δὲ Z Plutarchus, Scholl. Aristoph.,
 ἵνα Eustathius, ἵνα καὶ Etymologicum. καθεύδῃ Plutarchus, Scholl.
 Arist., Etymologicum, Eustathius. Totum versum G. Hermannus apud
 Sintenin ad Plut. l. c. sic scribendum esse coniecit: καὶ κύλικ' εὐζωροῦ
 οἶνον μεθύουσι καθεύδεν. 14. τῶν Eustathius om. 15. Κράτης —
 θησιῶν] Κράτης δὲ φησιν Eustathius. 16. τὴν πόλιν] Ἀθήνας idem.
 θαλλὸν Eustathius, θαλὸν A, θαλλόν φησι probabiliter Aldus. 17.
 Ἀπόλλωνι] Suidas pergit: καὶ πυροσμία· ἔμιν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος
 σπινθὴρ λίβη Ὡσπερ — κούσεται, subiungens εἰρσειῶνης explicationem
 ab Scholl. ad Arist. Plut. l. c. traditam.

Il. X, p. 1283, 5. De re v. intt. ad sebius de Hist. Hom. Melet. II, 72.
 Etym. M. 303, 17. Κράτης] cf. Nitz- 67a. Ars. LVI, 7: Theocr. Id. VI, 39.

- 68 Ὡς τοῦ Φινέως τὸν βίον: ἐπὶ τῶν κακῶς ἀποβα-
λομένων τὰ ὄντα. ἰστοροῦσι περὶ Φινέως, ὡς διαφόρου
Ἀρπυιαί τὸν βίον αὐτοῦ· δοκοῦσι δὲ ἐνοιοι θηρία καὶ πε-
τεινὰ εἶναι ταῦτα, ἀρπάζοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ Φι-
νέως τὸ δεῖπνον. ἢ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτως. Φινεύς ἦν 5
Παιονίας βασιλεὺς, ὃν γέροντα γεγονότα ἢ ὄψις ἀπέλειπεν,
οἳ τε ἄρρηνος παῖδες ἀπέθανον· θυγατέρες δὲ ἦσαν αὐτῷ
Πυρία καὶ Ἐρυσία, αἵτινες τὸν τοῦ πατρὸς βίον διαφθε-
ρον. ἔλεγον οὖν οἱ πολῖται, δύστηνος ὁ Φινεύς, ὅτι αἱ
Ἀρπυιαί τὸν βίον αὐτοῦ διαφθείρουσιν. οἰκτιρίζαντες δὲ 10
- 67b Ὡσπερ ὁ ἥλιος οὐ περιμένει λιτὰς καὶ γοητείας ἵνα ἀνα-
τείλῃ, ἀλλ' εὐθύς λάμπει καὶ πρὸς ἀπάντων ἀσπάζεται· οὕτω
μηδὲ σὺ περιμένε κροτοὺς καὶ ψόφους καὶ ἐπαίνους, ἢ εὐ ποιή-
σης, ἀλλ' ἔκοντὴς εὐεργέτει, καὶ ἴσα τῷ ἡλίῳ φιληθῆσῃ. Ἐπι-
κῆτον. 15
- 67c Ὡς ἡδὺ τῷ μισοῦντι τὰς φαύλους ἐρημία. Μενάνδρου.
- 67d Ὡς ἂν ἐνδοθῆεν τὸ δὴ λεγόμενον ἐξ ὀνύγων ἀγαπᾶσα τὰ
τέκνα·. Πλουτάρχου.
- 67e Ὡς οὐδὲν ἐν τῷ παρόντι δεῖ προτιμᾶν βραχυλογίας· μᾶλλον
ἢ μήκος· οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς, τὸ λεγόμενον, ἐπιείγων διώκει·. Πλά- 20
των ἐν Νόμοις.
- 67f Ὡσπερ γὰρ ἀνθρώπων νοσοῦντι τὴν ψυχὴν, γέμοντί γε πο-
νηρῶν ἐπιθυμιῶν, κρείττον ἀπελθεῖν ἢ ἕσθ' τυραννομένου τοῦ
ἐν τῇ ψυχῇ βελτίονος ὑπὸ τοῦ φαυλοτέρου, οὕτω καὶ τῇ γῆ μᾶλ-
λον ἂν ἔλυσαιτελεε, κρηφῆσαι συνεχίσω ὄβρις ἢ πεπολίσθαι τε 25
καὶ τρέφειν γένος ἀνθρώπων, ἐν ᾧ κακία τίμιον, ἀρετὴ δὲ ἄτιμον.
- 67g Ὡσπερ εἴ τις ἐς ὄλμον ὕδωρ ἐγγιᾶς ὑπέρω σιδηρῶ πλήττοι·.
Λουκιανός.
- 67h Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπατο δεξιὸς ὄρεσις.

2. διαφθόρου. ΕΖ. 3. αἱ Ἀρπυιαί Ρσ. 5. οὕτω Ρσ. 6. ὅν — ἢ]
γέροντα δὲ αὐτὸν ὄντι ἢ Ρσ. ἀπέλειπεν Α Ρσ. 7. αὐτοῦ παῖδες
Ρσ. 8. Ἐρυσία AGEZ: Ἐρυσία καὶ Ἀρπυρία Westermannus. 9.
δύστηνος] δύσχυρος G. 16. φαύλους τρέφουσιν Ἐρημία Stobaeus. Μιν.

Ἰδρία idem. 25. κρηφῆσαι Α. Scribe ὄμβροσις.

67b. Arsen. LVI, 8. G 74: Stob.
Flor. 46, 88. Epict. fr. 88 Schweigh.

67c. Arsen. LVI, 9. XVII, 71:
Stob. Flor. 56, 11. Men. Hydr.
fr. 1 Mein.

67d. Arsen. LVI, 10: Plut. de
Educ. lib. 5, p. 3 C. Apost. VII,
57. Diog. V, 15.

67e. Arsen. LVI, 11: Plat. Legg.
X, 887 B.

67f. Arsen. LVI, 12.

67g. Arsen. LVI, 13: Lucian.
Hermot. §. 79. Cf. Apost. XVII, 66d.

67h. Arsen. LVI, 14: Hom. II,
N, 821.

68. Arsen. LVI, 15. 575. ἰστο-

αὐτοὺς Ζήθος καὶ Τάλαις, ἀστυγείτονες αὐτῶν, Βορείου παῖδες ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου, βοηθήσαντες αὐτῷ τὰς θυματέρας ἐξήλασαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὰ χρήματα συναθροίσαντες ἐπίτροπόν τινα κατέστησαν τῶν Θρακῶν.

- 69 Ὡς πολλῶ κάλλιον, ὧ φίλοι, ἐστὶν ἐν παρατάξει 5 νικᾶντα τελευτᾶν ἢ τὰ Ὀλύμπια περιγινόμενον ζῆν: Λάκαινα πομπὴν τελοῦσα πάνδημον ἤκουσεν ἐπὶ τῆς παρατάξεως νικᾶν τὸν υἱόν, ἐκ δὲ τῶν τραυμάτων πολλῶν λεγομένων θνήσκειν· οὐ περιλομένη οὖν τὸν στέφανον, ἀλλὰ σεμνυνθεῖσα, πρὸς τὰς πληαίων τοῦτ' εἶπεν. 10
- 70 Ὡσπερ ἐωλοκρασίαν μου καταχέεις: τάττεται ἐπὶ ὕβρεως. οἱ γὰρ νέοι ἐωλοκρασίαν κατεσκεύασαν ἀνδρῶν φιλοσόφων, ἠνίκα συνέπινον ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίους, ἐπὶ ἐκάστου κρατῆρος οἶνος ἐτίθετο, καὶ εἴ τις ἐκάθειδα μὴ πινὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρῶτ' κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κερφ- 15 λῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἐωλοκρασία, κυρίως δὲ τὸ χθιζὸν βρωῦμα.

1. αὐτὸν G Ps, αὐτοῦ E. Καλῶς AEGZ Ps. αὐτῷ E Ps, αὐτοῦ G. Βορείου Ps. 4. ἐπίσκοπον EZ. Θρακῶν τινά Ps. 5. πολὺ AG. 6. περιγινόμενον G. 8. λεγομένων] γενομένων AG Plutarchus. 10. τοῦτ' Plutarchus om. 11. μου G om. 12. ἐωλοκρασίαν — φιλοσόφων] sunt verba Luciani male Scholiastae orationi intrusa. Similiter a librariis in Diog. VIII, 71. 72 peccatum est: v. Greg. Cypr. L III, 41. Apost. XVIII, 51. Ceterum γὰρ om. et οἱ νέοι post Ἀθηναίους collocat Scholiasta. 14. κερφῆ οἶνου Scholiasta. ἐκαθ- εἴδησε idem. 15. αὐτοῦ idem.

ροῖσι κτλ.] Palaeph. π. ἀπίστ. 23. Eudoc. 416.

69. Plut. Apophth. Lacaen. 20, p. 242 A: Arsen. LVI, 16. G 76.

70. Arsen. LVI, 17. G 77. ὥσπερ—καταχέεις] haec sumpta videntur ex Hermog. περὶ μεθ. δινούτ. c. 6, ubi locus Demosthenis p. Coron. 50, p. 242 R. in parte codicum teste Scholiasta in Walzii Rh. Graec. VII, 2, p. 1161 etiam sic scriptus extitit: ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινά μου τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας καταχέεις. τάττ. ἐπὶ ὕβρεως] Scholl. ad Lucian. Conviv. 3 p. 252 Jacob.: εἴρηται οὖν ἰταῦθα μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ὕβριον. οἱ γὰρ — ἐωλοκρασία] Scholl. ad Luc. l. c.: Etym. M. 352, 33. De voce ἐωλοκρασία uberrime egit Gregorius Corinthius in Rh. Gr. VII,

2, p. 1161 Walz., secutus ut videtur Suetonii Tranquilli librum περὶ παιδιᾶς: cf. Tzetz. Chil. VI, 873: Didymi vero sententiam Harpocr. 91, 3 Bekk. proposuit: ex alio denique auctore sua derivaverunt Phot. Suid. Etym. M. 352, 24, Etym. Gud. 228, 2. Scholl. ad Demosth. l. c. p. 78 Turic., Zonar. I, 945. Bekk. Anecdd. I, 258, 12. Cum Demosthenis loco conferri potest Plut. Sap. Conviv. 2, p. 148 A: ἀλλ' ἐνίοις εἰς ἅπαντα τὸν βίον ἰμμενεῖ τὸ πρὸς ἀλλήλους δυσάριστον, ὥσπερ ἐωλοκρασία τις ὕβρεως ἢ ὀργῆς ἐν οἴῳ γενομένης: Lucian. Conviv. 3. κυρίως κτλ.] Suidas: hoc sensu vocem saepe apud patres inveniri docent Usserus et Cotellerius ad PP. Apost. T. II, p. 56 sq.

Τὸ ὦ μετὰ τοῦ ᾤ.

71 Ὡτίων πιστότεροι ὀφθαλμοί: ἐπὶ τῶν ἀλόγως τὰ μὲν τοῖς κρείττοσι παραβαλλομένων: Ἰστέον δ' ἄν σοι εἶη, ὡς τὸ ἀκούω οὐ μόνον γενικῇ ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὡς καὶ τὰ ἄλλα πάντα κατηγορήματα τῶν ἁλοθῆσιων πλὴν τῆς ὀράσεως· ἐκείνη γὰρ μόνη αἰτιατικῇ ἄτε βασιλικωτέρα τῶν ἄλλων οὖσα καὶ ἐφ' ἐνὸς ἰδρῦσθαι μόνον προσήκουσα, ἀλλ' οὐκ ἄνω καὶ κάτω φέρεσθαι.

71a Ὡ τὰς φρένας μὲν ἀρσέντας κατημῆτη, τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείας κρίνον: Εὐριπίδου. 10

2. ὠτίων] forma posita ex usu recentiorum: v. Lobeckius ad Phrynich. 211. 3. τὰ κρείττω τοῖς μείοσι AEGWZ. ἰστέον κτλ.] Z om. 8. φέρεσθαι] ὡς τὰς ἄλλας A addit.

71. Arsen. LVI, 18. ὠτίων — παραβαλλομένων] G 78. Auctor proverbii Candaueus est apud Herod. I, 8: ὅτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισι ἰόντα ἐπιστότερα ὀφθαλμῶν: hinc Polybius dixit XII, 27, 1: δοιοὶ γὰρ ὄτων κατὰ φύσιν ὄσαντι τινῶν ὀργάνων ἡμῖν, οἷς πάντα πυθναόμεθα καὶ πολυπραγμοσόμεν, ἀκοῆς καὶ ὀράσεως, ἀληθινωτέρας δ' οἴσης οὐ μικρῶ τῆς ὀράσεως κατὰ τὸν Ἡρόκλητον [recte Ἡρόδοτον scribi iussit C. F. Hermannus ad Luc. quom. hist. conscr. oport. p. 184]. ὀφθαλμοὶ γὰρ τῶν ὄτων ἀκριβέστεροι μέρτυρες· τούτων Τιμίος κτλ.: add. Lucian. de Saltat. 78: Ἡρόδοτῳ μὲν οὖν τὰ δι' ὀμμάτων φαινόμενα πιστότερα εἶναι τῶν ὄτων δόκει: id. quom. hist. conscr. op. 29: ὅτα ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα: Julian. Orat. 145 C: ἐπεὶ δὲ ὄματῶν, φασίν, ἀκοῆς ἴσται πιστότερα: Theophyl. Simoc. Dial. c. 10, p. 18 Bois.: ὅτα γὰρ μοι ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα: Schol. Ven. ad Hom. II. 7, 292: ὄψις γὰρ ὄτων κριτικωτέρα πάντων, quo de recte statuit G. Her-

mannus ad Soph. Oed. Tyrann. 1237. Quorum exemplorum numerum augere licet ex Philonis operibus, qui saepe respexit hanc sententiam: de special. legg. T. II, 345 Mang.: ὅτα δ', ὡς ἔφη τις οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τῶν προτέρων, ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα, ubi alios locos Mangeius laudat: add. id. ad Philon. de confus. ling. T. I, 426, de Mose T. II, 123: quae si cui non satisfaciunt, is adeat Wyttenbachium ad Julian. Orat. 209 Schaeff., Haasium ad Leon. Diacon. 2 B, Heylerum ad Julian. Epist. 22, p. 253. Sed quamquam plurimi fuere, qui visum aurium verborumque fide firmiorem esse contenderent, contrariae tamen opinionis defensor extitit Callimachus, ut Etym. Gud. s. εἰδυλῆς tradit, ubi afferitur versus: ὄκκοσον ὀφθαλμοὶ γὰρ ἀπειθῆτες, ὄκκοσον ἀκοῆν Εἰδυλῆς: in eandem sententiam postea disputavit Strabo II, 5, p. 117: alia laudat Naekius Opusc. T. I, 70 sqq.

71a. Stob. Flor. 67, 7: Arsen. LVI, 19. Eurip. Orest. 1204, ubi v. Scholia.

Mantissa Proverbiorum.

- 1 Ἀδύνατα θηράς: ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων μίξουσιν ἢ καθ' ἑαυτούς.
- 2 Ἄετον κἀνθάρος ραιεύσομαι: ἐπὶ τῶν τιμωρομένων τοὺς μίξοντας προκατέρξαντας κακοῦ. λέγεται γὰρ τὰ πρὸ τοῦ αἰτιοῦ ἀφακίσειν ὁ κἀνθάρος. 5
- 3 Ἀθηναίων δυσβουλία: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας καὶ ἀναξίως εὐτυχοῦντων· τὸ γὰρ κακῶς βουλευέσθαι Ἀθηναίοις ἤσκητο. ** εὐτυχῆ μάλλον ἢ καλῶς φρονεῖν.
- 4 Αἰαί, εὐδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν, ὅταν τις ἴδῃ τὰγαθόν, χροῖται δὲ μή. 10
Ἐπεὶ τί δει βροτοῖσι πλην δυοῖν μόνον, Δήμετρος ἀκτῆς πόματος ὑδρηχόου; Εἰμαρμένων δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς ἔστι καρποῦσθαι βροτοῖς.

8. ἤσκητο] Suidas pergīt: τὴν δὲ Ἀθηναίων παρασχῆν τὸ κακῶς βουλευθῆν ἀποκλῖναι καλῶς. καὶ ἦν τοῦτο λεγόμενον ἐπιχώριον. καὶ Ἐὔπολις· ὡς εὐτυχῆς μάλλον ἢ καλῶς φρονεῖς [cf. Apost. XVIII, 62. 66^b]. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις [v. 587: cf. Apost. XVII, 80^a].

φασὶ γὰρ δυσβουλίας
τῆδε τῆ πόλει παρεῖναι· ταῦτα μῖνοι τοὺς θεοὺς
ἄττ' ἂν νμῆς ἱεμαρτητ', ἐπὶ τὸ βέλαιον τρέπειν.

Ex eadem fabula de Atheniensium δυσβουλία fluxit, quod legitur in Arist. Equit. 1055: Κεκοροῖδη κακόβουλιε. Respexit Archidamus Thucyd. I, 84. Ex oratoribus eandem illustrat Fr. A. Wolfius ad Demosth. Lept. p. 219. 9. Ab praemittit Stob. Flor. V, 3. 4. 5. αἰαί [sic] E, αἰ' αἰ' AZ. τὸτ' ἤδη A, Ab, τὸ ἤδ' Z. 10. εἰδῆ Z, εἰδῆ Gaisfordus. 11. δετ:] δῆ A. 12. πόματος θ' A, Ab, πώματος θ' Gaisfordus. 13. εἰμαρμένον idem. 14. βροτοῖς] Μενάνδρου Ab addit.

1. u I, 36: Suidas. Macar. I, 26. 7. 8: Arsen. LII, 75. αἰαί—μή]
2. u I, 50: Suidas. DV I, 65. Eurip. Chrysipp. fr. 2 Matth. ἐπεὶ—
3. u I, 57: Suidas. ὑδρηχόου] Eur. fabb. incert. fr. 14
4. Z II, 4. E: Arsen. XXX, 68. Matth. εἰμαρμένον — βροτοῖς]
αἰαί — βροτοῖς] Stob. Flor. 5, 6. Eur. fr. dubior. 4 Matth. πολ-

- Πολλοὶ μορφαὶ οἱ θεοὶ σοφισμάτων
σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείττονας πεφυκότες· Μενάνδρου.
- 5 Αἰδῶς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ἄφελει.
- 6 Αἰεὶ τοὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς εἰς τὸν ὁμοῖον καὶ
ποιεῖ γνῶριμον. 5
- 7 Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις· ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγ-
γελλομένων ποιῆσαι τόδε ἢ τόδε τι.
- 8 Αἱ Χάριτες γυμναί· ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ φανερωῶς
χαρίζεσθαι.
- 9 Ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὐποτε τρό- 10
παιον ἐστήσαντο· ἐπὶ τῶν διὰ βραδυμίαν μηδὲν γεν-
ναῖον πράττειν δυναμένων.
- 10 Ἄλλοτ' ἄλλοιαι πνεαὶ ὑψηπετῶν ἀνέμων.
- 11 Ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶ.
- 12 Ἀλῶν δὲ φόρτος ἐνθεν ἤλθεν, ἐνθ' ἔβη· ἐπὶ 15
τῶν καθ' ἑαυτοὺς χρημίων τοῖς οὔσι καὶ μηδενὶ μετα-
διδόντων.
- 13 Ἄμμον μετρεῖν· ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα ποιοῦντων.
- 14 Ἄμφο τῶ χειρε· ἐπὶ τῶν ἀφθόνας καὶ θαυμιλῶς με- 20
ταδιδόντων τοῖς πᾶσιν.
- 15 Ἀνὰ ῥοῦν χωρεῖν· ἐπὶ τῶν ἐξ εὐτυχίας μεταβληθέν-
των εἰς τὸ ἀνάπαλιον, ὡσπερ κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι ἐπὶ
τῶν κατὰ τὸν βίον εὐπλοούντων. Ὀδυσσεύς ξ'
ὡσεὶ τε κατὰ ῥοῦν·

2. κρείττονας Ab. 4. τοῖ] τι u. εἰς] ὡς Plato. 10. οὐ πο
idem. 11. ἴστησαν idem. ἢ παροιμία ἐπὶ Suidas. βραδυμίαν]
ἀθυμίαν idem. 13. ἄλλοτε δ' Pindarus. ὑψηπετῶν novum
incipit versum. 19. χεῖρε] Suidas addit: ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας, δυνάως,
καὶ ἀμφοῖν, ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας. Οὐ μὲν χεῖρι θεωρούμενος, ἀλλ'
ἀμφοῖν [«dictio Damascii, cuius integrum locum servat Suidas v.
Θεαγένης»: Bernhardius]· ἐπὶ κτλ. 20. πᾶσιν [sic] u. 21. ἀναψ-
ροῦν Aa. 22. καταρῥοῦν Aa. 23. Ὀδυσσεύς — ῥοῦν] οἰδ. ὡς ὅτε κα-
ταρροῦν [sic] Aa.

- λατῶ κτλ.] Stob. Flor. 3, 3. Eur. 9. u II, 12; Suidas. Macar. I, 74.
fr. inc. fabb. 115. 10. Aa II, 94, W. p. 43; Pind.
5. Z I, 89; Stob. Flor. 13, 9. Pyth. III, 104 sq.
Soph. fr. 667 Dind. 11. Aa III, 1; Hom. II, Ω, 530.
6. u XVII, 85; Plat. Lysid. 214 A. 12. u II, 9; Suidas. Greg. Cypr.
Greg. Cypr. L I, 7. Apost. XII, M I, 81; cf. C in nott. critt. ad
68. 74^a. Zenob. II, 20.
7. Z I, 78. DV I, 60. Apost. 13. Aa III, 47, W p. 52. DVI, 38.
XVIII, 13. 14. u II, 75; Suidas. Macar. I, 98.
8. u XVIII, 11; Suidas. Greg. 15. Aa III, 62. Est Scholium
Cypr. M I, 33. ad Hom. Od. ε, 254, ut docet Eu-

- ἤγουν ὡς ἐν ὕδατι κάτω ῥέοντι καὶ οὐ στατῶ κατὰ ἰσότητα ἐπιφανείας. ἐντεῦθεν ἡ παροιμία τὸ κατὰ ῥοὴν φέρεσθαι.
- 16 Ἀνδρὶ πεινῶντι κλέπτειν εἶπ' ἀναγκαιῶς ἔχον: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιοῦντων.
- 17 Ἀνέμους γεωργεῖν: ἐπὶ τῶν ποναύντων καὶ μηδενὸς μετεχόντων. καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὖξι, οὐδὲν δὲ ἕτερον ἢ μόνον ἄχνην ἀποφέρειται, ὥστε οὐδενὸς μεταλαμβάνει.
- 18 Ἄν πολλὰ βάλλης ἄλλοτ' ἄλλοιον βαλεῖς: πολλῶν γὰρ προβαλλομένων τινὰ τούτων δὴ τῶν πολλῶν ἐπιτυχεῖν γίνεται ὡς συμπτώματα.
- 19 Ἀντλεῖν ἀμφοτέροις: λείπει χάρι' ἐπὶ τῶν σπουδῆ τι ποιοῦντων.
- 20 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί: ἐπὶ τῶν ἐναντίως λεγομένων ἢ γινομένων· ὅλον ὁ πόρνος τὸν σάφρονα εἰς 15 λέγει πόρνον. ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσι.
- 21 Ἀπαγέ με εἰς τὰς λατομίας: ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφερόντων τὰ ἀνάξια.
- 22 Ἀπυθάνωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ: πύνδαξ γὰρ ὁ πυθμῆν. ἢ δὲ παροιμία παρὰ Σωκράτει. 20

2. καταῤῥοῦν Aa. 3. πεινῶντι u. ἴστι u. 4. ἔχωνος u. 12. ἀμφοτέροις u. σπουδῆ idem. 14. ἐναντίως Zenobius. 15. εἰ δ' idem. εἰ λέγει] ἔλεγε idem. 16. ῥέουσι] οὐ κάτωθεν ἄνω Zenobius addit. 18. Suidas addit: φασὶ γὰρ ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς Ἀστυνοῦ τῶ τυράντῳ συνῆν. ἔωλα δὲ αὐτοῦ ποιήματα ἀναγινώσκοντος οὐκ ἐπήντη. ἐφ' οἷς ἀργισθεὶς ἐπέκλεισεν αὐτὸν ἀπαχθῆναι εἰς τὰς λατομίας. εἴτα πάλιν μετεκλιέσαστο αὐτόν, ἐπιπέζων ἐπαινεῖσαι αὐτοῦ τὰ ποιήματα· ὁ δὲ μὴ θίλων ἐπαινεῖν ἔλεγε τὸ προκείμενον. 19. ἀπυθάνωτος et πύνδαξ Aa. 20. Σωκράτει] corrige Σωφοκλεῖ.

stath. ad Hom. I. c., p. 1759, 57. ὡς ἐν ὕδατι κτλ.] v. de his verbis Dammius Lex. Hom. s. ῥέος. Respexit nostrum Greg. Naz. Epist. 63 [57], p. 819 D: τὸ δὲ μὴ βιάζεσθαι ῥοὴν ποταμοῦ καὶ ἡ παροιμία παιδείαι: add. Ovid. Rem. Amor. 121: stultus, ab obliquo qui cum descendere possit, Pugnat in adversas ire nator aquas: Iuven. Sat. IV, 89.

16. u. II, 98: Suidas. Macar. II, 14.

17. u. III, 20: Suidas. DV I, 51. καὶ γὰρ κτλ.] absurda haec esse Finckhius Annot. in Zenob.

Provn. p. 5 contendit: causam non video: v. Senec. Nat. Q. II, 6, Niclas ad Geopon. IX, 3, p. 572.

18. u. XIV, 53. Apost. II, 87.

19. u. III, 24. DV I, 50.

20. u. III, 3: Zenob. II, 56. Greg. Cyr. M I, 28.

21. u. III, 30: Suidas. Cf. Apost. VI, 68. Mant. Provn. III, 18.

22. Aa IV, 80. Eustath. ad Hom. II. A, 634, p. 870, 27: ὁ δὲ πυθμῆν καὶ πύνδαξ ἔλεγετο παρὰ τοῖς μεθ' Ὀμηρον, ὅθεν παροιμία τό, Ἀπυθ. οὐ τρ. κ.: unde sumpta sunt quae exhibent codices Suidae deteriores apud Bernhardium ad

- 23) Ἀργυρέαις λόχμαϊς μάχον καὶ πάντα νεκρή-
σεις: ἐπὶ τῶν δούροις πείθων πρὸς τὰ δυσκατόρθωτα παραι-
νούτων· τοῦτον γὰρ τὸν χρησμὸν ἔχρησεν ἡ Πυθία Φι-
λίπῳ, αἰνιτιομένη διὰ προδοσίας περιέσεσθαι τῆς Ἑλλάδος.
- 24 Ἀρετὰ ἐντὶ ἀνθρώπῳ τελειότασ φύσιος ἀνθρώπῳ. 5
- 25 Ἀρετὰ συναρμογὰ τις ἐντὶ τῶν ἀλόγων μερέων τᾶς
ψυχᾶσ ποτε τὸ λόγον ἔχον.
- 26 Ἄρετον οὐκ εἶχεν ὁ πτωχὸσ καὶ τυρᾶν ἠγόραζεν.
- 27 Ἄρης τὰ αὐτοῦ ὄπλα οὐ σαλεύει.
- 28 Ἀσφαλέστερον τοῦ λέγειν τὸ σιγᾶν: Ἐπιεικί- 10
του ἢ γνώμη.
- 29 Ἀσεχνῶσ εἰμι· στάθμη λευκή: ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν
ὁμολογούντων φιλίαν.
- 30 Ἀυτόκλητοι· κωμάζουσι φίλοι παρὰ τοῖσ φί-
λοισ: παρῆται ἀπὸ τοῦ, Ἀνόμωτοσ δ' ἤλθε βοήη 15
ἀγαθὸσ Μετέλαοσ.
- 31 Ἀυτόν κέρρουκασ τὸν βατήρα τῆσ θύρασ: ἐπὶ
τῶν ἀληθεύόντων· οἷον ἐπ' αὐτὴν ἐλήλυθασ τὴν ἀλήθειαν.
- 32 Ἀυτόσ τι νῦν δρωῶν, εἶτα τοὺσ θεοὺσ κάλει:

1. Scribe *λόχασι* et v. vv. II. ad Suidam ab editoribus enotatas.
μησοίς] κρατήσεις Suidas. 9. οὐ Plutarchus non agnoscit. 10.
γὰρ τοῦ Stobaeus. 19. δρᾶ χούτω δαίμονας Schol. Ven. ad Hom. II.
A, 249. τοὺσ θεοὺσ] δαίμονας Porso ad Eur. Hecub. praef. XXXVIII.

Suid. II, p. 563. Auctorem esse
Sophoclem docet Poll. On. X, 79:
τὴν δὲ ἀπύθμιον κύλικα ἐν Τριπτο-
λίμῳ [fr. 541 Dind.] Σοφοκλῆσ ἀπύ-
θμιον ὠνόμασεν Ἄπ. . . κύλιξ:
add. Hesych. s. ἀπυθάνωτοσ c. intl.
et Phavor. s. πύθαξ. Adhibuit
versum Theophrastus: Demet. de
elocut. 114: ὀρίζεται δὲ τὸ ψυχρὸν
Θεοφράστοσ οἶπῳ· “ψυχρὸν ἔστι τὸ
ὑπερβάλλον τὴν οικείαν ἀπαγγελίαν,
οἷον Ἄπ. οὐ τρ. κύλιξ, ἀντὶ τοῦ·
ἀπύθμινοσ ἐπὶ τραπέτης κύλιξ οὐ
τίθεται.” τὸ γὰρ πρᾶγμα μικρὸν ὄν
οὐ δέχεται ὄγκον τοσοῦτοσ λίξιωσ:
contra quae Welckerus Trag. Gr.
I, 308 poetam studet defendere.

23. u III, 75: Suidas. Greg.
Cypri. M I, 64.

24. u III, 62: Metopus apud Stob.
Flor. I, 64. Arsen. VIII, 66.

25. u III, 62: Theages apud Stob.
Flor. I, 69.

26. Aa V, 50.

27. u III, 98. Cf. Plut. V. Fab.
Max. 2, Liv. XXII, 1 ibiq. v. Dra-
kenborchium.

28. Z IV, 63: Stob. Flor. 35, 10.
Epict. fr. 67, ubi v. Schweighaeuser.

29. Aa V, 95. Plut. de Garrul.

22, p. 513 F: ἔστι μὲν οὖν ἀεχνῶσ
ἢ λευκή στ. πρὸσ τοῖσ λόγοισ οὐδό-
λεχοσ. Cf. Apost. X, 64 et Max.

Tyr. Diss. XXIV, 4, p. 459 R:
ὅτι ἔστι [Soerates] θεράπων τοῦ
ἐρωτοσ καὶ λευκή στάθμη πρὸσ τοῖσ
καλοῦσ καὶ τὴν τέρων δεινὸσ.

30. Aa VI 30. Greg. Cypri.
M I, 78. Αἰτόματοσ κτλ.] Hom.

H. B, 408, ubi v. Eustath., cuius
verba in ann. ad Zenob. II, 46
recepimus.

31. u IV 40: Suidas. Apost.
IV, 31.

32. u IV, 44: Suidas. ἀντόσ—
κάλει] Eurip. Teuten. fr. III Matth.

ὁμοία τῆ· Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει· ἐπὶ τοῦ μὴ
χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν.

33 Βαλανεὺς εἰ: ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος· οὗτοι γὰρ
σχολὴν ἄγοντες πολυπράγμονες εἰσὶ.

34 Βασιλεὺς ἢ ὄνος: ἤγουν νικῶν ἢ ἠττώμενος. ὁμοία 5
τῆ· Ἡ τρεῖς δὲ ἢ τρεῖς κύβοι. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ·
ὁ δὲ ἀμαρτῶν καθιδοῖται, ὥσπερ φασὶν οἱ σφαιρίζοντες,
ὄνος ὅς δ' ἂν περιγίνηται ἀναμάρτητος, βασιλεὺς ἡμῶν.

35 Βίον ἀληθευμένον: ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπι-
τηδείων ὄντων. 10

36 Βοῦν ἐν γνάθοις φέρει: ἐπὶ τῶν πολυφάγων.

37 Βούτης μὴν ἔλεγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοι-
κας: ἐπὶ τῶν ἡσυχῶν μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων, ἔπειτα δὲ
ἀργίων· οἱ γὰρ βόες ἡμεροὶ εἰσὶ.

38 Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπη. 15

39 Γέραιος σαυτόν: ἐν πλήθει.

1. χεῖρας Suidas. 2. καθιμένους u. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν
καὶ μάλιστα ὀφειλοσῶν ἐργάζεσθαι Suidas in fine addit. 7. ἀμαρτῶν
καὶ ὅς ἂν αἰεὶ ἀμαρτῶν καθιδοῖται Plato. οἱ] αἰπατῆδες οἱ idem.
8. περιγίνηται idem. βασιλεὺς ἡμῶν] βασιλευσεί ἡμῶν καὶ ἐπι-
τάξις ὅτι ἂν βούληται ἀποκριθῆσθαι idem. 9. ἀλλισμένον u. 12.
Βούτας E, Βούτας eodd. Theocriti: βώτας Valekenaeus. μὲν E, μὲν
Theocritus. ἔλεγεν idem. 13. ἐπὶ παροιμία τοῦτο ἐπὶ Scholiasta.
14. εἰσὶ] pergit Scholiasta: ἀπὸ γούν τῶν βοσκομένων καὶ οἱ βόσκοντες
αὐτοὺς τοιοῦτοι λέγονται. αἱ δὲ αἰγὲς ἀργεῖν, παρὰ τὸν καὶ τὰ ἕψη τῶν
ὄρων καὶ εἰς κρημνάδας τόπους βόσκονται. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι
τοιοῦτοι λέγονται. 15. μίσει· βραχεῖα Stobaeus Flor. 115, 3, 3 scribit
et τίκτει omitted Recte. Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ Stobaeus l. c. addit. 16.
ἐν ἤθει recte B. Suidas explicat: ἀντὶ τοῦ, εἴφραϊνε σαυτόν μεγα-
λοψήμονων.

σὺν — κίνει] Macar. VII, 84. Si-
milia v. in annot. ad Apost. VI,
59c. XV, 79. 92.

33. E: Greg. Cypr. l. I, 73. Apost.
IV, 71a.

34. Aa XII, 78. De ludā, cui
εἰρωνία nomen, explicans Poll. On.
IX, 106 dicit: καὶ ὁ μὲν ἠττώμενος,
ὄνος ἐκαλεῖτο καὶ πᾶν ἐποίει τὸ προσ-
ταχθέν· ὁ δὲ νικῶν βασιλεὺς τε ἦν
καὶ ἐπέταττεν: similia Eustath. ad
Hom. Od. Θ, p. 1604, 45 praebet,
de quibus v. ann. ad Apost. XII,
83b. Ἡ τρεῖς — κύβοι] Apost.
VIII, 72. Θεαιτήτῳ] 146 A.

35. u IV, 97: Suid. s. βίος.
Apost. II, 15. Greg. Cypr. M I, 21.

36. u V, 11: Suidas. »Eras-
mus [II, 3, 10] natum proverbium
scribit vel a Theagene athleta Tha-
sio vel a Milone Crotoniata, quo-
rum nota voracitas.» Schott u s.

37. Z V, 71. E: Scholl. ad Theocr.
I, 86.

38. Z V, 84. E: Stob. Flor. 3,
18, 23. Eurip. Erechth. fr. 20
Matth.

39. Z VI, 3. W 158: Append.
Provn. I, 69: Suidas s. γεραίριος.

40. Γῆ θάλασσαν συναναμίγνυσεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων.
41. Γῆ πιστή, ἄπιστος θάλασσα.
42. Γλυκὺς ἀγκῶν: παροιμιωδῶς μοχθηρίας τόπου ὄψο-
δηλοί.
43. [Γνώθι σαυτόν:] τὸ μὲν ἀπόφθεγμα Βίαντος, ὡς παροιμία δὲ λαμβάνεται, μαρτυρεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. οἱ πολλοὶ δὲ Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα.

1. θάλατταν Suidas. 3. ἀπιστὸν γῆ, ἀπιστὸν θ., ἄπληστον κέρδος Stobaeus. 6. Γνώθι. σ.] γλώσση κατὰ τὴν ζῆμια προτρέβεται. Διοχύλου Z: cf. Apost. V, 55a: γν. σ.: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων A. [γνώθι σαυτόν] E Ab om. γνώθι — Βίαντος] παροιμία γν. σαυτόν Stobaeus, γνώθι σαυτόν A. ὡς — λαμβάνεται] ἡ μαρτυρία παραλαμβάνεται A. 7. δὲ Stobaeus ignorat. ὡς μαρτυρεῖ Z.

40. u V, 40: Suidas. DV II, 14. Apost. V, 40a.

41. u VII, 27: Thales Stob. Flor. III, 79. E.

42. Aa XIV, 99: Eustath. ad Hom. H. K, 80, p. 791, 15. Apost. V, 50. Eustath. ad Hom. Il II, 702, p. 1082, 27: τὸν δὲ τοιοῦτον ἀγκῶνα ἀλλαχοῦ σαφύτερον φράζει ἐν τῷ [X, 97], πύργω ἐπὶ προῦχοντι τοῦστιν ἰεῖχοντι κατὰ τὴν γωνίαν, ὁποῦν ὁ ἀγκῶν καμφοῖς ἀποτελεῖ, οὐ δὴ τὸ ἐντός παροιμίαν ποιεῖ τὴν Γλυκὺς ἀγκῶν, περὶ οὗ μὲν λόγος φέρεται, ὡς Ὀμφύλη τυραννήσασα Ἀυθῶν ὤρισε τόπον, ἐν ᾧ προῦβρ-σθη αὐτῇ καὶ εἰς αὐτὸν ὑδροῖσασα βία συγκατέλειπε τοὺς δούλους τὰς δεσποίνους. καὶ οἱ Ἀυθοὶ τὸ μικρὸν τῆς πράξεως ὑποκοριζόμενοι, τοντί-στιν ἐσφῆμας ἀντιφράζοντες, ἐκά-λουν τὸν τόπον γυναικῶν ἀγκῶνα ἢ ἀγκῶνα, ἔτι δὲ καὶ γλυκὺν ἀγκῶνα, ὅπερ δοκεῖ μεταμνησθῆναι παρὰ τὸ [α, 346], ἀγκῶν ἔμαρτε Ζεὺς, δη-λαδῆ τὴν Ἥραν. καὶ εἰς μὲν ὡς ἐφ-έβη οὗτος λόγος, ἕτερος δὲ τοιοῦτος. Ἀυθοὶ πόρρω προάγοντες ὑβρίως τὰς τῶν ἄλλων γυναικῶν καὶ παρθένους εἰς τόπον συνάγοντες, ὃν αὐτοὶ ἀγκῶνα ἐκάλουν, ὑβρίζον εἰς αὐτάς. καὶ ἦν ἡ μὲν φανέρωσις τοῦ ἔργου ἴση τοῖς ἐπὶ τῇ Ὀμφάλῃ, ἣ δὲ τοῦ τόπου κλήσεως διαφέρει. οὐ γὰρ ἀγκῶν ἢ ἀγκῶν, ἀλλὰ ἀγκῶν ἐκαλεῖτο, κατωκινῶ καὶ

αὐτὸς ἀντιφράζοντες, ἀληθῶς γὰρ ἀναγκῶν ἦν. αἱ δὲ ἱστορίαι αὐταὶ εἰ-σθῶν εἰσὶ τοῦ Ἀυθοῦ, ὡς φησὶν Ἀθή-νας [XII, 515 E, ex quo Clear-
chum hic nominare debebat Eusta-
thius]; ἱστορῶν καὶ τὸν Σάμιον Πο-
λυκράτην ἄδικον ἐπ' ὁμοίους δὲ, φησὶ
τὴν παρὰ Σαμίους λαύραν [cf. ann.
ad Plut. Provn. I, 61] ἀντιστενύσασε
τῷ τῶν Σάρδεων ἀγκῶν γλυκῆν προσ-
χορευομένην, ζηλώσας τὰ Ἀυθῶν μα-
λακῆ: eadem fere leguntur in Scholl.
Ven. ad Hom. Il II, 702: add.
Hesych. s. γλυκὺς ἀγκῶν: παροιμία,
ἣν φησὶν [sc. Lucilius Tarrhaeus]
εἰρηθεῖαι ἀπὸ τοῦ λεγομένου μακροῦ
ἀγκῶνος ἐν τῷ Νεῖλῳ, κατ' ἀντιφρα-
σιν· εἶναι γὰρ δυσκόμιστον διὰ τὸ
φεῦμα καὶ ἀγῆ· ὅθεν λέγεσθαι τὴν
παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλοχρῶν τὴν
μαζοῦτων, ἐπισυνοῦσαν δὲ ὡς καλὸν,
ἣ τοῦ ἐναντίου σκευδαίου μὲν ἤρω-
μένων, χλευαζόντων δὲ ὡς φαῦλον.
Κλίμαχος δὲ φησὶ, τοὺς Συγκτιοὺς
[recto Ἀυθοῦ C. Muellerus ad Hist.
Gr. Fr. T. II, p. 306] ἐξυβρίζων εἰς
τὰς τῶν καταδουλωμένων γυναικῶν καὶ
παρθένων καὶ τὸ χωρὶον, ἐν ᾧ ταῦτα
ἔδωκεν, ὀνομάσαι Γλυκὺν ἀγκῶνα: v.
Greg. Cyp. L I, 86, Zenob. II, 92
c. annot., Mant. Provn. III, 30.
43. E. Z VI, 36: Ara. XV, 15.
XVII, 20: Stob. Flor. 21, 12. DV
II, 10. Θεόφραστος] cf. Paroem.
T. I, praef. p. III.

Κλέαρχος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεχθῆναι Χίλωνι Λαμιαρχῆτου
Λακιδαιμονίῳ.

- 44 Γράμματα Βελλεροφόντης διεκόμισεν: ἐπὶ τῶν
προξενουμένων ἑαυτοῖς τι κακόν. Βελλεροφόντης πρότερον
Ἰππόνους ἐκαλεῖτο· ἀγγελῶν δὲ Βίλλερρον τῶν Κορινθίων ὁ
δυναστὴν Βελλεροφόντης ἐκλήθη. ἦν δὲ φύσει μὲν παῖς
Ποσειδῶνος, ἐπίκλησιν δὲ Γλαύκου· λαβὼν οὖν παρὰ Πο-
σειδῶνος τῆς Μειδούσης Γοργόνας Πήγασον πτερωτὸν ἵππον,
διὰ γὰρ τοῦτο ἔσχε τὴν προσσηγαρίαν, ὅτι ἐκπετηθῆκει ἐκ
τοῦ Γοργόνας τραχήλου· δράσας δὲ ἐμφύλιον φόνον, Βέλλε- 10
ρον γὰρ τινα, ὡς ἔφην, τῶν πολιτῶν ἀποκτείνας φεύγει
εἰς Ἄργος· τυχὼν δὲ παρὰ Προΐτου καθαροῖων τοῦ βασι-
λέως μετ' αὐτοῦ διέτριβεν. Ἄντιαι δὲ ἡ Προΐτου γυνή,
ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου, εἶδετο ὅπως αὐτοῦ συνευ-
κασθῆ· ὁ δὲ δεξιούμενος τὸ ὄσιον ἀντέλεγεν. ἡ δὲ Ἄντιαι 15
δείσασα μὴ τῷ Προΐτῳ παραβῶν ἐξείποι τοὺς αὐτῆς ἔρω-
τας, ἔφθασε τὸν Βελλεροφόντην κατεμποῦσα ὡς ἄρα εἴη
βεβιασμένη παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Προΐτος αὐτόχρηρ μὲν οὐκ
ἠβουλήθη τὸν Βελλεροφόντην ἀποκτείνειν, πέμπει δὲ αὐ-
τὸν εἰς Λυκίαν πρὸς τὸν πενθερὸν Ἰοβάτην, ἀδοκίμως καθ' 20
ἑαυτοῦ κομίζοντα γράμματα. ὁ δὲ πολλοῖς ἔγγυγμασμένον
ἄθλοισι, ὡς οὐκ ἔώρα φθειρόμενον, ὑπετόπησε τὴν κατ'
αὐτοῦ στρατηγηθεῖσαν δεινὴν καταβουλὴν· τοσούτων γὰρ
κακῶν ἄθλων καὶ ὄχλων τῇ δυνάμει κατηγωνίσαστο· ἔδωκε
δὲ αὐτῷ εἰς γάμον τὴν ἰδίαν θυγατέρα Κασάνδραν καὶ 25
τῆς βασιλείας μοῖραν τινά. λέγεται δὲ αὐτὸν ἐπαρθέντα ἐφ'
οἷς ἐπραξε θελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατ-

1. Λαμ. Λακ. Stobaeus Ab om. 3. Βελλεροφόντης τὰ γράμματα
διεκόμισεν E: integrum proverbii formam Eustathius servavit: v. nott.
critt. ad Diog. V, 45. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κατὰ ἐπιφρονῶτων Suid. a. καθ'
αὐτοῦ explicat. 5. βελλερρον [sic] E. 7. οὖν] δὲ Scholiasta. 8. τὸν
Μειδ. τ. ἧς idem. 9. ἔχει Z. ἐκπετηθῆκοι Scholiasta. 10. τοῦ τῆς
idem. τούτῳ ἐπεχέετο· δράσας idem. δράσας E. 12. κἀ-
θαροῖων παρὰ Προΐτου τοῦ βασιλέως Scholiasta. 14. εἶδετο idem. αὐτῇ
idem. 16. αὐτοῦ E. 18. κατ'] πρὸς Scholiasta. 21. αὐτὸν ἔγγυγμα-
σας idem. 22. ὑπετόπησε ZE. 23. καταβουλὴν ZE. 24. κακῶν ὄχλων
τῇ Scholiasta. ὄχλων Z. 25. εἰς] πρὸς Scholiasta. 26. ἐπαρθέντι Z.

44. Z VI, 46. E. Apóst. IX, 34. Βελλεροφόντης κτλ.] Scholl. Ven. ad
Hom. II. Z, 155. Cf. Apóst. XIV, 28, ubi v. annott., quibus add. Eu-
stath. ad Hom. Od. Γ, fin.: εἰ δὲ
οὔτοι παραβελικῶς πέτεσθαι ἔλεγον-
ται, οὐκ ἂν οὐδὲ ὁ τοῦ Βελλεροφόν-
του Πήγησος ἄλλως πέτοιο. De

οπτεύσαι· τὰ γὰρ νῦτα, ὡς ἔφακιν, πικρωτὰ εἶχεν ὁ Ἰηπιος· τὸν δὲ Δία μνησίαντα οἶστρον ἐμβάλειν τῷ Πηγάσῳ, ὃθεν ἐκπεσοῖν τὸν Βελλεροφόντην καὶ κατανεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίου τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον ἀλήθειαν πεδίου, ἀλάσθαι δὲ κατὰ τοῦτο κηρωθέντα, τὸν δὲ Ἰηπον λαβεῖν 5 τὴν Ἡῶ δεηθῆσαν τοῦ Διὸς δῶρον πρὸς τὸ ἀκόπως περιεῖναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν Τραγωδομένοις.

- 45 Δουλότερος Μεσσηνίων· ἐπὶ τῶν ἐσχάτῃ καὶ πικρῇ δουλείᾳ ἐνεχόμενον. 10
- 46 Εἰ δὴ καὶ ἡ παροιμία σοφόν· πῶς γὰρ εὐχὴ σοφόν, περὶ ὧν Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι παλαιᾶς εἰσι φιλοσοφίας ἐν ταῖς μεγίσταις ἀνθρώπων φθοραῖς ἀπολομένης ἐγκαταλείμματα, περιωθέντα διὰ συντομίαν καὶ δεξιότητα. παροιμία δὴπον καὶ τοῦτο καὶ λόγος ἔχων ἀξίωμα τῆς ὁθεν κατα- 15 ηνέχθη φιλοσοφίας τὴν ἀρχαιότητα, ὥστε βόειον ἐπιβλέπειν αὐτῇ· πάμπολυ γὰρ οἱ πάλαι τῶν νῦν εἰς ἀλήθειαν εὐστοχότεροι.
- 47 Εἰς κενὸν κρούσειν τὰς χερσάς· ἐπὶ τῶν αἰτίως καὶ ἀδύρως κηδαρίζοντων. 20
- 48 Εἰς τετραπυημένον πύθον ἀντλείν· ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν ποιοῦντων.
- 49 Ἐκ πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συνήγαγον· ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν ποιοῦντων, ὀλίγα δὲ καρποῦμένων.
- 50 Ἐκ τετραμμένης κύλικος πιεῖν· ἐπὶ τῶν διημαρ- 25 τημένων ἐν πίστει.

2. μνησίαντα EZ. ὅθεν] ὡστε Scholiasta. 3. Ἰηπιεῖν E. μὲν τὸν Scholiasta. 10. ἀνεχόμενον EZ. 11. δὴ] δι u. γὰρ] δ' Synesius. 13. ἐγκαταλείμματα u. 15. δῆπου] δῆ Synesius. 22. ποιούτων u. 25. τετραμμένης u.

Asclepiade v. nott. critt. ad Apost. X, 66 et Vossius de Hist. Gr. 158 Westerm.

45. Z. VII, 33. E: Macar. III, 35.

46. u XIII, 84: Synes. Encom. Calvit. 85 B. . . Atligit. Schneidewinus in Paroem. Gr. T. I, praef. p. I.

47. Z. VII, 73. E. . . Greg. Naz. Epist. 223, p. 186 D: ὁ κόπος ἡμῶν οὐκ εἰς κενὸν ἰγέεσσι: alia formulae eis κενὸν exempla indicat. Wesselingius ad Diod. XIX, 9.

48. u VIII, 3: Scholl. ad. Eur.

Hecub. 869: φασὶ δὲ οἱ ποιηταὶ ταύτας [Danaiδας] ἐν ἤδου κολλάεσθαι διὰ τὸν φόρον τῶν ἰδίων ἐσθῶν, ὑδροφορεῖν καταδυσσώθεις ἐν τετραπυημένῳ πύθῳ. ὅθεν καὶ παροιμίαν ἐπὶ τῷ ἀνήννα μοχθόντων εἰς τετραμμένην πύθον ἀντλείν λεγόμεν. Plut. Boiss. 4. Macar. III, 16. 57.

49. u VI, 93: Suidas. Greg. Cypri. M IV, 88. Apost. XIV, 40. Cf. Diog. III, 13. Apost. IV, 28.

50. u IV, 92: Suidas. Greg. Cypri. M. III, 9.

- 51 Ἐκ τὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθιστάτων. ὅμοιον καὶ τὸ ἐπὶ ξυροῦ.
- 52 Ἐκ τοῦ γούματος γινώσκω: ἐπὶ τῶν ἐν μικροῦ πολλά τινα καταλαμβάνοντων.
- 53 Ἐπαινώ τὸν εἰπόντα τὰς ἐλπίδας εἶναι γρηγοροῦν-
των ἐνύπνια.
- 54 Ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν: δηλονότι θεῖς. ἐπὶ τῶν ψυχαγωγούντων. αἱ ὑδρίαι παρῆσαν ταῖς θύραις τοῦ πίνειν τοὺς εἰσιόντας καὶ ἐξιόντας ἕνεκα.
- 55 Ἐπὶ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρτηται: ὁμοία τῇ προτέρᾳ. 10
- 56 Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἴσταται: ἐπὶ τῶν ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ ὄντων. Ὀμηρος.
Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς,
Ἡ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἧε βιῶναι.
- 57 Ἐπίτρεπε ὧδε τὸν Ἡφαιστον προμολεῖν: λέ-
γεται ἐπὶ τῶν ἀξίων πρὸς εἴτε προσώπων εἴτε πραγμάτων.
- 58 Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν: τουτέστι, μὴ ἐπανα-
παύσθαι τῇ ἐφημέρῳ τροφῇ, ἀλλὰ προεἰσφέρειν.
- 59 Ἐρις ἔριν ἀντιφουτεύει.

2. ξηροῦ u. Verba ὅμοιον κτλ. ad proverbium: ἐκ τριχὸς κρέματιs referenda esse vidit Bernhardius ad Suid. I. c. 5. εἶναι Z om. 10. ἐπὶ] ἀπὸ Apostolius. 15. Ἀνδροκύδου Anonymus praemittit: v. Mant. Provn. Π, 81 ibiq. annott. καθίζου Anonymus: μηδὲ καθῆσθαι ἐπὶ χοίνικα Demetrius, μηδὲ ἐπὶ χοίνικα καθίσαι Plutarchus.

51. u VI, 94: Suidas. DV II, 62.

52. u VI, 94: Suid. Apost. VI, 90.

53. E. Z VIII, 93. Sunt verba Basilii: v. Epist. 19, p. 798 A.

54. E. Z VIII, 90: cf. Apost. VII, 64^b. Usurpat Aristot. Rhet. I, 6,

ex quo aliter quam Apostolii auctor proverbii sensum definit Stephanus in Cram. Anecd. Paris. I, 259.

55. E. Z VIII, 92. Cf. Apost. III, 50. προτίμη] innuit pr. 56.

56. E. Z VIII, 91: cf. DV II, 63. Ὀμηρος] Il. K, 173: quem locum imitatus est Simonides apud Plut.

de Herod. maligna. c. 39 p. 870 B, fr. 158 Schneidew.: ἀκμῆς ἴστακνῦται ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πάντων ταῖς αὐτῶν ψυγαῖς κείμεθα ὑπνύμενοι.

57. E. Z VIII, 100. Fluxit ex Homero: Il. Σ, 392: Ἡφαιστε, πρό-μολ' ὧδε. Θέτις γύ τε σέο χατίζει, quem locum ex Aeliani V. H. II, 30 Eustathius p. 1149, 3 illustrat:

Plato enim audit Socrate poeta sua igni combussit, dicens: Ἡφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Πλάτων γύ τε σέο χατίζει: Diog. Laert. III, 5. Similem sententiam v. apud Apost. VIII, 23.

58. E. Z VIII, 89: Anon. in Boiss. Anecd. I, 113. Eustath. ad Hom.

Od. T, 28, p. 1854, 3: ἰστέον δὲ ὅτι τε τὸ ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι τὸ Πυθαγόρειον, ἤγον μὴ τρέψασθαι ἀργόν, ἐκ τοῦ ἠρθῆντος Ὀμηρικοῦ χωρίου ἀρμηται. . . . καὶ ὅτι κατὰ τὸν Βυζάντιον Δημήτριον τὸ ἠρθῆν Πυθαγόρειον αἰνίγμα, ὡς φησὶν ὁ αὐτὸς ἠρτωρ [Athen. X, 452 E], δήλωσός ἐστι τοῦ χρήμας μὴ σκοπεῖν τὰ ἡμέρα, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν [lacuna hic cum Schweighausero statuenda] προσδίχασθαι: add. Iamb. Adhort. ad Philos. 19 locosque a me in ann. ad Apost. XI, 5^a indicatos.

59. u VII, 85: Pa. Phocyl. 78: πιθῶ μὲν γὰρ ὀφέλλει, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφουτεύει.

- 60 Ἔρις ἔριν τίκτουσα προσμνάται λόγον· ἐπὶ τῶν ἐκ φιλίας ἀδολεσχούντων. προσμνάται, προξενεῖ καὶ προμηθεύεται. μνάται, μνηστεύεται. καὶ ἀδολεσχῶ τὸ φιλοσοφῶ.
- 61 Ἐρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος. 5
ἐὰν δὲ μὴδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβείῃ,
θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠετήσθω βρόχος.
- 62 Ἐς ὕδωρ γράφειν· ἐπὶ τῶν μίτην πονούντων.
- 63 Ζωάγρια τίνειν· τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια ἀποδοῦναι. 10
χαριστήρια τοῦ εἰς τὸ ζῆν ἤχθαι δι' αὐτῆς·
τῶ με μάλα χρεῶ,
πάντα θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
- 64 Ἡ δόλω ἤτ' βίη· ἢ ἀμφαδὸν ἢ κρυφῆδόν· Ἀντιγονος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἐπιθόιτο τοῖς πολεμίοις, εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος. 15
- 65 Ἡδονὴν φεύγε τίκτουσα λυπὴν.
- 66 Ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται· πρὸς τοὺς ἑαυτοῖς τὰ ὑφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν.

1. ἔρις δ' ἔριν Bernhardius. προσμνάται G. Diindorfius. 2. ἐκ φιλοσοφούντων

φιλίας] ἐπὶ φιλοσοφίᾳ Arsenius. ἀδολεσχούντων u. 6. ἐὰν δὲ — βρόχος] ἐὰν δὲ τοῦτοις μὴ δύνῃ χρησθαι, βρόχος Diog. Laert. VI, 86, εἰ δὲ μὴ βρόχος Suid. s. Κράτης. τὴν] τῇ [sic] E. σβίση θεραπεία σοι E om. 7. ἠετήσθω codex Palatinus Anthologiae. 14. ἐπιθόιτο Stobaeus. 16. τίκτουσα λύπη] αὐτῇ γὰρ λύπην τίκει A Stobaeus, ἢ τις ὑστίρον λύπην τίκει Stob. Flor. VI, 10. 17. ρύπτεται E. 18. ἐξ ἑαυτῶν Z om.

60. u VII, 85: cf. Apost. VII, 94^a. «Auctor pro suo consilio videtur Sophocleum Ai. 522 inflexisse, χάρις χάριν γὰρ ἴστιν ἢ τίκτουσ' αἰεῖ» Bernhardius ad Suid. s. ἔρις.

61. E. Z IX, 7: Anth. Palat. IX, 497. Menand. Monost. 156: ἔρωτα παύει λιμός ἢ χαλκοῦ σπάνος: Iulian. Or. VI, 198 D: οἱ Λογίτους νόμοι καὶ Κράτητος ὑπὲρ τούτων οὐκ ἀνυμαστῆος· ἔρωτα λυεῖ λιμός: ἂν δὲ τοῖσι χρησθαι μὴ δύνασαι βρόχος: Clem. Alex. Stromm. II, 20, 121, p. 177 Sylb.: οὗτος [Crates] ἐν ἄλλοις εὐθυδημότως γράφει τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἐκκατασχίτου ἐρμῆς κατάπλασμα εἶναι λιμόν, εἰ δὲ μὴ βρόχον: Theodoret. Gr. Affect. Curat. 12, p. 173, 1 Sylb.: οὗτος [Crates] εἰσὶν ὅθεν λέγειν, τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ὀρ-

μῆς κατάπνευμα λιμόν εἶναι, εἰ δὲ μὴ βρόχον. Similia collegit Iacobus ad Anth. Ann. I, 1, p. 378: add. Apost. VII, 86. De Cratete cf. Apost. X, 5 ibiq. annot.

62. u VIII, 3: Suid. s. ἐς ὕδωρ. Cf. Plutarch. Provv. 5 Boiss. et DV II, 59.

63. W 264. Est Scholion ad Hom. II. Σ, 407: v. Scholl. Ven. ad Hom. I. c. et intt. ad Hesych. v. ζωάγρια. Apposuit Walzius Callim. fr. 162: τῶν ἐπιθόιτων δεικνύοντα φάτο ζωάγρια τίσειν.

64. E. Z IX, 67: Stob. Flor. 54, 46. Cf. Zenob. I, 93.

65. u XI, 40: Stob. Flor. 3, 79, β. Arsen. XLVII, 97.

66. E. Z X, 1: DV II, 86.

- 67 Ἡ χρὴ τραγωθεῖν πάντας ἢ μελαγχολᾶν: ἐπὶ τῶν μήτε λυπεῖσθαι μήτε χαίρειν δυναμένων.
- 68 Θαρσεῖν χρὴ, φίλε Βάντε, τάχ' αὖριον ἔσσετ' ἄρμινον. ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες·
χρὸ Ζεῦς ἄλλακα μὲν πάλαι αἰθριος, ἄλλοκα δ' ὕει:· 5
Θεοκρίτου.
- 69 Θεοῦ παρόντος ἅπαν ἄπορον πόριμον.
- 70 Θεεταλικὸν σόφισμα: ἐπὶ τῶν μηχανοποιῶν· Θεεταλὸς γάρ τις εὐρῶν ἐν μάχῃ μηχανὴν ἐθαυμάσθη.
- 71 Ἴνα γὰρ δέος, ἐνθα καὶ αἰδώς: Στασίμου ἢ γνώμη 10 τοῦ ποιητοῦ, ὃς οὕτω φησί·
Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν
Οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἐνθα καὶ αἰδώς.
Πλάτων δὲ διαφέρεται τούτῳ τῷ ποιητῇ, λέγων· οὐκ ἄρα ὀρθῶς ἔχει λέγειν, Ἴνα γὰρ δέος, ἐνθα καὶ αἰδώς. ἐπὶ 15 πλεον γὰρ οἶμαι δέος αἰδοῦς. Μόριον γὰρ αἰδώς δέους, ὥσπερ ἀριθμοῦ περιτόν. ὥστε οὐχ ἵνα περ ἀριθμῶς, ἐνθα καὶ περιτόν· ἵνα δὲ καὶ περιτόν, ἐνθα καὶ ἀριθμῶς.
- 72 Ἴππους εἰς λαίον πεδίον: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τι προχέως ἔχόντων. 20
- 73 Ἴσχυς καὶ τειχας καὶ ὄπλον σοφοῦ ἢ φρόνησις: Πυθαγόρου τύποφθεγμα.

1. μελαγχολῶν u. 2. τοῦ u. 10. γὰρ Ds om. Στασίμου — φησί] Ds om. Corrige Στασίμου. 12. ῥέξαντα] θ' ῥέξαντα Plato. 13. γὰρ] περ codex in Cramerii Anecd. Paris. I, 399. 14. Πλάτων — λέγων] in Platone sic non leguntur. ἄρ' Plato. 15. αἰδώς· ἀλλ' ἵνα μὲν αἰδώς, ἐνθα καὶ δέος, οὐ μίτος ἵνα γε δέος, πανταχοῦ αἰδώς. ἐπὶ idem. 22. Πυθαγόρου τάπ. A Stobaeus om.

67. u VIII, 77: Diog. V, 13.

68. E. Z X, 15: Stob. Flor. 110, 15. Θεοκρίτου] IV, 41.

69. u VIII, 88: Synes. Epist. 139.

70. E. Z X, 17. Cf. Macar. IV, 66. Singulari modo proverbium a Scholl. ad Eur. Phoen. 1416 explicatur: λέγεται ὅταν ποιῇ τις ἑαυτὸν εἶναι ἀσθετῆ ὅπως ἰσχυρὸν, ἢ ὅντα πλούσιον καὶ ποιῇ ἑαυτὸν πτωχόν. §. παροιμία, τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα· τίττεται δὲ ἐπὶ τοῦ παραλογίζεσθαι καὶ ἀπατῶν, ποικίλοι γὰρ τὰ ἦθη οἱ Θεσσαλοὶ καὶ οὐκ ὀρθοὶ τὴν γνώμην. διυδοθῆναι δὲ τὴν παροιμίαν ἐπιτέθειν. Ἀστέμφ τῷ Θεσσαλῷ κατεῖναι μέλλοντι λόγιον ἐξέπεισεν, ἐπιτηρεῖν μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐναντίοι

μῆζον ἐξάμεινοι. σπεύδων οὖν ἐπίσειε υπερβασθεῖν καθ' ἐκατόμβης ἠέξαστο καταβασθεῖν Ἀπόλλωνι. κατελθὼν δ' εἰς θυσίαν ἀνθρώπους ἰλογοῦτο μὴ πρόπειν θεῶν, μὴ δ' ἄλλως εὐαγὲς εἶναι καὶ ὑπερέθετο. τοῦτο δὲ ἐκαστου ἔτους δρῶν τοῦς Θεσσαλοῦς φασί, τὴν θυσίαν ὑπασχνομένους: Zenob. IV, 29.

71. E. Z X, 50. ἵνα — φησί] Diog. V, 30: cf. Apost. IX, 6. Ζῆνα κτλ.] Plat. Euthyph. 12 B. De versibus Stasini v. Welckerus de Cyclo epic. II, 518. Sententia utitur Arohidamus Thucyd. I, 84.

72. E. Z X, 53. Apost. IX, 11: nott. critt. ad Diog. I, 65. DV II, 96.

73. E. Z X, 61: Arsen. III, 76: Stob. Flor. 3, 24.

- 74 Καθ' ὑδάτος γράφεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνατίαις ἐπιχει-
ρούντων.
- 75 Καὶ ἄμμα λύσεις: ἐπὶ τῶν δυσλύτων. ἀπὸ τῆς ἀμά-
ξης ἢ ἱστορία.
- 76 Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν: Πεισιστράτῳ 5
φασὶ τὸν τύραννον, τὴν τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν διεξόντα
καὶ ἰδόντα πρὸςβύτην πέτρας καὶ λιθάδεις τόπους ἐργα-
ζόμενον, πέμψαντα τὸν οἰκέτην πυνθάνεσθαι αὐτοῦ, εἶνας
καρπούς ἀναιρούμενος τοιαῦτα γεωργοῖη χωρία· τοῦ δὲ
φῆσαντος, ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ τούτων τὴν δωδεκά-
την τῷ Πεισιστράτῳ τελειν· ἀγαθόντα τὸν τρόπον αὐτοῦ
καὶ τὴν παρῴρησιν, ἀτέλειαν αὐτῷ τοῦ χωρίου δοῦναι.
- 77 Καὶ φιλεῖν δεῖ ὡς καὶ μισήσοντας, καὶ μισεῖν ὡς
καὶ φιλήσοντας: Κάτωνος.
- 78 Κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει: ἀπόφθιγμα. 15
- 79 Κακὴ γὰρ αἰδώς ἐνθα γ' ἀναίδες κρατεῖ: Ἀφίλου
ἢ γνώμη.
- 80 Κακοὶ κόρου οὐκ ἀνέχονται: ἐπὶ τῶν ἀναξίως εὐ-
πρατιόντων καὶ διὰ τοῦτο ἐξυβριζόντων.
- 81 Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὀμίχλην: 20
ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τιμωρουμένων. ὡς τό· Αὐτὸς ἐφευρε
τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν.

3. καὶ ἄμα E: scribe καθ' ἄμμα cum Suida. Suidae explicatio haec est: ἐπὶ τῶν δυσλύτων τι λύειν ἐπιχειρούντων. ἀπὸ τῆς ἀμάξης Μίδου. λόγιον γὰρ τοῖς Φρυγῖν ἐκπετώκει, τῆς κομισάσης τὸν Μίδον ἀμάξης εἰ τις ἐπιλύσει τὸν διαμὸν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξειν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσε: v. Zenob. IV, 47. 6. Fortasse παρὰ τὸν Ἑλληνικόν. 10. δωδεκάτην] δεκάτην scribendum esse Menagius ad Diog. Laert. I, 53 monuit. 14. Κάτωνος] Μενάνδρου Maxim. Conf. Serm. 6, p. 549 Comb.: scribe Βίατος. 15. ζημίην Stobaeus. ἀπόφθιγμα] Δημοκρίτου idem. 16. ἐνθ' ἀναίδει Z: ἐνθα τ' ἀναίδεις Valckenaeus ad Eur. Hippol. 385. 18. κόρον E. ἀναξίως E. 19. ἐξυβριζόντων Z. 20. τῆς τιμωρίας] τῆς πονηρίας L. 21. καταξίως EZ. αὐτὸς γὰρ εὐρε Ds. 22. Corrige πιτύαν.

74. E. Z X, 83. DV II, 59. Apost. VI, 80.

75. E. Z XI, 9: Diog. V, 47.

76. E. Z X 80. Cf. Zenob. IV, 76 ibiq. v. annot.

77. E. Z X, 100: Anton. Serm. 135, p. 214 Fabr. Apost. V, 90 m. XVI, 96.

78. E. Z X, 72: Stob. Flor. 10, 45. Democr. fr. 64 Mull. Me-

nand. Monost. 301: κέρδος πονηρῶν ζημίαν αἰετ φέρει: add. ibid. 496. 586.

79. E. Z X, 96: Stob. Flor. 32, 3, 2. Diph. fr. inc. 29 Mein.

80. E. Z X, 65. Theogn. 109: ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον.

81. E. Z X, 68: Diog. V, 99. Greg. Cyp. I II, 42. αὐτὸς κτλ.] Apost. IV, 35.

- 82 Κακοὶς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέριτερον: ἐπὶ τῶν φιλοκερδῶν.
- 83 Κακὰν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεὶ.
- 84 Κακὸν Τενέδιον: ἐπὶ τῶν πάνυ σκληρῶν καὶ ἀπαρ-
αιτήτων. 5
- 85 Κακῶς ἀκούειν κρείσσον ἢ λέγειν κακῶς: Κλε-
άνθους.
- 86 Καλαμαραδικὸς γάδαρος: ἐπὶ τῶν μεγάλων· τοι-
οῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖ ὄνοι.
- 87 Κάλλιππος τρέχει: ἐπὶ τῶν πολλὰ μιλαιῶντων ποιη- 10
σαι, ὀλίγα δὲ δρώντων· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ Κάλλιππος.
- 88 Κάμηλος ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται
φορτία: ἐπὶ τῶν ἐν γῆρα μὲν ὄντων ἢ δυστυχίαις, πολ-
λῶν δὲ ἀμεινόνων ὄντων.
- 89 Κἂν εἰς μάχαιραν κυβιστήσεις: ἐπὶ τῶν θρα- 15
σέων καὶ παραβόλων.
- 90 Καρικὴ Μοῦσα: ἐπὶ τῶν ἀλλογενῶν, ἦτοι Σκυθῶν.

1. Stobaeus et A praemittunt: *Εὐριπίδου Ὑψιπύλῃ. ἐπὶ κτλ.] A Stobaeus ignorat. 4. Τενέδιον EZ. 6. Κλεάνθους] Κλεάνθω E: θεολόγον Maximus: v. Greg. Nazianz. Carm. p. 157 D. 10. Scribe Καλλιππίδης. 12. καὶ ψωριῶσα Da. 15. κἂν] καὶ Z. 17. Σκυθῶν] καὶ γραμμάτων Ds addit.*

82. E. Z XI, 5: Stob. Flor. 10, 26. Arsen. VII, 68. Eurip. Hyps. fr. 7 Matth.

83. E. Z X, 94: Stob. Flor. 46, 3, 4. Arsen. IX, 3, 4. Eur. fr. fabb. inc. XLII Matth.

84. E. Z X, 81: Macar. IV, 89. Cf. Apost. XVI, 25. 26.

85. E. Z XI, 1: Maxim. Conf. Serm. 10, p. 562 Comb.

86. E. Z XI, 15. Cf. nott. critt. ad Diog. V, 36^b.

87. E. Z X, 99. Cic. Epist. ad Attic. XIII, 12, 3: *biennium praeteritū, quum ille Καλλιππίδης assidue carni cubitum nullam processerit: Sueton. Tiber. 38: biennis continue post adeptum imperium [Tiberius] pedem porta non extulit: . . . quavis provincias quoque et exercituum revisurum se saepius pronuntiasset, . . . ut vulgo iam per iocum Callippides vocaretur: quem curitare ac ne cubiti quidem mensura*

progredi proverbio Graeco notatum est. Schuetzium ad Cic. l. c. hunc Callippidem a Callippide traegodiarum actore [cf. Apost. XIII, 66] contra Manutium aliosque recte segregasse, proverbii explicatio abunde docet.

88. E. Z X, 75: Diog. V, 81. Apost. XVIII, 56: add. Gram. Anecd. Paris. IV, 254, 26: *ἀνατίθεται τὸ διαβυστάζω, ὡς παρὰ Σεντοίῃ [Ep. 113] ὄλον, ἢ κάμηλος καὶ ψ. κτλ.*

89. E. Z X, 66. Lemma ex Xenoph. Mem. Socr. I, 3, 9 sumptum est: *καὶ τοῖνυν νόμιζε αὐτὸν [Crito-bulam] θερμογρότατον τε εἶναι καὶ λεπρότατον· οὗτος κἂν εἰς μάχαιρας κυβιστήσῃ, κἂν εἰς πῦρ ἄλλοιτε.* Cf. Plut. Boiss. 49. De explicatōne v. nott. critt. ad Apost. VI, 2.

90. E. Z X, 85: Diog. V, 86. Phot., Scholl. ad Plat. 452 Bekk.: *Καρικὴ Μοῦσα: τῇ θρησκείῃ. δο-*

- 91 *Καρπάθειος τὸν λαγῶν*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς ἐφελκομένων εἰς κακὰ· νησιῶται γὰρ ὄντες οἱ Καρπάθιοι, ἐπηγάγον τὸν λαγῶν ὡς σπάνιον· οἱ δὲ πολλοὶ γενόμενοι τοὺς καρπούς αὐτῶν διέφθειρον.
- 92 *Κενὰ κροτάλιζεις ὄχη*: ἐπὶ τῶν ἄνευ κυβερνητῶν 5 ἀτάκτως κινουμένων. "Ὀμηρος".
πολλοὶ δ' ἐριανύχενες ἵπποι
κεῖν' ὄγεα κροτάλιζον ἀνά πτολέμοιο γαφύρας,
ἠνιόχους ποδιέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο, γύπτεσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν. 10
- 93 *Κέρδος αἰσχρὸν βαρὺ κειμήλιον*: Περίανδρου τὰ πόφθειγμα.
- 94 *Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον*: ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακὰ. ἔστι δὲ τὸ φυτόν ὃ ἀνάγυρος ἀλεξίκακον καὶ δυσώδες. 15
- 95 *Κνωθάλου χοινιῆ*: ἐπὶ τῶν μεγάλῳς μέτροις κερημένων.
- 96 *Κρητίζει ὁ κριτής*: ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κρίνειν ψευδομένων καὶ τὸ δίκαιον παραβαινόντων.
- 97 *Λέοντα ξηρᾶς*: ἐπὶ τῶν τὰ ἀδυνάτα ἐπιχειροῦντων. 20
- 98 *Λήθης πεδίων*: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

12. τὰ πόφθειγμα Stobaeus om. 13. ἐπισπωμένον u. 15. Suidas in fine addit: οἱ δὲ ὀνόνηρον αὐτὸ φασίν. 20. ἐξηρᾶς Suidas, ubi v. vv. lectt. ἐπι] παρομοία λεγομένη ἐπὶ Suidas.

κοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνητοὶ τινες εἶναι καὶ ἄλλοτρῖους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐτήκονσαν τῇ βυρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ· ἰπειδὴ οἱ Κᾶρες βυρβυρόφωνοι: adiicit Suidas: καὶ παρομοία, Καρικὸς αἶνος, de quo v. Diogen. praef. T. I, p. 179. Cf. Apost. XI, 28 et Scholl. ad Aristoph. Ran. 1337.

91. E. Z XI, 18. Macar. IV, 94. Apost. XII, 59: similiter Suid. s. λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν, v. Οἰνὴ τὴν χαράδραν, s. ὁ Καρπάθειος explicat. 92. E. Z XI, 31. "Ὀμηρος" II. A, 160.

93. E. Z XI, 30: Stob. Flor. 10, 49. Cf. Macar. VI, 98. Apost. IX, 58. Mant. Prov. I, 78. Chilo ap. Apost. VIII, 34^b c. Addend.

94. u II, 98: Suid. s. ἀνάγυρος.

Apost. IX, 70.

95. E. Z XI, 48. Apost. XVIII, 30.

96. u X, 5. Macar. V, 30.

97. u X, 54: Suidas. DV II, 61. Apost. X, 54.

98. u X, 66. Scholl. ad Arist.

Ran. 188: τὸ δὲ Λήθης π., Διδυμος φησὶ, χωρίον ἐν Ἀιδου διατετύπωκεν οὕτω λεγόμενον, ὡς καὶ τὸν

Ἀναίου λίθον ἔπλασε [Aristophanes] ἀπὸ τοῦ τοῦς νεκροὺς αἰκνίσσασθαι.

Post comicum adhibuit Dionys. Hal. Archaeol. Rom. VIII, 52: οἷχ ὁ καταχθόνιος [sc. τόπος] καὶ ἀργηγῆς

ὑποδέχεται τὴν ἰσθμὴν, . . . οὐδὲ τὸ λεγόμενον τῆς Λήθης πεδίων, ἀλλ' ὁ κτλ.: add. Leo Diacon. V, 82,

p. 56 B: ὡς ἂν μὴ Λήθης βυθοῦς παραφύβῃ ἴσρα βιωφελῆ καὶ μήμηρς

ἰπαῖα.

- 99 *Λίθοις τὸν Ἥλιον βάλλει: ἐπὶ τῶν διακινῶς κοπιῶντων.*
- 100 *Ἀθήνης δὲ πάσης γίνετ' ἱατρὸς χρόνος: Διφίλου.*
- 1 *Μαινόμενον θεὸν ἐτέρω θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι: ἐπὶ τοῦ μινυμένου πρὸς ὕδωρ ἀκράτου.* 5
- 2 *Μάταια τὰλλα παρὰ Κρότωνα τάσται: ὅτι διέφερε ὁ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλία πόλεων ἐν ἀνδρία καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονία.*
- 3 *Μέγα τὸ ἐν συμφοραῖσι φρονεῖν ἢ δεῖ: Δημοκρίτου.*
- 4 *Μεγαλοψυχίη τὸ φέρειν πρῶως πλημμυέλιαν: τοῦ 10 αὐτοῦ.*
- 5 *Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρίπτειν ἀνελόντα ἐσθίειν: Ἡσίοδου.*
- 6 *Μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης: Δημοκρίτου ἢ ὑποθήκη.* 15

3. *α* Z om. γίγνεται Stobaeus. 6. παρα] πρὸς Tourpius coniecit. 7. *in ἀνδρία] εὐανδρία* Tourpius. 9. *ἀμφορῆσι* Stobaeus, *ἐν μφορῆσι* Mullachius. φρονεῖν Mullachius. *δίει* idem. 10. *πρῶτος* πλημμυέλιην idem. 12. *ἀνεπιρρίπτων* E, *ἀνεπιρρίπτων* Hesiodus. *ἀνελόντα* κτλ.] E om. 13. *ισθίειν* μηδὲ λόισθαι Hesiodus. 14. *μῆ* E. *πρὶν ἂν* Scholl. ad Arist. Vesp. 725. Pseudoph. l. c. *ἄμφω* Lucianus, Pseudophocylides.

99. Z XII, 1.
100. E. Z XII, 39: Stob. Flor. 124, 25. Diph. fr. fab. inc. 38 Mein. Cf. annot. ad Apost. X, 76^b. Similia collegit Stobaeus Flor. l. c.: add. Terent. Heaut. III, 1, 13: *volgo audio Dici, diem adimere aegritudinem hominibus*: Cic. Epist. ad Famil. IV, 5, 6: *nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat ac molliat*: id. ib. V, 16, 5. VI, 4, 3. VII, 28, 3. Ep. ad Attic. III, 15, 2. XII, 10.

1. Z XIII, 54: Stob. Flor. 115, 18, quem locum ex Arsenio in Apost. XI, 98^c posuimus, ubi v. annot.

2. E. Z XII, 65: Scholl. ad Theocr. IV, 33. Attigit Claverus Ital. antiq. IV, 1311, 29.

3. E. Z XII, 63: Stob. Flor. 108, 68. Democr. Sent. 8 Orell. Democr. fr. 73 Mull.

4. E. Z XII, 64: Stob. Flor. 108, 69. Democr. Sent. 12 Orell. Democr. fr. 149 Mull.

5. E. Z XII, 88: Hesiod. *Ἔργ. x.* *Ἥμ. 746*, ubi de symboli sensu pluribus Goettlingius disputat.

6. E. Z XII, 89. Versum afferunt Plat. Demod. 383 A, Plutarch. de Stoic. Repugn. 8, p. 1034 E. Lucian. calumn. non tem. credend. 8. Schol. ad Thucyd. I, 44. De sententiae auctore diserte monet Cic. Epist. ad Attic. VII, 18, 4: *ego autem, etsi illud ψευδοῦσιδιον — ita enim putatur — observo, μηδὲ δίκην, praesertim in te, a quo nihil unquam vidi temere fieri*: exstabat enim in Hesiodi carmine *νοθημεῖνω*, ut docuit Schneidewinus de Pittheo Troez. disput. 13: alii Pittheo tribuerunt, ut narrat Schol. ad Eur. Hipp. 263, cuius locum in annot. ad Greg. Cypr. L II, 78 recepi: alii denique Phocylidi: v. Pseudophocyl. Sent. 87. Scholl. ad Luc. l. c. T. IV, 232 Iacob. A Democrito plane alienum est: similem errorem v. in Apost. XIV, 3. Respexit versum Arist. Vesp. 725:

- 7 *Μηδὲν κατὰ βοῶς εὕξη: μὴ πάντα ἐπιτρέπειν ταῖς εὐχαῖς.*
- 8 *Μηδὲν ἔξωθεν πολυπραγμασθῆναι, μηδὲ τὸ λεγόμενον ἀντικατηγορεῖν.*
- 9 *Μὴ ἐπιστρέφασθαι ἐπὶ τοὺς ὄρους ἐλθόντας: 5 τοῦτ' ἔστι, μέλλοντας ἀποθνήσκουσιν καὶ τὸν ὄρον τοῦ βίου πλησίον ὄντα ὀρώντας φορεῖν εὐκόλως καὶ μὴ ἀθυμεῖν.*
- 10 *Μὴ ἐσθίειν καρδίαν: ἦτοι μὴ βλάπτειν τὴν ψυχὴν ταῖς φροντίσιν αὐτὴν κατατρίβοντα.*
- 11 *Μὴ κρύπτει τὸ κάλλος ὡσπερ τὸ ποηφάγον: 10 ἐπὶ τῶν διὰ δειλίαν κρυπτόντων καὶ ἣν ἔχουσιν ἀρετὴν. ὁ δὲ ποηφάγος ζῶν ἐστὶν ἐν Ἰνδοῖς.*
- 12 *Μήλω βάλλειν: ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων τινάς.*
- 13 *Μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν: ἀντὶ τοῦ, προχείρως οὐ δεῖν συναλλάσσειν.* 15
- 14 *Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα: τοῦτ' ἔστι, μὴ τὰς τέχνας κατὰ τῶν φίλων.*
- 15 *Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ: ἀνθρώπος ἐκπιπράμενος ἐν τῇ καμίνῳ τοῦτο λέγει. ἐπὶ τῶν κακοῖς συνεχέστερον περιπιπτόντων.* 20

7. φέρειν Plutarchus. 8. ἦτοι Plutarchus om. 9. κατατρίβοντα Plutarchi editt. v. v. II. ad Plut. l. c. 10. κρύπτει] κρύπτει u. 11. κρυπτόντων u. 15. οὐ δεῖν] οὐ δεῖν Plutarchus. 18. ἐκπιπράμενος Da-

ἢ περ σοφὸς ἦν ὃς ἔρασαν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, Οὐκ ἂν δικάσῃς: add. Eurip. Heracl. 179. Androm. 958. Menand. Monost. 17. Greg. Nazianz. Epist. 218 [236], p. 180 C ed. Caill.: οἱ μέντοι τοσοῦτον ἀμαθῶς ἔχω καὶ προπετῶς, ὥστε διαπερ δικάζειν πρὶν ἀμφοτέριον ἀκούσαι.

7. E. Z XII, 80. DV III, 24. 8. u XII, 87. Pherecr. apud Athen. III, 122 E: ἔγω δ' ἂν ἀντεῖποιμι, μὴ πολυπραγμόναι: Menand. Sent. Mon. 563: πολυπραγμαστὴν ἀλλότρια μὴ βούλον κακῶ. Aristid. ὑπερ τ. τετρ. 143 Iebb., 192 Dind.: ἔπειτ' αἰτοὶ δόξαμεν ἀνδριότροποι τοῦ δόντος εἶναι τοῖς βουλομένοις ἀντικατηγορεῖν καὶ φανῆναι καὶ δειλίαις.

9. E. Z XII, 87: Plutarch. de liber. educ. 17, p. 12 E. Cf. Me-

nagius ad Diog. Laert. VIII, 18 et v. annott. ad Apost. XI, 5^a.

10. E. Z XII, 86: Plut. de liber. educ. 17, p. 12 E. Aliiter hoc symbolum Pythagoricum explicant Iamblichus Adhort. ad Philos. 30 aliique, quos Wyttenbachius ad Plut. l. c. et Orellius Opusc. Sent. I, 476 indicant.

11. u XIII, 8. Fluxit ex Aeliani Hist. An. XVI, 11, de quo v. Apost. XIV, 71.

12. E. Z XII, 91. DV III, 27. 13. E. Z XII, 84: Plutarch. de lib. educ. 17, p. 12 E, ubi v. Wyttenbachius.

14. E. Z XII, 93: Diog. VI, 70^a. Macar. V, 96.

15. E. Z XII, 97: Diog. VI, 71. Greg. Cyp. I II, 74.

- 16 *Μὴ τιμωμένης ἀρετῆς ἡ κακία παρρησιάζεται: Προκοπίου.*
- 17 *Μὴ φορεῖν στενὸν δακτύλιον: ὅτι δεῖ τὸν βίον ἐπιτηδεύειν καὶ μὴ δεῖ δασμῶ προσάπτειν αὐτόν.*
- 18 *Μία πρᾶξις ἀρετῆς οὐ ποιεῖ εὐδαιμόνα.* 5
19. *Μία τῶν εἰς φαρέτραν: ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν τινα διαγόντων ἡμέραν. ἔθος γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὸ δειπνον ἀεὶ λαμβάνειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως διαγένοιτο λευκὸν καθιέναι ψῆφον εἰς αὐτήν, εἰ δὲ ὄχληρῶς, μέλαιναν. ἀποθανόντος οὖν τῶς ψήφους ἐκ τῆς φαρέτρας ἐκχεῖν καὶ 10 ἀριθμῆναι· καὶ ἐὰν μὲν αἱ μέλαιναὶ πλείους εὗροιντο, ἄχθασθαι ὡς ἐπιπόνως βεβηκός: εἰ δὲ λευκαί, εὐδαιμονίζειν. Ἀριστείδης δὲ φησι λευκὴν ἡμέραν λέγεσθαι, ἀπὸ τῶν δικαστικῶν ψήφων· ὧν αἱ μὲν λευκαὶ νίκην, αἱ δὲ μέλαιναὶ τὴν καταδίησιν φέρουσι.* 15
- 20 *Μικρὰ ἐλαττοῦ μένος τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγει ἐκ τῶν ἀποφθιγμάτων Θάλου τοῦ Μιλησίου.*
- 21 *Μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος: Σοφοκλέους ἡ γνώμη.*
- 22 *Μισῶ μνάμονα συμπόταν: ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς περὶ 20 ρωμένων μνημονεύειν· παρόσον οἱ πίνοντες ἐπιλανθάνεσθαι μᾶλλον ὀφείλουσι.*

3. βίον Ἰλειθεῖρον Plutarchus. 4. μὴ δεῖ Z, μὴ δεῖν I Plutarchus. 8. καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τίχουεν τὴν ἡμέραν ἐπιτηδύματα διαγαγόντες Suidas. 9. Corrige λευκὴν. 10. τῶς ψήφους] τοῖς φίλοις E: scribe τοὺς φίλους τὰς ψήφους. καὶ] καὶ E. 16. Coniunxit Apostolius verba, quae coniungi non debebant: v. Valckenaeus apud Gaisfordum ad Stob. l. c. 18. δὲ EZ. μέγα E. 20. E: μισῶ μνημονεύων ποτῶν: διὰ τὰ ἀπ' αὐτῶν γινόμενα· ὁ δ' Εὐριπίδης [Orast. 213] τῶν ἀτόπων τὴν λήθην σοφῶν εἴρηκε: quae ducta sunt e Stob. Flor. 18, 26.

16. E. Z XII, 83: Max. Conf. Serm. 68, p. 685 Combes.

17. E. Z XII, 85: Plutarch. de lib. educ. 17, p. 12 E.

18. u XI, 63. Est alia proverbii ibi memorati explicatio.

19. E. Z XIII, 12. Usurpat Aristaeen. Epist. 1, 12: *διὰ ταύτην ἡμέρα μοι πᾶσα λευκὴ, καὶ τῶν ἐν φαρέτρῃ λογιζομένων εἰς εὐτυχίαν οὐχ ἦτον.* De Scythia e Phylarcho similia tradiderunt Zenob. VI, 13 et Suid. s. λευκὴ ἡμέρα et s. τῶν εἰς τὴν: add. ann. ad Macar. V, 57.

Ἀριστείδης] hunc locum non neglexit Schneidewinus T. I. praef. p. XII.

20. E. Z XIII, 11: Stob. Flor. 3, 79, ε.

21. E. Z XIII, 13: Stob. Flor. 45, 11, 2. Soph. fr. 675 Dind.

22. E. Z XIII, 10. Scholl. ad Hom. Od. Γ, 332: *διὰ τὸς θεοὺς ἀπίεμον τὰς γλώσσας; . . . οἱ δὲ, ὅτι δεῖ τὰ ἐν οὐμπούλοις λεχθέντα τηρεῖν· ὅθεν καὶ παροιμία, μισῶ μνήμονα συμπόταν:* alia in ana. ad

Apost. XI, 71^d allata sunt.

- 23 *Μισῶ σοφιστήν ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός: ἐπὶ τῶν διὰ μισθὸν ἢ δι' ἄλλο τι διδασκόντων.*
- 24 *Μόχθου γὰρ οὐδαίς τοῦ παρελθόντος λόγος: Σοφοκλείους ἢ γνάμη.*
- 25 *Μυόλαθρος: διὰ τὸ ἀπορροῦντων τῶν μυῶν τῶν μυελῶν θνήσκειν αὐτούς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἡσυχῶν.*
- 26 *Μύσιος ὄνος καταγῶς τὸν νῶτον: παροιμία ἐπὶ τῶν κρυπῶν· ὅτι οἱ Μυσοὶ ἦτοί οἱ Βουλγαροὶ εἶχον ὄνους κρυτούς. τούτων ἦρχεν Εὐνομος καὶ Χρόμιος οὐανοστῆς.*
- 27 *Μυσκέλλου ψήφος: ἐπὶ τῶν καλῶς προκρινόντων· 10 οὔτε χρησμοῦ δοθέντος τὴν ὑγίαν τοῦ πλοῦτου προκρίνειν.*
28. *Μυσῶν λείαν: ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ κατ' ἐκείνου τὸν χρόνον τοῖς Μυσοῦς ἐλπίζοντο μετὰ τὴν τοῦ Τηλέφου ἀποδημίαν. ἐγὼ δὲ οὕτως εὐρον· οἱ Ἕλληνας ταῖς ὀλκάσι τῆ Μυσίου χώρας προσέβαλον, καὶ ταύτην πορ- 15 θοῦντες ἐδόκουν τὴν Τροίαν πορθαίν. Τηλέφος δὲ τῆς Μυσίου χώρας ἀνάσσωσιν καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως τραπείδιος ἀφίκετο πρὸς Ἀπόλλω ζητῆσαι τὴν ἰωσὴν. ὁ δὲ πρὸς τοῦ-*

5. μυός ἔλεθρος Da. ἀπορροῦντων E. 6. ἡσυχῶν] ἀπράκτως ἀποθανόντων Da. 9. Ἐννομος E: v. Hom. II. B, 858. 11. ὑγίαν] ἀγίαν E. προκρίνει Suidas. 12. ἐπὶ — διαρπαζομένων] Scholl. b ad Demosth. I. c.: τίττεται δὲ ἐπὶ τῶν μίτην καὶ ἀνάκτιος ἀπολλυμένων: ib. a: εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς πασχόντων. τοῖς δὲ ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων: add. Macar. VI, 5.

23. E. Z XIII, 20. Cf. annot. ad Apost. XI, 71d.

24. E. Z XIII, 31: Stob. Flor. 29, 37. Soph. fr. 343 Dind.

25. E. Z XIII, 39: Diog. VI, 66. Cf. Apost. IX, 28.

26. E. Z XIII, 43. Rectius Enstath. ad Hom. II. B, 858, p. 364, 16: ἰστίον δὲ ὅτι παροιμία ἐκ τοῦ τοιοῦτου ἔθνους φέρεται αὐτῆ· ὁσφὸν κατεγῶς [scribe κατεγῶς], ἦγουν κατεγῶς, ὥσπερ Μύσιος ὄνος· ἐν Μυσίᾳ γὰρ φασὶ σπανιότατον εἶσθαι ὄνον ὀφθῆν ἔχοντα τὴν ὀσφίν.

27. E. Z XIII, 45. οὔτος κτλ.] Suid. s. Μυσκέλλος. Cf. annot. ad Zenob. III, 42.

28. E. Z XIII, 36. Μυσῶν — ἀποδημίαν] Harpoer. 130, 3 Bekk.: cf. annot. ad Apost. XI, 83. Οἱ

Ἕλληνας κτλ.] ex Scholl. ad Greg. Nazianz. descripta videntur: v. ann. ad Greg. Cypr. M V, 16: alium auctorem sequitur Enstath. ad Hom. II. A, 59, p. 46, 36: οἱ μὲν .. φασὶ, χροῖμενοι τῆ τῶν νεωτέρων [v. Welckerus de Cycl. epic. T. II, p. 139.] ἱστορίᾳ τῆ λεγομένη ὅτι τὰ πρώτα ἐπιπαρατεύσαντες τῆ Τροίᾳ οἱ Ἕλληνες ἤμαρτον τῆς ὁδοῦ καὶ τὴν μηδὲν αὐτοῖς εἰς τιμωρίαν προσέκρουσαν γῆν ἐλπίζοντο· ἢ δὲ ἦν ἡ ἐπὶ τῷ Τηλέφῳ Μυσία. ὁ δὲ Τηλέφος ἀντικαταστῆς ἐποίησεν τὴν κακὴν καὶ ἔπαθε. πέποιθε μὲν τραῦμα θανάτων ὑπὸ Ἀχιλλέως, ἀμπέλου ἔλαυ ἀμφοδισθέντος αὐτῷ τοῦ ἔππου κατὰ Διομήδου κρούσων καὶ πεσόντος εἰς γῆν· ἐποίησεν δὲ τὸ ἀπράκτως ἐπιχωρησάσαι τοῖς Ἕλληνας. ὡς δὲ τὸ τραῦμα εἶχεν ἀθεράπευτον χρόνῳ καὶ ὁ χρησμός ἀνέτε

τον φοίβασεν· Ὁ τρώσας ἰάσεται. λοιπὸν πρῶτα μὲν ὁ αἰτησάμενος ἀπορία συνείχετο, πῶς ἄρα τὸν Ἀχιλλεῖα ἐχθρὸν ὄντα τούτων ζητήσαι τὴν ἴασιν. ἀλλ' ἐπόμενος τῷ φοιβάσασατι τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῆς τρώσεως, εἰς τὸν Ἀχιλλεῖα κατὰ δευτέραν λογισμοῦ προσβολὴν παρα- 5 γέγονεν, ὑποσχόμενος ταύτῃ τῆς ἰάσεως λύτρα δοῦναι τὰ τῶν χρημάτων τούτου ἡμῶν. ὁ δ' Ἀχιλλεὺς μόνως ἐκ τοῦ τραδέντος ζητήσαι μαθεῖν τὴν πρὸς Τροίαν ὁδόν, καὶ ταύτην μαθὼν ἐξ αὐτοῦ ἠρεῖσθη ταύτῃ τῇ χάριτι, καὶ τὸν τραδέντα Τηλέφον ἐθεράπευσεν· ὅθεν καὶ ἕτερα παροιμία· 10 Ὁ τρώσας, ἰάσεται.

29 Μύωπι τὸν δράκοντα ἡγειρας: ἐπὶ τῶν ἄγαν προ-

1. ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται Claudius imperator apud Suet. Claud. 43, ubi cf. Casaubonus: οὐ τρώσας, οὐ καὶ ἰάσασαι Tzetz. Chil. VI, hist. 70: add. Schol. ad Plat. Gorg. in annot. exscriptus et Schol. ad Demosth. l. c.: ἀνέλπειν ὁ θείος, ὡς οὐκ ἄλλως θεραπευθήσεται, ἀ μὴ ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. 3. τούτω [sic] E. 7. τούτου] scribe αὐτὰ ὑ. 12. δράκοντα] scribe τρεῖς ὄντα.

τὸ θρυλλούμενον· ὡς ἄρα ὁ τρώσας ἰάσεται· πλὴν γοῶν τὴν παχίστην ἐπ' Ἀχιλλεῖα καὶ συμβαίνει τὸν μὲν ἰάσασθαι τὴν ὠτειλήν, τὸν δὲ δοῦναι μισθὸν τῆς υγιείας τὴν εἰς Τροίαν ὁδηγίαν: quocum fere concinunt Philostr. Heroic. 687 Ol., Scholl. Ven. ad Hom. Il. A, 59, Scholl. ad Arist. Nub. 919, Tzetz. ad Lycoph. 211, Scholl. ad Demosth. pro Coron. §. 72, p. 79 Saupp. allique, quos indicant intt. ad Dict. Cretens. II, 2 et Dissenius ad Pind. Isthm. IV, 46, p. 518 Boeckh. ἰθρυῖναι de cura vulneris dixit Welckerus in Heckeri Annal. art. med. T. XXIII, 3, p. 271 sq. Usurpavit Plat. Gorg. 447 B: οἴδεν πρῶγμα, ὃ Σόικρατες· ἰγὼ γὰρ καὶ ἰάσασαι: ad quem locum scholias-tes p. 338 Bekk.: παροιμιακὸν τοῦτο, ἀπὸ Τηλέφου καὶ τοῦ τρώσαντος Ἀχιλλεῖος καὶ τοῦ χρηστηρίου ἀνελπίστος ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται: eadem fere Olympiodorus adscripsit. Paulo liberius adhibuit Plutarch. de audit. 9, p. 46 F: οὐ γὰρ μόνον, ὡς Εὐριπίδης φησί, τὸ Τηλέφου τρεῖσμα Πρωστοῦς λόγῃς δέλεται ἕνημασεν [de quo versu v. Welckerus Trag. Graec. II, 490],

ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμπρόμοτον εὐφραίνει πλοῖς δηγμὸν αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἴσται, ad quem Iocum v. Wytttenbachium: add. Lucian. Nigrin. §. 38: ἐπὶ τὸν τρώσαντα ἰλθόντας ἰάσθαι παρακαλεῖν, ibiq. v. Hemsterhusius: Aelian. H. An. I, 56: οὔτε γὰρ ἄλλος ἰάσεται τὸ τραῖμα, οὔτε ἡ τρώσασα· μᾶλλον γὰρ, ὡς τὸ εἰκός, τῇ Πηλεΐδι βολῆ τοῦτο ἰδέσθαι: Charit. Aphrod. VI, 3: φάρμακον γὰρ ἕτερον Ἐρωτος οὐδὲν ἴσται πλὴν αὐτὸς ὁ ἰρώμενος· τοῦτο δὲ ἄρα καὶ τὸ ἰδόμενον λόγιον ἦν· ὅτι ὁ τρώσας αὐτὸς ἰάσεται: Paul. Silentiar. in Anth. Palat. V, 291, 5: Τηλέφον ὁ τρώσας καὶ αὐτῶσαντο· μὴ οὐ γὰρ κούρη εἰς ἡμὲ δυσμενῶν γίνεο κικροτέρη: quibus adiungantur auctores, quos citant Passeratius ad Propert. II, 1, 63. Iacobsius Annot. ad Anthol. III, 1, p. 135. Boissonadus ad Nicet. Eugen. III, 251. O. Iahnus de Telepho et Troilus disp. 23. Fuchsius de variet. fab. Troicar. quaest. 101 sq.

29. E. Z XIII, 44. Plat. Apol. Socr. 30 E: ὡσπερ ἔπεω μεγάλῳ μὲν καὶ γενναίῳ, ὑπὸ μεγάλῳ δὲ νοθεοστέφῳ καὶ δεομένῳ ἰγίρισθαι ὑπὸ μίωπος τριές, quo respicit Socrat.

θύμων· μύωψ δέ ἐστι μυτὰ τις ἐρεθίζουσα τοὺς βούς· καὶ τὸ σίδηρον, ὃ φοροῦσιν οἱ ἱππαις εἰς τοὺς πόδας, μύωψ λέγεται. Ξενοφῶν δ' ἐν πρώτῳ Κύρου παιδείας ἐγενετριδα τοῦτο ὠνόμασεν.

- 30 *Νεβρωῖ ἱππεύεις: ἐπὶ τῶν βραδείως γινομένων.* 5
- 31 *Νόμος καὶ χάρα: διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίῳ νόμοις χρῆσθαι.*
- 32 *Νῦν ἄμμεσ, πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλεον, αὐτίκα δ' ἄλλοι, ὧν ἄμμεσ γενετὴν οὐκέτ' ἐποφόμεθα.* 10
- γενναίον τὸ Λακωνικόν.*
- 33 *Νῦν εὐπλόημα, ὅτε νεναυάγηκα: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχησάντων.*
- 34 *Ὁβολοῦ τάριχος, δὴ' ὀβολῶν ἀρτῦματα: ἐπὶ τῶν μικροῖς κατορθώμασι πλείονα δαπανώντων.*
- 35 *Ὁ γὰρ φίλου τρόπος ὡσπερ ὁ τῆς ἀληθείας μῦθος 15 ἀπλοῦς ἐστὶ κατ' Εὐριπίδην καὶ ἀφελῆς καὶ ἀπλαστος· ὁ δὲ τοῦ κόλακος ὄντως νοσῶν ἐν ἑαυτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν καὶ πολλῶν νῆ Δία καὶ περιττῶν.*

1. δέ ἐστι Suidas ignorat. μῦα E. καὶ— λέγεται] λέγεται παρὰ Καλλιμάχου ἐν Ἑκάλῃ [v. Naekius Opusc. II, 60.]· Βουκόος μύωψ, ὃ τοῖς βούσι σφῶν καὶ δαίμων μύωψ. καὶ ἡ μῆστιξ τοῦ ἱππου· τὸ σιδήρειον, ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φορεῖται κειτοῦντες τοὺς ἵππους, quod exemplis additis Suidas probat. 3. Ξενοφῶν κτλ.] Suidas non agnoscit. ἐν πρώτῳ Κρυ. ibi vox non legitur. Κυροπαιδείας Z. 8. Scribe ἄμμεσ. ἐθάλεον Plutarchus. 9. Scribe ἄμμεσ. γενετὴν Plutarchus. 12. Suidas addit: Ζῆνων γὰρ ὁ Κιτιεὺς καταλειπὼν τοὺς πρὶν διδασκάλους καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητῆς γενόμενος τοῦτο εἶρηκε, καταγίω περιπεσῶν καὶ εἰπῶν, εἶπε ποιεῖ ἡ τύχη προσελάνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ [ἴτιοι δὲ διαθίμενοι Ἀθήνησι τὰ φορτία], οὕτω τραπῆται πρὸς φιλοσοφίαν.

Epist. 1, p. 5 Orell.: add. Achill. Tat. VII, 3: τῷ δὲ λόγῳ τὴν ψυχὴν ὡσπερ ἐπὶ μύωψ παταχθεὶς ἰγείρω, ubi de translato v. μύωψ usu Iacobus egit. Eadem metaphora etiam Latini gaudet: Ovid. Art. Am. II, 731: totis incumbere remis Utile, et admisso subdere calcar equo: id. Rem. Amor. 788: muno opus est celeri subdere calcar equo: Epist. ex Ponto II, 6, 38: nil nocet admisso subdere calcar equo: add. Publ. Syr. Sent. 212: equo currenti non opus calcaribus, et cf. annot. ad Apost. XVII, 100. μύωψ δὲ κτλ.] Suid. v. μύωψ. Ξενοφῶν] περὶ ἱππικῆς 8, 5: v. Hemsterhusius ad Poll. Onom. X, 53. 54: add. Lucian.

Toxar. §. 55: προσβαλὼν τοὺς μύωψας τῷ ἵππῳ.

30. E. Z XIII, 69: Diog. VI, 81. DV III, 33.

31. u XII, 14: Suidas. Apost. XII, 14^a.

32. u XII, 75: Plutarch. Consol. ad Apoll. 15, p. 110 B. Cf. Apost. II, 72. XII, 20.

33. u XII, 17: Suidas. Est Zenonis Citieii dictum, de quo v. Menagius ad Diog. Laert. VII, 4: add. Apost. XII, 19^b.

34. E. Z XIV, 9. Macar. VI, 19.

35. u III, 65: Plutarch. de adul. et am. discrim. 30, p. 62 C. Εὐριπίδην] Phoen. 472: v. Apostol. III, 62.

- 36 Ὁ γὰρ φρονῶν ἐν πάντα συλλαβῶν ἔχει. Σοφοκλέους.
- 37 Ὁ κόσμος ἀλλοίωσις, ὁ βίος ὑπόληψις.
- 38 Ὅνος ἐν πιθήκοις: τὸ λεγόμενον.
- 39 Ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ καθ' ὅσον ὅμοιος φίλος, ὁ ἀγαθὸς τῷ ἀγαθῷ μόνος μόνῳ φίλος. 5
- 40 Ὅσοι τοὺς ἀδικουύντας κολάζουσι, οὗτοι τοὺς ἄλλους ἀδικεῖσθαι κωλύουσι. Ἰσαίου.
- 41 Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσις: καθ' ὑπερβολὴν λέγει· πᾶν πείσις, οὐχ ἔξῃς ἡμᾶς πειθομένους.
- 42 Οὐδὲν ἐστὶ θηρίον γυναικὸς ἀμαχοῦτερον, οὐδὲ πῦρ οὐδ' ὄδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις. 10
- 43 Οὐ σχολὴ δούλοις.
- 44 Οὐχ ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν: ἐπὶ τῶν μὴ ἐξιουμένων τισίν.
- 45 Οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ἐχτεάσθαι. 15
- 46 Πάλιν ἢ ὅς παρορίνει: ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν καὶ ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἢ παροιμία.

1. συλλαβὴν E. Σοφοκλέους] Maximus om.: apposuit Apostolius, quam hunc versum cum antecedente, cui recte ab Maximo praefixum Sophoclis nomen [est enim Aiac. 1252], pro ignorantia sua cohaerere opinaretur. 2. ἀλλοίωσις u. 3. πιθήκοις] πυθίκοις [sic] u. 9. ἔξῃς Suidas. 11. πόρδαλις Aristophanes. 12. κατὰ τὴν παροιμίαν οἱ σχ. δ. u. cum Aristotele. 13. ἐπὶ τῶν κτλ.] Z om. 15. φθιμένοισιν] κταμένοισιν Homerus. 16. ἢ] scribe á.

36. E. Z XIV, 10; Maxim. Conf. Serm. 2, p. 535 Comb. Sine auctoris nomine versus citatur a Stob. Flor. 3, 17, 3: recte: v. G. Hermannus ad Soph. Aiac. 1231.

37. u XII, 58; Marc. Anton. Comment. IV, 3 fin. Dixit de sententia Gatacker ad Marci L. c. et contulit Comm. II, 15: πᾶν ὑπόληψις, i. e. omnia in opinione sita sunt. Ceterum iniuria hic locus inter Democraticis sententias refertur: v. Orellius Opusc. Sentent. I, 504. Mullachius ad Democr. Fr. p. 334.

38. u XII, 80. Sunt verba Menandri comici: v. Gell. N. Att. II, 23 et Append. Provn. IV, 24.

39. u XVII, 84. Plat. Lysid. 214 D: τοῦτο τοίνυν αἰνίττονται... οἱ τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον λέγοντες, ὡς ὁ ἀγαθὸς τῷ ἀ. μ. μ. φίλος, ὁ δὲ κακὸς οἷτ' ἀγαθῷ οὔτε κακῷ οὐδέποτε πὺς ἀληθῆ φίλιαν ἔχεται.

40. u I, 36; Stob. Flor. 46, 25. Isaei Oratt. p. 168 Schoem.

41. u XIII, 22; Suidas. Est versus Arist. Plut. 600, ubi v. Scholia. Similia ὑπερβολῆς exempla praebet Hom. II. A, 132. I, 379, ubi v. Eustath. p. 65, 40. 757, 57: add. Leo Diacon. VII, 4, p. 73 B: οὐδὲ γὰρ πείσεις et cf. Meinekii ad Comic. Gr. Fr. III, p. 441 fin.

42. u XIII, 23; Suidas. Arist. Lysist. 1014.

43. u VI, 33; Aristot. Polit. VII, 13, 17. »Dicetur in eos, quibus propter obnoxiam ministerii sordioribus conditionem non vacat honestis disciplinis operam dare:« Erasmus II, 3, 46.

44. E. Z XV, 25. Macar. VI, 18. 45. Z XIV, 95; Stob. Flor. 125, 2. Hom. Od. X, 412.

46. E. Z XV, 83. Cf. Apost. XVII, 74 et nott. critt. ad Diogen. VIII, 64. Ἀλκαίου] fr. 92 Matth.

- 47 *Παλινοφθίαν ἄδων: τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις.*
- 48 *Πάντα κινήσω πέτρον: ὁμοίᾳ τῇ· Πάντα λίθον κινήσω.*
49. *Πάντων ἡδιστον ἡ φιλία· καθὸ δὴ καὶ λέλεπται πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ φίλος ἀναγκαιότερος.* 5
- 50 *Πάππος ἀπάνθης: ἐπὶ τοῦ μηδινός.*
- 51 *Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ὀρύττει: ἐπὶ τῶν μιάτην πονούτων.*
- 52 *Παρθένος τὰ πατρῶα: ἐπὶ τῶν καταχαριζομένων τὰ πατρῶα εἴθε λήσονται.* 10
- 53 *Παρῶν ἀποδημῆι: ἐπὶ τῶν αἰσθησιν ἐαυτοῖς μηδμίαν παρεχόντων. Ἀριστοφάνης·
ὁ νοῦς δέ σου
παρῶν ἀποδημῆι.*
- 54 *Πατήσαι: ἐνδιατρίψαι, ἀφικέσθαι. Ἀριστοφάνης· 15
ἀμαθῆς ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐτ' Αἴσωπον πεπύτηκας.
ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν.*
- 55 *Πέδη τοῦ λέγειν ἢ ἀγωνία: Ὑπερίδης τοῦτ' ἔφη.*
- 56 *Πεινῶντος ἀνδρὸς ἰσχνὰ τάντικνήμια.* 20
- 57 *Πέρδικος ἐρᾶ σοῦ ὄριμύτερον: ἐπὶ τῶν ἄγαν ἐρώντων. φασι γὰρ τοὺς τρέφοντας ἀθλητὰς πέρδικας ὅταν*

1. Suidas: παλινοθία. ἐναντία ὁδός. παλινοθία δέ, ἐναντία ῥοή, ἢ τὸ τὰ ἰ. ε. τ. προτέροις. καὶ ῥήμα παλινοθῶ. καὶ παροισμία· ἴδων παλινοφθίαν. 4. Plutarchus: ὅτι μέντοι γε πάντων ἢ ἰσχνὴ ἢ φ., καὶ οὐδὲν ἄλλο μᾶλλον εὐφραίνει· διὰ τοῦτο καὶ ὁ κόλαξ ἡδοναῖς ὑπάγεται καὶ περὶ ἡδονῆς ἰσχνὴν. ὅτι δὲ ἡ χίρις καὶ ἡ χρεία τῇ φιλίᾳ παρεπίεται (καθὸ δὴ κ. λέγεται π. κ. ὕ. ὁ φ. ἄ. εἶναι) διὰ τοῦτο ἐμβάλλων ἑαυτὸν εἰς ὑποργίας ὁ κόλαξ, ἀμιλλῶται κτλ. 16. ἀμαθῆς γὰρ ἔφυς Aristophanes. 19. Stobaeus: Ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ ἔφησιν τὴν ἀγωνίαν τοῦ λέγειν πίδην εἶναι. 21. ἰρώσου [sic] u.

47. u XIII, 87: Suid. s. παλινοθία. Macar. VII, 81.

48. Z XV, 91: Diog. VII, 42. Apost. XIII, 91.

49. u XVII, 84: Plutarch. de adul. et am. discrim. 5, p. 51 B. πυρὸς κτλ.] Cic. Amic. 6, 22: itaque non aqua, non igni, ut aiunt, pluribus locis utimur, quam amicitia: id. ibid. 13, 47: solem enim e mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt: qua nihil a diis immortalibus melius habemus, nihil iucundius.

50. E. Z XV, 81. Macar. VI, 96.

51. E. Z XV, 82: Macar. VI, 100.

52. E. Z XV, 87: Diog. VII, 88.

53. u XIV, 6: Suidas. Macar.

VII, 2. Ἀριστοφάνης] Equit. 1120.

54. u XIV, 10: Suidas. Ἀριστοφάνης] Av. 471: cf. Apost. VII, 74.

55. E. Z XVI, 2: Stob. Flor. 8, 16. Ὑπερίδης] fr. 234 Saupp. Cf. infr. 78.

56. E. Z XV, 95: Macar. VII, 16.

57. u XIV, 15. Factum est ex

- αὐτοὺς εἰς τὴν μάχην τὴν κατὰ ἀλλήλων ὑποθήγῃαι, τὴν
θῆλειαν ἐκάστῳ παρεσιάναι.
58. Πίσσα ναυπηγῶν κακ' ἐλέγχεα πάντα καλύπτει:
ἐπὶ τῶν πλασιῶ βίῳ χρωμένων καὶ μὴ ἐλεγχομένων.
59. Πιττακὸς ὁ τοῦ Ἰθάκας· καιρὸν γυνῶδι: ὅς ἦν ἐκ 5
Μιτυλήνης.
60. Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων: ἐπὶ τῶν ἐν
τῷ λέγειν ἀμαρτανόντων.
61. Πόλεμος οὐ λαφυραγωγεῖ τὴν ἀρετὴν: Σκληρίου.
62. Πολλάκις κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἢ δι- 10
καιούνη, καὶ αὐτὸς ἔσπερος οὐδ' ἔπος οὕτω θανασιός·
καὶ παροιμαζόμενον φαιεν ***.
63. Πολλά με διδάσκεις ἀφθόως διὰ φθόνων

2. θῆλιαν u. 4. πρῶτῳ E. 5. Corrige Ἰθάκας τοῦ ἐπος· και-
ρὸν κτλ. 9. Σκληρίου] Stilponi tribuit Plutarchus: recta. 10. καὶ
διὰ τοῦτο κρατίστη Aristoteles. 12. φαιεν] signa lacunae posui: per-
git Aristoteles: » ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῇ ἐν: « est Theogn.
vs. 147, de cuius sententia pluribus exposuit Gatacker ad M. Anton.
Comm. XI, 10, p. 524: add. Cic. Nat. Deor. I, 2, 4: atque haud scio an
pietate aduersus Deos sublata fides etiam et societas generis humani et una
excellentissima virtus iustitia tollatur. 13. φθόνον Z Stobaeus.

Aelian. N. An. IV, 1, quem v. apud
Apost. XVIII, 48.

58. E. Z XVI, 15.

59. E. Z XVI, 13. Πιττακὸς—
γυνῶδι] e Suida s. Πιττακὸς peti-
tum. ὅς κτλ.] ex Apost. XIV, 30.
Pittaco sententiam tribuunt Diog.
Laert. I, 79, Clem. Alex. Stromm.
I, 14, 61, p. 129 Sylb., Anson. in
Ludo sept. Sapient. 9: Mitylena
oriundus Pittacus sum Lesbios, Γι-
γνωσκε καιρὸν, qui dixi sententiam,
Sed iste καιρὸς tempus ut noris mo-
net, Et esse καιρὸν tempestivum quod
vocant: Romana sic est vox, venito
in tempore: id. ibid. in Lud. vs. 9:
Thaleti contra Demet. apud Stob.
Flor. 3, 79κ. Respexere Pittaci sen-
tentiam Theogn. 401: μηδὲν ἄγειν
σπειθεῖν [Greg. Cyr. L II, 79].
καὶ ὅς δ' ἐπὶ πάντων ἀριστος ἔργ-
γμοισιν ἀνθρώπων, ad quem locum
v. Welckerus p. 36: Pind. Pyth. IX,
78: ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως Παντὸς ἔχει
κορυφαῖν: id. Olymp. XIII, 47. Pyth.
I, 81: Soph. Elect. 75: καιρὸς γάρ,

δοπερ ἀνθρώποις Μίγιστος ἔργον παν-
τός ἐστ' ἐπιστάτης: Menand. Sent.
Sing. 273: καλὸν τὸ καιροῦ παντός
εἶδναι μέτρον: 307. 676. 752: Po-
sidipp. in Anthol. Planud. IV, 275.
Glaucon apud Apostol. IX, 42,
Anaxarchus ibid. XIV, 44, aliique,
quos Valckenaerius ad Eurip. Hip-
pol. 263 et Tafelius Dilucidd. Pind.
I, p. 453 attulerunt.

60. E. Z XVI, 38. Hom. II, 5,
83, ad quem locum Eustath. p. 969,
2: ἰστίον δὲ καὶ ὧς, εἴ τις ἐξ Ὀμή-
ρου ἐρηθηθεὶς δραπέτην εἴλη λόγον
τὸν ἀσπίτως ἐκθρονοῦται τοῦ στόμα-
τος, εὐστοχῆσαι ἂν. De usu for-
mulae ἕρκος ὀδόντων post Dissemium
apud Bachium ad Solon. fr. p. 15
dixit Boissonadus ad Nicet. Eugen.
T. II, p. 363.

61. E. Z XVI, 30: Plutarch. de
liber. educ. 8, p. 5 F, ibiq. v. Wyt-
tenbachium.

62. u VI, 15: Aristot. Eth. ad
Nicomach. V, 3.

63. E. Z XVI, 50: Stob. Flor.

ὅπως ἀκούων πολλά μὴδὲ ἐν μάθῳ· Φιλήμονος. ἐπὶ τῶν
φθόνων διδασκόντων.

- 64 Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.
- 65 Πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται διδάσκαλος: ἐπὶ τῶν
δι' ἀπορίαν τι κακὸν πραττόντων. 5
- 66 Πολυγνάτου λαγῶς: ἐπὶ τῶν οὐτιοῦν ἀκριβῶς ἐκτε-
πύοντων· Πολύγνατος γὰρ ζωγράφος γράψας λαγῶν δόξιν
παρέσχετο τοῖς ὁρῶσι ζῶν εἶναι τὸ θῆριον τοῦτο.
- 67 Πόντος γὰρ, ὡς λέγουσι, εὐκλείας πατήρ·· Εὐριπίδου
ἢ γνώμη. 10
- 68 Πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἀφροτίστερος, ἢ ὁ
τὸ κόσκινον ὑποτιθεῖς: εἰποῖς ἂν ὁ τὸν τράγον.
- 69 Πρέσβυς οὐ τύπτεται οὐδὲ ὑβρίζεται.
- 70 Πρὸ ποταμῶν ἀναοτέλλεται: ἀντὶ τοῦ ἀνατείνει
τὰ ἱμάτια. ἐπὶ τῶν ἀκαίρως τι δρώντων. 15
- 71 Προφερῆς εἰ: ἐπὶ τῶν χρόνων μὲν νεωτέρων, τῇ δὲ
ᾧψει πρεσβυτέρων δοκούντων. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμίω-
χον· ἐνίοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες προφερεῖς καὶ πρεσ-
βύτεροι φαίνονται.

1. μὴδὲν ἐν E, μὴδὲ τ' ἐν Z. 2. φθόνων] fortasse voluit διὰ φθό-
νον πολλά κτλ. 3. παῦρα Sophocles. 9. εὐκλείης Z. Εὐριπίδου]
Σοφοκλέους Maxim. Planud. in Scholl. ad Hermog. T. V, 441 W. 12.
ἢ Ds om. 13. οὔτε As.

38, 24. Philem. fr. inc. fab. 62
Mein.

64. u XIV, 52: Suidas. Est
Soph. Aisc. 1022, cuius speciem
proverbialem in ann. ad Zenob. V,
77 monstravi. Compara etiam Apost.
XIV, 54. 68^b.

65. E. Z XVI, 40. Macar. VII, 24.

66. E. Z XVI, 39. Attigit Boet-
tiger in libro qui inscribitur, *Ar-
chaeologie der Malerei* 329 sq. Cf.
Macar. IV, 63.

67. E. Z XVI, 29: Stob. Flor.
29, 7. Eurip. Licymn. fr. 2 Matth.

68. E. Z XVI, 37: Diog. VII, 95.
Cf. Apost. XVII, 32^a.

69. Aa XLIII, 85. Scholl. Ven.
ad Hom. II. A, 394: τὸν Μαῖονά
τινις στοχάζονται κήρυκα γεγονέναι
διὰ τὸ μόνον αὐτὸν σωθῆναι· ἱερὸν
γὰρ ἦν τὸ γένος τῶν κηρύκων, διό

φορτικὸν ἦν ἐνυβρίζειν αὐτοῦ· ὅθεν
καὶ παρομία ἐλλέθη τὸ Πρέσβυς
οὐ κτλ.

70. E. Z XVI, 64. „Proverbum
unde sumpserit, ignoro: aperta
sententia. Non esse substringendas
vestes antequam flumen adsit, quod
vadetur. Huc refer superiora apud
Apost. XIV, 75. Et Latinis: *ne
triumphum ante victoriam*: „Pan-
tinus.

71. E. Z XVI, 63. ἐπὶ — δο-
κούντων] Scholl. ad Plat. Euthyd.
p. 368 Bekk.: προφερῆς δὲ ὁ τῷ
μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ᾧψει πρεσ-
βύτερος: eadem fere apud Suid. s.
προφερεῖς, Phot., Harpocr. 160 Bekk.,
Poll. On. II, 10, Hesych. s. προ-
φερεῖς leguntur, unde explicacionis
proverbiisque origo patet. Τιμίω-
χου] §. 49, ad quem locum v. Scholia.

- 72 Πυραύατου μόρος: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τούτων ἀπολλυμένων ὑφ' ὧν ἀγαπῶσι· πύραυστος δὲ ἐστὶ ζωῦφιον μικρόν, ὃς τοῖς λύχνοις προσεπιτάμενος καὶ δοκῶν ἵπτασθαι, ὑπὸ τοῦ πυρός κατακαίεται.
- 73 Πῦρ εἰς ἀκάνθας: ἐπὶ τῶν περὶ τι εὐδοκιομένων. 5
- 74 Πῦρ ἐπὶ θαλῶ ἔλθόν: ἐπὶ τῶν ταχέως γινομένων.
- 75 Πυρρίχην ἐνόπλιον ἔκποναίς: ἐπὶ τῶν γυμναζομένων. τὴν δὲ πυρρίχην πρῶτος εὔρε Πύρριχος Κυθωνιάτης, Κρής τὸ γένος. ἐκ τούτου καὶ πυρρίχιος πούς συγκείμενος ἐκ δύο βραχειῶν, υυ, οἶον, λόγος· ἄλλοι δὲ φασιν 10 ἀπὸ τοῦ Πύρρου τοῦ Ἀχιλλέως υἱοῦ, ὃς πρῶτος ἐκ τοῦ δορείου ἵππου ἐπήδησε καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ ὕμνος αὐτῷ ἐτέθη τοιοῦτω τρόπῳ.
- 76 Ῥαμουσία Νέμεις: αὕτη πρῶτον ἀφίδροτο ἐν Ἀφροδίτης στήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας. ἰδρῦσατο 15 δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμειον, καὶ βασιλεύουσαν ἐν τῷ τόπῳ· τὸ δὲ ἀγαμία Φαιδίας ἐποίησεν. οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ· ὃς κατ' Ὀλυμπίαισι τῷ δακτύλῳ του Διὸς ἐπέγραψεν Ἐπάρχης· καλὸς δ' ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρωμένος αὐτοῦ· εἰς ἧς ἡ παροιμία. 20

1. ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων Suidas dici annotat: aliorum explicationes v. in annot. ad Zenob. l. c. 3. Explicatio in Diogeniano excidit. 6. θαλὸς εἰς πῦρ Suid. s. θαλός. θαλόν Ds, M. ταχέων EZ. 7. Stobaeus: οἱ δὲ Κρητῶν παῖδες ἀγυλάζονται κοινῇ μετ' ἀλλήλων σκληραγωούμενοι, καὶ θήρας καὶ δρόμους τε ἀνέντις ἀνυπόδητοι κατανόοντες καὶ τὴν ἐνόπλιον πυρρίχην ἔκποναίς, ἥτινα πρῶτος κτλ. 12. Scribe δουρείου. 17. βασιλεύουσαν Suidas. 18. Ἀγορακρίτῳ E. 20. Ἐπάρχης· καλὸς δ' ἦν] Ἀπτάρχης· καλὸς δ' ἦν Suidas: Ἀπτάρχης καλός· ἦν δὲ Toupius Opusc. II, 129. De hoc usu vocis καλός, qui iam apud Pindarum [Olymp. XIV, 7, ap. Athen. X, 427 D.] deprehenditur, v. Suid. s. καλοί c. interpp., Scholl. ad Arist. Acharn. 144 et quae Boettiger Vas. Graec. III, 67. Astius ad Theophr. Charact. 21. Millinus Monum. inedit. T. II, 37 disputaverunt. 21. εἰς ἧς κτλ.] Suidas ignorat.

72. E. Z XVI, 96. Cf. Zenob. V, 79 coll. Apost. XVIII, 18.

73. E. Z XVII, 4. Diogen. VII, 83a.

74. E. Z XVI, 99: Diog. VII, 82. Greg. Cypr. M IV, 97.

75. E. Z XVII, 6. πυρρίχην — γίβος] Nicol. Damasc. apud Stob.

Flor. 44, 40 fin. ἐκ τούτου κτλ.] similia exstant apud Hesych. s. πυρρίχης, Scholl. ad Hephaest. 157 Gef.: alia petas ex Hesychii Cret. I, 212 et e libro meo de Arte metrica p. 375.

76. E. Z XVII, 10: Suidas. Cf. Zenob. V, 82.

- 77 Ῥαμνοῦσιος εἶ: ἐπὶ τῶν σοφῶν ἐλλογίμων; Ῥαμνοῦς γὰρ δῆμος τῆς Ἀττικῆς.
- 78 Ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐ παρὰ μένει: παρόσον οἱ ῥήτορες ἄνδρες οὐ θέλουσιν εἶναι.
- 79 Ῥοιαὶ νυμφικαί: ἐπὶ τῶν δωρουμένων τοῖς κάλλι-⁵στοις κάλλιστα.
- 80 Σικελὸς στρατιώτης μισθὸν διωθεται: ἐπὶ τῶν ἀπωθεισθαι προσποιουμένων, ἃ μὴδεὶς αὐτοῖς δίδωσι.
- 81 Σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν: ἐπισημαίνει γὰρ ὅτι εἰς πονηρὰν ψυχὴν ἀστείον λόγον ἐμβάλλειν οὐ προσή-¹⁰κον· ὁ μὲν γὰρ λόγος τροφὴ διανοίας ἐστὶ· τοῦτον δὲ ἀκίθαρον ἢ πονηρία ποιεῖ τῶν ἀνθρώπων. Ἀνδοκίδου Πυθαγορείου.

1. Ῥαμνοῦσιος ῥάμος Suidas: spd in fine gl. Ῥαμνοῦσιος habet: λέγεται δὲ καὶ παροιμία Ῥαμνοῦσιος, ἐπὶ κτλ. εἰ] Suidas non agnoscit σοφῶν καὶ Suidas. 2. τῆς Suidas om. Ἀττικῆς] addit Suid. s. ῥάμος: ἐν ᾧ καὶ Ἀττικῶν ἔκτισται κατὰ ῥητορικῆς: ὅν πολλοὶ μνησασθεοὶ διλοτεῖς παροιμίαν ἔλαβον τῷ βίῳ, ὥστε τοῖς καλοῦς Ῥάμους [Ῥαμνοῦσιος recte Scaliger] καλεῖν. 9. σίτον [sic] Z. 10. προσήκειν Plutarchus. 12. Ἀνδοκίδου Πυθαγορείου Plutarchus ignorat: Ἀ. Πυθαγορείου E: corrige Ἀνδοκίδου Π. et v. Mant. Provn. I, 58. De Androcydae nomine passim corrupto monuit Nauckius in Ritschelii et Welckeri Mus. Rhen. VI, 432. 480. Recte scriptum nomen existit in loco insigni ab Ang. Maio in Spicil. Rom. T. II. praef. p. XX luce donato: Ἀνδοκυδὸς γὰρ φησὶν ὁ Πυθαγορεῖος· ὥσπερ ζωγραφία εἰς βαναύσοις τέχναις συμβάλλεται ἁμαρμαφοῦσα, τὸ ἐκείστης ἔργον· καὶ γὰρ τῇ ἀνδριαντοποιητικῇ τὸ γεννηόμενον διαγράφει πλάσμα, καὶ οἰκοδόμη τὸ οἰκοδόμημα, καὶ τοῖς περὶ τὰς ἐσθῆτας ποικιλταῖς, καὶ τοῖς τὸν χρῆσθόν καὶ τὸν ἀργυρον ἐργαζομένοις καὶ πᾶσιν ἀπλῶς, οὕτως καὶ τοῖς φιλοσοφοῦσιν αἰτίσσοις μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι συμβάλλονται, εἰσὶν γὰρ μετὰν ἐθελουσι τὴν τῶν χαριστῶν καὶ θείων εἰδῶν οὐσίας δίχα πάσης ὕλης νοεῖν.

77. E. Z XVII, 11: Suid. s. ῥάμος et s. Ῥαμνοῦσιος.

78. E. Z XVII, 16. Cf. sup. 55.

79. E. Z XVII, 20. Dioid. IV, 35. describens Amaltheae cornu dicit: τὰ δὲ ἤμλα καὶ τὰς ῥόας καὶ τοῖς βότρεις δηλοῦν τὴν καρποφόρον χώραν: add. Apost. XIII, 161.

80. E. Z XVII, 39. Apostol. XV, 47.

81. E. Z XVII, 33: Plutarch: de liber. educ. 17, p. 12 F. »Hoc symbolum, ab aliis de eodem argumento scriptoribus fere neglectum; Pythagoricae auctoritatis esse intelligitur ex nobili illa epistola Lysidis ad Hipparchum apud Iamblichum

Vit. Pyth. §. 75 sq., ubi idem praecceptum alius verbis traditur: ἰγκρίνεται γὰρ ἦθροι τεταραγμένοις καὶ θαλεροῖς θεωρήματα καὶ λόγους θείως, καθάπερ εἰ τις εἰς κρητὰρ βαθὺν βεγβόρον πληρῆς ἔχθου καθάρσιν καὶ διειδὲς ὕδωρ· τὸν τὸν γὰρ βαρβόρον ἀντάραξε καὶ τὸ ὕδωρ ἠφάνισεν· ὁ αὐτὸς δὲ τὸς τῶν οὕτω διδασκόντων τὰ καὶ διδασκομένων. Hoc retulisse videtur monitum suum Horat. Epist. I, 2, 54: sincerum est nisi vas, quodcumque infundis, accescit: et item Lucretius VI, 16. 23: intellexit, ibi videtur vas efficere ipsum, — Veridicis igitur purgavit pectora dictis: « Wytttenbachius

- 82 Σίτω ἄρμιον ἐπέχρωσας: ἐκ στρατηγήματος: ἐπὶ τῶν ἀπατώντων· ὁ γὰρ Μίρωφ ἐν Ἀντιγονείᾳ τῇ πόλει πολιορκούμενος καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιλειπομένων αὐτῷ, δύο τῶν μεγίστων πύργων ἄρμιου πλήσας πυκτός, ἀνώθεν τε ἐπέχρωσας σίτω, τοὺς πικρὰ τῶν πολεμίων ἀφικομένους 5 παραλαβὼν πρέσβεις καὶ παρὰ τὴν τῶν πύργων αὐτοὺς εἰσεδόν στήσας μὴ ἀποταῖσθε, ἔφη, ὅτανιν ἔχειν ἡμᾶς τῶν ἀναγκαίων λογιζόμενοι· ὡς γὰρ καὶ ὑμεῖς ὄρατε, καὶ ἐπὶ πλείστοις ἔτεσι διαρκούσας τροφὰς ἔχομεν. εἰ γοῦν δοκῆ σπονδάς ποιησάμενοι, μετ' εἰρήνης ὑπαχωρήσατε. τοῦτο οἱ 10 πρέσβεις ἰδόντες πρὸς ὀπονδάς αὐτίκα ἐχώρησαν, καὶ τὴν πολιορκίαν ἀσμενέστατα ἔλυσαν.
- 83 Σκαριφίζεις ἄφθροπε: ἐπὶ τῶν σκιαδῶς καὶ αἰνιγματωδῶς λεγόντων τί. σκαριφίζειν δὲ ἐστὶ τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυποῦν· σκάρφος δὲ ἐστὶν ἡ γραφὴ αὐτῶν. 15
- 84 Σκια ὄνειρων: ἐπὶ τῶν ἀδήλων.
- 85 Σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάξει ῥοπή: Θεμιστίου περὶ γῆρας· καίτοι περὶ γε τῶν γερόντων ὁ Διοφύλης εἶρηκε χαριέντως·
- Σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάξει ῥοπή· 20 καταγωγὴ γὰρ ἔσκειν ὁ γεροντικὸς θάνατος, ἐκβολή δὲ καὶ νεανιότιον· ἐστὶν ὁ τῶν νέων· ἐκπίπτει γὰρ ἡ ψυχὴ βίᾳ συντριβόμενον τοῦ σώματος.

1. Corrige σίτον ἄρμη cum Schleussnero in Steph. Thes. L. Gr. s. ἐπέχρωσας. 2. Ἀντιγονίᾳ Z. 3. ἀφικνουμένους Z. 4. τὴν Z om. 5. ἀποταῖσθαι E. 14. σκαριφίζειν] verbum a σκαριφισμός derivatum: sed Graecum non est: σκαριφίζεω Suid. s. σκαριφισμοῖς, Schol. ad Arist. Ran. l. c. 15. ὑποτυποῦν] ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφόμενους Suidas cum Scholiasta. 16. ἀδήλων] addit Suidas: πραγμάτων. Διμάστιος· διὰν ἀντὶ πραγμάτων γεγενημένων ἰδιώτα ἅττα συγγραφώμεθα. σκίαν ὄνειρων. κατὰ Πίνδαρον. 17. σμικρὰ — ῥοπή] E om. παλαιῶν Z. Θεμιστίου — γε] τοῦτο περὶ Z. 18. γῆρας] ψυχῆς Stobaeus. 20. σμικρὰ — ῥοπή] Z om. 21. ἐκ βουλή E, ἐκ βολῆ Z.

ad Plut. l. c.: add. Obbasius ad Hor. l. c. et Orellius Opusc. Sent. I, 478. Androcydem de symbolis Ryttingoreorum] scripasisse ex Iambl. V. Pyth. §. 145. novimus.

82. E. Z. XVII, 40. Simile strategema narrat Polyæn. Strat. VII, 36: add. Diog. Laert. I, 83.

83. E. Z. XVII, 50. Debentur haec, ut videtur, Scholl. ad Arist.

Ran. 1845.

84. u. XV, 53: Suidas. Similia e senioris aetatis scriptoribus affert Boissonadus Anecd. I, 78: add. anst. ad Macar. VII, 71.

85. E. Z. X, 97: Stob. Flor. 115, 28. Inter Plutarchea posuit Wyttenbachius Plut. V, 3, p. 878. De Sophoclis versu v. Ellendius Lex. Soph. s. v. ῥοπή.

- 86 Σπάργαν ἔλαχε, κείναν κόομαι·
τὰς δὲ Μυκήνας ἡμῶς ἰδίᾳ.
- 87 Σπιθαμὴ τοῦ βίου: τὸ ἐλάχιστον.
- 88 Σπόγγω πάτταλον κρούειν: ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἀνύοντος.
- 89 Στησίχορος παλινοφθίαν ἄδει: ἐπὶ τῶν μεταβαλλομένων τοῖς βελτίουσιν.
- 90 Συλοσῶντος χλαμύς: ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπὶ ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Δαρσίω ἰδιωτεύοντι δωρησάμενος ἔτυχε τῆς εἰς Σάμιον καθόδου.
- 91 Συμβούλευε μὴ τὰ ἡδιστα, ἀλλὰ τὰ ἄριστα: Σόλωνος ἢ ὑποθήκη.
- 92 Τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.
- 93 Τὰ Ταντάλου τάλασσα τανταλίζεσαι: ἐπὶ πλούτῳ.
- 94 Ταντάλειοι τιμωρία: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐπιτελούντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν. φασὶ γὰρ τοῦ Ταντάλου ἔμπροσθεν εἶναι παντοδαπὰ δένδρα· καὶ ἥνικα ἂν τὴν χεῖρα ἐκτείνειν λαβεῖν τι τῶν δένδρων, ἐκκλίνουσιν ἀπ' αὐτοῦ· ἢ ὅτι πηγὴ πλήρης ὕδατος ἔστι καὶ ὑπὲρ κεφαλῆς λίθος μεγάλη κρέμαται· καὶ ἥνικα ἂν κύψῃ τοῦ πιεῖν, πίπτει ἢ πέτρα καὶ οὐκ ἔῃ αὐτὸν πιεῖν. καὶ τοῦτο αἰδίας: Τάνταλος, υἱὸς Τριάλου καὶ Πλουτοῦς· Ταντάλου δὲ καὶ Εὐρυναύσης Πέλοψ, Βροταίος, Νιόβη·

1. Σπάργαν Stobaeus. 5. ἄγει u. 6. ἐπὶ τοῖς Macarius. 7. Συλοσῶντος u. 9. Σάμιον] γάμον u. 10. ἄριστα] βέλτιστα τοῖς πολιταῖς Stobaeus. 12. γίνονται] εἶναι περὶ τὸν βίον Maximus. 14. ἐπὶ πλούτῳ] superstant e Suidae explicatione s. τὰ Ταντάλου ταλαντίζεσαι: διεβεβήτο δὲ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι: cf. Macar. VIII, 1. 23. Εὐρυντοῦς ἀνάσης Z: vitiosam lectibnem Meziriacus ad Ovid. Heroid. T. II, 332. Burmeisterus ad Niob. fab. diss.

86. E. Z XVII, 51: Stob. Flor. 39, 10. Greg. Cyr. M III, 82.

87. E. Z XVII, 52: Suidas. Diog. VIII, 17.

88. E. Z XVII, 54. Suid. s. Ἀπώ . . . ταῖτην φασὶ καὶ σπόγγω πάτταλον κρούειν. Usurpatur ab Aristaeo. Ep. II, 20: ἐμοὶ προσκλαλῶν εἰς πῦρ ξαίνεις, γέγραυθαι ενοῖς, σπόγγω πάτταλον κρούεις καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀμηνῶν ποιεῖς, ubi v. Boissonaduan p. 723: add. nott. ad Plat. Boiss. 37, ubi nostrum male adhibitum est.

89. u XV, 73: Macar. VII, 81: add. sup. 47.

90. u VIII, 69: Diog. V, 14. Apost. XVIII, 27.

91. E. Z XVII, 64: Diog. Laert. I, 60: add. Stob. Flor. 3, 79 β.

92. u XIII, 90. Remuli dictum apud Maxim. Conf. Serm. 18, p. 591 Comb. Similia vid. in ann. ad Apost. XIII, 90: add. ib. XVII, 91.

93. u XVI, 16. Cf. ann. ad Apost. XVI, 16.

94. E. Z XVIII, 7. Ταντάλειοι. — αιδίας] v. Apost. XVI, 9. Τάν-

Πίλοπος δὲ κατ' Ἰπποδαμείως Ἀτρεΐς, Θυέστης, Δίας, Κυνόσουρος, Κορίνθιος, Ἰππαλμος, Ἰππασος, Κλέων, Ἀργύ, Ἀλικαδύ, Ἐλιος, Πυθεύς, Τρεϊζήν, Νικίππη, Λυσιδίη καὶ ἕκ τινος Ἀξιοῦχος νόθος Χρυσίππος· τούτων φθονοῦντες οἱ λοιποὶ Πελοπίδαι ὡς προειρημένον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀναπειθοῦσιν ἅμα τῇ μητρὶ τῇ προεβυάτῃ Ἀτρεία καὶ Θυέστην ἀνελεῖν τὸν παῖδα· οἱ δὲ ἀποκτείναντες εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. Ὁ δὲ Πέλοψ ὑπόπτους ἔχων τοὺς παῖδας ἐμβάλλει τῆς πατρίδος ἐπαρασάμενος τούτους· ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλη ᾤκησαν, Ἀτρεΐς δὲ καὶ Θυέστης ἐλθόντες ἐν τῇ Τριφυλίᾳ ᾤκησαν ἐν Μηκροῦ· καὶ Ἀτρεΐς μὲν Κλέολαν τὴν Δίαντος ἀγαγόμενος ἔσχε Πλεισθένην τὸ σῶμα ἀσθενῆ· ὃς Ἐριφύλην γῆμας ἔσχεν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον καὶ Ἀναξιβίαν· νέος τελευτῶν ὁ Πλεισθένης καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας. Θυέστης δὲ λαβὼν Λαοδάμειαν ἔσχεν Ὀρχομένην, Ἀγούην, Κάλα· τῶν δὲ Ἡρακλειδῶν κατασχόντων τὴν Πελοπόννησον ἔχρησεν ὁ θεὸς, τούτους μὲν ἀποσθῆναι Λυκαδαίμονος, τοὺς δὲ Πελοπίδας βασιλεύσαι.

- 95 Τὰ τοῦ καιροῦ: πρὸ τοῦ καιροῦ. 20
 96 Τέλος ὄρα τοῦ βίου: αὐτοῦ τὸ ἀπόφθεγμα Σόλων εἶπε τῷ Κροίσῳ.
 97 Τί δ' ἄλλο φωνή καὶ οὐκ ἄ γέρον ἀνῆρ;

p. 12 notaverunt. Βροντίας Tzetzes: v. intt. ad Pausan. II, 22, 4. III, 22, 4.

2. Κορίνθιος Tzetzes. Ἰππαλμὸς Tzetzes: hinc Ἰππάλιμος scribendum videtur. Κλέωνος Tzetzes. 3. Ἀργίος Tzetzes, Scholiasta. Ἀλικαδύς iidem. Ἄλιος Scholiasta, Ἐλιος Tzetzes: scribe Ἐλιος. 4. τούτων κτλ.] in sequentiibus Tzetzes a Scholiasta Euripideo in plurimis differt. τούτων φθονοῦντες Scholiasta. 5. λοιποὶ Scholiasta om. προειρημένον παρὰ τῷ πατρὶ Scholiasta. 6. τοὺς προεβυάτους idem. 9. τούτων ἄλλοι. idem. 10. οὖν in Scholiasta deest. ἐλθόντες Scholiasta om. 11. Μενέλαον Scholiasta: scribe Μενέλαον. 12. Κλέολαν] Tzetzes duplici λ scribit. 14. Ἀναξιβίαν Z. νέος δὲ Z Scholiasta. 15. Λαοδάμην Scholiasta. 16. ἔσχεν Ὀρχομένην Scholiasta om. Καλαῖον Scholiasta. ἐκ τοῦ Θυέστην Ἀγλαίος, Ὀρχομένης, Κάλαος Scholiasta Gudianus ad Eurip. I. c., ex quo nomina ab Apostolio posita corrigenda sunt. 18. αὐτοῖς Scholiasta. ἀποσθῆναι Z, ἀποσθῆναι. Scholiasta. 22. τῷ Ds om.

ταλός κτλ.] Schol. ad Eur. Orest. 5: nomina propria eodem ordine exhibet Ioan. Tzet. Exeges. in Iliad. p. 68 sq. Herm. 95. u XIII, 70.

96. Z XVIII, 27: Diog. VIII, 51. Cf. Apost. XVI, 30.

97. E. Z XVIII, 85: Stob. Flor. 116, 7. Eurip. Melan. fr. 27 Matth.

- 98 *Τίκτει γὰρ, ὡς περ φησὶν ἡ παροιμία, κόρος μὲν ὕβριν, ἀπαιδευσία δὲ μὲν ἐξουσίας ἄνοια.*
- 99 *Τὶ μὴ διώκεις τὴν εὐθελίαν, ἀλλὰ πλανᾷ; ἐπὶ τῶν μὴ κατευθῦ βλαδιζόντων.*
- 100 *Τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ ποιωνία;* 5
- 1 *Τὸ γῆρας ὡς περ βωμὸς ἐστὶ τῶν κακῶν· πᾶντ' ἐστ' ἰδεῖν γὰρ εἰς τοῦτο καταπεφυγότα: Ἀντιφάνους.*
- 2 *Τὸ Δωδωνατον χαλκεῖον: ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.*
- 3 *Τὸ ἐμὸν ἐμοὶ λέγεις ὄναρ: ἐπὶ τῶν τὰ ἑτέροις 10 συμβάντα πρὸς τοὺς πεπονθότας διηγούμενων.*
- 4 *Τοῖς εὐτυχουσι τριμήνες παιδία: ἐπὶ τῶν εὐπορούντων. οἱ γὰρ εὐποροὶ κοπιῶν οὐ βούλονται, ἀλλ' ἐν παιδιαῖς καὶ τέρψεσι διάγειν.*
- 5 *Τοῖς μὲν δούλοισι ἡ ἀνάγκη γάρμας, τοῖς δὲ ἐλευθέ- 15 ροῖς ὁ νόμος ἀνάγκη: Δημάδου.*
- 6 *Ταῖς γενικημένοισι ἀδύκη.*
- 7 *Τοῖς σαυτοῦ περὶ τοῖς ἤλωσι: [ἐπὶ τῶν τοῖς οἰκείοις ἐλεγχομένων λόγοις.]*
- 8 *Τοῖς σίτου ἀπαροῦσαι οἱ ὄροβοι: δῆλη.* 20
- 9 *Τὸ καλὸν φίλον, τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον.*

7. ἴσθιν E. γὰρ] dele γὰρ cum Stobaeo. 12. τριμῆν' ἴσθιν Z: καὶ τριμῆνα Macarius. 16. Δημάδου] «Demadis alii Didymi» Anton. Mel. p. 166 Fabr. 17. τί γὰρ ἄλλα, ὡς ἢ τοῖς κελ. Plutarchus.

98. u X, 3: Aristot. apud Stob. Flor. 3, 54. παροιμία] Apost. XVI, 65.

99. E. Z XVIII, 83.
100. Z XVIII, 69: Stob. Flor. 90, 8, 3. Epicharmi fr. 142 Ahr. Cf. annot. ad Append. Provv. V, 12.

1. E. Z XIX, 44. Arsen. XVI, 75: Stob. Flor. 116, 15. Antiph. fr. inc. fabb. 69 Mein.

2. E. Z XIX, 34: Diog. VIII, 32. Greg. Cyr. M II, 81.

3. E. Z XIX, 45. Cf. Apost. XII, 78b.

4. E. Z XVIII, 98. Macar. VIII, 53.

5. E. Z XIX, 46: Arsen. XXVII,

71: Maxim. Conf. Serm. 58, p. 667 Comb. Dem. fr. 17 Saupp.

6. u XII, 4: Brennus apud Plut. Camill. 28. Hinc apud Latinos in proverbium venit: *omo sicca*, de quo v. C. O. Muellerus ad Fest. p. 372.

7. E. Z XIX, 7. Macar. VIII, 57.

8. E. Z XVIII, 94. Phot. s. ὄροβοι: ἀσπίου τοῦ ἴδου γνησίμου: est pabuli genus, quo boves pinguescunt: v. Cerda ad Virg. Ecl. V, 100. Tittmannus ad Zonar. 1462. Schneiderus ad Scriptt. RR.

IV, 3, 182, id. ad Theophr. T. V, 464.

9. u XVII, 86. Est versus Theogn. 17 corruptus: vid. ann. ad Macar. VIII, 41.

- 10 . . . Τόλμα πρόξιος ἀρχή, τύχη δὲ τέλος κηρίης: Δημοκρίτου ἢ γνώμη.
- 11 . . . Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἀνεμος, τὸν δὲ ἔρωτα ἢ συνήθεια ἐκκαίει: Σουκράτους.
- 12 . . . Τὸν ἐν κάλυψι καθύμεινον εἴρειν χρη. σταφά. 5
κασος: ἐπὶ τῶν μὴ ἀργούντων.
- 13 . . . Τὸν ἐπὶ τῇ φακῇ μῦθον: λείπει τὸ λέγειν. λέγεται ὅταν εἰς μικροθῆ τινας εὐτελοῦς ὄντος καὶ μεγαθύμῃ αὐτὸν, ἄλλωκ πρόταρον ἀπὲρ ἄλλων λεγόντων: ἀξίωσ ὄντων πολλοῦ. 10
- 14 . . . Τὸν θέλοντα βροῦν ἐλαυνε: ἤγουν τὴν ἀγαπῶσαν φίλει.
- 15 . . . Τὸν λίθον περὶ τὴν ἀπάτην κατὰ τὴν Λαρκιὴν παροιμίαν ἄγοντες.
- 16 . . . Τὸν πόκον περιεῖραθαι βούλομαι τῶν προ- 15
βάτων, ἀλλ' οὐ ἐνραῖσθαι δυσμενῶς ἀχρεῖς ἐπι-
δερμίδος: Τιβερίου βουσιλέως Ῥωμαίων αὕτη ἢ παροιμία.
λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βυρέως φορολογούντων.

1. τέλος κηρίη Stobaeus.

7. Corrige τὸ et μῦρον.

10. Z XIX, 10: Stob. Flor. 51, 16. Democr. fr. 89 Mull.

11. E. Z XIX, 4: Stob. Flor. 6, 32.

12. E. Z XIX, 36.

13. E. Z XIX, 19. Cf. annot. ad Apost. XIII, 12 et v. quae dixi in Schneidewini Philol. T. V.

14. E. Z XVIII, 91: Scholl. ad Theocr. Id. XI, 75. Cf. ann. ad Apqst. XVI, 45.

15. u X, 71: Basil. or. de legend. libris gentil., c. 4: εὐθὺς οὐν ἐξ ἀρχῆς ἐπισκοπεῖν ἕκαστον τῶν μαθημάτων καὶ συναρμόζειν τῇ τέλει προσῆκε, κατὰ τὴν Λαρκιὴν παροιμίαν, τὸν λ. ποτὶ τῶν σπάρτων ἄγοντας: similiter Schol. ad Apoll. Rhod. III, 322: καὶ ἡ Λαρκιὴ παροιμία, τὸν λίθον ποτὶ τῶν σπάρτων [sic codex Parisinus] ἄγοντας: add. Schol. ad Eurip. Orest. 526: τὴν λίθον ποτὶ τῶν σπάρτων ἄγε. Usurpatur saepe a Patribus: cf. Sinnerus Delect. SS. Patr. Graec. p. 27: add. Iunius Adgr. Cent. VIII, 62: »λίθος ποτὶ σπάρταν ἐπιθιγεται: lapis ad funiculum aptatur: prover-

bium accommodatur, quum quid rite sit et ex usu. non enim rubricā ad lapidis positum adaptatur, sed pro rubricae seu funiculi ductu coria in aedificiis seu lapidum ordines apposite locantur. Utitur eo Gregorius Palama: καὶ λίθος ποτὶ σπάρταν ἐπιθιγεται, οὐ σπάρταν ποτὶ λίθον συνδιατιθεται. Confine est illi, bos currum trahit, non bovem currus: v. Greg. Cypr. M I, 74. Excidit hoc proverbium in Greg. Cypr. M IV, 20.

16. E. Z XIX, 18: Cass. Dio LVII, 10 et Suid. s. Τιβερίος: Αἰμώλῳ γοῦν Ῥήκτῳ χερσημάτῳ ποιε αὐτῷ πλείω παρὰ τὸ τετυγμένον ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἧς ἤρχε πέμψαντι ἀντιπέσιτιλεν [his Suidas substituiti τοὺς πέρισσο ἰναίγοντας ἀρχοντας ἐνόλαζε λέγων], κείρισθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐκ ἀποξίρισθαι [οὐ ἐνραῖσθαι Suidas] βούλομαι: idem narrant Suet. Tiber. 32. Oros. VII, 4. Disputant de hoc dicto Cassaub. ad Suet. l. c. et Reimarus ad Cass. Dion. l. c.: add. Apost. IX, 24d.

- 17 Τὸν τετελευτηκότα μὴ κακολόγει, ἀλλὰ μακάριζε:· Χίλωνος.
- 18 Τὸ Ξενοκράτους τυρίον: ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολὺ παραμυνομένων καὶ μὴ τάχιστα ἀναλισσομένων· ὃ γὰρ Ξενοκράτης εἴ ποτε σιάμνον οἴνου ἀνοίξειεν, ἐρθάνεν ὁ οἶνος τρεπόμενος πρὶν ἂν ἀναλωθῆναι· καὶ τὰ ὄψα πολλάκις δαυλα ἐξέφόρπιταν· ἐνθεν καὶ ἡ παροιμία.
- 19 Τὸ οὐ τοῦ Φιλοξένου: ἐπὶ τῶν πολλάκις ἀρνούμενων. Φιλοξένον γὰρ Διονύσιος καλῶν, οὐδὲν ἀπαρτίνατο οὗτος, εἰ μὴ, οὐ, οὐ. 10
- 20 Τὸ παρὰ δρυὸς οὐότος: ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ φοβερῶν.
- 21 Τὸ Πέρδικος οὐότος: ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίαν λόγου ὑποκρινομένων προσθήκη.
- 22 Τὸ πολλὰ τολμᾶν, πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ. 15
- 23 Τὸ σιγαῖν τὴν ἀλήθειαν χρυσὸν ἐστι θάπτειν. Ἄλλου τινός.

2. Χίλωνος Stobaeus. 3. Τὸ — τυρίον] Ξενοκράτους Stobaeus, παροιμία Trincavellus: τὸ ξίνον κριτέους τυρίον E. ἐπὶ — εἰ γὰρ] Stobaeus om. 5. σιάμνον E, σταμνίον Stobaeus. 6. δὲ Stobaeus recte om. 7. παροιμία] addit Stobaeus vv. τὸ Ξενοκράτους usque ad v. ἀναλισσομένων. 9. Φιλοξένος et Διονύσιος R. 11. δρυὸν Zenobius. 12. καὶ φοβερῶν Z om. 13. ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Π. οὐότος C. 14. ὑποκρινομένων προσθήκη] παρελιούση χωρῆταιν τῇ προσθήκῃ. 16. ἄλλου τινός] Φίλωνος Antonius.

17. E. Z XIX, 48: Stob. Flor. 125, 15. Brevius refertur a Demetrio apud Stob. Flor. 3, 79, γ: τὸν τετελευτηκότα μακάριζε, et a Diog. Laert. I, 70: τὸν τεθνηκότα μὴ κακολογεῖν.

18. E. Z XVIII, 88: Stob. Flor. 17, 25.

19. R XVII, 18. Cf. Apost. XVII, 5. Mant. Provn. I, 21.

20. E. Z XIX, 15. Cf. Zenob. VI, 12. Plut. Quaest. Gr. 20, p. 293 F: τίς ὁ λεγόμενος ἐν Πιργῇ παρὰ δρυὸς οὐότος; Σάμιος καὶ Πιργεῖς πολεμοῦντες ἀλλήλους τὰ μὴ ἄλλα μετρώως ἐβλάπτοντο καὶ ἐβλάπτον, μάχης δὲ μεγάλης γενομένης χιλίους Σαμίων οἱ Πιργεῖς ἀπέκτειναν. ἐβδόμῳ τὸ ἕτερον Γεῖ Μιλησίους συμβαλόντες περὶ τὴν καλον-

μένην δρυὸν, τοῖς ἀρίστοις ἐμῷ τι καὶ πρώτοις ἀπέβαλον τῶν πολιτῶν· ὅτι καὶ Βίας ὁ σοφὸς εἰς Σάμον ἐν Πιργῆς πρεσβύσας ἐδόουρησε. ταῖς δὲ Πιργεῖταιν γυναῖξιν ἐμῷ τοῦ καίθους τοῦτον καὶ τῆς συμφορῆς λίπε τῆς γενομένης, ἀρὰ κατίστη καὶ ἄρκος ὁ περὶ τῶν μεγίστων, Ὁ παρὰ δρυὸς οὐότος, διὰ τὸ παιδάς αὐτῶν καὶ πατέρα καὶ ἄνδρας καὶ νεοθῆσαι.

21. E. Z XVIII, 99: App. Provn. II, 65. Cf. annot. ad Plut. Provn. II, 24. Append. Provn. IV, 56, quibus usus est Meinekias Philol. Exercit. in Athen. Spec. I, init.

22. E. Z XIX, 71: Menand. Monost. 724.

23. E. Z XIX, 47: Anton. Mel. 45, p. 69 Fabr.

- 24 Τὸ τῆς παροιμίας, ὅς πρὸς Ἀθηνῶν ἔριζαν πεφάρασαι.
- 25 Τοῦ Μορύχου Διονύσου: ἐπὶ τῶν οὐηθῆς τι διαπραττομένων.
- 26 Τοὺς κενούς ἀσκούς τὸ πνεῦμα διδοται, τοὺς δὲ 5 ἀνοήτους τὸ ὄηματ. ἐξ ἀποφθέγματας.
- 27 Τρεῖς τοῦ βίου λείλονται ὥσπερ οἱ Λαρδανεῖς: ἐπὶ τῶν φειδωλῶν. οἱ γὰρ Λαρδανεῖς Ἰλλυριανὸν ἔθνος ὄντες τρεῖς ἐν τῇ βίῳ ἔλουοντο, ὅταν ἐγεννῶντο καὶ ἐν γάμοις καὶ τελευτῶντες. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν γενναιωπέτων ἐλαμβάνουσι 10 ταύτην καὶ καταφρονούντων τῶν ἡδονῶν.
- 28 Τρίτη κεφαλῆ καὶ τρίτη ἀγκυφάλω: ἐπὶ τῶν ἀχθοφορούντων.
- 29 Τρόπον ἀσκούσι ψηφῶν: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια φθειρόντων, ἄλλους δὲ ὠφελεύοντων. 15
- 30 Τυφλεῦται περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φίλων: Πλάτων τοῦτ' ἔφη.
- 31 Τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσοῦμενος, διεδήλου δὲ τὸν ταριχίμορον, κατὰ καὶ ἄλλην παροιμίαν τὸ, γλευπὺς ἀγκῶν.

5. τοὺς μὲν κ. Stobaeus, Antonius. 7. οἰ] articulum tollo, ut trimeter constet: Pantinus. Sed hiatus obstat. 9. ὅταν γεννῶνται κ. Stobaeus. ἐν] ἐπὶ idem. 12. ἐπὶ] ἀπὸ Frickhii in Bergkii et Caesaris Annal. Philol. 1844, p. 948 et Suid. s. τρίτη κεφαλῆ: τοῦτο εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οὐ μόνον κατὰ τὸν ἄκρον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς. 14. ἀσκούσι ψηφῶν] ἀσκού διψηφῶν Z. 16. τυφλοῦται γὰρ Plato. φίλων] Plato pergit: ὥστε τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κατὰ καλῶς κρῖνει, τὸ αὐτοῦ πρὸ τοῦ ἀληθοῦς αἰετὶμα δεινὸν ἡγούμενος. 18. Diogenes: αἰσθόμενος [Bion Borysthenites] ὅτι προδιαβέβηται, φησὶ πρὸς αὐτὸν [Antigonum regem]: ἰμοῦ ὁ πατήρ μιν ἦν ἀπελευθερῶς, τῷ ἀγκ. ἀ., δ., δὲ τ. γ., γένος Βαρυσηθίτης κτλ. τῶν ταριχίμων κ. 19. κατὰ κτλ.] Diogenes ignorat.

24. u. XVII, 65. Cf. Apost. XVII, 73.

25. E. Z XIX, 6: Plut. Provn. I, 40. Cf. Apost. XI, 91.

26. Z XIX, 12: Stob. Flor. 22, 37. Anton. Mel. 36, p. 52 Fabr. Sententiam illustrat Wyttenbachius ad Plutarch. de r. rat. aud. 4, p. 39 D.

27. E. Z XIX, 56. αἱ γὰρ — τελευτῶντες] Nicolaus Damascenus apud Stob. Flor. 5, 51, Aelian. Var. Hist. IV, 1.

28. E. Z XIX, 58: Plutarch. Provn. I, 99.

29. E. Z XIX, 60. Si lectio vera, explicatio ex Suid. s. ψῆφῶν, Etym. M. s. ἀνηρῆστος, p. 108, 11 et ex annot. Larcheri ad Herod. I, 193 peti poterit: add. Zenob. II, 23. Apost. XVII, 57.

30. E. Z XIX, 69: Plat. Legg. V, 731 E. Saepe seniores hanc sententiam laudant; v. Wyttenbachius ad Plut. de discern. am. ab adul. I, p. 48 E.

31. u. I, 25: Diogen. Laert. IV, 46. Γλευπὺς ἀγκῶν] Mant. Provn. I, 42.

- 32 Ἐγρίστερος Κρότωνος: ἐπὶ τῶν πάντων ὑψιστοῦτων.
- 33 Ἐπὲρ τὰ ἔσκαμμένα πηδᾶ: ἐπὶ τῶν ἀδυνατέων ἐπιχειροῦνται.
- 34 Ἐπνοὶ καὶ κόποι μαθήμασι πολέμιαν κατὰ Πλάτωνα.
- 35 Ἐπνος δ' ἀπίστευτος γλαυκῶθυμιος ὀσμιάτων: ἐπὶ τῶν βασιλευμένων φιλοσοφῆν.
- 36 Φέρει παραμυθίαν ὀδονομήτω κοινωνία τῶν στεναγμῶν.
- 37 Φιλῶν ἀκρίτως ἴσον ἐστὶ τῷ μισῶν. 10
- 38 Φιλῶν ἂ μὴ δαί σὺ φιλῆσως ἂ δαί: ἀπλήρωται γὰρ ἢ ἀπιθυμία, δαί τοῦτ' καὶ ἀποροῦ καὶ Φίλωνος.
- 39 Φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντι οὐ χρημείγα: Ἐπιπίθου ἢ γνώμη.
- 40 Φρόνημα μέγα καὶ ῥώμην ἔχων εἰς ἐντυχὲς τέλος. 15
- 41 Φύσει μὲν ἀρετὰ ἀγαθοποιός καὶ ὠφελητικὸς, ἂ δὲ κακία κακοποιός καὶ βλαπτικὸς.

1. ὑψιστοῦτων] addit Suidas: ἢ παροιμία. ἀπὸ τοῦ ἕψω τοῦ ἐρέω-
 νος. λίαν γὰρ ἴσων ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυγῆς καὶ μηδὲν ἔχον ὄνος. 2.
 Suidas explicat: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν τι πραττότων: recte. 4.
 κόποι καὶ ἔπνοι Plato. πολλέμοιο idem. E huic loco e Plat. Legg.
 VII, 808 B subiungit haec: ἕπνος γὰρ δὴ πολλὸς οὔτε τοῖς σώμασιν οὔτε
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν οἶδ'. αὐτὰς πράξει ταῖς περὶ ταῦτα πάντα ἀρμότων
 ἐστὶ κατὰ φύσιν καθέσθων γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος, οἷδ' ἢ μᾶλλον τοῦ
 μὴ ζῆντος. Πλάτωνος αὐτῆ ἢ θεία ὑπόθεσις. 6. ἢ παροιμία ἐπὶ Sui-
 das. 8. στεναγμῶν] Θεολόγου. Maximus addit. 10. τὸ φιλεῖν Anto-
 nius. μιστεῖν] Σωκράτους Antonius et Maximus addunt. 12. Φίλω-
 νος] Κλειάρχου Maximus, codd. apud Boissonadum Anecd. Gr. I, 128.
 13. φείγει. Φρονεῖν Stobaeus. Ἐπιπίθου Ἀλκαίου Stobaeus praefigit.
 16. μὲν] γὰρ ἂ μὲν Stobaeus. ὠφελητικὸς idem.

32. E. Z XIX, 81: Suidas. Ueup-
 pat Aelian. Epist. rust. 10, p. 419.
 Cuias: εἴτα ὑψιστοῦτος ἴσων κρό-
 τωνος ὄνον καὶ κλεονίτης: alia v.
 in annot. ad Zenob. VI, 27. Ap-
 pend. Provn. III, 51. Macar. V, 33.

33. u. XVII, 54. Cf. Apostol.
 XVII, 62.

34. E. Z XIX, 85: Plat. Reip.
 VII, 537 B.

35. u. XVII, 64: Suidas. Est
 Arist. Nub. 705: cf. App. Provn.
 V, 7 et ann. ad Macar. VI, 57.

36. E. Z XX, 17: Max. Conf.
 Serm. 28, p. 613 Conf. Greg.
 Naz. Epist. 189, p. 888 B: τὸ τε
 γὰρ συναλγεῖν ἱκανὸν εἰς παραμυθίαν:

id. Orat. 16, p. 258 B: μέγα ἀτι-
 χοῦντα φάρμακον εἶδος ἀπὸ ψυχῆς
 εἰσφερόμενος καὶ τὸ συναλγεῖν γη-
 ῥσιος πολὺ τι κομφεῖ τῆς συμφορᾶς:
 alia v. in annot. ad Apost. IX, 96.

37. E. Z XX, 19: Max. Conf.
 Serm. 6, p. 549 Comb., Anton.
 Mel. 137, p. 217 Fabr.

38. E. Z XX, 22: Max. Conf.
 Serm. 2, p. 539.

39. E. Z XX, 38: Stob. Flor.
 22, 13, 2. Eur. Alcaeon. fr. 10
 Matth.

40. u. XVIII, 2.

41. u. III, 65: Stob. Flor. 1, 64,
 p. 28 Gaisf.

- 42 Φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει. Συνειοίου.
- 43 Χαμαιλέων ζῷόν ἐστιν εἰς πάντα τὴν χροάν μετα-
τρέπον πλὴν τοῦ λευκοῦ.
- 44 Χάραξ τῆς ἄμπελον: ὅταν ὑπὸ τοῦ αἰζοντος τὸ
σωζόμενον πάθη. 5
- 45 Χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά, θεόςδοτα πολλοῦ ἀμείνω:
'Ησιόδου.
- 46 Χρῆ σιγᾶν ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν: Πυθαγό-
ρου ἢ παρακίσει.
- 47 Χρῶ τῆ σεαυτοῦ λύρα, μὴ τῆ τοῦ πέλας: ἐπὶ τῶν
τῶν περὶ τὰ ἀλλότρια σπουδαζόντων. 10
- 48 Ψόγος ἀνιάτρων, ἔπαινος ἀντικρυσ λατρῶν.
- 49 Ψύχος φηγῶν εἰς βόρβορον ἔμπεσον: ἐπὶ τῶν
φευγόντων μικρὰ κακὰ καὶ εἰς χεῖρονα ἐμπεπτώτων.
- 50 Ὡ Λακιάδαί: ἐπὶ τῶν μοιχῶν. 15
- 51 Ὡλοῖν ἐστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκούσαι τὰ ὠτα εὐ-
τρεπιζομένων.

2. μετατρέπων N. 3. πλὴν κτλ.] F om. τοῦ] Suidas om. 8.
Ἔλεγε ὁ Πυθαγόρας, χρῆ κτλ. Stobaeus. 15. μοιχῶν λέγεται Ἀἴμος
γὰρ τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ φασανθες πολλοί, αἷς ἔχρῳτο κατὰ
τῶν ληθόντων [μοιχῶν] ἐνυβρίζοντες. καὶ σταλεῖς δὲ ἔχρῳτο μὴ παρουσῶν
τούτων ἀναψύτοις [scilicet καὶ ἀλαβύτοις] Suidas.

42. E. Z XX, 44: Aesopi fab.
233 Fur. Sententiam abunde il-
lustraverunt Gatacker Op. Postum.
40, p. 840, Obbaritus ad Horat.
Ep. I, 10, 24.

43. N XVIII, 11. F III, 6: Sui-
das. Cf. Apost. XVIII, 9.

44. E. Z XX, 54: Suidas. DV
III, 90.

45. E. Z XX, 82: Stob. Flor.
10, 10. Hesiod. ἔργ. 318.

46. E. Z XX, 86: Stob. Flor.
34, 7. Cf. Apost. VIII, 69^b.

47. E. Z XX, 81.

48. Z XXI, 1.

49. E. Z XXI, 5. Liban. Epist.
1083 fin.: ἀλλ' ἐγὼ κλαίω, εἰ με-
θήσει διὰ φίλων φιλονεικίαν φεύγοντα
ψύχος εἰς βόρβορον ἔμπεσειν [v. l.
πεσειν] ὅτι δὲ ὁ βόρβορος μοι νοεῖ.
Κλημάτιος σε διδάξει: cf. Apostol.
XVI, 93.

50. Z XXI, 11: Suidas. App.
Provn. V, 43.

51. Z XXI, 21: Diog. VIII, 74.
DV III, 97.

NUMERI PROVERBIORUM

IN

EDITIONE APOSTOLII PANTINIANA ET LEUTSCHIANA

INTER SE COLLATI.

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
I, 1	I, 1	I, 40	I, 31	I, 79	I, 58 ^b	II, 20	I, 91
2	2	41	32	80	59	21	92
3	3	42	33	81	60	22	93
4	4	43	34	82	60	23	94
5	5	44	36 ^a	83	61	24	95
6	5	45	35	84	62	25	96
7	5	46	36	85	63	26	97
8	6	47	34 ^a	86	64	27	99
9	7	48	37	87.88	65	28	II, 7 ^a
10	8	49	37	89	MP I, 5	29	100
11	9	50	37	90	I, 67 ^a	30	100 ^a
12	10	51	37	91	66	31	II, 1.
13	11	52	34 ^d	92	67	32	2
14	12	53	34 ^f	93	67 ^b	33	3
15	21	54	38	94	67 ^d	34	4
16	13	55	40 ^a	95	68	35	5
17	14	56	39	96	69	36	6
18	15	57	40	97	72	37	7
19	16	58	41	98.99	71	38	8
20	17	59	42	100	70	39.40	9
21	18	60	43	II, 1	73	41	10
22	19	61	44	2	74	42	11
23	18 ^a	62	45	3	75	43	13
24	20	63	46	4	76MP I, 4	44	14
25	22	64	47	5	I, 77	45	47 ¹)
26	24 ^b	65	47 ^a	6	78	46	15
27	23	66	48	7	79	47	16
28	24	67	49	8	80	48	17
29	25	68	50	9	81	49	18
30	21	69	53	10	82 ^a	50	19
31	27 ^a	70	54	11	82	51	20
32	26	71	51	12	83	52	21
33	27	72	52	13	84	53	22
34	28	73	55	14	85	54	23
35	29 ^a	74	56	15	86	55	24
36	34 ^b	75	57 ^a	16	87	56	25
37	34 ^c	76	57	17	88	57	22 ^a
38	29	77	58	18	89) 'Hρακλης κτλ. Z om.	
39	30	78	MP I, 7	19	90		

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
II, 58	— II, 26	III, 15	— III, 21 ^b	III, 71	— III, 28	IV, 24	— III, 72
59	— 27	16	— II, 60	72	— 29	25	— 73
60	— 28	17	— 81	73	— 30	26	— 74
61	— 29	18	— 82	74	— 31	27	— 75
62	— 30	19	— 83	75	— 32	28	— 76
63	— 31	20	— 84	76	— 33	29	— 77
64	— 32	21	— 85	77	— 34	30	— 78
65	— 33	22	— 86	78	— 31 ^a	31	— 79
66	— 49	23	— 87	79	— 35	32	— 81
67	— 34	24	— 84 ^a	80	— 60 ^d	33	— 82
68	— 46	25	— 88	81	— 36	34	— 83
69	— 36	26	— 90	82	— 37	35	— 84
70	— 51	27	— 84 ^c	83	— 38	36	— 85
71.72	— 38	28	— 79 ^a	84	— 39	37	— 86
73	— 39	29	— 84 ^d	85	— 40	38	— 87
74	— 40	30	— 91	86	— 41	39	— 88
75	— 41	31	— 92	87	— 43	40	— 89
76	— 42	32	— 93	88	— 44	41	— 90
77	— 43	33	— 94	89	— 45	42	— 91
78	— 44	34	— 95	90	— 58 ^c	43	— 92
79	— 45	35	— 96	91	— 46	44	— 93
80	— 47	36	— 98	92	— 45 ^a	45	— 94
81	— 48	37	— 97 ^a	93	— 47	46	— 97
82	— 47 ^a	38	— 99	94	— 48	47	— 98
83	— 49	39	— 100	95	— 49	48	— 99
84	— 50	40	— 100 ^b	96	— 50	49	— 100 ^a
85	— 52	41	— 100 ^a	97	— 51	50	— 100 ^a
86	— 53	42	— 93 ^b	98	— 52	51	— IV, 1
87	— 54	43	— III, 2 ^b	99	— 55 ^a	52	— 2
88	— 55	44	— 1	100	— 53	53	— 3
89	— 56	45	— II, 100.	IV, 1	— 54	54	— 4
90	— 57	46	— III, 2	2	— 55	55	— 5
91	— 58	47	— 3. 4	3	— 56	56	— 6
92	— 59	48	— 5	4	— 57	57	— 7
93	— 60	49	— 6	5	— 58	58	— 8
94	— 61	50	— 6 ^a	6	— 59	59	— 9
95	— 62	51	— 7	7	— 60	60	— 10
96	— 63	52	— 9	8	— 59 ^b	61	— 11
97	— 64	53	— 10	9	— 61	62	— 12
98	— 64 ^a	54	— 12 ^a	10	— 54 ^a	63	— MP. I, 28
99	— 65	55	— 11	11	— GLI, 56 ^c)	64	— IV, 13
100	— 66	56	— 13	12	— III, 62	65	— 14
III, 1	— 67	57	— 14	13	— 63	66	— 11 ^a
2	— 68	58	— 16	14	— 63 ^a	67	— 15
3	— 69	59	— 17	15	— 64	68	— 16
4	— 70	60	— 18	16	— 63 ^b	69	— 17
5	— 71	61	— 22 ^a	17	— 65	70	— 18
6	— 72	62	— 19	18	— 66	71	— 19
7	— 73	63	— 20	19	— 67	72	— 20
8	— 74	64	— 21	20	— 69	73	— 23 ^a
9	— 75	65	— 22	21	— 70	74	— 21
10	— 76	66	— 23	22	— 71	75	— 22
11	— 77	67	— 24	23	— 71 ^a	76	— 23
12	— 78	68	— 25	24	— 77	77	— 24
13	— 79	69	— 26	25	— 78	78	— 25
14	— III, 21 ^c	70	— 27	26	— 79	79	— 27 ^a

*) Z: ἀπὸ γραμ-
μῆς καὶ ἀπὸ βάλ-
βιδος ἢ ἴσως κτλ.

Part.	Leutsch.	Part.	Leutsch.	Part.	Leutsch.	Part.	Leutsch.
IV, 80	— IV, 26	V, 34	— IV, 70	V, 90	— V, 19	VI, 45	— V, 59
81	— 27 ^b	85	— 71	91	— 20	46	— MP. 8, 44
82	— 27	86	— 72	92	— 21	47	— V, 60
83	— 28	87	— 73	93	— 24 ^d	48	— 61
84	— 29	88	— 74	94	— 22	49	— 62
85	— 30	89	— 75	95	— 21 ^a	50	— 63
86	— 31	40	— 76	96	— 25	51	— 64
87	— VI, 44 ^{*)}	41	— 76 ^a	97	— 22 ^a	52	— 65
88	— IV, 32	42	— 77	98	— 26	53	— 66
89	— 33	43	— 78	99	— 27	54	— 67
90	— 34	44	— 79	100	— 28	55	— 67 ^m
91	— 35	45	— 80	VI, 1	— 38 ^a	56	— 68
92	— 44	46	— 81	2	— 29	57	— 69
93	— 36	47	— 82	3	— MP I, 39	58	— 70
94	— 37	48	— 83	4	— V, 31	59	— 70 ^a
95	— 38	49	— 84	5	— 32	60	— 71
96	— 39	50	— 86	6	— 33	61	— 72
97	— 40	51	— 87	7	— 34	62	— 73
98	— 41	52	— 88	8	— 35	63	— 73 ^a
99	— 42	53	— MP I, 33	9	— 36	64	— 74
100	— 43	54	— IV, 89	10	— 36 ^a	65	— 75
V, 1	— 45	55	— 89 ^a	11	— 37	66	— 76
2	— 46	56	— 90	12	— 37 ^a	67	— 77
3	— 47	57	— 91	13	— 38	68	— 78
4	— 48	58	— 92 ^a	14	— 35 ^a	69	— 79
5	— 49	58	— 97 ^a	15	— 39	70	— 78 ^{k.l.}
6	— 50	60	— 93	16	— 40	71	— 80
7	— 51	64	— 94	17	— 41	72	— 81
8	— 52	62	— 96	18	— 40 ^a	73	— 82
9	— 53	63	— 97	19	— 41 ^c	74	— 83
10	— 51 ^a	64	— 98	20	— 41 ^r	75	— 84
11	— 54 ^c	66	— 99	21	— 41 ^a	76	— 85
12	— 54	66	— 100	22	— 41 ^b	77	— 86
13	— 54 ^d	67	— V, 1	23	— 41 ^g	78	— 87 ^a
14	— 55	68	— 2	24	— 42	79	— 87
15	— 56	69	— 3	25	— 43	80	— 88
16	— 57	70	— 4	26	— 44	81	— 89
17	— 58	71	— MP I, 37	27	— 45	82	— 89 ^a
18	— 59	72	— V, 5	28	— 53 ^c	83	— 90
19	— 60	73	— 6	29	— 53 ^b	84	— 91
20	— 61	74	— 7	30	— 46	85	— 92
21	— 62	75	— 11 ^a	31	— 47	86	— 93 ^a
22	— 63	76	— 8	32	— 48, 49	87	— 93 ^d
23	— 64	77	— 9	33	— 50	88	— 93 ^c
24	— 64 ^a	78	— 10	34	— 51	89	— 93 ^r
25	— 65	79	— 10 ^a	35	— 52	90	— 93 ^g
26	— 66	80	— n. cr. 11	36	— 55 ^m MP.	91	— 93
27	— 67	81	— 12	37	— I, 43	92	— 93 ^a
28	— 67 ^a	82	— 13	38	— V, 58 ^b	93	— 94
29	— 68	83	— 14	38	— 56 ^c	94	— 95
30	— 68 ^a	84	— MP I, 38	39	— 53	95	— 96
31	— 69	85	— V, 15	40	— 54	96	— 97
32	— 71 ^a	86	— 16	41	— 55	97	— 98
33	— 85	87	— 17	42	— 56	98	— 99
*) Z αὐτῶν et θε-		88	— 18	43	— 57	99	— 100
λεως τριώνων.		89	— 16 ^a	44	— 58	100	— VI, 1

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
VII, 1	— VI,2	VII,50	— VI,48	VII,98	— VI,89	VIII,46	— VII,40
2	— 3	51	— 49	99	— 90	47	— 42
3	— 4	52	— 50	100	— 91	48	— 43
4	— 5	53	— 51	VIII,1	— 92	49	— 44
5	— 6	54	— 52	2	— 93	50	— 45
6	— 28	55	— 53	3	— 94	51	— 46
7	— 7	56	— 54	4	— 95	52	— 47
8	— 8	57	— 55	5	— 95 ^a	53	— 47 ^a
9	— 9	58	— 56	6	— 96	54	— 48
10	— 10	59	— 57	7	— 97	55	— 39 ^a
11	— 11	60	— 59 ^b	8	— 98	56	— 39 ^b
12	— 12	61	— 59 ^c	9	— 99	57	— 39 ^a
13	— 13	62	— 59	10	— 100	58	— 49
14	— 14	63	— 60	11	— VII,1	59	— 50
15	— 15	64	— 61	12	— 2	60	— 51
16	— 16	65	— 62	13	— 4	61	— 51 ^b
17	— 17	66	— 63	14	— 5	62	— 52
18	— 18	67	— 64	15	— 8	63	— 53
19	— 19	68	— 65	16	— 6	64	— 54
20. 21	— 20	69	— 66	17	— 7	65	— 54 ^a
22	— 21	70	— 68	18	— 5 ^a	66	— 55
23	— 22	71	— 69	19	— 10	67	— 56
24	— 23	72	— 70	20	— 12	68	— 57
25	— 24	73	— MP. I,47	21	— 13	69	— 58
26	— 25	74	— VI,71	22	— 14	70	— 59
27	— 26	75	— 72	23	— 15	71	— 60
28	— 27	76	— 70 ^d	24	— 16	72	— 61
29	— 29	77	— 70 ^r	25	— 17	73	— 62
30	— 31	78	— 73	26	— 18	74	— 63
31	— 30	79	— 74	27	— 19	75	— 64
32	— 82	80	— 75	28	— 20	76	— 65
33	— MP. I, 45	81	— 76	29	— 21	77	— 66
34	— VI,33	82	— 77	30	— 22	78	— 67
35	— 33 ^a	83	— 78	31	— 23	79	— 68
36	— 34	84	— 79	32	— 24	80	— 69
37	— 35	85	— 79 ^a	33	— 24 ^a	81	— 70
38	— 36	86	— 80	34	— 25.39	82	— 71
39	— 36 ^a	87	— 81	35	— 26	83	— 72
40	— 37	88	— 82	36	— 29	84	— 73 ^{}}}
41	— 40	89	— 83	37	— 27	85	— 74
42	— 41	90	— 84	38	— 30	86	— 72 ^a
43	— 42	91	— 84 ^a	39	— 31	87	— 75
44	— 43	92	— 85	40	— 32	88	— 76
45	— 44	93	— 86	41	— 33	89	— MP. I,58
46	— 45	94	— 87	42	— 34	90	— MP. I,54
47	— 45 ^a	95	— 88 ^a	43	— 36	91	— MP. I,56
48	— 46	96	— MP. I,50	44	— 37	92	— MP. I,55
49	— 47	97	— VI,88	45	— 38	93	— MP. I,53

*) Quae in Z post τ. ἐκείνου sequitur expositio, e Diog. Laert. I, 109 sumpta, quum in Z solo exstet et in Arsenio XXVII, 7 repetenda sit, omissa est: vel sic tamen addam hoc loco quo modo Z ab editione Diogenis Hübneriana differat: Ἀγασάρχου Z. VV. καθίται — ἴεντος Z om. περιθώεις ποτε Z. μεταβρίαις Z. ἰς ἔντρον Z. ἰπτα] ἔξ Z. παρ' ἰσίδων Z. γηραδο ὄτα Z. καὶ Ἀθηναίους Z. βούλοιο Z. VV. ἔτι καὶ — συμφορὰν Z om. In v. μετήλλαξεν Z finit.

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
VIII,94	— VII,77	IX,44	— VIII,21	IX, 95	— VIII, 66	X, 46	— IX, 3
95	— 78	45	— 22	96	— 67	47	— 4
96	— 79	46	— 23	97	— 68	48	— 5
97	— 80	47	— 24	98	— 69	49	— 6
98	— 81	48	— 25	99	— 69 ^b	50	— MP.I,71
99	— 82	49	— 26	100	— MP.I,57	51	— IX, 8
100	— MP.I,57	50	— 27	X, 1	— MP.I,66	52	— 9
IX, 1	— VII,84	51	— 28	2	— VIII, 70	53	— MP.I,72
2	— 85	52	— 29	3	— 72	54	— IX,11
3	— 86	53	— 30	4	— 73	55	— 12
4	— 87	54	— 31	5	— 74	56	— 13
5	— 89	55	— 32	6	— 75	57	— 14
6	— 90	56	— 33	7	— 76	58	— 15
7	— MP.I,61	57	— 34	8	— 77	59	— 16
8	— VII,91	58	— 35	9	— 77 ^g	60	— 17
9	— 92	59	— 36	10	— 78	61	— MP.I,73
10	— 93	60	— 37 ^a	11	— 78 ^a	62	— IX, 18
11	— 94	61	— 34 ^a	12	— 83 ^a	63	— 19
12	— 86 ^a	62	— 37	13	— 79	64	— 20
13	— n.cr.ad88	63	— 38	14	— 80	65	— MP.I,80
14	— VII,94 ^a	64	— 39	15	— MP.I,68	66	— MP.I,89
15	— Ara.XIV, 36 ^h)	65	— 40	16	— VIII,89 ⁱ	67	— IX, 21
16	— VII,96	66	— 41	17	— MP.I,70	68	— MP.I,81
17	— 97	67	— MP.I,64	18	— VIII,89 ^b	69	— IX, 22
18	— 98	68	— VIII,42	19	— 81	70	— 23
19	— 98 ^a	69	— 41 ^c	20	— 82	71	— 24
20	— 99	70	— 43	21	— 83	72	— MP.I,78
21	— 100	71	— 44	22	— 84	73	— IX, 25
22	— VIII,1	72	— 43 ^a	23	— 84 ^b	74	— 26
23	— 2	73	— 45	24	— 85	75	— MP.I,88
24	— 3	74	— 46	25	— 86	76	— IX, 27
25	— 4	75	— 47	26	— 87	77	— 28
26	— 5	76	— 48	27	— 88	78	— 29
27	— 6	77	— 49	28	— 89	79	— 30
28	— 7	78	— 50	29	— 90	80	— MP.I,76
29	— 8	79	— 51	30	— 91	81	— MP.I,84
30	— 9	80	— 52	31	— 96 ^d	82	— IX, 32
31	— 10	81	— 53	32	— 91 ⁱ	83	— MP.I,74
32	— 11	82	— 54	33	— 92	84	— IX, 33
33	— 12	83	— 55	34	— 91 ^a	85	— MP.I,90
34	— 13	84	— 55 ^a	35	— 93	86	— IX, 34
35	— 14	85	— 56	36	— 94	87	— 35
36	— 15	86	— 57	37	— 95	88	— 36
37	— 16	87	— 58	38	— 96	89	— 37
38	— 17 ^a	88	— 60	39	— 97	90	— 38
39	— 17	89	— 59	40	— 98	91	— 39
40	— 18	90	— 61	41	— 99	92	— 48
41	— 19	91	— 62	42	— 100	93	— 40
42	— 20	92	— 63	43	— 99 ^a	94	— MP.I,83
43	— 19 ^b	93	— 64	44	— IX,1	95	— IX, 41
		94	— 65	45	— 2	96	— MP.I,79

^h) Idem quod de Z VIII, 84 dixi, valet de Z IX, 45 sive Arsen. XIV, 36; narratio e Stob. Flor. X, 71 descripta est. Z incipit: Ἐρως Δημοσίους: ἐπὶ τῶν ἄγων φιλαργύρων. Κλειτοφώντας — Ἰταλικῶν Z om. Eadem narratur in Plut. Parall. Minor. 15, p. 309 B.

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
X, 97	— MP.II,85	XI,53	— IX,93	XII, 9	— X, 75	XII,63	— MP. II,2
98	— IX, 42	54	— 05	10	— 76	66	— XI, 23
99	— MP.I,87	55	— 96	11	— 77	67	— 24
100	— MP.I,77	56	— 97	12	— 78	68	— 25
XI, 1	— MP.I,85	57	— 98	13	— 79	69	— 26
2	— IX, 43	58	— X, 5	14	— 80	70	— 27
3	— 59 ^c	59	— 7	15	— 81	71	— 28
4	— 44	60	— 8	16	— 82	72	— 29
5	— MP.I,82	61	— 14	17	— 83	73	— 30
6	— IX,45	62	— 15	18	— 84	74	— 31
7	— 46	63	— 16	19	— 85	75	— 32
8	— 47	64	— 18	20	— 86	76	— 33
9	— MP.I,75	65	— 20	21	— 87	77	— 34
10	— IX,49	66	— 22	22	— 88	78	— 35
11	— 50	67	— 30	23	— 89	79	— 36
12	— 51	68	— 31	24	— 90	80	— MP. II, 7
13	— 52	69	— 33	25	— 91	81	— XI, 37
14	— 53	70	— 38	26	— 93	82	— 38
15	— MP.I,86	71	— 40	27	— 93 ^a	83	— MP.II,16
16	— IX,55	72	— 41	28	— 94	84	— MP.II,13
17	— 56	73	— 42	29	— 95	85	— MP.II,17
18	— MP.I,91	74	— 43	30	— 96	86	— MP.II,10
19	— IX,58	75	— 44	31	— 96 ^a	87	— MP.II,9
20	— 59	76	— 45	32	— 97	88	— MP.II,5
21	— 60	77	— 46	33	— 96 ^b	89	— MP.II,6
22	— 61	78	— 48 [*]	34	— 98	90	— XI, 41
23	— 62	79	— 49	35	— 99	91	— MP.II,12
24	— 64	80	— 50	36	— 99 ^a	92	— XI, 42
25	— 65	81	— 51	37	— 100	93	— MP.II,14
26	— 66	82	— 52	38	— XI, 1	94	— XI, 43
27	— 67	83	— 52 ^b	39	— MP.I,100	95	— 44
28	— 68	84	— 53	40	— XI, 2	96	— 45
29	— 69	85	— 54	41	— 3	97	— MP.II,15
30	— MP.I,93	86	— 55	42	— 4	98	— XI, 46
31	— MP.I,92	87	— 56	43	— 5 ^a	99	— 47
32	— IX,72	88	— 57	44	— 5	100	— 48
33	— 73	89	— 58	45	— 6	XIII, 1	— 49
34	— 74	90	— 59	46	— 7	2	— 50
35	— 75	91	— 60	47	— 8 ^b	3	— 51
36	— 76	92	— 61	48	— 7 ^a	4	— 52
37	— 77	93	— 62	49	— 8 ^a	5	— 53
38	— 77 ^a	94	— 63	50	— 9	6	— 54
39	— 78	95	— 64	51	— 10	7	— 55
40	— 88	96	— 65	52	— 11	8	— 57
41	— 79	97	— 66 ^a	53	— 12	9	— 60
42	— 80	98	— 66	54	— 13	10	— MP.II,22
43	— 81	99	— 67	55	— 14	11	— MP.II,20
44	— 82	100	— 68	56	— 15	12	— MP.II,19
45	— 83	XII, 1	— MP.I,99	57	— 16	13	— MP. II,21
46	— 84	2	— X,69	58	— 17	14	— XI, 63
47	— 85	3	— 70	59	— 18	15	— 61
48	— MP.I,95	4	— 71	60	— 19	16	— 62
49	— IX,86	5	— 72	61	— 21	17	— 65
50	— 87	6	— 73	62	— 22	18	— 66
51	— 88	7	— 74	63	— MP. II, 3	19	— 67
52	— 92	8	— 72 ^a	64	— MP. II, 4	20	— MP. II,23

Pant.	Leontsch.	Pant.	Leontsch.	Pant.	Leontsch.	Pant.	Leontsch.
XIII, 21	XI, 68	XIII, 77	XII, 14 ^b	XIV, 33	XII, 62	XIV, 99	XIII, 12
22	69	78	14 ^c	34	60	90	10
23	70	79	14 ^b	35	63	91	11
24	71	80	14 ^a	36	64	92	13
25	72	81	15	37	65 ^a	93	14
26	73	82	15 ^a	38	66	94	15
27	74	83	16	39	66 ^a	95	MP. II, 45
28	75	84	17	40	67	96	XIII, 16
29	77	85	18	41	68	97	20
30	78	86	19	42	69	98	22
31	MP. II, 24	87	14 ^r	43	70	99	25
32	XI, 79	88	21	44	71	100	26
33	80	89	22	45	70 ^c	XV, 1	27
34	81	90	23	46	74 ^a	2	28
35	82	91	24	47	72	3	29
36	MP. II, 28	92	25	48	73	4	30
37	XI, 84	93	26	49	74	5	31
38	85	94	27	50	75	6	32
39	MP. II, 25	95	28	51	76	7	33
40	XI, 86	96	29	52	81	8	34
41	87	97	30	53	82	9	35
42	88	98	30 ^a	54	77	10	38
43	MP. II, 26	99	31	55	78	11	39
44	MP. II, 29	100	31 ^a	56	79	12	40
45	MP. II, 27	XIV, 1	35 ^a	57	80	13	42
46	XI, 58	2	32	58	83 ^a	14	43
47	89	3	33	59	87 ^d	15	44
48	89 ^a	4	34	60	83	16	46
49	90	5	35	61	83 ^b	17	43 ^a
50	91	6	36	62	84	18	47
51	92	7	32 ^a	63	85	19	48
52	93	8	37	64	86	20	49
53	94	9	MP. II, 34	65	87	21	50
54	MP. II, 1	10	MP. II, 36	66	89	22	51 ^a
55	XI, 95	11	XII, 61	67	90	23	52
56	96 ^b	12	39	68	91	24	39 ^a
57	96	13	36	69	91 ^a	25	MP. II, 45
58	97	14	40	70	91 ^b	26	XIII, 53
59	98	15	41	71	92	27	54
60	98 ^c	16	44	72	93	28	55
61	99	17	45	73	94	29	56
62	100	18	46	74	94 ^a	30	57
63	XII, 3	19	47	75	95	31	58
64	4	20	48	76	96	32	59
65	4 ^a	21	49	77	97	33	60
66	5	22	50	78	99	34	61
67	6	23	51	79	100	35	62
68	7	24	52	80	XIII, 1	36	63
69	MP. II, 30	25	53	81	1 ^b	37	64
70	XII, 8	26	56	82	2	38	65
71	9	27	55 ^a	83	10i	39	66
72	10	28	54	84	3	40	67
73	11	29	55	85	4	41	68
74	12	30	56	86	5	42	69
75	13	31	57	87	6	43	68 ^a
76	14	32	59	88	7	44	70

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
XV, 45	XIII, 72	XV, 91	MP. II, 48	XVI, 38	MP. II, 60	XVI, 83	XIV, 97
46	67 ^a	92	XIV, 14	39	MP. II, 66	84	98
47	73	93	— 15	40	MP. II, 65	85	99
48	74	94	— 16	41	XIV, 56	86	100
49	75	95	MP. II, 56	42	— 57	87	XV, 1
50	76	96	XIV, 17	43	— 58	88	— 2
51	77	97	— 18	44	— 59	89	— 3
52	78	98	— 19	45	— 60	90	— 4
53	83	99, 100	— 20	46	— 61	91	— 5
54	79 ^b	XVI, 1	— 21	47	— 62	92	— 6
55	79	2	MP. II, 55	48	— 63	93	— 7
56	80	3	XIV, 22	49	— 64	94	— 8
57	81	4	— 22 ^a	50	MP. II, 63	95	— 9
58	82	5	— 23	51	XIV, 65	96	MP. II, 72
59	85	6	— 24	52	— 66	97	XV, 10
60	86, 87	7	— 25	53	— 67	98	— 11
61	87 ^a	8	— 26	54	— 68	99	MP. II, 74
62	88	9)	55	— 69	100	XV, 13
63	89	10	— 28	56	— 70	XVII, 1	— 12
64	90	11	— 29	57	— 71	2	— 14
65	91	12	— 30	58	— 72	3	— 15
66	92	13	MP. II, 59	59	— 73	4	MP. II, 73
67	93	14	XIV, 31	60	— 74	5	XV, 16
68	94	15	MP. II, 58	61	— 75	6	MP. II, 75
69	95	16	XIV, 32	62	— 76	7	XV, 17
70	97	17	— 33	63	MP. II, 71	8	— 18
71	99 ^d	18	— 34	64	MP. II, 70	9	— 19
72	98	19	— 35	65	XIV, 77	10	MP. II, 76
73	99	20	— 36	66	— 78	11	MP. II, 77
74	100	21	— 37	67	— 80	12	XV, 22
75	XIV, 1	22	— 38	68	— 81	13	— 21
76	— 2	23	— 39	69	— 82	14	— 23
77	— 3	24	— 40	70	— 83	15	— 24
78	— 4	25	— 42	71	— 84	16	MP. II, 78
79	— 5	26	— 43	72	— 85	17	XV, 25
80	— 6	27	— 45	73	— 86	18	— 26
81	MP. II, 50	28	— 46	74	— 91	19	— 27
82	MP. II, 51	29	MP. II, 67	75	— 87	20	MP. II, 79
83	MP. II, 46	30	MP. II, 61	76	— 88	21	XV, 28
84	XIV, 7	31	XIV, 47	77	— 89	22	— 29
85	— 8	32	— 48	78 ^{**})	GCM. IV,	23	— 30
86	— 10	33	— 51		92	24	— 31
87	MP. II, 52	34	— 52	79	XIV, 92	25	— 32
88	XIV, 11	35	— 53	80	— 93	26	— 33
89	— 12	36	— 54	81	— 95	27	— 34
90	— 13	37	MP. II, 68	82	— 96	28	— 35

*) Πήλιος ἀνδροῶς ἔστηκας: ἐπὶ τῶν ἀνασθητῶν καὶ ἀνών. Usurpat Geminus in Cram. Anecd. Oxon. III, 225, 12: πρὸς δέ μοι τὰς πύσεις, πήλιος ἀντικρὺς ἔστηκας ἀνδρώϊς: spernere enim et parvi putare pilionis ἀνδρώϊας veteres solebant: Aristot. Metaph. VI, 10: v. Reiffius ad Artemid. Oneir. II, 39; Hemsterhusius Anim. in Lucian. App. 7: hinc πήλιος ὄπτορος apud Ioann. Sicel. in Walzii Rh. Gr. VI, 198: add. Geminus l. c. p. 227, 28: ἀλλὰ σὺ μὲν ὄπτορος καὶ γὰρ γίνομαι κατὰ τὸν σὸν ποιητὴν, εἰ μὴ ἔξ ἀμφοτέρω γε ἤδη πεφύρασαι, πήλιος ὦν τὰ γραμματικά.

**) ἰχθύας Z. ἐπὶ κτλ. Z om.

Past.	Leutsch.	Past.	Leutsch.	Past.	Leutsch.	Past.	Leutsch.
XVII,29	XV,36	XVII,86	XVI,88	XVIII,42	XVI,42	XVIII,98	XVI,83
30	37	87	89	43	39 ^a	99	MP.III,20
31	38	88	90	44	43	100	XVI,84
32	39	89	91	45	44 ^a	XIX,1	85
33	MP.II,81	90	92	46	44	2	86
34	XV,41	91	93	47	45	3	87
35	42	92	94	48	46	4	MP.III,10
36	43	93	94 ^a	49	46 ^a	5	XVI,88
37	44	94	95	50	47	6	MP.III,24
38	45	95	96	51	48	7	MP.III,6
39	MP.II,80	96	97	52	49	8	XVI,89
40	MP.II,82	97	98	53	49 ^a	9	90
41	XV,46	98	99	54	49 ^b	10	MP.III,9
42	48	99	100	55	49 ^c	11	XVI,91
43	49	100	XVI,1	56	50	12	MP.III,25
44	50	XVIII,1	2	57	51	13	XVI,92
45	51	2	4	58	52	14	93
46	53	3	5	59	53	15	MP.III,19
47	54	4	6	60	54	16	XVI,94
48	55	5	7	61	55	17	95
49	56	6	8	62	56	18	MP.III,15
50	MP.II,83	7	9	63	57	19	MP.III,12
51	MP.II,86	8	10	64	58	19	XVI,97
52	MP.II,87	9	11	65	57 ^b	20	99
53	XV,61	10	12	66	59	21	100
54	MP.II,88	11	13	67	60	22	XVII,1
55	XV,57	12	14	68	61	23	2
56	58	13	15	69	MP.II,98	24	3
57	65	14	16	70	XVI,62	25	4
58	62	15	17	71	63	26	5
59	64	16	17 ^a	72	64	27	6
60	63	17	18	73	65	28	7
61	66	18	19	74	66	29	8
62	67	19	19 ^a	75	67	30	9
63	68	20	20	76	68	31	10
64	MP.II,91	21	19 ^a	77	69	32	11
65	XV,69	22	21	78	70	33	12
66	70	23	22	79	71	34	MP.III,1
67	71	24	23	80	72	35	XVII,13
68	72	25	24	81	60 ^a	36	MP.III,11
69,70	73	26	25	82	73	37	XVII,14
71	74	27	MP.II,95	83	MP.II,97	38	15
72	77	28	XVI,26	84	XVI,74	39	16
73	75	29	27	85	MP.II,96	40	17
74	76	30	28	86	XVI,75	41	18
75	78	31	31	87	76	42	19
76	81 ^b	32	32	88	MP.III,17	43	20
77	79	33	33	89	XVI,77	44	MP.II,100
78	80	34	34	90	78	45	MP.III,2
79	81	35	35	91	MP.III,13	46	MP.III,4
80	83	36	35 ^a	92	XVI,79	47	MP.III,22
81	84	37	36	93	80	48	MP.III,16
82	84 ^a	38	38	94	MP.III,7	49	XVII,21
83	85	39	39	95	XVI,81	50	22
84	85 ^c	40	40	96	MP.III,3	51	23
85	86	41	41	97	XVI,82	52	24

Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.	Pant.	Leutsch.
XIX,53	XVII,25	XIX,89	XVII,59	XX,36	XVII,100	XX,83	84-XVIII,32
54	26	90	60	37	XVIII,1	85	33
55	28	91	61	38	MPIII,38	86	MPIII,45
56	MP.III,26	92,93	62	39	XVIII,2	87	XVIII,35
57	XVII,29	94	63	40	3	88	36
58	MP.III,27	95	64	41	4	89	37
59	XVII,30	96,97	65	42	4 ^b	90	38
60	MP.III,28	98	69 ^a	43	4 ^c	91	39
61	XVII,31	99	68 ^a	44	MPIII,42	92	41.
62	32	100	66 ^b	45	XVIII,5	93	40
63	33	XX,1	66	46	6	94	42
64	34	2	67	47	7	95	43
65	35	3	68	48	7 ^a	96	44
66	36	4	69	49	7 ^b	97	45
67	38	5	70	50	7 ^d	98	46
68	39	6	71	51,52	8	99	47
69	MP.III,29	7	72	53	9	100	48
70	XVII,37	8	73	54	MPIII,43	XXI,1	MPIII,48
71	MP.III,21	9	74	55	XVIII,10	2	XVIII,52
72	XVII,40	10	75	56	11	3	49
73	41	11	76	57	8 ^b	4	51
74	42	12	77	58	12	5	MPIII,49
75	43 ^b	13	78	59	13	6	XVIII,53
76	44	14	79	60	14	7	55
77	43	15	80	61	15	8	56
78	45	16	80 ^b	62	16	9	56 ^d
79	47	17	MPIII,35	63,64	17	10	57 ^g
80	48	18	XVII,81	65	18	11	MPIII,50
81	MP.III,31	19	MPIII,36	66	19	12	XVIII,57
82	XVII,47 ^a	20	XVII,82	67	20	13	59
83	47 ^b	21	84	68	21	14	60
84	47 ^c	22	MPIII,37	69	21 ^a	15	58 ^a
85	49	23	XVII,83	70	22	16	62 ^a
76	50	24	86	71	23	17	61
77	52	25	86 ^d	72	24	18	62
78	53	26	86 ^c	73	25	19	63
79,80	53 ^a	27	87	74	26	20	65
81	53 ^c	28	88	75	27	21	MPIII,51
82	54	29	89	76	28	22	XVIII,66
83	55	30	90	77	29	23	64
84	66 ^c	31	91	78	30	24	67
85	MP.III,39	32	94	79	31	25	68
86	XVII,56	33	95	80	34 ^b	26	70
87	57	34	97	81	MPIII,47	27	71
88	58	35	98	82	MPIII,45		

INDEX PROVERBIORUM.

DV significat Diogenianum e codice Vindobonensi editum, GCL Gregorium Cyprium Leidensem, GCM Gregorium Cyprium Mosquensem, M Macarium, A Aesopum, Ap Apostolium, MP Mantissam Proverbiorum.

Ceterum etiam hoc loco moneo, neglegentia hoc in opere ni fallor excusabili inde a litera K in annotationibus ad Diogenianum, Gregorium Cyprium et Macarium Apostolii proverbialia falsis numeris indicata esse. Quod damnum ut quantum per me fieri posset resarcire, in hoc indice iis proverbiiis, ad quae in annotationibus falsi istius numeri adscripti sunt, rectos adieci.

- ἂν σοι λογιζόμενον* Ap I 4.
ἀβυσσίνιστος ἄνθρωπος εἶ Ap I 3
ἀβροδιώτης βίος ann. DV I 2
Ἄβρωνος βίος Ap I 4
Ἄβυδηνῶν ἐπιφόρημα DV I 1
Ἄβυθός ἐστιν Ap I 2
ἀγαθὴ Κιλλικῶν GCM I 5
ἀγαθὴ καὶ μῦζα μετ' ἕτερον DV I 4
ἀγαθὴς γυναικός Ap I 27a
ἀγαθὴ τύχη n. cr. Ap II 53
ἀγαθοὶ δ' ἀριθάνειες ἄνθρωποι DV I 9
ἀγαθοὶ τὸ κικόν Ap I 27e
ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ Ap I 27f
ἀγαθὸς ψάλτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός Ap I 9
ἀγαθοῦ δαίμονος Ap I 10
ἀγαθῶν ἀγαθὰ M I 5
ἀγαθῶν ἀγαθίδεις GCL I 36
ἀγαθῶν ἄραται ann. GCL I 36
Ἀγαθύνειος αὐλητής DV I 6
ἀγαθῶν θάλασσο DV I 8
ἀγαθῶν θησαυρός DV I 8
ἀγαθῶν μηχανημάτων DV I 8
ἀγαθῶν ποτότος Ap I 5
ἀγαθῶν σωρός M I 10
ἀγάλαμα Ἑκάτης M I 18
Ἀγαμειμόνεια φέρτατος GCL I 30
Ἀγαμειμόνιος τράπεζα ann. DV I 5
Ἀγαμειμόνος δαίς ann. DV I 5
Ἀγαμειμόνος θυσία DV I 5
ἀγάπα τῶν ὑπερχόντων Ap I 27g
ἂν γὰρ οἱ φίλοι Ap I 27d
ἄγει δὲ πρὸς φῶς Ap I 27b
ἀγίλασιοι πέτρα DV I 7
ἀγέτω θεός, οὐ Ap I 27c
ἀγνομέτητος μηδεὶς εἰς αἶω Ap I 22
ἀγναπτότατος βίωτος αἰὼς Ap I 23
ἀγνή γάμον Ap I 19
ἀγνοεὶ δ' ἀράγη παιδὸς ὡς παιδεύεται.
θρίψασα γὰρ τίθνηται πρὸς τοῦ εὐ-
τάτου DV I 70
ἀγνότερος πηθαλίον DV I 10
ἀγνώεις τις ἐστ' Ap I 25b
ἀγόμενος διὰ φρατίων κίων M I 15
ἀγορὰ Κιρκώπων DV I 3
ἀγορὰ λυκτεῖος M I 11
ἀγούσαι ἰορτήν οἱ κλίπται Ap I 18a
ἀγρία μέλιττα M I 24
ἀγροαῖος εἰμι τὴν σπάφην σπάφην λέγων
Ap I 24a.
ἀγροαῖον μὴ καταφρόνεις ἕτερος Ap I 24
ἀγρός ἡ πόλις DV I 66
ἀγορῶν πύγη M I 3
Ἀγυθός ἐστι Προσόκου Ap I 19
ἀγνήτης εἶ Ap I 19a
ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοτος ἀθλητοῦ μένει
ἄληθ M I 16
ἀγὼν οὐ δέχεται σήψεις Ap I 25
ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμίνει GCL I 11
ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φ-
λία GCL I 10
ἀγνοζόμενος ἔπερ οὐ Ap I 25a
ἄδακρος πόλεμος GCM I 14
ἀδακνήτης ἐστὶ τῆς Ap I 34f
ἀδδηφάγον ἄγμα Ap I 37
ἀδδηφάγον πενηκόντορον Ap I 37
ἀδδηφάγος λύχνος Ap I 37

- ἀδελφός τριτάτος* Ap I 37
ἀδελφός δέος DV I 13
ἄδεις ἔγωγ Ap I 32 VIII 39
ἄδεις πρὸς κοφίνην Ap I 33
ἄδεις ὡσπερ εἰς Ἀήλον πλίαν GCM I 10
ἀδελφός ἀνδρι παρσίη DV I 91
ἀδελφός παρσίη M I 29
αἰ δὲ μελίτα Ap I 34a
αἰ δὲ χειρὶ τὰν Ap I 36a
ἀδικεῖ τοὺς ἀγαθοὺς Ap I 34a
ἀδικεῖται μοι πλούσιος Ap I 34c
ἄδικος δικαστής, μεμολυσμένη Ap I 34b
ἀδικῶς μὴ κτῶ Ap I 34g
Ἀδμήτου μίλος Ap III 82
Ἰδίου πρωτιῶ περιπίσιος DV I 97
Ἀδράστια Νίμειος M I 28
ἀδύνατα θηρῆς M I 26
ἀδύνατόν ἐστι τάνουτα Ap I 34c
Ἀδωνίδος κήποι DV I 12. Ap VIII 53
αἰεὶ γὰρ ἀνδρα Ap I 38b
αἰεὶ γὰρ ἀπονοια Ap I 38a
αἰεὶ γὰρ ἐν πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι
 GCM I 18
αἰεὶ γὰρ τὰ ἰσταντία Ap I 38a
αἰεὶ γεωμῶρος εἰς τίωτα πλούσιος GCL
 I, 28
αἰεὶ γεωργός εἰς τίωτα πλούσιος M I 34
 Ap I 39
ἄϊδε τὰ Τίλληρος M I 56
αἰεὶ Διὸς κρείσσων Ap I 38c
αἰεὶ Διὸς κρείσσων Ap I 38a
αἰεὶ ἐν πάσιος Ap I 38a
αἰεὶ κολοῖός πρὸς κολοῖόν GCL I 7
αἰεὶ Ἀσσοντινοὶ περὶ τοὺς κρατήρας M I 33
αἰεὶ με τισούτοι πολίμιοι δεικωκον GCM
 I 23
αἰεὶ νομίζονθ' οἱ Ap I 38c
αἰεὶ τὰ πέρουσι βελτίω GCL I 17
αἰεὶ τις ἐν Κιδύωνος M I 32
αἰεὶ τοκς μικροὺς Ap I 40a
αἰεὶ τὸ λυποῦν Ap I 38e
αἰεὶ τὸν ἔμοιον ἄγει θεὸς εἰς τὸν ἔμοιον
 GCL I 7 Ap XII, 68
αἰεὶ τὸ πλοῦτεν Ap I 38i
αἰεὶ τρεῖς ἔ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι
 M I 38
αἰεὶ φέρει τι Ἀσβήη καπὸν GCM I 27
ἄλλipton οὐδὲν πάντα Ap I 38g
ἀτρα δέγειν ann. GCM III 17
ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις GCL I 9
ἀετὸν κύνθαρως μιμύεται DV I 65
 MP I 2
ἀετὸν κορώνη ἱρσαχλειτ Ap I 42
ἀετὸς εἰς θηγαν Ap I 47a
ἀετὸς ἐν κορηγί οὐχ ἵπταται M I 41
ἀετὸς ἐν νεφέλαις GCM I 20
ἀετὸς Θρηπίας ἐρηγῆ GCM I 24
ἀετὸς μίας οὐ θηραῖες Ap I 44
ἀετοῦ γήρας, κορυδου νότιης GCL I 2
Ἀζάνια καπὰ M I 44.
ἄζηλος πλοῦτος ὅτι τυφλός Ap I 53
ἀπθῶεις λήσχεις ἱρακθῆμεται GCM II
 29 Ap XVI 37
ἀρμύζεσθαι μοι δοκεῖς Ap I 51
ἀθανασία δ' οὐκ Ap I 57b
ἀθάνατόν ἐστι Ap I 57a
Ἀθηναίων δευβουλία MP I 3
Ἀθηναῖ τὸν αἰλουρον DV I 63
*ἀθυμοῖντες ἄνδρες οὐκω τρόπαιοι ἱστη-
 σαν* M I 74
ἀθύρωτον στόμα Ap I 56
Ἄθως καλύπτει πλεονεργὰ Ἀθηναίας βοός
 GCM I 70
αἶαι, τόδ' ἦδη MP I 4
ἄϊνωτόν γίλωσ DV I 17
αἶ γὰρ ἄτερ Ap I 60b
αἰγιαλῶ λαλιεῖς DV I 14
Αἰγίτες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι DV I 21
αἰρηθάλον τολμηρότερος Ap I 76
Αἰγιστίου πῆδημα Ap I 58b
αἰγὸς τρόπον Ap I 60
Αἰγύπτου γάμος M I 48
αἰ δευτεραί πως Ap I 58c
αἰδομένων ἀνδρῶν Ap I 63a
Ἄϊδος κνηνῆ DV I 16 Ap XV 85
ἄϊδος παρὰ πᾶσιον Ap I 60a
αἰδώς γὰρ ἐν MP I 5
αἰδώς ἐν ὀφθαλμοκς DV I 69
αἰεὶ γίροντι τίαν ποτιβάλλειν κοίρηγ
 GCL I 52
αἰεὶ τὰ πέρουσι βελτίω Ap I 67a
*αἰεὶ τοι τὸν ἔμοιον ἄγει θεὸς εἰς τὸν
 ἔμοιον καὶ ποιετ γεωργιμον* MP I 6
αἰ ἐκ φίλων Ap I 67g
αἰ ἐν Ἰδίου τρακαῖδες M I 61
αἰ ἱπικωνεῖς τύχα Ap I 67f
αἰτίων χάριν ἱκτίω Ap I 78
Αἰωνιαῖς ἄλλος Ap I 67
αἰδῆρα ἠγνεμον ἱρίσιος DV I 15
αἰδῆς πέλος Ap I 81
Αἰθιοπα ἔρητιν M V 50
Αἰθιοπα σμήχην DV I 19
Αἰθιοπι ἠ ὄψις Ap VI 90
Αἰθιοπ οὐ λευκαίνεται Ap I 68
αἰ Ἰβουον γίρανοι M I 50
αἰ λαχάνων προσθήμα DV I 68
αἰμασι κλαίειν GCL I 14
αἰ μὲν ποδήγεος Ap I 83c
αἰ μὲν τῆς ἀρετῆς Ap I 83a
αἰ μὲν χελιδόνες Ap I 60c
αἰνῶ διδάξαι δ' Ap I 83a
*αἰεὶ οὐκω τέτονον, ἱερφος δ' ἐπὶ δώ-
 ματι παίζει* M I 54
αἰεὶ Σκυριῦ DV I 62

- αἶψά τήν θάλασσαν DV I 87
 αἶψά τήν μάχισσαν GCM I 13
 Αἰωνός Ap I 67
 αἰ Οὐδίοδος ἀρά DV I 67
 αἰολος ἀνήρ εἰς βόθρον ἱκνείται Ap I 83
 αἰπόλος ἐν καίματι GCL II 63
 αἰ πορηαὶ ἱλιπείες Ap I 67^b 83^b
 αἶρε δάκτυλον Ap I 75
 αἶρεν ἔξω πόδα αἰτίας Ap I 65
 αἶρεν ἔξω πόδα πηλοῦ GCM II 32
 αἶρεν μασχάλην GCL I 6
 αἶρε πλῆκτρον Ap I 64
 αἶρετώτερον καλόν Ap I 67^c
 αἰρήσω τάχα Ap I 67^b
 αἰρούντες ἡγήμεθα GCL I 43
 αἰ συμφοραὶ τῶν Ap I 67^c
 αἰσχρόν τοι δρῶν τε Ap I 72
 αἰσχρὴν πόλεως πολίτου ἡμαρτία Ap I 70
 αἰσχίνομαι τὴν φιλότητα γηφύοικων Ap I 67^d
 Αἰσώπειον αἶμα DV I 20 Ap I 73
 αἶψαι καὶ τοῖς ἀνδράσινας ἄλφια Ap I 66
 Αἰτναῖον κίνθουα GCM II 24
 αἰ Χάρτης ὑποσχόσις DV I 60 Ap XVIII 13 MP I 7
 αἰ Χάρτες γυναιὶ GCM I 33
 αἰ Χάρτες οὐκ ἐν ὄρασι Ap I 82^a
 Ἀκαδημηθῆεν ἦεις Ap II 1
 ἄκαμος εἶνος· οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει GCL I 40
 ἀκάνθιος τέτιξ DV I 22 Ap XVI, 33
 ἀκακῶν ὄνομασι δώδοι M VI 43
 ἀκαρπώτος ἀγρίπου DV I 71
 ἀκαρπώτερος Ἀδώνιδος κήπου M I 63
 Ἀκισίας ἕσαστο DV I 23
 Ἀκισοκίου καὶ Ἐλικῆνος ἔργα DV I 26
 Ἀκισοαίου σιλήνη Ap I 90 XVI 44
 ἀκίφωλος μῦθος GCL I 46
 ἀκίχητα κινεῖς DV I, 25 Ap II 3 XI 44
 ἄκισ ποταμός Ap I 96
 ἄκισος μετ' Ἀντιστήρια Ap II 4
 ἀκίχητα δώδεκας Ap XVI 60^b
 ἀκίχασθαι DV I 24 Ap I 51
 ἀκλήτῃ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι GCM I 78
 ἀκμή καλεῖ GCM II 33
 ἀκμων μίγματος· οὐ φοβεῖται τοῖς φόφοις Ap II 6
 ἀκόνην σιτίεις DV I 28 Ap II 8
 ἀκονεῖ πράττειν Ap XV 19^a
 ἄκουε τάπῳ καρδίας M I 65
 ἀκονεῖτε λέως, Σουσαρίων Ap I 98^a
 ἄκουε τοῦ τέτιγμα ὄτα ἔχοντος Ap I 93
 ἀκούσατε νῆοι γέροντες Ap I 98
 ἀκουσον ὡς σοι Ap I 98^b
 ἀκρίς δρεκίνητος Ap I 95
 ἄκρον λῦβε καὶ μίσρον ζεῖς DV I 27
 ἄκρον ἄφασθαι· δασύτιον DV I 29
 ἄκρον δ' ἡμαρτῶν Ap II 7^a
 ἄκρον μὲν ὡς Ζεὺς οἶδεν Ap II 7
 ἀλύθεια ὁτῶν ἰστέριος Ap II 52^c
 ἄλυ· καὶ ἄναμον GCM I 11
 ἄλας ἄγων καθύπευθε Ap II 9
 ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειεν GCM II 25
 ἀλεκτρονὶν ἐπιπηδῶ Ap II 13
 ἀληθιστέρα τῶν ἐπὶ Σάγγρα M I 84
 ἀληθιστέος βίος GCM I 21 MP I 35
 ἀλευεῖς πλῆγεις νοῦν οἴσει DV I 61
 ἄλις θρόνος GCL I 39
 ἀλιτήριος εἶ Ap II 19
 Ἀληθιστέος ἀναβίσιος Ap II 38
 Ἀληθιστέος ἀνθρώπα Ap II 38
 ἀλκονοτίδας ἡμέρας ἄγεις Ap II 20
 ἄλλα γὰρ εἰδυμένους ἄνδρες οὐκ ἔπαυον ἔστησαν MP I 9
 ἄλλα μὲν Λευκάδος ἄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λευκῶν DV I 33
 ἄλλα πάντα μὲν Ap II 52^b
 ἄλλ' εἰ χεῖρας Ap II 50^c
 ἄλλ' ἐν γε χεῖρα Ap II 8^a
 ἄλλ' ἔπου γάρας τρέποις M I 89
 ἄλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος Ap II 52^c
 ἄλλ' ἔσθ' φίλος ἄμην Ap II 52^d
 ἄλλ' ἢ λυκοῦ τὰς αἰγὰς αἰκάλλεις μόλων M I 79
 ἄλλην θρῦν βαλάνιζε GCL I 5
 ἄλλην μὲν ἱερτοῦμεν, ἢ δ' ἱεραῖς DV I 34
 ἄλλη τορῆλη Ap II 48
 ἄλλο γένος κώπης Ap II 47
 ἄλλο γλαεῖ ἄλλο πορῶνη φθίγγεται DV I 31
 ἄλλ' οἱ κακῶς Ap II 37^a
 ἄλλοι κάμον ἄλλοι ὄνατα DV I 30
 ἄλλ' οἶμαι τὸ μῆλλον Ap II 50^b
 ἄλλοισι μὲν γλώσσα, ἄλλοισι δὲ γαμφοῖς GCM I 38
 ἄλλοι σπείρουσιν, ἄλλοι δ' ἀμύσουται GCM I 53
 ἄλλος βίος ἄλλη διαίτα M I 86
 ἄλλος οὔτος Ἡμυκλῆς GCL I 38
 ἄλλοτ' ἄλλοται πρῶται MP I 10
 ἄλλοτε δ' ἄλλοτον τέλειθιν καὶ χῶρε ἐπεσθαι GCL I 4
 ἄλλοτε μὲν τε κικῶ MP I 11
 ἄλλοτε μηρακῆ πῆλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ GCM I 59
 ἀλλότῃμα βάλλειν Ap II 49
 ἀλλότριον ἀμῆς θῆρος M I 81 ann. DV II 78
 ἄλλ' οὐ γὰρ οὐτός Ap XIII 59^g
 ἄλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμῶν τὰς ἐπινοίας Ap II 44
 ἄλλ' οὐ Ζεὺς Ap II 52^b

ἀλλ' οὐκ ἀθίως ἀλώπηξ Ap II 45
 ἀλλ' οὐ λαγοῦσ' ἔπαις ἐν τῷ γράμματι
 Ap II 52
 ἀλλ' οὐκ ὄψως ἔμα Ap XII 51h
 ἀλλ' οὐ τὸ μέγα Ap II 47a
 ἄλλων κενός αὐτός ἔλασι βρῶν Ap
 II 26
 ἄλλως ἄθεις GCL I 47
 ἄλλως ἀναλίσκες ὕδαρ M I 76
 ἄλμην τοι κωαῖς πρὶν τοὺς ἰχθύας ἔλοι
 Ap XIV 87
 ἄλμην οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ GCM I 25
 ἀλμυρὰν ἀσοῖν ἀπεκλύσαιο ποτίμω λόγῳ
 Ap II 14
 ἀλμυρὸν γενετήριμα ἔμβλεπε πόρῳ Ap
 II 23
 ἀλόγιστός ἐσσι. πῶς Ap II 50a
 ἄλοιν διασηχθεῖς ὄνατ' ἂν οὔτοι Ap
 II 34
 ἄλων δὲ φόρος ἔσθην ἤλθεν ἐνθ' ἔβη
 GCM I 81 MP I 12
 ἀλώνητον ἀνδράποδον DV I 59
 ἄλων μέδωνον ἀποραγῶν GCL I 23
 ἀλωπεκῆ M VIII 16
 ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑστῶν ἀλώπεκα DV I 32
 ἀλώπηξ θωροδοκεῖται Ap II 17
 ἀλώπηξ οὐ θωροδοκεῖται GCM I 26
 ἀλώπηξ τὴν βοῦν ἱλαύνει DV I 75
 ἄμα δίδου καὶ λάμβανε GCM I 60
 ἀμαθιστερόν πως ἐπέε καὶ σοφιστερόν
 λέγε Ap II 64a
 ἀμαθὴς ἀνευρίδα περιθίμενος πᾶσι ταύ-
 την ἰδίειν Ap II 75
 ἀμαθίαν ὅς φησιν Ap II 70c
 ἀμαθία τε μετὰ Ap II 70b
 Ἄματα τῆν Ἀθηναίων μετῆλθεν Ap II 54
 Ἀμαλθίας κίρας GCL I 8 Ap XVI 97
 ἄμαξα τὸν βοῦν ἔλασι GCM I 74 ann.
 MP III 14
 ἀμαξίατα ἄμματα GCM I 75 Ap XIV 4
 ἀμαρτεῖνοὺκ ἔνεστι δις ἐν πολέμῳ Ap II 64
 ἀμαρτίης αἰτίη Ap II 59
 ἄμας ἀπῆττον, οἳ δ' ἀπηρεοῦντο σνά-
 φας GCM I 42
 ἄμεινον δικαίως κέρναιτα Ap II 70a
 ἄμεινον ἐν μικροῖς Ap II 70c
 ἄμεινον τῆ ἀληθείας Ap II 68a
 ἄμεινῶν οἰωνῶν τυχεῖν DV I 35
 Ἄμελοῦς γυναικί Ap II 69
 ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον DV I 36
 ἄ μὴ δαί πνίειν Ap II 53a
 ἄμ' ἠλέηται καὶ τίθημεν ἡ χίρις DV I 39
 ἀμῆχανον δ' ἐν εὐπρωγίαις Ap II 74a
 ἀμῆχανον μακρὰν συνήθειαν Ap II 53b
 ἀμῆχανῶν δ' ἔργω Ap II 70a
 ἄμματα πλείους Ap II 61
 ἄμμις ποτ' ἤμεις GCL I 16 Ap II 72

ἄμρον μετρεῖν DV I 15 38 MP I 13
 ἀμνία θερίζειν Ap II 65
 ἀμνούστερος Λεβηθρίων DV I 37 Ap
 X 50
 ἀμύνει ὡς ἵουεν ἡ πάγη Ap II 74
 Ἄμυρος μαίνεται M I 95 Ap II 60
 ἀμυστι πίνειν Ap II 62
 ἀμφοθαλῆς Ἔρως ἴστιν ἐν ὕμνῳ Ap II 58
 ἀμφοθέτω ἔπαις Ap II 57
 Ἄμφιδρομίαν ἄγειν Ap II 56
 Ἄμφικτυονικὸν συνίδριον Ap II 70
 ἀμφίμακρός ἴστι Ap II 70f
 ἀμφοῖν χερούς M I 98
 ἀμφοτέρως ὠπτεῖν DV I 50
 ἀμφοὶ τῷ χεῖρι MP I 14
 ἀναβάδην ἀναπαύομαι Ap III 21a
 ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται GCM I 50
 Ἄναγυράσιος δαίμων II 96
 ἀνάγυρον κενεῖς GCM I 22 Ap IX 99
 ἀναίμακτον ἴσθησι τρέψεται Ap III 21
 ἀναίσχυτος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος
 Ap II 79
 ἀνακνηβαλιάζεις τοῖς δίφρους Ap III 2b
 ἀναλογία Ap I 58a
 ἀναμιεῖ ἀγκύλων ἱκπότης Ap II 100c
 ἀνά ροὺν χωρεῖν MP I 15
 ἀναρχίας γὰρ μετῶν Ap II 79a
 ἀνάστα δ βασιλεῦ Ap II 84b
 ἀνδραποδάδης θραξ Ap II 83
 ἀνδρῶντα γαργαλιζέει Ap II 84
 ἀνδρῶντα περιβύσσομεν Ap XI 95
 ἀνδρῶς μὲν ἐπὶ Ap II 98c
 ἀνδρῶς σφουρήλατος GCL I 34
 ἀνδρὶ Λυδῷ πρῶγματα οὐκ ἦν, ἀλλ'
 αὐτὸς ἔξελθὼν ἐπρίατο DV I 42
 ἀνδρὶ πεινῶντι κλιπτεῖν ἴσ' ἀναγκάσις
 ἔχον M II 14
 ἀνδρὶ σοφῷ πῶσα Ap II 84c
 ἀνδρὸς γέροντος αἰ γνάθοι βακτηρία
 DV I 44
 ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφίς τὸ κρανίον
 GCM I 39
 ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' ἐς πυγὴν ὀρῶν
 Ap II 84a
 ἀνδρὸς διαφέρε τοῦτ' Ap II 98a
 ἀνδρὸς δ' ὄνος ἔδειξε νόον ann. M VII 97
 ἀνδρὸς δ' ἐπύροκου γενεῆ μετόπισθεν
 ἄμεινων Ap II 84a
 ἀνδρὸς κωαῖς πρῶσσοντος ἱεροθῶν φίλοι
 DV I 45
 ἀνδρὸς μελιότος μὴ κοινάτοι Ap III 21c
 ἀνδρὸς ἐπ' ἰσθλοῦ Ap III 21b
 ἀνδρῶν τὰδ ἴστιν Ap II 98b
 ἀνέλπιστον βιον ζῆς Ap II 91
 ἀνεμὸν δικτύω θηράς Ap III 13
 ἀνεμος ὀρηθίας M VIII 81
 ἀνέμου παιδίον DV I 47

- ἀνίμους γεωργεῖν DV I 51 MP I 17
 ἀνίμω διαλίγη DV I 14
 ἀνίμων σιτίους γινώσκουσιν οἱ ἰγγώριω
 Ap III 9^a
 ἀνευθεῖς ὁ θεός Ap II 93^a
 ἀνεπαρίμωτον M II 9 Ap III 19
 ἀνεψίφθω κίβος M II 8
 ἀνευ ἀπό μειζονος ἀνδρός Ap III 15
 ἀνευ γὰρ ἀναγκαίης Ap II 87^a
 ἀνευ δὲ χαλκοῦ Φοῖβος οὐ πατεῖσται.
 A I
 ἀνευ ἔλλου μὴ βιάζει Ap III 16
 ἀνευ τύχης γὰρ Ap II 93^b
 ἀνεωγμένα Μουσῶν θύραι GCL I 24
 ἀν ἡ λεοντῆ μὴ ἔικηται, τὴν ἀλωπε-
 κῆν πρόραπον GCM I 83
 ἀνήρ ἀγαθὸς πλοῦτω Ap II 84^c
 ἀνήρ ἀτεχνῆς τοῖς πᾶσιν ἔστι δοῦλος
 Ap II 97
 ἀνήρ γὰρ ὅστις Ap III 2^a
 ἀνήρ γὰρ χρηστός Ap II 100^a
 ἀνήρ δὲ φειγῶν οὐ μένει λίμης κτίπων
 DV I 41
 ἀνήρ εἰς Λακεδαιμονία Ap III 24^a
 ἀνήρ ὁ φείγων καὶ πάλιν μαχέσεται
 Ap III 19^a
 ἀνήρ πανούργος πρῶτον Ap III 1^a
 ἀνήρ ὑπνώδης εὐρίτης Ap II 100^a
 ἀνήρ φιλοπόματος Ap II 100^c
 ἀνθιε πρὸς ἐπιστήμην Ap II 88^a
 ἀνθρακίς ὁ θησαυρὸς DV I 52
 ἀνθρωπίνως δεῖ τὰς Ap III 1^c
 ἀνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον DV I 46
 ἀνθρωπος Ἐφρίπος GCM I 76
 ἀνθρωπος ὢν ἵπτικας Ap II 100^b
 ἀνθρωπος ὢν μίσησο Ap III 8
 ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβυίων ἐκὶ τὸ στίγος
 DV I 49
 ἀνίπτοις χερσὶν DV I 18
 ἀν μὴ καθάρης κultureς οὐ μὴ φύγης
 Ap III 23^a
 ἀν μὴ παρῆ κρίας τάρχιος στερεῖτον
 DV I 40
 ἀνόητος νοιτὸς ἴκων δεικνύει τὴν ἐκυ-
 τοῦ ροσσάν Ap III 17
 ἄνοια θνητῶς Ap III 22^a
 ἀνοίκιον ἐν τῷ Ap II 97^a
 ἀν οἶνον αἰετῆ κορυδύλους αὐτῷ δίδου
 GCL I 47
 ἄνος ὁ μακρὸς Ap III 4
 ἀν πολλὰ βάλλης ἄλλοι' ἄλλοιτο βαλεῖς
 Ap II 87 MP I 18
 ἀν στρουθὸς ἐκ χύρακας Ap III 12^a
 ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες DV I 77
 ἀντ' εὐεργιστῆς Ἀγαμίκνονα δῆσαν
 Ἀγαῖοι M II 4
 ἀντης ποτὸς Ap III 12
 ἀντι πατρὸς κινὸς ὄν ἀπατεῖς GCL I 57
 ἀντιματῆροσιν MP II 8
 Ἀντιόπης θῆνος Ap III 1
 ἀντιπελαγοῦσιν DV I 48 Ap XIV 15
 ἀντι πέρχης σκορηῖον DV I 43
 ἀν τὸ πρᾶξῆς Ap III 1^b
 ἀντι χαρίεντος λατροῦ κακὸς ποιητῆς
 καλεῖσθαι ἐπιθυμῆς Ap II 80
 ἀν τοὺς φίλους μισῶμεν, τί ποιήσωμεν
 τοὺς μισοῦντας Ap II 84
 Ἀντρώμιος ἔνος M II 3
 ἀν χαλδῶ παροικίῃς ὑποπαύξων μα-
 θήσῃ Ap II 94
 ἄνω κάτω πάντα GCL I 61
 ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγάς GCM I
 28 MP I 20
 ἄξια ἡ κίων τοῦ θρόνου Ap III 28
 ἄξιον δὲ ἔστιν Ap III 29^a
 ἄξιον τοῦτοις ἵκανεῖν Ap III 29^c
 ἄξιος εἰ τῆς ἐν Ἄργεῖ ἀσπίδος DV I 53
 ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός Ap III 29
 ἄξιος ὀβελίσσου Ap III 27^a
 ἄξιος οὐδὲ ἴσος μοῦνον n. cr. III 25
 ἄξιος τοῦ παντός GCL I 51
 ἄξιος τραχὺς DV I 54. 99
 ἄξιωμα μίγαστόν ἔστιν Ap III 29^a
 ἄξιως οὐδεὶς τὸν Ap III 29^b
 ἄξιων μίθην Ap III 29^c
 ἄκαρτε με εἰς λατομίας MP I 21
 ἄκαρτε μῶσων' ἀπὸ κώκης Ap III 59
 ἄκαρτε ἔστιν ἐν χιμῶν Ap III 59^a
 ἄκαρτ' ἐς κόρακας M II 24
 ἀκαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελετίου
 Ap III 30
 ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύσται Ap
 III 37
 ἀκαλοὶ θερμολουσίαις, ἄβροὶ μελθα-
 κευσίαις n. cr. GCM I 86 Ap III 35
 ἀκαλώτερος τρήγρου ann. Ap XV 81^a
 ἀπανθ' ὁ λμός Ap III 59^c
 ἀπανθ' ὄμοσα καὶ Ροδῶνας ἡ καλὴ Ap
 III 43
 ἄπαντα βρωτὰ τοῖς πολιορκουμένοις Ap
 III 58^a
 ἄπαντα δοῦλα τοῦ Ap III 63^b
 ἄπαντα τὰ ζῶα Ap III 64^a
 ἄπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσι πρῆξι
 M II 25 Ap III 31^a
 ἄπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὐνοία GCM I 63
 ἄπαν τὸ λυκοῖν Ap III 63^a
 ἄπαντα τῷ πλουτεῖν Ap III 43^a
 ἄπαντ' ἐν ἀνθρώποις Ap III 64^b
 ἄπαντ' ἱρῆεις καὶ Ap III 64^a
 ἄπασαν τὴν οἰσίαν ἡμφίμοτος Ap III 44
 ἄπας ἔχθρος τραχὺς DV I 81
 ἄπας μὲν ἀγρ Ap III 59^b
 ἄπας ὁ ὑπὸ Ap III 63^d

αὐ πάροχτος ὄψ' Ap III 63c
 ἀπάτη γὰρ εὐφραίνει Ap III 60a
 ἀπειλόουσαν τῶν ἁμαρτῶν τὰ τῆς μή-
 μες Ap III 42
 Ἀπίλλης ὁ ἠαρχαίος Ap III 65a
 ἄπειρ οἱ γένης Ap III 46
 ἄπειρ τὴν γλαυκὴν θηρῶν DV I 58
 ἀπηγήτησε κεραυνῷ βολῆ πρὸς ὑπέριτα-
 τον ἄτης DV I 57
 Ἀπίδων πανδαυῖα Ap III 40
 ἀπίων ἐς Ἀπατορήμα ἐπατήνης Θαργη-
 λῶτα Ap III 31
 ἀπλά γὰρ ἴσται Ap III 60a
 ἀπληστον τὸ δια Ap III 45a
 ἀπληστος κίθος GCL I 19
 ἀπλοῦν θύλακον πατεῖ Ap III 55a
 ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Ap
 III 62
 ἄπλυτον πάγων ἔχεις Ap III 53
 ἀπνοια ἔχινου Ap III 32
 ἀπὸ βαλβιδος GCL I 56
 ἀπὸ γλυκῆς ὑπάρχεις Ap III 36
 ἀπὸ γλώττης φίλος Ap III 51a
 ἀπὸ γράμμης M II 18
 ἀπὸ Δαίου ἐπὶ Φρύγιον Ap III 61
 ἀπ' οἴνοχοις σπάσον Ap III 67
 ἀπὸ καλοῦ ἔθλου κἂν ἀπύξασθαι Ap
 III 34
 ἀπὸ καταδυομένης M II 27
 ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα DV I 74
 ἀπόλεμος Ap III 49
 ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι Ap
 III 50
 Ἀπολλων ὡς δυσάρεστον Ap III 60g
 ἀπόλοος Ἀλάτου DV I 79
 ἀπόλοιο καὶ φίλος σὺν ἰχθυῶν M VII 95
 ἀπὸ λυκοῦ θύρας Ap III 52
 ἀπόλωλεν ἡ δὲ καὶ τὰ τάλαντον καὶ ἡ
 γνώθος GCM I 77
 ἀπὸ μείζονος ἀνθρώπου ἄλευε GCM I 30
 ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἀφανεῖς DV I 78
 Ap III 41
 ἀπὸ μοι θανεῖν Ap III 60b
 ἀπὸ Ναννίκου M II 23
 ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖ ann. Ap I 11
 ἀποτίμου μοι τῆς ἀμύξης τῶν δ' ὄνων
 οὐδὲν μίλει ann. Ap XVII 43
 ἀπ' ὄνου καταπεσῶν Ap III 54
 ἀπὸ ὄνων ἐπ' ἵππους DV I 55
 ἀπὸ πέντε ἀλεσθῶν πετρῶν εἰς συντά-
 λην DV I 80
 ἀπόπληκτος ἀνθρώπος Ap III 68
 ἀπὸ πρώτης ἀφειρησίας M II 18
 ἀπορία φύλλον βῆε Ap III 33
 ἀπορία ξυνη τῆς Ap III 60f
 ἀποφύνησται τευόμενον τὸ καλώδιον
 Ap III 47

ἀπόρρωξ' Ἐριπίων Ap III 38
 ἀπὸ φουτῆρος ann. Ap XII 63
 ἀποστολικὴν δάμους πολιτείαν Ap III 45
 ἀποστρέφου τῶν κολάκων Ap III 60a
 ἀποτεθρονωμένος ἀθήρ Ap III 60d
 ἀποτίσις χαιρε γίγαυτα DV I 95
 ἀπὸ τῶν θραυδικῶν ὄνων ἵππος ἄρου-
 σον GCM I 62
 ἀπὸ τῶν οὐκίων ἀρχισθαι DV I 76
 ἀπὸ ὑαλληγγοε θεῖν ann. Ap. IX 65
 ἀπορράδιε ἡμίσει Ap III 51
 ἀπὸ χοίτης οὐσίας Ap VII 80
 ἀπραγμόνος ζῆν ἡδύ Ap III 60a
 ἀπραξάκρον οὐδὲν Ap III 60c
 ἀπυρδάνκτος οὐ τραπέζιῳται κώλε MP
 I 22
 ἀπώλειας τὴν αἴταν ἐπιπέσει ὕδαρ Ap III 60
 Ἀράβιος ἄγγελος M II 37
 Ἀράβιος ἀλλήτης GCM I 31
 Ἀράς ἱερὸν M II 33
 ἀργαλλον φρονοῦντα παρ' ἄφροσι πόλλ'
 ἀγορεύει GCM I 82
 ἀργαλλος γὰρ τ' ἴσται Ap III 90a
 Ἀργεία φορὰ Ap III 76
 Ἀργεῖοι πῦρες M II 28
 Ἀργεῖους ὄφεις M II 38
 ἀργός γὰρ ἀρετῆς Ap III 97c
 ἀργούτων χορός GCL I 60 Ap XVIII 29
 Ἀργους λόφος Ap III 75
 ἀργυρεῖας λόγχοις μάχου καὶ πάντα
 κρατήσις GCM I 64
 ἀργυρὸς λιμός Ap III 71a
 ἀργύρου κρήνη λαλοῦσαν DV I 82
 Ἀρισπαγίτης M II 30
 ἀρετὰ ἰστί ἀνθρώπων MP I 24
 ἀρετὰ συναρμογὰ τις MP I 25
 ἀρετὴν εἰ μὴ ἔχεις πάνθ' ἔξεις Ap III 96
 ἀρετῆς ἀνταζομένη Ap III 90a
 ἀρετῆς οὐκίον ἀδειαν Ap III 97a
 ἀρετῆς τὸ βάρεθρον ὡς ἐκίρας Ap III 100
 ἀρετὴ τρωῖς, συνέσις καὶ κράτος καὶ
 τύχη Ap III 95
 Ἀρεως νεοττός M II 31
 Ἀρεως παιδίον M II 31
 Ἀρης τὰ αὐτοῦ ὀπλῆ σαλαίαι MP I 27
 Ἀρης τιφάντος M II 89
 ἀρθεῖς δηρὸν ἀπὸ Ap III. 90c
 ἀρίστοτος ἀμάρμαδος ἐν μὲν τῷ φῶι
 σκοτεινός M II 34
 ἀριστῶν μὲν πολλῶν, δευτεῶν δὲ ὀλίγων
 Ap III 74
 ἄριστοι χαλὸς οἶφι M II 40
 Ἀρκαδίας μνησόμενος M II 41
 Ἀρκαδίας μιμούμενος Ap III 73
 Ἀρκαδίην μ' ὠπτεῖς DV I 73
 Ἀρκάδιον βλώστημα Ap III 79
 ἄρκυθός ἴσται φρενῶν Ap III 88a

- ἀρκού καθ' αὐτοῦ Ap III 88^b
 ἄρκτον παροίσης ἔχρης GCM I 54
 Ἀρμόδιον μέλος M II 32
 ἄρσιν προβάλλειν Ap III 94
 ἄρσιν ἀκοντίζεις GCM I 84
 ἀρσιν αἰάνει GCM II 30
 ἀρσιν αἰάνει γαλῶν Ap III 80^a
 ἄρσιν Mūs πίσιος γένεται DV I 72
 Ap XI 89
 ἄρσιν τὴν ἀρετὴν ἔχρης Ap III 77
 ἄρσιν οὐκ εἶχεν ὁ πτωχὸς καὶ τυρὸν
 ἠγόραζεν MP I 26
 ἀρχαῖα φρονεῖς GCL I 25
 ἀρχαιότερα τῆς διαφύρας λέγεις GCL I 58
 ἀρχαιότερος Ἰβύκου Ap III 84
 ἀρχαιότερος Κόδρου M II 49 Ap XIV 73
 ἄρχε πρῶτον μαθὼν Ap III 77^a
 ἀρχισθαι μὴ μαθὼν Ap III 97^c
 ἀρχὴ ἀνδρα δειαννοῦ GCM I 80 Ap
 IV I XVIII 32
 ἀρχηγοὶ τεχνῶν Ap III 60^c
 ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμοῦ πατρός DV I 83
 ἀρχὴν δὲ θηρῶν A III 77^b
 ἀρχὴν ἔχων κόσμῳ Ap III 90^a
 ἀρχὴν ἰάσθαι πολὺ Ap III 90
 ἀρχὴν λαβὼν μὴ Ap III 90^b
 ἀρχὴν μὴ μὴ εὖναι ἐκχυθόντων ἄρ-
 σιν M II 45
 ἀρχὴν κολίμων Ap III 86
 ἀρχὴ Σουρία M II 43
 Ἀρχιδάμος πόλεμος Ap III 78
 ἀρχικὸς εἶναι βούλου Ap III 97^a
 Ἀρχιλόχου πατρὸς Ap IV 2
 ἀρχομένου δὲ νότου καὶ λήγοντος βορέως
 Ap III 72
 ἀρχῶν ἀπουκαὶ δικαίως κἀδικῶς Ap IV 3
 ἀρχῶν μὴ ἐπιτήδευε Ap III 97^b
 ἀσέλγιστος ὄνον Ap IV 11^a
 ἀσελγῆς ἴστιν ὁ Ap IV 11^c
 ἀσε με δαίμονος Ap IV 11^b
 ἀσειεν μὴ ἀρετὴν Ap IV 11^c
 ἀσὸν βαπτίζεις πνεύματος πλήρη Ap
 IV 11
 ἀσὸν δαίριν DV I 84
 ἀσὸν λήφεται ὁ πρότερον πῶν Ap IV 11^a
 ἀσὸν λήφεται ann. Ap IV 11^a
 ἀσὸν μορμολίνεσθαι M II 52
 ἀσπαστα καὶ ἀνηστού Ap II 15 M V 44
 ἀσπίδος δῆγμα Ap IV 14
 ἀσπίρας ἀριθμεῖς DV I 15
 ἀσπίρας ἐκκαθερεῖς ἀσπίρη Ap IV 12^a
 ἀσπίρη μὴν πρὶν Ap IV 12^b
 ἀστοίαν δ' οἴκω Ap IV 14^a
 ἀστραπὴ ἐκ πύλλων Ap IV 13
 ἀστρῶν σημαίνεσθαι Ap IV 12
 ἄστρῶν σημεῖοσθαι M II 50
 ἀσύνετος ὅστις ἐν Ap IV 13^a
- ἀσφαλιότερον τοῦ λέγειν τὸ σφῆλαιν MP I 2^c
 ἀσφαλῆς γάρ ἴσθ' Ap IV 14^a
 ἀσφαλῆς πᾶς τόπος Ap IV 14^b
 ἀσφάδελος σκελλῶδες φυτόν Ap IV 14^c
 ἀτάρ ἐκ καθαρῶν ἐχρήων τετρασύγγα-
 οῖον Ap IV 28
 ἀτάρ θεὸς ἄλλοτ' Ap IV 16^a
 ἀτιγκτος ἀνθρώπος παρηγορημασῶν Ap
 IV 16
 ἀτίμαρτος ὁ πᾶς Ap IV 23^g
 ἀτελέστατα καὶ Ap IV 23^a
 ἀτελεῖ ὄρας DV I 87
 ἀτιγκτῶς εἰμι λευκὴ στάδην MP I 29
 ἀτιγκτῶς πρὸς τὸν σωρὸν Ap IV 27^b
 ἂ τῇ λευκῇ μὴ ὀθίνῃ, τὴν αἰωξι-
 κῆν πρόσφατον Ap IV 19^a
 ἄτης λόφος DV I 85
 Ἄτλας τὸν οὐρανὸν M II 57
 ἂ τοὺς ἄλλοισιν καὶ Ap IV 23^d
 ἄτοπον ἴσθι διώκοντα Ap IV 23^c
 ἀτραπὸν εἰς ἀδῶν Ap IV 23^c
 ἀτρεμᾶς βούς Ap IV 24
 Ἄτρεμᾶς ὄμματι M II 53
 ἀτρωτος ὑπάρχεις ὡς ὁ Καινεὺς Ap IV 19
 Ἄτταγᾶς Νομηρῶν συνήθειν DV I 96
 Ἄττικὴ πίστις M II 60
 Ἄττικοὶ τὰ Ἐλευσίαια M II 54
 Ἄττικὸν βλίπος Ap IV 17
 Ἄττικὸς εἰς λυμένα M II 55 Ap IV 20
 Ἄττικὸς μάρτυς DV I 86
 Ἄττικὸς πάροικος M II 59
 Ἄττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων
 Ap IV 27
 ἀτύφου μοίρας εἰς Ap IV 23^a
 ἀτυχεῖν κρύπτει ἴνα Ap IV 23^b
 ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιπέλα Ap IV 23^c
 ἀτύχῃ Πυθῶδε Ap IV 36
 ἀύλητοῦ βίον ζῆς DV I 92
 αἰλὸν σάλληγι συνηρῆεις Ap IV 32
 αὐτὰ δὲ αὐτῶν Ap IV 46
 αὐτὰρ ἢ πάρη ἴσθαι λήψεσθαι πάρη
 GCM I 85
 αὐτὴ ἡ μήριος οὐδὲν ἴσθαι GCM I 11
 αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῆ Ap IV 30
 αὐτὴ τοῦ δεικῆ ἴσθι θεῶν οἱ Ὀλυμπεῶν
 ἔχουσιν Ap IV 43
 αὐτίκ' ἐπεὶ ἄμα Ap IV 31^a
 αὐτοβοῆς ὅμοιος ἐν τῷδε Ap IV 48
 αὐτοδίκη Ap IV 44
 αὐτοδίκην Ap IV 44
 αὐτόθεν καταβαλε Ap IV 42
 αὐτοὶ χελεύσας ἴσθαι ἐπερεῖχεται GCL I 41
 αὐτόκλητοι καμμάνοι φίλοι παρὰ τοὺς
 φίλους MP I 30
 αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἐγχεθῶν ἐπὶ δεξι-
 ῶσιν GCM I 78

αὐτόματος δ' ἦλθε βαρὴ ἀγαθὸς Μου-
 λιος MP I 30
 αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀπέχεσται τὰγαθὰ Ap
 IV 37
 αὐτὸν κερκονικὸν τὸν βατῆρα τῆς θύ-
 ρας Ap IV 31
 αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ M II 62
 αὐτὸς αὐτὸν οὐ τρέφων κίνας τρέφει
 DV I 93
 αὐτὸς εὖρε τοῦ καλοῦ τὴν πιτύαν Ap
 IV 35
 αὐτὸς ἔφα DV I 94
 αὐτὸς τι τῶν θῶν εἶτα τοὺς θεοὺς κή-
 λει MP I 32
 αὐτὸ τοῦτο ἄχθος νεῖς Ap IV 34
 αὐτοῦ ῥόδου αὐτοῦ κήδημα GCM I 86
 αὐτῷ κινῶ Ap IV 40
 αὐτῷ κινῶ κατ' ἐπιταγῆς πάντα Ap VII 100
 αὐτῷ κρητῆρι γίγη κακὰ Ap IV 47
 ὠρεῖ τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει Ap
 IV 52
 ὠφειλόμενος τῆς θουρὸς ἀπειται τῶν πυθῶν
 Ap IV 51^a
 ὠφειλὴν τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκεισιν
 DV I 88
 ὠφ' ἰστίας Ap IV 61
 ὠφ' ἰστίας ἄρχεσθαι GCL I 63
 ὠφθὺς σοι λελάληκεν Ap IV 54^a
 ὠφθουσι Μουσαῖν θίρει M II 65
 ὠφ' ἰερῶν Ap IV 55
 ὠ φιλοχρηματίῳ Σπάρταν εἶλε, ἄλλο δὲ
 οὐδὲν M II 68
 ὠφ' ἔπιπεν ἐπ' ἔνονος DV I 56 M VI 28
 ἀφόρητος γίσκεται κακία Ap IV 51^a
 ἀφῆκτωρ, ἀθίμιστος, ἀνέμιστος Ap IV 54^c
 Ἀφροδίσι ἄγρα M II 70
 Ἀφροδίσιον Ap IV 50
 Ἀφροδίσιος ὄρκος GCL I 1 Ap XVI 21
 Ἀφροδίτα τὰ μὲν Ap IV 62^b
 Ἀφροδίτη καὶ Διώνυσος μετ' ἀλλήλων
 ἰαί Ap IV 58
 Ἀφροδίτη ὄν τίθουν DV I 89
 ἄφρων ὃ μὲν ἀπολέσει ἔχει κατὰ Ap IV 51
 ἄφρας εἰς πῦρ DV I 64
 ἄφροντόν ἐστι τὸ Ap IV 54^a
 ἄφ' ἐγγλοῦ μου καταγαλῆς GCL I 59
 ἄφρων τιμῆ Ap IV 60
 ἄφρονότερος κίχλης M V 45
 ἄφρονότερος πέρδικος Ap IV 62^a
 ἀχαλῶν στομάτων ἀνόμου Ap IV 63^a
 ἀχάριστον εὐεργετῆν καὶ Ap IV 68^a
 Ἀχαρνικοὶ ἔπποι Ap II 90
 Ἀχαρνικοὶ ὄνοι DV I 90
 ἄχι κέπληγμα Ap IV 64^a
 ἄχιρ νοσθῆναι βούλεται Ap IV 66
 ἄχθουμαι αὐτοῦ τῷ ὄντι Ap IV 64
 ἄχθοφόρος Διγύπτιος Ap IV 63

ἀχνυμένη σκυτάλη Ap IV 68
 ἀχρησιγίως ἄσθρωνος Ap IV 65
 ἄχρι εἰς τὸ βάραθρον Ap IV 67^a
 ἄχρι κόρου Ap IV 67
 ἀφυγόνταρος λαγοῦ φεύγοντος Ap IV 68^b
 βαβαί Μεγάβυλος n. cr. Ap IV 79
 βαβαί Μύθος Ap IV 79
 βάδιζε ὡς Τροικῆνα Ap VI 85
 βαθεῖαν αὐλάνα Ap IV 69
 βαυηλος εἶ Ap IV 70
 βακτηρία καὶ σῆμα καὶ τρεβάνιον M
 II 73
 Βαίχηγος τρόπος Ap IV 71
 βαλανείων δὴ τέτταρας Ap IV 71^b
 βαλανεύς GCL I 73 MP I 33
 βαλανίτης βίος ann. M III 40
 βαλάντιον ἰσάντων φύλλω κρῖσου δίδε-
 ται Ap IV 87^a
 βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην M II 74
 βάλλεις μήλοισ GCL I 72
 βάλλ' ἐς κόρακας DV II 4
 βάλλ' ἐς μακαρίαν DV II 4 Ap IV 72
 βάλλ' ἐς ἄλεθρον M II 72
 βάλλ' ἐς ἔσθωρ DV II 4
 βάλλ' ἐς φθόρον DV II 4
 βαλὼν φεύγεσθαι οἶον DV II 3
 βάμμα Κυζικηνικὸν Ap IV 73
 βάμμα Σαρδιανικόν Ap IV 74
 βασανος λίθος GCL I 64
 βασιλεὺς ἐφθαλμὸς GCL I 65
 βασιλεὺς ἧ ὄνος MP I 34
 βατακάρας Ap IV 75
 βατραχίος οἰσχοίος DV II 8
 βάτραχος Σιρίφιος DV I 98
 βάτραχος ὕδωρ DV II 9
 βατταρίζων Ap IV 80
 Βάττου σίλφιον M II 71
 βδάλλειν Ap IV 87^b
 βδύλινγμα ἰσημῶσεως Ap IV 88
 βίβηκε ταῦρος ἀν' ὕλαν Ap X 92
 βίβαιον οὐδὲν ἴστιν Ap IV 80^c
 βεβαιότεραν τὴν φιλιαν Ap IV 89^b
 βενικεῖληγε Ap IV 89
 βέλτερος ἀλαθίντος ἔφω Ap IV 89^a
 βῆξ ἀντι πορθῆς GCL I 69
 Βησαῦς ἔσθηκεν Ap IV 90
 Βιαντος Πιρηγνῶτος δίκη Ap IV 92
 Βιαντος Τυνταμίδου Πιρηγνῶτος Ap IV 92^a
 βία πενήτων πλεονείων παρὰ κλήρας Ap
 IV 97
 βιβλίον τοῦμόν μίθω Ap IV 95
 βίος ἀνθρώπων Ap IV 96
 βίον ἀθανάτου Ap IV 94
 βίον ἀληθεύοντων MP I 35
 βίον καλὸν ζῆς Ap IV 97^b
 βίον Κύνλωπος Ap IV 92^b
 βίος ἀνείργαστος μακρῆ Ap IV 97^a

- βίος βίου φάσματος Ap IV 97c
 βίος ἑκφυλημένος DV I 100.
 βίος μεμαχημένος M II 78
 βλακός ἀχρηστότατος Ap IV 90
 βλέπων γὰρ ἀνταρθεῖ θόλιος μ' ἄρην
 Ap IV 98
 βλέπει τὸ σιγήθος Ap IV 98a
 Βοιωτία ἀνεγμένα GCM II 46
 Βοιωτία ὅς M II 79 n. cr. Ap V 11
 Βοιωτίαν οὐς DV II 1.
 Βοιωτικός νόμος GCM II 47
 Βοιωτικός νόσις GCM II 45
 βορβόρον ὕδαρ λαμπρὸν κραιπνὸν οὐραθ'
 ἐφρησας ποτόν DV II 7
 βότερος πρὸς βότερον παλαιότερος Ap V 5
 βουδέρην νόμη Ap V 3
 Βουθός περιφωρεῖ M II 84
 βουλήσεται τις μᾶλλον ἢ θουήσεται M II 83
 Βουλίας διαίσις M II 82
 βούλου γοεῖς πρῶτατος Ap V 13a
 βοῖν ἐν γνάθουσι φέουσι MP I 36
 βοῖν ἐπὶ γλώσσης DV II 2 Ap V 7
 βοῖς ἕβδομος M II 89 Ap XVII 20a
 βοῖς ἑναύλιος M II 87.
 βοῖς εἰς ἀμύτον Ap V 9
 βοῖς ἐν αὐλῇ γέρον Ap V 10
 βοῖς ἐν πόλει GCL I 70 Ap V 15
 βοῖς ἐπίβη Ap V 2
 βοῖς ἐπὶ δεσμῇ DV III 3
 βοῖς ἐπὶ σαρῶ DV II 5
 βοῖς ἐπὶ φάτιγῃ M II 85
 βοῖς Κύπριος εἶ Ap IV 100
 βοῖς ὁ Μολοσσῶν Ap V 1
 βοῖς ὑπὸ ζυγῶν DV II 6
 Βοῦτης μὴν ἔλεγεν, εὖν δ' ἀπόλωε ἀν-
 δρὶ Ἰουκας MP I 37
 βοῶν ὅσα ἔχεις Ap V 13
 βορῆσις μὲν φίλοις Ap V 16a
 Βρασιδάς μὲν ἀγῆρ ἀγαθός· αἶ Ap V 16
 βραχίτια τρίφεις ἠδονῆς τίπτει λύπη
 MP I 38
 βραχίε λόγῳ δὲ Ap V 16b
 βραχὺς ὁ βίος ἀνθρώπων Ap V 16a
 βραχὺ τοῦ σθένος Ap V 16a.
 βρωτίων οὐς Ap V 18a
 βρῶτιον παρήρησια DV I 99
 βρώλους ἀραρεῖω Ap V 18
 βρώμαθ' εἶ και βρωμαλόχος Ap V 17
 γάλακτος φυσολογία Ap V 19b
 γάλα ὀρνίθων DV II 15 Ap V 19
 γάλα τρέφει σήματα Ap V 19a
 γαλήν' ἔχεις Ap V 26
 γαλήν' οἴω Ap V 21a DV II 19
 γαλήν' Ταρτησία M II 90
 γαλήν' χιτώνιον M II 91 Ap V 25
 γαλλιστὶ τεμεῖν M II 92
 γαμεῖν κερκιστά δαι Ap V 26a
 γάμος ἀγρότου Ap V 24
 γάμου ἀρίστη ἐμφρασίη Ap V 26b
 γάμου δ' ὅσοι Ap V 24a
 γάμου ἐπίτελες και Ap V 24b
 γάμου ἀρίστους ἴσων Ap V 24c
 γαμφύνηχος μὴ τρίφω Ap V 24a
 γαστέρα μοι προφίρει, κάλλιστων ὄπι-
 . θας ἀπάντων, ἢ κτλ. GCM II 54
 γαστήρ παχίτη λεπτόν οὐ τίπτει νόον
 Ap V 22a
 γαστρός δὲ κερῶ Ap V 26c
 γαστροῦ κρεῖον ἐπιθῶμαι Ap V 23
 γιγνώσκω ἅπασι· δις Ap V 30c
 γιγῆ δ' ὁ κωρός Ap V 29b
 γιγῆν ὁ θάλασσιν Ap V 29a
 γιγνώσκω Μελιτίδου Ap V 27
 γίλας βύραθρον και γίρασι και νόσις
 DV II 27
 γίλας Ἰωνικός GCL I 75 Ap V 38
 γίλας Μεγαρέσις Ap V 29
 γίλας συγκροσίσις DV II 12
 γιννατος ἐκ βαλακτίων DV II 22
 γινητόμων ἕκασι κατόθεν Ap V 30a
 γινητός γιγνώσκω τῆμι τὴν τάξιν Ap V 30
 γένους δ' ἑκαστός Ap V 30b
 γέροις αὐτόν MP I 39
 γερῶνδρον μεταφραστῶν GCM II 76
 γέροντι λίθου κατακαπτακίσις Ap V 35
 γέροντι δ' ἑσθίου φαίλας, ὅς νόσις πύγ
 GCM II 51
 γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρῆστον ποιεῖν
 Ap V 35a
 γέροντος πᾶσιν θεμῶν πύγτατος Ap V 34
 γέρον ἀλόπηρ οἶχ ἀλίσις DV II 23
 γέρον βοῦς ἀπέθνητος θόμοισιν DV II 25
 γέρον ἰσθῆτος· εὐφρατεῖ τοῖς γίσισις
 M II 97
 γέρον ὄληρα φοβίται Ap V 36a
 γέρον πύθνηκος ἀλίσις μὲν, μετὰ χρο-
 νου δ' ἀλίσις Ap V 37
 γέρον πύθνηκος οἶχ ἀλίσις και πύγ Ap
 V 37a
 γίσις πύθνηκος ὁ μὲν Ap V 38a
 γῆ θάλασσαν ἀναμυγνύται DV II 14
 MP I 40
 γῆ και θάλασσα οὐρανομήτης Ap V 40a
 γῆ κρύψας ἔχεις Ap V 41a
 γῆ οὐρανὸν ἀνέπειν DV II 14
 γῆ πύθνη, ἀπίσις θάλασσα MP I 41
 γηρῆ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλά τῶν βοῶ
 GCL I 80
 γῆρας διδίδουσι πάντα Ap V 41a
 γῆρας ἐπὶν μὲν Ap V 41a
 γῆρας και πύθνη Ap V 41b
 γηρῶσκω και πολλά διδιδουμένους GCL I 79
 γῆρας ἕσθους ἀρετῶν ἀμύτων νεφρῶν
 Ap V 41

γῆρας ὀδυνηρὸς ἵστι Ap V 41^a
γῆς βίαιος GCM III 55
γῆς ἔντερον M II 99
γῆς ἐπίβην γυναικῶν Ap V 41^a
Γ' ἰγάντων ἀπέσοι Ap V 44
γίγνωσθε τὰν θρασυκαίαν μηδ' Ap V 44^a
γλαῦκα Ἀθηναῖε Ap V 46
γλαῦκα Ἀθηναῖος Ap V 46
γλαῦκας Λαρυμφετικαί M III 2
Γλαῦκος ἄλλος ἐπιπόρωτος A V 47
Γλαῦκος πῶν μίλα ἀνίστη Ap V 48
Γλαῦκος φραγῶν πῶν οἰκίε ἐν θαλάττῃ
 Ap V 49
Γλαίικον τίχη M II 100
γλαῦξ γὰρ ἡμῶν Ap V 44^b
γλαῦξ εἰς Ἀθήνας DV II 13
γλαῦξ ἔπταται GCL I 85
γλυκεῖά οἱ καρδίαν Ap V 52^a
γλυκεῖ' ὄπῳρα φύλακος ἐκλειποτός
 DV II 17
γλυκὺς ἀγκῶν GCL I 86 MP I 42
γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος DV II 16
γλυκὺς κρατὴν ἀγαθότῳτων Ap V 51^a
γλῶσσα βλύσσημος διανοίας Ap V 53^b
γλῶσσα δὲ ἵστι Ap V 53^c
γλῶσσα τοῦ ποριμῆ πόλεν ἀνορθώσασα
 κτλ. DV II 24
γλῶσσαν μίαν τοῖς Ap V 53^c
γλώσση θυμοσίη μὴ Ap V 53^d
γλώσση ματαίη ἔχημα Ap V 55^a
γλώσσης μάλιστα πισταχοῦ Ap V 53^a
γλώσσης τοῦ θησαυρῶς Ap V 53^c
γνώθῃ σεαυτὸν DV II 10 MP I 43
γνώθῃ σεαυτὸν ἄρστω Ap V 56^a
γνώμαι πλιόν κρατοῦσι Ap V 56^b
γνώμη γὰρ ἀνδρός Ap V 56^d
γνώμη δὲ κρείσσον Ap V 56^c
γνώμης γὰρ ἰσθλῆς Ap V 56^e
γνώμων εἶ Ap V 86ⁱ
γονίον δὲ ἀμελῶν Ap V 58^a
γόνυ κήμης ἴγγιον GCM II 50
Γοργεῖον βλέπει Ap V 57
Γοργόνα Πειραιὸς ἰχειρώσατο Ap V 58
γοινοῦμαι σ' ἰλασηβόλε Ap V 59^a
γρῆς καθωπλιόμενα Ap V 62
γράμματα Βελλεροφόντης διεπόμισε MP
 I 44
γρῆς ἀναθυῶ Ap V 66
*γρῆς ἀνακορτήσασα πολὺν κοινορτόν ἰφί-
 ρει* DV II 18
γραῖς βακχεῖν DV II 11
γραῖς ὡς τις ἵππος τὸν χαραρατον
τύπον ἔχει Ap V 61
γραῶν ἴθλο M III 5
γρῦ τὸ Δίωκος Ap V 64 XVII 3
Γύγου δακτύλιος DV II 20

γῆς οὐκ ἔστω ἐν εὐτέρῃ Ap V 70^a
γύμναζε τοῖς μὲν Ap V 78^a
γυμνῆ τῇ κεφαλῇ GCL I 81
γυμνοπαίδας χαιρέ Ap V 68
γυμνὸς οἷς ἐκ μήτρας GCL I 82
γυμνότερος Ἰαλλίμων Ap V 67
γυμνότερος λεβηρίδος GCL I 77
γυμνότερος παττάλου DV II 19 Ap V 73
γυναικῶν φυλακὴν ἐπιτάττει GCL I 78
γύνας, γυναικί κόσμον Ap V 78^a
γυναῖκα θάπτειν κρείσσον Ap V 77^b
γυναῖκες ἰσθλ' ἰσθλ' Ap V 78^c
γυναικί δ' ἄλλος ἂν Ap V 78^e
γυναικί μὴ πιστεύε μηδ' ἂν ἀποθνή
 GCM II 61
γυναικί τέρφεις τῶν Ap V 78^b
γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως Ap V 78^a
γυναικὸς αὐδῆ θάνατος Ap V 78ⁱ
γυναικὸς ἰσθλῆς ἐπιτυχεῖν Ap V 77^a
γυναικὸς ὅμμα τὸς Ap V 78^a
γυναικὸς εὐδὴν χρῆσ' Ap V 77^c
γυναικὸς φρένας GCL I 83
γυναικῶν ἔλεθροι Ap V 78
γύνας, φίλον μὲν Ap V 78ⁱ
γυνὴ γὰρ ἵστι Ap V 78^d
γυνὴ εἰς Ἡρακλίους εὐ φοιτῆ M III 44
γυνὴ μὲν ἐξελθούσα Ap V 78^e
γυνὴ πολλὰ ἀνδρός Ap V 78^f
γυνὴ στρατηγέ GCM II 60
γυνὴ στρατοπεδείσται GCM II 60
γυπὸς οὐκ M III 10
γύγυαθον φυσῆς DV II 21
γύψ κόρακα ἰγγυῖται DV II 26
γωνίας ἀξίως ἀνὴρ Ap V 79
Δαιδάλου ποιήματα DV II 36
Δαιδάλου πτερά DV II 37
δαίμων Δίνιος M III 18
δαίμων Κάλικιος M III 18
δακτυλίω δεξ' σε ἰκυσθῆναι Ap V 86^a
δακτύλιος ἵστι ποῦς Ap V 80^b
δακτύλου ἡμέρου Ap V 86
δακτῆλα δεικνύται Ap V 81^a
Δαναῖδων πίσθος M III 16
δαίτιξέ μοι μαρτυρίαν Ap V 80^a
δαπανώμενος ἐφ' ἂ Ap V 87^a
δαοῖται νύκτα Ap V 81
δασύποδα λαγῶν παραδραμεται Ap V 82
δασύπους κρείων ἐπιθῆναι Ap V 85
Δάτος ἀγαθῶν Ap V 83
δαφνίην φορῶ βακχηρίαν DV II 28
 VIII 17
δίδοται καὶ κακοὺς ἔγγη GCM II 85
δίδουε μὲν ἂ Ap V 98^c
δεῖ δὲ εἰς τοῖνάρτιον καὶ τὸ ἄμεινον
κατὰ τὴν παροιμίαν ἀποτελετήσασ
 Ap V 90^b
δεῖ, δεῖ χρημάτων Ap V 90^a

- δεῖ δὲ μήτε ἀργῆ Ap V 90a
 δεικνύουσιν ἢ μὲν Ap V 90r
 δεῖ κρίναντας φιλεῖν Ap V 98a
 δεῖλοι δ' εἰσὶν οἰδὴν οὐδαμοῦ Ap V 93c
 δεῖλόν θ' ὁ πλοῦτος Ap V 89a
 δεῖλόν ὁ πλοῦτος DV II 33
 δειλότερος εἰ αὐτῆς τῆς δειλίας M III 26
 δειλότερος εἰ τοῦ παρακύντερος Ap V 93
 δειλότερος εἰ τῶν λαγῶν Ap V 90a
 δειλότερος λαγῶ Φρυγός ann. Ap V 90a
 δεῖλου μήτηρ οὐ κλυαίει M III 23
 δεῖνά τὰ δεῖνά M III 28
 δεῖνά τὰ δεῖνά καὶ δευνότερα Δευτίου
 M III 28
 δευῆ πύρρινον ἢ Ap V 90e
 δευῆ τις ἀργῆ Ap V 90i
 δεῦροι γὰρ ἀνδρῶν Ap V 92c
 δεῦροι πλείους τοῖς μηχανοῦσι Λιγύπτιοι
 GCL I 88
 δεῦρον γε τοῖς Ap V 93i
 δεῦρον σκῆν τις μὴ Ap V 90g
 δεῦρον τὸ συνιδεῖν τὸ μέλλον Ap V 93h
 δεῖ νοσεῖν τὸ μέρος Ap V 93d
 δευνότερα Δευτίου ann. M III 26
 δεῖ τὸν ἀγαθὸν Ap V 92d
 δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄστρον Ap V 92e
 δεῖ τὸν ἄρχοντα μεμνησθῆαι Ap V 90b
 δεῖ τὸν ἄρχοντα μεμνησθῆαι Ap V 90c
 δεῖ τὸν εὐ φρονούοντα Ap V 92f
 δεῖ τοὺς γινωσκόμενος Ap V 92b
 δεῖ τοὺς τοῦν ἔχοντας Ap V 90a
 δεῖ τοὺς ὀρθῶς Ap V 90h
 δεῖ τῶν ἱερώων Ap V 98b
 δεῖ φιλεῖν ὡσπερ Ap V 90a
 δεῖ φίλοις καὶ Ap V 92a
 δεῖκα ἢ κῆρον τίνοι καὶ πάντα λευκὰ
 Ap V 93e
 δεκάπους οὐκ ἴσταν Ap V 92·
 δεκὰ τοῦ ὀβολοῦ Ap V 93f
 δελεῖκη μάχαιρα M III 22
 δελεῖνα λεκανὴ οὐ χωρεῖ GCM II 87
 δελεῖνα νήχισθα διδάσκεις DV II 43
 δελεῖνα πρὸς οὐραῖον δεῖς DV II 44
 δελεῖς ἐν λουπηρίῳ Ap V 93g
 δελεῖς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψη δ'
 ἀπόλεπεν M III 24
 δεῖσθαι Ταυτάλου ann. Ap XVI 9
 δεῖξαι με κεραιόμενα Ap V 98d
 δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερόν εἰς πο-
 δάσπερον DV II 34
 δεῖον τὰ τέλη τῶν Ap V 92g
 δεσμοὶ Τυρῆνοί Ap V 97
 δεσποῖνα γὰρ γέροντι Ap V 93b
 δεῦρ' ἄγε κεραιόμενα Ap V 99b
 δεῦρ' ἔλθῃ εἰς Ap V 99a
 δεῦτερος πλοῖς DV II 45
 δευτέρων ἀμεινόνων Ap V 88
 δεχεται καὶ βῆλον ἀλήτης DV II 36
 Ap V 90
 δεῖλιον κολυμβητοῦ Ap V 100
 δεῖλόν ἴσται καὶ τυρῶν M III 29
 δεῖμοκροτος τὸν φθόνον Ap VI 1a
 δεῖμὸν βουλευμένον, ἢ ἔχη καὶ πολλὸν ἄμ-
 νον Ap VI 1
 δεῖσθαι δεῖσθαι εἶρος Ap VI 3
 δεῖσθαι ὁ Μιλῆσιος Ap VI 4
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι DV II 41
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι Ap VI 8c
 δεῖσθαι δεῖσθαι M III 34
 δεῖσθαι Ap VI 2a
 δεῖσθαι δεῖσθαι Ap VI 5
 δεῖσθαι δεῖσθαι καὶ πῦρ ὀπίσκειν δεῖ Ap VI 2
 δεῖσθαι δεῖσθαι καὶ λιμὸς ἔχη καὶ κάλλισ'
 ἀπόλλυται GCL I 94
 δεῖσθαι δεῖσθαι GCM I 76 Ap III 18
 δεῖσθαι δεῖσθαι ἡμέρας Ap VI 30
 δεῖσθαι τοῦ τοῦν λαλεῖ Ap VI 28
 δεῖσθαι ἀγύρου καὶ θίμου καὶ τρυπῆτης
 M III 33
 δεῖσθαι δεῖσθαι ἀποκλείνειν Ap VI 8b
 δεῖσθαι δεῖσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ἢ βίος
 GCL I 95
 δεῖσθαι δεῖσθαι τὰγαθὰ μόλις παραδίδεται
 Ap VI 14
 δεῖσθαι δεῖσθαι βιοτήν κτλ. Ap VI 8a
 δεῖσθαι δεῖσθαι ἀνεπίτρεπτον Ap VI 6
 δεῖσθαι δεῖσθαι ἰσχυρῶς Ap VI 8a
 δεῖσθαι δεῖσθαι ἰσχυρῶς Ap VI 8c
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι DV II 39
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι καὶ βλάβην βλάβη
 DV II 34
 δεῖσθαι δεῖσθαι καὶ ὅτος δεῖσθαι πύνα DV
 II 30
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι DV II 35
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι Ap VI 8
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι DV II 40
 δεῖσθαι δεῖσθαι ἀνάγκη Ap VI 15
 δεῖσθαι δεῖσθαι Ap VI 16
 δεῖσθαι καὶ τοὺς Ap VI 4a
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι DV II 29 Ap VI 24
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι Ap VI 19
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι M VII 46 Ap VI 17
 δεῖσθαι δεῖσθαι Ap VI 10
 δεῖσθαι δεῖσθαι GCL I 93
 δεῖσθαι δεῖσθαι κάπνα Ap VI 25a
 δεῖσθαι δεῖσθαι πλῆγαις πολύπονος πλοῖσται
 Ap VI 23
 δεῖσθαι καὶ τρεῖς τὸ καλὸν GCL I 96
 δεῖσθαι καὶ τρεῖς τὸ καλὸν, τὸ δὲ καλὸν
 οὐδ' ἄναξ Ap VI 26
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι τὰ ἰσχυρῶς Ap VI 22
 δεῖσθαι δεῖσθαι δεῖσθαι DV II 31
 δεῖσθαι πρὸς τὸν αὐτὸν ἀσχυρῶς ἰσχυρῶς
 λίθον DV II 32

δίχολος γυνῆς Ap VI 18
 διωλίγιος κακός GCL II 82
 δοιδυκός ἐκεί M III 37 Ap VI 39a
 δοιδυξ αἴθε Ap VI 37
 δοιοὶ γὰρ τὸ πᾶθος Ap VI 39a
 δόξα καὶ πλοῦτος Ap VI 35a
 δόξα κηρυκτικὸν μᾶλλον θάνατος M III 38
 δορυκτικὸν Ap VI 83
 δός τῆν χάριν Ap VI 35b
 δοῦλε, δεσποτῶν ἄνθρωποι καὶ θεία κα-
 θικα M III 36
 δοῦλεῖα γὰρ καὶ Ap VI 36a
 δοῦλοι γὰρ ἄνθρωποι Ap VI 35g
 δοῦλον γὰρ θεσλόν Ap VI 35f
 δοῦλος ὢν κόρη ἔχει Ap VI 34
 δοῦλότερος Μισοῆης M III 35 MP I 45
 δοῦλου ἀτιμώτερος ann. Ap VI 59
 δοῦλους γὰρ οὐ Ap VI 35a
 δοῦλου φρονιότερος μᾶλλον. Ap VI 35b
 δοῦλό γὰρ οὐχ Ap VI 35c
 δοῦλων ὅσοι φιλοῦσι. Ap VI 35c
 δοῦλων πόλις Ap VI 35
 δραχμῆς τὴν ἡλίε, τεττάρωβι διασάεται
 Ap VI 36a
 δρυὸς καὶ πέτρας λόγοι M III 40
 δρυὸς πεισούσης πᾶς ἀνὴρ ἐυλεύεται M
 III 39 Ap VI 36
 δυνὴν ἐπιθυμήσας οὐδέτερον ἔτιχες Ap
 VI 40
 δύ' ἡμέρας γυναικός Ap VI 36f
 δυναμένος χαρίζεσθαι μή Ap VI 36b
 δύο γὰρ ταῦτα Ap VI 37a
 δύο δὲ ἄφορμα Ap VI 37b
 δύο δὲ ταῦτα Ap VI 38a
 δύο ὁτοῖς ἦεν κοίμων ὑμῖν, πειθῶ
 καὶ βίβω Ap VI 38
 δύοιν λεγόντων, θύτιρον Ap VI 38d
 δύςζηλοι γὰρ τ' εἰμὲν Ap VI 38c
 δύςκολα τὰ καλὰ Ap VI 39a
 δύςκωπος δύςκωπον ἐκρίντε Ap VI 39
 δύςκωπότερος χελώνης. M III 41
 δύςκτητος ὅστις ζῆ Ap VI 38e
 δύςκωπείτω καὶ λειδορῆτω με A 16
 δύς τοίχους ἀλείφεις Ap VI 37
 δωδεκαμήχανος Κυρήνη Ap VI 41
 δωδωνάτων χαλκίτων GCM II 81
 δῶρα θεοῖς πεῖθει καὶ αἰδοῖσιν βασι-
 λῆας GCM II 83
 δῶρον δ' ὅτι δῶ τις ἵπταται Ap VI 42a
 δῶς ἀγαθῇ ἄρκαξ Ap VI 43a
 ἰὼν δύνῃ δεῦσαι, μὴ πλείσσης Ap II 23
 ἰὼν ἰδῆς πορηρὸν Ap VI 44c
 ἰὼν μείνης ἀόρητος Ap VI 44b
 ἰὼν μὴ πάθῃς μὴ κούθῃς M III 44
 Ap XIII 90
 ἰὼν χρόνιος ἢ Ap VI 44a
 ἰώσατ' ἦδη γῆ Ap VII 59i

ἰαντὸν οὐδέτερον κίνας τρίπους Ap VI 44
 ἰβδομήτῃ δ' ἦοι Ap VII 59h
 ἰγασοτρίμυθος καὶ Πίθων σὺ τυχύνεις
 Ap VI 46
 ἰγγία παρά δ' ἄνα GCL II 18
 ἰγγυῶν φεύγειν δὲ Θαλῆς Μελήσιος ἦδα
 Ap VI 48
 ἰγύστω καὶ Μάρδωνι ἀνιῆη ταῖς M
 III 45 Ap VI 45
 ἰγκαθιζόμενος τρίποδι Μουσῶν M III 83
 ἰγκαλιζέμενος DV II 51
 ἰγκράτεια κρηνίε ἀσβετίας Ap VI 48i
 ἰγκρατείας μὴ ἴδιον Ap VI 48k
 ἰγκρηγοῦτες δὲ ἄρχοντες Ap VI 48c
 ἰγκος δ' οὐχ ἔλετ' Ap VI 48b
 ἰγκος ἐπὶ τῶ ἔχει GCM III 25
 ἰγκρηνίτων ἦθος, φιάσας Ap VII 59k
 ἰγῶ γὰρ εὐδ' ἄν Ap VI 48e
 ἰγῶ δὲ καὶ σὺ ταῖτον ἔλκομεν ζυγῶν
 Ap VI 47
 ἰγῶ δὲ λυποῦμαι Ap VI 48h
 ἰγῶ δὲ ὅστις Ap VI 48i
 ἰγῶ δὲ περιπατῶν Ap VI 48d
 ἰγῶ μὴ οὐδ' τὸν Ap VI 48g
 ἰγῶ μὴ οὐχ' Ap VI 48f
 ἰγῶ παῖσας πάντα κατὰ Νικόστρατον
 M III 46
 ἰγῶ πολλῶν Θηρίων φόβος ἀήνοα Ap
 I 48 XIV 68
 ἰγῶ σκόροδι σοὶ λίγας, σὺ δὲ κράμμι
 ἀποκρίνη Ap VI 48a XVIII 8
 ἰδῆσαν ἢ φῶσις Ap VI 49a
 ἰδιδυξί σε ἐπιβίσκῃν καὶ οὐ βυθίσας μα
 ζητεῖς Ap VI 49
 ἰδοὺ ἄρχεται μὴν Ap VI 49b
 εἰ βούλει καλῶς Ap VI 81a
 εἰ βούλει πλοῖσιν Ap VI 67c
 εἰ δὲ θεῶν Ap VI 70k
 εἰ δίοι τὸ ἕμαρτόν Ap VI 68a
 εἰ δὲ κακὰ σπείραται, κακὰ περ ἀμύστω
 GCL II 57
 εἰ δὴ καὶ ἡ παροῦσα MP I 46
 εἷη δὲ τρίτον Ap VI 50b
 εἰ ἰγῶ ταῦτα ἐκείνου, ὅσος ἂν ἦν θόρυ-
 βος M III 48
 εἷη μοι τὰ μεταῦ Κορίθου καὶ Σιανῶ-
 νος DV II 60
 εἰ θίλεις θάσσον θαντὴν εἰς Ap VI 70e
 εἰ θέρους ὄρας ἠέλις, χειμῶτος ὄρχου
 Ap VI 84a
 εἰ θρητός εἶ Ap VI 50a
 εἰ καὶ βασιλείς Ap VI 59a
 εἰ καὶ λίνου ἰαμῆσθης Ap VI 50
 εἰ κερκίδων μὴν Ap VI 67b
 εἰκῆ τὸν Ἄβυδου πατίς M III 50
 εἰληφεν ἢ παγίς τὸν μῦν GCL I 98
 Εἰλιώτων ἀειμότερος Ap VI 59

- εἰ μὴ ἰσθλεις πλύων Ap VI 70
 εἰ μὴ ἦν μαθεῖν Ap VI 67d
 εἰ μὴ θεός ἴστων Ap VI 58
 εἰ μετροῦσις τὴν σινοῦ σκάν, οὐκ ἂν εἴροις κτλ. Ap VI 61
 εἰ μὴ δύνασαι βούιν, βλαυ' ὄνον DV II 58
 εἰ μὴ πατήρ ἦσθα Ap VI 78
 εἰ μὴ σὺ λέγεις, ἀπὸ τοῦ δέματος φεύγη Ap VI 77
 εἰ μὴ τὸ λαθεῖν Ap VI 70a
 εἰμι τῶρ' ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν κολοφῶνα τοῦ λόγου GCL II 17 Ap IX 93
 εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν Ap VI 70a
 εἴπερ γὰρ τε καὶ Ap VI 70i
 εἰπὼν ἂ θλίεις ἄκουε καὶ ἂ μὴ θλίεις M III 49
 εἰρήνη ἀργίαν σὺ τρέφει Ap VI 59c
 εἰρήνη γεωργίαν κῆν Ap VI 59b
 εἰς αἴγας ἀγρίας M III 59
 εἰς ἀνηλίους πύλας Ap VI 65
 εἰς ἀνήρ οὐδέτις ἀνήρ DV II 52
 εἰς ἀνήρ οὐ πάνθ' ἔραῖ Ap VI 55
 εἰς Ἀριόπαγον ἰκρίθη Ap VI 75
 εἰς ἄρτον ὄφον Ap VI 70b
 εἰς ἀρχαίως φάτνας DV II 53
 εἰς ἀσθενουσίας ἀσθενῶν ἐτήλυθα GCM III 6
 εἰς γὰρ τις Ap VI 55a
 εἰς θεὸς τίς που Ap VI 55a
 εἰς ἡμεῖς μύριοι ana. DV II 52
 εἰς ἡκουσμένους μάχαιρας αἰξ Ap VI 70f
 εἰς θεός καὶ πολλοὶ φίλοι Ap VI 63
 εἰς θεοῦ ὡτα ἦλθον GCL II 2
 εἰσι καὶ πυθῶν Ἑρηνικός M III 54
 εἰσι τινες οἱ τὸν Ἄρ' Ap VI 81b
 εἰς κινὸν κρούειν MP I 47
 εἰς κόλπον πτύεις GCM III 27
 εἰς κόρακας Ap VI 65
 εἰς Κυρόσφαγες Ap VI 66
 εἰς κυνὸς σιγῆν ἔργον καὶ τριῶν ἀλεπῶνων Ap VI 84
 εἰς λατομίας Ap VI 68 XVII 5
 εἰς λιμῆνα Ap VI 70a
 εἰς μακάρων νήσους M III 64
 εἰς Μασσαλίαν πλείσσις Ap VI 69
 εἰς μελίνας ἐσάμυσας DV II 54
 εἰς μυρίους ὀφθίδας Ap VI 72a
 εἰς οἰωνὸς ἄρστος Ap VI 55a
 εἰς ὄνον πόκου M III 56
 εἰς ὄρος μία δὲ Ap VI 55f
 εἰς οὐρανὸν πτύεις Ap VI 57
 εἰς οὐρανὸν τοξίμης DV II 61
 εἰς οὐχ ἴσιον τεχνολογῆν τὸ κέντρον ὠθεῖς Ap VI 53
 εἰς ὄχλον ἔρπειν Ap VI 70g
 εἰς πάγας λίκος Ap VI 70f
 εἰς πάγας ὁ λύκος DV II 53
 εἰς πέτρας τε καὶ εἰς λάθους ἀκαίρους ana. DV III 71
 εἰς πύρ' ἰαίνας DV III 61
 εἰς σκοτός Ap VI 65
 εἰς Σπύλον μὴτ' ἀπὸς ἴστων μὴτ' ἄλλο ἴστωσθαι Ap VI 91
 εἰς συρρητημένον πῖθον ἀνέλετο MP I 48
 εἰς τέφραν γράφειν Ap VI 73
 εἰς τὴν ἀμίδα ἀκούειν Ap VI 79a
 εἰς τὴν Ἀργίαν κόπρον ἐπιπέτωσθαι Ap VI 70c
 εἰς τὴν λήφον τῶν ἀγγέλων καὶ ὁ Μάρδαρις ἀγγελοσ Ap VI 54
 εἰς τὸν τετραμήνον πῖθον M III 57
 εἰς τὸ δῖον ἀπόλου Ap VI 74
 εἰς τὸ δῖον ἀπόλου M III 62
 εἰς τὸ μαυπεῖσθαι Ap VI 51b
 εἰς Τυοῦ ἦνα βαδίεις GCL II 10
 εἰς ὕδωρ γράφειν M V 50
 εἰς ὕδωρ γράφειν τὸν Ἑρώτα Ap VI 56
 εἰς ὕδωρ σπείρειν DV II 59
 εἰς ὑπὸ πάντων κύβος ana. M II 8
 Ap XVII 63
 εἰς ὑπὸ πάντων κύβος ἀνιθόμπετο Ap VI 55c
 εἰ ὁσῶμα δεῦλον Ap VI 51a
 εἰτ' ἂν τι λέγεις ἔργωσθ' ἂν φιλοσοφῶν Ap VI 67
 εἶτα οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπῆ γενησεται Ap VI 66a XVII 64
 εἶτε δὴ κατὰ Ap VI 67f
 εἶ τις εἶποι Ap VI 67c
 εἶ τις πλεῖστα ἰδῶν Ap VI 67g
 εἶ τὸ μέλλειν δόξαται Ap VI 67a
 εἶ τὸν πατρός Ap VI 75a
 εἶ τινὸν ἴδον, οὐκ ἂν ἰδῆται ὄφον Ap VI 76
 ἐκαστον δεῖ τοῦν Ap VI 93a
 ἐκαστος οὐκ αὐτὸ τὸ μέτρον μέλου γλῶσσης ἤρεται Ap VI 98
 ἐκγονε Μιλήτου, τρίποδος Ap VI 93b
 ἐκδεδαρμένον δασρεῖ GCM III 17
 ἐκ δὲ Διὸς βουλήεις Ap VI 98a
 ἐκ διαβολῆς καὶ Ap VI 95a
 ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθαι Ap VI 95f
 ἐκείνον ἀδελφώτατον κείνου Ap VI 100a
 ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι Ap VI 95b
 ἐκτεκοῦθ' ἢ μονοειῆ Ap VI 94
 ἐκ κάρτα βασιῶν Ap VI 88a
 ἐκκλητοὶ δῖαι DV II 74
 ἐκ ποιοῦ πλείστη μὲν χάρις, δακτύνη δ' ὀλιγίστη M III 71
 ἐκ κριμάτων γάρ Ap VI 88a
 ἐκ λύκου ὀσόμετος GCL II 8
 ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνθρωπον Ap VI 95d
 ἐκ Μασσαλίας ἦκειν n. cr. Ap VI 69
 ἐκ νεφελῆς φέρταται Ap VI 93c

ἐκ παντός ξύλου κύβων ἂν γίνοντο GCM II 100
 ἐκπερθεύσαι DV II 57
 ἐκ πίθου ἀντίεις Ap VI 93c
 ἐκ πολλῶν μὲν Ap VI 88b
 ἐκ πολλῶν ἀχίρων ὀλίγον καρπὸν οὐνή-
 γαγον MP I 49
 ἐκ ποταμοῦ πανίχομαι Ap VI 88c
 ἐκ πρώτης ἀφειρηθείς GCL I 56
 ἐκ πάγωνος σοφοί Ap VI 93c
 ἔκριναι τοῦτο δὴ Ap VI 93g
 ἐκ τετραμήνης κύλιος πικρὴ GCM III 9
 MP I 50
 ἔκτη ἡμέρα M III 73
 ἐκ τῆς πληροτάτης εἰς τὴν νεοτέρην
 M III 65
 ἐκτός κηλοῦ τοῦς κόδας ἔχεις DV II 62
 MP I 51
 ἐκ τοῦ βίου Ap VI 96a
 ἐκ τοῦ βοῦς ἡ μάστιξ M III 69
 ἐκ τοῦ γένματος γινώσκω M III 66 MP I 52
 ἐκ τοῦ γένματος ἡ πηγή M III 95
 ἐκ τοῦ εἰσοραῖν γίνετ' ἀνθρώποις ἰσῶν
 M III 72
 ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δίδωρον Ap VI 90
 ἐκ τοῦ κρασιπιδου τὸ ὕψασμα M III 66
 ἐκ τραχημάτων τὴν εὐχαλίαν ann. M IV 99
 ἐκ τριχός κρίματος DV II 63
 ἐκ τῶν ἀλλήλων Ap VI 95c
 ἐκ τῶν αὐτῶν τραγωδία γίνεται καὶ
 κωμῶδια γραμμάτων Ap VI 92
 ἐκ τῶν γινωσκῶν ἔχουσι τὸ παράδειγμα
 Ap VI 97
 ἐκ τῶν Διὸς δίλων ὁ μάρτυς M III 68
 ἐκ τῶν πύων Ap VI 97a
 ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου Ap VI 94a
 ἐλάφως ἀνὴρ GCL II 11
 ἐλάσσω κακὰ κίχασιον Ap VII 7a
 ἐλαγες τὸ μῦ Ap VII 7
 ἐλευθεραὶ ἀγίαι ἀρότρων DV II 68
 ἐλευθερὰν εἶναι προσήκει Ap VII 9b
 ἐλευθεριώτερος Σπάρτης Ap VII 2
 ἐλευθεροί Κράτιστα Θηβαίων Κράτιστα
 ann. Ap X 5
 ἐλευθεροὶ ἀδύνατοι εἶναι Ap VII 9c
 ἐλίφοντα ἐκ πύων DV II 67
 ἐλίφαντος διαφέρεις οὐδὲν DV II 64
 ἐλίφας μὲν οὐ δάκνει Ap XIII 61d
 ἐλίφας μὲν οὐκ ἀλείφει Ap VII 8
 ἐλίφας μὲν οὐχ ἀλίσκεται DV II 66
 ἐλθοῖς εἶνος ὅστις ὀνήσκει Ap VII 5a
 ἔλκος γὰρ πέλει τῆς ἀληθείας φθόνος
 Ap VII 9
 ἔλκος ἔχω τὸν ἴσωνα, ὅτι δὲ μοι ἔλ-
 κος ἔχω Ap VII 3
 ἔλκων ἰσῶντα ὡσπερ καινίας νέφος
 GCL I 99

ἔλληνων ἀρχηγός, ἐπὶ Ap VII 9d
 ἐλοῦ βίον τὸν Ap VII 9c
 ἐλεσθαι χεῖρ πάντ' Ap VII 9a
 ἐλπίδες αἱ τῶν Ap VII 1c
 ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα Ap VII 1a
 ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποις Ap VII 1c
 ἐλπὶς καὶ κίνδυνος Ap VII 1b
 ἐλπὶς κακοῦ κέρδος Ap VII 1a
 ἐμακτῶ βυλανεύσω GCM III 5
 ἔμβαρος εἰμί Ap VII 10
 ἐμὲ δὲ Ἄνυτος καὶ Μίλητος ἀποκτεῖναι
 Ap VII 11
 ἐμὲ μὲν ἂν μινῶσι, σὲ δὲ Ap VII 14
 ἐμοὶ μὲν τὸ γένος ἔταμον, σὺ δὲ τῷ γέ-
 νει Ap XVII 15
 ἔμποδοκλίους ἔχθρα Ap VII 13
 ἐμποδῶν ἴσται τὸ πρῶγμα Ap VII 12
 ἐμπροσθεν κρημνός, ὀπισθεν λέκνοι Ap
 VII 15
 ἐνα γὰρ ἐν πολλοῖς Ap VII 48a
 ἐν ἀλλοτρίοις παραδείγμασι Ap VII 16g
 ἐν ἄλλω δραματικῷ GCL I 97 II 16
 ἐν ἀρούραις καὶ κόρυθος φθίγγεται
 GCM III 44
 ἐν ἀνδ' ἐνός M III 78
 ἐν ἀχέροις πῆρ ἔχει Ap VII 39a
 ἐν γὰρ ἀμχαλίῃ καὶ κεραινοῖς ἔμμορε
 τιμῆς Ap VII 16
 ἐν γῆ πίεσθαι μᾶλλον ἢ πλοιοῦσθαι
 πλεῖν DV II 77
 ἐν δὲ τῷ αἵματι Ap VII 48d
 ἐν δ' ἰῆ τιμῇ Ap VII 48c
 ἐν Διὸς κήποις Ap VII 16d
 ἐν διχοστασίῃσι καὶ Ἀνδροκλήτης πολε-
 μαρχεῖ M III 91
 ἐνδύεται μοι τὴν λεοντῆν DV II 72
 ἔνδυμιονος ἔπανον καθύπευθε DV II 48
 ἔνδυμιονος ὕπνον ὑπνῶσται GCM III 11
 ἐννοῖν ἐν δειλοῖσι ἀνδρείου λόγος M
 III 82
 ἐνεκα ὄντης M III 80
 ἐνεστ' Ἀπόλλων τῷ Ap VII 38b
 ἐνεστὶ γὰρ τις Ap VII 16c
 ἐνεστὶ καὶ μύρμηκι χολῆ GCM III 8
 ἐνεστιν ἐν κιδάρῳ τι καὶ κακόν ann.
 GCM III 8
 ἐνεστι πάντων πρώτων Ap VII 16c
 ἐν εὐτυχίᾳ φίλον Ap VII 16h
 ἐνθα δ' ἔπειτα Ap VII 48g
 ἐνθα περιττῆ τροφῇ πολλοὶ μῦες καὶ
 γυλαὶ Ap VII 41
 ἐνθεν ἔκασθεν δειλοῖς περιστοιχίζεται
 κακὰ A 2
 ἐν θέρῳ τῆν χλαῖναν κατατρίβεις DV
 II 70
 ἐνθ' οὔτε μίμνον ἄνεμος οὔτε πλεῖτα ἔξ
 GCL II 13

- ἔνοι: θνητῶν φύσεως Ap VII 16^a
 ἔνοι πόλιων μὲν Ap VII 48^a
 ἐν Καρὶ τῶν κίνδυνον GCM III 45
 Ap VII 25
 ἐν κοινῇ κείται M III 86
 ἐν λίθοις ἐμύχοντο, λίθον δ' οὐκ ἤν.
 ἀνέλεσθαι Ap VII 25^a
 ἐν μέλει οἰαιῶν κωπηλάταις DV II 71
 ἐν μὲν πολέμῳ Ap VII 16^a
 ἐν μὲν ταῖς μέβαις Ap VII 48^c
 ἐν μὲν τοῖς ἐξόπτοις Ap VII 16i
 ἐν μὲν τῷ πλείν Ap VII 16k
 ἐν μὲν τῷ φαίε σκότεινος, ἐν δὲ τῷ
 σπῆτι φωτεινός GCM II 95
 ἐν μύρτου κλωνί τὸ ξίφος κρητῆρα Ap
 VII 26
 ἔννεος ὁ μακρὸς Ap III 4
 ἐν νυκτὶ βουλῆν DV II 46
 ἐν νυκτὶ λυμπρός, ἐν φαίε δ' ἀνωρελής
 M III 87
 ἐν ὄδῳ μὴ ἀγίχε ἔβλα Ap VII 24^a
 ἐν οἴῳ ἀλήθεια Ap VII 37
 ἐν οἷς ἐν ἀτυχήσῃ Ap VII 16^c
 ἐνός φιλήν ἑνυετού κρείστων ἀνυπέτων
 πάντων Ap VII 2f
 ἐνός χαράντος μεταγγανέτερος Ap VII 20
 ἐν οὐδὲν ann. DV II 52
 ἐν παισὶ μὲν γέρον, ἐν δὲ γέρονται καὶς
 Ap VII 29
 ἐν Παλλαδίῳ ἐκρίθη Ap VII 84
 ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ ἀμφύλου μύθος
 M III 92
 ἐν παντὶ πρόγῳ Ap VII 16^a
 ἐν πέντε, δὲ τῆν Ap VII 48^a
 ἐν πέντε κρητῶν γουναὶ κείται Ap VII
 45^a GCL II 7
 ἐν Πύρραις μὲν γυνήθεις Ap VII 48^a
 ἐν πείθῳ τῆν κερμαίων μαθησίαν DV II 65
 ἐν πύσῃ ἀρρήσῃ τῆν κερμαίων Ap VII 24
 ἐν Πυθίου οἰκίαι Ap VII 17
 ἐν πυρὶ βέβηκας Ap VII 43
 ἐν πυρὶ πᾶσι χρυσῶν Ap VII 16^a
 ἐν Σάρκῳ κομήτης Ap VII 31
 ἐν σκότῳ ἀρχεσθαι DV II 69
 ἐν Σκώλῳ μὴ εἴπτον εἶνα, μὴ εἴπαρ
 εἶπαθαι Ap VII 48^a
 ἐν Σπάρτῃ μὴ ἁλοιστελετ γηράσκειν
 Ap VII 30
 ἐν συλλόγῳ πρώτος Ap VII 16b
 ἐντι καὶ ἄλλοι πορητοί Ap VII 28
 ἐν τι χερσὶ τίλος Ap VII 39^a
 ἐν τοῖς ἄρταις τοῖς κρητῶναυτιμῶν
 Ap VII 35
 ἐν τοῖς ἱμαντοῦ ἀκροῦς ἀλώσασθαι M
 III 85
 ἐν τοῖς τόποις τῶν τυφλῶν Δίμων βι-
 ούται Ap VII 23
 ἐν τροφῇ ἐπι λαρμαῶν GCM III 14
 ἐν τῷ μίρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω
 Ap VII 33
 ἐν τῷ πέντεθῳ Ap VII 38^a
 ἐν τῷ σάφει τῷ εἰσὶ ἀγίστες M III 88
 ἐν φρεσὶ καὶ κρητῶν GCM III 16
 ἐν φύλλῳ δῆξει θεὸν ἐπικαλεῖται Ap
 VII 38
 ἔξαιρῶ λόγου M III 93
 ἔξ ἄρμου ἀρμονίον πλείους GCM III 46
 A 10
 ἔξαιρέσις Ap II 62
 ἔξ ἀξίου γούν ἔβλου Ap VII 54^b
 ἔξ ἀκαλῶν ἀνίχων Ap VII 51^a
 ἔξαι τῆν κρητῶν τῆν φύσεως Ap VII 54^a
 ἔξ ἐνός πάνθ' ὄρῳν Ap VII 49
 ἔξ ἐνός κρητῶν M III 44
 ἔξ ἔκτοβουταδῶν ἔβλου τὸ γίνος Ap VII 52
 ἔξ ἐκρίθη δίκην πέντος DV II 76
 ἔξ ἐκροστίθῃς ἔβλου Ap VII 55
 ἔξ ἡμῶν τέταρτος ὁ ἐπίς Ap VII 51^b
 ἔξ ἐτάχθη ἡ χάρις τῆν ἀκαλῶν M III
 96 DV III 80
 ἔξ ἴσου δίδου πᾶσιν Ap VII 51
 ἔξ μακρῶς γίνουσε τῆγῃν Ap VII 57
 ἔξ ὄν φυγῆν μὴ ἔξαι δίκη Ap VII 53
 ἔξ ὄνυχος τῶν λίαντα M III 95
 ἔξ ὄνυχων ἀλλοτῶν ἐκβλασθεῖν Ap VII 57
 ἔξ οἰρίας πλετ κας Ap VII 56
 ἔξ οἰρίας τῷ δίδου τὰ πᾶρματα φέρ-
 ται Ap VII 56
 ἔξ ὄν τ' ἐκροστίθῃ Ap VII 57^a
 ἔξ ὄν βελῶν καθήσασθαι DV II 62
 ἔξ ὄν κρητῶν Ap VII 68
 ἔξ ὄν εἰσὶν οἱ Ap VII 56^a
 ἔξ ὄν ἐπαθῆς ἐμάθῃς Ap XIII 90
 εἰκοινο βούς ἐν τῷ κρητῶν μολεῖν Ap VII 59
 εἰκοινοῖν ὑπαίτας ἐν Ap VII 59^a
 εἰκοινο ἡ ἀμαρτία Ap VII 59^c
 εἰκοινο ἡ κολακία Ap VII 59^c
 εἰκοινο ἡ τῆγῃ Ap VII 59^b
 εἰκοινο δ' ὄνιος φεταρῶν Ap VII 59^b
 εἰκοινο ὁ μὲν ἔλεγχος Ap VII 59^c
 εἰκοινο ὁ τοῦ φιλαργύρου Ap VII 59^a
 εἰκοινο ἀπὸ Ap I 18^a
 εἰκοινο κατόπιον ἡδυσματῶν φέρων M III 98
 ἐκαστῶν τῶν εἰκοινο τὰς ἀκρίδας εἰνα
 MP I 58
 ἐκαστῶν οἰκίαι M III 99 Ap XVII 66^a
 ἐκ ἀνὰ γλῶττῃ τὸ βελῶν ἔχει Ap VII 63
 ἐκαστῶς ὄνιος Ap VII 62
 ἐκ ἀμφοτέρω καθήσασθαι τῷ αἴτω Ap VII 72^a
 ἐκ ἀμφοτέρω φέρων ἡμῶν Ap VII 65
 ἐκ ἀπὸν ἡμῶν τὸν βασιλέα τῆς Θύρας
 M IV 2
 ἐκαστῶ τὰς Ταντάλων λίθον τῆς κρη-
 τῶν ἀπειναξέμεθα Ap VII 60

'Επειὸν δειλότερος Ἀρ VII 69
 ἐπιτετι πλουτῶν οὐκὲ' ἤδεται φακῆ κτλ.
 GCL I 100
 ἔπειτα τὸν ὄνον ἔξιος οὐνεκποτέ' κτλ.
 GCM III 49 Ἀρ XV 66
 ἔπειθε μητρὶ χοίφος M IV 6
 ἐπῆλυς τὸν ἔροικεν Ἀρ VII 76
 ἐπὶ βί'σφης ἐκάθητο Ἀρ VII 75
 Ἐπιδαύριος ἵππος M IV 5
 ἐπὶ θύοις ἔρμυς Ἀρ VII 61
 ἐπὶ ἰσπαρμίνοις σπείρει DV II 78
 ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν Ἀρ VII 64
 MP I 54
 ἐπὶ καλῶν ἀγῶν GCM III 51
 ἐπὶ κεφαλῇ εὐθέτη Ἀρ VII 64
 ἐπὶ Λευκῶν μύχῃ Ἀρ VII 70
 ἐπὶ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤψηται MP I 55
 ἐπὶ λεπτῷ δειδῶν βαινεν ann. M IV 69
 ἐπὶ Μανδραβόλῳ τὸ πρῶγμα χωρεῖ
 GCM III 50
 Ἐπιμενίδιον ὄμμα Ἀρ VII 73. XVII 14
 Ἐπιμενίδου ὄπνος DV II 49
 ἐπὶ μητρὶ ἐπαθήσῃ Ἀρ VII 60^b
 ἐπινοίας θηροῦται κἀφήματα Ἀρ VII 82
 ἐπὶ ἐρυθ' ἰστικῆς ἀμῆς DV II 63 MP
 I 56 Ἀρ VI 100
 ἐπὶ ἔλαου ἐκουρήσῃ GCM III 52
 ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ Ἀρ VII 68 XIV 77
 ἐπὶ προγῶνιν ἐγγενεῖα Ἀρ VII 60^c
 ἐπὶ πυρῆν τρέχιν Ἀρ VII 71
 ἐπὶ ῥυπος πᾶν M IV 3
 ἐπὶ ῥυπὸς ὅς ἢ παρομοία φθαῖ Ἀρ VII 64^a
 ἐπὶ σπυρὶ τῆν ἀελλῆν καθέλλεν Ἀρ
 VII 81
 ἐπισηθίσαν M IV 1
 ἐπὶ σπείρῃ ἀκρίων GCM III 47
 ἐπισυναμαί τε καὶ πεπείραμα κτλ. Ἀρ
 VII 83
 ἐπὶ κάλλοτριά Παναρίας M III 100
 ἐπίτασις κακίας μὴ Ἀρ VII 60^a
 ἐπὶ τίγρι. λῆϊον M IV 4
 ἐπὶ τοῖς ὄπλοις ἀπὸκίται Ἀρ VII 67
 ἐπίτρεπε ὡδα τὸν Ἡρωστον προμαλίτῃ
 MP I 57
 ἐπιφιλίδις ταῖτ' ἴστικ Ἀρ VII 66
 ἐπὶ χοίφιος μὴ κακίωσιν MP I 58
 ἐπιχώριαι ὄσρον ἴσασι Ἀρ VII 80
 ἐπ' ὄρου κόπας Ἀρ VII 79
 ἔπος Ἐσθῶ ἀποργῆ Ἀρ VII 74
 ἔπου ὄσῃ DV III 31 Ἀρ XII 21
 ἔργα γίωσ, βουκαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ
 γερόντων M IV 11 Ἀρ VII 90
 ἔργαταῖσται δὲ τὰ Ἀρ VII 88^a
 ἔργινου παλαιῖ Ἀρ VII 95
 ἔργον εὐφείν οὐγγεῖη Ἀρ VII 88ⁱ
 ἔργων ὄσων ἀποτρίψιν κωμῆσων M 14
 ἔργον οὐναγχεῖν ὀμῶν Ἀρ VII 88^d

ἔργων ἐκ πολλοῦ Ἀρ VII 88^e
 ἔρθοι τας ἦν ἕκαστος ἀδείη τίχην ann.
 M VIII 39
 ἔρβινθινος ζωμός M IV 15
 ἔρετριαιὸς κύων M IV 5
 ἔρετριῶν ῥῶ Ἀρ VII 89
 ἔρετριὸς κατάλογος M IV 16
 ἔρημη δίαη n. cr. DV II 73 Ἀρ VII 87
 ἔρημην ἀλώων DV II 73 Ἀρ VII 91
 ἔρημην νικᾶν Ἀρ XV 19^a
 ἔρημον ἐμβλέπειν Ἀρ VII 92
 ἔρις δ' ὄμν ἀντιοιτιέταις MP I 59
 ἔρις ἔριν κτῆτοσσα προμαῖται λόγον
 Ἀρ VII 94^a
 Ἐρμῖος κείων Ἀρ VII 94
 Ἐρμῆν μῆτ' ἀλώωης μῆτ' ἀπολιώης
 M IV 10
 Ἐρμῆς ἀμύητος GCM III 19
 Ἐρμῆς κείων Ἀρ VII 95
 Ἐρμῖος γάρις M IV 17
 ἔρῃ' ἄν' ἔμωι Ἀρ VII 88^e
 ἔρῃε τὰ κλάι' Ἀνθῶρος ἀπεσανε M IV 9
 ἔρῃε μὴτ' ὄσῃ κτλ. πᾶσι γὰρ χωρεῖ
 ζῆτω M IV 8
 ἔρῃετα φίλος εἰν ἔχθρῃ M IV 12
 ἔρῃετα κύβος M IV 13 GCM III 43
 ἔρχεται πόλις μὴν Ἀρ VII 88^c
 ἔρχομαι πρὸν σπασθεν ἄρματι λελευμένος
 Ἀρ VII 88^e
 ἔρω δὲ ὄητα Ἀρ VII 88^b
 Ἐρως Ἀρμονίας p. 784
 ἔρως θάλλει μὲν κηροῦν, ἀποθνήσκει δὲ
 ἀκροῦται. Ἀρ VII 86
 ἔρωτα παρὸς ἁμῶς' εἰ δὲ μῆ κτλ. MP I 61
 Ἐρωτος ὄστικ μῆ Ἀρ VII 88^c
 ἔσθῃ δαμασκῶν εἰών Ἀρ VIII 5^b
 ἔσκαλλίχθαι αε γῆ Ἀρ VII 98
 ἔς κομφικῆς Ἀρ VII 96
 ἔσο καὶ λίων ὄπου κρηὶ καὶ πύθμος ἐν
 μέσῃ M IV 18
 ἔσται καὶ γαλῶν ὄρμος. A 3
 Ἐστία θύνει Ἀρ VII 100
 ἔστι γὰρ ἀρρατῆριαι Ἀρ VII 98^a
 ἔστι γυνή. λῆθουα Ἀρ 98^c
 ἔστι ἰδὲ ἀσθῶσικος Ἀρ VIII 1^b
 ἔστι δίαης ὄσθῶσικός Ἀρ VII 98^c
 ἔστι καὶ ἐξ πύθουα Ἀρ VII 98^b
 ἔστι καὶ σγῆς ἕστῆσων γέρας Ἀρ VII 97
 ἔστι καὶ ὄσθῃ ἔσθῃ Ἀρ VIII 1^c
 ἔστι τόκος πρὸ τόκου Ἀρ VII 98^c
 ἔστι φωνὴ ὄρη Ἀρ XVIII 6^a
 ἔς Τροφονίου μεμαντεύται DV II 50
 Ἀρ XVII 30
 ἔστω δὲ σοι Ἀρ VIII 1^a
 ἔστω ταμίας' τὴ δ' ἄλλα γ' εἰ βούλει
 κίων GCM II 99
 ἔς ἰδῶν γραφεν MP I 62

- ἰσχυρά ἰσχυάτων ann. M III 26
 ἰσχυρά ἰσχυάτων κατὰ διαπέπρακται Ap VII 99
 ἰσχυάτος Μυσην DV II 47
 ἰς χοιρίδιόν μοι Ap VIII 5^c
 ἰτεύς με, μήτηρ Ap VIII 5^a
 ἰτερόγναθος εἶ Ap VIII 3
 ἰτερομόλιος δειν DV II 73
 ἰτερεχέ τις μὴ βρεχθεῖη καὶ εἰς βάθρον ἀπεκνήγη Ap VIII 5
 εὐάγωγος γὰρ ἔστιν Ap VIII 7^b
 εὐγενέστερος Κόδρου GCM II 94
 εὐγενής ἐκ βυλακτίου GCM III 24
 εὐγνώμων ὁ μὴ Ap VIII 11^c
 εὐδαιμονία δὲ ταύτην Ap VIII 8^b
 εὐδαιμονίας τοῦτ' ἔστιν Ap VIII 8^a
 εὐδαιμων γὰρ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶμι Τε-
 γιάτης Ap VIII 6^a
 εὐδαίμων εἶην καὶ Ap VIII 6^c
 εὐδαίμων ἔστιν ὁ Ap VIII 6^c
 εὐδαίμων μὲν ὁ Ap VIII 6^c
 εὐδοντι κήρυτος αἰρεῖ GCM III 7
 εὐήθει δακτύλον μὴ δάειξ, ὄνα μὴ καὶ
 τὴν παλίμην σου καταπῆ Ap VIII 10
 εὐία κωσοχαίτη ἀναξ Ap VIII 7^a
 εὐ ἔστι, ὦ ἄνδρες Ap VIII 11^b
 εὐκαταφρόνητόν ἐστι Γοργία Ap VIII 6^g
 εὐκαταφρόνητος ὁ θάνατος Ap VIII 11^a
 Εὐμένης ὁ βασιλεὺς Ap VIII 6^a
 εὐμεταβολώτερος εὐρίπου M IV 20
 εὐμεταβολώτερος ποσθόριον GCL II 12
 εὐνοήχος καλλιπῆσα DV III 88
 εὐπρόθοις τοῖς φίλοις Ap VIII 12^a
 εὐ πῶσαις οὐ τὸ Ap VIII 7^c
 εὐπρωξίης γὰρ οὐκ Ap VIII 6ⁱ
 εὐ πρῶται· ταί φίλων δ' ὄσθε, ἦν οὐ
 δυνεπχῆς M IV 22
 εὐρημα ὁ οὐκ εἴχτοιν Ap VIII 13
 εὐρήσεις δὲ με Ap VIII 7^a
 εὐρήσομεν γὰρ τοὺς Ap VIII 14^a
 Εὐριπίδης ὁρμος M IV 19
 Εὐρύβητος Ap VIII 12
 Εὐρυκλῆς κῆς ἰγγαστριμύθος Ap VIII 14
 εὐσέβειαν δεῖ φιλάσσειν Ap VIII 6^a
 εὐτέλλεια σφραοσίης ἐκροτος Ap VIII 13^a
 εὐτυχία πολύφιλος Ap VIII 7
 εὐτυχῶν μὴ ἴσο Ap VIII 12^b
 εὐφημι φῶμαι· μὴ Ap VIII 12^a
 εὐχον τῷ πλησίον ἔχειν, ἐπὶ πλέον δὲ
 τῇ χίτῃ Ap VIII 11
 εἶ' αἰτιῆς τὰ κέρατα Ap VIII 19^b
 εἶ' ἐπὶ παιδί διελκίσαι Ap VIII 20
 Ἐπίσθια γράμματα M IV 23
 ἐφημέριον ζωῆ Ap VIII 19
 ἐφρηε τις που Ap VIII 19^a
 ἐφροδιον τῆς αἰτίας Ap VIII 17^a
 ἐφρυγον κακόν, ἔφρον ἄμεινον Ap VIII 16
 εἶ' ὕδαρ Ap VIII 18
 ἔχει καὶ ἡ νύκτα σπλήνα Ap VIII 25
 ἔχειν δὲ πικρῶ Ap VIII 24^a
 ἔχεις μὲν ἀλλοτρίῳ Ap VIII 24^b
 ἔχειται δ' ὡσπερ κολύμπους πέτρας M IV 26
 ἔχθρος αἰσιπῶν αἰσιπῶ' Ap VIII 24^b
 ἔχθρος γὰρ μοι Ap VIII 24^a
 ἔχθρος γὰρ χρῆστῶ πειθήη κακὰ ἔστιν
 M IV 27
 ἔχθρος τάληθῆ εἰκῶν Ap VIII 24^c
 ἔχθρων ἄδωρα δῶρα ποῦν ὀνήσιμα GCL
 II 15
 ἐχίδνης καρδίαν ἰδήθονας M IV 28
 ἐχίδνης ὀργιλωτέρον ann. M IV 28
 ἐχίτρος ἐν χιμαῖῳ M IV 24
 ἐχίτρος τὸν τόκον ἀναβαλλεται M IV 25
 ἔχουεν πύνα τῷ πτωχῷ βοηθούοντα Ap
 VIII 24
 ἔχουεν σύμμαχον θεῶν Ἰφαιστον Ap
 VIII 23
 ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς Ap VIII 24^c
 ἐφροθαί σοι πέτρα ἴδον Ap VIII 26
 Ζυλίφου νόμος M IV 29
 Ζαρούτις ὁ τοῦ Ap VIII 27^a
 Ζήγος Κροβύλου Ap VIII 29
 Ζεῦ πάντων ἀρχῶ Ap VIII 29^c
 Ζεῦ πάτερ, Ἰδῶθην Ap VIII 30^c
 Ζεὺς ἀντὶν εἴλετο Ap VIII 28
 Ζεὺς κνίτος τίμου Ap VIII 28^c
 Ζεὺς γὰρ τῶν Ap VIII 28^a
 Ζεὺς δ' ἀρετῆν Ap VIII 28^b
 Ζεὺς δ' ἐφροῖ φάτων Ap VIII 30^c
 Ζεὺς κατεθεὶ χρόνιος αἰς εὐς διαπύρας
 GCL II 19
 Ζεὺς κνίτος, ταίρος Ap VIII 30^a
 Ζευχθεῖς γάμοισιν οὐκτε Ap VIII 29^a
 Ζεφυρή πνιούσα, εὐ Ap VIII 29^b
 Ζῆθι ὦ ἄνθρωπε Ap VIII 34^a
 Ζῆλος γυναικὸς κἀντα Ap VIII 34ⁱ
 Ζῆλου μὴ τοὺς Ap VIII 34^a
 Ζηλοῦτε μὴ τοὺς Ap VIII 34^a
 Ζηλωτὸν ἴσως ὁ κλοῦτος Ap VIII 34^c
 Ζηλωτὸς ὅστις εὐτύχησον Ap VIII 34^h
 Ζηλωτὸν οὐδέν καλὸν εἶαι αἰσχροῦ φρο-
 μων Ap VIII 34^h
 Ζημίαν αἰροῦ μᾶλλον Ap VIII 34^b
 Ζῆν αἰσχροῦ ἀσχεροῦ Ap VIII 34^c
 Ζῆν κρεττόν ἔστω Ap VIII 34^d
 Ζηρι δ' ἄρ' Ἀτλαντίς Ap VIII 34ⁱ
 Ζηρός δ' ἐγὼ κεραιῶν Ap VIII 34^g
 Ζηρωτος ἐγκρατῆστερος Ap VIII 32
 Ζητεῖν δεῖ καὶ Ap VIII 34^c
 Ζητεῖς τὸν οὐδ' παύοντα Ap VIII 34
 Ζητῶν Ἐκμήν γλίψαι Κίτωνα ἔλυσαι
 A 4
 Ζητῶν ἔφρον θεομάρτυρα ἀπίστω GCM
 III 38ⁱ

ζῆ χίτρα ζῆ· φίλια DV II 79
 ζῆρον μὴ ὑπερβαίνειν Ap VIII 34o
 Ζωίγρια τίθειν MP I 63
 Ζωὴ πίδου GCL II 20
 Ζῶμεν οὐχ ὅτιλοιμεν, ἀλλ' ὡς διδά-
 μεθα DV II 81
 Ζῶν μὴ ἐπαινοῦ Ap VIII 37b
 Ζῶνη περίβαλε τὴν γαστέρα Ap VIII 37e
 Ζῶον ἀτιμωσαντες ἀποφθίνουσιν Ap
 VIII 37c
 Ζῶος γενήσῃ κρημμίου μοῖραν λαβών
 DV II 80
 Ζωπύριον τάλαντα M IV 32 Ap VIII 35
 ἢ αἰεὶ δοῦσα τὴν μάχαιραν Ap I 60
 ἢ ἄμαξα τὸν βοῦν Ap VIII 41
 ἢ ἄμαξα τὸν βοῦν πολλαῖς ἐκέραι M
 IV 33
 ἢ ἀνθρώπων ἴδιος Ap VIII 41o
 ἢ ἀπὸ Σουθῶν ἕλησις Ap VIII 39
 ἢ ἀντίγραμμα καθίπτει Ap VIII 41b
 ἢ ἀφύη πῆρ GCM III 65
 ἢ βαρὺ φόρημα Ap VIII 41a
 ἢ βῆθ καὶ τέτθηρ Ap VIII 41c
 ἢ Βωωτία πρότερον Ap VIII 41g
 ἢ βραχυλογία ἰγγύς Ap VIII 41e
 ἢ βῶν· ἰγκυρῆς ἰσθί Ap VIII 41o
 ἢ βῶντος ἀνδρός οὐ βραδία δρομήματα
 M IV 34
 ἢ γὰρ Κύπρις Ap VIII 41i
 ἢ γὰρ περιστάσεων Ap XII 87b
 ἢ γὰρ οὐραπῆ Ap VIII 41h
 ἢ γὰρ σπάνις Ap VIII 41k
 ἢ γὰρ τυραννίς Ap VIII 41o
 ἢ γὰρ τῶν ἰσραηλιῶν Ap VIII 41i:
 cf. Add.
 ἢ γεμόνισσι δὲ μισθὸν Ap VIII 41o
 ἢ γλωττ' ἀνιγνυχ' ἢ δὲ φθῆν αὐ μαν-
 θύκει M IV 36
 ἢ γροῦμαι μεγίστην εἰκασίαν Ap VIII 41a
 ἢ δ' Ἄτη σθναυρή Ap VIII 42c
 ἢ δ' ἀντιθῆμα ἰρημίας Ap VIII 42d
 ἢ δὲ ἔθουσία Ap VIII 42c
 ἢ δεῖ χελώνης κρεῖα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν
 DV II 82
 ἢ δῖος ἢ λόχη καὶς κατὰ πάντα χρό-
 νον M IV 38
 ἢ δὴ γὰρ ὁ βίος Ap VIII 42k
 ἢ δὴ μάλα πόλλ' Ap VIII 42i
 ἢ δὴ νοσώδεις τοῖτο Ap VIII 42g
 ἢ δὴ τ' ἐπὶ τ' ἴσασ Ap VIII 42e
 ἢ δῖον οὐδὲν οὐδέ Ap VIII 42m
 ἢ δόλω ἢ βίη· ἢ ἄμφοδόν ἢ κρηφ-
 δόν MP I 64
 ἢ δομαὶ γὰρ καὶ Ap VIII 42h
 ἢ δουρὶς τὰς μετὰ Ap VIII 42o
 ἢ δοτήν οὐ πῦσαν Ap VIII 42a
 ἢ δοτήν φεῖγε τίκτουσαν λύπην MP I 65

ἢ θοῆς γὰρ ὁ μὴν Ap VIII 42i
 ἢ δὴ γὰρ φίλου Ap VIII 42b
 ἢ δὴ περιδύσαντες ἀπὸ τῶν M IV 39
 ἢ δὴ τὰ ἀπὸ τῶντα λιγνύων M IV 37
 ἢ ἔλιον κρυφόντα μύθον Ap VIII 42o
 ἢ ἐν δημοκρατίῃ Ap VIII 42e
 ἢ ἔριον μετὰ φίλους Ap VIII 42e
 ἢ ἔπαιρος χάρις Ap VIII 42p
 ἢ Ζεὺς ἢ Χάρων A 5
 ἢ ἔθελος ἀνθρώποισι λιπεῖν Ap VIII 42i
 ἢ θῆ φίλον γίνωσκε, μνήσῃ δὲ μὴ M
 IV 40
 ἢ ἔθος φυσικόν μὴ θετὸν στέργειν Ap
 VIII 42o
 ἢ ἰσχυρὸν τοῦ Ap VIII 42a
 ἢ κακὴ κρίσις Ap VIII 43a
 ἢ καλῶς ζῆν ἢ τεθρητῆται M IV 35
 ἢ κἀμῆλος ἐπιθυμήσασα κρύπτειν καὶ
 τὰ ὄντα προσκαλύπτειν Ap VIII 43
 ἢ κῆρις ὁ Ἀνκίρα Ap VIII 46a
 ἢ κίρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ DV II 87
 ἢ κρινὸν ἢ κολοκύτην Ap VIII 45
 ἢ κρινὸν ἐν τῇ φάτρῃ DV II 83 Ap XVII 20a
 ἢ κρινὸν ἐν τῷ γάμῳ M IV 42
 ἢ Λύκαινα πρὸς τινα Ap VIII 49a
 ἢ λέγε τὴν οὐχὴν κρεῖττων ἢ οὐχὴν ἔχει
 GCM III 61
 ἢ Ἠλιθίων δάκρυα M IV 45
 ἢ ἄλιθιον κακόν M IV 49
 ἢ ἄλιθιώτερος Ἀδάμιδος τοῦ Πραξιτέλους
 GCM III 64
 ἢ ἄλιθιώτερος Λευκόλοφου M IV 46
 ἢ ἄλιθιώτερος τοῦ Πραξιλλῆς Ἀδάμιδος
 Ap VIII 53
 ἢ ἄλιθιον σὴν οὐκ ἔχει Ap VIII 47
 ἢ ἄλιε ἢ ἄλικα τίθειν DV II 88
 ἢ ἄλιε φῶς δυνάμεις Ap VIII 51
 ἢ ἄλος τὸν ἄλλον, πύργυλος τὸν πύργυλον
 GCM III 60 Ap XIV 1
 ἢ ἄλυκον δεκίς Ap VIII 49
 ἢ ἄμεις δίκαια Πίδου δίκαια νῆσις Ap VIII 56
 ἢ ἄμιν γὰρ φόνους Ap VIII 57a
 ἢ ἄμνην ἀελκίς Ap VIII 54
 ἢ ἄμιν μάχαιρα τίθειν Ap VIII 55c
 ἢ ἄμνην ἀποδοῦναι ἢ κῆλον Ap VIII 55
 ἢ ἄμνην ἄμνην Ap VIII 57b
 ἢ ἄμνην κρυφῆλος Ap VIII 55a
 ἢ ἄμνην τοῦ ἐξ ἑσθῆρος ἐξεγράψατο Ap
 VIII 57
 ἢ ἄμνην ἢ κἀμῆλος DV II 89
 ἢ ἄμνην τρεπῆς Ap VIII 58b
 ἢ ἄμνην Γλαχίς ἀμύρταν, ταῖσιν κῆμον Ap
 VIII 59
 ἢ ἄμνην παρὰ πόδας βαίνειν Ap VIII 60b
 ἢ ἄμνην κροῦται Ap VIII 60c
 ἢ ἄμνην πῆχυν Ap VIII 60d

ὄψι μάχεσθαι δευόν Ap VIII 89^b
Θηραμένης ἀνήρ Ap VIII 91
Θηροῦσαι τοῖς μὲν κωοί Ap VIII 91^b
Θηρακλίον φίλος Ap VIII 90
Θηραυρὸς κακῶν ann. DV I 8
Θηραεὶς Πηροῖθου Ap VIII 91^a
Θηητοὶ γηγῶτες μὴ Ap VIII 91^c
Θηητὸς γὰρ ὢν Ap VIII 91^c
Θηητὸς πεφυκὸς μὴ Ap VIII 91^c
Θηητὸς πεφυκὸς τύποι Ap VIII 91^d
Θηητῶν δὲ μηδεὶς Ap VIII 91^c
Θηητικὸς ὄρκια οὐκ ἐπίστανται M IV 70
Θηηξὲ ἐγγινης εἰ Ap VIII 91^l
Θηησαι μὲν οὐδεὶς Ap VIII 91^k
Θηησαι καὶ λιπαθεὶς Ap VIII 92^a
Θηηξὲ ἀνὰ μέσον Ap VIII 92^b
Θηηξὲ ὑστέρως Ap VIII 92
Θηηγάτηρ ἐπίγραμμα κῶν Ap VIII 96^c
Θηημὸς δὲ κρεῖσσων Ap VIII 96^a
Θηημὸς ἔαχαιον γηροῦσαι Ap VIII 93
GCL II 23
Θηημῶσφορ GCL II 26
Θηημοῦ λόγος ἱερός Ap VIII 96^d
Θηημῶ μάχεσθαι μὲν Ap VIII 96^b
Θηηνέξων Ap VIII 96
Θηηνοὶ τοὺς ναυπηγοῦντας Ap VIII 96^e
Θηηοίμ' ἂν αὐτῶ Ap VIII 96^c
Θηηραεὶ Κῆρες οὐκίε' Ἀνθιστήρια Ap VIII 94
ἰαίνεται τῇ διηγήσει τῶν τοιούτων λόγων Ap VIII 99
Ἰαλλέμον ψυχρότερος GCL II 32
Ἰαμα γλώττης ἰγκράταια κοιλίας Ap VIII 99^a
Ἰαμβὸς ἴσσι ποῖς Ap VIII 99^b
Ἰαντος ἄλλος Ap VIII 98
Ἰατρον καὶ φίλον Ap VIII 97^a
Ἰδία δὲ ἴσσι Ap VIII 100^c
Ἰδε πῦρ ἰδ' ἀφῆ M IV 71
Ἰδου' Ῥόδου, ἰδοὶ καὶ πῆδημα Ap VIII 100
Ἰδου' χρυσοῦν ἀνθρώπων Ap VIII 100^a
Ἰδρῶς μὲν ὁ ἐκ Ap VIII 100^b
Ἰερά ἄγκυρα GCM III 77
Ἰερά συμβουλὴ ἴσσι DV II 92
Ἰερόν ἀληθῶς ἴσσι Ap IX 19^d
Ἰερόν χεῖμα σέμβουλος Ap IX 19^c
Ἰερούλους θεοσεβῆσθαι Ap IX 2
Ἰθι ἄρθός M IV 74
Ἰκανὸν ἂν εἶη μοι Ap IX 19^b
Ἰκανότης ἴσσι Ap IX 2^b
Ἰκανῶς βιώσεις γηροβοσκῶν Ap IX 19^c
Ἰλιάς κικῶν DV II 93
Ἰλιεύς ὢν εἶτα Ap II 22^a
Ἰματισμὸς Διονυσίου Ap IX 5
Ἰματιῶ πῦρ περιστέλλεις Ap IX 4
Ἰμβριος δίκη M IV 76
Ἰμβριος ἢ Ἀλμυριος M IV 77

Ἰνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ αἰδώς Ap IX 6
MP I 71
Ἰνοις ἄχη Ap IX 6^a
Ἰσμεν εἰς Σαλαμῖνα Ap IX 6^b
Ἰσπτεας εἰς πέδιον προκαλεῖ DV II 96
Ἰσποδάμου ἑλμῆσις M IV 79
Ἰσποὶ Θεσσαλικαὶ ann. M VI 87
Ἰσπόλιτον μῆψομαι GCM III 74
Ἰσπον εἰς πέδιον διδάσκεις τρέχειν Ap IX 11
Ἰσποτόμους ἀσεβέστερος Ap IX 7
Ἰσπος με φέρεσσι καὶ βασιλεύς με τρέφει Ap IX 12
Ἰσπον γῆρας M IV 80
Ἰσπον μὲν ἀρετὴν ἐν πολέμῳ, φίλον δὲ πίστιν ἐν ἀντιχίᾳ κρείνομεν Ap IX 10
Ἰσπους εἰς λείον πέδιον MP I 72
Ἰσπῶ γηροῦσιν τε τὰ μείονα κύκλ' ἐπιβαλλε Ap IX 8
Ἰσον δὴ κικῶν Ap IX 17^a
Ἰσος πόλεμον οὐ ποιεῖ GCM III 79
Ἰσότης φιλότης DV II 94
Ἰστίε θυῖς DV II 95
Ἰστόν ἀρίστην Ap IX 15
Ἰσχυρόν ἢ ἀλήθειαν M IV 81
Ἰσχύς καὶ εἰςμορφία Ap IX 19^a
Ἰσχύς καὶ τειγος καὶ ὄπλον σοφοῦ ἢ φρόνησις MP I 73
Ἰσως Ἐρινυὺς ἴσσι ἐν τραγωδίαις GCL II 30
Ἰσθῶν νῆγεσθαι διδάσκεις GCL II 31
Ἰσθὺς ἀποικίμενος Ap IX 2^a
Ἰσθὺς εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται Ap IX 18
Ἰσθῶν βίος ann. Ap XIII 79
Ἰσθῶν μαντῶ βαλενύσω Ap IX 20^b
Καθμία τίχη GCL II 45 Ap IX 30
Κάθαμμα λύσις MP I 75
Καθ' ἰαντοῦ Βελλεροφόντης GCL II 44 Ap IX 34 MP I 44
Καθιένθοντος τρόποιον GCM I 14
Καθεύδων γὰρ οἰδῆς Ap IX 20^c
Κάθιξε ἐπὶ κώπῃ M IV 96
Καθ' ἔδατος γράφεις DV II 59
Καθώσπερ αἱ τίχθαι σιτίχαις κακῶς GCL II 35 Ap IX 55
καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον M IV 98
καὶ βαπτύλον ἐν κατίχαις Ap IX 24
καὶ βουὸς ἀφότης γίγνομαι M V 6
καὶ δρυὸς μαινας ἰγίνετο Ap IX 49
καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ τὸν ἐπίβουλον Ap IX 22
καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῶν ἀναισθητῶν ἰσχύν ἐλάμβανεν Ap IX 33
καὶ κεραιμῆς κεραιμῆς κοτίαι M IV 86
καὶ κηρωρὸν μισῶ τὸν ἐκ ὀφθαλμῶν ἐκτίμενται τὰ λάχανα Ap IX 24^d

- καὶ μία μίξων βία τῶν Μηριάδων Ap IX 51
 καίπερ γέρον ὢν Ap IX 24^b
 καμῶν γνάθῃ MP II 59
 καμρός ψυχῇ πρῆγματος Ap IX 42
 καμῶ δουλείην καὶ Ap IX 24^c
 καὶ σὺ, φίλος, μὴ Ap IX 24^a
 καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτίλειον MP I 76
 καὶ τίς ἂν ταύτην τὴν πόλιν ἐπαυοίη
 δεόντως κτλ. Ap IX 31
 καὶ τὸ ἄμεινον εἰς τούναντιον ἀποτε-
 λιυτῆ Ap IX 60
 καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον Ap
 IX 21
 καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς Ap IX 76^b
 καὶ τυφλῶ δῆλον M IV 91
 καὶ φιλεῖν δεῖ ὡς καὶ μισήσοντας καὶ
 μισεῖν ὡς καὶ φιλήσοντας MP I 77
 καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ βοηθεῖ M V 5
 κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει MP I 78
 κακὰ μὲν θρήπτες, κακὰ δὲ ἔπις GCM
 III 98 Ap IX 92
 κακὰ τοὶ φύμμι κινκίχεται· ταύτην
 Ap IX 54
 κακῇ γὰρ αἰδέων ἔσθαι γ' ἀνασίδες κρι-
 τεῖ MP I 79
 κακῇ μὲν ὄψει, ἐν δὲ δειλίᾳ φρένες Ap
 IX 23
 κακῇ πρόσθετος Ap IX 47
 κακοὶ κόρον οὐκ ἀνέχονται MP I 80
 κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὀμίχλην
 GCL II 42
 κακοὶ ὀμιλῶν καὶ τὸς Ap IX 20^a
 κακοὶ τὸ κέρδος τῆς δικῆς ὑπέρτερον
 MP I 82
 κακὸν ἄγος οὐ κλάται Ap IX 36
 κακὸν ἀναγκαῖον ann. M V 7
 κακὸν ἀναγκαῖον τὸ πείθεσθαι γαστρὶ
 M V 7
 κακὸν γὰρ ἄνδρα χρῆ κακῶς πύσχειν
 αἰεὶ MP I 83
 κακὸν δῶρον, ἴσον ζημίᾳ Ap IX 58
 κακὸν ἐπὶ καμῶ M IV 100 Ap XV 15
 κακὸν κακῶ ἔπειται M V 11
 κακὸν Τενίδιον M IV 89
 κακὸν τὸ καλόν, ἦν τι μὴ καιροῦ τύχη
 Ap IX 57
 κακὸς ἀίψῃ μακρόβιος Ap IX 36
 κακὸς μὲν κόρος, θεινός δὲ λυμός M V 8
 κακοῦ γὰρ ἀνδρός δῶρον ὄνησιν οὐκ
 ἔχει M IV 87
 κακοῦ κόρακος κακὸν φόν GCL II 34
 Ap IX 20
 κακῶν ἰόντων δεῖ κύματα πρῆσθαι M V 10
 κακῶν πανηγυρίας GCL II 43 Ap IX 29
 κακῶς ἀκούειν κρείσσον ἢ λέγειν κακῶς
 MP I 85
- κακῶς ἀκούειν πρὸς σέ ἴσθι καὶ ἄλλω·
 Ap IX 32
 Καλαμαριακὸς γάδαρος MP I 86
 Καλλιπιδῆς τρέχει MP I 87
 καλὸν τι καιροῦ Ap IX 59^a
 καλῶς πρῆσθαι μᾶλλον ἢ πλοῦτεσθαι κα-
 κῶς Ap IX 43
 κάμηλον ἐπὶ κάμηλον M V 1
 κάμηλος ἐπιθυμήσασα κριτῶν καὶ τῶ
 ὅτι προσκυλώσει Ap IX 59^b
 κάμηλος φερύσασα πολλῶν ὄνων ἀνατι-
 θεται φορτία MP I 88
 κᾶν αἰεὶ δάμη ἄνδρα πονηρόν Ap IX 35
 κᾶν εἰς μάχων κνυσιότησειν MP I 89
 κᾶν ἐπὶ νεοῦ κερθαίνειν GCL II 37
 Ap IX 41
 κᾶν τοὶς λιγυνοῖς ἔσταν ἐπιχρία M IV 99
 κανθαρίδας ἰδῆδουκας M V 2
 Κανθαῖον μελάντερος GCL II 41 Ap
 IX 26
 κανθαῖον σκιά GCL II 50 Ap IX 40
 Κανθαῖον σοφώτερος DV II 97
 κανθίας ποιητῆς DV II 99
 κᾶνιος ἄμπελος DV II 99
 κᾶνὸν φεῖγων εἰς κᾶρ περιέπειον Ap
 IX 59^a
 κᾶνοῦ σκιάν δεδεικνῆαι M V 4
 Καρικῆ Μοῦσα MP I 90
 Καρικον θῦμα DV II 98
 Καρικὸς τάφος Ap IX 53
 Κύριος αἰὼς M V 9
 καρκίον δασυπόδι συγκρίσεις Ap IX 56
 καρκίος λαγῶν αἰρεῖ GCL II 39 Ap IX 27
 καρκίος λαμῶν αἰρεῖ GCL II 40
 καρκίος ὄρθα βυδιεῖν οὐ μεμάθηεν
 Ap IX 50
 Καρκάδιος τὸν λαγῶ M IV 94
 Καρκάδιος τὸν λαγῶν MP I 91
 καρπὸν ὃν ἔσπειρας θείριζε GCL II 57
 Κουσιωτικὸν ἄμμι Ap IX 46
 κατὰ βῆμα τῆς ἀρετῆς μίμνησο Ap IX 63
 κατὰ βοῆς εὐχον GCL II 48 Ap IX 38
 κατὰ θεῶν ἦκει Ap IX 37
 κατ' αἴγας ἀγρίαις Ap IX 61
 κατὰ νεοῦ ann. M III 34
 κατὰ λίθων σπείριον ann. DV III 71
 κατὰ μυδὸς ἔλεθρον Ap IX 28
 κατὰ πετρῶν σπείριον ann. DV III 71
 κατὰ πετρῶν σπείριος DV II 61 Ap IX 45
 κατὰ ποδὸς βύου M IV 97
 κατὰ πυρός ζυίνας Ap IX 45
 κατὰ ῥοῦν τύγμαθ' M V 3
 κατὰ ῥοῦν φέρεται GCL II 38 Ap IX 59
 κατὰ σαυτὸν ἔλα Ap XVIII 32
 καταφρόνει θανάτου Ap IX 25
 κατόπιον ἰορτῆς ἦκει GCM III 89 Ap
 IX 44 XIV 6

καίτοιπρον εἶδους καίκοσ Ap IX 59c
 κάτοπιρον ὁ τυρλόσ DV III 88
 Καύτιος ἔρωσ Ap IX 39
 κεκίλισται ὁ πῖθοσ GCL II 52 Ap IX 74
 κενά κενολ βουλεύοντασ GCM III 96
 Ap IX 66
 κενά κροταλίξεισ ἄχη MP I 92
 κενά τὰ τίχησ Ap IX 66.
 κενάσοσ ἰλιποσ θεμαίνονται Ap IX 67
 κενῶν ψάλλεισ M V 12
 Κενταύρων ἴβρον μερίμηται Ap IX 73
 κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσασ Ap
 IX 65
 κεραιμέσ ἀθροπωσ Ap IX 72
 κεραιμέσ πλοῖτοσ Ap IX 71
 κέρδοσ αἰσχροῦ βαρῦ κερμήλιον MP I 93
 κέρδοσ αλοχύνησ ἄμνον M V 13
 κέρδοσ ἐκτει κᾶν ἐπὶ ἴπποσ πλίοσ ann.
 M IV 69 Ap IX 76.
 Κέρδων γαμῖ DV III 84 Ap X 52
 κεραιώνων ἰλευθερία Ap IX 75
 Κερκυραία μάστιξ Ap IX 69
 κεραιωπίκεισ DV II 100 Ap IX 64
 Κέουων πόλισ Ap IX 70
 κεραιεύσ σροταῖσ DV III. 1 Ap IX 76
 κηρὸν τοῖσ ὦσισ ἐπαλαίφεισ Ap IX 77
 κηροῦ εἰπλαστότεροσ GCL II 44
 κηροῦ μυλαθαπώτερον ann. GCL II 44
 κηρήτεσ μόχοτεσ ἄλλων κατίθονται M
 V 14
 κίγκλον περὶστέροσ Ap IX 82
 Κιλίκιοσ τράγοσ M V 15 DV III 2 Ap
 IX 78
 Κιλίκιοσ ὄλεθροσ n. cr. DV II 51
 κινδυνώδησ ἢ ἐν πρώφῃ σάλισ Ap IX 81
 κινεῖσ τὸν ἀνάγκροσ Ap IX 79 MP I 94
 κινήσω τὸν ἀφ' ἑαῦσ Ap IX 80
 κίσσοσ μετ' Ἀνθοστῆριοσ Ap IX 77.
 κηρίσει τοι βραδυῖσ σκύν Ap IX 79.
 κλαίει δ' ὁ νεκρίσασ, ὁ δὲ νεκηθεῖσ ἐπό-
 λωσ Ap IX 83
 κλειτορηάζεισ M V 16 Ap IX 84
 Κνίδιοσ κόκκοσ ψήγεισ DV III 5
 κνήφ ἐν χωρίασ Ap IX 85
 Κνωδάλοσ χοιρῆσ MP I 95
 κόγχησ ἄξιωσ Ap IX 86.
 κοινά τὰ τῶν φίλων GCL II 54 Ap IX 88
 κοινὸν ταυῖον τοῖσ πάσι κεραιμύθοσ
 Ap IX 96
 κοινὸσ Ἐρμησ Ap X 1
 κόκκοσ σίτου κροεζίνησε θάνατοσ Ap
 IX 97
 κολακτικώτεροσ πειθήκων Ap IX 86b
 Κολοφῶνα ἐπέθρησ GCM III 91 Ap
 IX 93
 Κολοφῶνα ἴβρωσ M V 24
 Κολοφῶνιοσ χερυῖσ M V 27 Ap IX 94

κολυμβήσω, ἀλλά ἔργησω, οὐ M V 9
 κολωνὸν κεραιτείτω Ap X 54
 Κομπῆσ Μάξιμοσ Ap X 2
 κόπον φουῖσ Ap IX 99
 κόποσ κοπον λυει M V 22
 κόρακοσ ἀρδόνων αἰδοσιμώτεροσ Ap IX 90
 κοροθιμῶζεισ M V 18
 Κοροίνθιοσ καπόν M V 26
 Κοροῖβοσ ἡλιθιώτεροσ Ap X 3
 Κορυθῶνιοσ εἰδεχθῆστέροσ GCL II 51
 Ap IX 92
 κόρχοροσ ἐν λαχύνιοσ Ap IX 100
 κορῶνη γράμμα κομῶεισ Ap IX 87
 κορῶνη τὸ κορηπῖον. GCM III 85. Ap
 IX 99
 κοσκίτου γῆρωσ M V 25
 κοσκήφ ἀντιλεῖσ M V 20
 κοσκήφ μετινέταισ GCM IV 12 Ap IX 89
 κοσκήφ ἴδωρ φῖμει Ap IX 91
 κοσμοσ Σαύρτιαν ἔν ἔλαχεσ GCM III 82
 Κόττασ Μάξιμοσ M V 17
 Κοττοσ λοχηρότεροσ καὶ Βρωίρωσ Ap
 IX 98
 κουρότεροσ φελλοῦ Ap IX 97.
 κουρότεροσ σκῶσ ann. Ap IX 97.
 Κουρήτων στόμα Ap IX 95
 κραδίην ἰλάφοσ Ap X 4
 κρημβην ἀλείφεισ M V 29
 κρητήρ τρίτοσ Δοῖσ σωτήροσ Ap X 5a
 Κράτησ ἀπολύει τὰ Κράτηροσ, ἵνα μὴ
 τὰ Κράτηροσ κρητήρησ τὸν Κράτηρα
 Ap X 5
 κρησσοῦν ἢ κρησλίπεσ Ap X 10
 κρησσοῦν ἵστωσ πολλοῦ ἄξιον εἶναι ἢ κη.
 Ap X 12
 κρησσοῦν ὀλίγοσ κρησλίσεσθαι ἢ κρησλιῶσ
 σκρησλίσεσθαι Ap X 15
 κρησσοῦν ταῖσ ἀλγηδῶσι τελευτῶν ἢ κη.
 Ap X 13
 κρησσοῦν τὸ δοκεῖσ Ap X 8b
 κρησσοῦν Ζώπυροσ ἱκατόν Βαβυλώνων
 Ap X 14
 Κρησ πρὸσ Διγνήτην M V 28
 κρηστίεισ Ap X 7 GCM III 87
 κρηστίεισ ὁ κρηστίησ M V 30 MP I 96
 κρηστέσ φίλοσ ὁ κρηστέσ Ap X 8.
 κρηστέσ ἀσελγῶντεροσ Ap X 9
 κρηστέσ κρηστίσ ἀπείσοσ GCM III 97 Ap X 8
 κρηστέσ κρηστίσ ἀπείσοσ καὶ φίλων καὶ
 πολεμίων Ap X 16
 κρησθεῖλοσ δακρυσ Ap X 17
 Κρομύλοσ ζεῖγοσ Ap I 18
 Κρόνοσ πηγῆ Ap X 11
 Κρόνωνοσ ἠγμῶντεροσ M V 33
 κρυμμοσ μὴ ἱσθῶν Ap XV 11
 Κριζακροῦ στατήροσ Ap X 24
 κύκλοσ τὰ ἀνθρώπινα Ap X 28

- Κυκλώπιος βίος M V 44
 Κύκλωπος θωριά Ap X 20^a
 κύκνειον ἄσμα GCM III 84 Ap X 18
 κύλλου πήρα M V 41
 Κυλώνειον ἄσος Ap X 19
 κύματα μετρεῖ M V 43
 κυμοπρίστης M V 10
 κύνα θρίων δεδαυμένην Ap X 29
 κύνης Ἴνδινοι Ap X 32
 κυνή Ἄσος Ap XV 85
 κυνὶ δίδως ἄχυρα ὄρω δ' ὄστια Ap X 31
 κυνικός θάνατος M V 88
 Κυνόσαυρος GCL II 56 Ap X 22
 κυνός οὐς M V 37
 κύντερα Κύττωνος ann. M III 26 Ap VII 99
 κυπαρίττου καρπός Ap X 20
 κύρβεις κακῶν Ap X 27 GCL II 53
 Κυρνια γῆ Ap X 21
 κύων ἐν ῥόδοις M V 35
 κύων ἐν φάτιγῃ M V 34
 κύων ἐπὶ δευρά DV III 3 Ap X 26
 κύων ἐπιστρίβεις ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον GCL II 36 Ap X 30
 κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον GCM III 90
 κύων κυνός οὐχ ἄπτεται M V 36
 κύων παρ' ἰνδίοις M V 39 n. cr. M III 42 Ap X 25
 κύων σπειδουσι τυφλά τιταται M V 32
 κύων τεύελα οὐκ ἰσθίει Ap X 30^a
 κύωνπος ἰλλῆρας Ἰσθός οὐκ ἀλγίλει Ap X 37
 Κῶος πρὸς Χίον Ap X 35
 κωφὸν γὰρ βίλος Ap X 33^a
 κωφότερος κίχλης GCL II 49 Ap X 33
 κωφότερος τοῦ Τρωαίου λιμένος Ap X 34
 κωφῶ ὁμιλεῖ Ap X 36
 λιβηκας Μελισσιῶν Ap X 38
 λιβῶμεν τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ Εὐρώπῃ Ap X 39
 λαγῶν κατὰ πῆδας γοῆ δεικτεται M V 48
 λαγῶς καθεῖδει DV III 6 Ap X 40
 λαγῶς περὶ τῶν κρεῶν DV III 8 Ap X 41
 λίθι βίωσις M V 47
 λακκόπλουτος εἶ κατὰ τὸν Καλλιῶν Ap X 43
 λακωνίζων Ap X 42
 Λακωνικός οὐλίρας Ap X 47
 Λακωνικὸν τροπὸν Ap X 42
 λαλιώτερος τυργόνος M V 49
 λαλιώτερος χελιδόνος M V 49
 λίμβδα ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν Ap X 43^a
 Λαμίας δυσμεροφότερος Ap X 44
 λαμνοὶ βόες Ap X 45
 λίρος ἐν ἔλαιον Ap X 48
 λίρος κερχῆος Ap X 46
 λιβηρίδος γνησιώτερος καὶ κινδύλου Ap X 49
 λίγειν μὲν εὐ ἄρυσσα, πρῆκτερον δὲ τὴν κάλλισσα Ap X 51
 λίγεις ἢ δὲ λίγεις Ap X 52^a
 Λιβηθρίων ἀνοσιώτερος Ap X 50
 λίοντα νύσσει Ap IX 99
 λίοντα ἐνρεται M V 50 MP I 97
 λιοντῆ ann. M VIII 16
 λιπτήν πλίσις GCL II 59 Ap X 56
 λιπατῆ τις ἱλπίς ἰόν' ἐφ' ἧς ἔχουμεθα Ap X 55
 λίροι κανοὶ οὐχ Ap X 58^a
 λιρνατα χαλῆ M V 58
 λίρη θιαυῶν Ap X 57
 λίρη κακῶν GCM IV 53 Ap X 57
 λιρβιάζων Ap X 57^a
 Λοβίων ἄξιον Ap X 58
 λίχη ἰγκάθη Ap X 59
 λουκας κορώσις M V 52
 λουκῆ ἡμίρα M V 51
 λουκῆ μύζαν φουσίον Ap X 60
 λουκῆ στάθη DV III 9 Ap X 64
 λουκῆ πῆφος M V 57 Ap X 62
 λουκός Ἐρμῆς M V 53
 λουκώλεον λίον κροτογαμῆς Ap X 52
 λουκῶ λίθῳ λουκῆ στάθη GCL II 67
 λουκῶν ἀνδρῶν οὐδὲν ὄφελος M V 55 Ap XIII 35
 Λουκῶνος ἔξιλος Ap X 52^b
 Λουκῶρον οὐκίς Ap X 53
 λίων ἐν πῆδαις M V 56
 λίων εὐθύς εἰς ἀγῶνας Ap X 63
 λίων ἔλεος ἔχων M V 54
 λίων τὴν τρίχα, ὄνος τὸν βίον Ap X 61
 λήθαργος εἶ Ap X 66^a
 λήθαργος κύων GCL II 62
 λήθηρς πῆδιον MP I 96
 λημῶν χίτρους ἢ κολοκύνθαις DV III 10 Ap XVIII 42
 Λήμνια κικῆ GCM IV 13 Ap X 65
 Λήμνια γροῖ n. cr. M V 60 Ap X 66
 Λήμνιον βλίπις GCM IV 22 Ap X 67
 Λήμνιον τὸ πῆρ ann. GCM IV 22
 λίαν φιλῶν ἰαντόν Ap X 68^a
 Λιβυκὸν θηρίον GCL II 60 Ap X 75
 Λιβυκὸν ὄρειον Ap X 73^a
 λίθοις τὸν ἥλιον βάλει. MP I 99
 λίθον ἔρειν M V 63 Ap X 68
 λίθος κινώμενος φύκος οὐ ποιεῖ Ap X 72
 λίθος ποτὶ σπάρταν ann. MP III 15
 λίθῳ λαλεῖς M V 61
 λιμὸν ἐσφῆς λύει Ap X 68^b
 λιμός Μηλίαν Ap X 70
 λιμοῦ πῆδιον Ap X 69 M V 64
 λιμῶ γὰρ οὐδὲν Ap X 73^a
 Λίνδιοι τὴν θουίαν Ap X 71
 λίον λίθῳ κλέθεις GCM IV 16 Ap X 73
 λιπαρώτερος λευθίου Ap X 73^a

λιπαρότατος λίχνου Ap X 72^a
 Λιτήρσαι φθὴν ἕδεις Ap X 74
 λόγος λόγους τίκτουςιν M V 67
 λόγον παρ' ἰχθροῦ Ap X 77^b
 λόγος ἱατρὸς τοῦ Ap X 76^c
 λόγος μὴ ἰσθ' Ap X 76^d
 λόγος μὴ ἰσθ' Ap X 76^b
 λόγος πάντα ποιεῖ Ap X 78^b
 λόγῳ μ' ἔπισσας Ap X 76^a
 λοιβάς μὴν πρῶτον Ap X 77^a
 Λοκρικός βοῆς M V 66 Ap X 78
 Λοκροὶ τὰς συνθήκας M V 65
 λούσαι τὸν Ἡλιόν Ap X 77
 λουτρά ἀνθρωπογραφία Ap X 78^a
 Λυγκίως ὅμοιος GCL II 61
 Λυγκίως δεξιότερον ὄρα Ap X 79
 Λυδία ἰλλήξει τὸ κίβδηλον Ap X 99^a
 Λυδία λίθος M V 76
 Λυδίων ἄρκυ DV III 13 Ap XI 1
 Λυδοὶ ποηροὶ, δεύτεραι δ' Αἰγύπτιοι,
 τρίτοι δὲ κτλ. Ap X 100
 Λυδὸν εἰς πῆδιον ἰσθ' προκαλούμενος
 Ap X 81
 Λυδὸς ἀποθνήσκει σοφὸς ἀνὴρ M V 78
 Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ GCL II 63 Ap X 82
 Λυδὸς καπηλεύει Ap X 83
 λύε λίχος Ap X 96^a
 λύειν δ' οὐκ ἔστιν ἀγνοοῦντα τὸν δεσμίον
 Ap X 88
 λυκῆ ανα. M VIII 16
 λύκον εἶδες Ap X 89
 λυκόπους εἶ Ap X 91
 λύκος ἀντὶς φεγγῆ GCM IV 17 Ap X 98^a
 λύκος ἐν αἰκίαισιν ἰσθ' κἂν φέγγ κἂν
 μὴ φέγγ M V 71
 λύκος μύτην χαρῶν GCM IV 15 Ap X 85
 λύκος περὶ φεγγῆ χορεύει GCM IV 15
 Ap X 86
 λύκος ποιμῆν Ap X 96^b
 λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει DV III 11
 Ap X 94
 λύκου δεκίς M V 74 Ap I 18 X 93
 λύκου πτερά M V 68 DV III 7 Ap X 80
 λύκου ὄχηματι GCL II 66
 λύκου στήθῳ M V 69
 λύκου συνόλω και ἔκπε, λίσστέ γε μὴν
 οὐκίτε Ap X 87
 λύκων ἀσλή M V 72
 λύκων φιλία M V 70
 Λύλλος εἶ M V 77
 λυπηρότερον σταλαγοῦ Ap X 93^a
 λύπης δὲ πάσης γίνετ' ἱατρὸς λόγος
 MP I 100
 λυσίκωνος γυνή Ap X 96
 λύσισι τελεται και λύσισι ἀλλήλους Ap X 99.
 Λυσικράτης ἕτερος Ap X 97
 Λυσισημίται πλοῦτοι πλουσιεῖς Ap X 98

λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἕπτει DV III 12
 Ap X 95
 λύχνου ἀρθέτος γυνή κἂν ἢ αὐτῆ
 Ap X 90
 λωτοῦ ἔφαγες Ap XI 2
 μαγνήτης λίθος M V 79
 μαίνεται Θάμυρις GCM III 71
 μαιόμενον θεῖον ἕτερον θεῶν νήφορτι σω-
 φρονεῖσθαι MP II 1
 Μακαρεῖς ὁ τοῦ Ap XI 3^a
 μακάρων νῆσοι M V 81
 μακρὰι τετραίντων χεῖρες Ap XI 7^a
 μακρὰς ἰλιπιδας μισῶ A 6
 μᾶλλον αὐτὸν ἰλήθην ἢ οἱ τῆς θαλιώ-
 σης λεγόμενος χόος GCL II 76
 μᾶλλον ὁ Φοῖβ' Ap XI 3
 μανίας οὐ κἂν οἰοται Ap XI 8
 μαντικῶν ψυχῆ M V 80
 Μαργίτης εἶ Ap XI 7
 Μαρσίας κομπάζων ἱριζει Ap XI 6
 μάστιγος ἐκ Διὸς δάκτυλος Ap XI 9^a
 μάστιγι ἰλαίνει Ap XI 8^a
 μασχάλην ἀλεῖν GCL II 72 Ap XI 8^b
 μασχάλισθ' ἡσθ' Ap XI 4
 μάταια τῆλλα παρὰ Κρότωνα τῆσται
 MP II 2
 μασιολογὸς τυγχάνει Ap XI 9
 Μασώλου τάφος ανα. Ap IX 53
 μαχαίρα μὴ πῆρ σκαλεύει Ap XI 5^a
 μαχητὴς ἐπιμφοδὸς οὐκ ἀγγελαγορός
 Ap XI 5
 Μεγαρίων δίκρυα M V 87
 Μεγαρικαὶ σφιγγες Ap XI 15
 μέγας κλητικὸς ἐν μικρῷ πράγματι Ap
 XI 14
 μέγα τὸ ἐν συμφοραῖσι φρονεῖν ἢ δεῖ
 MP II 3
 μέγα τὸ στόμα τοῦ ἰσταντοῦ Ap XI 33
 μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ
 μαχαίρᾳ M V 86
 μέγιστοι ἀδικήματα εἶναι Ap XI 15^a
 μεγαλοφυγίη τὸ φέρον πρῶτος κτλ. MP II 4
 μεδίμνω ἀπομετῶ παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἀργύριον Ap XI 13
 μεθυσσοτάβος Ap XI 23
 μεῖζονα βοῆ χλωρὸς δόφνης καιμίνης
 DV III 22 Ap XI 16
 μεῖζον βοῆ τῶν νηάδων n. cr. Ap IX 51
 μελαμπύγος οὐνυχος M V 82
 Μελακίανος σφρονιστέρος Ap XI 18
 μέλι μοι τῶν τοιοῦτων Ap XI 10^a
 Μελιτηνοὶ κύνες Ap XI 24
 μέλιτι καταπάττειν ἰστανὴν DV III 30
 μέλιτος κινηλός DV III 20 Ap XI 82
 μέλος ἀγρίως Ap XI 22
 μεμαχητὴν μᾶζα DV III 21
 μεμαχημένος βίος M I 83

- μεμνησθαι θεῶν ὡς Ap XI 17^a
 μεμψιμοιρία ἰστί λάθριος Ap XI 17^b
 μέμψις ἰστί φόγος Ap XI 17^c
 μένε βοῦς ποτὶ βοτάνῃν Ap XI 11
 μένε γραυὸ ἰμόν ὅε παῖδα φιλήσονται Ap
 XI 12
 μέρις οὐ πόνος M V 83 Ap XI 26
 μεταβλητότερος μήτρας Ap XI 21
 μεταβολή πάντων γλυκύ Ap XI 31^b
 μετὰ γραμμάτων Ἑφεισίων παλαιῆς Ap
 XI 29.
 μετὰδος μοι πηγάνου, ἵνα μὴ βασκαίης
 με Ap XI 25
 μετὰ Λίσβιον ὠδόν Ap XI 27
 μετὰ Μουσῶν κούρδος Ap XI 28
 μετὰ πόλεμος ταυραχὴ ἢ συμμαχία Ap
 XI 30
 μετὰ Μαραθῶνα μάχῃ Ap XI 30
 μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην M V 85
 μετὰ τῆς ἰσχύος Ap XI 17^d
 μετὰ τὸν πόλεμον ἢ συμμαχία M V 85
 μέτρα φυλάσσεισθαι Ap XI 31^c
 μέτρον ἄριστον ann. GCL II 79
 μέτρον ὕδωρ πίνοντες, ἀμετροὶ δὲ μᾶζαν
 ἴδοντες Ap XI 31
 μέχρι βωμοῦ φίλος εἰμί Ap XI 31^a
 μέχρι τοῦτου κρείσσον σοῦ ἴστω ὁ πα-
 τὴρ κτλ. Ap XI 20
 μέχρι τῶν ἀμφωτίδων DV III 19
 μηδ' ἀπὸ χιταμοπόδων MP II 5
 μηδὲ δίκην δικασθῆς πρὶν ἄμφοι μῦθον
 ἀκούσης MP II 6
 μηδὲ μέλι μηδὲ μέλισσα DV III 25
 Ap XI 45
 μηδὲ μοι αὐτῇ Ap XI 34^c
 μηδ' ἕτερον κενθῆς Ap XI 53^a
 μηδὲ πολύξινον μηδ' Ap XI 34^d
 μηδὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἴστω τὸ ὑπέδημα
 Ap XI 34^b
 μηδὲν ἄγαν GCL II 79 Ap XIV 30
 μηδὲν ἔξωθεν πολυπραγμαστοῖν MP II 8
 μηδὲν κατὰ βοῶς εἴξῃ DV III 24 Ap
 IX 38 MP II 7
 μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον GCL II 79
 μηδὲν ὑπὲρ τὸν καλῆποδα M V 88
 μηδέποτε ἐρθεῖν γέροντα μηδὲ γυναῖκα
 μηδὲ παῖδα βράσκανον κτλ. Ap XI 56
 μηδέποτε μηδεὶς Μεγαρέων γένουσι σο-
 φώταρος Ap XI 54
 μηδ' Ἑρακλῆς πρὸς δύο Ap XI 34^e
 Μηδικὴ τραπέζα DV III 14 Ap XI 143
 μὴ εἰπῇ τὴν Ἄβυδον Ap XI 52
 μὴ ἐπιστρέφεισθαι ἐπὶ τοὺς ὕρους ἰλθόν-
 τας MP II 9
 μὴ ἰσθίειν καρδίαν MP II 10
 μὴ θεῖς ἄνθρωπον ὕπερ Ἀδάμης Ap
 XI 58
 μὴ κακούργει τὴν μουσικήν Ap XI 38
 μὴ κάρφος κινεῖν Ap XI 47
 μὴ κινεῖν ἀκίνητα M V 98
 μὴ κινεῖν ἴδη DV I 25
 μὴ κινεῖν κακὸν εἰ κείμενον DV III 23
 Ap XI 44
 μὴ κινεῖ Κυμάρην GCM IV 41 Ap
 XI 49
 μὴ κρίπτει τὸ κάλλος ὄσπερ τὸ ποηφά-
 ρον MP II 11
 μῆλα Ἑσπερίδων μοι ἰδωρήσω Ap XI 57
 μὴ λόγους ἀντ' ἀλόγων M V 97
 μῆλων βάλλειν DV III 27
 μὴ μάχαρον αἶρε θῆλυ DV III 26
 Ap XI 48
 μὴ μεγάλα λγρε M V 92
 μὴ μελαμπέγου τύχης GCL II 73 Ap
 XI 19
 μὴ μετροικακήσης εἰ Ap XI 36^a
 μὴ νεφῶν θῆκας κινεῖ Ap XI 41
 μὴ παιδί μάχαρον GCL II 70 Ap XI 51
 μὴ παιδί ξίφος M V 94
 μὴ παρτὶ ἰμβάλλειν δεξιάν MP II 13
 μὴ πρῶν μικρὰν ἤσσην μεγάλου κενθῆ-
 ρου Ap XI 40
 μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποιητὰ M V 96
 μὴ πρὸς λόντα δορκῆς ἀφωμοῖ μάχης
 DV III 26 Ap XI 46
 μὴ προσοβήσης τὴν θῆραν Ap XI 35
 μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ GCL II 74 MP II 15
 μὴ οπεῖθε γῆμαι πρὶν τελευτήσατε ἴσθης
 Ap XI 36
 μὴ οπεῖθε πλοῖταιν καὶ M V 89
 μήτε κασιγνήτω ἴσον ποιῆσθαι ἑταῖρον
 Ap XI 34^a
 μήτε νεῖν μήτε γράμματα DV III 18
 Ap XI 53
 μήτε τυφλὸν ὄδηγόν μὴτ' ἀνόητον σὺμ-
 βουλον Ap XI 50
 μὴ τέρων φεύγων εἰς ἀνθρακίαν πίσης
 Ap XI 37
 μὴ τιμακίτης ἀρετῆς ἢ κακία παρήψ-
 οῦνται MP II 16
 μὴ τις εἶτι πρόσθων Ap XI 50^a
 μητραγίγριου θάνατος Ap XI 34
 μὴ φορεῖν σιγῶν δακτύλιον MP II 17
 μηχανικώτερος κόκκυγος Ap XI 39
 μὴ ὦν Σῦρος μὴ σῦρις Ap XI 42
 μία λόχη οὐ τρεῖς δύο ἰσοδάκους DV
 III 15 Ap XI 68
 μία μῆστις ἰλαίου Ap XI 64
 μία μέλισσα GCL II 70
 μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ M V 100
 μία πρῆξις ἀρετῆς οὐ ποιεῖ εὐδαιμόνα
 MP II 18
 μία τῶν εἰς φαρῆρων MP II 19

μία χελιδὼν ἕωρ οὐ ποιεῖ GCL II 71
 Ap XI 63
 μίαις γὰρ χειρὸς ἀσθενῆς μάχη Ap XI 69^a
 μίαις ὄνου ὡτα ἴχθυ DV III 29 Ap XI 65
 Μίδου χρήματα Ap XI 67
 μικρά ἱλαττοίμενος τὰν φίλον κακῶς μὴ
 λίγε MP II 20
 μικροῖσιν ἢ ἀγαθῇ ἕκανθα φαίνεται
 Ap XI 71
 μικρὸν κικόν μίγα ἀγαθόν M VI 2
 Ap XI 59
 μικρὸν ὄβολοῦ τίμιον Ap XI 70
 μικρὸς ἤλικος Μόλων Ap XI 69
 μικρὸς ὄνος ἀεὶ πᾶλος M V 99
 μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μίγ' ἔρχεται κίλος
 MP II 21
 μίνθην ἐν πολέμῳ μὴτ' ἔσθιε μήτε φύ-
 τετε Ap XI 61
 μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, κακίας δὲ φόγος
 Ap XI 66
 μισῶ μνήμονι συμπότην Ap XI 71^c
 MP II 22
 μισῶ ποτηρὸν χρηστὸν Ap XI 71^a
 μισῶ σοφιστὴν ὅστις Ap XI 71^d MP
 II 23
 μισῶ τὸν ἄνδρα Ap XI 71^b
 μίτος ἱριδος τότ' ἦν Ap XI 62
 μνήμην καμήλου Ap XI 72
 μνησικακίᾳ καμήλου Ap XI 73
 μόλις τὸ πρῶγμ' Ap XI 77^a
 μολήβδου μαλθακώτερον ann. GCL II 44
 μολὼν λάβε Ap XI 77
 μόνιαι Λύκαινοι ἄνδρας τίκτους Ap
 XI 78
 μόνος γὰρ θεῶν θάνατος οὐ θάρσεν ἐρεῖ
 Ap XI 76
 μόνος θεῶν ἐκράτει Ap XV 19^a
 μοριῶν μὴ θίγγανε Ap XI 75
 Μόσχος ἄδων Βοιώτιον Ap XI 74
 Μουσαι ἐνεία Ap X 33^b
 μοιικὴν ἔρωσ διδάσκει, καν ἄμουσος
 ἢ τὸ πρῶν Ap XI 77^b
 μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος
 λόγος MP II 24
 μύδας ὀφθαλμοῦς Ἰνδικὸς δοιμαῖς
 Ap XI 81
 μῦθοι Καμαρναίων M VI 4
 Μικῶνιος γείτων Ap XI 79
 Μικωνίων δίκην ἐπιειπάμεν εἰς τὰ
 σκαπεία Ap XI 80
 Μίλλος πάντ' ἀκούει Ap XI 85
 μολέθρος MP II 25
 μὲνῶν ἀρχῆς ἐπιθυμεῖς Ap XI 86
 μῆς γαλῆν ἐλίγξει τὴν τῆος σύμφην Ap
 XI 89^a
 μῆς δακνὴν παῦδ' ἀλίφουγε Ap XI 88
 μῆς ἔδηξε Βρωοῖδαν ἐν ἰαχύσιν Ap XI 82

μῆς εἰς τρωάλην οὐ χωρῶν Ap XI 90
 μῆσαι καθαρῆς Ap XI 84
 Μύσιος ὄνος κατηγῶς τὸν νῶτον MP II 26
 Μυσάλλου ψῆφος MP II 27
 μῆς λευκός DV III 17 Ap XI 87
 μῆς πείτης γαίης M VI 6
 Μυσῶν ἰσχατος GCL II 77
 Μυσῶν λεία DV III 16 Ap XI 83
 MP II 28
 μῦσι τὸν τριχόντα ἤγειρας M II 29
 μωρηταίαι τις μᾶλλον ἢ μωρηταίαι
 GCM IV 42 Ap XI 94
 μωρὰ μωρὸς λίγες Ap XI 93^a
 μωρότερος Κοροῖβου Ap XI 93
 μωρότερος Μορήγου M VI 8
 μωρότερος προβάτου M VI 8
 μωρὸς σαπῶν οὐ δύναται Ap XI 92
 Μῶσά γε Καλλιόπα Ap XI 94^a
 ναὶ μὴν Ἐμπεδοκλεία Ap XI 97^a
 νίνος ὃν ἔπεικε Ap XI 97
 ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' Ap XI 96^b
 ναῦς ἡ μεγάλη Ap XI 96^a
 ναῦς ἱεπεύει πέτραν GCM IV 49 Ap
 XI 95
 ναῦς πικραὶ πόντων οὐχὶ πικρομένη M VI 9
 νέα χελιδὼν Ap XI 98
 νεανίας γὰρ ἄνδρα Ap XI 98^a
 νεανίας τε καὶ Ap XI 98^c
 νεβρίδα φορεῖν ann. M VIII 16
 νεβρῶ ἱππευῖν DV III 33 MP II 30
 νεκρὸν Ἀφροδίτη Διονύσου δίχα καὶ
 Δημητρος Ap XII 2
 νεκρὸν μυρτίες Ap XII 3
 νεκρὸς καὶτα βδίων Ap XII 4
 νεκρὸς οὐ δύναι Ap XII 4^a
 νεκροῖς ὄρων ἔκρωσιν Ap XII 4^b
 νεκρῶ πρὸς οὐδὲ διαλίγισθαι DV III 34
 Ap XI 100
 Νίμειος δὲ γε παρ πόδας βαίνει GCL
 II 81 Ap XII 6
 νίος δὲ ζήλωτιον Ap XI 98^c
 Νιοκλείδου κλεπτικότερος Ap XI 99
 νίος φιλοδοξῶν πρῶμος Ap XI 98^c
 νιότης μ' ἐπέηγε Ap XI 98^b
 νιοτιοῦ οὐδὲν μοι δίδως Ap XII 7
 νίους φίλους ποιῶν, λῶσσε, τῶν πα-
 λαιῶν μὴ ἐπιλανθάνου Ap XII 1
 Νίστορα δ' ἐκ χειρῶν Ap XII 6^a
 νεφέλας ξαίνειν DV II 61 III 35 Ap XII 5
 νέων γὰρ ἀνδρῶν Ap XI 98^a
 νῆμα καὶ κωπίας ἀνδ' ὅπλων ἡλλάξεντο
 Ap XII 8
 νῆπιος οὐδ' ἴσασιν Ap XII 9^c
 νῆπιος εἰς εἶν' Ap XII 9^b
 νῆπιος ὅς πατέρα κτείνων παιδας κατα-
 λείπει Ap XII 8^a
 νῆπιος οἷα ἐνόησεν, ὅση Ap XII 9^d

- οἱ ἴωνες ἐλευθεροὶ μὲν κυκοί, δοῦλοι
 δὲ ἀγαθοί Ap XII 51
 οἴκοθεν ὁ μάρτυς GCM IV 64 Ap XII 40
 οἴκοι γενομένη GCL II 88 Ap XII 38
 οἴκοι λιότες, ἐν Ἐφίω δ' ἰλώπειες
 ann. GCM I 83
 οἴκοι λιότες, ἐν ὑπαιθρῷ δ' ἰλώπειες
 ann. GCM I 83
 οἴκοι μῆτιν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα
 Ap XII 45
 οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε GCL
 II 82 Ap XII 37
 οἴκος φίλος, οἴκος ἄριστος Ap XII 39
 οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα Ap XII 45^a
 οἱ Κρητῆς τὴν θυσίαν Ap XII 41
 οἰκτροτέρος Ἰαλλέμον n. cr. GCL II 32
 οἴμαι δὲ καὶ τῶν σαββάτων Ap XII 52^a
 οἱ μὲν γὰρ οὐκέτι εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες
 κυκοί GCM IV 58
 οἱ μὲν ζῶντες ἐκ Ap XII 53^t
 οἱ μὲν τέττιγες Ap XII 53^c
 οἱ μὲν τραχεῖς Ap XII 53^c
 οἴμοι σὺ δ' οὐδὲν Ap XII 42^d
 Οἰνατοὶ τὴν χαράδραν Ap XII 50
 οἴτος ἄνιν παῖδων n. cr. Ap. XII 49
 οἴτος ἄνωγει γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα
 χορεύειν M VI 25
 οἴτος κενίας DV II 99
 οἴτος δὲ παῖδες ἀλήθεια GCL II 83
 Ap XII 49
 οἴων δὲ μὴ παρόντος Ap XII 42^t
 οἴος ὁ τρόπος τοιαύτος ὁ λόγος Ap XII 42^c
 οἴος πέπνυται· ταὶ δὲ σκῆαι ἄσασσιν
 Ap XII 53
 οἴους ἄν ἐράνοισι Ap XII 42^a
 οἱ πεπαιδευμένοι καθάπερ Ap XII 53^a
 οἶσθα καὶ ἄλλον Ap XII 42^c
 οἷς τὴν μάχαιραν Ap XII 48
 Οἰτατος δαίμων Ap XII 42
 οἱ τὸ σῶμα εὐ Ap XII 42^b
 οἱ φιλομυφίαι εἰς φιλήν οὐκ εἰσφύειν
 Ap XII 43
 οἱ φιλόμουσοι τῶν Ap XII 53^g
 οἱ φῶρες προσγεγαλοῦσιν Ap XII 47
 οἱ φῶρες τὴν βόην Ap XII 46
 οἶμ με ὁ δαίμων ἐτρατι συγκρατῆρξεν
 Ap XII 52
 ὃ καὶ σίδηρον Ap XII 62^a
 ὃ κακῶς διανοηθεὶς Ap XII 58^a
 ὃ καλῶς ἄγων ἔμποιετ τὸ καλῶς ἐπεσθαί
 Ap XII 58^a
 ὃκ' ἀγγύριον ᾗ πάντα θεῖ κἀλαύνεται
 Ap XII 56
 ὃ Κλειμένης τῆς κοίτης ὑπερχει Ap
 XII 62
 ὄκνη κνήμευ καταβρέξον· εἰ φύγοις
 ὄμοις οὐδέποτε ἐπιλάθου Ap XII 55
 ὄ κνῆ ἐν χώρῃ Ap XII 54
 ὄ κνῆ ἐν χώρῃ GCL II 87 Ap XII 54
 ὄ κοινὸς ἀλλόσιος σε Ap XII 55^a
 ὄ κόσμος ἀλλοίωσις, ὁ βίος ὑπόληψις
 MP II 37
 ὄ κόσμος σαγήνη, ὁ βίος πάροδος· ἦλθεις,
 εἶδες, ἀπῆλθεις Ap XII 58^c
 ὄ Κρητὴ τὴν θύλασσαν DV III 41 Ap
 XII 57
 ὄ Κρητὴ τὸν Κρητῶνα Ap XII 61
 ὄ κυβερνήτης ἄροτρα DV III 88
 ὄ κωφὸς ἀνήγητην DV III 88
 ὄ λαγὸς καὶ εἰς τοῦτο τὰ ἡδίσματα M
 VI 29
 ὄλας ἑμῶτας βλασφημιῶν Ap XII 66^c
 ὄλβιος ἀνὴρ ὅς Ap XII 65^c
 ὄλβιος οὗτος ἀνήρ Ap XII 65^d
 ὄλβιος ὥτινι θεὸς Ap XII 65^e
 ὄλεθρον κερᾶτ' ἐφήπται Ap XII 65
 ὄλη χειρὶ M VI 27
 ὄλιγαρῆ γὰρ καὶ Ap XII 66^a
 ὄ λόγος ὥσπερ Ap XII 65^b
 ὄλος φαινόμενος τὴν οὐρανὸν ἀποκρύπτει
 Ap XIV 71
 ὄλους Ἄθως κατατοξεύεις τῆς κορυφῆς
 Ap XII 65^a
 ὄ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει M VI 28
 Ap XII 66^a
 ὄ λίκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλ-
 λάττει Ap XII 66
 ὄ Λύμπου φανεῖται παντός ἐπαχθιότερος
 Ap XII 64
 ὄλω ποδὶ Ap XII 63
 ὄλω ἑντῆρι Ap XII 63
 ὄλωσ τὸ κρεῖσσον Ap XII 66^b
 ὄ μὲν γὰρ ἐνός Ap XII 74^g
 ὄ μὲν γὰρ ἐν τῷ Ap XII 73^b
 ὄ μὲν στείλος Ap XII 68^a
 ὄ μὲν Ἐκατιρὸς ἀμφοτέρως κτλ. Ap XII 72
 ὄ μὲν Ἐπίχαμος Ap XII 73^a
 ὄ μὲν λόγος θυμαστός, ὁ δὲ λίγων
 ἄπιστος Ap XII 71
 ὄ μὲν οἴτος μεταβάλλει Ap XII 70^d
 ὄ μῆτιν φόβος Ap XII 74^a
 ὄ μὴ δουλεύσας Ap XII 74^b
 ὄμιλίας τε τὺς Ap XII 70^a
 ὄμοιον ὄμοιῳ δεῖ πλησιάζειν Ap XII 74^a
 ὄμοιος ὄμοιῳ Ap XII 68
 ὄμοιότατον ἄσθρωπος οἴω Ap XII 74^e
 ὄμοιότερος σῆκου DV III 53 Ap XII 73
 ὄμοιου τοὺς φιλαργίρους Ap XII 74^c
 ὄμοιως ἐπισφαλῆς μαινομένη Ap XII 70^b
 ὄμολώεις Ζεὺς Ap XII 67
 ὄμοῦ τοπικὸν καὶ χρονικὸν Ap XII 74^f
 ὄμπνιον ἔσφος Ap XII 70
 ὄμπνιος χεῖρ Ap XII 69
 ὄ μῦθος ἀπώλειτο GCL II 90. 91

τῆ τῆν Ἀθηνῶν μακάριον Ap XII 8^b
 τῆ τῶ Σιώ, τέρη ἄνου τοῦ ἀληθείας
 ἦσθαι κτλ. Ap XII 10
 νηφάλια εὐλα Ap XII 9
 νῆφε καὶ μέμνησε ἀπιστεῖν Ap XII 9^a
 νηφὶ τὸν ὀρηκτικὸν DV III 37
 νίκη δ' ἐκαμπίσεται ἄνδρας Ap XII 9^e
 Νισόρης πύθη Ap XII 11
 νόμιζε μηδὲν τῶν Ap XII 14^e
 νόμιζε τὴν εὐδαιμονίαν Ap XII 19^a
 νόμοις ἐπισοθαι τοῖς Ap XII 14^b
 νόμος βούλεται μὲν Ap XII 14^d
 νόμος γανυοῖαν ἰσοθίους Ap XII 14^c
 νόμος καὶ χάρα M VI 11 MP II 31
 νόσον πολὺ κρείττιον Ap XII 14^a
 νόσος δειλοῖσιν ἰορτή Ap XII 14ⁱ
 νόσος φίλλας ἢ κολακία Ap XII 14^r
 νοσοῦντος διαίτα καὶ Ap XII 14^g
 νοσοῦντις δι' αἰεὶ Ap XII 14^h
 τοῦν οἴου DV I 61
 τοῦν τὸν ξινον Ap XII 14
 νοῦς οὐ παρὰ τοῖς Κενταύροις M VI
 12 Ap XVII 45^b
 νοῦς ὀρεῖ καὶ νοῦς ἀκούει Ap XII 13
 νοῦς παρῆρηλημένος DV I 100
 νῶ τὸν ξινον DV III 36 Ap XII 14
 νύκτι διαστέων DV III 32 Ap XII 16^a
 νυκτὶ βουλή ann. DV II 46
 νυμφίον βίον ἡμεῖς ζῆτε Ap XII 15
 τὴν ἄμμες, πρόσθ' ἄλλοι κτλ. Ap XII
 20 MP II 32
 νῦν γένοιτο τὸ σωθῆναι Ap XII 19
 νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἰστί μοι Ap XVIII 40
 νῦν εἰς χώραν ἡλιθίας DV III 39 Ap XII 16
 νῦν ἐν πελοπόννησιν ἕτε τεταυύρηκν Ap
 XII 18^b MP II 33
 νῦν θεοὶ μάκαρες Ap XII 18
 νῦν μὲν δαινύμενοι Ap XII 18^a
 νῦν ὀσπρίων ἄμνητος DV III 38 Ap XII 17
 νῦν σωθῆναι, ἢ ἢ Ap XII 18^c
 νῦν ἰγρὰ M VI 13 Ap XVII 48
 νῦν πείθου DV III 31 Ap XII 21
 Ξανθίπατος Σουκρίτης τῶ Ap XII 21^a
 ξίγη ἐν γῆ τὸ Ap XII 21^c
 ξίνοις μετὰθιδου καὶ Ap XII 21^b
 ξίνον ξίγηε κἀπυχίριον ποῖο M VI 15
 ξίνον σατυρὸν ἰοθι Ap XII 21^e
 ξίνον οἰγᾶν κρείττον Ap XII 21^d
 ξίνος ἀνήρ δικαῖος Ap XII 21^f
 ξίνος ἔλθοι ὅστις ὄνησι Ap XII 22
 ξίφος τιτρώκει οὐρκυ Ap XII 22^a
 ξυγγνώμη πρωτοπείρω Ap XII 29
 ξύλον ἀγκυλον οὐδέποτε ὀρθόν GCM
 IV 50 Ap XII 25
 ξύλω ἰβέλειν, κῶντιον πεῖν ἢ προδόντα
 τὴν νῦν ὅτι τήχιστα τῶν κακῶν
 ἀπαλλαγῆναι DV III 40

ἐμβολος ἀγαθός ἡκλιφαῖλος Ap XII 27
 ξυνός Ἐνυάλιος M VI 16
 ξυνός Ἐρυκίλιος καὶ τὸν κταέοντα κα-
 τέτα Ap XII 28
 ξὺν νῶν λίγοντας Ap XII 26^a
 ξὺν τῶ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κώδ' ἔρεται GCM
 IV 52 Ap XII 26
 ξυρεὶ ἐν γῶν Ap XII 23
 ξυρός εἰς ἀκονήν GCM IV 51 Ap XII 24
 ὁ ἄλιος πληγίς τοῦν φῶσι Ap XII 30^a
 ὄβολος καλλυχίλωνος Ap XII 31^b
 ὄβολου τάρχος, δύο δ' ὄβωλων κρετί-
 ματα M VI 19 MP II 34
 ὁ βωμός πρὸς τὸ ἱερόν M VI 18
 ὁ γὰρ ὁτις πάντ' Ap XII 30^b
 ὁ γὰρ φίλον τρόπος ὡσπερ ὁ MP II 35
 ὁ γὰρ φρονῶν ἐν πάντα οὐλλιεβῶν ἔχει
 MP II 36
 ὁ δ' ἀνὴρ κἀνώματος πιστεύειν ἄξιός
 Ap XII 30^c
 ὁ δὲ καιρὸς XII 31^c
 ὁ Διὸς Κίμωνος Ap XII 30
 ὁδοῦ ἀρθῆν βαδύει Ap XII 31
 ὁδοῦ καὶ ἀληθείας Ap XII 31^a
 ὁδοῦ παροίτης τὴν ἀκρυπὸν ζῆτες M
 VI 21 Ap XII 34
 ὁ θνῶν ἐπιθυμίας οὐδέτερον ξιγην
 Ap XII 33^a
 ὁ δύο πῶκας δῶκων οὐδέτερον κατα-
 λαμβάνει Ap XII 33
 Ὀδύσσειος μηχανή M VI 20
 Ὀδυσεὺς Σισύφω οπηλῆσεν M VI 20
 Ὀδυσεὺς συνεταίρους ann. M VI 20
 ὁ ἰγγύς Διὸς ἰγγύς κεραινοῦ Ap 7
 ὁ ἐκ διαμέτρου βίος M VI 23
 ὁ ἐν Πάφω βωμός M VI 22
 ὁ ἐν Σίθῃ μοι λυμὴν γίγονεν DV III 52
 ὁ ἔχων ἔκπου χόρηματα ταχυτάτα ἐκ-
 πέυει Ap XII 35
 ὁ ἔχων πολὺ λέπειν τίθησι κᾶν λαχά-
 νους Ap XII 36
 ὁ Ζεὺς κολαστῆς Ap XII 35^a
 ὁ ἥλιος τὸν οὐκ ἀπειθῆ Ap XII 32
 ὁ ἠπειρώτης κώλην DV III 88
 ὁ θνῶς γὰρ ὕλων Ap XII 32^a
 οἱ ὑγαθοὶ οὐκ εἰς ἐλεύθετοι· οἱ ποηροὶ
 Ap XII 40^a
 οἷα παρ' ἄλλου Ap XII 39^b
 οἰκίτη ἢ δίοποινα, τοῖα γῆ ὑῶν DV
 III 51
 οἱ ἀπὸ τῶν αἰοχρῶν Ap XII 53^d
 οἱ δ' ἀρτίμοι οἷς Ap XII 32^b
 οἶδα Σίμων καὶ Σίμων ἐπὶ Ap XII 44
 Οιδίποδος ἡραὶ M VI 24
 οἱ ἰκούσιοι πόνοι Ap XII 39^a
 οἱ θνητοὶ καθάπερ Ap XII 53^b

- οἱ ἴσους λειψέροι μὴ κακοί, δοῦλοι
δὲ ἀγαθοί Ap XII 51
οἴκοθεν ὁ μάρτυς GCM IV 64 Ap XII 40
οἴκοι γενομένην GCL II 88 Ap XII 38
οἴκοι λίωτες, ἐν Ἐπίσῳ δ' ἀλώπεκες
ann. GCM I 83
οἴκοι λίωτες, ἐν ὑπαιθρῳ δ' ἀλώπεκες
ann. GCM I 83
οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα
Ap XII 45
οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε GCL
II 82 Ap XII 37
οἴκος φίλος, οἴκος ἄριστος Ap XII 39
οἰκοφθόρον γὰρ ἄνθρωπος Ap XII 45^a
οἱ Κρηεῖς τὴν θυσίαν Ap XII 41
οἰκτρούτατος Ἰαλίμου n. cr. GCL II 32
οἴμαι δὲ καὶ τῶν σαββάτων Ap XII 52^a
οἱ μὴ γὰρ οἰκέτ' ἰσὶν, οἱ δ' ὄντες
κακοί GCM IV 58
οἱ μὴ ζῶντες ἐκ Ap XII 53^c
οἱ μὴ τέττιγες Ap XII 53^c
οἱ μὴ τραχίς Ap XII 53^c
οἴμοι σὺ δ' οὐδὲν Ap XII 42^d
Οἰνωταὶ τὴν χαράδρον Ap XII 50
οἴνος ἄνωγει παιδῶν n. cr. Ap. XII 49
οἴνος ἄνωγει γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα
χορεύειν M VI 25
οἴνος καπνίας DV II 99
οἴνος ὁ παίδες ἀλήθεια GCL II 83
Ap XII 49
οἴνον δὲ μὴ παρόντος Ap XII 42^f
οἴος ὁ τρόπος τοιοῦτος ὁ λόγος Ap XII 42^c
οἴος πέπνυται· ταὶ δὲ σμιαὶ ἀσσοῦσιν
Ap XII 53
οἴους ἄν ἱεράτους Ap XII 42^a
οἱ πεπαιδευμένοι καθάπερ Ap XII 53^a
οἶσθα καὶ ἄλλον Ap XII 42^e
οἷς τὴν μάχαιραν Ap XII 48
Οἰταὸς δαίμων Ap XII 42
οἱ τὸ σῶμα εὖ Ap XII 42^b
οἱ φιλομυφίαι εἰς φίλην οὐκ εἰφύτιες
Ap XII 43
οἱ φιλόμουσοι τῶν Ap XII 53^g
οἱ φῶρες προσεγκαλοῖσιν Ap XII 47
οἱ φῶρες τὴν βοήν Ap XII 46
οἶψ με ὁ δαίμων τίρατι συγκαθεύξεν
Ap XII 52
ὄ καὶ σίδηρον Ap XII 62^a
ὄ κακῶς διανοηθεῖς Ap XII 58^a
ὄ καλῶς ἄγων ἱμποιεῖ τὸ καλῶς ἐπεσθαί
Ap XII 58^a
ὄκ' ἀργύριον ἢ πάντα θεῖε κυλαύνεται
Ap XII 56
ὄ Κλιόμενης τῆς κοίτης ὑπερέχει Ap
XII 62
ὄκτ' κνήμενος κατὰβροξεν· εἰ φάγοις
ἄμους οὐδέποτε ἐπιλάθοιο Ap XII 55
ὄ κνῆ ἐν χώρῳ Ap XII 54
ὄ κνῆ ἐν χώρῳ GCL II 87 Ap XII 54
ὄ κοινὸς ἱατρός σε Ap XII 55^a
ὄ κόσμος ἀλλοίωσις, ὁ βίος ὑπόληψις
MP II 37
ὄ κόσμος ἀπηγή, ὁ βίος πάροδος· ἤλθεις,
εἶδες, ἀπῆλθεις Ap XII 58
ὄ Κρηεῖς τὴν θύλασσαν DV III 41 Ap
XII 57
ὄ Κρηεῖς τῶν Κορητῶν Ap XII 61
ὄ κυβερνήτης ἄροτρον DV III 88
ὄ κωφὸς ἀνλητὴν DV III 88
ὄ λυγρὸς καθ' ἑαυτοῦ τὰ ἡδίσματα M
VI 29
ὄλας ἀμάξας βλωσφημιῶν Ap XII 66^c
ὄλβιος ἀνὴρ ὅς Ap XII 65^c
ὄλβιος οἴτος ἀνὴρ Ap XII 65^d
ὄλβιος ὅταν θεὸς Ap XII 65^e
ὄλεθρον πείρατ' ἐφήπται Ap XII 65
ὄλη χειρὶ M VI 27
ὄλιγαρχὴ γὰρ καὶ Ap XII 66^d
ὄ λόγος ὥσπερ Ap XII 65^b
ὄλος φαινόμενος τὴν οὐρὰν ὑποκρίπται
Ap XIV 71
ὄλους Ἰσθμὸς κατατοξεύεις τῆς κορυφῆς
Ap XII 65^a
ὄ Λυδὸς τὸν ὄνον ἱλιώνει M VI 28
Ap XII 66^a
ὄ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλ-
λάττει Ap XII 66
ὄ Λύμπου φυνεῖται παντός ἐπαχθιότερος
Ap XII 64
ὄλω ποδὶ Ap XII 63
ὄλω ἔντηρι Ap XII 63
ὄλωσ τὸ κρεῖσσον Ap XII 66^b
ὄ μὴ γὰρ ἐνός Ap XII 74^g
ὄ μὴ γὰρ ἐν τῷ Ap XII 73^b
ὄ μὴ δειλὸς Ap XII 68^a
ὄ μὴ Ἐκατέρως ἀμφοτέρως κτλ. Ap XII 72
ὄ μὴ Ἐπίταρμος Ap XII 73^a
ὄ μὴ λόγος θανμαστός, ὁ δὲ λέγων
ἄπιστος Ap XII 71
ὄ μὴ οἴος μεταβάλλει Ap XII 70^d
ὄ μέντοι φόβος Ap XII 74^d
ὄ μὴ δουλεύσας Ap XII 74^b
ὄμιλίας τε τὺς Ap XII 70^a
ὄμοιον ὀμοίῳ δεῖ πλησιάζειν Ap XII 74^a
ὄμοιος ὀμοίῳ Ap XII 68
ὄμοιότατον ἄνθρωπος οἴνω Ap XII 74^e
ὄμοιότερος σίκου DV III 53 Ap XII 73
ὄμοίου τοῦς φιλαργύρους Ap XII 74^c
ὄμοίως ἐπισφυλὶς μαινομένη Ap XII 70^b
ὄ Μολώως Ζεῖς Ap XII 67
ὄμου τοπικὸν καὶ χρονικὸν Ap XII 74^f
ὄμπιον ἴφος Ap XII 70
ὄμπιος χεῖρ Ap XII 69
ὄ μῦθος ἀπώλετο GCL II 90. 91

- ὁ μῦθος ἰσούθη GCL II 91
 ἴμφανος βλέπει M VI 30
 Ἰμφάλη Ἡρακλῆς λατρεύει Ap XII 74
 ὅμως ἐπειδὴ τὸν Ap XII 74b
 ὄντα λέγεις ἢ γράφον Ap XII 88
 ὁ νεβρός τὸν λίοντα DV III 42 Ap XII 83a
 ὄριδος χρυσοῦ Ap XVIII 41b
 ὄριτάτα μοι λέγεις Ap XII 78b
 ὄνομα γὰρ, ἔργον δ' Ap XII 81b
 ὄν ἢ τύχη μέλαρα γραψαίς, τοῦτον ὁ πᾶς χρόνος οὐ δύναται λευκῆνας Ap XII 76
 ὄν ἢ τύχη προηλπίκει παρὰ τῶν παρῶν οὗτος μύστιγος εἰρίσκει A 13
 ὄν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν Ap XII 81a
 ὄνος ann. M II 3
 ὄνος ἄγει μυστήρια GCM IV 55 Ap XII 75
 ὄνος ἀκροῦται σάλπιγγος Ap XII 83
 ὄνος εἰς Ἀθήνας M VI 31
 ὄνος εἰς ἄχυρα GCM IV 61 Ap XII 78
 ὄνος εἰς ἄχυρῶνας ἀπέδρα ann. GCM IV 61
 ὄνος εἰς Κυμαίαν Ap XII 84
 ὄνος εἰς μίμινον ὀγκῆται Ap XII 87d
 ὄνος ἐν μελίσσαις GCM IV 65 Ap XII 80
 ὄνος ἐν πιθόμοις MP II 38
 ὄνος ἔπλον μιμούμενος M VI 32
 ὄνος κῆθον Ap XII 83b
 Ὀνοσηκίας θυγάτηρ Ap XII 91b
 ὄνος λίγρος ἀκούων GCM IV 66 Ap XII 82
 ὄνος λίγρος ἀκούων καὶ σάλπιγγος ὕς M VI 38
 ὄνος λυριζῶν M VI 39
 ὄνος πεινῶν οὐ φοραεῖται ζοπάλου Ap XII 75a
 ὄνος πηγῶν ἄξιος Ap XII 78a
 ὄνος ἕτατος Ap XII 85
 ὄνου γνάθος GCM IV 56 Ap XII 91
 ὄνου θανάτους Ap XII 86
 ὄνου κεφαλὴν μὴ πλύνειν εἰς τῶν Ap XII 79
 ὄνου οὐρά τῆλιαν οὐ ποιεῖ Ap XII 90
 ὄνου παρακινήσεις M VI 36
 ὄνοι πόκαι Ap XII 89
 ὄνου πόκος M VI 35
 ὄνου σκιά DV III 43 Ap XII 92 XVII 69
 ὄν οὐ τίπτει λόγος οὐδὲ φάσδος Ap XII 77
 ὄνου χρεῖαν ἐλέγχει Ap XII 87a
 ὄντις οἴκος μὲν λίοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεντες ann. GCM I 83
 ὄντις τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὄντα ἐκίνει GCM IV 67 Ap XII 81
 ζῆν ἢ κακία Ap XII 92a
 ζῆντερον Λυγυτίως βλέπει M VI 41
 ζῆντερον οἱ γειτόνος βλέπουσιν ἀλωπέκων M VI 40
 ὁ ἄμοιος τῶ ὀμοίῳ MP II 39
 ὁ πᾶς τὸν κρύσταλλον DV III 47 A; XII 93
 ὁ πένης ἐλευθεῖται Ap XII 97c
 ὁ περὶ ψυχῆς ἀγών M VI 42
 ὁ Πίραρος τὴν θυγατέρα M VI 43
 ὁ πηλός ἦν μὴ δαρκῆ κερμάς οὐ γίνεται Ap XII 97
 ὀπισθεν κεφαλῆς ὄμματ' ἔχει Ap XII 94
 ὁ Πλάτων φροῖν Ap XII 97ε
 ὁ πλείων ἰσῶν καὶ τῶν προσόντων ἀποστρεφεται Ap XII 97c
 ὁ πλείστα πράσων Ap XII 97a
 ὁ πλοῦτος ἴσται Ap XII 97f
 ὁποιοὶ γὰρ ἂν τινες Ap XII 97a
 ὄπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι DV III 48 Ap XII 96
 ὄπου γὰρ εὐ παρῶσαι τις ἐνταυθα πατρίς M VI 45
 ὄπου γυναῖκίς εἰσι Ap XII 97b
 ὄπου μὴ ἐφικνεῖται ἡ λουπηρὴ προεραπίων τὴν ἀλωπεκῆν Ap XII 95
 ὄπου τις ἀλγεινὴ κείσε καὶ τὸν τοῦν ἔχει Ap XII 94a
 ὄρασις μὲν ἔρωτος Ap XIII 1a
 ὄραξ τὸν ἴψου Ap XIII 2a
 ὄραγώτερος τῶν κινιδίων Ap XII 99a
 ὄραστῆς ἐν ὄρεισι διατάσσεται Ap XII 99
 ὁ ῥῆνος ἐλέγχει τὸν τόθον Ap XIII 1b
 ὄρθου οὐδὲν ὄρθότερον Ap XII 100a
 ὄρμος ἄσθρας, ἀσταγιάλους δὲ παιδάς ἐξαπατῶσι Ap XII 98
 ὄρμον γυναικὸς εἰς ὕδαρ χερὴ γράφειν ann. Ap VI 56
 ὄρμος Ἀφροδίτης συγγενώσεται M VI 47
 ὄρμος γυναικὸς εἰς ὕδαρ χερὴ γράφειν M VI 48
 ὄρμιδος ζητεῖν ann. Ap XVI 60b
 ὄρμιθες δὲ τε πολλοὶ Ap XIII 46c
 ὄρμιθον γάλα GCM IV 71
 ὄρμις ζητεῖς ἀνίμους θηρεῖσεις Ap XII 100
 ὄρος ὄρει οὐ μίγνεται, ἀνθρώπος δ' ἀνθρώπῳ Ap XIII 2
 ὄρος τοῦ μεγέθους Ap XIII 2c
 ὄρτιξ ἴσται Ἡρακλῆ τὸν καρτερόν DV III 49 Ap XIII 1
 ὄρῳ γὰρ ἡμᾶς Ap XIII 2a
 ὄς αὐτὸς αὐτὸν οὐκ ἔχει Σίμων θέλει Ap XIII 5
 ὄς δὲ κακὰ σπεῖρει, θοῖρετ κακὰ μῆδια παισίν GCL II 57
 ὄς δὲ Κόρινθος ἔταμι χόλου κρατίου Περιανθρος Ap XIII 9
 ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν Ap XIII 6
 ὁ Σικελὸς εἰς ἴσται τὴν ἔκωριδα M VI 52
 ὁ Σικωτατος πολυμυθῶς M VI 51
 ὁ Σκίθης τὸν ἵππον Ap XIII 7

ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα Ap XIII 76
 ὅσοι τοὺς ἀδικοῦντας κολάζουσιν, οὗτοι
 MP II 40
 ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν Ap XIII 10c
 ὅστις γὰρ εἰ βουλευέται Ap XIII 7a
 ὅστις γὰρ ὁμνῶντι Ap XIII 10b
 ὅστις δὲ δοῦλω Ap XIII 7a
 ὅστις δὲ πρὸς τῆμνον ἱμπορεύεται κτλ.
 M VI 50
 ὅστις δ' ἰρυνθῆ Ap XIII 10f
 ὅστις δὲ τοῖς φίλοις Ap XIII 10d
 ὅστις δὲ τοῖς τεκνῶτας Ap XIII 10i
 ὅστις δις ναυαγήσει μίτην μέμφεται
 Πισσιδῶνα Ap XIII 10i
 ὅστις ἐπὶ δεύσαν ἔψη κληθεὶς ἔρχεται,
 ἢ χλωὸς ἰστιν ἢ οὐ δίδωσι συμβολαίς
 ann. Ap XIII 15g
 ὅστις κύνᾳ τρέφει ξίνον, τοῦτω μόνον
 λένος μένει Ap XIII 10
 ὅστις τίμησι κίλλιστος Ap XIII 10a
 ὅστις στρατηγῆϊ μὴ Ap XIII 7c
 ὅστις ὑπέχει χροσίω Ap XIII 10c
 ὅστις φοβέται τὸν Ap XIII 10g
 ὅσοτον ἔστισι τῷ λόγῳ Ap XIII 4
 ὅστράκου μεταπισσόντος DV III 54
 ἰσχυρικοῦ περιστροφῆ GCL II 93 Ap
 XIII 3
 ὄσφ δ' ἂν τις Ap XIII 10h
 ὄσφ κρείττειν ψυχῇ Ap XIII 10k
 ὄσφ πλῆον ἤμισιν παρτός M VI 53
 ὄταν βούληται θεὸς Ap XIII 13f
 ὄταν γὰρ ἀλόγου Ap XIII 13h
 ὄταν γυνὴ ὁμονοίῃς Ap XIII 13i
 ὄταν δὲ κρηλῆς Ap XIII 13b
 ὄταν δ' ἔρωτος Ap XIII 13g
 ὄταν δ' ὀδαίμων Ap XIII 13c
 ὄταν ἔτερός σοι Ap XIII 13a
 ὄταν εὐνομῶν τις Ap XIII 13n
 ὄταν Νίβας κοκνήσῃ, τότε ῥέει πλου-
 τος Ap XIII 13
 ὄταν τὸ ὕδωρ πνίγη, τί δεῖ ἐπιπνίγειν
 M VI 54
 ὄ Τιντιλίου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταλαν-
 τεύεται GCM IV 78 Ap XIII 11
 ὄταν φαῖν ἐφῆγε μὴ ἐπιχειρῆ μύρον Ap
 XII 12
 ὄ τὰ φαῖλα τοῖς Ap XIII 13m
 ὄ τι σοι φίλον οὐδ' ἰμοὶ ἐχθρόν M VI 55
 ὄ τοι θυμαρὸς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ
 κακός ann. M VI 92
 ὄ τοῖς φίλοις Ap XIII 13o
 ὄ τὸν ποταμὸν διηγοίμενος αὐτὸ δειξέω
 GCL II 92
 ὄ τρώας ἰσχύεται MP II 28
 ὄ τῷ κατὰ φίλοις Ap XIII 13p
 ὄ τῷ λογισμῷ Ap XIII 13d
 ὄ τῶν ἄλλοτρίων ἰρῶν Ap XIII 13l

ὄ τῶν ἀσώτων Ap XIII 13e
 ὄ τῶν φιλαργῶν Ap XIII 13k
 οὐ βίβηλος ὃ Ap XIII 39f
 οὐ βούλομαι πλουτοῦντι Ap XIII 15i
 οὐ γὰρ ἄκανθαι ann. GCM I 21 M III 40
 οὐ γὰρ αἰρετέον Ap XIII 51c
 οὐ γὰρ ἂν ἀνῆρ Ap XIII 15e
 οὐ γὰρ διή τῆ γε Ap XIII 19c
 οὐ γὰρ εἰδοίης Ap XIII 15k
 οὐ γὰρ καλὴν Ap XIII 15c
 οὐ γὰρ παρὰ κρατήρα Ap XIII 68b
 οὐ γὰρ πτίους, οὐδ' ἦν πείσης MP II 41
 οὐ γὰρ πω πάντισσι Ap XIII 15d
 οὐ γὰρ τι σιγγεῖν Ap XIII 15f
 οὐ γὰρ τὸ μὴ Ap XIII 30i
 οὐ γὰρ τὸ μὴ λαβεῖν Ap XIII 51a
 οὐ γὰρ Φωιήμοσι Ap XIII 15g
 οὐ γέννησθ ἰὼν ἐς Ἀρβίλας Ap XIII 53
 οὐδ' ἀηδόνιον κατίδαρον M VI 69
 οὐδ' αἰδοῦς σοι πέρδικος Ap XIII 48
 οὐδ' Ἀσιωπον πεπύτηκας Ap XIII 61a
 οὐδ' ἂν αἵματι στίβων πείσων Ap I 63
 οὐδ' ἂν Ἐξερκατιδῆς εὐροὶ τῆν εἰδοῦσαν
 ὄδον Ap XIII 15
 οὐδ' ἂν ὁ πάντων χρόνος Ap XIII 49a
 οὐδ' ἂν πείσῃ αὐτὸν οὐδ' αἵματι κλιθεῖν
 Ap I 63
 οὐδ' ἀπὸ γῆς ἄρησιν Ap XIII 14
 οὐδ' ἀπομύσασθαι σίνουδιν Ap XIII 43a
 οὐδ' ἄρα πῶς ἦν Ap XIII 15t
 οὐδέ βίη Ἑρακλῆος Ap XIII 15a
 οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τὸν Πισσιφῆς τρόπον
 Ap XIII 16
 οὐ δεῖ φιλεῖν ὡς Ap XIII 15p
 οὐ δεῖ φιλογίλωτα Ap XIII 41b
 οὐδέεις ἀνῆρ τίλειος Ap XIII 16a
 οὐδέεις γὰρ πώποτε Ap XIII 51b
 οὐδέεις θυσίανης χρηστόν ὀφωνεῖ κρύς
 Ap XIII 30
 οὐδέεις ἰκῶν ποτηρός οὐδ' ἄκων μίκυρ
 M VI 72
 οὐδέεις ἔπιαινον ἦδοντες Ap XIII 45a
 οὐδέεις ἐπ' αὐτοῦ Ap XIII 51e
 οὐδέεις ἐπλουτήσε ταχίως Ap XIII 15o
 οὐδέεις ἔρραστῆς ὅς Ap XIII 15n
 οὐδέεις καιρὸν βασιτεύουσι ἐξέβη κρητός A 8
 οὐδέεις κομητήης ὅστις οὐ βηνητιῆ M VI 74
 οὐδέεις κομητήης ὅστις οὐ περαιτέται Ap
 XIII 31
 οὐδέεις οἷτε σκορῆδου Ap XIII 15r
 οὐδέεις πεισῶν κατὰ ἄδει M VI 73
 οὐδέ κῆσθον τόλμης ἔχει M IV 63
 οὐδέ κῆσον πύσασαι ἂν ἕκαστ' ἀκτοισιμ-
 γειν μυσθῶν Ap XIII 49 GCM IV 74
 οὐδὲν γαιῆ κλειεῖ Ap XIII 39i
 οὐδὲν γὰρ ἄλγος Ap XIII 72c
 οὐδὲν γὰρ οὐτε Ap XIII 15a

- οὐδὲν ἔγγυς ἱππικῶν δρόμου Ap XIII 20
οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λίγεις Ap XIII 43
οὐδὲν ἔστι θηρίων γυναικὸς MP II 42
οὐδὲν ἢ εὐγένεια Ap XIII 72^a
οὐδὲν ἢ τᾶλλα πάντα πλὴν χρυσός Ap
XIII 24
οὐδὲν Ἑρακλῆς πρὸς δύο DV III 44
Ap XIII 29
οὐδὲν ἱερὸν Ap XIII 34
οὐδὲν κικόν ἡμιθῆς ἀπόλλυται M VI 76
οὐδὲν Ὀρίστης πρὸς ἡμᾶς καὶ Πυλάδης
Ap XIII 54
οὐδενὸς ἀξίος M II 17
οὐδὲν ὄφελος ἀπορήτου καὶ ἀφανοῦς
Μούσης M VI 60
οὐδὲν πίονθας δεινόν, ἢ μὴ προσποιῆ
M VI 62
οὐδὲν πρὸς ἔπος GCMIV 72 Ap XIII 15^b
οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς οἱ Μολιονίδαί Ap XIII 54
οὐδὲν πρὸς χορδῆν GCM IV 73
οὐδὲν οὐλίνοις Ap XIII 47
οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἰσχυρῶς ἀνὴρ Ap
XIII 50
οὐδ' ἔοικε θηρᾷ Ap XIII 46^a
οὐδέποτε κληθεὶς ἐπὶ Ap XIII 15^q
οὐδέποτε ἴσχυι ἢ θύρα GCM IV 76
οὐδ' ἐπὶ τῆς ἔφουσι φέρτορας Ap XIII 40
οὐδὲ πρῶτος ἐλείφθη DV III 50 Ap
XIII 22
οὐδὲ πρῶτος ἰσώθη Ap XIII 34^a
οὐδὲ ζώων γλυκεῖται Ap XIII 16^b
οὐδὲ τὰ τρία Στραχοῦρον γινώσκεις Ap
XIII 18
οὐδ' ἔκταρ βάλλει DV III 46 Ap XIII 32
οὐδ' ἴσασιν ὅσων πλὴν ἡμισυ παρτός
GCL II 89 Ap XII 9^c XIII 77
οὐδ' ὀβολὸν ἔχει πρῖσθαι βρόχον Ap
XIII 15^a
οὐ δοκεῖ μοι χρῆναι Ap XIII 63^b
οὐδ' ὄναρ λευκοῦ Ap XIII 15ⁱ
οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ἐπὶ πᾶσσοισιν Ap XIII 52
οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδίλῃ
μέγ' ὄνημα M VI 77
οὐδ' ὅσον κηρσοθῆαι τὸ οὐς σχολῆν ἄγει
M VI 59
οὐδ' οὐτός Ἑρμῆς οὐδ' ἐκεῖνος Ἑρακλῆς
M VI 67
οὐ δύνάμαι τῆν Ap XIII 61^c
οὐ δύνάμαι σοι θυμῆ Ap XIII 77^a
οὐ δύνάσαι Θετιδος καὶ Γαλατειῆς ἐγὼν
Ap XIII 64
οὐ δύνῃ Φωκίωφι φίλῳ χρῆσθαι καὶ
κόλακι Ap XIII 28
οὐθαρ ἀρούρης M VI 56
οὐδὲν ἰσιωπῆς ἔστι Ap XIII 63^c
οὐ θεομαχῆσθω, ὡς Ap XIII 61^b
- οὐθ' ἔεται οὐθ' ἡλιούται DV III 45
Ap XIII 74
οὐκ ἀγαθὸν πολυκαιρανῆν Ap XIII 14^a
οὐκ ἀεὶ ποταμοὶ ἀείνας φέροι M VI 65
οὐκ ἂν ἀφ' ἑσῆς ἀλώπηξ GCM IV 5ⁱ
Ap XIII 73
οὐκ ἂν γίνετο χαλὸς εὐσχημῶν ἀντήρ
M VI 58
οὐκ ἀνδρῶν ὄρασι Ap XIII 21^a
οὐκ ἂν κινήσῃ οὐδὲ μίαν ἀσπίδα κτλ.
Ap XIII 59
οὐκ ἂν πρῖαιμῆν Ap XIII 51^d
οὐκ ἀντιλέγοντα δεῖ Ap XIII 68^c
οὐκ ἄρα τοῦτο Ap XIII 51ⁱ
οὐκ ἀσφαλῆς σκουδατὸν χρονίζεν, ἐνθα
μὴ εἰσιν ὅμοιοι Ap XIII 17
οὐκ ἐγὼ με καθύπευθεν οὐδὲ φεθυμεῖν κτλ.
Ap XIII 27
οὐκ ἔκλειψα τῶν Ap XIII 51^e
οὐκ ἐκ τῶν λόγων Ap XIII 51^e
οὐκ ἐκ χορημάτων ἢ Ap XIII 21^e
οὐκ ἐμὸν τὸ φῦνταμα Ap XIII 21
οὐκ ἐν δίοτινι χρῆτ' ἐφ' δίοτινι Ap XIII 44
οὐκ ἔστι σκυφοῦντος δῆγματος Ap
XIII 57
οὐκ ἔλαινεθις οὐδὲ ἐν περιδείκῃ GCL
II 85 Ap XIII 58
οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμεῖ τοῖς πολλοῖς
Ap XIII 55
οὐκ ἔστ' ἀμεινωτότερον Ap XIII 39^a
οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων Ap XIII 77^b
οὐκ ἔστι διδύραμβος ἢ ὕδαρ κίτῃ Ap
XIII 67
οὐκ ἔστι κρεῖττον ἄλλο Ap XIII 39^g
οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ Ap XIII 41^a
οὐκ ἔστιν ἀναίδεις Ap XIII 21^b
οὐκ ἔστιν ἀφοβον Ap XIII 39^r
οὐκ ἔστιν ἐν νηὶ πεισόντα ξύλου ἀμαρ-
τεῖν M VI 80
οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δις ἀμαρτάνειν Ap
XIII 39^h
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς Ap XIII 39^a
οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀνυγίαις Ap XIII 39^k
οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον Ap XIII 39ⁱ
οὐκ ἔστιν οὐκ εἰς τεύχος Ap XIII 51^r
οὐκ ἔστι πρὸς θαμνοῦσι φωτὶ μίχθεσαι
Ap XIII 61
οὐκ ἔστι τῆν ἐπιστηκίαν Ap XIII 39^d
οὐκ ἐστ' ἐμὸν τὸ πρῶγμα· πολλὰ χαρίτω
Ap XIII 46
οὐκ ἦν ἂν ἀποθραύσειεν Ap XIII 39^q
οὐκον ἐν ψυχρῷ τούτους ἐψησάμεν Ap
XIII 63
οὐκ ἄμην τὰν εἰγὰν ἄλλας κτλ. Ap
XIII 41
οὐκ λίγη λίγων οὐκ ἄπειρος ann. GCM IV 16
οὐ μύλα κυκῆς Ap XIII 38

- οὐ μύλα σκίων † εἰς ἀγοράν DV III 55
οὐ μέλει τῇ χελώνη μυῶν Ap XIII 61d
οὐ μὲν γὰρ τι Ap XIII 51°
οὐ μὴ χάμις πτοη GCL II 86
οὐ μόνον ἐς Πέρσας Ap XIII 51^h
οὐ νέμεις καὶ Ap XIII 39^c
οὐ νεκτιπλοεὶς Ap XIII 39
οὐ παντὶς οὔτε Ap XIII 51^a
οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ
πλοῦς Ap XIII 60
οὐ πᾶν ἰδῶθ' Ap XIII 51
οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας GCM
IV 53 Ap XIII 72
οὐ παρ' ἓνα τῶ Σπάρτα Ap XIII 26
οὐ πατριὰ μέλη αὐλεῖ M VI 66
οὐ ποιήσεις λιτὸν τὸν ἱραχὺν ἔχον
M VI 78
οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις GCL II 99 Ap
XIII 75
οἵποτε δουλεῖη κεφαλὴ εἴθετα πέφικεν
κτλ. Ap XIII 71
οἵποτε ἐκ σκυλλῆς ῥόδα φύεται οὔθ'
ύκινθος Ap XIII 76
οἵποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον Ap XIII 46^a
οἵποτε σὸν μνήμα Εὐφροσίνη Ap XIII 39p
οἵποτε φῆσω γάμον Ap XIII 51^m
οὐ πρῆπει γαλῆ κροκωτὸς οὔτε πορφύρα
M VI 65
οὐ πρότερον ἄλληθινούς Ap XIII 51u
οὐ σὺ ἴσαι Κυλληπίδης διακηλίτης
Ap XIII 66
οὐ σχολὴ δούλοις MP II 43
οὐ ταῦτ' ἀ κώπης ἔργα καὶ ἀναεχυρίδος
M VI 70
οὐ τὰ χρήματα Ap XIII 63^a
οὔτε ἀφῆστου πληγὴν Ap XIII 65^a
οὔτε γὰρ πιστεύουσιν ἀπιστεῖν κτλ. Ap
XIII 36
οὔτε ἵππος εὐγενῆς Ap XIII 51^r
οὔτε λειψάνα τῶν Ap XIII 19^a
οὔτε νίφεται οὔτε βρίζεται ann. DV III 45
οὔτε παρὰ νεκροῦ ὀμιλίαν κτλ. Ap XIII 37
οὔτε ποτ' ἀγαθὸς Ap XIII 19
οὔτε Ρώμη πσεῖται Σικυπῖως κτλ. Ap
XIII 65
οὔτε σίτον ἄριστον Ap XIII 72^b
οὔτε συμπόσιον χωρὶς Ap XIII 39^o
οὔτε σύμφρον ἴσι Ap XIII 39^a
οὔτε τὸν ἀφῆστον Ap XIII 68^c
οὔτε τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζων διδάξει
M VI 79
οὔτε ἴδιον θολερὸν Ap XIII 51^r
οὔτε χθὲς τὸ χροῖον οὔτε σήμερον κτλ.
Ap XIII 56
οὔτε ψήχεται οὔτε θερμαίνεται M VI 64
οὐ τῇ φρονήσει Ap XIII 39^b
οὐ τιμὴ μοῖραν φήμι Ap XIII 19^a
- οὔτ' ἰχθὺς φωνῆν οὔτ' ἀπαίδευτος ἀρε-
τήν Ap XIII 45
οὔτοι ἐγὼ θεὸς εἰμι Ap XIII 46^b
οὔ τοὶς ἀθύροις Ap XIII 36^a
οὐ τὸν στρατηγόν, ἀλλὰ τὸν τρώσαντα
Ap XIII 51
οὐ τὸ οὖρον καθαρὸν ἀποκρίνει τὸν
λατρὸν Ap XIII 25
οὐ τὸ πνεῦσθαι Ap XIII 68^c
οὐ τὸ πλουτεῖν καλὸν Ap XIII 68^a
οὔτος μὲν πανάριστος Ap XIII 51ⁱ
οὔτος ὁ καθημέρος ἱσταμένῳ ἴσκειν Ap
XIII 33
οὔτος ὁ κίων ταῦτλα οὐ δάνει Ap XIII 23
οὔτος τοῦ σελίνου δεῖται Ap XII 75
οὔτως γνώμης ἔχουσι Ap XIII 46^c
οὔτως οὐ πάντῃσσι Ap XIII 51^f
οὔτω τὸ λίαν γε Ap XIII 46^f
οὐ φιλλίας ὁ ἀγών Ap XIII 69
οὐ φροντίς Ἰπποκλείδῃ Ap XIII 70
οὐχ αἱ τρίχες Ap XIII 39^a
οὐχ εὐθεῖ ποιμὴν M VI 57
οὐχὶ καὶ αἱ χελῶνες διὰ μῦς πῦσαι
πλεῖ. Ap XIII 51^a
οὐχ ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν MP II 44
οὐχ ὁ λόγος αὐτῆς Ap XIII 39^m
οὐχ ὅση φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐ-
χετάσθαι MP II 45
οὐχ ὁ τόπος τὸν ἄνδρα ἀλλ' ὁ ἀνὴρ τὸν
τόπον ἴστικον ποιεῖ Ap XIII 62
οὐχ οὔτε τοὶς ὀρφανοῖς Ap XIII 51^r
οὐ χρηὶ λίαντος σκύμνον ἐν πόλει τρέ-
φειν M VI 71
ὁ φαλακρὸς τὸν κτήνα εὐφῶν οὐκ ἔμῃν
τὸ χυρῆμα ἔφη M VI 81
ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ Ap XIII 81
ὁ φεύγων μύλον ἄλφειτα φεύγει Ap XIII 78
ὄφτως ὄμμα Ap XIII 80
ὄφθαλμῶν ἀνθρώπος ἰσχυρῶς Ap XIII 78^a
ὄφθαλμοὶ ἀλλήλων ἀντανακλιόμενοι Ap
XIII 79^c
ὄφθαλμὸς φιλίας πρόξενος Ap XIII 79^b
ὁ φθόνος ὡσερ Ap XIII 78^b
ὄφιν τρίφειν καὶ Ap XIII 79^a
ὄφιν ἦν μὴ φάγη ὄφιν θράκων οὐ γενή-
σεται Ap XIII 79
ὄχλητες μίτην με κτῆ^m ἄπως Ap XIII 82
ὄχληρόν ὁ χρόνος Ap XIII 82^b
ὄχληρὸς δὲ ἔστος ὄφιος μόλις M VI 83
ὁ χροῖμ' εἰδὼς Ap XIII 82^a
ὁ χρυσὸς οὐ μίμνεται M VI 82
ὄψα δὲ ὅλα ἴδουσι Ap XIII 84^a
ὄψ' θιῶν ἀλόουσι μυλοὶ κτλ. M VI 85
ὄψ' ἤλθε, ἀλλ' ἐς Κολωνὸν ἴεσο Ap
XIII 83
ὄψις ἀθλῶν τὰ φαινόμενα M VI 84
ὄψον ἄριστον πόνος τῷ γερῷ Ap XIII 84

- πάγην ἰσχύς ἐν πάγῃ λησθήσῃ M VI 86
 πάγῃ παρ' οὐίας M VI 95
 πάθος γὰρ ἄπαν Ap XIII 100^c
 πάθος κόρης ἰππομανοῦς Ap XIV 10
 παθὼν δι' τε νήπιος ἔγνω DV I 61
 GCL II 98
 πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλῆσιοι M
 VII 3 Ap XIII 85
 παλαιὸς αἰὼς· ἔργα μὲν νεωτέρων κτλ.
 Ap XIII 100^a
 πάλιν ἢ ἕς παρορίτι MP II 46
 παλινοφθίαν ἕδων MP II 47
 παμπαν δ' ἄμωμος οὔτις Ap XIII 86^b
 Πυμφίλου νοσησιμὸς Ap XIV 4
 πίνυθρος Συρδανάκαλλος Ap XIII 89
 Πινυαθηναίων κάτοπις Ap XIV 6
 πίνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονος GCL III 1
 Ap XIV 5
 Πινίδου ψῆφος Ap XIV 11
 πᾶν μοι τὸ χρός κρέμμυτι καὶ τὸ τί-
 μημα σκόροδα Ap XIII 92
 πάντα ἀγαθοὶ τολμῶσι M VI 92
 πάντ' ἀνακαλυπτικῶν ὁ χρόνος Ap XIII 86^c
 πάντα εἶωσι πίπτει Ap XIII 98
 πάντα θεῖν κηλυύνται Ap XIII 86
 πάντα κισοὶ τολμῶσι M VI 92
 πάντα κύλων ἰφέντες ἢ οἰοῦνταις GCL
 III 4 Ap XIII 88
 πάντα κύλων κινεῖς GCM II 27 Ap II
 99 XIII 88 91
 πάντα κύλων οἰεῖν M II 15 V 5
 πάντα κινῆσω πέτρον MP II 48
 πάντα λίθον κινεῖν M VII 4
 πάντα λυπεῖ τὸν τυφλόν M VI 97
 πάντα οὐκίω Ap XIII 93
 πάντα πλοῦσιος καλὰ κούδεν ἀντίοις
 πρῶγμα M VI 93
 πάντως ἰφελίεις οὐκ Ap XIII 86^a
 πάντα τὸν βοῦν ἔραγε κείς τὴν οὐραν
 ἀπέκαμεν Ap XIII 86^a
 πάντα χρήματα Ap XIV 3
 πάντ' εἰς τὴν κερδαίνουσαν πῆραν ὠθεῖν
 M VI 98
 πάντ' ἐντραγῶν τὸν βοῦν εἰς τὴν οὐραν
 ἀπέκαμεν Ap XIII 97
 πάντες Ἕλληνας ἐπισταύται τὰ καλὰ,
 χρωῖται κτλ. Ap XIII 96
 πάντες θεῶν χατίουσι Ap XIV 13^c
 πάντ' ἰσθὶν ἔμερται Ap XIII 93^b
 παντὸς κισοῦ κτήματος Ap XIII 93^a
 παντὸς φιντοῦ ἢ Ap XIII 99^c
 πᾶν τὸ τιμώμενον Ap XIII 93^d
 πάντων ἴδιον ἢ φιλία· καθὸ MP II 49
 πάντων μὲν πόρος Ap XIII 88^a
 πάντων τοι μέτρον ἴσθι τὸ ἐπιεικέες M VI 94
 παπυῖ νόος καὶ Ap XIII 99^c
 πάππος ἀκάνθης M VI 96 MP II 50
- παρακύντων λίθος M VII 5
 παρὰ κωφὸν ἀποπαρεῖν M VI 89 Ap
 XIII 99
 παρὰ κωφῶ ὄφρασι ἀλεῖν M VI 89
 παρὰ κωφῶ διαλέγη GCM IV 89
 παρὰ μὲν πιδίον, παρὰ δ' ἔπκος M VI 87
 περιεσοροῖσιν Ap XIII 87
 παρὰ ποταμὸν φέρειν ὀρίτιται M VI 100
 παρὰ σφύρον παχεῖα μισήτη γυνή Ap
 XIII 95
 παρὰ τὰ δεινὰ φρονιμώτερος Ap XIII 90
 παρὰ τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔβραφε μιν
 Ἰουταίος, ὑπιδόσατο δ' Ἀρισταγόρας·
 A 17
 παρὰ χελώνης ὄστρακον M VI 88 Ap
 XIII 99^a
 παρὰ χυλὸν οἰκῶν καίτοις ἐλισπαῖον
 μύθοις M VI 90
 παρδαλέην ἐνισθαι ann. M VIII 16
 παρεξηλημένος τὸν τοῦν Ap XIII 87^a
 πάρες τὸν μύτην Ap XIV 12
 παρθεναῖν δὲ γαμῖν Ap XIII 93^c
 παρθένους ἔξ ἱφίμιλλος Ap XIV 7
 παρθένους τὰ πατρία MP II 52
 παρὼν ἀποδημῆι M VII 2 MP II 53
 πᾶσα βοῦς ἀροτραῖ M VI 91
 πᾶσα γῆ πατρίς M VII 1
 πᾶσα ἐπιστήμη χωρίζοιται Ap XIII 99^b
 πᾶσα πρακτικὴ ἀρετὴ Ap XIII 100^b
 πᾶς δεσπότης δοῦλω μονούλλαθεν· τὸ
 δ' ἰκετεῖν μακρὸν Ap XIV 9
 πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου Ap XIII 86^c
 πάσης ἀπτεσθαι κόπης M VI 99
 πασησι κορινθαῖσι χρηὶ λόφον ἔγγεισθαι
 Ap XIII 94^a
 πᾶσι γὰρ ἐμπέτει Ap XIII 99^a
 πᾶσι τοι κίνητος Ap XIII 100^a
 πάσισιλος πασσάλω ἰακροῦται M IV 47
 Πατακίονος οὐκοφαντικώτερος Ap XIV 13
 πατήσας MP II 54
 Πατροκλίου φειδωλωτέρος Ap XIII 100
 Πατροκλος πρόφασις Ap XIV 8
 πατρός ἐπιτηριος ἦδον Ap XIII 99^f
 παῖρος γὰρ τοι Ap XIV 13^a
 παῖρος δ' ἀνθρώπων Ap XIV 13^b
 παῖροι τοι πολλῶν Ap XIII 86^c
 Παῖσιονος πτωχότερος Ap XIV 2
 πίδη τοῦ λίγιν ἢ ἄγνοια MP II 55
 πικρὴ βαδίζω· νεν γὰρ οἶμα ἐπίστυμα
 Ap XIV 16^a
 πικρὴ βαδίζω μὴ φοβοῦ τὰ κίματα M
 VII 11 Ap XIV 16^a
 πεινώτι δὲ ἕπκος οὐκ ἐπιέρχεται M VII 13
 πεινώτι πᾶν ἴσθι χρέμα ἰσώδισμον M
 VII 17
 πεινώτος ἀνδρῆς ἰσχυρὰ τάντικτήματα M
 VII 16

πεινώσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπίρχεται GCM
 V 4 Ap XIV 26
*Πειρώθω και Θρωός φιλοξενία Ap
 XIV 19*
Πεισάνθρου δειλότερος Ap XIV 14
πίλαγος φιλανθρωπίας ann. DV I 8
πελαργικοί τόμοι M VII 10 Ap XIV 15
Πελληναίος χιτών Ap XIV 16
*πέμπει εἰς ἰοχατον τὴν ἐπιστήμην Ap
 XIV 23*
*πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε DV III 59 Ap
 XIV 25*
*πέπτωκεν ἔξω τῶν κανῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ
 Κίος Ap XIV 16^b*
πέριδικος ἐρᾷ σου δριμύτερον MP II 57
Πέριδικος ἐρῶν Ap XIV 17
*περιπαγερόμενος φύλλοις βάλλεται και
 ἄνθεσιν Ap XIV 18*
περιστιαρχος ἰγίνου Ap XIV 21
περὶ ὄνου σκιάς M VII 8
περίφημα ἡμῶν ἰγίνου Ap XIV 22
Περσική τιμωρία M VII 9
πέτρας οπιρίων DV III 71 Ap XIV 20
πεύκης τρόπος DV III 60 Ap XIV 24
Πηγᾶσου ταχύτερος Ap XIV 28
*πῆ με φύγεις δις ἀποθανομένη ψυχῇ
 Ap XIV 27*
πηνικίζειν μοι δοκεῖς Ap XIV 29
πίθ' ἑλλέβορον Ap XIV 30^a
πίθηκος ἐν πορφύρᾳ Ap XIV 32
*πίθηκος ὁ κίθηκος κᾶν χρυσᾷ ἔχη σάν-
 δαλα M VII 12 Ap XIV 33*
πίθηκος ὄμφακος σιουμένος M VII 14
πίθηκῃ πᾶταλον M VII 15
πικρὸν με ἀπαταῖς ἰσοκίσιον Ap XIV 31
*πίσσα ναυπηγῶν κᾶν ἑλέχεια πάντα
 καλύπτει MP II 58*
πίστει χρημάτων ὄλεσα Ap XIV 30^b
*Πιτυκός οὐδὲν ἄγαν, ὅς ἐστι γένος ἐν
 Μαιλήνης Ap XIV 30*
πίτνος δίκην ann. DV II 76
πλατύγη Ἀρχύτου Ap XIV 37
πλατύγη δοκιμάσις Ap XIV 36
*πλείους προσκυνῶσι τὸν ἦλιον ἀνατίλ-
 λουτι ἢ δύνοσι Ap XIV 35*
*πλίνθον πλίνθεις GCM IV 86 DV III
 52 Ap XIII 3 XIV 34*
πλόκιον Γοργόνης Ap XIV 38
πλοῖτος κεραμίας M VII 18
πόα λίθον ἐκβάλλει Ap XIV 72
ποηγῶνον δειλότερος Ap XIV 71
*ποίησθε τὴν σὴν οἰκίαν δούρειον ἵππον
 Ap XIV 56*
*ποικιλώτερος ὕδρας GCM IV 96 Ap
 XIV 49*
*ποῖόν σε ἔπος φήγειν ἕρκος ὀδόντων MP
 II 60*

πόλεμος Κόνωνι μελήσει Ap XIV 52
 πόλεμος οὐ λαφυραγωγεῖ τὴν ἀρετὴν
 MP II 61
 πόλεμος τις ἀσίδηρος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα
 κενιήσεται Ap XIV 62
 πολλὰ κινῶς ἄρθετος εἶναι DV III 67
 Ap. XIV 45
 πολλῆσαι πληγαὶ θρῦς δαμάζεται GCM
 IV 91 Ap XIV 43
 πολλὰ νενᾶ τὸυ πολέμου Ap XIV 53
 πολλὰ μεν εἰσέτης ὡς τὸν θεὸν ἐξαπιτή-
 σαις Ap XIV 39
 πολλὰκι δὴ εἴμπασα πόλις κακοῦ ἀν-
 δρὸς ἀπήγα M VII 32
 πολλὰκις κραίστη τῶν ἀρετῶν κτλ. MP
 II 62
 πολλὰκι τοι και μωρός ἀνὴρ κατακαί-
 ριον εἶπεν Ap XIV 69
 πολλὰ μεν διδάσκεις ἀφθόνως κτλ. MP II 63
 πολλὰ μεταξὺ πίλει κύλικος και χείλεος
 ἄκρου GCL II 95 Ap XIV 46
 πολλὰ μοχθήσαντες ὁμοίως ἰσμέν Ap
 XIV 59^b
 πολλὰς φιλίας ἀπροσγηροῖα δέιλυσε Ap
 XIV 59^a
 πολλὰ ψεύδονται ἄσοδοι GCM V 2 Ap
 XIV 41
 πολλοὶ βουνένται, παῖροι δὲ τε γῆς ἀρο-
 τήρας Ap. XIV 54
 πόλλ' οὐδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἔχθρος ἐν μίγα
 DV III 69 Ap XIV 60
 πολλοὶ θροβόλοι, παῖροι δὲ τε μάντιες
 ἄνδρες Ap XIV 68^b
 πολλοὶ μὲν ἰχθροὶ, παῖροι δ' ὠφελήσι-
 μοι MP II 64
 πολλοὶ σε μισήσανσιν, ἂν σουτὸν φιλήσῃς
 GCL II 96 Ap XIV 59
 πολλοὶ στρατηγοὶ Κυριαὶ ἀπέπλεσαν Ap
 XIV 51
 πολλοὶ τοι καρθοκφοροὶ, παῖροι δὲ τε
 Βάνχοι GCM IV 99 Ap XIV 61
 πολλοὶ τοι χρῶνται Ap XIV 68^a
 πολλοὺς ἄνδρας Λαικεδαιμίων ἔχει τήνου
 κάρθονος Ap XIV 55
 πολλῶν ἀχρῶνον ὀλίγον καρπὸν ἀνήγα-
 γον GCM IV 88 Ap XIV 40
 πολλῶν ἰγῶ θρωῶν ἀνήκουσ φώρους GCL
 II 99 Ap XIV 68
 πολλῶν ὁ λιμός γίνεται διδάσκαλος M
 VII 24
 πολλῶν πανηγύριον Διὸς βαλάνους ἔφα-
 γον Ap XIV 66
 Πολυγνώτου λαγώς MP II 66
 πολυμαθεῖη κάρτα μὲν ὠφελείη· κάρτα
 κτλ. Ap XIV 44
 πολύποδες δίκην αὐτὸς ἐαυτὸν καταφυ-
 γῶν ann. M VII 27

- πολύποδος κεφαλῇ ἔτι μὲν κανὼν, ἔν δὲ
 καὶ ἰσοθλόν Ap XIV 42
 πολύποδος ὁμοιώτης GCL III 3 Ap
 XIV 70
 πολύποδος πολυχρόου νόον ἔσχε Ap II 39
 πολύποδος τρόπον M VII 27
 πολύπους ὡσπερ πέτρας ἔχεται M VII 21
 ποτηρὰ κατὰ τοιγύνα ψάλλεις GCL III 2
 Ap XIV 63
 πόπον σπείρεις Ap XIV 47
 πόρος γὰρ εἰς λέγουσι εὐκλείας πατὴρ
 MP II 67
 πότος ἀγαθῶν Ap XIV 58
 πόρῳ Διὸς τε καὶ κερανοῦ Ap XIV 65
 ποταμὸς πρὸς θάλασσαν ἱρῖζε GCM
 IV 86 Ap XIV 64
 ποταμὸς τὰ πόρῳ ποτίζων τὰ ἔγγιον
 καταλείπει Ap XIV 50
 ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἰκάνει Ap XIV 48
 πότρον ὁ τὸν τρώγον ἀπέλων ἀφρονέ-
 οτερος ἢ ὁ τὸ κόσμικον ὑποτιθεῖς MP
 II 68
 ποῦ γὰρ ἢ Ἄριτις οὐκ ἰχόρονειν A 9
 ποῦ γῆς ἢ θαλάττης ὑπέρχεις Ap XIV 57
 πρύγματ' ἔξ ἀπραξίαις DV III 64 Ap
 XIV 91
 Πράμνιον ὄδιον ἔπιες Ap XIV 74
 πρῶτοτερος περιστρεφῆς M VII 37
 πρῶτον φύλλῳ τὸ τῶν ἰσθμῶν δίδεται
 βαλάντιον DV III 66 Ap XIV 87a
 πρῶτος οὐ τίπτεται οὐδὲ ἰβριζέται
 MP II 69
 πρῶτοτερος Κόδρου DV III 56 Ap
 XIV 73
 πρῶτοτερος Κρόνου M VII 41
 πρὶν ἰσφαχθαι δίρεις Ap XIV 75
 πρὶν ἢ πτίσῃ τὴν ἄλιφρα Ap XIV 75
 πρὶν κεν δύο ἰχθῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθον·
 ὁ μὲν ἐκ πελῶνος, ὁ δ' ἐκ χερσαίου
 Ap XIV 93
 πρὶν κεν δὴν λίκος ποιμαίνοι Ap XIV 96
 πρὶν τοῖς ἰχθῦσι λαβεῖν, οὐ τὴν ἄλμην
 κινᾷς Ap XIV 75 GCM IV 92
 προβάλλοντες κυσὶν ἄφρας Ap XIV 95
 προβατίου βίον λέγεις Ap XIV 81
 προβατίου βίον ζῆν ann. M VI 8
 πρόβατον θαλάττιον ann. M VI 8
 πρόβατον μὲν αἰετὴν αὐτὴν φθίγγεται
 φωνῆν κτλ. Ap XIV 80
 προβάτων οὐδὲν ὄφιλος, ἰάν ποιμὴν ἀπῆ
 Ap XIV 89
 Πρόδικον δίκην ann. Ap XIV 76
 Πρόδικος ἄκοντα Ap XIV 84
 Προμήγου κίρας M VII 43 Ap XIV 83
 πρὸ ποταμοῦ ἀναστίλλεται MP II 70
 πρὸς δύο οἰδὲ Ἡρακλῆς M VII 42
 προσίχεται δ' ὡσπερ λίκας M VII 39
 προσήκει τοῖς τίκτοις ἰσθῶν ἰσ-
 δομεῖσθαι Ap XIV 82
 πρὸς Κάρως κυρίεις M VII 36
 πρὸς κενὸν ψάλλεις Ap XIV 92
 πρὸς κέντρα λακτίων GCM IV 100
 Ap VI 57 XIV 100
 πρὸς Κρήτα κρητίεις M VII 35 Ap
 XIV 98
 πρὸς κώρινον γυμνίζεσθαι DV III 70
 Ap XIV 86
 πρὸς λίοντα δορυβάεις σνάπτουσι μάχης
 DV III 57 Ap XV, 1
 πρὸς οὐς κοινολογεῖται Ap XIV 89a
 πρὸς σῆμα μητριᾶς κλαίει DV III 65
 Ap XIV 99
 πρὸς σάθμην πτήρον τίθεισθαι, μὴ το
 πρὸς πέτρα σάθμην Ap XIV 88b
 πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασυ-
 ποδα Ap XIV 88
 πρὸ τῆς γενεῖδος διδάσκεις τοὺς γέρω-
 τας Ap XIV 94
 πρὸ τῆς νίκης τὸ ἑκώμιον ἤδεεις DV
 III 62 Ap XIV 87
 πρὸ τοῦτου σε ἤμην κέρατα ἔχων Ap
 XIV 85
 προφάσεως οὐ δεῖ πρὸς φίλους Ap XIV 79
 προφάσεις μοῖνον δίδται ἢ πονηρία GCM
 V 1 Ap XIV 100
 προφρῆς εἰ MP II 71
 πρῶμυαν ἰαροῦντο Ap XIV 77
 πρῶτος λοιτροῦ περιγίνεται DV III 58
 Ap XIV 78
 πτερον αἰετοῦ πτεροῖς ἄλλων μινυῖς
 Ap XV 5
 πτερυγίαις Ap XV 2
 πτίσσε, πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον
 Ap XV 6
 Πτολεμαῖς δίκη Ap XV 3
 πτωχότερος κίρκου Ap XV 4
 πτωχοῦ βέλτερόν ἴσθαι Ap XV 8a
 πτωχοῦ ἤφρα οὐ πῖμπλαται DV III 61
 Ap XV 8
 πτωχοῦ φίλοι οὐδ' οἱ γεννήτορες Ap XV 7
 Πυγματα ἀπροθῖνια κολοσσῶ ἰαφραδῖεις
 Ap XV 12
 Πυθῶθε ἰδός M VII 46
 Πυθαγορικοίς κυάμοις μὴ ἔσθαι Ap
 XV 11
 Πύθια καὶ Δήλια Ap XV 9
 Πυθίων ὑπερον ἦκεις Ap XV 10
 Πύθου Χελιδόνος Ap XV 14
 Πυλωρὸς κανὸς Ap XV 13
 πῦρ εἰς ἀκάνθας MP II 73
 πῦρ ἐπὶ θαλόν GCM IV 97 Ap XV 15
 πῦρ ἐπὶ πῦρ M VII 48
 πυραύστου μέρος MP II 72
 Πυρράνδρου μηχανῆμα Ap XV 16

πυφθήσῃν ἐνόσιον ἐκονεῖς MP II 75
 Ραδαμάνθους κρῖσις DV III 74 n. cr.
 Ap XV 17
 Ραδαμάνθους ὄρκος M VII 49 Ap XV 17
 ῥάξια πάντα θεῶ Ap XV 17^a
 ῥάκος πολυαχιδῆς ἰργασύμενος ἔωσον
 Ap XV 20
 Ραμουσία Νίμισις MP II 76
 Ραμουσίος εἶ MP II 77
 ῥανίς ἐνδελεχούσα κοιλαιεῖ πέτραν Ap
 XV 19
 ῥῆον ἢ τὸ ὄνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί
 Ap XV 18
 ῥῆστον δ' οἶμαι τοῦτο Ap XV 19^a
 ῥαχίς λαλιότερος Ap XV 21
 ῥῆτα θεοῖ κ' ἰθίλων Ap XV 22^a
 ῥῆται γὰρ καὶ παρήχεται Ap XV 30^b
 ῥυστόν τὸν κόσμον Ap XV 30^a
 ῥιχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω ann. DV I 61
 Ap XV 22
 ῤηγίου διελότερος Ap XV 24
 ῥήγματα ἀντὶ τῶν σχημάτων M VII 51
 ῥήδιον δὲ θοοσι Ap XV 24^a
 ῥήματα ἀντὶ ἀλόφινος M VII 52 Ap XV 23
 ῥητορικὴν δειλὴν δημόσιος καιρὸς οὐ
 παραμῆνι MP II 78
 ῥήτωρ ποηρὸς τοῦς Ap XV 30^c
 ῥυγοὶ κακῶς ἀριστήσας DV III 73
 ῥόδα μ' εἴρηκας GCL III 8 Ap XV 27
 ῥόδιον τὴν θουσιαν DV III 72 Ap XV 29
 ῥοδιῶν χρηρμὸς M VII 53 Ap XV 25
 ῥόδον ἀνεμῶν συγκρίσεις GCL III 7
 Ap XV 26
 ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζῆται πάλιν GCL
 III 6 Ap XV 28
 ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι Ap XV 25^a
 ῥοαὶ τυμφικαὶ MP II 79
 ῥοπικὸν ὄνειον Ap XV 30
 Σαλαμινία ταυῆς Ap XV 31
 Σαμιακὴ λαύρα M VII 55
 Σαμίον ὁ δῆμος ὡς πολυγράμματος Ap
 XV 32
 σαπρότερος τρυγὸς M VII 58
 Σαρδανάπαλλος M VII 57
 Σαρδανυπάλλου βίος Ap XV 33
 Σαρδανιὸς κακῆλός M VII 56
 Σαρδόνιος γίλιος M VII 59
 Σαρδόνιος γίλιος DV III 75 Ap XV 35
 Σάρωνος ναυτικώτερος Ap XV 34
 σαυτὸν ἱκανεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας γύναι
 Ap XV 36
 οὐ δ' οἰωνίσαιτ' ἄν τις ἰδῶν Ap XV 42
 σίτος ἀνῆρ Ap XV 40
 σιρῆν μὲν φίλον ἀγγέλλεις, ἔτινον δὲ
 μίλιον Ap XV 38
 σισαχθία σοὶ μηθέποτε γένοιστο Ap XV 39
 σίλιου σίφουτος κίνθμος Ap XV 37

σοίλλισαι κατ' Ἀσιόγην Ap XV 41
 σήκοις ἐνοστρήν Τροφονίον Ap XV 43^a
 σήκωνος γερστίον GCL III 9 Ap XV 43
 σῆψι καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος. κτλ.
 Ap XV 44
 Σιβύλλης ἀρχαιότερος M VII 61
 σιβυλλεῖ ὁ γέμων M VII 60
 σιδήρον πλεῖν διδάσκεις Ap XV 46
 Σικελιῇ τράπεζα Ap XV 48
 Σικελὸς ὀμφανίζετα M VII 64
 Σικελὸς στρατιώτης M VII 65 Ap XV
 47 MP II 80
 Σικυνώιος δραπέτης M VII 63
 Σικυνώιος ἱκανίδου M VII 62
 σίλιον Βάττου Ap XV 49
 σιωνίτιες Ap XV 50
 σιτίον εἰς ἄμειδα μὴ ἐμβάλλω MP II 81
 σίτον ἀμφοῖ ἐπέχρωσας MP II 82
 σκαμβὸν ἔξυλον οὐδέποτε ἄρθρον M VII
 69 Ap XVI 85
 σκάνδιε Ap XV 56
 σκαριφίσις ἀνθρώπει MP II 83
 Σκεδάουον κατάρτα Ap XV 53
 σκιά ἀντὶ σώματος Ap XV 51
 σκιά οὐρίων MP II 84
 σκιά μορφολύττωσας M VII 68
 σκιάδ ὀδοικεν M VII 67
 σκιάς εἰδωλον M VII 71
 σκόπει μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν
 φίλος Ap XV 52
 σκορπιὸν ὀκτάπουν ἀνεγέλιος Ap XV 55
 σκορπιὸς βίβρωκεν M VII 72
 Σκυθῶν ἰσημία M VII 66
 σκῆπη βλίπαι M VII 70
 σκῆπη ἱπικουρία M VII 83
 σκῆπη εἶνα δέρεται κύνων, κείνος δὲ
 σκυτοτραγεῖ Ap XV 53^a
 σκῆπος ἡδονῶν M VII 73
 σκικρά παλαιὰ σώματ' ἐνύζει ροπή
 MP II 85
 σκικρῶ ποδὶ μεγάλα περιτιθῆς ὑποδή-
 ματα Ap XV 57
 σοὶ μὲν κακῶς λίγειν, ἐμοὶ δὲ κακῶς
 ποιεῖν Ap XV 59
 σοφοὶ δὲ τρεῖσιν Ap XV 59^a
 σοφοὶ ὑμῶνται τῶν σοφῶν συνοισία M
 VII 76
 σοφὸν γὰρ τι πρὸς Ap XV 59^b
 σοφὸν γ' ὁ βουῆς ἔφασκε δ' ἀστράβην
 ἰδῶν M VII 75
 Σοφοκλέους μέλη M VII 74
 σπανίον εἰσαγε σὸν πόδα πρὸς σὸν φίλον
 ἕνα μὴ κτλ. Ap XV 60
 Σπάρταν Ἰλαχες MP II 86 M VII 78
 σπερμολόγος ἄν οὐ λαοθάσις Ap XV 61
 σπισθαμὴ τοῦ βίου MP II 87
 σπόγγω πάνταλον κρούειν MP II 88

- σποδὸν φείγων εἰς πῦρ ἱμπέτωμα M VII 77
- σταλαγμός οἶον κρυοῖς γοῦσιν ὕδατος οὐ μίγνυται Ap XV 62
- στίαρ γαλῆ Ap XV 65
- Στησίχορος παλινοδῖαν ἔδει M VII 81
- στρατηγοῦ παρόντος πᾶσα ἀγχή παυσάσθω Ap XV 63
- στρατιτῆ δὲ γλώσσ' Ap XV 81i
- στρέψε λόγον· οὐ γὰρ ἕμαξαι M VII 79
- στρηνῖά M VII 80
- στρογγύλα λίγε, ἴνα καὶ κληῖται A II
- στρύχρον ἔπινεν Ap XV 81b
- στύππιον γρόντιον Ap XV 64
- Συβαρίτης διὰ πλατείας πλατύων M VII 87
- Συβαριτικά ὀρχήσεις ann. M VII 92
- Συβαριτικὴ τράπεζα Ap XV 83a
- Συβαριτικός βίος Ap I 4
- συγγνώμη πρωτοεὶρω Ap XV 83
- συγκρητισμὸν ἔχεις Ap XV 80
- συγκυρίων χρητὸς φίλοις Ap XV 81d
- οὐ δὲ τὸν γηγενεῖται ἀργυρον αἰτεῖς Ap XV 67
- οὐ δ' οὐδ' ἴαν μὴ Ap XV 66a
- οὐ δ' ὃ κάκιστε Ap XV 81c
- οὐ ἐν σεαυτῷ τὰ φάρμακα ἔχεις Ap XV 74
- οὐκα φίλ' ὀρνίθισσι Ap XV 70a
- συκίνη βακτηρία M VII 83
- συκίνη γνώμη ann. M VII 83
- συκίνη ἐπικουρία M VII 83
- συκίνη μάχιμα M VII 82 Ap XV 81
- σύνικοι ἄνδρες ann. M VII 83
- σύνικος νοῦς M VII 88
- σῦκον αἰτεῖς Ap XV 69
- σῦκον μετ' ἰχθῖν, ὕσπριον μετὰ κρέα Ap XV 70b
- Σύλλου φίλια καὶ Μετέλλου τοῦ Πίου Ap XV 72
- Συλοσῶντος χλαμῖς MP II 90
- συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ ἔριστα MP II 91
- σύνμβουλος ἴστιν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων Ap XV 82
- οὐ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις Ap XV 70c
- συμφέρι δάμπεσθαι διὰ Ap XV 81f
- σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρα κίνει M VII 84 MP I 32
- σὺν δορεὶ σὺν ὑσπίων M VII 89
- συνεκποτίον ἴστί σοι καὶ τὴν τρύγα M VII 86
- συνῆλθον Ἀταγῆς τε καὶ Νουμήνωος M VII 90
- σὺν κρυοῖσι τὰ καλὰ Ap XV 76a
- σὺν ταῖς δεινοῖς Ap XV 81a
- σύντομος ἢ πονηρία, βραδέτα ἢ ἀρετή Ap XV 76
- σὺν τῷ θιῷ πᾶς καὶ γελᾷ καὶ δῶρεται GCL III 10 Ap XII 26
- σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάτια Ap XV 68
- Σύρου Σύρου τι Ap XV 81c
- Συρακουσίων τράπεζα M VII 92
- σύρβα τύρβη M VII 91
- Συρβητῶν μύσσης Ap XV 73
- Συρβητῶν χοροῖς Ap XV 73
- Σύροι πρὸς Φοίνικας Ap XV 71
- εὐς ἀνοτιῶ βηβλημίος M VII 85
- συστοματίτρος σκάφης Ap XV 75
- οὐ τὴν ἐγγύτητα ἐν τοῖς ὑστραγάλοι· ἔχεις Ap XV 81b
- οὐφάρ θανεῖται πέτριον Ap XV 81g
- σφάλκός σοι Ap XV 84
- σφάλλιν σὺν ἰχθροῖς καὶ φίλοις κέρδος φέρε M VII 95
- σφηκιῶν ἠμέθισσας M VII 94
- σφενδόνη Γύγου Ap XV 85
- σφήξ βομβῶν τγγιγος ἱνατίων Ap XV 83b
- Σφήττιον ὄξος M VII 93
- σφόδρα τί ἴστιν Ap XV 85a
- σφρίγιζε τοῖς μὲν Ap XV 84a
- σχεδὸν τοσοῦτον ὅσον ἐκ Διονυσίων Ap VI 16 XVI 90
- σχῆμα καὶ βῆμα ann. Ap XV 85c
- σχῆμα καὶ πριάπολον Ap XV 85c
- σχοῖτον διατραγωῶν Ap XV 86
- σῶμί μοι δοτε καὶ μεταβήσομαι Ap XV 87c
- σώματος κάλλος ζωῶδες, ἦν μὴ τοῦς ὑπὲρ Ap XV 87
- σωρός ἀγαθῶν M VII 96
- σωρός κακῶν Ap XV 87a
- σωφρονίστατον οἶμα τοῦ Ap XV 87c
- σώφρονος γυναικὸς ἀρετὴ Ap XV 87d
- τὰ ἀπὸ Ναννάκου ταῦτα Ap XV 100
- τὰ γὰρ ἦδη Ap XVI 10g
- τὰ γῆς ἐνερθε καὶ τὰ ἐπίεδα M VIII 5
- τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ Ap XV 88b
- τὰδε Μῆδος οὐ φιλύξει Ap XV 91
- τὰδ' οὐ παρα τοῖσι Κενταύροις Ap XVI 2
- τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων Ap XV 88a
- τὰ δυσχερῆ γὰρ Ap XVI 10c
- τὰ ἐκ πρῶτος καὶ τὰ ἐκ πρῶτης ἀκίλυται Ap XV 97
- τὰ ἐκ τριπόδος M VII 97
- τὰ ἐν ποσὶ οὐκ οἶδεν Ap XVI 7
- τὰ ἐν χερσὶ κρατούμενα μειζοτά ἴσιν τῶν προσδοκωμένων Ap XVI 6
- τὰ ἐξ ἁμάξης M VII 98
- τὰ ἐξ ἁμαξῶν Ap XVI 4
- τὰ ἐκ Ναννάκου M VIII 4
- τὰ ἐπίπονα τῶν Ap XV 96a
- Ταινάρειον κακόν M VII 99
- ταῖς ἀτυχίαις μὴ Ap XVI 21b

ταὺς νόσους ὁ θάνατος Ap XV 10^a
 τὰ Κινύρον τάλατα M VII 100
 τῆλλα καὶ φιλόμεθα Ap XVI 3
 τὰ Μαγνήτων κακὰ Ap XVI 8
 τὰ μεγάλη δῶρα Ap XV 95^a
 τὰ μέγιστα τῶν Ap XVI 10^a
 τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς οὐ μένηται, τὰ δὲ
 μέσα οὐ συνήμι, τὰ δ' ἐπὶ πάσῃ
 οὐ δομαίω Ap XV 98
 τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς Ap XVI 9^a
 τὰ μὲν.ξόλα Ap XVI 10^a
 τὰ μὲν πρῶτα ἐπιλελάθαμες, τὰ δὲ
 ὕστερα κτλ. Ap XV 98
 τὰ μίροπος δρᾷ Ap XV 99
 ταμίαι ἀγαθῆς Ap XV 96
 τὰ Ναννύου κλυθσομαι ann. M VIII 4
 τὰν ἀρετῶν καὶ τὰν σοφίαν ρικᾶντι χει-
 λῶναι Ap XII 31^b
 τὰ Νικησίου δρᾷ Ap XV 89
 τὰν παροῦσαν ἀμελεῖ Ap XVI 2^a
 Ταυτίλειοι τιμωρία Ap XVI 9 MP II 94
 Ταυτίλου δῶρα ann. Ap XVI 9
 Ταυτίλου κῆπον τραγῆς Ap XVI 1
 Ταυτίλου τάλατα ταυταλίζεται Ap
 XVI 16
 τὰν χεῖρα ποιτιφόροτα τὰν τέχνην κα-
 λῶν Ap XV 92
 τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθή-
 ματα γίνονται MP II 92
 τὰ πέρσι. αἰὲ βελτίω Ap XVI 12
 τὰ περὶ μενα δῶκεν ann. Ap XVI 60^b
 τὸ πὶ κοκίφω Ap XV 95
 τὰ προλήματα κήματα A 14
 τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν Ap XVI 10^b
 τὰ πρῶτ' ἀρίστοις παίδας Αἴγιν' ἐκ-
 τρήσῃ Ap XVI 11
 ταράσσει τοὺς ἀνθρώπους Ap XVI 9^b
 Ταρτησία μύρανα Ap XVI 15
 τὰ Σαμίων ἕνθη M VIII 2
 τὰ Σαμίων ὑποπτεύεται M VIII 3 Ap
 XVI 14
 τὰς διαποινας αἰ κῆτες μιμούμεται Ap
 XVI 17
 τὰς δὲ τῶν κικῶν Ap XV 95^c
 τὰς ἐν ἄδου τριακάδας GCL III 14 Ap
 XVI 18
 τὰς μὲν κόρας ἄνδρες εἴρειν διε, τὰς
 δὲ γυναῖκας οἰζύν τοὺς ἔχοντας Ap
 XV 93
 τὰς μηχαναῖς μετὰ τὸν πόλεμον κομίζει
 Ap XV 95^d
 τὰς Προμηθείου μηχαναῖς M VIII 6
 τὰ σῦκα σῦκα λέγω καὶ τὴν κέρδοσαν
 Ap XVI 10
 τὰ σῦκα σῦκα, τὴν ἀσάφην σκιάφην λέ-
 γει Ap XV 95^b
 τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις Ap XV 98^a

τὰ Ταυτίλου τάλατα M VIII 1 Ap
 XVI 16
 τὰ Ταυτίλου τάλατα ταυταλίζεται n. cr.
 Ap XVI 16
 τὰ τῆς τέχνης φέρειν Ap XVI 10^a
 τὰ τοῦ καιροῦ MP II 95
 τὰ τρία εἰς τὸν θάνατον Ap XVI 20
 τὰ τῶν φόρων κρείττω Ap XVI 13
 τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς Ap XV 95^c
 Ταυροπόλις Ἀργεμίδος ταχύτερος Ap
 XVI 22
 ταυρὸς ἀπερκήνας τὸ Ταύγετον ἀπὸ τοῦ
 Εἰρώτα ἐπιεν Ap XV 90
 ταῦτα γὰρ ἄ' Ap XV 95^r
 ταῦτα δ' ὅτι μὲν φρονάσιοι Ap XV 15^a
 ταῦτα Κριμαίοι ἐμοὶ δὲ ὄτος εἶη Ap
 XVI 19^a
 ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Ἀθλία Ap
 XV 9 XVI 17^a
 ταυτὸν ἵσθι ἀψήμοστοῦντι Ap XVI 19^b
 ταυτὸν ἵσθιν ἐν γυναικῶ Ap XVI 21^a
 ταυτὸν ἵσθι χιλίων προβάτων κρητή-
 σατα πετηήματα λύκοις μάλιστα
 Ap XVI 5
 τὰ Φρονίον παλαισματα DV III 80
 Ap XVIII 3
 τὰ χημάς ἀνθρώποιον Ap XVI 19^c
 ταχυβαμονας ὄρκους Ap XVI 21
 τεῖχη Ἰερουσόνα Ap XVI 43
 τεῖχη Σιμαράμδος Ap XVI 43
 τέκνα μάθε τίχτειν Ap XVI 27^a
 τέκνον μὴ σίγει Ap XVI 27^b
 Τελεινίου πενίστορος Ap XVI 23
 τελευτησάντων τῶν φίλων Ap XVI 39^a
 Τελμησῆς οἰκοῦσιν ἐν Καρία Ap XVI 24
 τίλος ὄρα τοῦ βίου MP II 96
 Τενίδιον βίλος Ap XVI 26
 Τενίδιος ἄνθρωπος Ap XVI 25
 Τενίδιος πέλευς M VIII 7 Ap XVI
 26 VIII 27
 Τενίδιος συνήγορος Ap XVI 26
 τερεβίνθων ἀνοητότερος Ap XVI 27
 τερθρεῖα οὐζῆς Ap XVI 31
 τέρμα δ' ὄραν βίοτοιο, Σόλων ἱεραῖς ἐν
 Ἀθήναις Ap XVI 30
 Τερμῆρα κακὰ M VIII 8
 τερπῆν χρῆμα ἀλλήλοισ ἠλικιωται M
 VIII 10
 τετραδὲ γίγονας Ap XVI 34
 τετραὶ καὶ νομηγία M VIII 9
 τεττάρων ὀβολῶν ἄξιος Ap XVI 35
 τέττιγα τοῦ βίου ἐπιπέλασ Ap XVI 32
 τέττιγας ἰσθίαις Ap XVI 35^a
 τέττιγος ἄδων νόμον M VIII 12
 τέττιγος ἀκοίει M VIII 11
 τέττιγος εὐφρονότερος Ap XVI 37
 τέττιγος τρόπον Ap XVI 36

- τετιγοφόρος εἰς Ap XVI 38
 τετιγών ἀνάμιστος Ap XVI 39
 τίττις ἀκύνθιος Ap XVI 33
 τίττορες αἰτίαι τὰ Ap XVI 34^a
 Τειμησοία ἀλώπηξ M VIII 13
 Τειμησοία ἀλώπηξ καὶ κύνων Ap XVI 42
 τευτάζειν βοῦλει τὸν ἄνθρωπον Ap XVI 40
 τίεραν φθίνας εἰς ἀνθρώπων ἔπεισον
 Ap XVI 41
 τίγγη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἤφθαι κτλ. Ap
 XVI 29
 τῆ ἀνάγκη χρη̄ πειθεσθαι Ap III 6
 τῆ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' Ap XVI 56^a
 τῆ δὲ νῦν τύχη Ap XVI 44^e
 τῆμερον εὐθεμίαν γραμμῆν ἤγαγον Ap
 XVI 44^c
 τὴν Ἀισαίου σελήην Ap XVI 44
 τὴν ἄλμην κυκῆς πρὶν τοῖς ἰχθύας
 ἔλειν Ap XVI 53
 τὴν ἀλωπεκὴν ὑπίδεν M VIII 17
 τὴν ἄμιδα σαρδάλω ἰσιφράττις Ap
 XVI 49^b
 τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ἔησαν M VIII 22
 τὴν ἀρχὴν οὐ δυνήσῃ τῷ τίλει συνάψαι
 Ap XVI 50
 τὴν αὐτὴν γνώμην Ap XVI 44^b
 τὴν αὐτὸς σαντοῦ θύραν κρούεις λίθω
 M VIII 18
 τὴν αὐτοῦ σιαν̄ δέδοικεν M VIII 14
 τὴν ἑαυτοῦ σιαν̄ δέδοικεν GCL III 18
 Ap XVI 49^a
 τὴν ἐν τῆς φαρτήρας M VIII 21 MP II 19
 τὴν ἐν Ἄργεῖ ἀσιπιδά M VIII 23
 τὴν ἐξούλης δίκην φθίνας Ap XVI 47
 τὴν ἐπὶ Λάισθος πολιτείαν M VIII 28
 τὴν ἠμίραν κῦσαν σήθη, ὅς οὐ βοῦλε-
 ται ζυμῶσαι Ap XVI 51
 τὴν θύραν ἔχεν τετριμμένην ὥσπερ αἰ
 ποίμαι Ap XVI 48
 Τῆνια κυνά DV III 78
 τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυτε Ap XVI 55
 τὴν κατὰ σαντὸν ἔλα M VIII 24
 τὴν λοντιῆν ἐνθίου Ap XVI 52
 τὴν λοντιῆν λάμβανε M VIII 16
 τὴν παριούσαν ἠμελεῖ· τί τὸν φύγοντα
 δώκεας Ap XVI 45
 τὴν παφῶσιαν τὴν σῆν Ap XVI 44g
 τὴν ὕδραν τέμνειν M VIII 25
 τὴν ὑπὸ σπότους M VIII 19
 τὴν Χάριβδιν ἱερυγῶν τῆ Σπύλλη περι-
 πεισον Ap XVI 49
 τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλει Ap XVI 46
 τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν
 Ap XV 79
 τῆς αὐτῆς κεραιας M VIII 15
 τῆς δὲ ταλαινῆς τύμφας Ap XVI 44f
 τῆς δευτέρας ἢ ὑστέρας ἐφόδου M VIII 20
 τῆς μὲν δακῆς κύνων Ap XVI 44ⁱ
 τῆς μητρός ὡς αἰε̄ καλεῖται Ap XVI 54
 τῆς οὐδυνμίας τὸ ἄνθος μανία Ap
 XVI 44^e
 τῆς Ὀρφῆος ἀπόλις κισθάραις ἐν τῷ
 λέγων Ap XVI 56
 τῆς ῥιπὸς ἔλην Ap XVI 44^d
 τῆς τύχης σκοπεῖν Ap XVI 44^e
 τί γὰρ δὴ δέλφει καὶ βοῦ κωνῶν ann.
 M VIII 34
 τί γὰρ δὴ κωνῶν Σύλλα τε καὶ φιλοσό-
 φους ann. M VIII 34
 τί δ' ἀλαχρόν, ἂν μὴ τοῖσι χρωμένους
 δοκῆ Ap XVI 61^a
 τί δ' ἄλλο φωνῆ καὶ MP II 97
 τί δ' ἂν κήρυκτος παρὰ κληλίδος λάξω
 M VIII 33
 τί δει παρῆται λήκυθον ἦν ἔντος παρῆ
 M VIII 31
 τίθει παρὰ κωνοῦν κεραικοῦν ποτήριον
 Ap XVI 70
 Τιθωνοῦ γῆρας GCL III 13 Ap XVI 57
 τί ποθοροσ καὶ ῥοπαλον ἐνελθότεν
 M VIII 28
 τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλαντιῶ Ap XVI 60a
 τίποτε γὰρ ὥσπερ φησὶν ἡ κεραιομία κτλ.
 MP II 98
 τίποτε τοι κόρος ὕβριον, ὅταν κακῶ ἀν-
 δρὶ παρῆν M VIII 27
 τί κυνὶ καὶ βαλαντιῶ M VIII 34
 τί μ' ἔδει μακροῖς αὐλοῖς αὐλοῖς Ap
 XVI 60^c
 τιμῆ Γεράνης Ap XVI 62
 τί μὴ διασκεῖς τὴν εὐθείαν, ἀλλὰ πλανῆ
 MP II 99
 τί μικρῶν πύρι μαγύλα φροισιάζῃ Ap
 XVI 73
 τί μύζεις, πάντα Ap XVI 60^c
 τί μ' ἀφελήσοσ' οἱ Ap XVI 57^b
 τί οὐκ ἀπήγγω, ἵνα Θήβησιν ἤρας γίγῃ
 Ap XVI 72
 τί πρὸς Διόνυσον Ap XIII 42
 τί πρὸς ἐμὲ τὰ ποιητὰ M VIII 32
 τί πρὸς τὸν Διόνυσον M VIII 30
 τί πρὸς τὸν Ἑρατῆν M VIII 30 Ap XVI 60
 τί ἀνάγκη σακραγόρα προῖε Ap XVI 68
 τίς ἂν θύρας ἄμαρτος Ap XVI 66
 τίς ἂν φίλοις μάχοσθε Ap XVI 57.
 τίς γὰρ κατοπτρῶν καὶ τυφλῶν κοινοῖα
 MP II 100
 τίς δὲ βίος Ap XVI 61^c
 τίς εἰς ἔνον πόκας ann. M VI 35
 τίς ἐν Κύθωνος Ap XVI 59
 τίσιον ὁ Ἀπόλλων κενθάραιεν M VIII 37
 τίς καλοῦ μηχανῆ M VIII 35
 τίς οὐ γενήσῃ τυγχανῶν εἰς Ἀρβίλας
 Ap XVI 75

τίς πατήρ ἀνόητος· εἰ μὴ κακοδαίμονα
 τέκνα M VIII 29
 τίς τρίχας ἀντ' ἰσίων ἰπνοῖζατο Ap XVI 63
 τίς τῆδε Ap XVI 67
 τίς χρεῖα πυθομένου προμηθεύου Ap XVI 74
 Τιτάνια βοῆς M VIII 38
 Τιτανίδα κυροῖσθε Ap XVI 69
 Τιτανῶδες βλάζει Ap XVI 64
 τί τὸν τάραγμα πρὸς με κοιμῶντες ἔχον
 M VIII 32
 τί τὸν φεύγοντα δαίμονες Ap XVI 60b
 τί τὸ στήρισμα πατρίδος Ap XVI 61b
 τί τοῖς Ἀχαιοῖς ἀπὸ πύργου κρύβομεν
 Ap XVI 60a. 71
 Τιτινοῦ σε περιμένει καὶ Ἰέσιος κολαστήρια Ap XVI 76
 τὸ Λισώπειον αἶμα DV III 77 M VIII 47
 τὸ Ἀλκισθίους ἰμάτιον M VIII 50
 τὸ ἀρνίον σου λελάλημεν Ap XVII 1
 τὸ αὐτῆς ὄνειδος ἢ κύνων ἄλλοις φέρεται
 M VIII 55
 τὸ βασιλικὸν βοῖδιον Ap XVII 2
 τὸ γὰρ βρώτειον σπέρμα Ap XVI 99
 τὸ γὰρ ἔαρ οὔτε μία χελιδὼν κτλ. Ap
 XVII 20b
 τὸ γὰρ εὖ πράττειν Ap XVI 85a
 τὸ γῆρας ὡσπερ βωμὸς κτλ. MP III 1
 τὸ γνῶθι σαυτὸν Ap XVI 91a
 τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσθε Ap XVI 85b
 τὸ Δίαινος γυῖ Ap XVII 3
 τὸ Δωδωναῖον χυλιδεῖον MP III 2
 τὸ ἴμιον ἱμοὶ λέγεις ὄναρ MP III 3
 τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἐπι τῆς γλώττης
 ἰστί τοῦ μεθύοντος M VIII 40 Ap
 XVII 4
 τὸ Ἐπιμενίδειον δῆγμα Ap XVII 14
 τὸ εἴνωνον κύνες οἱ κύνες ἰσθίουσιν Ap
 XV 83
 τὸ Ἡσίοδιον γῆρας M VIII 49
 τοιοῦτο Θεμιστοκλῆς οὐκ ἴσκει ἐνόησεν
 Ap XVI 86
 τὸ Ἰππάρχον τεχνίον Ap XVII 8
 τοῖς εὐτυχοῦσι καὶ τρίμηνα παιδίον M
 VIII 53
 τοῖς κακοῖς τρεῖς τὰ κακά Ap XVI 89
 τοῖς μὴ δούλοισι ἢ ἀνάγκη νόμος κτλ.
 MP III 5
 τοῖς νεκροῦσιν ἐδόθη MP III 6
 τοῖς σαυτοῦ περὶ ἡλως M VIII 57
 MP III 7
 τοῖς σίτου ἀποροῦσιν οἱ ὄρβοι MP III 8
 τὸ καλὸν φίλον M VIII 41
 τὸ καλὸν φίλον εἶναι Ap XVI 87
 τὸ καλὸν φίλον, τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ
 φίλον MP III 9
 τὸ κανοῦν τῆς Θεοῦ φέρεται M I 19 Ap
 XVII 12

τόλμα πρῆξις ἀρχῆς, τύχη δὲ τέλος
 κηρύξας MP III 10
 τὸ μέλλον οὐδεὶς ἐκρύβει Ap XVI 80
 τὸ μὴ ἴμιον ἀπ' ἰμοῦ γένος ἀρχεται, τὸ
 δὲ σὸν ἐν σοὶ παῖτα Ap XVII 15
 τὸ μὴ τόγμα τοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμν'
 ἴμιον Ap XVII 10
 τὸ μὴ παρεργον ἔργον Ap XVI 99a
 τὸ μὴ πῦρ ὁ ἄνεμος τὸν δὲ κτλ. MP III 11
 τὸ μὴ φύσθαι Ap XVI 85c
 τὸ μέτρον ἄριστον ann. GCL II 79
 τὸ Μηλιακὸν πλοῖον DV III 76 Ap XVI 77
 τὸν ἀγαθὸν μυθητῆς δεῖν τοῖς πραγμά-
 σιν κτλ. Ap XVI 78
 τὸν ἀνυγῆ καὶ πρόβατον δύνει A 12
 τὸν αὐτὸν αἰετὴν καὶ ψέγον ἀνδρὸς κω-
 κοῦ M VIII 46 Ap XVII 20g
 τὸν γὰρ γυναικὸς ὄρκον Ap XVII 20e
 τὸν ἔβδονον βοῦν ἢ σοφῆ παροιμία ann.
 M II 89 Ap XVII 20h
 τὸν ἐν ἀλλοτριῷ χωρῇ πίδα κτλ. Ap
 XVII 20c
 τὸν Ἐνδυμῆνας ὑπὸν καθύειν M
 VIII 51
 τὸν ἐν κάλυψι καθήμενον εἴρων χρηστει-
 φάνους MP III 12
 τὸν ἐπὶ φακῇ μίρον MP III 13
 τὸν ἥλιον ἐν ταῖς λέσχαις καταδύειν
 ann. GCM II 29
 τὸν θίλοντα βοῦν Ἰλιαν MP III 14
 τὸν ἴππον ὁ Ζεῦσιθης M VIII 52
 τὸν κηρὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἰπέσειεν
 M VIII 42 Ap XVI 93
 τὸν κηρὸν οὐκ ἔσθ' Ap XVII 20f
 τὸν κολοσῶνα ἐπιθήκας Ap XVI 92
 M VIII 54
 τὸν λίοντα ξυρᾶς DV II 61 Ap X 54
 τὸν λίθον πρὸς τὴν σπάρτην MP III 15
 τὸν λύκον τῶν ἄτων ἔχειν M VIII 44
 τὸν Μίδα πλοῦτον ἔχειν M VIII 45
 τὸν Μίδα πλοῦτον καὶ Κροίσου GCL
 III 15 Ap XVII 17
 τὸν Μίδα πλοῦτον καὶ Κροίσου καὶ
 Κενύρου Ap XVII 17
 τὸν ἐξόντα ἀντιξέειν Ap XVII 20
 τὸν οἰκοθεν βροχόμενον οὐδὲ θεὸς οἰκτεί-
 ρει Ap XVI 91
 τὸν οἰκοθησαυρὸν διαβάλλει Ap XVI 82
 τὸν περὶ ψυχῆς ὁμόμον τρέχει Ap XVI 99c
 τὸν ποικον περικρίσθαι βούλομαι τῶν
 προβάτων ἀλλ' οὐ εὐρᾶσθαι δυσμενῶς
 ἄχρως ἐπιθερμίδος MP III 16
 τὸν πόλεμον ἐξωρῆσαντο Ap XVI 94
 τὸν τετελειωτῆρα μὴ καταλόγιε MP III 17
 τὸν τρέχοντα ἰρθεῖς Ap XVI 100
 τὸν Ὑλαν κραυγάζεις Ap XVII 9
 τὸν φροῦρον χρῆ φροῦρεῖν M VIII 39

τὸ Ξενοκράτους τυρίον MP III 18
 τὸ οὐ τοῦ Φιλοξένου MP III 19
 τὸ παρὰ δριφ' οὐκός MP III 20
 τὸ Παρνον σκαφίδιον Ap XVI 88
 τὸ Πύσγτος ἡμίβολον Ap XVII 6
 τὸ πύλαχος πρότερον οἷος ἀμπελον ἢ
 τόδε τι γενέσθαι Ap XVII 7
 τὸ Πιέρδικος στίλος MP III 21
 τὸ πολλὰ πρῶταται οὐκ ἐν ἰσφαλεῖ βίον
 M VIII 48
 τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἀμπερτύνει πευτ
 MP III 22
 Τοράση Ap XVII 18
 τὸ αἰγῶν τὴν ἀλήθειαν χρυσόν ἰστι
 θύπτειν MP III 23
 τὸ σκαμβὴν ἔξιλον οὐδέποτε' ὀρθόν Ap
 XVI 85
 τοσοῦτον σχεδόν ὅσον ἐκ Διονυσίου Ap
 XVI 90. VI 16
 τὸτ' ἤσονται κύματα, ὅταν κολοιοὶ σω-
 πῆσως Ap XVI 84
 τὸ τῆς Ἀμαλθίας κίβης Ap XVI 97
 τὸ τῆς παροιμίας ποιεῖς τῆς ἐν τῇ φάνη
 κειμένης κτλ. Ap XVII 20^a
 τὸ τῆς παροιμίας, ἕς πρὸς Ἀθηνῶν MP
 III 24
 τοῦ Βάβυτος χοροῦ Ap XVII 13
 τοῦ Διός τὸ οὐράδιον Ap XVII 11
 τοῦ Κροίσου παιδὸς ἀγγλότερος Ap
 XVI 99
 τοῦ Μορίχου Διονύσου MP III 25
 τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον M VIII 43
 τοῦ οελίνου δέκτρα Ap XVII 19
 τοῖς κενῶν ἀκούς τὸ πνεῦμα διαύτησ
 MP III 26
 τοὺς πλείους κακίους δὲ Βίας ἀκίφηνε
 Πριηνίς Ap XVI 96
 τοῦτο δὲ ἴσται ὃ λέγουσιν Ap XVI 99^b
 τοῦτο κατ' ὄναρ ἴδες Ap XII 78^b
 τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρῃαψε μὲν Ἰστυλιος,
 ἐπειθήσατο δὲ Ἀρισταγόρας Ap XVI 81
 τὸ Φιλοξένου οὐ' Ap XVII 5
 τὸ Φρηνίου κάλυμμα Ap XVII 16
 τὸ φῶς δ' ἀνθρώποισιν Ap XVII 20^a
 τραγικὸν πάθος Ap XVII 29
 τραγικὸς Θεοκρίτης Ap XVII 21
 τραγικὸς πύθης Ap XVII 32
 τραγὸν ἀμίλγην Ap XVII 32^a
 τρέχε τὴν ἰσχυτὴν Ap XVII 22
 τρία κάπυ κίκωστα Ap VI 25^a
 τρία Θηραμένους ann. DV III 40
 τρικίφαλε Γηγυῖνη Ap XVII 34
 τρικίφυλος Ἐμῆς Ap XVII 23
 τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς βίβοι Ap XVII 25
 τρεῖς παρ' ἰσπίδι σῆναι ἑρότερον ἢ
 ἀπαξ ἀνταγωνισασθαι τῇ πενίᾳ Ap
 XVII 27

τρεῖς τοῦ βίου λίλονται ὥσπερ οἱ Λαρ-
 δανεῖς MP III 27
 τρίτη κερυλῆ καὶ τρίτη ἰγνεφάλω MP
 III 28
 Τριτογενεῖς ἔφυ παῖς Ap XVII 26
 τρίτου κρατήρης ἰγνίσω Ap XVII 28
 τρόπον ἀκούοι ψηφῶν MP III 29
 τρόπος εὐρικός GCM I 76
 Τροφονίου κατὰ γῆς παίγνια Ap XVII 30
 τροχίλος θιραπέυει προκοδέειλον Ap
 XVII 24
 τρόχος τὰ ἀνθρώπινα GCL III 16 Ap
 XVII 33
 τρόχου περιστοιχιστος ἄλλοθ' ἀτίτρα ἀφί-
 κτλ. M VIII 58
 τρυγόνος λαλίστερος GCL III 12 Ap
 XVII 31
 Τυδεύς ἐκ συφορβίου M VIII 63
 Τυρῆνικὸν σανδάλιον M VIII 61
 Τυρῆνικὸς ἀνδριάς M VIII 62
 τυφλὸν ὄνειρον Ap XVII 38
 τυφλότερος ἀσπύλακος DV III 79 Ap
 XVII 35
 τυφλότερος λεβηθίδος M III 7 n. ct.
 Ap X 49
 τυφλὸς ὁ πλοῖτος M VIII 60
 τυφλὸς τὰ τ' ὅτα, τὸν τε τοῦν τὰ τ'
 ὄμματ' εἰ GCL III 17 Ap XVII 37
 τυφλοῦται περὶ τὸ φιλοῦμενον ὁ φίλων
 MP III 30
 τυφογίτων Ap XVII 39
 Τυφῶνος πολυπλοκώτερος Ap XVII 36
 τύχη εὐρικός Ap III 18
 τῷ ἀγκῶν ἀποκουσάμενος κτλ. MP III 31
 τῷ γὰρ ὄντι ἡ νίκτης Ap XVII 46^a
 τῷ γὰρ ποιοῦντι Ap XVII 43^b
 τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεοσείτου Ap
 XVII 43^a
 τῷ θορῶ τὴν ἔχελον Ap XVII 44
 τῶν ἀνεπίπτων μὴ ἐπιχειροῦ Ap XVII 41
 τῶν ἀχαριστῶν αἱ δωρεαὶ ἀνιτρέπονται
 Ap XVII 46
 τῶν γὰρ καλῶν παράλειψις Ap XVII 46^a
 τῶν γὰρ πλοῖτων Ap XVII 46^c
 τῶν δὲ σωματίων Ap XVII 46^b
 τῶν δ' ὄνων οἷ μοι μίλει Ap XVII 43
 τῶν δυνάτων τε κίλειν' οὐ γὰρ παρὰ
 Κενταίρους Ap XVII 45^b
 τῶν σπουδαιούτων οὐδὲ εἰς φίλος Ap
 XVII 45^a
 τῶν ἱερῶν φύλλον πλείονες ἴσται οἱ οὐ-
 κοράνται Ap XVII 40
 τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλῶν
 ἴσται Ap XVII 42
 τῶν πλείων ἢ ψῆφος νικᾷ Ap XVII 45
 τῷ οἰκίᾳ μέτρῳ παραμέτρει Ap XVII 41^a
 τῷ ποιοῦντι δ' ἐκ ὧν Ap XVII 46^c

- τῶ τέττιγι μέλιτταν συγκρίνη n. cr. Ap
 IV 32
 Ὑκινθου κῆμος M VIII 64
 ὕβριν τι τίκτει Ap XVII 47a
 ὕβρις καὶ οἶνος ἀποκαλίπτειν Ap XVII 47b
 ὕβρις μικρῶν κρατίζντα Ap XVII 47c
 ὕβρις ὕβριν ἔτικτε καὶ φόγος φόγον Ap
 XVII 47
 ἡγιασέν μιν ἄριστον ἄνδρα Ap XVII 48a d
 ἡγίετα καὶ τοῦς Ap XVII 48c
 ἡγίετα μὲν ἡγέτα Ap XVII 48c
 ἡγίετα δ' εἰ τις ἄλθον Ap XVII 48b
 ἡγιότερος κολοκίτης Ap XVII 48c
 ἡγιότερος Κρότωνος MP III 32
 ἡγρὰ τῆς Ap XVII 48
 ἡδραν τίμνεις M VIII 70
 ἡδρας κεφαλὰς τίμνεις Ap XVII 49
 ἡδροφορίαν ἄγεις Ap XVII 50
 ἡδωρ αὐτοπαγῆς Ap XVII 51
 ἡδωρ δὲ πίνων χρηστόν οὐδὲν ἂν τίμνεις
 Ap XVII 52
 ἡδωρ παραῖφει DV III 85 Ap XVII 53
 ἡδὼν τρέφει τις Ap XVII 53a
 ἡλὴ ἰσὶ τὸ Ap XVII 53b
 ἡμεῖς δαιμόνια αἰρήσεσθε, οὐχ ἡμᾶς δαι-
 μων λήξετα Ap XVII 54
 ἡμεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. Ap XVII
 53c
 ἡν κείρεις M VIII 65
 ἡπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι Ap
 XVII 69a
 ἡπικουμα γὰρ ἐπιθυμίας Ap XVII 61c
 ἡπυρβάθμιον πόδα τίμνεις Ap XVII 62
 ἡπυρβερεταῖος Ap XVII 59
 ἡπυρθεῖ δῆμον DV III 82
 ἡπυρκεπίπτειν DV III 84
 ἡπυρῆφανόν που Ap XVII 61a
 ἡπυρ κᾶρα πτύειν M VIII 66 Ap XVII
 66b
 ἡπυρ ὄνου σκυῖς GCL III 23 Ap
 XVII 69
 ἡπυρὸν γυνώτερος GCL III 20 Ap
 XVII 65
 ἡπυρὸν περιστροφῆ GCL III 19 Ap
 XVII 64
 ἡπυρὸν περιτροπῆ DV III 81
 ἡπυρὸν πολλὰ φαλακρότερος Ap XVII 65
 ἡπυρπαῖων DV III 83
 ἡπυρ τὰ ἰσκαμμένα M VIII 67
 ἡπυρ τὰ Καλλιμάχους M VIII 68 Ap
 XVII 56
 ἡπυρ τὸν Ἐπιμενίδην νεοίησαι Ap
 XVII 64a
 ἡπυρ τὸν κατάλογον GCL III 21 Ap
 XVII 55
 ἡπυρ τὸν Ὑπέρβολον Ap XVII 68
 ἡπυρ τῶν ὄλων ἀναξήριτες τοὺς κύβους
 Ap XVII 63
 ἡπυρ ὕδωρ πλήττει Ap XVII 66a
 ἡπυρψηφισμῆν Ap XVII 57
 ἡπυρῆμια οὐνεγαυ καὶ ἱπαίων σκυῖαι Ap
 XVII 66a
 ἡπυρῆμια τίκτει Ap XVII 67
 ἡπυρὸι καὶ κόποι μαθήματα πόλιμα MP
 III 34
 ἡπυρὸς δ' ἀπίστω γλυκύθυμος ὀμμάτων
 MP III 35
 ἡποβολιμαῖος εἶ Ap XVII 58
 ἡπο γυναικὸς ἄρχεσθαι Ap XVII 61f
 ἡποζυγιάδης ἄνθρωπος Ap XVII 60
 ἡπο παντὶ λίθῳ σκορπίος M VIII 69
 ἡπο πολλῶν διαβύλλεσθαι Ap XVII 61c
 ἡποπτερος δ' ὁ πλοῦτος Ap XVII 61b
 ἡπο τῆ λεοντῆ πάλιν ὄνος συγκρίεται Ap
 XI 89a
 ἡπο τοῦ δικαίου Ap XVII 66c
 ἡπο οὐδένος φιλεῖσθαι Ap XVII 61d
 ἡποχαλκον τὸ χρυσίον GCL III 22 Ap
 XVII 66
 ἡς διὰ ῥόδων Ap XVII 71
 ἡς ἐκώμοιον Ap XVII 72
 ἡς ἐν βορβόρῳ ἡλισπᾶται Ap XVII 75
 ἡς λουσαμῆν εἰς κύλιωμα βορβόρου Ap
 XVII 75
 ἡς ὄρνεις Ap XVII 74
 ἡς πᾶτ' Ἀθηναίων ἡρῶσι Ap XVII 73
 ἡς ὑπὸ ῥόπαλον Ap XVII 70
 ἡς ἄντῳ πταισματος ἡπυρῆς ἐτίφθη Ap
 XVII 76
 ἡψοι δὲ τὸ μέλαθρον Ap XVII 76a
 φαγέτω με λίων καὶ μὴ ἀλόπηξ A 15'
 φακῆ δὲ κᾶν θέρει μὴ χειμῶν φακῆ
 M VIII 71
 φαλακρὸς κτίνα DV III 88
 Φαλάριδος ἀρχῆ DV III 87 Ap XVII 78
 Φαλάριδος ἀρχῆ καὶ Ἐχτρον Ap XVII 78
 Φαλάριδος ταῖρος ann. DV III 87
 φαλλικὸν ποιῆμα Ap XVII 77
 φάρμακα πολλὰ μὲν Ap XVII 81a
 Φασηλιωτῶν θῦμα Ap XVII 79
 φασὶ δὲ δυσβουλίας Ap XVII 80a
 φάτταν ἀντὶ περιστρεφῆς, ἔταιραν ἀντὶ
 τῆμφος Ap XVII 81b
 Φάων ἡπυρῆς τῶ κάλλι καὶ τὸν τρέ-
 πον Ap XVII 80
 φενακίεις φίνακα M VIII 72
 Φεραῦλος βληθεῖς οὐδαμῆ μετεστρέφῃ
 Ap XVII 81
 φέρει καὶ ὄρνεις γάλα Ap XVII 80b
 φέρει παραμυθίαν ὀδυνωμένῳ ποιωντία
 κτλ. MP III 36
 φεύγει τὴν ἀδικίαν Ap XVII 80c
 φεύγ' εἰς κόρακας Ap VII 96

- φεῦ ὄσω τὸ Ap XVII 81a
 φεῦ φεῦ παλαιός Ap XVII 81c
 φιλιόγυρος οὐδείς ἀγαθός Ap XVII 86c
 φίλιος γὰρ θεὸς τὰ Ap XVII 86a
 φίλετ γὰρ τὸ Ap XVII 81c
 φίλετ δ' ἐκίστου πλεόν Ap XVII 86a
 φίλετ δὲ τῷ κάμνοντι Ap XVII 86c
 φίλετ ἀκαίριος ἴσον ἰσὶ τῷ μισεῖν MP
 III 37
 φιλέψιος ὄδε GCL III 29 Ap XVII 86
 φιλήθονον καὶ φιλοσώματος Ap XVII 86c
 φίλια παρθάλευς Ap XVII 84
 Φιλίππου Ἀλεκτρῶν M VIII 73 Ap
 XVII 85
 φιλοεικίη πᾶσα ἀνόητος Ap XVII 82a
 φιλοεικότερος τῶν ἀλεκτρῶνων Ap
 XVII 86g
 φίλος ἀνεπίκαρπος χείρων ἰχθυοῦ Ap
 XVII 83
 φιλοτιμούνται ὡς Μιμφίται κτλ. Ap
 XVII 82
 φιλοχρηματιῆν ἰφ' ἡμίρη Ap XVII 86b
 φιλοχρηματιῆ τοῦ κτηνοθεταί Ap XVII 86a
 φίλων ἂ μὴ δεῖ οὐ φίλησεις ἂ δεῖ κτλ.
 MP III 38
 φοβερόν καὶ τὸ παθεῖν ὑπὸ τυράννου
 καλῶς Ap XVII 92
 φοβρύτερόν ἴσπερ στρατόπεδον ἰλάφου
 ἔγγυμίνου λίοντος ἢ λιόντων ἰλάφου
 Ap XVII 93
 Φοῖβον ποτ' οὐκ ἴωντος ἰσπερὶν τίνα
 Ap XVI 94
 Φοινικῆτα γράμματα Ap XVII 89
 φοινίκος παλαιότερος Ap XVII 87a
 Φοινίκων αἰθῆς ἐπιθύνει Ap XVII 91
 Φοινίκων συνθήκαι M VIII 74 Ap XVII 87
 φόνου πτερόν DV III 86 Ap XVII 88
 Φορμίσκος στιβάς Ap XVII 90
 φράξω δὴ σπουδῆν Ap XVII 99a
 φράσω σου τοὺς σοροπηγοὺς τὴν μαρίαν
 Ap XVII 97
 φρονεῖ γὰρ ὡς Ap XVII 98a
 φρονεῖν δὲ θνητῶν ὄντ' οὐ χεῖρ μέγα
 MP III 39
 φρόνημα μέγα καὶ εὐμῆν ἔχων εἰς ἐπι-
 τιχὴς τέλος MP III 40
 φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λό-
 γος Ap XVII 99 GCL III 25
 φρουρῆς ἄδων GCL III 26 Ap XVII 95
 φρουρεῖν γὰρ οἱ Ap XVII 98b
 φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν GCL III 27 Ap
 XVII 96
 φρουρήσεις ἐν Ναυκίαντῳ GCL III 28
 Ap XVII 98
 Φρούξ ἀνήρ πηγάς ἀμείνων καὶ διακο-
 νιστάτος GCL III 24 Ap XVIII 1
- Φρούξ μηδὲν ἤττων Σινθάρου Ap XVII
 100
 Φουνίου κάλασμα M VIII 75 Ap
 XVIII 3
 Φουνώδας ἄλλος Ap XVIII 2
 φυλακὴν γυμνῶ ἰπατάττις Ap XVIII 4
 φύλασσετροπὸν κάλοκαγαθίων Ap XVIII 4a
 φύρονται αὐθ' οἱ θεοὶ κύλιαν τε καὶ
 κέρως Ap XVIII 4g
 φύσει γὰρ ἰχθυοῦν Ap XVIII 4b
 φύσει γινῆ δυσήμων Ap XVIII 4c
 φύσει μὴ ἀρετῶ ἀγαθοποιός κτλ. MP
 III 41
 φύσει μὲν γὰρ δυσχαλίωτον Ap XVIII 4d
 φύσις ἀνθρώπων ἀσχοὶ περυσμητέος Ap
 XVIII 4e
 φύσις εὐγενῆς μετρίαι Ap XVIII 4c
 φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρίται
 MP III 42
 Φωκαῖων ἀρά M VIII 76
 Φωκὸν ἱκανός DV III 89 Ap XVIII 5
 φωνά τοι τις ἰσπερ καὶ οὐδὲν ἄλλο Ap
 XVIII 6
 φωνήσας ὁ κόραξ ποτὶσεται Ap XI 89a
 Φωβρίας εἶπε, φοβρύτερόν ἴσπερ στρα-
 τώπεδον Ap XVIII 12a
 χαίρει δὲς ἡβήσας καὶ Ap XVIII 12b
 χαίρ', εἰ τὸ χείρων Ap XVIII 8c
 χαίρει καλιωγόντων ἀνδρῶν Ap XVIII 8f
 χαίρειν χορῆ τοῖς Ap XVIII 8c
 χαίρει ταῖς κατάραις τὸ κόμωον Ap
 XVIII 8b
 χαίρειτε δαιμόνες, οἱ Δεβάθεων Ap
 XVIII 8d
 Χαιρῶν ἀντόχημα Ap XVIII 15
 χαιροῖς τὴν φιλότητι Ap XVIII 18a
 χαιροῖς Ὑπερίλη φίλη, τοῖς ἱμοῦς κο-
 ρύμβους πλέκω· οὐ σοὶ λέγω περὶ τού-
 του κτλ. Ap XVIII 8
 χαιρὸς ο' ἔδων φθοροῦντα Ap XVIII 8g
 χαιρ' ὃ φίλον φῶς Ap XVIII 14
 χαλάσω τὴν ἱεράν ἄγκυραν GCL III 31
 Ap XVIII 10
 χαλεπὰ τὰ καλὰ GCL III 30 Ap XVIII 7
 χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων Ap XVIII 7c
 χαλεπὸν ἀρχεσθαι ὑπὸ χείροτος Ap
 XVIII 7b
 χαλεπὸν θυγάτηρ πῆμα Ap XVIII 11b
 χαλεπὸν ὅταν τις Ap XVIII 7c
 χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γνῶναι Ap XVIII 7d
 χαλεπὸν τὸ εὖ γνῶναι Ap XVIII 7a
 χαλεπὸν τύχης τι Ap XVIII 11a
 χαλεπὸν χοροῦ πύνα γυῖον DV III 94
 Ap XVIII 11
 χαλιθίζειν DV III 93
 χαμαιλλόντος εὐμεταβολώτερος GCL III
 32 Ap XVIII 9

χαμαίλων GCM V 7 MP III 43
 χείους ἀρχαιότερος Ap XVIII 10^a
 χαραδρῶς ἔντρος Ap XVIII 12
 χαρὰν πυρᾶντου χαίρους Ap XVIII 18
 χαράξ τὴν ἄμπελον DV III 92 MP III 44
 Χάρης ἄδων ὄρθιον Ap XVIII 17
 Χάρητος ὑποσχέσις M VIII 80 Ap XVIII 13
 χαίριτος μὲν τὸ δίκαιον Ap XVIII 16^a
 χαρτοῖσι χεῖρι καὶ Ap XVIII 8^a
 Χαρώνειος θύρα DV III 91 Ap XVIII 16
 Χάρωτος θύρα Ap XVIII 16
 χεῖλα μὲν τ' ἰδίην' Ap XVIII 21^a
 χεῖμάσι ποτὶ καὶ ἴφ' ἡμῶς ἢ ἀπὸ ὀφῶν
 τεφέλη Ap XVIII 22
 χεῖμῶν κατ' οἶκους Ap XVIII 19^a
 χεῖμῶν ὀρνιθίας M VIII 81 Ap XVIII 20
 χεῖρας ἔχει Φιλοπόρην καὶ οὐλίην· γε-
 στέρα δὲ οὐκ ἔχει Ap XVIII 23
 Χειρώνειον ἔλκος GCL III 34 Ap XVIII 21
 χελοῦνη μυῖων GCL III 33 Ap XVIII 19
 χελοῦνην Πηγῶν συγκρίσεις Ap XVIII 24
 χθόνια λοιτρά DV III 92 Ap XVIII 25
 Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λυκεδαίμονι, γυνῶθι
 σιαυτὸν Ap XVIII 26
 Χίος παραστάς οὐκ ἰξέ Κῶον λέγειν Ap XVIII 26^a
 χλαμὸς Συλοσῶντος Ap XVIII 27
 χλαμὸς ξὺ χωρησίαι Ap XVIII 28
 χλοινὲ κνωδύλου Ap XVIII 30
 χλοῖός ἴσκι ποῦς Ap XVIII 31^b
 χλοῖον δίδωμι Ap XVIII 31
 χλοῖος ἀργούτων Ap XVIII 29
 χλοῦν μὲν ἀναρροστία Ap XVIII 31^a
 χλοῖα διδάσκει πᾶν Ap XVIII 41^a
 χλοῖ γὰρ ποιητὴν Ap XVIII 41^b
 χλοῖ δὲ καθ' αὐτὸν αἶε Ap XVIII 34^a
 χλοῖ δ' ἐκ' ἀξίους Ap XVIII 34^b
 χλοῖ δ' οὐ ποτ' εἰπεῖν Ap XVIII 34^c
 χλοῖων παθίσεις ἀνίστατορος Ap XVIII 34^c
 χλοῖματ' ἀνήθ, πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πλέτε·
 ἰσλός GCM V 15 Ap XVIII 32
 χλοῖματα γὰρ ψυχῆ Ap XVIII 34^b
 χλοῖματα δ' οὐκ ἀρνακτά MP III 45
 χλοῖ μὴ θουμάζειν Ap XVIII 34ⁱ
 χλοῖ μὴ τὸ πακὸν δια καποῦ ἀμύνησθαι
 Ap XVIII 33
 χλοῖ πάντας τοὺς Ap XVIII 34^g
 χλοῖ σιγῶν ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν
 MP III 46
 χλοῖ τὴν ἀρετὴν Ap XVIII 34^k
 χλοῖστοῖσι καὶ συμφορὰ τὰ δεσποτῶν
 κτλ. Ap XVIII 34
 χλοῖστοῖς τυγχάνουσα μὲν Ap XVIII 34^e
 χλοῖ ψυχῆν ληπειν Ap XVIII 34^d
 χλοῖ δὴλα GCM V 17 Ap XVIII 35

χρόνος δὲ φευγίτω Ap XVIII 41^d
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα Ap XVIII 41ⁱ
 χρόνος εὐμαρῆς θεός Ap XVIII 41^f
 χρόνος σοφώτατον ἀπάντων Ap XVIII 41^g
 χρόνον γὰρ ἔν σοι καιρὸν ἐξείργου λόγος
 Ap XVIII 36
 χρυσοὶ κακῶν ἀρχηγῆ Ap XVIII 41^b
 χρυσοῖ παρὰ βαρβάρους οἱ κακοῦργοι
 ἰδίδεντο Ap XVIII 41^k
 χρυσοὶ Κολοφώνιος GCL III 38 Ap XVIII 37
 χρυσοὶ μὲν οἶδε Ap XVIII 41^c
 χρυσοῦ λαλοῦντος πῶς ἀπρακτεῖται κτλ.
 Ap XVIII 38
 χρυσοῦ ἐν Ὀλυμπίῳ σιτῆθι Ap XVIII 41
 χρυσοχοεῖν GCL III 39 Ap XVIII 39
 χρυσοῦ καταπᾶτων ἡσᾶς οὐ γινώσκεις
 GCM V 19 Ap XVIII 40
 χρῶ τῇ σεαυτοῦ λῆρα, μὴ τῇ τοῦ πέλας
 MP III 47
 χύτρας λημῶν καὶ κολοκύνταις Ap XVIII 42 GCM V 28
 χύτραν κοσμεῖς Ap XVIII 43
 χύτραν ποικίλλειν GCL III 36 Ap XVIII 43
 χύτρας ποικίλλεις Ap I 71 DV III 81
 χυτρεοῖς ἀνθρώπος Ap XVIII 44
 χυτρεοῖς θεός GCL III 37 Ap XVIII 44
 χώρα καὶ νόμος Ap XVIII 46
 χωρὶς τὰ Μεθῶν καὶ Σιλωῶν φέυματα
 M VIII 84 Ap XVIII 45
 χωρὶς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὀρίσματα
 GCM V 16 Ap XVIII 45
 χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καιρία
 Ap XVIII 47
 ψάλλων κερὴν M VIII 91
 Ψάφνος ἄριθος Ap XVIII 48
 ψιδνὴ λάχνη DV III 96
 ψικᾶδες ὄμβρον γεννώσαι λιμαῖουσι
 ὕδατα Ap XVIII 52
 ψικᾶς GCL III 41
 ψικᾶς ἢ δρόσος Ap XVIII 51
 ψευδαγαθάειος πῆλα Ap XVIII 49
 ψευδίγγυρος δίκη M VIII 89
 ψυδσεῖν Ἄρης φίλος Ap XVIII 49^a
 ψυδσεσθαι ἀνελευθέρων, ἀλήθεια γεν-
 νάτων Ap XVIII 50^a
 ψυδόμενον οὐ χροῖ ἠλέξει δια τὸ συμ-
 βησόμενον· τοῦτο δ' ἴστιν ἰπιορνήν
 Ap XVIII 50
 ψυδὸπλοτος M VIII 87
 ψυδὸπτόμα M VIII 88
 ψυδὸπυρα M VIII 86 Ap XVIII 53
 ψηξέαι καὶ πύτρην ὁ πολὺς χρόνος M VIII 90
 ψιδυρον καὶ διάβολον Ap XVIII 53^b
 ψιττακὸς Ἰνδίας DV III 95

- πιτταπός τοῖς ἀγαθοῖς Ap XVIII 53^a
 φόρος ἀνάτρον ἱκανὸς ἀντικατῆς ἰατρῶν
 MP III 48
 Φόρος τὸν Διόνυσον GCL III 40 Ap
 XVIII 55
 ψυχὴ δίδου σὺν ἡδονῇ κτλ. Ap XVIII 54
 ψυχὴ εὐρεῖκος GCM I 76
 ψυχῇ ζῶντας ἡμῶς Ap XVIII 54^c
 ψυχῇ πρόμυτις M VIII 92
 ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς Ap XVIII 55^a
 ψυχῆς γὰρ οὐδέν Ap XVIII 54^a
 ψυχῆς μέγας χαλινός Ap XVIII 54^b
 ψυχῇ τελευτώτῃ σκῆτος Ap XVIII 54^a
 ψυχὸς φυχῶν εἰς βόμβροσ' ἔπιπτος MP III 49
 ψυχρότερος Ἰαλίμου n. cr. GCL II 32
 ψωλὸν γενέσθαι δεῖ Ap XVIII 56^a
 ψωρίδω κέρηλος πολλὸν ὄντων ἀνατίθε-
 ται φορτία Ap XVIII 56
 ὡ ἄνα Λητοῦς νῦν Ap XVIII 56^b
 ὡ βασιλεῦ καὶ τότε Ap XVIII 56^c
 ὡ γίμοι γίμοι Ap XVIII 56^d
 ὡ γῆρας οἶον Ap XVIII 56^e
 ὡ γῆρας εἰς ἕκαστον ἀνθρώποιον Ap
 XVIII 56^f
 ὡ γῆρας εἰς ἅπασιν τοῖς Ap XVIII 56^g
 ὡ δαυμόνι ἀνδρῶν Ap XVIII 57^a
 ὡ δίσποτ' οὐδέ τις Ap XVIII 57^b
 ὡδισεν ὄρος, λίγα μὲν ἀπέτεκεν GCL
 III 43 Ap XVIII 57
 ὡ ζαθῆς γεγαῶτες Ap XVIII 57^c
 ὡ Ζεῦ πολιτιμῆθ' οἶον Ap XVIII 57^e
 ὡ Ζεῦ, τί λίξω Ap XVIII 57^d
 Ω Ἡράκλεις, ἀπίλωλε ἀνδρὸς ἀρετὰ
 Ap XVIII 57^g
 Ω Ἡράκλεις, τί μίνη Ap XVIII 57^f
 ὡ θνητὰ πράγματ' Ap XVIII 57^h
 ὡ θνητῶν ἀνδρῶν καὶ ζαλακώρων κτλ.
 Ap XVIII 58
 ὡ ἱκανὸν οὐδέν Ap XVIII 58^a
 ὡ χρονικαῖς λήμας Ap XVIII 58^b
 ὡ κτιεῖρ' ἀνοΐσας· οἰκτρὰ Ap XVIII 58^c
 ὡ Λακιάδαι MP III 50
 ὡ μεγαλήτη εἶον Ap XVIII 59^a
 ὡμησῆς Διόνυσος Ap XVIII 59
 ὡμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν Ap XVIII 59^c
 ὡ μῶρε θυμὸς ἐν Ap XVIII 59^b
 ὡν γὰρ τις γλιχεται Ap XVIII 59^d
 ὡνιδόσας μοι γῆρας Ap XVIII 59^e
 ὡν ἴσταν ζῆν Ap XVIII 59^c
 ὡν πρόχτιμος ὁ πορισμός Ap XVIII 59^g
 ὡν τοῖς θεοῖς Ap XVIII 59^d
 ὡν τοῦ σώματος Ap XVIII 59^h
 ὡ οὐα κροαλή, καὶ ἐγύθαλον οὐα ἔχει
 Ap XVIII 60
 ὡν τίλλεις Ap I 71
 οἰοῦ ἔβληθεν Ap XVIII 62

- ὡ οἶτος κῆν θύλαξ γένη οὐ προεπί-
 σομαι Ap XVIII 61
 ὡ πατ' Κρίοντος Ap XVIII 62^r
 ὡ πατ' οὐάπα Ap XVIII 62^a
 ὡ καὶ Τισάνδρου Ap XVIII 62^d
 ὡ πάλαι πατ' ὄντες Ap XVIII 62^c
 ὡ πᾶσιν ἀνθρώποιον Ap XVIII 62^e
 ὡ πόλις, πόλις, ὡς Ap XVIII 62^e
 ὡριώτερος παρατηρήσας Ap XVIII 61
 ὡριώτερος Ἰανίδου Ap XVIII 63
 ὡς ἀγαθὸν ἴσθ' Ap XVIII 66^b
 ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἔχει θεός ὡς τοῖ
 ὁμοῖον DV II 88 Ap XII 68
 ὡς ἂν ἴδοσθαι Ap XVIII 67^a
 ὡς ἄρα οἱ ἰπὸντι Ap XVIII 67^a
 ὡς ἴσθι τὸ γαρτεν Ap XVIII 66^a
 ὡς εὐτιχεῖν γε μᾶλλον Ap XVIII 66^a
 ὡς ἡδὺ θούλιος Ap XVIII 66^a
 ὡς ἡδὺ τῷ μισοῦντι Ap XVIII 67^c
 ὡς ἡδὺ τῷ φίλῳντι Ap XVIII 66^c
 ὡς ἡμῶς ἐν ὑσπίθε ἐπίστω σε βασιλεῖρα
 GCM V 23 Ap XVIII 65
 ὡσιν ἰστώσων DV III 97 MP III 51
 ὡς λίγα τὸ μικρὸν Ap XVIII 66^g
 ὡς μὴ βροκαθῶ Ap XVIII 67^a
 ὡς μ' ὄφελ' Ἐατωρ Ap XVIII 66ⁱ
 ὡς οὐδέν ἀτιχῆς Ap XVIII 66^d
 ὡς οὐδέν γλύκιον Ap XVIII 66^c
 ὡς οὐδέν ἐν τῷ παρόντι Ap XVIII 67^e
 ὡς οὐδέν ὑλάς Ap XVIII 66^e
 ὡς οὐκ ἴσθι Μουσι Ap XVIII 66^e
 ὡς παῖδα φολοῦσιν Ἰραστὰι Ap XVIII 66^e
 ὡς πᾶς τις αὐτῶν Ap XVIII 66^a
 ὡσπερ γὰρ ἀνθρώποι νοσοῦντι Ap XVIII
 67^e
 ὡσπερ γὰρ τὸ οὐμα Ap XVIII 66^g
 ὡσπερ εἴ τις ἐς ὄλμον Ap XVIII 67^e
 ὡσπερ ἰσλοκαρσάδαν μου καταχέεις Ap
 XVIII 70
 ὡσπερ θνητὸν καὶ Ap XVIII 66^a
 ὡσπερ ὁ ἥλιος οὐ Ap XVIII 67^b
 ὡσπερ παλαιὸν ἐμπεσῶν καύσεται Ap
 XVIII 67
 ὡσπερ Χαλμαδικῆ τίτονη ἡ γῆνῃ DV III 98
 ὡς πολλῷ κάλλιον, ὡ φίλαι, ἴσθι ἐν
 παρατάξει κτλ. Ap XVIII 69
 ὡς σὺν Ἰοπίου Ap XVIII 66ⁱ
 ὡς τὰ κατὰ σπύγγει Ap XVIII 66ⁱ
 ὡστε ὁ λόγος ἡμῶν Ap XVIII 66ⁱ
 ὡς τῆν ἐν Ἄργει ἰσπίδα καθελὼν σερμι-
 νεται Ap XVIII 66^a
 ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν Ap XVIII 66^r
 ὡς τοῦ Φινίως τὸν βίον Ap XVIII 68
 ὡς γῆν Μεγαρίας Ap XVIII 66^a
 ὡ τὰς φρένας πᾶν Ap XVIII 71^a
 ὡτίων πιττότηρι ὀφθαλμοῖ Ap XVIII 71

INDEX NOMINUM PROPRIORUM.

Nomina propria in Arsenii sententiis et in locis ex Aeliano, Nonno, Palaephato, Plutarcho, Theophylacto descriptis obvia in hunc indicem non recepta sunt.

- Ἄρας* Ap V 24 XIII 29
Ἄβρων DV I 2
Ἀβυδοκάμης DV I 1
Ἀβυδος Ap XI 52: Abydeni sycophantae Ap I 2: Abydenorum in conviviis mos Ap I 1: mulierum mores M III 50
Ἀγαθοδαίμοιστοι Ap I 10
Ἀγαθοκλῆς Ap VIII 12 XVI 70
Ἀγυρίστη ἢ Κλεισθίνους Ap XIII 70
Ἀγυριλλῆς Ap IX 22
Ἀγυρή MP II 94
Ἀγήτωρ Ap XVII 89
Ἀγροίλου Ap X 51 XIII 66
Ἀγραῖος Ap XIV 46
Ἀγκών GCL I 86
Ἀγλαός n. cr. MP II 94
Ἀγλαυρος Ap XVII 89
Ἀγλαοφῶν M IV 63
Ἀγοράκριτος MP II 76
Ἀγχυίλη Ap XV 33
Ἀδρύστειν M I 28
Ἄζανια M I 44
Ἄζησία Ap II 54
Ἀδάμας Ap XI 38
Ἀδαμᾶνις n. cr. Ap XVII 26
Ἀθηνᾶ M VII 84 Ap III 31 XIV 6 XVII 73 MP III 24: *Ἀρθία* Ap XV 25: *ταυροπόλος* Ap XVI 22: *τριτογενής* Ap XVII 26: feli comparata DV I 63: olivæ Athenis ei sacrae Ap XI 75: coniuncta cum Hecata et Diana GCL III 14: eius pepulum DV I 26: eius *ταμίαι* Ap XV 96.
Ἀθῆναι M VI 31 Ap IV 72 XVI 4 XVII 50: nocturnis abundant DV II 13.
Ἀθηναῖοι M I 31 II 9 Ap V 33 45 XVII 26 XVIII 3: ephetas et Paladium constituunt Ap VII 34: *ἀπόγλουροι* dicti Ap III 36: ab Hipparcho durissime tractati Ap XVII 8: *Themalis hospitio iuncti* Ap XIV 19: aurum ex Hymetto eruere student GCL III 39: in Samios sæviunt Ap XV 32 XVI 14: Sæstum a Lacedæmoniiis repetunt Ap XIII 5: victi a Philippo M I 31 Ap IX 83: magnæ matris circulatorum necant Ap XI 34: Eupalami filiam colunt Ap XIV 17: in Eleusine Cereris sacra peragere soliti M II 54: nummos bove signant Ap V 2: oleum olivarum sacrarum distribuunt Ap XI 75: nocturnæ volatum pro victoriæ signo habent GCL I 85: in iudicio ferendo fabis olim utebantur Ap XV 11: cicadas aureas gestare solent Ap XVI 38: agricolis adulantur Ap XV 69: mala consilia agitare solent MP I 3: inquilinos contemnunt Ap XIV 75: pueros quo modo erudiant DV III 18: optimis poetis chorum præbent Ap XVIII 31: Ionicis litteris utuntur Ap XV 32: pauperes quo modo sacra faciant M II 89: quo modo famelicos appellent Ap II 19: in bellum navigaturi quid facere soleant Ap IV 20: in nuptiis puerum *ἀμφιθαλῆ* coronant Ap VIII 16: mores in computationibus Ap XVIII 70 MP 41 19: iudices cavillantur M II 73: lucri avidi Ap IV 27: veracissimi DV 186: n. *Ἀθηναῖοι* et *Ἀθυμᾶνις* confusa n. cr. Ap XVII 26.
Ἄθως GCM I 70 Ap XII 65^a

- Διγαλεύς* Ap I 31
Διγυεύς DV I 21
Διγυστίας [*Διγυσταός*] Midas filius se
 praecipitat in voraginem Ap I 58^b
Διγυπτος Ap V 24: uxorem derelin-
 quit M I 48
Διυιάνες Ap II 70
Δίος urbs Thraciae M III 18
Δίξωνεις Ap I 67
Διόλη Ap I 83
Διοσηπος Ap I 31
Διτωλικός πόλεμος Ap II 19
Διυάδημος Ap II 1
Διύμας Ap VII 34
Διυαύς vestimentorum textor Ap I 90
Διυεσίας DV I 23
Διυεσσατός DV I 26
Διυες Ap I 96
Διυρίσιος Ap V 24 XIII 29
Διυταίων Ap XVII 89
Διυετρίων Philippi dux Ap XVII 86
Διυεξάνδρεια Ap IV 99
Διυήτης DV II 38 Ap XIII 93
Διυκαρνασσός Ap XVI 24
Διυρόδοτος Ap VI 75 XI 75
Διυκαθώ MP II 94
Διυκισβιάδης Ap VII 53 XV 31
Διυκίσιος DV I 78
Διυκίση Ap II 20
Διυκισθένης M VIII 50
Διυκμαίων Ap XIII 70
Διυκμαιωνίδαι Ap VII 70
Διυκμηγή Ap XIII 29
Διυκνονεύς Ap II 20
Διυκίων ann. M III 40
Διυκζόνες M II 40
Διυαία Ap II 54
Διυασσις Ap V 19
Διυελούς γωνία locus in Libya Ap II 69
Διυίλκας Ap XVIII 33
Διυυρις M I 95
Διυφιδρόμια Ap II 56
Διυφικτιόνες Ap II 70
Διυφικολίται Ap XIV 55
Διυφικρίτη Ap II 20
Διυφίων Ap III 1
Διυφιστιρός Ap XII 72
Διυαγγρασίας Ap II 96
Διυαίδεια DV II 91
Διυαυυνδαράνης Ap XV 33
Διυαξιβία MP II 94
Διυδοῦλος Ap IX 64
Διυδροκλής Ap I 83. — M III 91
Διυδρος Ap VI 38
Διυθεσιήρια Ap praef. §. 5. II 4 VIII
 94 IX 77^a
Διυθη Ap II 20
Διυιος Ap XVI 22
Διυτήνωρ Ap XVI 24
Διυτιγόμια MP II 82
Διυτιγονος MP I 64
Διυτινόος Ap III 60^c
Διυτιόπη Ap III 1
Διυτίπατρος Ap X 44
Διυτισσα Ap XI 27
Διυτρών M II 3
Διυυτος Ap VII 11
Διυύοχη MP II 94
Διυατούρα Ap III 31
Διυιδις Ap III 40
Διυβίλις Ap XIII 53 XVI 75
Διυγεία DV I 83
Διυγείος Ap XV 59: pueros pompa-
 biles clypeo ornant DV I 53 M VIII
 23: rixosi Ap III 76: de furtis ex-
 agitati M II 28 38: ab Atheniensi-
 bus trucidati Ap VII 34.
Διυγείος Pelopis filius MP II 94
Διυγυλευνός Ap XIV 55
Διυγος navem primus construxit Ap
 III 60^c XVIII 63^c
Διυγος Ap III 75
Διυγώ Ap XVII 9
Διυρης M II 31 39 Ap XII 91^b: res
 capitales indicat Ap VI 75: telum
 suum concutit MP I 27.
Διυστογώρας Ap XVI 81
Διυστογιτών Ap VII 26
Διυστοδήμος in *Θηβαίοις* Ap XII 67
 XVI 34
Διυστοδήμος Lacedaemoniorum rex
 DV I 83
Διυστούλεια Ap XV 88
Διυστοκλής εν β' παραδείω Ap XII 91^b
Διυκαδεις M I 44: aliorum socii M
 II 41: mercenarii Ap VII 39
Διυκρόδιος M II 32 Ap VII 26
Διυκρονατίων Ap II 1
Διυκρονη Ap VI 53
Διυκριμς Ap XVII 26: *Διυκριννα* Ap
 VI 12: *Μουρυνη* Ap VII 10: *Πε-
 ρυγία* M IV 50: *ταυροκόλος* Ap XVI
 22: Athenis culta Ap III 31: eadem
 quae Hecate GCL III 14, quae
 Adrastae Ap I 31: virgines zonas
 ei consecrant Ap X 96
Διυκρίλαος Ap XV 6
Διυκρίδαμος Ap I 9 III 78: — VI 61
 IX 5
Διυκρίνος Ap XV 32
Διυσία Ap XVI 19
Διυσος n. cr. Ap VI 70^c
Διυστέρια Ap II 20
Διυτίριον Ap XVI 26

Ἀσπερόπη Ap XIV 38
Ἀσπυράντια Ap I 83
Ἀστυλος Ap XIV 18
Ἀταλάντη Ap IV 87
Ἀτλαντος Ap IX 64
Ἄτλας M II 57
Ἄτρυδας Ap XVI 22
Ἄτρυς M II 53 Ap IV 15 MP II 94
Ἄτταγός DV I 96 M VII 90
Ἄτταλος Ap XI 36
Ἄττινοί Ap IV 17. 73
Ἀγίας Ap VI 70^c
Ἀύλις GCL I 30
Ἀυτίφνης MP II 76
Ἀντομίδων Ap VIII 6
Ἀφθός Ap IV 54^a
Ἀφροδίτη Ap IV 50 MP II 76: Co-
 rinthiacarum meretricum vota ac
 preces exaudit Ap XIII 60: mulie-
 res Lemniacas punit Ap X 65:
 periuria condonat M VI 47: con-
 iuncta cum Baccho Ap IV 58:
 cum Cerere et Baccho Ap XII 2:
 sues edit DV I 89.
Ἀχαιοί GCL III 28 Ap II 70 XVI 71:
 vinxerunt Agamemnona M II 4
Ἀχιλλεύς Ap XII 88 MP II 75
 Achilles Tatius: v. Leucippus
 Academia unde dicta Ap II 1: sacrae
 in ea olivae Ap XI 75
 Acco fatua DV I 24 Ap VII 47 I 51
 Admetus Alcestidis maritus Ap II
 38: in eum scolon Ap III 82
 Adrastus infelix M I 28: Nemesi
 aras exstruit Ap I 31
 Adonis pulcerrimus DV I 12: a
 Venere amatur Ap I 34: hortum
 glareosum colit DV I 12 M I 63:
 Praxitelis filius stultissimus GCM
 III 64.
 Aeginetae oraculum petunt DV I
 27: deceptores callidi M V 28: quo
 maiores aetate, eo peiores Ap XVI
 11: prodigium in Aegina Ap XVII 1.
 Aegyptii baiuli Ap IV 63: callidis-
 simi GCL I 88.
 Aelianus: N.A. I 6 citat Ap XVIII 19
 I 8 — — X 32
 I 16 — — VII 58
 I 25 — — X 63
 I 26 — — XVII 29
 I 27 — — XIV 42
 I 30 — — X 38
 I 31 — — VIII 92
 I 39 — — XVII 31
 I 45 — — XIV 72
 I 49 — — XV 99

Aelianus: N.A. I 54 citat Ap IV 14
 II 4 — — VIII 19
 II 14 — — XVIII 9
 II 26 — — I 45
 II 27 — — XI 73
 II 39 — — I 78
 II 48 — — IX 20
 II 50 — — XVII 31
 II 51 — — IX 20
 III 3 — — XVII 71
 III 5 — — XVIII 19
 III 9 — — IX 87
 III 11 — — XVII 24
 III 13 — — V 35
 III 14 — — V 35
 III 15 — — VIII 54
 III 20 — — XIV 15
 III 23 — — XIV 15
 III 29 — — IX 50
 III 30 — — XI 39
 III 34 — — V 9
 III 38 — — II 13
 III 39 — — I 76
 III 42 — — XVIII 64
 III 43 — — IX 20
 III 44 — — VIII 54
 III 46 — — VII 4
 III 47 — — XI 72
 IV 1 — — XIII 48
 IV 1 — — MP II 57
 IV 3 — — Ap X 87
 IV 4 — — X 84
 IV 7 — — II 90
 IV 8 — — IX 10
 IV 11 — — IX 10
 IV 15 — — X 89
 IV 17 — — VIII 21
 IV 19 — — X 32
 IV 20 — — X 32
 IV 31 — — VII 5
 IV 33 — — XVIII 9
 IV 37 — — XI 73
 IV 39 — — II 21
 IV 43 — — I 6
 IV 45 — — X 54
 IV 52 — — XII 82
 IV 53 — — X 75
 V 2 — — V 55
 V 5 — — V 55
 V 6 — — V 91
 V 10 — — VI 70
 V 29 — — II 21
 V 30 — — II 21
 V 34 — — X 18
 V 38 — — XIII 52
 V 40 — — XVII 84
 V 43 — — VIII 19

- Aelianus: N.A. V 46 citat Ap VIII 44**
 V 54 — — VIII 79
 VI 2 — — XVII 84
 VI 3 — — III 89
 VI 5 — — X 4
 VI 7 — — IX 87
 VI 10 — — V 8
 VI 11 — — X 4
 VI 18 — — XIII 80
 VI 24 — — II 17
 VI 27 — — V 21
 VI 30 — — XII 82
 VI 35 — — V 8
 VI 38 — — IV 14
 VI 43 — — I 6
 VI 47 — — X 41
 VI 54 — — III 32
 VI 54 — — VIII 21
 VI 57 — — IX 15
 VI 58 — — XVII 91
 VI 61 — — VII 5
 VII 7 — — I 38
 VII 7 — — II 13
 VII 10 — — X 30
 VII 11 — — XIV 42
 VII 15 — — VII 5
 VII 26, 27 — — II 60
 VII 28 — — XVIII 34
 VII 29 — — XVIII 34
 VIII 3 — — V 96
 VIII 14 — — X 80
 VIII 17 — — VII 5
 VIII 20 — — XIV 15
 VIII 24 — — XI 22
 VIII 25 — — XVII 24
 IX 2 — — XV 5
 IX 3 — — X 17
 IX 3 — — XI 82
 IX 12 — — XIII 73
 IX 41 — — XI 82
 IX 42 — — VIII 96
 IX 47 — — VIII 21
 X 15 — — IX 26
 X 18 — — X 8
 X 26 — — X 87
 X 34 — — XI 63
 X 37 — — V 55
 X 47 — — IV 14
 XI 22 — — V 99
 XI 30 — — XV 99
 XII 6 — — V 99
 XII 6 — — XVI 36
 XII 8 — — XVIII 18
 XII 9 — — IX 82
 XII 10 — — IX 28
 XII 10 — — XVII 31
 XII 15 — — IV 78
- Aelianus: N.A. XII 15 citat Ap X 17**
 XII 16 — — XVII 70
 XII 18 — — X 4
 XII 21 — — XVI 80
 XII 12sq. — — X 41
 XIV 4 — — VIII 21
 XV 7 — — V 99
 XV 20 — — XIII 13
 XV 22 — — I 42
 XV 27 — — XVI 89
 XV 29 — — XVI 62
 XVI 3 — — IX 75
 XVI 5 — — VII 74
 XVI 7 — — VI 96
 XVI 11 — — XIV 71
 XVI 23 — — XVI 94
 XVII 13 — — XVIII 12
 XVII 16 — — I 38
 XVII 28 — — IX 51
 XVII 37 — — I 78
 XVII 43 — — XVII 84
- Var. Hist. I 2 — Ap IX 15**
 I 5 — — II 21
 VII 20 — — III 24^a
- Aeoles Boeotos bedibus movent Ap VII 96: vocabulum iis proprium Ap XII 67.**
- Aeolus ventorum Deus Ap I 83**
- Aeschines orator a Demosthene maledictis vexatus Ap XVII 21: or. c. Ctesiph. §. 173 citatur ab Ap XIII 51^b:**
 or. de f. legat. §. 84^b — XVI 46
 — — §. 166 — XIII 19^c
 c. Timarch. §. 49 — MP II 71
- Aeschines Sardinianus in iambis Ap IX 64**
- Aeschines Selli filius Ap XV 41**
- Aeschylus: Eum. 680 citat DV II 7**
 Pers. 601 — Ap XIII 134^c
 — 841 — — XVIII 54
 Prom. V. 329 — — V 55^a
 — 1001 — — XIII 82
 Sept. c. Th. 599 — — IV 69
 — 625 — — VIII 87
 fr. 36 — GCL I 11
 — 49 — Ap X 77^a
 — 147 — — XI 76
 — 151 — — VIII 89^k
 — 162 — — III 60^k
 — 230 — — VII 22
 — 271 — — XIII 82^a
 — 272 — — VIII 41^d
 — 274 — — IX 59^c
 — 276 — — XIII 21^a
 — 282 — — XVI 98

- Aeschylus:** fr. 292 citat Ap XVII 46^c
fr. 405 — — — IV 16
- Aesopus Croeso adulatur** Ap XI 3:
oraculum petit n. cr. DV II 60: a
Delphis iniuste interficitur DV 120
III 77 M VIII 47: proverbial ex eius
fabulis ducta GCM I 86 M III 48
Ap VI 84^a VII 96 XII 97^c XVIII
60 61 MP III 42.
- Aetnae montis crateres** M I 33:
scarabaei GCM II 24
- Agamemnon** MP II 94: filiam im-
molat Ap I 26: puteos per Grae-
ciam fodit GCL I 30: ab Achivis
vinctus M II 4: a Teucro maledictis
vexatus Ap XV 52: sacrificat in
terra Troiana DV I 5, in insula
Creta Ap XII 41: instituit ephetas
Athenis Ap VII 34: eius convivium
ann. DV I 5.
- Agathon** in Euripidis complexum
venit Ap XVII 42: eius ad tibiam
modulatio suavis DV I 6: eius frag-
menta Ap V 56^c XI 98^d XIII 39^b
XVI 99^a: eius dictum Ap V 90^c.
- Agyrrius** imperator Atheniensis
Ap I 19
- Alcaeus comicus** Ap I 37
- Alcaeus lyricus:** fr. 41 affertur ab
GCM V 15: fr. 46 ab Ap V 98^d
fr. 92 in MP II 46
- Alcmaeon philosophus** Ap XVI 50
- Alcman:** citatur fr. 22 ab Ap IV 62^b
fr. 29 — — XI 94^a
fr. 62 — — II 23
fr. 107 — — XIII 6
- Alexis Sinopen meretricem irrisit**
Ap XV 50: Oporam n. cr. M IV 8:
affertur
fr. Demetr. 6 ab Ap XII 74^c
'*Ἐλ. μνηστῆρων* fr. 3 — Ap XIII 16^b
Τραθῆς fr. 3 — Ap XVIII 42^a
fab. inc. fr. 39 — — XIII 39^a
fab. inc. fr. 40 — — XIII 51^p
- Alexis et Aeschylus conf.** Ap XIII
21^a: Al. et Antiphanes conf. Ap
XIII 39^c
- Ampisias** citatur M IV 2
- Ammon Cyrenis colitur** Ap IV 76:
Athenis Ap XV 96
- Ammonius Platonis interpres** Ap
XVII 54
- Ampelietae Apollini Delphico sil-
phii scapum consecrant** Ap IV 76
- Amphis:** *Ἀμφίλ.* fr. 1 citat Ap XIII 39^k
Ἀμφίλ. fr. 2 — — VII 16^c
- Amphis:** *Ἀμφίλ.* fr. 2 citat Ap III 60^g
fab. inc. fr. 8 — — XIII 10^b
fab. inc. fr. 9 — — XIII 41^a
fr. dubium — — XII 94^a
- Anacreon:** affertur fr. 1 ab Ap V 59^a
fr. 16 — — VIII 68^c
fr. 17 — — III 90^c
fr. 21 — — VI 88^c
fr. 48 — — III 60^b
fr. 89 — — VII 88^b
fr. 143 — — XVI 16
- Anagyris heros eiusque historia**
Ap IX 79
- Anaxagoras** Ap XIV 3 c. annott.
- Anaxarchus ab Archelao in mor-
tuario ligneo vecte tansus** Ap XV 6:
citatur Ap XIV 44
- Anaximenes Lampsacenus:** *Ἐλλῆν.*
fr. V citatur ab Ap II 70: fr. IX
ab Ap III 78.
- Andrii contra Themistoclem** Ap
XVI 22
- Androcydes Pythagoricus** Ap VIII
34^c MP I 58 II 81, ubi v. n. critt.
- Andron:** fr. 1 Ap XVI 19
fr. 7 — — XV 32
- Antagoras Thebis Thebaida recitat**
Ap V 13
- Anthol. Palat. VII 225 citat Ap XV 44**
— — IX 48 — — VIII 30^a
— — IX 366, 3 — — XVIII 26
— — 4 — — XIII 9
— — 5 — — XIV 30
— — 6 — — XVI 30
— — 7 — — XVI 96
— — 8 — — VI 48
— Planud. IV 223 — — VIII 60^c
— — IV 224 — — VIII 60^d:
v. Nicarchus. Palladas. Plato.
- Antimachus Atheniensis, homo sa-
liva abundans** GCL III 41
- Antimachus Colophonius:** fr. 41
habet Ap I 31
- Antisthenes affertur ab Ap XIII**
42^c: *Ἀντισθένης* et *Ἀσχινης* conf.
n. cr. Ap XIII 68^c
- Antiphanis** *Ἐμφίλ.* fr. 1 exstat ap. Ap
XVIII 56^r
Ἐπίσ. fr. 1 — — Ap VI 38^c
Ἐπίσ. fr. 1 — — Ap II 98^a
Ἰατρός fr. 1 — — Ap III 63^a
Νεωρ. fr. 2 — — Ap XII 97^c
inc. fab. fr. 42 — — Ap VI 50^a
inc. fab. fr. 52 — — Ap XVIII
66^m
inc. fab. fr. 55 — — Ap XIII 78^a

- Antiphanes:** inc. fab. fr. 58 habet Ap XIII 10^t
 inc. fab. fr. 62 — — Ap IX 43
 inc. fab. fr. 68 — — Ap XV 85^a
 inc. fab. fr. 69 — — MP III 1
 inc. fab. fr. 70 — — Ap XVIII 56^g:
 fragm. dubia: Ap III 59^c XIII 13^a
 XV 59^b: *'Αριστ. et 'Αριστῶν* conf.
 Ap XII 14:
Antiphon orator Ap VI 68^a 81^b
 XI 14:
Apelles botanices inventor Ap III 60^c
Apelles Tychen pinxit Ap III 63^a:
 quotidie lineam duxit Ap XVI 44^c
Apollodorus comicus:
'Αδελφ. fr. 1 exstat apud Ap III 60^a
 inc. fab. fr. 5 — — Ap XVIII 11^a
 historicus: Ap X 45 XVI 22
 tragicus: Ap XV 95^a
Apollo Ap XVII 26: quatuor manus
 et quatuor aures habet Ap I 93:
 citharam pulsat M VIII 37: pater
 Ialemi GCL II 32: Telmissi Ap
 XVI 24: v. *Πυρραψια*.
Apollonides Nicaeensis Ap III 95
Apollonius Rhodius Ap XVII 50:
 Arg. III 1018 citatur ab Ap praef. §. 6.
Apollonius Tyanensis citatur Ap V
 16^c XVII 44^a: *Ἀηλιῶ* Ap XVIII 50^a
Aratus Ap X 33^b: Phaen. 1 laudat
 Ap VI 95^c
Aristarchus tragicus Ap VII 88^c
 grammaticus Ap XIV 74 XVI 21
Aristides paroemiographus Ap VI
 43 VII 96 MP II 19: *'Αριστ.* et
'Αριστοτέλης conf. n. cr. Ap VI 43
Aristides rhetor Ap VI 55^c
Aristiae *Κύκλωψ* Ap III 60
Aristocles: v. *'Αριστοτέλης*
Aristodemus: v. *'Αριστοδήμος*
Aristoteles cur vituperetur a mul-
 tis Ap VI 38^a: citatur
 Eth. ad Nic. 16 ab Ap XVII 20^b
 — V 3 — MP II 62
 — VIII 5 — Ap XIV 59^a
 — VIII 6 — VI 44^a
περί δικαισιότητος ab Ap VIII 12
περί ζών μορίων IV 10 ab Ap XI 97
 Hist. Anim. V 8 — Ap II 20
 IX 14 — — II 100
 Polit. fr. 69 Muell. — M VIII 68
 fr. 87 — — Ap XI 27
 fr. 88 — — M II 68
- Aristoteles:** citatur Polit. fr. 110
 Muell. ab Ap XVI 72
 fr. 143 — — — XVI 77
 fr. 170 — — — XVI 26
 fr. 176 — — — XIV 46
 fr. 179 — — MP III 20
 fr. 181 — — Ap XV 32
 Prov. fr. 280 — — — VII 96
Πυθωνίαι: fr. 265 — n. cr. M II 81
 Rhetor. I 6 — Ap XVIII 66^a
 II 21 — — XIII 15^r
 libr. deperd. fr. Ap III 29^a IV 54^a
 V 90^a VI 96^a: XII 19^a MP II 98
Aristophanes comicus: citatur Am-
 phiar. fr. 10 ab Ap XVIII 2
 Anag. fr. 153 — n. cr. M II 28
 Acharn. 127 — GCM IV 76
 Acharn. 533 — Ap XVIII 66^a
 Av. 234 — — XV 61
 Av. 471 — — XIII 61^a VII
 74 MP II 54
 Av. 579 — — XV 61
 Av. 733⁶⁷³ — DV II 15
 Av. 1110 — — Ap I 44
 Av. 1353 — — XIV 15
 Babyl. fr. 1 — — XV 32
 Equitt. 61 — — M VII 60
 Equitt. 464 — — Ap XII 42^a
 Equitt. 744 — — VI 48^a
 Equitt. 895 — — XVII 20^c
 Equitt. 973 — — XVIII 56^a
 Equitt. 1059 — — VII 98^c
 Equitt. 1120 — MP II 53
 Equitt. 1203 — Ap XVII 10
 Equitt. 1249 — — X 55
 Lysist. 1014 — MP II 42
 Nub. 57 — Ap I 37
 Nub. 587 — — XVII 80^a
 Nub. 648 — — XVI 57^b
 Nub. 705 — MP III 35
 Nub. 857 — n. cr. Ap VI 74
 Nub. 910 — GCL III 8
 Nub. 912 — GCM V 19
 Nub. 980 — Ap XVI 39
 Nub. 1005 — — II 1
 Nub. 1239 — — II 34
 Nub. 1273 — — III 54
 Pac. 335 — — VIII 42^b
 Pac. 340 — — XV 83^a
 Pac. 374 — — VIII 5^c
 Pac. 699 — — IX 76^a
 Pac. 1063 — M VI 79 Ap
 XIII 46^a
 Pac. 1086 — M VI 78
 Pac. 1103 — Ap IX 20^b
 Pac. 1223 — — XIII 51^d
 Plut. 85 — — XIII 100

- Bion Ap V 90^b
 Γάδιρα Ap XVI 19
 Γαλάτεια Ap XIII 64
 Γάλλοι M II 92
 Γεράνα Ap XVI 62
 Γεφυραῖος Ap VI 33
 Γηροντεύς Ap XVIII 82
 Γίγαντες sexto die a Diis victi M III
 73: recordes sunt Ap V 44: v.
 Ap VIII 28
 Γλαύκος Chius, forri conglutinationem
 reperit M II 100
 Γλαύκος ab equis devoratus Ap V 47:
 extinctus in vitam revocatus Ap V 48
 Γοργώ DV I 16: πλόκαμος Γυβγόντης
 Ap XIV 38
 Γρίφοι Ap XII 88
 Γύγης DV II 20 Ap XV 65
 Gaius Ap VIII 7^b XV 87^c
 Geminus ann. Ap XIII 1^b
 Georgius Pisides Ap XIII 86^d
 Glaucon n. cr. Ap IX 42
 Gregorius Nazianzenus Ap V 56^a:
 carmina Ap VIII 19^a XVIII 34^c,
 n. cr. MP I 85:
 Orat. 43 citat GCL II 58
 Monast. 14 — Ap. XII 21^e.
 Sent. distich. 44 — Ap VIII 77ⁱ
 — 63 — — VIII 89ⁱ
 — 66 — — II 100^a
 — 66 — — XV 30^c
 — 71 — — XVIII 38
 Αἰδαλος artifex summus DV II 36
 Ap V 60: hominibus alas fabricat-
 ur DV II 37: Pasiphaeae vaccam
 componit M III 92: Perdicem in-
 terficit Ap XIV 71
 Αἰάντιλος Ap V 86
 Αἰματρία Ap XIII 21
 Αἰνία Ap V 24 XIII 29
 Αἰαντίδες aquam haustum in pertusum
 dolium infundunt M III 16 Ap VI 79
 Αἰγυῖος Ap V 24 XIII 29: Aegyptum
 necat M I 48: Aegypti filiarum ca-
 pita in Lerna abscondit Ap X 57
 Αἰθάραιος MP III 27
 Αἰρετός et Scythae Ap VIII 39: et
 Zopyrus Ap X 14: Sylosonti Sa-
 mum dat MP II 90: auri cupidine
 Semiramidis sepulcrum aperit Ap
 XI 41: eius dictum Ap XIII 90
 Αἴτος Ap V 88
 Αἰτίας M III 28
 Αἰετοί DV III 43 Ap XVII 69: unde
 nomen urbis ortum Ap XV 10:
 oracula Ap XVI 20
 Αἰετοί Ap II 70 VI 33 XII 67: coro-
 nati necessariis destituti: M III 24:
 Acaopum interficiunt DV III 77:
 sententias in templi vestibulo in-
 scribunt GCL II 18
 Αἰλιφύνη Ap XV 10
 Αἰεῖος Ap VIII 42^r
 Αἰεταίων Ap II 70 XV 100
 Αἰνάντιρα Ap I 81
 Αἰζών Ap XVI 42
 Αἴθλια Ap XV 9
 Αἴθλος GCM I 10 Ap XVIII 67
 Αἰμητήρ Ἀματία Ap II 54: Ὀμολοῖα
 Ap XII 67: cum Baccho et Venere
 coniuncta Ap XII 2: auspicia cu-
 rat Ap XII 27: Triptoleum in-
 stituit Ap VIII 56 coll. 58: filiam
 quaerit DV I 7: ab Iamba exhila-
 rat Ap VIII 99^b
 Αἰμοστρατος Ap XII 91^b
 Αἰμοφῶν Ap VII 34
 Αἶα Ap I 83
 Αἶας MP II 94
 Αἰτρίτης Ap VI 6
 Αἰζα Ap VI 8
 Αἰομήδης Tydei filius Ap XII 88: lu-
 nae beneficio a morte liberatus Ap
 VI 15: Ulyssis in furto socius Ap VI 15
 Αἰομήδης Thracum rex Ap VI 15
 Αἰοῦσιου Ap V 16 XVI 90
 Αἰονίσσιος Ap IX 5 XV 24: a Syra-
 cusanis imperator creatus Ap VII 7:
 Philoxenum poetam in latumias mit-
 tit Ap VI 68 XVII 5: fragmentum
 affertur ab Ap III 91^c.
 Αἰώνιος M VIII 30: λίδιος Ap X 99
 μελάναιος Ap III 31: μάργος MP
 III 25: ὀμηγής Ap XVIII 59: cum
 Venere coniunctus Ap IX 58 XII 2:
 in Psyra insula non colitur GCL
 III 40: a tragicis celebratur Ap XIII
 42: a Parrhasio pictus Ap XIII 42.
 Αἰοκονροί Ap II 12 XVIII 62
 Αἰοτίρα Ap VII 86
 Αἰολοί Ap H 70
 Αἰορία Ap III 31
 Αἰολόπολις Ap VI 35
 Αἰοῦριος ἑπίος Ap XIV 56
 Αἰρεῖ Ap II 20
 Αἰρετός DV II 39 Ap II 70: Dorien-
 sium melodia Ap III 61
 Damascius n. cr. MP I 14
 Demades MP III 5
 Demagoras Ap II 20
 Demetrius, ὁ Σαῖνος, Ap I 131 III 95
 Demetrius, ὁ Φαλαγγεύς Ap I 27^d
 Democrates Ap II 59 XII 58
 XV 87

Democritus M V 47 Ap XIV 3
XVII 86c:

- fr. 3 citat Ap VII 42^a
- fr. 10 — — VI 14
- fr. 24 — — VIII 58^a
- fr. 29 — — VIII 11^c
- fr. 32 — — IV 97^a
- fr. 43 — — III 60^r
- fr. 58 — — VI 35^a
- fr. 64 — MP I 78
- fr. 65 — Ap VII 1^a
- fr. 73 — MP II 3
- fr. 77 — Ap VIII 96^b
- fr. 79 — — VII 1^c
- fr. 86 — — XII 39^a
- fr. 89 — MP III 10
- fr. 109 — Ap I 27^r
- fr. 119 — — VII 16ⁱ
- fr. 128 — — XVIII 54^a
- fr. 146 — — XII 43
- fr. 147 — — XVII 82^a
- fr. 149 — MP II 4
- fr. 154 — Ap VIII 55^c
- fr. 156 — — VI 38^a
- fr. 175 — — V 78^f
- fr. 181 — — VII 48^a
- fr. 185 — — XIII 63^b
- fr. 192 — — XVIII 7^b
- fr. 211 — — VIII 42^a
- fr. 216 — — IX 19^a
- fr. 219 — — V 41^c
- fr. 225 — — II 84^c
- fr. 227 — — XVIII 55^a

fragm. spur. 7 — — VIII 89ⁱ
— 12 — — VI 67^a
— 36 — — VII 16ⁱ

fr. dubia: Ap I 83^c VIII 77^c: Democritus confunditur cum Anaxagora Ap XIV 3: cum Antisthene Ap XVII 86^c: cum Diogene Ap VI 35^a: cum Epicteto Ap VIII 42^a: cum Isocrate Ap VIII 42^a: cum Philone et Plutarcho Ap VIII 77^c

Demon M I 9 DV II 89:

- fr. 7 offert GCM IV 55
- fr. 8 — DV II 84
- fr. 11 — Ap XV 35
- fr. 15 — — XVII 87
- fr. 16 — n. cr. DV II 82
- fr. 17 — Ap VI 43

Demonax Ap I 60^c VII 7^a 16^g
VIII 91^c XII 87^b XVIII 41^a

Demophilus ann Ap VIII 41^b

Demosthenes Ap XVII 69: fugam e proelio Chaeronensi excusat Ap III 19^a: princeps eloquentiae Ap III 60^c: citatur or. adv. Aphob. apud Ap VI 8^c:

or. de Corona citat Ap VI 48^a XIII 55
XVII 21

- adv. Lept. — Ap II 50^b
- Olynth. I — — V 90:
- Philipp. I — — V 90^a
- Prooem. Demeg. — — V 92ⁱ
- fragm. — — II 29^c:

eius apophthegmata Ap II 47^a XVIII 66^g: cum Socrate permutatus Ap XIII 72^b.

Diagoras Ap VI 4

Dicaearchus DV II 65

Dicaeogenes tragicus citatur Ap V 30^a VIII 89^a XIII 13^g: Δικαιογένης et Διογένης conf. Ap XIII 13^g: et Euripides Ap VIII 34^a

Djdymus Ap VII 60^a XIII 100^b.

Didymus grammaticus Ap XVI 40
XVII 18

Dinarchus Ap XVII 21

Dinoloachus Ap XVII 70

Dio Cassius: Ap I 34^c VIII 20

Dio Chrysostomus περί δουλείας Ap XII 40^a: [ix] Πρωτοκράτου Ap VI 100^a XIII 10^a 13^c: Dio et Plutarchus conf. Ap XII 53^g

Dio philosophus Ap V 64 XVII 3

Dio in δεινίῳ τῆς δεινίας οὐκ ἔστιν
Ap XIII 29

Diodorus Ap VI 48^g

Diogenes cynicus in dolio habitat
GCL II 20: Euripidem cavillatur
Ap XVI 61^a: dicta eius Ap VIII 6^b
XII 74^c XIII 23

Diogenes Laertius:

- I 62 offertur ab Ap VIII 57^b
- I 84 — — Ap IV 92^a
- II 15 — — VIII 42^a
- II 58 — — XIII 51^k
- IV 46 — — MP III 31
- V 40 — — Ap XIII 511
- V 90 — — VIII 42^t
- VIII 75 — — XI 97^a

Diogenianus Ap II 9ⁱ XIV 46
XVII 32^a ann. Ap IX 85

Dionysius in κρίσει Ap XVI 24

Diotimus in δόλοισι Ἡρακλείδους Ap VIII 12

Diphilus Ζωγρ. fr. 3 exstat apud
Ap III 60^c

- fr. inc. fab. 6 — Ap VIII 60^a
- fab. 14 — — VI 70^a
- fab. 18 — — VI 75^a
- fab. 19 — — VII 88^a
- fab. 29 — — XIII 21^b
MP 179
- fab. 33 — — V 77^a
- fab. 35 — — VIII 91^g

- Diphilus:** fr. inc. fab. 36 habet MPI 100
fab. 40 — Ap XII 7
- Duris:** citatur fr. 37 apud Ap X 44
fr. 40 — — VIII 12
fr. 59 — — XV 32
fr. 76 — — XV 37
- Εἰλωτες** Ap VI 59
Ἐκατερός Ap XII 72
Ἐκάτη GCL III 14 M I 18
Ἐκρετής v. l. Ap XI 38
Ἐλειος MP II 94
Ἐλίτη Ap XVIII 62
Ἐλευσίνα M II 54
Ἐλευσίαι Ap VI 10
Ἐλικών DV I 26
Ἐλληνες Ap XV 91: omnes quid pulchrum sit sciunt Ap XIII 96
Ἐλος Ap VI 59
Ἐρβαρος filiam Dianae immolat Ap VII 10
Ἐρηγετής Ap XI 38
Ἐδουμίω a Somno amator DV II 48
M VIII 51
Ἐνετοί Ap I 38
Ἐνάλιος M VI 16
Ἐνώ Ap XII 67
Ἐρημοσιδης GCM IV 77 Ap VII 55
Ἐναφος Ap XIII 21
Ἐπιός Ap VII 69
Ἐπίδαυρος M VII 90: equorum praestantissimorum secunda M IV 5
Ἐπιλήης Ad XV 32
Ἐρατώ Ap X 33^b
Ἐγγίνος Ap VII 95
Ἐρετρία canes optimos nutrit M IV 5
Ἐρετρίεις divites M IV 16: ad nau-seam litera ῥ utuntur Ap VII 89
Ἐρχθεις Ap XIV 7 MP II 76
Ἐρμυίεις in tragœdiis GCL II 30: ad omnia attendunt M III 54: gravissime puniunt Ap III 38
Ἐρμύλλη MP II 94
Ἐρχθάνιος Ap XIV 6
Ἐρήης GCL I 41 M VI 67 Ap XVI 60: λιπὸς M V 53: ῥομφαλός Ap XVII 23: pulcherrimus A 4: orationis auctor M VIII 30: in balneario unctus M IV 10: acervi et quarta luna ei sacra Ap VII 94 XVI 34: nomen corruptum Ap X 33^b
Ἐρμων M IV 7
Ἐρση Ap XVII 89
Ἐρύθεια Ap II 47
Ἐρως Ap II 58
Ἐσπερίδης Ap XI 57
Ἐστία virgo GCL I 63: ritus in eius sacrificio DV II 95 Ap VII 100
- Ἐτεροβουτάει** Ap VII 52
Ἐθανθρος scutum invenit Ap III 60^c
VIII 14^a
Ἐΐβρα DV III 93
Ἐΐβουλή Ap X 43
Ἐΐδαμίδας ann. Ap IX 31
Ἐνκλειδης archon Ap XV 32
Ἐμίτης Ap VIII 6^a XI 36
Ἐΐμολος Ap VI 33
Ἐΐνομος MP II 26
Ἐΐρπος GCM I 76
Ἐϋράνασσα MP II 94
Ἐΐφρατος Ap VIII 12
Ἐϋφρῆδης Ap VII 35
Ἐϋΐδαμνος thoraca invenit Ap III 60^c
VIII 14^a
Ἐϋφρηλῆς Ap VI 46
Ἐϋΐνοος artem sagittandi invenit Ap III 60^c
Ἐϋφραθίης Herculi labores iniungit Ap XVI 34: bellum cum Atheniensibus gerit Ap IV 72
Ἐϋφραθίης Spartae rex DV I 83
Ἐϋφροτος DV III 43
Ἐϋφρώη Ap XVI 19
Ἐΐφρατης Ap XIII 21 XV 90
Ἐϋφρώη Ap X 33^b
Ἐφρατος M IV 23: Cercopum patria DV I 3: Ephesiae literae Ap VIII 17: Ephesius a Milesio superatus Ap XI 29
Ecphantus Pythagoreus Ap XVI 15^a
Empedocles Ap VII 13 XI 97^a
XIII 4
Epicharmus: fr. 117 legitur apud Ap XII 13
fr. 118 legit. ap. Ap I 36^a
fr. 119 — — XII 9^a
fr. 135 — — I 34^a
fr. 138 — — XIII 39^a
fr. 140 — — XV 87^a
fr. 142 — — MP II 100
fr. 145 — — Ap XVIII 4^c
fr. 162 — — DV I 66
- Epicrates** comicus Ap IX 28
Epictetus Ap VIII 41^b: cum Isocrate confusus Ap XVII 61^a: Enchir. c. 6 citat Ap VII 60^b:
fr. 7 — — VI 81^a
fr. 18 — — XII 42^b
fr. 36 — — XII 53^c
fr. 66 — — XII 100^a
fr. 87 — — MP I 28
fr. 81 — — Ap II 70^c VIII 7^c
fr. 88 — — XVIII 67^b
fr. 102 — — IV 14^b
fr. 110 — — VIII 42^a

- Epictetus:** fr. 142 citat Ap V 53^a
fr. 156 — — XVII 61^a
- Epicurus** *in epistolarum* *πρὸς Ἰδομενίαν* Ap XV 9: eius sententiae afferuntur ab Ap V 30^c VI 67^c VIII 71^b XIII 39^c: cum Plutarcho et Isocrate conf. n. cr. Ap XIII 51^a
- Epigenes Sicyonius** Ap XIII 42
- Epimenides** quinquaginta annos dormivit DV II 49 Ap VII 75 XVII 14 XVII 64^a: cf. p. 783.
- Ephorus:** fr. 25 citatur ab Ap III 31
fr. 37 — — XIV 19
fr. 75 — — V 83
fr. 96 — — VI 35
fr. 100 — — VIII 12
fr. 120 — — III 78
fr. 161 — — VII 78
- Euagrius** n. cr. Ap I 34^b
- Eubulus** *ἡ Γλαύκου* GCL III 39
- Euclides** Ap X 33^b
- Eudemus** n. cr. Ap V 25 VIII 6 XVIII 2
- Eudoxus** DV III 49
- Euenus** M IV 38
- Euphorion Chalcidensis** Ap XVI 27^b
- Euphorion Chersonesita** Ap XIII 39^c
- Eupolis** DV II 15 ann. Ap III 35: fr. *Ἠῶλ*, 7 exstat apud Ap XVIII 62^c 66^b: fr. fab. inc. 37 *ibid.* X 43^a
- Euripides** Ap II 100^a X 33^b: Agathonem osculatur Ap XVII 42: scandicem vendit Ap XV 56: a Strattide irridetur Ap XIII 12:
Aegei fr. 4 citat Ap III 21^b
Aeol. fr. 7 — — XVI 56^a
— fr. 11 — — XVI 61^a
— fr. 24 — — V 16^a
Alcest. 239 — — XIII 51^a
— 301 — — XVIII 54^a
— 540 — — M VI 83
— 771 — — n. cr. Ap III 59^a
Alcm. fr. 8 — — Ap XIII 72^a
— fr. 10 — — MP III 39
— fr. 14 — — Ap XIII 7^a
Alex. fr. 6, 2 — — VI 35^b
— fr. 8 — — VI 35^a
— fr. 11 — — VI 35^c
Andromach. 95 — — V 78^b
— 100 — — XVIII 34^c
— 421 — — XVIII 58^c
— 445 — — XVIII 62^b
— 774 — — XIII 19^a
Andromed. fr. 11 — — XV 81^c
— fr. 14 — — XIII 7^b
— fr. 19 — — XI 98^b
— fr. 20 — — XVII 46^c
- Euripides:** Antig. fr. 7 citat Ap VIII 68^a
Antig. fr. 8 — — Ap VIII 29^a
— fr. 17 — — VIII 83^c
Antiof. fr. 31 — — V 56^a
Archel. fr. 8 — — XI 98^a XIII 45^a
— fr. 12 — — XV 76^a
— fr. 20 — — XI 98^a
Bacch. 325 — — XIII 61^b
— 369 — — XI 93^a
— 385 — — IV 63^a
— 772 — — XII 42^c
Belleroph. fr. 9 — — XVIII 49.
— fr. 10 — — I 38^b
Busir. fr. 1 — — VI 35^c
Cresphont. fr. 13 — — VIII 24^c
Cress. fr. 8 — — VII 83
Chrysiop. fr. 2 — — MP I 4
— fr. 4 — — Ap XVIII 57^b
Cyclop. 320 — — VIII 39^g
Dan. fr. 3 — — V 78ⁱ
— fr. 9 — — V 78^c
Dict. fr. 4 — — VI 55^c
— fr. 15 — — XVII 81^c XIII 13^b
- Elect.** 80 — — III 97^c
- Erechth.** fr. 6 — — XVIII 66ⁱ
— fr. 7 — — XI 96^a
— fr. 9 — — VI 97^a
— fr. 20 — — I 34^g VIII 24^a XII 62^a: n. cr. Ap XII 70^a: Ap XVII 69^a MP I 38
- Heclub.** 377 — — Ap VIII 83^c
— 488 — — XVIII 57^d
— 958 — — XVIII 4^g
- Helen.** 940 — — VI 35^b
— 1617 — — XV 87^b
- Heracl.** 327 — — VII 48^c
— 389 — — XII 35^a
— 592 — — VI 67^c
— 863 — — XVI 44^c
- Herc. fur.** 1261 — — XVIII 62^c
— fur. 1262 — — XIII 13^b
— fur. 1348 — — XV 98^a
- Hippol.** 263 — — XIII 46^f
— 424 — — VI 35^g
— 436 — — I 58^c
- Hypsiop.** fr. 7 — — MP I 82
Hypsiop. fr. 9 — — Ap I 38^g
- ln.** fr. 8 — — XVII 81^a
— fr. 9 — — XVIII 57^b
— fr. 21 — — V 44^a
— fr. 22 — — XVII 61^b
- Ion.** 300 — — XV 43^c
- Iphig. Aul.** 1250 — — XVII 20^a
— Taur. 115 — — V 93^c
- Licymn.** fr. 2 — — MP II 67

- Euripides: Med. 86** citat Ap XVIII 66^a
 — 263 — — V 78^a
 — 408 — — V 78^c
 — 520 — — V 90^a
Melan. fr. 10 — — VI 35^f
 — fr. 14 — — XVI 44ⁱ
 — fr. 15 — — V 24^a
 — fr. 22 — — XIII 99^c
 — fr. 23 — — XIII 100^a
 — fr. 27 — — MPII 97
Meleag. fr. 10 — — Ap VI 67^b
 — fr. 18 — — XVIII 166^a
 — fr. 21 — — VIII 41ⁱ
Oedip. fr. 14 — — VI 95^a
 — fr. 15 — — VI 95^c
Oenom. fr. 1 — — XII 97^a
 — fr. 2 — — II 70^a
 — fr. 3 — — VII 16^c
Orest. 108 — — VI 70^g
 — 236 — — X 8^b
 — 279 — — VI 88^a
 — 454 — — XII 81^b
 — 1204 — — XVIII 71^a
Peliad. fr. 6 — — I 83^a
Phaeth. fr. 16 — — XI 96^b
 — fr. 17 — — V 93ⁱ
Philoct. fr. 10 — — XVIII 66^a
Phocniss. 391 — — XVI 61^b
 — 403 — — M IV 22
 — 406 — — Ap VIII 62^b
 — 472 — — MPII 35
 — 524 — — Ap VI 70^b
 — 597 — — V 89^a DV
 I 33
 — 599 — — IV 14^a
Phoenic. fr. — — IX 79
Phrix. fr. 5 — — XVIII 66^a
Polyid. fr. 3 — — XIII 10^a
Protea. fr. 2 — — VI 38^a
Rhes. 106 — — XIII 51^g
 — 182 — — XVIII 34^b
Sthenob. fr. 8 — — XIII 51^a
 — fr. 9 — — II 93^b
Suppl. 331 — — XII 30^b
 — 422 — — VIII 42^g
Teleph. fr. 10 — — XVIII 41^g
 — fr. 24 — — XVIII 63^a
Temen. fr. 3 — — MPII 32 Ap
 XVII 43^b
 — fr. 7.8 — — Ap XIII 39^g
 — fr. 16 — — IV 13^a
Troad. 630 — — I 98^b
 — 1051 — — XIII 15^a
inc. fab. fr. 1 — — XIII 2^a
 — fr. 13 — — VIII 74^b
 — fr. 14 — — II 98^b MP
 I 4
- Eurip. inc. fab.** fr. 37 cit. Ap III 59^b
 — fr. 42 — — MPI 83
 — fr. 46 — — Ap XI 81^a
 — fr. 48 — — XII 45^a
 — fr. 56 — — V 78^g
 — fr. 70 — — VIII 91^f
 — fr. 78 — — XVIII 156^c
 — fr. 115 — — MPI 4
 — fr. 180 — — Ap XII 32^a
 — fr. 211 — — II 26
 — fr. 241 — — XIII 10ⁱ
 fr. *fab.* 4 — — MPI 4:
 ex errore positus pro Aeschyle Ap
 IX 59^c: pro Agathone Ap XVIII
 66^f: Apollonida Ap V 78^a: pro Ari-
 starcho tragico Ap VII 88^f: Grego-
 rio Nazianzeno Ap II 100^a: Hermo-
 gene Ap XVII 4^b: Hippothoo Ap
 VIII 29^a: Isidoro Ap VIII 91^d:
 Menandro Ap V 78^g VI 67^b: So-
 phocle VIII 24^c 83^a XVII 98^a.
Eusebius philosophus n. cr. Ap
 XVIII 4:
 fr. 12 Or. citat Ap XVII 86^a
 fr. 13 — — — XVII 86^b
 fr. 43 — — — III 90^c
 fr. 53 — — — IV 23^d
 fr. 55 — — — III 90^a
 fr. 56 — — — III 90^b
 fr. 61 — — — V 26^a
- Eusebius: Praep. Evang.** XV 2 af-
 fertur ab Ap VI 38^a.
Evander grammaticus DV III 29
 ibiq. n. critt.: Ap. XII 49.
Záλευρος leges severissimas Locrensibus
 dedit M IV 29: ex eius legibus citat
 locos Ap VI 93^a XI 17^a XIII 99^a
 XVII 80^c.
Zαράρας Ap VIII 27.
Zεύς DV 13 II 38 GCL 163 93 GCM
 I 18 M I 38 A 7 Ap II 37 VI 17
 19 XIV 65 66 XVII 11 26 MP II
 76: v. ind. Proverb. a. Ζεύς: *Αι-
 γιούχος* Ap II 53: *Ίδατος* Ap I 58^b
Κτήριος Ap VI 10: *Όμολώς* Ap XII
 67: *Φράτριος* Ap III 31: dipthe-
 rae quae sunt inscribit GCL I 58
 II 19: aquilam ministrum sibi eligit
 Ap VIII 28: Typhonem fulmine per-
 cutit Ap XVII 36: Ledam com-
 pressit Ap XVIII 62: Tantalum
 procreat Ap XVI 16.
Ζεφύριον Ap XV 33
Ζήθος Ap III 1
Ζώπυρος M IV 32 Ap X 14
Zenon victu parco utitur Ap VIII

- 32: eius sententiae Ap VIII 34^a XII 18^b XVIII 4^c
- Ἡλεκτρίων* Ap XIII 29
- Ἡλιώδης* M IV 45^c
- Ἡλιος* Ap XII 32
- Ἡμερία* Ap XVI 25^c
- Ἡρα* Ap X 44: *Ἀργαία* Ap I 60
- Ἡρακλῆς* GCL I 38 GCM III 66 M VI 67 Ap IV 72 V 93 IX 33 XIII 34: v. ind. Prov. s. *Ἡράκλεια*, *Ἡρακλήης*: *Ἰδαίος* Ap XIII 29: *Τίριος* DV III 49: nothus Ap X 22: leonina pelle indutus DV II 72: leprosus M IV 57: in sacrum morbum incidit M IV 56: a Volcano balnea accipit Ap VIII 66: vorax Ap VIII 63: Lindio bovem rapit Ap X 71: quarta luna natus Ap XVI 34: Omphalae servus M III 11 Ap XII 74: in Erythiam insulam apparatus singulari navigat Ap II 47: Theseum ex orco liberat Ap III 36: Hylam quaerens non invenit Ap VIII 34 XVII 9: Cercopas occidit Ap IX 64: cum Cepheo contra Laedaemonios profiscitur Ap XIV 38: a coturnice servatus DV III 49: Olympicum certamen condit DV III 45: a Molionidis fugatur Ap XIII 29.
- Ἡρώδης* Ap XV 81^b
- Ἡρώης* Ap XVII 28
- Ἡρακλειδία* Ap I 83
- Ἡρακλειδης* Ap IV 54^a XIII 23. MP I 57: Lemnii ignis auctor GCM IV 22: pater Erichthonii Ap XIV 6.
- Harporation*: v. *Ἀρπορατίων*.
- Hegesander* Ap II 20
- Heliodorus*: Aeth. IV 4 citat Ap VIII 41^a
- Aeth. IV 5 — Ap XIII 100^c
- VI 10 — XII 21^c
- Heliod. et Achilles Tattus* conf. Ap XVII 61^c
- Heraclides a Dionysio* irridetur Ap V 37^a: citatur Ap X 99
- Heraclitus* Ap II 70 VIII 42^p XII 26^a
- Hermaphroditus* Ap XVII 53^a
- Hermarchus* Ap VIII 11^a
- Hermodotus* Ap XIII 39^a
- Hermogenes inter pueros senex*, inter senes puer Ap VII 29: z. τ. *στάσιων* 3 citatur ab Ap XVIII 4^b
- Hermolochus* Ap IV 23^g
- Herodes rhetor* Ap VI 55^d: n. cr. Ap V 41^b
- Herodes poeta* Ap VIII 77.
- Herodianus grammaticus* Ap XI 9
- Herodotus* Ap X 33^b:
- I 74 citat Ap II 87.
- VI 129 — XVIII 62^d
- VII 10 — XVII 86^d
- VII 49 — VIII 61 67^c
- VIII 68 — XVIII 56^c
- Ἡρ. et Ἡρώδης* conf. n. cr. Ap V 41^b
- Hesiodus cum Homero certat* Ap XIV 11: senex M VIII 49:
- Ἡερ. z. Ἡ.* 25 laud. ap. Ap IV 86
- 40 — GCL II 89 Ap XII 9^c: cf. DVI 83 Ap XII 9^d
- 41 — MVI 77 Ap IV 14^c
- 202 — Appraef. S. 5
- 240 — M VII 32
- 265 — Ap XVII 78
- 285 — II 84^a
- 293 — XIII 51ⁱ
- 318 — MP III 45
- 354 — Ap VI 43.
- 686 — XVIII 34^b
- 694 — XI 31^c
- 695 — XVIII 63^b
- 699 — XIII 93^c
- 702 — XIII 51^a
- 705 — XI 34^a
- 717 — V 53^c
- 723 — M III 71
- 746 — MP II 5
- Theog.* 96 — Ap VI 99^a
- 938 — VIII 34ⁱ
- fr.* 179 — VII 90
- fr.* 180 — M III 43
- fr.* 182 — MP II 6
- Ἡσ. et Ἡρώδης* conf. Ap V 41^b
- Hierax* Ap III 88^b
- Hierocles* Ap VII 12: *ἐν πρώτῃ Φιλοσοφουμένην* Ap X 59
- Hiero* Ap VIII 97.
- Hieronymus* Ap IX 79
- Hippodamus Pythagoreus* Ap VII 88^a
- Hippocrates* Ap X 68^b XIV 94
- Hipponax quo modo choliambum invenit* Ap XVIII 99^b:
- fr.* 11 legitur ap. Ap VI 38^c
- fr.* 20 — Ap XVIII 41^d, ubi v. n. cr
- fr.* 47 — — V 24^c
- Hippothon ann.* Ap III 8 V 24^c
- Hippotheus* Ap VIII 29.
- Homerus summus poeta* Ap X 33^b:

- cum Hesiodo certat Ap XIV 11: Homerus:Od.β 181 ab Ap XIV 46c
 cum Apollonio Rhodio confusus ab β 230 — — XI 50a
 Ap praef. §. 6: laudatur β 276 — — XIV 13a
 Iliad. B 204 ab Ap XIII 19b β 372 — — VIII 83b
 B 298 — — I 72 γ 48 — — XIV 13c
 B 408 — MP I 30 γ 231 — — XV 22c
 Γ 1 — Ap XII 74c γ 313 — — IX 24a
 Γ 276 — — VIII 30c γ 335 — — XIII 46d
 Δ 43 — n. cr. Ap II 7 γ 480 — — XIII 84a
 Δ 160 — Ap VI 70i δ 230 — — XVII 81a
 E 205 — — I 37 δ 236 — — IV 16a
 E 531 — — I 63a δ 397 — — III 90a
 Z 339 — — XII 9c ε 223 — — VIII 42i
 Z 488 — — XIII 19a ζ 188 — — VIII 28a
 H 358 — — XI 42c ζ 270 — — XIII 15g
 H 402 — — XII 65 η 51 — — VIII 58i
 Θ 137 — — XII 6a η 119 — — VIII 29b
 I 63 — — IV 54c η 196 — — VII 48g
 I 312 — — VIII 24d η 216 — — XIII 15c
 I 319 — — VII 48f η 307 — — VI 38c
 I 378 — — VII 39 θ 167 — — XIII 51c
 I 405 — — VIII 42f θ 208 — — XVI 57a
 Λ 10 — — XVIII 17 θ 330 — — IX 79a
 Λ 160 — MP I 92 ι 34 — — XVIII 66c
 Λ 558 — Ap XII 75a ι 109 — — II 15
 M 243 — — VI 55a ι 273 — — XII 96
 N 636 — — XIII 88a κ 495 — — XII 53
 N 729 — — XIII 51h λ 61 — — IV 11b
 N 821 — — XVIII 67h λ 206 — — III 37
 Ξ 83 — MP II 60 λ 248 — — XVIII 18a
 O 563 — Ap I 63a λ 443 — — XVI 85c
 H 140 — — VI 48b μ 67 — — XII 74f
 Π 161 — — XIII 15d ε 254 — MP I 15
 Π 211 — — XV 24a ε 443 — Ap VIII 5a
 Π 379 — — III 2b ο 72 — — IX 17a
 Π 630 — — VII 39a π 187 — — XIII 46b
 Π 688 — — I 38d ρ 18 — — XV 8a
 P 32 — — XV 22 ρ 189 — — XVIII 7c
 P 98 — — XIII 61 σ 287 — — XIII 15c
 P 176 — — I 38c τ 43 — — IV 43
 P 514 — GCL II 7 χ 33 — — XII 65
 Σ 117 — Ap XIII 15. ρ 412 — MP II 45
 Σ 328 — — II 52b
 T 162 — — XIII 15c
 T 242 — — IV 31a
 Y 242 — — VIII 28b
 Y 246 — — VII 98a
 Y 248 — — XV 81i
 Φ 264 — — VIII 89c
 Φ 279 — — XVIII 66l
 X 282 — — XVIII 66c
 X 495 — — XVIII 121a
 Ψ 670 — — XIII 15c
 Ω 218 — — XI 34c
 Ω 527 — — VI 32a
 Ω 530 — MP I 11
 Odys.s. α 369 — Ap XII 18a
- Hyperides: fr. 34 Saupp. habet GCL II 78
 fr. 61 Saupp. — Ap VII 90
 fr. 211 — — IV 52
 fr. 234 — — MP II 55
 fr. 240 — — Ap V 92d
 fr. 241 — — VI 8c
- Hypsaeus Ap VIII 89a
 Θάλεα Ap X 33b
 Θάμνους GCL II 27
 Θαγγηλαίων Ap III 31
 Θάσος DV II 90
 Θωαγίνης Ap VIII 84
 Θίμης M I 73
 Θιμιστοκλής Ap XVI 86: aemulatione

Miltiadis ad virtutem excitatur Ap XIII 27: eius dicta refert Ap VII 35 X 39 VI 38 XIII 19 XIV 56
 Θεοκρίτης Ap XVII 21
 Θρόνη Ap X 53
 Θεμμοπίδης Ap II 70
 Θίτις Ap XIII 64
 Θεταλίδης Ap VII 81 VIII 85
 Θεταλοί M VI 87 Ap XII 22 XIV 19
 Θήβας Ap I 10 XVI 72 XVII 82
 Θηβαίς Ap V 13: οἱ τὸ Θηβαϊκὰ γεγραμμένοι Ap XVI 42
 Θηρουίων Ap XV 13
 Θρησείς natium partem in orco relinquunt Ap III 36: δῆμους Atticos coniungit Ap XIV 6: a civibus honoris causa floribus conspersus Ap XIV 18: Pirithoi hospes Ap XIV 19
 Θόας Ap X 65
 Θορύεις Ap X 65 XVII 18: periuri M IV 70: a Boeotis interficiuntur Ap X 99.
 Θυίστης Ap IV 15 MP II 94
 Θυμοίτης Ap III 31
 Θυνοί Ap VIII 96c
 Θυρία Ap V 68
 Thales quae ante pedes sunt non vidit Ap XVI 7: eius sententiae Ap V 93a VI 48 XVIII 7a 41g MP I 41 II 20: cum Xenophonte permutatus Ap II 52a
 Theaetetus Ap XIII 42 XVII 52
 Theages MP I 25
 Themistius *περὶ γῆρας* MP II 85: or. XXXII citat Ap VIII 11b
 Theocritus Chius Ap VIII 91k X 10
 Theocritus Syracusanus: citatur Id. I 86 in MP I 37
 III 15 apud Ap XII 20a
 IV 41 — — MP I 68
 V 23 — — Ap XVII 73
 V 26 — — XVI 63
 V 38 — — VIII 92a
 VI 39 — — XVIII 67a
 VI 40 — — XV 95a
 X 13 — — VI 93c
 XI 75 — — XVI 45 60b
 MP III 14
 XIII 36 — — VIII 34
 XIV 7 — — VIII 63a
 XIV 9 — — VIII 92b
 XVI 16 — — XIII 86c
 XX 2 — — VII 88g
 XXVII 4 — — VII 98b
 Theoctistus Ap V 90e VIII 12c
 Theodectes Ap III 55a 64b VI 48c
 XIII 13a

Theognis: legitur apud Ap XVIII 56b
 17 — — MP III 9
 24 — — Ap IV 14a
 63 — — — III 51a
 74 — — — XIII 86c
 125 — — — XIII 15k
 157 — — — VIII 28a
 159 — — — XI 38a
 161 — — — XIV 68a
 215 — — — II 39
 425 — — — M II 45
 447 — — — Ap VI 70a
 449 — — — VIII 7a
 457 — — — XIII 39a
 499 — — — VII 16m
 537 — — — XIII 76
 585 — — — XIII 100d
 629 — — — VIII 41c
 637 — — — VII 1b
 653 — — — VIII 6c
 695 — — — XIII 77a
 831 — — — XIV 30b
 933 — — — XIV 13b
 1135 — — — VII 1c
 Theophrastus *ἐν τῷ περὶ καιρῶν*
 Ap III 80: *ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν* Ap IV 1 MP I 43: cf. Ap III 29c VI 95e XI 97.
 Theophylactus: Dialog. c. 1 exstat apud Ap XI 63
 c. 3 apud Ap VII 8
 c. 9 — — XIV 70
 c. 13 — — XVI 39
 c. 18 — — IV 77
 Theopompus comicus: Odys. fr. 1 citatur ab Ap X 57.
 inc. fab^l fr. 16 — X 43.
 Theopompus historicus: fr. 48—V83
 fr. 80 — II 70
 fr. 122 — VI 35
 fr. 169 — XV 32
 fr. 284 — VI 67g
 fr. 325 — X 43a
 Theotimus Ap VII 59c
 Thespides Ap I 34f VII 60c
 Thespis Ap XIII 42
 Thrasymachus GCL III 39
 Thucydides: citatur I 124 apud Ap VI 88b
 III 37 — — II 70b
 III 48 — — XIII 7a
 IV 86 — — III 60a
 V 26 — — III 78
 V 69 — — VII 88c
 VI 53 — — XV 31:
 nomen eius corruptum Ap VII 12.
 Thugenidas ann. DVI 37, Ap X 50

- Ίλιμος* GCL II 32 Ap V 67
Ίμβη Ap VIII 99^b
Ίώνων M VII 11
Ίδατος Δάικυλος Ap XIII 29
Ίριχούς Ap XVI 43
Ίλιός GCL II 29
Ίμβρος M IV 76
Ίνδια Ap XI 81 MP II 19
Ίνδοί DV II 20
Ίνσι Ap IX 6^a
Ίξων Ap XIV 19 XVI 76
Ίόκαστος Aeoli filius Ap I 83
Ίόκουτος Laii filius Ap III 1
Ίόλαος DV III 49
Ίση Ap XV 34
Ίππύλιμος MP II 94
Ίππαρχος Ap XVII 23: murum circa
 Academiam construxit Ap XVII 8:
 interfectus Ap VII 26
Ίππασος MP II 94
Ίπποδάμεια MP II 94
Ίππόδαμος Piraeum viis distinxit M
 IV 79
Ίπποι Θεσσαλικοί ann. M VI 87
Ίπποκλείδης Ap XIII 70
Ίπποκράτης Ap VII 85
Ίππόλυτος GCL I 40: pietatis exem-
 plar GCM III 74: a tauro discerptus
 Ap XVI 22
Ίππομένης Atalantam vincit Ap IV 87
Ίππομένης filiam immani modo necat
 Ap IX I XIV 10
Ίπποτής in coloniam missus Ap XVI 77
Ίσθμός Ap XV 14
Ίσις Ap XVII 82
Ίστία DV II 95
Ίστιατος Ap XVI 81
Ίταλία M I 84
Ίφθη Ap I 83
Ίω Ap XIII 29
Ίωνες Ap II 70 XII 51 XVII 89:
 dissoluti GCL I 75
Iamblichus Ap VIII 6^c 43^a XII
 70^b XIII 93^a: cum Biante confu-
 sus Ap XVIII 54^c
Ibycus quum in eo esset ut interficeretur
 grues testes advocavit M I 50:
 quum regnare potuisset peregrinatum
 abiit Ap III 84: fatuus n.cr. Ap VIII 53
Ignatius Ap IV 98^a XV 30^a
Idomeneus Ap XV 9
Ion tragicus Ap II 8^a
Isaenus n. cr. Ap I 34^a VIII 41^a: *ἐν*
τῷ πρὸς Καλυδῶνα Ap IV 61: locus
 affertur ex
 p. 161 apud Ap VII 12
 p. 168 — MP II 40
- Isidorus* Ap VIII 91^a: ann. Ap
 III 8
Isocrates Ap XIII 51^a:
 ad Demon. § 9 exstat apud Ap V 78^a
 — § 24 — — — V 16^c
 — § 35 — — — XII 58^a
 — § 38 — — — I 27^g
 — § 42 — — — XII 14^c
 ad Nicocl. § 24 — — — III 97^d
 — § 26 — — — VIII 34^a
 — § 28 — — — VI 4^a
 — § 36 — — — n.cr. Ap I 67^c
 — § 38 — — — Ap I 4^a
Eusgor. § 3 — — — VIII 14^c
Nicocl. § 59 — — — VIII 34^a
 — § 61 — — — III 63^c
Panath. § 63 — — — XVII 18
Isocrates et Epictetus inter se per-
mutantur Ap II 50^a XII 14^a 53^a
 XVII 61^d: et Democrates Ap VIII
 71^d: et Clitarchus Ap III 97^b
Istrus: fr. I exstat apud Ap XVI 69
 fr. 8 — — — XVI 22
 fr. 10 — — — XII 67
 fr. 32 — — — XIV 21
Iulianus: Epist. 59 citatur apud GCL
 III 33 Ap XVI 44^g XVII 43^a
Κάδμος Ap XVI 42
Καινίς Ap IV 19
Καλαός MP II 94
Καλλίος Ap X 43
Καλλιμάχης M VIII 68
Καλλιόπη GCL II 32 Ap X 33^a
Καλλιστρατος Ap XV 32
Καλλιππίδης cursor MP I 87: mimus
 Ap XIII 66
Κάλωσ n. corruptum Ap XIV 17
Καμάρινα M VI 4 Ap XI 94
Κανάη Ap XI 3^b
Καναστραίον Ap II 20
Κίνθαρος Atheniensis proditiōnis da-
 mnatus DV II 97: homo levis GCL
 II 50
Κύρες primi stipendia fecerunt GCM
 III 45 Ap VII 39 XIII 85: fabulas
 inveniunt M V 9: canes sacrificant
 DV II 98: servi Ap VIII 94 XVI
 24: homines pessimi M VII 36.
Καρία Endymionis patria DV II 48:
 per imperatorum multitudinem in-
 felicissima Ap XIV 51.
Καρχηδόνιος M VIII 74
Κάστωρ Ap XVIII 62
Καταβάσιον Ap XVII 30
Κατάνη Ap XIII 93
Καίτρος Ap IX 39
Κεκρονίς Ap I 67

- Κελαιναί** Ap I 58^b X 74
Κελαιναί s. **Μελαιναί** locus in Attica situs Ap III 31, ubi v. n. cr.
Κένταυροι superbi Ap IX 77: imprudentes Ap XII 12 XVI 2
Κίββηρος Ap III 36
Κίρδων DV III 4
Κερκυραίοι Ap IX 69
Κίρκωπες impostores Ephesii DV I 3: homines pessimi DV II 100: deformes A 4 Ap IX 64: Boeoti ex Oechalia Ap VIII 12.
Κερκώπη ann. DV I 3.
Κίσκος Ap IX 70
Κίφαλος Ap XVI 24
Κηφύς Ap XIV 38
Κίλικες homines pessimi DV II 51
Κιλικία haedos optimos gignit DV III 2
Κιλικίων GCM I 5
Κινύρας M VII 100 Ap XVII 17
Κίτος Ap XIV 16^b
Κλεισθρίδας Ap VI 74
Κλεισθίνης Sicyonius Ap XIII 70: n. corruptum Ap XV 52
Κλειτόροιοι M V 16
Κλειώ Ap X 33^b
Κλειογένης Ap III 16
Κλειόλυς MP II 94
Κλειόμβροτος Ap XI 20
Κλειομένης Ap XII 62
Κλειομένης rex Spartanorum Ap XV 59
Κλίτων Ap IX 55
Κλειωνός MP II 94
Κνίδος DV III 5
Κνώδουλος Ap XVIII 30
Κοδρίδας regno pulsi Ap IX 7 XIV 10
Κίδρος vetustissimus DV III 56 M II 49: nobilissimus GCM II 94
Κολοφών calculo suo res decernit GCL II 17 GCM III 91: auro dives M V 27 GCL III 38
Κολοφώνιοι cum Smyrnaeis sese coniungunt Ap XVI 92 M VIII 54: fortissimi M V 23: propter divitias superbi M V 24
Κολωνός Ap XIII 83
Κύων Ap XIV 52
Κόρη Ap II 54
Κόρινθος Pelopis filius MP II 94
Κορίνθιοι M I 32 Ap XV 13: a Megarensibus pulsati Ap VI 17: scorta permulta publice alunt M V 18 26 Ap XIII 60
Κόρινθος DV II 38 M I 50 Ap XIII 9: agrum pinguem possidet DV II 60: felicissima Ap VIII 6^d
Κόροιβος n. cr. Ap VIII 53 X 3 XI 93
Κορδαίος Ap IX 12
Κορδυεύς GCL II 51
Κόττας **Μάξιμος** M V 17
Κόττος Ap IX 98
Κουριάτις Ap III 31
Κουρήτης Ap IX 95
Κρούσα Ap XIV 7
Κρήτες Ap XII 41 61: mentiuntur GCM III 87: dolosi M V 30 VII 35 Ap X 7: callidissimi DV III 41: literarum inventores Ap XVII 89: videntes externum exercitum patriae bellum illaturum foedus inter se ineunt Ap XV 80: homines mali M V 28: **Κρήτες** et **Κουρήτες** conf. Ap IX 95.
Κρήτη Ap praef. §. 1 VI 35 XIV 18 XVIII 67
Κροταίος ditissimus GCL III 15 Ap XVII 17: Aesopi sententiam laudat Ap XI 3: bellandi avidus DV I 42: Cyri inimicus Ap VIII 12: Ephesias litteras recitat Ap XI 29: Solonis sapientiam in ipso mortis discrimine percipit M V 78 MP II 96: filius eius mutus Ap XVI 99.
Κρόβυλος Ap VIII 29
Κρόνος Ap X 11: Deus antiquissimus M VII 41: lapidem pro love devoravit Ap IX 24: a Sardis colitur Ap XV 35
Κρότων MP III 32 Ap XVII 5
Κροτωνιαῖται Sybaritas vincunt Ap XI 31: fortissimi et felicissimi Italico- rum MP II 2
Κτίσιος DV III 43
Κνάνικπος Ap X 52^b
Κυδωνιάτης MP II 75
Κύδων M I 32 Ap XVI 59
Κύζικος Ap IV 73 X 24
Κύκλωπες Ieri M V 44
Κύκλωψ Ap X 20^a
Κύκνος Ap XVI 25
Κυλάβρας Ap XVII 79 c. n. cr.
Κύλανθος Ap X 53
Κύλων Ap X 19
Κυμαίοι Ap XII 84
Κύμη Ap IV 99
Κυνοσαργίς GCL II 56 Ap II 1 VI 66
Κυνόσορος MP II 94
Κύντων Ap VII 99
Κύπρος Ap IV 100
Κυρηναίοι Batto silphium dederunt M II 71 Ap XV 49
Κυρήνη meretrix Ap VI 41
Κύρνος Ap X 21
Κύρος Croesum vincit DV I 42 Ap

- VIII 12: certamen instituit Ap XVII 81
 Κῶος Ap X 35 XVIII 26^a
 Callimachus: Ep I afferit in n. cr. Ap XVI 55
 Ep. 26, 2 — Ap XVI 44^f
 Ep. 26, 3 — XVIII 59^a
 fr. 93 — praef. §. 5
 fr. 115 — VII 88^c
 fr. 116 — VII 38^b
 fr. 146 — I 27^c
 fr. 179 — I 40^a
ἰν νομίμοις βαρβαρικοῖς — XVII 79
 Callisthenes *ἰν μεταμορφώσεων β* Ap I 58^b
Περσικῶν β Ap XV 33
 Cantharus *Μηδίας* Ap III 71
 Carcius Ap XVIII 8g: *Τηρετ* Ap IV 11c
 Cato ann. ad Ap II 64: apophthegma Ap V 98^b: Cato et Bias conf. n. cr. MP I 77: et Moschion n. cr. Ap XIII 63^a
 Caucasus Ap X 65
 Chaeremon tragicus Ap V 77^b XII 66^b: Chaeremon et Philemon conf. Ap IV 89^b, de quo loco cf. Meinekus ad Men. et Philem. Rell. p. 519 et Welckerus tragg. Gr. III p. 1094
 Chamaeleon *ἰν τῷ περὶ οὐρίων* Ap III 60: *ἰν τῷ περὶ Θέονιδος* Ap XIII 42
 Chares Ap V 26^c 53^a
 Charicles: v. Heliodorus.
 Charondas Ap VIII 1^a 74^a 84^a XI 17^a
 Chilon Ap IV 23^c V 24^b 87^a VIII 34^b XVIII 26 MP I 43 III 17
 Chrysippus DV I 62: *ἰν τῷ περὶ χρησμῶν* Ap XII 7
 Chrysostomus Ap VII 9^b
 Cicero Offic. I 2 citatur ab Appraef. §. 2: apophthegma Ap XIV 82
 Cinesias n. cr. Ap XV 89
 Cleaenetus n. cr. Ap V 30^a
 Cleantes MP I 85
 Clearchus DV I 83 MP I 43: fr. 74 exstat Ap XII 7
 Clemens Alexandrinus XII 14^f:
 Paed. I 6 citatur ab Ap V 19^b
 — 19 77 — Ap XI 17^c
 — 19 80 — Ap XI 17^b
 — II 12 122 — Ap XVIII 41^b
 — II 12 128 — Ap IX 2^b
 — III 7 39 — Ap IV 88^a
 — III 9 46 — Ap IV 71^b X 78^a
 — III 12 99 — Ap X 78^b
 Stromm. VI 16 — Ap XIV 94
 Cleobulus Ap III 97^a VIII 6^a
 Clitarchus ann. Ap III 96:
 fr. 31 Geier. habet Ap I 25^a
 fr. 34 — — VII 16^b
 fr. 37 — — III 97^b c
 fr. 39 — — III 96
 fr. 40 — — VIII 42^a
 fr. 41 — — n. cr. MP III 38
 fr. 42 — — Ap XVI 39^a
 fr. 43 — — VI 48ⁱ
 Clitodemus Ap VII 34
 Constantinus Manasses Comp. chr.: Ap XVIII 41^b 59:
 Corax rhetor GCL II 34
 Crantor Ap IX 43
 Crates Atheniensis *περὶ θνητῶν* Ap XVIII 67
 Crates comicus *Γίτιον* fr. VI citatur ab Ap XVII 71:
Λαμικ fr. IV — GCL II 90
 fab. inc. fr. I — Ap XVIII 59^c
 Crates philosophus Ap VIII 13^a X 5 XVII 75
 Cratinus timidus Ap VII 69:
Ἀρχία, fr. 4 — VI 20
 Chiron. fr. 19 — XI 27
 Drapet. fr. 4 — IX 28
 — fr. 7 — n. cr. Ap XII 85
 — fr. 12 — n. cr. GCL II 91
Νόμ., fr. 3 — Ap II 17
Ἰλλούρ., fr. 6 — IV 37
 Pyl. fr. 12 — VIII 35
 Trophon. fr. 3 — XVIII 8^a
 fab. inc. fr. 52 — VIII 7^a
 — fr. 73 — X 57
 — fr. 78 — XII 95
 — fr. 169 — III 29
 Cratinus *ὁ νεώτερος* GCL II 18
 Critias Ap XIII 10^a: fr. 19 habet Ap V 90g.
 Cyrillus Ap XVIII 34^b
Λύκος Ap III 1
Λυδ: Ap III 30
Λαιστργυῶν Ap I 83
Λαιδαίμονια Ap XIII 21
Λαιδαίμονιοι libertatem amant Ap VII 2: senes honorant Ap VII 30: mortem non timent Ap XIII 26: virtutem exercent Ap XIII 96: in pugna vacuis fundis sonitum edunt Ap XIV 53: mulieres non custodiunt Ap X 42: regum imperio utuntur DV I 83: Milesiorum luxuriam valde contemnunt GCL II 82: Messenios servorum loco habent M III 35: servis Helotarum nomen tribunt Ap VI 59: pugnam ad Sagram commissam

- miro modo fama accipiunt M I 84:
a Terpandro auxilium petunt Ap
XI 27: Epimenidis cutem asservant
Ap XVII 14: Atheniensibus Samum
postulantibus morem non gerunt Ap
XIII 5: puerorum choreis eorum
qui apud Thureas ceciderunt me-
moriam celebrant Ap V 68: cho-
rum triplicem in solemnibus ducunt
Ap II 72: quo modo mimos ap-
pellent Ap XIII 66: quo modo oli-
vam silvestrem DV I 71: sermone
singulari utuntur Ap XV 40.
- Λακκαίων* Ap XVIII 26: optimis
viris abundat Ap XV 53: auri fame
delebitur M II 68 Ap VIII 77
- Λακκάδας* MP III 50
- Λίμαχος* ann. Ap II 64: XIII 39^b
- Λαμία* Ap X 44
- Λίμων* Ap VII 23
- Λαοδαμία* MP II 94
- Λύριος* Ap X 45
- Λαύριον* M III 2
- Λεβάνθεια* Ap XVII 30
- Λεβήθριος* DV I 37
- Λευφύριον* Ap VII 70
- Λεοντίος* M I 33
- Λίριος* Ap X 58^a
- Λίρνη* GCM IV 23
- Λίσβιος* Ap XI 27: eorum mores Ap
X 58. 57^a
- Λευκίτας* Ap XIII 41
- Λευκόλοφος* M IV 46
- Λευκόφρις* Ap XVI 25
- Λευκόριον* Ap X 53
- Λεωνίδας* Ap XI 77
- Λίως* Ap X 53
- Λήμνιοι* ab mulieribus interficiuntur
GCM IV 13.
- Λήμνος* GCM I 70 M IV 76 77 Ap I
19: mons ibi ignivomus GCM IV 22
- Ληναία* Ap XVI 4
- Λεβή* Ap XVII 26: ferarum ferax
GCM I 27 GCL II 60: ibi pulchrae
feminae nascuntur Ap X 44
- Λιβία* Epaphi filia Ap XIII 29
- Λίμνη* Ap XI 19
- Λίνδιος* Ap X 71
- Λοκροί* M V 65
- Λυγυίης* Ap V 24 XIII 29: perspicu-
cissimus GCL II 61 M VI 41
- Λύδδα* Ap XV 34
- Λυδία* Cercopum patria DV II 100
- Λυδοί* equitandi peritissimi M VI 28 Ap
XII 66^a: libidinosi GCL II 63: eorum
dialectus Ap IV 89: quid de literarum
inventione statuunt Ap XVII 89
- Λύκειον* Ap II 1
- Λυνία* Ap XVI 24
- Λυκομήδης* Ap III 80
- Λύκος* Dircae maritus Ap III 1
- Λύκος* heros Atheniensis Ap VIII 49
X 93
- Λυκοῦργος* Spartanus Ap I 53 VIII 41.
XIII 68^c
- Λύλλος* M V 77
- Λύσανδρος* n. cr. GCM I 83 Ap VIII
77^d
- Λυσιδίη* MP II 94
- Λυσικράτης* Ap X 97
- Λύσις* M VIII 26
- Λυσιστρατος* Ap X 98
- Λυτιάρης* Ap X 74
- Leucippus*: est Achill. Tat. I 3 ap.
Ap XVII 81^c
I 5 ap. Ap XVII 61^c
I 9 — — XIII 79^{b.c.}
VI 13 — — XVIII 34^c
- Leucon* DV I 33
- Libanius* Ap I 67^g XV 81^d: citatur
T. IV. p. 12 R. ap. Ap XIII 46^c
T. IV. p. 91 R. — — VI 37^b
T. IV. p. 146 R. — — XV 15
- Linus* Ap VII 9^a 59^b XVII 99^a
- Lucianus*: citatur Asin. 18 ap. Ap
VI 93^g
- Dial. Meret.* 3 ap. Ap III 47
- Dial. Mort.* 4, 1 — — III 54^b
— — 11, 4 — — XVI 85^b
— — 17, 2 — — XIV 30^a
- Epir.* 11, 2 — — VI 93^c
- Eunuch.* 2 — — XII 66^c
- Harmon.* 4 — — XVII 66^a
- Hermot.* 28 — — VII 64^a
— 36 — — XIII 15^b
— 68 — — XVI 44^d
— 71 — — DV I 52
— 79 — — Ap XVIII 67^g
- pro Imag. 21 — — XVII 41^a
- Jov. confut.* 2 — — XIII 15^a
- Jov. Frag.* 25 — — Ap XV 19^a
VIII 96
- Merc. Cond.* 12 — — VI 67
— — 17 — — XIII 15ⁱ
— — 35 — — XV 66^a
— — 39 — — XV 20
— — fin. — — IX 19^b
- Piscat.* 34 — — XII 99.
XVII 86^g
- Prometh.* 8 — — VII 48^d
- Pseudolog.* 15 — — XV 19^a
- Saturn. Epist.* 16 — — DV II 89
- Timon.* 20 — — Ap XIII 15^b
— 57 — — XII 66^d

- permutatus cum Pallada n. cr. Ap V 41e
 Lucius Tarrhaeus Appraef. §. 5.
 Lycophron Ap XV 41 XVI 40: extat
 Cass. 793 apud Ap XV 81g
 Lycurgus Atheniensis fr. 71 extat
 apud Ap VII 12
 fr. 97 ap. Ap VIII 34e
 fr. 98 — — V 92a
 fr. 99 — — XIII 13i
 fr. 100 — — XIII 68a
 Lycus Ap X 45
 Lysias Ap XVI 44b VII 13: citatur
 κατά Ανδροκίανος ab Ap III 78
 περί τῆς ἀθλησίως — — II 56:
 bovem in Athenarum arce dedica-
 vit GCL I 70: Lysias et Lysanias
 conf. n. cr. ad GCL I. c.
 Lysimachus Ap XV 32
 Μίγγητες Ap II 70 XVI 8
 Μακρυίς Ap XI 3a
 Μακρία Ap IV 72
 Μακεδόνες M I 31
 Μάκιστος MP II 94
 Μανδράβουλος GCM III 50
 Μάνδρων M III 45
 Μαραθῶν MV 85 Ap XIII 27 XVI 69
 Μαρσίτης Ap XI 7
 Μάρδαρις Ap VI 54
 Μαρδώνιος Ap XIII 91
 Μαρσῦς Ap XI 6
 Μεγαλῆς Ap XIII 70
 Μεγαρίτες Ap V 29: Corinthios ex Me-
 garis eiciunt Ap VI 17: faceti Me-
 XI 54: lacrimas fundunt M V 87
 Μιδοντες Ap II 70
 Μιδώνη Ap II 20
 Μελαιναί n. cr. Ap III 31
 Μελάμπυγος GCL II 73 M V 82
 Μελανίων Ap XI 18
 Μελετιδης n. cr. Ap VIII 53
 Μίλητος Ap VII 11
 Μελπομένη Ap X 33b
 Μίμπος GCL I 86
 Μιμπίται Ap XVII 82
 Μενίλιος MP I 30 II 94
 Μίροψ MP II 82
 Μιθήα M VIII 34
 Μισοήνη Ap X 43a M III 35
 Μεταπόντιος Ap XVII 87
 Μιτίλλος Ap XV 72
 Μήθεια Ap I 60 X 65
 Μήθοι Ap XI 43 XV 91
 Μηλικῆς Ap II 70 DV III 76
 Μήλοι Ap X 70
 Μήοτρα Ap XI 21
 Μίδας Ap I 58b: auscultatores habuit
 Ap XI 65: ditissimus GCL III 15
 M VIII 45 Ap XI 67 XVII 17
 Μίλησιος luxuriae dediti GCL II 82:
 voraces Ap X 38: quondam strenui
 GCM III 63: primi mercede auxi-
 lia in bello tulerunt Ap XIII 85
 Μίλητος prodita et eversa M I 6 Ap
 XIII 85
 Μιλτιάδης Ap XIII 27, n. cr. VII 88
 Μίνδαρος M IV 9
 Μινώταυρος Ap XIV 18 XVIII 67
 Μολοσίδαι Ap XIII 54
 Μολοττοί Ap V 1
 Μόρυχος M VI 8 MP III 25
 Μόσχος citharoedus malus Ap XI 74
 Μούνηχος Ap VII 10
 Μούσαι Ap X 33b: GCL I 24 M II
 65 III 83 VI 60 Ap XI 28 XVI 36
 MP I 90
 Μυκήναι MP II 86
 Μίκονος Ap XI 79 80 GCL III 1
 Μίς DV I 72
 Μίσιλλος MP II 27
 Μισοί DV II 47 GCM V 16 Ap VIII 1:
 depraedati DV III 16
 Macandrius ann. M IV 70
 Marcus Antoninus Ap III 68 MP
 II 37
 Maximus Tyrius:
 Diss. 2, 3 assertur ab Ap X 61
 — 8, 5 — — X 17
 — 11, 1 — — X 167
 — 12, 2 — — V 35
 — 12, 3 — — X 4
 — 21, 4 — — IV 34
 — 35, 4 — — XVIII 48
 Menander comicus M IV 40 Ap
 X 33b:
 Adolph. fr. 8 citat Ap VII 88a
 Αντιθ. fr. 4 — — II 12
 — fr. 5 — — III 70. 71
 Andr. fr. 2 — — XII 7
 Androg. fr. 5 — — X 44
 Άνεψ. fr. 2 — — VIII 8a
 αἰτόν πενθ. fr. 1 — — M VIII 60
 Caneph. fr. 5 — — Ap I 67
 Carched. fr. 4 — — X 74
 Carin. fr. 2 — — XVIII 59a
 Χήρ. fr. 1 — — GCL I 61
 Colac. fr. 6 — — Ap XIII 15a
 Κυβερρ. fr. 1 — — I 57b
 Έγχερρ. fr. 4 — — GCL I 61
 Έπαγγελ. fr. 4 — — n. cr. Ap VII 74
 Georg. fr. 2 — — Ap VIII 69
 Hydr. fr. 1 — — XVIII 67i
 Hymnid. fr. 1 — — XII 8a
 Leucad. fr. 2 — — XIII 10c

Menander: Leucad. fr. 2 citat Ap XIII 10c

Leucad. fr. 3	—	—	Ap I 38e
NaucI. fr. 5	—	—	XVII 57e
<i>Illoxiov</i> fr. 1, 8	—	—	MP II 38
— fr. 9	—	—	Ap I 38c
inc. fab. fr. 5	—	—	III 64c
— 10	—	—	XII 73a
— 26	—	—	XIII 82b
— 45	—	—	XIII 13a
— 60	—	—	XVII 61a
— 67	—	—	III 1a
— 68	—	—	I 34c
— 83	—	—	XVIII 7e
— 85	—	—	XIII 51t
— 92	—	—	XIII 39m
— 93	—	—	V 92b
— 94	—	—	XIII 7c
— 95	—	—	VI 59b
— 102	—	—	V 26a
— 114	—	—	VIII 96e
— 116	—	—	III 22a
— 122	—	—	VII 56a
— 143	—	—	XVIII 41e
— 194b	—	—	II 53b
— 197	—	—	VII 98c
— 198	—	—	XIII 51q
— 214	—	—	DVI 59 Ap II 27 VIII 91l
— 259	—	—	Ap XVIII 4c
— 266	—	—	VIII 42b
— 271	—	—	VIII 62a
— 276	—	—	III 63b
— 281	—	—	III 1c
— 284	—	—	X 52a
— 288	—	—	XIII 63c
— 472	—	—	DV I 39
Monost. vs. 8	—	—	Ap III 8
— 11	—	—	I 27b
— 74	—	—	IV 97e
— 108	—	—	V 29b
— 112	—	—	V 56e
— 164	—	—	VIII 21a
— 179	—	—	VII 98c
— 190	—	—	DVII 81
— 195	—	—	Ap VIII 34i
— 231	—	—	M IV 61
— 247	—	—	Ap VIII 89b
— 249	—	—	VIII 91h III 8
— 251	—	—	VIII 89c
— 255	—	—	VIII 89a
— 256	—	—	IX 19d
— 270	—	—	IX 19c
— 274	—	—	IX 20a
— 276	—	—	X 8a
— 292	—	—	M IV 87

Menander: Monost. vs. 310 citat Ap X 68a

Monost. vs. 313	—	—	Ap X 76a
— 315	—	—	X 76b
— 321	—	—	X 73a
— 325	—	—	X 77b
— 332	—	—	XI 71d
— 352	—	—	XI 71a
— 358	—	—	M V 89
— 372	—	—	Ap XII 14h
— 393	—	—	XII 22a
— 401	—	—	XII 21d
— 421	—	—	XII 70a
— 425	—	—	XII 81a
— 459	—	—	XIII 86e
— 502	—	—	XVII 45a
— 506	—	—	M VIII 46 Ap XVII 20g
— 519	—	—	Ap XVII 48c
— 528	—	—	XVII 86b
— 540	—	—	XVIII 19a
— 549	—	—	XVIII 54b
— 584	—	—	XVI 91a
— 674	—	—	X 76c
— 694	—	—	XII 97b
— 709	—	—	XV 30c
— 724	—	—	MP III 22
— 725	—	—	Ap XVIII 66g
— 750	—	—	XVIII 11b
Menander cum Aeschilo permutatus Ap VIII 89k: cum Euripide Ap V 78g VI 67b: cum Sophocle VIII 89c XII 14b XIII 36a XVIII 62a: cum Theocrito Ap VIII 91i.			
Menander: [?] Ap XII 87a.			
Metopus MP I 24 III 41			
Metrodorus Ap XI 98c			
Mimnermus: fr. 1 exstat apud Ap XVI 61c			
fr. 6 exstat apud Ap I 60b			
fr. 19 — — V 92c			
Mnaseas Ap XV 14			
Morsimus Ap VIII 57			
Moschion Ap V 90f VII 48b 59i: fr. 7 citat Ap VIII 58b			
fr. 14 — — II 70a			
fr. 15 — — XVII 61e			
fr. 17 — — V 29a			
Moschion et Cato conf. Ap XIII 63a: et Euripides Ap VIII 78a			
Moschopulus Ap XV 38			
Musonius Ap I 60a III 1b XIII 39a			
Myllus Ap XI 85			
Myrsilus Ap X 65			
<i>Νάρνακος</i> M II 23 VIII 4			
<i>Ναξος</i> Ap X 99			
<i>Νάρκισσος</i> GCL II 96			

- Ναύπαιτος* a Philippo capta GCL III 28
Νίμεις M I 28 Ap VIII 60 c. d. MP II 76
Νεοκλείδης Ap XI 97 99
Νηλεΐς Ap XVI 44
Νίβας Ap XIII 13
Νικησίαις Ap XV 89
Νικίας Ap X 70
Νικίππη MP II 94
Νικόστρατος M III 46
Νίκων Ap XII 44
Νίτος Ap XV 33
Νιόβη Ap XII 11 MP II 94
Νομῆς Ap XIII 36
Νουμήσιος DV I 96 M VII 90
Νυκτεΐς Ap III 1
Νύμφαι GCL II 96
Nicarchus Ap VI 39
Nicocles Ap V 98^a
Nicolaus Damascenus Ap VIII 96^c
Nonnus p. 131 exscriptus ab Ap XV 53
 143 — — Ap XVII 78
 145 — — XV 85
 154 — — XVI 56
 162 — — XVI 81
 171 — — VII 60. XVI 76
Ξάνθος Ap III 31
Ξάνθος vir sapientissimus ann. Ap XI 40
Ξέρξης Ap X 43 XI 77 XV 91
Ξούθος Ap I 83
Xenagoras Ap IX 64
Xenarchus Sophronis filius Ap XV 24
Xenarchus comicus Ap XVII 20^c
Xenocrates MP III 18
Xenophanes Ap XIII 63: citatur
 fr. 6 apud Ap II 50^c
 fr. 7 — — VIII 42^r
 cum Orpheo confus. Ap II 50^c
Xenophon Ap XII 74^d XVII 46^b:
 citatur
 Anab. VII 6 ab Ap II 52^a
 Cyp. VII 5 — — XIII 39: 51.
 — VIII 3 — — XVII 81
 περί πικρίας 8 — MP II 29
 Memor. III 3 — Ap VII 16^a
 — IV 4 — — VI 8^d
 Reip. Lac. 4 — — XIII 10^b:
 Xenophon et Thales confund. Ap II
 52^a: et Plato Ap XII 74^b
Ὀδυσσεύς Ap III 60 VIII 12: astutus
 M VI 20: Diomedem gladio trans-
 figere vult Ap VI 15: Troiam equo
 expugnat Ap XIV 56: apud Cyclo-
 pem versatur Ap XII 52
Ὀιδίπους DV I 67 M VI 24 Ap III 1
Ὀϊνᾶτος Ap XII 50 XIV 19
Ὀϊνᾶτος δαίμων Ap XII 45
Ὀινῆς Ap VII 69
Ὀινόμαος DV III 13
Ὀιχαλία n. cr. Ap VIII 12
Ὀλυμπία DV I 72 Ap XIII 29
Ὀλυμπίαις Ap XV 74
Ὀλύμπιοι Ap XVII 28 XVIII 41
Ὀλύμπιος Ap XII 64
Ὀμοκωΐα Ap XII 67
Ὀμφάλη M III 11 Ap XII 74
Ὀντιον ὕψος Ap XV 18
Ὀροσευλία Ap XII 91^b
Ὀρόστρης Agamemnonis filius Ap XIII 54
Ὀρόστρης Atheniensis Ap XII 99
Ὀρχομένη MP II 94
Ὀρχόμενος MP II 94
Ὀσέγγης Ap XIV 82
Ὀύρανία Ap X 33^b
Ὀύρανός MP II 57
Obrimus Ap VIII 1^b: v. Ombrimus.
Olympias Ap II 52^c
Olympiodorus Ap XVII 54
Ombrimus Ap I 38^a
Oppianus Ap III 60^c
Oracula data ab Pythia Ap I 93
 XVIII 57^c: Milesiis Ap VI 93^b:
 Gephyraeis Ap VI 33: Myscello
 MP II 27: Lycurgo Spartano Ap
 VIII 46^a: Polycrati Samio Ap XV 9:
 Cypselo Corinthio Ap XII 65^a:
 Glaucō Spartano Ap II 84^a: Phi-
 lippo Macedoni M II 29: Telepho
 MP II 28: Amyri Sybaritae Ap II 60:
 add. Oraculum Jasoni datum M VII
 11: Aeginetis Ap I 98 DV I 27:
 Atheniensibus Ap X 69: XI 34:
 X 22: Boeotis Ap VII 96: Chiloni
 Lacedaemonio MP I 43: Corinthiis
 Ap XIII 93: Graecis Ap VIII 1:
 Lacedaemoniis MP II 94: Midae Ap
 I 58^b: Polycrati Thebano Ap XIII
 91: Rhodiis Ap XV 25: Spartanis
 M II 68: Ap I 29: XI 27: Syba-
 ritis Ap XII 74: ignoto homini Ap
 XV 79.
Orpheus Ap X 53: musicus Ap XVI
 56: ab arboribus amatus Ap IX 49:
 in Pieria moritur DV I 37: citatur
 fr. XI ab Ap VIII 30^b:
 cum Xenophane permutatus Ap II 50^c
Παγασηνικός κόλπος Ap VII 96
Παλαιστήνη Ap XV 34
Παλλάδιον Ap VII 34
Παλλήνη Ap II 20
Πάμφιλος artem pictoriam invenit Ap
 III 60^c
Πάμφιλος Atheniensis Ap XIV 4
Παναθήναια Ap XI 75 XIV 6

- Πίνδροςος* Ap XVII 89
Πινδώρα Ap XIV 7
Πινίδης Ap XIV 11
Πιπιανός Ap III 60c
Πιράλος Ap XV 31
Παρθενόπη Ap XVI 19
Πάρσι promissis non stant M II 9
Πάριον M VI 22
Πάρης Ap VII 70
Πάντος Ap XVI 88
Παφιάσιος Ap XIII 42
Πάσης Ap XVII 6
Πατακίων Ap XIV 13
Πατροκλῆς avarus Ap XIII 100: *Πατροκλῆς et Προκλῆς* conf. n. cr. Ap X 58a
Πάτροκλος Menoetii filius Ap XIV 8
Παυσανίας M III 100 Ap X 12
Παυσανίας Philippi percussor Ap IX 83
Παύσων Ap XIV 2
Περαμύς Ap XVI 86
Περίθους Ap III 36 XIV 19
Πείσανδρος Ap XIV 14
Πεισιστρατος Ap VII 17. 70 XVII 8 MP I 76
Πελίας Ap X 77
Πελλήνη n. cr. Ap XIV 16
Πέλοψ DV III 13 MP II 94
Περγαμος Ap XI 36
Περδῆ Daedali filia Ap XIV 17
Περδῆ MP III 21
Περίανδρος medicus Ap II 80
Περίανδρος tyrannus GCL III 30 Ap XIII 9: eius apophthegma MP I 93
Περίβοια Ap I 83
Περισοΐδας Ap XIV 19
Περικλῆς M III 62 Ap VI 74: eius dictum Ap XI 31a
Περικλῆμενος Ap III 31
Περίφαιβοί Ap II 70
Πέρσαι Ap VI 19 VIII 39: parce sacrificanti M VI 43: cum Scythis bellum gerunt M VIII 22: ebrii Ap XII 49
Περσεύς DV I 16 Ap V 24 58 XIII 29
Περσιφόνη Ap III 36
Πήγασος Ap XIV 28 XVIII 24
Πιρία DV I 37
Πιθηκούς Ap IX 64
Πίλατος Ap IV 88
Πισα n. cr. DV I 72
Πισιδία Ap IV 11c
Πιπθεύς MP II 94
Πλευστήνης Ap XV 52 MP II 94
Πλουτώ Ap XVI 16 MP II 94
Πολύγνωτος ann. M IV 63 MP II 66
Πολυδεύης Ap XVIII 62
Πολύβος Ap XIII 68b
Πολυκράτης Thebanus Ap XIII 91
Πολυκράτης Samiorum tyrannus Ap XV 9: dicrota invenit Ap XV 32
Πολύμνια Ap X 33b
Πολύφημος Ap III 60 XII 52
Πομφολύγη Ap XVI 19
Πονηρόπολις Ap VI 35
Ποσειδών DV I 99 Ap VI 75 XIV 22 XVI 22 25
Πούθια n. cr. Ap XV 10
Πραξιτέλης GCM III 64
Προτος Ap V 24 XIII 29
Προκλίδης Ap XVII 23
Προκλῆς n. cr. Ap X 58a
Προκλῆς Spartanus DV I 83
Πρόκρις Ap XIV 7 XVI 42
Πρόμερος M VII 43
Προμήθιον M VIII 6
Πρόνομος Ap I 19
Πρωτογένεια Ap XIV 7
Πτολεμαῖος ann. GCL II 78: Ap XVII 2
Πτολεμαῖς Ap XV 3
Πυανΐψια Ap XVIII 67
Πύθια Ap XV 9. 10
Πυθία Ap XV 68 XVII 8
Πύθιον Ap VII 17
Πυθώ Ap IV 36 XV 10 M VII 46
Πύθων Ap VI 46
Πυλάδης Ap XIII 54
Πύρρανδρος Ap XV 16
Πύρριχος MP II 75
Πύρρος Achilles filius MP II 75
Πύρρος rex Epiri Ap X 16
Πύγων GCM III 38
Palaephatus: citatur c. 1 ab Ap IX 73
 c. 2 — XIII 16
 c. 9 — XII 11
 c. 10 — X 79
 c. 11 — IV 19
 c. 13 — V 80
 c. 19 — XI 57
 c. 20 — IX 98
 c. 21 — XVI 49
 c. 23 — XVIII 68
 c. 24 — XI 21
 c. 25 — XVII 34
 c. 26 — V 47
 c. 27 — V 48
 c. 28 — V 49
 c. 29 — XIV 28
 c. 31 — XI 58
 c. 32 — V 58
 c. 39 — XVII 49
 c. 41 — II 38
 c. 45 — XII 74
 c. 46 — II 53

- Palaephatus:** c.c. 47 ab Ap XVIII 63
c. 48 — — XI 6
c. 49 — — XVII 80
- Palladas:** Anth. Pal. IX 441 citatur ab
Ap IX 24c
X 34 — — — VI 67a
X 58 — — — V 41c
X 95 — — — XI 71b
- Panaetius** Ap praef. §. 2
- Panyasis** ann. Ap VI 1
- Phalaridis** Ep. 53 citat Ap XII 73b
- Phanodemus** Ap VII 34
- Phavorinus** Ap III 29d VIII 12b 42i
- Pherecrates** DV II 85 n. cr. Ap II 53
- Pherecydes philosophus** GCM V 17
- Philemon:** Cataps. fr. 1 citatur ab Ap XIII 93b
Ἐπίδμου fr. 1 — — Ap VIII 42a
Philos. fr. 1 — — — VI 70b
Pteryg. fr. 1 — — — XVI 97
fab. inc. fr. 5 — — — XIII 13d
— — fr. 22 — — — I 25b
— — fr. 30 — — — XV 81c
— — fr. 32 — — — IX 28
— — fr. 44 — — — I 27b
— — fr. 47 — — — VI 48a
— — fr. 62 — — — MP II 63
— — fr. 64 — — — Ap VIII 5a
— — fr. 69, 2 — — — VIII 41a
— — fr. 95 — — — XV 38
— — fr. 103 — — — I 57a
— — fr. 107 — — — V 13a
— — fr. 110 — — — XII 14a
- Philemon et Menander** conf. ann. DV II 45; et *Philistion* ann. Ap VI 44c
- Philetas:** fr. 5 habet Ap IV 23c
fr. 10 — — — VI 95b
fr. 26 — — — I 38a
fr. 29 — — — IV 97b
- Philippides** n. cr. Ap XII 55a
- Philiscus** Ap VI 51b XIII 39c
- Philistion** Ap VI 44c
- Philochorus:** fr. 57 exstat apud Ap XV 39
fr. 69 — — — Ap XVII 23
fr. 157 — — — XVI 69
fr. 177 — — — XVI 34
fr. 180 — — — II 20
fr. 192 — — — VI 46
- Philon:** loci e T. led. Mang. exstant in Ap XIV 94
e T. II — — in Ap IV 23r VII 59a 82 XIII 65a XIV 15: fragmenta inveniuntur apud Ap I 38a III 29b 60: V 24b 41b VI 48a 94a XI 17a
- MP III 23 36:** *Philonis et Plutarchi nomina confusa* Ap VIII 77c
- Philonides** ann. Ap III 30 64a XIII 39a XVII 66c
- Philostratus** Ap V 16c XVIII 34:
- Philoxenus** Ap VI 68 XVII 5: ann. Ap III 61
- Phocylides** ann. Ap VI 1: fr. I habet Ap X 58a:
π. ρουθερ. 30 — — XVIII 41a
— — 48 — — XI 53a
— — 78 — — MP I 59
— — 130 — — Ap IV 89a
- Phrynis** Ap XI 38
- Pindarus poeseos lyricae princeps** Ap X 33b: citatur
Ol. I 64 ab Ap VI 70a
— II 16 — — XIII 49a
— II 33 — — XV 25a
— IV 18 — — VII 95
— V 23 — — XVII 48b
— VI 91 — — V 51a
Pyth. II 34 — — XVIII 34a
— III 104 — — MP I 10
— IX 78 — — Ap XII 31c
Nem. VII 17 — — XV 59a
Isthm. I 2 — — M IV 98
— V 7 — — Ap VI 50a
fr. 130 — — — V 52a
fr. 217 — — — XIII 7
fr. 226 — — — M VIII 5
fr. 276 — — — Ap II 91
epigr. in *Hesiodum* — — XVIII 12b
- Pisander** Ap XIII 39c
- Pisides:** v. *Georgius*.
- Pittacus de duabus mulieribus iudicat** Ap XVI 55: magistratu se abdicat GCL III 30: eius apophthegmata Ap III 45a XII 42c XVIII 7. 53a MP II 59
- Plato comicus:** Adon. fr. 2 habet Ap VI 66a
Phaon. fr. 4 — — — V 50
Pisand. fr. 7 — — — III 73
οὐκ ἐστὶν fr. 2 — — ann. DV I 29
Xant. fr. 1 — — Ap XVIII 8c
— fr. 2 — — — XVI 40
- Plato philosophus in Academia docet** Ap II 1:
Alcib. I 1, 120 B citat Ap II 83
Anth. Pal. VII 660 — — — IV 12a
— — VII 670 — — — IV 12a
Charm. 165 A — — GCL II 18
Conviv. 195 B — — Ap XII 74a
— 217 E — — — II 70
Cratyl. 421 D — — GCL I 11

Plato: Epist. 4, 321 B citat Ap VIII 42^a
 — 8, 354 E — — VI 35;
 Eryx. 397 E — — XII 97^a
 Euthyph. 14 D — GCL II 86
 Lachet. 197 C — Ap I 67
 Legg. 1, 631 C — — XVII 48^c
 — 2, 660 A — — XV 15
 — 3, 690 E — — XII 9^c
 — 3, 701 C — — III 54
 — 4, 704 A — — II 23
 — 4, 709 B — — XIII 13^r
 — 4, 709 B — — VIII 89^f
 — 5, 728 A — — III 63^d
 — 5, 730 D — — XII 74^g
 — 5, 731 E — MP III 30
 — 5, 743 C — Ap XVIII 66^r
 — 6, 765 E — — XIII 99^e
 — 6, 762 E — — XII 74^b
 — 6, 773 C — — XI 98^f
 — 7, 808 B — — IX 20^c
 — 7, 808 B — n.cr. MP III 34
 — 7, 808 C — Ap VI 48^c
 — 9, 854 C — — XV 95^c
 — 10, 887 B — — XVIII 67^e
 — 11, 930 E — — V 58^a
 Lysid. 214 D — MP II 39
 Menex. 246 E — Ap XIII 99^b
 Phaedr. 230 A — — IV 23^a
 — 241 B — GCL II 93 Ap
 XIII 3
 — 242 B — — II 94
 — 264 C — Ap II 2
 — 272 B — — XVIII 34^g
 Phileb. 14 E — GCL II 91
 — 56 E — Ap XVI 40
 Reip. 3, 388 E — — XIII 41^b
 — 5, 450 B — GCL III 39
 — 6, 495 E — Ap III 60^d
 — 7, 537 B — MP III 34
 — 9, 583 B — Ap XVII 28
 — 10, 617 E — — XVII 54
 Sophist. 252 C — — VI 46
 Theaet. 146 A — — XII 83^a
 — 146 A — MP I 34
 — 146 B — Ap XVII 46^a
 — 164 D — GCL II 90
 — 200 E — — II 92
 Theag. 122 B — — IX 19^a
 Tim. 25 D — Ap VII 12:
 loci dabii Ap VII 48: VIII 34^b X
 96^a XVI 99^b: Platonis et Socratis
 nomina confusa Ap XII 65^b.
 Plutarchus de adul. et am. discrim.
 5 citatur in MP II 49
 de amic. multit. 4 — — XIII 51^c
 Apophthegmata:
 Agathocl. 1 — Ap XVI 70

Plutarchus:
 Apophthegmata:
 Agesil. 3 citat Ap XV 57
 — 6 — — XIII 62
 — 8 — — IX 22
 — 57 — — XIII 66
 Alcib. 5, 6 — — VII 53
 Archel. 3 — — XVII 42
 — 4 — — XV 67
 Archid. 1 — — XVIII 57^s
 — 2, 3 — — I 9
 — 3 — — II 80
 — 9 — — XIV 80
 Argileon. 1 — — XIV 55
 Brasid. 3 — — V 16
 Caesar. Aug. 12 — — I 98
 Callier. 5 — — VIII 55
 — 6 — — XIII 26
 Caton. 8 — — V 98^b
 Chabr. 4 — — XVII 93
 Charill. 2 — — XV 93
 Cleombr. 1 — — XI 20
 Cleom. 6 — — XV 59
 — 7 — — XV 98
 — 8 — — XV 76
 Cicer. 4 — — XIV 82
 Cyri 3 — — IV 96
 Damatr. 1 — — XIII 21
 Darii 4 — — X 14
 Dercyll. 1 — — VI 58
 Dionys. 12 — — XVII 92
 Eudamid. 1 — — III 77
 — 5 — — XVI 5
 — 6 — — XI 14
 Fab. Maxim. 2 — — XVIII 22
 Fabric. 2 — — XIII 56
 — 4 — — X 16
 Gorg. in Lycurg. 13 — — XI 78
 incert. Lacaen. 1 — — XIII 21
 — 9 — — IX 54
 — 15 — — VIII 71
 — 20 — — XVIII 69
 incert. Laced. 1 — — XV 98
 — 13 — — XIII 6
 — 17 — — XII 10
 — 20 — — XV 90
 — 32 — — X 13
 — 44 — — VI 76
 — 52 — — XIII 96
 — 66 — — XIV 27
 — 67 — — XIII 41
 Iphicr. 5 — — XVII 15
 Labot. 1 — — XVI 73
 Leonid. 11 — — XI 77
 Lycurg. 5 — — I 53
 Lysand. 3 — — XII 95
 Pausan. 5 — — X 12

- Plutarchus:**
Apophthegmata:
 Pericl. 3 citat Ap XI 31^a
 Philopoem. 5 — — XIII 28
 Phocion. 6 — — VII 14
 — 16 — — XIII 28
 Pisistr. 3 — — II 81
 Pomp. 5 — — XIV 35
 Semiram. 1 — — XI 41
 Sullae 1 — — XV 72
 Themist. 1 — — XIII 27
 — 1 — — XI 5
 Timoth. 3 — — XIII 51
 Consol. ad Apoll. 20 — — XII 20
 de Educat. Liber. 4 — — VIII 57^a
 — — 5 — — XVIII 67^a
 — — 8 — — MP II 61
 — — 16 — — Ap VI 37^a
 — — 17 — — MP II 9 10
 — — 13 17
 de *si* delph. 1 — — Ap XIII 151
 de Garrul. 22 — — MPI 29 Ap
 XII 94^b
 Instit. Lacon. 29 — — Ap XV 29
 — — 39 — — XVI 78
 non posse suav. vivi
 sec. Epicur. 3 — — III 2^c
 Plac. Philos. I 9 — — XVII 53^b
 — — 110 — — VIII 100^c
 Praec. Coniug. 17 — — II 100^c
 — — 20 — — XII 97^g
 — — 23 — — XV 74
 — — 46 — — X 90
 ad Princ. inerud. 3 — — II 84^b
 — — 6 — — VIII 42^c
 XII 92^a
 qua quis rat. se ipse
 sine invid. laud. 3 — — XVII 20^c
 de sanit. tuend. 7 — — VIII 17^a
 de sent. prof. in virt. 2 — — XIV
 88^a
 Sympos. Quaest. IV 6 2 — — XII
 52^a
 — — VII 4 6 — — IX 2^a
 de vir. corpor. fr. 24 — — VIII 41^a
 Vit. Themist. 5 — — XIII 19
 fr. 2 — — MP II 1 Ap XI 98^c
 fr. 12 — — Ap XII 31^a
 fr. 18 — — XI 50
 fr. 20 — — XIII 51^a
 fr. 21 — — XII 53^d XVIII 44^a
 fr. 22 — — II 70^c VII 59^a
 fr. 29 — — XVIII 8^a
 fr. 32 — — VIII 91^b
 fr. 35 — — XIII 13^a
 fr. 36 — — VIII 77^c
 fr. 40 — — XII 53^b
- Plutarchus: fr. 41 citat Ap XII 53^c**
 fr. 50 — — IX 10
 fr. 54 — — I 67^c
 fr. 57 — — XIII 51^a
 fr. 64 — — VIII 59^g 71^a
 fr. 65 — — IV 23^a
 fr. 66 — — VII 48^c
 fr. 68 — — XII 14^g
 fr. 72 — — I 83^a
 fragmenta dubia sunt apud Ap V
 53^a VI 94^a VIII 59^c XII 53^c XVII
 46^a: Plutarchus cum Epicuro et
 Isocrate commutatus Ap XIII 51^c:
 cum Demophilo Ap XIII 79^a
 Polemon Ap XV 87^c: fr. 35 habet
 Ap XVI 24
 Polyzelus ann. DV III 40
 Porphyrius Ap XIII 131: ex epist.
 ad Marc. 34 affert Ap XVIII 59^c:
 ex Eusebio — Ap XVIII 57^c: ex
 Stobaeo — Ap VI 49^a VIII 71^c
 Posidippus n. cr. Ap XVII 53^a:
 XVIII 59^a
 Praxilla Ap VIII 53
 Procopius Ap IV 51^b MP II 16
 Prodicus Ap XIV 76
 Proxenus *iv* *Ἡλικιωτικὸς* Ap X 45
 Pythagoras Samius cum Pherecyde
 colloquitur GCM V 17: ex Stobaeo
 sententiae afferuntur ab Ap II 53^a-
 VII 9^a VIII 34^c 69^b 89^g XII 21^c
 XIII 93. XVI 27^a XVII 86^c MP I
 73 III 46: symbola ab Ap V 24^a
 VII 9. 24^a MP I 58 II 5 9 10 13
 17: add. ann. DV I 83 II 94 III
 31: permutatur cum Demophilo Ap
 VIII 41^b: cum Basilio Ap XVIII 59^b
 Pythagoras Rhodius Ap VIII 42^a
 Pythagoras cum Aristoclea con-
 cumbit Ap XV 88
Ῥαδύμανθος DV III 74 M VII 49
Ῥαυνοῦς MP II 77
Ῥία Ap I 19^a II 53
Ῥηγῖνοι timidi sunt Ap X 41 XV 24
Ῥήρος spurios arguit Ap XIII 1^b
Ῥόδοιοι peritissimi gubernatores Ap
 VIII 56: Minervae Lindiae sacrifi-
 cant DV III 72 M VII 53 Ap XV
 23: colossium timent GCL II 78
Ῥόδος GCM I 86 Ap VIII 100
Ῥοδῶπις Ap III 43
Ῥομαῖοι Ap praef. §. 8
Ῥώμη Ap XIII 65
Ῥώρη M I 84
Σαλευμενῆς Ap XV 31
Σάμιοι luxuriosi M VII 55: ebriosi
 M VIII 2: ab Atheniensibus notis

- compungantur M VIII 3 Ap XV 32 XVI 14
- Σύμος* laudatur Ap V 19: Sylosonti traditur MP II 90: a Lacedaemoniis occupatur Ap XIII 5
- Σαρδανάπαλλος* Ap XIII 89 XV 33: mollis et luxuriosus M VII 57
- Σαρδά* excellentibus et intensi coloris purpuris clara Ap IV 74
- Σαρδάροι* senes et captivos Saturno immolant Ap XV 35
- Σύρων* rei nauticae addictissimus Ap XV 34
- Σειρήνες* Ap XV 38
- Σίλη* Ap IV 11c
- Σίλλος* Ap XV 41
- Σιμίραμης* Ap XI 41 XVI 43
- Σίριφος* DV I 98 Ap XVI 23
- Σιβύλλα* M VII 61
- Σίδη* DV III 52
- Σικελία* M I 33 VIII 6 Ap XVI 75
- Σικελοί* M VII 64 Ap XIII 6: dissoluti Ap XV 48: fures M VI 52 VII 65
- Σικυών* DV II 60
- Σικυώνιος* M VII 62 63
- Σίλλος* n. cr. Ap VIII 12
- Σιλυάμ* M VIII 84
- Σίμων* Ap XII 44
- Σινώπη* Ap XV 50
- Σισυφος* M VI 20
- Σπείδαρος* Ap XV 53
- Συκίων* Ap XIII 65
- Σικωνάτος* M VI 51
- Σύδωμ* M VIII 52 Ap XIII 7 MP I 90: Dario quale responsum dederint M VIII 22 Ap VIII 39: merum bibant M IV 1: dies felices numerant M VIII 21 MP II 19: supplicamenta quae adhibent qualia sint Ap VII 75
- Συνθία* deserta M VII 66 Ap XV 54
- Συύλλα* Ap XVI 49
- Συύρος* M II 43 DV I 98
- Σκώλος* Ap VI 81 VII 48a
- Σμυρναίος* Ap XVI 92
- Σπύργη* MP II 86: v. Lacedaemon.
- Σπίνθαρος* Ap XVII 100
- Στρατόνικος* ann. Ap VI 70b
- Συβαρταί* impii Ap II 60: viaviraces Ap XI 31: gloriosi M XII 87: molliter saltant ann. M VII 92
- Σύλλας* Ap XV 72
- Συλοσών* MP II 90
- Συρμικουσας* Ap XVII 5
- Συρμικουσαι* ditissimi M IV 59: molles M VII 92
- Σίροι* homines pessimi Ap XI 42 XV 71
- Σπερδόνιος* Ap XIV 7
- Σφήντιος* M VII 93
- Σπίγξ* GCM II 46 Ap XI 15
- Sappho* Phaonem amat Ap XVII 80: exstat
fr. 24 apud Ap V 98c
fr. 27 — — II 52a
fr. 37 — — VIII 68a
fr. 40 — — DV III 25
fr. 44 — — Ap XVII 76a
- Scammon* Ap XVII 89
- Scholl.* ad Aphthon. afferuntur in n. cr. Ap XVII 78
- Sclerias* MP II 62
- Scolium* Ap VII 70
- Serinus* Ap VIII 49a
- Simeon* Metaphrastes ann. DV I 96
- Simonides* Amorginus: affertur
fr. 3 apud Ap XIII 86b
fr. 5 — — XI 98c
fr. 6 — — V 77c
- Simonides* Ceus: laudatur fr. 18, 8 apud Ap II 20
fr. 28 apud Ap XIV 18
fr. 42 — — XVII 48a
fr. 107 — — VII 97
fr. 109 — — VII 57a
fr. 110 — — XIII 94
fr. 198 — — VII 9a
- Socrates* Chaerephontem fratri reconciliat Ap XVIII 75: per animalia iurat Ap XV 17: de Amaltheae cornu explicat ann. GCL I, 8 Ap II 53: contra accusatores se defendit Ap VII 11: sententiae leguntur apud Ap I 67b 83b II 98c V 53d VII 16a VIII 100a XII 68-70a XIII 13a 51- 99r XVIII 34a MP III 11 37: apophthegmata Ap VIII 100a XV 95c: nomina Socratis et Demophili confusa Ap VIII 41b: et Democriti Ap I 83c: et Epiceteti Ap VIII 41a: et Lycurgi Ap XIII 68c: et Platonis Ap XII 65b: et Plutarchi Ap I 83c IV 68a VII 59c XIII 51r 68c: et Pythagorae Ap VIII 41b: et Sosicratis Ap I 27c.
- Solomon* Ap XV 61
- Solon* Ap XVI 30: legislator Ap XV 39: apud Croesum versatur Ap XI 3 MP II 96: Pittacum reprehendit GCL III 30: sententiae ann. DV II 10 Ap III 77a IV 1 MP II 91:
fr. 1, 7 habet Ap IX 6b
fr. 7 — — VI 93c
fr. 23 — — XIV 94

- Solon:** fr. 26, 7^{cit.} ann. DV I 84
 fr. 30 — Ap. IV 3:
 apophthegmata GCM III 79 Ap XI
 92 XV 84^a XVIII 4^a
Sopater Ap V 90^a XII 14^a XVIII 16^a
Sophocles dulcia composuit cantica
 M VII 74: citatur
 Aiac. 264 a GCL III 25 Ap XVII 99
 — 295 — Ap V 78^a
 — 362 — VIII 12^a
 — 383 — GCM IV 52
 — 477 — Ap IX 67
 — 786 — XII 23
 — 1022 — MP II 64
 Antig. 89 — Ap XII 32^b VIII 89^a
 — 92 — III 77^b
 — 672 — II 79^a
 — 755 — VI 78
 Elect. 179 — XVIII 41^f
 — 437 — XI 4
 — 969 — VIII 34^f
 Oed. Colon. 395 — GCM II 51
 — 592 — Ap XVIII 59^b
 — 609 — XV 88^b
 — 806 — XVIII 47
 Oed. Tyr. 4 — XII 74^f
 — 371 — GCL III 17
 — 614 — Ap XVIII 41ⁱ
 — 617 — XVII 98^b
 — 961 — MP II 85
 — 1403 — Ap XVIII 56^d
 c. Addend.
 Trach. 1 — X 76^a
 Aiac. Loer. fr. 12 — M VII 76
 Alet. fr. 89 — Ap V 16^b
 — fr. 90 — III 2^a
 Captiv. fr. 52 — VI 46
 Inach. fr. 255 — VI 88^a
 Iphig. fr. 298 — IX 24^b
 Ion. (?) fr. 298 — VII 16^a
 Καμιν. fr. 301 — XIV 17
 Κηδαι. fr. 307 — GCL II 67
 Laocoont. fr. 343 — MP II 24
 Mysor. fr. 358 — Ap XVIII 66^p
 Naupl. fr. 375 — X 5^a
 Philoct. fr. 626 — II 52^c
 Scyr. fr. 500 — XIII 72^b
 Ter. fr. 520 — XI 36
 Thyest. fr. 237 — VII 16^f
 — fr. 238 — VIII 84^b
 — fr. — ann. M IV 69
 Triptol. fr. 541 — MP I 22
 Tyr. fr. 582 — Ap II 7^a
 — fr. 586 — V 41^a
 inc. fab. fr. 656 — VIII 89^c
 — fr. 663 — II 37^a
 — fr. 664 — XIII 77^b
- Sophocles:** citatur
 inc. fab. fr. 667 a MP I 5
 — fr. 667 — Ap VIII 41^b
 — fr. 674 — XII 14^b
 — fr. 675 — MP II 21
 — fr. 676 — V 56^a
 — fr. 677 — Ap VI 51^a
 — fr. 682 — XVIII 58
 — fr. 687 — VII 14
 — fr. 689 — XII 10^c
 — fr. 690 — VIII 83^b
 — fr. 694 — M VI 48
 — fr. 711 — Ap VI 50
 fragmenta dubia M III 72 MP II
 36: nomina Sophoclis et Euripidis
 conf. Ap VIII 24^c: et Menandri Ap
 XII 14^c: et Pindari Ap XV 59^a.
Sopbron Ap XV 24
Sosiades Ap VIII 41^e
Sosicrates Ap VI 35: cum Socrate
 conf. Ap I 27^c
Sosithous Ap VI 72^a
Sostratus *ὁ β' Κρηγετινῶν* Ap X 52^b
Sotades Ptolemaeo et Arsinoae con-
 tumeliosissime maledixit Ap VI 53:
 fragmenta profert Ap VI 59^a XII
 97^c XVI 44^b: Sotades et Sostratus
 conf. Ap VI 59^a
Stasinus poeta MP I 71: ann. Ap
 XII 8^a
Stephanus DV I 96
Stesichorus Ap XIII 18: tibias
 optime adhibuit Ap X 33^b: palino-
 diam cecinit M VII 81 MP II 89:
 Catanae sepultus Ap XIII 93: frag-
 menta:
 fr. 48 habet Ap IV 23^b
 fr. 80 — VIII 83^d
Stesimbrotus Ap XVII 35
Strattis Ap XIII 12
Susariou Ap I 98^a
Synesius MP I 46 69 III 42
Ταύραρον M VII 99
Τάναρα Ap VI 33
Τάρταλος ditissimus M VIII 1 Ap XVI
 16: in Orco acerbissime punitur Ap
 XVI 9 MP II 94: mortuus lapidem
 timet GCM IV 78 Ap VII 60: hor-
 tum sine fructu colit Ap XVI 1
Τύρας DV I 72
Τυρός Ap XV 23
Τύρτησος urbs magna M II 90: mu-
 raenarum secunda Ap XVI 15
Ταύροτον Ap XV 90
Ταυροπόλα Ap XVI 22
Τεγεάται Ap XVII 82
Τελένιος Ap XVI 23

- Τελμισός* Ap XVI 24
Τελαύτης Ap VIII 64
Τετιδίοι moechos et iniustos interficiunt M IV 89 VIII 7 Ap XVI 25 26
Τέννης Ap XVI 25
Τέρμερος M VIII 8
Τερψιχόρα Ap X 33^b
Τευθυρία Ap VIII 1
Τεῦρος Ap XV 52
Τευρησός M VIII 13
Τηλεπόρα Ap I 83
Τήλεφος Ap VIII 1
Τήρος DV III 79
Τιβέριος MP III 16
Τιθωνός GCL III 13
Τιμοθέα Ap I 58^b
Τιμόθιος dux Atheniensis Ap XIII 51 XVIII 58^a
Τιμοκράτης Ap XV 87^a
Τισανδρος Ap XIII 70
Τιτανίς imperio pulsī GCL I 63: auxilia advocant M VIII 38: terribiles adspectu Ap XVI 64
Τιταρίς Ap XVI 69
Τιτυός Ap XVI 76
Τίφης Ap III 60^c
Τμάλος MP II 94
Τορώη Ap X 34 XVII 18
Τόψιος Ap XVII 3
Τριβύλλος n. cr. Ap VIII 12
Τριπτόλιμος Ap III 60^c VIII 56
Τριτογένεια Ap XVII 26
Τρίτων Ap XVII 26
Τροίζην GCL II 10: MP II 94
Τροφάνιος DV II 50 Ap X 99 XV 43^a
Τυδείς M VIII 63
Τυρόηνοι molles M VIII 61: in artibus versati M VIII 62: captivos male tractant Ap V 97
Τυφών DV III 49 Ap XVII 36
Τύχη n. cr. Ap II 53
Taurus Ap II 64^a
Teleclides Ap XVI 2
Tellen M I 56
Terpander nomum Boeotium invenit Ap XI 74: Lacedaemonios tumultuantes cantu sedat Ap XI 27: fr. 4 citat Ap VIII 29^c.
Terpsion DV II 82
Timocles comicus Ap XIII 10^g
Timocreon Ap VII 28
Timotheus citharoedus Ap XV 67
Tisias Ap IX 20
Ύακινθος M VIII 64
Ύακινθος pagus Atticus Ap XIV 7
Ύδρα biliosa M V 58: ab Hercule occiditur M VIII 25 Ap XVII 49
Ύλας Ap VIII 34 XVII 9
Ύμητος MP I 76 GCL III 39
Ύπέρβολος Ap XVII 68
Ύπερμνηστρα Danaī filia Ap V 24 XII 29
Ύπνος Endymionem amat DV II 48
Ύφισύλη Ap XVIII 8
Ύφισύλη Thoantis uxor Ap X 65
Φαβρίκιος Ap X 16 XIII 56
Φαίδων M IV 45
Φάλακρος Ap I 83
Φάλαρις tyrannus crudelissimus DV III 87 Ap XVII 78: Leontinos vicit M I 33
Φάνιος DV II 84
Φάνος DV II 84
Φασηλείται rempublicam male administrant M VIII 26: Cylabrae sacrificant Ap XVII 79
Φασιδέα n. cr. Ap X 53
Φαύλλος Ap XVII 62
Φάων Ap XVII 80
Φειδίας MP II 76
Φεραιίλας Ap XVII 81
Φερήμων Ap I 83
Φιλάδελφος Ap VI 53
Φιλίπιος GCL III 29
Φίλιππος Ap IX 12 XV 13 M VIII 73: oraculum Delphicum adit M II 29: Thessalorum urbes evertit Ap XII 22: Naupactum capit GCL III 28: in Thracia urbem condit Ap VI 35: Archidamo respondet Ap VI 61: a Pausania interemptus Ap IX 83: apophthegmata Ap IX 32 XII 72
Φοιβός A 3 Ap XVII 94
Φοινίκης astuti Ap XV 71 M VIII 74
Φοινίξ Ap XVII 91
Φοινίξ literas invenit Ap XVII 89
Φορμίων Ap XVII 90
Φρασιδίω Ap X 53
Φρύγιες GCM V 16: pigri GCL III 24 Ap XVIII 1
Φρύγιον Ap III 61
Φυίντιος dux Atheniensis DV III 80 M VIII 75 Ap XVII 16
Φυριόανθας Ap XVIII 2
Φυριέ Ap XVII 100
Φωκαίς M VIII 76
Φωκίς Ap II 70
Φωκίων Ap XIII 28 39^c: *Φωκίων* et *Ἀντισθένης* permutati Ap XIII 39^c
Φώκος DV III 89
Φωςθονία Ap II 20
Χαβρίας Ap XVII 93
Χαιριφών Ap XVIII 15
Χαίρις Ap XVIII 17

- Χαιρώνεια* Ap VI 61
Χαλκιδεὶς DV III 93
Χαλκιδιῶν DV III 98
Χαλκιδίαιος Ap IX 22
Χαλκίς Ap XIV 11
Χάος Ap XVIII 10^a
Χάρης Atheniensium dux multa promittere solebat DV I 60 Ap XVIII 13: a Timotheo reprehenditur Ap XIII 51
Χάρης tibicen Ap XVIII 17
Χάριτες nudaе GCM I 33 Ap I 82: eorum numerus et nomina Ap I 82^a
Χαρμίδης Larissaeus Ap XIII 63
Χάρμηδης Ap XVI 49
- Χίρων* A 5 Ap XVIII 16
Χελιδόν vates Ap XV 14
Χθονία Ap XIV 7
Χίος Ap V 45 X 35 XIV 16^b XVIII 26^a
Χίος GCL III 40
Χόος Ap XVI 4
Χριστός Ap III 45
Χρόμιος MP II 26
Χρόσιππος Aeoli filius Ap I 83
Χρόσιππος Pelopis et Axiochae filius MP II 94
Ψάρον Ap XVIII 48
Ψίρα GCL III 40
Ψίλος Ap VIII 12
Ψερθονία Ap XIV 7.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

In textu :

- Diog. III, 8 scribe κερών :
- Macar. III, 23 — δειλαῦ
- Macar. IV, 11 — νέων
- Macar. V, 49 — ῥρηθίων
- Ap. III, 17 vs. 31 corrige *Μελαναλυιδος*
- IV, 12^a vs. 20 — ἀστέρας
- VI, 1 scribe πολλῶν
- VII, 94^a corrige τίκτουςα
- VIII, 94 — Κῦρας
- X, 76^a — μένιστ'
- XI, 98^a — νέων
- XIII, 46 — οὐκ ἐπ' ἐμὸν τὸ
- XIV, p. 610 vs. 1 scribe 17
- XVIII, 6^a corrige ἀήρ
- XVIII, p. 736 vs. 14 scribe 59^a
- MP III, 47 corrige χρω.

In notis criticis :

- DV I, 4 vs. 3 adde post v. Diogenianus : « fortasse n. *Δήμων* excidit : » v. nott. critt. ad DV II, 82.
- Greg. Cypr. Leid. III, 41 vs. 8 dele vv. : « v. nott. critt. ad Fr. Marc. I 77^a et æcum in locum pone : » v. Apost. XVIII 51 et 70^a.
- Greg. Cypr. Mosq. IV, 20 adde : 16. excidit proverbium *Ἀθεοταρῆς τὴν σπύγγην ἄγνω*, de quo v. MP III, 15.
- Apost. III, 60^c vs. 8 scribe : v. Apost. XVIII 63^c.
- III, 83 scribe : 10. *Ἰόκαστος* Z : hæc enim germana scriptura est, ut patet ex Tzet. ad Lycophr. T. I, p. 341 Muell.
- V, 12 scribe : 10. *ποιούντων*] AE addunt : *ἐκ τοῦ* —
- V, 40^a adde : 8. *οὐρανομήτης*] ortum hoc monstrum videtur ex proverbio *ἡ οὐρανὸν συνάπτει*, de quo v. DV II, 14. App. Proverb. I, 74.
- V, 41^c scribe : 13. *Ἀσσοκρίτου* Z.
- VI, 32^a scribe : 22. *κ' ἀμμίξιας δολῆ*.
- VIII, 34^b adde : 11. *τὸ μὲν κριλ.*] Bevingius in libello quem inscripsit : *Remarques critiques sur l'Anthologie de Stobée*, p. 13 e. codice Bruxellensi scribit : *τὸ μὲν γὰρ ἀναξ λυγῆσαι, τὸ δὲ αἰε :* codicis Parisini lectionem notavit Boissonadus Anecd. T. III, 470.
- VIII, 49 : scribe : 6. *Ἄκου θεός*.
- VIII, 51 : — : 9. *δαυίξισα*.
- VIII, 89^b p. 457 nott. critt. vs. 1 corrige : « desumptos ».
- XII, 20 : lectionem emendatam v. in annott. ad MP II 32
- XIV, 44 : *κολυμαθίη* restat sese habere, apparet ex iis, quæ Bergkiius in ind. lectt. hibern. acad. Marburg. a. 1859 p. III de hoc Anaxarchi loco disputavit.

In annotationibus :

- DV I, 88 vs. 15 scribe : Apost. XVI, 31.
- II, 14 vs. 1 pro : Arsen. XIV 80 scribe Ap V 40^a.
- III, 90 et sqq. dele passim citates Fragmenti Marciani locos : quæ ex fragmento isto mihi afferenda erant, ea in notas Apostolicas subiectas trans tuli. Idem vslet de annott. ad Greg. Cypr. L III, 30 sqq. GCM V, 16 sqq.
- Greg. Cypr. L I, 8 vs. 2 dele vv. Mant. Prov. s. τὸ τ' *Ἀμαθίας* et scribe Ap XVI 97.

Greg. Cypr. L II 58, p. 78 vs. 2 corrige: manaverunt.

— L II 79 vs. 5 verbis: »Anth. Palat. XIX« substitue: Anth. Palat.

Append.

Greg. Cypr. M I, 28 vs. 22 ante vv. Diogenes Cynicus excidit: add.

— M III, 89 vs. 3 corrige: Diog. V, 73.

— M IV, 77 vs. 10 corrige: Append. Proverb. II, 70.

Macar. I, 32 scribe: Ap XVI 59.

— III, 86 annotationem dele: scribendum erat: »Meliozem explicationem suppeditat Xenoph. Cyrop. II, 3, 8: τὸ γὰρ τοῖς ἄρχουσι πεῖθεισθαι πάσιν ἐν κοινῷ κείρας: quocum componas Tacitum Histor. IV, 74: cetera in communi sita sunt: i. e. vobis et nobis aequae patent: add. Tac. Ann. XIII, 27. Alia indicant Schwartzius ad Plin. Panegy. c. 68. Ruhakenius ad Terent. Phorm. prol. 16. Wytttenbachius ad Iulian. Or. p. 172.

— III, 99, vs. 3: scribe: Ap XVI 59

— V, 12, vs. 11: corrige: Theophanes Contin. 1.

— VI, 2 scribe: Diogen. VI, 62.

— VI, 18 — : Mant. Provv. s. οὐχ ὁ βωμός.

— VIII, 9, vs. 10 scribe: Plut. 1126.

— VIII, 71 c. fin. corrige: Schneidewini Philol. V, 3.

Apost. I, 10 adde: »Verba ἀγῶθου δαιμονος vasis inscripta reperiuntur: v. V. D. in: Hall. Lit. Ztg. 1834, Intelligens-Blatt Nr. 56, p. 462.

— II, 84^c vs. 2 scribe: Macar. VI, 45.

— III, 3 vs. 2 — : DV I, 51.

— VII, 69 vs. 2 — : Ἐπειῶ.

— VIII, 3 adde locum e Liban. Orat. X T. I, p. 366 A Met. T. IV, p. 203 R.: τὶ γὰρ δεῖ πράγματι ἔχειν μαχομένην πολλὰς ἐταρογνάθῃ [sc. ἰσπῆ] καὶ κυρωμαγῶντι καὶ ἀποαισθημένον τὴν διαπύην.

— VIII, 34^b adde: similes sententiae existant in MP II, 78. 93: add. infr.

IX, 58, quod ductum est ex Hesiod. Ἔργ. καὶ Ἡμ. 332: μὴ κατὰ κερδαίνειν· κατὰ κέρδεα δ' ἄγχιαι, quocum componi licet Menand. Monest. 6 Mein.: ἄπαν τὸ κέρδος ἄδιον ἐν οἴκῃ βλάθην: Publ. Syn. Sent. 174: damnatum appellandum est omne facta mala heritas.

— VIII, 41: eadem sententia refertur e Georgidas Anthologia in A. Maii Spicil. Rom. T. VI, p. 615.

— VIII, 83g: est versus Astrampyochi: v. Millerus in libro: Catalogue des Manuscrits Grecs de la bibliothèque de l'Escurial, p. 170.

— XII, 52a scribe: Plut. Q. Sympos. IV, 6, 2, p. 671 F.

— XII, 99a c. fin. corrige: Nevio.

— XIV, 30 vs. 3 scribe: Greg. Cypr. L II, 79.

— XIV, 71: add. MP II, 11.

— XVIII, 56a adde: Quamquam E Κίριπίδου addit, rectius tamen proverbium ex Soph. Oed. Tyrann. 1403 derivabitur:

ὁ γάμος, γάμος,
ἰθὺσαθ' ἡμᾶς καὶ φευτεύσας καλῶς
ἀπέστε ταύτην στήθη κατλ.,

ad quem locum Brunchius haec adscripsit: »hunc locum citat Longinus de sublim. 23 isto exemplo observationem illustrans, ὅτι ἐστ' ὅπου κερδαίνειν: τὰ κερδοντικὰ μεγαλοφρονέστερα, καὶ κιντῶ δεξιοκακότητα τῶ ἔργῳ καὶ ἀρεθμοῦ.«

Non typhothetarum sed calami errore factum est, ut in annotatione Diogeniano et Gregorio Cyprico subjecta Apostolii proverbium inde a I. K. falsis numeris indicarentur. Quod damnatum ut resarcirem operam dedi in indice proverbiorum: qua de re monitum est p. 790.

In Indico.

P. 822 add.: πῆλονος ἀνδρείας ἐτυχηας p. 787.

CONSPECTUS

EORUM, QUAE HOC CORPORE CONTINENTUR:

Tom. I.

Praefatio	P. I — XXXIX
Zenobius	P. 1
Diogenianus	— 177
Plutarchus	— 321
Plutarchi eclogae proverbiorum a Boissonado editae	— 343
Gregorius Cyprius	— 349
Appendix Proverbiorum Vaticana, Bōdleiana, Coislīniana	— 379
Indices	— 469
Addenda	— 535

Tom. II.

Praefatio	P. VII
Epistola D. Heinsii	— XVII
Praefatio P. Pantini	— XVIII
Diogeniani Epitoma	— 1
Gregorius Cyprius e codice Leidensi editus	— 53
Gregorius Cyprius e codice Mosquensi editus	— 93
Gregorius Cyprius codicis Vaticani	— 131
Macarius	— 135
Aesopus	— 228
Apostolius et Arsenius	— 231
Mantissa Proverbiorum	— 745
Indices	— 780
Addenda et Corrigenda	— 865

GOTTINGÆ
TYPIS EXPRESSIT OFFICINA ACADEMIA DIETTERICHIANA.
(W. FR. KÆSTNER.)

3 2044 021 098 637

**THE BORROWER WILL BE CHARGED
AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS
NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON
OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED
BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE
NOTICES DOES NOT EXEMPT THE
BORROWER FROM OVERDUE FEES.**

WIDENET
JUL 03 1993
BOOK DUE

